Biblioteca Universitaria
CR
Sala A
Estante 13
Fabla
17

2v-5

iA70132241

2-A-3-1

No. 1
16-4

3-5-34

2 400 40 Stella MADE IN SPAIN

Sala A
Estante 13
Tabla 7

Ex-1
1A7013224

2-a-3-1

No. 1
16-7

3-5-4

R. 4100

SVMMAE THEOLOGICÆ D. THOMÆ AQVINATIS SEX COPIOSISSIMI INDICES,

Quibus vniuersa eius doctrina multipliciter ad certa capita reuocatur; quorum sextus nunc primum in lucem exit, cæteri correctiores, atque magis locupletati dantur, vt pagina versa demonstrat.

His subiunctus est INDEX copiosissimus præcipuarum doctrinarum, quæ passim tractantur in Commentariis Reuerend. D. D. THOMAE A VIO CAIETANI.

Adiecti sunt præterea tres Indiculi; quorum primus ad D. THOMAE Quodlibetales quæstiones refertur: Alter ad Opuscula Caietani spectat: Tertius ad CHRYSOSTOMI IAVELLI Commentaria in primam partem pertinet.

In fine collocatus est Catalogus auctorum & librorum omnium, quos D. THOMAS per totum opus citat.

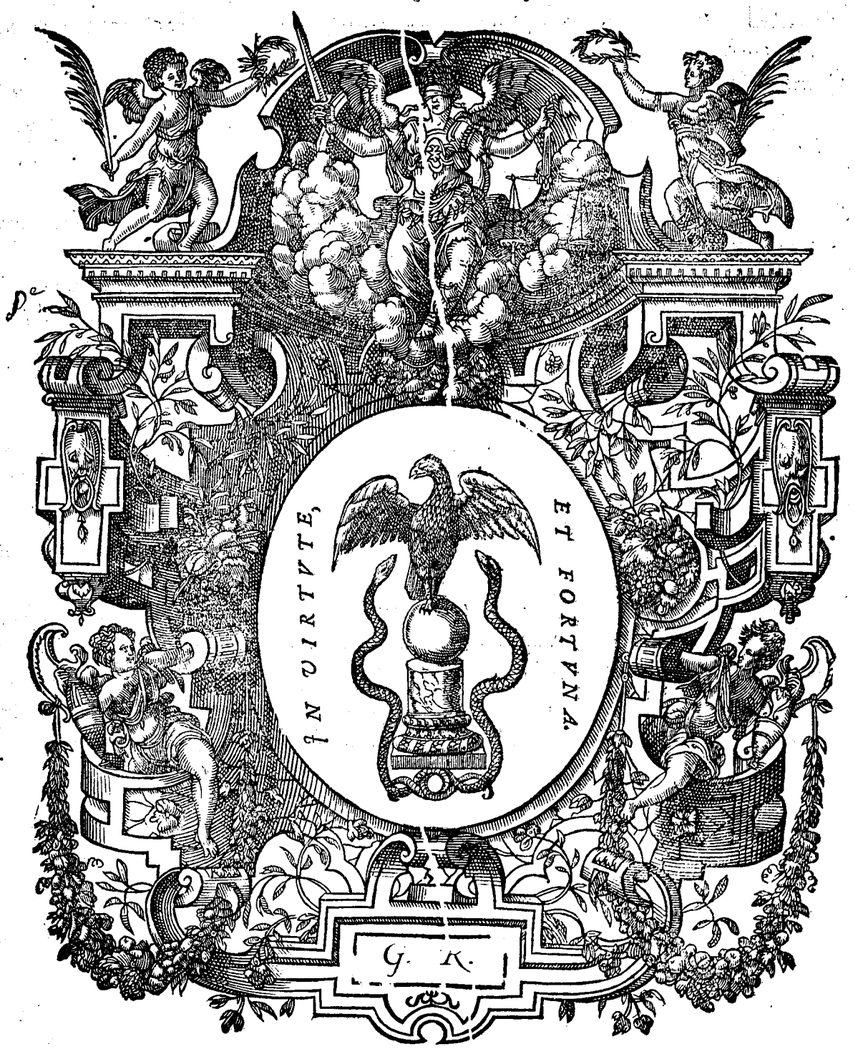

LVGDVNI.
APVD GVLIELMVM ROVILLIVM.
M. D. LXXXVIII.

Del apoderado del Dr. Mº de Moral

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA GRANADA

AD LECTOREM,

DE VSV HORVM INDICVM.

ANTE omnia ſcito, Candide Lector, Primum Tertium & Sextũ Indices ex Aurea illa Tabula generali, quam eximius Doctor F. PETRVS Bergemenſis in omnia S. Doct. opera confecit, nos excerpendos curauiſſe: cæteros ab alijs acceptos, pro virili locupletaſſe.

Quorum PRIMO loca ſacræ ſcripturæ continentur, quæ S. Doct. data occaſione, ferè ſecundum literalem ſenſum doctè pariter, ac dexterè in ſua Summa expoſuit. Quæ auctoritates iuxta librorum ac capitulorum ordinem diſponuntur, interdúmque fit remiſſio ad ſuperiorem, vel etiam inferiorem citationem, vbi idem vel ſimile aliquid explicatur.

SECVNDO materiæ omnes Theologicæ, de quibus hic agitur, alphabetico ordine deſcribuntur, vt cuiuis ſit facilè inuenire, vbi S. Doct. de quauis re ex profeſſo diſputet.

TERTIO alphabetica quoque ſerie digeruntur dictiones, quibus concluſiones, atque notabiles ſententiæ totius operis ſubiunguntur, quæ, quot, & quotæ ſint, numeri ad marginem adnotati indicant. Et ne in quærendo confuſio oriatur, ſæpè in principio ſit diſtinctio maiuſculis literis per dictiones, ad rem de qua in concluſione illa ſermo eſt, attinentes, vt putà ad quidditatem, ad cauſam, ad effectus, & ad alia huiuſmodi.

QVARTO indicatur, vbi S. Doct. hæreſes, quæ nunc graſſantur, quaſi eas manifeſtè præuidiſſet, validiſſimis argumentis confodiat.

QVINTO doctrina, quæ rectè & vtiliter ad Dominicorum & Feſtorum Epiſtolæ Euangelijq; explicationem accommodari poſſit, ex quibus huius operis locis ſit deſumenda monſtratur vbi ampliſſima concionatoribus ſuppeditatur materia, pro concione tractanda.

SEXTO recenſentur loca, in quibus doctrina hic contenta à ſe videtur diſcrepare, vel ab alijs, quæ alibi à S. Doct. nobis ſunt relictæ. Et primùm ponitur aliqua concluſio Summæ Theologicæ ſub numero, quo extat in tertio indice: deinde ſubiunguntur ea, quæ videntur contraria, vel in ſimili aliquo, locáque citantur, vnde ea ſumuntur: Poſtremò ſolutio apponitur, accepta ferè ex ipſiuſmet S. Doct. aliquo loco, vbi ſeipſum enucleatè declarat.

INDEX PRIMVS,

QVI SACRAE SCRIPTVRAE

Loca omnia in tribus ſummæ partibus explicata, Iuxta eum librorum & capitum ORDINEM, QVI IN BIBLIIS Cernitur, ob oculos ponit.

AVCTORITATES EX LIBRO GENESEOS.

Cap. 1.

IN principio creauit Deus cęlum & terram, 1ª.q.46.2.c.&30.&q.61.3.3ᵐ.&q.65.1.&3.0.&q.66.1.1ᵐ.&5ᵐ.&q.68.1.1ᵐ.&q.69.1.c.5ᵐ.&q.74.1.1ᵐ.&2.c.&3.1ᵐ.&2ᵐ.&3ᵐ.12ᵉ.q.100.7.2ᵐ.&22ᵉ.q.1.1ᵐ.&q.171.3.c.
Terra autem erat inanis & vacua, 1ª.q.66.1.ca.1ᵐ.&q.67.4.c.&q.69.1.2.c.
Et tenebræ erant ſuper faciem abyſſi, 1ª.q.56.1.c.5ᵐ.&q.68.3.c.&q.69.1.c.&q.7.3.4ᵐ.
Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas, 1ª.q.64.3.3ᵐ.&4ᵐ.&q.66.1.5ᵐ.
Dixitque Deus, 1ª.q.32.1.3ᵐ.&q.47.1.c.fi.et q.67.4.c.2ᵐ.&q.65.4.cap.fi.&74.3.1ᵐ.&3ᵐ.&5ᵐ.
Fiat lux, & facta eſt lux, 1ª.q.67.4.o.&q.70.1.2ᵐ.&q.74.1.c.&3.5ᵐ.
Et vidit Deus, 1ª.q.74.3.3ᵐ.&q.73.3.3ᵐ.&q.32.1.3ᵐ.
Et diuiſit lucem à tenebris, 1ª.q.63.5.2ᵐ.&q.67.4.c.2ᵐ.&4ᵐ.
Appellauitque lucem diem, & tenebras noctem, 1ª.q.64.1.3ᵐ.&q.67.4.2ᵐ.&q.68.1.3ᵐ.&q.69.1.5ᵐ.
Factũ eſt veſpere & mane dies vnus, 1ª.q.58.6.7.o.&q.74.2.c.&3.6ᵗʰ.&7ᵗʰ.
Fiat firmamentum, 1ª.q.68.1.2.3.o.&q.71.3ᵐ.
Diuiſit aquas quæ erant ſuper firmamentum, 1ª.q.68.2.3.o.
Congregentur aquæ in vnum locum, 1ª.q.69.1.o.
Appareat arida, 1ª.q.69.1.c.1ᵐ.
Vocauitque Deus firmamentũ cęlum, 1ª.q.68.1.o.&q.69.1.5ᵐ.&q.74.3.3ᵐ.
Vocauitque Deus aridam terram, congregationeſque aquarum, appellauit maria, 1ª.q.69.1.5ᵐ.
Germinet terra herbam virentem, &c. 1ª.q.69.2.o.&q.72.1ᵐ.
Fiant luminaria, &c. vſque ad noctem, 1ª.q.70.1.o.
Et ſint in ſigna, &c. vſque terram, 1ª.q.70.2.o.
Fecitque Deus duo magna luminaria, &c. vſque nocti, 1ª.q.70.1.5ᵐ.&q.68.1.cap.fi.
Producant aquæ reptile, &c. vſque cæli, 1ª.q.71.o.&q.72.1ᵐ.
Creauitque Deus cete grandia, &c. vſque genus ſuum, 1ª.q.71.4ᵐ.
Producat terra animam viuentem, &c. vſque ſpecies ſuas, 1ª.q.72.o.
Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram, 1ª.q.3.1.2ᵐ.&q.43.o.&q.91.4.1ᵐ.&2ᵐ.&q.93.4.
Et præſit piſcibus maris, &c. vſque terræ, 1ª.q.96.o.
Et vniuerſæ terræ, 1ª.q.96.2.o.
Maſculum & fœminam creauit eos, 1ª.q.93.4.1ᵐ.&6.2ᵐ.
Benedixitque illi Deus, 1ª.q.72.4ᵐ.&q.73.3.o.
Creſcite & multiplicamini & replete terram, 1ª.q.72.4.&q.98.1.o.&22ᵉ.quæſt.152.2.1ᵐ.
Ecce dedi vobis omnem herbam, &c. vſque ad veſcendum, 1ª.q.96.1.2ᵐ.
Vidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona, 1ª.q.22.4.c.&q.2.5.6.3ᵐ.q.47.2.c.1ᵐ.&q.49.2.c.

Cap. 2.

Igitur perfecti ſunt cæli & terra, & omnis ornatus eorum. 1ª.q.70.1.c.
Compleuitque Deus, die ſeptimo, opus ſuum quod fecerat, 1ª.q.73.1.o.2.d.15.q.3.1.o.
Et requieuit die ſeptimo ab omni opere quod patrarat, 1ª.q.73.2.o.&1.3ᵐ.&3.c.&q.74.1.6ᵐ.&2.3ᵐ.&q.118.1.1ᵐ.
Et benedixit diei ſeptimo, & ſanctificauit eum, 1ª.q.73.3.o.
Iſtæ ſunt generationes cæli & terræ, &c. vſque in terram, 1ª.quæſt.69.2.c.&quæſt.74.2.1.
Non enim pluerat Dominus Deus ſuper terram, 1ª.q.33.3.c.&3ª.q.23.3.1ᵐ.
Sed fons aſcendebat è terra, irrigans vniuerſam ſuperficiem terræ, 1ª.quæſt.102.1.2ᵐ.
Nomen vni Phiſon. 1ª.q.102.1.2ᵐ.
Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, 1ª.q.91.1.o.
Et inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vitæ, 1ª.quæſt.90.1.1ᵐ.&queſt.91.4.3ᵐ.&4ᵐ.
Et factus eſt homo in animam viuentem, 1ª.q.91.4.3ᵐ.&q.94.2.c.&q.95.1.1ᵐ.&q.97.3.c.
Plantauerat autem Dominus Deus paradiſum voluptatis à principio, 1ª.q.102.o.
In quo poſuit hominem quem formauerat, 1ª.q.102.4.o.
Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum viſu, & ad veſcendum ſuaue, 1ª.q.2.5ᵐ.
Lignum etiam vitæ in medio paradiſi, 1ª.q.102.1.4ᵐ.
Lignumque ſcientiæ boni & mali, 1ª.q.102.1.4.
Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis, 1ª.q.102.1.2ᵐ.
Tulit ergò Dominus Deus hominem & poſuit eum in paradiſo voluptatis, 1ª.q.102.4.o.
Vt operaretur & cuſtodiret illum, 1ª.q.102.3.o.
De ligno autem ſcientiæ boni & mali ne comedas, 1.q.102.1.2ᵐ.
In quacunque enim die comederis ex eo, morte morieris, 22ᵉ.q.164.1.o.
Non eſt bonum eſſe hominem ſolum, 22ᵉ.q.188.8.o.&3ª.q.41.2.3ᵐ.
Faciamus ei adiutorium ſimile ſibi, 1ª.q.92.1.o.&q.98.2.o.
Adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea, 1ª.q.96.1.3ᵐ.
Immiſit ergò Dominus Deus ſoporem in Adam, 22ᵉ.q.175.3.1ᵐ.
Cumque obdormiſſet, tulit vnam de coſtis eius, & repleuit carnem pro ea 1ª.q.92.3.2ᵐ.&q.97.2.3ᵐ.&3ª.q.31.5.2ᵐ.
Et ædificauit Dominus Deus coſtam quam tulerat de Adam, in mulierem, 1ª.q.92.2.3.o.
Quoniam de viro ſumpta eſt, 1ª.q.92.2.o.
Quam ob rem relinquet homo patrem ſuum & matrem, & adhærebit vxori ſuæ, 22ᵉ.q.2.7.c.&q.26.11.1ᵐ.
Et erunt duo in carne vna, 1ª.q.92.1.c.
Erat autem vterque nudus, Adam ſcilicet & vxor eius, & non erubeſcebant, 1ª.q.96.1.3ᵐ.

Cap. 3.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, 22ᵉ.q.165.2.3ᵐ.&4.
Qui dixit ad mulierem, 22ᵉ.q.165.2.o.
Cur præcepit vobis Deus, vt non comederetis de omni ligno paradiſi? 3ª.q.41.4.c.
Aperientur oculi veſtri, 3ª.q.41.4.c.
Eritis ſicut dij, ſcientes bonum & malum, 1ª.q.61.4.3ᵐ.&q.63.3.o.&22ᵉ.q.163 2.o.&3ª.q.41.4.c.
Deditque viro ſuo, 22ᵉ.q.165.2.o.
Et aperti ſunt oculi amborum, 22ᵉ.q.164.2.c.fi.&9ᵐ.
Cumque cognouiſſent ſe eſſe nudos, 1ª.q.95.1.c.fi.&12ᵉ.q.41.4.c.&22ᵉ.q.75.1.1ᵐ.&q.167.2.c.
Et fecerunt ſibi perizomata, 22ᵉ.q.164.2.c.fi.8ᵐ.&q.187.6.o.
Abſcondit ſe Adam, 3ª.q.84.6.1ᵐ.
Cum audiſſent vocem Dei deambulantis, 1ª.q.9.1.2.o.&q.10.1.2.c.&q.14.14.o.&q.19.7.8.o.&q.30.1.3ᵐ.&q.63.6.1ᵐ.&q.65.1.1ᵐ.&3ª.q.2.1.c.et q.57.1.1ᵐ.&2ᵐ.
A facie Domini Dei, 1ª.q.1.10.3ᵐ.&q.3.1.3ᵐ.
Serpens decepit me, & comedi, 1ª.q.94.4.1ᵐ.&2ᵐ.&12ᵉ.q.89.3.2ᵐ.&22ᵉ.q.163.1.4ᵐ.et 4.1ᵐ.
Et ait Dominus Deus ad ſerpentem: Quia feciſti hoc, maledictus eris, &c. vſque calcaneo eius, 22ᵉ.q.165.2.4ᵐ.
* Super pectus tuum gradieris, 1ª.q.63.6.2ᵐ.&q.165.2.4ᵐ.
Mulieri quoque dixit: Multiplicabo ærumnas tuas. et conceptus tuos, in dolore paries, 22ᵉ.q.164.2.o.
Et eris ſub viri poteſtate, & ipſe dominabitur tui, 1ª.q.92.1.2ᵐ.et 22ᵉ.q.164.2.c.1ᵐ.
Maledicta terra in opere tuo, 22ᵉ.q.256.1ᵐ.&3ᵐ.et q.76.1.2.o. et 4.1ᵐ.et q.83.8.1ᵐ.et 2ᵐ.et q.164.1 2.o.et q.89.1.4ᵐ.et 6.2ᵐ.
In laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vitæ tuæ, 22ᵉ.q.164.2.ca.fi.
Spinas et tribulos germinabit tibi, 1ª.q.69.2.2ᵐ.et 22ᵉ.q.164.2.c.1ᵐ.
In ſudore vultus tui, veſceris pane tuo, 22ᵉ.q.164.2.c.3ᵐ.
Donec reuertaris in terram, de qua ſumptus es, 22ᵉ.q.164.2.c.
Puluis es, & in puluerem reuerteris, 22ᵉ.q.164.2.c.
Fecitque Deus Adæ et vxori eius tunicas pelliceas, et induit eos, 22ᵉ.qu.164.2.c.fi.et 8ᵐ.
Ecce Adam factus eſt quaſi vnus ex nobis, 22ᵉ.164.2.c.fi.et 6ᵐ.
Ne forte mittat manum ſuam, et ſumat de ligno vitæ, et viuat in æternum, 1ª.q.97.4.o.et 22ᵉ.q.164.c.fi.et 6ᵐ.
Et emiſit eum Dominus Deus de paradiſo voluptatis, 22ᵉ.q.164.2.c.
Et collocauit ante paradiſum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque verſatilem. ad cuſtodiendam viam ligni vitæ, 22ᵉ.q.164.2.c.5ᵐ.

Cap. 4.

Adam cognouit Euam vxorem ſuam, 1ª.q.51.3.6ᵐ.et q.98.2.2ᵐ.
Reſpexit Dominus ad Abel, et ad munera eius, 12ᵉ.q.103.1.1ᵐ.
Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius, 12ᵉ.q.10.3.o.1.et q.77.7.8.c.et q.80.3.o.et 22ᵉ.q.155.3.3ᵐ.et q.156.1.c.et q.175.2.2ᵐ.
Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra, 22ᵉ.83.1.1ᵐ.et 8.2ᵐ.
Occidi virum in vulnus meum, et adoleſcentulum in liuorem meum, 22ᵉ.q.64.8.c.1ᵐ.
Maior eſt iniquitas mea, quàm vt veniam merear, 4ª.q.84.10.c.
Omnis qui occiderit Cain, ſeptuplum punietur, 12ᵉ.q.105.2.9ᵐ.

Cap. 6.

Videntes filij Dei filias hominum, 1ª.q.51.3.6ᵐ.
Gigantes autem erant ſuper terram in diebus illis, 1ª.q.51.3.6ᵐ.
Pœnituit eum, quòd hominem feciſſet in terra, 1ª.q.19.7.1ᵐ.et q.102.2.3ᵐ.et 3ª.q.49.5.2ᵐ.
Delebo ab homine, &c. 12ᵉ.q.105.2.1.1ᵐ.et 22ᵉ.q.108 4.3ᵐ.
Omnis quippe caro corruperat viam ſuam, 12ᵉ.q.71.2.3ᵐ.et q.72.2.o.

Cap. 8.

Noë dimiſit coruum, qui egrediebatur et nó reuertebatur, 12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.eo.2.fi.
Donec ſiccarentur aquæ ſuper terram, 3ª.q.28.3.3ᵐ.
Odoratus eſt Dominus odorem ſuauitatis, 12ᵉ.qu.103.1.1ᵐ.et 22ᵉ.q.186.3.6ᵐ.et 5.1ᵐ.et 6.c.3ᵐ.et 7.8.c.
Senſus enim et cogitatio humani cordis, in malum prona ſunt, ab adoleſcentia

ſcentia ſua,22æ.q.71.7.3^{m}.
Cap. 9
Terror veſter ac tremor ſit ſuper cuncta animalia terræ, 1^{a}.q.96.1.2.capit.
Omne quod mouetur,& viuit, erit vobis in cibum, &c. vſque omnia,12æ. quæſtion.102.6.2^{m}.
Apparebit arcus meus in nubibus,22æ. quæſtio.95.5.c.
Noe bibens vinum inebriatus eſt,& nudatus in tabernaculo ſuo,22æ.quæſtio.150.1.4.cap.
Sit Chanaam ſeruus eius,22æ.q.57.3.2^{m}.&104.5.c.2^{m}.& 6.1^{m}.& q.122.4.3^{m}.
Cap. 10.
Ab iis diuiſæ ſunt gentes in terra poſt diluuium,12æ.quæſt.179.10.
Cap. 12.
Dixit Abraham vxori ſuæ:dic obſecro,quòd ſoror mea ſis, 22.quæſtio.110.3.3^{m}.& quæſtio.111.1.1^{m}.
Cap. 13.
Facta eſt rixa inter paſtores,22æ.quæſt.37.2.5^{m}.& queſt.41.1.2.c.& q.42.1.c
Ne quæſo ſit iurgium inter me& te,22æ.q.41.2.ar.2
Fratres enim ſumus,3^{a}.quæſt.28.3.5^{m}.
*Aedificauitque ibi altare Domino,11æ.quæſtio.103.1.2^{m}.
Cap. 14.
At verò Melchiſedech Rex Salem,offerens panem & vinum, 12æ.quæſtio.103.1.3^{m}.& 3^{a}.quæſtio.22.6.3^{m}.
Et dedit ei decimas ex omnibus,22æ.quæſt.87.1.3^{m}.
Cap. 15.
Credidit Abraham Deo,& reputatum eſt ei ad iuſtitiam,22æ.quæ.60.6.2^{m}.
Dixit Abraham Deo,domine Deus, Vnde ſcire poſſum quod poſſeſſurus ſim eam,22æ.q.97.2.3^{m}.
Necdum enim completæ ſunt iniquitates Amorrhæorum, 12æ.qu.87.8.1^{m}.
Cap. 16.
Ingredere ad ancillam meam,&c.vſque ad eam,22æ.quæſtion.154.2.3^{m}.
Profectò hic vidi poſteriora videntis me, 1^{a}.quæſtion.12. 2.cap.1^{m}.& 5.0.
Cap. 17.
Ego Dominus Deus omnipotens, 1^{a}.quæſt.25.3. o. & 3^{a}.quæſtio.13.1.cap.
Ambula coram me, 12æ.quæſt.91.5.cap.& quæſt.99.6.0.& quæſt.110.3.cap.
Et eſto perfectus,22æ.quæſt..186.2.4^{m}.
Circuncidetur in vobis omne maſculinum, 3^{a}.qu.70.2.4^{m}.
Et circuncidetis carnem preputij veſtri,12æ.q.102.5.1^{m}.& 3^{a}.quæſtio.66.7.3^{m}.& quæſtion.70.3.1^{m}.
Vt ſit ſignum fœderis inter me & vos,12æ.quæſt.102.5.1^{m}.& 3^{a}.quæ.70.1.0.
Infans octo dierum circuncidetur,12æ.quæſt.102.5.1^{m}.& 3^{a}.quæſt.70.3.3^{m}.
Eritque pactum meum in carne veſtra,in fœdus æternum,12æ.quæſtio.102.5.1^{m}.& quæſtion.103.3.1^{m}.
C p. 18.
Apparuerunt ei tres viri,22æ.quæſt.84.1.1^{m}.& 3^{m}.
Quos adorauit i terra,1^{a}.q.51.3.5^{m}.22æ.q.84.1.1^{m}.&q.94.1.2^{m}.et 3.q.25.6.0.
Domine ſi inueni gratiam in oculis tuis,&c.vſque tranſibitis,1^{a}.q.51.3.5^{m}.
Cumque comediſſent,1^{a}.quæſt.51.3.5^{m}.et 3^{a}.quæſtio.55.6.1^{m}.
Num celare potero Abraham,quæ geſturus ſum,3^{a}.quæſtion.43.2.1^{m}.
Deſcēdam et videbo,vtrum clamorem opere compleuerint, 3^{a}.q.46.7.3^{m}.
Cap. 19.
Compulit illos oppidò,vt diuerterent ad eum,1^{a}.q.21.4.c.et 22æ.q.30.1.ca.
Vt perdamus illos,12æ.q.87.2.0.
Nec ſtes in omni circa regione,3^{a}.q.41.2.4.2^{m}.
Cap. 20.
Venit autem Deus ad Abimelech,per ſomnium nocte, 22æ.quæſt.80.2.cap & quæſt.95.6.0.& quæſt.154.5.capit.& quæſt.162.1.2^{m}.
Abraham propheta eſt,& orabit pro te,22æ.q.174.6.c.& 3^{a}.q.31.2.c.& 8.3^{m}.
Cap. 22.
Tentauit Deus Abraham,1^{a}.q.114.2.0.& 22æ.quæſt.97.2.capitu.
Tolle filium tuum,&c.vſque monſtrauero tibi,12æ.q.94.5.2^{m}.&quæſt.100.8.3^{m}.& 22æ.104.4.2^{m}.& quæſt.154.2.2^{m}.
Poſtquam adorauerimus reuertemur ad vos,22æ.q.111.1.1^{m}.
Extenditq; manum vt immolaret filium ſuum,12æ.q.94.5.2^{m}.&q.100.8.3^{m}.& 22æ.q.64.6.0.& q.104.4.2^{m}.& q.154.2.2^{m}.et q.171.5.c.&.3^{a}.q.47.6.3^{m}.
Nunc cognoui quòd timeas Deum.12æ.quæſt.112.5.5^{m}.et 3^{a}.quæſt.10.2.1^{m}.
Appellauitque nomen loci illius,Dominus videt,12æ.quæſt.102.4.2^{m}.
Per memetipſum iuraui,22æ.quæſt.89.11.4^{m}.
Cap. 23.
Dabo pecuniam pro agro,et ſic ſepeliam mortuum meum,22æ.q.100.4.3^{m}.
Cap. 24.
Vt adiurem te,22æ.q.73.1^{m}.et quæſt.90.0.
Filium meum ne reducas illuc,22æ.q.104.5.capitu.
Poſuit ergò ſeruus manum ſub femore Abraham domini ſui,et iurauit illi, 22æ.quæſt.89.7.capitu.
Puella cui dixero,inclina hydriam.vſque cū Domino meo, 22æ.q.95.7.3^{m}.
Et dixit mihi,22æ.q.95.7.3^{m}.
Vocemus puellam,& quæramus eius voluntatem,22æ.q.104.5.c.
Cap. 25.
Deprecatus eſt Iſaac Dominum pro vxore ſua, &c. vſque conceptum Re beccæ,1^{a}.q.23.8.0.
Dixit Iacob fratri:Vende mihi primogenita tua,22æ. q.108.4.3^{m}.
Cap. 27.
Dixit Iacob:Ego ſum primogenitus tuus Eſau,22æ.q.110.3.3^{m}.
Cap. 28.
Iſaac præcepit filio ſuo Iacob,noli accipere coniugem, &c.vſque auunculi tui,22æ.q.104.5.c.
Deus autem omnipotens,s.17.1^{a}.
Benedicat tibi,s.1^{a}.
Iacob vidit in ſomnis ſcalam,&c.vſque per eam,22æ.q.181.4.7^{m}.
Et ero cuſtos tuus,1^{a}.q.113.1.2^{m}.
Verè Dominus eſt in loco iſto,1^{a}.q.8.2.cap.et q.52.2.c.fi.3.q.52.3.3^{m}.
Votum vouit Deo dicens, ſi Deus fuerit mecum, et cætera, vſque domus Dei,22æ.quæſtion.88.2.1^{m}.
Cunctorumque quę dederis mihi,decimas offeram tibi,22æ.quæſt.87.1.3^{m}.
Cap. 29.
Iudicauit ei quòd frater patris ſui eſſet,s.13.

Sed Lia lippis erat oculis:Rachel decora facie,et venuſto aſpectu,22æ.quæſtion.179.2.in principio.
Cap. 31.
Timensque Iacob,22æ.quæſtion.158.7.c.3^{m}.
Fecit iurgium,s.13.
Pone hic coram fratribus meis et fratribus tuis,s.13.
Cap. 32.
Vidi Deum facie ad faciem,1^{a}.quæſt.12.11.1^{m}.& 22æ.quæ.180.5.1^{m}.
Ipſe verò claudicabat pede,22æ.quæſt.108.7.4^{m}.
Cap. 33.
Iacob adorauit pronus in terram,ſimiliter ancillæ et vxores filij eius,s.18.
Quaſi viderem vultum Dei,s.3.et 32.
Ob ſtuprum ſororis,22æ.quæſt.154.1.cap.et 6.0.
Cap. 35.
Apparuit Deus Iacob,s.32.
Benedixitque ei,s.1.
Ego ſum Deus omnipotens,s.17.
Creſce et multiplicare,s.1.
Cap. 37.
Accuſauitque Ioſeph fratres ſuos crimine peſſimo, 22æ.q.33.7.2^{m}.et quæſtion.154.12.4^{m}.
Non interficiamus animam eius,in infr.46.
Cap. 38.
Nunciatum eſt Thamar quòd Iudas ſocer eius,&c.vſque fi.22æ.q.154.2.3^{m},
Cap. 39.
Benedixitque Dominus domini Aegiptij propter Ioſeph,s.1.
Et ille ſcilicet Ioſeph recuſabat ſtuprum,22æ.quæſtion.154.6.2^{m}.
Poſt duos annos vidit Pharao ſomnium,22æ.q.173.2.cap.
Vterque vidimus ſomnium præſagium futurorum,22æ.quæſt.95.6.capitul.
Erat ibi puer Hebræus,vſque euentus,22æ.q.173.7.capit.
Cap. 42.
Cumque adoraſſent eum ſcilicet Ioſeph.fratres ſui,s.18.
Per ſalutem Pharaonis,22æ.q.89.6.0.
Cap. 43.
Deus autem meus omnipotens,s.17.
Et adorauerunt proni in terra,s.18.
Cap. 44.
Sciphus quem furati eſtis,&c.vſque in quo augurari ſolet,22æ.qu.94.7.1^{m}.
An ignoratis quod non ſit ſimilis mei in augurandi ſcientia.ibid.
Cap. 45.
Nec poterant reſpondere fratres, nimio timore perterriti,12æ. q.44.1.2^{m}.
Cap. 46.
Ego deſcendam tecum,s.3.
Cunctæ animæ q̄ egreſſæ ſunt de femore Iacob,1^{a}.q.3.2.1^{m}.et qu.118.2.1^{m},
Deteſtantur Aegiptij omnes paſtores ouium,12æ.q.102.3.2^{m}.
Cap. 47.
Adorauit veſtigium virgæ eius,s.18.
Pone manum ſub femore meo,s.24.
Cap. 48.
Deus omnipotens,s.17.
Apparuit mihi,s.32.
Adorauit pronus in terra,s.18.
Cap. 49.
Benedicet tibi,s.1.
Quam ſcilicet ſpeluncam emit Abraham,&c.vſque ſepulcri,s.23.
Finitiſque mandatis,quibus filios inſtruebat,12æ.q.100.5.4^{m}.et 22æ. q.101.1.c.et q.102.1.c.et q.106.1.c.& 6.1^{m}.
Cap. 50.
Præcepitque ſeruis ſuis medicis,vt aromatibus condirent patrem, 3^{a}. qu. 51.2.2^{m}.
Pater meus adiurauerit me,s.24.
Sepelierunt eum in ſpelunca duplici, quam emerat Abraham, etc.vſque Mambre,s.23.
Veneruntque ad eum ſcilicet Ioſeph.fratres ſui,et proni in terram adora uerunt,s.18.
Num Dei poſſumus reſiſtere voluntati,1^{a}.q.19.6.0.et q.22.1.1^{m}.et queſtio. 103.7.8.0.
Quam iurauit Deus Abraham,s.22.

¶ Auctoritates ex libro Exodi.

Cap. 1.
Et quia timuerunt obſtetrices Deum ædificauit illis domos, 12æ.q.114.10.2^{m}.et 22æ.q.110.3.2^{m}.et 4.4^{m}.
Cap. 2.
Moyſes percuſſum Aegyptium abſcondit ſabulo,22æ.q.60.6.2^{m}.
Accepitque Sephoram filiam eius,quæ peperit ei filium,infra.34.
Cap. 3.
Terram quę fluit lacte et melle,12æ.q.102.3.2^{m}.et 3^{a}.q.73.6.0.et q.74.6.1^{m}.
Quis Ego ſum,vt vadam ad Pharaonem,&c.22æ.q.185.2.0.
Ego ſum qui ſum,et qui eſt,1^{a}.q.2.3.0.et q.13.11.0.
Dominus Deus vocauit nos,12.q.113.1.3^{m}.
Ibimus viam trium dierum in ſolitudine,22æ.q.88.8.0.
Poſtulabit mulier à vicina,etc.vſque fin.12æ.q.94.5.2^{m}.et qu. 100. 8. 3^{m}.et 22æ.q.66.5.1^{m}.et q.104.4.2^{m}.
Cap. 4.
Iratus eſt Dominus in Moyſen,1^{a}.q.3.2.2^{m}.et q.19.11.c.et q.20.1.2^{m}.et qu. 59.4.1^{m}.et 12æ.q.471.1^{m}. et 22æ.q.162.3.c.
Et indurabo cor eius,1^{a}.q.23.3.2^{m},et q.48.6.c.et q.49.2.0.et q.63.5. c.fi.et 12æ.q.79.1.1^{m}.et 3.0.et q.87.1.2^{m}.et 22æ.q.15.1.0.& q.19.1.3^{m}. q.24.10.c.
Tulit illico Sephora acutiſſimam petram, et circuncidit præputium filij ſui,3^{a}.q.70.3.2^{m}.
Cap. 5.
Vocauit nos,s.3.
Eamus viam trium dierum,s.3.
Cap. 6.
Dixit Dominus ad moyſen,1^{a},q.43.7.5^{m}.et 12æ.q.98.3.1^{m}.
Et nomen meum Adonay,non indicaui eis,22æ.q.17.4.6.0.

Cum incircunciſus ſim labiis,3^{a}.quæſ.70.4.3^{m}.
Cap. 7.
Ecce conſtitui te Deum Pharaonis,1^{a}.quæſ.13.9.10.0.
Sed ego indurabo eum,s.4.
Feceruntque ſimiliter malefici,per incantationes, 1^{a}.quæſ.100.4.2^{m}.& q. 114.4.0.& 22æ.quæſ.178.2.c.3^{m}.
Cap. 8.
Dixitque Dominus ad Moyſen,s.6.
Fecerunt autem & malefici per incantationes ſuas ſimiliter,s.7.
Malefici non potuerunt educere cinifes : ideò dixerunt : Digitus Dei eſt hic,1^{a}.quæſ.32.1.1^{m}.& q.36.1.art.1.
Viam trium dierum ibimus in ſolitudine,s.3.
Cap. 9.
Dixit Dominus ad Moyſen,s.6.
Indurauitque Dominus cor Pharaonis,s.4.
Cap. 10.
Ego enim induraui cor Pharaonis & ſeruorum eius,s.4.
Dixit Domiuus ad Moyſen,s.6.
Dices ergò omni plebi vt poſtulet,&c.vſque Aegiptiis,s.3.
Et indurauit Dominus cor Pharaonis,s.4.
Cap. 12.
Dixit Dominus ad moyſen,s.6.
Decima die menſis huius tollat vnuſquiſque agnū, vſque fi.12æ.q.102.5.2^{m}.
In cunctis diis Aegipti,s.7.
Habebitis hanc diem in monumentum, & celebrabitis eam ſolennem Domino,12æ.quæſt.100.5.2^{m}.& quæſt.120.4.10^{m}.5.2^{m}.
Azima comederis ſeptem diebus,3^{a}.q.74.4.c.3^{m}.
Septem diebus fermentum non inuenietur in domibus veſtris, 12æ.quæſt. 102.3.14^{m}.& 3^{a}.quæſt.74.4.c.fi.& 3^{m}.
Et petierunt ab Aegyptiis vaſa,vſque profecti.s.3.
Omnis alienigena non comedet ex eo,ſcilicet Phaſe,12æ.quæſt.102.5.c.& 3.quæſt.37.princip.& quæſt.40.4.c.& q.70.4.fi.
Si quis circunciſus non fuerit,non veſcetur ex eo,ſcilicet Phaſe,s.5.
Eadem lex erit indigenę& colono qui peregrinantur apud vos,12æ.quæſt, 105.3.0.
Cap. 13.
Locutus eſt Dominus ad moyſen,dicens,1^{a}.6.
Sanctifica mihi omne primogenitum,3^{a}.q.28.2.1^{m}.& quæſt.37.3.1^{m}.
Vt non comedatis fermentum,s.12.
Terram fluentem lacte & melle,s.3.
Septem diebus veſceris azimis,s.12.
Cap. 14.
Locutus eſt Dominus ad Moyſen dicens,s.4.
Indurabo cor Pharaonis,&c.s.4.
Cap. 15.
Miſiſti iram tuam,s.4.
In ſpiritu furoris tui.Ibidem.
Dominus regnabit in æternum & vltra,1^{a}.quæſt.10.2.2^{m}.
Magnificus in ſanctitate,22æ.quæſt.134.2.3^{m}.
Cap. 16.
Dixit Dominus ad Moyſen,s.6.
Requies ſabbati ſanctificata eſt Domino,infr.20.
Filij autem veſtri comederūt manna quadraginta annis,donec vſque Chanaam,12æ.q.102.3.2^{m}.& 3.q.73.6.0.& quæſt.74.6.1^{m}.
Cap. 17.
Et bellum Dei erit contra Amalech,à generatione, in generationem, 12æ. quæſtion.205.3.c.1.
Cap. 18.
Super omnes Deos,s.7.
Cap. 19.
Vocauitque Moyſen Dominus,s.3.
Portauerim vos ſuper alas aquilarum,22æ.q.123.6.1^{m}.& 2^{m}.
Eritis mihi in peculium,de cunctis populis,12æ.q.105.1.1^{m}.
Veniam ad te,1^{a}.q.3.1.5^{m}.& q.9.1.3^{m}.
Audiat me populus loquentem ad te,s.6.
Omnis qui tetigerit montem,&c.vſque non viuet,22æ.q.33.4.c.1^{m}.
Cap. 20.
Locutus eſt Dominus cunctos ſermones hos,s.6.
Non habebis Deos alienos,s.7.& 122.q.2.2^{m}.
Non facies tibi ſculptile,neque omnem ſimilitudinem, 12æ.q.100.7. 2^{m}. & 3^{m}.& 4^{m}.& 22æ.q.122.2. 2^{m}.& 3^{a}.q.25.3.1^{m}.2^{m}.& 3^{m}.
Non adorabis ea neque coles, 22æ.q.84.1.1^{m}. & q.94.2.3.0. & q.122.2.0. & q.161.3.1^{m}.& 3^{a}.q.25.5.6.7.0.
Deus zelotes,12æ.q.28.4.0.
Viſitans iniquitates patrum in filiis,12æ.q.81.1.1^{m}. & 2.1^{m}. & q.87.7.8.0. & 22æ.q.108.40.& q.164.1.4^{m}.& 3.q.14.1.1^{m}.
In tertiam & quartam generationem,12æ.q.87.8.1^{m}.& 22æ.q.108.4.1^{m}.
Qui oderunt me,1^{a}.q.60.5.5^{m}.& 22æ.q.13.4.0.& 6.2^{m}.& q.34.1.0.
Et faciens miſericordias in millia, &c. vſque præcepta mea, 12æ. q.100.7, 2^{m}.3^{m}.& 4^{m}.& 3^{a}.q.84.10.c.fi.
Non aſſumes nomen Domini Dei tui in vanum,12æ.q.100. 7.4. & 5.c.& 11, c.3^{m}.& 22æ.q.122.3.0.
Qui aſſumpſerit nomē Dei ſui, 12æ.q.100.7.2^{m}.& 22æ.q.89.1.4.0.&q.98.2.c.
Neque enim habebit inſontem Dominus eum,&c. vſque fruſtra, 12æ.quæ. 100.7.2^{m}.
Memento vt diem ſabbati ſanctifices,12æ.q.100.5.2^{m}. & 7. 2^{m}. & 5^{m}. & 11, & q.102.3.4^{m}.& 4.10^{m}. & 105.c.fi.& 22æ.q.35.3.1^{m}.& q.122.4.0.
Sex diebus operaberis & facies omnia opera tua, &c. vſque portas tuas, 12æ.quæſt.100.8.4^{m}.& quæſt.107.2.4^{m}.& 22æ.q. 40.4.0. & q.122.4.3^{m}.& 3.q.40.4.1^{m}.& 3^{m}.
Sex enim diebus fecit Deus cælum & terram, &c. vſque in eis ſunt, 12æ.q. 100.7.2^{m}.
Honora patrem tuum,& matrē tuam,12æ.q.100.5.c.4^{m}.&11.c.& 22æ.q.33.2. 2^{m}.& q.101.2.0.& q.104.5.1^{m}.& q.106.3.c.3^{m}.& q.122.5.0. & 189.6.c.1^{m},
Vt ſis longæuus ſuper terram,12æ.q.100.7.3^{m}.& 4^{m}.& 22æ.q.122.5.4^{m}.
Non occides,12æ.q.100.4.c.& 8.3^{m}.& 11.c.& 22æ.q.64.3. 0.& 5. 2^{m}. & 3^{m}.
& 7.c.& 8.0.& q.65.1.c.4^{m}.& q.122.6.2^{m}.
Non mœchaberis,12æ.q.100.11.c.& 22æ.q.170.1.0.
Non furtum facies,12æ.q.100.11.c.& 22æ.q.122.6.2^{m}.
Non falſum teſtimoniū dices,12æ.q.100.11.c.&22æ.q.70.4.0.&q.110.4.2^{m}. & q.122.6.2^{m}.
Non concupiſces,12æ.q.100.5.ca.5^{m}.& 6^{m}.& 4.3^{m}.& 11.c.& 22æ.q.122.6. 3^{m}.& 4^{m}.& q.170.1.c.fi.
Venit Deus,s.19.
Non facietis Deos argenteos, & Deos aureos nō facietis vobis,s.7.& 20.
Altare de terra facietis mihi,&c.vſque polluetur,12æ.q.102.4.7^{m}.& 3. qu. 83.3.5^{m}.
Non aſcendes per gradus ad altare meum,ne reueletur turpitudo tua,12æ. q.102.4.7^{m}.
Cap. 21.
Si emeris ſeruum Hebræum,ſex annis ſeruiet tibi, in ſeptimo egredietur liber gratis,12æ.q.105.4.1^{m}.
Offerat eum Dominus diis,s.7.
Si dixerit ſeruus,diligo,&c.erit ei ſeruus in ſeculum,12æ.q.105.2.10^{m}.
Si quis vendiderit filiam ſuam in famulam, non egredietur ſicut ancillæ, &c.12æ.105.4.4^{m}.
Qui percuſſerit hominem volens occidere eum,morte moriatur,s.20.
Qui furatus fuerit hominem & vendiderit,&c.moriatur,12æ. q.105.2.10^{m}.
Et percuſſerit alter proximum,&c.vſque reſtituat,12æ.q.105.4.3^{m}.
Qui percuſſerit ſeruum ſuum,&c.vſque illius eſt,12æ.q.105.4.3^{m}.
Si percuſſerit quis mulierem prægnantem&c.vſque liuore,22æ.q.64.8.3^{m}.
Si bos cornu petierit,&c.vſque opprimetur,12æ.q.105.2.11^{m}.
Si quis aperuerit ciſternam,&c.vſque erit.22æ.q.189.1.3^{m}.
Cap. 22.
Si quis furatus fuerit ouem aut bouem, &c.vſque pro vna oue,12æ.q.105. 2.9^{m}.& 22æ.q.62.3.1^{m}.& q.66.6.2^{m}.& 3^{a}.q.49.6.c.
Applicabitur ad Deos,s.7.
Si quis amico commendauerit pecuniam, &c.vſque non reſtituet,12æ.qu. 105.2.4^{m}.& 5^{m}.& 22æ.q.62.6.c.
Qui à proximo ſuo quicquam horum mutuo poſtulauerit, &c.vſque operis ſui,Ibidem.
Qui coierit cum iumento,morte moriatur,12æ.quæſtion.105.2.11^{m}.& 22æ. quæſt.154.12.4^{m}.
Qui immolat diis occidetur præter Domino ſoli, 12æ.q.102.3.c.& 22æ.qu. 84.1.1^{m}.& q.85.2.0.& q.94.2.c.et 3.q.48.3.c.
Indignabitur furor meus,s.4.
Si p gnus à proximo tuo acceperis veſtimentum, &c.vſque dormiat,12æ. q.99.5.fi.et q.105.2.4^{m}.
Quia miſericors ſum,1^{a}.q.21.3.0.& 22æ.q.30.2.1^{m}.et q.84.10.c.
Decimas tuas non tardabis offerre,22æ.q.87.1.0.et 3^{a}.q.31.8.c.
Et primitias,22æ.q.85.3.3^{m}.& q.86.4.0.
Primogenita filiorum tuorum dabis mihi,de bobus quoque &ouibus ſimi liter facies,s.13.
Septem diebus ſit cum matre ſua,die octaua reddes illum mihi, 12æ.quæſt. 102.3.7^{m}.et 5.1^{m}.et 3^{a}.q.70.3.3^{m}.
Pupillo et viduæ non nocebitis,22æ.q.65.4.2^{m}.
Cap. 23.
Non ſuſcipies vocem mendacij, 22æ.q.110.3.4.0.et q.111.1.c.et quæſt.69.1. 2.0.et q.70.4.c.et q.124.5.2^{m}.
Nec iungas manum tuam,vt pro impio falſum dicas teſtimonium,s.20.
Pauperis quoque non miſereberis in iudicio,22æ.q.63.4.3^{m}.
Et inſontem et iuſtum non occides,s.20.
Sex diebus operaberis,ſeptima die ceſſabis,Ibidem.
Per nomen externorum deorum non iurabis,s.7.22æ.q.89.6.0.
Solennitatem azymorum cuſtodies,s.12.
Azyma comedetis ſeptem diebus Ibidem.
Non immolabis ſuper fermentum,Ibidem.
Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum Domini Dei tui.s.22.
Non coques hœdum in lacte matris ſuæ,12æ.q.102.6.4^{m}.et 8^{m}.
Et eſt nomen meum in illo ſcilicet angelo,s.6.
Non adorabis Deos eorum,neque coles,s.20.et 7.
Cap. 24.
Moyſi quoque dixit Deus,s.6.
Et vocauit eum,ſcilicet Moyſen,Dominus,s.3.
Daboque tibi duas tabulas lapideas,infr.31.
Moyſes fuit ibi,ſcilicet in monte quadraginta diebus, & quadraginta noctibus,22æ.q.147.5.c.& 3^{a}.q.40.2.3^{m}.
Cap. 25.
Locutus eſt Dominus ad Moyſen,s.6.
Tollant mihi primitias ab omni homine,s.22.
Arcam de lignis Setim compingite,cuius longitudo,&c.vſque fin.12æ.qu. 102.4.6^{m}.
Qui,ſcilicet vectes,ſemper erunt in circulis,12æ.q.65.2.3.5.0.& 22æ. qu.23. 7.0.& q.108.2.2^{m}.
Duos quoque cherubin aureos & productiles facies,&c. vſque inde, 12æ. q.102.4.6^{m}.
Cap. 26.
Tabernaculum ita fiet,&c.vſque fi.12æ.q.102.4.0.
Facies & velum de hyacintho,&c.vſque fi.12æ.q.102.4.4^{m}.
Cap. 27.
Facies & altare de lignis Setim,&c.vſque fi.s.20.
Facies et atrium tabernaculi,&c.vſque fi.12æ.q.10.2.4.c.
Cuncta vaſa tabernaculi in omnes vſus,&c.ex ære facies,22æ.qu. 100.1. 6^{m}.4.0.
Cap. 28.
Loqueris cūctis ſapientib.corde,quos repleui ſpiritu prudētiæ,&c.inf.13.
Hæc autem erunt veſtimenta,quæ facies,&c.vſque fi.12æ.q.102.5.9^{m}.
Sacrificium eſt Domino,22æ.q.81.4.1^{m}.et 3^{a}.q.22.2.c.et q.48.3.c.
Cap. 29.
Sed & hoc facies, vt mihi in ſacerdotio conſecrentur, &c. vſque fi.12æ.q. 102.5.8^{m}.& q.103.2.1^{m}.
Agnos anniculos duos per ſingulos dies iugiter,&c. 12æ.qu.102.4.10^{m}.&

3ª.q.22.3.3ª.
Vt sacerdotio fungantur mihi,3ª.q.22.6.2ª.

Cap. 30.

Faciesque altare ad adolendum thymiama,&c.vsque tegitur,s.26.
Locutus est Dominus ad Moysen,s.6.
Sanctificabisque omnia,22ᵉ.q.81.8.c.& 3ª.q.62.6.2ᵐ.et q.63.6.2ᵐ.

Cap. 31.

Locutus est Dominus ad Moysen,s.6.
Ecce vocaui ex nomine,s.3.
Videte vt sabbatum meum custodiatis,s.20.
Qui fecerit opus in eo,Ibidem.
Sex enim diebus fecit Dominus cælum et terram,s.20.
Dedit Dominus Moysi duas tabulas lapideas,12ᵉ.q.98.2.3.o.et q.106.2.3ᵐ. et 4.3ᵐ.et q.107.1.c.fi.et 3ª.q.42.4.2ᵐ.

Cap. 32.

Fac nobis Deos,s.7.
Sedit populus manducare & bibere,& surrexerunt ludere,22ᵉ.que.168.2. 2ᵐ.& 3.2ᵐ.
Vt irascatur furor meus,s.4.
Portans duas tabulas,s.31.
Inducens super eum peccatum maximum,12ᵉ.q.102.3.11ᵐ.et 22ᵉ.q.10.3.o. & q.13.3.c.et q.39.2.o.et 94.3.o.et 3ª.q.80.5.c.
Consecrastis manus vestras hodie Domino,&c.vsque benedictio,12ᵉ. qu. 102.5.8ᵐ.
De libro tuo quem scripsisti,1ª.q.24.o.et q.39.8.fi.
Qui peccauerit mihi,delebo eum de libro meo,1ª.q.24.3.o.
Angelus meus præcedet te,12ᵉ.q.113.1.o.

Cap. 33.

Terram fluentem lacte & melle,s.3.
Et mittam præcursorem tui angelum,1ª.q.112.o.
Loquebatur autē Dominus ad Moysen,facie ad faciem,&c.12ᵉ. q.98 .3.2ᵐ
Noui te ex nomine 12ᵉ.q.112.5.5ᵐ.et 22ᵉ.q.172.4.o.
Præcipis vt educam populum istum,12ᵉ.q.90.2.1ᵐ.
Ostende mihi viam tuam,et gloriam tuam,1ª.q.12.11.2ᵐ.et 22.q.174.4.c.et 5.1ᵐ.et q.175.3.o.et q.180.5.c.
Et requiem meam dabo tibi,1ª.q.73.2.3.c.et 12ᵉ.q.3.4.1ᵐ.et 8.c.et 22ᵉ.quæ. 18.3.c.
Non videbit me homo,et viuet,1ª.q.12.11.o.et q.13.1.c.et 2.3ᵐ.et 12ᵉ.q.5.c. et 3.c.et q.93.2.o.et 22ᵉ.q.180.5.o.et q.175.4.o.et 5.c.
Non poteris videre faciem meam,1ª.q.12.4.o.et q.23.1.c.et q.56.3.c.2ᵐ.et q.62.1.2.4.9.c.et q.64.1.2ᵐ.et q.94.2.c.fi.et q.108.4.c.et 12ᵉ.q.5.5.7.c.et 3ª.q.10.4.2ᵐ.
Stabis supra petram,1ª.q.102.1.4ᵐ.
Cumque transibit gloria mea,22ᵉ.q.171.2.c.
Et videbis posteriora mea,1ª.q.12.2.c.1ᵐ.et 50,

Cap. 34.

Præcide tibi duas tabulas lapideas,s.31.
Deus misericors,et multæ miserationis,s.22.
Et clemens,22ᵉ.q.157.1.2.o.et 3.c.et 4.3ᵐ.et q.169.2.c.et 4.c.3ᵐ.
Patiens,22ᵉ.q.123.3.1ᵐ,2ᵐ.
Et verax,1ª.q.16.5.o.et 12ᵉ.q.3.7.c.et q.93.1.3ᵐ.22ᵉq.27.4.c.
Qui custodis misericordiam in millia,s.20.
Qui reddes iniquitates patrum in filiis ac nepotibus, in tertiam et quartam progeniem,s.20.
Noli adorare Deum alienum,s.20.
Dominus zelotes,Ibidem.
Deus æmulator,Ibidem.
Cum fornicati fuerint cum diis suis,22ᵉ.q.151.2.c.3ᵐ.
Nec vxorem de filiabus eorum accipies filiis tuis,12ᵉ.q.105.4.6ᵐ.
Deos conflatiles non facies tibi,s.20.
Solennitatem azymorum custodies,s.12.
Septem diebus vesceris azymis,Ibidem.
Ne ineas pactum cum hominibus illarum regionum,22ᵉ.q.10.9.o.et q.46, 2.3ᵐ.et fi.
Sex diebus operaberis,in die septimo cessabis,arare & metere,s.20.
Non immolabis super fermentō,s.12.
Primitias frugum terræ tuæ offeres,s.22.
Non coques hædum in lacte matris suæ,s.23.
Fuit ergo ibi cum Deo quadraginta dies & quadraginta noctes,eod.s.24.

Cap. 35.

Sex diebus facietis opus:septimus dies erit vobis sanctus,s.20.
Separate apud vos primitias Domino,s.22.
Faciat tabernaculum suum,eodem,s.26.
Ecce vocauit Dominus ex nomine,s.3.
Omnes viri ac mulieres mente promptissima atque deuota obtulere donaria,22ᵉ.q.85.3.3ᵐ.& q.88.4.c.
Ecce vocauit Dominus ex nomine Beseleel,s.33.
Et impleuit eum spiritu Dei,sapientia, intelligentia, scientia & omni doctrina,ad excogitandum et faciendum opus,s.31.

Cap. 36.

Omnis sapiens,quib.Dominus dedit sapientiam et intellectum, &c.Ibid.

Cap. 37.

Fecit autem Beseleel et arcam,&c.s.25.
Fecit et propitiatorium,&c.Ibidem.
Duos etiam cherubin,etc.Ibidem.
Fecit et mensam de ligno Setim,etc.
Fecit et altare thymiamatis de lignis,etc.s.20.

Cap. 38.

Fecit et altare holocausti,etc.Ibidem.

Cap. 39.

De hyacintho et purpura vermiculo ac bysso fecit vestes,etc.vsque fi.s.28
Altare aureum,& altare æneum,s.20.

Cap. 40.

Locutus est ad Moysen,s.6.
Mense primo,prima die mensis eriges tabernaculum,&c.vsque fi.s.26.
Et assumpto vnctionis oleo,vnges tabernaculum cum vasis suis, 12ᵉ.quæ-

stion.102.4.9ᵐ.
Vt sanctificentur,&c.s.30.
Applicabisque Aaron,et filios eius,&c.vsque fi.et fecit,s.29.
Altare aureum,el altare holocaustorum,s.20.

¶Auctoritates ex libro Leuitici.

Cap. 1.

Si holocaustum fuerit eius oblatio ac de armento, Masculum immaculatum offeret,12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.et 8ᵐ.
Sanguinem eius fundentes per altaris circuitum,12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.
De turturibus et pullis columbæ offeret,12ᵉ.quæ.102.3.2ᵐ.et 4ᵐ.et 6ᵐ.et 9ᵐ.et 3ª.q.37.3.4ᵐ.
Retorto ad collum capite ac rupto vulneris loco.12ᵉ.q.102.3.6ᵐ.

Cap. 2.

Similis erit eius oblatio,fundetque super eam oleum et thus,&c.vsque fi. 12ᵉ.102.3.12ᵐ.et 13ᵐ.et 14ᵐ.
Nec quicquam mellis adolebitur in sacrificio Domini,12ᵉ.q.102.3.13ᵐ.
In omni oblatione offeres sal,12ᵉ.q.102.3.13ᵐ.et 14ᵐ,

Cap. 3.

Si hostia pacificorū fuerit eius oblatio, &c.vsque fi.12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.et 9ᵐ.
Siue marem siue fœminam,12ᵉ.q.102.3.9ᵐ.
Immaculata offeret,12ᵉ.q.102.3.7ᵐ.et 22ᵉ,q.86.3.3ᵐ,
Fundent sanguinem per circuitum altaris,s.1.3ª.
Omnis adeps erit Domini,12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.& 6.1ᵐ.
Nec adipem nec sanguinem omninò comedetis,Ibidem.
Offerunt Domino caudam totam,22ᵉ.q.13.87.13ᵐ.et q.138.1.3ᵐ,

Cap. 4.

Qui peccauerit per ignorantiam,et de vniuersis mandatis Domini, &c.vsque fi.12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.et q.105.2.9ᵐ,
Immaculatum offeret Domino,s.3.
Sanguinem fundet,s.1.
Omnem adipem offeret Domino,s.3.
Rogabitque pro eo, sacerdos et pro peccato eius,et remittetur ei, 12ᵉ.q. 103.2.c.fin.
Hauriet quoque de sanguine vituli inferens illum in tabernaculum testimonij.12ᵉ.q.102.5.6ᵐ.
Cumque intinxerit digitum in sanguine,asperget eum septies coram Domino contra velum sanctuarij.12ᵉ.q.102.5.5ᵐ.
Ponetque de sanguine eius super cornua altaris thymiamatis,s.1.et 4.
Ponetque manum super caput hostiæ pro peccato suo,12ᵉ.q.102.5.1ᵐ.

Cap. 5.

Qui audierit vocem iurantis,&c.vsque anima.22ᵉ.q.98.4.3ᵐ.
Anima quæ tetigerit aliquid immundum,&c.vsque deliquit, 12ᵉ.qu.102.5. 4m.et 3ª.q.40.4.2ᵐ.
Offerat agnam de gregibus siue capram.s.3.
Orabit pro eo sacerdos,et pro peccato eius,s.4.
Offerat duos turtures,aut duos pullos columbarum,s.1.
Retorquebit caput eius ad penulas,&c.Ibidem.
Quicquid autem reliquum fuerit eius, faciet distillate ad fundamentum eius,s.1.
Non mittet in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est,12ᵉ.q.102.3.c.

Cap. 6.

Offeret arietem immaculatum,s.3.
Reddet omnia quæ per fraudem voluit obtinere integra, 22ᵉ.q.62.2.o.& quæstion.79.3.2ᵐ.
Et quintam insuper partem Domino,cui damnum intulit,12ᵉ.quæst.105.2. 0ᵐ.et 22ᵉ.q.62.3.o.et 4.c.
Si rem perditam inuenerit,22ᵉ.q.66.5.2ᵐ.
Qui rogabit pro eo,et dimittetur,s.4.
Omne sacrificium sacerdotum igne cremabitur, nec quisquam comedet ex eo,12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.

Cap. 7.

Sanguis eius per gyrum fundetur altaris,s.1.
Sicut pro peccato offertur hostia,ita et pro delicto,12ᵉ.q.79.4.1ᵐ.
Offerent ex ea caudam,s.3.
Cuius carnes eadem comedentur die,&c.vsque rea erit, 12ᵉ.q.102.3.10ᵐ.
Adipem non comedetis nec sanguinem,s.3.
Pectusculum et armus dexter erit sacerdotis offerentis hostiam pacificorum,12ᵉ.quæst.102.3.8ᵐ.
Qui tetigerit immundum,etc.s.5.
Fudit reliquum sanguinem ad fundamentum eius,s.1.
Posuerunt super caput hostiæ Aaron et filij eius,s.2.
Et caudam,s.3.

Cap. 9.

Vtrumque immaculatum,s.3.
Reliquum fudit ad basim eius,s.1.
Et caudam,s.3.
Pectora et armos dextros separauit Aaron,s.7.
Laudauerunt Dominum,ruentes in facies suas, 22ᵉ.qu.81.5.1ᵐ.et qu.82.2. 1ᵐ.et q.85.3.o.et q.88.5.1ᵐ.

Cap. 10.

Pectusculum quod oblatum est et armum,etc.s.7.

Cap. 11.

Hæc sunt animalia q̄ comedere deberis, etc.vsq; fin.12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.et 2ᵐ.
Qui tetigerit morticina eorum,immundus erit,s.5.
Vsque ad vesperam,12ᵉ.q.102.5.5ᵐ.
Sancti estote,quoniam ego sanctus sum,12ᵉ.q.98.4.5.c.et q.99.2.c.

Cap. 12.

Mulier si suscepto semine pepererit masculum, immunda erit septem diebus,etc.vsque fi.12ᵉ.q.102.5.4ᵐ.et 3ª.q.37.3.c.1ᵐ.et 4.2ᵐ.
Pullum columbæ siue turturem,s.1.
Orabitque pro ea sacerdos,et sic mundabitur,s.4.

Cap. 13.

Homo in cuius carne et cute ortus fuerit diuersus color, etc.vsque fi.12ᵉ. quæst.102.5.4ᵐ.et q.107.2.4ᵐ,

Vesti-

Vestis lanea siue linea quæ lepram habuerit,&c.vsque fi.12ᵉ.q.102.5.4.

Cap. 14.

Hic est ritus leprosi,quando mundandus est,&c.vsque fi.12ᵉ.qu.105.2.7ᵐ. et quæst.105.2.3ᵐ.
Et duos pullos columbæ,s.1.
Rogabit pro eo coram Domino,s.4.
Offeret agnum immaculatum,s.3.
Sicut enim pro peccato ita et pro delicto ad sacerdotē pertinet hostia,s.7.
Si fuerit plaga lepræ in ædibus, &c.vsque fi.12ᵉ.q.102.5.4ᵐ.

Cap. 15.

Vir qui patitur fluxum seminis,immundus erit, &c.vsq; fi.12ᵉ.q.102.5.4ᵐ.
Qui tetigerit,&c.immundus erit,s.5.vsque ad vesperam,s.11.
Sumet duos turtures,aut duos pullos columbarum,s.1.
Mulier quæ redeunte mense patitur fluxum sanguinis, &c.vsque fin.12ᵉ. quæstion.102.5.4ᵐ.
Rogabitque pro eo coram Domino,s.4.

Cap. 16.

Duos hircos stare faciet coram Domino in hostio tabernaculi testimonij, c.vsque fin.12ᵉ.q.102.5.6ᵐ.
Orabit pro se & pro domo sua,s.4.
Mense septimo decima mensis,&c.erit expiatio vestri, atque mundatio ab omnibus peccatis vestris.12ᵉ.q.102.4.10ᵐ.& 5.6ᵐ.qu.103.2.1ᵐ.& 3.3ᵐ. et 3ª.quæstion.73.6.c.

Cap. 17.

Fundetque sacerdos sanguinem super altare Domini,s.1.
Si comederit sanguinem,s.3.
Anima omnis carnis in sanguine est,12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.
Contaminatus erit vsque ad vesperum,s.5.

Cap. 18.

Facietis præcepta mea,atque iudicia mea seruabitis, et ambulabitis in eis, 12ᵉ.quæstion.99.4.2ᵐ.
Quæ faciens homo,viuet in eis,12ᵉ.q.100.12.2ᵐ.
Talis coitus incestus est,22ᵉ.q.154.1.c.& 9.o.
Sororem vxoris tuæ,in pellicatum non accipies,12ᵉ.q.101.3.2ᵐ.
Ad mulierem quæ patitur menstruum non accedes,12ᵉ.q.102.5.4ᵐ.
De semine tuo non dabis,vt consecretur idolo moloch,22ᵉ.q.81.5.1ᵐ.
Cum masculo non commisceberis, &c.22ᵉ.q.142.4.3ᵐ.et q.154.11.et 12.o. et 3ª.quæstion.70.2.4ᵐ.
Cum omni pecore non coibis,&c.vsq; scelus est,22ᵉ.q.154.11.2ᵐ.&12.4ᵐ.

Cap. 19.

Sancti estote,quia ego sanctus sum,s.11.
Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino,vt sit placabilis,s.3.
Eo die quo fuerit immolata,comedetis eam, & die altero, &c.vsque polluit,s.7.
Cum messueris segetes terræ tuæ, non tondebis vsque ad solum, &c.vsque dimittes,22ᵉ.q.101.1.2ᵐ.
Nec decipiet vnuquisq; proximū suū,22ᵉ.q.55.8.o.& q.56,2.o.& q.118.8.o.
Non facies calumniam,22ᵉ.q.68.c.1ᵐ.& q.69.2.3.c.
Nec vi opprimes eum,22ᵉ.q.63.8.c.
Non morabitur merces mercenarij tui apud te vsq; mane, 12ᵉ.q.205.2.6ᵐ.
Non maledices surdo,22ᵉ.quæstion.76.1.3.o.
Timebis Dominū Deum 12ᵉ.q.67.4.2ᵐ.& 22ᵉ.q.7.1.c.et q.19.2.o.et 22.2.o.
Non iniustè iudicabis,22ᵉ.q.60.2.3.6.o.& q.67.1.o.et 3ª.q.59.1.c.
Non eris criminator,22ᵉ.q.62.2.2ᵐ.et q.73.1.2ᵐ.et q.74.1.3ᵐ.et 2.o.
Nec susurro in populis,22ᵉ.q.74.o.et q.75.1.c.
Non oderis fratrem tuum, 22ᵉ.q.25.6.o.et q.34.3.4.o.
Sed publicè argue eum,22ᵉ.q.33.7.o.et 3ª.q.55.1.1ᵐ.
Iumenta tua non facies coire,cum alterius generis animantibus, 12ᵉ.quæstion.120.6.5ᵐ.
Agrum tuum non seres diuerso semine,12ᵉ.q.102.6.3ᵐ.
Veste quæ ex duobus texta est,non indueris,12ᵉ.q.102.6.6ᵐ.
Orabitque pro eo sacerdos,&c.vsque et dimittetur peccatum,s.4.
Cum ingressi fueritis terram et plantaueritis ligna pomifera,auferetis præputia eorum,&c.vsque proferunt,12ᵉ.q.102.6.5ᵗʰ.
Non comedetis carnem cum sanguine,s.3.
Non augurabimini,12ᵉ.q.100.11.c.et 22ᵉ.q.95.3.c.7.o.
Non obseruabitis somnia,12ᵉ.q.100.11.c.et 22ᵉ.q.95.6.o.
Super mortuo non incidetis carnes vestras,22ᵉ.q.92.1.2.o.
Neque figuras aliquas,aut stigmata facietis vobis,22ᵉ.q.94.2.1ᵐ.
Non declinetis ad magos,nec ab ariolis aliquid scisciteminī,12ᵉ.quæstio. 100.11.c.22ᵉ.quæstion.95.2.
Coram cano capite consurge,et honora personam senis,12ᵉ.quæstio.100. 11.c.fin.& 22ᵉ.q.63.3.
Si habitauerit aduena in terra vestra, &c.vsque Aegipti, 12ᵉ.q.104.4.o.et quæstion.105.3.o.
Custodite omnia præcepta mea et vniuersa iudicia,& facite ea,s.18.

Cap. 20.

Anima quæ declinauerit ad magos & ariolos,&c.s.19.
Sanctificamini & estote sancti:quia & ego sanctus sum,s.11.
Custodite præcepta mea,&c.s.18.
Qui coierit cum muliere in fluxu menstruo,&c.s.15.
Qui separaui vos à cæteris populis,12ᵉ.quæstion.36.3.2ᵐ.&3ᵐ.

Cap. 21.

Ne contaminetur sacerdos in mortibus,vsque fin.12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.
Sancti erunt Deo suo,s.11.
Filia sacerdotis,si deprehensa fuerit in stupro,&c.3ª.q.29.1.4ᵐ.
Pontifex,id est,sacerdos maximus,&c.vsque qui sanctifico eum,12ᵉ.quæstion.102.5.1ᵐ.
Homo de semine tuo per familias, qui habuerit maculam, &c. vsque fin. 12ᵉ.quæstion.102.5.9ᵐ.

Cap. 22.

Homo de semine Aaron qui fuerit leprosus, aut patiens fluxum seminis, &c.vsque cibus illius est,Ibidem.
Qui tetigerit immundum,&c.s.5.vsque ad vesperam,s.11.
Morticinum & captum à bestia non comedent,12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.& 2ᵐ.
Addet quintam partem cum eo quod comedit,& dabit sacerdoti,s.6.

Quicunque obtulerit in holocaustum,illud erit masculum,s.1.
Sine macula cuncta offerent,s.3.
Non immolabuntur vna die mater cum fœtibus suis,12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.& 2ᵐ.
Si immolaueritis hostiam pro gratiarū actione&c.vsque alterius diei,s.7.
Custodite mandata,&c.s.18.

Cap. 23.

Hæ sunt feriæ Domini, quas vocabitis sanctas, &c.vsque fin.12ᵉ.q.102.4. 10ᵐ.& quæstio.103.3.4ᵐ.
Cædetur agnus immaculatus,s.3.
Non secabitis eam vsque ad solum,&c.s.19.
Die decimo mensis septimi dies expiationum erit celeberrimus, &c.s.16.
A quintodecimo die mensis huius septimi feriæ tabernaculorum, septem diebus Domino,&c.12ᵉ.quæstion.102.4.10ᵐ.& quæstion.103.3.4ᵐ.
Dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus,s.1ª.
Dies octauus erit celeberrimus,atque sanctissimus,12ᵉ.quæ.102.5.1ᵐ.& 3ª. quæstion.75.3.3ᵐ.
Sumetis die primo fructus arboris pulcherrimę spatulasque palmarum,& ramos ligni densarum frondium,&c.12ᵉ.q.102.4.10.fi.

Cap. 24.

Qui blasphemarit nomen Domini,morte morietur.12ᵉ.q.110.11.c.& 22ᵉ.q. 13.o.& 3ª.quæstion.80.3.c.
Qui irrogauerit maculam,sicut fecit fiet ei,fracturam pro fractura,&c.vsque cogetur,12ᵉ.q.105.2.10ᵐ.
Aequum iudicium sit inter vos,&c.s.19.

Cap. 25.

Anno iubilei redient omnes ad possessiones suas&c.vsq3 fi.12ᵉ.q.105.1.3ᵐ.
Facite præcepta mea & iudicia custodite,s.18.
Terra non vendetur in perpetuum, &c.vsque vendetur, 12ᵉ.q.105.2.6.3ᵐ. & 22ᵉ.quæstion.66.2.c.
Pecuniam tuam non dabis ei ad vsuram,12ᵉ.q.105.3.3ᵐ,& 22ᵉ.q.78.1.o.
Computabuntur fructus ex eo tempore quo vendit, & quod reliquum est reddet emptori,sicque recipiet possessionem suam,22ᵉ.q 78.2.6ᵐ.
Si paupertate compulsus vendiderit se tibi frater tuus,non eum opprimes seruitute famulorum,&c.12ᵉ.q.105.4.1ᵐ.& 4ᵐ.

Cap. 26.

Si in præceptis meis ambulaueritis, &c.vsque fi,12ᵉ.q.91.5.c.& qu.99.6.o. & quæstion.104.1.1ᵐ.& q.107.1.2ᵐ.
Non abiiciet vos anima mea,1ª.q.3.2.1ᵐ.& q.19.11.c.

Cap. 27.

Animal quod immolari potest Domino,si quis vouerit,mutari non potest, 22ᵉ.quæst.88.10.1ᵐ.

¶Auctoritates Ex libro Numer.

Cap. 1.

Tollite summam vniuersæ congregationis filiorum Israel, &c. vsque fin, 22ᵉ.q.108.4.1ᵐ.

Cap. 2.

Ad orientem,22ᵉ.q.84.3.3ᵐ.

Cap. 5.

Si autem non fuerit qui recipiat,dabunt Domino,& erit sacerdotis,22ᵉ.q. 62.5.3ᵐ.
Vir cuius vxor errauerit,maritumque contemnens, dormierit cum altero viro,&c.vsque fi.22ᵉ.q.105.4.9ᵐ.& 22ᵉ.q.154.6.2.
Non fundet super eam oleum,nec imponent thus,quia sacrificium zelotipiæ est,& oblatio inuestigans adulteriū,12ᵉ.q.105.4.9ᵐ.& q.102.3.14ᵐ.
Putrescat femur tuum,& tumens vterus tuus dirumpatur, 12ᵉ.q.103.2.3ᵐ.
Vir siue mulier cum fecerit votum vt sanctificetur, & voluerit se domino consecrare,&c.vsque fi.22ᵉ.q.186.6.

Cap. 7.

Capita familiarum,12ᵉ.q.3.40.& 3ª.q.8.1.& 8.c.

Cap. 10.

Capita multitudinis,s.7.

Cap. 11.

Auferam de spiritu tuo,& tradam eis,1ª.q.36.1.3ᵐ.
Qui in medio vestri est,22ᵉ.q.188.8.2ᵐ.

Cap. 12.

Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in visione apparebō ei, vel per somniū loquar ad eum,1ª.q.12.11.1ᵐ.& 22ᵉ.q.173.3.1ᵐ.& q.174.1.3ᵐ,& 3.o.
At non talis seruus meus Moyses,22ᵉ.q.174.4.o.& 3.q.7.8.1ᵐ.
Erat enim moyses vir mitissimus, super omnes homines qui morabantur in terra,22ᵉ.q.157.4.ª.1.

Cap. 15.

Colligentem ligna sabbato,obruerunt lapidibus,ex præcepto Dei,12ᵉ.q. 105.2.9ᵐ.
Faciāt sibi fimbrias per angulos quatuor palliorum,&c.fi.12ᵉ.q.102.6.7ᵐ.

Cap. 16.

Dirupta est terra sub pedibus eorum,&c.22ᵉ.q.39.2.o.

Cap. 17.

Cumque oriretur seditio,22ᵉ.quæst.42.o.
Inuenit germinasse virgam Aaron,1.q.69.2.o.

Cap. 18.

Tu & filij tui & domus patris tui tecum,portabitis iniquitatem sanctuarij, &c.2ᵉ.q.81.1.1ᵐ.
Cum acceperitis à filiis Israel decimas quas dedi vobis, primitias eorum offerre Domino,id est decimam partem decimæ,22ᵉ.q.87.1.4ᵐ.

Cap. 19.

Præcipe filiis Israel vt adducant ad te vaccam rufam, &c. vsque fin.11ᵉ.q. 102.5.5ᵐ.
Vas quod non habuerit operculum,nec ligaturam desuper,immundum erit,12ᵉ.q.102.5.4ᵐ.

Cap. 20.

Si in seditionem,s.6.
Loquimini ad petram coram eis,& illa dabit aquas,1ª.q.102.1.4.
Egressus est obuius cum infinita multitudine,s.7.

Cap. 22.

Dixit Deus ad Balaam,22ᵉ.q.172.6.c.& 1ᵐ.
Aperuitque Dominus os asinæ,& locuta est,&c.22ᵉ.q.165.1.4ᵐ.

Cap. 23.
Nec vt filius hominis,vt mutetur,1ª.q.19.7.2m.
Cap. 24.
Quàm pulchra tabernacula tua Iacob,et tentoria Israel,12ꝯ.q.105.1.c.
Cap. 25.
Phinches perfodit ambos scilicet virum et mulierem in locis genitalibus, 22ꝯ.q.60.6.2m.
Cap. 26.
Numerate omnem summam filiorum Israel,&c.vsque fin.s.1.
In seditione Choræ,s.16.
Cap. 27.
Homo cum mortuus fuerit absque filio, ad filiam eius transibit hæreditas, &c.vsque sicut,12ꝯ.q.105.2.2m.
Cap. 28.
Agnos duos quotidie in holocaustum sempiternum,vnum offeretis mane, & alterum ad vesperam,&c.vsque die,2ꝯ.q.102.4.10m.& 3.q.23.3.3m.
Cap. 30.
Si quis virorum votum Domino vouerit,&c.vsque implebit, 22ꝯ.q.88.3.o. et q.189.3.c.
Mulier si quippiam vouerit,&c.vsque fin.22ꝯ.qu.88.8.o.et 9.c.2m.et q.189. 50.9.3m.et q.189.5.o.
Cap. 31.
Vlciscere Primus filios Israel de Madianitis,22ꝯ.q.108.1.o.& 3.c.et q.158.1. c.3m.et 2.c.3.c.et 3ª.q.13.9.c.
Cap. 32.
Erat illis in iumentis infinita substantia,s.20.
Ipsi impleuerunt voluntatem meam,3ª.q.18.5.c.2m.
Cognatus occisi statim vt inuenerit homicidam interficiet,s.31.
Homicida à casu maneat in ciuitate confugij,vsque quo sacerdos magnus qui oleo sancto vnctus est,moriatur,3ª.q.49.5.c.fi.& 12ꝯ.q.105.2.10m.
Cap. 36.
Vt filiabus Salphaat dares possessionem debitam patri,3ª.q.21.1.3m.
Omnes viri ducent vxores de tribu & cognatione sua,& cunctæ fœminę, &c.vsque separatæ sunt,12ꝯ.q.105.2.2m.et 4.c.30.q.2.art.1.q.3.4m. & 3ª. q.31.2.2m.

¶Auctoritates ex libro Deuteronomij.

Cap. 1.
Deus addat ad hunc numerum multa millia,1ª.q.23.7.1m.
Nec accipietis cuiusquam personam,1ª.q.23.5.3m. & 12ꝯ.q.97.4.2m. & q. 98.4.2m.& q.106.3.1m.& 22ꝯ.q.63.o.
Cap. 3.
Neque est alius Deus in cælo vel in terra,infr.6.
Cap. 4.
Non addetis verbũ qd̃ loquor vobis,nec auferetis ex eo,3ª.q.60.8.1m.& 1 Hæc est enim vestra sapiẽtia & intellectus,&c.1ª.q.1.6.o.& 12ꝯ.q.100.7.c.
Quæ est,alia gens sic inclyta quæ habeat ceremonias atque iudicia & vniuersam legem,12ꝯ.q.98.4.o.et 5.c.
Deus in virtute sua magna,1ª.q.21.1.2m.et 12.q.51.5.o.
Cap. 5.
Audi Israël ceremonias atque iudicia,s.4.
Ego sequester & medius fui inter Deum et vos,3ª.q.22.1.c.1m. & 4.c.et q. 2.6.1.o.et q.82.3.c.
Non declinabitis ad dexteram neque ad sinistram,sed per viam quam præ cepit Dominus,12ꝯ.q.102.4.c.col.1.
Cap. 6.
Hæc sunt ꝑcepta & cæremoniæ atque iudicia q̃ mãdauit Dominus,con.4.
Deus vnus est, 1ª.q.1.3.4.o.et q.103.3.o.et q.28.3.c.& q.30.1.3m.et q.39.3.c.
Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo,et ex tota anima tua, et ex tota fortitudine tua,22ꝯ.q.44.4.5.o.
Eruntq́ verba hæc,&c.in corde tuo,&c.sedens,&c.ambulans,&c.dormiens,atq; consurgens ligabis ea,&c.12ꝯ.q.102.6.7m.et 22ꝯ.q.16.2.c.4m.
Ac per nomen illius iurabis,12ꝯ.q.107.2.c.2m.et q.108.3.1m.et 22ꝯ.qu.89.5. 9.o.et 3.c.
Non tentabis Dominum Deum tuum, 1ª.q.112.c.2.et 22ꝯ.q.53.4.1m.& 3.3m. et q.97.1.2.o.et 3ª.q.41.4.1m.et 2m.
Te elegit Dominus Deus tuus,3ª.q.18.4.1m.et 2m.
Dilexit vos Dominus,1ª.q.23.4.o.et q.24.1.c.
Custodite ergò præcepta,et cæremonias atque iudicia,&c.s.4.
Non concupisces argentum et aurum,de quib.facta sunt, &c.vsque tuam, 12ꝯ.q.102.6.10m.
Cap. 8.
Ne negligas mandata eius atque iudicia et cæremonias,&c.s.4.
Cap. 10.
Et diligas eum,&c.s.6.
Custodias mandata Domini,&c.s.4.
Patribus tuis conglutinatus est Dominus,1ª.q.30.13m.et q.20.3.1m.et 12ꝯ. q.25.2.2m.et q.27.2.c.2m.et q.281.2.o.et q.66.6.c.
Et amauit eos,s.7.Elegitq́ semen eorum,&c.s.7.2ª.
Et dominus dominantium,1ª.q.13.6.5m.et 3ª.q.35.5.c.
Qui personam non accipit,1ª.q.23.5.3m.et q.63.2.3m.et 12ꝯ.q.98.4.2m.et q. 106.3.1m.et 22ꝯ.q.63.1.3m.
Ipsi adhærebis,12ꝯ.q.98.5.2m.et 22ꝯ.q.27.6.3m.et 30.4.o.et q.186.1.c.
Iurabis in nomine ipsius,s.6.
Cap. 11.
Ama Dominum Deum tuum,s.6.
Et obserua ꝑcepta eius et ceremonias,iudicia atq3 mandata,omni tpe.s.4.
Adhærentes ei,s.10.
Cap. 12.
Vt esset nomen meum ibi,12ꝯ.q.102.4.1m.
Non poteris comedere in oppidis tuis decimas, &c.primogenita, &c.et omnia quæ voueritis,et sponte offerre volueritis,et primitias, &c.22ꝯ. quæstion.87.14m.
Caue ne derelinquas Leuitam in omni tempore,22ꝯ.q.31.3.4m.
Non facies similiter domino Deo tuo,22ꝯ.q.84.3.o.
Nec addas quicquam,nec minuas,s.43.
Cap. 13.
Si surrexerit in medio tui prophetes, &c.vsque fin.12ꝯ.q.100.5.3m.&c.Diligatis eum in tota,&c.s.6.
Cap. 14.
Te elegit,s.7.
Et comedes eam in conspectu Domini Dei tui,&c.s.12.
Vt in eo nomen domini inuocetur,s.12.
Ne derelinquas Leuitam,s.12.
Anno tertio separabis aliam decimam,&c.vsque fi.22ꝯ.q.87.1.4m.
Cap. 15.
Septimo anno facies remissionem,&c. vsque potestatem , 12ꝯ.q.105.2.4m.
Et omninò indigens et mendicus non erit inter vos,22ꝯ.q.187.5.2m.
Fœnerabis gentibus multis,22ꝯ.q.78.12m.
Si vnus de fratribus tuis,&c.ad paupertatem deuenit,&c.12ꝯ. q.105.2.4m.
Cum tibi venditus fuerit frater tuus,etc.ibidem.
In conspectu Domini comedes ea,etc.s.12.
Cap. 16.
Vt inhabitet nomen eius ibi,s.12.
Non accipias personam,s.1.10.
Iustè quod iustum est exequeris,12ꝯ.q.100.9.1m.
Non plantabis lucum et omnem arborem iuxta altare,12ꝯ.q.102.4.7m.
Cap. 17.
Si difficile et ambiguum apud te iudicium esse perspexeris eto.veniensque ad sacerdotes,etc.12ꝯ.q.105.2.7m.et 22ꝯ.q.67.2.1m.
Non declinabis ad dexteram,neque ad sinistram,s.5.
Constitues regem quem Dominus elegerit de numero fratrum tuorum, 12ꝯ.q.105.1.o.
Rex non multiplicabit sibi equos,etc.12ꝯ.q.105.1.o.
Non habebit vxores plurimas , quæ alliciant animum eius , 12ꝯ.quæstion. 05.11.2m.
Non argenti et auri immensa pondera,12ꝯ.q.105.1.c.2.
Cap. 18.
Nec inueniatur in te qui lustret filium suum, aut filiam ducens per ignem, 12ꝯ.quæstion.100.11.c.
Cap. 19.
Qui non est reus,22ꝯ.q.64.8.o.
Diligas Dominum Deum tuum,s.6.
In ore duorum vel trium testium , stabit omne verbum , 12ꝯ.q.105.2.8m.et 22ꝯ.quæstion.70.2.o.
Si steterit testis mendax contra hominem,etc.reddent ei sicut fratri suo facere cogitauit,etc,vsque fin.et 22ꝯ.quæstion.64.4.o.
Cap. 20.
Qui ædificat domum,vadat et reuertatur,etc.12ꝯ.q.105.3.5m.et 6m.
Si quando accesseris ad expugnandum ciuitatem , offeres ei primùm pacem,etc.12ꝯ.quæstion.105.3.4m.
Non succides arbores,de quibus vesci potest , etc.vsque fi.12ꝯ.q.105.3.4m.
Instrue machinas,22ꝯ.q.4.o.1.o.et q.41.1.3m.et q.42.2.1m.et quæst.66.8.1m.
Cap. 21.
Quando inuentum fuerit cadauer occisi, et ignorabitur cœdis reus,egredientur maiores,et vsque,Dominus,12ꝯ.q.105.2.1.12m.
Si videris in medio captiuorum mulierem pulchram , &c.rade cæsariem, &c.vsque,humiliasti eam,12ꝯ.q.105.4.6m.et 1ª.q.1.12.2m.
Si genuerit homo filium proterum,contumacem,&c.vsque,pertimescat 12ꝯ.q.105.2.9m.et 4.5m.
Maledictus a Deo est qui pendet in ligno,3.q.40.4.3m.
Dabit primogenito de his quæ habuerit cuncta duplicia, 12ꝯ.q.103.1.3m.& 22ꝯ.quæstio.87.1.3m.
Cap. 22.
Non induetur mulier veste virili,nec econuerso , 12ꝯ. qu.102. 6.6m.et 22ꝯ. quæstion.169.2.3m.
Si nidum auis inueneris , et matrem pullis vel ouis desuper incubantem, &c.12ꝯ.quæst.102.6.8m.et com.3.col.1.2.fin.
Non arabis in boue simul & asino,12ꝯ.quæst.102.6.9m.
Si nõ est inuenta in puella virginitas,&c.lapidib.obruẽt,&c.3ª.q.29.1.4m
Diffamauit nomen pessimum super virginem,22ꝯ.quæst.151.4.3m.
Si in agro repererit vir puellam,&c.et nullus affuit qui liberaret eam,12ꝯ. quæst.105.2.39m.
Si inuenerit vir puellam virginem quæ non habet sponsum, &c. dabit patri quinquaginta siclos,&c.12ꝯ.q.154.6.3m.
Cap. 23.
Non intrabit eunuchus,attritis vel amputatis testiculis , et abscisso veretro,ecclesiam Domini,12ꝯ.quæstion.105.3.2m.
Non ingredietur manzer,hoc est de scorto natus in ecclesiam Domini,vsque ad decimam generationem,Ibidem.
Amonites et Moabites etiam post decimam generationem, non intrabunt Ecclesiam Domini in æternum,12ꝯ.quæstion.105.3.1m.
Eò quòd diligeret te,s.7.
Non facies cum eis pacẽ,nec quæras eis bona in sempiternũ, 12ꝯ.q.40.1.o.
Non abominaberis Idumæum.&c.nec Aegyptum, &c. qui nati fuerint ex eis.In tertia generatione intrabũt in ecclesiã domini,12ꝯ.q105.2.c.2m.
Non trades seruum domino suo,qui ad te confugerit,12ꝯ.q.105.4.2m.
Nõ offeres mercedẽ prostibuli,12ꝯ.q.102.3.7.et 22ꝯ.q.32.7.2m.et q.86.3.1m.
Nec pretium canis,12ꝯ.q.102.3.7.et 22ꝯ.q.86.3.2m.
Ingressus vineam proximi tui,comede vuas quantum tibi placuerit,foras autem non efferas tecum,12ꝯ.q.106.2.c.1m.
Si intraueris segentem amici tui,franges spicas et manu conteres,falce autem non metes,22ꝯ.q.62.2.4m.et 4.o.
Cap. 24.
Si acceperit homo vxorem , &c.scribet libellum repudij, &c.12ꝯ.q.105.4. 8.et q.107.2.2m.
Nõ accipies loco pignoris inferiorem et superiorẽ molã, 12ꝯ.q.105.2.4m.
Cap. 25.
Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas, 12ꝯ.q.102.6.8.
Non habebis in sacculo diuersa pondera maius et minus,&c.12ꝯ.q.105.1.c.
Cap. 26.
Infinitæ multitudinis,s.20.
Cum compleueris decimam cunctarum frugum tuarum,anno decimarum tertio,&c.s.14.

Custo

Custodias ceremonias illius,& mandata atque iudicia,s.4.
Te elegit Deus,s.7.
Fœnerabis cunctis gentibus,s.15.
Non declinaueris ab eis ad dexteram nec ad sinistram,s.15.
Facias omnia mandata eius & ceremoni as,s.4.
Cap. 30.
Custodi præcepta & cer emonias,s.4.
Et illi adhæreas,s.10.
Ipse enim est vita tua,12ꝯ.q.110.1.2m.& 22ꝯ.q.22.2.2m.
Cap. 32.
Audite cæli quæ loquor,1ª.q.68.4.c.& q.64.1.c.fi.
Dei perfecta sunt opera,12ꝯ.q.98.2.1m.& 22ꝯ.q.171.4.2m.
Et absque vlla iniquitate,1ª.q.25.3.2m.& q.63.1.c.& 22.q.6.2.c.2m.
Iustus,1ª.q.21.1.o.
Nunquid non ipse est pater tuus ,1ª.q.33.3.c.
Vt sugeret mel de petra,1ª.q.102.1.4m.
Dereliquit Deum,c.1ª.q.3.1.5m.
Videte quòd ego sim solus,1ª.q.3.1.o.
Et non sit alius Deus præter me,s.6.
Ego occidam,&c.1ª.q.49.2.c.
Viuo ego in æternum,1ª.q.18.3.o.
Cap. 33.
In dextera eius ignea lex,12ꝯ.q.102.4.6m.
Dilexit populum,s.7.
Qui dixerit patri suo & matri suæ,nescio vos,&c.22ꝯ.q.101.4.1m.
De pomis collium æternorum,1ª.q.10.3.c.
Non est alius vt Deus,&c.s.6.
Ascensor cæli auxiliator tuus,3ª.q.57.2.1m.

¶ Auctoritates ex libro Iosue.

Cap. 1.
Confortare esto rob.12ꝯ.q.100.11.2.& 22ꝯ.q.1.40.1.o.
Non dimittam,nec derelinquam te,1ª.q.9.1.3m.& q.110.3.o.
Non declines ab ea,&c.11ꝯ.q.102.4.6.co.2.
Cap. 2.
Innoxij erimus à iuramẽto hic quo adiurasti nos,22ꝯ.q.40.3.o.&q.71.3.3m.
Cap. 5.
Populus qui natus est in deserto per 40.annos,&c.incircuncisus fuit,&c. 3ª.q.70.4.3m.
Spiritu princeps exercitus Domini,1ª.q.113.3.c.
Cap. 6.
Rahab verò meretricem,&c.12ꝯ.q.105.3.c.1m.
Cap. 8.
Pone insidias vrbi,22ꝯ.q.40.3.o.et q.71.3.3m.
Prædam vero & omnia animantia diripietis vobis,22ꝯ.q.66.8.8.1m.
Iosue & omnis Israel simulantes metum,& fu.22ꝯ.q.111.1.o.
Cap. 10.
Dixitq́ Iosue, &c. fol. cont. Gabaon non mouearis & luna , &c. 22ꝯ.q. 174.4.2m.
Cap. 11.
Omnemq́ prædam,&c.s.8.
Cap. 18.
Coram Domino Deo vestro mittam hic vobis sortem,22ꝯ.q.95.3.8.c.
Cap. 19.
Egressa est sors secunda,s.18.
Cap. 21.
Egressa est sors,s.18.
Cap. 22.
Diuidite prædam hostium cum fratribus vestris,s.8.
Cur reliquistis Dominum,1ª.q.3.1.5m.
Extruamus nobis altare,&c.12ꝯ.q.102.4.7m.& 3ª.q.83.3.5m.
Cap. 24.
Absit à nobis vt relinquamus Dominum,s.22.
Custodiuit nos Deus in omni via,1ª.q.113.12m.

¶ Auctoritates ex libro Iudicum.

Cap. 2.
Cumq́ Dominus iudices suscitaret,12ꝯ.q.105.1.1m.
In diebus eorum flectebatur misericordia,12ꝯ.q.89.6.3m.
Cap. 3.
Hæ sunt gentes quas Dominus dereliquit vt erudiret in eis Israel,&c.22ꝯ. q.11.3.2m.et 3ª.q.69.3.c.
Qui suscitauit eis saluatorem,&c.s.2.
Vtraque manu vt dextra vtebatur,12ꝯ.q.102 .6m.co.2.
Cap. 6.
Venit Angelus Domini,1ª.q.9.2.c.et q.10.5.c.et q.53.1.o.
Et sedit sub quercu,1ª.q.3.1.4.et 3ª.q.58.o.
Angelus autem Domini euanuit ex oculis eius,3ª.q.54.1.2m.
Cap. 7.
Cumq́ audisset Gedeon somnium,& interpretationem eius, &c.22ꝯ.q. 95.7.3m.
Cap. 8.
Et factũ est Gedeoni,&omni domui eius ĩ ruinã,4.d.27.q.2.ar.3.q.2.& 1m.
Cap. 11
Non ego pecco in te,&c.22.q.40.1.o.et q.41.1.3m.et q.42.2.1m.et 66.8.1m. et q.83.8.3m.
Iepte votum vouit domino , c. et fecit filiæ sicut vouerat , 22ꝯ.q.88.1.2m.
Cap. 13.
Erit Nazareus Dei ab infantia sua,&c.vsque fi.22ꝯ.q.186.6.c.
Cap. 16.
Vidit ibi mulierem meretricem.&c.12ꝯ.q.103.4.3.
Nazareus,id est consecratus Domino sum,ex vtero matris meæ,s.13.
Moriatur anima mea cum Philistiim,22ꝯ.q.59.3. 2m.et q.64.50. et q.124.1. 2m.et 3ª.q.47.6.3m.
Multoq́ plures interfecit moriẽs,quã anteviuus occiderat,22ꝯ.q.25.6.2m.
Cap. 19.
Cessate ab hac stultitia,22ꝯ.q.46.3.o.
Cap. 20.
Ita sinistra vt dextera præliantes,s.3.
Cap. 21.
Grandi iuramẽto se cõstrinxerũt, 22ꝯ.q.88.1.2m.et 10.c.et 12.2mq.89.7.o.

¶ Auctoritates ex libro Ruth.

Cap. 3.
Scit omnis po pulus &c.mulierem te esse virtutis,1ª.q.39.2.c.4m.

¶ Auctoritates ex primo libro Regum.

Cap. 1.
Ipsi præparantur cogitationes,1ª.q.14.13.o.et q.86.3.4.o.
Cap. 3.
Sermo Domini erat pretiosus,22ꝯ.q.174.6.2m.
Cap. 4.
Domini sedentis super cherubin,12ꝯ.q.102.2.4.6m.
Cap. 7.
Præparate corda vestra Domino , 1ª.q.62.2.3m.et 12ꝯ.q.109.6.o.et q.112.2. o.et 3.c.2m.4.c.et q.113.30.7.c.et 22ꝯ.q.24.10.3m.
Cap. 8.
Contestare eos,& dic eis ius regis,&c.vsque fi.12ꝯ.q.105.1.5m.
Cap. 9.
Qui enim propheta dicitur hodie , vocabatur olim Videns , 22ꝯ.q.171.1.c.
Cap. 10.
Et mutaberis in virum alium,1ª.q.79.4.c.
Qui solus saluauit vos,&c.3ª.q.37.2.2m.
Cap. 15.
Melior est obedientia quàm victimæ,c.22ꝯ.q.10.4.3.c.et 1m.
Quasi peccat ũ ariolandi est repugnare , et quasi scelus idololatriæ nolle acquiescere,22ꝯ.q.105.2.1m.
Porro triumphator non parcet & pœnitudine non flectetur,neque est vt homo,vt agat pœnitentiam,1ª.q.19.3.7.o.& q.23.8.c.
Cap. 16.
Homo videt ea quæ parent,Dominus autem intuetur cor. 1ª. q. 57.4.o.& 81.4.9.c.prin.
Non elegit Dominus ex his,Ibidem.3ª.q.18.4.1m.& 2m.
Et exagitabat eum spiritus nequam à Domino.3ª.q.44.1.4m.
Cap. 17.
Eligite ex vobis virum,&descendat ad singulare certamen,22ꝯ.q.95.8.3m.
Non possum sic incedere:quia vsum non habeo,22ꝯ.q.189.10.3m.
Cap. 20.
Kalendæ sunt crastino,12ꝯ.q.102.4.10m.
Cap. 21.
Dedit ei sacerdos sanctificatos panes,3ª.q.40.4.3m.
Dauid mutauit os suum coram Achis,& collabebatur inter manus & impingebat in ostia portæ,c.12ꝯ.q.111.
Cap. 26.
Qui eiecerunt me hodie,vt non habitem in hæreditate Domini,12ꝯ.quæs. 10.5.2.10m.
Cap. 28.
Saul consuluit Dominum,& non respõdit ei neque per somnia,neque per sacerdotes,neque per prophetas,22ꝯ.q.174..1.3m.& 3.o.
Quærite mihi mulierem habentem pythonem,22ꝯ.q.95.3.c.
Suscita mihi Samuelem,1ª.q.89.8.2m.& 22ꝯ.q.95.4.2m.q.174.5.4m.
Cap. 29.
Rectus es,12ꝯ.q.o.55.4.4m.
Et bonus,1ª.q.5.4.3m.et q.48.6.c.& 12ꝯ.q.56.3.c.et q.66.3.2m. & q.92.1.3m.
Cap. 30.
Applica ad me Ephod.12ꝯ.q.102.5.2m.
Cap. 31.
Euagina gladium tuum,& percute me,22ꝯ.q.64.5.o.
Et noluit armiger eius,3ª.q.47.6.3m.

¶ Auctoritates ex secundo libro Regum.

Cap. 1.
Sta super me & interfice me,s.31.
Stansque super eum,occidit eum,ibidem.
Vocans Dauid vnum de pueris suis ait,Accedens irrue in eum, 22ꝯ.q.64.3. o.et 5.2m.et 3m.et 7.c.et q.65.1.c.2m.
Montes Gelboë,nec ros,nec pluuia veniãt sup vos,ë.22ꝯ.q.76.2.o.et 4.1m
Cap. 2.
An ignoras,quòd periculosa sit desperatio?12ꝯ.q.40.
Cap. 5.
Cæcus & claudus non intrabunt in templum,12ꝯ.q.102.5.9.fi.
Cap. 6.
Extendit Oza manum ad arcam Dei,ë.& mortuus est,22ꝯ.q.33.4.1m.
Super temeritate,22ꝯ.q.8.6.1m.et q.21.3.c.et q.53.3.2m.
Eroque humilis oculis meis,22ꝯ.q.160.2.c.et q.161.1.o.et 2.c.4m.& 3.3m.et 4.c.ë.4.co.55.1.7m.et 18m.
Cap. 7.
Dixitq́ Nathan propheta ad regem , Omne quod est in corde tuo, vade & fac.ë.22ꝯ.q.171.2.4.5.o.
Nunquid tu ædificabis mihi domum ad habitandum,ë.12ꝯ.q.102.4.1m.
Stabiliam thronum regni eius,vsque in sempiternum,22ꝯ.q.137.2.2m.
Cap. 8.
Humiliauit eos,22ꝯ.q.161.1.1m.
Cap. 10.
Dixit Dauid,Faciam misericordiam,ë.consolans eum,22ꝯ.q.32.2.c.
Cap. 12.
Eò quod despexeris me,3ª.q.88.4.fi.
Peccaui Domino,12ꝯ.q.87.6.et 3m.
Blasphemare fecistis inimicos nomen domini,propter verbum hoc,12ꝯ.q. 87.6.c.& 3m.
Cap. 23.
Spiritus domini locutus est per me, & sermo eius per linguam meam 1ª.q. 1.10.c.et 22ꝯ.q.174.2.c.
Sicut lux auroræ oriente sole, mane absque nubibus rutilat, 22ꝯ.q.174.2.c.
Cap. 24.
Et mortui sunt ex populo septuaginta millia,22ꝯ.q.108.4.1m.

¶ Auctoritates ex tertio libro Regum.

Cap. 3.
Apparuit autem Dominus Salomoni per somnium nocte,com.12ꝯ.q.113.3. 2m.et 22ꝯ.q.154.5.1m.
Cap. 4.
Dedit Deus sapientiam Salomoni et prudentiam multam nimis,vsque fin.

22ꝯ.q.173.2.o.& q.174.3.c.

Cap. 5.

Dedit Deus Sapientiam Salomoni,s.4.
Lapides grandes pretiosos in fundamentis templi dolauerunt cæmentariis Salomonis,& cæmentarij Hyram,12ꝯ.q.102.4.2m.

Cap. 6.

Malleus, & securis,& omne ferramentum non sunt audita in domo, cum ædificaretur,12ꝯ.q.102.4.2m.

Cap. 7.

Hyram plenum sapientia,& intelligentia,& doctrina, ad faciendum omne opus ex ære,s.6.
Omnia vasa erant aurea,s.6.

Cap. 8.

In arca non erat aliud nisi duæ tabulæ lapideæ,12ꝯ.q.102.4.6m.
Si enim cælum et cæli cælorum te capere non possunt.Ibidem.
Quanto magis domus hæc quam ædificaui tibi,&c.12ꝯ.q.102.4.1m.
Vt exaudias deprecationẽ serui tui, populi,&c.22ꝯ.q.102.4m.3a.q.83.3.o.
In loco habitaculi in cælo,12ꝯ.q.4.7.3m.et 3a.q.57.4.1m.
Tu solus nosti corda hominum, 1a.q.14.14.o.et qu.57.4.o.et 5.c.et q.114.2.2m.et q.117.2.c.et 12ꝯ.q.111.4.c.et 22ꝯ.q.106.5.3m.
Non est homo qui non peccet,1a.q.63.1.c.
Sed inclinet corda nostra ad se,1a.q.111.2.c.
Apparuit ei Dominus secundo,sed apparuerat ei in Gabaon,s.3.

Cap. 9.

Et æquitate,22ꝯ.q.80.3m.

Cap. 10.

Videns regina Saba omnem sapientiam,&c.22ꝯ.q.103.2.c.
In sempiternum,1a.q.20.2.2m.

Cap. 11.

Auersa est mens eius à Domino,12ꝯ.q.75.5.c.et q.87.40,et 22ꝯ.q.20.1.1m.et q.24.12.4m.et q.162.6.c.et 3a.q.86.4.c.et q.88.1.c.
Qui apparuerat ei,s.3.
Dirumpens scindam regnum tuum,12ꝯ.q.105.1.3m.

Cap. 14.

Scidi regnum domus Dauid,s.11.4a.

Cap. 17.

Coruisque præcepi,vt pascant te,22ꝯ.q.83.10.3m.

Cap. 18.

Non est gens aut regnum, in quo non miserit Dominus meus te requirẽs, 3a.q.44.2.2m.
Incidebant se iuxta ritum suum cultris et lanceolis, doneç perfunderentur sanguine,32ꝯ.q.102.5.1m.

Cap. 19.

Angelus Domini tetigit eum,1a.q.75.1.3m.et q.105.2.1m.
Ambulauit in fortitudine illius cibi, quadraginta diebus et quadraginta noctib. &c.12ꝯ.q.100.8.4m.et 22ꝯ.q.40.4.c. q.122.4.3m.et 3a.q.40.4.3m.
Et ecce Dominus transit,22ꝯ.q.171.2.c.

Cap. 22.

Et omnem exercitum cæli assistentem ei,1a.q.113.3.o.
Egrediar, et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius,1a.q.114.1.1m.et 22ꝯ.q.172.6.2m.

¶ Actoritates ex Quarto libro Regum.

Cap. 1.

Dixit Helias quinquagenario: Si homo Dei sum descendat ignis de cælo, et deuoret te,et quinquaginta tuos,22ꝯ.q.108.1.4m.

Cap. 2.

Obsecro,vt fiat in me duplex spiritus tuus,1a.q.36.1.2m.
Ascendit Helias per turbinem in cælum,1a.q.102.2.3m.et 3a.quæs.49.5.2m.
Requieuit spiritus Heliæ super Heliseum,1a.q.36.1.3m.
Heliseus maledixit pueris, et duo vrsi occiderunt quadraginta duos ex eis,s.1.

Cap. 3.

Dixit Heliseus:Adducite mihi psalten. Cumque caneret psaltes, &c.22ꝯ.q.171.2.c.
Rex Moab primogenitum suum obtulit holocaustum super murum. et facta est indignatio magna in Israel, statimque recesserunt ab eo, 12ꝯ.q.94.5.2m.
Filij Prophetarum habitabant coram eo,22ꝯ.q.174.4.c.fin.

Cap. 5.

Nonne cor meum in præsenti erat,&c.22ꝯ.q.171.3.c.

Cap. 6.

Plures sunt nobiscum quàm cum illis,1a.q.63.9.o.

Cap. 7.

Ambulauit in viis regum Israel,22ꝯ.q.94.1.o.

Cap. 10.

Quia studiosè egisti quod rectum est,&c.filij tui vsque ad quartam generationem,&c.3a.q.89.6.3m.

Cap. 12.

Serui eius percusserunt eum. s. Ioas regem,et mortuus est, 21ꝯ.q. 42.2.3m.

Cap. 15.

Veruntamen excelsa non est demolitus,nec abstulit,22ꝯ.q.94.1.o.
Qui peccare fecit Israel,22ꝯ.q.94.1.o.

Cap. 16.

Filium consecrauit,transferens per ignem,12ꝯ.q.94.5.2m.

Cap. 18.

Sperauit in Domino Deo suo Israel, 22ꝯ.q.17.4.o.et 5.c.et q. 25.1.2m.et 3a. q.7.4.c.
In Domino Deo nostro habemus fiduciam, 12ꝯ.q.40.2.2m.et 22ꝯ. qu. 128. 6m.&c.et q.129.6.7.o.

Cap. 19.

In quo habet fiduciam,s.18.
Mittet radicẽ deorsum,et faciet fructũ sursum,3a.q.42.1.c.fi.et q. 46.2.1m.
Præcipe domui tuæ,morieris enim tu,et non viues,22ꝯ.q.171.6.2m.

Cap. 20.

In veritate,1a.q.16.4.3m.et q.21.2.2m.et 22ꝯ.q.109.o.

Cap. 21.

Interfecerunt regem,s.12.

Cap. 12.

Colligeris ad sepulchrum tuum in pace,vt non videant oculi tui mala,1a. q.83.8.o.& 8m.& 22ꝯ.q.83.4.2m.

¶Auctoritates ex primo libro Paralipomenon.

Cap. 11.

Proficiebatque Dauid vadens & crescens,22ꝯ.q.186.2.2m.& q.189.1.4.

Cap. 12.

Te adiuuet Deus tuus,1a.q.23.8.& 2m.

Cap. 15.

Pro octaua canebant,12ꝯ.q.102.5.6m,3a.q.70.3.3m.
Adiuuisset Dominus Leuitas,s.12.

Cap. 16.

Nolite tangere Christos meos,&c.22ꝯ.q.33.4.1m.
Confitemini Domino,22ꝯ.q.3.1.o.& 12.1.2m.
Quoniam bonus,1a.q.6.1.o.

Cap. 18.

Adiuuit eum Deus,s.12.

¶Auctoritates ex secundo libro Paralipomenon.

Cap. 3.

Et cœpit Salomon ædificare domum Dei in Hierusalem,in monte Moria, qui demonstratus fuerat Dauid,ẽ,in area Ornam Iebusæi, 12ꝯ.quæstio. 102.2m.

Cap. 10.

Erat enim voluntatis Dei,vt compleretur sermo eius,ẽ.1a.q.19.11.12.o.

Cap. 15.

Qui credunt in eum,22ꝯ.q.2.2.o.

Cap. 17.

Consecratus domino,12ꝯ.q.102.5.8m.

Cap. 19.

Impio præbes auxilium,ẽ.Sed bona opera inuenta sunt in te,22ꝯ. quæ.186. 10.2m.
Amicitia iungeris malis.22ꝯ.q.23.1.3m.
Non hominis exercetis iudicium,sed Domini,22ꝯ.q.10.11.c.&q.108.4.2m.
Cum diligentia cuncta facite,22ꝯ.q.54.1.1m.

Cap. 20.

Credite in Domino,s.16

Cap. 22.

Voluntatis Dei fuit aduersus Ochoziam,vt veniret Ioram,ẽ.s.10.

Cap. 29.

Incuruato genu,adorauerunt,22ꝯ.q.74.2.2m,
Leuitę quippe faciliori ritu sanctificatur, quam sacerdotes,12.q.102.5.8m.

Cap. 30.

Illis irridentibus & subsanantibus eos,32ꝯ.q.85.1.1m.
Propiciabitur cũctis q in toto corde,ẽ.22ꝯ.q.73.10.1m.& 22ꝯ.q.106.10.1m.

Cap. 33.

Magicis artibus inseruiebat,12ꝯ.q.57.3.1m.et 22ꝯ.q.95.12m. et q. 169.2.4m.

Cap. 34.

Custodirent præcepta,ẽ.12ꝯ.q.99.5.c.

¶ Auctoritates ex oratione Manasse,Regis Iuda.

Cap. 1.

Immensa vero et ininuestigabilis misericordia promissionis tuæ, 3a.q. 84.10.c.
Et tibi est gloria in sæcula sæculorum,1a.q.31.3.2m.

¶ Auctoritates ex primo libro Esdræ Prophetæ.

Cap. 1.

Suscitauit Dominus spiritum Cyri,1a.q.41.3.4m.

¶Actoritates ex libro Neemiæ.

Cap. 9.

Indurauerunt ceruices suas,12ꝯ.q.79.3.4.o.
Longanimis,12ꝯ.q.70.3.c.et 22ꝯ.q.136.5.o.

Cap. 12.

Omnis Israël sanctificabat Leuitas,et Leuitæ sanctificabant filios Aaron. 12ꝯ.q.102.5.8m.

¶ Auctoritates ex libro tertio Esdræ Prophetæ.

Cap. 1.

Propter irreligiositatem suam, 22ꝯ.q.92.et 97.99.princ,et q.122.3.4.c.et q. 154.10.1m.

Cap. 3.

Omnem mentem conuertit in securitatem & iocunditatem,22ꝯ.q.147.8. 1m.et 3a.q.74.5.c.
Vinum omnia præcordia facit honesta,22ꝯ.q.145.4.2m.

Cap. 4.

Diligit homo vxorem suã magis quàm patrem aut matrem, 22ꝯ.q.26.11.o.
Omnis terra veritatem inuocat,22ꝯ.q.34.1.2.q.83.10.3m.
Maiestas omnium æuorum,1.q.10.6.1m.
Omnes benignantur in operibus eius,22ꝯ.q.34.1.2m.

¶ Auctoritates ex quarto libro Esdræ Prophetæ.

Cap. 8.

Tu ei imago nominatus es,1a.q.35.1.1m.et q.93.5.4m.

Cap. 13.

Reuellabitur filius meus,22ꝯ.q.2.7.2m.

Cap. 14.

Iustorum nomina patebunt, & impiorum facta ostendentur. 1a. q. 20.o.

¶ Auctoritates ex libro Tobiæ.

Cap. 1.

Hic solus fugiebat consortia omnium,1a.q.51.1.c.et 22ꝯ.q.8.8.8.o.
Ministraret omnem decimationem,22ꝯ.q.87.1.4m.
Monita salutis dabat eis,22ꝯ.q.32.2.c.

Ex his

Ex his quibus honoratus fuerat a Rege,habuisset decem talenta argenti, 22ꝯ.q.103.2.4m.
Diuidebatque vnicuique prout poterat,22ꝯ.quæs.32.6.10.o.et q.117.1.2m.
De facultatibus suis,22ꝯ.q.31.3.3m.et q.32.7.o.et8.2m.et q.62.5.2m.et q.87. 2.2m.et q.110.3.4m.& q.31.3.3m.
Esurientes alebat,nudisque vestimenta præbebat,22ꝯ.q.32.1.o.
Mortuis atque occisis,sepulturam solicitus exhibebat,22ꝯ.quæs.32.1.1m.

Cap. 2.

Vade,& adduc aliquos de tribu nostra timentes Deum, vt epulentur nobiscum,22ꝯ.q.32.3.1m.& 9.o.& q.71.1.c.
Sepeliunt eum,s.1.
Hanc autem tentationem ideo permisit Dominus euenire illi, vt posteris daretur exemplum patientiæ eius,sicut & sancti Iob,22ꝯ. q. 108.4.c.fin.
Sed immobilis in Dei timore permansit,12ꝯ.q.100.9.c.& 22ꝯ.quæs.58.1.c.
Agens gratias Deo omnibus diebus vitæ suæ,12ꝯ.q.60.3.c. & 22ꝯ.q.106.o.

Cap. 3.

Virum cum timore tuo,non cum libidine mea consensi suscipere,1.6.
Omnes viæ tuæ misericordia,& veritas & iudicium,1a.q.21.4.o.
Expedit mihi mori magis quàm viuere, 12ꝯ.quæst.5.3.c.& 3a. q.96.6.c.4m.
In tempore tribulationis peccata dimittis,1a.q.21.4.3m.& 12ꝯ.q. 87.6.c.fi.
Nunquam cum ludentibus miscui me,22ꝯ.q.168.4.4m.
Hoc autem pro certo habet omnis qui colit te, 1a.q.1.5.1m.& 22ꝯ.q.4.8.o.

Cap. 4.

Sepeli corpus meum,s.1.
Ex substantia tua fac eleemosynam,s.1.
Si multum tibi fuerit,abundanter tribue,22ꝯ.q.32.10.o.
Eleemosyna ab omni peccato liberat,22ꝯ.154.2.5m.
Et non patietur animam ire in tenebras,22ꝯ.q.ibidem.
Et præter vxorem tuam nunquam patiaris crimen scire,22ꝯ.q.35.c.et q.36. 3.c.et 153.3.o.et q.154.2.o.
Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas, 22ꝯ.q.162.1.o.
In ipsa enim sumpsit initium omnis perditio, 12ꝯ.q.84.20.et 3.1m.et 4.4m. et 22ꝯ.q.162.2.o.et 5.1m.et 7.1m.
Panem tuum cum esurientibus et egentib. comede, et de vestimentis tuis nudos tege,s.1.
Et noli ex eo comedere et bibere cum peccatoribus, 22ꝯ.qu.25.6.c.2m.& q.31.2.2m.& q.32.9.1m.& q.168.3.3m.

Cap. 5.

Omnia quæ præcepisti mihi faciam,22ꝯ.q.104.5.3m.
Angelus Dei bonus comitetur ei,1a.q.113.1.2.o.

Cap. 8.

Sed sola posteritatis dilectione,22ꝯ.q.154.2.c.& 3a.q.29.2.c.

Cap. 9.

Fleuit Gabellus,22ꝯ.q.82.4.3m.

Cap. 11.

Gratias agens Deo,s.2.
Et cœperunt flere præ gaudio,s.9.

Cap. 12.

Etenim sacramentum regis abscondere,bonum est,32.q.60.1.o.
Bona est oratio cum ieiunio & eleemosyna,12ꝯ.q.108.3.4m.& 4.c.
Qui autem faciunt peccatum & iniquitatem, 22ꝯ. q.33.1.1m.& q.110.4.4m.
Et sepeliebas mortuos,s.1.
Et quia acceptus eras Deo,12ꝯ.q.102.3.o.
Necesse fuit vt tentatio probaret te,22ꝯ.q.97.1.o.
Vnus ex septem,12ꝯ.q.102.5.5m.

¶ Auctoritates ex libro Iudith.

Cap. 1.

Et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui,& in gloria quadrigarum suarum,22ꝯ.q.133.o.
Tunc indignatus est,22ꝯ.q.158.7.c.

Cap. 2.

Habuit cum eis mysterium consilij sui,12ꝯ.q.14.o.

Cap. 3.

Designat indignatio tua contra nos,s.1.
Ferocitatẽ pectoris eius mitigare nõ potuerunt,22ꝯ.q.157.1.3m.&q.159.o.

Cap. 5.

Vsque dum non peccarent in conspectu Dei sui, erant cum illis bona,12ꝯ. quæst.99.6.3m.

Cap. 6.

Præsumentes de te,22ꝯ.q.21.2.1m.
Præsumentes de se,22ꝯ.q.21.1.4.o.& q.130.2.o.& q.133.1.c.
Vt sicut tibi placuit, ita cum tuis omnibus conuerseris nobiscum, 12ꝯ.q. 105.3.1m.

Cap. 7.

Contestamur hodie cœlum & terram,22ꝯ.q.89.1.3m.

Cap. 8.

Iudith.ieiunabat cunctis diebus vitæ suæ,22ꝯ.q.147.5.3m.
Et per multas tribulationes probatus,amicus Dei effectus est, 12ꝯ.q.87.6. c.fi.& 22ꝯ.q.108.4.c.fi.

Cap. 9.

Et in curribus suis,&c.gloriantur,s.1.
De tua misericordia præsumentem,s.6.

Cap. 10.

Lauit corpus suum & vnxit,&c.omnib. ornamentis ornauit se,22ꝯ.q. 169. 2.o.& q.187.6.c.
Fugi à facie eorum,&c.vsque,de exercitu eius,22ꝯ.q.110.3.3m.

Cap. 12.

Baptizabat se,3.q.38.1.3m.

Cap. 13.

Sperabant eam iam non esse venturam,22ꝯ.q.21.3.1m.

¶Auctoritates ex libro Esther.

Cap. 2.

Mardocheus adoptauit sibi Esther in filiam,3a.q.38.2m.& q.23.1.c.

Cap. 6.

Sic honorabitur quemcunque voluerit rex honorari,22ꝯ.q.103.2.4m.

Cap. 8.

Plures alterius gentis & secte,22ꝯ.q.11.1.3m.
Eorum religioni iungerentur,12ꝯ.q.60.3.c.& 22ꝯ.q.80.c.&q.81.o.& q.82. 2.c.& q.83.3.c.et q.94.1.1m.& q.97.3.c.& q.86.1.c.

Cap. 9.

Qui religioni eorum voluerunt copulari,s.8.

Cap. 13.

Optata cuncta mortalibus pace fruerentur,22ꝯ.q.29.2.o.
Cuncta nosti,& scis,1a.q.14.5.o.& 7.11.12.c.& q.79.2.c.q.87.1.c.

Cap. 14.

Qui habes omnium scientiam,s.13.

Cap. 15.

In pallorem colore mutato,12ꝯ.q.44.1.3m.

Cap. 16.

Dei cuncta cernentis,s.13.

¶ Auctoritates ex libro Iob Prophetæ.

Cap. 1.

Simplex,22ꝯ.q.109.2.4m.& q.111.3.2m.
Et rectus,12ꝯ.q.55.4.4m.& 22ꝯ.q.183.q.1.1m.
Affuit inter eos etiam Sathan,1a.q.112.3.c.3m.
Circuiui terram,1ꝯ.q.1.1.2m.
Nunquid consideraſti seruum meum Iob,22ꝯ.q.53.4.c.
Cui respondens Sathan ait,1a.q.107.3.o.
Ecce vniuersa quæ habet,in manu tua sunt, tantùm in eum ne extendas manum tuam,3a.q.29.1.3m.
Boues arabant,& asinæ pascebantur iuxta eos,22ꝯ.q.2.6.2.4.

Cap. 2.

Et staret in conspectu eius,s.1.
Vt diceret Dominus ad Sathan,Ibidem.
Circuiui terram,s.Cui respondens Sathan ait,s.1.
Nunquid consideraſti seruum meum Iob,Ibidem.8a.
Vir simplex,s.1.
Et rectus,Ibidem.
Et adhuc retinens innocentiam,22ꝯ.q.80.2.
Adhuc tu permanes in simplicitate tua,s.1.

Cap. 3.

Expectet lucem & non videat,nec ortum surgentis auroræ,3a.q.2.2m.
Sicut abortiuum absconditum non sustinerem, vel qui concepti non viderent lucem,22ꝯ.q.64.8.1m.

Cap. 4.

In angelis suis reperit prauitatem,1a.q.63.o,&12ꝯ.q.89.4.o.

Cap. 5.

Virum stultum interficit iracundia,22ꝯ.q.158.3.1m.

Cap. 6.

Iram merui,3a.q.49.6.c.

Cap. 8.

Si mundus & rectus incesseris,s.1.
Spes hypocritæ peribit,22ꝯ.q.111.4.o.
Deus non proiiciet simplicem,s.1.

Cap. 9.

Sapiens est corde,1a.q.37.2.1m.& q.39.7.2m.
Nonvidebo eum,12ꝯ.q.112.5.c.
Si abierit,12ꝯ.q.112.5.c.

Cap. 10.

Nonne sicut lac mulsisti me,&c.vsque,tribuisti mihi,1a.q.105.5.c.fi.
Pelle & carnib.vestisti me,ossib.& neruis compegisti me,1a,q.105.5.c.fi.

Cap. 11.

Vt ostenderet secreta sapientiæ suæ,s.9.
Multiplex esset lex eius,12ꝯ.q.91.o.
Multo minora exigaris ab eo, quàm meretur iniquitas tua, 1a.q.21.4.1m.
Forsitan vestigia Dei comprehendens,1a.q.5.5.o.& q.45.7.o. & q.93.6.c.
Et vique ad perfectũ omnipotentẽ reperies,1a.q.17.1.1m.et 3m.et 7.o.et 8. c.et q.56.3.1m.et 2m.et q.57.5.2m.et q.62.9.c.et q.86.2.1m. et q.107.3.c. et 12ꝯ.q.4.3.1m.et q.93.2.2m.et 22ꝯ.quæ. 182.4.6m.et 3.q.10.1.o.et 3.1m.
Excelsior cœlo est &c.vsque,mari,3.q.3.1.1m.et q.8.1.1m.

Cap. 12.

In antiquis est sapientia,22ꝯ.q.42.15.2m.
Et in multo tempore prudentia,22ꝯ.q.47.14.o.et q.49.3.o.et q.51.1.3m.
Apud ipsum est sapientia,s.9.
Ipse habet consilium,1a.q.22.1.1m.& 12ꝯ.q.14.1.2m.& 22ꝯ.q.52.3.3.& q.189. 10.1m.
Et intelligentiam,1a.q.14.1.o.& q.26.1.c.
* Qui reuelat profunda de tenebris,22ꝯ.171.1.4m.

Cap. 3.

Disputare cum Deo cupio,22ꝯ.q.128.4m.

Cap. 15.

Nunquid consilium Dei audisti,s.12.
Eius sapientia,s.9.
Quid est homo vt immaculatus sit, & vt iustus appareat natus de muliere, 3.q.31.4.3m.
Ecce inter sanctos eius,nemo immutabilis,1a.q.9.2,o. et q.10.3.c.16.8.o.et q.65.1.1m.& 12ꝯ.q.109.2.2m.3m.3.q.10.4.c.et q.13.2.c.et q.57.1.1m.
Et cæli non sunt mundi in conspectu eius,s.4.
Congregatio hypocritæ,sterilis,s.8.

Cap. 16.

Colliget furorem suum in me,1a.q.54.5.3m.et q.58.5.fi.et q.59.4.1m.

Cap. 17.

In profundissimum infernum descendent omnia mea, 3a.q.52.2.5m.

Cap. 19.

Scio enim quòd redemptor meus viuit,3a.q.53.1.c.
In carne mea videbo Deum,1a.q.12.3.1m.
Et oculi mei conspecturi sunt,1a.q.12.3.o.& 4.3m.& 22ꝯ.q.175.q.4.c.

Cap.

Cap. 29.
Gaudium hypochritæ,ad instar puncti,s.8.
Omnes tenebræ absconditæ in oculis eius,3a.q.84.6.1m.
Cap. 21.
Qui dixerunt Deo,recede à nobis,1a.q.9.1.3m.
Cap. 22.
Quid prodest Deo si iustus fueris,aut quid confers ei,si immaculata fuit vita tua?22ę.q.81.6.2m.et 7.c.
Deus excelsior cælo,s.11.
Qui dicebant Deo,recede à nobis,s.21.
Saluabitur innocens,s.2.
Si reuersus fueris ad omnipotentem,ædificaberis: & longe facies iniquitatem à tabernaculo tuo.12ę.q.113.o.& 3.q.86.2.o.et 6.1m.et q.88.2.c.
Cap. 23.
Proponat æquitatem contra me.22ę.q.80.3m.et q.102.1.c.
Ipse vero scit vias meas,1a.q.14.6.11.o.
Vestigia eius secutus est pes meus,s.11.
Et nemo potest auertere cogitationem eius;1a.q.34.1.2m.et 22ę.q.2.1.c.& q.108.3.1m.
Timore solicitor,12ę.q.44.2.4o.et 22ę.q.47.3.3m.& q.543.4m.& q.29.7.c.
Cap. 24.
Ad nimium caloré transiet ab aquis niuium,1a.q.10.3.2m.et 12ę.q.67.4.2m.
Cap. 25.
Qui facit concordiam in sublimibus suis,1a.q.108.6.c.et q.113.8.o.
Nunquid est numerus militum eius,1a.q.50.3.o.& q.112.4.2m.
Et super quem non fulget lumen illius.1a.q.107.2.c.& q.109.3.c.
Aut apparere mundus natus de muliere,s.15.
Cap. 26.
Cuius adiutores,1ę.q.23.8.2m.
Cui dedisti consilium,s.12.
Forsitan illi,qui non habet sapientiam,s.9.
Et prudentia eius.s.Dei.1a.q.22.1.c.1.
Cap. 27.
Non recedam ab innocentia mea,s.2.
Quæ est spes hypocritæ,s.8.
Cap. 28.
Ecce timor Domini, ipsa est sapientia, & recedere à malo, intelligentia, 12ę.q.19.7.2m.& q.45.1.5m.
Cap. 31.
Pepigi fœdus cum oculis meis,vt ne cogitarem quidem de virgine,22ę.q.167.2.c.2m.
Sciat Deus simplicitatem meam,s.1.
Nunquid non in vtero fecit me,s.10.
Ab infantia creuit mecum miseratio.&c.12ę.q.51.1.o.& q.63.1.o.& 2.3m.& 3.c.& q.71.2.1m.& q.85.1.c.& q.95.1.c.& 22ę.q.47.15.o.& 108. q.2.c.& q.123.1.2m.& q.141.1.2m.& 3a.q.27.6.3m.
Cap. 33.
Semel loquitur Deus, & secundo idipsum non repetit.1a.q.27.5.3m.& q.43.5.2m.& 3a.q.45.1m.
Si fuerit pro eo angelus loquens,vnus de millibus,s.25.
Vt annunciet hominis æquitatem,s.23.
Cap. 34.
Conteret multos,& innumerabiles,stare faciet alios pro eis,1a.q.23.6.1m.
Cap. 35.
Si peccaueris, quid ei nocebis,&c.12ę.q.21.4.1m.et q.47.1.1m.et q.73.8.2m. et 22ę.q.88.2.c.
Si iustè egeris,quid donabis ei,&c.s.22.
Et filium hominis adiuuabit iustitia tua,22ę.q.57.1.c.
Nunc vlciscitur valde,1a.q.21.4.1m.
Cap. 36.
Causa tua quasi impij iudicata est,causam iudicium que recipies, 3a.quæst 49,6.c.fin.
Ecce Deus excelsus,s.11.
Quis poterit scrutari vias eius,s.11.4a.
Omnes homines vident eum vnusquisque intuetur eum procul, 1a.q.12.o. 12ę.quæst.93.2.q.
Ecce Deus magnus,12ę.q.112.5.c.
Vincens scientiam nostram,s.11.4a.5a.et 12ę.q.112.5.c.
Cap. 37.
Dignè eum inuenire non possumus,s.11.
Cap. 38.
Qui conclusit ostiis mare.1.1a.q.69.1.2m.
Qui est pluuiæ pater,1a.q.33.c.et 3a.q.23.3.1m.
Cap. 39.
Penna struthionis,similis est pennæ herodij,et accipitris,12ę.qu. 102. 6.1m. col.2.3.
Procul odoratur bellũ,exortationem ducũ,vlulatũ exercitus,3a.q.41.4.c.
Nunquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, 12ę. q. 102. 6.1m. co.3.
Nunquid qui contendit cum Deo,tam facile conquiescit,22ę.q u. 37.1.4m.
Qui leuiter loquutus sum,respondere quid possum,22ę.q.2.7.8.9.10.o.
Cap. 40.
* Et condemnabis me,vt iustificeris,22ę.q.33.5.c.
Ecce spes eius frustrabitur,22ę.q.18.3.1m.
Cor eius indurabit quasi lapis, 1a.q.23.3.2m.et 22ę.q.79.3.o.et 22ę.q.15.2.o.
Cap. 41.
Factus est vt nullum timeret,1a.q.64.3.2m.
Ipse est rex,super vniuersos filios superbiæ,3a.q.8.7.et 8.o.
Cap. 42.
Auditu auris audiui te, nunc autem oculus meus videt te, s.19.7.et 1a.q. 12.3.1m.
Interrogabo te,s.1.

¶ Auctoritates ex libro Psalmorum.

Psal. 1.
Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, 1a.q.62.1.c.et 12ę.q.3.2.4m. et 3.5.6.c.et q.44.5.6.7.8.c.et q.5.3.o.et 4.5.c.et q.62.1.c.et q.69.1.3.c.et 2. o.et 22ę.q.8.7.o.et q.186.1.4m.
Et in via peccatorum non stetit,22ę.q.183.1.o.
* In lege eius meditabitur die ac nocte,22ę.q.188.5.o.

Psal. 3.
Exurrexi:quia Dominus suscepit me,3a.q.53.4.o.
Domini est salus,3a.q.37.2.2m.et q.61.3.c.2m.et 4.c.et q.68.1.o.et 2.c.et q. 73.5.c.et q.84.5.quæst.

Psal. 4.
Vt quid diligitis vanitatem,et quæritis mendacium,1a.q.17.1.c.
Irascimini,et nolite peccare,22ę.q.158.1.2.o.et 3a.q.15.9.c.
Sacrificate sacrificium iustitiæ, 22ę.q.81.4.1m.et q.85.1.2.4.o.et 3.2m.et 3a. q.22.2.c.et q.48.3.c.et q.82.4.c.
Et sperate in Domino,22ę.q.17.1.2m.
Signatũ est super nos lumen vultus tui Domine,12ę.q.19.4.c.et q.91.2.1m.

Psal. 5.
Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es,1a.q.19.9.o.et 1.o.1m.et 2m. et q.22.3.3m.et q.48.6.o.et 12ę.q.39.2.3m.
Odisti omnes qui operantur iniquitatem,1a.q.20.2.4m.et q.23.3.1m.et 22ę. q.83.16.c.et 3.q.49.q.4.1m.
Perdes omnes qui loquuntur mendacium,22ę.q.69.1.2.o.et q.70.4.c.et q. 100.4.1m.

Psal. 6.
Turbatus est à furore oculus meus,22ę.q.108.4.5m.
Erubescant,et cõturbentur vehementer omnes inimici mei cõuertantur, et erubescant valde velociter.12ę.q.41.4.c.et 22ę.q.75.1.1m.& q.144.2.c.

Psal. 7.
Domine si feci istud, &c.decidam merito, &c. in puluerem deducat, 22ę. q.89.2.3m.& 6.c.

Psal. 9.
Ipse iudicabit orbem terræ,3a.q.58.c.et q.59.2.o.
Conuertantur peccatores in infernum, 22ę. q. 25. 6. 1m.et 3m.et q.8.8.1m.
Præparationem cordis eorum,audiuit auris tua,22ę.q.83.1.1m.

Psal. 10.
Dominus in templo,22ę.q.85.2.3m.
Qui autem diligit iniquitatem,12ę.q.27.1.1m.
Odit animam suam,12ę.q.29.4.o.et 22ę.q.25.7.o.et 4.3m.et q.117.1.1m.
Pluet super peccatores laqueos ignis, sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum,1a.q.10.3.2m.et 12ę.q.67.4.2m.

Psal. 11.
Nunc exurgam dicit Dominus,3.q.57.2.1m.
In circuitu impij ambulant,22ę.q.35.4.3m.

Psal. 13.
Dixit insipiens in corde suo,non est Deus,1a.q.2.o.
Dominus in generatione iusta est,1a.q.8.3.4m.et q.43.3.o.et q.112.1.c.et 3a. quæst.2.10.2m.

Psal. 15.
Bonorum meorum non eges,1a.q.4.2.c.et 3.o.
Nec dabis sanctum tuum videre corruptionem,3a.q.50.5.c.
Adimplebis me lætitia, 1a. q. 12.8. 4m. et 12ę.q.1.5.o.et q.3.4.1m.et 8.c.et q. 4.5.5m.et q.5.3.4.c.et 8.c.3m.et 67.4.3m.et 22ę.q.18.3.c.2m. et q.28.3.c.et q.118.7.c.et q.173.1.c.
Delectationes in dextera tua vsque in finem, 22ę.q.28.3.o.et 3a.q.46.6.3m.
Cum vultu tuo,22ę.q.173.1.c.

Psal. 17.
* Quoniam tu populum humilem saluum facies, et oculos superborum humiliabis,22ę.q.162.1.o.

Psal. 18.
Cæli enarrant gloriam Dei,1a.q 68.2.c.
Lex Domini immaculata conuertens animas,12ę.q.91.4.c.
Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi,12ę.q.67.4.2m.et 22ę. quæst.11.o.
* Et dulciora super mel et fauum,22ę.q.188.6.c.
Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me,12ę.q.112.5.c.fi.
* Præceptum Domini lucidum,12ę.q.102.1.o.
* Emundabor à delicto maximo,22ę.q.34.7.2m.et q.154.12.4m.q.126.7.4m.

Psal. 20.
Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, 12ę. q.111.3.o.et 22ę.q.45.2.c.et q.83.13.c.et q.154.5.c.et q.162.3.1m.
Cantabimus et psalemus,22ę.q.13.4.c.et q.91.o.

Psal. 21.
Quare me dereliquisti,1a.q.113.6.o.et 3a.q.47.3.c.fi.et q.50.2.1m.
Verba delictorum meorum,3.q.15.1.1m.
Et non exaudies,3a.q.21.4.4m.

Psal. 22.
Calix meus inebrians quàm præclarus est, 22ę.q.144 1.1m.et 3a.q.78.3.1m.

Psal. 23.
Et mundo corde,22ę.q.8.7.o.
Attollite portas principes vestras,ẽ.rex gloriæ,3a.q.39.5.3m.et q.52. 1.c.fi.
Quis est iste rex gloriæ,1a.q.57.5.o.et q.106.4.2m.

Psal. 24.
Propter bonitatem tuam Domine.1a.q.44.4.c.3m.
Diriget mansuetos in iudicio,docebit mites vias suas,22ę.q.157.c.1m.

Psal. 29.
Quæ vtilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem. 3a.q.51.3. 1m.et quæst.53.1.c.

Psal. 30.
In te Domine speraui, 12ę.q.65.5.3m.et 22ę.q.18.2.1m.et 3.q.7.4.o.et 6.1m. et 8.& 9.1m.

Psal. 31.
Quoniam tacui.12ę.q.27.2.c.

Psal. 32.
Cantate ei canticum nouum,22ę.q 91.o.
* Qui intelligit omnia opera eorum,1a.q.22.2.3.o.et q.103.5.o.quæst.113.2. 6.c.et q.116.c.et 12ę.q.91.2.c.et 22ę.q.93.2.c.
Qui finxit sigillatim corda eorum. 1a. q.14.5.6.11.12.o.et q.15.3.4m.et q.22. 2.3.o.et q.55.1.5m.et q.57.2.c.fi.et q.89.4.c.

Psal. 33.
Semper laus eius in ore meo,22ę.q.91.o.et 2.o.
Accedite ad eum,1a.q.5.1.5m.
Gustate,et videte,quoniam suauis est Dominus,22ę.q.97.2.2m.
Oculi Domini super iustos;1a.q.1.2.9.et q.3.1.3m.et q.22.2.4m.et q.23.7.c. et Veri.5.3.o.
Et aures eius in preces eorum Ibidem.et 22ę.q.83.16.o. et 3a. q. 43.2.1m.et q.82.6.c.et 7.3m.
Potentia,q.6.9.5m.

Psal. 34.
Cogitantes mihi mala,12ę.q.47.2.c.et 3a.q.88.2.o.
Humiliabam in ieiunio animam meam,22ę.q.147.1.3.5.7.c.

Psal. 35.
Noluit intelligere,vt bene ageret,12ę.q.68.o.et q.19.6.c.et q.76.3.4.c.et 3a.q.47.5.3m.
Homines,et iumenta saluabis Domine,1a.q.64.2.c.
Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ,2a.q.51.1.3m.et 12ę.110.1.2m.et 22ę. q.23.2.2m.et 3a.q.2.5.3m.et q.5.3.2m.et 50.2.3m.
Et in lumine tuo videbimus lumen,1a.q.12.2.c.et 5.o.et 22ę.q.171.2.c.et q. 174.5.1m.et q.175.3.2m.et 3a.q.10.4.c.et q.45.2.c.

Psal. 36.
Noli æmulari in malignantibus,12ę.q.28.4.o.et 22ę.q.36.2.c. et q.30.3.2m. et 4m.
Delectare in Domino,12ę.q.34.1.o.
Desine ab ira,12ę.q.48.3.o.et 4.c.et 22ę.q.41.2.3m.et q.157.4.c.

Psal. 37.
*Et dolos tota die meditabantur,12ę.q.55.4.2m.et 5.o.et q.63.2.c.

Psal. 38.
In meditatione mea exardescet ignis,1ę.qu.21.4.1m. fi. et q.43.5. et 22ę.q. 180.4.4m.et 4.3m.

Psal. 39.
Expectans expectaui Dominum,12ę.q.40.2.1m.
Sacrificium,et oblationem noluisti,etc.vsque venio.12ę.q.102.3.o.et4.3m. et 5.4m.et princip.
* Cor meum dereliquit me,22ę.q.83.13.o.et 3.q.64.8.3m.
Etenim homo pacis meæ in quo speraui, 22ę. q. 17. 4.o.et 5.c.et q.25.1.3m.

Psal. 43.
A voce exprobrantis,et obloquentis,Psal.41.6a.

Psal. 44.
Vnxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ, præ consortibus tuis,12ę.q.102.3.1. 3m.et 3a.q.72.2.c.
Circundata varietate,22ę.q.103.2.o.et q.189.1.o.
* Omnis gloria eius filiæ regis ab intus,22ę.q.168.1.1m.

Psal. 45.
Terribilis.12ę.q.42.1.o.& q.43.1.1m.& 22ę.q.19.1.o.& 3.q.7.6.o.

Psal. 47.
Magnus Dominus.1a.q.28.4.c.& q.42.1.1m.& 3a.q.58.3.o.
* Deus in domibus eius cognoscetur.22ę.q.183.3.c.

Psal. 48.
* Qui confidunt in virtute sua,22ę.q.188.7.c.
Simul insipiens,& stultus peribunt.22ę.q.46.1.1m.
Homo cum in honore esset,non intellexit,comparatus est iumentis, &c. 22ę.q.64.2.3m.

Psal. 49.
Deus manifestè veniet,3a.q.36.1.1m.& 3m.

Psal. 50.
Tibi soli peccaui,&c.vsque,iudicaris.12ę.q.96.5.3m.& 22ę.q. 67.4.o.& 3a. q.46.2.3m.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum.12ę.q.82.2.2m.& 22ę.q.103.o.
* Incerta,& occulta sapientiæ tuæ,22ę.q.17.1.3m.
Auditui meo,22ę.q.28.1.o.& q.35.2.2.c.
* Cor mundum crea in Deus,1a.q.64.1.2m.& 22ę.q.109.1.o.

Psal. 51.
Videbunt iusti & timebunt,& super eum ridebunt,22ę.q.83.8.2m.

Psal. 52.
Deus dissipauit ossa eorum,qui hominibus placent,22ę.q.115.1.1m.

Psal. 56.
Exaltare super cælos Deus,3a.q.557.o.& quæst.58.3.c.
Exurgam diluculo,3a.quæst.51.4.3m.& quæ.53.2.3m.& q.83.2.4m.

Psal. 57.
Supercecidit ignis,& non viderunt solem,22ę.q.15.1.c.

Psal. 59.
Dedisti metuentibus te significationem,12ę.quæst.87.3.2m.

Psal. 61.
Semel locutus est Deus,1a.quæſ 27.5.3m.& quæſ.34.3.o.& quæſ.41.6.o.
Reddes vnicuique iuxta opera,3a.q 56.2.3m.
Sitiuit in te anima mea,22ę.quæst.67.4.3m.
Labia mea laudabunt te,22ę.quæst.91.o.
Sicut adipe & pinguedine,repleatur anima mea,12ę.q.102.3. 1m.& 6.1m.& 22ę.quæst.82.2.2m.& 3.c.

Psal. 64.
Beatus quem elegisti,& assumpsisti,3a.q.4.3.1m.

Psal. 67.
Qui ascendit super occasum,12ę.quæſ.102.4.5m.
Et iusti epulentur,& exultent in conspectu Dei,12ę.q.4.7.1m.

Psal. 68.
Quæ non rapui,tunc exoluebam,3a. q.47.2.1m.
Quoniam zelus domus tuæ comedit me,3a.q.15.9.c.

Psal. 70.
Quoniam non cognoui literaturam,introibo in potentias Domini,22ę.q. 188.5.1m.
Potentiam tuam,1a.q.25.1.o.& q.41.4.2m.

Psal. 71.
Et humiliabit calumniatorem,22ę.q.68.3.c.& q.69.2.3.ę.
Qui facit mirabilia solus,q.110.4.o.& 114.4.c.& 12ę.q.111.4.c.q.113.10.c.& 22ę.q.178.1.1m.et 2m.& 4.o.& 3a.q.43.2.c.3m.& q.78.4.2m.

Psal. 72.
* Mei autem penè moti sunt pedes,22ę.q.43.5.2m.
In labore hominum non sunt,&c.vsque operti,12ę.q.78.7.2m.
Quid enim mihi est in cœlo,& à te quid volui super terram, 12ę.q.47.o.& 22ę.q.186.3.4m.
Operatus est salutem in medio terræ,3a.q.46.10.1m.
Superbia eorum qui te oderũt ascendit semper,1.q.6.4.2.o.& 22ę.q.34.1.o.

Psal. 75.
Vouete, & reddite, 22ę.q.88.3.4.6.o.& q.189.2.3.c.& 3a.q.28.4.c.
Domino Deo vestro,&c.22ę.q.88.5.3m.

Psal. 76.
Et non solum locutus,12ę.q.46.8.3m.& 22ę.q.158.5.3m.& 7.c.
Et annos æternos in mente habui,1a.q.10.3.1m.
Hæc mutatio dexteræ excelsi,1a.q.57.4.c.fi.& 12ę.q.6.4.1m.

Psal. 77.
Immissiones per angelos malos.1a.q.111.2.2m.& 22ę.q.154.5.3m.
Non custodierunt testamentum Dei,3a.q.98.3.3m.

Psal. 80.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum,1a.quæſ.22.2.4m.
Erit tempus eorum in sæcula,1a.quæſ.10.3.2m.

Psal. 81.
Deus stetit in synago,1a.quæſ.3.1.4m.& 3a.quæst.58.o.

Psal. 82.
Deus quis similis erit tibi,1a.quæstion.4.3.o.& quæstion.44.3.1m.& quæst. 93.2.4m.& 22ę.quæstion.163.2.o.

Psal. 83.
Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum viuum, 12ę.quæstion.24.3. c.fi.& quæstion.30.1.1m.& 3a.quæstion.21.2.1m.
Et turtur nidum,&c.12ę.q.102.3.2m.& 3a.q.37.3.c.4m.
In sæcula sæculorum laudabunt te,22ę.q.91.1.2.o.
Gratiam & gloriam dabit Dominus,12ę.quæstion.112.1.o.

Psal. 84.
Audiam quid loquatur in me Dominus Deus,1a.quæstion.94.1.c.
*Et in eos qui conuertuntur ad cor,22ę.q.44.1 c.
Misericordia & veritas obuiauerunt sibi.1a.quæstion.21.2.c.
Iustitia & pax osculatæ sunt,22ę.q.29.3.3m.& q.180.2.2m.
Veritas de terra orta est,22ę.q.109.1.cap.3m.
Et iustitia de cælo prospexit,1a.q.21.1.cap.
Fac mecum signum in bonum,22ę.quæstion.97.2.3m.

Psal. 86.
*Scientibus me, 1a.quæst.43.5.2m.& 3m.& 22ę.q.45.2.2m.& 4.1m.& quæst. 162.3.1m.& 173.2.o.& 3a.q.45.4.3m.

Psal. 87.
Factus sum sicut homo sine adiutorio,3a.q.51.1.1m.

Psal. 88.
Et ego primogenitum ponam illum.3a.q.33.2.c.2m.& q.41.3.c.
Quis est homo qui viuet,& non videbit mortem?12ę.q.81.3.1m,& 3a.quæst. 46.11.1m.
Eruet animam suam de manu inferi.3a.quæst.49.3.2m.& quæstion.52.5.2m. & 16.2m.

Psal. 89.
Domine refugium factus es nobis,1a.q.13.7.2m.
Nos humiliasti,12ę.q.76.4.c.& 22ę.q.162.6.3m.

Psal. 90.
Angelis suis mandauit de te,vt custodiant te in omnibus viis tuis.1a. quæſ. 113.o.

Psal. 91.
Senectus mea in misericordia vberi,3a.q.1.6.1m.

Psal. 93.
Qui fingis laborem in præcepto,12ę.q.107.4.o.

Psal. 94.
Et altitudines montium ipse conspicit,1ę.q.61.4.3m.& 22ę.q.162.1.o.

Psal. 100.
In matutino interficiebam omnes peccatores terræ.22ę.q.25.6.2m.

Psal. 102.
Renouabitur,vt aquilæ iuuentus tua,3a.q.46.9.4m.
Non secundum peccata nostra fecit nobis.&c.1a.q.21.4.1m.

Psal. 103.
* Draco iste quem formasti,ad illudendum ei,1a.q.63.8.3m.

Psal. 104.
In Prophetis meis nolite malignari.22ę.q.174.6.c.
Vt custodiant iustificationes eius,12ę.q.99.5.c.

Psal. 105.
Et reputatum est ei ad iustitiam,22ę.q.70.6.2m.
Et iratus est furore Dominus,Ibidem,& 1a.q.3.2.2m.
* Et immolauerunt filios suos & filias suas dæmoniis,3a.q.74.1.c.

Psal. 106
Contriuit portas æreas,& vectes ferreos confregit,3a.q.52.4.2m.
* Omnis sapientia eorum deuorata est,22ę.q.150.4.3m.& q.156.3.3m.

Psal. 108.
Et diabolus stet à dextris eius.1a.q.55.1.c.
Et oratio eius fiat in peccatum,vsque pro eo quòd,22ę.q.83. 16.o.et quæſ. 178.2.1m.

Psal. 109.
Tu es sacerdos, 3a.q.22.o.et q.50.4.3m.et q.31.2.c.et q.59.4.1m. et q.63.6.c. et q.84.7.4m.
In æternum,3a.q.22.5.o.et 6.c.et q.63.5.c.
Secundum ordinem Melchisedech,3a.q.22.6.o.et q.61.3.3m.

Psal. 110.
Exquisita in omnes voluntates eius,1a.q.19.2.4m,et 5.c.et 11.12.o.et q. 23.5. c.et q.27.5.3m.et q.41.6.c.
Initium sapientiæ,timor Domini,22ę.q.19.7.o.et q.45.1.3m.et 6.3m.

Psal. 112.
Et humilia respicit in cælo & in terra,1a.q.22.3.3m.

Psal. 113.
Omnia quæcunque voluit fecit.1.q.19.6.o.& q.104.3.c.
Psal. 115.
Pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum eius,22ꝯ.q.25.6.2m.& qu. 124.2.2m.& q.164.1.6m.
¶Aleph. 1.
118.
Qui scrutantur testimonia eius,12ꝯ.q.99.5.c.
4.
Iustificationes tuas,12ꝯ.q.99.5.c.
Adhæsi testimoniis tuis Domine, s.12ꝯ. quæstion. 99.5. cap.
6.
Mandata tua,s.eod.
Ambulabant in latitudine, 12ꝯ. quæstion. 107. 4. o.
Quia mandata tua exquisui,s.eod.
Et meditabar.&c.22ꝯ.q.188.5.o.
Exercebar in iustificationibus tuis,s.2a.
Memor esto.Gen.8.1a.
Iudiciorum tuorum,s.5a.
7.
Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ,Ibidem.1a.
In loco peregrinationis meæ,Heb.11.lect.4.co.1.fi.
Memor fui nocte nominis tui Domine,Exod.4.1.3a.& s.2a.& Luc.18.1a.
8.
Deprecatus sum faciem tuam,Gene.3.14a.
In toto corde meo,Deut.6.4a.
Miserere mei,Exod.22.11a.
In testimonio tuo.s.1a.
Vt custodiam mandata tua,s.2a.
Iustificationes tuas,Ibidem.
Doce me.Matth.23.2a.
Ad confitendum tibi,1.Paral.16.6a.
Particeps ego sum omnium, &c. 4.d.20.art.3.q.2.5m.&d.45.q.2.art.1.q.1.c.
Timentium te.Leuit.19.14.
Super iudicia iustificationis tuæ,s.5a.
9.
Bonus es tu,& in bonitate tua,1.Paral.16.7a.
Doce me,matth.23.2a.
Iustificationes tuas,s.2a.
Mandatis tuis,Ibibem.
In toto corde me,Deut.6.4a.
Humiliasti me,2.Re.8.1a.
Lex oris tui,Gen.3.14a.
Coagulatum est sicut lac cor eorum. Exod, 4. 9a.
10.
Manus tuæ Domine Gen.3.14a.
Fecerunt me,Gen.30.c.2.11a.
Et plasmauerunt me,Ibidem.9v.10a.
Da mihi intellectum,Matth.23.2a.
Vt discam mandata tua,s.2a.
Qui timent te,Leuit.19.14a.
Aequitas iudicia tua,s.5ꝯ.& Iob.23.4a.
In veritate tua,Exod.34.5a.
Humiliasti me,2.Reg.8.1a.
Fiat Misericordia tua,Psal.89.1a.& Exod.22.11a.
Veniant mihi miserationes tuæ.Ibidem,Gen.et 3.13a.Exod.19.6a.
Confundantur,Psalm.30.2a.
Testimonia tua,s.1a.
In iustificationibus tuis,ibidem,2a.
11.
Defecit in salutare tuum anima mea,Gen.46.2a.& Io.12.2a.
Iustificationes tuas.s.2a.
Omnia mandata tua veritas,ibidem.
Adiuua me.1.Paral.12.5a.
Secundum misericordiam tuam.Exo.22.11a.
Testimonia oris tui.s.1a.& Genes.3.14a.
Factus sum sicut vter in pruina,Psal.32.c.5.
12
In æternum Domine,verbum tuum permanet in cęlo,3.Reg.8.10a.
Veritas tua,Exo.34.5a.
In humilitate mea,2.Reg.8.1a.
Iustificationes tuas,s.2.
Testimonia tua,Ibid.1a.
Latum mandatum tuum nimis,Ibidem.2a.& 12ꝯ.q.107.4.o.& Psalm.93.12a.
13
Sup senes intellexi.1a.q.57.5.3m.fi.& 22ꝯ.q.174.4.1m.& Veri.q.12.14.1m. & 2.
Mandata tua quæsiui,s.2a.
Testimonia tua,Ibidem 1a.
A iudiciis tuis non declinaui,Ibidem.5a.
14
Lucerna pedibus meis verbum tuum,&c.Psal.16.co.24.
Doce me,Matth.23.2a.
Iudicia iustitiæ tuæ.5a.& Deut.32.6a.
Humiliatus sum.2.Reg.8.1a.
De mandatis tuis,s.2.
Testimonia tua,Ibid.1a.
Anima mea in manibus meis semper,Prou.21.1a.& 1.45a.& *.12ꝯ.q.80.3.3m. & 4.c.fi.& Iudicum.12.1a.& Ecc.15.3a.& Io.15.5a.& 1.Timo.5.6a.
Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum,propter retributionem,s.2a.& 1a.q.111.2.c.& 22ꝯ.quest.32.3.2m.&3.d.20.q.2.1.5m. & d.29.4.c.& 4 d.15.q.2.ar.3.q.3.7m.& Io.10.lect.3.col.2.& 1.Cor.3.lect. 2.princip.et Psal.61.6a.
15
Iniquos odio habui,Psal.138.12a.
Adiutor meus,Paral.12.5a.
Mandata Dei mei,s.2a.et Genes.27.5a.

*Suscipe me secundum eloquium tuum,et viuam,22ꝯ.q.188.21.1m.et quęst. 189.1.capit.3m.
Non confundas me,Psal.30.2a.
Meditabor in iustificationibus tuis semper.s.2a.et Luc.18.1a.
A iustitiis tuis,Deut.32.6a.et Psal.18.7a.
Testimonia tua,s.2a.
Confige timore tuo carnes meas,22ꝯ.q.44.1.3m,et Psal.43.col.7.
A iudiciis timui,s.5a.
16.
Non tradas me calumniantibus me Psal.71.2a.
Iustitiæ tuæ,Deut.32.6a.
Secundum misericordiam tuam, Exod. 22. vndecima.
Et iustificationes tua,s.2a.
Et mandata tua.ibid.
Vt sciam testimonia tua,Ibidem.2a.
Doce me,Matth.23.2a.
Da mihi intellectum,Ibidem.
17.
Mirabilia testimonia tua,s.1a.
Ideo scrutata est ea anima mea, Genes. 46. secunda.
Mandata tua,Ibidem.2a.
Iustificationes tuas,Ibidem.
Aspice in me,Exod.6a.
Et miserere mei,Exod.22.11a.
*Gressus meos,&c.Isa.10.6a.& Prouerb.16.6a.
Faciem tuam illumina super seruum tuum,Genes.3.14a.et Psal.35.10b.
Et Doce,me Matth.23.2a.
18.
Iustus es Domine.Deut.32.6a.
Testimonia tua.s.1a.
Et veritatem tuam,Exod.34.5a.
Iustificationes tuas.s.2a.
Tabescere me fecit zelus meus,Exod.20.6a.& Psal.38.col.10.
Ignitum eloquium tuum vehementer,Heb.lect.3.col.5.et Hebr.4.3a.4a.
Mandata tua,s.2a.
Aequitas,Iob.23.4a.
Intellectum da mihi,Matth.23.2a.
19.
Clamaui,Genes.4.4a.
In toto corde, Deutero.6.4a.
Iustificationes tuas requiram,s.2a.
Vt custodiam mandata tua,Ibidem.
Secundum misericordiam tuam Exod.22.11a.
Omnes viæ tuæ veritas,Iob.23.6a.& Exod.34.5a.
De testimoniis tuis,s.1a.
Propè es tu Domine,1a.quæst.3.1.5m. & q.9.1.3m. & 12ꝯ.q.22.2.1m. & 2.d.3, quæst.1.3.c.& 4.dist.17.q.1.artic.2.q.2.c.& Iob.4.col.5.princ.& Psal. 45. col.5.et Isa.prolo.col.2.& col.7.fi.& col.12.fin.34.col.1.fin.& Philip.4. col.3.& Heb.2.lect.3.colum.4.& col.3.col.8.& infr.72a.
20
In æternum fundasti ea Gene.17.11a.
Vide humilitatem meam,Exod.2.6a.& 2,Reg.8.1a.
Longè à peccatoribus salus,12ꝯ.quæst,98.2.4m.& Psal.19.col.4.
Quia iustificationes tuas non exquisierunt,s.2a.
Misericordiæ tuæ multæ Domine,Exod.22.11a.
A testimoniis tuis non declinaui,s.1a.
Vidi præuaricantes & tabescebam,s.56a,& Psal.36.1.
Mandata tua dilexi Domine,s.2a.
Principium verborum tuorum veritas,Exod.34.5a.
In æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ,Genes.17.11a.& s.5a.& Deut.32.6a.
21.
Septies in die laudem dixi tibi,Psalm.33.2a.et 4.distin.15.quæst.4.art.1.qu. 3.o.& dist.18.quæst.2.art.1.q.2.2m.& quol.1.q.7.1.o.& quol.3.q.15.2.o.& quol.4.q.12.1.c.fi.& quol.6.q.5.2.o.& quol.7. vel 8.q.6.o.& Opus.3.co. 257.& Psal.16.co.5.& Isa.4.fi.& Ro.12.lect.2.co.6.& 1.Cor.9.lect.5.fi.
Super iudicia iustitiæ tuæ,s.5.Deut.32.6a.
Pax multa diligentibus legem tuam,12ꝯ.q.70.3.c.22ꝯ.quæst.29.o. & 3. dist. 27.quæst.1.3.5m.& 4 dist.49.q.1.art.2.q.4.o.et Diony.11.col 2.et Isa. 26. col.3.et col.32.fin.Matth.5.col.12.et Iob.14.lect.8.col.1.et Rom.10.lect. 2.col.4.fi.et Philip.4.col.4.et 1ꝯ.Thess.fi.
Et non est illis scandalum,22ꝯ.q.43.o.et 4.dist.38.q.2.o. & quol.4.23.3m.& Matth.15,col.5.6.& Rom.7.lect 2.col.3.et col.14.lect.2.princ.et col.4.
Seruaui mandata tua,s.2a.
Et testimonia tua,Ibid.1a.
Omnes viæ meæ in conspectu tuo.Psal.32.8.9a.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine,22ꝯ.q.83.1.2m.
Intret postulatio mea,in conspectu tuo,22ꝯ.quæst.83.1.o.& 9.ca.2m.& 3a. quæstion.21.1.2.o.
Viuet anima mea,12ꝯ.quæst.110.1.2m.et 22ꝯ.q.23.2.2m.
Quære seruum tuum Domine,22ꝯ.q.186.4.7.c.
Psal. 119.
A lingua dolosa,22ꝯ.q.25.4.2m.et 5.c.et q.111.3.2m.& q.118.8.c.2nt.
Cum his qui oderunt pacem,22ꝯ.q.29.2.2m.
Psal. 126.
Frustra vigilat,1a.q.25.2.2m.& q.88.1.4m.et 3a.q.11.5.2m.
Psal. 130.
Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei, 22ꝯ.qu. 161.2.1m.et q.189.1.4m.
*Si non humiliter sentiebant,&c,22ꝯ.q.161.2.1m.et q.189.1.4m.
*Sicut ablactatus est super matre sua.22ꝯ.q.189.1.4m.
Psal. 132.
Ecce quàm bonũ et quàm iucundum,habitare fratre in vnum,22ꝯ.q.37.1.c.
Psal. 135.
Qui percussit,&c.22ꝯ.q.148.3.2m.
Psal. 136.
Super flumina Babylonis,&c,vsque in salicibus,12ꝯ.q.89.1.2m.

*Exina

*Exinanite,exinanite vsque ad fundamentum in ea,22ꝯ.q.162.7.3m.
Psal. 138.
Tu cognouisti sessionem meam,& resurrectionem meam,3a.q.49.6.c. & q. 53.1.c.
Si ascendero in cælum,tu illic es,&c.vsque & dixi,1a.q.8.20.& q.18.7.2m. & q.112.1.c.& q.52.2.c.
Perfecto odio oderam illos,12ꝯ.q.29.1.o.& 22ꝯ.q.25.6.o.& q.26. 2. c. & 7. 1m.& q.34.3.1m.& q.101.4.1m.
Psal. 139.
Cum vultu tuo,22ꝯ.q.173.1.c.
Psal. 140.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo,12ꝯ.q.102.3.14m.& 3a.q.83.5.2m.
Ad excusandas excusationes in peccatis,12ꝯ.q.13.3.3m.& 22ꝯ.q.162.4.3m.
Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum,22ꝯ.q.115.o.
Psal. 142.
* Anima mea sicut terra sine aqua tibi,12ꝯ.q.112.1.2.o.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam,12ꝯ.q.113.7.b.
Psal. 143.
Beatum dixerunt populum,cui hæc sunt,12ꝯ.q.5.3.3m.
Psal. 144.
Memoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabunt,22ꝯ.q.188.6.c.
Miserationes eius,super omnia opera eius,1a.q.21.3.2m.& 4.c.q.25.3.3m.
Et magnitudinis eius non est finis,1a.qu.7.1.o.q.12.1.2m.& 7.c.3m,& q.25.2. o.& 3.c.q.52.2.c.& q.54.2.c.q.55.1.c.fi.& q.75.5.4m.& qu.86.2.1m.& 3.q. 10.3.1m.& 2m.
Psal. 146.
Pullis coruorum inuocantibus eum,22ꝯ.q.83.10.3m.
Psal. 147.
Qui posuit fines tuos pacem,12ꝯ.q.3.4.1m.& 22ꝯ.q.103.3.3m.
Psal. 148.
Præceptum posuit & non præteribit,12ꝯ.q.93.5.c.
Laudate Dominum de terra,&c.ignis,grando,&c.1a.q.68.2.c.& q.74.3.2m.
Quæ faciant verbum eius,1a.q.34.1.c.4m.
Psal. 150.
In virtutibus eius,1a.q.108.5.1m.
¶ Auctoritates ex libro Prouerbiorum Salomonis.
Cap. 1.
Vt detur parvulis astutia,22ꝯ.q.55.3.1m.& 4.1m.& q.92.1.1m.
Et moliuntur fraudes contra animas suas,22ꝯ.q .55.5.3m.
Timore malorum sublato, 22ꝯ.q.19.21.1m.
Cap. 2.
Dominus dat sapientiam,1a.q.1.6.3m.& 22ꝯ.q.45.1.o.& 4.1m.& 2m.
Cap. 3.
Describe ea in tabulis cordis tui,1a.q.24.1.c.
Ne innitaris prudentiæ tuæ,22ꝯ.q.5ꝯ.1.2.o.
Ne sis sapiens apud te,22ꝯ.q.149.1.1m.
Cap. 4.
Et vnigenitus coram matre mea.3a.q.37.2.1m.
Cap. 5.
Bibe aquam de cisterna tua,& fluenta putei tui,22ꝯ.q.95.7.3m.
Cap. 6.
Homo apostata,vir inutilis,graditur ore peruerso,&c.vsque seminat, 22ꝯ. q.12.1m.
Non grandis est culpa,cum quis furatus fuerit,22ꝯ.q.66.6.1m.
Cap. 7.
Ad decipiendas animas,22ꝯ.q.169.2.c.
Cap. 8.
* Audite quoniam de rebus magnis locutura sum,22ꝯ.q.268.2m.
* Iusti sunt omnes sermones mei,& non est in eis prauum quid, neque per uersum,22ꝯ.q.343.a.1.1m.
Nondum erant abyssi,& ego iam concepta eram,1a.q.27.2.2m.
Cap. 9.
Sapientia ædificauit sibi domum.3a.q.32.1.3m.
Misit ancillas suas vt vocarent ad arcem & ad mænia ciuitatis, 1a.qu.1.5.b. 2m.& 8.2m.
Cap. 10.
Odium suscitat rixas,22ꝯ.q.41.2.4m.
Qui profert contumeliam,insipiens est,22ꝯ.q.72.4.o.& quæst.73.3.3m.& q. 158.7.c.
In multiloquio nõ deerit peccatum,22ꝯ.q.72.1.1m.q.89.2.c.fi.& q.648.6.c.
Sapientia est viro prudentia,1a.q.16.c.& 22ꝯ.q.47.2.1m.
Spes impiorum peribit,22ꝯ.q.21.3.1m.
Cap. 11.
Vbi fuerit superbia,ibi erit & contumelia,s.10.
Qui crudelis est,propinquos abiicit,22ꝯ.q.159.1 .2m.
Cap. 12.
Non contristabit iustum quicquid ei acciderit,3ꝯ.q.15.6.1m.& 2m.
Qui negligit damnum propter amicum,iustus est,22ꝯ.q.26.4.2m.
Cap. 13.
Inter superbos semper iurgia sunt,12ꝯ.q.27.3.1m.& 22ꝯ.q.188.5.2m.
Spes differtur,quæ affligit animam,12ꝯ.q.32.3.2m.& q.40.8.2m.
Cap. 14.
Errant qui operantur malum,1a.q.63.1.4.12ꝯ.q.6.8.o.q.58.2.c.&q.77.2.c.& 22ꝯ.q.20.2.o.q.51.3.2m.& q.53.2.c.
Cap. 15.
In abundanti iustitia,virtus est plurima,12ꝯ.q.66.1.c.& 4.o.& q.68.7.6.
Per timorem Domini,declinat omnis à malo,22ꝯ.q.54.2.4m.
Cap. 16.
Vniuersa propter semetipsum operatus est Dominus,1a.q.44.4.c.& quæst. 65.2.o.
Abominatio Domini est omnis arrogans,22ꝯ.q.112.1.2m.
Domini est dirigere gressus eius,scilicet,hominis,1a.qu.23.2.2m.& 12ꝯ.q. 112.2.c.fi.
Melior est patiens,viro forti,&c.12ꝯ.q.66.4.2m.& 22ꝯ.q.136.2.o.

Cap. 17.
Qui meditatur discordias,diligit rixas,22ꝯ.q.41.2.5m.
Spiritus tristis,exsiccat ossa,12ꝯ.q.37.4.o.& q.41.1.c.
Qui in ruina lætaturalterius,non erit impunitus,22ꝯ.q.36.2.o.& q.158.1.3m.
Cap. 18.
Impius cum in profundum venerit peccatorum,contemnit,22ꝯ.q.186.9.3.
Labia stulti miscent se rixis,22ꝯ.q.41.2.3m.
Animæ effœminatorum esurient,22ꝯ.q.154.11.2m.
Vir amicabilis ad societatem, magis amicus erit quàm frater, 22ꝯ.quæstio. 26.8.3m.
Cap. 20.
Luxuriosa res vinum,22ꝯ.q.178.1m.
Fidelem quis inueniet,1a.q.22.1.c.& 12ꝯ.q.97.4.c.
Cap. 21.
Quocunque voluerit vertet illud,1a.q.83.1.3m.& 22ꝯ.q.6.1.3m.& q.9.4.1m. & 6.c.qu.55.4.6m.& q.80.1.3m.& q. 109.1.9.c.22ꝯ.q.104. 4.c. & contr.3. col.67.4m.
Anima impij desiderat malum,1a.q.19.9.c.q.82.2.1m.& q.103.8.c.& 12ꝯ.q.8. 1.o.& q.6.4.3m.& q.18.4.1m. & q.19.1.1m. & 9.c.& q.23.2.c. & q.27.1.1m. & q.28.4.c.& q.29.4.c.& q.74.1.1m.& q.77.2.c.& q.80.1.c.
Cap. 23.
Prudentiæ tuæ pone modum,22ꝯ.q.47.4.3m.
Cap. 24.
Erue eos qui ducuntur ad mortem,&c.22ꝯ.q.10.12.2m.q.69.4.3m.& 3a.quę. 68.10.1m.
* Ne quæras impietatem in domo iusti,22ꝯ.q.33.2.3m.& 4.& q.40.3.c.
Non habent futurorum spem mali,22ꝯ.q.18.3.o.
Cap. 25.
* Causam tuam tracta cum amico tuo,22ꝯ.q.189.10.2m.
Cap. 26.
Sicut qui mittit lapidem in aceruum Mercurij, ita qui tribuit insipienti honorem,22ꝯ.q.63.3.c.
Ira non habet misericordiam,nec erumpens furor,12ꝯ.q.46.6.1m.
Cap. 27.
Non auferetur ab eo stultitia eius,22ꝯ.q.114.1.3m.
Cap. 28.
Iustus quasi Leo confidens,absque timore erit,3a.q.15.7.1m.
Qui declinat aurem suam ne audiat legem,oratio eius erit execrabilis,22ꝯ. q.83.10.1m.& q.178.2.1m.
Qui abscondit scelera sua non dirigetur,3a.q.84.6.1m.
Qui autem mentis est duræ,corruet in malum,12ꝯ.q.102.3.c.
Qui dat pauperi,non indiget,22ꝯ.q.117.4.3m.
Cap. 30
Stultissimus sum virorum,&c.vsque quis,22ꝯ.q.103.1.3m.
Quod nomen est eius,aut quod nomen filij eius,si nosti,1a.q.13.1.1m.
Mendicitatem & diuitias ne dederis mihi,22ꝯ.quęstio.187.5.o.& 3a.qu.40. 4.3.1m.
Egestate compulsus furer,& periurem,&c.22ꝯ.q.187.5.c.& 3a.q.40.3.1m.
Cap. 31.
Noli regibus dare vinum,&c.22ꝯ.q.149.4.o.
Viæ eius,& laudauit eam,22ꝯ.q.115.1.1m.
¶ Auctoritates ex libro Ecclesiastes Salomonis.
Cap. 1.
Vanitas vanitatum,& omnia vanitas,22ꝯ.q.5.1.2.
Terra in æternum stat,1a.q.10.3.c.
Qui habet amplius homo de vniuerso labore,&c.15.q.7.6.1m.
Omnia flumina intrant mare,&c.1a.q.102.1.2m.
Nihil sub sole nouum,1a.q.73.1.3m.
Peruersi difficilè corriguntur,22ꝯ.q.186.10.3m.
Eo quòd in multa sapientia,multa sit indignatio,12ꝯ.q.47.2.
Et afflictio spiritus,12ꝯ.q.38.1m.
Qui addit scientiam,addit & laborem vel dolorem,12ꝯ.q.38.4.1m.
Cap. 2.
Cogitaui in corde meo,abstrahere à vino carnem meam,vt animum meum transferrem ad sapientiam,22ꝯ.q.149.4.o.& q.188.5.c.
Vnus vtriusque,s.sapientis & stulti est interius,1a.q.75.6.1m.& infr.3.5.
Cap. 3.
Didici quod omnia opera,quæ fecit Deus,perseuerent in æternum,1a.q. 65.1.1m.& q.103.1.2m.& q.104.4.o.& 12ꝯ.q.98.2.2m.
Vnus est interitus hominis,& iumentorum,& æqua vtriusque cõditio,1a. q.75.6.1m.& 22ꝯ.q.104.1.1m.
Cap. 4.
Melius est duos esse simul quàm vnum,&c.vsque funiculus,22ꝯ.q.188.8.1m.
Cap. 5.
Displicet ei infidelis & stulta promissio,22ꝯ.q.88.2.3m.
Ne dicas,coram angelo non est prouidentia,1a.q.57.2.c.
Auarus non implebitur pecunia,12ꝯ.q.2.1.3m.
Cap. 7.
Quod nemo possit corrigere, quem ille despexerit,1a.q.23.3.3m.
Noli esse iustus multum,1a.q.108.5.2m.
Qui Deum timet nihil negligit,22ꝯ.q.54.2.4m.
Solummodo hoc reperi,quod fecerit Deus hominem rectum,1a.q.95.o.& 22ꝯ.q.5.1.c.
Cap. 8.
Ego os regis obseruo,22ꝯ.q.152.2.1m.
* Non est in hominis potestate,prohibere spiritum,22ꝯ.q.189.1.4m.
Cap.9.
Nescit homo vtrum amore,an odio dignus sit,12ꝯ.quæstion.112.5.o.& 3a.q. 80.4.5m.
Vniuersa æquè veniunt iusto & impio,&c.vsque vnde,12ꝯ.q.114.10.4m.
Mortui verò nihil nouerunt amplius,1a.q.75.6.1m.
Amor quoque,& odium & inuidia simul perierunt,1a.q.103.5.1m.
Vidiq́ue sub sole,nec velocium esse cursum,nec fortium bellum, &c.1a.q. 103.5.1m.
Sed tempus casumq́ue in omnibus.Ibid.

Et qui

Et qui in vno peccauerit,multa bona perdet, 12ꝯ.q.63.a.2m.& q.65.2.ca.& q.71.4.o.& q.73.1.2m.& 22ꝯ.q.132.3.2m.& 3a.q.89.4.o.

Cap. 10.

Pecuniæ obediunt omnia,12ꝯ.q.1.2.1m.& 4.1m.& 22ꝯ.q.78.2.c.

Cap. 11.

Lignum in quocunque loco ceciderit,ibi erit,22ꝯ.q.13.4.3m.

¶ Auctoritates ex libro Canticorum.

Cap. 2.

Ordinauit in me charitatem,22ꝯ.q.26.1.o.& q.44.8.o.

Amore langueo,12ꝯ.q.28.5.1m.

Læua eius sub capite meo,& dextera illius amplexabitur me, 3a.q.58.4.2m.

Cap. 4.

Tota pulchra es amica mea,& macula non est in te,3a.q.27.4.o.& 6.1m.

Cap. 5.

Anima mea liquefacta est, vt dilectus locutus est mihi,12ꝯ.q.26.1m.

Cap. 8.

Lampades eius,vt lampades ignis atque flammarum,12ꝯ.q.28.5.c.

¶ Auctoritates ex libro Sapientiæ.

Cap. 1.

Peruersæ cogitationes separant à Deo,22ꝯ.q.154.5.c.& q.163.3.1m.

In maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis,22ꝯ.q.45.4.c.

Deus mortem non fecit,1a.q.49.2.c.& 22ꝯ.q.19.1.3m.& q.164.1.5m.

Nec delectatur in perditione impiorum,1a.q.19.90.& 10.1m.& 2m.& q.22.3.3m.& q.48.6.c.& 12ꝯ.q.39.2.3m.& q.79.4.2m.

Creauit,vt essent omnia,Prouerb.16.3a.& 1a.q.65.2.1m.

Iustitia perpetua est, & immortalis, 12ꝯ.q.67.1.3m.& 22ꝯ.q.58.& 3m.& 4m.

Cap. 2.

Excæcauit illos malitia eorum,12ꝯ.q.79.3.o.& 22ꝯ.q.15.1.c.2m.

Deus creauit hominem inexterminabilem,1a.q.76.5.1m.& q.97.1.o.& 3.1m.& q.102.2.c.

Inuidia autem diaboli,mors introiuit in orbem terrarum,22ꝯ.q.30.4.2m.

Cap. 5.

Pœnitentiam agentes,22ꝯ.q.13.4.c.& 3a.q.86.1.c.

Et vir prudens quam fortis, 12ꝯ.q.61.2.1m.& q.66.1.c.& 2.o.& 22ꝯ.q.23.6.c.& q.47.6.3m.& q.56.1.1m.& q.123.12.o.& q.141.o.& 3a.q.85.3.4m.

Cap. 6.

Aequaliter est illi cura de omnibus,1a.q.20.3.1m.& 12ꝯ.q.112.4.1m.

Concupiscentia sapientiæ, 1a.q.20.1.1m. & q.59.4.2m.& q.64.3.c.& q.8.5.1m.& 12ꝯ.q.22.3.3m.& q.30.1.1m.& 22ꝯ.q.18.1.c.

Non abscondam à vobis sacramenta Dei,3a.q.60.1.c.

Cap. 7.

Sum quidem & ego mortalis homo similis omnibus,3a.q.29.1.3m.

Ex genere terreno illius qui prior factus est,3a.q.4.6.o.& q.31.1.o.

* Diuitias nihil esse dixi,in comparatione illius,22ꝯ.q.188.5.c.

* Dominus dedit mihi horum quæ sunt scientiam veram,12ꝯ.q.112.5.2m.

Omnibus mobilibus mobilior est sapientia,1a.q.9.1.2m.& q.73.3.c.

Per nationes in animas sanctas se transfert,amicos Dei & Prophetas constituit,22ꝯ.q.45.6.2m.& 112.2.1m.& 4.1m.

Attingit à fine vsque ad finem fortiter & disponit omnia suauiter, 12ꝯ.qu.110.2.c.& 22ꝯ.q.23.2.c.& q.165.1.c.

Cap. 8.

Hanc amaui & exquisiui à iuuentute mea,12ꝯ.q.26.1.1m.

Sobrietatem docet, & sapientiam, iustitiam,& virtutem,12ꝯ.q.51.4.o.& q.63.3.o.& 22ꝯ.q.143.c.

Non habet amaritudinem conuersatio illius,nec tædium,&c. 12ꝯ.q.31.5.c.fi.& q.32.7.2m.& q.35.5.o. & 22ꝯ.q.9.4.2m. & q.180.8.c.& 32.q.46.7.4m.

Puer autem eram ingeniosus, vtpote qui sortitus sum animam bonam, 1a.q.85.7.c.& 3a.q.55.1.1m.

Et cum essem magis bonus,veni ad corpus coinquinatum,1a.qu.90.4.o.& q.91.4.3m.& q.118.3.o.& 22ꝯ.q.164.1.4m.& 3a.q.6.3.4.o.& 9.c.2m.

Non possum esse continens,nisi Deus det,22ꝯ.q.156.2.1m.

Cap. 9.

Mitte illam de cælis,1a.q.41.5.o.

Corpus quod corrumpitur,aggrauat animam,22ꝯ.q.180.7.2m.

Cap. 10.

* Dedit illi scientiam sanctorum,1a.q.1.3.o.& 12ꝯ.q.112.5.2m.

Cap. 11.

Omnia in mensura,& numero,& pondere, disposuisti,1a.q.5.5.o.q.45.7.o.

Diligis omnia quæ sunt,1a.q.20.2.c.& q.23.3.1m.& 12ꝯ.q.110.1.c.

Cap. 12.

Et naturalis malitia eorum,1a.q.63.4.2m.& 3ꝯ.q.2.12.c.

Cui cura est de omnibus,1a.q.8.3.c.& q.23.2.3.o.& q.23.1.ca.& q.103.5.o.& q.113.6.c.& 12ꝯ.q.91.2.c.& q.93.1.c.& 4.5.6.o.

Virtutem enim ostendis,qui non crederis in virtute esse consummatus,1a.q.21.1.1m.& 12ꝯ.q.61.5.c.1m.

Cap. 13.

A magnitudine enim speciei & creaturæ, cognoscibiliter poterat creator horum videri,1a.q.12.o.& 12ꝯ.q.93.2.o.

Cap. 14.

Creaturæ factæ sunt in odium, & in tentationem animæ hominum, & in muscipulam pedibus insipientium,1a.q.65.1.3m.& 12ꝯ.q.79.1.2m.

Cap. 15.

Superuacuitas enim omnium hæc adinuenit, &c. vsque imposuerunt, 22ꝯ.q.94.4.o.

Incommunicabile nomen lapidibus & lignis imposuerunt, 1a.q.3.4.1m.& q.13.9.o.

Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est initium & finis 23ꝯ.q.94.4.1m.

* Sed & affirmauerunt ludum esse vitam nostram,22ꝯ.q.168.2.2m.

Cap. 16.

Ingrati enim spes,tanquam hybernalis glacies tabescet, 22ꝯ.qu.107.4.o.& q.112.5.4m.

Cap. 17.

Semper præsumit sæua,turbata conscientia,22ꝯ.q.22.1.1m.

Nihil enim est timo,nisi præsumptionis adiutorium.Ibid.

Cap. 18.

In veste enim poderis quam habebat, totus erat orbis terrarum, 12ꝯ.quæst.102.5.9m.

¶ Auctoritates ex libro Ecclesiastici.

Cap. 1.

Omnis sapientia à Domino Deo est,& cum illo fuit semper, & est ante æuum,1a.q.10.5.2.2.2m.

Prior omniu n creata est sapientia, 1a.q.41.3.4m.

Effudit illam super omnia opera sua,&c.Ibid.

Cap. 2.

Qui timetis Deum,credite illi,22ꝯ.q.7.1.1m.

Quoniam pius & misericors est Deus,1a.q.21.3.o.& 22ꝯ.q.30.2.1m.

Et remittit in die tribulationis peccata,22ꝯ.q.87.6.c.fi.

Væ duplici corde,22ꝯ.q.109.2.4m.& q.111.3.2m.

Cap. 3.

Altiora te ne quæsieris,1a.q.1.1.1m.& 22ꝯ.q.161.2.2m.

Eleemosyna resistit peccatis,22ꝯ.q.154.2.5m.

Cap. 6.

Sapientia doctrinæ secundum nomen eius,1a.q.1.6.o.& 22ꝯ.q.43.5.2m.fi.

Cap. 7.

Noli velle mentiri omne mendacium,22ꝯ.q.110.3.o.& 4.c. & q.111.1.c.& q.69.1.2.o.& q.70.4.c.& q.124.5.2m.

Cap. 8.

* Cum audace ne eas in via,ne fortè grauet sua mala in te, 22ꝯ.quæst.170.1.1m.fi.

Cap. 10.

Odibilis coram Deo est,& hominibus superbia,22ꝯ.q.162.2.o.& 5.o.

Auaro nihil est scelestius,22ꝯ.q.118.5.o.

Nihil est iniquius,quam amare pecuniam,22ꝯ.q.118.5.1m.

Initium superbiæ hominis, apostatare à Deo,12ꝯ.q.84.2.2m.& 22ꝯ.q.158.7.1m.& q.162.5.c.& 7.2m.

Initium omnis peccati superbia,12ꝯ.p.84.2.o.& 3.1m.& 4.4m. & 22ꝯ.q.12.1.4m.& q.162.2.o.& 5.1m.& 7.1m. q.170.2.1m.

Cap. 11.

* Non laudes virum in specie sua,22ꝯ.q.115.1.1m.

Bona & mala,vita & mors,paupertas & honestas,à Deo sunt,22ꝯ.quæstio.145.3.a.2.

Facile est in oculis Dei subito honestare pauperem,12ꝯ.q.112.2.2m.

Malitia horæ vnius,obliuionem facit luxuriæ magnæ,12ꝯ.q.37.1.2m.

Cap. 12.

Da bono,& non receperis peccatorem,22ꝯ.q.31.2.2m.& q.32.9.1m.

Cap. 13.

Pondus super se tollit, qui honestiori se communicat,22ꝯ.q.145.3.a.2.

Omne animal diligit simile sibi,12ꝯ.q.27.3.o.& 22ꝯ.q.193.2.3m.

Cap. 14.

Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo,& non est stimulatus in tristitia delicti,12ꝯ.q.72.1.1m.& q.892.c.fi.

Fœlix qui non habuit animi sui tristitiam,& non excedit à spe sua, 22ꝯ.qu.20.1.2m.q.34.4.o.

Qui sibi nequam est,cui alij bonus erit?12ꝯ.q.33.1.1m.

Cap. 15.

Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui, 1a.q.22.2.4m.& q.83.1.c.& 22ꝯ.q.10.4.1.1m.

Ante hominem vita & mors,bonum & malum quod placuerit ei,dabo illi, 12ꝯ.q.109.8.3m.

Cap. 18.

Qui viuit in æternum,creauit omnia simul,1a.q.10.3.o.& q.74.2.2m.

Non impediaris orare semper,22ꝯ.q.83.14.o.

Ante orationem præpara animam tuam,22ꝯ.q.97.3.2m.

Cap. 19.

Qui cito credit,leuis est corde,22ꝯ.q.2.9.3m.

* Ex visu cognoscitur vir,& ab occursu faciei cognoscitur sensatus,22ꝯ.q.168.1.3m.

Amictus corporis,& risus dentium, & ingressus hominis enunciant de illo,22ꝯq..20.2.3m.& q.168.1.3m.& 4m.

Cap. 20.

Concupiscentia spadonis,deuirginauit iuuenculam,22ꝯ.q.154.7.o.

Cap. 21.

Quasi à facie colubri,fuge peccatum,22ꝯ.q.35.1.4m.

Dum maledicit diabolum impius, maledicit ipse animam suam, 22ꝯ.quæst.76.1.4m.

Cap. 23.

Iurationi non assuescat os tuum,multi enim casus in illa,12ꝯ.q.108.3.1m. & q.107.2.c.2m.& 22ꝯ.q.89.2.o.& 3.c.& 5.o.

Et si frustrauerit fratrem,delictum illius supra ipsum erit,22ꝯ.q.89.5.3m.

Cap. 24.

Sapientia laudabit animam suam,1a.q.3.2.1m.

Ego ex ore altissimi prodij primogenita ante omnem creaturam, 1a.quæst.41.3.4m.

Ab initio & ante secula creata sum,1a.q.41.3.4m.

Flores mei fructus honoris & honestatis,12ꝯ.q.70.1.c.

Qui edunt me,adhuc esurient,& qui bibunt me,adhuc sitient,12ꝯ.q.2.1.3m. & q.33.2.o.& q.67.4.3m.

Qui lucidant me vitam æternam habebunt,1a.q.1.9.ar.2.2m.

Hæc omnia liber vitæ,1a.q.24.1.1m.

Penetrabo omnes inferiores partes terræ.3a.q.52.2.1m.

Cap. 25.

Timor Dei initium dilectionis eius,22ꝯ.q.19.8.1m.

Omnis plaga,tristitia cordis est,12ꝯ.q.35.7.b.& c.fi.

Cap. 26.

Omnis autem ponderatio,non est digna continentisanimæ,22ꝯ.q.88.11.5m. q.155.4.1m.& q.186.8.2m.

Cap. 27.

Si non in timore Domini tenueris te, citosubuertetur domus tua, 22ꝯ.quæstio.

quæstion.54.2.4m.

Vasa figuli probat fornax, et homines iustos tentatio tribulationis, 22ꝯ.quæstion.108.c.

*Ante sermonem non laudes virum,22ꝯ.quæstion.15.1.1m.

Cap. 28.

Susurro & bilinguis maledictus, multos enim turbauit pacem habentes, 22ꝯ.quæstion.74.1.3m.

Cap. 29.

Multi non causa nequitiæ fœnerati sunt, sed fraudati gratis timuerunt, 12ꝯ.quæstion.78.1.2m.

Cap. 30.

Non est census super censum salutis corporis,12ꝯ.q.1.9.1m.

Miserere animæ tuæ,placés Deo,22ꝯ.q.30.1.2m.et q.32.9.3m.& q.106.3.1m.

Multos enim occidit tristitia,12ꝯ.quæst.39.3.1m.

Cap. 31.

Vigilia honestatis,tabefaciet carnes, 12ꝯ.q.188.5.c.

Sanitas est animæ & corpori,sobrius potus,22ꝯ.q.149.4.o.

Cap. 33.

Quare dies diem superat,& iterum lux lucem,& annus annũ, 1a.q.47.2.b.

Contra bonum malum,&c.& sic intuere in omnia opera altissimi,duo cõtra duo,& vnum contra vnum,1a.q.48.1.3m.et 2.1m.

Multam enim malitiam docuit ociositas,12ꝯ.q.77.2.c.

Cap. 36.

Innoua signa,1a.q.73.1.3m.

* Cum viro irreligioso tracta de sanctitate,22ꝯ.q.189.10.c.

Qui sophistice loquitur,odibilis est,22ꝯ.q.55.4.2m.

* Propter crapulam multi obierunt,22ꝯ.q.648.3.3m.

Cap. 39.

* Sapientiam omnium antiquorum exquirit sapiens,& in prophetis vacabit,22ꝯ.q.188.5.o.

Hæc omnia sanctis in bona,sic impiis & peccatoribus in mala conuertentur,12ꝯ.q.87.7.2m.& q.114.10.c.4m.et 22ꝯ.q.36.2.c.

Cap. 41.

Curam habe de bono nomine,&c.22ꝯ.q.72.2.3.c.

Cap. 43.

Maior est omni laude,22ꝯ.q.91.1.1m.

Cap. 44.

Non est inuentus similis illi in gloria,12ꝯ.q.66.2.2m.

Cap. 48.

Et mortuum prophetauit corpus eius,scilicet Helisæi,22ꝯ.q.171.1.1m.

¶ Auctoritates ex libro Isaiæ Prophetæ.

Cap. 1.

Odiuit anima mea,1a.q.3.2.1m.

Quiescite agere peruersè,discite benefacere,22ꝯ.q.79.1.o.

Pupillo nõ iudicant,& causa viduæ non ingreditur ad eos, 22ꝯ.q.65.4.2m.

Cap. 3.

Peccatum suum quasi Sodoma prædicauerunt,3a.q.84.6.1m.

Cap. 4.

Omnis qui scriptus est in vita,in Hierusalem,1.q.24.o.& q.39.8.fi.

Cap. 5.

Auferam sepem eius,1a.q.113.6.c.

Propterea captiuus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, 12ꝯ.q.76.2.o.et 22ꝯ.q.53.2.2m.

Væ qui dicitis bonum malum,& malum bonum,1a.q.5.3.2m.et q. 48.3.4m.

Væ qui potentes estis ad bibendum vinum,12ꝯ.q.55.3.2m.

Cap. 6.

Vidi Dominum,22ꝯ.q.171.3.c.

Tota ista visio dupliciter exponitur,1a.q.3.1.4m.et 12ꝯ.q.102.4.6m.

Et clamabat alter ad alterum sanctus, &c.1a.q.107.4.1m.et 2m.et 22ꝯ.quæstion.178.3.2m.

Et volauit ad me vnus de Seraphin,1a.q.112.2.2m.

Et in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari,3a.q.79.1.2m.

Ecce ego,mitte me,22ꝯ.q.133.1.4.

Si non credideritis,non permanebitis,22ꝯ.q.2.10.o.

Cap. 7.

Pete tibi signum à Domino Deo tuo,&c.Non petam,22ꝯ.q.97.2.3m.

* Ecce virgo concipiet,12ꝯ.q.103.4.c.et 22ꝯ.q.117.3.b.

Et vocabitur nomen eius Emmanuel,3a.q.37.2.1m.

Voca nomen eius,accelera,spolia,detrahe,festina,3a.q.37.2.1m.

Cap. 8.

Prædare,3a.q.37.2.1m.

Antequam sciat puer vocare patrem,3a.quæst.15.3.3m.

In lapidem autem offensionis,et petram scandali, duabus domibus Israel, 3a.quæstion.42.2.o.

Cap. 9.

Et vocabitur nomen eius admirabilis consiliarius,Deus,fortis,pater futuri sæculi,princeps pacis,3a.q.37.2.1m.

Cap. 11.

Et erit sepulchrum eius gloriosum,3a.q.51..2.b.1m.

Et requiescet super eum spiritus Domini,spiritus sapientiæ & intellectus, &c.1a.q.1.6.3m.

Cap. 14.

* Quomodo cecidisti de cælo Lucifer,qui mane oriebaris,1ꝯ.q.63.53.c.

Ascendam in cælum,1a.q.61.4.3m.et q.68.4.c.fi.

*Similis ero altissimo,1a.q.61.4.3m.et q.63.3.o.q.68.4.c.fi.et 22ꝯ.q.162.1.2m.

Cap. 16.

Emitte agnum Domine,dominatorem terræ,&c.3a.q.1.1.o.

Abscondе fugientes et vagos,ne prodas,3a.q.84.6.1m.

Cap. 19.

Ecce Dominus ascendet,&c.3a.q.57.1.6.o.

Cap. 22.

Et vocabit Dominus Deus exercitum in die illa ad fletum,& ad planctum, 1a.quæstion.113.7.1m.

Cap. 23.

Negotiatio Sidonis,22ꝯ.q.40.2.c.& q.77.4.3m.et q.187.2.o.

Cap. 24.

Visitabit Dominus super militiam cæli,&c.vsque visitabũtur,3a.q.52.6.1m.

Congregabuntur congregatione vnius fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere,3a.quæst.52.6.1m.

Cap. 25.

Ciuitatem sublimem humiliabit&c.et conculcabit eam pes pauperis,gressus egenorum,3a.quæst.35.7.3m.

Cap. 26.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent omnes habitatores orbis,12ꝯ.quæst.37.1.1m.

In tribulatione murmuris,doctrina tua eis,12ꝯ.q.37.1.1m.

A facie tua Domine concepimus,& quasi parturiuimus,& peperimus spiritum,12ꝯ.quæst.11.1.o.3m.

Cap. 27.

Et iste omnis fructus,vt auferatur peccatum eius,12ꝯ.q.70.3.1m.

Cap. 28.

Quem docebit scientiam, & quem intelligere faciet auditum? auulsos ab vberibus,ablactatos à lacte,12ꝯ.q.37.1.2m.

Coangustatum est stratum,ita vt alter decidat,& pallium breue vtrunque operire non potest,22ꝯ.q.122.3.c.

Cap. 32.

Sedebit populus meus in pulchritudine pacis,1a.q.113.7.1m.

Cap. 33.

Angeli pacis amarè flebunt,1a.q.51.3.o.& q.113.7.1m.

Cap. 35.

Fugiet dolor et gemitus,12ꝯ.q.59.3.1m.

Cap. 38.

Dispone domui tuæ.quia morieris tu,& non viues,1a.q.49.7.2m. & 22ꝯ.q.171.6.2m.et q.173.1.1m.

Cap. 39.

Lætatus est autem super eis Ezechias,22ꝯ.q.132.1.c.

Cap. 40.

Quis est qui pugillo aquas,& cælos palmo ponderabit,22ꝯ.q.171.3.c.

Cui ergo similem fecistis Deum, aut quam imaginem ponetis ei? 1a.q.4.3.4m.q.42.1.3m.q.57.2.2m.et q.93.1.1m.

Assument pennas,vt aquilæ,&c.de agilitate,22ꝯ.q.189.10.c.

Cap. 42.

Dedi te in fœdus populi,in lucem gentium,3a.q.42.1.1m.

Complacuit sibi in illo anima mea,1a.q.3.2.1m.& q.19.11.c.

Non erit tristis,3a.q.15.6.1m.

Cap. 43.

Ego sum qui deleo iniquitates tuas,propter me,3a.q.84.3.3m.

Et contaminaui principes,12ꝯ.q.105.1.3m.

Cap. 45.

Deus absconditus,Deus Israel saluator,3a.q.36.1.o.

Creans malum,1a.q.49.2.1m.

Cap. 47.

Sapientia tua & scientia tua,hæc te decepit,22ꝯ.q.46.1.3m.

Cap. 48.

Non est pax impiis,dicit Dominus,22ꝯ.q.29.2.3m.et 3.1m.

Et nunc Dominus Deus misit me,& spiritus eius,1a.q.43.8.

Cap. 50.

* Mane erigit mihi aurem,vt audiam quasi magistrum,1a.qu.105.3.o.et qu.117.1.o.

Cap. 51.

Gratiam actio & vox laudis,22ꝯ.q.13.4.c.

Consurge,consurge,induere fortitudinem,3a.q.14.1.4m.

Cap. 52.

Recedite,recedite,exite inde,pollutum nolite tangere,22ꝯ.q.25.6.5m.

Sicut obstupuerunt super te multi,sic inglorius erit inter viros aspectus eius,& forma eius inter filios hominum,3a.q.46.5.2m.et q.49.6.c.

Cap. 53.

Quasi absconditus vultus eius,& despectus,3a.q.36.1.o.

Dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrum, 3a.q.2.2.1m.et 6.4m. et q.15.1.4m.

Vere languores nostros ipse tulit,3a.q.12.4.3m.et q.14.4.o.et q.15.1.c.et q.46.4.3m.

Oblatus est,quia ipse voluit,3a.q.14.2.1m.et q.15.6.4m.

Generationem eius quis enarrabit?3a.q.31.3.1m.

Et dabit impios pro sepultura,3a.q.51.1.2m.

Tradidit in mortem animam suam,3a.q.47.3.2m.

Pro eo quòd iniquitatem non fecerit,& dolus non est inuentus in ore eius,3a.q.14.3.o.& q 15.1.o.& 5.1m.& 2m.& q.22.4.1m.& q.27.3.c.& q.28.1.c.& q.31.7.o.& q.34.1.2m.& q.39.1.c.& 22m.& q.40.3.1m. & q.50.2.c.

Et dolores nostros ipse portauit,3a.q.15.5.o.& q.46.6.8.o.

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras,attritus est propter scelera nostra,3a.q.49.o.et q.52.5.c.et q.56.2.4m.et q.62.5.o.et q.69.1.2m et q.79.3.c.

Et liuore eius sanati sumus,3a.q.46.3.c.et q.48.1.o,et 6.3m.et q.49.1.c.et q.50.6.c.et q.61.1.2m.et q.62.5.o.

Et cum sceleratis reputatus est,3a.q.46.11.o.

Et pro transgressoribus rogauit,22ꝯ.q.31.2.1m.et q.83.7.3m.

Cap. 56.

Non dicat filius aduenæ, qui adhæret Domino, dicens,Separatione diuidet me Dominus a populo suo,&c.12ꝯ.q.105.3.c.1m.

Et non dicat Eunuchus,ecce ego lignum aridum:quia hæc dicit Dominus Eunuchis,&c.11ꝯ.q.105.3.2m.

Domus mea,domus orationis vocabitur,cunctis gentibus,12ꝯ.q.102.4.1m.

Cap. 58.

Nonne hoc est magis ieiunium, quod elegi? dissolue colligationes impietatis,&c.22ꝯ.q.147.1.1m.et q.171.3.c.et q.171.3.c.et q.188.6.3m.

Cap. 59.

Iniquitates vestræ diuiserunt inter vos et Deum vestrum,et peccata vestra absconderunt faciem eius a vobis, 1a.q.48.4.c.fin.et 12ꝯ.q.79.3.o.et 4.o.

Cap. 60.

Ponam te in superbiam populorum,22ꝯ.q.162.1.1m.

UNIVERSITARIA

Cap. 61.
Spiritus Domini super me,eo quòd vnxerit me,1a.q.36.1.2.1.1m.
Cap. 62.
Et vocabitur tibi nomen nouum,5a.q.37.2.2m.
Cap. 63.
Quis est iste qui venit de Edom,tinctis vestibus de Bosra?1a.quæ.57.5.b.& 22ę.q.2.7.1in.
Ego qui loquor iustitiam,1a.q.51.5.b.
*Spiritus Domini ductor eius fuit,12ę.q.113.7.b.& 22ę.q.173.2.c.fi.& quæstion.189.10.1m.
Abraham nesciuit nos.& Israel ignorauit nos,1a.89.8.c.
Cap. 64.
Oculus non vidit,Deus,absque te,quæ præparasti expectantibus te,1a.qu. 1.1.c.& 22ę.q.17.2.1m.& 3a.q.57.2.2m.
Quasi pannus menstruatæ.vniuersæ iustitiæ nostræ,3a.q.89.6.c.
Cap. 65.
Et seruos suos vocabit nom ne alio,3a.q.37.2.o.
Antequàm clament,ego exaudiam,adhuc loquentibus illis,ego exaudiam 22ę.quæstio.83.1.1m.
Non nocebunt,neque occident,in monte sancto meo,22ę.quæst.64.4.o.
Cap. 66.
Nunquid qui alios parere facio,ego non pariam?& ego qui aliis generationem tribuo,sterilis ero?1a.q.27.o.& q.28.4.c.
Vermis eorum non morietur,1a.q.64.3.art.4.4m.
Et ignis eorum non extinguetur,1a.q.10.3.c.2m,

¶Auctoritates ex libro Hieremiæ Prophetæ.
Cap. 1.
Priusquam te formarem in vtero,noui te,3a.q.27.2.1m,
*Et prophetam in gentibus dedi te,22ę.q.17.1.2.2m,
Et misit manum suam,2.Paral.6.fi.
Cap. 2,
Elongauerunt à me,1a.q.3.1.5m.
Cap. 4.
Et iurabis,viuit Dominus in veritate & iudicio,& iustitia, 22ę.q.89.3.o.& & 7.c.& q.98.1.1m.
Circũcidimini Domino,& auferte præputia cordis vestri,22ę.q.102.5.1in.
Cap. 6.
A minore quippe vsq; ad maiorẽ,omnes auaritiæ student, 22ę.q.166.1.3m,
Crudelis est,& non miserebitur,22ę.q.159.1.2m.
Cap. 7.
Et mulieres conspergunt adipem,vt faciant placentas reginæ cæli, 12ę.q. 102.4.6in.& c.3m.
Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas, per diem consurgens diluculo,& mittens,22ę.q.171.1.3m.& 5.c.
Cap. 8.
Apprehenderunt mendacium,1a.q.17.4.3m.
Miluus in cælo cognouit tempus suum,turtur,& hirundo,& ciconia, &c. 22ę.q.95.7.2m,
Cap. 9.
Non glorietur sapiens in sapientia sua, nec fortis in fortitudine sua, &c. sed scire & nosse me,22ę.q.45.4.1in.
Cap. 10.
A signis cæli nolite metuere,quæ gentes timent,1a.q.115.4.3m.
Stultus factus est omnis homo,à scientia sua,22ę.q.46.1.3m.
Non est hominis via eius,neque viri est vt ambulet,&dirigat gressus suos, 1a.quæstio.83.1.4m.
Ne fortè ad nihilum redigas me,1a.q.104.3.o.& 12ę.quæst.87.4.1m.
Cap. 11.
Quid est quòd dilectus meus in domo mea fecit scelera multa,22ę.q.184.8. c.fi.& q.186.10.o.
Nunquid carnes sanctæ auferent à te malitias tuas.3a.q.79.2.2m.
Oliuam vberem,pulchram, fructiferam, speciosam,vocauit Dominus nomen tuum,3a.quæstion.37.2.o.
Et ego quasi agnus mansuetus,qui portatur ad victimam,12ę.q.102.3.2m,& 3a.quæstion.73.5.c.
Cap. 13.
Confisa es in mendacio,22ę.q.128.2m.
Quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum,3a.quæst.15.10.b.& c.
Cap. 15.
Si steterint Moyses & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum,1a.q.3.2.1in.& 12ę.q.114.6.c.
Non sedi in concilio ludentium,22ę.q.169.4.2m.
Si conuerteris,conuertam te,1a.q.62.2.3m.
Cap. 17.
Maledictus homo,qui confidit in homine,22ę.q.25.1.3m.
Cap. 18.
*Sicut lutum in manu figuli,sic & vos,12ę.q.112.3.b.
Repentè loquar aduersus gẽtem,& aduersus regnum,vt eradicem,&c.vsque:Nunc ergo,1a.q.19.7.2in.& 22ę.q.171.6.2in.& q.174.1.c.& 2.o.
Cap. 20.
Seduxisti me Domine,& seductus sum,22ę.q.55.4.1m.
Cap. 22.
Scribe virum istum sterilem,3a.q.31.2.3m.
Cap. 23.
Et regnabit Rex,& sapiens erit,22ę.q.50.1.1m.
Nunquid non cælum & terram ego impleo,dicit Dominus,1a.q.82.c.
Cap. 29.
Ego sum iudex & testis,dicit Dominus,22ę.q.67.1.1m.3.3m.& q.89.1.3m.
Cap. 31.
Quiescat vox tua à ploratu,& oculi tui à lachrymis, quia est merces operi tuo,ait Dominus,3a.q.84.9.7m.
Postquam conuertisti me,egi pœnitentiam,3a.q.85.5.o.
Non docebit vltra vir proximum suum,& vir fratrem suum, &c.vsque maximum,1a.q.106.1,1in.

Cap. 32.
Et incomprehensibilis,1a.q.12.1.1m.& 3m.& 7.o.& 8.o.& q.56.3.1m.& 2m. & q.57.5.2m.et q.62.9.c.et q.86.2.1m.et q.107.3.c.et 22ę.q. 93.2.2m.& q. 102.4.6in.et 3a.q.10.1.o.& 3.1m.
Cap. 39.
Ecce ego inducam sermones meos super ciuitatem hanc in malum,& non in bonum,1a.q.48.6.c.
Cap. 40.
Si placet tibi,vt venias mecum in Babylonem,veni,&ponam oculos meos super te,22ę.q.22.1.o.
Cap. 41.
Noli occidere nos,quia habemus thesaurum in agro,22ę.q.66.5.2m.
Cap. 43.
Mendacium tu loqueris,22ę.q.110.1.o.
Cap. 44.
Et non poterit vltra portare Dominus, propter malitiam studiorum vestrorum,22ę.q.137.5.4m..
Cap. 51.
Derelinquamus eam,1a.q.113.6.c.

¶Auctoritates ex libro Threnorum.
Cap. 1.
O vos omnes,qui transitis per viam,attendite et videte, si dolor est, sicut dolor meus,3a.q.46.6.o.

¶Auctoritates ex libro Baruch Prophetæ.
Cap. 3.
Post hæc in terris visus est,& cum hominibus conuersatus est,3a.q.40.1m.
Cap. 4.
Hic liber mandatorum Dei,& lex quæ est in æternum,12ę.q.103.3.1m.

¶Auctoritates ex libro Ezechielis Prophetæ.
Cap. 1.
* Animalia ibant et reuertebantur, in similitudinem fulguris coruscantis, 22ę.quæstio.188.6.c.
Quasi sit rota,in medio rotæ,12ę.q.107.3.c.
Cap. 2.
*Filij hominis sta super pedes tuos,22ę.q.171.1.4m.& q.183.1.1m.
Cap. 3.
* Si dicente me ad impium, morte morieris, non annunciaueris ei, neque locutus fueris, vt auertatur à via sua impia, et viuat, ipse impius in iniquitate sua morietur,sanguinem autem eius de manu tua requiram,22ę. quæstion,10.12.5m.
Cap. 9.
Dereliquit Dominus terram,et Dominus non videt,1a.q.103.5.c.fi.2m.
Cap. 13.
*Væ qui consuunt puluillos,sub omni cubito manus,22ę.q.115.1.b.
Cap. 14.
Ego Dominus decepi Prophetam illum.22ę.q.55.4.1m.
Cap. 16.
In pulchritudine tua,fornicata es,in nomine tuo,22ę.q.145.2.3m.
Cap. 18.
Omnes animæ meæ sunt,vt anima patris,ita et anima filij mea est,12ę:quæstion.87.8.c.fin.
Filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filij,12ę.q.81.1.1m.& 2m.
Omnes iustitiæ eius quas fecerat,non recordabuntur,3a.q.88.1.3m.
Cap. 20.
Dedi eis præcepta mea.& iudicia mea,quæ faciens homo,viuet in eis.12ę. q.98.1.1m.
Dedi eis præcepta non bona,& iudicia in quibus non viuent,Ibid.
Et pollui eos in muneribus suis, cum offerent omne quod aperit vuluam, propter delicta sua,Ibid.
Cap. 21.
Stetit Rex Babylonis in biuio in capite duarumviarum,diuinationem quærens commiscens sagittas,22ę.q.95.1.o.
Cap. 25.
Tu signaculum similitudinis,1a.q.93.3.o.
Cap. 27.
Pupillum & viduam contristauerunt apud te,22ę.q.116.1. c.
Cap. 28.
Plenus sapientia,perfectus decore,1a.q.55.2.o.& q.85.5.c.& q.91.1. c. & q. 109.3.3m.
In delitiis paradisi fuisti,1a.q.63.5.c.
Omnis lapis pretiosus,operimentum tuum, 1a.q.63.7.o.& 9.3m. & 22ę. q. 183.1.a.2.& c.2m.
Tu cherubin extentus & protegens,1a.q.63.7.1m.
Ambulasti perfectus in viis tuis,à die conditionis tuæ,1a.q.63.6.1m.
Et eleuatum est cor tuum in decore tuo, perdidisti sapientiam tuam in decore tuo,1a.q.63.2.3.o.& 7.c.fi.& 22ę.q.145.2.3m.
Cap. 29.
Nabuchodonosor Rex Babylonis,seruire fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Tyrum,&c.vsque laborauerit mihi,12ę.q.114.10.2m.
Cap. 33.
Sanguinem eius de manu spcuelatoris requiram,22ę.q.10.12.5m.
Iustitia iusti non liberabit eum,in quacunque die peccauerit, 3a.quæstion. 89.4.5.6.o.
Impietas impij, non nocebit ei,in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua,3a.q.89.2.2m.& 3.o.
Cap. 41.
Duas facies habebat cherub,1a.q.63.7.1m.et q.108.5.3m.
Cap. 43.
Et ecce gloria Dei Israel,ingrediebatur per viam orientalem&terra splendebat à maiestate eius.3a.q.27.3.c.fi.
Cap. 44.
Porta hæc clausa erit, & non aperietur, & vir non transiet per eam,quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam.3a.q.28.3.c.

Et vinum

Et vinum non bibet omnis sacerdos, quando ingressurus est atrium interius.22ę.q.149.3.o.
Et ad mortuum hominem non ingredientur,ne polluantur,nisi ad patrem. 12ę.quæstion.103.4.3m.

¶Auctoritates ex libro Danielis Prophetæ.
Cap. 1.
Decorus forma.22ę.q.164.2.c.fi.
Si viderit vultus vestros macilentiores præ cæteris adolescentibus coęuis vestris,condemnabitis caput meum regi,22ę.q.88.2.3m.& q.147.1.2in.& quæstion.188.6.3m.
Tenta nos obsecro seruos tuos,diebus decem.3a.q.41.2.2m.
* Pueris autem iis dedit Deus scientiam,& disciplinam in omni libro & sapientia,22ę.q.15.3.c.fi.& 4.96.1.2m.
Cap. 2.
Exceptis diis,quorum conuersatio non est cum hominibus. 22ę.q.23.1.1m.
Cap. 3.
Sumusque humiles.22ę.q.161.1.1m.
Omnis populus tribus, & lingua quæcunque locuta fuerit blasphemiam contra Deum.22ę.q.13.2.o.
Cap. 4.
Consilium meum placeat tibi,& peccata tua eleemosynis redime.22ę.quæstion.32.5.1m.
Cap. 7.
Millia millium ministrabant ei,&decies millies centena millia assistebant ei.1a.q.112.4.2m.
Antiquus dierum sedit.3a.q.59.1.1m.
Cap 10.
Intelligentia enim opus est in visione,22ę.q.8.5.2m.& q.173.2.2m.
Princeps regni Persarum restitit mihi viginti et vno diebus.1a.q.108.6.c. & quæstion.113.8.o.
Michael princeps vester.1a.q.113.3. c.
Cap 12.
Qui docti fuerint,fulgebunt quasi splendor firmamenti,& qui ad iustitiam erudiunt multos,quasi stellæ perpetuas æternitates. 1a.qu.10.3.1m.& q. 117.1.2.o.& 22ę.q.189.9.c.
Cap. 14.
Melius st mihi absque opere incidere in manus hominum, quàm peccare in conspectu Domini,22ę.q.110.3.4in.
*Suscitauit Deus spiritum pueri iunioris, cui nomen Daniel, 22ę. quæst. 189.1.4m.
Conuicerat enim eos Daniel ex ore suo, falsum dixisse testimonium, 22ę. q.67.1.1m.& 3.3m.

¶Auctoritates ex libro Osee Prophetæ.
Cap. 1.
Vade & accipe vxorem fornicariam,& fac filios fornicationum,12ę.q.94. 5.2m.& q.100.8.3m.et 22ę.q.10.4.2m.q.154.2.2m.
Cap. 2.
* Ducam eam in solitudinem,et loquar ad cor eius, 12ę.qu.51.1.c.fi.et 22ę. quæstion.188.8.c.
Cap. 4.
Peccata populi mei comedent,3a.q.15.1.4m.
Cap. 6.
In tribulatione sua,mane consurgent ad me,3a.q.21.4.3m.
Viuificabit nos,post duos dies,in die tertia suscitabit nos, 3a.q.51.4.o.& q. 53.2.o.
Misericordiam volui,et non sacrificium.22ę.q.30.4.1m.
Cap. 8.
Scribam eis multiplices leges meas.12ę.q.91.5.1m.
Cap. 9.
Scito te Israel stultum, prophetam insanum, virum spiritualem.12ę.quæstion.171.1.3m.
Facti sunt abominabiles,sicut ea quæ dilexerunt.22ę.q.7.2.c.et q.81.8.c.
Cap. 12.
Ego visionem multiplicaui.1a.q.1.9.9.o.et q.3.1.o. et 111.1.o.et 22ę.q.172.1. 2.o.et q.173.2.b.
Et in manu prophetarum assimilatus sum,22ę.q.173.2.c.
Cap. 13.
Perditio tua Israel,tantùm ex me auxilium tuum. 1a.q.23.3.2m.et 12ę.quæstion.112.3.2m.
Ero mors tua ô mors,morsus tuus ero inferne.3a.q.52.6.c.
Cap. 14.
Ex me fructus tuus inuentus est. 1a.quæst. 23.3.2m.et 12ę.quæst. 76 2.2m.et quæst.109.7.c.

¶Auctoritates ex libro Ioelis Prophetæ.
Cap. 1.
Sanctificate ieiunium.22ę.q.147.1.3.5.7.c.
Cap. 2.
Sol,et Luna obtenebrati sunt.3a.q.44.2.2m.
Congregate paruulos,et sugentes vbera.22ę.q.147.4.2m.
Effundam de spiritu meo,super omnem carnem.1a.q.36.1.a.1.
Omnis qui inuocauerit nomen Domini,saluus erit,22ę.q.93.1.3m,
Magnus dies Domini,et terribilis valde,et horribilis.3a.q.36.1.3m.

¶Auctoritates ex libro Amos Prophetæ.
Cap. 1.
Dominus de Sion rugiet.22ę.q.172.3.1m.& q.173.2.1m.
Cap. 3.
Si erit malum in ciuitate,quod Deus non fecerit.1a.q.49.2.1m.
Non faciet Dominus Deus verbum, nisi reuelauerit secretum ad seruos suos prophetas,1a.q.57.3m.& 22ę.q.171.4.1m.& q.172.4.2m.
Cap. 4.
Formans montes,& creans spiritum.1a.q.41.3.4m.
Cap. 7.
Non sum propheta,& non sum filius prophetæ.12ę.q.113.1.1m5

¶Auctoritates ex libro Ionæ Prophetæ.
Cap. 2.
Et erat Ionas in ventre piscis,tribus diebus & tribus noctibus, 3a.q.51.4m.
Cap. 3.
Homines,& iumenta,boues,& pecora non gustent quicquam,nec pascantur.22ę.q.147.4.2m.

¶Auctoritates ex libro Micheæ Prophetæ.
Cap. 2.
Et mendacium potius loquerer.22ę.q.110.3.4m.& q.113.1.3m.
Ascendet enim pandens iter ante eos.3a.q.49.5.4m.
Cap. 3.
Qui odio habetis bonum,&diligitis malum,1a.q.19.9.c.et q.82.2.1m.et 12ę. q.6.4.3m.et 8.1.o.& q.18.4.1m.& q.19.1.1in.& q 27.1.1m.& qu.29.4.c.& q. 74.1.1in.& q.77.2.2.& q.80.1.c.
Cap. 5.
Egressus eius à principio.1a.q.42.5.2m.
A diebus æternis.1a.q.10.1.4in.
Cap. 6.
Indicabo tibi ô homo,quid sit bonum, & quid Dominus requirat à te.12ę. quæstion.19.10.1m.
Vtique facere iudicium & diligere iustitiam,22ę.q.60.1.2m.
Et solitum ambulare cum Deo suo,22ę.q.47.9.3m.& q.55.6.c.
Cap. 7.
Inimici hominis domestici eius,22ę.q.70.3.o.& q.189.10.2m.

¶Auctoritates ex libro Naum Prophetæ.
Cap. 1.
Non consurget duplex tribulatio, vel: Non iudicabit Deus bis idipsum, 3a.q.59.5.2m.

¶Auctoritates ex libro Zachariæ Prophætæ.
Cap. 1.
Conuertimini ad me,ait Dominus,& conuertar ad vos,12ę.q.109.6.1m.
Cap. 2.
Quia consurrexit de habitaculo sancto suo,3a.q.57.2.1m.
Cap. 6.
Ecce,vir oriens nomen illi,3a.q.36.3.3m.& q.37.2.1.
Cap. 7.
Verba que misit Dominus exercituũ in spiritu sancto suo, per manum prophetarum priorum,1a.q.10.c.
Cap. 9.
Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu,in quo non erat aqua,3a.q.52.4.1m.& 5.6.7.8.o.
Cap. 15.
In die illa erit fons parens domini Dauid,& habitatoribus Hierusalem,in ablutionem peccatoris,& menstruatæ,3a.q.68.4.1m.
Adam exemplum meum,ab adolescentia mea,12ę.q.82.2.1m.

¶Auctoritates ex libro Malach.Prophetæ.
Cap. 1.
Dilexi vox,1a.q.9.20.1.2.o.& q.33.3.1m.& 12ę.q.110.1.o.
Iacob dilexi:Esau autem audio habui,1a.q.23.3.c.
Si ergo pater ego sum,vbi est honor meus?22ę.q.63.3.o.
Si offeratis cæcum,claudum & languidum,nònne malum est?22ę.quæstio. 86.3.3m.
Et in omni loco sacrificabitur, & offeretur nomini meo oblatio munda, 12ę.q.104.5m.& 22ę.q.84.3.o.
Cap. 2.
Maledicam benedictionibus vestris,3a.q.82.5.3m.
Angelus Domini exercituum est,3a.quæst.22.1.c.1m.& 4.c.&quæst.26.1.o. & quæst.82.3.c.
Cap. 3.
Et præparabit viam,3a.q.38.1.o.& 2.2m.& 3.o.& q.70.1.3m.
Inferte omnem decimationem in horreum meum,& sit cib, in domo mea, & probate me super hoc,dicit Dominus,22ę.q.97.2.1in.
* Dixistis,vanus est qui seruit Deo,22ę.q.83.2.c.
Et scriptus est liber monimenti,coram Deo timentibus Deum,1a.qu.24.o. & q.39.8.fi.
Cap. 4.
Ecce ego mittam vobis Heliam Prophetam,22ę.q.174.4.3m.
Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres, 22ę.quæstio. 26.10.o,

¶Auctoritates ex primo libro Machab.
Cap. 1.
Et destinauerunt aliqui de populo,1a.q.23.1.c.& 2.2m.
Cap. 2.
Et cogitauerunt dicentes omnis homo quicunque venerit ad nos in bello in die sabattorum,pugnemus aduersus eum, & non morietur omnes, 12ę.q.100.8.4in.& 22ę.q.40.4.o.& q.122.4.3m.& 3a.q.40.4.3m.
Cap. 6.
Eleazarus filius Saura vidit vnam de bestiis loricatam loricis regis,&c.& mortuus est illic,22ę.q.64.5.5m.
Cap. 8.
Et committunt vni magistratum, per singulos annos dominari vniuersæ terræ suæ,& omnes obediunt vni,1a.q.103.3.c.& 12ę.q.95.4.c.& q.105.1. o.& 22ę.q.50.1.2m.
Et non est inuidia,neque zelus inter eos,22ę.q.36.2.1m.
Cap. 12.
*Non enim cum nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos libros,22ę.q.188.5.c.

¶Auctoritates ex secundo libro Machab.
Cap. 1.
Domine Deus omnium creator,1a.q.44.o.& q.45.2.o.et q.65.o.et 12ę.qu. 79.2.c,
Qui solus es bonus Rex,solus præstans,1a.q.3.2.c,et q.6. c.et q.20.1.3m.et q.49.3.c.2m.& q.62.8.c.2m.& q.100.2.c.& q.103.2.c.& 12ę.q.4.4.c.& 22ę. q.19.1.c.& q.23.2.1m.& q.24.11.c.fi.& q.27.3.4.c.& q.34.1.c.1m. & 3a.q.1. 1.c.& q.20.1.c.

rt æternus.1ª.q.10.c.2.3.o.& q.16.7.o.& q.46.o.& q.61.2.o.

Cap. 3.

Inuocabant de cælo eum,qui de depositis legem posuit. 12ª.q.105.2.4ᵐ.& 5ᵐ.& 22ª.q.62.6.c.

Visitator et adiutor loci illius est.1ª.q.23.8.2ᵐ.

Cap. 5.

Non propter locum gentem, sed propter gentem locum Deus elegit, 12ª.q.104.4.1ᵐ.

Cap. 6.

Respondit cito dicens,præmitti se velle in infernum 3.q.52.2.4ᵐ.

Non enim ætati nostræ dignum inquit est fingere.3ª q.69.9.3ᵐ.

Et ipsi propter meam simulationem decipiantur, & per hæc maculam & execrationem meæ senectuti conquiram.22ª.q.111.1.o.

Fortiter vitam excedendo, &c. Adolescentibus fortè exemplum relinquam,si prompto animo ac fortiter, &c.honesta morte perfungar.22ª. q.123.5.1ᵐ.et q.124.2.c.

Cap. 7.

Parati sumus mori,magis quàm patrias Dei leges præuaricari, 22ª.q.100. 3.4ᵐ.et q.119.3.3ᵐ.et q.125.4.c.

Neque ego spiritum et animam donaui vobis et vitam,etc.sed mundi creator,etc,1ª.q.75.6.1ᵐ.et q.90.2.o.et q.98.2.c.fi.et q.100.1.2ᵐ.et q 118.2.o. et 12ª.q.3.7.2ᵐ.et q.9.6.c.et q.81.1.c.2ᵐ.et22ª.q.85.2.c.et 1.d.14.q.3.c.2ᵐ.

Cap. 9.

Orabat hic scelestus Dominum, à quo non esset misericordiam consecuturus.3ª. q.83.1.1ᵐ.

Sancta ergò et salubris est cogitatio pro defunctis exorare, vt à peccatis soluantur.3ª.q.82.6.c.

Cap. 15.

Oniam qui fuerat summus sacerdos,virum bonum, et benignum, etc.manus protendentem orare pro omni populo Iudæorum, 22ª.q.83.11.o.

Tu Domine qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Iuda. 1ª.q.112.o.

Iudas,per omnia corde et animo mori pro ciuibus paratus erat.1ª.q.60.5. c.et 22ª.q.26.3.c.et q.31.3.2ᵐ.

Magnificè gloriatus est.22ª.q.132.1.1ᵐ.et 3ᵐ.

¶ Auctoritates ex Euangelio secundum Matthæum.

Cap. 1.

Liber generationis Iesu Christi. 3ª.q.31.3.1ᵐ.et 3ᵐ.4.5ᵐ.

Filij Dauid,filij Abraham.3.q.31 2.c.

Abraham genuit Isaac,Isaac autem genuit Iacob.12ª.q.65.4.6ᵐ.

Iacob autem genuit Iudam,et fratres eius,3ª.q.31.3.5ᵐ.

Iudas autem genuit Phares et Zaram,de Thamar.3ª.q.31.3.5ᵐ.

Booz autem genuit Obed ex Ruth.12ª.q.105.3.1ᵐ.

Dauid autem Rex genuit Salomonem ex ea quæ fuit Vriæ,3ª.quæstion.31. 3.5ᵐ.

Ioram autem genuit Oziam.3ª.q.31.3 4ᵐ.

Iosias autem genuit Ieconiam et fratres eius.3ª.q.31.3.5ᵐ.

Et post transmigrationem Babylonis, Ieconias genuit Salathiel.3ª.quæstion.31.3.3ᵐ.

Iacob autem genuit Ioseph.3ª.q.31.3.2ᵐ.et 4.5ᵐ.

Virum Mariæ.3ª.q.29.2.o.et q.28.3.2ᵐ.

De qua natus est Iesus.3ª.q.35.2.o.et 5.c.

Qui vocatur Christus.3ª.q.16.5.c.et q.17.1.c.et q.37.2.o.

Cum esset desponsata.3ª.q.29.1.o.

Mater Iesu mariæ,3ª.q.25.5.c.et q.35.3.4ᵐ.

Antequam conuenirent,3ª.q.28.3.1ᵐ.

Inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. 3ª.q.28.3.1ᵐ.& q.32.c.1.2.o. & q.39.8.2ᵐ.& q.46.6.c.& q.54.1.3ᵐ.

Ioseph autem vir eius.3ª.q.29.2.o.& q.28.2.2ᵐ.

Cum esset iustus,3ª.q.28.3.5ᵐ.& 4.c.3ᵐ.

Et nollet eam traducere.3ª.q.29.2.3ᵐ.

Voluit occultè dimittere eam.3ª.q.28.3.2ᵐ.& q.29.2.3ᵐ.

Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph. 3ª.q.30.2.2ᵐ.& 3.2ᵐ.& quæstion.36.2.2ᵐ.

Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. 3ª.q.28.3.2ᵐ.& quæstion. 29.2.o.

Quod enim in ea natum est.3ª.q.35.2.o.& 5.c.

De spiritu sancto est.s.2o².

Vocabis nomen eius Iesum,3ª.q.37.2.o.

Hoc autem totum factum est vt adimpleretur quod dictum est per Prophetam.12ª.q.98.1.2ᵐ.

Et accepit coniugem suam.3ª.q.29.2.3ᵐ.

Et non cognoscet.3ª.q.28.3.3ᵐ.& 4ᵐ.

Donec peperit.3ª.q.28.3.3ᵐ.

Primogenitum.3ª.q.28.3.4ᵐ.

Cap. 2.

In Bethleem Iudæ.3ª.q.35.7.o.& q.46.10.1ᵐ.

Ecce magi. 3ª.q.36.3.c.2ᵐ.& 5.c.

Ab oriente.3ª.q.36.3.3ᵐ.& 5.4ᵐ.& 6.c.3ᵐ.

Venerunt Hierosolymam.3ª.q.36.8.3ᵐ.

Vbi est qui natus est Rex Iudæorum,3ª.q.36.8.3ᵐ.

Vidimus enim stellam eius in oriente.3ª.q.36.5.o.& 6.3ᵐ.& 7.o.

Et venimus adorare eum.3ª.q.36.8.o.

Audiens autem Herodes Rex,turbatus est, & omnis Hierosolyma cum illo.3ª.q.36.2.3.

Et ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra,vbi erat puer,3ª.q.36.6.3ᵐ.& 7.c.5ᵐ.

Obtulerunt ei munera,Aurum,Thus,& Myrrham.3ª.q.36.8.4ᵐ.& 3ᵐ.

Herodes occidit omnes pueros,qui erant in Bethleem,& in omnibus finibus eius,à binatu & infrà,3ª.q.36.2.3ᵐ.& 6. 3ᵐ.

Defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri.12ª.q.82.1ᵐ.& 3ª.quæstion.46.11.3ᵐ.

Et habitauit in ciuitate quæ vocatur Nazareth.3ª.q.35.7.2ᵐ.

Cap. 3.

Et baptizabantur ab eo in Iordane,3ª.q.38.4.o.et q.39.3.1ᵐ.

Confitentes peccata sua.3ª.q.38.3.1ᵐ.

Ego vos baptizo in aqua,in pœnitentiam,3ª.q.38.3.3ᵐ.

Ipse vos baptizabit in spiritu sancto:& igne.3ª.q.66.3.1ᵐ.

Venit Iesus à Galilæa in Iordanem ad Ioannem,vt baptizaretur ab eo, 3ª. quæstion. 38.1.c.& quæst.39.1.2.o.et 5.c.& q.66. 5.4ᵐ. et quæst.67.6.1ᵐ. et q.81.1.c.& q.84.7.4ᵐ.

Ego à te debeo baptizari.3ª.q.18.6.3ᵐ.

Sine modo.Sic enim decet nos impiere omnem iustitiam.3ª.q.38.6.3ᵐ.

Et ecce aperti sunt cæli.3ª.q.39.5.o.& q.49.5.3ᵐ.

Et vidit spiritum Dei descendentem sicut columbam,3ª.q.39.6.7.o.& quæstion.46.4.2ᵐ.

Et ecce vox de cælis dicens,3ª.q.39.8.o.et q.45.4.o.& q.66.6.c.

Cap. 4.

Tunc ductus est Iesus ad desertum,3ª.q.41.1.2ᵐ.& 2.o.

Vt tentaretur à diabolo,3ª.q.41.1.o.

Et cum ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctib.3ª.q.41.3.o.

Postea esuriit.Et accedens tentator dixit,3ª.q.41.1.3ᵐ.et 3.o.

Si filius Dei es,3ª.q.41.4.c.& 1.1ᵐ.●

Dic vt lapides isti panes fiant,3ª.q.41.4.1ᵐ.

Qui respondens,dixit ei:Scriptum,3ª.q.41.4.c.

Non in solo pane viuit homo.Deut.8.2ª.& 3.o.7ª.& 22ª.q.188.8.4ᵐ.

Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem,3ª.q.41.1.2ᵐ.& 2.3ᵐ.& 4.7ᵐ.

Mitte te deorsum,3ª.q.41.4.2ᵐ.

Assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde,3ª.quæst.41.1.1.2ᵐ.

Et ostendit ei omnia regna mundi,& gloriam eorum,3ª.q.41.4.7ᵐ.

Hæc omnia tibi dabo,si cadens adoraueris me,3ª.q.41.4.3ᵐ.

Vade Sathana,3ª.q.41.4.6ᵐ.

Tunc reliquit eum diabolus,1ª.q.114.5.o.& 3ª.q.41.3.2ᵐ.& 3ᵐ.

Et ecce Angeli accesserunt,& ministrabant ei,3ª.q.41.3.2ᵐ.

Exinde cœpit Iesus prædicare,3ª.q.42.o.

At illi statim relictis retibus & patre,secuti sunt eum, 22ª.quæstion.101.2. 1ᵐ.& 4.1ᵐ.

Et vocauit eos,22ª.q.189.6.o.& 10.o.

Et obtulerunt ei omnes malè habentes,&c.& lunaticos & paralyticos,& curauit eos,22ª.q.115.5.1ᵐ.

Cap. 5.

Beati pauperes spiritu,&c.vsque gaudete,&c.12ª.q.69.o.

Beati mites,12ª.q.69.3.4.o.

Beati qui lugent,12ª q.35.3.1ᵐ.& q.69.3.4.o.& 22ª.q.28.1.2ᵐ.

Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam,quoniam ipsi saturabuntur,12ª.q.69. 3.4.o.& 22ª.q.139.2.1ᵐ.

Beati mundo corde,quoniam ipsi Deum videbunt,12ª.qu.69.3.4.o.& 22ª. q.8.7.o.& q.83.9.3ᵐ.

Beati pacifici,quoniam filij Dei vocabuntur, 12ª.q.69.3.4.o.& 22ª.q.45.6. c.& q.83.9.3ᵐ.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cælorum,12ª.q.69.3.5ᵐ.& 4.2ᵐ.

Merces vestra copiosa est in cælis,1ª.q.68.4.c.fi.& 12ª.q.4.7.3ᵐ.

Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum,22ª.q.189.9.2ᵐ.

Nolite putare,quoniam veni soluere legem aut Prophetas Non veni soluere,12ª.q.107.2.4ᵐ.& 3ª.q.37.o.et q.40.4.o.et q.47.2.1ᵐ.

Sed adimplere,12ª.q.107.2.o.et 4.3ᵐ.et 22ª.q.104.6.2ᵐ.

Dico autem vobis,3ª.q.42.1.c.2ᵐ.

Audistis,quia dictum est antiquis,22ª.q.5.1.3ᵐ.

Omnis qui irascitur fratri suo,reus erit iudicio,22ª.q.158.3.2 ᵐ.et 5.3ᵐ.

Qui autem dixerit Racha,reus erit concilio, 22ª.q.158.5.3ᵐ.et qu.15.5.c.fi.

Qui autem dixerit fatue,reus erit gehennæ ignis,12ª.quæs.46.8.3ᵐ.et 22ª. q.158.5.3ᵐ.et q.72.2.o.

Omnis qui dimiserit vxorem suam,excepta fornicationis causa facit eam mœchari,12ª.q.107.2.3ᵐ.

Reddes Domino iuramenta tua,22ª.q.89.1.3ᵐ.

Non iurare omnino,22ª.q.89.2.1ᵐ.& 6.1ᵐ.

Sit sermo vester,est est,non non,quod autem his abundantius est, à malo est,22ª.q.89.1.2ᵐ.& 2.1ᵐ.& 2ᵐ.

Non resistere malo,22ª.q.2.3.o.& q.108.1.2ᵐ.& 4ᵐ.& q.188.3.1ᵐ.

Si quis percusserit te in dexterâ maxillam tuam,prebe illi & alteram,&c. vsque fi.12ª.q.108.3.3ᵐ.& 4.4ᵐ.& 22ª.q.40.1.2ᵐ.& q.43.8.4ᵐ. & q. 72. 3.c.& q.124.1.3ᵐ.& 3.1ᵐ.& q.128.1.4ᵐ.& quæ.140.2.2ᵐ.& q.152.3.2ᵐ.& q.186.2.c.

Qui vult tecum in iudicio contẽdere, & tunicam tuam tollere,dimitte ei & pallium,22ª.q.43.8.4ᵐ.et q.72.3.o.et q.108.1.2ᵐ.et 4ᵐ.et q.188.3.1ᵐ.

Diligite inimicos vestros,22ª.q.25.8.9.o.q.34.3.3ᵐ.et q.83.8.c.et q.108.1.c.

Benefacite iis qui oderunt vos,22ª.q.25.6.c.2ᵐ.et 9.o.et q.31.2.c.et qu.32. 9.1ᵐ.et q.168.3.3ᵐ.

Orate pro persequentibus et calumniantibus vos,22ª.q.83.8.o.

Si enim diligitis eos qui vos diligunt,quam mercedem habebitis? 22ª. qu. 27.7.1ᵐ.

Estote ergo perfecti,sicut et pater vester cælestis perfectus est, 22ª.quæst. 189.2.2ᵐ.

Cap. 6.

Alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum,22ª. q. 132.3.1ᵐ.

Cum ergo facis eleemosynam,noli tuba canere ante te,22ª.q.132.5.3ᵐ.

Sicut hypocrite faciunt,22ª.q.111.o.

Tu autem cum orauerис,intra in cubiculum tuum,et clauso ostio,&c.22ª. q.83.12.3ᵐ.

Orantes nolite multum loqui,sicut Ethnici faciunt,22ª.q.83.14.1ᵐ.

Sic ergo vos orabitis,22ª.q.83.14.3ᵐ.

Pater noster,&c.vsque fi.22ª.q.83.9.o.

Fiat voluntas tua,1ª.q.19.11.12.c.

Panem nostrum super substantialem da nobis hodie,22ª.q.83.7.1ᵐ.

Et dimitte nobis debita nostra,sicut & nos dimittimus debitorib.nostris, 22ª.q.83.16.3ᵐ.et 3ª.q.84.10.b.

Thesaurisate vobis thesauros in cælo,vbi neque ærugo, &c.12ª.q.4.7.1ᵐ.

Si oculus tuus fuerit simplex,totũ corpus tuum lucidũ erit, 12ª.q.12.1.1ᵐ.

Si ergo lumen quod in te est,tenebræ sunt,12ª.q.12.1.2ᵐ.

Nemo potest duobus dominis seruire,12ª.q.12.1.2ᵐ.

Ne solici

Ne soliciti sitis animæ vestræ,&c. 12ª.q.108.5.3ᵐ.22ª.q.47.9.c.3ᵐ. et q. 49. 4.c.et q.55.6.o.et q.73.6.2ᵐ.q.188.7.c.

Quærite ergo primum regnum Dei et iustitiam eius,et hæc omnia adiicietur vobis,22ª.q.87.6.1ᵐ.

* Scit enim pater vester,quia his omnibus indigetis,22ª.q.83.2.1ᵐ.

Nolite ergo soliciti esse in crastinum,22ª.q.55.7.o.et q.188.7.2ᵐ.

Cap. 7.

Nolite iudicare, et non iudicabimini,12ª.q.108.3.6ᵐ.et 22ª.qu.60.2.3.6. o. et q.67.1.o.et q.80.2.1ᵐ.et 3ª.q.59.1.c.

In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini, et in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis,22ª.q.61.4.1ᵐ.

Quomodo dicis fratri tuo,frater,sine eiiciam festucam de oculo tuo: trabem autem,quæ est in oculo tuo,non vides,22ª.q.33.5.c.

Nolite sanctum dare canibus,neque mittatis margaritas vestras ante porcos,&c.1ª.q.1.9.2ᵐ.

Petite,et dabitur vobis,22ª.q.83.3.2ᵐ.

Omnia ergo quæ vultis vt faciant vobis homines,et vos facite illis,12ª.q. 99.1.3ᵐ.

* Attendite à falsis prophetis,&c.22ª.q.172.4.3ᵐ.

Non potest arbor bona fructus malos facere, neque e contrario.1ª. q.49.1. 1ᵐ.et 12ª.q.20.2.1ᵐ.

Erat enim docens eos, sicut potestatem habens, & non sicut Scribæ eorũ, et Pharisæi,3ª.q.42.1.2ᵐ.

Cap. 8.

Et extendens Iesus manum,tetigit eum,3ª.q 44.3.2ᵐ.

Vide nemini dixeris,22ª.q.104.4.1ᵐ.et 3ª.q.13.4.2ᵐ.et q.44.3.4ᵐ.

Vade,ostende te sacerdoti,et offer munus,&c.12ª.q.103.2.2ᵐ.

Domine non sum dignus,vt intres sub tectum meum,3ª.q.80.10.3ᵐ.

Audiens autem Iesus,miratus est,3ª.q.15.8.o.

Non inueni tantam fidem in Israel,22ª.q.5.4.o.

Surrexit,et ministrabat eis,3ª.q.44.3.2ᵐ.

Omnes malè habentes curauit,3ª.q.43.4.c.

Domine,permitte me primum ire,et sepelire patrem meum, 22ª.qu.101.4. 2ᵐ.et q.189.6.c.fi.

Dæmones rogabant eum,dicentes:Si eiicis nos hinc,mitte nos in gregem porcorum,3ª.q.44.1.4ᵐ.

Et ait illis:Ite.At illi exeuntes,abierunt in porcos,Ibidem.

Et ecce magno impetu abiit totus grex per præceps in mare, et mortui sunt in aquis,Ibidem.

Cap. 9.

Videns Iesus fidem illorum,dixit Paralytico,confide fili,12ª.q.14.6.1ᵐ.

Dixit Iesus Paralytico:Remittuntur tibi peccata tua.3ª.q.44.3.3ᵐ.

Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum,3ª.q.10.2.o.et q.59.2.3ᵐ.

Quid est facilius dicere, dimittuntur tibi peccata tua,an dicere, surge et ambula?3ª.q.44.3.3ᵐ.

Vt autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata,3ª.q.16.11.2ᵐ.

Et præteriens inde Iesus,vidit hominem sedentem in teloneo,Matthæum nomine,et ait illi:Sequere me.Et secutus est eum,3ª.q.44.3.1ᵐ.

Multi publicani et peccatores discumbebant cum Iesu, et discipuli eius, 22ª.q.25.6.5ᵐ.et 3ª.q.40.1.o.et 2.c.3ᵐ.

Non enim veni vocare iustos,sed peccatores, 3ª.q.1.3.4.o.et 5.c.et q.40.1. c.et q.43.3.2ᵐ.et q.44.3.c.

Nunquid possunt filij sponsi lugere, quandiu cum illis est sponsus?&c.et tunc ieiunabunt,22ª.q.147.4.5ᵐ.

Nemo mittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus, 22ª.quæst. 147 4.5ᵐ.

Sed vinum nouum in vtres nouos mittunt et ambo conseruantur,12ª.quæstion.96.2.c.2ᵐ.

Et tenuit manum eius,et dixit,3ª.q.44.3.2ᵐ.

Tunc tetigit oculos eorum,dicens,Ibidem.

Creditis, quia hoc possum facere vobis, &c.secundum fidem vestram fiat vobis,22ª.q.178.1.o.et 5ᵐ.

Illi autem exeuntes,diffamauerunt eum in tota terra illa,3ª.q.13.4.2ᵐ.

In principe dæmoniorum eiicit dæmones,3ª.q.43.2.3ᵐ.

Et circuibat Iesus omnes ciuitates,et castella, docens in synagogis, 3ª.q. 7.3.2ᵐ.

Cap. 10.

Dedit illis potestatẽ spirituum immundorũ,vt eiicerent eos,3ª.q.43.2.3ᵐ.

In viam gentium ne abieritis, &c.Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus Israël,q.42.1.o.

Nolite possidere&c.non peram in via,neque duas tunicas, neque calceamenta,neque virgam.12ª.q.108.2.3ᵐ.& 4.2ᵐ.& 4ᵐ.

Nolite possidere aurum,neque argentum,neque pecuniam, &c.12ª.q.108, 2.1ᵐ.& 4.4ᵐ.& 22ª.q.185.6.2ᵐ.& q.188.7.5ᵐ.

Estote ergò prudentes, sicut serpentes.22ª.q.55.3.1ᵐ.& 4.1ᵐ.et q.92.1.1ᵐ.

Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. 22ª.q.53.4.1ᵐ.

Et quod in aure auditis,prædicate super tecta.3ª.q.42.3.1ᵐ.

Non veni pacem mittere,sed gladium.22ª.q.37.1.2ᵐ.fi.

Inimici hominis,domestici eius.22ª.q.70.3.o.

Cap. 11.

Tu es qui venturus es,an alium expectamus?22ª.q.2.7.2ᵐ.

Etiam dico vobis plusquam prophetam.22ª.q.174.4.3ᵐ.

Qui autem minor est in regno cælorum, maior est illo.1ª.q.108.2.3ᵐ.& q. 117.2.c,3ᵐ.

Omnes enim prophetæ et lex,vsque ad Ioannem prophetauerunt,22ª.qu. 174.6.3ᵐ.

Venit Ioannes,neque manducans,neque bibens.3ª.q.40.2.c.1ᵐ.

Venit filius hominis manducans et bibens.3ª.q.40.2.o.& q.41.3.1ᵐ.

Et iustificata est sapientia à filiis suis.3ª.q.40.2.1ᵐ.

Abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus,& reuelasti ea paruulis.22ª. quæstion.162.3.1ᵐ.

Nemo nouit filium,nisi pater,neque patrem quis nouit,nisi filius,& cui voluerit filius reuelare,1ª.q.31.4.2ᵐ.

Iugum enim meum suaue est,& onus meum leue.12ª.q.107.4.o.

Cap. 12.

Discipuli autem eius esurientes,cœperunt euellere spicas sabbato,& manducare,12ª.q.100.8.4ᵐ.& 22ª.q.40..4.o.et q.122.4.3ᵐ.& 3ª.q.40.4.3ᵐ.

Sabbati sacerdotes in templo sabbatum violant,& sine crimine sunt, 22ª. quæstion.122.4.3ᵐ.

Licet sabbatis benefacere,12ª.q.100.8.4ᵐ.et q.107.2.4ᵐ.et 22ª.q.40.4.o.et q.122.4.3ᵐ.et 3ª.q.40.4.1ᵐ.& 3ᵐ.

Omne regnum diuisum contra se desolabitur,& omnis ciuitas vel domus diuisa contra se,non stabit.22ª.q.37.2.3ᵐ.

Si Sathanas Sathanam eiicit,aduersus se diuisus est, 1ª.q.109.2.2ᵐ.& 3ª.q. 43.2.3ᵐ.

Filij vestri in quo eiiciunt,3ª.q.43.2.2ᵐ.

Si autem ego in spiritu Dei eiicio dæmonia,1ª.q.36.1.a.& q.32.1.1ᵐ.

Quo potest quisquam intrare in domum fortis, &c.diripiet, 3ª.q.43.2.3ᵐ.

Qui non est mecũ,contra me est,& qui non congregat mecũ, spargit, Ibi.

Spiritus autem blasphemiæ non remittetur,22ª.q.14.3.o.& q.34.2.1ᵐ.& q. 118.3ᵐ.& 3.q.56.1.2ᵐ.& 3ᵐ.

Et quicunque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei,qui autem dixerit contra Spiritum sanctum,non remittetur ei,neque in hoc seculo,neque in futuro,22ª.q.14.1ᵐ.

Et signum non dabitur ei,nisi signum Ionæ prophetæ,3ª.q.43.1.1ᵐ.

Reuertar in domum meam,vnde exiui,3ª.88.1.2ᵐ.

Et ecce fratres tui,3ª.q.28.3.5ᵐ.

Cap. 13.

*Qui autem seminatus est in spinis, 22ª.q.188.7.c.

Alia ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum, aliud centesimum, aliud sexagesimum,aliud trigesimum,12ª.q.70.3.2ᵐ.& 22ª.q.125.5.2ᵐ.

Vis imus,& colligimus ea?22ª.q.10.8.1ᵐ.et q.11.13.3ᵐ.et q.64.2.1ᵐ. et quæstion.108.1.3ᵐ.et 3.1ᵐ.

Sine parabolis non loquebatur eis.3ª..q.42.3.3ᵐ.

Messis est consummatio seculi,1ª.q.73.1.1ᵐ.

Tunc fulgebunt iusti sicut Sol in regno patris eorum,3ª.q.45.2.c.& quæst. 54.2.1ᵐ.& 2ᵐ.

*Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro, &c.& emit agrum illum,22ª.q.66.5.2ᵐ.

Cap. 14.

Propter iusiurandum,&c.iussit dari,22ª.q.89.7.2ᵐ.

Misitque & decollauit Ioannem in carcere,22ª.q.124.5.c.

Acceptis quinque panibus et duob.piscib.1ª.q.92.2.1ᵐ.& 3.1ª.q.44.4.4ᵐ.

Aspiciens in cælum,benedixit,22ª.q.83.10.1ᵐ.& 5ª.q.13.4.3ᵐ.& q.21.1.o.& 2.c.& q. 43.2.2ᵐ.et q.53.4.2ᵐ.

Ascendit in montem solus orare.Vespere autem facto, solus erat ibi,3ª.q. 13.4.3ᵐ.et q.40.1.3ᵐ.

Cap. 15.

Non quod intrat in os,coinquinat hominem, 22ª.q.148.1.1ᵐ.et 3ª.q.40.4. 2ᵐ.et 12ª.q.103.4.3ᵐ.

Scis quia Pharisæi,audito hoc verbo,scandalizati sunt?3ª.q.42.2.o.

Sinite illos:Cæci sunt,duces cæcorum,22ª.q.43.7.o.et 2.8.o.et 3ª.q.42.2.o.

Omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in successum emittitur,3ª. quæstion.119.1.1ᵐ.

Non sum missus,nisi ad oues,quæ perierunt,domus Israel,3ª.q.42.1.o.

Cap. 16.

Cauete à fermento Pharisæorum et Sadducæorum,3ª.q.74.4.c.fi.3ᵐ.

Oportet.n.me ire Hierosolymam,&multa pati&c.3ª.q.46.o.et q.56.1.1ᵐ.

Et occidi,3ª.q.14.2.o.

Scandalum es mihi,22ª.q.43.2.2ᵐ.et 5.1ᵐ.

Cap. 17.

Assumpsit Iesus Petrum,et Iacobum,et Ioannem,3ª.q.45.3.4ᵐ.

Et transfiguratus est ante eos,3ª.q.45.1.2.o.

Et resplenduit facies eius sicut sol,3ª.q.45.1.2.o.

Et vestimenta eius facta sunt alba sicut nix,3ª.q.45.1.2ᵐ.& 2.3ᵐ.

Et ecce apparuerunt illis Moyses et Helias,cum eo loquentes,3ª.q.45.3.o.

Ecce nubes lucida obumbrauit eos,3ª.q.45.4.2ᵐ.

Et ecce vox de nube dicẽs:Hic est filius meus,&c.3.q.59.8.2ᵐ.et q.45.4.o.

Ipsum audite,3ª.q.45.4.3ᵐ.

Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde,3ª. quæstion.45.4.4ᵐ.

Et accessit Iesus,et tetigit eos,dixitque eis:Surgite, et nolite timere,Ibid.

Et descendentibus illis de monte,præcepit Iesus,dicens:Nemini dixeritis visionem,donec filius hominis à mortuis resurgat.3ª..q.45.3.4ᵐ.

Domine miserere filio meo,quia lunaticus est,1ª.q.115.5.1ᵐ.

Filius hominis tradendus est in manus hominum,3ª.q.47.4.o.

Cap. 18.

Qui autem scandalizauerit vnũ,etc.expedit ei,vt suspẽdatur, etc.22ª.q.43.8.o.

Væ mundo à scandalis,22ª.q.42.1.o.et 4.c.

Necesse est enim vt veniant scandala,22ª.q.11.3.2ᵐ.et q.43.3.2.1ᵐ.

Væ autem homini illi per quem scandalum venit,22ª.q.43.4.o.

Semper vident faciem patris mei,1ª.q.64.4.3ᵐ.et quæst.112.1.3.et 22ª.quæstion.181.4.2ᵐ.

Si peccauerit in te frater tuus,vade et corripe eum inter te et ipsum solum 22ª.q.11.4.2ᵐ.et q.33.o.et q.43.7.3ᵐ.

Si te non audierit,adhibe tecum vnum,vel duos,22ª.q.33.8.o.

Si non audierit eos,die Ecclesiæ,22ª.q.33.7.o.

* Vbi enim duo vel tres congregati fuerint,etc.22ª.q.188.8.2ᵐ.

Vsque septuagesies septies,22ª.q.11.4.2ᵐ.

Quoadusque redderet vniuersum debitum,22ª.q.183.6.3ᵐ.et 3ª.quæst.88. 1.1ᵐ.et 3.3ᵐ.

Cap. 19.

Quod ergò Deus coniunxit,homo non separet,12ª.quæstion.102.5.3ᵐ.et 22ª.q.154.2.c.

Moyses mandauit,dari libellũ repudij,et dimittere vxores,12ª.q.107.2.3ᵐ

Moyses ad duritiam cordis vestri,permisit vobis dimittere vxores vestras, 12ª.q.107.2.3ᵐ.

Non expedit nubere.22ª.q.108.4.1ᵐ.

Oblati sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret, 3a.q.72.1.1m.
Vnus est bonus Deus.1a.q.6.2.2m.
Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.12ꝯ.q.100.10.1m.
Diliges proximum tuum sicut teipsum.12ꝯ.q.73.5.c.et 22ꝯ.q.1.1.3m.et q.25 12.o.et q.26.4.5.o.et q.44.3.1m.et 7.o.et 8.2m.
Hæc omnia custodiui a iuuentute mea, 22ꝯ.q.189.1.1m.
Si vis perfectus esse, vade et vende omnia quæ habes, et da pauperibus, et veni sequere me, 22ꝯ.q.24.3.1m.et q.188 7.1m.et q.189.1.c.1m.
Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum cælorum, 22ꝯ.q.186.3.4m.et q.188.6.c.& con.3.c.1331.41.
Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te, 22ꝯ.q.188.7.c.
Vos qui secuti estis me, &c. sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel, 3a.q.56.4.3m.
Omnis qui reliquerit domum vel fratres, &c. centuplum accipiet, 22ꝯ.qu. 122.5.4m.et 182.2.1m.
Erunt nouissimi primi, et è conuerso, 1a.q.65.2.3m.

Cap. 20.

Acceperunt singulos denarios, 12ꝯ.q.5.2.1m.
Portauimus pondus diei et æstus, 1a.q.65. 2.3m.
Et tradent eum gentibus, 3a.q.47.4.o.
Et tertia die resurget, 3a.q.51.4.o.et q.53.2.o.
Dic vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, et vnus ad sinistrã in regno tuo.3a.q.4.4m.
Calicem quidem meum bibetis, 3a.q.76.2.1m.
Sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a patre meo.3a.q.38.4.4m.

Cap. 21.

Turbæ autem quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant dicentes: Osanna filij Dauid.3a.q.45.3.c.
Et eiiciebat omnes vendentes et ementes in templo.3a.q.44.3.1m.
Et arefacta est continuò ficulnea.3a.q.44.4.2m.
*Publicani & meretrices, præcedent vos in regno Dei.22ꝯ.q.189.1.1m.

Cap. 22.

Accesserunt ad Iesum Sadducæi, qui negant resurrectionem.1.q.30.1.c.
In resurrectione non nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei in cælo.1a.q.97.3.c.
Hoc est maximum et primum mandatum.22ꝯ.q.44.1.o.
In his duobus mandatis vniuersa lex pendet, & prophetæ.12ꝯ.qu.99.1.2m. quæstion.105.2.1m.

Cap. 23.

Nolite vocari Rabbi, nec vocemini magistri.1.q.117.1.1m.
Vnus est enim magister vester, 1a.q.105.3.o.et q.117.1.o.et 22ꝯ.q.173.2.c.&3. q.1.1.c.et q.69.5.2m.
Et patrem nolite vocare vobis super terram: Vnus est enim pater vester.1a quæstion.33.2.4m.
Væ vobis Scribæ & Pharisæi, hypocritæ, qui circuitis mare & terram, vt faciatis vobis vnum proselytum.22ꝯ.q.189.6.2m.
Væ vobis, qui decimatis mentam, et anetum, et cyminum.3a.q.83.1.3m.
Et vobis implete mensuram patrum vestrorum.12ꝯ.q.87.8.1m.
Et veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram.12ꝯ. q.87.8.1m.& 3m.
Et dabũt signa magna et prodigia, ita vt &c.1a,q.114.4.1m.et 22ꝯ.q.178.1.2m.
Et multi Pseudoprophetæ surgent, et seducent multos.12ꝯ.qu.178.1.2m.et 22ꝯ.q.189.8.c.fi.

Cap. 24.

Et prædicabitur hoc Euangelium regni in vniuerso orbe. 12ꝯ.q.106.4.4m.
Fidelis seruus & prudens.1a.q.22.1.c.& 22ꝯ.q.97.4.c.
Et congregabunt electos eius à quatuor ventis.1a.q.91.2.1m.& q.110.4.1m.

Cap. 25.

Vni dedit quinque talenta, alij duo, alij verò vnum.22ꝯ.q.24.3.1m.
Vnicuique secundum propriam virtutem.22ꝯ.q.24.3.1m.
Intra in gaudium domini tui.22ꝯ.q.28.3.c.fi.
Meto vbi non seminaui.22ꝯ.q.62.4.3m.
Et veniens ego, vtiq; recepissem quod meum est, cum vsura.22ꝯ.q.78.1.1m.
Venite benedicti patris mei possidete regnum.12ꝯ.q.4.7.1m.
Esuriui enim, &c.22ꝯ.q.32.2.o.
Et ibunt hi in supplicium æternum.1a.q.64.2.c.

Cap. 26.

Post biduum Pascha fiet.3a.q.46.9.1m.et q.74.4.1m.
Me autem non semper habebitis.3a.q.75.1.2m.
Prima autem die azymorum, accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes, Vbi vis paremus.3a.q.46.9.c.1m.& q.74.4.c.1m.
Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille.1a.q.5.2.3m.& 12ꝯ.q.8.1.3m.et q.29.4.2m.et q.73.8.1m.
Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem.3a.q.81.1.1m.
Accipite et comedite.3a.q.78.1.c.4m.
Hoc est corpus meũ.3a.q.60.8.c.et q.78.1.o.et 5.c.et q.83.4.1m.et q.84.3.c.
Hic est sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effundetur, in remissionem peccatorum.3a.q.78.3.5.o.
Non bibã amodò de hoc genimine vitis, vsque in diem illum, cùm illud bibam vobiscum nouum in regno patris mei.3a.q.81.2.1m.
Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galileam.3a.q.55.3.4m.
Iudas qui tradidit eum.3a.q.47.3.o.& 6.2m.
Cœpit contristari et mœstus esse.3a.q.15.6.1m.
Tristis est anima mea vsque ad mortem.3a.q.15.6.o.
Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans & dicens, Pater mi 22ꝯ.q.83.10.1m.& 3a.q.134.3m.et q.2.1m.& q.43.3.2m.& q.53.4.2m.
Si possibile est, transeat à me calix iste.3a.qu.15.6.4m.& q.18.o.& q.21.2.c. 2m.& 3.c.4.1m.
Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua. 3a.quæstion.49.2.1m.
Conuerte gladium tuum in locum suum.22ꝯ.q.40.2.o.
Omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt.22.q.40.1.1m.
Et princeps sacerdotum ait illi: Adiuro te per Deum viuum.22ꝯ.quæstion. 90.1.1m.
At ille, si Petrus negauit coram omnibus.22ꝯ.q.24.12.2m.

Cap. 27.

Vt crucifigeretur.3a.q.46.4.o.
Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Caluariæ locus.3a. quæstion.46.10.3m.
Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones, vnus à dextris, & vnus à sinistris. 3a.quæstion.46.1.1.o.
Idipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei, 3a.quæstion.46.11.3m.
Tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, vsque ad horam nonam.3.quæstion.44.2.2m.
Clamans voce magna, emisit spiritum.3a.q.47.1.2m.
Emisit spiritum.3a.q.50.4.5.c.3m.
Velum templi scissum est in duas partes, à summo vsque deorsum. 12ꝯ.qu. 103.3.2m.& 3a.q.44.4.3m.
Et terra mota est, & petræ scissæ sunt.3a.q.44.4.3m.
Monumenta aperta sunt, Ibidem.
Multa corpora sanctorum qui dormierant, surrexerunt.3a.q.53.3.2m.
Inter quas erat Maria Magdalenæ, & Maria Iacobi, & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedæi.3a.q.28.3.6m.
Ioseph inuoluit illud, scilicet, corpus Iesu, in sindone munda. 3a.'qu.51.2. 2m.& 3m.& 4m.
Et posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra.3a.q.51. 1.o.& 4.c.& q.52.4.et q.66.8.1m.
Aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti.3a.q.51.2.4m.

Cap. 28.

Angelus enim Domini descendit de cælo, et reuoluit lapidem, & sedebat super eum.3a.q.55.6.5m.
Respondens autem Angelus, dixit mulieribus.3a.q.55.1.3m.& 2.o.
Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius, 3a.q.55.6.3m.et q.8.4.1m.
Data est mihi omnis potestas, in cælo & in terra.3a.q.13.2.1m.
Baptizantes eos in nomine patris, & filij, et spiritus sancti.3a.qu.60.8.c.& q.66.5.o.et q.67.6.c.et q.84.3.c.

¶ Auctoritates ex Euangelio secundum Marcum.

Cap. 1.

Fuit Ioannes in deserto baptizans, et prædicans baptismum pœnitentiæ, in remissionem peccatorum.3a.q.38.3.1m.
Et erat in deserto quadraginta diebus, et quadraginta noctibus.3a.quæst. 41.2.3m.& 3.2m.
Eratque cum bestiis.3a.q.41.3.2m.
Scio quòd sis sanctus Dei.1a..q.12.13.6m. & q.32.1.1m.et q.64.1.4m. & 2.5m. et 3a.q.29.1.1.3m.et q.44.1.1m.et q.47.5.c.
Obmutesce, et exi ab eo.3a.q.44.1.3m.
Et discerpens eum spiritus immundus, et exclamans voce magna, exiit ab eo.3a.q.44.1.4m.
Quoniam sciebam eum.1.q.64.1.4m.et q.41.1.1m. et q.44.1.1m.& quæ.47. 5.c.et s.1.

Cap. 2.

Quis potest dimittere peccata.nisi solus Deus?1a.q.16.11.2m.et q.84.3.3m.

Cap. 3.

Et circunspiciens eos cum ira.3.q.15.9 o.
Dæmones clamabant, dicentes, Tu es filius Dei.s.

Cap. 5.

Vade in domum tuam ad tuos: et annuncia illis, quanta tibi Deus fecerit. 3a.q.44.3.4m.

Cap. 6.

Et non poterat ibi vllam virtutem facere:3a.q.43.2.1m.

Cap. 7.

Tenetis traditiones hominum, baptismã vrceorum, et calicũ:3a.q.38.1.3m.
Et ingressus domum neminem voluit scire. Et non potuit latere:3a.q.13.4. 1m.et q.44.3.4m.

Cap. 8.

Et interrogauit eum, si quid videret, & aspiciens ait: Video homines velut arbores ambulantes: &c.3a.q.44.3.2m.

Cap. 9.

Et exclamans, et multum discerpens, exiit ab eo.s.

Cap. 10.

Et offerebant ei paruulos: vt tangeret eos, &c.3a.q.72.1.1m.

Cap. 13.

Neque filius hominis: nisi pater: 1a.q.31.4.2m.et 3.q.10.2.1m.

Cap. 15.

Erat autem hora tertia, et crucifixerunt eum. 3a.q.46.9.2m.et qu.28.2.3m.
Pilatus autem mirabatur: si iam obiisset:3a.q.47.1.2m.

Cap. 16.

Ostensus est in alia effigie, euntibus in villam:3a.q.54.1.3m.et q.55.4.o.
Euntes in mundum vniuersum, prædicate Euangelium omni creaturæ: 1a. q.91.1.1.c.et q.96.2.c.et 12ꝯ.q.17.8.2m.
Qui verò nõ crediderit, condenabitur:22ꝯ.q.1.6.3m.et q.2.3.o.et q.16.1.1m.
Signa autem eos qui crediderint: hæc sequentur:22ꝯ.q.178.1.3m.
Linguis loquentur nouis:22ꝯ.q.176.1.o.
Super ægros manus imponent, et bene habebunt:3a.q.84.4.1m.
Assumptus est in cælum:3a.q.57.o.et q.58.1.3.c.
Et sedet à dextris Dei:3a.q.57.2.3m.et q 58.o.

¶ Auctoritates ex Euangelio Secundum Lucam.

Cap. 1.

Sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia in ordine vicis suæ: 22ꝯ.q.97.2.3m.et 3a.q.37.2.c.
Sorte exiit, vt poneret incensum.22ꝯ.q.95.8.o.
Apparuit autem illi Angelus Domini, et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum,3a.q.30.3.3m.
Et spiritu sancto replebitur adhuc ex vtero matris suæ, 3a. quæs.27.2.1m. & 6.1m.
Et dixit Zacharias ad Angelum: Vnde hoc sciam: &c.22ꝯ.q.97.2.3m.
Eris tacẽs et nõ poteris loqui, &c: pro eo q̃ nõ credidisti, 22ꝯ .q.97.2.3m.
Missus est Angelus Gabriel à Deo,3a.q.30.o.
Et ingressus Angelus ad eam:3a.q.2.o.
Aue gratia plena Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus; 3a. q.7.10. 1m.et q.30.4.o.

Quæ

Quæ cum audisset, turbata est, & cogitabat, qualis esset ista salutatio.3a. quæstio.3.3m.
Et ait Angelus ei: ne timeas Maria: Inuenisti enim gratiam apud Deum, Ibidem.
Ecce concipies in vtero, & paries filium.3a.q.30.4.c.
Et vocabis nomen eius Iesum.3a.q.37.2.o.
Quomodo fiet istud,3a.q.30.4.2m.
Virtus altissimi obumbrabit tibi.3a.q.32.1.1m.
Et ecce Elizabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua.3a q.29.1.4m.& q.30.4.1m.
Non erit impossibile apud Deum omne verbum.1a.q.25.3.o.
Exultauit in gaudio infans in vtero meo.22ꝯ.q.124.1.1m.& 3a.q.27.6.c.
Respexit humilitatem ancillæ suæ.22ꝯ.q.161.1.1m.
Et vocabant eum nomine patris sui.3a.q.37.2.3m.et q.70.3.3m.
Sicut locutus est per os sanctorum, qui a seculo sunt prophetarum eius.1a. q.1.10.c.& 22ꝯ.q.172.1.9.
Puer autem crescebat, & confortabatur spiritu,3a.q.9.4.o.& quæst.12.o.& quæst.15.8.o.

Cap. 2.

Exiit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis.3a.quæstion.35.8.2m.
Pastores erant in regione eadẽ vigilantes, & custodientes, &c.3a.q.36.3.o.
Et ecce Angelus Domini stetit iuxta illos.3a.q.36.3.o.& 5.c.& 1m.
Et claritas Dei circunfulsit illos.3a.q.36.5.1m.
Et timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: Nolite timere, s.1.
Et postquam consummati sunt dies octo, vt circuncideretur puer.3a.q.37. 1.o.& quæst.40.o.
Postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem Moysi.3a. quæstion.37.4.o.
Vt sisterent eum Domino.3a.q.37.3.o.
Et vt darent pro eo hostiam.3a.q.37.3.c.
Et homo iste iustus, & timoratus.3a.q.36.6.1m.
Cum inducerent puerum Iesum parentes eius.3a.q.28.1.1m.
Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.3a.q.27.4.2m.
Et Anna prophetissa, filia Phanuel, &c.3a.q.36.3.c.5c.& 6.c.1m.
Puer autem crescebat, et confortabatur. s.1. Plenus sapientia.3a.q.9.10.11. 12.o.& q.15.2.3.c.1m.
Et gratia Dei erat in illo.3a.q.7.o.
Et ibant parentes eius.s.2.
Inuenerunt eum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem.3a.q.12.3.1m.
Ecce pater tuus et ego.s.2.
Et Iesus proficiebat sapientia.3a.q.7.12.3m. & q.12.2.o.et 3.3m.et qu.15.8.o.
Et gratia.3a.q.7.12.o.

Cap. 3.

Et videbit omnis caro salutare Dei.1a.q.12.2.o.

Cap. 4.

Et consummata omni tentatione.3a.q.41.3.3m.& 4.4m.
Ipse autem transiens per medium illorum ibat.3a.q.44.3.2m.
Scio te, quia sis Sanctus Dei.3a.q.39.1.3m.

Cap. 5.

Relictis omnibus, secuti sunt eum.22ꝯ.q.189.1.b.

Cap. 6.

* Væ vobis qui ridetis nunc, quia lugebitis, & flebitis.22ꝯ.168.c.1m.
Mutuum date, nihil inde sperantes.12ꝯ.q.78.1.3m.
Et eritis filij altissimi.1a.q.33.3.c.& 12ꝯ.q.11.4.3. c.fi.et 3a.qu.3.4.3m.& 5.2m. & quæstion.2.3.o.
Estote ergò misericordes.22ꝯ.q.3.4.o.

Cap. 7.

Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.1a.quæ.21.4.1m.& 3a.quæstion.49.1.c.

Cap. 8.

Quod tibi nomen est? At ille: Legio.22ꝯ.q.95.4.1m.

Cap. 9.

Et dicebant excessum, quem completurus erat in Hierosalem.3a.q.45.3.3m.
Nemo mittens manum ad aratrum, &c.22ꝯ.q.88.1.3m.
* Permitte mihi primùm renunciare iis, qui domi sunt.22ꝯ.qu.189. 6.c.fin. & 10.2m.
Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei.12ꝯ.q.189.10.2m.

Cap. 10.

Neminem per viam salutaueritis.3a.q.64.1.o.& 2.c.
Intrauit Iesus in quoddam castellum, & mulier quædam Martha nomine excepit illum in domum suam. Et huic erat soror nomine Maria, &c.22ꝯ. quæstion.172.principio.
Maria optimam partem elegit.12ꝯ.q.57.1.c.et 22ꝯ.q.182.2.o.

Cap. 11.

*Et fiunt nouissima hominis illius, peiora priorib.22ꝯ.q.189.9.c.fi.et 2m.fi.
*Nemo accendit lucernam, et in abscondito ponit.22ꝯ.q.188.8..4m.
Quod superest date eleemosynam. 22ꝯ.q.32.5.6m.et q.66.7.c.et q.71.1.c.et q.87.1.4m.& 118.4.2m.& q.185.7.1m.

Cap. 12.

Et post hæc non habent amplius quid faciant.22ꝯ.q.32.2.1m.
Quis me constituit iudicem, aut diuisorem, supra vos?3a.q.50.4.1m.
Cauete ab omni auaritia.1a.q.63.2.2m. & 12ꝯ.q.77.5.1m.et qu.82.4.3m.& q. 84.1.o.et 22ꝯ.q.24.10.2m.et q.118.2.o.et 5.2m.et q.119.2.1m.

Cap. 13.

Non capit prophetam perire extra Ierusalem 3a.q.46.10.1m.

Cap. 14.

Omnis qui se exaltat, humiliabitur, et econuersò.22ꝯ.q.161.5.3m.
Cum facis prandium aut cœnam, noli vocare amicos, &c. sed pauperes, &c.22ꝯ.quæstion.31.3.1m.
Si quis venit ad me, et non odit patrẽ, &c. et animã suam non potest meus esse discipulis.22ꝯ.q.25.6.c.et q.26.2.c.et 7.1m.et q.34.3.1m.& q.101.4.1m
Qui enim volens turrim ædificare, nonne prius sedens computat sumptus

&c. et non potuit consummare.22ꝯ.q.189.10.et 3m.
Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.22ꝯ.q.184.7.1m.et q.189.10.3m.

Cap. 15.

Erant autem appropinquantes ei publicani et peccatores. 22ꝯ.q.25.6.5m. & 3a.q.40.1.o.& 3m.
Ita gaudium erit in cęlo super vno peccatore, pœnitentiam agente, magis quàm supra nonaginta iustis, qui nõ indigent pœnitentia.1a.q.20.4.4m.

Cap. 16.

Filij huius seculi prudẽtiores filiis lucis in generatione sua sunt.22ꝯ.q.47. 13.1m.
Facite vobis amicos de mammona iniquitatis.22ꝯ.q.32.7.1m.& q.114.6.3m.
In sinum Abrahæ,3a.q.52.2.4m.

Cap. 17.

Vbicunque Fuerit corpus, ibi congregabuntur aquilæ, 12ꝯ.q.102.6.1m.

Cap. 18.

Oportet semper orare, & non deficere, 22ꝯ.q.83.2.14.o.
Iudex quidam erat in quadam ciuitate, qui nec Deum timebat & homines non reuerebatur.22ꝯ.q.19.3.1m.
Omnis qui se exaltat, humiliabitur, et econuerso.s.14.

Cap. 19.

Et si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum, 22ꝯ.q.62.3.2m.
Dimidium bonorum meorum do pauperibus,3a.q.7.2.3m.

Cap. 20.

Neque vltra mori poterunt, 1a.q.97.3.c.
Aequales enim Angelis sunt.1a.q.63.9.3m.et q.108.8.o.et 22ꝯ.q.4.5.6m.
Et filij sunt Dei.s.6.
Omnia enim viuunt ei.22ꝯ.q.110.1.2m.et 22ꝯ.q.23.2.2m.

Cap. 21.

Vidua hæc pauper, plus quam omnes misit, 22ꝯ.q.32.4.3m.
In patientia vestra possidebitis animas vestras, 22ꝯ.q.36.2.2m.

Ca.p 22.

Desiderio desideraui hoc pasca mãducare vobiscum, antequam patiar, 2a. q.81.1.3m.
Similiter et calicem postquam cœnauit, dicens,3a.q.74.2.3m.
Facta est contentio inter eos, quis eorũ videretur esse maior, 22ꝯ.q.38.1.1m
Et dispono vobis, sicut disposuit mihi pater meus regnum, 12ꝯ.q.4.7.1m.
Vt edatis et bibatis super mensam meam in regno meo. Ibidem.
Apparuit autem illi Angelus de cœlo confortans eum.3a.q.12.4.1m.
Et factus in agonia.3a.q.18.6.3m.

Cap. 23.

Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant adinuicem, 22ꝯ.q.23.1.2m.et 3m.et q.25.8.3m.
Iesus autem dicebat, Pater dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt, 3a. q.21.4.2m.et q.48.5.o.et 6.c.
Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum,3a.q.46.11.3m.
Hodie mecum eris in paradiso,3a.q.52.4.3m.
In quo nondum quisquam positus fuerat.3a.q.51.2.c.4m.

Cap. 24.

Non est hic, sed surrexit.3a.q.53.1.o.et 2.c.& 3.1m.
Procumbens vidit linteamina posita,3a.q.18.4.1m.& 2m.
Oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent.3a.q.55.4.3m.
Et ita intrare in gloriam suam,3a.q.45.1.c.
Et ipse se finxit longius ire.22ꝯ.q.1.1.1.1m.
Et coegerunt illum, 22ꝯ.q.188.6.c.& 3a.q.40.1.2m.
Et aperti sunt oculi eorum,3a.q.55 4.3m.
Et ipse euanuit ex oculis eorum,3a.q.54.1.2m.
* Et aperiret nobis scripturas, 22ꝯ.q.173.3.c.
Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet. &c.3a.q.54.2.2m
Et cũ mãducasset coram eis.1a.q.51.3.5m.& 3a.q.54.2.3m.& q.55.3.c.et 6.c.2m.
Hęc sunt verba quę locutus sum vobis, cũ adhuc essem vobiscũ,3a.q.55.3.c.
Vos autem sedete in ciuitate, quoadusque induamini virtute ex alto.12ꝯ.q. 103.4.1m.

¶ Auctoritates ex Euangelio secundum Ioannem.

Cap. 1.

Et verbum erat apud Deum,1a.q.33.3.3.3m.et q.34.1.o.et 12ꝯ.q.93.1.2m.et 22ꝯ.q.189.1.4m.
Et Deus erat verbum,1a.q.27.1.c.et q.33.1.2m.et q.41.3.o.et 3a.q.43.40.
Hoc erat in principio apud Deum, s.1.
Omnia per ipsum facta sunt.1a.q.39.8.c.
Et sine ipso factum est nihil.12ꝯ.q.72.1.2m.
Quod factum est, in ipso vita erat.1a.q.18.4.o.
Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum,1a.q.79.4 1m.et 22ꝯ.q.171.2.c.
Et mundus per ipsum factus est.s.1.
Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri. 12ꝯ.quæstion.109.7.o.
Et verbum caro factum est.22ꝯ.q.189.1.4m.& 3a.q.5.3.1m.
Et vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti a patre.1a.q.33.3.c.2m.
Plenum gratiæ & veritatis.3a.q.2.10.2m.& q.7.7.1m.& 9.o.et 10.12c.& q. 14.4.2m.et q.15.2.3.c.et q.22.1.c.1m.3m.et q.27. 5.1m.et q.28.4.2m.& q.54. 1.c.et q.38.2.2m.
Qui post me venturus est, ante me factus est.3a.q.16.6.2m.
Et de plenitudine eius nos omnes accepimus.3a.q.7.10.o.
Lex per Moysen facta est, gratia autem & veritas per Iesum Christum facta est, 12ꝯ.q.112.1.1m.
Deum nemo vidit vnquam.1a.q.12.1.1m.12ꝯ.q.112.5.3m.
Vnigenitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarrauit.1a.q.33.3.2m.
Ecce agnus Dei.12.q.102.3.2m.et 3a.q.73.5.c.
Ecce qui tollit peccata mundi.3a.q.22.2.2m.et 3.c.et qu. 46.5.3m.et 6.6m.et q.48.2.2m.et q.49.1.o.et 2.3.4.5.c.et 5.3m.et 4m.et q.52.5.c.et q.56.2.4m. q.62.5.o.et q.69.1.2m.et 3m.et q.73.5.c.et q.79.3.c.
Vt manifestetetur in Israel, propterea veni ego.3a.q.36.4.3m.et q.43.3.1m.

Cap. 2.

Nondum venit hora mea.3a.q.46.9.o.et 10.c.

Omnis homo primum bonum vinum ponit,3ª.q.44.3.2m.
Hoc fecit initium signorum Iesus,3ª.q.36.4.3m.& q.43.3.o.
Et crediderunt in eum discipuli eius,3ª.q.43.3.3m.
Post hæc descendit Iesus in Capharnaũ,ipse & mater eius, & frater eius, 3ª.q.28.3.5m.
Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc.3ª.q.33.1.1.1m.
Ipse enim sciebat quid esset in homine,3ª.q.10.2.c.

Cap. 3.

Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto,non potest introire in regnum Dei,12æ.q.112.1.2m.& q.113.3m.& 3ª.q.66.2.o.& q.68.1.2.o.et qu.70.2.3m.& 4m.et q.72.6.2m.& q.84.5.c.
Nemo ascendit in cælum,nisi qui descendit de cælo,filius hominis.qui est in cælo,3ª.q.5.2.1m.& q.57.2.2m.
Ita exaltari oportet filium hominis,3ª.q.46.4.c.
Sic Deus dilexit mundum,3ª.q.1.1m.c.
Non enim misit Deus filium suum in mundum, vt iudicet mundum sed vt saluetur mundus per ipsum,3ª.q.68.1.c.& 2.o.
Qui autem facit veritatem,venit ad lucem,1ª.q.17.1.c.
Non enim ad mensuram dat Deus spiritum,3ª.q.7.11.1m.
Pater diligit filium,& omnia dedit in manu eius,3ª.q.42.6.2m.

Cap. 4.

* Discipuli eius abierant in ciuitatem,vt cibos emerent.22æ.q.188.7.c.
Omnis qui biberit ex aqua,hac sitiet iterum,12æ.q.2.1.c.3m.
Fons aquæ salientis,12æ.q.2.1.3m.& q.114.3.c.3m.
Video,quia propheta es tu.inf.6.
Venit hora,quando neque in monte hoc,neque in Hierosolymis adorabitis Patrem,22æ.q.84.3.1m.
* Spiritus est Deus,1ª.q.1.3.o.et q.3.1.c.
In spiritu & veritate oportet adorare,22æ.q.81.7.1m.q.83.13.1m.
Iam non propter loquelam tuam credimus,22æ.q.2.10.c.fi.

Cap. 5.

Pater meus vsque modo operatur,et ego operor,1ª.q.69.2.c.et q.73.2.2m. et q.118.3.1m.
Aequalem se faciens Deo,1ª.q.42.o.et 3ª.q.43.4.c.et q.38.3.o.
Non potest filius à se facere quicquam, nisi quod viderit patrem facien- 1ª.q.42.6.1m.
Quæcunque enim ille fecerit,& hæc filius similiter facit,3ª.q.43.4.b.
Pater enim diligit filium & demonstrat ei omnia quæ ipse facit, 1ª. qu. 42. c.6.2m.
Sicut enim pater suscitat mortuos,et viuificat,sic et filius quos vult viuificat,3ª.q.43.4.c.2m.
Vt omnes honorificent filium.sicut honorificant patrem,22æ.q.81.3.1m.& q.84.1.3m.et 3ª.q.25.1.1m.
Qui misit illum,1ª.q.43.o.et q.112.1.c.3m.et 3ª.q.22.1.3m.et q.39.8.1m.
Et in iudicium non venit,sed transiet a morte in vitam,s.3.
Et potestatem dedi ei iudicium facere,quia filius hominis est, 3ª.q. 59. 2.c.
Et procedent qui bona fecerunt,in resurrectionem vitæ,qui verò mala egerunt,in resurrectionem iudicij,1ª.q.64.2.c.
Non possum ego a meipso facere quicquam,s.5.
Sicut audio,iudico,1.q.42.6.2m.
Et iudicium meum verum est,1ª.q.16.5.o.et 12æ.q.3.7.c.
Opera quæ dedit mihi pater,vt perficiam ea,ipsa opera quæ ego facio,testimonium perhibent de me,3ª.q.43.1.4.o.
Neque vocem eius vnquam audistis,3ª.q.30.3.2m.
Neque speciem eius vidistis.Ibidem.

Cap. 6.

Hic est verè propheta,qui venturus est in mundum,22æ.qu.174.5.3m.& 3ª q.7.8.o.et q.31.2.c.
Ego sum panis vitæ,3ª.q.79.1.b.
Quem misit ille,s.5.
Qui venit ad me,non esurit,et qui credit in me, non sitiet in æternum, 12æ. q.2.1.3m.
Et ego resucitabo eum,3ª.q.54.2.c.et q.56.1.2.o.et q.59.2.c. fi. et q.62.5.1m. & 3m.
Omne quod dedit mihi non perdam ex eo.inf.10.
Omnis qui audiuit à patre,et dicit,venit ad me,s.1ª.q.43.5.2m.et 12æ.q.112. 2.2m.& 10ª.13ª.
Non quia patrem vidit quisquã, nisi iis qui est à Deo,hic vidit patrem.s.1.
Panis quem ego dabo,caro mea est,pro mundi vita,3ª.qu.79.1.o.& 8.c.et q.81.1.3m.
Nisi manducaueritis carnem filij hominis,& biberitis eius sanguinem,nõ habebitis vitam in vobis,3ª.q.65.4.2m.& q.73.3.1m.& q.87.6.1m.
Qui manducat meam carnem,& bibit meum sanguinem,habet vitam æternam,3ª.q.79.2.o.et q.80.2.1m.
Caro mea verè est cibus,sanguis meus verè est potus,3ª.q.76.1.2m.
Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.inf.10.
Spiritus est qui viuificat,caro non prodest quicquam,22æ.q.183.2.3m.& 3ª q.73.1.1m.
Verba quæ ego locutus sum vobis,spiritus & vita sunt,3ª.q.57.1.1m.

Cap. 7.

Erat autem in proximo dies festus Iudæorum scenopegia.12æ.q.102.4.10m & q.103.3.4m.
Mea doctrina,non est mea.3ª.q.9.1.o.
Qui misit me.s.5.
Non ex moyse est circuncisio.sed ex patribus.12æ.q.103.1.3.
Circuncisionem accipit homo in sabbato,vt non soluatur lex Moysis.22æ. q.121.4.3m.
Mihi indignamini, quia totum hominem sanum feci in sabbato.3ª.q.44.3. 3m.et q.88.5.1m.
Qui credit in me sicut dicit scriptura,flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ,12æ.q.2.1.3m.
Quia nondum venerat hora eius.s.2.
Nondum enim erat spiritus datus,quia Iesus nondum fuerat glorificatus. 3ª.q.43.6.1m.
Hic est verè propheta.s.6.

Cap. 8.

In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare,3ª.q.29.1. 4m.
Ego sum lux mundi.s.1.
Ego non iudico quenquam.s.5.
Misit me pater.8.5.
Necdum venerat hora eius.s.2.
Si me sciretis,forsitan & patrem meum sciretis.22æ.q.2.8.3m.
Ego non sum de hoc mundo.22æ.q.188.2.3m.
Et ego quæ audiui à patre meo,hæc loquor in mundo.s.5.
Principium qui et loquor vobis.1ª.q.1.3.1m.& 7.c.
Cum exaltaueritis filium hominis.s.2.
Sicut docuit me pater,hæc loquor.s.5.
Et à me ipso facio nihil.s.5.
Pater mecum est,& non reliquit me solum.1ª.q.31.o.
Si vos filius liberauerit,verè liberi eritis.3ª.q.27.3.c.fi.et q.49.2.2m.& qu. 54.7.2m.
Ego quod audiui agud patrem,loquor.s.5.
Veritatem loquor quam audiui à Deo,Ibidem.
*Si filij Abrahæ estis,opera Abrahæ facite.22æ.q.89.1.1m.
Ego enim ex Deo processi et veni.1ª.q.27.o.
Vos ex patre diabolo estis.1ª.q.114.3.2m.
Ille homicida erat ab initio.1ª.q.63.5.1m.
Et in veritate non stetit,quia non est veritas in eo.1ª.q.63.6.o.et q.64.2.5m. et 22æ. quæstion.96.1.c.
Cum loquitur mendacium ex propriis loquitur.
Quia mendax est et pater eius.22æ.q.172.6.3m.
Abraham pater vester exultauit,vt videret diem meum, et vidit et gauisus est.12æ.q.98.4.c.et 3ª.q.31.1.o.
Iesus autem abscondit se,et exiuit de templo.3ª.q.44.3.1m.

Cac. 9.

Neque hic peccauit:neque parentes eius.12æ.q.87.7.1m.
Qui misit me.s.5.
Lux sum mundi.s.1.
Lutum fecit ex sputo,& liniuit sputum super oculos eius,& dixit.3ª.q.44. 3.2m.et 3m.
Non est hic homo à Deo,qui sabbatum non custodit,3ª.q.40.4.1m.
Propheta est.s.6.
Scimus quia Deus peccatores non exaudit.22æ.q.83.16.o.& q.168.2.1m.
Si cæci essetis,non haberetis peccatum.22æ.q.15.1.1m.

Cap. 10.

Ego sum hostium.3ª.q.8.6.3m.
Nemo tollit eam à me,sed ego pono eam à meipso, 3ª. qu.47.1.1m.& quæstion.50.3.1m.
Hoc mandatum accepi à patre meo.3ª.q.47.2m.
Nunquid dæmonium potest cæcorum oculos aperire?1ª.qu.91.2.1m.& 3m. & q.114.et q.114.4.c.2m.et q.115.5.1m.et q.117.3.c.et 3ª.q.29.1.3m.
Ego et pater vnum sumus.infr.12ª.
Quem pater sanctificauit.3ª.q.34.1.2m.
Et misit in mundum.s.5.
Opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc testimonium perhibent de me.s.5.
Pater in me,& ego in patre,1ª.q.42.5.o.& 3ª.q.2.9.& 4m.
Ioannes quidem fecit signum nullum.3ª.q.38.2.2m. q.40.2.1m.

Cap. 11.

In nouissimo die.s.6.
Tu me misisti.s.5.

Cap. 12.

*Loculos habens,ea quæ mittebantur,portabat.22æ.q.188.7.c.
Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet.3ª.q.42.1.c.fi.et q.46.2.1m.
Ego autem si exaltatus fuero à terra.s.3.
Qui misit me.s.5.
Ego lux in mundum veni.s.1.
Ego non iudico eum.s.3.
Non enim veni vt iudicem mundum.s.3.

Cap. 13.

A Deo exiuit,& ad Deum vadit.1ª.q.42.5.2m.
Quem diligebat Iesus.1ª.q.20.4.3m.et 3ª.q.45.3.4m.
Ille est,cui intinctum panem porrexero: & cum intinxisset panem dedit Iudæ.3ª.q.81.2.1m.et q.83.5.9.
Aut vt egenis aliquid daret.22æ.q.188.7.c.
Mandatum nouum do vobis,vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. 12æ. qu. 108.3.o.& 22æ.q.44.7.o.
In hoc ergo cognoscent omnes,quia discipuli mei estis,si dilectionem habueritis adinuicem.22æ.q.81.5m.et q.101.1.3m.

Cap. 14.

Creditis in Deum,& in me credite.22æ.q.2.7.c.
In domo patris mei,mansiones multæ sunt.12æ.q.3.2.4m.et q.5.2.o.et q.112. 4.c.2m.
Domine nescimus quo vadis:Et quomodo possumus viam scire.1ª.q.1.101. 2m.et 12æ.q.76.2.c.
Ego sum via veritas,& vita,1ª.q.2.1.3m. et q.3.3.o.et q.4.2.2m.et 3m.et 22æ. q.34.1.2m.
Si cognouissetis me,et patrem meum vtique cognouissetis,s.8.
Qui videt me,videt & patrem meum.Ibidem.
Ego in patre,et pater in me est.s.10.
Alioquin propter ipsa opera credite,s.5.
Amen amen dico vobis,s.1.
Qui credit in me opera quæ ego facio. et ipse faciet, & maiora horum faciet.3ª.q.43.4.2m.
Quodcunque petieritis patrem in nomine meo,hoc faciam.22æ.q.83.7.2m et 15.2m.et 16.c.
Si diligitis me, mandata mea seruate,22æ.q.44.1.o.
Rogabo patrem et alium paracletum dabit vobis.22æ.q.83.10.1m.
In illo die cognoscetis,quia ego sum in patre meo, et vos in me et ego in vobis,1ª.q.31.1.4m.

Et fermo

Et sermonem quem audistis non est meus,sed eius qui misit me patris. s.7.
Pater maior me est.1ª.q.33.1.2m.& q.42.4.1m.et q.47.7.1m.& 3ª.q.20.1.o.
Sicut mandatum dedit mihi pater,sic facio.1ª.q.44.6.2m.et q.47.2.1m.

Cap. 15.

Sine me nihil potestis facere.12æ.q.6.1.1m.et q.114.6.o.
Si manseritis in me,& verba mea in vobis manserint,quodcunque volueritis petetis,& fiet vobis.s.14.
Sicut dilexit me pater,& ego dilexi vos.1ª.q.37.2.3m.
*Vos autem dixi amicos.22æ.q.172.4.2m.
Omnia quæcunque audiui a patre meo.s.5.
Vt quodcunque petieritis patrem in nomine meo det vobis.s.14.
Scitote,quia me priorem vobis odio habuerit.22æ.q.12.4.o.& 6.2m.& quæstion.34.1.2.o.
Si non venissem,et locutus eis non fuissem, peccatum non haberent,22æ. quæstion.10.1.3.c.
Si opera non fecissem in eis,quæ nemo alius fecit,peccatum non haberent 3ª.quæstion.43.4.c.1m.
Nunc autem et viderunt et oderũt et me et patrem meum.22æ.q.34.1.b.et 3ª.q.47.5.c.2m.
Cum autem venerit paracletus quem ego mittam vobis à patre spiritum veritatis,qui a patre procedit.1ª.q.36.2.1m.et 4.1m.et 12æ.q.106.4.2m.

Cap. 16.

Omnis qui interficit vos,arbitratur obsequium se præstare Deo.12æ.quæst. 94.5.2m.& q.100.8.3m.et 22æ.q.64.6.o.
Qui misit me.s.5.
Si enim non abiero,paracletus non veniet ad vos.3ª.q.57.6.o.
Si autem abiero mittam eum ad vos,1ª.q.43.8.o.
Ille arguet mundum de peccato,3ª.q.59.1.3m.
Cum autem venerit spiritus ille veritatis,docebit vos omnem veritatem, 12æ.q.106.4.2m.et 22æ.q.176.1.1m.
Sed quæcunque audiet loquetur,s.5.
Si quid petieritis patrem in nomine meo,dabit vobis,5.14.
A Deo exiui:exiui à patre,et veni in mundum,s.13.
Iterum relinquo mundum,et vado ad patrem,3ª.q.57.1.6.o.
Nunc scimus quia scis omnia,3ª.q.10.2.o.et q.13.1.2m.et 3m.et q.59.2.3m.
Quia à Deo existi.s.13.
Et non sum solus,quia pater mecum est,s.8.

Cap. 17.

Hæc est autem vita æterna,vt cognoscant te solum verum Deum,& quem misisti,Iesum Christum,1ª.q.10.3.c.fi.et q.31.4.1m.
Manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo, 22æ. quæstion.2.8.2m.
Tui erant,et mihi eos dedisti,ibidem:
Et cognouerunt verè,quia à te exiui,s.13.
Et crediderunt,quia tu me misisti,s.5.
Et mundus eos odio habuit,quia non sunt de mundo,sicut& ego non sum de mundo.s.8.& 3ª.q.31.2.3m.fi.
Vt omnes vnum sint,sicut te pater in me, et ego in te, vt & ipsi in nobis vnum sint,s.10.
Vt sint vnum,sicut et nos vnum sumus,s.10.22æ.q.185.2.1m.
Et dilexisti eos,sicut me dilexisti,1ª.q.37.2.o.

Cap. 8.

Vt ergo dixit, ego sum;abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram.3ª.q. 43.3.1m.et q.44.3.1m.
Dicit ille.s.Petrus,non sum.22æ.q.24.12.2m.
Ego palam locutus sum mundo. Ego semper docui in synagoga,et in templo,quò omnes conueniunt,3ª.q.42.42.3.2m.
Et in occulto locutus sum nihil.3.q.42.3.c.
Respondit ei Iesus Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo, si autem bene,cur me cædis.22æ.q.65.2.o.& 3ª.q.46.9.2m.& q.83.2.3m.
Iudæi non introierunt in prætorium,vt non contaminarentur, sed vt mãducarent pascha,3ª.q.46.9.2m.
Nobis non licet interficere quenquam.3ª.q.47.4.3m.
Regnum meum non est de hoc mundo,3ª.q.7.2.3m.et q.59.4.1m.
Omnis qui est ex veritate,audit vocem meam,22æ.q.108.5.4m.

Cap. 19.

Maius peccatum habet,12æ.q.72.3.o.& 3ª.q.47.6.o.& 4.2m.
Cum vidisset ergo Iesus matrem.Matth.1.18æ.
Et discipulum stantem,quem diligebat,s.13.
Postea sciẽs Iesus,quia oĩa ꝯsummata sunt,12æ.q.103.3.2m.et 3ª.q.47.2.1m.
Iudæi ergo quoniam parasceue erat,vt non remanerent in cruce corpora sabbato,3ª.q.46.4.3m.& q.48.4.c.
Erat enim magnus dies ille sabbati,3ª.q.46.9.1m.
Et continuò exiuit sanguis & aqua,3ª.q.66.4.3m.& q.74.7.3m.
Venit Nicodemus,ferens misturam myrrhæ,&aloes,quasi libras centum. 3ª.q.51.2.2m.& 3m.
Cum aromatibus,sicut mos est Iudæis sepelire,3ª.q.51.2.2m.& 3m.
Erat autem in loco,vbi crucifixus est, hortus, & in horto monumentum nouum.3ª.q.51.2.4m.
Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti,3ª.q.51.2.3m.

Cap 20

Maria Magdalenæ,venit mane,cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum.3ª.q.53.2.3m.
Et vidit linteamina posita.3ª.q.51.2.3m.
Et sudarium.3ª.q.51.2.3m.
Tunc ergo introiuit,& ille discipulus,qui venerat primus.3ª.q.8.3.3m.
Noli me tangere.3ª.q.80.4.1m.
Nondum enim ascendi ad patrem meum,3ª.q.55.6.3m.et q.80.4.1m.
Cum ergo sero esset die illo vna sabbatorum,et fores essent clausæ,&c.venit Iesus,3ª.q.5.4.1.1m.
Et ait:Pax vobis,3ª.q.35.8.1m.
Ostendit eis manus et latus,3ª.q.54.4.o.
Hæc cum dixisset,insufflauit.1ª.43.7.6m.
Quorum remiseritis peccata,remittuntur eis.3ª.q.84.3.3m.
Infer digitum tum huc;& affer manum tuam, et mitte in loca clauorum. 3ª.q.54.4.2m.et q.55.6.3m.

Quia vidisti me Thoma,credidisti,22æ.q.1.4.1m.& 3ª.q.55.5.3m.
Beati qui viderunt et crediderunt,Ibidem,& 3ª.q.55.5.3m.
Multa quidem et alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum quæ non sunt scripta in libro hoc,3ª.q.42.4.c.& q.68.1.1m.
* Hæc autem scripta sunt,vt credatis,&c.1ª.q.8.1m.

Cap. 21.

Vado piscari,1ª.q.96.1.c.& 22æ.q.64.1.o.
Dixit ergo discipulus ille quem diligebat Iesus,s.13.
Dominus est,1ª.q.13.7.1m.& 6m.
Simon Ioannis,diligis me plus his,22æ.q.185.3.1m.
Pasce oues meas,vel agnos meos,Ibidem.
Domine tu scis:quia amo te,1ª.q.20.4.3m.
Domine omnia nosti,s.16.
Quem diligebat Iesus,s.13.
Sunt autem & alia multa quæ fecit Iesus, quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos qui scribendi sunt libros 3ª.q.6.3 3m.et q.68.1.1m.

¶Auctoritates ex Epistola ad Romanos.

Cap. 1.

Qui factus est ex semine Dauid secundum carnẽ,3ª.q.16.7.1m.et q.31.6.2m.
Qui prædestinatus est filius Dei,in virtute.3ª.q.24.o.
Ad obediendum fidei.12æ.q.47.3m.et q.104.3.2m.et 3ª.q.73.2m.
Græcis,ac barbaris,sapientibus,& insipientibus,debitor sum.1ª.q.21.1.3m.
Iudæo primum & Græco.3ª.q.31.2.2m.
Qui veritatẽ Dei in iustitia detinẽt.22æ.q.40.3.o.& q.59.3.4.o.et q.71.3.3m
Quod notum est Dei manifestum est illis.1ª.q.1.6.c.fi.et q.12.b.et c.
Inuisibilia enim ipsius à creatura mundi per ea,quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur.1ª.q.2.2.o.et 22æ.q.17.3.2m.et q.34.c.et q.171.2.3m.
Ita vt sint inexcusabiles,inf.2.
Cum cognouissent Deum,non vt Deum glorificauerunt aut gratias egerunt.12æ.q.6.8.o.et q.19.6.c.q.76.3.4.c.& 3ª.q.47.5.3m.
Dicentes enim se esse sapienteª,stulti facti sunt.12æ.q.46.1.1m.& 2.c.
Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrum, & quadrupedum, & serpentum, 22æ.q.94.1 c.et q.122.2.2m.
Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum in immunditiam.12æ.q.87.2.c.
Quia commutauerunt veritatem Dei in mendacium.s.1.
Tradidit illos Deus in reprobum sensum, vt faciant ea quæ non conueniunt,repletos omni iniquitate,&c.12æ.q.79.1.1m.
* Parentibus non obedientes,22æ.q.105.1.b.
Qui cũm iustitiam Dei cognouissent,non intellexerunt,s.
Quoniam qui talia agunt,digni sunt morte.12æ.q.85.5.o.

Cap. 2.

Propter quod inexcusabilis es ô homo,omnis qui iudicas.22æ.q.33.5.o.et q.60.2.2m.
An diuitias bonitatis eius,patientiæ, & longanimitatis contemnis,22æ.q. 186.9.3m.
Quicunque enim sine lege peccauerunt,sine lege peribunt,12æ.q.90.3.1m.
Et qui in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur, 12æ.q.103.3.4.o.et q. 104.3.c.& 22æ.q.86.4.1m.
Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur,12æ.q.100.12.1m.
Cum enim gentes quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt,12æ.q.109.4.1m.
Legem non habentes,ipsi sibi sunt lex,12æ.q.90.3.1m.
Qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis,Ibidem.
Testimonium reddente illis conscientia ipsorum,1ª.q.79.13.c.
Et inter se inuicem cogitationem accusantium, aut defendentium,Ibid.
Circuncisio quidem prodest,si legem obserues, 12æ.q.103.3.4.o.& q.104. 3.c.& 22æ.q.86.4.1m.& 87.1.c.& q.93.1.o.& q.94.3.5m.
Si autem præuaricator legis sis,circuncisio tua præputium facta,s.2.

Cap. 3.

Ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo, 12æ.q.89.1.o. & 4.c.fi & 2m.& q.100.12.o.et q.10.22.o.
Arbitramur iustificari hominẽ per fidem,sine operib.legis.12æ.q.100.12.o
Faciamus mala,vt veniant bona.12æ.q.79.4.4m.
Si Abraham ex operib. legis iustificatus est,habet gloriam, sed non apud Deum.12æ.q.100.12.c.
Dauid dicit, beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus.12æ.q.5.7.3m.

Cap. 4.

Et signum accepit circuncisionis, signaculum iustitiæ fidei, quæ est in præputio.12æ.q.102.5.1m.
Et vocat ea quæ non sunt,tanquam ea quæ sunt.12æ.q.91.1.1m.
Qui contra spem in spe credidit.12æ.q.41.3.a.et q.102.5.1m.
* Ei autem qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum,12.q.112.2.1m.
Lex iram operatur.12æ.q.47.1.o.
Iesus traditus est propter delicta nostra,3ª.q.49.o.

Cap. 5.

Iustificati ergo ex fide,12æ.q.112.3.1m.& q.113.6.o.& 3ª.q.86.6.c.
Et gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei,1ª.q.33.3.c.
Spes autem non confundit,22æ.q.18.4.o.
Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per spiritum sanctum qui datus est nobis,22æ.q.24.2.o.& 3.c.q.172.2.1m.
Cum inimici essemus,reconciliati sumus per mortem filij eius, 3ª.q.48.4. c.& q.49.2.c.& 4.o.
Peccatum non imputabatur,cum lex non esset,12æ.q.98.5.6.o.& 3ª.quæst. 70.1.2m.
Nam iudicium quidem ex vno in condemnationem,gratia autem ex multis delictis in iustificationem.12æ.q.1.3.1.6.o.
Si enim vnius delicto mors regnauit per vnum, multo magis abundantiã gratiæ & donationis & iustitiæ accipientes in vita regnabunt per vnũ Iesum Christum,3ª.q.2.7.2m.

Sicut enim per inobedientiam vnius hominis, peccatores constituti sunt multi, ita & per vnius obedientiã iusti cõstituẽtur multi, 22ę.q.105.2.3m.
Lex autem subintrauit, vt abundaret delictum, 12ę.q.98.1.2m.
Vbi autem abundauit delictum: superabundauit & gratia: 3a.quę.89.2.3m.
Vt sicut regnauit peccatum in mortem, ita & gratia regnet per iustitiam in vitam æternam, per Iesum Christum dominum nostrum, inf.6.

Cap. 6.

Quicunque baptizati sumus in Christo Iesu, in mortem ipsius baptizati sumus: 22ę.q.147.5.c.& 3a.q.49.3.2m.& q.5 1.c. & q.6.1.1.1.2m.& q.66.3.9.c.5m.& q.68.5.7.c.& q.80.10.1m.& q.86.4.3m.
Vt quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam patris, ita & nos in nouitate ambulemus, 12ę.q.112.2.3m.
Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul et resurrectionis erimus: 4a.q.54.2.c.et q.56.1.2.o.
Hoc scientes quia vetus homo noster, simul crucifixus est, vt destruatur corpus peccati, vt vltra non seruiamus peccato, 3a.q.79.1.3m.
Qui enim mortuus est iustificatus est a peccato, 12ę.q.113.1.6.o.1.
Si enim mortui sumus cum Christo, credimus quia etiam simul viuemus cum illo. 3a.q.54.2.c.
Ita & vos existimate quidem vos mortuos esse peccato, viuentes autem Deo, in Christo Iesu. 3a.q.14.2.c.
Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, vt obediatis concupiscentiis, eius. 22ę.q.74.3.1m.
Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato, sed exhibete vos Deo, tanquam ex mortuis viuentes, & membra vestra arma iustitiæ Deo. 3a.q.79.1.3m.
Non enim sub lege estis, sed sub gratia, 12ę.q.108.1.2.o.
Sicut enim exhibuistis membra vestra, seruire iniquitati, 3a.q. 48.4.c.3m.
Cum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. 22ę.q.183.4.c.
Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quib. nunc erubescitis, 12ę.q. 70.4. 1m.& 22ę.q.8.8.fi.
Nam finis illorum mors est, 12ę.q.85.5.o.& q.87.7.c.1m.
Nunc autem liberati a peccato, serui autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem: finem verò vitam æternam, 1a.q.23.1.c.& 12ę. q.3.1.3m.
Stipendia peccati, mors. s.6.
Gratia autẽ Dei, vita æterna. 1a.q.24.3.c.& 12ę.q.113.2.2m.9.c.& q.114.3.2m.

Cap. 7.

Lex in homine dominatur quanto tempore viuit, 3a.q.15.4.3m.
Cum essemus in carne, passiones peccatorum quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, 12ę.q.77.8.o.& 3a.q.15.4.3m.
Vt seruiamus in nouitate spiritus, & non in vetustate literæ. 12ę.q.98.1.2m. & q.99.2.3m. & q.106.2.c.
Peccatum non cognoui nisi per legem, 12ę.q.90.1.o.&q.100.4.3m.
Nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret, non concupisces, 12ę. q.100.4.3m.
Sine lege enim peccatum mortuum erat, ego autem viuebam sine lege aliquando, 12ę.q.98.1.2m.
Itaque lex quidem sancta, & mandatum iustum & bonum, 12ę.q.98.1.o.
Quod enim operor, non intelligo. 12ę.q.56.4.c.& q.74.3.c.
Non enim quod volo bonum, hoc ago. 1a.q.83.1.1m.&12ę.q.10.3.4m.& 2m. & q.17.7.1m.& q.7 3.c.& q.77.7.1m.
Sed quod odio malum, illud facio, 12ę.q.77.7.1m.
Consentio legi, quoniam bona est, 12ę.q.98.1.c.
Condelector enim legi Dei, secundum interiorem hominem, 1a.qu.78.4.1m.& 12ę.q 98.1.c.& 22ę.q.25.7.c.
Video autem alteram legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quæ est in membris meis, 12ę.q. 83.1.1m.& q.90.1.1m.& q.91.6.o.
Infęlix egohomo, q.s me liberabit de corpore mortis huius, 22ę.q.25.5.1m.

Cap. 8.

Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant, 12ę.q.89.5.1m.
Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu, liberauit me à lege peccati, & mortis. 5.7.
Sapientia carnis inimica est, Deo, 12ę.q.83.6.2m.& 22ę.q.55.2.1m & 2m.
Legi enim Dei subiecta non est, nec enim potest, Ibidem.
Sed in spiritu, si tamen spiritus Dei habitat in vobis, infr.8.
Habitat in vobis. 1a.q.43.2.3.o.& 4.2m.& 5.c.et 12ę q.11 4.3.3m.
Propter inhabitantem spiritum eius in vobis, s.8.
Debitores sumus non carni, vt secundum carnem viuamus, 12ę.q.111.1.2m.
Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini, 12ę.q.72.2.1m.& 2m.
Si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis, 3a.q.89.3.o.
Quicunque enim spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei, 12ę.qu.114.3.c.fi.& 22ę.q.51.1.3m.& q.88.8.2m.
Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore, 22ę.q.19.6.o.& 8.2m.et 10.c.
Si autem filij, et hæredes, 1a.q.95.1.2m.et 12ę.q.214.3.c.fi.
Si tamen compatimur, vt conglorificemur, 12ę.q.85.5.2m.et 3a.q.49.1. 7m. et 3.2m.et 3m.et 5.c.et q.52.1.2m.et 7.8.c.et q.79.2.1m.et 7.2m.
Existimo enim quòd non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriã quæ reuelabitur in nobis, 12ę.q.114.3.o.et 5.c.et 3.q.48.1.c.
Expectacio creaturæ, reuelationem filiorum Dei expectat, 1.q.98.3.c.
Spe enim salui facti sumus, 22ę.q.17.6.o.
Spes autem quæ videtur, non est spes, 12ę.q.40.1.o.et 25.6.7.8. c. et q.41.2. c.et q.42.3.c.3m.et q.67.4.5 o.et 22ę.q.18.2.o.et 3.c.et q.19.11.3m.
Si autem quod non videmus, speramus, per patientiam expectamus. 12ę.q. q.40.2.1m.
Ipse spiritus postulat in nobis, gemitibus innarrabilibus, 22ę.q.83.10.1m. et 3a.q.26.1.3m.
Scit quid desideret spiritus, quia secundum Deum pro peccatis postulat, 3a.q.21.4.c.
Scimus autem quoniam diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum, 3a.q.89.2.1m.
Nam quos præsciuit et prædestinauit, 1a.q.23.1.2m.
Conformes fieri imaginis filij sui, 1a.q.33.3.1m.fi.et q.93. 4. 2m.et 22ę. q.45. 6.c.1m.et 3a.q.5.2m.et q.33.9.8.3m.et q.45.4.c.
Vt sit ipse primogenitus in multis fratribus, 1a.q.33.3.c.2m.et q.95.1.1m.et q.41.3.c.
Quos autem prædestinauit, hos et vocauit, 1a.q.23.2.c.et 5.1m.
Et quos vocauit, hos et iustificauit, 12ę.q.113.1.3m.
Qui etiam interpellat pro nobis, 3a.q 21.3.o.et q.22.4.1m.
Quis nos separabit à charitate Christi, &c.3a.q.62.6.6.3m.& q.70.4.c.

Cap. 9.

Optabam ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, &c.22ę.q. 27.8.1m.et q.182.2.c.fi.
Quorum patres ex quibus est Christus, secundum carnem, 12ę.q.98.4.c. 1m.et 5.c.3a.q.4.6.3m.
Non est volentis neque currentis, sed miserentis est Dei, 1a. q. 83. 1. 2m.et 12ę.q.98.1.3m.
Quia si Deus volens ostendere iram, et notam, &c. quæ præparauit in gloriam. 1a.q.23.5.3m.

Cap. 10.

Corde enim creditur ad iustitiã, ore autẽ cõfessio fit ad salutẽ. 22ę.q.3.2.o.
Diues in omnes qui inuocant illum, 22ę.q.117.1.1m.
Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi, 1a. q.111.1.1m.et 22ę.q.6.1.c.

Cap. 11.

Ex ipso, et per ipsum, et in ipso sunt omnia, 1a.q.39.8.c.

Cap. 12.

Exhibeatis corpora vestra Deo, hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, 22ę.q.85.3.2m.
Vt probetis, quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens, et perfecta, 22ę.q.97. 2.2m.
Non plus sapere, quàm oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, 12ę.q. 149.1.1m.
Et vnicuique sicut Deus diuisit mensuram fidei, 22ę.quæst.114.5.1m.et 22ę. q.6.1.c.
Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, 1a. q.76.5.3m.22ę.q. 183.2.c.
Habentes donationes, 1a.q.21.3.c.et 12ę.q.112.5.4m.
Siue prophetiam, secundum rationem fidei. 22ę.q.172.1.o.et 3.c.
Qui præest in solicitudine. 22ę.q.47.9.3m.et q.51.6.c.
Dilectio sine simulatione. 22ę.q.111.1.o.
Honore inuicem præuenientes. 22ę.q.103.2.2.3m.
Nolite maledicere, 22ę.q.76.1.2m.
Spe gaudentes, 22ę.q.2.1.3m.
Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes, 22ę.q.29.1.c.& 2.3m.
Non vosmetipsos defendentes charissimi, 22ę.q.40.1.2m.et q.64.7.5.

Cap. 13.

Potestatib. sublimioribus subdita sit, 22ę.q.69.1.c.et q.88.10. 2m. et q.104. 1.o.et 5.c.prin.et 1m.et 6.o.
Quæ à Deo sunt ordinata sunt, 12ę.q.102.1.c.et 22ę.q.172.2.c.principio.
Qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit. 22ę.q.158.1.3m.
Cui tributum, tributum 22ę.q.102.2.3m.
Qui diligit proximum, legem impleuit. 12ę.q.99.1.2m.et q.105.2.1m. et 12ę. q.44.2.4m.
Et si quod est aliud mãdatum, in hoc verbo instauratur. 12ę.q.99. m1.et 2m.
Induimini Dominum Iesum Christum, 3a.q.69.9.1m.

Cap. 14.

Qui infirmus est, olus manducet. 12ę.q.77.2.o.
Siue viuimus, siue morimur, Domini sumus, 1a.q.1.8.2m.
Nihil commune per ipsum, 12ę.q.102.6.1m.et 22ę.q.149.3.o.et 3a.q.404.2m.
Si propter cibum frater tuus cõtristatur, iam non secundum charitatem ambulas, 22ę.q.43.3m.
Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est, 22ę.q.45.3.2m
Non est enim regnum Dei esca et potus, 3a.q.40.2.1m.
Bonum est non manducare carnem, et non bibere vinum, 12ę.qu.103.4.3m. et fi.et 22ę.q.43.1.5m.et q.149.3.2m.
Omne quod no est ex fide, peccatum est, 12ę.q.19.5.c.et q.103.4.3m.et 22ę. q.10.4.1m.

Cap. 15.

Vnusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad ædificationem, 22ę.q.115.1.1m.
Dico enim Christum Iesum ministrũ fuisse circuncisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum, 3a.q.42.1.c.
Gentes autem super misericordia honorare Deum, 1a.q.21.4.2m.
Si spiritualium eorum participes facti sunt gentiles, debent et in carnalibus ministrare eis, 22ę.q.187.4.2m.
Si vobis primum ex parte fruitus fuero. 12ę.q.11.3.1m.
Secundum reuelationem mysterij, temporibus ęternis taciti, 1a.q.10.1.4m.

¶Auctoritates ex prima Epistola ad Corinthios.

Cap. 1.

In omnibus diuites facti estis in illo, scilicet Christo, in omni verbo, & in omni scientia, 22ę.q.50.3.1m.et q.188.5.2m.
Et non sint in vobis schismata. 22ę.q.39.1.o.et 4.c.et q.188.5.2m.
Nunquid Paulus crucifixus est pro vobis? 3a.q.48.5.3m.
Aut in nomine Pauli baptizati estis? 3a.q.64.3.c.
Non enim misit me Deus baptizare, sed euangelizare. 3a.q.67.2.1m.
Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi, 22ę.q.46.3.2m.
Et Dei sapientiam, 1.q.39.7.2m.
Quod stultum est Dei, sapientius est hominibus, s.
Et quod infirmum est Dei, fortius est hominibus, 1a.q.48.6.1m.
Quæ stulta sunt mundi, elegit Deus, vt confundat sapientes, s.
Vt ea quæ sunt destrueret, s.
Vt non glorietur omnis caro in conspectu eius, 22ę.q.45.4.1m.
Christus factus est nobis sapientia, et sanctificatio, & redemptio. 3. quæst. 48.6.3m.
Qui gloriatur, in Domino glorietur, s.

Cap. 2.

Sapientiam loquimur inter perfectos, 22ę.q.45.5.1m.
Sed loquimur Dei sapientiã in mysterio, quæ abscondita est, 1a.q.57.5.3m.
Si enim cognouissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent, 3a.q.46. 12.1m. & q.47.5.o.& 6.c.
Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est, 12ę.q.112.5.4m.
Vt sciamus quæ a Deo donata sunt nobis, 12ę.q.112.5.4m.
Spiritualis autem iudicat omnia, et ipse à nemine iudicatur, 1a.q.1.6.3m.et 22ę.q.60.1.2m.

Cap. 3.

Tanquam paruulis in Christo, lac vobis potum dedi non escam, 1a.prolo. principio, et 22ę.q.189.1.4m.
Cũ enim sit inter vos zelus et cõtentio, nõne carnales estis, 12ę. q.28.4.1m.
* Cum enim quis dicat, Ego quidẽ sum Pauli, alius autem, Cephæ, ego autem Appollo, nonne homines estis, 22ę.q.188.5.2m.
Vt sapiens architectus fundamentum posui, 1a.q.1.6.c.
Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Iesus, 22ę.q.4.7.o.1.q.160.1.5.2m.
Si quis super ædificauerit supra fundamentum hoc aurum, argentum, lapides pretiosos, 12ę.q.89.2.o.
Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, vt sit sapiens, 22ę.q.46.1.2m.

Cap. 4.

Dominus illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium, 1a.q.24.1.2m.
Sed neque meipsum iudico, 12ę.q.112.5.c.
Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute, 22ę.q.177.1.2m.

Cap. 6.

Iam quidem omnino delictum est in vobis, quòd iudicia habetis inter vos, 22ę.q.43.8.1m.
Quare non magis iniuriam accipitis, 22ę.q.108.1.2m.& 4m.
Quare non magis fraudem patimini, 22ę.q.55.5.1m.
Iniqui regnum Dei non possidebunt, 3a.q.68.4.c.
Esca ventri, & venter escis, 1a.q.65.1.c.& 12ę.q.1.5.b.
Corpus aut non fornicationi, 12ę.q.103.4.3m.& 22ę.q.35.1.4m.q.154.2.2m.
Nescitis, quoniam corpora vestra membra sunt Christi, 3a.q.8.3.o.
Qui autem adhæret Domino, vnus spiritus est, 22ę.q.45.2.c.
Fugite fornicationem, 22ę.q.35.1.4m.
Omne enim peccatum quodcunque fecerit homo, extra corpus est, 12ę.q. 74.4.o.
Qui autem fornicatur, in corpus suum peccat, 12ę.q.72.2.4m.

Cap. 7.

Bonum est homini mulierem non tangere, 12ę.q.14.1.3m.
Similiter & vxor, 22ę.8.2m.
Vnusquisque proprium donum habet ex Deo, 12ę.q.66.2.1m.
Dico autem non nuptis & viduis, bonum est illis, si sic permanserint, 12ę. q.140.1.3m.
Consilium autem do. 12ę.q.14.1.3m.& 22ę.q.152.2.o.
Qui sine vxore est, solicitus est q̃ Domini sunt, 22ę.q.152.2.o.et 4.c.et 5.c.
Qui matrimonio iungit virginem suam, bene facit, et qui non iungit, melius facit, 22ę.q.152.3.5m.et q.4.5.o.
Beatior autem erit, si sic permanserit, 12ę.q.70.3.2m.

Cap. 8.

Scientia inflat, 22ę.q.167.1.c.et q.188.6.2m.
Scimus quia nihil est idolum in mundo, 22ę q.94.1.3m.
Nam etsi sint qui dicantur dij, siue in cælo, siue in terra, siquidem sunt dij multi, et domini multi. 1a.q.11.3.1m.

Cap. 9.

Nonne Christum Iesum Dominum nostrum vidi? 3a.q.57.6.3m.
Nũquid de bob° cura est Deo? 1a.q.22.2.5m.et q.103.5.2m.et 12ę.q.102.5.8m.
Omnia sustinemus, ne quod offendiculũ demus Euangelio, 22ę.q.43.8.5m
Bonum est mihi magis mori, quàm vt gloriam meam quis euacuet, 12ę.q. 2.3.c.et 22ę.q.132.1.3m.
Nam si euangelizauero, non est mihi gloria, necessitas enim mihi incumbit, 22ę.q.81.6.3m.
Nam cùm liber essem ex omnibus, omnium, me seruum feci, 1a.q.83.3.4.o.
Nescitis quòd qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium? 12ę.q.4.3.1m.
Sic currite vt comprehendatis, 1.q.12.7.1m.& 12ę.q.4.3.1m.

Cap. 10.

Patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, et omnes in Moyse baptizati sunt in nube, et in mari, 3a.q.70.1m.
Petra autem erat Christus, 1a.q.102.1.4m.
Hæc autem omnia in figura contingebant illis, 12ę.q.107.2.o.
Qui se existimat stare, videat ne cadat, 1a.q.95.3.o.
Tentatio vos non apprehendat, nisi humana. 3a.q.41.2.2m.
Dico quod immolatum idolis, est aliquid aut quòd idolum sit aliquid. s.8.
Si quis vocat vos infidelium ad cænam, & vultis ire, 22ę.q.10.9.c.
Nemo quod suum est, quærat, sed quod alterius. 22ę.q.58.11.c.
Domini est terra & plenitudo eius. 1a.q.13.7.1m.& 6m.
Omnia in gloriam Dei facite. 12ę.q.88.1.2m.& q.100.10.2m.
Sine offensa estote Iudæis & Gentib. & Ecclesiæ Dei, 22ę.q.7.2.3.& 3a.q. 42.2.1m.

Cap. 11.

Omnis viri caput, Christus est. 3a.q.8.o.et q.48.1.c.et q.49.1.c.
Caput autem mulieris vir. 1a.q.93.4.1m.
Caput autem Christi Deus. 3a.q.8.1.3m.et 8.2m.
Vir imago et gloria Dei est, mulier autem gloria viri est. 1a.q.35.2.3m.et q. 93.4.1m.et 6.2m.
Nam oportet hęreses esse, vt qui probati sunt manifesti fiant in nobis. 22ę. q.11.3.2m.
Quotiescunque manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis. donec veniat. 3a.q.66.4.5m.et qu.73.4.5.o.et q. 74.1.c.et q.76.2.2m.et q.79.1.c.et 7.2m.et q.8001.2m. et qu. 80.10.2m.et q.83.1.c.et 2.c.1m.et 2m.et 3.c.et q.84.7.3m.
Probet autem seipsum homo, et sic de pane illo edat, et de calice bibat, 3a. q.80.4.5m.
Qui enim manducat et bibit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, 3a. q.80.6.2m.
Non diiudicans corpus Domini, 3a.q.805.2m.
Si quis esurit, domi manducet, 3a.q.80.8.2m.
Cætera cum venero, disponam, 3a.q.25.3.4m.et q. 64. 2.1m.& q.72.4.1m.& q.78.3.9m.& 83.4.2m.

Cap. 12.

Nemo in spiritu Dei loquens, dicit anathema Iesu. 12.q.109.1.b.& c.1m.& 22ę..q.171.1.2m.& q.176.2.2m.
Et nemo potest dicere, Domin° Iesus, nisi in spiritu sancto, 22ę.q.15.3.c.1m.
Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus, 22ę.q.171.principio.
Et diuisiones ministrationum sunt, Ibid.
Et diuisiones operationum sunt, Ibid.
Qui operatur omnia in omnibus, 1a.q.105.5.o.
Vnicuique autem datur manifestatio spiritus, ad vtilitatem, 1a.q.104.4.c2. & 12ę.q.111.1.4.c.& 22ę.q.172.3.o.& q.176.1.1m.& qu.177.1.c.3m.& 4m. & 3a.q.7.7.c.1m.
Aliis quidem per spiritum datur sermo sapientiæ, 12ę.q. 66.2.1m. & q.68.5. 1m.q.111.4.o.& 22ę.q.176.177.178.o.
Alij autem sermo scientiæ, secundum eundem spiritum, 1a.qu.105.7.3m.& 12ę.q.51.4.c.& q.68.5.1m.& q.11114.c.4m.q.113.10.3m. & 22ę.q.171.3.2m.
Alteri fides in eodem spiritu, 12ę.q.111.4 c.2m.& 22ę.q.4.5.4m.
Alij gratia sanitatum, in vno spiritu, 12ę.q.111.4.c.3m.
Alij operatio virtutum, 12ę.q.111.4.c.3m.& 22ę.q.178.1m.
Alij prophetia, 12ę.q.68.3.3m.& 22ę.q.171.2.o.& q.174.3.2m.& q.176.2.3m.
Alij discretio spirituum, 12ę.q.11.4.c.& 22ę.q.171.principio.
Alij genera linguarum, 12ę.q.11.4.c.3m.& 22ę.q.176.1.o.q.179.1.o.
Alij interpretatio sermonum, 12.q.111.4.c.3m.
Hæc autem omnia operatur, &c.1a.q 38.2.o.& q.43.5.1m.
Diuidens singulis prout vult. 1a.q.19. 10. c. & 12ę. q.66.2.1m. & q.68.5.1m. 12ę..q.112.4.o.& 22ę.q.172.3.o.
Sicut vnum corpus est, & mẽbra habet multa, &c.ita & Christus, 15. q.76. 5.3m.& 22ę.q.183.2.3.o.& 3a.q.81.3.c.& q.48.1.c.& q.49.1.c.
Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro, 22ę.q.24.4.c.

Cap. 13.

Et Angelorum, 1a.q.107.1.2m.
Factus sunt velut æs sonans, aut Symbalum tinniens, 22ę.q.111.2.o.
Charitatem autem non habuero, 1a.q.43.5.2m.& 12a.q.65.2.o.& 22ę. q.23. 7.o.& q.108.2.2m.
Nihil mihi prodest, 3a.q.89.6.3m.
Si habuero prophetiam, &c.1a.q.43.5.3m.& 22ę.q.6.2.3m.& q.172.4.c.
Et si habuero omnem fidem, 22ę.q.44.o.& 7.4m.& q.19. 5.1m.
Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, &c.22ę. qu.5. 154.2.6m.
Et si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, &c.22ę.q.124.2.2m.
Charitas patiens est, &c.22ę.q.23.4.2m.
Non quærit quæ sua sunt, 22ę.q.26.4.3m.
Siue prophetiæ euacuabuntur, 22ę.q.171.4.2m.& q.173.1.c.& q.174.5.c2.& 3a.q.7.8.c.
Siue linguæ cessabunt, 22ę.q.176.1.o.
Siue scientia destruetur, 1a.q.89.5.1m.& 12ę.q.63.2.1.
Cum venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex patre est, 1a.q.58.7. 3m.& q.62.7.1m.et 12ę.q.67.3.o.& 22ę.q. 44.1m.et q.171.4.2m.
Videmus nunc per speculum in ænigmate, 1a.q.56.q.4.c.& 22ę.q. 1.2.23. & 4.2m.& q.184.2.1m.
Tunc autem facie ad faciem, 1a.q.12.11.a.1.& 22ę.q.23.1.1m.
Nunc autem manent, fides, spes charitas, tria hæc, 12ę.q.62.3.o.& 22ę. princip.et q.17.6.o.
Maior autem horum est charitas, 12ę.q.66.o.& 22ę.q.23.6.o.et q.30.4.et q. 34.5.1m.et q.117.6.3m.et q.157.q.c.2m.

Cap. 14.

Qui loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo, 22ę.q.176.2.2m.
Qui prophetat hominibus loquitur ad ædificationem, & exhortationem, & consolationem, 22ę.q.171.1.2m.et q.176.2.2m.
Qui loquitur lingua seipsum ædificat, 22ę.q.176.1.o.
Maior est qui prophetat, quam qui loquitur linguis, 22ę.q.176.2.o.
Sensibus autem perfecti estote, 22ę.q.184.1.1m.
Apocalypsim habet, 22ę.q.176.2.1m.
* Si autem omnes prophetant, 22ę.q.171.3ę.b.
* Occulta enim cordis eius manifesta fiunt, 22.q.171.3.c.
Spiritus prophetarum, prophetis subiectus est, 22ę.171.3.c.et q.173.3. 4m.
Mulieres in ecclesia taceant, 22ę.177.2.o.
Turpe est enim mulieri in ecclesia loqui, 3.q.67.4.1m.
Si quis ignorat ignorabitur, 12ę.q.6.8.c.1m.
Omnia autem honestè & secundum ordinem fiant in vobis, 12ę.qu.87.1.c. et 22ę.q.145.1.2m.et 2.o.
Si orem lingua, mens mea sine fructu est, 22ę.q.83.13.c.

Cap. 15.

Resurrexit tertia die, 1a.q.1.8.c.
Si autem resurrectio mortuorum non est, neque Christus resurrexit, 1a.q. 53.1.o.et 2.c.et 3.o.et q.56.1.c.
Christus resurrexit à mortuis primitię dormientium, 1a.q.95.1.1m.3a.q.27. 3.c.et q.53.3.o.et q.56.1.c.3m.
Deinde finis, cum tradiderit regnum Deo et Patri, 1a.q.108.7.1m.
Cum euacuauerit omnem principatum et potestatem, et virtutem, 1a.qu. 108.7.o.
Cum autem subiecta fuerint ei omnia, tunc et ipse filius subiectus erit illi, qui subiecit sibi omnia, 1a.q.42.4.1m.& 3a.q.20.1.3m.
Vt sit Deus omnia in omnibus, 1a.q.8.13.o.et q.112.1.c.
Quod seminas nõ viuificatur, nisi prius moriatur, 3a.q.42.2.c.fi.et q.46.2.c.
Seminatur in corruptione, surget in incorruptione, 39.q.82.1.b.& c.
Seminatur in infirmitate, surget in virtute, 3a.q.82.b.& c.
Seminatur corpus animale, surget corpus spirituale, 3a.q.34.1.1m.
Nouissimus Adam in spiritum viuificantem, 3a.qu.95.1.1m. et 3a.quæst. 31.1. 1m.&

4m.& q.34.1.1m.
Sed non prius quod spirituale est, sed quod animale, deinde quod spirituale, 1a.q.95.1.1m.& 3a.q.34.1.1m.
Primus homo de terra, terrenus, secundus homo de cælo cælestis, 3a.q.5.2.1m.& q.31.1.1m.& q.54.3.1m.
Qualis terrenus, tales & terreni, & qualis cælestis, sunt tales & cælestes, 3a.q 19.3.o.
Caro et sanguis regnũ Dei possidere nõ possunt, 3a.q.5.2.2m.et q.54.3.1m.
Canet enim tuba, et mortui resurgent incorrupti, et nos immutabimur, 3a.q.82.1.o.
Oportet enim incorruptibile hoc induere incorruptionem, et mortale hoc induere immortalitatem, Ibid.
Virtus verò peccati, lex, 12q.q.55.3.1m.
* Itaque fratres mei dilecti stabiles estote, et immobiles, 22q.q.183.1.c.3m. et 3m.

Cap. 16.

* Veniam autem ad vos, cum Macedoniam pertransiero, 22q.q.110.3.5m.
Omnia vestra in charitate fiant, 22q.q.23.4.2m.

¶ Auctoritates ex secunda epistola ad Corinth.

Cap. 1.

Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, 22q.q.83.13.c.
Sicut abundant passiones Christi in nobis, ita per Crhistum abundat consolatio nostra, Ibid.
Siue autem tribulamur, 12q.q.87.6.c.fi.
Sicut socij passionum fuistis, et sic consolationis, 3a.q.49.5.o.
Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ, 22q. qu.45.4.1m.
* Volui prius venire ad vos, 22q.q.110.3.5m.
Sermo noster qui fuit apud vos, non est in illo, est et non, sed est in illo est, 22q.q.109.4.o.et q.129.3.5m.
Qui vnxit nos Deus, et qui signauit nos, et dedit pignus spiritus in cordibus nostris, 12q.q.114.3.3m.et fi.

Cap. 2.

Ne fortè abundãtiori tristitia absorbeatur, qui eiusmodi est, 12q.q.37.2.3m.
Si quis autem contristauit me, 22q.q.116.1.c.
Christi bonus odor sumus Deo, in iis qui salui fiunt, et in iis qui pereunt, 3a.q.71.2.3.c.
Aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitæ inuitam, 22q.q.78.4.o.et q.124.1.1m.

Cap. 3.

Qui et idoneos nos fecit ministros noui testamenti, 3a.q.27.4.c.
Litera enim occidit, spiritus autem viuificat, 12q.q.98.1.2m.et q.99.2.3m, et q.106.2.c, et 22q.q.188.5.1m.
Quod si ministratio mortis literis deformata in lapidibus fuit in gloria, &c. quod manet, in gloria est, 22q.q.87.1.c.fi.et q.17.4.3m.

Cap. 4.

Neque adulterantes verbum Dei, 5.2.5a.
Deus huius seculi, 1a.q.65.1.c.et q.114.3.2m.
Charitas Christi vrget nos, 3a.q.79.1.2m.
Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, 22q.q.28.1.1m.
Quæ enim videntur, temporalia sunt, quæ autem non videntur, æterna sunt, 1a.q.65.1.1m.

Cap. 5.

Dum sumus in corpore peregrinamur à Deo, 22q.q.28.1.1m.
Siue enim mente excedimus Deo, siue sobrij sumus vobis, 22q.q.81.6.2m. et 7.c.
Pro nobis se fecit peccatum, 3a.q.15.1.4m.et 3.2m.et q.46.4.3m.

Cap. 6.

* Quæ autem conuentio Christi ad Belial, &c. 1a. q.64.1.5m.et 22q.q.172.6.1m.et 3m.
Exite de medio eorum, et separamini ab eis, 22q.q.25.6.5m.
Et immundum ne tetigeritis, Ibid.

Cap. 7.

Mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus, 12q.q.72.2.c.
Quæ est secundum Deum tristitia, pœnitentiam in salutem stabilem operatur, 22q.q.35.3.b.
Seculi autem tristitia mortem operatur, 12q.q.37.4.o.et q.41.1.c.
Ecce enim hoc ipsum secundum Deum contristari vos, quantam in vobis operatur solicitudinem, &c. 12q.q.37.2.1m.

Cap. 8.

Si enim voluntas prompta est secundum id quod habet accepta est, 12a.q.20.4.c.et 3a.q.68.2.2m.fi.
Non autem aliis sit remissio, vobis autem tribulatio, 22q.q.32.19.3m.
Qui multum non abundauit, et qui modicum, non minorauit, 22q.q.32.5.6.o.q.66.7.c.et q.71.1.c.et q.87.1.4m.

Cap. 9.

Qui parcè seminat, parcè et metet, 22q.q.63.1.3m.
Non ex tristitia aut necessitate, 12q.q.39.2.2m.
Ad destructionem munitionum, consilia destruentes,* et omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei, 1a.q.1.6.2m.
Et in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi
* 1a.q.1.8.2m.et q.111.1.1m.12q.q.56.3.c.* 22q.q.1.4.c.et q.4.1.c.

Cap. 11.

Sathanas transfigurat se in angelum lucis, 22q.q.10.2.3m.et q.174.5.4m.
Non est ergo magnum, si ministri eius transfigurentur, velut ministri iustitiæ, 3.q.8.7.8.o.

Cap. 12.

Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim, siue in corpore siue extra corpus, nescio, Deus scit, 22q.q.175.5.6.o.
Raptum huiusmodi vsque ad tertiam cælum, 1a.q.68.4.c.
Et audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui, 1a.q.12.9.2m.& 22.q.75.4.3m.
Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis, 12q.q.79.4.c.et q.87.2.1m.
* Sufficit tibi gratia mea, 12q.q.112.5.c.
Nam virtus in infirmitate perficitur, 12q.q.55.3.3m.
Nec enim debẽt filij parẽtib. thesaurizare, sed parẽtes filiis, 22q.q.101.2.2m.
Sed cùm essem astutus, dolo vos cœpi, 22q.q.55.4.1m.et 5.o.et q.69.2.c.

Cap. 13.

An experimentum quæritis, eius qui in me loquitur, Christus, 22q.q.172.1.b.et 4m.et 6.b.et 1m.
Pacem habete, 22q.q.39.1.c.et q.183.2.3m.

¶ Auctoritates ex Epistola ad Galatas.

Cap. 1.

Paternarum mearum traditionum æmulator existens, 12q.q.87.8.1m.et 3m.

Cap. 2.

In faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat, 12q.q.103.4.2m.22q.q.33.4.2m, et q.43.6.2m.
Ego enim per legem legi mortuus sum, 22q.q.88.11.1m.
Christo confixus sum cruci, 3a.q.49.1.3m.
Viuo autem iam non ego, viuit verò in me Christus, 22q.q.175.2.2m.
Qui dilexit me, et tradidit seipsum pro me, 3a.q.1.4.3m.
* Si enim per legem iustificatio, ergo gratis Christus mortuus est, 12q.q.109.7.b.

Cap. 3.

O insensati Galatæ, 22q.q.72.2.o.et q.158.5.3m.
Quis vos fascinauit, 1a.q.117.3m.
Christus redemit nos de maledicto legis, factus pro nobis maledictum, 3a.q.76.4.3m.& q.48.4.c.
Lex propter transgressionem posita est, &c. 12q.q.92.2.4m.
Ordinata per Angelos, 12q.q.98.3.o.& 6.b.
In manu mediatoris, 3a.q.26.o.
Lex pædagogus noster fuit in Christo. 22q.q.98.2.c.

Cap. 4.

Cum essemus paruuli sub elemẽtis mundi eramus seruientes, 22q.q.88.9.o.
At vbi venit plenitudo temporis, 1a.q.73.1.1m.
Factum ex muliere, 3a.q.41.4.c.
Quomodo conuertimini ad infirma, & egena elementa, 12q.q.103.2.c.& 3.q.61.4m.& q.62.7.b.

Cap. 5.

Testificor enim circuncidenti se, quoniam debitor est vniuersæ legis faciẽdæ, 3a.q.37.principio, & q.40.4.c.
Sed fides, quæ per dilectionem operatur, 22q.q.4.2.3m.& q.23.6.2m.
Quis vos fascinauit.s.3.
Caro enim cõcupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem, 12q.q.70.4.o.& q.71.2.3m.& 22q.q.189.10.2m.
Hæc enim sibi inuicem aduersantur, 12q.q.70.4.c.
Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt, &c. 12q.q.70.4.o.
Fructus aũt spiritꝰ est charitas, &c. 12q.q.11.3.2m.& q.70.o.& 22q.q.4.5.4m
Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis, 3a.q.84.4.& 5.3m.

Cap. 6.

Non efficiamini inanis gloriæ cupidi, 22q.q.132.1.c.
Considerans teipsum, ne & tu tenteris, 1a.q.95.3.o.
Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi, 22q.q.108.1.2m.& 4m.& q.188.3.1m.
Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit, 1a.q.15.1.o.& 2.1m.
Opus suum probet vnusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero, 3a.q.80.4.5m.
Qui seminat in carne sua, de carne sua & metet corruptionem, 1a.qu. 22.2.2m.& 12q.q.42.2.c.3m.q.85.9.o.& 22q.q.65.1.1m.
Bonum autem facientes, non deficiamus, 22q.q.106.3.o.
Tempore enim suo metemus, non deficientes, Ibid.
Dum tempus habemus operemur bonum ad omnes, maximè autem ad domesticos fidei, 22q.q.31.2.o.
Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, 22q.qu. 132.1.1m.
Ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto, 22q.q. 12.4.1.1m.& 3a.q.49.1.3m.& 2.c.& 4.o.& q.66.2.3.9.c.& q.68.2.2m.et 87.2m.

¶ Auctoritates ex epistola ad Ephesios.

Cap. 1.

Qui prædestinauit nos in adoptionem filiorum, 1a.q.23.o.et 3a.q.24.o.
Instaurare omnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt in ipso, 3a.q.48.6.3m.
Operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ, 1a. q. 22.1.1m.& 1am, q.14.1.2m.
Illuminatos oculos cordis vestri, 1a.q.12.3.1m.
Supra omnem principatum et potestatem, et virtutem, et dominationem, 1a.q.108.2.2m.et 6.o.
Et ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam, 3a.q.8.1.o.

Cap. 2.

Facientes voluntatẽ carnis et cogitationum, et 22q.q.154.5.c.&q.162.3.1m.
Eramus natura filij iræ, 3a.q.2.12.c.
Cõuiuificauit nos, & corresuscitauit, et conscedere fecit in cælestibus, 3q.q.58.4.1m.
Vt ostenderet in seculis superuenientibus abundantes diuitias gloriæ suę, in bonitate super nos in Christo Iesu, 12q.q.114.10.1m.
Legem mandatorum decretis euacuans. 12q.q.99.1.b.

Cap. 3.

Vt innotescat principibus et potestatibus in cælestibus per ecclesiam multiformis gratia Dei, 1.q.117.2.1m.
Ex quo omnis paternitas in cælis et in terra nominatur, 1a.q.31.3.3m. & q. 33.2.4m.e q.45.1m.
In charitate radicati et fundati, 22q.q.23.8.2m.
Vt impleamini in omnem plenitudinem Dei, 3a.q.8.10.2m.

Cap. 4.

Soliciti seruate vnitatem spiritus in vinculo pacis, 22q.q.29.2.o.& 3.1m.et q.183.2.3m.
Vnum corpus, 3a.q.8.3.3m.
Et vnus spiritus, 1a.q.30.2.o.et q.31.1.o.et q.41.6.q.
Vnus Deus, 1a.q.103.1.3.o.et 12q.q.91.
Vna fides, 22q.q.4.6.o.et q.5.4.c.q.10.5.1m.et 3m.et qu.23.5.b.et 3a.q.73.1.c.

Vnum

Vnum baptisma, 3a.q.49.5.2m.et q.66.9.o.& q.67.3.1m.et 4.3m.5.6.o.& q. 71.2.3m.& q.80.10.1m.& q.82.8.c.et q.83.3.5m.et q.84.10.1m.et 5m.
Qui super omnes, et per omnia et in omnibus vobis, 1a.q.8.1.3.o.et q.43.3.c.
Vnicuique nostrum data est gratia, secundum mẽsuram donationis Christi, 12q.q.112.4.o.
Quod autem ascendit, quid est nisi quia et descendit primùm in inferiores partes terræ, 3a.q.49.6.c.et q.57.2.2m.
Qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes cælos, 3a.q.57.4.5.o.et q.58.3.c.
Vt adimpleret omnia. 3a.q.7.10.o.
Et ipse sedit quosdam, &c. ad cõsummationem corporis Christi, 12q.q.112.4.c.fi.et 22q.q.577.princ.
Ex quo totum corpus compactum et connexum per omnem iuncturam, &c. 22q.q.183.2.1m.
Deponite vos scilicet pristinam conuersationem, veterem hominem, 22q.q.19.2.2m.
Sol non occidat super iracundiam vestram, 12q.q.47.4.o.
Vt det gratiam audientibus, 3a.q.8.6.2m.
Et nolite contristare spiritum sanctum Dei, 3a.q.63.3.1m.

Cap. 5.

Estote imitatores Dei, 12q.q.19 9.1m.
Christus dilexit nos, et tradidit seipsum pro nobis, 3a.q. 47.2. o. et q.48.2.c.et q.49.1.c.et q.51.4.c.et q.53.1.c.principio.
Fornicatio autem et omnis immunditia, non auaritia, nec nominetur in vobis, 12q.q.72.2.4m.et q.73.5.1m.
Aut turpitudo, 22q.q.144.2.c.et q.187.5.4m.
Aut stultiloquium, 22q.q.148.6.c.et q.153.5.4m.
Omnis autem fornicator, aut immundus &c. non habet hæreditatem, &c. 22q.q.25.5.7m.et q.35.3.c.et q.36.3.c.et q.153.3.o.
Aut auarus quod est idolorum seruitus, 22q.q.118.5.4m.
Omnia autem quæ arguuntur, à lumine manifestãtur, 1a.q.117.1.2.o.et 22q.q.171.2.c.
Omne quod manifestatur, lumen est, 1a.q.64.1.3m.et 5m.et 12q.q.112.5.3m. et 22q.q.171.2.c.
Surge qui dormis, et exurge à mortuis, et illuminabit te Christus, 12q.q. 109.71.1m.
Nolite inebriari vino, in quo est luxuria, 12q.76.4.2m.et 4m.et 22q.q.150.4.o.et 147.8.1m.
Subiecti inuicem, in timore Christi, 22q.q.19.2.3m.et q.104.1.o. et 5.principio, et 1m.et 6.et 2m.et 3a.q.20.1.o.
Viri Diligite vxores vestras, 22q.4.26.11.2m.et 4m.
Vt exhiberet sibi gloriosam ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam. 3a q.8.3.2m.
Hoc sacramentum magnum est: ego autem dico in Christo et ecclesia. 1a. q.56.3.4m.et q.67.2.3m.

Cap. 6.

Et vos patres nolite iracũdiã prouocare filios vestros, &c. 22q.q.65.2.1m.
Serui obedite dominis carnalibus, cum timore & tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo, &c. 22q.q.104.5.1m.
Et vos domini eadem facite illis remittentes minas. 22q.q.65.2.1m.
Non est nobis colluctatio, aduersus carnem & sanguinem, 12q.q.55.3.3m. et 22q.q.123.1.1m.
In omnibus assumentes scutum fidei. 22q.q.7.1.2m.

¶ Auctoritates ex Epistola ad Philippenses.

Cap. 1.

Charitas vestra magis ac magis abũdet, 12q.q.52.o.et q.66.1.o.et 22q.24.o.
Quidam ex contentione annunciant Christum, non syncerè, æstimantes pressuram excitare vinculis meis. 22q.q 38.1.2m.et q.88.2.1m.
Coartor autem à duobus, desiderium habens dissolui & esse cum Christo multo magis melius est, 12q.q.5.3.c.et 22q.q.123.8.c.& 3a.q.46.6.c.4m.

Cap. 2.

In humilitate superiores sibiinuicem arbitrantes, 22q.quæ.161.3.o.et 6.1m.
Qui cum in forma Dei esset, 1a.q.31.2m.
Formam serui accipiens, 22q.c.161.1.4m.et 3a.q.1.1.c.
In similitudi ne hominum factus. 3a.q.5.1.1m.
Et habitu inu entus vt homo, 3a.q.2.6.3m.
Humiliauit semetipsum, 22q.q.161.1.4m.et 3a.q.49.6.c.et q.53.1.c. et q.54.2.c.et q.59.3.o.& 6.c.
Factus obediens vsque ad mortem, 3a.q.47.2.o.et q.48.2.3.c.et 49.1.c.et 4.3m.et q.51.4.c.et q.53.1.c.principio.
Propter quod Deus exaltauit illũ, 3a.q.49.6.c.et q.53.1.c.et q.54.2.c.et q.59.3.o.et 6.c.
Deus est enim, qui operatur in vobis et velle & perficere pro bona voluntate, 1a.q.83.1.3m.& q.105.4.o.

Cap. 3.

Propter quem omnia detrimentum feci, et arbitror vt stercora, vt Christum lucrifaciam, 22q.q.184.7.1m.
Non quod iam acceperim, aut perfectus. 22q.q.24.8.1m.
Sequor autem si quo modo comprehendam, 1a.q.12.7.1m.
Quæ retro sunt obliuiscens, 12q.q.13.5.2m.
Quorum Deus venter est, 1a.q.65.1.c.et 12q.q.1.5.b.
Nostra autem conuersatio in cœlis est, 22q.q.23.1.1.7m.
Qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, 3a.q.45.2.3m.

Cap. 4.

Modestia vestra nota sit omnibus hominibus, 22q.q.160.2.1m.
Sed in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione, petitiones vestræ innotescant apud Deum, 22q.q 83.17.o.
Pax Dei quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, et intelligentias vestras, 12q.q.70.3.c.et 12q.q.29.o.
Vbique et in omnibus institutus sum, et satiari, et esurire, et abundare et penuriam pati, 12q.q.24.1.3m.
Omnia possum in eo qui me confortat, 3a.q.43.4.3m.

¶ Auctoritates ex Epistola ad Colossenses.

Cap. 1.

Et transtulit in regnum filij dilectionis suæ. 1a.q.41.2.2m.
Qui est imago Dei inuisibilis. 1a.q.55.2.o.et q. 47.1.2m.& qu.88.3.3m.et q. 93.1.3m.
Primogenitus omnis creaturæ, 1a.q.33.3.2m.
Quoniam in ipso sunt vniuersa, 3a.q.7.10.o.
Pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, 3a.q.35.8.1m.

Cap. 2.

In ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, 3a.q.2.10.2m.
Qui est caput omnis principatus & potestatis, 3a.q.8.4.o.
In quo & resurrexistis per fidem, 3a.q.66.2.3.9.c.
Donans vobis omnia delicta, 3a.q.84.2.3m.
Et ipsum tulit de medio affigens illud cruci, 3a.q.48.6.3m.et q.49.3.o.et q. 52.5.c.
Expolians principatus et potestates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso, 3a.q.15.2.3m.
Quæ sunt vmbra futurorum, corpus autem Christi, 12q.q.107.2.o.et 3a.q. 2.10.2m.q.17.2.1m.

Cap. 3.

Quod est vinculum perfectionis, 22q.q.81.7.c.& q.184.1.o.& 2.3.c.& quæ. 186.7.1m.& q.189.1.1m.& 3a.q.46.3.c.
Filij obedite parentibus, per omnia, 22q.q.104.5.1m.
Serui obedite per omnia dominis carnalibus, &c. 22.q.104.5.1m.

Cap. 4.

Sermo vester, semper in gratia, sale sit conditus. 3a.q.71.2.c.

¶ Auctoritates ex prima Epistola ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

Et ne quis supergrediatur, neque circunueniat in negocio fratrem suum, 22q.q.55.4.2m.& 5.c.
Operamini manibus vestris, sicut præcepimus vobis, 22q.q.187.3.o.
Nos qui viuimus, qui relinquimur, 12q.q.81.3.1m.
Et sic semper cum domino erimus, 12q.q.98.5.2m.

Cap. 5.

Sine intermissione orate, 22q.q.83.14.4m.
* Spiritum nolite extinguere, 22q.q.189.1.4m.
* Omnia probate, 22q.q.189.9.a.1.1m.& 10.1m.fi.
Ab omni specie mala abstinete vos. 22q.q.43.1.o.et 4.c.

¶ Auctoritates ex secunda Epistola ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

Supercrescit fides vestra, 22q.q.5.4.o.
In omnibus persecutionibus vestris, et tribulationibus, quas sustinetis in exemplum iusti iudicij Dei, 22q.q.108.4.c.fi.
Vt digni habeamini in regno Dei. 1a.q.24.1.c.

Cap. 2.

Cuius aduentus est secundum operationem Sathanæ, 3a.q.8.8.c.1m.
In omni virtute, et signis, prodigiis, mendacibus & in omni seductione iniquitatis. 1a.q.114.4.1m.& 22.q.178.1.2m.

Cap. 3.

* Non enim omnium est fides, 1a.q.1.2.1m.
Non inquieti fuimus inter vos, 22q.q.35.4.3m.
Neque gratis panem manducauimus ab aliquo, 22q.q.187.3.c.

¶ Auctoritates ex prima epistola ad Timotheum.

Cap. 1.

Finis præcepti est charitas, 12q.q.99.1.1m.et 22q. q.24.2.3m.q.43. 4.3m. et q. 44.1.c.et q.1.70.1.c.
Lex iusto non est posita, 12q.q.93.6.1m et q.96.5.o.
Plagiariis, 12q.q.105.2.10m.et 22q.q.66.6.2m.
Misericordiam consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate, infra.
Sedi ideo misericordiam consecutus sum, vt in me primũ ostenderet Christus Iesus omnem patientiam, ad informationem eorum qui credituri sunt illi, in vitam æternam, 12q.q.87.2.1m.et 2m.
Regi seculorum immortali. inuisibili soli Deo, 1a.q.31.3.2m.

Cap. 5.

Omnes homines vult saluos fieri, 1a.q.19.6.1.1m.et q.23.4.3m.
Pro omnibus, 3a.q.46.1.3m.et 6.c.4m.et 6m.et q.48.2.o.et q.49.1.3.c.et q.68.1.c.et q.69.2.c.et q.79.7.2m.
Volo viros orare in omni loco, 12q.q.102.4.5m.et 22q.q.84.3.o.
Similiter mulieres in habitu ornato cum verecundia, 1a.q. 95.3.c.fi.et 22q. q.144.4.o.
Cum sobrietate, 22q.q.143.c.principio: et q.149.o.
Ornantes se, non tortis crinibus, aut auro, aut margaritis vel veste pretiosa, 22q.q.169.o.c.et q.187.6.c.
Docere mulieri non permitto, 22q.q.177.2. o.et 3a.q.75.1.3m. et q.67.4.2m.
Adam non est seductus. 1a.q.94.4.o.
Mulier autem seducta in præuaricatione fuit, 1a.q.94.4.1m.& 2m.& 12q. q. 89.3.2m.et 22q.q.163.1.4m.et 4.1m.
Saluabitur autem per filiorum generationem, si permanserint in fide & dilectione, 3a.q.68.1.o.
Cum sobrietate, s.2.

Cap. 3.

Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. 22q.q.185.1.o.
Vnius vxoris virum, 22q.q.108.4.2m.
* Apparuit Angelis, 1a.q.57.5.1m.

Cap. 4.

Prohibentium nuberе, 12q.q.105.4.6m.
Exerce teipsum, ad pietatem, 22q.q.80.c.& q.101.o.& q.102.1.3.c.& q. 121. 1.2m.& q.122.5.1.c.
Corporalis exercitio ad modicum vtilis est: 112q.q.68.7.2m.& 22q.q.30.4.2m.& q.32.5.4m.
Pietas ad omnia vtilis est, 12q.q.68.7.2m.& 22q.q.4.4.2m. & q.32.5.4m.
Qui est saluator omnium hominum, s.2.4.
Promissionem habens vitæ quæ nunc est, & futuræ, 22q.q.32.5.4m.

Cap. 5.

Seniorem ne increpaueris, sed obsecra vt patrem, 3a.q.42.2.3m.
Si quis suorum, et maxime domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est infideli deterior, 22q.q.32.3.1m.& 9.o.& q.189.6.1m.
Qui bene præsunt presbyteri, duplici honore digni habeantur, maximè qui laborant in verbo & doctrina, 22q.q.102.2.o.
Dignus est operarius mercede sua, 12q.q.114.5.c.3a.q.49.c.

Peccantes

Peccantes coram omnibus argue,3ª.q.55.1.1ᵐ.
Hæc custodias sine præiudicio,nihil faciens in alteram partem declinando,22ᵉ.q.29.3.3ᵐ.
Quorundam hominum peccata manifesta sunt,præcedentia ad iudicium, quorundam autem subsequuntur.22ᵉ.q.67.2.3ᵐ.

Cap. 6.

Radix omnium malorum est cupiditas.12ᵉ.q.77.5.1ᵐ. et q.8.2.4.3ᵐ.et 84.1.o.et 2.c.fi.et 3.1ᵐ.et 4.4ᵐ.et 22ᵉ.q.24.10.2ᵐ.et q.119.2.1ᵐ.
Vsque in aduentum Domini.3ª.q 36.1.3ᵐ.
Et lucem habitat inaccessibilem,quem nullus hominum vidit, nec videre potest.12ᵉ.q.152.5.3ᵐ.

¶ Auctoritates ex secunda epistola ad Timotheum.

Cap. 2.

Nemo militans Deo,implicat se negociis secularibus, 22ᵉ.q.18.3.2ᵐ. et q. 182.2.o.et q.188.2.2ᵐ.
Si negauerimus,et ipse negabit nos. 1ª.q.32.4.c.et 22ᵉ. q.1.6.1ᵐ. et 7.c.et q. 2.5.c.et q.8.2.o.et 3.6.c.et q.11.2.c.
Noli contendere verbis,22ᵉ.q.10.7.1ᵐ.
Firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc nouit dominus, qui sunt eius,1ª.q.24.1.c.fi.q.et 22ᵉ.q.172.4.b.
* In magna autem domo,non solum sunt vasa aurea, &c.22ᵉ.qu.383.2.c.fi.
Seruum domini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes. 22ᵉ. q.116.1.o.
Cum modestia corripientem eos qui resistunt veritati.22ᵉ.quæſ.160.1.3ᵐ.

Cap. 3.

Erunt homines seipsos amates. 12ᵉ.q.77.4.o.et 22ᵉ.q.19.6,o. et q.25.4.2ᵐ. 3ᵐ.et 7.o.q.117.1.1ᵐ.et q.153.5.3ᵐ.
Omnis sapientia diuinitus inspirata, vtilis est ad docendum, ad arguendum, etc.1ª.q.1.1.b.

Cap. 4.

In reliquo reposita est mihi corona iustitiæ,12ᵉ.q.114.3.b.et c.

¶ Auctoritates ex Epistola ad Titum.

Cap. 1.

* Secundum agnitionē veritatis, quæ secundum pietatē est.22ᵉ.188.5.3ᵐ.
Qui non mentitur Deus.22ᵉ.q.110.1.o.2.c.
* Et eos qui contradicunt,arguere.1ª.q.1.1.b.et 8.22ᵉ.q.188.5.c.
Sed inquinatæ sunt eorum mens et conscientia.1ª.q.79.13.2ᵐ.
* Confitentur quidem se nosse Deum,factis autem negant, 22ᵉ.q.2.9.o.et q.124.5.o.et 3ª.q.7.3.1ᵐ.

Cap. 2.

Senes vt sobrij sint,puduci, prudentes, sani in fide:in dilectione et patientia.22ᵉ.q.63.o.c.

Cap. 3.

Dicto obedire.22ᵉ.q.104.6.o.
Cum autem apparuit benignitas,et humanitas saluatoris nostri Dei,nō ex operib.iustitię quę fecimus nos.12ᵉ.q.98.4.c.et3ª.q.2.11.o.et q.24.3.c.fi.
Per lauacrum regenerationis.3ª.q.62.2.c.et q.65.1.2.c. q. 66.1.1ᵐ. et 3.9.c. 5ᵐ.et q.67.3.c.et q.84.10.1ᵐ.
Et renouationis spiritusſancti.3ª.q.84.10.1ᵐ.
Quem effudit in nos abunde.3ª.q.36.1ª.1.
Hæreticum hominem, post vnam et secundam correctionem deuita.22ᵉ. q.11.3.4.c.1ᵐ.

¶ Auctoritates ex Epistola ad Hebræos.

Cap. 1.

Tanto melior angelis effectus &c.3ª.q.22.1.1ᵐ.
Qui cum sit splendor gloriæ et figura substantiæ eius.1ª.q.3ª.1.2ᵐ.
Portansque omnia verbo virtutis suæ. 1ª. q. 34.1.2.5ᵐ.et q.114.1.b.et 4.1ᵐ.
Et omnes vt vestimentū veteraſcent.Etvelut amictum mutabis eos,et mutabuntur.1ª.q.9.1.2.o.
Omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium nostrum missi, 1ª.q. 112.2 1ᵐ.

Cap. 2.

Nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei,3.q.20.1.3ᵐ.et q.59.4.2ᵐ.
Decebat eum,&c.per passionem consummari.3ª.q.50.1.o.q.52.1.c.
Propter qd nō cōfunditur,fratres eos vocare, 1ª. q.33.3.o.et 3ª.q.28.3.5ᵐ.
Ego ero fidens in eum,22ᵉ.q.129.6.o.
Quia ergo pueri communicauerunt carni et sanguini.3ª.q.80.1.2.3.o.
Et ipse participauit eisdem,3ª.q.81.1.o.et q.84.7.4ᵐ.
Vt per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium, 3ª. q. 48.4.o.et 6.3ᵐ.et q.52.1.c.
Et liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxij tenebantur seruituti,3ª.q.48.4.c.et q.19.2.o.
Sed semen Abrahæ apprehendit,3ª.q.31.2.o.
Vnde debuit per omnia fratribus assimilari,3ª.q.29.3.1ᵐ.
Vt repropitiaret delicta populi,3.q.2.4.2ᵐ.

Cap. 3.

Considerate apostolum,et pontificem confessionis nostræ Iesum,3ª.q.22.o.et q.31.2.2ᵐ.et q.59.4.1ᵐ.et q.7.4ᵐ.

Cap. 4.

Non profuit illis sermo auditus, non admistus fidei,22ᵉ.q.5.2.2ᵐ.
Habentes ergo pontificem magnum,3ª.q.22.1.c.

Cap. 5.

Omnis pōtifex ex hominib.assumptus est,3ª.q.22.1.c.et 3.1ᵐ.et q.50.4.3ᵐ.
Pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum,3ª.q.22.1.c.1ᵐ.et 4.c. et q.26.1.o.et q.8.2.3.c.
Propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis,3ª.q.22.4.1ᵐ.
Exauditus pro sua reuerentia,3ª.q.21.3.4.o.

Cap. 6.

Non rursum iacientes fundamentum pœnitentiæ, ab operibus mortuis, 3ª.q.84.6.1ᵐ.et q.89.6.c.
Impossibile est eos qui semel illuminati sunt,&c. et prolapsi sunt,rursum reuocari ad pœnitentiam,&c.3ª.q.84.1ᵐ.
Rursum crucifigentes sibimetipsis filium Dei,3ª. q.84.10.c.1ᵐ.fi.
Terra enim sæpe veniētem super se bibens imbrem et germinans herbam opportunam,&c.12ᵉ.q.70.1.1ᵐ.
Proferens autem spinas ac tribulos,reproba est,et maledicto proxima,1ª. q.23.1.3ᵐ.
Homines per maiorem sui iurant,22ᵉ.q.89.1.o.et 4.c.et q.98.2.c.
Et incedentem vsque ad interiora velaminis,22ᵉ.q.17.2.2.4ᵐ.et 1ᵐ.
Hic enim Melchisedech,&c.cui decimas omnium diuisit Abraham,22ᵉ.q. 88.1.3ᵐ.

Cap. 7.

Sine patre,sine matre, sine genealogia, neq; initium dierum,neque finem vitæ habens,3ª.22.6.3ᵐ.
Translato enim sacerdotio,necesse est, vt et legis translato fiat, 12ᵉ.q.107. 2.o.et 1ª.4.1.1.o.c.
Reprobatio quidem fit præcedentis mandati propter infirmitatem et inutilitatem,12ᵉ.q.92.2.2ᵐ.
Nihil enim ad perfectum adduxit lex,12ᵉ.q.98.2.o.et 1ª.q.1.1o.c.
Talis enim decebat,vt nobis esset pontifex sanctus innocens,impollutus, segregatus a peccatoribus,3ª.q.4.6.1ᵐ.
Qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre.3ª.q.22.6.2ᵐ.

Cap. 8.

Talem habemus pontificem,s.3.
Sacramentorum minister tabernaculi Dei quod fixit Deus, et non homo,12ᵉ.q.120.4.o.
Omnis pōtifex ad offerendū munera et hostias cōstituitur,3ª.q.22.1.c.1ᵐ.
Cum essent qui offerrent secundum legem munera quæ exemplari et vmbræ deseruiunt cælestium,Ibid.
Nunc autem melius sortitus est ministerium,quanto et melioris testamenti mediator est, Gal.3.1ª.et13ᵉ.q.91.5.c.1ᵐ.et quæ. 98.1.o.et 2.1ᵐ.et 2ᵐ. et q.99.6.c.et q.1.5.3.c.et q.107.1.c.2ᵐ.et 2.3.4.cap.et 22ᵉ.q.1.7.2ᵐ.
Quod in melioribus repromissionibus sancitum est,12ᵉ.q.91.5.o.et q.99. 6.o.et q.107.1.2ᵐ.et q.108.1.o.et 22ᵉ.q.95.2.3ᵐ.et q.140.1.1ᵐ.
Quod autem antiquatur & veteraſcit,prope interitum est,1ª. qu.10.4.3ᵐ.

Cap. 9.

In priori tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum officia consummantes,in secundo autem semel in anno solus pontifex nō sine sanguine,12ᵉ.q.102.4.4ᵐ.5ᵐ.et 6ᵐ.
Hostiæ offeruntur, quæ nō possunt iuxta conscientiam perfectum facere seruientem,12ᵉ.q.98.2.o.
Iustitiis carnis,vsque ad tempus correctionis impositis,12ᵉ.q.56.4.c.
Si enim sanguis hircorum,et taurorum, et cinis vitulæ asperſus, inquinatos sanctificat,ad emundationem carnis, 12ᵉ.q.102.5.4ᵐ.et 6ᵐ.et q.103. 2.o.et 3ª.q.37.4.3ᵐ.et q.87.4.1ᵐ.
Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, 3ª.q.48.4.3ᵐ.et q.49.5.1ᵐ.et q.89.9.6.c.

Cap. 10.

Vmbram enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum,12ᵉ.q.10.1.2.c.
Nunquam potest accedētes perfectos facere. 1ª. q.1.10.1.c.et 12ᵉ.q.98.2.o.
Initiauit nobis viam nouam et inuicem per velamen, idest carnem suam, 3ª.q.62.5.c.et q.63.3.c.
Et sacerdotem magnum,super domum Dei,s.3.
* Non deserentes collectionem nostram, sicut est consuetudinis quibusdam.22ᵉ.q.109.8.1ᵐ.
Voluntariè enim peccantibus nobis, post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia,s.6.
Quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui filium Dei conculcauerit,&c.12ᵉ.q.106.2.2ᵐ.et 22ᵉ.q.103.3ᵐ.et q.189.4.1ᵐ.
Quod si subtraxerit se non placebit animæ meæ,1ª.q.3.2.1ᵐ.

Cap. 11.

Est autem fides sperandarum substantia rerum,argumentum non apparentium,1ª.q.2.2.1ᵐ.& 22ᵉ.q.4.1.o.et q.171.3.2ᵐ.
Sine fide autem impossibile est placere Deo,22ᵉ.q.2.3.o.
Credere oportet accedentem ad Deum,quia est,et inquirentibus se remunerator fit,22ᵉ.q.2.8.1ᵐ.
A longe eas aspicientes & salutantes,&c,1ª,q.10.1.4ᵐ.et q.42.5.2ᵐ. et 22ᵉ. q.173.1.c.
* Circumierunt in melotis et in pellibus caprinis,22ᵉ.q.16.9.1.2ᵐ.
Quibus dignus non erat mundus,22ᵉ.q.188.2.3ᵐ.
Hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt repromissionem, 12ᵉ. q.98.2.c.

Cap. 12.

* Nondum enim vsque ad sanguinem restitistis,22ᵉ.q.188.6.3ᵐ.
* Non multo magis obtemperabimus patri spirituum et viuemus, 22ᵉ.qu. 189.6.c.fi.
Et sanctimoniam,sine qua nemo videbit Deum,22ᵉ.q. 81.8.o.
Postea cupiens hæreditare benedictionem,reprobatus est,1ª.q.23.3.o.
Non inuenit pœnitentiæ locum,quanquam cum lachrymis inquisisset eā. 3ª.q.86.1.1ᵐ.
Sed accessistis ad Sion montem & ciuitatem Dei viuentis Hierusalem cælestem,1ª.q.3.1.5ᵐ.
Et multorum millium Angelorum frequentiam.1ª.q.50.3.o. & q.112.4.2ᵐ.
Habemus altare,de quo edere non habent potestatem,qui cultant Deum, 1ª.q.112.2.c.& 22ᵉ.q.97.2.o.
Propter hoc & Iesus,vt sanctificaret per suum sanguinem populum, &c, 3ª.q.46.10.o.
Exeamus igitur ad eū extra castra,improperiū eius portantes,3ª.q.46.3.o.
Beneficentiæ autem & communionis nolite obliuisci,22ᵉ.q.31.1.o.
Talibus enim hostiis promeretur Deus,22ᵉ.q.86.2.1ᵐ.

¶ Auctoritates ex Actibus Apostolorum.

Cap. 1.

Quibus & præbuit seipsum viuum, post passionem suam. in multis argumentis.3ª.~~q.55.5.~~6.o.
Per dies quadraginta apparens eis,& loquens de regno Dei,3ª.q.55.3.o.
Et nubes suscepit eum ab oculis eorum,3ª.q.57.4.3ᵐ.
Et hic possedit agrum de mercede iniquitatis,22ᵉ.q.32.7.4ᵐ.
Et dederunt eis sortes,& cecidit sors super Mathiam,22ᵉ.q.95.8.o.

Cap. 2.

Et cum complerentur dies pentecostes,12ᵉ.q.102.4.1ᵐ.& q.103.3.4ᵐ.
Apparuerunt illis dispartitæ linguæ,tanquam ignis,1ª.quæſ.43.7.6ᵐ.&3ª. q.39.6.4ᵐ.& q.72.2.1ᵐ.

cœperunt

Cœperunt loqui variis linguis,22ᵉ.q.176.1.o.
Quem Deus suscitauit,3ª.q.53.4.1ᵐ.
Solutis inferni dolor ibus,3ª.q.52.2.2ᵐ.
Iuxta quod impossibile erat,illum detineri ab eo,3ª.q.53.2 .2ᵐ.
Pœnitentiam igitur agite, & baptizetur vnusquisque vestrum, 3ª.q.49.3. 2ᵐ.& q.68.5.6.o.& 7.2ᵐ.& q.86.2.1ᵐ.& q.8.6.2ᵐ.
Erant autem perseuerantes in doctrina apostolorum,22ᵉ.q.176.1.1ᵐ.
Et in communicatione fractionis panis,3ª.q.80.10.4ᵐ.
Multa quoque prodigia, & signa per apostolos fiebant, 22ᵉ.qu.178.1.3ᵐ.
Omnes etiam qui credebant,erant pariter,&habebant omnia communia, 22.q.66.2.o.
Possessiones,& substantias vendebant, & diuidebant illa omnibus,prout cui que opus erat,22ᵉ.q.188.7.c.fi.
Frangentes circa domos panem,s.2.

Cap. 4.

Et non est in vllo alio aliquo salus,3ª.q.61.c.2ᵐ.& 4.3ᵐ.& q.68.1.o.& 2.c. & q.73.5.c.& q.84.5.c.
Si iustum est in conspectu Dei vos potius audire, quàm Deum, iudicate, 22ᵉ.q.69.3.1ᵐ.& q.105.2.c.& q.144.5.c.
Multitudinis autem credentium,erat cor vnū,& anima vna, 1ª.q.76.5.3ᵐ.
Neque enim quisquam eorum quæ possidebat aliquis, suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia,s.2.
Neque quisquam egens erat inter illos,s.2.
Quotquot possessores agrorum aut domorum erant,vendentes, afferebant pretia eorum,&c.sup.2.

Cap. 5.

Dixit autem Petrus ad Ananiam,Anania cur tentauit Sathanas cor tuum, &c.22ᵉ.q.33.7.2ᵐ.& q.64.4.1ᵐ.
Per manus autē apostolorū fiebant signa & prodigia multa in plebe, s. 2.
Obedire oportet Deo magis quàm hominibus,s.4.
Si est ex hominibus consilium hoc aut opus,destruetur,si verò ex Deo est non poteritis dissoluere,22ᵉ.q.189.10.1ᵐ.

Cap. 6.

Elegerunt Stephanum,virum plenum fide,& spiritu sancto,22ᵉ.q.53.4.1ᵐ. & 3ª.q.7.10.o.
Faciebat prodigia & signa magna in populo,s.2.
Non poterant resistere sapientiæ & spiritui,qui loquebatur,22ᵉ.q.53.q.1ᵐ.
Viderunt faciem eius,tanquam faciem angeli,3ª.q.12.4.1ᵐ.
Et cum vidisset quendam iniuriam patientem,vindicauit illum,&c.22ᵉ.q. 60.6.2ᵐ.
Faciens prodigia,& signa,&c.s.2.
* Vos semper spiritui sancto restitistis,22ᵉ.q.189.1.4ᵐ.
Cum autem esset plenus spiritu sancto,s.6.
Et Iesum stantem à dextris Dei,q.58.1.3ᵐ.

Cap. 8.

In nomine Iesu Christi baptizentur viri ac mulieres,3ª.q.66.6.o.
Cum vidisset Simon,quia per impositionem manus apostolorum, daretur spiritus sanctus,obtulit pecuniam,&c.22ᵉ.q.10.1.1ᵐ.& 4ᵐ.

Cap. 9.

Et subitò circunfulsit illum lux de cœlo,112.2ᵐ.
Ego sum Iesus Nazarenus,quem tu persequeris,5ª.q.57.6.3ᵐ.
Durum est tibi cōtra stimulum calcitrare, 12ᵉ.q.112.2.2.2ᵐ. & q.115.10.c.
Cornelius centurio vir religiosus, & timens Deum cum omni domo sua faciens eleemosynas multas,22ᵉ.q.10.4.3ᵐ.& 3ª.q.69.4.2ᵐ.
Cecidit super Petrum mentis excessus,& vidit,22ᵉ.q.175.3.1ᵐ.
Quod Deus purificauit, tu ne commune dixeris, 12ᵉ.q.101.5.4ᵐ.& 5ᵐ.& 6ᵐ.& 6.1ᵐ.& q.103.2.c.
Et dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis à Deo nobis,&c.3ª.q.36.2.c.& q.55.1.o.
Et iussit illos baptizari in nomine Iesu,s.8.

Cap. 12.

Angelus eius est,1ª.q.113.2.o.& 22ᵉ.q.10.2.3ᵐ.

Cap. 13.

Videte contemptores,& admiramini,22ᵉ.q.186.9.3ᵐ.

Cap. 14.

Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei, 3ª.45.1.c.

Cap. 15.

Surrexerunt quidā de hæresi pharisæorū,qui crediderūt dicentes,quia oportet circūcidi eos,præcipere quoq; seruare legē Moysi3ª.q.74.4.c.fi.
Fide purificans corda eorum,22ᵉ.q.7.2.o.
Imponere iugum super ceruices discipulorum,quod neque nos neque patres nostri,portare potuimus,12ᵉ.q.98.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q.154.2.1ᵐ.
Sed per gratiā domini nostri Iesu Christi credimus saluari,12ᵉ.q.110.2.1ᵐ.
Visum est spiritui sancto & nobis,nihil vltra imponere vobis oneris, quā hæc necessaria,22ᵉ.q.174.6.c.fi.& 3ᵐ.s.& 12ᵉ.q.103.4.3ᵐ.
Vt abstineatis ab immolatis simulacrorum,& sanguine,et suffocato,et fornicatione,12ᵉ.q.103.4.3ᵐ.et 22ᵉ.q.154.2.1ᵐ.
Facta est dissensio,ita vt discederent ab inuicem,scilicet Barnabas,& Paulus,22ᵉ.q.37.1.3ᵐ.

Cap. 16.

Hunc,scilicet Timotheum,voluit Paulus secum proficisci,et assumens circuncidit eum,propter Iudæos,12ᵉ.q.103.4.1ᵐ.

Cap. 17.

In ipso enim viuimus,mouemur & sumus,1ª.q.18.4.1ᵐ.
Ipsius enim genus sumus.Genus ergo cum simus Dei, 1ª.q.1.8.2ᵐ.et 2.o.et 17.b.1.1.2ᵐ.

Cap. 19.

Baptizati sunt in nomine Domini Iesus,s.8.

Cap. 20.

Beatius est dare,quàm accipere,22ᵉ.q.117.4.3ᵐ.

Cap. 21.

Tunc Paulus de cōsilio Iacobi,assumptis viris postera die purificatus cum illis intrauit in templum &c.donec offerretur,&c.12ᵉ.q.103.4.1ᵐ.

Cap. 22.

Subitò de cælo circunfulsit me lux copiosa,s.9.
Ego sum Christus Nazarenus,quem tu persequeris,ibidem,

Cap. 23.

Principem populi tui non maledices ,22ᵉ.q.76.3.c.
Sciens autem paulus:quia vna pars esset Sadducæorū,& altera Pahrisæorum,exclamauit in concilio,22ᵉ.q.37.1.2ª.2.2ᵐ.
Et cum hoc dixisset,facta est dissensio inter Pharisæos &Sadducæos,et diuisa est multitudo,22ᵉ.q.37.1.2ᵐ.
Quidam ex Iudæis,deuouerunt se nō manducaturos neque bibituros, donec occiderent Paulum,22ᵉ.q.88.2.o.et 10.c.

Cap. 25.

Cæsarem appello,22ᵉ.q.69.3.o.

Cap. 26.

Die media in via vidi,ô Rex,de cælo supra splendorem solis lumen,s.9.
Ego sum Iesus Nazarenus,quem tu persequeris,Ibid.
Durum est tibi contra stimulum calcitrare,Ibid.
Ad hoc enim apparui tibi,3ª.q.57.6.3ᵐ.
Si passibilis Christus,3ª.q.46.5.12.o.
Coactus sum appellare Cæsarem,s.25.

¶ Auctoritates ex epistola Iacobi Apostoli.

Cap. 1.

Patientia autem opus perfectum habet,12ᵉ.q.66.4.2ᵐ.et 22ᵉ.qu.136.2.1ᵐ. et q.184.1.3.
Vir duplex animo,inconstans est in omnibus viis suis,22ᵉ.q.53.6.2ᵐ.
Ira viri, iustitiam Dei non operatur,3ª.q.15.9.1ᵐ.
Estote factores verbi.& non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. 1ª. q.1.4.c.fi.
Religio munda et immaculata apud Deum et patrem,hæc est,visitare pupillos et viduas,etc.22ᵉ.q.81.1.1ᵐ.

Cap. 2.

Quicunque totam legem seruauerit,offendat autem in vno,factus est omnium reus.12ᵉ.q.73.1.1ᵐ.et 22ᵉ.q.5.3.3ᵐ.et 3ª.q.88.1.c.
Iudicium sine misericordia illi,qui nō fecerit misericordiam.1ª.q.21.4.1ᵐ. et 22ᵉ.q.67.4.1ᵐ.
Super exaltat autem misericordia iudicium,1ª.q.21.3.2ᵐ
*Ego ostendam tibi ex operibus fidem meam,22ᵉ.q.124.5.o.
Dæmones credunt,& contremiscunt,1ª.q.64.2.5ᵐ.et 2ᵐ.et 22ᵉ.q.5.2.o.et q.18.3.2ᵐ.& 3ª.q.76.7.c.
Fides sine operibus mortua est,vel ociosa, 22ᵉ.qu.2.9.o.et q.124.5.o.et 3ª quæst.7.3.2ᵐ.

Cap. 3.

In multis enim offendimus omnes,22ᵉ.q.184.2.2ᵐ.
Si quis in verbo non offendit,hic perfectus est vir,22ᵉ.q.72.1.1ᵐ.
Lingua ignis est vniuersitas iniquitatis.Ibid.
Lingua constituitur in membris nostris,quæ maculat totum corpus et inflammat,ibidem,22ᵉ.q.83.12.2ᵐ.
Linguam nullus hominum domare potest,22ᵉ.q.73.1.b.c.
Non est ista sapientia de sursum descendens à patre luminum,sed terrena, animalis,diabolica,22ᵉ.q.45.1.1ᵐ.
Vbi zelus & contentio,ibi incōstantia et omne opus prauum,22ᵉ.q.58.1.o.
Quæ autem desursum est,primùm quidem pudica est,deinde pacifica,modesta,suadibilis,bonis consentiens,&c.22ᵉ.q.45.6.3ᵐ.
Fructus autem iustitiæ in pace seminatur facientibus pacem, 22ᵉ.q.29.1.o.

Cap. 4.

Vnde bella & lites in vobis:nonne ex concupiscentiis vestris? 22ᵉ. q.41.2. 1ᵐ.et q.116.1.3ᵐ.
Petitis,et non accipitis,eo quod malè petatis,22ᵉ.q.83.15.2ᵐ.et 16.c.
Amicitia huius seculi.inimica est Dei,22ᵉ.q.114.1.o.
Quicūq; voluerit amicus esse huius seculi, inimicus Dei cōstituitur,ibid.
Ad inuidiam concupiscit spiritus,22ᵉ.q.34.6.2ᵐ.
Deus superbis resistit,humilibus autem dat gratiam,22ᵉ.q.162.1.o.
Subditi estote Deo,22ᵉ.q.19.15.c.& q.81.7.c.et q.104.4.2ᵐ.
Nolite detrahere alterutrum,22ᵉ.q.77.2.o.
Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi & iudicat legem,22ᵉ.c.74.2.3ᵐ.

Cap. 1.

Scienti bonum facere,et non facienti, peccatum est illi,12ᵉ.qu.71.7.3ᵐ.et 22ᵉ.q.2.5.3ᵐ.
Patientes estote,12ᵉ.q.66.4.2ᵐ.et 22ᵉ.q.128.c.et q.136.1.o.et 5.c.
Oleo in nomine Domini,3ª.q.72.3.c.
Et oratio fidei saluabit infirmum, 12ᵉ.q.102.5.3ᵐ. 3.q.65.1.4ᵐ.et q.48.1.1ᵐ.
Et si in peccatis sit,dimittentur ei,3ª.q.65.1.c.
Qui conuerti fecerit,2.&c.1ª.q.117.1.2.o.et 22ᵉ.q.189.9.c.

¶ Auctoritates ex prima epistola Petri Apostoli.

Cap. 1.

Prophetæ nō sibimetipsis,vobis autē ministrabāt,22ᵉ.q.174.2.c.1ᵐ.et 6.c.
In quem desiderant angeli prospicere.1ª.q.58.1.2ᵐ.et12ᵉ.q.97.4.3ᵐ.
Non corruptibilibus,auro & argento redempti estis, sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi,3ª.q.48.4.3ᵐ.et 5.c.et q.49.5.1ᵐ.

Cap. 2.

Omnes honorate,22ᵉ.q.103.1.3ᵐ.
Serui subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis et modestis,sed etiam dyscolis,22ᵉ.q.69.1.c.et q.88.10.2ᵐ.
Christus passus est pro nobis,1ª.q.48.6.o.
Vt peccatis mortui,iustitiæ viuamus,22ᵉ.q.88.11.1ᵐ.

Cap. 3.

Parati semper ad satisfaciendum omni poscenti vos rationem, de ea quæ in vobis est fide et spe.22ᵉ.q. 2.10.o.
Vt nos offerret Deo ;mortificatos quidem carne, viuificatos autem spiritu,22ᵉ.q.88.11.1ᵐ.
In quo & iis qui in carcere erant,spiritu veniens prædicauit,qui incredulisfuerant aliquando,quando expectabant Dei patientiam in dieb.Noe cum facta esset arca,3ª.q.52.2.3ᵐ.
Quod ei vos nunc similis formæ saluos facit baptisma,3ª.q.66.11.4ᵐ.
Conscientiæ bonæ interrogatio in Deum,1ª.q.79.13.c.
Per resurrectionē Iesu Christi à mortuis,3ª.q.56.1.4ᵐ.& q.62.5.1ᵐ.& 3ᵐ.

Cap. 4.

Propter hoc enim euangelizatum est & mortuis,3ª.q.52.2.3ᵐ.
Si autem vt Christianus non erubescat,22ᵉ.q.124.5.1ᵐ.

Cap

Cap. 5.
Cum apparuerit princeps pastorum,3ª.q.8.6.3ᵐ.
Dominus superbis resistit,humilibus autem dat gratiam,22ᵉ.162.1.o.
Ipsi cura est de vobis,1ª.q.22.2.2ᵐ.& q.103.5.c.
Salutat vos Ecclesia quæ est in Babylone,5ª.q.8.4.c.2ᵐ.

¶ Auctoritates ex Epistola secunda Petri Apostoli.

Cap. 1.
Per quem maxima et pretiosa nobis promissa donauit,1ª.q.13.9.1ᵐ.
Et per hoc efficiamini diuinæ cõfortes naturæ,1ª.q.13.9.1ᵐ.et 12.q.1.o.3.4. c.et q.112.1.c.et q.113.9.c.et q.114.3.c.fi.et 22ᵉ.q.19.7.c.et q.3.q.2.10.1ᵐ.et et q.3.4.3ᵐ.et q.62.1.2.o.
In scientia autem abstinentiam,22ᵉ.q.146.1.c.
Satagite,vt per bona opera vestra,certam vestram vocationem,et electionem faciatis,1ª.q.23.8.c.fi.
Omnis scriptura prophetiæ,propria interpretatione non fit,22ᵉ.q.171.3ª. 1.et 6.b.

Cap. 2.
Deus angelis peccantibus non pepercit, 1ª.qu.64.2.o.et 12ᵉ.q.80.4.2ᵐ.et 3ª.q.4.1.c.3ᵐ.et q.6.2.2ᵐ.et q.46.1.4ᵐ.et q.86.1.c.
Angeli cum sint fortitudine et virtute maiores,1ª.q.93.3.o.et q.9.61.1ᵐ.et q.108.2.3ᵐ.et q.112.1.4ᵐ.& 12ᵉ.q.5.1.3ᵐ.et 22ᵉ.q.172.2.c.
Non portant aduersum se execrabile iudicium,3ª.q.36.2.3ᵐ.
Oculos habentes plenos adulterij, et incessabilis delicti, 22ᵉ. q.154.1.3ᵐ.
A quo quis superatus est, huius & seruus est, 1ª.q.63.8.c.et 22ᵉ.q.64.2.3ᵐ. et 3ª.q.48.4.c.3ᵐ.
* Canis reuersus ad vomitum, &c.22ᵉ.q.189.9.2ᵐ.

Cap. 3.
Nouos verò cœlos,et nouam terram,et promissa eius expectamus,22ᵉ.q. 17.5.1ᵐ.
Crescite in gratia,12ᵉ.q.66.2.1ᵐ.et q.112.4.o.et 22ᵉ.q.5.4.3ᵐ.

¶ Auctoritates ex Epistola prima Sancti Ioannis Apostoli.

Cap. 1.
Quod audiuimus,qd vidimus oculis nostris,qd perspeximus,1ª.q.12.12.o.

Cap. 2.
Qui dicit se nosse Deum,et mandata eius non custodit,mendax est,22ᵉ.q. 111.1.c.4ᵐ.
Qui dicit se in Christo manere,debet sicut ille ambulauit, et ipse ambulare,3ª.q.14.1.o.
Si quis diligit mundum,non est charitas patris in eo,22ᵉ.q.188.2.3ᵐ.
Omne quod in mundo est concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum;et superbia vitæ,12ᵉ.q.77.5.o.c.et q.108.3.4ᵐ.
Qui negat filium,nec patrem habet,qui autem confitetur filium, et patrẽ habet;22ᵉ.q.3.1.2ᵐ.et 3ᵐ.et 2.o.
Vnctio docebit vos de omnibus,22ᵉ.q.8.4.1ᵐ.

Cap. 3.
Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus, 1ª.q.4.3.o.et q.12.1.o. et 2.1ᵐ.et 5.c.et 6.1ᵐ.et 22ᵉ.q.1.2.3ᵐ.
Videbimus eum sicuti est,22ᵉ.q.1.2.3ᵐ.
Omne peccatum est iniquitas,22ᵉ.q.110.4.3ᵐ.et q.159.1.1ᵐ.
In hoc apparuit filius Dei,vt dissoluat opera diaboli,3ª.q.15.2.3ᵐ.
Omnis qui natus est ex Deo,peccatum non facit,quia semen ipsius manet in eo:et non potest peccare: quia ex Deo natus est,1ª.q.62.3.c.et 22ᵉ.q. 24.11.1ᵐ.
Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suũ, 22ᵉ.q.44.7.c.
Nos scimus,quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.Ibid.
Omnis qui odit fratrem suum,homicida est,22ᵉ.q.34.3.o.
Omnis homicida nõ habet vitam æternam in se manentem, 12ᵉ.q.88.6.3ᵐ. et q.100.8.3ᵐ.et 22ᵉ.q.13.3.1ᵐ.et q.71.3.et q.15.4.3.o.
Et nos debemus pro fratribus animas ponere,22ᵉ.q.26.5.3ᵐ.
Nõ diligamus verbo neque lingua,sed opere et veritate, 22ᵉ.q.7.c.44.7.c.

Cap. 4.
Nolite credere omni spiritui,sed probate spiritus,si ex Deo sunt, 22ᵉ.qu. 189.9ª.1. 1ᵐ.& 10.1.1ᵐ.
Deus charitas est,22ᵉ.q.23.2.o.
Ipse prior dilexit nos,3ª.q.1.1.c.
Qui manet in charitate,in Deo manet,& Deus in eo,12ᵉ.q.28.2.o.et q.66.6.c.
Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foras mittit timorem, 22ᵉ.q.19.6.o.8.2ᵐ.et 10.c.et 3.q.7.6.3ᵐ.
Timor pœnam habet,22ᵉ.q.19.2.4.
Qui timet,non est perfectus in charitate,22ᵉ.q.19.10.o.
Si quis dixerit,quoniam diligo Deum, et fratrem suum odit, mendax est, 22ᵉ.q.110.1.2ᵐ.
Qui non diligit fratrem suum quem videt,Deum quem non videt,quomodo potest diligere,22ᵉ.q.26.2.1ᵐ.
Et hoc mandatum habemus a Deo,vt qui diligit Deum,diligat,et fratrem suum,22ᵉ.q.25.1.o.et q.44.2.o.

Cap. 5.
Et omnis qui diligit eum qui genuit,diligit et eum qui natus est ex eo,22ᵉ. q.2.8.3ᵐ.
In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus,et mandata eius faciamus,22ᵉ q.25.1.o.et q.44.2.o.
Hæc est charitas Dei,vt mandata eius custodiamus,22ᵉ.q.25.1.o.
Et mandata eius grauia non sunt,12ᵉ.q.107.4.o.
Omne quod natum est ex Deo,vincit mundum.3ª.q.15.3.2ᵐ.
Tres sunt qui testimonium dant in cælo, pater, verbum, et Spiritus sanctus,1ª.q.30.2.o.et q.31.1.o.et q.41.46.o.
Et hi tres vnum sunt,1ª.q.31.2.4ᵐ,et q.39.2.3.6.o.
Omnis qui natus est ex Deo, non peccat, sed gratia Dei conseruat eum,s.
Et malignus non tanget eum,3ª.q.29.1.3ᵐ.
Et mundus totus in maligno positus est,s.2.

¶ Auctoritates ex secunda Epistola Ioannis Apostoli.

Cap 1.
Et hęc est charitas,vt ambulemus secundũ mandata eius,12ᵉ.q.99.1.b.& c.
Qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem, 3ª.qu.16.3.4.7.c.
Videte vosmetipsos,ne perdatis quæ operati estis,3ª.q.89.4.5.6.o.

¶ Auctoritates ex tertia Epistola Ioannis Apostoli.

Cap. 1.
Qui bene facit,ex Deo est,22ᵉ.q.31.2.1ᵐ.

¶ Auctoritates ex Epistola Iudæ.

Cap. 1.
Angelos qui non seruauerunt suum principatum, sed dereliquerunt suum dominicilium,in iudicium magni Dei,vinculis æternis sub caligine reseruauit,1ª.q.64.4.o.
Cum Michael archangelus cum diabolo disputans, altercaretur de Moysi corpore non est ausus iudicium inferre blasphemiæ,sed dixit, Imperet tibi Deus,22ᵉ.q.76.4.1ᵐ.

¶ Auctoritates ex Apocalypsi Ioannis.

Cap. 1.
Qui est,et qui erat et qui venturus est,1ª.q.13.11.o.et q.39.8.fi.
Et princeps regum terræ,1ª.q.13.7.1ᵐ.et 6ᵐ.
Et qui eum pupugerunt,3ª.q.46.4.6.c.
Ego sum α, & ω, principium et finis,1ª.q.1.3.1ᵐ.et 7.c.

Cap. 2.
Quod charitatem tuam primam dereliquisti, 12ᵉ.q.3ª.71.4.c.et q.79.6.2ᵐ. et q.84.10.c.
Vincenti dabo edere de ligno vitæ,quod est in paradiso Dei mei, 1ª.quæs. 102.1.4ᵐ.
Vincenti dabo manna absconditum,12ᵉ.q.112.5.c.
Et dabo illi calculum candidum, et in calculo nomen nouum scriptum,1ª. q.13.o.
Quod nemo scit,nisi qui accipit,12ᵉ.q.112.5.c.

Cap. 3.
Tene quod habes,vt nemo accipiat coronam tuam,1ª.q.23.6.1ᵐ.
Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo,3ª.q.58.4.3ᵐ.

Cap. 4.
Qui est,et qui erat,et qui venturus est,s.1.
Et propter voluntatem tuam erant et creata sunt, 1ª. q.19.4.o.et q.20.5.c. et q.25.5.c.et q.45.6.c.et q.46.1.c.et 12ᵉ.q.110.1.c.et 3ª.q.86.2.c.

Cap. 6.
Vsquequo Domine,sanctus,& verus, non iudicas & vindicas sanguinem nostrum?22ᵉ.q.83.8.2ᵐ.

Cap. 7.
Et absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum,22ᵉ.q.82.4.3ᵐ.

Cap. 8.
Factum est silentium in cœlo,quasi media hora,3ª.q.60.8.o.
Et alius angelus venit & stetit ante altare,habens thuribulum aureum, & data sunt ei incensa multa,&c.3ª.q.37.3.4ᵐ.& q.83.5.2ᵐ.

Cap. 10.
Leuauit manum suam ad cælum,et iurauit per viuentem in sæcula seculorum,22ᵉ.q.89.10.4ᵐ.

Cap. 11.
Qui es,et qui eras,et qui venturus es,s.1.

Cap. 12.
Et signum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta sole, 12ᵉ.q.103.3.4ᵐ.
Et cauda eius trahebat tertiam partem stellarum cæli, et misit eas in terram,1ª.quæstion.63.8.o.
Et proiectus est draco ille magnus,serpens antiquus,22ᵉ.q.165.2.3ᵐ.& 4ᵐ.

Cap. 13.
Agnus qui occisus est ab origine mundi,3ª.q.83.1.c.
Et faciet omnes,&c.habere characterem in dextera manu, aut in frontibus suis,3ª.q.63.3.3ᵐ.

Cap. 14.
Et cantabant quasi canticum nouum,22ᵉ.q.152.5.3ᵐ.
Aut acceperit characterem in fronte sua,aut in manu sua,s.13.
Beati mortui qui in domino moriuntur,22ᵉ.q.124.5.o.

Cap. 15.
Quia solus pius es,22ᵉ.q.101.1.2ᵐ.

Cap. 16.
Qui habebant characterem bestiæ,s.13.
Qui es,et qui eras sanctus,s.1.

Cap. 19.
Et cecidi,ad pedes vt adorarem eum,et dixit mihi: vide ne feceris, 22.qu. 94.2.1ᵐ.et q.103.2.1ᵐ.
Qui acceperunt characterem bestiæ,s.13.

Cap. 20.
Nec acceperunt characterem eius in frontibus,aut in manibus suis,s.13.
Et libri aperti sunt,1ª.q.24.1.1ᵐ.

Cap. 21.
Ecce tabernaculum Dei cum hominibus,12ᵉ.q.102.4.2ᵐ.
Et absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum, &c. neque dolor erit vltra,22ᵉ.q.82.4.3ᵐ.
Ecce noua facio omnia,1ª.q.73.1.3ᵐ.
Ego sum, α & ω initium & finis,s.1.
Et habebat murum magnum & altum habentem duodecim portas, & in portis Angelos duodecim, & nomina inscripta duo decim tribuum,3ª. q.31.2.2ᵐ.
Mensura hominis,quæ est Angeli,11ᵉ.q.90.1.c.
Et ciuitas non eget Sole & Luna,vt luceant in ea,22ᵉ.q.47.5.2ᵐ.
Nam charitas Dei illuminabit eam,& lucerna eius, est agnus, 1ª. q.12.3.c.
Et portæ eius non claudentur per diem,1ª.q.73.1.2.c.

Cap. 22.
Et ostendit mihi fluuium aquæ viuæ, tanquam chrystallum, procedentem de sede Dei & agni,12ᵉ.q.1.2.3ᵐ.
In medio plateæ & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ afferens fructus duodecim,12ᵉ.q.70.3.o.
Per singulos menses reddens fructum suum,12ᵉ.q.102.2.o.& 4.c.
Est folia ligni ad sanitatem gentium,12ᵉ.q.70.3.o.
Et omne maledictum non erit amplius,12ᵉ.q.59.3.1ᵐ.
Et videbunt faciem eius,22ᵉ.q. 22ᵉ.q.1.1ᵐ.
Et non egebunt lumine lucernæ,neque lumine Solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos,s.21.
Ego sum α & ω, primus & nouissimus,principium & finis,s.1.
Veni Domine Iesu,3ª.q.44.3.3ᵐ.
Gratia Domini nostri Iesu Christi,cum omnib.vobis,3ª.q.77.2ᵐ.

INDEX

INDEX SECVNDVS

QVI VNIVERSAM SVMMAE Theologicæ Sancti Thomæ Aquinatis doctrinam ad locos communes,

SEV PRAECIPVA DOCTRINAE CHRIstianæ Capita alphabeti ordine digesta reuocatam, continet.

Abstinentia. 22ᵉ.q.146.
Acceptio personarum. 22ᵉ.q.63.
Ad accusationem iustam pertinentia. 22ᵉ.q.66.
Accedia. 22ᵉ.q.35.
Actio { angelorum in homines. 1ª.q.111. / corporalis creaturæ. 1ª.q.115.
Ad actionem hominis pertinentia, prima quæstio. 117.
Actus { humani sequentes rationem bonitatis. 12ᵉ.q.21. / imperati à voluntate. 12ᵉ.q.17.
Adiuratio. 22ᵉ.q.90.
Adoptio Christi. ertia. quæstio.23.
Adoratio { Christi. 3ª.q.25. / Dei. 22ᵉ.q.84.
Adulatio. 22ᵉ.q.115.
Adulterium. 22ᵉ.q.154.
Aequalitas diuinarum personarum ad inuicem. 1ª.q.42.
Aeternitas Dei. 1ª.q.10.
Affabilitas. 22ᵉ.q.114.
Ambitio. 12ᵉ.quæst.131.
Amicitia. 22ᵉ.quæst.114.
Amor { Dei. vt est nomen spiritus sancti. 1ª.quæstio.20. / seu dilectio angeli. 1ª.quæst.37. 1ᵉ.quæstio.60. 12ᵉ.quæst.26.
Amor. 22ᵉ.quæstio.27.
Amoris { causa. 12ᵉ.quæstio.28. / effectus.
Angelus. 1ª.à q.50.vsque 64.& à 106.vsque 114.
Anima in genere. 1ª.quæst.87.vsque ad quæstio.90.
Quomodo anima { coniuncta intelligat corporalia. 1ª.quæst.84. / intellectiua cognoscat seipsam. 1ª.quæst.87. / humana cognoscat quæ supra se sunt. 1ª.qu.88.
Annunciatio B.virginis. 1ª.quæstio.30.
Apostasia. 22ᵉ.quæstio.12.
Ascensio Christi. 3ª.quæstio.57.
Astutia. 12ᵉ.quæstio.55.
Auaritia. 22ᵉ.quæst.118.
Audacia. 12ᵉ.quæs.45.& 22ᵉ.quæst.127.

¶ Ex Supplemento.

Absolutio. 24.
Animæ exeuntis è corpore qualitas et pœna. 70.
Annexa { matrimonij et redditio debiti. 64. / sacramenti ordinis. 40.
Aureolæ. 96.
Baptismus Ioannis. 3ª.q.38.
Baptismi { effectus. 3ª.q.69. / minister. 3ª.q.67. / Sacramentum. 3ª.q.66.
Baptismum suscipientes. 3ª.q.68.
Ad baptismum concurrentia præparatoria. 3ª.q.71.
Baptizatio Christi. 3ª.q.37.
Beatitudo Dei. 1ª.q.26.
Beatitudo { hominis in quo consistat. 12ᵉ.q.2. / quid sit,et quæ requirat. 12ᵉ.q.3.& 4.
Beatitudinis adeptio. 12ᵉ.q.5.
Beatitudines ipsæ. 12ᵉ.q.69.
Ad beatitudinem requisita. 12ᵉ.q.4.
Bellum. secunda secundæ.quæstio.40.
Beneficentia. 22ᵉ.q.31.
Blasphemia { in generali. 22ᵉ.q.13. / in speciali. 22ᵉ.q.14.
Bonitas { Dei. 1ª.q.6. / humanorum actuum { in generali. 12ᵉ.q.18. / exteriorum. 12ᵉ.q.20. / interiorum voluntas. 12ᵉ.q.19.
Bonum { in communi. 1ᵉ.q.5. / circa passiones animæ. 12ᵉ.q.24. / facere & declinare à malo. 22ᵉ.q.79.

¶ Ex Supplemento.

Beatitudo sanctorum,& eorum mansiones. 93.
Beatorum dotes. 95.
Beatorum resurgentium conditiones. 82.
Bigamia. 65.
Irregularitas inde contracta. 660.
Cæcitas mentis. secunda secundæ quæstio.15.
Castitas. 22ᵉ.q.115.
Catechismus. 3ª.q.71.
Causa mali. 1ª.q.49.
Causa prima omnium entium. 1ª.q.44.
Charitas { secundum se. 22ᵉ.q.22. / comparatione subiecti. 22ᵉ.q.24. / quantum ad { obiectum. 22ᵉ.q.25. / ordinem diligendorum. 22ᵉ.q.26. / dilectionem. 22ᵉ.q.27.
Charitatis effectus { exteriores. 22ᵉ.q.31. / interiores. 22ᵉ.q.28. / quantum ad { misericordiam. 22ᵉ.q.30. / pacem. 22ᵉ.q.29.
Christo conuẽnientia vt est subiectus patri. 3ª.q.20.
Circuncisio. 3ª.q.70.
Circuncisio Christi. 3ª.q.37.
Circunstantiæ humanorum actuum. 12ᵉ.q.7.
Clementia. 2ᵉ.q.157.
Cognitio { angeli. 1ª.q.154. / angelorum { ex parte immaterialium. 1ª.q.156. / quantum ad res materiales. 1ª.q.57. / diuinarum personarum { animæ separatæ. 1ª.q.89. / 1ª.q.32.
Domparatio angelorum ad { corpora. 1ª.q.51. / locum. 1ª.q.52
Conceptio { Christi secundum principium actiuum. 3ª.q.32. / saluatoris secundum materiam corporis. 3ª.q.31.
Concupiscentia. 12ᵉ.q.30.
Conditio { corporis } prolis generandæ in statu innocẽtiæ. 3ª.q.100. / iustitiæ } / primi hominis secundum intellectum. 1ª.q.94. / scientiæ prolis generandæ. 2ª.q.101.
Confirmationis sacramentum. 3ª.q.72.
Consensus comparatione finis. 12ᵉ.q.15.
Consilium quod præcedit electionem. 12ᵉ.q.14.
Ad conseruationem speciei per generationem pertinentia. 1ª.q.98.
Conuersatio Christi. 3ª.q.40.
Conuersio panis & vini in sanguinem & corpus Christi. 3ª.q.75.
Contentio. 22ᵉ.q.38.
Correctio fraterna. 22ᵉ.q.33.
Consilij donum quod respondet prudentiæ. 22ᵉ.q.52
Continentia. 22ᵉ.q.155.
Contumelia. 22ᵉ.q.72.
Creatio. 1ª.q.45.
Creatura vna quomodo mouet aliam. 1ª.q.106.
Crudelitas. 22ᵉ.q.159.
Curiositas. 22ᵉ.q.167.
Custodia bonorum angelorum. 1ª.q.113.

¶ Ex Supplemento.

Clauium. { effectus. 18. / minister. 19. / potestas. 17.
De his in quos clauium vsus exerceri potest. 20.
Cognatio legalis. 57.
Conditio quam habent resurgentes. 87.
Confessio et eius necessitas. 6.
Confessionis { effectus. 10. / minister. 8. / qualitas. 9. / quidditas. 7. / sigillum. 11.
Consensus { coactus. 47. / obiectum. 48.
Contritio. 1.
Contritionis { effectus. 5. / quantitas. 3. / obiectum. 2. / tempus 4.
Corporum { resurgentium integritas. 80. / beatorum { agilitas. 84. / claritas. 85. / subtilitas. 83. / damnatorum resurgentium ordinationes. 86.
Decalogus. 12ᵉ.q.100.
Decimæ. 22ᵉ.q.87.

Defectus { à Christo assumpti. 3ª.q.14.
animæ à Christo assumpti. 3ª.q.55.
Delectatio. 12ᵩ.q.31.32.33.& 43.
Descensus Christi ad inferos. 3ª.q.52.
Desponsatio matris Dei. 3ª.q.29.
Derisio. 22ᵩ.q.75.
Desperatio. secunda secundæ.quæstio.20.
Detractio. 22ᵩ.q.73.
Deuotio. 22ᵩ.q.82.
Deus. 1ª.q.2.vsque 5.
Dilectio. 22.q.27.
Discordia. 22ᵩ.q.37.
Distinctio rerum { in communi. 1ª.q.47.
in speciali. 1ª.q.48.
Diuina { beatitudo. 1ª.q.26.
nomina. prima. quæstio.13.
potentia Dei. 1ª.q.28.
Diuinæ relationes. 1ª.q.28.
Diuinationes. 22ᵩ.q.95.
Doctrina { Christi. 3ª.q.42.
sacra. 1ª.q.1.
Dolor secundum se. 12ᵩ.q.35
Dominium hominis in statu innocentiæ. 1ª.q.96
Dona. 22ᵩ.q.68
Donum { quod est nomen Spiritus sancti, 1ª.q.38.
respondens fortitudini. 22ᵩ.q.39.
Dulia. 22ᵩ.q.103.
Ebrietas. 22ᵩ.q.150.
Electio. 12ᵩ.q.13.
Eleemosyna. secunda secundæ.quæstio.32.
Ἐπικουρία seu Epicia. 22ᵩ.q.120.
Ad statum episcoporum pertinentia. 22ᵩ.q.183.
Eucharistiæ { effectus. 3ª.q.79.
forma. 3ª.q.78.
materia. 3ª.q.74.
minister. 3ª.q.82.
sacramentum. tertia.quæstio.73.
ritus. 3ª.q.83.
vsus. 3ª.q.80.
In Eucharistia remanentia accidentia. 3ª.q.77.
Existentiæ modus in hoc sacramento. 3ª.q.76.
Existentia Dei in rebus. 1ª.q.8.
Exorcismus. 3ª.q.71.

¶ Ex Supplemento.

Excommunicatio. 21.
De his qui possunt excommunicare. 22.
De participatione cum excommunicatis. 23.
Extremæ vnctionis sacramentum. 29.
Effectus huius sacramenti. 30.
Minister huius sacramenti. 31.
Quibus hoc sacramentum conferri debeat,& qua parte. 32.
De iteratione huius sacramenti. 33.
Facere bonum,& declinare à malo. 22ᵩ.q.79.
Falsitas. 1ª.q.17.
Fatum. 1ª.q.116.
Fides quantum ad eius { actum { interiorem.s.credere. 22ᵩ.q.2.
Exteriorem,scilicet confiteri. 22ᵩ.q.3
habitum & ipsam fidem. 22ᵩ.q.4.
obiectum. 22ᵩ.q.1.
Fidei { habitus quantum ad { habentes ipsam. 22ᵩ.q.5.
eius causam. 22ᵩ.q.6.
effectus. 22ᵩ.q.7.
Finis { vltimus in communi. 12ᵩ.q.5.
productionis hominis. 1ª.q.93.
Fortitudo. 22ᵩ.q.123.
Fortitudinis partes in communi. 22ᵩ.q.128.
Fraus quæ committitur emptionibus & venditionibus. 22ᵩ.q.77.
Fructus. 12ᵩ.q.70.
Fruitio quæ est actus voluntatis. 12ᵩ.q.11.
Furtum & rapina. 22ᵩ.q.66.

¶ Ex Supplemento.

Filij illegitimè nati. 68.
Gaudium. 22ᵩ.q.28.
Gloria inanis. 22ᵩ.q.132.
Gloria Christi { in incarnatione assumpta. 3ª.q.7.
secundum quòd est caput ecclesiæ. 3ª.q.8.
Gratiæ { causa. 12ᵩ.q.112.
Dei essentia. 12ᵩ.q.110.
diuisio. 12ᵩ.q.111.
effectus. 12ᵩ.q.113.
gratis datæ quantum ad genera linguarum. 22ᵩ.q.176.
necessitas. 12ᵩ.q.108.
Gratia { miraculorum. 22ᵩ.q.278.
primi hominis. 1ª.q.95.
quantum ad eius { causam. 22ᵩ.q.128.
effectus. 12ᵩ.q.113.
sermonis sapientiæ siue scientiæ. 22ᵩ.q.177.
Gratitudo. 22ᵩ.q.106.
Gubernationis diuinæ effectus in speciali. 1ª.q.104.
Gubernatio rerum in communi. 1.q.103.
Gula. secunda secundæ.quæstio.148.
Habitus in generali quantum ad substantiam eorum. 12ᵩ.q.49.
Habitus subiectum. 12ᵩ.q.50.
Habitum { causa quantum ad { augmentum. 12ᵩ.q.52.
generationem. 12ᵩ.q.51.
corruptio & diminutio. 12ᵩ.q.53.
distinctio. 12ᵩ.q.54.
Hæresis. 22ᵩ.q.11.
Quomodo homo factus sit ad imaginem & similitudinem Dei. 1ª.q.93.
Homo quantum ad essentiam. 1ª.q.75.
Homicidium. 22ᵩ.q.64.
Honestas. 2ᵩ.q.145.
Humanorum actuum principium exterius. 12ᵩ.q.109.
Humilitas. 22ᵩ.q.161.
Hypocrisis. 22ᵩ.q.111.
Iactantia. secunda secundæ quæstion.112.
Ideæ. 1.q.15.
Idololatria. 22ᵩ.quæstio.94.
Ieiunium. 22ᵩ.q.147.
Ignorantia causa peccati ex parte rationis. 12ᵩ.q.76.
Imago. 12ᵩ.q.35.
Immutabilitas Dei. 1ª.q.9.
Impositio nominis Iesu. 3ª.q.37.
Imprudentia. 22ᵩ.q.53.
Impugnatio malorum angelorum. 1ª.q.113.
Incontinentia. 12ᵩ.q.156.
Infidelitas. secunda secundæ quæstion.10.
Infinitas Dei. 1ª.q.7.
Ingratitudo. 22ᵩ.q.107.
Ingressus religionis. 22ᵩ.q.189.
Iniuriæ in personam proximi commissæ. 22ᵩ.q.65.
Iniustitia. 22ᵩ.q.59.
Iniustitia { aduocatorum. 22ᵩ.q.71.
iudicis. 22ᵩ.q.67.
rei in sua defensione. 22ᵩ.q.69.
testis in testificando. 22ᵩ.q.70.
Inobedientia. 22ᵩ.q.105.
Intellectus donum. 22ᵩ.q.8.
Intellectus noster quid cognoscat in corporalibus. 1ª.q.89.
Intentio quæ est actus voluntatis. 12ᵩ.q.12.
Intimiditatis vitium. 22ᵩ.q.162.
Inuidia. 22ᵩ.q.36.
Inuoluntarium. 12ᵩ.q.6.
Ira secundum se. secunda secundæ.quæstio.46.
Iracundia. 22ᵩ.q.158.
Iræ { causa effectiua & remedia. 12ᵩ.q.47.
effectus. 12ᵩ.q.48.
Irascibiles passiones. 12ᵩ.q.40.
Ironia. secunda secundæ.quæstio.113.
Irreuerentia { Dei. 22ᵩ.q.99.
rerum sacrarum. 22ᵩ.q.97.
Iudicium. 22ᵩ.q.60.
Iuramentum. 22ᵩ.q.89.
Ius. 22ᵩ.q.57.
Iustificatio. 12ᵩ.q.113.& 114.
Iustitia. 22ᵩ.q.58.
Iustitia commutatiua & distributiua. 22ᵩ.q.61.
Iustitia & gratia primi hominis. 1ª.q.95.
Iustitia & misericordia Dei. 1ª.q.21.

¶ Ex supplemento.

In dulgentia. 25.
De his qui possunt facere indulgentias. 26.
Quibus valent indulgentiæ. 27.
Ignis vltimæ conflagrationis. 74.
Impedimenta matrimonij. 50.
Impedimentum { affinitatis. 55.
cognationis spiritualis. 56.
conditionis seruitutis. 52.
consanguiniatis. 54.
disparitatis cultus. 59.
frigiditatis,maleficij,furiæ & amentiæ. 58.
voti solennis. 61.
voti & ordinis. 53.
superueniens matrimonio consummato,quod est fornicatio. 62.
Iudicium generale quo tempore & loco fiet. 89.
Forma iudicis venientis ad iudicium. 90.
Laus Dei. 22ᵩ.q.91.
Legalia circa puerum Iesum obseruata. 3ª.q.37.
In noua lege contenta. 12ᵩ.q.108.
Legis { humanæ { mutatio. 12ᵩ.q.97.
potestas. 12ᵩ.q.96.
nouæ ad veterem comparatio. 12ᵩ.q.107.
veteris præcepta. 12ᵩ.quæstio.99.
Legum { differentia. 12ᵩ.q.91.
effectus. 12.q.92.
Lex in { communi. 12ᵩ.q.90.
speciali. 12ᵩ.q.93.
Lex { humana secundum se. 12ᵩ.q.95.
naturali. 12ᵩ.q.94.
noua. prima secundæ quæstio.106.
vetus secundum se. 12ᵩ.q.98.
Liberalitas. 22ᵩ.q.117.
Liber vitæ. 1ª.q.24.
Liberum arbitrium. 1ª.q.89.
Litigium. secunda secundæ.quæstio.116.

Locutiones angelorum. 1ª.q.107.
Luxuria. 22ᵩ.q.253.
Luxuriæ partes. 22ᵩ.q.154.

¶ Ex Supplemento.

Libellus repudij. 67
Magnanimitas. 22ᵩ.q.129.
Magnificentia. 22ᵩ.q.134.
Maledictio. 22ᵩ.q.76.
Malitia { Actuũ { intentionis voluntatis. 12ᵩ.q.19.
humanorum { in generali. 12ᵩ.q.18.
exteriorum.
culpæ angelorum. 12ᵩ.q.63.
Malum. 1ª.q.48.
Malum circa passiones animæ. 12ᵩ.q.24.
Manifestatio Christi nati. 3ª.q.36.
Mansuetudo. 22ᵩ.q.157.
Martyrium. 22ᵩ.q.124.
Mediator Dei & hominum,Christus. 3ª.q.26.
Memoria. 22ᵩ.q.49.
Mendacium. 22ᵩ.q.110.
Meritum quod est effectus gratiæ cooperantis. 12ᵩ.q.114.
Miracula Christi in { generali. 3ª.q.43.
speciali. 3ª.q.44.
Misericordia Dei. 1ª.q.21.
Missio { angelorum. 1ª.q.112.
diuinarum personarum. 1ª.q.43.
Modestia in { communi. 22ᵩ.q.160.
exteriori apparatu, 22ᵩ.q.169.
exterioribus motibus corporis. 22ᵩ.q.128.
Modus { assumptionis humanæ quantum ad ordinem. 3ª.q.6.
cognitionis angelicæ. 1ª.q.58.
cognitionis propheticæ. 22ᵩ.q.173.
conceptionis. 3ª.q.31.
emanationis rerum à principio, 1ª.q.45.
& ordo intelligendi, 1ª.q.85.
quo Christus vsus est in sacramento Eucharistiæ. 3ª.q.81.
quo voluntas mouetur. 12ᵩ.q.10.
vnionis { verbi incarnati, 3ª.q.2.
personæ diuinæ. 3ª.q.3.
ex parte humanitatis, 3ª.q.4.
ex parte partium humanæ naturæ. 3ª.q.5.
Mors Christi. 3ª.q.50.
Motiuum voluntatis. 12ᵩ.q.9.
Metus localis angelorum, 1ª.q.53.
Mulierum ornatus. 22ᵩ.q.169.
Mutatio creaturarum à Deo. 5ª.q.105.

¶ Ex Supplemento.

Matrimonium. 41.
Matrimonij error. 51.
Matrimonium inquantum sacramentum est. 42.
Matrimonij definitio. 44.
Misericordia Dei respectu damnatorum. 99.
Mundi qualitas & refurgentium post iudicium. 91.
Natiuitas Saluatoris. 3ª.q.35.
Natura prima omnium entium. 1ª.q.44.
Negligentia. 22ᵩ.q.54.
Negotiatio. 22ᵩ.q.77.
Nomen { Dei. 1ª.q.13.
Spiritussanti,quod est, { amor. 1ª.q.37.
donum. 1ª.q.38.

¶ Ex Supplemento.

Nuptiæ secundæ. 63.
Obedientia. 22ᵩ.q.104.
Oblatio. 22ᵩ.q.86.
Oblatio Christi in templum. 3ª.q.37.
Obseruantia. 22ᵩ.q.102.
Odium. 12ᵩ.q.29.& 22ᵩ.q.34.
Officia hominis in generali. 22ᵩ.q.183.
Opus { Creationis creaturæ corporalis. 1ª.q.65.
distinctionis secundum se & primæ diei, 1ª.q.67.
secundæ diei, 1ª.q.68.
tertiæ diei. 1ª.q.69.
ornatus quantum ad 4ᵐ.diem. 1ª.q.70.
quintæ diei, 1ª.q.71.
sextæ. 1ª.q.72.
Omnes septem dies in communi. 1ª.q.75.
Oratio. 22ᵩ.q.83.
Ordinatio angelorum. { secundum hierarchias. 1ª.q.108.
malorum. 1ª.q.109.
Ordo { conceptionis. 3ª.q.33.
creationis ad distinctionem. 1ª.q.66.
Origo diuinarum personarum. 1ª.q.27.

¶ Ex Supplemento.

Ordinis sacramentum. 34.
Effectus huius sacramenti. 35.
Qualitas suscipientium hoc sacramentum. 36.
Ordinum distinctio. 37.
Conferentes hoc sacramentum. 38.
Impedimentum huius sacramenti. 39.
Paradisus. 1ª.q.102.
Paruificentia. 22ᵩ.q.135.
Passiones animæ in { generali. 12ᵩ.q.22.
speciali. 12ᵩ.q.26.
Passionum { inter se differentia. 12ᵩ.q.23.
ordo. 13ᵩ.q.25.
Passio Christi. 3ª.q.46.
Passionis Christi causa efficiens. 3ª.q.47.
Passio Christi quid effecerit. 3ª.q.48.& 49.
Patientia. 22ᵩ.q.136.
Peccata quæ distinguuntur secundum reatum pœnæ. 12ᵩ.q.88.
Peccata secundum se. 12ᵩ.q.71.
Peccati { causæ ex parte { diaboli. 22ᵩ.q.80.
hominis. 12ᵩ.q.91.
voluntatis. 12ᵩ.q.78.
causæ exteriores ex parte Dei. 12.q.79.
effectus in { corruptione naturæ. 12ᵩ.q.85.
macula animæ. 12ᵩ.q.86.
reatu pœnæ. 12ᵩ.q.87.
originalis { essentia. 12ᵩ.q.82.
subiectum. 12ᵩ.q.83.
traductio. 12ᵩ.q.81.
Peccatorum { ad inuicem comparatio. 12ᵩ.q.73.
causæ { in generali. 12ᵩ.q.75.
ex parte appetitus sensitiui. 12ᵩ.q.77.
distinctio. 12ᵩ.q.72.
remissorum reditus. 3ª.q.88.
subiectum. 22ᵩ.q.74.
Peccatum { primi hominis quod fuit superbia. 22ᵩ.q.163.
secundum se quod est causa alterius. 12ᵩ.q.84.
veniale secundum se. 12ᵩ.q.89.
Perfectio { Christi concepti. 3ª.q.34.
Dei. 1ª.q.4
in esse gratiæ & gloriæ. 3ª.q.62.
Perfectionis status in communi. 22ᵩ.q.184.
Periurium. 22ᵩ.q.98.
Perseuerantia. 22ᵩ.q.137.
Perseuerantiæ vitia opposita, 22ᵩ..q.138.
Personæ diuinæ in generali. 1ª.q.29.
Pertinentia ad personam { Patris. 1.q.33.
Filij. 1ª.q.34 & 35.
Spiritussancti. 1ª.q.36.
Personæ in comparatione ad { essentiam. 1ª.q.39.
proprietatem. 2ª.q.40.
Personarum actus notionales. 1ª.q.41.
Pietas, 22ᵩ.q.101.& 121.
Pluralitas diuinarum personarum. 1ª.q.30.
Ad pluralitatem vel vnitatem pertinentia in diuinis. 1ª.q.31.
Pœna dæmonum. 1ª.q.64.
Pœnitentiæ { effectus. 3ª.q.86.
partes. 3ª.q.90.
Sacramentum. 3ª.q.84.
virtus. 3ª.q.85.
Potentia Dei. 1ª.q.25.
Potentiæ { animæ Christi. 3ª.q.13.
Animæ { in generali, 1ª.q.77.
in speciali. 1ª.q.78.
appetitiuæ. 1ª.q.80.
intellectiuæ, 1ª.q.79.
Præcepta { ceremonialia veteris legis. { secundum se. 12ᵩ.q.101.
secundum suas causas. 12ᵩ.q.102.
iudiciali in communi. 12ᵩ.q.104.
moralia veteris legis. 12ᵩ.q.100.
charitatis. 22ᵩ.q.24.
fortitudinis. 22ᵩ.q.140.
iustitiæ. 22ᵩ.q.122.
prudentiæ, 22ᵩ.q.56,
pertinentia ad { fidem. } 22ᵩ.q.16.
scientiam.
intellectum spem.
& donum timoris. 22ᵩ.q.22.
Præceptorum { ceremonialium duratio. 12ᵩ.q.103.
iudicialium ratio. 12ᵩ.q.105.
Prædestinatio. 1ª.q.23.
Præsidentia angelorum super creaturam corporalem. 1ª.q.101.
Præsumptio. 22ᵩ.q.130.
Primatus Petri, 22ᵩ.q.1.2r.10.
Principium durationis rerum creatarum. 1ª.q.46.
Processio { diuinarum personarum. 1ª.q.27.
creaturarum à Deo. 1ª.q.44.
Prodigalitas. 22ᵩ.q.119.
Productio { angelorum in esse naturæ. 1ª.q.61.
angelorum in esse gratiæ & gloriæ. 1ª.q.62.
primi hominis quantum ad animam. 1ª.q.90.
corporis primi hominis. 1ª.q.91.
mulieris. 1ª.q.92.
Propagatio hominis secundum corpus. 1ª.q.119.
Prophetiæ { causa 22ᵩ.q.172.
diuisio. 22.ᵩ.q.174.
essentia. 22ᵩ.q.171.
Prouidentia Dei. 1ª.q.22.
Prudentia { secundum se. 22ᵩ.q.47
quantum ad virtutes coniunctas. 22ᵩ.q.51.

Prudentiæ { partes in generali. 22æ.q.48.
partes singulæ. 22æ.q.49.
species. 22æ.q.50.
vitia opposita, cum ea similitudinem habentia. 22æ.q.55. }
Pugna dæmonum. 1ª.q.114.
Purgatio Mariæ virginis. 3ª.q.37.
Pusillanimitas. 22æ.q.133.

¶ Ex Supplemento.

Pœna damnatorum. 97.
Pœnitentiæ { sacramentum suscipientes. 16.
solennis ritus. 28. }
Raptus. 22æ.q.173.
Recuperatio virtutum per pœnitentiam. 2ª.q.89.
Religio secundum se. 22æ.q.81.
Religionis ingressus. 22æ.q.189.
Religionis status in quo consistat. 22æ.q.186.
Religionum differentia. 22æ.q.188.
De religiosis competentibus. 22æ.q.187.
Remissio venialium peccatorum. 3ª.q.87.
Restitutio. 22æ.q.62.
Resurrectio Christi. 3ª.q.53.
Resurgentis Christi qualitas. 3ª.q.54.
Resurrectionis Christi manifestatio. 3ª.q.55.
Resurrectionis causalitas. 3ª.q.56.
Rixa. 22æ.q.4.

¶ Ex Supplemento.

Receptacula animarum. 69.
Resurrectio. 75.
Resurrectionis { causa. 76.
tempus & modus. 77.
terminus. 78.
conditio. 69 }
Resurgentium qualitas. 81.
Sacerdotium Christi. 3ª.q.22.
Sacramenta. 3ª.q.60.
Sacramentorum { causa. 3ª.q.74.
character. 3ª.q.63.
effectus principalis 3ª.q.62.
necessitas. 3ª.q.61.
numerus. 3ª.q.65. }
Sacrificia. 22æ.q.85.
Sacrilegium. 22æ.q.99.
Sanctificatio B. virginis. tertia quæstio.37.
Sapientiæ donum. 22æ.q.45.
Scandalum. 22æ.q.43.
Scientia { Dei. { pertinens ad animam Christi. 3ª.q.14.
Dei. { infusa vel acquisita. 3ª.q.10
3ª.q.11
indita & experimentalis. 3ª.q.12 }
Scientiæ Domini. 22æ.q.9.
Schisma. 22æ.q.39.
Seditio. secunda secundæ.quæst.42.
Sensualitas. 1ª.q.81.
Sensus hebetudo. 22æ.q.15.
Septimus dies, & ad illum pertinentia. 1ª.q.73.
Sepultura Cristi. 3ª.q.50.
Sessio Christi ad dexteram Patris. 3ª.q.58.
Similitudo diuinarum personarum. 1ª.q.42.
Simonia. 22æ.q.100.
Simplicitas Dei. 1ª.q.3.
Simulatio. secunda secundæ.q.111.
Sobrietas. 22æ.q.149.
Spes & desperatio. 12æ.q.40.
Spes secundum se. 22æ.q.17.
Spei subiectum. 22æ.q.18.
Status { primi hominis secundum intellectum. 1ª.q.94.
hominis in generali. 22æ.q.183. }
Ad statum primi hominis ad conseruationem indiuidui pertinentia. 1ª.quæst.97.
Substantia angelorum absoluta. 1ª.q.50.
Studiositas. 22æ.q.166.
Stultitia. 22æ.q.46.
Superbia in communi. 22æ.q.161.
Superstitio. 22æ.q.92.
Superstitionis species quantum ad cultum veri Dei. 22æ.q.93.
Superstitiones conseruantiarum. 22æ.q.96.
Susurratio. 22æ.q.74.

¶ Ex Supplemento.

De modo quo sancti se habent ad damnatos. 94.
Satisfactio eius & quidditas. 12.
Satisfactionis { possibilitas. 13.
qualitas. 14. }
De his per quæ fit satisfactio. 15.
Signa quæ iudicium præcedent. 73.
Sponsalia. 43.
Suffragia mortuorum. 71.
Temperantia. 22æ.q.141.
Temperantiæ { vitia opposita. 22æ.q.142.
partes { in generali. 22æ.q.143.
singulæ in speciali. 22æ.q.144. }
præcepta. 22æ.q.70. }
Tentatio { Christi. 3ª.q.41.
primorum parentum. 22æ.q.165.
qua Deus tentatur. 22æ.q.97. }
Timor. 12æ.q.41.& 22æ.q.125.
Timoris { obiectum. 12æ.q.42.
causa. 12æ.q.43.
effectus. 12æ.q.44.
donum spei respondens. 22æ.q.19.
vitium. 22æ.q.129. }
Traductio hominis ex homine secundum animam. 1ª.q.118.
Transfiguratio Christi. 3ª.q.45.
Tristitia secundum se. 12æ.q.35.
Tristitia { Bonitas vel malitia. 12æ.q.39.
causæ. 12æ.q.36.
effectus. 12æ.q.37.
remedia. 12æ.q.38. }
Venditio. 22æ.q.77.
Verecundia. 22æ.q.144.
Veritas. prima quæst.16. & secunda secundæ.quæst.109.
Virtutis subiectum. 12æ.q.56.
Virtutes. { cardinales. 12æ.q.61.
theologicæ. 12æ.q.61. }
Virtutum { æqualitas. 12æ.q.66.
causa. 12æ.q.63.
connexio. 12ª.q.65.
duratio post hanc vitam. 12ª.q.67.
essentia. 12ª.q.55.
intellectualium distinctio. 12æ.q.57.
medium. 12æ.q.64.
moralium ab intellectualibus distinctio. 12æ.q.58.
moralium secundum comparationem ad passiones distinctio. 12æ.q.59.
moralium ab inuicem distinctio. 12æ.q.60. }
Vindicatio. 22æ.q.108.
Virginitas. 22æ.q.152.
Virginitas Mariæ virginis. 3ª.q.28.
Visio Dei. 1ª.q.12.
Vita Dei. 1ª.q.18.
Vitæ diuisio in actiuam & contemplatiuam. 22æ.q.179.
Vita { contemplatiua. 22æ.q.180.
actiua. 22æ.q.181. }
Vitarum inter se comparatio. 22æ.q.132.
Vitia secundum se. 12æ.q.71.
Vltimus finis hominis. 12æ.q.1.
Vnio animæ ad corpus. 1ª.q.76.
Vnionem Christi consequentia. 3ª.q.16.
Vnitas Dei. 1ª.q.11.
Vnitati { coniuncta quantum ad voluntatem. 3ª.q.18.
Christi incipientia quantum ad esse. 3ª.q.17.
coniuncta quantum ad operationem. 3ª.q.19. }
Voluntarium. 12æ.q.6.
Voluntas. 1ª.q.81.
Voluntas { Dei. 1ª.q.19.
quorum sit volitorum. 12æ.q.8. }
Pertinentia ad voluntatem primi hominis. 1ª.q.95.
Votum. 22æ.q.88.
Vsura. 22æ.q.78.
Vsus qui est actus voluntatis. 12æ.q.16.

¶ Ex Supplemento.

Visio diuinæ essentiæ per comparationem ad beatos. 92.
Voluntas & intellectus damnatorum. 98.
Vxoricidium. 60.

FINIS.

IUXTA ALPHABETI QUOQUE

Ordinem digestus, Res omnes atque doctrinas memorabiles,

QUAE IN TRIBUS ISTIUS SUMMAE PARTIBUS

Tractatæ sunt, summatim comprehendens, & locum vbi latiùs explicantur, demonstrans.

Animaduerte Lector notas quibus breuitatis gratia in hoc Indice, & aliis vsi sumus, ante primum Indicem breuiter esse declaratas.

A

Abdicatio rerum temporalium secundum præparationem animi, vt scilicet homo sit paratus, si opus fuerit, omnia dimittere vel distribuere, pertinet directè ad perfectionem: non autem abdicatio rerum actualis: quia sic in ea non consistit essentialiter perfectio, sed est quoddam perfectionis instrumentum, 12æ.q.108.4.4m.et 22æ.q.184.7.1m.
Ablatiuus ɔstituitur ī vi causę efficientis, vel fianlis vel formalis: vel ī vi effectus formalis, 1ª.q.37.2.c.
Ablutio manuum in missa fit ad decentiam: & significat emundationem etiam à minimis peccatis, 3ª.q.83.5.1m.
1 Abraham fuit perfectus, 22æ.q.186.4.2m.
2 Abraham æqualiter metuit in matrimonio, sicut Ioannes in virginitate, 22æ.q.152.4.1m.et q.186.4.2m.
3 Abraham est primum exemplum fidei tripliciter.sc.primo recedendo ab infidelibus: Secundo credendo aliquid supra naturam: et tertiò accipiendo circuncisionem, 12æ.q.102.5.1m.et 3ª.q.70.2.c.
4 Peccatum Idololatriæ incepit tempore Abrahæ, 22æ.q.94.4.2m.& q.174.6.c.et 3ª.q.70.1.1m.
5 Abraham petens signum promissæ possessionis, non tentauit Deum, nec peccauit. 22æ.q.97.2.3m.
6 Abraham non fuit mendax, dicendo Sarā sororem suam, 22æ.q.110.3.3m. et 4.5m.et q.111.1.1m.
7 Abraham accedens ad ancillam suam, non peccauit. 22æ.q.154.2.3m.
8 Abraham volens occidere Isaach, non peccauit: quia debuit obedire prę cepto Dei, 12æ.q.94.5.o.et 22æ.q.64.6.1m.et q.104.4.2m.et q.15.4.2 2m.
9 Abraham emendo speluncam in sepulturam, non peccauit. 22æ.q.9.100. 4.3m.
10 Christus specialiter dicitur filius Abrahæ & Dauid, triplici ratione.s. quia ad hos specialiter de Christo repromissio facta est: et quia Christus futurus erat Rex, Propheta & sacerdos, et quia in Abraham primò incepit circuncisio, et in Dauid electio. 1ª.q.31.2.o.
11 Abraham fuit primus inter antiquos patres, quia accepit promissionem de Christo nascituro. 3ª.q.50.2.c.
12 Promissio de Christo facta fuit Abrahæ, non quidem propter meritum eius, sed ex gratia Dei. 12æ.q.98.4.c.
13 Omnes descendentes ab Abraham decimati sunt in eo, præter Christū. 3ª.q.31.8.o.
14 In communi, Abraham dedit decimas Melchisedech, summo sacerdoti. 22æ.q.87.1.3m.
15 Abraham adorauit Angelos, in quantum apparentes in corporibus, qua si imaginibus repræsentabant trinitatem. 1ª.q.51.3.5m.
16 Abraham iustè obtulit Angelis cibos, quia credidit eos homines esse, in quibus tamen Deum venerabatur, sicut solet Deus esse in Prophetis: vt Augustinus dicit. 1ª.q.51.3.5m.
Abrenuntiatio diuitiarum comparatur eleemosynis, sicut vniuersale particulari: & holocaustum sacrificio, 12æ.qu.102.3.8m.& 22æ.quæst.180.3. 6m.& 5m.
Abscōdere peccatum, cōtingit dupliciter, scilicet, dum fit, & per negligentiam confessionis. Primum est remedium contra peccatum, quia peius est peccatum publicum, quàm occultum propter maiorem contemptum, & propter scandalum. Sed secundum contrariatur pœnitentiæ. 3ª.q.84.6.1.
1 Absolutio facta à sacerdote peccatore, valet sicut & à iusto, nisi sit hæreticus. 22æ.q.39.3.o.
2 Absoluit Deus authoritatiuè, homo verò vt minister & instrumentaliter. Et inter ministros Dei Papa dicitur absoluere aliquem etiam si per alium officium absolutionis impendat. 1ª.q.112.1.2m.fi.1.
3 Forma absolutionis sacramentalis est hæc: Ego te absoluo. Reliqua quæ adiunguntur, sunt in arbitrio sacerdotis. 3ª.q.84.3.c.
4 Forma absolutionis sacramentalis differt a forma baptismi & confirmationis. 3ª.q.84.3.c.
5 Forma absolutionis sacramentalis debet fieri per verbum indicatiuum. 3ª.quæstion.84.3.o.
6 Absolutio in publico facta, vt in missa, & prima, & completorio non est sacramentalis. 3ª.q.84.3.1m.
7 Effectus, & culpa remittitur per absolutionem sacerdotis. 3ª.q.84.3.3m.
8 Quædam reliquiæ peccati remanent post absolutionem, s. dispositio ad peccatum, & reatus: licet diminuta. 3ª.q.86.5.o.& q.89.1.3m.
Absolutum est prius relatiuo secundum esse, & est posterius relatiuo secundum dici. 12æ.q.16.4.2m.
1 Abstinentia importat substractionem ciborum. Ideò est virtus, si ratione reguletur. 22æ.q.143.c.et q.146.1.o.
2 Abstinentia est spiritualis virtus, 22æ.q.146.2.o.
3 Effectus, & abstinentia a cibo necessario ad valetudinem, quo ad optimam dispositionem corporis, laudatur, non autem quo ad ea quæ incumbunt ex officio, vel societate. 22æ.q.141.6.o.& q.142.1.c.& q.127.1.o.& quæstion.150.1.1m.
4 Abstinentia consistit in medio, licet denominetur à defectu. 22æ.quæst. 146.1.3m.
5 Vsus ciborum & eorum abstinentia non pertinent ad regnum Dei nisi sint cum ratione, fide & dilectione Dei. 12æ.q.146.1.1m.
6 In scientia abstinentia est ministranda, vt scilicet homo à cibis abstineat prout oportet, pro congruentia hominum cum quibus viuit, & personæ suæ: & pro valetudinis suæ necessitate. 22æ.q.146.1.c.fi.
1 Abstractio triplex, scilicet à materia & ab inferiori, & à sensu. 1ª.q.40.3.c.
2 Abstractio duplex, scilicet secūdum duplicem operationem intellectus id est, per modum compositionis & diuisionis. Sicut cum intelligimus aliquid non esse in alio, vel esse separatum ab eo, vel per modum simplicis & absolutæ considerationis: sicut cum intelligimus vnum, nihil cōsiderando de alio, 1ª.q.75.1.1m.
3 Abstractio fit à materia quadruplici, scilicet, sensibili intelligibili, communi & indiuiduali. 1ª.q.85.1.2m.& 3ª.q.77.2.4m.
4 Mathematica astrahunt à materia sensibili, non autem à materia intelligibili, sed per eam demonstrant. 1ª.q.85.1.2m.& 3ª.q.77.2.4m.
5 Intellectus agens, abstrahit species intelligibiles à phantasmatibus: inquantum virtute eius possumus intelligere naturas specierum, sine cōditionibus indiuidualibus. 1ª.q.12.13.c.& q.85.1.1m.& 3m.& 4m.
6 Necesse est, quòd intellectus noster abstrahat à phantasmatibus. 1ª.q.85. 1.o.& q.86.2.2m.& q.101.1.o.
7 Immo in statu innocentiæ homo non acquisiuisset scientiam ex sensibus. 3ª.q.61.2.o.
8 Omnis intellectus abstrahit ab hinc & nunc: aliter tamen angelicus, quam humanus. 1ª.q.50.2.c.& q.107.4.c.
9 Perfectio prudentiæ & cuiuslibet intellectualis virtutis consistit in abstractione à sensibilibus. 22æ.q.53.6.c.
10 Quanto plus intellectus abstrahit in sensibilibus, tanto melius intelligit. 22æ.q.15.3.c.& q.53.6.c.
11 Abstractio à sensibus dupliciter contingit, scilicet ex causa animali, id est, attentione ad intelligibilia vel imaginabilia, vel ex causa nauturali, id est, ex infirmitate vel somno. 22æ.q.173.3.c.
12 Abstractio à sensibus ex triplici causa contingit scilicet corporali: vt in firmitate vel diabolica, vel diuina. 22æ.q.173.3.c.& q.175.1.c.fi.
13 In abstractione speciei intelligibilis est ordo, quia primò oportet quòd species repræsentetur sensui: secundò imaginationi, et tertiò intellectui possibili, qui immutatur speciebus phantasmatum secundum illustrationem intellectus agentis. 22æ.q.171.2.c.
14 Abstractio à sensibus quandoque fit perfectè, scilicet, vt nihil sensibus percipiatur: quandoque imperfectè, scilicet, vt discernatur, sed non plenè inter visa imaginariè & visa per sensum. 12æ.q.173.3.c.
15 Visio Dei, & videns Deum per essentiam, non potest aliquid abstrahere ab illo. 3ª.q.3.3.c.
16 Homo in hac vita non potest videre essentiam Dei, nisi abstrahatur à sensib. 1ª.q.12.11.2m.& 12æ.q.98 3.2m.& 22æ.q.175.4.o.&5.c.& q.180.5.c.
17 Christus mortalis videbat Dei essentiam, sicut etiam beati sine abstractione à sensibus. 22æ.q.175.4.1m.
18 Ad videndum essentiam Dei non oportet abstrahi ab operibus vegetatiuis. 22æ.q.175.5.3m.
19 In visione prophetica aliquando fit abstractio à sensibus, aliquando verò non. 22æ.q.173.3.o.
1 Abstractum, & In Deo, et abstractum et concretum in diuinis sunt idem realiter, & differunt ratione. 1ª.q.1.2.3.c.& qu.3.3.c.& 1m.et q.40.1.1m. & 2.c.& 3ª.q.17.1.c.
2 In creaturis, In omni creatura differunt concretum et abstractum. 1ª. quæstion.40.1.1m.
3 Omne abstractum etiam non subsistens, est tantum vnum numero. 1.quęstion.54.1.c.
4 Abstractum significat incompletum non subsistens, concretum verò compositum. 1ª.q.3.3.1m.et q.13.1.3m.et q.32.2.c.
5 Nomina concreta significant ens completum subsistens: sed abstracta quo aliquid est. 1ª.q.3.3.1m.et q.1.1.2m.et q.32.2.c.
6 Nomina concreta et abstracta possunt prædicari de Deo. 1ª.q.3.3.1m.et 13.1.2m.et q.32.2.c.
7 Abuti potest aliquis prophetia vt obiecto, non autem vt principio. 22æ. quæst.55.q.1m.
1 Accedere ad Deum, vel recedere, non ex passibus corporis, sed effectibus mentis. 1ª.q.3.1.5m.
2 Deus dicitur accedere ad nos, vel recedere, inquantum participamus influentiam bonitatis eius, vel deficimus ab ea. 1ª.q.9.1.3m.
1 Acceptio personarum est attendere ad conditionem personæ, nihil facientem ad illud negotium. 1ª.q.23.5.3m.et 12æ.q.97.4.2m.et q.98.4.2m. et q.106.3.1m.et 22æ.q.63.1.o.et 2.4.c.
2 Acceptio personarū est tantum de re debita. Ideò nō conuenit Deo. 1ª, q.13.5.3m.et q.65.2.3m.et 12æ.q.98.42m.et q.106.3.1m.et 22æ.q.61.1.3m.
3 In honorando contingit acceptio personarum. 22æ.q.63.3.o.

4 In iudiciis contingit acceptio personarum.22ꝯ.q.63.4.o.
5 Acceptio personarum est peccatum oppositum iustitiæ distributiuæ. 22ꝯ.q.63.princip.et 1.o.et 2.c.
6 Acceptio personarum est grauius peccatum in re spirituali, quàm temporali.22ª.q.63.2.o.
Accessus est prior in intentione,et posterior in executione quàm recessus.12ꝯ.q 29.2.1ᵐ.et q.36.1.c.et 3ª.q.82.6.2ᵐ.
2 Accessus est prior recessu ex parte mouentis, sed est posterior ex parte mobilis.12ꝯ.q 113.8.1ᵐ.et 3ª.q.85.6.2ᵐ.
1 ACcidens non est ens,sed entis.1ª. q.5.5.2ᵐ.et q.90.2.c.et 12ꝯ.q.55. 4.1ᵐ.et q.110.2.3ᵐ.et 3ª.q.11.5.3ᵐ.et q.77.1.4ᵐ.
2 Propria diffinitio accidentis, non est esse in subiecto, sed est esse rem cui debetur esse in subiecto.3ª.q.77.1.2ᵐ.
3 Accidens in concreto diffinitur per subiectum loco generis, sed in abstracto loco differentiæ.12ꝯ.q.53.2.3ᵐ.
4 Non omne adueniens rei post esse completum,est accidens.3ª.q.2.6.2ᵐ.
5 Omne accidens & omnis forma non subsistens,est ens verum,&bonum vt quo,non autem vt quid.12ª.q.55.4.1ᵐ.
6 Omne accidens depēdet à subiecto,et per illud diffinitur.12ꝯ.q.53.3.1ᵐ.
7 Immo mensura debet esse homogenea,id est, eiusdem generis cum mensurato.1ª.q.1.5.2ᵐ.& 12ꝯ.q.19.4.2ᵐ.
8 Omne accidens est per se respectu alicuius subiecti, cum omne per accidens reducatur ad per se.1ª.q.22.4.c.& q.103.7.c.& 3ᵐ.
9 Omne accidens est nobilius suo subiecto secundum quid, sed simpliciter est ecōuerso.1ª.q.16.6.1ᵐ.et 12ꝯ.q.66.4.c.fi.et qu.110.2.2ᵐ. et 22ꝯ.q. 23.1.3ᵐ.et 3ª.q.11.5.3ᵐ.
10 Nullum accidens excedit suum subiectum secundum esse, sed secundum operationem,1ª.q.115.1.5ᵐ.
11 Quod conuenit accidenti ex parte subiecti, et non ex ratione accidentis,non attribuitur accidenti in abstracto,sed in cōcreto.22ꝯ.q.53.2.3ᵐ.
12 Accidens potest esse sine subiecto,virtute Dei.3ª.q.77.1.o.
13 Accidens non potest transire de subiecto ad subiectum idem numero, sed benè idem specie.3ª.q.62.3.2ᵐ.et q.77.1.c.
14 Accidens indiuiduatur,numeratur,et distinguitur secundum suum subiectum.1ª.q.29.1.c.& q.39.3.c.
15 Accidentia numerantur secundum supposita.1ª.q.36.4.7ᵐ.et q.39.3.c.
16 Duo accidentia numero eiusdem rationis, non possunt esse simul in eodem subiecto.1ª.q.94.3.1ᵐ.et 12ꝯ.q.63.4.3ᵐ.
17 Accidens potest esse subiectum accidentis, sed per substantiam.1ª.q.77. 7.2ᵐ.q.78.4.3ᵐ.et 12ꝯ.q.7.1.3ᵐ.et q.50.2.2ᵐ.q.56.1.3ᵐ.et 3ª.q.77.2.1ᵐ.
18 Subiectum est causa proprij accidentis in triplici genere causæ,scilicet vt causa materialis,efficiens,& finalis.Aliorum autem accidentium est tantum causa materialis.1ª.q.77.6.c.
19 Subiectum est causa propria accidentis,non per transmutationem, sed per quandam naturalem consequentiam et resultationem, 1ª.q.77.6. 3ᵐ.& 7.1ᵐ.
20 Accidentia non habent materiam ex qua,sed in qua,scilicet subiectum & circa quam,scilicet obiectum,12ꝯ.q.55.4.c.
21 Accidens comparatur ad subiectum,vt actus ad potentiam,1ª.q.3.6.c.et q.54.3.2ᵐ.
22 Accidentium innaturalium,subiectum est tantum causa materialis.1ª. q.77.6.o.
23 Accidens in concreto habet genus à subiecto loco materiæ, sed in abstracto à modo essendi.12ꝯ.q.35.4.2ᵐ.
24 Accidens potest agere in suum subiectum tantum formaliter, non autem effectiuè.12ꝯ.q.85.1.4ᵐ.& q 110.2.1ᵐ.& q.11.2o ᵐ.& 2.1ᵐ.
25 Substantia spiritualis non est subiectum accidentis, nisi pertinentia ad intellectum vel voluntatem.12ꝯ.q.50.5.o.
26 Sacramentum,Deus instituit quod accidentia panis &vini sint in sacramento altaris,& ibi maneant sine subiecto,quadruplici ratione, scilicet quantum ad vsum, quantum ad manducationem spiritualem, quæ est per fidem, quantum ad vitationem horroris & irrisionis, & quantum ad spiritualia,quæ per corporalia consueuerunt ostendi.3ª.q.75.2. 3ᵐ.& 50.& q.76.1.3ᵐ.
27 Accidens est ibi sine subiecto.3ª.q.75.5.o.& q.77.1.o.
28 Quantitas est ibi subiectum aliorum accidentium.3ª.q.77.2.o.
29 Accidentia hæc non sunt subiectiuè in aëre.3ª.q.77.1.c.
30 Accidentia hæc habent modum essendi, agendi,& patiendi substantiæ. Ideo possunt agere & pati quicquid poterat substantia præexistens. 3ꝯ.q.77.3.4.5.6.7.8.o.
31 Accidentia hic agunt virtute substantiæ.3ª.q.75.6.3ᵐ.& q.77.3.o.
32 Accidentia hæc possunt immutare ad formam substantialē.3ª.q.77.3.3ᵐ
33 Accidentia hæc immutant corpora vicina.3ª.q.77.3.o.
34 Accidentia hæc nutriunt.3ª.q.77.6.o.
35 Accidentiū istorum operationes quædam sunt naturales,& quædam miraculosæ.ibid.
36 Ex eis potest aliquid generari.3ꝯ.q.77.5.o.& 8.3ᵐ.
37 Hæc accidentia possunt misceri cum aliis liquoribus.3ª.q.77.8.o.
38 Accidentia hæc possunt frangi,nec tamē Christus frangitur.3.q.77.7o.
39 Hæc fractio tria significat.s.diuisionem corporis Christi in passione,distributionem virtutis eius,& triplicem statum animarum,sc.quia quidam sunt adhuc viui, quidam in plena participatione beatitudinis: & quidam in expectatione plenæ beatitudinis.3ª.q.83.5.7ᵐ.& 8ᵐ.
40 Accidentia hæc corrumpi possunt sicut & ante consecrationem dupliciter,scilicet per se,id est per alterationem contrariarum qualitatū per augmentum & diminutionem id est, per additionem vel diuisionem quantitatum,& per accidens, id est,per corruptionem subiecti. 3ª.qu. 77.4.o.5.c.
41 Ista corruptio non est miraculosa, sed miraculum præsupponit. 3ª.qu. 77.4.3ᵐ.et 5.c.fi.
42 Nulla immutatio horum accidentium facit ibi desinere corpus Christi, nisi quia corrumperetur substantia panis et vini, si adesset. 3ª.q.76.6.o. et q.8.c.fi.et q.77.4.o.et 5.8.c.et q.80.3.c.et 3ᵐ.et q.83.6.7ᵐ.
43 Accidentia hæc sunt composita ex quo est,et quid est.3ª.q.77.1.4ᵐ.
44 Medium, Nihil potest esse medium inter substantiam & accidens.1ª.q. 77.1.5ᵐ.
45 Accidens speciei consequitur formam, accidens autem indiuidui consequitur materiam.1ª.q.52.3.2ᵐ.
46 Accidens dicitur dupliciter, scilicet natura accidentis condiuisa substantiæ,et quod nominat aliquid per aliud.1ª.q.77.1.5ᵐ.et 12ꝯ.q.7.1.2ᵐ 3ª.q.2.6.2ᵐ.
47 Accidens per se consideratur ab arte,non autem accidens omnino per accidens.12ꝯ.q.7.2.2ᵐ.et q.18.3.2ᵐ.
48 Accidens aliquod miraculosè productum in aliquo subiecto, efficitur ei naturale,sicut cęcus miraculosè illuminatus,naturaliter videt.1ª.q. 77.4.3ᵐ.
49 Accidens & omne præter rationem rei est duplex, scilicet determinatiuum alicui s essentialium principiorum, & non determinatiuum. Secundum tantum est in angelis, sed vtrumque est in compositis.1ª.q. 54.3.2ᵐ.
50 In Deo,Nullum accidens est in Deo,1ª.q.3.6.o.et q.6.3.c. et q.28.2.c.et q.29.3.3ᵐ.et q.40.1.1ᵐ.et q.54.3.2ᵐ.
51 Ista est per se,& nullo modo per accidens:Pater est Deus,& ecōuerso. 1ª.q.39.6.2ᵐ.
52 Accidens in abstracto, non prædicatur secundum magis & minus,12ꝯ. q.52.1.2.3.& q.53.2.3ᵐ.
53 Accidens non generatur nec corrumpitur, & quæ corrumpuntur, non omnino in nihilum rediguntur,non quidem quia aliqua pars eorum remaneat,sed quia remaneat in potentia materiæ vel subiecti, 1ª.q.105.4. 3ᵐ.& 12ꝯ.q.110.2.3ᵐ.
54 Accidens non variatur subiectiuè,sed subiectum secundum ipsum,1ª.q. 9.2.3ᵐ.& q.16.8.c.fi.
1 Quod autem accidit in hominibus,quod bonum fit,vt in paucioribus,et malum vt in pluribus,ex hoc contingit,quia pluribus modis cōtingit deuiare à medio, quam medium tenere: & etiam quia sensibilia sunt magis nota apud multos,quam bona rationis,12ꝯ.q.71.2.3ᵐ.
2 Omne quod aduenit alicui post eius esse cōpletum,conuenit ei accidentaliter,nisi trahatur in communione illius esse completi.3ª.q.2.6.2ᵐ.
3 Quod accidit alicui naturæ,nō est vniuersaliter in illa natura.1ª.q.51.1.c.
4 Nulla forma de genere substantiæ conuenit alicui accidentaliter. Ideò omnis forma adueniens accidentaliter,est accidens.1ª.q.67.3.c.
1 Accidia est tædium bene operandi,& tristitia de re spirituali.1ª.qu.63.2. 2ᵐ.& 22ꝯ.q.65.1.2.c.& 3.c.et 2ᵐ.et 4.c.et 2ᵐ.& q.54.2.1ᵐ.
2 Accidia non est recessus mentis à quocunque bono spirituali,sed à diuino,cui oportet mentem ex necessitate inhærere.22ꝯ.q.35.3.2ᵐ.
3 Accidia est peccatum.22ꝯ.q.35.1.o.
4 Accidia de se est peccatum mortale.22ꝯ.q.35.3.o.
5 Tristitia de bono spirituali diuino,est speciale peccatum, scilicet accidia: sed in communi conuenit omni vitio. Similiter gaudium de bono spirituali diuino,conuenit speciali virtuti scilicet charitati, sed in cōmuni conuenit omni virtuti.22ꝯ.q.35.2.o.& 3.2ᵐ.& 4.3ᵐ.
6 Accidia est species tristitiæ.12ꝯ.q.35.8.o.
7 Accidia est vitium capitale.22ꝯ.q.35.4.o.& q.36.4.c.
8 Diuisio,& Filiæ accidiæ sunt sex:s.malitia,rancor,pusillanimitas,desperatio,torpor,& euagatio mentis.22ꝯ.q.35.4.2ᵐ.& 3ᵐ.
9 Accidia est contraria charitati.22ꝯ.q.35.3.c.fi.
10 Accidia & inuidia opponitur gaudio charitatis scilicet prima, vt est de bono diuino,secunda,vt est de bono proximi.22ꝯ.q.34.princip.& q.15. princ.& 3.c.et q.36.3.c.& 3ᵐ.
11 Accidia est contra tertium præceptum decalogi.22ꝯ.q.35.3.1ᵐ.
12 Effectus,& Ieiunantes maximè impugnantur circa horam sextam,idest in meridie ab accidia,propter famen,& æstus solis.22ꝯ.q.35.1.2ᵐ.
1 Diuisio,& Accipere aliquid in bono vel in malo, dicitur dupliciter,scilicet accipere propriè,& accipere abusiuè,22ꝯ q.55.4.1ᵐ.
2 Non omne acceptum,est receptum in aliquo.1ª.q.17.2.3ᵐ.
3 Accipere ab alio est commune Christo & creaturæ analogicè, non autem vniuocè.1ª.q.33.3.2ᵐ.
Accipiter significat ministros potentum ad prædam. 12ꝯ.q. 102.6.1ᵐ.co.3.
1 ACcusatio debet fieri in scriptis.22ꝯ.q.68.2.o.
2 Accusatio est de præcepto valenti probare peccatum contra communitatem.22ꝯ.q.68.1.o.
3 Accusatio est iniusta per calumniam,præuaricationem & tergiuersationem.22ꝯ.q.68.3.o.
4 In denunciatione enim attenditur emendatio fratris,sed in accusatione punitio criminis.22ꝯ.q.67.3.2ᵐ.& q.68.1.c.
5 Accusatus tenetur dicere veritatem iudici interroganti iuridicè,scilicet si præcessit infamia,vel indicia expressa,vel probatio semiplena, 22ꝯ.q. 69.1.o.et 2.c.
6 Accusatus potest defendere se per prudentiam, non autem per calumniam,vel collusionem.22ꝯ.q.69.2.o.& 3.c.
7 Et ei licet appellare.22ꝯ.q.69.3.c.
8 Accusatus falsò ex leuitate & non ex malitia, potest remittere pœnam talionis,non autem si desistat per collusionem. sed tantum princeps.22ꝯ. q.68.4.2ᵐ.
9 Accusans in probatione deficiens meretur pœnam talionis.22ꝯ.q.64.4.o.
10 Accusans falsò,meretur duplicem pœnam, scilicet talionis pro nocumento accusati, & infamiæ pro calumnia. Sed quandoque princeps liberat ab vtraque,& quandoque tantum à prima.22ꝯ.q.68.4.3ᵐ.
11 Desistere ab accusatione ordinatè & sine vitio contingit dupliciter, scilicet si in processu perpendat se falsò accusasse,vel si princeps eam abolear.22ꝯ.q.68.3.3ᵐ.
12 In notoriis non requiritur accusator, quia infamia tenet locum accusatoris.22ꝯ.q.67.2.3ᵐ.& 3.2ᵐ.
13 Subditi possunt suos superiores accusare.22ꝯ.q.78.1.2ᵐ.
14 Nullus debet accusare religiosum in capitulo de crimine occulto.22ꝯ. quæstion.33.7.4ᵐ.
15 Excommunicati infames, & de maiori crimine accusati, non possunt accusare.22ꝯ q.69.1.1ᵐ.
1 Acetum & vinum differunt specie.3ª.q.74.2ᵐ.
2 Acetum non potest naturaliter mutari in vinum,nisi resoluatur in materiam primam.3ª.q.74.5.2ᵐ.
1 Achaz rex non petens signum à Deo peccauit,&non peccasset si signum petiisset

petiisset.22ꝯ.q.97.2.3ᵐ.
Acquirere illicite,contingit tripliciter,scilicet vel ratione causæ, vel acquirentis,vel eius a quo auferitur.22ꝯ.q.32.2.c.& q.62ꝯ.2ᵐ.& q.87.2ᵐ.
1 ACtio Dei est sua essentia,& sua potentia.1ª.q.14.4.o. & q.19.1.o.& 4.2ᵐ.& q.25.1.2ᵐ.& q.30.2.3ᵐ.& q.41.4.3ᵐ.& q.45.3.1ᵐ.& q.54.1. 2.3.c.& q.77.1.c.& 2.c.& q.79.1.c.& q.87.3.o.& 12ꝯ.qu.49.4.c.& q.55.2.3ᵐ.& 3ª.q.9.1.1ᵐ.
2 Actio Dei est vna secundū rem,& multæ secundum rōnem.1ª.q.30.2.3ᵐ
3 Deus agit in omni operante.1ª.q.105.5.o.& 12ꝯ.q.55.4.6ᵐ.
4 Actio Dei quæ operatur in omni operatione creaturæ, non est creatio. 1ª.q.45.8.o.
5 Actio Dei non subtrahit actiones agentium inferiorum.1ª.q.105.5.o.
6 Omnis actio creaturæ est à Deo.1ª.q.105.c.& 12ꝯ.q.6.1.3ᵐ.& qu.69.2.o. & q.109.1.c.
7 Omnis actio formæ substantialis vel accidentalis, dependet à Deo,3ª. q.77.3.2ᵐ.
8 Actio intellectus & cuiuslibet creaturæ,dupliciter dependet à Deo,scilicet formaliter & effectiuè.1ª.q.105.5.c.& 12ꝯ.q.109.1.c.
9 Actio propriè est operatio voluntatis imperata, manens in operante. Sed facere est operatio transiens.12ꝯ.q.57.4.c.& 5.1ᵐ.
10 Actio recta differt ab actione reflexa.1ª.q.28.4.2ᵐ.& q.87.3.2ᵐ.
11 Duplex est actionis genus,vna,scilicet actio quæ transit in aliquid exterius,inferens ei passionem,sicut vrere & secare.alia verò quę non transit in rem exteriorem, sed magis manet in ipso agente.Et hæc est duplex:scilicet quædam corporalis,sicut sentire:& alia spiritualis,intelligere & velle.1ª.q.18.3.1ᵐ.et q.41.1.c.
12 Actio duplex,scilicet immanens & transiens.1ª.q.14.2.c.& q.18.3.1ᵐ.et q.23.2.1ᵐ.et q.27.1.3.5.c.et q.28.4.c.q.41.2.c.q.54.1.3ᵐ.& 2.c.q.56.1.c.et q.85.3.c.& 12ꝯ.q.3.2.3ᵐ.et q.31.5.c.& q.74.1.c.
13 Obiectum actionis transeuntis siue materia,est separata ab agente, obiectum autem immanentis vnitur ei,1ª.q.56.1.c.
14 Actio transiens infert ex se passionem, non autem immanens.1ª.q.23.2. 1ᵐ.& 22ꝯ.q.59.3.3ᵐ.
15 Actio immanens est actus et perfectio agentis,non autem transiens,sed tantum patientis.12ꝯ.q.3.2.3ᵐ.et q.31.5.c.
16 Actio duplex,scilicet,vna cum transmutatione materiæ,sicut actio physica:alia sine transmutatione materiæ,quæ scilicet materiam non præsupponit, sicut patet in creatione.Sed actio corporis est, qua agit secundum quod est actu,in aliud corpus secundum quod est in potentia. 1ª.q.91.2.c.& q.115.1.c.
17 Omnis actio creaturæ differt realiter ab ea.1ª.q.54.1.2.c.
18 Actio instrumenti duplex.s.secundum propriam formam, & vt mouetur a principali agente.Prima est alia ab actione principalis agentis:secunda verò est eadem.3ª.q.19.1.c.& 2ᵐ.& 2.c.et q.62.1.2ᵐ.
19 Actio humana speciem fortitur à fine proximo:quia ad bonitatem, vel malitiam rei non solum exigitur bonitas,vel malitia finis vltimi,quem respicit voluntas intendens: sed etiam bonitas vel malitia finis proximi,quem respicit voluntas eligens.Et ideò non sequitur, quod bonitas voluntatis intendentis ad bonitatem actus sufficiat. 12ꝯ.qu.1.3.c.et 3ᵐ.et 22ꝯ.q.11.1.2ᵐ.
20 Actio dicitur voluntaria dupliciter, scilicet imperatiuè et elicitiuè, 12ꝯ.q.1.1.2ᵐ.q.5.princip.
21 Actio voluntaria fundatur super actionem naturæ.12ꝯ.q.10.1.1ᵐ.
22 Eadem actio secundum speciem naturæ,potest differre secundum speciem moris,& econuer,12ꝯ.q.1.3.3ᵐ.& 3ª.q.47.2.3ᵐ.
23 Actionum quæ ab homine aguntur,illæ solæ dicuntur humanæ propriè quæ sunt a voluntate deliberata. Si quæ autem aliæ actiones homini conueniant, possent dici quidem hominis actiones, sed non propriè humanæ,cum nō sint hominis,inquantum est homo: sicut cum aliquis mouet pedem vel manum aliis intentus, vel fricat barbam.12ꝯ.quæst. 1.1.a.3.& c.et 3ᵐ.
24 Actio naturæ terminatur ad vnum, non autem voluntaria. 1ª.q.41.2.c. 12ꝯ.q.10.1.1ᵐ.
25 Actio primi principij, propriè dicitur operatio non autem actiones secundorum,sed dicuntur operata.3ª.q.19.1.c.
26 Actio & passio conueniunt in vna substantia motus, & sunt vnus motus numero, & differunt tantum secundum diuersas habitudines.1ª.q. 28.3.1ᵐ.q.41.1.2ᵐ.q.45.2.2ᵐ.et 3.c.et 22ꝯ.q.90.3.c.
27 Actio speciem habet a forma agentis. 1ª.q.14.5.3ᵐ.et 12ꝯ.qu.1.3ꝯ.et 3ª. q.19.1.3ᵐ.
28 Principium actionis,primò est finis:secundò agens: tertia forma,non autem materia.3ª.q.105.5.c.
29 Actio quælibet commensuratur virtuti agentis. Nec aliquod agens naturale nititur ad agendum id q̄ excedit suam facultatem,22ꝯ.q.130.1.c.
30 Omnis forma dependens ab agente secundum fieri tantum, remanet cessante actione eius.1ª.q.10.4.1.c.
31 Impossibile est actionem vnius agentis terminari ad formam tantum, et alterius ad subiectū formę,nisi in agētib.subordinatis.1ª.q.118.2.3ᵐ.
32 Vna et eadem actio,procedit a primo et secundo agente, non autem à duobus agentibus vnius ordinis.1ª.q.105.5.2ᵐ.
33 Quanto agens est potentius, tanto magis potest actionem suam diffundere ad magis distans,1ª.q.118.1.c.et 22ꝯ.q.141.7.3ᵐ.
34 Actionum quarum vna est regula et ratio alterius,vna non impedit,sed iuuat aliam.1ª.q.112.1.3ᵐ.
35 Actio non attribuitur instrumento propriè, sed principali agenti.12ꝯ. q.16.1.c.fi.et 22ꝯ.q.172.1.3ᵐ.et 3ª.q.13.3.c.et q.15.9.1ᵐ.
36 Actio attribuitur instrumento sicut immediate agenti, sed principali agenti,sicut in cuius virtute agit instrumentum,3ª.q.665.1ᵐ.
37 Actio instrumenti duplex, scilicet secundum propriam formam, et vt mouetur a principali agente. Prima est alia ab actione principalis agentis:secunda verō eadem.3ª.q.19.1.c.et 2ᵐ.et 2.c.et q.62.1.2ᵐ.
38 Si sic vnum agens principale et duo instrumenta, dicetur vnum agens simpliciter et duæ actiones:si autem econuerso,dicetur econuerso.1ª. quæstion.76.2.c.
39 Instrumentum duas habet actiones, scilicet vnam instrumentalem secundum quam operatur:non in virtute propria, sed in virtute principalis agentis,aliam propriam,quæ competit sibi secundum propriam formam,sicut securi competit scindere ratione suæ acuitatis:facere autem lectum inquantum est instrumentum artis: Non autem perficit actionem instrumentalem,nisi exercendo actionem propriam, scindendo enim facit lectum.3ª.q.62.1.2ᵐ.
40 Impossibile est quōd eadem numero essentialiter sit actio principalis agentis,et instrumenti.3ª q.19.1.c.
41 Malum in actione semper causatur ex defectu agentis, principalis vel instrumentalis. Similiter in effectu proprio, vel in dispositione materiæ.Sed in patiente, ex imperfectione vel defectu agentis vel materiæ. 1ª.q.49.1.c.et 3ᵐ.12ꝯ.q.18.2.c.
42 Omnis actio est per aliquam formam.1ª. q.48.1.4ᵐ.et q.76.1.c.et 3ª.q. 19.1.5ᵐ.
43 Forma est principium actionis.22ꝯ.q.179.1.1ᵐ.
44 Forma non nominat principium actionis,vt est in agente:sed vt respicit effectum.1ª.q.14.8.c.
45 Actiones sunt suppositorum.12ꝯ.q.14.8.c.
46 Forma substantialis non est principium actionis, nisi mediante qualitate.1ª.q.77.1.c.et 4ᵐ.et 3ª.q.77.3.3ᵐ.
47 Qualitatis actio non producit formam substantialem, nisi in virtute formæ substātialis.1ª.q.45.8.2ᵐ.et q.67.3.3ᵐ.q.115.1.5ᵐ.et 3ª.q.77.3.3ᵐ.
48 Forma perfecta secundum esse reale, potest esse principium actionis transeuntis,non autem imperfecta.12ꝯ.q.5.6.2ᵐ.
49 Forma determinata ad vnam operationem,non requirit dispositionem 12ꝯ.q.49.4.c.et 1ᵐ.
50 In eodem instanti acquiritur forma,et incipit actio. 12ꝯ.q. 113.50.7.4ᵐ.
51 In communi.Actio secundum primam impositionem nominis importat originem motus: quo remoto nihil aliud quàm originem originis importat.1ª.q.41.1.2ᵐ.et q.45.3.c.
52 Actio propriè est actualis virtutis.1.q.54.1.c.
53 Actio quædam est finis,non autem quælibet.12.q.1.1.1.2ꝯ.et q.19.1.2ᵐ.
54 Quælibet actio eo modo est bona,quo habet esse:sed non est bona simpliciter,nisi habeat plenitudinem sui esse.12ꝯ.q.18.1.o.
55 Actio humana est bona vel mala quadrupliciter, scilicet, ex genere ex obiecto,fine circunstantiis,et huiusmodi.12ꝯ. q.18.o.et q.20.1.2.c.et q. 73.7.1ᵐ.
56 Eadem actio inquantum multa,potest esse bona et mala,non autem inquantum vna 3ª.q.82.5.3ᵐ.
57 Omnis processio est secūdum aliquā actionem,et ecōuerso.1ª.q.27.1.c.
58 Actio fine motu non infert ex se passionem,nisi grammaticè:vt in diuinis.1ª.q.41.1.3ᵐ.
59 Actio cum motu est semper cum innouatione,fieri,et corruptione: nō autem actio fine motu.Ibid.
1 Differentia,Actus duplex scilicet primus et secundus.1ª.q.48.5.c.et 12ꝯ. q.3.2.c.et q.111.2.c.fi.
2 Actus primus est esse:secundus autem operatio.12ꝯ.q.111.2.c.fi.
3 Actus dupliciter est alicuius potentiæ, scilicet licitiuè et imperatiuè 12ꝯ.q.1.1.2ᵐ.et q.6.prin.et 4.c.et q.8.prin.et 3ª.q.85.2.1ᵐ.
4 Actus dupliciter dicitur esse moralis.s.essentialiter, i.elicitus à voluntate,et quoad vsum,i.impetratus.123.q.1.1.c.et 2ᵐ.
5 Aliquis actus est vnus numero secundum esse naturale:et duo in genere moris.12ꝯ.q.20.6.o.
6 Actus dupliciter non est ordinatus in Deum,s.ex parte actus non ordinabilis:vt omne peccatum vel ex parte agentis.12ꝯ.q.21.4.c.
7 Potentia dupliciter est actus corporis,s.in formando organum.et in essentia animæ,1ꝯ.q.76.8.4ᵐ.
8 Actum oportet proportionari obiecto et agenti:sed ab obiecto speciē habet à virtute vero vel à potētia agentis habet modum intentionis. 1ª.q.89.6.c.et 22ꝯ.q.26.7.c.
9 Potentiæ distinguuntur per actus,& per obiecta,1ª.q.77.3.o.
10 Actus cuiuslibet potentiæ vel habitus sumitur secundum ordinem potentiæ vel habitus ad obiectum.22ꝯ.q.2.2.5.c.
11 Nihil subest potentiæ habitui vel actui: nisi mediante ratione formali obiecti.12ꝯ.q.1.1.c.& 22ꝯ.q.1.3.c.
12 Sicut se habet actus ad actum, sic & potentia ad potentiam respectu obiecti adæquati,non autem respectu obiecti particularis. 22ꝯ. q.2.2.5.c.
13 Obiectum comparatur ad actum potentiæ passiuæ, vt principium & causa mouens, ad actum verò potentiæ actiuæ, vt terminus & finis eius.1ª.q.77.3.c.& 12ꝯ.q.1.3.c.
14 Actus in rationem obiecti, & actus in obiectum sub tali ratione, sunt eiusdem speciei,vt visio luminis,& visio coloris.22ꝯ.q.25.1.c.
15 Omnis virtus & potentia eodem actu fertur in obiectum, et in rationē formalem obiecti,22ꝯ.q.25.1.c.
16 Nihil potest esse obiectum habitus vel actus, nisi obiectum potentiæ subiectæ vtrique.22ꝯ.q.162.3.c.
17 Prima bonitas vel malitia actus moralis est ex obiecto conuenienti sicut in naturalibus ex forma. Et dicitur bonum vel malum ex genere, id est,secundum speciem.12ꝯ.q.18.2.c.
18 Species bonitatis vel malitiæ actuum ex obiecto per se ordinato ad finem,continetur sub specie ex fine. Si autem per accidens sunt species disparatæ.12ꝯ.q.18.7.o.et 22ꝯ.q.11.2ᵐ.
19 Actus moralis habet speciem ex obiecto,et fine. 1ª.q.48.1.2ᵐ.et 12ꝯ.q.1. 3.o.et q.7.3.3ᵐ.et 4.o.et q 18.2.3.o.et q.5.6.8.cet q.9.1.c.et q.58.1.c.& q. 60.1.3ᵐ.& q.72.1.o.& 3.o.22ꝯ.q.4.3.c.et qu.19.3.4.c.et q.23.4.c.et q.25.1.c. et q. 47.5.c.q.647.c.et q.92.2.c.et q.110.1.c.et q.154.1.c.et q.181.2.1ᵐ.
20 Actus moralis est bonus vel malus, principaliter ex obiecto et fine:secundariò autem ex circunstantiis.12ꝯ.q.18.2.3.4.o. & q. 21.1.o.& q.42. 6.c.& q.72.1.1ᵐ.
21 Obiectum comparatur ad actum interiorem vt finis, ad exteriorem verò,vt materia circa quam.12ꝯ.q.18.4.c.& q.54.2.3ᵐ.& q.72.3.2ᵐ.
22 Actus non denominatur a potentia,nisi sit ab ea sine respectu ad aliam. 12ꝯ.q.8.2.c.
23 Non omnis diuersitas actuum, sed tantum formalis facit diuersitatem potentiarum.1ª.q.77.3.c.& q.79.7.9.c.& 10.3ᵐ.& 12ꝯ.q.54.1.1ᵐ.
24 Actus diuersarum potentiarum differunt genere.12ꝯ.q.23.c. q.54.1.1ᵐ.
25 Idem actus potest pertinere ad diuersas potantias.12ꝯ.q.56.2.1ᵐ.

26 Idem actus potest pertinere ad diuersas potentias secundum diuersas rationes, & diuerso ordine: nô autem æqualiter, & eodem ordine. 12ę. quæst. 56. 2. 1m.
27 Vnius potentiæ non possunt esse simul plures actus. 1a. q. 58. 7. 2m. & q. 62. 7. 3m. & 12ę. q. 54. 1. 3m. & 22ę. q. 18. 1. 3m.
28 Vnius potentiæ non possunt esse simul plures actus, nisi sint subordinati. 1a. q. 58. 7. 2m. & q. 62. 7. 3m. & 12ę. q. 54. 1. 3m. & 12ę. q. 18. 1. 3m.
29 Proximum principium actus est vis appetitiua. 22ę. q. 59. 4. c.
30 Actus respectu vnius potentiæ differunt specie, qui respectu alterius potentiæ sunt eiusdem speciei. 12ę. q. 18. 5. c.
31 Quæ habet potentia immaterialis, & nulla materialis reflectitur super actum suum. 1a. q. 87. 3. 3m. & 22ę. q. 25. 2. c.
32 Actus est prior potentia. 1a. q. 82. 3. 2m.
* Imò actus est posterior potentia. 1a. q. 77. 2. 1m.
33 Actus in diuersis est prior potétia, sed in eodem est posterior secundum tempus. 1a. q. 3. 1. c. & 8. c. fi. & q. 77. 3. 1m. & qu. 72. 3. 2m. & q. 85. 3. 1m. & q. 94. 3. c. & 12a. q. 50. 2. 3m.
34 Actus semper superat potentiam in bono, & malo. 12ę. q. 71. 1. c.
35 In potentiis ordinatis actus potentiæ superioris est, sicut forma actus potentiæ inferioris. 12ę. q. 13. 1. c. & q. 7. 2. c. fi.
36 Actus potentiæ inferioris se habet vt materiale respectu actus potentiæ superioris, & ille vt formale respectu eius, 12ę. q. 7. 14. c.
37 Potentia actiua non distinguitur contra actum, sed in eo fundatur, 1a. q. 25. c. 1m.
38 Nullus actus producitur perfectè ab aliqua potentia actiua, nisi sit ei consimilis per aliquam formam, quæ sit principium eius. 12ę. qu. 23. 2. c.
39 Habitus est actus primus, non autem secundus. 12ę. q. 49. 3. 1m.
40 Habitus dupliciter potest habere ordinem ad actum, scilicet secundum rationem habitus, & secundum rationem subiecti, id est, potentiæ. 12ę. q. 49. 3. o.
41 Species habitus distinguuntur secundum species actuum. 3a. q. 83. 2. c.
42 Idem actus potest à diuersis habitibus informari: & sic ad diuersas species reduci. 22ę. q. 4. 3. 1m.
43 Idem habitus potest habere diuersos actus eiusdem rationis ordinatos quorum vnus sequitur ex alio: & fit mediante priori. Sed habitus non diffinitur & denominatur nisi à primo. 22ę. q. 28. 4. c. & qu. 29. 4. c. & q. 51. 2. 3. c. & q. 161. 2. 3m.
44 Actus vnius virtutis vel vitij ordinatus ad finem alterius efficitur species eius. 22ę. q. 154. 10. c. 1m. & 181. 1. 3m. & 2. c.
45 Quilibet actus proportionaliter habitui intensus auget eum vel ad hoc disponit: non autem remissus. 12ę. q. 52. 3. o.
46 Diuersi actus quorum vnus est ratio alterius, nô diuersificant habitum 22ę. q. 28. c. 4. & 3a. q. 8. 5. 2m.
47 Habitus acquisitus semper reddit actum similem actui, à quo generatus est secundum speciem, non autem secundum modum, 1a. qu. 89. 6. 3m. & 12ę. q. 78. 3. 2m.
48 Idem actus specie naturæ potest esse in diuersis generibus moris, scilicet virtutis & vitij. 12ę. q. 13. 3m. q. 18. 5. c. & 3m. et 6. 3m. & 7. c. 1m. et 10. 3m. q. 20. 6. o. q. 72. 6. c. & 22ę. q. 99. 2m. & 3. 2m.
49 Habitus respectu aliquorum actuum sunt necessarij, 12ę. quæ. 49. 4. o. & quæst. 50. o.
50 Actus est causa finalis habitus, qui est causa efficiens sui actus, 12ę. q. 51. 4 3m. & q. 71. 3. 3m.
51 Habitus ex quibusdam actibus generatur in agente habente in se etiam principium passiuum, non autem in aliis. 12ę. q 51. 2. o. & 63. 2. o.
52 Ex multis actibus rationis oportet causari habitum opinatiuum etiam ex parte intellectus possibilis, 12ę. q. 51. 3. c.
53 Quantum ad inferiores vires apprehensiuas necessarium est eosdé actus pluries reiterari, vt aliquid firmiter memoriæ imprimatur. 12ę. q. 51. 3. c.
54 Habitus corporales quandoque generantur ex vno actu forti. Et etiam in intellectu possibili scientia: non autem opinio, nec in intellectu passiuo nec in appetitu, sed tantum ex multis. 12ę. q. 51. 3. o. et q. 71. 4. c.
55 Habitus vt habitus non potest corrumpi per vnum actum solum, nisi re mouendo causam habitus. 12ę. q. 71. 4. c.
56 Actus simpliciter excedit habitum in bono & in malo. 12ę. q. 71. 3. o.
57 Actus dicitur moralis & humanus à voluntate, 1a. q. 48. 1. 2m. 12ę. q. 1. 1. o. et 3. c q. 6. princ q. 7. 4. c. et q. 10. 1. c. q. 18. 5. c. et q. 71. 6. c. qu. 74. 1. c. et 22ę. q. 23. 8. c. & q. 110. 1. c. et 3a. q. 19. 2. o.
58 Actus dicuntur humani vel morales, secundum quod sunt à ratione deliberata, vel secundum quod obediunt rationi. 12ę. q. 1. 1. c. & q. 18. 5. 9. c. et q. 19. 1. 3m. q. 58. 2. c. et q. 63. 2. c. q. 100. 1. c. et q. 104. 1. c. 3m. et 22ę. qu. 152 1. c et 3a. q. 19. 1. c.
59 Actus moralis non specificatur ex fine vltimo, sed ex fine proximo, 12ę. q. 1. 3. 3m. q. 60. 1. 3m. & 22ę. q. 11 1. 2m. et q. 19. 3. c. et q. 66. 4. 2m.
60 In actibus moralibus voluntas est primum mouens, 12ę. q. 1. 1. c. & 22ę. q. 110. 1. c.
61 Omnis actus moralis est immanens, & in voluntate subiectiuè & effectiuè, 17. 8. 9. o.
62 Corpus per accidens se habet ad actum moralem, qui non consideratur per se, nisi secundum ea quæ sunt animæ: ad quam passiones animæ se habent materialiter, ratio verò formaliter & completiuè, 22ę. quæ. 15. 2. 1. c.
63 Idem actus numero moralis siue humanus est actio & passio, 12ę. q. 1. 3. c.
64 Actus moralis inquantum est bonus vel malus, habet rationem rectitudinis vel peccati, 12ę. q. 21. 1. o.
65 Aliqui actus sunt indifferentes secundum speciem, non autem omnes, 2ę. q. 17. 8. 9. o.
66 Aliquis actus est ita secundum se malus, quòd nô potest bene fieri, 22ę. q. 110. 3.
67 Actus moralis inquantum est bonus vel malus, habet rationem laudabilis vel vituperabilis. 12ę. q. 21. 2. o.
68 Et rationem meriti vel demeriti. 12ę. q. 21. 3. o.
69 Actus est bonus dupliciter, scilicet vel vt in genere moris, vel vt meritorius, 12ę. q. 109. 2. c. & 5. o.
70 Bonitas actus duplex, scilicet ex obiecto, & ex fine: Prima est materialis respectu secundæ. Ideo secundam voluntas attendit, &c. penes eam meritum potius cõsistit. 12ę. q. 18. 6. c.
71 Bonitas actus humani quadruplex, scilicet secũdum genus, speciem, circumstantias, & finem. 12ę. q. 18. 4. c. & q. 73. 7. 1m.
72 Ad perfectionem actus causati ex duplici principio requiritur imperfectio vtriusque principij, 12ę. q. 56. 4. c. & q. 58. 3. 2m. & 65. 3. 1m. & 22ę. q. 42. 5. c..
73 Bonum & malum sunt differentiæ essentiales actuum humanorum, 1a. q. 48. 1. 2m. 12ę. q. 18. 5. 6. c. & q. 54. 3. c. 2m.
74 Bonum & malum sunt differentiæ essentiales actuum elicitorum à voluntate, sed per accidens actuum aliarum potentiarum, vt sunt imperati à voluntate, 12ę. q. 18. 6. o. & q. 19. 1. o.
75 Omnis actus deliberatus est bonus vel malus moraliter, 12ę. q. 18. 9. o.
76 Bonum & malum in actibus humanis dicitur per comparationem ad rationem, 12ę. q. 18. 5 c. 2m & 8. c. 2m. & 10. c. q. 19. 1. 3m. & q. 21. 1. c. & qu. 24. 2. 3. o. & q. 34. 1. c. et q. 66. 1. c.
77 Bonitas vel malitia moralis principaliter in voluntate consistit, 12ę. q. 54. 4. c.
78 Idem numero actus in genere naturæ, potest esse bonus & malus moraliter, non autem vnus numero in genere moris, 12ę. q. 20. 6. o. & q. 88. 4. c. et 22ę. q. 55. 4. 1m.
79 Actus et motus exteriores sunt signa dispositionis interioris, 22ę. quæs. 168. 1. 1m. et 3m.
80 Actus exteriores sunt ad finem interiorum, qui se habent vt finis, scilicet credere, diligere, sperare. Ideò secundi quæri debent in infinitum primi autem cum mensura discretionis, 3a. q. 84. 8. o.
81 Actus exteriores diuersimodè ad diuersas virtutes pertinent, 22ę. q. 32. 1. c. & q. 168. 1. o.
82 Exteriores actus ad illam virtutem referuntur: ad quam pertinet illud quod est motiuum ad agendum. 22ę. q. 32. 1. c.
83 In actu exteriori inuenitur peccatum, sicut in interiori, 12ę. q. 81. 1. 3. 4. c.
84 Actus voluntatis eliciti per se sunt in genere moris, non autem actus aliarum potentiarum, sed tantum per accidens vt imperati à voluntate. 12ę. q. 18. 6. c.
85 In actibus exterioribus membrorum non est principaliter peccatum, sed instrumentaliter tantum. 12ę. q. 74. 2. 1m. et q 83. 1. c.
86 Actus sunt suppositorum. 1a. q. 22. 3. 1m. et 12ę. q. 77. 2. 1m.
87 Dei actus notionales sunt qui designant processum diuinæ personæ, essentiales verò processum creaturarum à Deo. 1a. q. 41. 1. 1m. et 3. c.
88 Actus notionales attribuuntur diuinis personis, ad significandum in eis ordinem originis, 1a. q. 41. 1. o.
89 In diuinis est potentia respectu actuum notionalium. 1a. q. 41. 4. o.
90 Actus notionales nõ sunt de nihilo: sed de subſtantia patris, 1a. q. 41. 3. c.
91 Actus notionales et relationes personales sunt idem re, sed differunt secundum modum significandi. 1a. q. 40. 2 c. et q. 41. 1. 2m.
92 Actus notionales qui significant comparationem generantis vel geniti ad essentiam, possunt terminari ad essentiam, vt dare et accipere, nô autem qui significant comparationem geniti ad generantem, vel econuerso vt generari, generare, et nasci, 1a. q. 39. 5. c.
93 Actus notionales terminantur tantum ad vnam personam. 3a. q. 41. 6. o.
94 Actus notionales præintelliguntur proprietatibus personarum: nisi sumatur proprietas constitutiua personæ: et actus vt actio, 1a. q 40. 4. o.
95 Actus notionales sunt aliquo modo necessarij, voluntarij, et naturales. 1a. q. 41. 2. c. & q. 42. 2. c.
96 Ea quæ in diuinis habent ordinem ad actus personales vel essentiales, nô prædicantur de notionibus, alia verò sic, 1a. q. 32. 2 2m. & q. 40. 1. 3m.
97 Omnis actus qui prædicatur de supposito non secundum modum quo differt ab essentia: prædicatur etiam de essentia in diuinis, 1a. q. 29. 5. c.
Ad denotat accessum cum distantia, 1a. q. 35. 2. 3m. & q. 45. 7. c. & q. 93. 1. c. 3m.

1 ADam cognitio, & Adam non videbat Deum per essentiam, secundum communem statum, 1a. q. 94. 1. o. & q. 95. 3. c. & 22ę. q. 5. 1. 2. c.
2 Non est inconueniens, Adam vidisse diuinam essentiam supernaturaliter, 1a. q. 94. 1. 2. c.
3 Adam videbat Deum per gratiam: sicut angelus per naturam, 1a. q. 94. 1. c.
4 Adam habuit duplicem cognitionem de Deo, i. naturalem, & supernaturalem, 1a. q. 94. 3. o.
5 Adam habuit omnem cognitionem possibilem naturaliter homini, 1a. q. 94. 5. c. & q. 101. 1. 1m.
6 Adam præsciuit incarnationem Dei, non autem suum peccatum, 22ę. qu. 2. 7. c. & 3a. q. 1. 3. 5m.
7 Adam ante peccatum et angeli ante confirmationem aliqua de misteriis Dei cognouerunt manifestè, quæ nunc non possumus cognoscere nisi credendo, 22ę. q. 5. 1. c. fi. et 1m.
8 Adam habebat excellentiorem cognitionem de angelis quam nos, quia erat magis certa et fixa circa inferiora intelligibilia, 1a. q. 94. 2. c.
9 Adam non videbat essentiam angelorum, 1a. q. 94. 2. o.
10 Cognitio Adæ erat media inter cognitionem nostram et beatorum, 1a. q. 94. 1. c.
11 Scientia Adæ erat eiusdem rationis cum scientia nostra, licet esset per species infusas, 1a. q. 94. 3. 1m.
12 Adam indigebat phantasmate in considerando: non autem in acquirendo scientiam, 1a. q. 94. 2 c.
13 Adam in primo statu non acquirebat cognitionem ex sensibilibus per medium argumentationis, 1a. q. 94. 1. 3m.
14 Adam non poterat decipi, 1a. q. 94. 4. o.
15 Nihil poterat impèdire contrariè cognitionem Adæ, sed negatiuè tantum, 1a. q. 94. 1. 2. o.
16 Adam proficiebat in scientia naturali quo ad modum, scilicet per experientiam, non autem quo ad numerum scitorum. sed in supernaturali. vtrobique modo, 1a. q. 94. 3. 3m.
17 Adam non cognoscebat naturaliter futura contingentia, 1a. q. 94. 3. c.
18 Adam non cognouit cogitationes cordium, nec quælibet singularia, 1a. q. 94. 3. c.
19 Adam fuit creatus in gratia, 1a. q. 95. 1. o. et q. 100. 1. 3m. et 12ę. q. 5. 1. c.
20 Adam habuit omnes virtutes, 1a. q. 65. 3. o.
21 Adam habuit fidem, 1a. q. 96. 3. c. et 22ę. q. 5. 1. c.
22 Adam in primo statu poterat mereri, non tamen sine gratia, 1a. quæ. 94. 3. 3m.

3. 3m. et q. 95. 4. 1m. et 12. q. 109. 2. 5. o. et q. 114. 2. o. et 3a. q. 61. 2. 1m.
23 Adam in primo statu genuisset filios cum originali iustitia, et gratuita, et cum gratia. 1a q. 100. 1. c. et 12ę. q. 81. 2. c. fi.
24 Adam non fuit perfectè beatus. 1a. q. 94. 1. c. 1m. et q. 95. 3. c.
25 Passio. Et Adam erat immortalis et impassibilis secundum corpus passione propriè dicta. 1a. q. 76. 5. 1m. et q. 97. 1. o.
26 Differentia immortalitatis et impassibilitatis Adæ, et resurgentium. 1a. q. 97. 1. o. et 3. 1m. et q. 102. 2. c.
27 Corpus Adæ erat impassibile passione corruptiua: sed passibile passione perfectiua. 1a. q. 95. 2. 2m. et q. 97. 2. o.
28 Immortalitas et impassibilitas Adæ non erat ex principiis naturæ, sed ex beneficio Dei. 1a. q. 76. 5. 1m. et q. 97. 1. o. et 2. 3m. et 3. 1m et q. 102. 2. c. 2m. et 4. c.
29 Si Adam comedisset de ligno vitæ, non fuisset immortalitatem consecutus, nisi frequenter sumendo. 1a. q. 97. 4. c. fi.
30 Adam mortuus fuisset, si non comedisset. 1a. q. 97. 3. 3m.
31 Adam indigebat cibo ad restaurationem deperditi. 1a. q. 97. 3. o.
32 Adam dormisset. 1a. q. 94. 4. 4m. et q. 97. 2. 2m.
33 Adam somniasset, nec habuisset liberum vsum rationis in somno. 1a. q. 94. 4. 4m.
34 In anima Adæ fuissent passiones animales, sed non afflictiuæ. 1a. q. 95. 2. o. et 3. 2m.
35 Adam non potuit primo peccare venialiter. 12ę. q. 89. 3. 3m.
36 Imo in hominibus contingit esse peccatum veniale sine mortali. 12ę. q. 72. 5. c.
37 Adam per liberum arbitrium sine gratia poterat vitare peccatum. 12ę. q. 109. 8. c.
38 Peccatum Adæ fuit superbia. 12ę. q. 89. 3. 2m. et 22ę. q. 105. 2. 3m. et q. 163. 1. o. et 3. 4. c. et 3a. q. 1. 5. c.
39 In peccato Adæ fuit multiplex deformitas, scilicet superbiæ, inobedientiæ, gulæ: et alia huiusmodi. 12ę. q. 82. 2. 1m. et 22ę. q 63. 1. o.
40 Adam peccauit principaliter, appetendo similitudinem Dei, quantum ad scientiam boni et mali, sicut serpens ei suggessit, sed non soluit promissum, vt scilicet per virtutem propriæ naturæ determinaret sibi quid esset bonum, et quid malum agendum, vel etiam vt per seipsum præcognosceret quid sibi boni vel mali esset futurum. Et secundariò peccauit appetendo similitudinem Dei, quantum ad propriam potestatem operandi, vt scilicet virtute propriæ naturæ operaretur ad beatitudinem consequendam. 22ę. q. 163. 2. o.
41 Peccatum Adæ fuit grauius nostris secundum circunstantiam personæ non autem secundum speciem. 12ę. q. 89. 3. c. princip. 22ę. q. 163. 3. o.
42 Eua grauius peccauit quàm Adam. 22ę. q. 163. 4. o.
43 Si Adam non comedisset, peccasset contra præceptum Dei, et legis naturalis. 1a. q. 97. 3. 3m.
44 Si Adam primò non peccasset, etiam non statim confirmatus fuisset in gratia siue in originali iustitia. 1a. q. 100. 2. o. q 5 1. c.
45 Adam fuisset confirmatus, non tamen genuisset filios confirmatos, sed potuissent peccare, et filij eorũ habuissent peccatum originale, 1a. q. 100. 2. o.
46 Si Eua peccasset et non Adam, filij eorum non habuissent peccatum originale, 12ę. q 81. 5. o.
47 Si Eua peccasset et non Adam, filij eorum non habuissent defectus secutos peccatum, scilicet passibilitatem et mortalitatem, 1a. q. 99. 1. o. et 12ę. q. 81. 5. 2m.
48 Infectio. et tantum primum peccatum Adæ traducitur ad posteros, 12ę. q. 81. 1. 2. o. et 3a. q. 19. 4. 1m.
49 Peccatum originale in Adam deriuatum est ad nos à peccato actuali eius, 3a. q. 8. 5. 1m.
50 Peccati originalis infectio fuit in Adam dupliciter, scilicet per modum actualis peccati, inquantum contraxit esse per propriam voluntatem eius et per modum peccati quasi naturalis inquantum tota natura in eo infecta est. In aliis autem tantum secundo modo, 3a. q. 8. 5. 1m.
51 In communi. et Adam fuit principium naturæ humanæ, et principium peccati eius, per traductionem, 1a. q. 92. 2. c. et q. 94. 3. c. et q. 101. 5. 1m. et 22ę. q. 165. 1. 3m.
52 Adam efficacius metiusset quam nos modo, 1a. q. 95. 4. o.
53 Adam obtulit sacrificium Deo, sicut alij iusti. Sed non est scriptum, ne origo peccati videatur esse origo gratiæ, 22ę. q. 85. 1. 2m.
54 Adam non poterat se transferre in aliam formam. 3a. q. 13. 3. 2m.
55 Adam habuit angelum custodem. 1a. q. 113. 4. 2m.
56 Productio, et anima huius hominis non fuit in Adam sicut in principio effectiuo, sed sicut in principio dispositiuo secundum rationem seminalem, 12ę. q. 83. 1. 3m.
57 Anima Adæ fuit producta in actu sexta die simul cum angelis. Non autem corpus eius, sed tantum secundum causas rationales secundum Augustinum. Secundum alios autem vtraque simul in actu producta sunt. 1a. q. 90. 4. c. et q. 91. 4. 5m.
58 Corpora Adæ et Eua fuerunt immediatè producta à Deo. 1a. q. 91. 2. o. et q. 92. 4. o.
59 Formatio corporis Adæ ex terra fuit supernaturalis et miraculosa, 1a. q. 91. 2. 1m. et 3m.
60 Materia totius naturæ humanæ non potuit esse in Adam. 1a. qu. 119. 2. o.

1 ADdere aliquid super alterum potest tripliciter, scilicet naturam extraneam, determinans reale, et aliquid rationis, 1a. q. 5. 3. 1m.
2 Non addere aliquid dupliciter dicitur scilicet quia de ratione eius est. nihil sibi posse addi, vt Deus, vel quia non est de ratione eius additio, vt ens, 1a. q. 3. 4. 1m.
3 Quæ absolutè dicuntur, quolibet addito remanent talia, non autem relatiua, 12ę. q. 6. 6. 2m.
4 Ens, et aliqua addunt differentiam suprà ens, et aliqua rationem, diuersimodè, 1a. q. 5. 3. 1m. et q. 13 11. c.
5 Bonum addit suprà ens, respectum rationis ad appetitum, 1a. q. 5. 1. 1m. et 3. 1m. et q. 16. 3. c.
6 Verum addit suprà ens respectum rationis ad intellectum tantum, 1a. quæstion. 16. 3. c.
7 Vnum transcendens addit supra ens, in diuisionem tantum. 1a. q. 6. 3. 1m. & q. 11. 1. o. & 2. c. & q. 30. 3. o.
8 Vnum quod est principium numeri, addit supra ens, & supra vnum transcendens rationem mensuræ, 1a. q. 11. 1. c. 2. c. & q. 3. 3. o.
9 Multitudo transcendens, supra ens addit tantum rationem diuisionis. 1. q. 30. 3. o.
1 Adeps in veteri lege prohibetur comedi. Primò quia non generat bonum nutrimentum, sicut nec sanguis. Secundò propter idololatriam. Tertiò quia erat pro sacrificio. Quartò propter sensualitatem, 12ę. q. 102. 3. 8m. & 6. 1m.
2 Adeps comburebatur Deo: à quo est omnium bonorum sufficientia: & pro charitate Christi in passione 12ę. q. 102. 3. 8m. & 6. 1m.
1 Adæquari & assimilari important motum ad æqualitatem & similitudinem, non autem æquale, & simile. Ideo filius Dei est similis & æqualis patri, & econuerso: & adæquatur & assimilatur ei, sed non econuerso, 1a. q. 42. 1. 3m.
2 Adiectiua significant per modum accidentis, subſtantiua verò per modum subſtantiæ. 1a. q. 39. 3. c.
2 Nomina collectiua subſtantiua prædicantur de multis suppositis in singulari, non autem adiectiua, sed tantum in plurali, ibid.
3 Adiectiua non secum ferunt suppositum sicut subſtantiua, sed significatum suum ponunt circa subiectum, 1a. q 39. 5. 5m.
4 Adiectiua numerantur secundum supposita, subſtantiua verò secũdum formam sui significati. 1a. q. 36. 4. 7m. et q. 39. 3. c.
5 Adiectiua non supponunt. 1a. q. 39. 5. 5m.
6 Adiectiua copulant, ibid.
7 Adiectiua essentialia prædicantur de personis diuinis pluraliter, subſtantiua verò tantum singulariter, 1a. q. 39. 7. o.
8 Subſtantiua notionalia prædicantur de essentia, non autem adiectiua, nisi mediante subſtantiuo notionali. 1a. q. 39. 5. 5m. & 6. c.
1 Dolor, tristitia, & delectatio intensę impediunt actum addiscendi: sed moderatè adiuuant. 12ę. q. 37. 1. o.
2 Apertio aditus regni cęlorum est remotio impedimenti glorię. 3a. q. 39. 5. o. q. 49. 5. o. & q. 69. 7. o.
1 ADiurare est coniurare aliquid ad aliquid per diuina, 22ę. q. 90. 1. c. Modus adiurationis duplex, scilicet coactiuus, & deprecatiuus,
2 22ę. q 90. 1. 2. c.
3 Adiurare subditos licet vtroque modo, sed pares vel superiores tantũ secundo modo. 22ę. q. 83. 17. 1m. & q. 99. 1. o.
4 Non licet adiurare dæmones deprecando, sed compellendo ne noceat, non vt profint. 22ę. q. 90. 2. o.
5 Adiurare licet creaturas irrationales, ne per eas nobis dæmon noceat. 22ę. q. 90. 3. o.
6 Summus Pontifex Iudæorum adorando Christum coactiuè, peccauit. 22ę. q. 90. 1. 1m.
7 Simon & Iudas leguntur adiurasse dracones, & eis præcepisse, vt in deserto locum discederent. 22ę. q. 90. 3. c.
Adiuuari dicitur aliquis dupliciter, scilicet per ministerium: & per virtutem. Primum conuenit Deo, non autem secundum. 1a. q. 23. 8. 2m.
1 Admiratio est species timoris, & principium Philosophiæ. 12ę. q. 41. 4o. & 22. q. 18. 3. 3m.
2 Admiratio est causa delectationis ratione spei, & actus connaturalis scilicet collationis. 12ę. q. 32. 8 o.
3 Admiratio consequitur apprehensionem alicuius excedentis nostram facultatem, 1a. q. 5. 7 c. & 12ę. q. 41. 4. c. & 22ę. q. 180. 3. 3m. & 3a. q. 15. 8. c.
4 Admiratio fuit in Christo 3a. q 15. 8. o.
1 Admonitio pertinet ad correctionem fraternam. 22ę. q. 33. 7. o.
2 Admonitio præuia secreta est de præcepto ante publicam denunciationem in iudicio. 22ę. q. 33. 7. o.
3 Admonitio coram testibus debet præcedere accusationem. 22ę. q. 33. 8. o.
4 Admonitio præuia fratris de re quæ dicitur prælato, extra iudicium existenti: tanquàm personæ qua potest prodesse & non obesse, non est de præcepto. 22ę. q. 33. 8. c. 4m.
1 ADoptio in communi est extraneæ personæ in filium vel nepotem, et deinceps, legitima assumptio. 3a. q. 3 5. 2m.
2 Adoptare est admittere ex gratia ad participandum hæreditatem 3a. q. 23. 1. c.
3 Deus et adoptare homines conuenit Deo. 3a. q 23. 1. o.
4 Adoptare conuenit toti trinitati, licet possit appropriari patri. 3a. q. 4. 3m. et 5. 9m. et q. 23. 2. o.
5 Adoptare appropriatur patri, vt auctori, filio vt exemplari, et spiritui sancto, vt imprimenti. 3a. q. 3. 5. 2m. et q. 23. 2. 3m.
6 Adoptatio Dei facit adoptatum esse idoneum, sed adoptatio hominis præsupponit idoneum. 3a. q. 23. 1. c.
7 Sola creatura rationalis adoptatur à Deo nõ ex creatione, sed ex dono spiritus sancti. 3a. q. 23. 3. c.
8 Adoptari conuenit etiam angelis. 3a. q. 23. 3. 2m.
9 Adoptio filiorũ Dei est per conformitatem imaginis ad filiũ naturalem imperfectè quidem per gratiã viæ, sed perfectè per gloriam. 1a. q. 93. 4. 2m. et 22ę. q. 45. 6. c. 1m. et 3a. q 3. 5. 2m. et 8. c. et q. 39. 8. 3m. et q. 45 4. c.
10 Christus non est filius Dei adoptiuus. 3a. q. 23. 4. c. et q. 32. 3. c. et q. 43. 1. c.
11 Christus fuit filius adoptiuus Ioseph. 3a. q. 28. 1. 1m.
1 Adoratio Dei est actus latriæ. 22ę. q. 84. 1. o.
2 Adoratio Dei duplex, scilicet interior deuotio mentis, et exterior humiliatio corporis. Prima est principalior, ad quam et propter quam secunda fit, 22ę. q. 84. 2. 3. o.
3 Adoratio exhibita Deo et creaturę non dicitur vniuocè, sed analogicè. 22ę. q. 84. 1. 1m. et q. 94. 1. 2m.
4 Adoratio requirit actum corporalem. 22ę. q. 81. 7. o. et q. 84. 2. o.
5 In adoratione genu flectimus, nostram infirmitatem designantes respectu Dei, sed prosternimur quasi profitentes nos nihil esse ex nobis. 22ę. q. 84. 2. 2m.
6 Adoratio requirit locũ determinatũ, non de necessitate: sed ad decentiã ex parte adorantiũ triplici ratione, scilicet propter loci consecrationem, propter sacra mysteria, et alia sanctitatis signa quæ ibi continentur, et propter concursum multorum adorantium. 22ę. q. 84. 3. o.

7 Iudæi adorant ad Occidentem, vt vitent idololatriam, & significent mortem Christi,12ꝯ.q.102.4.5m.
8 Christiani adorant ad Orientem,propter lumen mentis, & quia ibi est nobilior pars,& nobiliora opera.22ꝯ.q.84.1.3m.
9 Adoratio latriæ fit ratione principij,creationis, & gubernationis.22ꝯ. q.81.1.3m.& 4m.et 3.o.et q.84.1.3m.
10 Deo debetur latria propter dietatem, et dulia propter Dominium.3a. q.25.2.c.
11 Tota trinitas est adoranda vna tantum latria.22ꝯ.q.81.3.1m.et q.84.1.3m. et 3a.q.25.1.c.1m.
12 Relationes diuinæ debent adorari latria,1a.q.28.2.c.
13 Christus. et Deitas et humanitas Christi sunt adorandæ vna adoratione latriæ.3a.q.25.1.o.et q.58.3.c.fi.et 1m.
14 Persona Christi adorari debet latria ratione deitatis:et dulia ratione humanitatis,perfectionum munere gratiarum.3a.q.25.2.c.
15 Humanitas Christi vt vnita verbo, debet adorari latria, non autem secundum se,sed Hyperdulia.3a.q.25.2.o.
16 Caro Christi adoranda est latria.3a.q.25.3.o.et q.54.3.1m.
17 Hostia debet adorari latria sub conditione in habitu.3a.q.80.6.2m.
18 Imago Christi adorari debet latria. 22ꝯ.q. 81.3.3.m.& q.94.2.1m.& 3a.q. 25.3.o.& 4.c.& 5.2m.
19 Adoratio imaginis Christi tradita est ab Apostolis. Et Lucas depinxit imaginem Christi,quæ est Romæ.3a.q.25.3.4m.
20 Ponere imagines Christi,& sanctorum, & adorare eas licet nunc non autem in veteri testamento.3a.q.26.3.1m.
21 Crux propria Christi vt repræsentans Christum, & vt tetigit Christũ, & perfusa Christi sanguine,debet eadem adoratione latriæ cum Christo adorari.Sed imago crucis eius in alia materia debet adorari latria vt imago Christi tantum.22ꝯ.q.103.4.3m.& 3a.q.25.4o
22 Omnia alia Christi,vt clauj,lancea,corona,vestes, & huiusmodi,adorantur ratione contactus tantum.1a.q.25.4.3m.
23 Mater Christi adorari debet hyperdulia,non autem latria. 22ꝯ. q. 10. 3. 4.2m.& 3a.q.25.5.o.
24 Viri sancti debent adorari dulia tantum.22ꝯ.q.84.1.1m.
25 Reliquiæ sanctorum sunt adorandæ dulia tantum.3a.q.25.6.o.
26 Creatura non potest adorari latria sine peccato.22ꝯ.q.84.1.1m.& q.94. 2 3.o.& q.161.3.1m.& 3a.q.25.5.6.7.o.

1 ADuentus Christi duplex,scilicet in carne,& ad iudicium,3a.q.1.6. 3m.& q.36.1.1m.& 3m.
2 Aduentus primus fuit ad manifestandum veritatem, ad liberandũ à peccatis,& ad trahendum ad Deum.3a.q.40.1.c.
3 Aduentus tertius erit dissimilis primo dupliciter,scilicet quia manifestus & quia terribilis.3a.q.36.1.3m.
1 Adulatio, & excedens in delectando alios verbis & laudibus propter delectationem solam vocatur placidus, si verò causa lucri, vocatur adulator, quod tamen communiter dicitur etiam primo modo. 22ꝯ. q.115.1.c.
2 Adulatio est excessus delectandi alios verbis laudis causa lucri, ideo est peccatum.22ꝯ.q.115.1.o.
3 Adulatio est peccatum mortale tantum, quando est contra charitatem scilicet de peccato,intentione nocendi vel cũ scandalo.22ꝯ.q.115.2.o.
4 Adulatio secundum se est turpius peccatum, & verecundius litigio, quia quæ ex dolo fiunt, videntur esse ex infirmitate & falsitate rationis.Sed est leuius,quia minus contrariatur amicitiæ, id est affabilitati occultæ:sine vi,& minus cum contemptu.22ꝯ.q 116.2.o.
5 Adulatio & litigium contrariantur amicitiæ,id est affabilitati.Primum secundum excessum in delectando, sed secundum, secundum defectũ in contristando,secundum verò econuerso.22ꝯ.q. 114. princ. & q.115. princip.& 1.c.& q.116.1.o.
1 Adulterium est species determinata luxuriæ.22ꝯ.q.154.1.c.& 8.o.
2 Adulterium est grauius stupro.22ꝯ.q.164.12.c.& q.170.1.2m.
3 Ardentior in propria coniuge est aliqualiter magis adulter, quàm cum alia.22ꝯ.q.154.8.2m.
4 Nulla species luxuriç,vel gulæ, vel vitiorum contra fortitudinem, ita directè contrariatur dilectioni proximi, sicut adulterium. 22ꝯ.quæ. 170.1.1m.& 2m.
5 Deus in adulterio iustè infundit animam, quia cooperatur naturæ,cuius operatio est generatio,non autem peccato.1a.q.118.2.5m.
6 Concupiscentiæ motus tendens in adulterium videtur aliqualiter nobis à natura inesse.12ꝯ.q.108.3.1m.

1 ADuocatus & peccatum.Aduocatus scienter defendens causam iniustam peccat,& tenetur ad restitutionem.22ꝯ.q.71.3.o.
2 Aduocatus tenetur subuenire causæ pauperum in necessitate, si per alium nec per se posit 22ꝯ.q.7.1.1.o.& 4.c.1m.
3 Aduocatus auxilium & consilium præstat ei cuius causæ patrocinatur, 22ꝯ.q.71.3.c.
4 Aduocatus suscipiens scienter causam iniustam,iniustè lædit eum contra quem iniustè patrocinium præstat.22ꝯ.q.71.c.1m.
5 Aduocatus suscipiẽs causam iniustam, quamuis laudabilis videatur quãtum ad peritiam artis,tamen peccat quantum ad inuisitiam voluntatis quã abutitur arte ad malum.22ꝯ.q.71.3.1m.
6 Si in processu perpendit aduocatus causam esse iniustam, non prodat, sed cesset inducens ad concordiam sine damno alterius.22ꝯ.q.71.3.2m.
7 Licita.& aduocato defendenti causam iustam licet prudenter occultare ea quibus impediri posit processus eius,non autem aliqua falsitate vti.22ꝯ.q.71.3.2m.
8 Aduocato licet accipere præmium moderatum, secundum laborem, personas,negotia,& consuetudines.22ꝯ.q.71.4.o.
9 Prohibitio.& aduocare prohibentur furiosi,amentes,impuberes,surdi, muti,in qualibet causa.Clerici in causa seculari.Sacerdos,monachus, cæcus,infamis nisi in necessitate pro se vel sibi coniunctis. 22ꝯ. q.71.2 o.& q.188.3.2m.

Aër secundum inferiorem partem est locus auium.1a.q.71.3m.
1 Aues sunt productæ principaliter ex aëre inferiori, secundum consideationem motus.1a.q.71.3m.
2 Aër densatus potest figurari & colorari.1a.q.51.2.3m.
3 Aër & ignis non describuntur in principio Bibliæ: quia sunt insensibiles.1a.q.66.1.5m.& q.68.3.c.3m.& q.71.3m.& q.74.1.2m. & qu.91.1.4m.
1 Affabilitas siue amicitia non est specialis virtus distincta ab aliis,sed est aliquid consequens omnes virtutes.22ꝯ.q.23.3.1m.& q.114.1.1m.
2 Affabilitas siue amicitia est pars annexa iustitiæ.22ꝯ.q.114.2.o.
3 Affabilitati opponitur litigium.22ꝯ.q.116 1.o.
1 Delectatio magis afficit quã tristitia,sed minus percipitur.12ꝯ.q.35.6.o.
2 Affectus est virtus beneuolentiæ faciens placere superioribus bona inferiorum.22ꝯ.q.80.2m.
3 Affectum hominis per se quidem solus Deus videt, sed secundum quod per aliqua signa manifestatur potest etiam ipsum homo cognoscere, 12ꝯ.q.112.5.c.& 22ꝯ.q.106.5.3m.
4 Passio diuinorum dicitur affectio ad diuina, & coniunctio ad ipsa per amorem Dei& per gustum spiritualem diuinorum,12ꝯ.q.111.5.c.et 22ꝯ. qu.100.5.c.& 22ꝯ.q.45.2.c.1m.& q.97.2.1m.q.154.2.c.et q.162.3.1m.fin.
5 In omni affirmatione subiectum et prædicatum sunt idem re, & differũt ratione.1a.q.13.12.c.& q.85.5.3m.
6 Affirmatio naturaliter prior est negatione,quia simplicior,& significat compositionem priorem diuisione: & significat esse quod est prius quàm non esse,22ꝯ.q.122.2.1m.
7 Ad affirmationem semper sequitur negatio oppositi: non autem econuerso quia ad plura se extẽdit negatio quàm affirmatio.12ꝯ.q.100.7.1m
Agatha non vtens medicinis,sed expectans hoc à Deo:non tẽtauit Deum. 22ꝯ.q.97.1.3m.

1 AGens & diuisio triplex, scilicet vniuocum, analogum,& æquiuocum,1a.q.13.5.o.et 12ꝯ.q.60.1.c.
2 Agens quintuplex: scilicet adiuuans, consulens, disponens,perficiens principale,et perficiens instrumentale,12ꝯ.q.17.1.1m.
3 Agens duplex scilicet naturale & voluntarium.1a.q.19.4.c.et q.41.2.c.q. 47.1.1m.et 12ꝯ.q.10.1.1m.
4 Agens duplex, f.in esse, & in fieri. Primum conseruat effectum in esse & fieri,secundum tantum in fieri.1a.q.104.1.c.2m.& 22ꝯ.q.52.3.c.
5 Agens duplex f.principale,& instrumentale.1a.q.48.6.c.& q.62.1.c.
6 Agens analogum est causa vniuersalis totius speciei,non autem vniuocum,sed tantum indiuidui.1a.q.13.5.1m.et 104.1.c.
7 Agentia differunt dupliciter scilicet secundum naturam, & secundum virtutem actiuam.12ꝯ.q.24.4.c.
8 Agẽs vniuocum est proportionatum passo,ideo facit effectum eiusdem speciei vel rationis,non autem æquiuocum. 1a.quæst.13.5.c.1m. & 12ꝯ. q.60.1.c.
9 Agens voluntarium determinat sibi finem, non autem agens naturale. 1a.q.19.4.c.
10 Agens naturale determinatur ad vnum effectum, non autem agens per intellectum,1a.q.19.4.c.& q.41.1.2.c.& q.47.1.1m.& q.116.1.c.& 12ꝯ.q. 10.1.1m.
11 Actio naturalis agentis proportionatur naturæ eius,non actio agentis per intellectum,1a.q.41.2.c.
12 Agens naturale est causa in fieri tantum,sed agens diuinum est causa in esse & fieri,1a.q.104.1.c.
13 Agens naturale agit per motum, ideo requirit materiam,non autem agens diuinum,1a.q.90.3.c.& 22ꝯ.q.173.3.c.
14 De ratione agentis instrumentalis est, esse mouens motũ, 3a.q. 19.1. 2m.
15 Agens secundarium non agit sine principali,sed cooperatur principali agenti,3a.q.71.4.c.
16 In omnibus agentibus ordinatis, secundum agit in virtute primi, quod mouet secundum ad agendum,1a.q.105.5.c.fi.
17 Omne agens instrumentale exequitur actionem principalis agentis, per aliquam actionem propriam & connaturalem sibi,1a.q.45.5.c.&3a. q.62.1.2m.
18 Agens instrumentale non agit per virtutem suæ formæ sicut agens principale,sed solum per motum à principali agente,1a.q.18.3.c.& 12ꝯ.qu. 112.1.1m.& 3a.q.62.1.4.c.& q.64.5.c.
19 Agens principale agit secundum exigentiam suæ formæ.Ideo virtus eius actiua habet esse completum, non autem instrumentale, quia agit vt motum ab alio, 3a.q.63.5.2m.
20 Omne agens inquantum agens est nobilius passo,non autem simpliciter,1a.q.35.2 3m.& q.79.2.3m.& 12ꝯ.q.100.7.1m.
21 Idem secundum idem non potest esse agens & patiens,22ꝯ.q.59.3.c.
22 Agens naturale inducit in patiente duplicem effectum scilicet formam, & motum consequentem formam,12ꝯ.q.26.2.o.
23 Impressio agentis in passum est duplex, scilicet per modum qualitatis, & per modum passionis,22ꝯ.q.171.2.c.et q.174.5.1m.et q.75.3.2m.
24 Cuiuslibet agentis fine medio nulla distantia est ad passum,1a.qu. 8.1.c. & 3m.
25 Materia corporalis reducitur ad actum imperfectum,sol2 virtute agentis vniuersalis,non autem ad perfectum,nisi mediante agente particulari,1a.q.89.4.c.& 1m.
26 Materia non coincidit cum agente,cuius actio est transiens,nec mouet se.Sed contrariũ est voluntate,12ꝯ.q.74.1.3m.
27 Nullum agens præter Deum attingit materiam primam, sed præsupponit eam,3a.q.75.4.c.
28 Agens infinitæ virtutis non requirit materiam,nec dispositionem materiæ,nisi ratione effectus,nec hoc ab alio agente,12ꝯ.q. 112. 2.3m. & q. 113.7.c.et 22ꝯ.q.72.3.c.
29 Omne agens quanto perfectius habet formam qua agit, tanto maior est eius potentia in agendo,1a.q.25.2.c.
30 Forma effectus est in agente naturali secundum similitudinem naturæ, sed in artificiali est secundum eandem rationem. non autem secundũ eundem modum essendi,1a.q.15.1.c.
31 Agens non ageret propter formam, nisi inquantum similitudo formæ esset in eo secundum esse naturale vel intelligibile,1a.q.15.1.c.
32 Forma subsistens Platonica non potest esse agens,1a.q.65.4. c. & 2m.& q.91.2.c.
33 Omne agens cum motu prius est duratione suo effectu, non autem agens quodlibet sine motu,1a.q.42.2.c.et q.46.2.1m.

34 Omne agens intendit facere aliquod finitum, 1a.q.7.4.c.et q.23.7.c.et q.47.3.2m.et q.62.9.c.
35 Omne agens agit sibi simile,1a.q.115.1.c.
36 Effectus dupliciter assimilatur agenti,scilicet secundum speciem et secundum virtualem continentiam,1a.q.13.5.c.et q.105.1.1m.et q.110.2.c. et q.115.3.3m.et q.117.3.c.
37 Tota potentia agentis vniuoci manifestatur in suo effectu, non autem potentia æquiuoci,1a.q.25.2.2m.et 3m
38 Agens per eandem virtutem potest producere multos effectus,se inuicem consequentes,22ꝯ.q.29.4.c.
39 Plura agentia subordinata possunt producere eundem effectum, 3a.q. 82.2.c.et 2m.
40 Omne agens secundum,præsupponit aliquid à primo,1a.q.90.3.c.
41 Quanto virtus agentis ad plura et remotiora extenditur, tanto est potior in iis quæ propter se quæruntur, sed in iis quæ quæruntur propter aliud est ecõuerso,22ꝯ.q.174.2.2m.
42 Agens vniuocum reducitur ad æquiuocum,non autem econuerso, 1a. q.13.5.1m.
43 Nullum agens ex necessitate naturæ,potest esse primum agens, cum ei determinetur finis ab alio,1a.q.19.4.c.et 12ꝯ.q.1.3.2m.
44 Deus natura,et omne agens,agit semper quod melius,est toti, non autem parti,1a.q.47.2.1m.et q.48.2.3m.et q.91.3.c.
45 In communi.et omne agens inquantum huiusmodi,est in actu,1a.q.2.3. c.et q.41.c.et q.25.1.c.1m.et q.76.1.c.et q.89.1.c.et q.115.1.c.et 12ꝯ.q.79. 2.c.et 3a.q.8.5.c.et q.35.4.c.q.7.3.c.
46 Omne agens creatum agit potentia differenti ab essentia eius,1a.q.54. 1.2.3.o.
47 Nullum agens agit,nisi in virtute Dei,1a.q.105.5.c.
48 Aliquid agit in virtute alterius dupliciter, scilicet vt motum à virtute eius,et vt vtens virtute eius,1a.q.36.4m.

1 OMNE agens agit propter finem, 1a. q. 44.4.o.et 12ꝯ.q.1.2.o.et q. 6.1.c.et q.9.1.c.et q.12.1.c.et 5.o.et q.17.8.c.q.38.6.c.et q.94.2.c.et q.109.6.et 22ꝯ.q.45.1.1m.
2 Agere propter finem dupliciter, scilicet à se, vel ab alio directum:primum conuenit solis rationalibus, secundum verò carentibus ratione et brutis,1a.q.2.3.c.fi.et 2m.et q.44.4.3m.et q.59.3.c.et q.103.1m.et 12ꝯ. q.12.5.c.3m.et q.17.2.3m.et q.93.5.c.et q.114.1.c.fi.et 22ꝯ. quæst.50.2.c.et q.64.1.2.
3 Diuersarum actionum sunt diuersi fines proximi, sed est tantum vnus vltimus,12ꝯ.q.1.3.3m.
4 Finis est causa tantum:vt est in voluntate agentis,12ꝯ.q.1.1.1m.
5 Omne agens agit propter bonum.1a.q.105.5.c.
6 Deus,et Deus agit propter finem communicandum aliis f.se,nõ autem propter finem sibi acquirendum.1a.q.44.4.o.
7 Omnia quæ sunt in toto mundo,aguntur: præter primum agens,quod nullo modo ab alio agitur.1a.q.60.1.2m.
8 Omne agens aliud à Deo, agit propter alium finem à se: Ideo agit ex indigentia.1a.q.44.4.c.1m.
9 Agere propter indigentiam,est agentis imperfecti,quod natum est agere & pati,ideo non conuenit Deo,1a.q.44.4.1m.
10 Vt Deus vel charitas sit finis actionis,requiritur quòd ratio prius cogitans de eis,ordinauerit eam in Deum,12ꝯ.q.1.6.3m.
11 Non oportet quòd agens semper cogitet de vltimo fine, 12ꝯ.q.1.6.3m.
12 Quicquid homo faciat, verum est dicere quòd homo agat propter finem:etiam agendo actionem quæ est vltimus finis.12ꝯ.q.1.1.2m.fi.
13 Omnia quæ agit homo,agit propter vltimum finem,12ꝯ.q.1.6.o.
14 Diuisio & in communi,&agere tripliciter dicitur scilicet effectiuè,formaliter,& finaliter,1a.q.48.1.4m.
15 Agere tripliciter contingit scilicet per se primo,per partem, & per accidens.1a.q.76.1.c.
16 Agere mediante alio,tripliciter sumitur,scilicet virtute eius, & suppositio vel instrumento,& principio formali.1a.q.36.3.4m.
17 In agentibus ordinatis, secundum potest dupliciter agere vel moueri, scilicet secundum propriam naturam, vel secundum naturam superioris.22ꝯ.q.2.3.c.
18 Aliquid agere potest vltra speciem suam in virtute agentis superioris, non autem in virtute propria.12ꝯ.q.109.1.c.3.2m.& q.112.1.& q.114.2.c. & 3a.q.77.3.3m.
19 Aggrauatio animi,est effectus doloris.12ꝯ.q.37.2.
20 Agiographæ dicuntur, qui supra naturaliter solum visiones intellectuales habuerunt,quo ad iudicium tantum,vel quo ad acceptionem. 22ꝯ.q.174.6.3m.
21 Plures agiographæ sæpius loquebantur de cognoscibilibus humana ratione,non quasi ex persona Dei,sed propria, tamen cum adiutorio diuini luminis.22ꝯ.q.174.2.3m.

1 AGNVS iugiter oblatus manè & vesperi, erat principale sacrificium veteris legis.3a.q.22.3.3m.
2 Agnus Paschalis erat præcipuũ sacramentum repræsentatiuũ passionis Christi.3a.q.73.5.c.
3 Christus dicitur agnus tripliciter,scilicet propter vitæ puritatem,mortis mansuetudinem & peccati expiationem.12ꝯ.q.102.3.2m.
4 Esus agni Paschalis præfigurabat esum corporis Christi.Vnde significabatur quòd oblatio agni veri,id est Christi, esset sacrificium consumptiuum omnium aliorum.3a.q.22.3.3m.
5 Agonia est timor mali extrinseci,cui resisti non potest, propter improuisionem.12ꝯ.q.41.4.c.
6 Agonia fuit in Christo,secundum partem sensitiuam,non autem secundum rationem.3a.q.18.6.3m.
7 Agresta est in via ad generationem vini,ideo non vinum, 3a. q.74.5.3m.
8 * Agrestes & duri dicuntur, secundum philosophiam,qui in ludo deficiunt, nec ipsi dicunt aliquid ridiculum, & dicentibus molesti sunt: quia scilicet moderatos aliorum ludos non recipiunt. Et ideo vitiosi sunt,22ꝯ.q.168.4.c.

1 Agricultura in statu innocentiæ, fuisset delectabilis, & non laboriosa. 1a.q.102.3.c.
2 Agricultura habebatur inter res sacras ab AEgyptiis & Paganis.12ꝯ.q. 102.3.2m.
3 Licet vendere argentum vel aurum alchimicum,si sit verum. 22ꝯ.quæst. 77.2.1m.
Alea est species auaritiæ.22ꝯ.q.188.8.4m.
1 Aleator quadrupliciter tenetur ad restitutionem accepti per ludum, scilicet si lucretur ab iis qui rem suam alienare non possunt, sicut sunt minores,& furiosi,& similes,si alium trahat ad ludum ex cupiditate lucrandi,si alium trahat vt fraudulenter ab eo lucretur,& si lusit contra prohibitionem legis ciuilis,22ꝯ q.32.7.2m.
2 Aleator si tractus lusit,& amisit,potest repetere,22ꝯ.q.32.7.2m.
3 Aleator si tractus lucratus est,non tenetur restituere, quia ille qui amisit,non meretur recipere.22ꝯ.q.32.7.2m.
Alexius omnibus suis propter Christum dimissis, mendicus gaudebat eleemosynam à seruis suis se accepisse 22ꝯ.q.187.5.c.
1 Alienum quod est extraneum,& dissimile, sed hoc non importatur,cũ dicitur alius.1a.q.31.2.3m.
2 Ne tollatur equalitas vel similitudo in diuinis,vitandum est nomen alieni,& discrepantis.3a.q.31.2.c.
3 Dicimus filium Dei alium à patre,licet non dicamus alienum. 1a. quæst. 31.2.3m.
Aliætus pascitur minutis auibus,& significat molestos pauperibus.12ꝯ. q.102.6.1m.co.2.
1 Alimentum pertinet ad veritatem humanæ naturæ.1a.q.119.1.o.
2 Alimentum corporale conuertitur in substantiam aliti, sed alimentum spirituale econuerso.Ideo spirituale conseruat, licet non sumatur realiter,non autem corporale.3a.q.7.3.3.2m.
1 Alius significat diuersitatem personarũ, sed aliud diuersitatem simpliciter id est essentiæ.1a.q.31.2.c.fi.& 4m.
2 Diuersitas accidentis facit alterum simpliciter, sed diuersitas substantiæ facit aliud secundum quid, id est, secundum essentiam nisi adsit diuersitas suppositionum,3a.q.17.1.7m.
3 Filius Dei est alius à patre,non autem aliud.1a.q.31.2.o.& 4.c.
1 Altare debet esse lapideum multiplici ratione, scilicet quia altare lapideum significat Christum,et corpus Christi in sepulchro lapideo fuit reconditum,et quo ad vsum sacramenti,lapis solidus est,et de facili potest inueniri vbique,3a.q.83.3.5m.
2 In veteri lege erat tantum vnum altare, ad vnum effectum deputatum, ideo erat aureum vel terreum,vel ligneum,12ꝯ.quæst.102.4.7m.et 3a.q. 83.3.5m.
3 Ratio omniũpertinentium ad altare tabernaculi,12ꝯ.q.102. 4.6m.& 7m.
4 Altare significat Christum,12ꝯ.q.102.4.6m.fi.& 3a.q.83.3.2m.& 4m.&5m. & 4.9m.& 5.2m.
5 Altare significat crucem Christi,3a.q. 83.1.2m.
6 Altare constituitur angelis & sanctis,22ꝯ.q.85.2.3m.
1 Alteratio est in prima specie qualitatis,consequenter tantum,12ꝯ.qu.50. 1.3m.et q.52.1.3m.
2 Alteratio propriè fit tantum secundum qualitates sensibiles,12ꝯ.2.q.50. 1.3m.et q.52.1.3m.
3 Alteratio requirit subiectum subsistens corpus naturam subiectam contrarietati,expulsionem vnius qualitatis, & introductionem alterius.12ꝯ.q.22.1.1m.
Amalechitæ,Amonitæ, et Moabitæ, erant exclusi in æternum à ciuilitate Iudæorum:sed Aegiptij & Idumæi per triennium tantum, 12ꝯ.q.10 53. c.1m.
1 Amaritudo est effectus rancoris,& filia accidiæ.22ꝯ.q.35.4.3m.
2 Ambitio est peccatum oppositum magnanimitati secundum excessum: quia est inordinatus appetitus honoris.22ꝯ.q.131.2.o.
3 Appetitus dignitatum inordinatus, ratione honoris pertinet ad ambitionem, sed propter debitum dignitatis vsum vt excedentem facultatum appetentis,pertinet ad præsumpionem.22ꝯ.q.131.2.c.2m.
Ambitio non est circa vestes, et exteriorem cultum, nisi secundum quod ad honorem pertinent.22ꝯ.q.131.2.3m.
1 Ambrosius in ecclesia Mediolanensi cantum instituit:secundum Augustinum.22ꝯ.q.91.2.c.

1 AMicitia quid,Est amor mutuæ beneuolentiæ, fundatus super aliquam communicationem.12ꝯ.q.65.5.c.et 22ꝯ.q.23.1.c.et 5.c.
2 Amicitia quæ affabilitas,non habet perfectam rationem amicitiæ sed similitudinem eius, scilicet ad decentem conuersationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes,non æqualiter,22ꝯ.q.114.o.
3 Amicitia vtilis, et delectabilis deficit à ratione veræ amicitiæ, inquantum trahitur ad amorem concupiscentiæ. 12ꝯ.qu.26.4.3m. et 22ꝯ.quæstion.189.10.2m.
4 Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est, aliquid consequens omnes virtutes,22ꝯ.q.23.3.1m.et q.114.1.1m.
5 Species amicitiæ dupliciter distinguuntur:scilicet secundum fines,et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, vtilis et delectabilis.Et secundum communicationes,22ꝯ.q.23.1.a.3.& 5.c.3m.
6 Amicitia duplex scilicet in conuersatione, et in affectu,22ꝯ.q. 114.1.1m.
7 Amicitia non est eiusdem ad seipsum,quia est vnio,ideo est inter plures, 22ꝯ.q.25.4.o.
8 Amicitia est ad aliquos dupliciter, scilicet per se, id est ad amicos tantum,et propter aliud,& sic est ad inimicos,22ꝯ.q.23.2. 2m. et 3m. et qu. 25.8.c.
9 Amicitia non est ad irrationalia,1a.q.20.2.3m.et 22ꝯ.q.23.1.c.et q.23.3.o.
10 Amicitia non potest esse ad virtutes, nec ad aliqua alia accidentia,22ꝯ. q.25.2.c.
11 Amicitia honesti,nõ est ad vitiosum per se,sed propter aliud,12ꝯ.q.31.3m
12 Amicitia cõseruatur et augetur per exercitium operum amicabilium,et medicationem,22ꝯ.q.82.2.2m.
13 Cùm vera amicitia supra virtutem fundetur, quicquid in amico contrariatur virtuti impeditiuũ est amicitiæ,et quicquid est virtuosum,est prouocatiuum amicitiæ,22ꝯ.q.106.1.3m.

14 Per recompensationem beneficiorum, amicitia conseruatur, 22ę.quæst. 166.1.3m.
15 Amicitia vera facit desiderium videndi amicum, & mutuis colloquiis gaudere, 12ę.q.28.1.2.2m.
16 Propria amicitiæ sunt quinque, scilicet velle amicum esse & viuere, vel se ei bona operari ei bona, conuersari cum eo delectabiliter, & concordia, 22ę.q.25.7.c.& q.27.2.a.3.& q.31.1.c.
17 Amicitia principaliter intendit coniuentes delectare. Sed quando oportet, non veretur contristare eos, propter bonum promouendũ, vel propter malum vitandum, 22ę.q.114.1.3m.& 2.1m.& q. 115. 1.c.& q. 116.2.c.& q.168.1.3m.
18 Delectationes & vtilitates, prouenientes ex amicitia possunt dici merces, non autem amicus proprie: sed causaliter, 12.q.114.6.3m.
19 Homo debet pati detrimenta corporalia propter amicum, non autem spiritualia, 22ę.q.26.4.2m.
20 Amicis peccantibus magis auxiliandum est ad recuperationem virtutis quàm ad recuperationem temporalium, quæ dia est spes de salute eorum, nec tamen amplius est habenda familiaritas sic ad eos, 22ę.q. 25.6.2m.
21 In communi. & amicus magis debet subuenire in damnis virtutum, quàm rerum exteriorum, 22ę.q.25.6.2m.& q.33.1.c.
22 Discordia opinionum potest esse inter aliquos, cum amicitia & pace, 22ę.q.28.3.2m.& q.37.1.c.
23 Amidum fit de farina per attaminationem & exhalationem, & vaporis admistionem, 3a.q.74.3.4m.

1 AMOR notionalis in diuinis, sumitur tripliciter, scilicet essentialiter: notionaliter: & personaliter, 1a.q.37.o.
2 Amor in diuinis est subsistens, 1a.q.37.1.2m.
3 Amor vt Dei communicat naturam, non autem, vt amor, 1a.q.27.4.3m.
4 In diuinis est amor ex amore, quia ibi est vnus tantum amor, perfectus, 1a.q.27.5.3m.& q.37.1.4m.& q.41.6.o.
5 Amor est proprium nomen spiritus sancti, 1a.q.37.1.o.
6 Spiritus sanctus vt amor, & vt nexus, est media persona, sed est tertia, secundum ordinem numeri & originis, 1a.q.37.1.3m.
7 Spiritus sanctus procedit per modum amoris, 1a.q.27.3.4.5.o.& quæst. 54.7.c.
8 Spiritus sanctus ex suo modo procedendi est amor patris in filium, & econuerso, 1a.q.37.1.2m.& 3a.q.32.1.c.
9 Pater amat filium & econuerso, Spiritu sancto, per modum effectus formalis, 1a.q.37.2.o.
10 Pater amat se Spiritu sancto, non autem generat se filio, nec spirat se Spiritu sancto, 1a.q.37.2.2m.& 3m.
11 Pater & filius amant nos Spiritu sancto, 1a.q.37.2.3m.
12 Essentialis, & Deus amat omnia, quæ ab eo sunt, 1a.q.20.2.o.& q.23.3.1m.& 12ę.q.110.1.c.
13 Amor transiert Deum & omne amans extra se, 1a.q.20.2.1m.
14 Dilectio Dei duplex, scilicet cõmunis, qua diligit omnem creaturam: alia specialis, qua trahit creaturam rationalem supra conditionem eiusdem naturæ, ad participationem sui, 12ę.q.110,1.c.
15 Amor vt passio, secundum suum materiale, non est in Deo, sed tantum secundum suum formale, 1a.q.20.1.o.& q.82.5.1m.
16 Amor Dei causat bonitatem in rebus, sed amor noster causatur ab eo, 1a.q.20.1.c.& q.23.4.c.& 12ę.q.110.1.c.1m.& 3m.& 3a.q.86.2 c.
17 Deus ab æterno dilexit creaturas in propriis naturis, & voluit eas esse, non autem tunc, 1a.q.20.2.2m.
18 Deus amat creaturas irrationales, non more amicitiæ, sed quasi amore concupiscentiæ, 1a.q.20.2.3m.& q.22ę.q.25.3.c.1m.
19 Deus diligit peccatores & damnatos, 1a.q.20.2.4m.& q.23.3.1m.& 2m.
20 Deus diligit damnatos, quo ad naturam, sed odit eos inquantum sunt mali, & inquantum non vult eis bonum vitæ æternæ nisi voluntare antecedente, 1a.quæst.20.2.4m.& q.23.3.1m.& 22ę.q.83.16.c.& 3a.quæst. 49.4.1m.
21 Plus, & Deus plus amat aliqua quàm alia, ex parte boni voliti, sed æqualiter ex parte actus, 1a.q.20.3.o.
22 Deus semper plus amat meliora, 1a.q.20.4.o.
23 Deus plus amat Christum, quàm omnes creaturas, 1a.q.20.4.1m.& 2m.
24 Deus plus amat angelos quam homines quo ad esse naturæ, sed quo ad esse gloriæ, aliquos plus, aliquos minus vel æqualiter, 1a.quæ.29.4.3m.
25 Deus plus amat innocentem quàm pœnitentem æqualis charitatis quo ad præmium accidentale tantum, 1a.q.20.4.4m.
26 Deus plus simpliciter amat peccatorem prædestinatum, quàm iustum præscitum, sed vt nunc econuerso, 1a.q.20.4.5m.
27 Deus potest immediatè amari a nobis in hac vita, 22ę.q.27.4.o.
28 Omnis creatura naturaliter plus diligit Deum quam se, 1a.q.60.5,o.& 12ę.q.109.3.c.& 22ę.q.26.3.c.
29 Modus amandi Deum non potest determinari, 22ę.q.27.6.o.
30 Deus potest a creatura diligi totaliter ex parte Dei, & ex parte sui, non ex parte actus, 22ę.q.27.5.o.
31 Amor quo diligimus Deum, non est infinitus, 22ę.q.27.5.c.
32 Homo & angelus in puris naturalibus, id est sine gratia, potest amare Deum super omnia, 1a.q.60.5.o.& 12ę.q.109.3.o.
33 Dilectio Dei est finis omnis actionis hominis, & summa perfectionis eius, 22ę.q.27.6.c.3m.
34 Deus diligitur propter aliud non formaliter, nec effectiuè, nec vt finis, sed dispositiuè vel materialiter, 22ę.q.27.3.o.
35 Antecedentia dilectionem Dei in via, sunt tria, scilicet apprehẽsio Dei per auditum, per visum, & per gustum. Primum est in incipientib. secundum in perficientibus, & tertium in perfectis, 22ę.q.24.9.o.
36 Amor Dei est congregatiuus, sed amor sui est disgregatiuus, 12ę.quæst. 73.1.3m.
37 Esse, viuere & intelligere, est appetibile, & amabile, omnib. ideo Deus inquantum est causa horum non potest ab aliquo haberi odio, 22ę.quęs. 34.1.o.
38 Dilectio Dei includitur in dilectione proximi virtute, sicut causa in effectu, & econuerso sicut effectus in causa. 12ę.q.99.1.2m.
39 Amare Deum est magis meritorium quàm amare proximum, 22ę.q.27. 7.o.& q.182.2.c.
40 Diuersæ opiniones de Petro, & Ioanne Apostolo in dilectione Christi actiua & passiua, 1a.q.20.4.3m.
41 Angeli in statu naturæ, amabant Deum super omnia, 1a. q. 60. 5.o.& q. 62.2.1m.& q.63.1.3m.
42 Angeli naturaliter plus diligunt Deum, quàm se, 1a.q.60.5.o.& 12ę.q. 109.3.o.& 22ę.q.26.3.c.
43 In angelis est dilectio naturalis, & electiua, 1a.q.60.1.2.3.o.
44 Angelus et homo diligunt se dilectione naturali et electiua, 1a.quæst. 60.3.o.
45 Quilibet Angelus diligit alium sicut seipsum, dilectione naturali, etiam malus bonos, 1a.q.60.4.o.
46 In Angelis beatis perseuerat dilectio naturalis, 1a.q.62.7.o.
47 Charitate, & Deus est ex charitate amandus super omnia, 22ę.q.448.2m.
48 Quilibet debet ex charitate plus diligere Deum quàm se, 22ę.q.26.3. o. & q.44.8.c.
49 Angeli sunt à nobis ex charitate amandi, 22ę.q.25.10.o.
50 Deus debet ex charitate magis amari quam proximus? 22ę.q.26.2. o.
51 Tantum quatuor debent ex charitate amari, s. Deus, proximus, anima, & corpus, 22ę.q.25.12.o.& q.44.3.1m.& 8.2m.
52 Homo potest ex charitate se diligere, 22ę.q.25.4.o.
53 Quilibet ex charitate debet magis se amare, quam proximum, 22ę.q. 26. 4.o.& q.44.8.2m.
54 Proximus debet amari ex charitate propter Deum, non autem principaliter, 22ę.q.25.1.o.& 2.1m.et 8.c.et q.103.3.2m.& q.188.2.c.
55 Corpus debet ex charitate diligi, 22ę.q.25.5.o.
56 Proximus debet ex charitate magis diligi quam proprium corpus, 12ę. q.73.5.c.& 22ę.q.26.5.o.& q.44.8.2m.
57 Peccator debet diligi ex charitate quo ad naturam, non autem quo ad culpam, 22ę.q.25.6.o.11.c.& q.64.6.
58 Amare inimicum vt sic, est peruersum, sed quo ad naturam in communi, est de præcepto cuilibet, non autem in particulari, nisi in præparatione animi, sed est de perfectione, 22ę.q.25.8.o.& 9.c.& q.34.3.3m.& q. 83. 8. c.& q.108.1.c.
59 Signa amoris oportet inimicis ostendere in communi, non autem in speciali, nisi in præparatiõe animi, sed est de perfectione, 22ę.q.25. 9.o.
60 Virtutes debent amari ex charitate, 22ę.q.25.2.c.
61 Charitas amari debet ex charitate, 22ę.q.25.2.o.
62 Aliquid potest diligi ex charitate dupliciter, s. amore amicitiæ, & amore concupiscentiæ, & sic amari potest accidens, & res irrationales, nõ autem primo modo, 22ę.q.25.2.3.o.& 11.c.
63 Demones & cæteri damnati quo ad naturam sunt ex charitate amandi, non autem quo ad gloriam, nisi voluntate antecedente, 22ę.q. 25.11.o.
64 Ordo. et omne ens natureliter plus diligit se, quam alterum, 1a.q.60.4. 2m.et 5.1m.
65 Deus plus amat nos, quam econuerso, 22ę.q.26.12.3m.
66 Quodlibet singulare plus naturaliter diligit bonum speciei, quam bonum proprium, 1a.q.60.5.o.et 12ę.q.109.3.c.
67 Omnis pars naturaliter plus diligit totum quàm se, 1a.q. 60.5.o.et 12ę. q.19.10.c.et q.109.3.c.et 22ę.q.26.3.c.et 4.3m.
68 In patria nullus est ordo dilectionis, nisi secundum propinquitatem ad Deum, 22ę.q.26.13.c.
69 In patria quilibet plus amat se post Deum, quam alium, 22ę.quæstion. 26.13.o.
70 Beati voluntate consequente volunt maius bonum alteri meliori quã sibi, sed intensius sibi. Antecedente vero etiam maius bonum volunt sibi, 22ę.q.26.13.c.
71 In amore est duplex gradus scilicet inter diligibilia, et diligentis ad dilectum. Primum attendit amans, non autem secundum, quo ad effectũ, sed tantum quo ad affectum, 22ę.q.9.10.11.12.13.o.
72 Omnes homines æqualiter sunt amandi respectu obiecti, non autem respectu actus, 22ę.q.26.6.1m.
73 Vnus proximus est magis amandus quam alius, secũdum maiorem vnionem, 22ę.q.26.6.o.et q.44.8.2m.
74 Propinquiores debent plus amari quam meliores. & firmius, et multiplicius, 22ę.q.26.7.8.o.et q.32.9.o.et q.44.8.2m.& 3m.
75 Parentes debent plus filiis amari ratione obiecti, sed econuerso ratione amantis, 1a.q.96.3.2m.& 12ę.q.100.5.4m.& 22ę.q.26.9.o.& 12.3m.& qu. 31.3.4m.
76 Parentes debent vxore plus amari ratione obiecti, sed econuerso ratione diligentis, 22ę.q.26.11.o.
77 Consanguinei debent aliis amari, 22ę.q.26.8.o.
78 In naturalibus quilibet tenetur magis amare consanguineos. et in ciuilibus concives, et in militaribus commilitones, 22ę. q.26.8.o.et q.31.3. c.2m.
79 Filij debent plus amari quam fratres, 1a.q.96.3.c.
80 Mater plus amat quam Pater, qui debet plus amari quam mater, 22ę.qu. 26.10.o.
81 Filij fontis debent plus amari in spiritualibus, quam filij carnis, non autem in aliis, 22ę.q.26.8.2m.
82 Benefactor plus diligit quam benefaciatus, 22ę.q.26.12.o.
83 Dilectio inimicorum est perfectior & magis meritoria, quam dilectio amicorum, 22ę.q.27.7.o.& 8.2m.
84 Amor naturalis non est passio, sed connaturalitas rei, 12ę.q.26.1.2.o.
85 Amor naturalis est inclinatio ad aliquid, 1a.quæstion. 60.1.o. & 12ę. qu. 26.1.2.o.
86 Amor naturalis nihil aliud est quam inclinatio naturæ indita ab auctore naturæ, 1a.q.60.1.3m.
87 Dilectio naturalis est respectu finis, sed electiua est respectu eorum quæ sunt ad finem, 1a.q.60.2.c.& 4.3m.
88 Dilectio naturalis est principium electiue, 1a.q.60.2.c.& q. 62.2.c.et q. 82.1.c.fi.et 12ę.q.10.1.c.et q.17.9.2m.et q.41.3.c.et q.91.2.2m.12ę.q.154. 12.c.et q.155.2.c.
89 Omnis dilectio naturalis est recta, non rectitudine charitatis: licet vna rectitudo perficiat aliam sed rectitudine naturali, 1a.q.60.1.3m.

90 Amor naturalis est triplex, scilicet in appetitu naturali, sensitiuo & intellectiuo, 1a.q.60.1.c.
91 Amor naturalis est in omni re, in omni potentia & membro, 1a.qu. 60.1. c.& 12ę.q.26.1.3m.
92 Quælibet res naturali dilectione amat se: & quicquid est idem ei in natura, 1a.q.60.3.4.c.12ę.qu.10.1.c.q.77.4.1m.& 22ę.q.67.5.1m.& quæst. 126.1.c.
93 Amor sui tripliciter se habet ad charitatem, s. contrariè, inclusiuè & cõmitanter, 22ę.q.19.6.o.
94 Amare se dicitur aliquis tripliciter, scilicet iustè, iniustè, & indifferenter, 22ę.q.25.7.c.
95 Amor sui est vituperabilis. quãdo est nimius respectu sui vel exteriorum, 12ę.q.29.4.3m.& q.77.4.1m.
96 Amor sui inordinatus est causa omnis peccati. 12ę.q.77.4.o. & 5.c.& q. 84.2.3m.& 22ę.q.25.7.1m.& q.153.3m.
97 Amare se secundum substantiam conuenit omnib. secundũ carnẽ principaliter vel secundum sensum peccatorib. tantum, sed secundum spiritum bonis tantum. 22ę.q.25.4.3m.& 7.o.& q.117.1.1m.
98 Vnio quadruplex, scilicet realis, similitudinis, affectus, & substantialis. Prima est affectus amoris. Secunda, & quarta est causa eius, Tertia est amor. 12ę.q.28.1.2m.
99 Vnio amantis ad amatũ duplex, scilicet realis, & affectus. 12ę.q.35.2.2m.
100 Amor triplex, scilicet naturalis, sensitiuus, & intellectiuus. 1a.q.60.1.c. & 12ę.q.26.1.c.& n.28.6.1m.& q.41.3.c.& 22.q.26.3.c.
101 Amor duplex scilicet amicitiæ, & concupiscentiæ. 1a.q.60.3. c. & 4.3m. & 12ę.q.26.4.o.& q.28.1.c.& 22ę.q.17.8.c.& q.23.1.c.
102 Amor est inæqualis dupliciter, scilicet secundum inæquale bonum: & secundum magis & minus, 1a.q.20.3.o.& 22ę.q.26.6.
103 Dilectio est tantum in voluntate, sed amor propriè in sensitiuo, licet transferatur etiam ad voluntatem, 12ę.q.26.3.o.
104 Dilectio addit supra amorem electionem, sed charitas æstimationem magni pretij. Ibidem.
105 Amor intellectualis addit supra beneuolentiam vnionem effectus. 22ę. q.27.2.c.2m.& q.31.1.c.
106 Amor vt passio est semper cum impetu & consuetudine, sed beneuolentia quandoque subito & sine impetu. 23ę.q.27.2.c.
107 Amor est boni in communi, siue habiti siue: non sed gaudium & delectatio est de præsenti & habito, desiderium verò & spes est de non habito. 1a.q.20.1.c.& q.34.3.1m.& 12ę.q.28.1.1m.& 22ę.q.4.1.3m.
108 Actus amoris semper tendit in duo, scilicet in bonum volitum, & in eum cui vult bonum. 1a.q.20.1.3m.& 12ę.q.26.4.c.
109 Amor est vnio amantis ad amatum, 1a.q.20.1.c.3m.& 12ę. qu. 25.2.2m.& q.28.1.o.
110 Amor non est vnio secundum rem, sed secundum affectum. 12ę. q.25.2. 2m.& q.28.1.c.2m..
111 Amor est motus appetitus quo immutatur ab appetibili vt ei complaceat, non autem vt tendens in appetibile: quia hoc est desiderium. 1ę. q.26.2.c.3m.
112 Amor est complacentia amantis in amatum. 12ę.q.25.2.c. & q.26.1.2.ca. & q.27.1.c.
113 Amor importat conuenientiam & connaturalitatem ad amatum, 12ę.q. 23.4.c.& 25.2.c.& q.26.1.c.q.27.1.c.4.c.et q.28.5.c.et q. 29. 1. 2. c.et q. 32.3.3m.
114 Amor est passio propriè secundum quòd est in concupiscibili, communiter autem vt est in voluntate, 12ę.q.26.2.o.et 3.3m. 4m.et q. 28.6. 1m.
115 Amor, gaudiũ, et delectatio vt sunt in appetitu sensitiuo, passiones sunt non autem vt sunt in voluntate, 1a.q.162.3.4m.
116 Amor ponitur pro omni passione, 22ę.q.162.3.4m.
117 Amor est prima omnium passionum, 1a.q.20.1.c.et 12ę.q.25.2.o.et 3.c.fi. et 27.4.c.et q.56.3.1m.et q.70.3.c.et 22ę.q.28.4.c.et q.47.1. 1m.et quæs. 162.3.4m.
118 Amor qui est in appetitu sensitiuo, est passio quædam, 22ę. quæs.27.2.c.
119 Amor non est passio læsiua, sed perfectiua, nisi ratione transmutationis corporalis, vel obiecti inconuenientis, scilicet peccati, 12ę. quæstio. 28.5.o.
120 Amor non determinatur ad aliquod genus virtutis vel vitij, sed ordinatus includitur in qualibet virtute, et inordinatus in quolibet peccato, 22ę.q.125.2.o.
121 Amor est naturaliter prior odio sed sunt simul secundum rationem, 12ę.q.29.2.o.
122 Amor est fortior odio, licet quandoque videatur econuerso: quia odium est sensibilius, et maius odium comparatur minori amori, 12ę.q. 29.3.o.
123 Aliquid est causa amoris dupliciter, scilicet vt ratio, et vt via, 22ę.quæ. 26.2.1m.
24 Nulla passio est causa omnis amoris, sed aliqua est causa alicuius amoris, 12ę.q.27.4.o.
125 Bonum est causa amoris propria, vt proprium eius obiectum, 12ę.q.27. 1.o.et 2.c.et q.29a.o.
126 Bonum vt cõformat sibi appetitum causat amorem, vt absens concupiscentiam, et vt præsens delectationem, 1a.q.20.1.c.et 12ę.q.23.4.c.et q. 26.2.c.et q.28.1.1m.et q.30.2.c.
127 Obiectum amoris est simpliciter bonum, ideo bonum augmentatum simpliciter auget amorem. Sed non est fic in audacia: quia obiectum eius est compositum ex bono et malo, et motus eius in malo præsupponit motum spei in bonum. Ideo si addatur tantùm de arduo quod excedat spem, non sequitur motus audaciæ, sed minuitur, 12ę. quæst. 45.4.2m.
28 Nouitas et absentia amati facit perceptionem amoris, licet non semper augeat ipsum, 12ę.q.29.3.c.et q.35.6.c.et q.48.2.1m.
129 Sicut ex delectatione causatur amor, sic ex tristitia odium: quia sicut mouemur in amorem delectantium, sic in odium tristantium, 22ę.q.3. 4.6.c.et q.36.4.3m.et q.158.7.2m.
130 Odium potest esse per accidens causa amoris, inquantum aliqui conueniunt in odio alicuius. 12ę.q.32.4.3m.
131 Amor et odium circa idem sunt contraria, non autem de contrariis, sed se inuicem consequentia, 12ę.q.29.2.2m.
132 Apprehensio vnitatis est causa amoris, quia si aliquid apprehenditur vt pertinens ad bene esse amantis, causat amorem concupiscentiæ. Si verò vt alterum se, causat amorem amicitiæ, 12ę.q.28.1.c.
133 Similitudo est per se causa amoris. Sed per accidens, scilicet vt impedit proprium bonum, est causa odij, 12ę.q.27.3.o.et q.99.2.c.
134 Similitudo in actu est causa amoris amicitiæ, sed similitudo in potentia causa amoris concupiscentiæ, 22ę.q.27.3.c.
135 Similitudo est causa odij, et dissimilitudo est causa amoris per accidens tripliciter, scilicet ratione displicentiæ propriæ conditionis rationem impedimenti, vel ratione cognitionis amoris sequentis, 12ę.quæ. 99.2.c.
136 Delectatio vt intenta, causat desiderium et amorem, sed in exequendo est econuerso. 12ę.q.25.2.c.3m.et q.27.4.1m.et q.34.1.c.1m.
137 Spes respectu eius per quem fit possibile, causa amorem. Sed respectu boni sperati, est econuerso, 12ę.q.27.4.3m.et q.40.7.o.et q. 62.4.3m.et 22ę.q.17.8.c.et q.66.6.2m.
138 Spes causat amorem vel auget ratione delectationis, quia delectationem causat, vel ratione desiderij: quia spes desiderium fortificat, 12ę. q.27.4.3m.
139 Amor carnalis cognoscitur per frequentem familiaritatem, et per nimia colloquia cum mulieribus, et dum abinuicem inuitæ et tristes discedunt, 12ę.q.28.5.1m.
140 Si bonus cantor amet bonum scriptorem, attenditur ibi similitudo proportionis secundum quòd vterque habet quod conuenit ei secundum suam artem, 12ę.q.27.3.2m.
141 Licet non omnes homines habeant aliquas virtutes secundum habitum completum, habent tamen eas secundum quædam seminaria rationis, secundum quæ qui non habet virtutem diligit virtuosum tanquam suæ naturali rationi conformem, i 12ę.q.27,3.4m.fi.
142 Amari propter aliud contingit secundum quatuor genera causarum, scilicet secundum causam finalem, fernalẽ efficientem et materialem, 22ę.q.27.3.c.
143 Amor est causa omnium passionum & affectionum, 1a.q.20.1.c.& q.60. princ.& 12ę.q.26.1.2m.& 2.1m.q.27.4.c.& q.28.6. 2m.& qu.41.2.1m.& q.46.1.c.& q.62.3.3m.& q.70.3.c.& 22ę.q.17.8.c.2m.& q.19.9.3m.& q. 162.3.4m.
144 Vnio secundum rem amantis ad amantum, est effectus amoris, 1a.q.20. 1.3m.q.60.3.2m.& 12ę.q.28.1.o.
145 Mutua inhæsio triplex, scilicet secundum vim apprehensiuam, appetitiuam, & redamationem, est effectus amoris, 12ę.q. 28.2.o.& qu.66.6.c.
146 Extasis est effectus amoris, 1a.q.20.2.1m.12ę.q.28.3.o.& 22ę.qu.175.2.o.
147 Amor facit feruere, & ebullire, idest, ferri extrà se in amatum, 12ę.quæ. 37.2.c.
148 Amor liquefacit, i. facit non continere amantem intra se, 12ę.qu.28.5.5.
149 Proprij effectus amoris sunt quatuor, scilicet liquefactio, idest, mollificatio effectus, vt faciliter peruertetur ab amato, fruitio, idest, delectatio, languor, id est, tristitia, & feruor, id est, intensum desiderium, 12ę.q.28.5.o.
150 Amor languere facit: idest, tristari de absentia amati, 12ę.q.28.5.nm.
151 Amor mouet inferiora in superiora, vt ab eis perficiantur, & superiora in inferiorum prouisionem, 22ę.q.3.1.1m.
152 Amans agit omnia quæ agit ex amore, 12a.q.28.6.o.
153 Zelus est effectus amoris, 1ę.q.28.4.o.
154 Ex amore procedunt gaudium & tristitia, cõtrario modo, 22ę.q.28.1.c.
155 Ex amore inordinato procedit cupiditas inordinata, 22ę.q.125.2.c.
156 Odium est effectus amoris, 12ę.q.28.6.3m.& q.29.2.o.& 3.c.
157 Cognitio. Et cognitio est causa amoris, 12ę.q.27.2.c. & 22ę.q.26.2.1m.
158 In his quæ sunt suprà hominem, amor est nobilior cognitione, sed in aliis est econuerso, 1a.q.82.3.c.3m.& q.108.6.3m.& 12ę.qu. 66.6.1m.& 22ę.q.23.6.1m.& q.27.4.2m.
159 Amor est altior cognitione in mouendo, sed in attingendo est econuerso, 12ę.q.3.4.4m.
160 Cognitio perficitur per hoc quòd cognitum est in cognoscente, sed amor, secundum quod amans trahitur ad amatum, 1a.qu.16.1.c.q.19.39. 6m.& 6.2m.& q.5.2.c.& 3.2m.q.60.2.c.& q.78.1.c.3m.& q.81.1.c.q.82. 3.c.q.108.6.3m.& q.12ę.q.15.1.3m.q.22.2.c.& q.40.2.c.q.66.6.1m.& q. 86.1.2m.& 22ę.q.23.6.1m.q.26.1.2m.& q.27.4.c.
161 Aliquid perfectè amatur, quod non perfectè cognoscitur, 12ę.qu.27.1. 2m.& 22ę.q.27.4.1m.
162 Nil amatur nisi cognitum, 12ę.q.3.4.4m.& q.27.2.c.& 4.1m.
163 Deus per essentiam visus necessario amatur, sed per effectus cognitus potest ordiri, 1a.q.60.5.5m.& 22ę.q.34.1.o.
164 Subiectum amoris sensibilis, est concupiscibilis, intellectualis verò est voluntas, 1a.q.82.5.1m.& 12ę.q.23.1.2.c.& q.26.1.o.& 2.2m.
165 Amor mundanus semper est malus, 22ę.q.19.3.c.
166 Amor mercenarius est semper malus, 22ę.q.19.4.3m.
167 Amplexus, oscula, tactus, & huiusmodi ex libidine, sunt peccata mortalia non autem secundum se, scilicet, vel propter consuetudinem patriæ, vel propter aliquã necessitatem, aut rationabilem causam. 22ę.q. 154.4.o.

1 ANalogia duplex, scilicet secundum quòd aliqua participant aliquid secundum prius & posterius, vel secundum quòd vnum imitatur alterum. Secunda est in diuinis, non autem prima, 1a.q.13.5.c.
2 In analogis prius dicitur dupliciter, scilicet secundum rem, & secundũ impositionem nominis, 1a.q.13.6.c.& q.33.2.4m.
3 Omnia dicta de Deo & creatura dicuntur analogicè, non autem vniuocè, nec purè æquiuocè, 1a.q.3.6.1m.& q.13.5.6.10.o.& q.25.2.2m.q. 29. 4.4m.& q.32.1.2m.fi.
4 Analogum est medium inter vniuocum & æquiuocum. 1a.q.1.5.10.c.
5 Analogata dicuntur ad vnum numero, & non secundum rationem tantum, sicut vniuocum, 12ę.q.20.3.1m.
6 Analogum est tantum in vno analogato secundum propriam rationem, vniuocum autem est in quolibet, 1ę.q.16.6.c.& 12ę.q.20.3.c.3m.
7 Omnia analogata necessariò dicuntur per respectum ad vnum primum, 1a.q.13.6.c.& 10.c.

8 Primum in analogis oportet poni in diffinitione omnium aliorum,1ª.q. 13.6.c.& 10.c.
Andragathia,idest,strenuitas,est virtus viri,communicabilium operum ad inuentiua,& pars fortitudinis potentialis pertinens ad liberalitatem vel potius ad magnificétiam,licet magis conueniat cum iustitia ratione materiæ,22ª.q.128.6ᵐ.fi.
1 ANgelus,Et necesse est angelos esse,1ª.q.50.1.o.
2 Angeli non fuerunt ante mundum,idest, ante corpora,1ª.q.61.2.3. o.& q.102.2.1ᵐ.& 4.1ᵐ.
3 Angeli potuerunt esse ante mundum,1ª.q.61.3.o.& 4.1ᵐ.
4 Esse angeli est infinitum secundum quid inquantum non est in materia, non autem simpliciter: quia finitur per essentiam à qua est.1ª.q.7.2.o. & q.50.2.4ᵐ.& q.52.2.c.
5 Esse angeli est accidens,3ª.q.q.50.2.3ᵐ.& q.61.1.c.
6 Esse angeli non est eius essentia,1ª.q.12.4.c.& q.47.1. c.& qu.50.2.3ᵐ.& q.61.1.c.
7 Esse angeli non est suum intelligere,1ª.q.54.2.o.& 3.c.
8 Esse angeli non est eius operatio,1ª.q.54.2.o.& 3.c.
9 Angeli sunt creati à Deo,1ª.q.61.1.o.
10 Angeli sunt creati immediate à Deo,1ª.q.45.5.1ᵐ.
11 Angeli fuerunt creati in cælo empyreo.1ª.q.61.4.o.& q.102.2.1ᵐ.& 4.1ᵐ.
12 Angeli non sunt facti propter hominem principaliter.1ª.q.50.3.2ᵐ.
13 Angeli fuerunt creati in gratia.1ª.q.63.4.o.q.62.5.4ᵐ.& 6.c. qu.67.4.4ᵐ. & q.95.1.3ᵐ.& q.109.1.c.& 22ª.q.5.1.c.
14 Angeli sunt creati in beatitudine imperfecta,1ª.q.61.1.o.& q.67.4.4ᵐ.
15 Angelus non est creatus malus.1ª.q.67.4.4ᵐ.
16 Angelus est forma subsistens,1ª.q.50.5.c.qu.56.1.c.fi.& 2.3ᵐ.& q.75.3.c.
17 Angeli sunt partes vniuersi eiusdem cum creatura corporali,non autem Deus:sed est supra totum vniuersum,1ª.q.50.3.c.& q.61.3.4.o.
18 Quilibet angelus est in genere substantiæ,1ª.q.88.2.4ᵐ.
19 In Angelis genus & differentia sumuntur ab eodem scilicet ab essentia, sed diuersimode,1ª.q.5.2.1ᵐ.
20 In angelis idem est essentia,1ª.q.3.3.c.& q.39.1.c.
21 In substantiis separatis à materia, idest, in angelis idem est suppositum & natura secundum rem,licet differant secũdum rationem,1ª.q.3.3.c.
22 Angelus est totaliter intellectualis naturæ,ideò oportet quòd omnis eius actio sit secundum intellectum. Quandoque tamen intellectuales creaturæ quæ sunt angeli distinguuntur à rationalib. quandoque autem sub rationalib.comprehendũtur,1ª.q.62.8.2ᵐ. & 22ª.q.83.10.2ᵐ.
23 Intellectus angeli non est eius essentia,1ª.q.54.3.o.q.77.1.c.& qu.79.1.o.
24 Intelligere angeli,non est eius essentia,1ª.q.64.1.o.
25 Essentia angeli,indiuiduatur se ipsa,1ª.q.3.2.3ᵐ.& 3.c. q.13.9.c.& 3ª.quæstion.77.3.c.
26 Angelus est indiuisibilis in essentia, non autem secundum virtutem, id est,secundum obiecta, & secundum intentionem & remissionem actus,1ª.q.53.1.1ᵐ.& 3.3ᵐ.
27 In angelis est compositio ex esse & essentia ,1ª.q.50.2.3ᵐ.& q.75.5.4ᵐ. & q.88.2.4ᵐ.
28 In angelis non sunt partes essentiæ, sed sunt partes secundum potentiam inquantum intell.eorum per plures species perficitur,& eorum voluntas se habet ad plura, vt partialitas non referatur ad substantiã angeli,sed ad virtutẽ eius,vel ad locũ,1ª.q.53.1.1ᵐ.fi.& 12ª.q.50.6.3ᵐ.
29 In angelis est cõpositio ex quo est,idest ex esse,& quod est, 1ª.q.50.2. 3ᵐ.& q.75.5.4ᵐ.
30 Angelus componitur ex actu & potentia,1ª.q.47.1.c.& q.50.2.3ᵐ.& q. 75.5.4ᵐ.& 12ª.q.50.5.c.
31 Quanto angelus est superior,tanto minus habet de potentialitate,2ª.q. 50.5.c.
32 In angelis non est materia propriè,1ª.q.50.2.o.q.61.3.3ᵐ.& q.83.1.c.
33 In Angelis est compositio subiecti,& accidentis,1ª.q.50.6.o.
34 Quilibet angelus differt specie ab alio angelo,1ª.q.10. 6.c.fi.q.48.2.c.q. 50.4.o.q.62.6.3ᵐ.q.75.7.c.q.76.2.1ᵐ.& 3ª.q.69.8.2ᵐ.
35 Impossibile est esse duos angelos vnius speciei,quia omnes angeli differunt specie secundum diuersos gradus naturæ intellectiuæ,1ª.qu.50. 4.c.& 4ᵐ.
36 Bonum speciei præponderat bono indiuidui. Vnde multo melius est cõmultiplicentur species in angelis, quàm quòd multiplicentur indiuidua in vna specie,1ª.q.o.4.3ᵐ.
37 Perfectio naturæ angelicæ requirit multiplicationem specierum, non autem multiplicationem indiuiduorum in vna specie, 1ª.q.50.4.4ᵐ.
38 Differentiæ angelorum, vt multi tenent, sumuntur secundum diuersos gradus potentialitatis,1ª.q.50.2.1ᵐ.& 4.o.q.56.2.1ᵐ.& 12ª.q.5.5.c.
39 Si tamen angelus haberet materiam, nec sic possent esse plures angeli vnius speciei,1ª.q.50.4.c.
40 Angelus & anima differunt specie.1ª.q.75.7.o.
41 Angelus est anima simpliciter nobilior homine, sed secundum quid est econuerso,1ª.q.93.3.o.q.96.1.1ᵐ.& 2.c.& q.108.2.3ᵐ.& qu.112.1.4ᵐ.& 12ª.q.5.1.3ᵐ.& 22ª.q.172.2.c.
42 Angeli conueniunt cum substantiis materialibus in genere logico, non autem in genere physico,1ª.q.88.2.4ᵐ.
43 Angeli non habent corpora naturaliter sibi vnita,1ª.q.51.1.o.&q.54.5.c. 1ᵐ.& q.110.2.1ᵐ.& 3.3ᵐ.q.115.5.c.q.117.4.1ᵐ.& q.118.3.c.
44 Angeli possunt assumere corpora,1ª.q.51.1.o.
45 Angelus non indiget corpore assumpto propter se: sed propter nos. 1ª. q.51.1.1ᵐ.
46 Non omne corpus motum ab angelo, assumptum est ab eo,sed tantum quod representat eum,1ª.q.51.2.3ᵐ.
47 Corpus assumptum non vnitur angelo,vt formæ, sed vt motori representato,ibid.
48 Angelus mouetur per accidens in aorpore assumpto, non autem in aliis,1ª.q.51.3.3ᵐ.
49 Corpora assumpta ab angelis sunt de aere inspissato,1ª.q.51.2.3ᵐ.
50 Corpora assumpta non habent virtutes naturales quas ostendunt, nec operationes vitæ,sed communes etiam inanimatis.1ª.qu.51.3.o.& 3ª. q.55.6.1ᵐ.
51 Angelus potest esse simul cum corpore,1ª.q.5.32.2ᵐ.
52 In eodem corpore simul sunt anima formaliter dans esse: & operans operationes naturales, & angelus operãs operationes supernaturales, 1ª.quæ.52.3.3ᵐ.
53 Angeli administrant & gubernant omnem creaturam corpoream,1ª.qu. 110.1.o.
54 Deus non produxit corpora mediantibus Angelis.1ª.q.65.3.o.
55 Formæ corporum non creantur ab angelis,1ª.q.65.4.o.& q.91.2.c.& q. 110.2.o.
56 Nec anima creatur ab angelis.1ª.q.90.3.o.12ª.q.3.7.2ᵐ.& 22ª.qu.85.2.c.
57 Essentia angeli non indiget loco,1ª.q.61.4.1ᵐ.q.102.2.2ᵐ.& q.112.1.2ᵐ.
58 Esse in locò dicitur de angelis æquiuocè, respectu corporalium.1ª.qu. 52.1.c.& q.63.1.c.
59 Deus,angelus & anima non continentur à loco,sicut corpora,sed continent eum,1ª.q.8.1.2ᵐ.& q.53.1.c.fi.& q.53.1.c.& 2.c.fi.
60 Angelus non est in loco,nisi secundum contactum virtutis.1ª.q.8.2.1ᵐ & 2ᵐ.& q.52.o.& 53.o.
61 Angelus est in loco diffinitiuè,non autem circunscriptiuè.1ª.q.8.2.1ᵐ. q.51.1.2.o.q.53.1.c.& 12ª.q.94.2.c.
62 Locus angeli potest esse diuisibilis,& indiuisibilis,1ª.q.52.2. c.& q.53. 1.o.& 2.7ᵐ.
63 Angelus non est simul in pluribus locis,1ª.q.52.2.o.q.53.1.c.& q.112.1.c. Plures angeli non possunt simul in eodem loco,3ª.q.52.3.o.
64 Non oportet quòd si aliquis angelus mouet cælum,quòd sit vbique,1ª. q.52.2.c.
65 Operatio angeli diffinita est ad vnum locum,respectu operati & operantis, non antem Deus quia operatio eius est determinata tantum primo modo,1ª.q.52.2.c.
66 Angelus mouetur localiter,tamen æquiuocè aliis rebus,1ª.q.53.1.o.
67 Motus angeli in loco nihil aliud est quam diuersi contactus diuersorũ locorum successiuè,1ª.q.53.1.c.
68 Motus angeli est successio diuersarum operationum eius.1a.q.12.10.2ᵐ q.63.6.4ᵐ.q.53.o.& q.73.2.c.
69 Motus angeli non est actus imperfecti,sed existentis in actu,1ª.qu.53.1. 2ᵐ.& 2ᵐ.
70 Motus angeli non est propropter indigentiam suam,sed nostram,1ª. q. 55 1.3.& q.55.2.3ᵐ.
71 Motus angeli potest esse continuus & discontinuus,sicut vult, 1ª.q. 53. 1.o.& 2.c.& 3.c.
72 Angelus dũ mouetur partim est in vtroq3 termino.1ª.q.53.1.1ᵐ.& 3.3ᵐ.
73 Angelus dum mouetur motu continuo,in principio est in toto loco diuisibili à quo incipit moueri:sed dum est in ipso moueri, est in parte loci quem deserit,& in parte loci quem occupat,1ª.q.53.1.1ᵐ.& 3.3ᵐ.
74 Motus continuus angeli necessario est per omnia media,sed discontinuus posse este sine medio,1ª.53.2.o.
75 Motus angeli non est in instanti,sed in tpe,1ª.qu.53.3.o.& 3ª.qu. 57.3.3ᵐ.
76 Angelus mouetur secundum totam vim suam in id quod agit. 1ª. q. 52, 6.o.& q.63.8.3ᵐ.
77 Motus angeli non habet ordinem ad motum primi mobilis.1ª.q.53.3. c, fi.q.63.6.4ᵐ.& q.91.2.3ᵐ.
78 Velocitas motus angeli non est secundum quantitem virtutis eius, sed secundum voluntatem eius,1ª.q.53.3.1.
79 Angeli sunt immutabiles & incorruptibiles,1ª.q.92.c.q.10.5.c.& fi. qu. 50.5.o.q.61.2.3.q.75.6.c.fi.& q.97.1.c.
80 Angeli sunt mutabiles tripliciter,scilicet quo ad electionem finis, applicationẽ virtutis ad diuersa,& p annihilationẽ,1ª.q.9.2.c.q.10.5.c.
81 Motus illuminationis angeli triplex,scilicet circularts,rectus;& obliquus,22ª.q.180.5.2ᵐ.
82 Vnus angelus agens in virtute imperij Dei est sufficientis virtutis ad educendum in actum totum quod diuina virtute operandum est circa corpus aliquod supra actus naturales,1ª.q.112.2.c.
83 Omnia corpora obediunt angelis ad nutum motu locali,nõ autem formali,1ª.q.65.4.c.fi.q.91.2.c.q.105.1.1ᵐ.q.110.2.3.o.q.111.3.c.q.114.4.2ᵐ, q.117.3.c.3ᵐ.& 4.1ᵐ.& 12ª.q.80.2.c.
84 Angelus potest immutare omnes sensus hominis interiores & exteriores,1ª.q.111.1.4.o.& q.114.4.2ᵐ.
85 Angelus non potest aliquam formam imprimere in imaginatione, nisi mediante sensu extrinseco.1ª.q.111.3.2ᵐ.
86 Angelos immutare voluntatem nostram est omninò hæreticum,1ª. qu. 106.2.c.& 12ª.q.80.3.1ᵐ.& 22ª.q.174.5.4ᵐ.
87 Angelus potest immutare voluntatem hominis,persuadendo solum vel concitando passiones.1ª.q.106.2.c.q.111.2.o.q.114.2.3ᵐ.q.115.4.1ᵐ.& 12ª.q.9.6.2ᵐ.q.75.3.o.& q.80.1.o.
88 Angelus superior mouet voluntatem angeli inferioris aliqualiter vt obiectum,persuadendo:non autem de necessitate nec ex parte potentiæ,1ª.q.106.2.o.
89 Angeli dupliciter possunt agere in animas nostras.s.confortando intellectum,& illustrando phantasmata,1ª.q.111.1.c.
90 Boni angeli possunt imprimere in intellectum nostrum: non autem mali,12ª.q.80.2.c.& 22ª.q.96.1.c.& q.172.2.1ᵐ.
91 Boni angeli possunt imprimere in intellectum nostrum confortando: non autem imprimendo lumen,1ª.q.111.1.o.
92 Angeli mali imprimunt in phantasmata,applicando ad eam lumen suũ, 12ª.q.80.2.o.
93* Substantiæ separatæ,idest angeli:non sunt principia intellectus humani:cũ creatio intellectus humani sit immediate à Deo,1ª.q.65.3.c.
94 Bonæ cogitationes attribuuntur altiori principio,s.Deo:licet angelorum ministerio procurentur,1ª.q.111.2.2ᵐ.fi.
95 Angeli sunt supra tempus:& supra motum omnium corporalium, non autem supra tempus successionum esse ipsorum, & operationum eorum,1ª.q.61.2.2ᵐ.et q.62.5.2ᵐ.& q.85.4.1ᵐ.
96 Intelligere angeli est supra tempus,12ª.q.113.7.5ᵐ.
97 Intelligere angeli est supra tempus corporalium: & est in tempore alio,1ª.q.57.3.2ᵐ.
98 Tempus angeli est alterius rationis à tempore aliorum,1ª.q.53.3.c.
99 Tempus angeli potest esse continuum: & discretum: sicut & motus eius,1ª.q.53.3.o.
100 Tempus angeli discretum nullam proportionem habet ad tempus aliorum:sed continuum sic,1ª.q.53.3.1ᵐ.
101 Tempus angeli componitur ex instantibus:quia est discretum,1ª.q.63. 6.4ᵐ.& 12ª.q.113.7.4ᵐ.
102 Operatio angeli successiua.i.motus.s. intellectio & affectio mensuratur tempore,non autem æuo.1ª.q.10.5.1ᵐ.& q.12.10.2ᵐ.
103 Esse angeli mensuratur sęculo, cognitio naturalis tempore, sed visio beata æternitate.1.q.10.5.1ᵐ.3ᵐ.
104 Esse angeli,& suo substantia eius mensuratur æuo.1ª.q.10.5.1ᵐ.
105 Visio beata angeli mensuratur æuo,1ª.q.10.5.1ᵐ.
106 Numerus,& Numerus angelorum non est de genere quantitatis: sed est multitudo transcendens & formalis.1ª.q.30.3.c.& q.50.3.1ᵐ.
107 Numerus angelorum excedit omnem numerum corporalium,1ª.q.50. 3.o.& q.112.4.2ᵐ.
108 Angeli boni sunt in maiori numero quàm mali,1ª.q.63.9.o.
109 In angelis sunt tres hierarchiæ secundum triplicem gradum cognitionis eorum,1ª.q.108.1.o.
110 In qualibet hierarchia sunt tres ordines,1ª.q.108.2.o.
111 In quolibet ordine sunt multi angeli,1ª.q.108.3.o.
112 Distinctio hierarchiarum & ordinum in angelis est à natura.sed completur per dona gratiæ.1ª.q.108.4.o.& 8.c.& q.109.1.c.
113 Distinctio ordinum in angelis est secundum distinctionem actuum & officiorum,1ª.q.108.2.o.& q.110.1.3ᵐ.fi.
114 Ordines angelorum sunt tantum nouem.1ª.q.108.2.c.
115 Gradus in ordinib. angelorum bene ordinantur.1ª.q.108.2.2ᵐ. & 6.o.
116 Tota ratio ordinis in angelis est ex propinquitate ad Deum. Ideo proquiores Deo sunt gradu sublimiores:&scientia clariores,non autem in hominibus.1ª.q.106.3.1ᵐ.& q.107.2.c.
117 Angeli in confinibus suorum ordinum magis conueniunt, quàm cum extremis suorum ordinum.1ª.q.108.3.3ᵐ.
118 Angeli vnius ordinis non sunt æquales.1ª.q.10.6.c.fi.et q. 47. 2.c.q.50. 4.c.et q.108.3.o.et q.113.3.1ᵐ.
119 Omnes ordines primæ hierarchiæ, assimilantur ministris regis circa personam eius s.cubiculariis,et consiliariis, et assessoribus. Secundæ autem officialibus regni in communi.s. dominis curiæ, principibus militiæ,et iudicibus curiæ. Tertiæ verò deputatis ad certas partes regni,scilicet præpositis,baliuis,et huiusmodi.1ª. q.108.6.c.
120 Ad primam hierarchiam pertinet consideratio finis.Ad secundam dispositio vniuersalis de agendis. Ad tertiam verò executio operis. 1ª. q.108.6.c.
121 Ordines angelorum sunt connexi adinuicem, et ad nostram hierarchiam.1ª.q.108.1.o.
122 Omnes homines et omnes angelorum ordines sunt vna hierarchia,1ª. q.108.1.c.1ᵐ.et 3ª.q.8.4.c.
123 Homines assumentur ad omnes ordines angelorum.1ª.q.108. 8. o.et q. 62.9.3ᵐ.et 12ª.q.4.5.6ᵐ.
124 Angelus inferioris ordinis non assumetur ad superiorem ordinem, 1ª. quæst.108.8.1ᵐ.
125 Quilibet angelus magis habet proprium ordinem et officium quàm quæcunque stella.1ª.q.108.3.c.2ᵐ.
126 Minimus ordo angelorum est superior supremo ordine nostræ hierarchiæ.1ª.q.108.2.3ᵐ.et q.117.2.c.3ᵐ.
127 Proprietates et officia in ordinibus angelorum et ecclesiæ accipiuntur ex nominibus eorum,3ª.q.67.1.c.
128 Ordines angelorum semper durabunt,1ª.q.108.7.c.
129 Excellentia cuiuslibet angeli inferioris continetur in excellentia cuiuslibet superioris,et non econuerso.1ª.q.108.5.6ᵐ.
130 Omnes perfectiones sunt communes omnibus angelis, sed perfectius et abundantius sunt in superioribus quàm in inferioribus, 1ª. q.106. 4.o.et q.108.2.2ᵐ.et 5.c.et 22ª.q.24.3.3ᵐ.
131 Inferiores angeli exercent officia superiorum in virtute superiorum. Ideo infimi possunt arcere dæmones:et facere miracula, 1ª. qu.112.2. 2ᵐ.et q.113.3.3ᵐ.
132 Essentia superioris angeli est nobilior, et virtus efficacior ad intelligẽdum et ad agendum in res exterioriores, quam essentia et virtus inferioris,1ª.q.89.1.c.fi.et q.106.1.3.4.c.
133 Nihil prohibet dicere inferiores angelos administrare inferiora corporaret superiores superiora et summos assistere Deo, 1ª. qu. 63.7.c.
134 Ordo in angelis nunquàm à Deo prætermittitur, quin semper inferiora per superiora moueantur,et nò econuerso.1ª.q.106.3.c.et q.112.2.c.
135 Quilibet angelus est simpliciter maior quolibet viatore secundum cõditionem status:non autem secundum meritum.1ª.108.2.3ᵐ.
136* Formæ superiorum angelorum sunt vniuersaliores formis inferiorum.1ª.q.35.3.o.et q.89.1.c.q.210.1.c.et q.116.1.c.
137 Scientia superiorum angelorum dicitur esse vniuersalior:quo ad eminentiorem modum intelligendi,1ª.q.106.4.1ᵐ.
138 Cognitio superiorum angelorum est perfectior quàm cognitio inferiorum,1ª.q.89.1.c.fi.et q.106.4.o.et 12ª.q.150.5.c.fi.
139 Superiores angeli idem cognitum perfectius et clarius cognoscunt quam inferiores,22ª.q.2.6.c.
140 Pauciores sunt formæ intelligibiles in intellectib.superiorum angelorum:quia lumen intellectuale in eis minus diuiditur,1ª.q.89.1.c.co.2.
141 Angelus superior per vnam speciem potest plura intelligere quam inferior,1ª.q.55.1. .et q.89.1.c.co.2.
142 Superiores angeli perspicacius diuinam sapientiam contemplantes, plura et altiora mysteria gratiæ cognoscunt in visione Dei:quæ inferioribus eos illuminando manifestant,1ª.q.57.5.c.
143 Angelus superior illuminat inferiorem.1ª.q.106.1.3o.et q.107.2.6.quæ. 108.prin.q.113.2.2ᵐ.q.117.2.c.& 12ª.q.112.1.3ᵐ.& 22ª.q.2.6.c.
144 Angelus superior instruit inferiorem de omnibus quæ scit,1ª.q.106.4. o.& 22ª.q.81.4.2ᵐ.
145 Vsque ad diem iudicij semper noua aliqua supremis angelis regulantur diuinitus de iis quæ pertinent ad dispositionem mundi: & præcipue ad salutem electorum. Vnde semper remanet vnde superiores angeli inferiores illuminent,1ª.q.106.4.3ᵐ.
147 Angelus inferior nunquam illuminat superiorem,nec potest,1ª.q.106. 3.o.& q.107.2.c.& q.108.princip'& q.117.2.c.
148 Prælatio,& Boni angeli habent prælationem super angelos malos,1ª. q.109.4.o.
149 Boni angeli inferiores secundum naturam,habent prælationem super angelos malos superiores secundum naturam.1ª.q.109.4.3ᵐ.
150 Superiores angeli mali habent prælationem super inferiores angelos malos,1ª.q.63.8.o.& q.109.2.o.
151 Angeli præsidentiam habent super ista inferiora immediatam.1ª.q.110. 1.2ᵐ.& 3ᵐ.
152 Minimus angelus habet altiorem & vniuersaliorem virtutem, quam aliquod genus corporalium, sed Deus diuersos angelos præposuit cuilibet generi corporum. 1ª.q.110.1.3ᵐ.
153 Anima secundum ordinem naturæ non præfertur alteri animæ, sicut dæmones ordine naturæ præferuntur hominibus,1ª.q.64.4.2ᵐ.
154 Prælatio malorum angelorum fundatur super iustitiam Dei, non autem super iustitiam eorum.1ª.q.109.2.1ᵐ.
155 Prælatio angelorum post diem iudicij cessabit quo ad ministeria circa nos,1ª.q.64.4.c.
156 Intellectus angeli est deiformis:quia non habet cognitionem à rebus nec per sensum:nec cum discursu,sicut in nobis,1ª.q.84.2.c.fi. & 22ª. q.180.6.2ᵐ.
157 Intellectus angeli est semper in actu,& nunquam in potentia,1ª.q.50. 1.2ᵐ.& q.54.4.c.
158 Intellectus angeli est in potentia essentiali & accidentali respectu reuelandorum,sed respectu naturaliter cognitorum est,tantum in potentia accidentali,1ª.q.58.1.o.& q.62.1.c.& 12ª.q.50.5.c.
159 Intellectus angeli semper est in actu secundo:et in nulla potentia respectu verbi Dei,1ª.q.58.1.c.et 22ª.q.180.6.2ᵐ.
160 In intellectu angeli beati non potest esse falsitas,1ª.q.58.5.o.
161 Intellectus et voluntas in angelis differunt realiter,1ª,q.59.2.o.
162* In angelis sunt tantum duæ potentiæ.s.intellectus et voluntas. 1ª.q. 54.5.c.& q.79.1.3ᵐ.
163 Intellectus angeli est medius inter intellectum Dei & hominis virtute & modo cognoscendi,quia similitudo eius non est essentia eius sicut in Deo,nec accepta à rebus sicut in nobis,sed per influxum à Deo,1ª. q.84.2.c.fi.
164 Intellectus angeli non haber defectum sui generis sicut noster,sed tantum respectu intellectus Dei,1ª.q.12.4.2ᵐ.
165 In angelis non est intellectus agens,& possibilis,1ª.q.54.4.o.
166 Intellectus possibilis angeli est in potenia respectu luminis diuini,noster autem etiam respectu specierum à rebus acceptarum.1ª.q.54.4.o.
168 Intellectus angeli est completus per species connaturales omnium quæ naturaliter cognoscere potest:non autem intellectus noster.1ª. q.54.4.o.& q.55.2.o.& q.59.3.2ᵐ.& q.60.2.o.& q.76.5.c.& q.84.3.1ᵐ.& & q.91.1.c.& q.109.3.3ᵐ.
169 Intellectus Dei & angeli statim totam rei cognitionem habent,intellectus autem noster paulatim,1ª.q.85.5.c.12ª.q.5.1.1ᵐ.& 22ª.q.180.3.c.
170 In angelis est aliqua nescientia.1ª.q.12.8.c.& q.58.5.o.& q.101. 1.2ᵐ.& q.106.2.1ᵐ.& 12ª.q.76.2.c.& 22ª.q.5.2.3.c.
171 Angeli ignorant aliqua supernaturalia, non autem aliquid cognoscibile ab eis naturaliter:sed intellectus noster ignorat vtroque modo,1ª. q.58.5.c.
172 Connaturale est intellectui nostro cognoscere naturas in materia, angelico autem fine materia, sed intellectui diuino esse subsistens.1ª.q. 12.4.c.& q.85.1.c.
173 Intellectus Dei est sicut actus totius entis, ideò solus est actus purus, angelicus autem est semper in actu suorum intelligibilium, non autem intellectus noster:sed est in potentia.1ª.q. 79.2.c.& qu.87.1.c.& 12ª.q.49.4.c.& q.50.5.c.& q.51.1.2ᵐ.
174 Intellectus Dei est suum intelligere,non autem intellectus angeli: nec intellectus hominis.1ª q.54.1.c.& q.87.3.c.
175 Angelus dicitur mens & intellectus,quia solam cognitionem intellectuam habet.1ª.q.54.3.1ᵐ.& 5.o.& q.79.1.3ᵐ.
176 Obiectum. Et obiectum primum intellectus angeli est eius essentia,intellectus verò nostri coniuncti obiectum est quidditas rei materialis 1ª.q.12.4.c.& q.84.7.c.& q.85.1.c.& q.87.3.c.
177 *Angelus vno & eodem actu primo simul intelligit se intelligere: & essentiam suam,non autem homo.1ª.q.87.3.c.
178 Cognitio angeli duplex.s.matutina & vespertina, 1ª.q.58.6.7.o.q.64. 1.3ᵐ.et 12ª.q.67.3.c.et 3ª.q.9.3.c.
179 Nulla cognitio præter matutinam et vespertinam est in angelis,1ª.qu. 58.6.1.
180 Cognitio vespertina, idest, in propria natura respectu medij, scilicet per rationem rerum in verbo,sed eadem cum matutina differens tantum secundum cognita,non autem cognitio per species rerum innata:sed est diuersa realiter.1ª.q.58.7.o.
181 Angelus dupliciter cognoscit,scilicet per species, et per verbum 1ª.q. 57.5.c.q.58.7.7.o.
182 In prima cognitione est vicissitudo,successio, et renouatio operationum,non autem in secunda.1ª.q.57.1.2ᵐ.
183 Angelus dupliciter cognoscit res in verbo, scilicet per similitudinem verbi in sua natura relucẽtem,et per essentiam verbi. Primam habuit in principio suæ creationis,non autem secundam:quæ propriè dicitur matutina.1ª.q.62.1.3ᵐ.
184 Angelus habet triplicem de rebus cognitionem, scilicet in verbo, in mente eius,et in propria natura.Secunda et tertia est vespertina, prima verò matutina,1ª.q.12.10.2ᵐ.& q.58.6.c.& q.60.2.o.
185 Angelus nunquam cognoscit res in propria natura,nisi per species earum.1ª.q.55.10.
186 Angelus cognoscit per species innatas, non autem per acquisitas à rebus,sicut homo, 1ª.q.55.2.o.& 57.1.3ᵐ.& q.87.1.c,qu.89.1.2.3.o.& 11ª, q.51.1.c.2ᵐ.& 22ª.q.180.6.2ᵐ.
187 Quilibet Angelus beatus, semper videt quemlibet alium angelum in verbo,& quicquid est in eo ad se ordinatum,1ª.q.107.1.3ᵐ.
188 Intelligere angeli & animæ differunt specie,1ª.q.75.7.o.

189 Angeli non capiunt cognitionem ex sensibilibus.1ª.q.51.1.c.& q.55.2.o.& 3.1ᵐ.& q.57.1.3ᵐ.& q.58.7.c.
190 Angelus non intelligit componendo & diuidendo:sicut homo,1.q.58.4.o.& 5.c.& q.85.5.c.
191* Cognitio angeli non est discursiua,sed tantum nostra.Et tamen angeli sylogizare possunt.Et in substantiis separatis à materia semper res cognoscibilis potest cognosci per certissimam demonstrationem, cũ illa non sit subiecta tranimutationi.1ª.qu.58.3.o.& 4.c.& q.62.1.c.5.q.63.5.c.q.79.8.c.q.85.5.c.& 12ᵉ.q.4.c.& 22ᵉ.q.49.5.2ᵐ.q.180.6.3ᵐ.& 3ª.q.11.3.3ᵐ.
192 Cognitio angeli non est causa rerum.1ª.q.55.2.1ᵐ.& 3.1ᵐ.
193 In angelis perseuerat cognitio naturalis.1ª.q.62.7.o.
194 Angeli boni & mali non possunt deponere existimationem semel habitam.1ª.q.63.6.3ᵐ.& q.64.2.c.fi.
195 Distantia temporalis impedit cognitionem angelorum.1ª.q.47.3.4ᵐ.& q.89.7.3ᵐ.
196 Distantia localis non impedit cognitionem angelorum.1ª.q.55.2.3ᵐ.& q.57.3.4ᵐ.& q.107.4.o.
197 Angeli in statu naturæ non viderunt verbum Dei: nisi per similitudinem.1ª.q.62.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q.5.1.c.
198 Angeli habuerunt in verbo cognitionem rerum fiendarum, quæ iam factæ erant.1ª.q.55.2.c.1ᵐ.& q.56.2.c.& q.57.2.c.fi.
199 Angeli cognoscunt in verbo mysteria gratiæ,non omnia, nec æqualiter omnes,sed secundum quod Deus vult eis reuelare,non autem cognitione naturali,1ª.q.57.5.c.& q.64.1.4ᵐ.& q.106.4.2ᵐ.
200 Angeli à principio suæ creationis cognouerunt aliqua mysteria,& aliqua post secundum quod congruit eorum officiis. 1ᵉ. quæst.57.5.c.& q.64.1.4ᵐ.
201 Angeli omnes à principio suæ beatitudinis præcinerunt mysterium incarnationis quo ad substantiam, non autem quo ad omnes circunstantias,1ª.q.57.5.1ᵐ.& q.64.1.4ᵐ.& quæ.106.4.3ᵐ.q.117.2.1ᵐ.& 2.1ᵉ. quæst.2.7.1ᵐ.
202 Angeli in verbo simul contemplantur omnia sua cognita, non autem cognitione naturali, sed tantum quæ per viam speciem representantur.1ª.q.58.1.c.
203 Angeli simul cognoscunt res in verbo,& in propria natura, 1ª.q.12,9.c.& q.58.6.7.1ᵐ.& 3ᵐ.
204 Angelus cognoscit res in propria natura dupliciter, id est,per duplex medium.s.per rationes rerum in verbo,& per species rerum innatas.1ª.q.58.7.c.
205 Angeli naturaliter cognoscunt Deum,non per essentiam eius, sed per naturalia eorum.1ª.q.56.3.o.
206 Angeli non possunt per sua naturalia videre essentiam Dei:nec aliqua alia creatura.1ª.q.12.4.o.& q.64.1.2ᵐ.
207 Res non cognoscuntur perfectè in angelo:sicut in Deo,1ª.q.55.1.c.3ᵐ.& q.84.2.c.fi.& 3ᵐ.
208 Omnes angeli primæ hierachiæ accipiunt cognitionem diuinorum effectuum in prima causa:secundæ verò in vniuersalibus rerum rationibus,id est,à prima hierachia.Tertiæ autem in propriis rationib.1ª.q.108.1.6.c.& q.112.3.c.4ᵐ.& q.113.2.2ᵐ.
209 Angelus non cognoscit res per essentiam:sed per species earum,1ª.q.55.1.o.& q.84.2.c.fi.& quæst.87.1.c.q.89.3.o.& 12ᵉ.q.50.4.c.& 5.1ᵐ.& q.51.1.2ᵐ.
210 Angeli cognoscunt se per essentiam suam,& non per speciem suam,1ª.q.56,1.o.& 2.3.c.& q.87.1.o.
211 Nihil Deus produxit in rerum natura: quod non impresserit menti angelicæ.1ª.q.74.2.c.& q.89.3.c.& q.91.c.
212 Angelus cognoscit alium angelum per speciem tantum, 1ª. q.56.2.o.
213 Quilibet angelus bonus vel malus cognoscit perfectè & naturaliter species,& quicquid est in intellectu nostro: præter vsum specierum qui est actualis cogitatio,dependens ex voluntate,1ª.q.11.1.2ᵐ.
214 Angeli à principio cognouerunt naturaliter omnia naturalia per species,1ª.q.57.1.o.& q.89.3.o.& 109.3.3ᵐ.
215 Angeli cognoscunt materialia,1ª.q.57.1.o.& q.75.1.c.
216 Angeli cognoscunt materialia in immaterialibus. s. in seipsis, vel in Deo.1ª.q.85.1.c.
217 Angeli cognoscunt singularia distinctè per similitudines specierum,1ª.q.54.5.2ᵐ.& q.57.2.o.& q.89.2.c.
218 Angelus quilibet per vnam speciem, omnia indiuidua vnius speciei cognoscit:quæ sit propria ratio singulorum, secundum proprios respectus ad illa.1ª.q.58.2.c.
219 Angelus intelligendo quidditatem alicuius:simul cognoscit quicquid ei attribui potest vel remoueri vel concludi.1ª.q.58.4.5.o.& q.85.5.c.
220 Angeli possunt cognoscere illud quod est in appetitu vel apprehensione beatorum:non autem motum appetitus sensitiui vel apprehensionẽ fantasticam homini,vt mouentur à voluntate & à ratione,nisi procedant in actum exteriorem.1ª.q.57.4.3ᵐ.
221 Substantia immaterialis est proprium obiectum intellectus angeli, 1ª. q.12.4.c.& q.54.4.c.q.84.7.c.q.85.1.c.& q.87.3.c.
222 In angelis potuit esse error electionis, in particulari: non quidem ex ignorantia,sed ex consideratione.1ª.q.63.1.4ᵐ.
223 Angeli ignorauerunt virtutes suas, & ordinationes:secundum Dionysium.s.non quidem secundum se,sed quia non comprehendunt eas in Deo.1ª.q.56.1.1ᵐ.
224 Nostra hierarchia perficitur diuino lumine,velato similitudinibus sensibilium, in figuris & sacramentis:angelica verò, lumine simplici & absoluto.1ª.q.108.1.c.
225 Angelus illuminat alium angelum.1ª.q.106.1.o.
226 Angelus illuminat alium angelum,id est,manifestat ei veritatem, quã illuminans cognoscit: confortando virtutem intellectiuam eius per conuersionem ad eum, & distinguendo vniuersalem scientiam. 1ª.q.106.1.c.& q.111.1.c.
227 Angelus illuminat angelum de pertinentibus ad præmium accidentale:non autem de pertinentibus ad præmium essentiale.1ª.q.106.1.1ᵐ.& 22ᵉ.q.181.4.2ᵐ.
228 Illuminatio angelorum,non est de volito eorum:sed de volito Dei,& de veritate vt est à Deo.1ª.q.107.2.c.& 5.3ᵐ.& q.109.3.c.
229 Angeli per illuminationem, proficiunt in cognitionem: non quidem Dei,sed effectuum eius.12ᵉ.q.5.6.3ᵐ.
230 Reuelationes factæ dæmonibus per sanctos angelos, ex parte dæmonum non sunt illuminationes:quia non ordinant eas ad Deum.2ª.q.109.4.1ᵐ.
231 Illuminatio semper erit in angelis vsque ad diem iudicij.1ª.q.106.4.3ᵐ.& 22ᵉ.q.181.4.2ᵐ.
232 Actiones hierarchicę semper erunt in angelis,quia semper vnus alium illuminabit,purgabit & perficiet,1ª.q.108.7.2ᵐ.& 3ᵐ.
233 Actiones hierarchiæ semper erunt in angelis,non quo ad nouorum cognitionem per modum profectus et motus, sed erit semper continua tio illuminationis, quia inferiores in lumine superiorum rationes diuinorum secretorum cognoscent.1ª.q.3.7.2ᵐ.
234 Homines illuminantur ab angelis.1ª.q.111.1.o,et 12ᵉ.q.112.1.3ᵐ.
235 Deus est primum principium creationis et illuminationis animæ; sed angelus illuminat eam tanquam minister.12ᵉ.q.112.7.2ᵐ.
236 Homines illuminantur ab angelis,non solum de credendis, sed etiam de agendis.1ᵉ.q.111.1.1ᵐ.
237 Non docentur angeli ab hominibus.1ª,q.117.2.o.
238 Purgatio,illuminatio, et perfectio in angelis et hominibus: differunt tantum ratione.1ª.q.106.2.1ᵐ.et 12ᵉ.q.112.1.3ᵐ.
239 Angelus superior purgat inferiorẽ,non autẽ econuerso.12ᵉ.q.112.1.3ᵐ.
240 Minimus ordo angelorum potest perficere,illuminare,et purgare,1ª.q.108.2.3ᵐ.
241 Purgatio in angelis non est à culpa nec ab immunditia; sed à dissimilitudinis confusione.i.à nescientia.1ª.quæ.106.2.1ᵐ.et 12ᵉ.quæst.112.1.3ᵐ.
242 Illuminatio propriè est de visis in lumine diuinæ essentiæ ab angelo superiori et non ab inferiori:sed locutio est de motibus liberi arbitrij.1ª.q.107.2.o.
243 Omnis illuminatio est locutio in angelis, et non econuerso vniuersaliter.1ª.q.107.2.o.
244 Angelus loquitur angelo ex hoc quòd ordinat conceptum proprium ad manifestandum volitum suum ei,1ª.q.107.1.o.& 2.c.
246 Superiores Angeli possunt loqui inferioribus,& econuerso.1ª.q.107.2.o.& q.117.2.c.
246 Non omnes Angeli percipiunt locutionem vnius Angeli cum alio.1ª.q.107.5.o.
247 Angelus propriè non loquitur per corpus assumptum.1ª.q.51.3.4ᵐ.
248 Locutio Angeli est in ipso loquẽte:& est ibi vbi ipse est.1ª.q.107,4.1ᵐ.
249 Locutio angelorum non impeditur distantia locali.1ª.q.107.4.o.
250 Clamor Angeli non est vox:sed est manifestatio rei magnæ, vel magni affectus,1ª.q.107.4.2ᵐ.
251 Verbum cordis,loqui,signa,nutus,& lingua,differunt in Angelis sicut in nobis,1ª.107.3.2ᵐ.
252 Angeli loquuntur Deo non ei aliquid communicando,sed eum consultando:vel excellentiam eius admirando,1ª.q.107.3.o.
253 Angeli semper loquuntur Deo laudando eum,non autem semper consulendo eum de agendis,1ª.q.107.3.2ᵐ.
254 Omnis locutio Dei ad Angelos est illuminatio,1ª.q.107.2.3ᵐ.
255 Apparitio.Et omnis apparitio Angelorum in veteri testamento ordinabatur ad apparitionem filij Dei in carne.1ª.q.51.2.1ᵐ.& 3ª. quæstion.30.3.c.
256 Angelus apparens Moysi dicitur Deus vel Dominus,quia apparebat in persona Dei,1ª.q.43.7.5ᵐ.& 12ᵉ.q.98.3.1ᵐ.
257 Omnis apparitio boni Angeli fit ex speciali dispensatione Dei, 1ª.q.89.8.2ᵐ.& q.113.1.3ᵐ.
258 Omnis apparitio Angeli in principio est cum terrore, sed bonus tandem consolationem facit,non autem malus,3ª.q.30.3.3ᵐ.
259 Apparitiones mortuorum quandoque fiunt per operationes Angelorum vel dæmonum:& etiam ignorantibus mortuis,1ª.q.89.8.2ᵐ.
260 Ad sepulchrum Christi apparuit primò vnus Angelus mulieribus: deinde duo,3ª.q.55.6.5ᵐ.
261 Voluntas est in angelis,1ª.q.59.1.o.
262 In angelis est liberum arbitrium,1ª.q.59.3.o.& q.64.2.c.1ᵐ.
263 Liberum arbitrium angeli est medium inter diuinum & humanum, quia est mobile ante electionem: & non post,humanum autem vtrobique:diuinum verò nullo mõ.1ª.q.63.6.3ᵐ.q.64.2.c.fi.& q.100.2.4ᵐ.
264 In angelis est electio,1ª.q.59.3.1ᵐ.
265 Appetitus in angelis non diuiditur in multas potentias,ideò totaliter inclinatur in id in quod tendit: nec inclinatur in contrarium. 22ᵉ.q.24.3.3ᵐ.
266 Appetitus in angelis non diuiditur per concupiscibilem & irascibilem,1ª.q.59.4.o.
267 Desiderium in angelis non ponit imperfectionem:quia est de re habita.1ª.q.58.1.2ᵐ.& 12ᵉ.q.67.4.3ᵐ.
268 *Angeli potuerunt peccare.1ª.q.63.1.o.& 12ᵉ.q.89.4.o.
169 Angelus non potuit peccare in primo instanti.1ª.q.63.5.o.& 3ª.34.3.1ᵐ
270 De quolibet ordine quidam peccauerunt.1ª.q.63.9.3ᵐ.
271 Supremus omnium ordinum angelorum peccauit, 1ª.q.63,7.o.& 9.3ᵐ.
272 Primus Angelus fuit aliis occasio peccandi,1ª.q.63.8.o.
273. Peccatum primi Angeli fuit superbia.1ª.q.63.2.3.o.& 7.c.fi.
274 Peccatum inferiorum Angelorum fuit superbia, 1ª.qu.63.8.2ᵐ.& 22ᵉ.q.162.3.c.
275 Angeli beati non possunt peccare,1ª.q.62.8.o.
276 Nullus angelus bonus vel malus pôt peccare venialiter,12ᵉ.q.89.4.o.
277 Angelus peccando non appetit malum,sed appetit inordinate bonum 1ª.q.63.1.4ᵐ.
278 *Peccatum angeli est irremediabile sextuplici ratione,scilicet Primò quia Angelus malo quod peccando appetiit immobiliter adhęret.Secundò quia Angelorum natura non prorogatur ex vno ex quo vitium contrahat.Tertiò quia potentiam appetiit, nec de venia cogitauit,nec alio suggerente peccauit.Quarto, quia proprio arbitrio peccauit. Quintò quia non in vno primo parente peccauit sicut homo. Sextò,quia peccauit in terminoviæ:nõ assit homo,1ª.q.64.2.o.& 12ᵉ.q.

80.4.3ᵐ.& 3ª.q.4.1.c.3ᵐ.q.6.2.2ᵐ.q.46.1.4ᵐ.& q.86.1.c.
279 Sacramentum & Angelus non est minister alicuius sacramenti,nec aliciuius rei sacramentalis.3ª.q.64.7.o.
280 Angelo ministranti sacramenta credi debet, non autem dæmoni, 3ª. q.64.7.c.
281 Angelus non potest mãducare sacramentaliter eucharistiam,nec spiritualiter,sed Christum.3ª.q.80.2.o.
282 Templa consecrata ab angelis non debent amplius consecrari,3ª.quæstion.64.7.c.
283 Christus secundum quod Deus & secundum quod homo, est caput angelorum,3ª.q.8.4.o.
284 Christus secundum humanitatem illuminat angelos, 3ª.quæstion.8.4.c.3ᵐ.& q.59.6.c.
285 *Anima Christi potest per propriam virtutem & naturam illuminare omnem creaturam rationalem,& etiam summum angelum, dando ei gratiam,& scientiam,3ª.q.13.2.o.
286 Christus perfectius videt essentiam Dei quàm omnes angeli,& homines, 22ᵉ.q.175.4.2ᵐ.& 3ª.q.10.4.o.& q.11.4.o.& q.34.4.c.& q.59.6.c.
287 Christus nullam scientiam didicit ab angelis.3ª.q.12.4.o.& q.30.2.1ᵐ.
288 Scientia infusa in anima Christi,fuit multo excellentior quàm in angelis:quo ad multitudinem, cognitorum certitudinem, & lumen: sed quo ad modum,fuit econuerso,3ª.q.11.4.o.& 6.1ᵐ.
289 Anima Christi est nobilior angelis, corpus Christi animabus nostris: intellectus possibilis Christi intellectu nostro agente:sensus eius intellectu nostro possibilinõ ex natura,sed ex vnione verbi,3ª.q.63.2ᵐ.
290 Omnes angeli cooperabuntur Christo in resurrectione, colligendo partes corporum:sed specialiter Michael & custodes singulorum,1ª. q.91.2.1ᵐ.& q.110.4.1ᵐ.
291 Angeli indigebant gratia ad hoc quod cõuerterentur in Deum: prout est obiectum beatitudinis.1ª.q.62.2.o.& q.63.1.3ᵐ.
292 Angelus & homo possunt se præparare ad gratiam, 1ª.q.62.2.o.& 12ᵉ. quæst.109.6.o.
203 Angelus citius confirmatus fuit in gratia quàm homo, 1ª.q.62.5.1ᵐ.& quæst.100.2.4.
294 Esse gratiæ,est supra esse naturæ angeli,& hominis,1ª.q.62.2.2ᵐ.
295 Gratia & gloria,data est angelis, secundum quantitatem naturalium, 1ª.q.62.6.o.& q.108.4.c.& 8.1ᵐ.22ᵉ.q.34.3.3ᵐ.& 3ª.q.69.8.3ᵐ.
296 Virtutes morales fuut in Deo,& in angelis,exemplariter tantum, 12ᵉ. q.57.1.1ᵐ.
297 Ea quæ sunt fidei,sunt supra cognitionẽ naturalem angelorum,& hominum.22ᵉ.q.5.1.c.
298 Angeli habuerunt fidem,& spem,& charitatem ante confirmationem suam,22ᵉ.q.5.1.o.
299 Fides non est in angelis bonis,nec malis,22ᵉ.q.5.2.o.
300 *Angeli meruerunt in primo instanti suę creationis,1ª.quæ.63.5.3ᵐ.& 4ᵐ.& 6.c.& 3ª.q.34.3.1ᵐ.
301 Omnes angeli in primo instanti,quo creati sunt in gratia, meruerunt: sed quidam eorum statim impedimentum præstiterunt suæ beatitudinis mortificantes pręcedens meritum,& tunc beatudinem qua meruerunt,priuati sunt.1ª.q.63.5.4ᵐ.& 6.c.3ᵐ.& 4ᵐ.
302 Angeli meruerunt suam beatitudinem,1ª.q.62.4.o.& q.63.5.4ᵐ.
303 Angeli beati,non possunt proficere in beatitudine,1ª.q.62.9.o.
304 Præmium accidentale angelorum,& aliorum beatorum, potest augeri vsque in diem iudicij,1ª.q.62.9.3ᵐ.
305 Angeli boni statim post primum actum meritorium, fuerunt beati.1ª. q.62.5.o.q.63.5.4ᵐ.6.c.3ᵐ.& 4ᵐ.7.c.& 12ᵉ.q.98.1.1ᵐ.
306 Deus est beatus naturaliter per essentiam, sed angelus & homo per gratiam,& participatiuè,1.q.26.1.2.o.& 12ᵉ.q.3.1.1ᵐ.2.1ᵐ.& 4ᵐ.
307 Deus per essentiam est beatus:agelus autem per vnicam operationem, sed homo per multas in via,& per vnam in patria,12ᵉ.q.3.2.4ᵐ.& q.5.1.1ᵐ.& 7.c.
308 Omnes angeli primæ hierarchiæ,assistũt Deo,1ª.q.112.3.o.& 4.c.& 2ᵐ.
309 Soli angeli primæ hierarchiæ assistunt Deo,1ª.q.112.3.o.& 4.2ᵐ.
310 Nullus angelus secundæ hierarchiæ,assistit Deo,1ª.q.112.3.c.& 4.2ᵐ.
301 Omnes angeli beati,assistunt semper Deo, inquantum immediatè vident Deum.1ª.q.112.3.o.
311 Dominationes non mittuntur,nec assistunt Deo,tamen ministrant imperatiuè,non autem executiuè.1ª.q.112.4.c.1ᵐ.
312 Numerus angelorum ministrantium, & assistentium Deo, exponitur. 1ª.q.112.4.2ᵐ.
314 Missio angelorum sicut & diuinarum personarum,s.inuisibilis & visibilis,est duplex, s.interior, i.ad effectum intellectualem.s.ad illuminationem, & exterior.i.ad effectum corporalem. Primo modo cõuenit omnibus angelis:non autem secundo modo.1ª.q.112.2.1.
315 Mitti conuenit angelis: inquantum de nouo applicantur ad aliquod ministerium.1ª.q.112.1.o.
316 Angeli non mittuntur ad aliquod ministerium, nisi inferiores secundum Dionysium:non autem superiores,1ª.q.112.2.o.
317 Sed Dionysius.c.113.cæl.hierar.dicit expresse & vult quòd tantum inferiores angeli mittantur ad nos.Et hoc dicit esse propter ordinem diuinæ legis,vt inferiora reducantur in Deum per media. Quod autem dicitur de seraphin misso: dupliciter soluit.s.vno modo ꝙ iste angelus purgans,dicatur seraphin æquiuoce.s.non ordine,sed ab actu quẽ tunc exercuit,quia igne purgauit, & seraphin dicitur incendium. Alio modo soluit,quòd dicatur propriè seraphin ille qui est de ordine illo. Et dicitur purgare,nõ quia ipse immediatè purget, sed quia eius auctoritate,vel quia percepta ab ipso illuminatione,inferior angelus purgauit.Et ponit exemplum.Sicut dicitur Papa vel episcopus absoluere,quando auctoritate ipsius aliquis absoluit.Et ideo propter reuerentiam angelus inferior qui visionem formauit,reducit in Deum primò & in seraphin secundò. Ac si diceret: Ego purgo te per lumen receptum à Deo,immediante seraphin.1ª.q.112.2.2ᵐ.
318 Solis quinque ordinibus inferioribus, conuenit mitti in ministerium, 1ª.q.11.2.4.o.
319 Angeli missi,non retardantur à contemplatione Dei propter executionem ministerij,1ª.q.64.4.3ᵐ.q.112.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q.181.4.2ᵐ.
320 Actiones angelorum ministeria vocantur: & propter hoc dicuntur in ministerium mitti,1ª.q.112.2.c.fi.
321 Mitti conuenit æquiuocè angelis,& personis diuinis,1ª.q.112.2.3.
322 Diuinæ personæ mittuntur ad angelos,& ad alios beatos,per nouas reuelationes tantum.1ª.q.43.6.3ᵐ.
323 Angeli formauerunt species visas in missione visibili spiritus sancti. 1ª. q.43.8.5ᵐ.
324 Custos & Custodia angelorum,est quædam executio diuinæ prouidẽtiæ,circa homines,1ª.q.113.2.6.c.
325 Angeli deputantur ad custodiam hominum,1ª.q.113.1.o.
326 Deus immediatè custodit hominem quo ad effectum inclinandum ad bonum,sed mediantibus angelis, quo ad intellectum illuminandum, 1ª.q.113 1.2ᵐ.
327 Superiores angeli custodiunt electos ad maiorem gradum gloriæ, 1ª. q.113.2.2ᵐ.& 3ᵐ.3.1ᵐ.
328 Soli angeli infimi ordinis. sunt custodes particularium hominum,1ª. q.113.3.o.
329 * Angeli custodiunt particulares homines:archãgeli prouincias:principatus totam naturam humanam:virtutes corpora: potestates supra dæmones,sed dominationes supra bonos spiritus habent custodiam, 1ª.q.113.3.c.
330 Singulis speciebus rerum corruptibilium,deputantur singuli angeli:sicut singulis indiuiduis incorruptibilium,s.hominibus,1ª.q. 110.1.3ᵐ.& q.113.2.c.
331* Quilibet homo habet tantum vnum angelum custodem,1.q.113.2.o.
332 Singulis hominibus vt sunt singulares personæ,dantur singuli angeli, sed vt partes collegij,habent vnum in communi,1ª. q.113.2.1ᵐ.& 3.c.
333 Prælatus custoditur vt persona particularis ab angelo,sed vt prælatus illuminatur ab archangelo,vel à principe,1ª.q.113.2.1ᵐ.
334 Custodia angelorum principaliter ordinatur ad illuminationem, secundariò verò ad arcendũ dæmones,& alia huiusmodi,1ª.q.113.5. 2ᵐ.
335* Idem angelus custodit matrem & infantem,quandiu est in vtero eius, 1ª.q.113.5.3ᵐ.
336 Angelus non deserit hominem quem custodit, vsque ad mortem.1ª.q. 113.4.c.& 6.o.
337 Angeli pugnant ad inuicem pro custoditis, non quidem per contrariam voluntatem, sed quia contraria sunt merita, de quib. consulunt voluntatem Dei.1ª.q.80.6.c.& q.113.o.
338 Angeli non dolent de damnatione custoditorum, sed gaudent de iustitia diuina.1ª.q.113.7.o.
339 Homo in statu innocentiæ,indigebat angelo custode: propter pericula ab extrinseco tantum.1ª.q.113.4.2ᵐ.
340* Christus non habuit angelum custodem, sed ministrum.& hoc quo ad possibilitatem corporis tantum.1ª.q.113.4.1ᵐ.
341 Damnandis deputantur angeli custodes: qui retrahunt eos à multis, 1ª.q.113.4.3ᵐ.& 5.1ᵐ.
342 Antichristus habebit angelum custodem, quia hoc auxilium est concessum toti naturæ humanæ.1ª.q.313.4.3ᵐ.
343 Homines vel animæ non deputantur ad custodiam hominum: quia nõ habent gradus in natura sicut angeli,1ª.q.64.4.2ᵐ.
344 Nomen,& Hoc nomen angelus, est cõmune omni ordini angelorum, & omni spiritui cœlesti.1ª.q.108.5.c.
345 Nomina ordinum angelorum assignantur,& exponuntur,1ª.q.108.5.o.
346 Vltimus ordo specialiter,nominatur angelus, 1ª.quæs.108.5.1ᵐ.& 22ᵉ. quæstion.60.2.1ᵐ.
247 Nomen cuiuslibet ordinis significat participationem alicuius perfectionis quæ est in Deo: sicut nomen virtutis significat participationem diuinæ virtutis.1ª.q.108.5.2ᵐ.
348 Proprietates et officia in ordinibus angelorum et ecclesiæ, accipiuntur ex nominibus eorum.3ª.q.67.1.c.
349 Omnes ordines primæ hierarchiæ nominantur ab operationibus circa Deum:secundæ verò à potestate non limitata:tertia autem ab actibus limitatis ad vnum hominem:vel ad vnã prouinciam, 1ª.q.108.6.c.
350 Dominatio participatiuè est proprium nomen vnius ordinis angelorum,sed per excessum conuenit soli Deo,1ª.q.108.5.2ᵐ.
351 Virtus est nomen proprium vnius ordinis angelorum: et est commune omnibus angelis,1ª.q.108.5.1ᵐ.
352 Moyses nominauit angelos nomine lucis,vel cæli,non autem propriè quia loquebatur populo rudi, scilicet Iudæorum. 1ª.q.61.1ᵐ.et q.67.4.c.et q.68.2.c.et 3.c.
353 Lex vetus,data fuit à Deo per angelos,12ᵉ.q.98.3.o.et 6.c.
354 *In angelis sunt habitus,12ᵉ.q.50.6.o.et q.51.1.c.
355 In angelis sunt habitus alterius rationis, quàm in hominibus.12ᵉ.q.50.6.o.et q.51.1.c.
356 In angelis est aliquid de vita actiua,sed non distinctum à contemplatiua.22ᵉ.q.181.4.2ᵐ.
357 Angelis conuenit orare,22ᵉ.q.83.10.2ᵐ.
358 Angeli Deo comparati,sunt materiales et corporei,non quod in eis sit aliquid de natura corporea,1ª.q.50.1.1ᵐ.

1 ANima non est suum esse,1ª.q.77.1.o.
2 In homine non potest esse alia anima,præter rationalem, 1ª.q.76.3.o.et 6.1ᵐ.et q.118.2.2ᵐ.
3 In homine non potest esse alia forma substantialis, præter animam rationalem,1ª.q.76.3.o.et 3ª.q.75.6.2ᵐ.
4 Impossibile est esse simul plures animas in eodem corpore.1ª.q.76.3.c.
5 Anima rationalis non recipit esse à Deo: nisi in corpore, 1ª.q.90.4.o.et q.118.3.o.et 3ª.q.6.3.4.o.
6 Anima rationalis non fuit producta in esse,ante corpus, 1ª.90.4.o.et q. q.91.4.3ᵐ.et 22ᵉ.q.164.1.4ᵐ.et 3ª.q.6.3.o.et 4.c.2ᵐ.
7 Corpus adueniens animæ rationali,trahitur ad illud esse, in quo anima subsistit,1ª.q.75.2.3.o.et q.76.1.5ᵐ.et 3ª.q.15.4.c.
8 Anima dependet à corpore in esse:quo ad principium,nõ quo ad finem. Ideò manet destructo corpore, 1ª.q.76.1.5ᵐ.et 6ᵐ.et 2.2ᵐ.et qu.90.4.3ᵐ.et 12ᵉ.q.2.5.c.et q.4.5.2ᵐ.
9 *Anima rationalis est tota in toto, et tota in qualibet parte corporis sui,1ª.q.8.2.3ᵐ.et q.76.8.o.et q.93.3.c.et 3ª.q46.7.c.

10 Rudiculum est dicere, quòd animæ rationali, vel alicui spirituali substantiæ sit locus aliquis naturalis,1ª.q.102.2.3m.
11 Anima secundum se,est supra tempus: sed actus eius per accidens mensuratur tempore primi motus,ratione corporis,1ª.q.118.3.c.& 12ᵩ.qu. 53.3.3m.& q.113.7.5m.
12 Anima triplex,scilicet vegetatiua,sensitiua,& intellectiua.1.q.78.1.c.
13 Anima non impeditur à suo corpore,vt est perfectibile ab ea, sed vt habet aliquid repugnans animæ,1ª.q.75.3.3m.
14 Anima rationalis dupliciter indiget corpore, scilicet vt obiecto, & vt subiecto,vel organo,1ª.q.75.3.3m.
15 Anima rationalis habet aliquas virtutes, in quib.non communicat corpus,1ª.q.70.3.c.& q.76.1.4m.& q.77.5.o.& q.118.2.c.
16 Anima rationalis habet aliquas operationes, in quibus non communicat corpus,1ª.q.75.2.o.& q.76.1.c.1m.& q.77.5.o.
17 Vna pars corporis dicitur principalior alia, quia est organum principalioris potentiæ animæ,vel quia eidem potentiæ principali deseruit,1ª. q.76.8.5m.
18 *Anima est causa efficiens,finis,& formalis sui corporis,,1ª. q.90.2.1m.
19 *Anima rationalis est forma sui corporis.1ª.q.76.1.7.8.o.& q.90.4.c. & q.91.4.3m.
20 *Anima non est de essentia Dei,1ª.q.90.1.o.
21 Anima rationalis est forma immaterialis,quo ad operationem:sed materialis,quo ad esse,1ª.q.76.1.1m.
22 Anima magis propriè dicitur rationalis,quàm intellectualis, 22ᵩ.qu.83. 10.2m.
23 Intellectiuum principiũ,i.anima,est propria hominis forma,1ª.q.76.1.c.
24 Anima est quodammodò omnia,quia per sensum est omnia sensibilia:& per intellectum,est omnia intelligibilia,1ª.q.80.1.c.& q.84.2.2m.
25 Anima per essentiam suam est spiritus,& forma corporis:quia in ea non sunt duæ formæ, sicut nec in corpore eius sunt duæ formæ : sed anima est forma corporis dans ei totum ordinem esse perfecti. s.esse,esse corporeum,& esse animatum:& sic de aliis,1ª.q.76.3.c.& 3ª.q.75.6.2m.
26 Anima est infima in genere intellectualium,1ª.q.51.1.c. & q.65.7.3m.& q.76.5.c.& q.77.2.c.& q.79 2.c.fi.q.89.1.c.fi.et 12ᵩ.q.50.5.c.
27 Anima humana est vltima in nobilitate formarum,1ª.q.76.1.c.fi.& 1m.
28 Anima rationalis est quasi orizon,& confinium corporeorum & incorporeorum,1ª.q.77.2.c.
29 Anima rationalis est incorporea,& subsistens, 1ª.q.75.2.o.& 6.c.& qu. 90.2.c.2m.& 118.2.c.
30 Anima rationalis,est immortalis,22ᵩ.q.164.1.2m.& 3ª.q.2.8.c.4m.
31 Anima rationalis est incorruptibilis,1ª.q.61.2.3.q.75.6.o.q.76.3.1m.q.90. 2.1m.& q.98.1.c.q.113.2.c.& 118.2.2m.& 12ᵩ.q.85.6.o.
32 Anima est actus corporis organici,1ª.q.76.4.1m.& 8.2m.
33 Anima est primariò actus totius corporis, secundariò autem partium eius,1ª.q.76.8.c.2m.& 3m.
34 Anima rationalis per se non habet speciem completam, sed est pars speciei humanæ,1ª.q.75.2.1m.& 4.o.& 7.3m.& q.90.4.o.& 12ᵩ.q.4.5.2m.
35 Anima non est composita ex omnibus,vt cognoscat omnia, 1ª.q.84.2.c.
36 Anima rationalis componitur ex quo est,id est,ex esse:& quod est,1ª.q. 75.5.4m.& q.90.1.2m.& 2.1m.
37 Anima non est composita ex materia & forma, 1ª.q.75.5.o.q.76.1.c.fi.& q.90.1.2m.& 2.1m.
38 Anima est composita ex materia & forma impropriè, id est, ex actu & potentia,1ª.q.90.2.1m.
39 Anima rationalis habet materiam in qua: non autem materiam ex qua. q.76.2.1m.
40 Anima non habet totalitatem quantitatiuam per se, nec per accidens, in animalibus perfectis.Ideò est indiuisibilis per se,& per accidens,1ª. q.76.8.o.
41 Anima est primum principium viuendi,in istis inferioribus, 1ª.q.75.1.c.
42 Anima rationalis non est homo: contra Hugonem de sancto Victore, 1ª.q.75.4.o.& q.76.1.c.co.1.& q.118.3.c.& 3.q.50.4.c.
43 Anima non est corpus,1ª.q.75.1.o.
44 Indiuiduatio.Et indiuiduatio animæ rationalis dependet à corpore in fieri:non autem in esse.1ª.q.76.2.1m.
4, Animarum diuersitas,& multitudo causatur ex multitudine corporum 1ª.q.76.2.o.
46 Diuersitas in nobilitate animarum sequitur nobilitatem corporum in statu innocentiæ,& peccati:non autem in statu gloriæ, 1ª.qu.85.7.c.& 3ª.q.55.1.3m.
47 Anima rationalis est hoc aliquid, vt subsistens: non autem vt completum in specie,1ª.q.75 2.1m.
48 Anima non est persona. contra Hugonem de sancto Victore, & contra magistrum sententiarum,1ª.q.29.1.5m.& q.75.4.2m.
49 Animæ rationales multiplicantur secundum numerum in eadem specie,1ª.q.76.2.c.& 79.5.c.
50 Anima rationalis non traducitur à parentibus,1ª.q.90.2.o.qu.100.1.2m. q.118 2.o.& 12ᵩ.q.81.1.c.2m.
51 Anima rationalis non educitur de potentia materiæ, sed creatur à solo Deo,1ª.q.75.6.1m.q.79.4.c.fi.5m.q.90.2.o.& 3.c.q.98.1.c.fi.q.118.2.o.& 12ᵩ.q.3.7.2m.& 9.6.c.& 22ᵩ.q.85.2.c.
52 Hæreticum est dicere animam intellectiuam traduci cum semine, 1ª.q. 118.2.c.final.
53 Creatio,& infusio sunt simul respectu animæ,sed differunt: quia creatio respicit tantum principium, sed infusio principium & naturam quam perficit,scilicet carnem,in qua infunditur,12ᵩ.q.83.1.4m.
54 Anima rationalis maculatur in sua infusione causaliter,ratione termini & concomitanter ratione principij,in creatione verò,tantum secundo modo,12ᵩ.q.83.1.4m.
55 Deus infundit animam conceptis in peccato originali, quia melius est sic esse quàm simpliciter non esse,12ᵩ.q.83.1.5m.
56 Non omnes animæ creatæ sunt simul contra Origenem,1ª.q.119.3.o.
57 Naturale est animæ corpori vniri,12ᵩ.q.4.6.c.
58 Si anima nõ esset vnibilis corpori,esset alterius naturæ,1ª.q.75.58.7.3m.
59 Oportet animam rationalem vniri tali corpori,1ª.q.76.5.o.
60 Anima immediatè vnitur corpori, & non mediantibus quibusdam dispositionibus.1ª.q.76.6.7.o.
61 Anima immediatè vnitur materiæ primæ,vt forma,q.76.4.3m.& 6.7.c.
62 Anima vnitur corpori vt forma,& vt motor,1ª.q 76.1.o.& 4.2m.6.3m.7. o.& 8.c.q.90.4.c.et q.110.2.1m.q.107.3.3m.et 12ᵩ.q.83.2.3m.et 3ª.q.8.2.c.
63 Anima rationalis vt motor vnitur corpori mediantibus virtibus sentitiuis,sed immediatè vt forma,1ª.q.76.6.c.3m.
64 Anima vnitur corpori vt ipsa perficiatur,1ª.q.51.1.c.et q.55.2.c.et q.89. 1.o.et q.118.3.c.
65 Anima vnita corpori perfectior est,quàm separata,1ª.q.89.1.o.et 2.1m.et q.90.4.c.fi.et q.118.3.c.et 12ᵩ.q.4.5.c.fi.
66 Anima vnitur naturaliter suo corpori et secundum rationem suæ,naturæ.Sed esse separatam vel separari ab eo,est ei præter naturam,1ª.q.89. 1.c.et q.118.3.c.et 12ᵩ.q.4.6.c.
67 Omnis anima separata habet voluntatem immobilem respectu finis,3ª. q.52.6.3m.et 7.3m.et q.59.5.1m.et 3m.
68 Anima separata statim habet statum immobilem,3ª.q.59.5.1m.et 3m.
69 Anima statim post mortem vadit ad paradisum,vel purgatorium,vel infernum,12ᵩ.q.4.5.c.et 3ª.q.59.5.1m.
70 Oppositum huius est hæreticum,1ª.q.64.4.3m.
71 Anima separata habet aptitudinem, et inclinationem naturalem ad sui corporis vnionem,1ª.q.76.1.6m.et .12ᵩ.q.4.5.6.o.
72 Quandiu anima fruitur Deo sine corpore, appetitus eius sic quiescit in eo : quamtamen adhuc ad participationem eius vellet suum corpus pertingere,12ᵩ.q.4.5.4m.
73 Appetit anima sic frui Deo:quòd etiam ipsa fruitio deriuetur ad corpus per redundantiam,sicut est possibile,12ᵩ.q.45.4m.
Separatio animæ à corpore,dicitur animam retardare:ne tota intentione tendat in visionem diuinæ essentiæ.12ᵩ.q.4.5.4m.
74 Anima separata nullum corpus potest mouere,1ª.q.117.4.o.
75 Animæ separatæ pũt exire de locis suis et apparere viuis, 1ª.q.89.8.2m.
76 Apparitio animæ separatæ est miraculosa,1ª.q.89.8.1m.
77 Anima separata cruciatur igne inferni per tristitiam:non autem per alterationem,1ª.q.64.4.1m.
78 Operationes sensitiuæ non manent in anima separata,1ª.q.77.8.o.
79 Potentiæ immateriales manent actu in anima separata : non autem organicæ:sed vt in radice,1ª.q.77.8.o.et q.89.7.c.et 12ᵩ.q.67.1.3m.
80 Habitus scientiæ hic acquisiti,manent in anima separata,1ª.q.89.1.3m.et 3.4m.et 5.o.et 6.c.12ᵩ.q.97.2.o.
81 Actus scientiæ hic acquisitæ manent in anima separata, 1ª.q.89.1.3m.et 6.o.et 12ᵩ.q.67.2o.
82 Anima separata intelligit per species tunc infusas:et per acquisitas hic: non autem per species innatas: nec tunc abstractas : nec conuertendo se ad phantasmata:sed ad superiora.1ª.q.75.6.3m.et 89.1.o.et 2.3.6.7.c. et 12ᵩ.q.5.1.2m.q.67.2.c.1m.et 3m.et 3ª.q.11.2.o.
83 Animæ beatorum ante resurrectionem et post,intelligere possunt:non conuertendo se ad phantasmata,1ª.q.54.4.c.et 3ª.q.11.2.c.
84 Anima separata cognoscit se per seipsam,1ª.q.89.2.c.
85 Animæ separatæ cognoscunt se mutuò,et Angelos, 1ª.q.89.2.o.et 3ª.qu. 11.1.2m.
86 Anima separata intelligit Angelos per similitudines diuinitus ei impressas,1ª.q.89.2.2m.
87 Anima separata habet cognitionem perfectam de aliis animabus separatis:non autem de Angelis:sed imperfectam naturaliter, 1ª.q.89.2.o. et 3.1m.et 2m.et 3ª.q.11.1.2m.
88 Animæ separatæ non semper cognoscunt ea quæ hic fiunt,1ª.qu.89 .8.o. et 22ᵩ.q.83.4.2m.
89 Anima separata non cognoscit omnia singularia sibi præsentia: sed tantum ea ad quæ determinatur priori cognitione,affectione,naturali habitudine,vel ordinatione diuina,1ª.q.89.4.o.et 7.8.c.
90 Animæ separatæ possunt cognoscere facta viuentium, per animas nouiter decedentium,vel per Angelos,vel per dæmones: vel Deo reuelante,1ª.q.89.9.1m.
91 Anima separata naturaliter cognoscit omnia naturalia,sed confusè, 1ª. q.89.3.o.
92 Distantia temporalis impedit cognitionem animæ separatæ : non autè distantia localis.1ª.q.79.7.o.
93 Vti collatione et discursu est connaturale animabus beatorum,3ª.quę. 11.3.3m.
94 Anima rationalis semper intelligit se et Deum:inquantum ipsa est semper sibi præsens et Deus,1ª.q.93.7.4m.
95 Motus cognitionis animæ rationalis triplex.s.circularis,rectus,et obliquus,22ᵩ.q.179.1.3m.et q.180.1.8.o.6.o.
96 Cuiuslibet potentiæ sensitiuæ obiectum est forma,prout est in materia corporali,ideo est cognoscitiua particularium tantum 1ª.q.85.1.c.
97 Gradus cognitionis animæ coniunctæ triplex.s.respectu corporalium, immaterialium,et Dei,1ª.q.94.2.o.
98 Anima intelligit corpora,et alias res per species:non autem per essentiam,12.q.84.1.2.o.
99 Anima hic nihil cognoscit per species infusas,sed per abstractas à reb. sensibilibus 1ª.q.84.3.4.o.
100 Anima hic nihil intelligit sine phantasmate,1ª.q.84.7.o.et q.85.1.4m.et 5.2m.& q.86.1.c.et q.88.1.c.et q.89.1.2.o. q.111.2.3m.et q. 118.3. c. et 12ᵩ. q.5.1.2m.et 22ᵩ.q.174.2.4m. et q.175.4.c.q. 180.5.2m.et 3ª.q.15.1.2m.2.o.
101 Propria operatio animæ coniunctæ est intelligere cum phantasmate, 1ª.q.95.6.3m.
102 Anima indiget phantasmate ad duo.sc. ad acquirendum scientiam,et ad considerandum,1ª.q.84.7.c.et 12ᵩ.q.4.5.c.
103 Anima non habuit à principio omnes scientias,contra Platonem,1ª.q. 84.1.2.3.c.et 12ᵩ.172.1.c.
104 Anima hic non cognoscit substantias separatas quid sunt secundum speciem:sed quia sunt,1ª.q.12.4.c.et 11.c.et q.50.2.c.fi.et quę.84.7.3m. et q.88.o.12ᵩ.q.36.c.fi.et 3ª.q.11.1.2m.et q.30.3.1m.
105* Anima rationalis cognoscit omnia quæ cognoscit in prima veritate, 1ª.q.16.6.1m.
106 Anima rationalis cognoscit omnia quæ cognoscit in prima veritate non secundum essentiam:sed in veritate exemplata à prima veritate.

1ª.q.12.11.3m.& q.16.6.1m.& 2m.
107 Deus est primum obiectum intellectus animæ rationalis,quia ratio,& causa veritatis alicuius obiecti primò apprehenditur à potentia 22ᵩ. quæst.1.1.c.
108 Anima cognoscit omnia in rationib.æternis,1ª.q.12.11.3m.& q.84.5.o.
109 Anima cognoscit omnia in rationibus æternis:vt in principio cognitionis:non autem vt in obiecto:vel in speculo,1ª.q.12.11.3m.& q.84. 5.o.& q.88.3.1m.
110 Nulla operatio animnę dicitur propriè motus,nisi operatio appetitus sensitiui,1ª.q.81.1.c.
111 Ab essentia animæ non procedit operatio, nisi mediante virtute eius vel potentia,1ª.q.77.1.o.
112 Necesse est dicere, id quod est principium intellectualis operationis, quod dicimus hominis animam esse quoddam primm incorporeum et subsistens,1ª.q.75.2.c.princip.
113 Si ipsa essentia animæ,esset immediatum operationis principium:semper habens animam actu haberet opera vitæ,1ª.q.77.1.c.
114 *Anima tripliciter patitur, scilicet à Deo, & à la sione corporis, & à propria operatione,3ª.q.15.4.c.
115 Illud quo anima operatur,differt realiter ab ea.1ª.q.77.1.o.
116 Anima rationalis,non habet vim transmutandi materiam corporalem. 1ª.q.117.3.o.
117 In actibus & relationibus animæ intellectis,itur in infinitum,1ª.qu.28. 4.2m.q.32.2.c.fi.q.87.3.2m.& 12ᵩ.q.1.4.3m.& 3ª.q.87.3.2m.
118 Anima est mouens mota per accidens,1ª.q.75.1.1m.
119 Anima de se nata est mouere ad quamlibet partem : sed per corporis grauitatẽ impeditur:ideò difficile est homini ascendere,1ª.q.62.2.2m.
120 Cum superior pars animæ intensè mouetur in aliquid,sequitur tum eius pars inferior per redundantiam,12ᵩ.q.2.4.3.1m.& q.30.1.1m.& q.31. 5.6.fi.q.38.4.3m.& q.59.5.c.& q.77.6.c.
121 Potentiæ animæ dupliciter possunt moueri,scilicet quo ad exercitium actus,& quò ad determinationem eius,12ᵩ.q.9.1.c.
122 Anima non mouetur,nisi per accidens,1ª.q.75.1.1m.& 12ᵩ.q.22.1.2m.& 3ª.q.59.5.3m.
123 Motus magis est in potentiis animæ appetitiuis,quàm apprehensiuis, 1ª.q.81.1.c.
124 *Omnis motus cognitiuæ,& appetitiuæ virtutis, reducitur in naturam,sicut in primum principium,12ᵩ.q.10.1.c.q.17.9.2m.& q.41.3.c.
125 Omnis motus appetitiuæ potentiæ reducitur ad prosecutionem boni per se,vel mali per accidens:vel ad fugam mali per se, vel boni per accidens,12ᵩ q.45.2.c.
126 * Anima differt realiter à suis potentiis,1ª.q.77.1.o.& 12ᵩ.q.110.4.c.
127 Quandoque dicitur quod anima est suæ potentiæ, & econuerso, sed non propriè : sed dominatiuè quasi à principaliori sua virtute, 1ª.q. quæstion.79.1.1m.
128 * In potentiis vnius animæ non potest esse nisi vna intentio, 12ᵩ.qu.37. 1.o.& q.77.1.c.
129 * Omnes potentiæ animæ radicantur in vna essentia animæ:ideò oportet quod quando intentio animæ vehementer trahitur ad vnam operationem vnius potentiæ, retrahatur ab operatione alterius, quia vnius animæ non potest esse nisi vna intentio, 12ᵩ. q.36.1.o.& q.77.1. c.& 3ª.q.46.7.c.
130 Omnes potentiæ in eadem essentia animæ radicantur & funtdantur vel vt in principio tantum,vt organicæ,id est,vegetatiuæ & sensitiuæ vel in essentia etiam vt in subiecto,vt intellectiuæ,1ª.q.77.8.o.
131 *Omnis proprietas naturaliter consequens animam,dicitur potentia eius,1ª.q.77.8.2.
132 Nam quandoque diuiditur contra rationem& voluntatem,cum tamen ipsa ratio,& voluntas ad naturam hominis pertineant.cum potentiæ animæ sint naturales proprietates,speciem consequentes,anima non potest sine iis esse.Dato tamen quòd sine iis esset.adhuc tamen anima diceretur secundum speciem suam intellectualis vel rationalis : non quia actus haberet has potentias, sed propter speciẽ talis essentiæ, ex qua natæ sunt huiusmodi potẽtiæ effluere,1ª.q.77.7.2m.& 12ᵩ.q.51. 1.1m.& q.110.4.4m.
133 *Potentiæ animæ sunt accidentia eius per se, & sunt in secunda specie qualitatis,1ª.q.77.1.5m.& 12ᵩ.q.83.2.3m.& q.110.4.3m.& 4m.
134 * Capacitas animæ non est nec potest esse infinita in actu, sed potest ampliari in infinitum,22ᵩ.q.24.7.c.2m.
135 Potentiæ animæ fiunt ab eius essentia,1ª.q.77.1.5m.& 12ᵩ.q.100.4.1m.& 3ª.q.7.2.c.q.62.2.c.& q.89.1.o.
136 Vna potentia fluit ab anima mediante alia,1ª.q.77.7.o.& q.78.4.3m.
137 Potentiæ organicæ fluunt ab anima,inquantum est actus corporis : aliæ verò prædominantur corpori,1ª.q.76.7.4m.
138 Anima est causa suarum potentiarum:tripliciter,scilicet efficiens,finalis,materialis,id est,subiectiua,1ª.q.76.6.o.& 7.c.
139 Potentiæ animæ perfectiores,sunt principia imperfectiorum actiua & finalia &etiam priora:sed econuerso via generationis,& causæ materialis,1ª.q.77.7.c.
140 Potentiæ non organicæ sunt subiectiuæ in anima : organicæ verò in composito,1ª.q.77.7.2.& q.78.4.3m.
141 Vna potentia animæ est subiectum alterius potentiæ,in virtute animæ, 1ª.q.77.7.2.& q.78.4.3m.
142 Ordo potentiarum animæ triplex,scilicet perfectionis, generationis, & obiectorum,1ª.q.77.4.o.& 7.c.
143 Omnes potentiæ animæ necessariam habent habitudinem ad suum proprium,& principale obiectum,1ª.q.19.3.c.
144 Potentiæ animæ, mutuò se impediunt circa diuersa obiecta, non autem circa idem,12ᵩ.q.33.3.3m.& q.37.1.o.& q.77.1.c.& 22ᵩ.& 123.8.1m. & q.153.5.c.& 3ª.q.15.8.3m.
145 Omnis potentia animæ est quædam forma,seu natura,1ª.q.80.1.3m.
146 In omni potentia animæ commune est ferè:vt eodem nomine actus,& potentia nominetur,1ª.q.83.2.1m.
147 Appetitus naturalis est in qualibet potentia animæ,& in voluntate,& oi parte & mẽbro corporis,& in omni re,1ª.q.78.1.3m.et q.8.o.1.3m.
148 Anima rationalis habet plures potẽtias quàm aliqua alia res, 1ª.q.77.2.o.
149 Anima quanto nobilior est tanto plures potentias,operationes,et organa habet.1.q.30.2.3m.et q 76.5.3m.et q.77.2.c.
150 Anima comparatur ad corpus, sicut forma ad materiam : ad potentias, vero, vt substantia ad propria accidẽtia:ideo prior est eis generatione et perfectione.sed corpore, priora est secudo modo, et posterior primo modo,12ᵩ.q.83.2.3m.
151 Potentia motiua animæ duplex,scilicet imperans motum, et exequens motum.1ª.q.75.3.3m.et q.78.1.4m.
152 Potentia cuius obiectum est patiens ab ea, est actiua sicut omnes vegetatiuæ.si autem vt agens.est passiua,sicut omnes sensitiuæ 1ª.q.79.5.1.
153 *Omnes potentiæ animæ sunt passiuæ, præter intellectum agentem, et vegetatiuas:quæ solæ sunt actiuæ,1ª.q.79.3.1m.
154 Modi viuendi animę sunt tres:gradus vero quatuor,et quinque genera potentiarum.s.vegetatiuum,sensitiuum, motiuum secundum locum, appetitiuum,et intellectiuum,1ª.q.18.2.1m.et 3.c.et q.78.1.o.
155 Omnes potentiæ animæ intellectiuæ et sensitiuæ,appetitiuæ, et apprehensiuæ interiores:vt operantur ex ratione:indigent habitu:non autem vt ex instinctu naturæ,22ᵩ.q.49.4.c.et q.50.3.4.6.o.
156 Omnis habitus operatiuus et culpa,prius sunt in potentiis animæ quà in essentia,12ᵩ.q.50.2.o.
157 Gratia est immediatè in essentia animæ, non autem in potentiis eius, 22ᵩ.q.50.2.c.&q.110.4.o.& q.112.5.1m.et 3ª.q.2.10.2m.& q.62.2.c.& qu. 62.2.c.1m.
158 Gratia ponit aliquid creatum in anima,12ᵩ.q.110.1.o.
159 Gratia agit in anima formaliter:non autem effectiuè,110.2.1m.& q.111. 1.1m.& 2.1m.
160 Anima est simpliciter nobilior gratiæ,sed secundum quid est econuerso,12ᵩ.q.110.2.2m.
161 *Multi habitus possunt simul esse in eadem potentia. 12ᵩ.q.54.1.o.22ᵩ. q.57.5.c.
162 Omne diuersificans potentiam, diuersificat habitum: non autem econuerso,12ᵩ.q 8.2.3m.&t q.54.1.o.& q.56.2.c.& 22ᵩ.q.47.5.c.
163 In potentiis sensitiuis apprehensiuis interioribus sunt aliqui habitus: vt in memoria,12ᵩ.q.50.3.3m.& q.56.5.c.
164 In potentiis sensitiuis exterioribus non est habitus,12ᵩ.q.50.1.3m.
165 In potentiis vegetatiuis non est habitus,12ᵩ.q.53.1m.& q.54.1.o.& 12ᵩ. q.158.1.3m.
166 Omnis perfectio potẽtiæ animæ,habet rationẽ virtutis.12ᵩ.q.56.1.c.
167 Virtutes sunt subiectiuæ in potentiis animæ,12ᵩ.q.50.1.o. & q.56.1.o. & 3ª.q.7.2.c.
168 Virtutes sunt subiectiuę tantum in potentia rationali essentialiter vel participatiuè,12ᵩ.q.55.2.c.& 4.3m.& q.61.2.c.fi.
169 Vna virtus potest esse in pluribus potentiis non æqualiter, sed ordine quodam.s.in vna principaliter:in alia vero per modũ diffusionis,vel dispositionis:vel directionis:vel motiui,12ᵩ.q.56.2.o.& q.60.3.o.
170 In nulla potentia sensitiua est virtus nisi in appetitiua,12ᵩ.q.56.1.c.
171 * Virtus est necessaria potentiæ sensitiuæ appetitiuæ,s.concupiscibili et irascibili in quibus est subiectiuè:non quidem secundum se, sed vt sunt rationales participatiuè,12ᵩ.q.56.4.o.et 5.1m.
172 *Anima et Angelus non cõueniunt in vltima differentia,1ª.q.75.7.2m.
173 Anima,et angelus conueniunt in vltimo fine:non autem in fine proximo,1ª.q.75.7.1m.
174 Anima sensitiua in homine est incorruptibilis,1ª.q.76.3.1m.
175 Anima sensitiua in homine est nobilior:quam in brutis,1ª.q.76.5.ca.et q.91.3.1m.et 12ᵩ.q.74.3.1m.et 3ª.q.2.2m.et 5.1m.
176 Anima sensitiua non est subsistens,1ª.q. 75.3.o.et 6.c.et q.118.1.c.1m.
177 Anima sensitiua nullo modo est hoc aliquid,1ª.q.75 3.q.
178 Anima sensitiua non est viuens,sed principium viuendi,1ª.q.18.1.c.
179 Aanima sensitiua non est per creationem,1ª.q.118.1.o.
180 Anima sensitiua non præexistit actu in semine,nec etiam vegetatiua,1ª. q.118.1.o.
181 Anima sensitiua et vegetatiua traducitur cum semine,1ª.quæ.118.1.o.et 2.2m.
182 Anima sensitiua prolis producta in partem principalem, incipit operari ad complementum proprij corporis,per modum nutritionis et augmenti,1ª.q.118.1.4m.
183 Anima sensitiua nullã habet operationem per se, 1ª.q.75.3.o.q.118.1.ca.
184 Animæ brutorum desinunt esse,corpore corrupto,22ᵩ.q.164.1.2m.
185 Anima vegetatiua non creatur,1.q.118.1.o.
186 Anima vegetatiua non præexistit in semine.1ª.q.118.1.o.
187 Anima vegetatiua est in menstruo secundum actum primum, non autẽ secundum actum secundum qui est operari,1ª.q.118.1.4m.et 2.2m.
188 Ex anima vegetatiua generantis deriuatur quædam virtus actiua ad ipsum semen animalis vel plantę,sicut à principali agente deriuatur vis motiua ad instrumentum,1ª.q.118.1.c.3.& q.119.1.c.fi.et c.1m.
189 * Anima vegetatiua non agit nisi in corpus sibi vnitum, 1ª.q.78.1.c.et q.79.2.3m.
190 Obiectum potẽtię vegetatiuę est corpus viuens per eam,1ª.q.78.1.2.c.
191 Potentia vegetatiua est triplex, scilicet generatiua, augmentatiua, et nutritiua,1ª.q.78.2.o.
192 Omnium partium animæ vegetatiuæ,generatiua est finalior, dignior, perfectior,1ª.q.72.1m.et q.78.2.c.
193 Vires vegetatiuæ dicuntur naturales dupliciter, scilicet quia habent effectus similes naturæ, id est esse,quantitatem,et conseruationem, et quia per similia instrumenta agunt,id est per qualitates actiuas,et passiuas,sed altiori modo,1ª.q.78.2.1m.
194 Vegetatiuæ agunt per calorem, et per alias qualitates naturales, 1ª.q. 78.1.c.et 2.o.
195 Potentiæ vegetatiuæ non obediunt imperio rationis,12ᵩ.q.17.8.9.o.et q.50.3.1m.et 22ᵩ.q.148.1.3m.et 3ª.q.15.2.1m.et q.19.2.c.

1 ANimal et essentia, Animal est quod habet naturam sensitiuam,rationale verò,quod habet naturam intellectiuam, 1ª.q 3.5.c.et q. 85.3.4m.et 5.3m.et 12ᵩ.q.67.5.c.
2 Quędam animalia dicuntur esse ex aqua,quia plus habent de aqua quam alia animalia,licet in omnibus prædominetur terra,1ª.q.7.vm.
3 Quædam animalia sunt media inter aquatica et terrestria, licet magis

conueniant cum altero,cum quo magis computantur,1ª.q.71.4m.
4 Animalia terrestria sunt perfectiora auibus & piscibus,1ª.q.72.1m.
5 Non quælibet pars animalis est anima, quia non habet animam primò, sed in ordine ad totum,1ª.q.76.8.c.fi.2m.& 3m.
6 Pars animalis perfecti non est animal, quia non habet distinctionem organorum & operationum,quæ requiruntur,1ª.q.5.3.2m.
7 Partes animalis non sunt in specie,nec differunt specie:sed sunt diuersarum dispositionum,7.q.76.5.3m.
8 Dextra est nobilior pars corporis animalis.Ideò qui ad dextrã alicuius sedet,nobilissimo modo ei coniungitur,1ª.q.102.1.c.fi.
9 Diuersa animalia ad ornatum diuersorum elementorum pertinent,scilicet aues aeris,& pisces aquæ,cætera autem terræ,1ª.q.71.72.0.
10 * Generatio.Et animalia quælibet præter perfecta possunt generari ex semine,& sine semine per putrefactionem,1ª.q.91.2.2m.
11 Virtus cœli loco spermatis cum elementis,sufficit ad generationem animalium imperfectorum,non autem perfectorum, 1ª.q.45.8.3m.& q.70.3.c.& q.71.1m.& q.91.2.2m.
12 Species animalium de nouo generatæ per putrefactionem,fuerunt productæ in primis sex diebus in suis principiis,1ª.q.74.1.3m.
13 Generatio hominis & multiplicatio,etiam quo ad indiuidua,est de principali intentione naturæ, non autem aliorum animalium,nisi secundũ speciem,1ª.q.50.4.4m.& q.98.0.
14 * In generatione animalis, præcipuè hominis sunt necessariæ multæ generationes non continuæ,sicut etiam multæ formæ.1ª.q.118.2.2m.
15 Motus sursum est naturalis animali secundum animam, non autem secundum corpus,12æ.q.6.5.3m.
16 Motus appetitus animalis præuenitur ab exteriori motu dupliciter, scilicet secundum sensus,& secundum corpus,12æ.q.6.1.2m.
17 Quædam animalia mox nata habent mouere se, & vsum membrorum, non propter nobilitatem,sed propter siccitatem cerebri.1ª.q.99.1.2m.
18 Animalia pugnant propter cibum & coitum,1ª.q.91.2.c.fi.
19 Quædam animalia abhorrent coire cum matre,vt equus& camelus,22æ.q.154.9.2m.
20 Animalia bruta non prosequuntur conueniens,nec fugiunt nociua per rationis deliberationem,sed per naturalem instinctum æstimatiuè, similiter & pueri,1ª.q.83.1.c.& 12æ.q.11.2.c.& q.15.2.c.& q.16.2.3m.&q.17.2.3m.et q.46.4.2m.& 7.2m.
21 Animalia bruta non intendunt aliquid manifestare, vel repræsentare, quia hoc est proprium rationis conferentis signum ad signatum:sed agunt ex instinctu natural: aliquid,ad quod sequitur hoc, 22æ.q.110.1.c.
22 Aues docent pullos suos volare,& similia:quia mox nata bruta,non habent ita perfectum vsum industriæ naturalis,sicut postea,1ª.q.101.2.3m.
23 Animalia bruta sunt sagacia,quia diriguntur à Deo:sicut horologia,12æ quæst.13.2.3m.
24 Cognitio est in animalibus brutis propter necessitatem actionis tantum,1ª.q.91.3.3m.& 12æ.q.31.6.c.
25 Homines in statu innocentiæ non indigebant aliis animalibus, nisi ad experimentalem cognitionem eorum,1ª.q.96.1.3m.
26 Appetitus animalis bruti non est liber,1ª.q.59.3.c.& q.83.1.c.& 12æ.q.11.2.c.& q.13.2.2m.& 3m.& q.26.1.c.
27 Electio non conuenit animalibus brutis,12æ.q.13.2.0.
28 Intentio propriè non conuenit animalibus brutis,12æ.q.12.5.0.
29 Delectatio propriè conuenit animalibus brutis : non autem gaudium, 1ª.q.31.3.c.
30 Animalia bruta non delectantur visibilibus,odorib.& sonis, nisi in ordine ad sustentationem naturæ, 1ª.q.91.3.3m.& 12æ.q.31.6.c.& qu.35.2.3m.& 22æ.q.141.4.3m.& q.167.2.c.
31 Omne animal naturaliter abstrahitur à delectationibus venereis,& gustus,per dolores corporis,12æ.q.29.5.1m.& q.35.6.c.fi.1m.
32 Animalia ferociora non erant mansueta ante peccatum Adæ, nec comedebant herbas:sed carnes sicut nunc,1ª.q.96.1.2m.
33 Animalia bruta appetunt excellentiam, & irascuntur contra derogantia ei,non autem honorem,12æ.q.472.2m.
34 In communi.Et homo ex parte suæ temperatissimæ complexionis, non habet superexcellentiam alicuius passionis animæ, quam habent cætera animalia,secundum quod deuiant ab hac æqualitate,vt leo in audacia,canis in ira,lepus in timore:& sic de aliis,12æ.q.46.5.1m.
35 Quæ tantum viuunt,id est,plantæ,sunt propter omnia animalia, & hæc propter hominem,& omne imperfectius,propter perfectius, 1ª.q.65.2.c.& 22æ.q.64.1.2.c.& q.66.1.c.
36 Omnia animalia sunt subiecta homini, vel totaliter vt mansueta, vel in parte,vt alia,sed non omnia obediunt ei propter peccatũ, 1ª.q.96.1.0.
37 Bruta quandoque puniuntur in pœnam dominorum suorum,22æ.q.108.4.3m.
38 In brutis est similitudo boni moralis,scilicet virtutum,secundum passiones tantum,12æ.q.24.4.3m.
39 Bruta inuocant Deum,inquantum naturaliter desiderant bonitatem eius.Sed obediunt ei, inquantum naturalis instinctus eorum mouetur à Deo,22æ.q.83.10.3m.
40 Lex & distinctio animalium immundorum à mundis, non erat ante legem Moysi,quo ad esum,nisi propter abominationem vel consuetudinem,sed benè quo ad sacrificia,12æ.q.103.1.4m.
41 Expositio animalium mundorum secundum legem,12æ.q.102.3.2m.
42 Expositio animalium immundorum secundum legem, 12æ.qu.102.6.1m.& 2m.
43 Animal sacrificandum debebat habere quatuor,scilicet integritatem,sanitatem,suauitatem,& sal.12æ.q.102.3.c.2m.& 7m.
44 Animalia ante octo dies non offerebantur, propter suam teneritudinem,12æ.q.102.3.7m.& 5.1m.& 3ª.q.70.3.3m.
45 In lege veteri offerri solebant quinque animalia figurantia eorum sacrificium,id est Christum,scilicet vitulus,capra,ouis, turtur & columba, 1æ.q.112.3.2m.
46 Deus prouidit quòd in sacrificiis propter paupertatem non valens offerre animal quadrupes,offerret aues.Si non panes,vel farinam,vel spicas,22æ.q.102.3.12m.
47 Quanto grauius est peccatum, tanto vilior species animalis offerebatur in sacrificiis,scilicet capra pro idololatria, vitulus pro ignorantia sacerdotis,& hircus pro negligentia principis.12æ.q.101.3.11m.
Animata generant & conseruantur à principio motiuo intrinseco:sed inanimata tantum ab extrinseco.1ª.q.78.1.2.0.

1 Animus pro vi irascibili ponitur,vt patet per Philosophum,vbi dicitur,quòd in sensitiuo appetitu est desiderium,& animus,idest, concupiscibilis,& irascibilis.22æ.q.129.2.1.1m.
2 Moderatio animi quandoque prouenit ex quadam dulcedine effectus, qua quis abhorret omne illud quod potest alium tristare.Et ideò dicit Seneca, quòd temperantia est quædam lenitas animi. Nam austeritas econtrariò animi videtur esse in eo,qui non veretur alios contristare.
* Nisi propter aliquam causam necesse sit aliquando alios vtiliter contristare.22æ.q.114.2.1m.fi.& q.157.3.1m.fi.
1 Annexum spiritualibus potest esse aliquid dupliciter, scilicet vel sicut ex spiritualibus dependens,sicut habere beneficia Ecclesiastica dicitur spiritualibus esse annexum, quia non competit, nisi habenti officium clericale.Vnde huiusmodi nullo modo possunt esse sine spiritualibus. Et propter hoc ea nullo modo vendere licet,quia eis venditis,intelliguntur etiam spiritualia venditioni subiici.Quædam autem sunt annexa spiritualibus inquantum ad spiritualia ordinantur, sicut ius patronatus quod ordinatur ad præsentandum clericos ad Ecclesistica beneficia,& sicut vasa sacra: quæ ordinantur ad sacramentorum vsum.Vnde huiusmodi non præsupponunt spiritualia, sed magis ea ordine tempore præcedunt,& ideò aliquo modo vendi possunt, non autem inquantum sunt spritualibus annexa.22æ.q.100.4.c.
1 In mutationibus naturalibus terminus à quo, id est, forma annihilatur, nisi inquantum manet in potentia in suo subiecto.1ª.q.104.4.3m.
2 Nulla creatura annihilatur, sed quælibet secundum aliquid perseuerabit in æternum.1ª.q.65.1.1m.& q.103.1.2m.& q.104.4.c.
3 Agens.Et si Deus subtraheret actionem suam, omnia subito annihilarentur.1ª.quæst.8.1.c. & q.9.2.c.& q.50.5.3m.& q.104.1.c.& 12æ.quæs.109.2.2m.& 8.c.
4 Solus Deus potest aliquid annihilare.1ª.q.9.2.c.& 3ª.q.13.2.c.
5 Deus de potentia absoluta potest annihilare omnem creaturam, non autem de potentia ordinata.1ª.q.9.2.c.& q.104.3.4.0.
6 Deus non annihilat peccatores,ne iustitia sit sine misericordia, et vt pœna respondeat culpæ.12æ.q.87.4.1m.
1 Annunciatio.Christi conuenienter facta fuit beatæ virgini, 3ª.q. 50.1.0.
2 Annunciatio Christi conuenienter facta fuit per angelum, 3ª.q. 30.2.0.
3 Annuciatio Christi conuenienter facta fuit per supremum Archangelum,3ª.q.50.2.4m.
4 Annunciatio Christi conuenienter facta fui in specie corporali:et visione corporali,3ª.q.30.3.0.
5 Annunciatio Christi cõuenienti modo et ordine facta fuit,3ª.q.30.4. 0.
6 Expositio euangelij de annunciatione dominica,3ª.q.30.4.0.
Quando in antecedente est aliquid pertinens ad actum animæ:consequẽs debet sumi vt est in anima,1ª.q.14.13.2m.
1 Antequam importat ordinem ad futurum verè:vel imaginariè,3ª.qu.28.3.1m.
1 Antiochus non verè pœnituit,1ª.q.89.1.1m,

1 Antichristus non erit vnitus diabolo in persona,3ª.q.8.8.c.1m.
2 Antichristus erit caput malorum omnium perfectione malitię:non autem,ordine vel influxu,3ª.q.8.8.0.
* In collationibus patrum introducitur sententia B.Antonij: qui prætulit discretionem,per quam aliquis omnia moderatur,et ieiuniis, et vigiliis,et omnibus huiusmodi obseruantiis,22æ.188.6.c.3m.
Antonomasia est figura qua nomina generalia restringuntur ad aliquid per excellentiam:vt vrbs pro Roma,22æ.q.141.2.c.et q.186.1.c.
Anthromorphitæ fuerunt hæretici fingentes Deum esse figuratum lineamentis corporis humani.22æ.q.188.5.c.
Apirocalia est excessus expensarum contrarationem, et opponiturr paruificentiæ,22æ.q.135.2.0.
Apocrypha Esdræ,1ª.q.10.6.a.1.et 22æ.q.34.1.a.2.
1 Apostasia et Diuisio est duplex, sc.auersio à Deo, et nolle subdi Deo: et sic est speciale peccatum, scilicet prima species superbiæ: non autem primo modo,sed est generalis conditio omnis peccati,22æ.qu.84.2.2m.
2 Apostasia,idest,recessus à Deo,est triplex:scilicet à religione, vel ordine:à bona vita:et à fide,22æ.q.12.1.0.
3 Apostasia à fide non est species infidelitatis:sed est circunstantia eius aggrauans eam,22æ.q.12.1.3m.
4 Apostasia à fide est pessima:et includit alias,22æ.q.12.1.c.
5 Pœna,et apostata cõdemnatus ab Ecclesia,perdit ius dominij super subditos,22æ.q.12.2.0.

1 Apostoli fuerunt perfectiores cæteris sanctis,12æ.q.106.4.c.
2 Apostoli habuerunt omnem scientiamquantum expediebat ad conuersionem mundi,22æ.q.176.1m.
3 Spiritus sanctus docuit Apostolos omnem veritatem necessariam ad salutem,non autem omnes futuros euentus,12æ.q.106.4.2.
4 Verba Apostolorũ sunt ex familiari reuelatione Spiritus sancti,et Christi:ideo seruanda sunt:* quia sunt in canonica scriptura, in qua nefas est credere aliquid falsum esse,1ª.q.57.5.3m.et 12æ.q.100.8.5.3m.fi.et q.103.4.2m.
5 Missio visibilis Spiritus sancti facta est ad Apostolos in specie flatus et linguæ igneæ:ad significandum quòd gratiam et auctoritatem haberent à capite,idest Christo:et abundarent verbis et feruore, 1ª.q. 43.7.6m.et 3ª.q.39.6.4m.et q.72.2.1m.
6 Deus dedit Apostolis scientiam scripturarum, et omnium linguarum: quam homines per studium vel consuetudinem acquirere possunt, licet non ita perfectè,12æ.q.1.4.c.
7 Apostoli loquebantur omnibus linguis,non autem Christus,nec Christiani modo,22æ.q.176.1.0.
8 Apostoli relinquentes omnia propter Christum, vouerunt pertinetia ad perfectionis statum,22æ.q.88.4.3m.

9 Apostoli

9 Apostoli omnes in nauicula turbabantur propter peccatum Iudæ, ad commendationem vnitatis.22æ.q.108.4.5.
10 Sacramentum.Et Apostoli nullum sacramentum instituerunt.3ª.qu.64.2.0.& q.71.1.1m.
11 Apostoli ministrantes sacramenta, vtebantur aliqua forma verborum tradita à Christo.3ª.q.72.4.3m.
12 Apostoli multa tradiderunt occultè,nõ in scriptis,vt formas sacramentorum : ne irriderentur ab infidelibus. 3ª.q.25.3.4m.q.64.2.1m.& q.72.4.1m.&q.78.3.9m.& q.83.4.2m.
13 Omnes Apostoli sunt baptizati baptismo Christi à Christo. 3ª.qu.38.6.2m.& q.72.6.2m.& q.84.7.4m.
14 Apostoli baptizabant per alios, & secundum Dyonisium diuini nostri duces,id est,Apostoli probauerunt infantes recipi ad baptismum : sed prædicabant per se sicut etiam Christus, quia industria ministri multum facit in vltimo,& nihil facit in primo.3ª.q.67.2.1m.& q.68.9.0.
15 Apostoli confirmati sunt à Christo sine materia, sed non confirmabant alios communiter sine materia.1ª.q.72.2.1m.& 4.1m.
1 Dei apparitio differt à missione visibili:quia non importat ordinem diuinarum personarum: nec inhabitationem,sicut missio.1ª.qu.43.7.6m.& 3ª.q.39.8.1m.
2 Apparitio conuenit patri,non autem matri.1ª.q.43.7.6m.&3ª.q.39.8.1m.
3 Apparitio Christi postquam resurrexit, legitur facta duodecies.3ª.q.55.3m.& 4m.q.83.5.6m.
4 Christus apparuit in alia effigie, propter gloriam eius, & incredulitatem videntium.3ª.q.54.1.3m.& q.55.4.0.
5 Christus per apparitiones probare voluit identitatem resurgentis, quò ad naturam,comedendo:personam eadem effigie, vel accidentia, per cicatrices,veritatem vitæ loquendo,& veritatem corporis,per palpationem:& eius gloriam,intrando ianuis clausis.3ª.q.55.6.c.
6 Christus post ascensionem apparuit quibusdam in specie propria corporali,sicut Paulo.3ª.q.57.6.3m.
1 Appellare ex confidentia iustæ causæ licet cuilibet : non autem vt per moram iustitiam impediat.22æ.q.69.2.0.
2 Ante sententiam & post eam,licet appellare.22æ.q.69.3.1m.
3 Appellare licet à iudice ordinario tantum : & ab ordinario & arbitrio simul:non autem ab arbitrio tantum.22æ.q.69.3.2m.
4 Nullus potest appellare post decem dies nec plusquam ter, 22æ.quæst.69.3.3m.
5 Nulli fideli licet ad iudicem infidelem appellare.22æ.q.69.3.1m.

1 Appetitus quid,Et appetitus est potentia passiua.1ª.q.80.2.c.12æ.q.8.2.3m.& q.27.1.c.& q.50.5.2m.
2 Appetitus est inclinatio appetentis in aliquid sibi simile & conueniens.1ª.q.80.1.c.& 12æ.q.8.1.c.& q.29.1.c.& q.50.5.1m.
3 Appetitus omnis est inclinatio consequens formam:sed naturalis naturalem:sensitiuus apprehensam à sensu:intellectiuus,id est, voluntas apprehensam ab intellectu.1ª.q.78.1.3m.q.80.1.0. & q.81.1.c. & 87.4.c.& 12æ.q.8.1.c.& q.17.8.c.& q.26.1.c.& q.35.1.c.& q.40.3.c.
4 Appetitus quilibet sequitur cognitionem,12æ.q.40.3.c.
5 Appetitus est ad res, sed cognitio est à rebus, 1ª.q.16.1.c.& q.19.3.6m.& 6.2m.& q.80.2.a.2.q.82.3.c.& 12æ.q.22.2.c.& q.40.2.c.q.66.6.1m.&22æ.q 26.1.2m.& q.27.4.c.
6 Diuisio.Et appetitus duplex,scilicet naturalis,& sensitiuus.1ª.q.78.1.3m.& q 80.1.0.& 22æ.q.148.1.3m.
7 Appetitus duplex,scilicet sensitiuus,& intellectiuus.1ª.q.80.2.0.& 22æ.q.18.1.c.& q.24.1.c.& q.58 4.c.& q.175.2.2m.
8 Appetitus triplex, scilicet naturalis sensitiuus:& intellectiuus.1ª.q.6.1.1m.& q.19.1.9.c.q.59.1.c.& q.60.1.c.& q.87.4.c.12æ.q. 1.2.c.3m. q.26.1.2.c.q.40.3.c.22æ.q.29.2 1m.
9 Appetitus naturalis qui sequitur naturæ indigentiam, scilicet vis appetitiua vel attractiua,diuiditur contra retentiuam,digestiuam,& expulsiuam.Et omnes subseruiunt nutritiuæ,& sunt vires animæ vegetatiuæ propriè.sed in passionibus animæ: secundum similitudinem agentium naturalium.12æ.q.23.4.c.& q.40. 4.c.& 1ª.q.117. 1.c.& q.119.2.c.& 22æ.q.148.1.3m.
10 Appetitus cibi duplex,scilicet naturalis,id est fames & sitis:& animalis in quo est vitium gulæ:non autem in primo.22æ.q.148.1.3m.
11 Actus appetitus est appetere non habita:amare habita:& delectari in eis 1ª.q.19.1.c.2m.& q.59.1.2m.
12 Motus appetitus duplex,scilicet prosecutio, & fuga.22æ.quæstion.141.3.c.& q.161.1.c.
13 Ordo motus appetitus proportionatur ordini motuum naturalium, 12æ.q.23.2.c.
14 Omnis appetitus secundum quod tendit in bonum,tendit in assimilationem diuinæ bonitatis.1ª.q.71.c.2m.q.44.4.c.3m.& 22æ.q.34.1.3m.
15 Creatura irrationalis appetit Deum implicitè tantùm,sed rationalis implicitè.1ª.q.6.1.2m.
16 In omni bono appetitur summum bonum,id est Deus.1ª.q.6.1.2m.
17 Appeti propter se dicitur dupliciter, scilicet solùm propter se : et nunquam propter aliud:et aliquando etiam propter aliud.Primum conuenit soli beatitudini:secundum virtutibus,22æ.q.145.1.1m.
18 Omnia appetunt bonum,esse,perfectionem:et coniungi suo principio. 1ª.q.5.1.c.q.6.1.0.et.2.2m.q.63.3.c.22æ.q.64.5.c.
19 Nullus appetitus est ad malum.1ª.q.19.9.c.q.103.8.c.& 12.q.8.1.c.q.23.2.c.q.27.1.1m.et q.28.4.c.
20 Non esse est appetibile damnatis,et desperatis per accidens tantum,scilicet ratione pœnæ.1ª.q.5.2.3m.12.q.8.1.3.et q.29.4.2m.et 73.8.2m.
21 Bonum arduum ratione boni attrahit appetitum causando spem:sed ratione difficultatis retrahit causando desperationem.22æ.q.161.1.1.c.
22 Possibile conuenit obiecto appetitus,non omninò per accidens,12æ.q.40.1.3m.
23 Appetibile non mouet appetitum sensitiuum,nec rationalem:nisi apprehendatur.1ª.q.80.2.1m.et 22æ.q.34.1.c.princip.
24 Subiectum.Et quælibet res habet aliquem appetitum.1ª.quæst.59.1.c.et q.80.1.c.
25 Naturalis. Et appetitus naturalis nihil aliud est, nisi inclinatio et ordo rei ad rem sibi conuenientem. 1ª.quæst.78.1.1.3m.et q.80.1.0.et quæst.81.1.c.et q.87.4.c.
26 Appetitus naturalis est habitudo ad bonum naturale : ad quod tendit quando non habet:et in quo habito,quiescit.1ª.q.19.1.2.c.
27 Appetitus naturalis semper tendit in bonum existens in re. 12æ.q.8.1.c.
28 * Appetitus naturalis semper sequitur formam in re existentem:alij autem apprehensam .1ª.q.59.1. c.et q.60.1.c.et q.80.1.0.12æ. quæst.8.1.0.et q.17.8.c.et q.26.1.c.
29 Illud quod appetitur appetitu naturali, potest etiam appeti appetitu animali,cum fuerit apprehensum.12æ.q.3.0.3.1m.
30 Quælibet potentia animæ appetitu naturali concupiscit,amat,delectatur,et huiusmodi:sed appetitu animali sola concupiscibilis. 1ª.qu.78.1.3m.q.80.1.3m.et 12æ.q.3.0.1.3m.
31 Appetitus potest dici naturalis tripliciter,scilicet vel quia inest rei à natura:et sic est in qualibet potentia animæ, et etiam in voluntate : et in omni parte et membro corporis : et in omni re. Vel quia consequitur formam merè naturalem et simpliciter immersam meteriæ. Vel quia consequitur formam rationalem : quæ inest homini à natura, non tamen vt sequens formam actu apprehensam ab intellectu.1ª.quæ.76.1.c.co.2.et q.78.1.3m.et q.80.1.3m.
32 Appetitus naturalis animæ, non est potentia animæ distincta à cæteris eius potentiis.1ª.q.80.1.0.et 12æ.q.3.0.1.3m.
33 Appetitus inferior naturaliter sequitur motum appetitus superioris.nisi aliquid repugnet.12æ.q.158.8.c.
34 Appetitus naturalis non obedit rationis imperio. 1ª.q.83.1.5m.et 12æ.q.7.8.9.0.et 22æ.q.148.1.3.
35 Omnis potentia animæ,naturali appetitu appetit obiectum sibi conueniens.1ª.q.78.1.3m.q.80.1.3m.et 12æ.q.30.1.3.
36 Appetitus consequens apprehensionem animalis,est potentia animæ distincta à cæteris eius potentiis: non autem appetitus naturalis. 1ª.qu.80.1.0.et 12æ.q.30.1.3m.
37 Appetitus sensitiuus mouetur à cogitatiua seu æstimatiua; Imaginitiua.et sensu.1ª.q 81.3.2m.et 12æ.q.75.2.c.
38 Appetitus sensitiuus mouetur immediatè ab imaginatione:vel æstimatiua:sed mediatè à ratione.1ª.q.81.3.c.et 12æ.q.30.3.3m.
39 Vis cognitiua non mouet nisi mediante appetitiua: nec ratio vniuersalis,nisi mediante ratione particulari:nec voluntas nisi mediante appetitu sensitiuo.1ª.q.20.1.1m.et q.80.2.3m.et q.86.1.2m.
40 Appetitus sensitiuus diuiditur,per concupiscibilem:et irascibilem, 5ª.q.59.4.c.et q.78.1.3m.et q.81.2.0.et 3.c.et 22æ.q.18.1.c.et q.58.4. c. et q.168.2.c.
41 Et vterque appetitus obedit imperio rationis,1ª.q.74.3.c.et q.81.3.0.et q.83.1.1m.et 5m.et q.96.2.c.et q.110.2.3m.et q.117.3.3m.et 12æ.quæst.17.7.0.et q.26.1.c.et q.42.4.c.et q.50.3.0.et 56.4.0.et q.58.2.c.et 22æ.q.58.2.c.et 4.3m.et quæ.158.2.40.et 3ª.q.15.2.1m et q.18.2.c.1m.et q.19.2.c.et q.20.2.3m.
42 Appetitus sensitiuus non obedit imperio rationis, nisi mediante voluntate,12æ.q.46.4.1m.
43 Actus appetitus sensitiui vt est à potentia animę,subiacet imperio rationis non autem vt est ex dispositione organi corporalis, 12æ. quæst. 17.7.0.
44 Proprium hominis est : quod appetitus inferior subdatur appetitui superiori et moueatur ab eo,12æ.q.74.3.1m.et 22æ.q.175.3.2m.
45 Appetitus sensitiuus est proximus motui corporis nostri,1ª.q. 20.1.1m.
46 In passionibus appetitus sensitiui est considerare aliquid quasi materiale:scilicet corporalem transmutationem:et aliquid formale: quod est ex parte appetitus,1ª.q.20.1.2m.
47 Bonum sensibile est obiectum appetitus sensitiui:sed bonum simpliciter est obiectum voluntatis,1ª.q.59.4.c.et 12æ.q.1.2.3m. et qu 19.3.c.& 22æ.q.24.1.c.
48 * Nullus appetitus mouetur ad suum obiectum,nisi apprehendatur sub ratione boni vel mali:conuenientis vel nociui,12æ.q.9.1.2m.
49 Appetitus sensitiuus vt rectus à ratione : potest esse subiectum virtutis et vitij,12æ.quæ.50.3.3m. quæ.56.3.c.et 4.0. et 5.1m. q.57.1. c.et q.74.2.c.2m.et 3.0.
50 Actus appetitus sensitiui semper est cum transmutatione corporis, et maximè circa cor.1ª.q.20.1.3m.et 12æ.q.10.3.c.et q.22.2.3m.
51 * Differentia et appetitus sensitiuus et rationalis. 1.voluntas, sunt duæ potentiæ,1ª.q.80.2.0.
52 Actus appetitus sensitiui ratione mutationis corporalis annexæ dicuntur passiones,non autem actus voluntatis,1ª.q.20.1.1m.
53 * Intellectiuus et appetitus sensitiuus et voluntas, sunt rationales participatiuè,12æ.q.24.1.2m.et q.56.6.2m.et q.59.4.2m.et q.61.2.c. fi. 2m.et 22æ.q.59.4.3m.et 3ª.q.18.2.4.
54 Appetitus rationalis non diuiditur per concupiscibilem et irascibilem, 1ª.q.59.1.0.et q.82 5.0.
55 Appetitus rationalis non fertur in particulare, nisi sub ratione vniuersalis.1ª.q.80.2.2m.
1 Apprehensio aliqua est causa timoris, et omnium operationum appetitus.22æ.q.7.1.c.
2 Respectus qui est tantum in apprehensione rationis conferentis vnum alteri,est relatio rationis tantum,1ª.q.28.1.c.
1 Appropinquatio. Quanto aliquid habet minus de potentialitate:tanto magis appropinquat Deo,12æ.q.22.2.1m.
2 Quanto aliqua sunt fini bono propinquiora,tanto sunt meliora, 22æ. q.81.6.c.prin.

1 Appropriatio in communi est manifestatio diuinarum personarum per attributa essentialia,1ª.q.39.7.c.
2 Appropriatio in diuinis potest fieri dupliciter:s.ex parte creaturarum:et ex parte Dei.Prima debet semper fieri per contrarium: secunda verò per similitudinem ad proprium,1ª.q.39.7.c.1m.et 8.c.col.1.
3 Appropriatum vt sic est posterius proprio secundum modum intelligẽdi:sed vt essentiale,est econuerso.1ª.q.39.7.3m.
4 Attributa conuenienter appropriantur diuinis personis,1ª.q.39.7.8.0.
5 Essentia nulli personæ appropriatur:nec operatio,1ª.q.39.8.c.

 6 In Spe

6 In speciali & potentia appropriatur patri: sapientia filio: bonitas verò spiritui sancto.1ª.q.39.7.8.c.& q.45.6.2ᵐ.& q.46.3.c.& 22ᵉ.q.14.1.c.
7 Veritas in diuinis appropriatur filio.1ª.q.39.8.c.
8 Principium effectiuum appropriatur patri, exemplare autem filio, 1ª.q. 46.3.c.
9 Aeternitas appropriatur patri: pulchritudo filio: vsus verò spiritui sancto: secundum Hilarium.1ª.q.39.8.c.& 3ª.q.59.1.2ᵐ.
10 Vnitas appropriatur patri: imago, æqualitas, & verbum filio: nexus verò spiritui sancto: secundum Augustinum.1ª.q.37.1.3ᵐ.& q.39.8.c.q.47. 2.2ᵐ.& 3ª.q.58.2.3ᵐ.
11 Ex ipso, appropriatur patri: per quem, filio: in quo spiritui sancto.1ª.quæstion.93.8.c.
12 Creatorem esse, appropriatur patri: per quem, filio: dominium verò & viuificatio, spiritui sancto.1ª.q.45.6.2ᵐ.

1 AQua in communi habet sex proprietates: quia est diaphana: humida: frigida. generatiua: abundans vbique, & sine pretio.3ª.q.66. 3.c.& q.69.2.2ᵐ.& 4.1ᵐ.c.
2 Aqua est duplex, scilicet viua, id est continuata suo principio cum fluxu, et mortua, id est stans.1ª.q.18.1.3ᵐ.
3 Aqua non cooperit totam terram contra naturam, propter viuentia super eam, 1ª.q.69.1.2ᵐ.et 4ᵐ.
4 Congregatio aquarum conuenienter describitur tertia die, 1ª.q.69.1.o.
5 Aquæ dicuntur potius congregari & diuidi quàm creari, quia labiliter fluxæ sunt. Sed aquæ quæ supra cælos sunt, non sunt fluidæ secundum Basilium, 1ª.q.68.2.c.& 2ᵐ.fi.& q.69.1.1ᵐ.
6 Aqua calida citius & fortius congelatur, 12ᵉ.q.35.6.a.2.& q.37.1.2ᵐ.& q.48.2.c.& q.87.2.c.
7 * De latere Christi. Et, vera aqua exiuit de latere Christi, in cruce.3ª.q. 66.4.3ᵐ.& q.74.7.3ᵐ.
8 Benedicta. & aqua benedicta non est sacramentum, sed est quid sacramé tale, 3ª.q.65.1.6ᵐ.
9 Aqua benedicta non ordinatur directè ad remedium præstandum, sed contra dæmones, & contra omne impedimentum sacramentorum, 3ª. q.65.1.6ᵐ.
10 Aqua benedicta datur contra impugnationem exteriorem dæmonum, exorcismus autem contra interiorem, 3ª.q.71.2.3ᵐ.
11 Aqua benedicta delet peccata venialia. 3ª.q.65.1.6ᵐ.& 8ᵐ.qu.83.3.3ᵐ.& q.88.3.c.
12 Aqua benedicta potest iterari, non autem exorcismus, pro quo sumitur contra dæmones.3ª.q.71.2.3ᵐ.
13 Aquæ benedictæ potest fieri additio aquæ non benedictæ, & tòta erit benedicta, 3ª.q.77.8.3ᵐ.& q.83.3.3ᵐ.& q.87.3.o.

Aquila significat superbiam, 12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.co.2.fi.
1 Aquilo flans facit generare mares, auster verò fœminas, 1ª.q.92.1.1ᵐ.& q.99.2.2ᵐ.
1 Aliter habetur spes fructificationis arboris cum virescit frondibus, & aliter cum iam primordia fructuum incipiunt apparere, 12ᵉ.q.69.3.c.
2 In arboribus & in herbis nihil erat immundum secundum legem, sicut in omni genere animalium, 12ᵉ.q.102.6.2ᵐ.
1 Arca testamenti significat secreta fidei, quæ permittuntur videri à maioribus tantum, 12ᵉ.q.102.4.6ᵐ.
2 Dispositio arcæ testamenti interius & exterius, & expositio literalis & figuralis omnium pertinentium ad eam, 12ᵉ.q.102.4.6ᵐ.

Archangeli sunt medius ordo inter Angelos & principatus, 1ª.quæstion. 108.5.4ᵐ.
Architector est principalis artifex, præcipiens induci formam, & præparari materiam, 1ª.q.18.3.c.
1 Argumentum dicitur dupliciter, scilicet ratio rei dubiæ, & signum euidens sensibile, 3ª.q.55.5.c.
2 Oratio firmat argumentum, primò à substantia actus, secundò à circunstantiis, 12ᵉ.q.7.1.1ᵐ.
3 Argumentum ex solo literali sensu sumitur sacræ scripturæ, 1ᵉ.quæstio. 1.10.1ᵐ.
4 Argumentum ab auctoritate Dei est firmissimum, sed ab auctoritate humana est debilissimum, 1ª.q.1.8.2ᵐ.

Arithmetria, & geometria procedunt ex principiis notis lumine naturali intellectus, 1ª.q.1.2.c.
1 Aristoteles instituit sectam Peripateticorum, quorum princeps ipse fuit 12ᵉ.q.59.2.c.& 22ᵉ.q.123.10.c.

Armus dexter, et pectusculum hostiæ in lege veteri erant sacerdotis contra diuinationem, & quia sapientia cordis & fortitudo sunt ei necessaria, 12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.fi.

Spiritus sanctus dicitur pignus, sed magis propriè arra, quia spiritus sanctus dicitur arra, per respectum ad ea dona, quæ manent in patria, pignus verò per respectum ad ea quæ euacuabuntur, 12ᵉ.quæstion.114. 3.3ᵐ.fina.
1 Arrogantia, Et arrogans est, qui sibi tribuit quod non habet, 12ᵉ.quæst. 112.1.2ᵐ.
2 Arrogantia qua aliquis supra se extollitur, est species superbiæ, Nec est iactantia, sed sæpè est causa eius, 22ᵉ.q.112.1.2ᵐ.

1 ARs quid, Et ars est virtus intellectualis, inquantum facit facultatē boni operis. Non autem simpliciter est virtus, quia non perficit vsum, nec appetitum, 12ᵉ.q.57.3.4.o.
2 * Ars est recta ratio factibilium, & habitus operatiuus, 1ª.q.22.2.c.12ᵉ.q. 57.3.4.o.& q.19.1.c.& 22ᵉ.q.47.5.c.
3 Forma artis est similitudo vltimi effectus intenti ab artifice, 3ª.q.78.2.c.
4 Ars semper est ad bonum: sicut & scientia, 12ᵉ.q.57.3.1ᵐ.
5 Artis est aliqua virtus: quia ad bonum eius vsum requiritur aliqua virtus moralis, 12ᵉ.q.57.3.2ᵐ.et 22ᵉ.q.47.4.3ᵐ.
6 Scientiæ ad nullum opus ordinatæ dicuntur simpliciter scientiæ, non autem artes, 12ᵉ.q.57.3.3ᵐ.
7 Artes quæ ordinantur ad opus rationis, dicuntur liberales. Quæ verò ordinantur ad opus corporis, dicuntur seruiles, 12ᵉ.q.57.3.3ᵐ.
8 Artes liberales sunt speculatiuę. Sed dicuntur artes: quia habent aliquid per modum operis, 12ᵉ.q.57.3.3ᵐ.& 22ᵉ.q.47.2.3ᵐ.
9 Omnis applicatio rationis rectæ ad aliquid factibile pertinet ad artem Ideo est aliqua ars speculatiua. Non autem prudentia: quia est tantum de consiliabilibus, in quibus non sunt viæ determinatæ ad finem, 22ᵉ. q.47.2.3ᵐ.
10 Comparatio, & ars magis conuenit cum prudentia, quam habtus speculatiui ratione obiecti, & subiecti. Sed econuerso, ratione virtutis, 12ᵉ. q.57.4.2ᵐ.
11 Ars differt realiter à prudentia, 12ᵉ.q.57.4.o.& 5.1ᵐ.& 22ᵉ.q.47.4.2ᵐ.
12 Ars non requirit aliquos habitus morales in appetitu. sicut requirit prudentia, 12ᵉ.q.57.4.c.& q.58.5.2ᵐ.
13 Ars habet determinata media ad finem. Sed in quibusdam non habet, in quibus per similitudinem dicitur aliquis prudenter agere, vt in medicina: & nauali: in quibus est necessarium consilium, 22ᵉ.q.47.4.2ᵐ.& q.49.5.2ᵐ.
14 Bonum artis est extra hominem, s. in artificialibus: sed bonum prudentiæ est intra hominem, 12ᵉ.q.57.4.c.& 5.1ᵐ.
15 Operatio artis fundatur super operationem naturæ: & hæc super creationem. 1ª.q.45.8.c.4ᵐ.
16 Initium artis secundum eius essentiam sunt principia ex quibus procedit ars. Sed secundum eius effectum est vnde incipit ars operari, sicut principium artis ædificatiuæ est fundamentum, 22ᵉ.q.19.7.c.
17 Quicquid est contra naturam artificiati, est contra naturam artis, 12ᵉ.q. 71.2.4ᵐ.
18 Ars non potest inducere formam substantialem, nisi virtute naturæ. 22ᵉ. q.77.2.1ᵐ.& 3ª.q.66.4.c.& q.75.6.1ᵐ.
19 * In aliqua materia est virtusagens ad productionem formæ artis, in aliqua verò non. 1ª.q.77.1.c.
20 Vendere artes liberales quoad veritatem earum, peccatum est simonię, non autem locare operas suas, scilicet docendo eas, quia hoc licitum est. 22ᵉ.q.100.3.c.3ᵐ.
21 Id quod de se ordinatur ad malum, non est ars. 12ᵉ.q.57.3.1ᵐ. et 22ᵉ.qu. 95.1.2ᵐ.& q.169.2.4ᵐ.
22 In actu artis dupliciter contingit esse peccatum, s. deuiando à fine particulari artis, & fine communi. Primum est proprium, secundum verò est artificis, inquantum est homo, 12ᵉ.q.21.2.2ᵐ.& q.57.3.1ᵐ.
23 In arte peccans volens, est elegibilior quàm peccans nolens, sed in virtutibus moralibus est econuerso, 1ᵉ.q.21.2.2ᵐ.& q.57.4.c.& 22ᵉ.q.47. 1.3ᵐ.et 8.c.
24 Artes quibus vt pluries aliqui malè vtuntur, licet de se sint licitæ: debent tamen extirpari de ciuitate per principes, secundum Platonem, 22ᵉ.q.169.2.4ᵐ.
1 Articulus fidei est indiuisibilis veritas de Deo, arctans nos ad credendum: secundum Richardum de sancto Victore, 22ᵉ.q.1.6.o.
2 Articulus dicitur quadrupliciter, scilicet membrū, conclusio, particula in iudicio, & spiritualis difficultas supposita in fide, non dependens ex alia, 22ᵉ.q.1.6.c.
3 * Artifex ex suo opere est laudabilis vel culpabilis, per bonitatem vel malitiam sui actus. 12ᵉ.q.21.2.c.2ᵐ.
1 Formæ artificialium sunt accidentia, 3ª.q.66.4.c.
2 Formæ artificialium nihil aliud sunt quàm compositio, ordo, & figura, 22ᵉ.q.96.2.2ᵐ.
3 In artificialibus ratio ordinatur ad finem particularem, in mortalibus autem ad finem communem totius humanæ vitæ, 12ᵉ.q.21.2.2ᵐ.q.57.4. 3ᵐ.& 22ᵉ.q.47.4.2ᵐ.
4 Nullum artificiale, vt imagines, & verba, habet aliquam vim à constellationibus, sed à dæmonibus, 22ᵉ.q.96.2.2ᵐ.

1 AScendere in cælum, fuit conueniens Christo, 3ª.q.5.7.1.6.o.
2 Christus ascendit secundum vtranque naturam, 3ª.q.57.3.o.
3 Christus ascendit propria virtute vtriusque naturæ, 3ª.q.57.3.o.
4 * Christus ascendit super omnes cælos, & super omnem creaturam, 3ª.q. 57.4.5.o.& q.58.3.c.
5 Ascensio Christi, & quies sursum, vel cuiuscunque corporis gloriosi, nō est violenta, sed naturalis, 1ª.q.57.3.2ᵐ.& 4.4ᵐ.
6 Crebra fuit Christi conuersatio cum discipulis, ad eorum consolationem, ante eius ascensionem, 3ª.q.55.3.3ᵐ.
7 Nescitur vbi Christus corporaliter ante ascensionem mäserit, cùm hoc scriptura non tradat, 1ª.q.55.3.2ᵐ.
8 Christus non statim post resurrectionem ascendit, propter fidem confirmandam. 3ª.q.57.1.4ᵐ.
9 Ascensio Christi, non fuit in instanti. 3ª.q.57.3.3ᵐ.
10 Ascensio Christi, fuit causa nostræ salutis. 3ª.q.57.6.o.
11 Ascensio Christi aperuit nobis paradisum, quo ad locum, nō autem quo ad visionem. 3ª.q.49.5.4ᵐ.
12 Animæ sanctorum post resurrectionem, et ante ascensionem Christi, etiam in limbo, viderunt Deum per essentiam. 3ª.q.52.4.3ᵐ.
13 Ante ascensionem Christi nullus intrauit paradisum cælestem, sed latro statim moriens, intrauit in visionem Dei: non autem in paradisum terrestrem, 3ª.q.52.4.3ᵐ.
14 Ascendenti Christo accreuit gaudium, quo ad modum: non autem intensiuè, nec intensiuè, quia de omnibus perfectum gaudium habuit ab instanti suæ conceptionis, 3ª.q.57.1.2ᵐ.
1 Assentire est actus intellectus, sed consentire est actus voluntatis, 12ᵉ. q.15.1.3ᵐ.et 12ᵉ.q.2.1.3ᵐ.
2 Assensus contingit tripliciter. s. proper euidentiam rei, sicut principiorum habitu vel propter aliud, vt in scientia, vel per imperium voluntatis, vt credere, 22ᵉ.q 1.4.c.et q.2.2.c.
3 Voluntas dupliciter mouet intellectum ad essentiendum, s. ex ordine ad bonum, vel coactione veri non visi, 22ᵉ.q.5.2.c.
4 Intellectus dupliciter perficitur ad essentiendum veritati. Primò capiēdo eam, secundò habendo certum iudicium de ea, 22ᵉ.q.9.1.c.
5 Intellectus necessariò assentit principiis per se notis, et aliis cognitis sequi necessariò ex iis. non autem aliis veris. Quædam enim ex necessitate consequuntur ex principiis, ita scilicet quòd non possunt esse falsa principiis existentibus veris, sicut sunt omnes conclusiones demonstratio

strationū, & huiusmodi veris, intellectus de necessitate assentit postquam percepit ordinem eorum, non a utem prius. 1ª.q.62.8.2ᵐ.q.82.1. 2.c.& 12ᵉ.q.17.6.c.

Intellectus non potest assentire oppositis dignitatum, 1ª.q.2.10.c.

Assiduitas vnius rei fastidium parit, 22ᵉ.q.83.11.4ᵐ.

A Ssimilatio in communi, & est duplex, scilicet in natura & in specie intelligibili. Secunda requiritur in cognitione, non autem prima. 1ª.q.57.2.2ᵐ.q.85.8.3ᵐ.q.88.1.2ᵐ.
2 Intelligere per assimilationem: conuenit soli intellectui recipienti speciem a rebus, 1ª.q.14.2.2ᵐ.
3 Assimilari possumus tripliciter verbo Dei, siue filio Dei, scilicet secundum rationem formæ, & non secundum intellectualitatem ipsius, non solùm secundum rationem formæ, sed etiam secundum intellectualitatem ipsius, & secundum vnitatem quam habet ad patrem, per gratiam & charitatem. 3ª.q.23.3.c.
4 Talis assimilatio per gratiam & charitatem, perficitur ratione adoptionis, quia sic assimilatis debetur hæreditas æterna, 3ª.q.23.3.c.
5 Assimilatio intellectus practici ad Deum est secundum proportionalitatem, speculatiui autem secundum vnionem & informationem, quæ est multo maior, 12ᵉ.q.3.5.1ᵐ.
6 Summa assimilatio hominis ad Deum, est per operationem. Ideò per beatitudinem homo Deo maximè conformatur, 1ª.q.63.3.c.& 12ᵉ.quæst. 55.2.3ᵐ.
7 Generans non assimilat sibi genitum in perfectionibus acquisitis per actus, nisi in aptitudine. 12ᵉ.q.81.2.c.
8 Filij. Et causa assimilationis filij ad patrem non est materia, sed formatiua virtus in semine, causata ex operatione virtutis formatiuæ patris in semen, 1ª.q.119.2.c.
9 Filij quandoque assimilantur auis & proauis, quia in semine est virtus eorum. 1ª.q.119.2.c.2ᵐ.
10 Filij magis assimilantur parentibus secundum irascibilem, quàm secundum concupiscibilem. 12ᵉ.q.6.5.c.& 22ᵉ.q.156.4.c.
1 Assistere sumitur dupliciter, scilicet simpliciter, & secundum quid. 1ª.q. 112.3.c.
2 Deo. Et assistere Deo, est esse circa Deum, id est immediatè recipere illuminationes in simplicitate diuini luminis. 1ª.q.112.3.c.
3 Sathan dicitur assuisse, non autem astitisse Deo. 1ª.q.112.3.3ᵐ.

1 ASsumere dicit actum assumentis, & terminū, 3ª.q.2.8.c.q.3.1.2.4.c.
2 Assumere propriè conuenit personæ, non autem naturæ. 3ª.quæst. 3.1.23.o.
3 Assumi conuenit naturæ, non autem personæ. 3ª.q.4.o.& q.16.4.3ᵐ.
4 Assumptio significat actionem in fieri, & respicit diuersimodè agens, patiens, terminum à quo, & terminum ad quem: vnio autem significat relationem in facto esse, & eodem modo respiciens omnia. 3. quæstio. 2.8.o.
5 Assumptio differt ratione ab vnione, & incarnatione, seu humanatione, 3ª.q.2.8.3ᵐ.
6 Natura diuina est vnita, non autem assumpta. Sed natura humana est vnita, & assumpta. 3ª.q.2.8.c.2ᵐ.
7 Vniens est vnitum, non autem assumens est assumptum. 3ª.q.2.8.c.
8 Omnis persona assumens, est vniens. Non autem econuerso, quia pater est vniens, non autem assumens. 3ª.q.2.8.2ᵐ.& q.3.1.1ᵐ.
9 Assumere naturæ conuenit, ratione principij tantum, sed personæ ratione principij, & termini. 3ª.q.1.1.2.o.& 4.2ᵐ.
10 Abstracta personalitate, natura posset assumere. 3ª.q.3.3.o.
11 * Deus posset assumere naturam angelicam sine corruptione personalitatis angelicæ. 3ª.q.4.1.3ᵐ.
12 Quælibet natura posset de potentia Dei absoluta assumi, sed tantum natura humana, secundum congruentiam. 3ª.q.4.1.o.
13 Quælibet persona potest sine alia incarnari, & assumere. 3ª.q.3.4.5.o.
14 Tres personæ possunt vnam numero naturam assumere. 3ª.q.3.6.o.
15 Et tunc tres personæ essent vnus homo, vnitate naturæ, non autem vnitate personæ. 3ª.q.3.6.1ᵐ.& 7.2ᵐ.
16 Vna persona potest plures naturas humanas assumere. 3ª.q.3.7.o.
17 * Si vna persona diuina assumeret duas naturas humanas, tunc illa persona esset tantum vnus homo, & non plus. 3ª.q.3.7.2ᵐ.
18 Assumptio naturæ humanæ conuenientius facta est ad filium quàm ad patrem, vel ad spiritum sanctum. 3.q.3.8.o.& q.39.8.2ᵐ.
19 Filius Dei assumpsit naturam humanam cum omnibus perfectionibus suis. 3ª.q.9.1.c.& q.18.1.2.o.
20 Columba non fuit assumpta in vnitate personæ spiritus sancti, quia non apparuit vt saluaret, sed vt significaret. 1ª.qu.43.7.1ᵐ.& 3ª.quæst.39.6. 2ᵐ.& 7.c.
21 Natura humana assumpta est in indiuiduo. 3ª.q.2.2.3ᵐ.& 5.2ᵐ.q.4.2.1ᵐ. & 3.co.& 4.o.
22 Non decuit, vt natura humana in quolibet suo supposito assumeretur. 3ª.q.2.5.2ᵐ.& q.4.5.o.
23 Natura humana conuenienter assumpta est de stirpe Adæ. 3ª.quæst.4.6. o.& q.31.1.o.
24 Natura humana non debuit immediatè assumi in Adam. 3ª.q.4.5.2ᵐ.
25 Assumi conuenit naturæ humanæ ratione sui, & non ratione suppositi, ideò non conuenit Deo. 3ª.q.16.4.3ᵐ.
26 Deus conuenienter carnem assumpsit de muliere. 3ª.q.31.4.o.
27 Deus non assumpsit hominem. 3ª.q.4.3.o.
28 Contra errores. Et Christus assumpsit animam, contra Arrium, Eunomium, & Appollinarem. 3ª.q.5.3.o.& q.10.2.1ᵐ.
29 Christus assumpsit animam rationalem contra Eunomium, & Apollinarem. 3ª.q.5.4.o.q.16.3.2ᵐ.& q.18.1.c.
30 Assumptio Christi non fuit tantum per inhabitationem gratiæ contra Nestorium, & Theodorum. 3ª.q.2.6.c.q.16.1.3.4.7.c.& q.18.1.c.
31 Christus non attulit corpus de cęlo, sed assumpsit ipsum de muliere, contra Valentinum, & Martianum. 3ª.q.5.2.o.q.35.1.c.q.37.1.c.& q.5.4.3.c.
32 Christus assumpsit verum corpus, & non phantasticum, contra Manichæum, & Valentinum, 3ª.q.5.1.o.& 2.c.q.14.1.c.& q.16.1.c.& q.37.1.c. & q.39.7.c.
33 Christus assumpsit naturam humanam integram, & perfectam. 3ª.q.9.1. c.& q.18.1.c.& 2.c.
34 Hæreticum est, dicere Christum non assumpsisse partes vnitas, 3ª.quæs. 2.5.cap.
35 * Hæreticum est, dicere Deum esse vnitum homini accidentaliter. 3ª. quæst.2.6.c.
16 Partes. Et caro assumpta est mediante anima, & anima mediante spiritu. 3.q.6.1.2.o.& 3.1ᵐ.& 4.3ᵐ.q.33.2.c.q.49.6.3ᵐ.& q.50.2.2ᵐ.& 3.c.
37 Caro Christi assumpta est de Adam, de Dauid, & de Abraham. 3ª.quæstion.31.1.2.o.
38 Anima Christi non fuit prius creata quàm assumpta. 3ª.q.6.3.o.
39 Partes assumptæ sunt mediante toto ordine intentionis. sed econuerso ordine executionis. 3ª.q.6.5.o.
40 Natura humana assumpta est mediante gratia habituali, sicut medio cōgruitatis, & spiritu sancto sicut causante. & vnione sicut effectu consequente. 3ª.q.6.6.o.
41 In eodem instanti, anima & caro sunt assumptæ vnitæ. 3ª.qu.6.1.c.& 3. 4ᵐ.5.c.q.33.2.o.q.34.1.c.& q.35.4.c.
42 In eodem instanti anima creata, est caro concepta & animata, & vtraque assumpta est à verbo, scilicet in primo instanti, 3ª.q.6.3.4.o.q.3.3.1. 2.3.o.et q.35.4.o.
43 Defectus. Et Christus assumpsit omnes defectus naturales corporis, communes toti naturæ humanæ. 3ª.q.12.4.3ᵐ.quæs.14.4.o.quæs.15.1.c. et q.46.4.3ᵐ.
44 Christus nullum morbum assumpsit, nec aliquem defectum non communem omni homini. 3ª.q.14.4.o.q.46.3.2ᵐ.5.c.et 9.4ᵐ.et q.51.3.c.
45 Christus nullum defectum contraxit, sed volūtariè assumpt. 3ª.q.14.3.o.
46 Christus assumpsit defectus corporis necessitate naturæ corporis, non autem coactè, nec contra voluntatem diuinam, nec humanam. 3ª.q.14. 2.o et q.15.5.1ᵐ.et 2ᵐ.
47 Christus nullum defectum animæ assumpsit, nec cōtraxit, scilicet ignorantiam, culpam vel defectum gratiæ. 3ª.q.1.1.3ᵐ.q.12.4.3ᵐ.qu.14.1.1ᵐ. et 3.1ᵐ.et 4.c.2ᵐ.q.15.o.q.31.7.o.et q.46.4.2ᵐ.
1 Astrologia, et perspectiua, non sunt propriè species Mathematicæ, sed secundum quid, 12ᵉ.q.35.8.c.
2 * Astrologia et perspectiua sunt magis naturales quā Mathematicæ materialiter, sed formaliter et principaliter sunt ecōuerso. 22ᵉ. q.9.2.3ᵐ.
3 Astrologus potest prædicere futura determinata vt semper vel vt frequenter in suis causis, non autem contingentia ad vtrumlibet. 1ª.q.115. 4.3ᵐ.12ᵉ.q.9.5.3ᵐ.et 22ᵉ.q.95.1.c.et 5.o.
1 Astutia. Et est vitium speciale differens à prudentia carnis, vtens non veris viis vel mediis, sed simulatis. Ideò opponitur prudentiæ. 22ᵉ.q. 55.3.o.et 4.c.q.69.2.c.q.97.13.3ᵐ.et q.111.3.2ᵐ.
2 Astutia quandoque dicitur prudentia, et econuerso. 22ᵉ.q.55.3.1ᵐ.et 4. 1ᵐ.et q.92.1.1ᵐ.
3 Astutia consistit in excogitatione simulatæ viæ, sed dolus et fraus, in executione eius. 22ᵉ.q.55.4.5.o.q.69.2.c.et q.111.3.2ᵐ.
4 Athanasius et Gregorius Nazianzenus tantæ auctoritatis fuerunt, vt nemo contrarietur eis. 1ª.q.61.3.c.
1 Attentio triplex in oratione, scilicet ad verba, ad petitionē, et ad Deum vel ad aliam circunstantiam. 22ᵉ.q.83.13.c.
2 Attentio actualis, est necessaria in oratione, saltem in principio, 22ᵉ.q. 83.13.o.
1 * Attingere naturam superiorem, contingit dupliciter, scilicet obiectiuè, et secundum virtutem. 12ᵉ.q.3.7.3ᵐ.
2 Attingere Deum tripliciter contingit, scilicet similitudine, operatione et vnione personali. Primum conuenit omni creaturæ, secundum tantum rationali, tertium verò soli Christo. 12ᵉ.q.2.3.c.
1 Attribui, et ex eo quod aliquid attribuitur alicui, oportet ei attribui omnia quæ sunt de ratione eius, 1ª.q.28.3.c.
1 Attributa Dei differunt tantum ratione, sed fundamentum habent ex natura rei, 1ª.q.13.4.o.et 12.c.
2 Plura attributa sunt in Deo, sed vnite, 1ª.q.13.4.o.et 12.c.
3 Attributa essentia possunt à nobis naturaliter cognosci, non autem personalia, 1ª.q.32.1.o.et q.39.7.c.
4 Ratio attributorum est conceptio intellectus, quam significat nomen, 1ª.q.13.1.c.et 4.o.
5 Attributa diuina prædicantur de se inuicem nominibus primæ intentionis non autem secundæ, 1ª.q.32.3.3.
6 Quilibet effectus Dei, est à quolibet attributo eius, tamen reducitur ad illud, cum cuius ratione magis conuenit, 1ª.q.45.6.3.

1 AVaritia Quid, et est immoderatus amor habendi, 22ᵉ.q.118.1.8.c.
2 Auaritia propriè semper est peccatum, 22ᵉ.q.118.1.o.et q.119.1.o.
3 Auaritia est peccatum spirituale, 22ᵉ.q.118.6.o.
4 Auaritia secundum quod opponitur iustitiæ, hoc modo ex genere suo est peccatum mortale. Contingit tamen in hoc genere auaritiæ esse peccatum veniale, propter imperfectionem actus, 22ᵉ.q.118.4.o.
5 Auaritia est medium inter peccata purè spiritualia, et peccata purè carnalia, 12ᵉ.q.72.2.4ᵐ.et 22ᵉ.q.118.6.1ᵐ.
6 Auaritia est contra Deum, contra se, et contra proximum, 22ᵉ.q.118.1. 2ᵐ.et 3.1ᵐ.
7 Subiectum, et auaritia large, est in dæmonibus, scilicet immoderata cupiditas habendi quodcunque bonum creatum non autem propriè, 1ª. q.63.2.2ᵐ.
8 Senes sunt naturaliter auari, propter defectum naturæ eorum, 22ᵉ.qu. 118.1.3ᵐ.et 5.3ᵐ.et q.119.3.o.
9 Diuisio, et auaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, s. in affectu, et in re, 22ᵉ.q.55.8.c.q.118.1.2ᵐ.co 3.c.
10 Auaritia sumitur dupliciter, scilicet large pro omni cupiditate inordinata habendi quodcunque bonum creatum, et propriè vt est speciale peccatum circa possessiones exteriores, 1ª.q.63.2.2ᵐ.et 22ᵉ.q.118.2. o.et 5.2ᵐ.
11 Species, et species auaritiæ sunt septem, s. parcitas, tenacitas, cymilitas turpe lucrum, vsura, latocinium, et alea, 22ᵉ.q.118.

12 Auaritia est vitium capitale, cuius filiæ, sunt septem, scilicet proditio fraus, fallacia, periurium, inquietudo, violentia, & obduratio, 22æ.q.55.8.o.& q.118.7.8.o.
13 Auaritia, Libido, & cupiditas dicuntur tripliciter, scilicet passio habitualis consequens peccatum originale, id est fomes, inordinatus appetitus cuiuscunque rei vel tantum diuitiarum. Prima est radix omnis peccati. Secunda est genus omnis peccati. Tertia est vitium capitale, 12æ.q.77.5.1m.& quæstion.82.4.3m.& quæst.84.1.o.& 22æ.quæst.24.10.2m.& q.119.2.1m.
14 Auaritia etiam tertio modo, scilicet vt est tantum inordinatus appetitus diuitiarum, radix est omnium peccatorum.12æ.q.84.1.o.& 2.c.fi.& 3.1m.& 4.4m.& 22æ.q.119.2.1m.
15 Auaritia facit homines odiosos: & causatur ex nimio amore sui, 12æ.q.29.4.3m.
16 Grauitas. Et auaritia est maximum peccatorum secundum quid, idest, ex parte conuersionis, & est nimium simpliciter, id est ex parte auersionis, 22æ.q.118.5.o.
17 Auaritia est grauius peccatum prodigalitate: quia magis repugnat liberalitati: sed inutilior est & insanabilior triplici ratione, scilicet quia prodigus facile est sanabilis per hoc quod declinat ad ætatem senectutis, quæ est contraria prodigalitati: & per hoc quòd peruenit ad egestatem de facili, dum multa inutiliter cōsumit, & sic pauper factus, non potest in dando superabundare: & etiam quia de facili producitur ad virtutem propter similitudinem, quam ad ipsam virtutem habet. Sed auarus non de facili sanatur, quia habet iis contraria, 22æ.q.107.2.c.q.118 5.3m.& q.119.3.o.
18 Auaritia superabundat in amando, acquirendo, & retinendo: sed deficit in dando, prodigalitas autem econuerso.22æ.q.119.3.c.
19 Ex auaritia quandoque nascitur prodigalitas: dum aliquis multa consumit, ad captandum fauorem aliorum, à quibus capiat.22æ.q.119.2.1m.
20 Prodigalitas opponitur auaritiæ: licet quandoque secundùm diuersa sint in eodem, qui denominatur à principali, scilicet à datione, 12.q.72.8.3m.& 22æ.q.119.1.4m.
21 Comparatio. Et auaritia vt est inordinatio affectus, opponitur liberalitati: sed vt est extra in re opponitur iustitiæ.22æ.q.117.prin.q.118.prin.& 3.o.
22 Auaritia vt opponitur liberalitati, habet vitium oppositum, scilicet prodigalitatem, non autem vt opponitur iustitiæ, 22æ.q.118.3. 3m.& quæst.119.1.o.
23 Actus perfectus auaritiæ oppositæ iustitiæ, est peccatum mortale: non autem oppositæ liberalitati, nisi sit contra charitatem, 12æ.q.118.4.o.
1 AVdacia includit in se securitatem: sicut contrarium priuationem, 12æ.q.45.1.3m.
2 Audacia propriè respicit malum: sed bonum ei coniunctum, respicit spes. Et similiter desperatio respicit directè bonum: sed malum ei coniunctum respicit timor, 12æ.q.45.2.3m.& 4.2m.
3 Audacia est peccatū contrarium fortitudini.22æ.q.126.2.3m.& q.127.2.o.
4 Audacia contrariatur timori, secundum accessum & recessum circa idem obiectum, spes autem secundum contrarietatem obiectorum, 12æ.q.23.2.c.fi.et q.45.1.o.et 3 c.22æ.q.123.3.3m.et q.129.6.2m.
5 *Sicut spes est prior quàm audacia: ita timor est prior quàm desperatio. 12æ.q.45.2.2m.
6 Sicut ex timore non semper sequitur desperatio, nisi sit intensus: sic nec ex spe audacia, nisi sit vehemens.12æ.q.45.2.2m.
7 Nullus defectus est per se causa audaciæ, sed omnia quæ faciunt spem victoriæ, vel calefaciunt cor.12æ.q.25.3.c.& q.45.3.o.
8 Omnia quæ sunt nata causare spem vel excludere timorem, ex parte animæ vel corporis: sunt causa audaciæ, 12æ.q.45.3.c.
9 Audacia sequitur spem, nec est pars eius sed effectus: sicut desperatio respectu timoris, 12æ.q.25.3.c.fi.& q.45.2.o.& 3.c.& 22æ.q.125.2.3m.& q.129.7.c.
10 Audacia non potest esse passio principalis, 12æ.q.25.4.2m.et 3m.et quæst.45.2.3m.
11 Audacia causat tremorem, reuocando calorem ab exterioribus ad interiora, scilicet ad cor: timor autem ad inferiora.12æ.q.45.4.1m.
12 *Audacia non causatur ex ira nisi mediante spe.12æ.q.45.4.3m.
13 Audacia est subiectiuè in irascibili.1ª.q.59.1.2m.& 12æ.q.23.1.2.c.
14 Habentes se benè ad diuina, & passi iniusta, habentes cor paruum, & experti sunt audaciores oppositis.12æ.q.45.3.o.
15 Habentes pulmonem sanguinem, & amatores vini sunt audaciores aliis propter caliditatem ampliantem & extendentem cor.12æ.quæstion.45.3.c.1m.
16 Audaces sunt promptiores in principio, quàm in ipsis periculis: sed fortes econuerso.12æ.q.45.4.o.
1 Audiens detractiones peccat: minus autem quàm detrahens, nisi audiat ex odio.22æ.q.73.4.o.
2 Auditus duplex, scilicet interior & exterior, 22æ.q.5.1.3m.
3 Auditus deseruit disciplinæ: & visus deseruit inuentioni, 1.q.117.1.o.
Aue Maria exponitur.3ª.q.30.4.o.
1 *Conuersio potest esse sine auersione: vt in peccato veniali, 12æ.q.72.5.c.& 3ª.q.86.4.5.c.
2 Si posset esse conuersio sine auersione, non esset peccatum mortale, 22æ.q.20.3.c.
3 In omni peccato mortali est auersio et cōuersio, 12æ.q.72.5.c.q.87.4.o.22æ.q.20.1.1m.q.24.12.4m.q.162.6.c.3ª.q.86.4.c.& q.88.1.c.
4 Ratio materialis peccati mortalis, est in conuersione: formalis autem in auersione.22æ.q.10.3. c.q.110.4.c.quæstion.118.5.c.fi.quæstion.162.6.c.& 3ª.q.86.4.1m.
5 In peccato est duplex auersio, scilicet à regula rationis, quo ad circunstantias: quam sequitur alia, scilicet auersio à Deo.12æ.q.73.7.3m.
6 Ratio inferior potest auerti à rationibus æternis quibus intendit, vt regulam: non autem vt regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris, 12æ.q.74.8.1m.
7 Peccatum caret ordine ex parte auersionis: non autem ex parte conuersionis, 12æ.q.84.3.2m.
8 In quolibet peccatore, auersio à Deo est præter intentionem eius.12æ.q.77.6.1m.& 8.2m.22æ.q.39.1.1m.& q.46.2.2m.
9 Peccata carnalia plus habent de conuersione, quàm de auersione: sed spiritualia econuerso.12æ.q.73.5.c.
10 Peccatorum contrarietas est ratione conuersionis: sed eorum conuenientia, & reatus ratione auersionis, 12æ.q.73.1. o.q.113.2.3m.3ª.qu.8.7.3m.q.86.3.3m.& q.88.1.c.
11 Peccato mortali debetur pœna damni infinita, ratione auersionis: sed pœna sensus finita ratione conuersionis, 12æ.q.87.4.o.22æ.q.79.4.4m.& 3ª.q.86.4.c.
12 Ie peccatis contra virtutes theologicas, prius est auersio, quàm conuersio: in aliis autem econuerso, 22æ.q.2.1.1m.et 3.c.
13 In odio Dei, prius est auersio, quàm conuersio: in aliis autem econuerso 22æ.q.34.2.c.
14 In superbia prius est auersio, quàm conuersio: in aliis autem econuerso, 22æ.q.162.6.c.2m.& 7.c.
1 AVgmentum est motus non continuus: 12æ.quæstion. 52.3.c.& 22æ.quæst.24.6.c.
2 Augmentum formarū tripliciter terminatur, scilicet ratione formæ agentis, & subiecti.22æ.q.24.7.c.& 3ª.q 7.12.c.
3 Formæ specificæ respectu alterius quædam augentur ratione sui & subiecti: vt motus, sanitas, & quilibet habitus: sed absolutè & ratione subiecti tantū, vt qualitates sensibiles. Primarum aliquæ non omnes augentur per additionem, non autem secundæ, sed per hoc quod subiectum magis participat eandem formam 12æ.q.52.1.2. o.q.53.2.3m.q.66.1.2.o.et 22æ.q.24.5.1m.
4 Scientia augetur secundum intensionem actus dupliciter, scilicet ex parte subiecti, & secundum numerum obiectorum, sed virtus tantum primo modo, 12æ.q.52.2.c.& q.66.1.o.22æ.q.24.4.1m.et 5.c.1m.
5 Opinio quadruplex de augmento formarum.12æ.q.52.1.c.
6 In magnitudine corporali augmentum est duplex, scilicet per additionem, vt in viuentibus, vel per intensionem: sicut in rarefactione.12æ.qu.52.2.1m.et 22æ.q.24.5.1m.
7 Motus, manente eadem specie, augetur tripliciter, scilicet per additionem temporis, vel viæ, vel participatione subiecti.12æ.q.52.2.c.
8 Augens habitum, semper facit aliquid in subiecto: non quidem formam nouam, sed quod subiectum perfectius participet formam præexistentem, vel quod amplius se extendat, 12æ.q.52.2. 2m.& 3m.& 22æ.q.24.5.5m.
9 Habitus corporales non multum videntur augeri per additionem, sed per transmutationem primam qualitatum quæ non augentur, nisi per intentionem ex parte subiecti participantis, 12æ.q.52.c.fi.
10 Omnis forma augetur, id est, suscipit magis & minus: nisi consistat in indiuisibili, vt spēs numeri, vel secundū numeros vt q̄titates ɔtinuæ, figuræ, & relationes, vel det esse substantiale, 12æ.q.52.1.2.c.& 3ª.q.7.12.
11 Augmentum formarum, nominatur ad similitudinem augmenti corporum, 12æ.q.52.1.c.
12 *Corpus hominis augetur per additionem materiæ, 1ª.q.119.1.c.
1 Augurium est diuinatio à garritu auium sumpta, sed auspicium, à motu auium, 22æ.q.95.3.c.
2 Augurium est illicitum, in iis quæ non causantur à cælis: vel quæ non pertinent ad aues, 22æ.q.95.7.o.
Augustinus sequitur Platonem, quantum potest, salua fide, 1ª.q.66.2.1m.et q.77.5.3m.& q.84.5.c.& 22æ.q.23.2.1m.
Per auium garritus, & motus, & alias dispositiones possunt futura præcognosci, non sicut per causas futurorum euentuum, sed sicut per signa, 22æ.q.35.7.c.
Martyrum, & Aureola martyrum, est simpliciter potior cæteris, virginum diuturnior, confessorum verò periculosior, 22æ.q.152.5.c.& c.
1 Aurum habet vim letificandi, 22æ.q.37.2.1m.
1 Austeritas est pars potentialis temperantiæ, s.virtus refrænans loquacitatem, 22æ.q.143.c.
2 Austeritas vt virtus non excludit omnes delectationes, sed tantum superfluas, & inordinatas. Ideo videtur pertinere ad amicitiam, id est ad affabilitatem, vel ad eutrapeliam, id est ad iocunditatem, 22æ. quæs.168.4.3m.
3 *Austera seueritate peccata proximi diiudicans, ac si ipse esset iustus, est superbus inquantum, s.aliquis propria peccata paruipendens, seipsum proximo præfert in corde suo, 22æ.q.33.5.c.
4 Auctoritas Dei præualet rationi humanę, multo magis quàm auctoritas philosophi, rationi debili alicuius pueri, 1ª.q.1.8.2m.
1 Auxiliū maximū ad omnia calori & spiritus sunt animali, 12æ.q.44.1.2m.
2 Homo non potest habere auxilia, & instrumenta determinata à natura, sicut alia animalia, quia esset contra complexionem eius, & etiam infinitis indiget, 1ª.q.76.5.4m.& q.91.3.2m.& 12æ.q.5.5.1m.
3 Naturale est cuilibet dolenti, vti quocunque auxilio, ad repellendum nocuum præsens, quod infert dolorem, 12æ.q.44.1.2m.
4 Dei. Quilibet homo indiget auxilio diuino, & humano, 22æ. q.129.6.1m.

B

BAlaam verè prophetauit, ex inspiratione Dei, licet esset propheta dæmonis, 22æ.q.172.6.1m.
Baliuus operatur per regem, & ecōuerso, quia est dominus sui actus. Non autē martellus operatur per fabrum, 1ª.q.36.3.4m.& 22æ.q.90.1.c.
Balneum intrare non licebat antiquitus filio cum patre, ne se inuicem viderent nudos, 22æ.q.154.9.c.
Banausia est vitium contrarium paruificentiæ. Et dicitur à furno, quia quasi ignis consumit omnia, 22æ.q.135.2.o.
1 BAptismus Ioannis fuit conuenienter institutus, quadruplici ratione, s.primò quia oportebat Christum à Ioanne baptizari, vt consecraret baptismum. Secundò vt Christus per baptismum Ioannis manifestaretur. Tertiò vt suo baptismo assuefaceret homines ad baptismum Christi. Quartò vt ad pœnitentiam homines inducens, præpararet ad dignè suscipiendum baptismum Christi, 3ª.q.38.1.o.
2 Baptismus Ioannis nominatur ab ipso triplici ratione, s.primo quia ipse fuit sui baptismi institutor aliquo modo. Secundò quia nihil in illo baptismo efficiebatur, quod Ioannes non faceret. Tertiò quia sibi soli erat datum illius baptismi ministerium, 3ª.q.38.2.1m.
3 Baptismus

3 Baptismus Ioannis fuit à Deo per auctoritatem, & à Ioanne per ministerium, 3ª.q.38.2.c.
4 Baptismus Ioannis non fuit commendatus aliquo præcepto Dei in sacra scriptura, quia parum erat duraturus, 3ª.q.38.2.3m.
5 Baptismus Ioannis erat præparatorius ad baptismum Christi.3ª. q.38.1.3.o.& q.70.1.3m.
6 Baptismus Ioannis erat quasi protestatio & professio pœnitentiæ, quā imponebat baptizatis, 3ª.q.38.3.1m.
7 Baptismus Ioannis non imprimebat characterem, 3ª.q.38.6.c.
8 Nec in eo peccata remittebantur, 3ª.q.66.6.1m.
9 Baptismus Ioannis non conferebat gratiam, sed tantùm effectum hominis, 3ª.q.38.2.c.3.o.& 6.c.
10 Circuncisio quo ad necessitatem, instituta erat vt remedium contra peccatum originale, sed baptismus Ioannis vt assuefaceret ad baptismum Christi, 3ª.q.70.1.3m.
11 Christus inhibuit Apostolis, gentibus Euangelium prædicare antè passionem & resurrectionem suam. Vnde multo minus conueniebat, per Ioannem gentiles ad baptismum admitti, 3ª.q.38.4.3m.
12 Christus voluit baptizari baptismo Ioannis, a Ioanne, sextuplici ratione, s.propter humilitatem implendam, vt baptismum Ioannis approbaret, vt aquas consecraret suæ carnis tactu, & sic baptismum suum institueret, vt ostenderet non interesse qui à quo baptizaretur, ad exemplum baptismi proponendum illis qui erant futuri filij Dei per fidem, & vt in baptismo miracula ostendens euacuaret illorum errorem, qui Ioannem Christo maiorem credebant. 3ª.q.38.1. & q.39.1.2.o.et 5.c.q.66.5.4m.& q.67.7.1m.& q.81.1.c.q.84.7.4m.
13 Ioannes baptizatus fuit à Christo, 3ª.q.38.6.3m.
14 Multi baptizati sunt à Ioanne, præter Christum, non autem omnes, 3ª.q.38.4.o.
15 Christus nō fuit primus, nec vltimus baptizatus à Ioanne, 3ª.q.39.3.4m.
16 Christus baptizatus fuit in Iordane, quia per ipsum fuit introitus in terram promissionis: & etiam ipsum diuisit Helias.3ª.q.39.4.o.
17 Christus baptizatus fuit tempore conuenienti, 3ª.q.39.3.o.
18 Nullus leuauit Christum de baptismo, quia non propter se, sed propter alios baptizatus est, 3ª.q.67.7.1m.
19 Christo baptizato, aperti sunt cæli quadruplici mysterio, s.vt ostenderetur quòd de cætero virtus cælestis baptismum consecraret, & quod per fidem baptismi inspicimus cælestia, quæ sensum & rationem humanam excedunt, & vt ostenderetur, quod baptizatis patet via ad cælum, & vt detur intelligi, quòd hoc ipsum quòd post baptismum cælum aperitur credentibus, est ex virtute orationis, 3ª.q.93.5.o.& q.49.5.3m.
20 Christo baptizato, audita est vox patris, propter mysterium trinitatis. 3ª.q.39.8.o.q.45.4.o.& q.66.6.c.
21 Spiritus sanctus apparuit Christo baptizato, in specie columbæ, quia datur omni baptizato sine fictione, 3ª.q.39.6.o.& q.46.4.2m.
22 Baptizati baptismo Ioannis, baptizari tenebantur baptismo Christi. 3ª. q.38.6.o.& q.66 9.2m.
23 Ioannes non baptizauit pueros, nec gentiles, 3ª.q.38.4.3m.
24 Baptismus Ioannis cessauit quo ad suum maximum posse, Christo baptizato. Sed totaliter cessauit Ioanne incarcerato, quia ministerium eius soli Ioanni erat commissum, 3ª.q.38.5.o.
25 Baptizato Christo non cessauit baptismus Ioannis, sed tantum eo decollato.3ª.q.38.5.o.& q.39.3.4m.
26 Diffinitio.& diuersæ diffinitiones baptismi, 3.q.66.1.o.
27 Forma baptismi est ista, scilicet, Ego te baptizo in nomine patris, & filij & spiritus sancti, 3ª.q.60.8.c.q.66.5.o.& q.84.3.c.
28 Forma baptismi secundum Græcos, est ista, scilicet baptizetur seruus Christi N. In nomine patris, & filij & spiritus sancti, 3ª.q.60.8.c.q.66.5.1m.& q.67.6.c.
29 Per formam Græcorum perficitur verum sacramentum baptismi. Et fit ad vitandum antiquorum errorem, qui virtutem attribuebant Baptistis.3ª.q.66.5.1m.
30 In forma baptismi, dimittens verbum, baptizo, nihil agit. 3ª. q.66.3.2m.
31 Dicens, nos baptizamus, nihil agit.3ª.q.66.5.4m.& q.67.6.c.2m.
32 Ego, non est de necessitate formæ baptismi, sed ponitur ad maiorem expressionem intentionis.3ª.q.66.5.1m.et q.72.4.3m.
33 Si dicatur: Ego baptizo vos, est baptismus, sed peccatum est, nisi necessitas cogat.3ª.q.66.5.4m.et 67.6.2m.
34 Si dicatur: In nomine trinitatis, nihil agitur, 3ª.q.66.6.3m.
35 Si dicatur: In nomine genitoris, vel proferantur alia nomina personarum non propria, nihil agitur.3ª.q.60.7.2m.et q.66.5.7m.
36 Si dicatur, in nomine Christi, non est baptismus, nisi reueletur, sicut Apostolis, ad amorem Christi.3ª.q.56.6.o.
37 Si in forma baptismi addatur, et beatæ Mariæ, quasi ibi aliquid operetur nomen eius, nihil agitur. Si autē intendatur tantum, quòd oratio eius prosit baptizato, valet.3ª.q.60.8.c.fi.
38 Si nominata tantum vna persona trinitatis, baptizandus moriatur, creditur suppleri inuisibiliter.3ª.q.68.2.7.9.o.et q.82.4.2m.
39 Non dicitur ibi, in nominibus, sed in nomine, id est in inuocatione, per confessionem exteriorem.3ª.q.66.5.6m.
40 Si fiat tanta interruptio verborum, vel interpositio, quòd intercipiat intentionem baptizantis, tunc non erit vna forma, et vtraque per se erit imperfecta: nec sufficiet ad baptismum, sicut si dicatur, In nomine patris, et interponat baptizans logam fabulam, et postea dicat, et filij, non erit baptismus.3ª.q.60.8.o.
41 Si autem fiat ita parua interruptio, vel interpositio verbi non corrumpentis formam, nec principalem sententiam mutantis: vt si dicat baptizans, In nomine patris omnipotentis, aut interpositio silentij, aut interruptio tussis, vel alicuius huiusmodi quod intentionem baptizantis non discontinuet, erit cum vnitate intentionis vnitas formæ. Constat enim, quòd continuatio formæ ex vocibus vnitatem habere non potest, cum oratio sit quantitas discreta.3ª.q.60.8.
42 * Si dubitatur de aliquo: an sit baptizatus, debet baptizari sub hac forma: Si non es baptizatus: ego te baptizo.3ª.q.66.9.4m.et qu.68.7.3m.et 11.4m.
43 Aqua est materia baptismi, non autem oleum, sanguis, vinum, nec aliquod elementum.3ª.q.60.7.2m.et q.66.3.o.et 5.7m.et q.67.3.c.et q.74.1.c.et 6.2m.et q.84.1.1m.et q.86.4.3m.et 6.c.
44 Aqua, est materia baptismi remota. Sed ablutio est materia proxima, ideo propriè prædicatur de eo. Non autem aqua, nisi per causam. 3ª.q.66.1.o.
45 Aqua quantumcunque alterata, vel mista per naturam, vel artem, potest esse materia baptismi, nisi soluatur species.3ª.q.66.4.o.
46 In aqua mista cum chrismate, potest fieri baptismus, quia non soluitur species aquæ.3ª.q.66.4.2m.
47 Baptismus potest fieri in lixiuio, & brodio, & in aquis sulfureis. 3ª. q.66.4.2m.& 4m.
48 Baptismus potest fieri in qualibet aqua maris, fluminis, vel paludis. 3ª. q.66.3.4m.et 4.1m.
49 Baptismo facto in mari, illa tantum aqua consecratur, quæ venit ibi in vsum.3ª.q.74.2.2m.
50 Baptismus potest fieri ex aqua luti, non autem ex luto.3ª.q.66.4.2m.
51 Baptismus non potest fieri in aquis artificalibus, vt alchimiæ, vel rosarum.3ª.q.66.4.5m.
52 Chrisma non est de necessitate baptismi, sed quodammodo perficit baptismum.3ª.q.64.4.c.
53 In baptismo non aqua, sed lotio, est sacramentum tantum, iustificatio est res tantum, sed character vtrunque.3ª.q.66.1.o.
54 Si sacerdos sit in tali loco, quod non possit habere aquam de fonte, vel riuo, vel aliunde, fodiat terram, si possit inuenire. Et si non poterit habere, imploranda est bonorum omnium largitoris gratia. Si enim sacerdos facit quod potest, et quod non potest committit Deo, tunc ipse Deus inuisibiliter supplet defectum. Et sic potest sacramentum baptismi alicui deesse re, sed non voto, sicut cum aliquis baptizari desiderat et aliquo casu præuenitur morte, antequam baptismum suscipiat. Et talis sine baptismo actuali potest salutem consequi, propter desiderium baptismi, quod procedit ex fide per dilectionem operante, per quam Deus hominem interius sanctificat, cuius potentia, sacramentis visibilibus non alligatur.3ª.q.68.2.7.9.o.et q.82.4.2m.
55 Modus, & baptismus potest fieri per aspersionem, effusionem, & immersionem in aqua, 3ª.q.66.7.o.
56 Sufficit quòd caput immergatur in baptismo, 3ª.q.66.7.3m.
57 Trina immersio non est de necessitate, tamen debet fieri.3ª.q.66.8.o.
58 Si trina imersio sit intenta non perficitur baptismus, nisi in tertia. Si autem vna intendatur, perficitur in ea, 3ª.q.66.8.3m.et q.78.6.2m.
59 Sermo dirigitur ad non intelligentem, quia in baptismo, et in aliis sermo efficit quod significat, 3ª.q.66.5.3m.
60 Quæ pertinent ad ritum, et solennitatem baptismi, fiunt ad deuotionē, et instructionem, et contra dæmones, 3ª.q.66.10.c.
61 Solennitas cerimoniæ, et ritus, non sunt de necessitate baptismi, sed fiūt ad deuotionem, instructionem, et contra dæmones, 3ª.q.66.10.o
62 Baptismus quo ad solennitatem, habet tempus determinatum, s.sabbatum ante Pascha, et ante Pentecosten, non autem quo ad substantiam eius, et necessitatem, 3ª.q.66.10 1m.
73 Baptismus non debet iterari, 3ª.q.49.3.2m.et q.66.9.o.et q.67.3.1m.et 4.3m.et 5.6.c.et q.71.2.3m. et q.80.10.1m.et q.82.8.c.et q.83.3.3m.et q.84.10.1m.et 5m.
64 Baptismus est sacramentum maximæ necessitatis, 3ª.q.65.3.4m. et q.67.1.3m.et 2.3m.et 3.c.3m.et 5.3m.et q.68.1.2.o. et q.72.2.4m. et q.78.1.4m.et q.82.1.3m.
65 Necessaria fuit institutio baptismi, quia circuncisio sanctificabat remouendo tantum, nec ita efficaciter sicut bapsmus, 1ª.q.70.4.c.5m.
66 Singulari personæ baptismus quidem simpliciter et absolute est necessarius ad salutem pœnitentia autem, supposito peccato mortali post baptismum. Sacramentum autem ordinis, est necessarium Ecclesiæ ad gubernandum. Sed necessitate congruentiæ, confirmatio quodammodo perficit baptismum, extrema vnctio pœnitentiam, matrimoniū verò Ecclesiæ, multitudinem per propagationem conseruat, 3ª. quæs.65 4.o.
67 Forma baptismi, et vsus debitæ materiæ, sunt de necessitate huius sacramenti, non autem benedictio aquæ, et alia huiusmodi, sed pertinēt tantum ad solenitatem eius, 3ª.q.66.3.5m.et 10.c.et q.67.3.2m.
68 Baptismus fuit institutus quo ad materiam, in baptismo Christi. Sed necessitas eius declarata est Ioannis tertio vsus autem eius incepit, quando misit Apostolos.3.q.66.2.o.et q.73.5.4m.
69 Baptismus fuit in præcepto omnibus statim post passionem Christi, nō autem ante, 3ª.q.66.2.o.
70 Omnes tenentur baptizari, 3ª.q.68.1.o.et q.70.2.3m.et 4m.et q.84.5.c.
71 Nullus potest saluari sine baptismo in actu vel in proposito, 12æ. q.113.3.1m.et 3ª.q.68.2.o.et q.72.6.1m.
72 Intentio propria est necessaria in baptizando habente vsum rationis, in non habente autem, sufficit intentio ecclesiæ, 3ª.q.68.7.o.et 8.3m.et 8.1m.et 12.c.1m.et q.69.1.2m.et 9.o.et q.71.3.3m.
73 Intentio est necessaria in baptizante, 3ª.q.66.8.3m.
74 Baptismus est protestatio fidei.3ª.q.66.1.1m.& q.78.3.6m.
75 Baptismus dicitur sacramentum fidei, quia fides Ecclesiæ, & eius qui baptizatur, operatur ad efficaciam baptismi, et etiam baptizati profitentur fidem.12æ q.102.5.3m.3ª.q.39.5.c.q.66.1.1m.3.c.q.68.1.1m.et 4.3m.q.70.1.c.3m.& 2.c.et q.71.1.c.3m.q.73.3.3m.et q.78.3.6m.
76 Fides est necessaria in baptizandis adultis, quo ad gratiam, non autem quo ad characterem.3ª.q.68.8.o.et q.71.3.3m.
77 * Nouiter baptizatis, non inducitur ieiunium vsque ad Pentecosten. Et hoc ostendit, quòd non sunt de necessitate ad difficilia cogendi, antequam per spiritum sanctum interius ad hoc instigentur, vt difficilia propria voluntate assumant.22æ.q.189.1.4m.
78 Fides non est necessaria in baptizantibus.3ª.q.64.9.o.et q.68.8.c.
79 Habentibus vsum rationis baptizandis, requiritur contritio, siue deuotio, quo ad rem sacramenti: sed intentio siue voluntas quo ad sacramētum.3ª.q.68.7.2m.et q.76.2.1m.
80 Confessio non est de necessitate baptismi.3ª.q.68.6 o.
81 Ad baptismum non requiritur manus impositio.3ª.q.84.4.c.2m.
82 Baptizati tenentur ad restitutionem malè ablatorum. 3ª.quæs.68.5.3m.

83 Prima causa, & auctoritas efficaciæ baptismi, est trinitas, sed secundaria, & meritoria, est passio Christi. 3ª.q.66.5.c.5.m.
84 Causa baptismi duplex. s. principalis, dans virtutem ei, id est trinitas, & instrumentalis, s. minister. 3ª.q.66.5.c.& 8.1m. & q.67.4.3m.
85 Sacerdos est proprius minister huius sacramenti, non autem diaconus, nisi in necessitate, 3ª.q.67.1.2.o.& 3.1m.& 2m.
86 Baptismus soleniter celebratus, debet sumi à presbytero curato, vel eius vice, 3ª.q.67.4.2m.
87 Sacerdos malus baptizans, peccat mortaliter, nisi in necessitate, & sine solennitate, 3ª.q.64.6.3m.
88 Recipiens baptismum, vel alia sacramenta à ministro malo non precisó non peccat, nisi communicet ei, in peccato. s. inducédo ad ministrá dum, 22ª.q.39.4.1m.& 4.q.64.6.2m.
89 Omnis homo cuiuscunque sexus, vel cultus* etiam si sit Iudeus vel Paganus, potest baptizare in necessitate, si desit minister aptior, 22ª.q.39.4.1m.& q.100.2.1m.& 3ª.q.67.3.4.5.o.& 8.1m.& q.82.1.3m.& 7.2m.
90 Si laicus vel mulier, sine necessitate baptizet peccat, & cooperās ei, sed non reiteratur, 3ª.q.57.3.1m.& 4.3m.
91 Si laicus præsente clerico, vel nó sacerdos, pręsente sacerdote, vel mulier pæsente viro baptizent, peccant, 3ª.q.67.4.o.
92 Vnus potest simul plures baptizare, si sit necessitas, 3ª. qu.66.5.4m.& q.67.6.2m.
93 Plures non possunt eundem baptizare, 3ª.q.66.5.4m.& q.67.6.o.
94 Si vnus est mancus, & alter mutus, non possunt baptizare, 3ª.q.66.5.4m.& q.67.6.3m.
95 Nullus potest se baptizare, tamen propter contritionem, & deuotionē saluaretur, 3ª.q.66.5.4m.& q.68.2.o.& 7.o.& q.82.4.2m.
96 Pueri sunt baptizandi, 12ª.q.113.3.1m.& 3ª.q.39.3.1m.& q.68.9.o.
97 Pueri baptizantur in fide militantis Ecclesiæ, quæ si per impossibile deficeret, suppleret Ecclesia triumphans, 3ª.q.68.9.o.& 12.c.1m.& q.69.6.3.m.& 8.c.& q.71.1.2m.et 3.3m.& q.73.3.c.
98 Pueri infidelium, antequam habeant vsum rationis non sunt baptizandi, inuitis parentibus. 22ª.q.10.12.o.& 3ª.q.68.10.1.
99 Baptismus debet differri in adultis, ad probationem, instructionem reuerentiam, non autem in pueris, 3ª.q.68.3.o.
100 Infidelitas aliorum non nocet baptizandis, nec alia peccata, sed tantum propria, 3ª.q.68.9.2m.& q.69.6.4m.
101 Amentes, & furiosi à natiuitate, & continuè, sunt baptizandi, non autē alij, nisi quādo habentes vsum rationis, volunt. 12ª.q. 113.3.1m.& 3ª.q. 68.12.o.
102 Manens in proposito peccādi, nó debet baptizari. 3ª.q.68.4.o.& 8.4m.
103 Dormientes non sunt baptizandi, nisi propter periculum, & prius voluerint: 12ª.q.113.3.1m.& 2m.& 3ª .q .68.12.3m.
104 Baptizati ab hæreticis in forma Ecclesiæ, non debent rebaptizari, 3ª, q.66.9.3m.
105 Puer in vtero matris non est baptizandus, 3ª.q.68.11.o.
106 Mater viua non debet scindi, vt puer baptizetur. 3ª.q.68.11.3m.
107 Apparēte aliquo membro, si imminet periculum, debet baptizari puer rebaptizandus, nisi sit caput, 3ª.q.66.7.3ª.& q.68.11.4m.
108 Brutum non potest baptizari. 3ª.q.68.12.2m.
109 Baptizatus debet leuari de fonte, ab aliquo docto in diuinis. 3ª.quæst. 67.7.o.
110 Leuantem baptizatum non oportet esse doctum in diuinis, nisi imminente periculo. 3ª.q.67.8.1m.
111 Leuans de fonte tenetur baptizatum instruere de fide si sint inter fideles, vel nisi parentes suppleant. 3ª.q.67.8.o.& q.71.1.3m.
112 Leuans de baptismo assumit sibi officium nutricis, & pædagogi, 3ª.q. 67.7.o.& 8.c.
113 Leuans baptizatum debet esse tantum vnus principalis, sed possunt esse alij coadiutores. 3ª.q.67.8.3m.
114 Non baptizatus non potest aliquem leuare de fonte. 3ª.q.67.8.1m.
115 Pater non debet leuare proprium filium de baptismo, nisi in necessitate. 3ª.q.67.8.2m.
116 Leuatio nō est de necessitate, sed fit propter imbecillitatem animæ, & non corporis. 3ª.q.67.7.o.& 8.1m.
117 Baptismus est ianua omnium sacramentorum, inquantum est causa, scilicet characteris, & gratiæ. 3ª.q.63.6.c.& 68.6.c.& q.73.3.c.
118 Per baptismum aperitur ianua paradisi, 3ª.q. 39.5. o. & 69.5.1m.& 7.o.
119 Introitus in regnum Dei, non est nisi per baptismum aquæ in re, vel in voto, vel figura. 3ª.q.69.5.1m.
120 Baptizatus ascribitur ad duo scilicet ad cœtum fidelium, & ad sacramentorum participationem, 3ª.q.63.6.c.& q.67.2.c.& q.70.1. c.
121 Baptismus habet vim illuminatiuam, & fœcundatiuam ad bona opera. 3ª.q.65.1.3m.& q.67.1.2m.& q.69.5.o.
122 * Pueri saluantur per solum baptismum sine aliis sacramentis, & aliquis moriens statim post baptismum, statim volat ad cælum. 3ª. q. 65. 4.o.& q.68.2.2m.
123 Pueris baptizatis subuenit meritum Christi ad beatitudinem consequendam, licet desint eis merita propria, & vsum liberi arbitrij non habeant, eo quòd per baptismum sunt Christi membra effecti. 12ª.q.5. 7.2m.fi.& fi.& q.113.3.1m.
124 Circuncisioni succedit baptismus, tāquam perfectum imperfecto. 12ª. q.102.5.3m.& q.303.3.4m.& q.70.2.3m.& 4m.
125 Circuncisio erat imperfecta respectu baptismi, quo ad significationem efficaciam, & vtilitatem. Quæ non erat etiam ita communis, quia habebat populum, sexum, & tempus determinatos. 3ª.q.70.2.3m.& 4m.
126 Baptismus & circuncisio conferebant gratiam. Sed ille ex sua virtute vt instrumentum passionis Christi iam perfectæ, illa verò vt signum fidei passionis futuræ. 3ª.q.70.4.c.fi.
127 In baptismo amplior gratia datur, quàm in circuncisione. 3ª. q.70.4.c. fi.5m.
128 Baptismus ante passionem Christi, si fuisset, non apperuisset ianuam paradisi, conferendo etiam eandem gratiam sicut prius. Et si nunc circuncisio haberet locum, aperiret eam. 3ª.q.69.7.2m.& q.70.4.4m.
129 Baptismus continet perfectionem salutis, non autem circuncisio, sed significabat eam vt fiendam per Christum. 3ª.q.70.4.o.
130 Gratia baptismalis sufficit ad concupiscentiam totaliter reprimendam, & ad merendum, non autem gratia in circuncisione data, 3ª. q. 70.4.c.fi.5m.
131 Omnibus rite baptizatis, etiam pueris conferuntur gratia & virtutes, & in habentibus augentur. 22ª.q.47.13.3m.et 3ª.q.69.3.4.5.c.et 6.9.et q.71.3.c.
132 Omnes pueri aqualem gratiam consequuntur per baptismum, adulti autem, inæqualem, secundum gradus deuotionis, 3ª.q.69.8.c.et quæs. 89.2.2m.
133 Effectus baptismi duplex, scilicet primus, id est character, et secundus, scilicet gratia. 3ª.68.8.c.et q.69.10.c.
134 Per baptismum homines adoptantur in filios Dei. 3ª.q.39.8.3m.
135 Per baptismum homo regenerator ad vitam spiritualem. 3ª. q.39.5.c.fi. et q.62.2.c.et q.65.1.2.c.et q.66.1.1m.et 3.c.et 9.c.5m.et q.67.3.c.et 7.c. et q.68.1.c.et 9.1m.et q.69.5.8.c.et q.72.1.c.et 4.3m.et 5.6.c. et 9.1m.et 11.2m.et q.73.1.c.et 3.c.3m.et 5.1m.et q.79.3.2m. et 8.2m.et q.80.10.1m. et q.84.6.c.et 10.c.5m.et q.85.4.3m.et 5.c.fi.
136 Effectus baptismi duplex, scilicet per se, id est generatio in vitam spiritualem, et per accidens, id est præseruatio à peccato. Primus omnib. æqualiter confertur secundum se, non autem secundus. 3ª. q. 69. 8.
137 Per baptismum homo fit membrum Christi, ideo pœna quam Christus sustinuit, reputatur ei ad satisfactionem, 12ª.q.5.7.2m.& 3ª.q.48.1.c.& q.49.1.c.et q.6.2.1.2.c.& q.68.1.c.& 5.1m.& q.69.2.c.1m. & 3.4.5.6.10. c.& q.73.3.1m.
138 Per baptismum homo incorporatur Christo, 3ª.q.62.1.c.& qu.68.1.c. 1m.& 2.4.c.& 5.c.1m.& q.69.2.3.4.c.& 5.o.& 7.1m.
139 Fides incorporat Christo mentaliter, baptismus autem corporaliter, sine eius proposito neutrum fieri potest, 3ª.q.69.5.1m.
140 Baptismus est sacramentum passionis & mortis Christi, 3ª.q.73.3.3m.
141 In baptismo homo participat totaliter virtutem passionis Christi: nó autem in pœnitentia. 3ª,q.89.4.3m.
142 Baptismus configurat Christo passo per immersionem, resurgenti per nitorem aquæ, ascendenti per leuationem. 3ª.q.66.2.3.9.c.
143 Ante baptismum actualiter susceptum, aliquis rem baptismi consequitur, ex proposito suscipiendi baptismū, 3ª.q.68.2.o.& 3.c.et q.80. 1.3m.
144 Homo per baptismum in mortem Christi baptizatur, & ei commoritur & consepelitur, 22ª.q.147.5.c.& 3ª.q.49.3.2m.et q.51.1. c. et q.61.1. 2m.et q.66.3.c.et 9.c.5m.et q.68.5.7.c.q.80.10.1m.et q.86.4.3m.
145 Efficacia baptismi est à passione Christi, et à Spiritusancto, 3ª.q.66.6.c. 1m.10.1m.et 11.c.1m.et 12.c.et q.69.1.c.
146 Baptismus datus à meliori nó est melior, quia efficaciam habet ex merito passionis Christi. et non alterius, 3ª.q.64.1.2m.et q.82.6.2m.
147 Effectus principalis baptismi est delere peccata, 3ª.q.39.5.c. fi. et q. 79. 5.1m.
148 Remissio culpæ fit in baptismo virtute materiæ, sed principalius virtute formæ, ex qua etiam materia virtutem recipit, 3ª.q.86.6.c.
149 Effectus baptismi est tollere omnia peccata præterita, et præsentia, non autem futura. 3ª.q.69.10.3m.
150 Baptismus impedit peccata futura, ne fiant, 3ª.q.68.3.3m.
151 Baptismus omnibus æqualiter aufert omnem culpam, et omnem pœnam, 3ª.q.67.3.c.et q.68.2.2m.& q.69.8.o.
152 Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale, 3ª. q.66.9.c.fi.
153 Baptismus delet omnem culpam originalem, et mortalem, et quandoque venialem, 3ª.q.68.7.3m.et q.69.1.o.et 4.c.2m.et 7.c.et 8.1m.et 10. ca. 2m.et q.70.4.5m.et q.71.3.c.et q.79.5.1m.et q.84.1.1m.et 4.c. q.87.1. 2m.
154 Baptismus statim tollit pœnas, et infectiones peccati originalis, quo ad personam, non autem quo ad naturam, nisi in fine, 12ª.q 81.3.2m.et q. 85.5.2m.et q.87.7.1m.et q.109.8.9.c.3m.et 10.c.3m.et 22ª.q.104.6.1m. et 3ª.q.49.3.3m.et q.52.5.2m.et q.68.1.2m.et q.69.3.o.et 7.3m.
155 Per baptismū fomes mitigatur, ne dominetur, 3ª.q.66.3.c.et q.69.4.3m.
156 Baptismus per gratiam non minuit fomitem, in quantum inclinat in cōtrarium, sed non totaliter tollit vsque ad beatitudinem, 3ª.q.39.5. c. et q.86.5.c.fi,
157 Baptismus absoluit ab omni pœna, 3ª.q.68.5.o.et q.68.2.o.et 7.c.et 10. 3m.et q.70.4.5m.q.et q.79.5.1m.et q.84.1.1m.et q.86.4.3m.
158 Baptismus non tollit pœnam hominis. Ideo homicida potest puniri, licet pium esset ei parcere, 3ª.q.69.2.3m.
159 Fictio non remouetur per baptismum, sed per pœnitentiam, 3ª.qu.69. 9.2m.et 10.2m.et 3m.
160 Ad effectum baptismi exequendum in ficto cōcurrit per se baptismus sed pœnitentia per accidens, remouendo fictionem, 3ª.q.69.10.2m.
161 Fictio mortalis impedit simpliciter effectum baptismi, sed venialis, quo ad venialia tantum, 3ª,q.69.3.o.et q.87.3.2m.
162 Fictione recedente, baptismus habet proprium effectum, 3ª.q.69.10.o.
163 Aliquis dicitur ad baptismum fictus accedere quadrupliciter. s. non credens, contemnens baptismum, non seruans ritum ecclesiæ, et indeuotus, i. non volens sacramentum, et rem sacramenti. 3ª.q.69.9.c.
164 In dispositio voluntatis contraria gratiæ, impedit secundum effectum baptismi, s. gratiam: non autem primum. s. characterem, 3ª.q.69.9.o.
165 Error circa baptismum, nó impedit acceptionem characteris, dummodo intendat facere vel accipere quod ecclesia dat: licet credat illud nihil esse, 3ª.q.64.9.1m.et q.68.8.3m.
166 Sanguinis. et Baptismus triplex, s. sanguinis, flaminis, et fluminis. 3ª.q. 66.11.o.
167 Baptismus sanguinis est melior, et efficacior cæteris baptismis, 3ª.q. 66.12.o.
168 Baptismus sanguinis, includit baptismum flaminis, non autem econuerso. 3ª.q.66.12.2m.
169 Baptismus sanguinis supplet baptismum fluminis in necessitate solū, 3ª.q.66.11.o.
170 Baptismus sanguinis et flaminis, non sunt sacramenta, quia conueniūt cum sacramento in causando, non autem in significando. 3ª. qu.66.11. 2m.et 12.1m.
171 Pœnitentia dicitur baptismus flaminis: quia sine baptismo sufficit ad salutem, in necessitate tantum. 3ª.q.66.11.c.

172 Pueri non possunt saluari sine baptismo sanguinis, vel fluminis, 12ª.q. 113.3.1m.& 3ª.q.67.3.c.& q.68.3.c.& q.73.3.c.
173 Baptismus sanguinis non imprimit characterem, quia non habet efficaciam baptismi sacramētalis, sed meritum. 3ª.q.66.11.2m.& 12.c.1m.
174 Baptismus sanguinis liberat ab omni culpa, & omni pœna, ex virtute passionis Christi, cui conformat. 22ª.q.124.1.1m.& 3ª.q.68.2.1m.& q. 87.1.2m.
175 Baptizatus baptismo flaminis, consequitur emundationem, sed accipiens sacramentum consequitur maiorem gratiam, 3ª.q.69.1.2m.& 4. 2m.& q.80.1.3m.& q.90.3.2m.
176 Baptismum debet præcedere catechismus, 3ª.q.71.1.o.
177 Vnctio triplex in baptismo, s. oleo catechuminorum, & bis chrismate, 1ª.q.66.10.2m.& q.71.3.4m.& q.72.11.3m.
178 Baptizati liniuntur chrismate in fronte, ne erubescant. 3ª.q.72.9.c.
179 Aures baptizandorum liniuntur sputo, vt aperiantur ad verbum Dei. nares verò ad odorem bonæ famæ, non autem oculi: quia pertinent ad inuentionem, per quam non habetur fides, 3ª.q.71.2.3.c.
180 Sal ponitur in os baptizandi: vt habeat discretionem in sermone fidei, 3ª.q.71.2.c.
181 Baptizaptis datur vestis alba, in signum resurrectionis futuræ, & puritatis conseruandæ, 3ª.q.66.10.3m.& q.71.3.4m.
182 Eorum quæ fiunt post baptismum, aliqua tantum significant, vt vestis alba, nouitatem vitæ, aliqua etiam efficiunt: vt vnctio in vertice, conseruationem gratiæ baptismalis, 3ª.q.71.3.4m.
183 Baptismus est vnus tantum simpliciter, sed secundum quid sunt nouem: quia diluuium, transitus maris, & lotiones legis, erant figuræ, baptismus Ioannis dispositio, baptismus Christi causa efficaciæ, baptismus sanguinis & flaminis, & pœnitentia secundum proportionem effectus, & baptismus aquæ, & spiritus, 3ª.q.66.11.3m. & q.70.1. 2m.& 3m.
184 Pro baptismo non debet committi simonia, 22ª.q.100.2.c.1m.
185 Pharisæorum, & Baptismata Pharisæorum erant vana, ad mundiciam carnis tantum ordinata. 1ª.q.38.1.3m.
Barnabas & Paulus discordauerunt præter intentionem eorum, prouidentia Dei, 22ª.q.37.1.3m.
Bartholomæus miraculosè occultabat se, & se ostendebat sicut volebat, 3ª.q.54.1.2m.
Basiliscus non interficit visu, sed vapore, sicut menstruata inficit speculum, 1ª.q.117.3.2m.
1 Beatitudo * est operatio, & vltima perfectio, 12ª.qu.2.o.& 5.c.& qu. 55.2.3m.
2 Beatitudo est vita æterna, non quidem esse, sed operatio, 1ª. q.10.3. & q.18.2.3m.& 12ª.q.3.2 .1m.& 22ª.q.18.2.2m.
3 Visio Dei per essentiam est tota essentia beatitudinis, 1ª.q.1.4.c.& q.12. 1.c.et 4.o.et 6.c.et 8.4m.et q.26.2.3.o. et q.62.1.2.9.c. et 12ª.q.3.4.8.o. et q.4.4.5.c.et q.5.1.4.5.c.& 22ª.q.2.3.c.& q.5.1.c.et q.173.1.c.et q.180. 4.c.et 3ª.q.52.5.c.et q.59.5.1m.
4 Gloria essentialis beatitudini est, quam habet homo non apud hominem sed apud Deum, 12ª q.2.3.1m.et q.4.8.1m.
5 Beatitudo est summum bonum. 1ª.q.26.3.1m.et 12ª.q.3.1.2m.et q.5.2.2m. et q.19.9.c.
6 Beatitudo habet rationem præmij. 1ª.q.26.1.2m.et q.62.4.c. et 12ª.q.2.2. 1m.et q.5.7.c.
7 Beatitudo est finis rationalis naturę tantum, 1ª.q.23.1.c.2m.et q.26.1.2.c. et q.62.1.4.c.et 12ª.q.3.1.3m.et q.69.1.c.et 22ª.q.9.118.7.c.
8 Beatitudo vt finis, quo est aliquid creatum, non autem vt finis quod, 1ª. q.26.3.o.et 12ª.q.3.1.o.
9 Beatitudo est vltima perfectio hominis, 1ª.q.62.3.4.c. et q.73.1.c.et 12ª. q.3.2.c.4m.et 6.c.
10 Beatitudo est proprium hominis bonum, 12ª.q.6.in prin.
11 Beatitudo est bonum perfectum naturæ intellectualis, apprehensum per intellectum, 1ª.q.26.1.2.c.et 12ª.q.3.2.2m.
12 Beatitudo est status omnium bonorum congregatione perfectus, secūdum Boetium. 1ª.q.26.1.1m.et 12ª.q.3.2.2m.et 3.2m.et q.4.7.2m.
13 Beatitudo nihil aliud est quàm gaudium de veritate. 12ª.q.3.4.c.fi.
14 In vita actiua, quæ circa multa occupatur, est minus de beatitudine quàm in contemplatiua, quæ versatur circa vnum. s. circa veritatis cōtemplationem. 12ª.q.3.2.4.et 5.c.et q.4.7.c.
15 De ratione beatitudinis sunt tria. s. bonum perfectum, per se sufficientia, et delectatio. 22ª.q.118.7.c.
16 Beatitudo consistit in duobus. s. in visione Dei, et delectatione fruitionis. 12ª.q.3.4.c.
17 * Essentia beatitudinis, consistit in actu intellectus, sed delectatio eius, in voluntate. 1ª.q.26.2.o.et 3.c.et 12ª.q.3.4.o.et q.11.1.1m.
18 Beatitudo consistit in contemplatione veritatis, et maximè Dei, 22ª.q. 167.1.1m.
19 Beatitudo vitæ præsentis secundum Aristotelem consistit in operatione perfectissima, ratione potentiæ, habitus, et obiecti. 1ª.q.62.1.c.et q. 88.1.c.col.2.et 12ª.q.3.5.c.
20 Beatitudo et miseria sunt principaliter in anima, secundariò autem in corpore. 3ª.q.15.10.c.2m.
21 Beatitudo consistit in coniunctione ad Deum, et miseria in recessu à Deo. 12ª.q.3.3.c.et 7.2m.et 8.c.
22 In quibus non est, et Beatitudo vltima, vel miseria, non consistit in bonis vel malis præsentis vitæ. 12ª.q.5.3.o.
23 Beatitudo non consistit in diuitiis. 12ª.q.2.1.o.
24 Nec in honoribus. 12ª.q.2.2.o.
25 Nec in fama, seu gloria humana. 12ª.q.2.3.o.
26 Nec in potestate. 12ª.q.2.4.o.
27 Nec in aliquo bono exteriori, nec in omnibus simul. 12ª.q.2.4.o.
28 Nec in bonis corporis. 12ª.q.2.5.o.et q.3.3.c.et q.4.6.1m.
29 Nec in parte sensitiua. 12ª.q.3.3.o.
30 Nec in voluptate. 12ª.q.2.6.o.
31 Nec in aliquo inhærenti animæ. 12ª.q.2.7.o.
32 Nec in habitibus virtutum. 12ª.q.3.2.c.
33 Nec in operatione transeunte in exteriorem materiam. 12ª.q.3.2.3m.
34 Nec in actu voluntatis. 1ª.q.26.2.2m.et 12ª.q.3.4.o.et q.4.2.c.
35 Nec in intellectu practico principaliter, sed in speculatiuo. 1ª .q.26.2.o. et 12ª.q.3.5.o.
36 * Nec in consideratione scientiarum speculatiuarum. 12ª.q.6.o .et 12ª. q.167.1.1m.
37 Consideratio scientiarum speculatiuarum, est quædam participatio veræ et perfectæ beatitudinis, non autem substantialis beatitudo. 12ª.q. 3.6.c.fi.et q.66.3.1m.et 5.2m.et 22ª.q.180.4.c.
38 * Nec consistit in contemplatione angelorum. 1ª. q. 64.1.1m.et q.89.2. 3m.et 12ª.q.3.7.o.et 22ª.q.167.1.1m.
39 Nec in cognitione Dei, quæ habetur per demōstrationē 12ª.q.66.1.2m.
40 Nec in aliquo creato. 1ª.q.12.1.c.et q.82.2.c.et q.89.2.3m.et 12ª.q.3.8.o. et 22ª.q.85.2.c.
41 Nec in cognitione cuiuslibet veri, sed in cognitione perfecta summæ veritatis. 1ª.q.26.2.3.o.et 12ª.3.4.8.o.et 22ª.q.167.1.1m.
42 Requisita, et Bona exteriora non requiruntur ad beatitudinem perfectam. 12ª.q.4.7.o.et 22ª.q.186.3.4m.
43 Diuitiæ adiuuant felicitatem actiuam instrumentaliter, sed contemplatiuam impediunt. Sed ad patriæ beatitudinem, multum valet voluntaria paupertas. 12ª.q.4.7.c.et 22ª.q.16.3.4m.
44 Amici non requiruntur ad perfectam beatitudinem. 12ª.q.4.8.o.
45 Angelus suo ministerio adiuuat hominem, vt perueniat ad beatitudinem; non autem vt humanæ beatitudinis obiectum. 12ª. qu. 3.7.2m.et q.5.6.1m.
46 Ad beatitudinem aliqua requiruntur tripliciter. s. antecedenter, essentialiter, et consequenter, 12ª.q.3.3.c.
47 Ad beatitudinem tria requiruntur, scilicet visio Dei comprehensio, et delectatio. 12ª.q.4.3.o.
48 Perfectio charitatis est essentialis beatitudini quo ad dilectionē Dei, non autem quo ad dilectionem proximi, sed quasi concomitatur. 12ª. q.4.8.3m.
49 Rectitudo voluntatis requiritur ad beatitudinem antecedenter, et cō comitanter. 12ª.q.4.4.o.et q.5.47.c.
50 Delectatio requiritur ad beatitudinem consequenter tantum, vel con comitanter. 12ª.q.3.4.c.et q.4.1.o.
51 Corpus et perfectio eius requiritur ad beatitudinem viæ, et ad beatitudinem patriæ omnino perfectam, requiritur antecedenter et consequenter, non autem essentialiter, nec ad beatitudinem patriæ simpliciter. 12ª.q.4.5.6.o.et 3ª.q.4.7.2m.et q.15.10.c.2m.
52 Beatitudo animæ redundabit in corpus. 12ª. q.3.3.c.3m.et q.4.6. c. et 3ª. q 57.3.c.et q.59.5.3m.
53 Operationes meritoriæ plures requiruntur ad beatitudinem hominis. 1ª.q.62.5.1m.et 12ª.q.5 7.9.et q.6.in principio.
54 Operationes sensitiuæ requiruntur antecedenter ad beatitudinem viæ non au beatitudinem patriæ, sed consequenter tantum, ad neutram autem essentialiter. 12ª.q.3.3.o.
55 Pax requiritur ad beatitudinem antecedenter, et consequenter, non autem essentialiter. 12ª.q.3.4.1m.
56 Mutatio, et nullum bonum creatum additum visioni Dei facit magis beatum. 12ª.q.5.2.3m.
57 Beatitudo æqualiter participatur ab omnibus ex parte obiecti: sed in æqualiter ex parte subiecti. 12ª.quæs.3.2.4m.et q.5.2.o.et q.112.4.c. 1m.
58 Nulla creatura potest per sua tantum naturalia, adipisci perfectam beatitudinem, 1ª.q.12.4.o. et q.23.1. c.et q.64.1.2m.et q.94.1.o.et q.108.4.c. et 12ª.q.5.5.o.et q.62.1.23.o.
59 Homo non potest per operationem solius creaturæ superioris attingere ad perfectam beatitudinem, 12ª.q.5.6.o.
60 Homo potest adipisci perfectam beatitudinem, 12ª.q.5.1.o.
61 Beatitudo perfectanon pōt amitti, 1ª.q.64.2.c.et q.94.1.c.et 12ª.q.5.4.o.
62 Appetitus et voluntas necessariò appetit beatitudinem, 1ª.q.19.1.c.et 3. 6.c.et q.82.1.2.o.et q.83.1.5m.et 12ª.q.5.4.c.2m.et 8.2m.et q.6. 4.o. et q. 10.1.2.o.et q.13.6.c.et q.94.1.c.et 3ª.q.18.1.3m.
63 Omnes homines naturaliter appetunt beatitudinem, 1ª.q 2.1.1m.et q.19. 10.c.et q.26.2.c.et q.41.2.2m.et q.60.2.c.et q.62.1.c.et q.82.1.2. o. et q. 83.1.5m. et 12ª.q.6.2m.et q.5.1.8.o.et q.10.1.o.et 3ª.q.18.1.3m.
64 Non solum perfecta beatitudo, sed etiam qualiscunque similitudo, vel participatio eius naturaliter desideratur, 12ª.q.3.6.2m.
65 Omnia quæ desiderat voluntas, appetit propter beatitudinem, 1ª.q.60. 2.c.et 12ª.q.1.6.o.
66 In vltima beatitudine complebitur omne desiderium beatorum, 1ª.q. 12.8.4m.et 12ª.q.1.5.c.et q.3.8.c.et q.4.5.5m. et q.5.3.4.c.et 8.c.3m.q.67. 4.3m.et 22ª.q.28.3.c.2m.
67 Perfecta quietatio intellectus vt voluntatis consequitur beatitudinem. 12ª.q.3.4.1m.et 8.c.et 22ª. q.18.2.c.et 4.12m. et q.28.3. c. et q. 94. 1. c.et q.118.7.c.
68 Perfecta beatitudo omne malum excludit. 12ª.q.2. 4. c. et q.5.3.4.c. et q.67.4.2m.
69 Beatitudo ascendit in cor hominis secundum rationem communem, non autem quæ et qualis fit in speciali. 12ª.q.5 8.c.2m.et 22ª.q.17.2.1m.
70 Beatitudo est primum obiectum voluntatis. 12ª.q.3.4.2m.et q. 11.1.1m.
71 Beatitudo amatur amore concupiscentiæ, non autem amore amicitiæ. 12ª.q.2.7.2m.
72 Deus, Et Deus est perfectè beatus, 1ª.q.26.1.o.& q.62.4.c.
73 Deus est sua beatitudo, 1ª.q.26.2.o.& q.62.4.c.q.94.1.c.12ª.q.3.1.1m.& 2.1m.& 4m.
74 Deus est beatus secundum intellectum, 1ª.q.16.2.o.
75 Beatitudo Dei excedit quamlibet aliam beatitudinem, 1ª.q.26.4.o.
76 Beatitudo complectitur omnem aliam beatitudinem, Ibidem.
77 Beatitudo est naturalis soli Deo, 1ª.q.62.4.c.& q.63.3.c.fi. & 12ª.q.3.1. 1m.et q.5.7.c.
78 In communi. Et beatitudo triplex secundum philosophos, scilicet voluptuosa, actiua, et contemplatiua, 12ª q.3.2.1m.et q.69.3.4.c.
79 Beatitudo duplex, scilicet perfecta, et imperfecta, id est, in patria, et in via, 1ª.q.62.1.c.et 12ª.q.3.2.4m.et 3.5.6.c.q.4.5.6.7.8.c.q.5.3.o.et 4.5.c.et q.62.1.c.q.69.1.3.c.et 22ª.q.186.1.4m.
80 Beatitudo patriæ est continua, non autem beatitudo viæ, 12ª.q.3.2.4m.

81 Duplex perfectio beatitudinis.s. ex parte obiecti,et ex parte subiecti, prima tollit rationem veræ beatitudinis, non autem secunda. 12æ.5.3.2^{m}.& 4.5.5^{m}.& q.11.4.2^{m}.

82 Nullus ante passionem Christi potuit habere beatitudinem,licet sancti patres meruerint eam per fidem passionis Christi, quo ad propriam personam,non autem quo ad naturam communem.3^{a}.q.49.5.1^{m}.

83 Beatitudines in communi, & Beatitudines sunt operationes virtutum perfectarum per dona,& etiam donorum.12æ.q.69.1.o.& q.70.2.c.& 22æ.q.157.2.3^{m}.

84 Actus virtutum vt perficiunt, dicuntur beatitudines, sed vt delectant, dicuntur fructus.22æ.q.157.2.3^{m}.

85 Actus donorum pertinentium ad vitam actiuam, exprimuntur in meritis beatitudinum,sed actus vitæ comtéplatiuè,in præmiis,12æ.q.69.3.c.fi.1^{m}.

86 In singulis beatitudinibus ponitur aliquid pertinens ad statum viæ,& aliquid ad statum patriæ.12æ.q.69.2.o.& 22æ.q.8.7.c.

87 Quælibet beatitudo est fructus addens excellentiam,& principalitatem præmij,& non econuerso.12æ.q.70.2.o.

88 Omnia præmia septem beatitudinum sunt idem realiter, & differunt ratione.12æ.q.69.4.1^{m}.

89 Premia beatitudinum inchoatiuè habentur hic,sed completè in patria tantum.12æ.q.69.2.o.& 22æ.q.8.7.o.

90 Beatitudines,& præmia earum sufficienter enumerantur septem, & quatuor,& octo,diuersimodè,& declarantur.12æ.q.69.3.4.o.

91 Primæ tres beatitudines sunt contra beatitudinem voluptuosam, sed quarta & quinta pertinent ad vitam actiuam, aliæ autem duæ ad contemplatiuam.12æ.q.69.3.4.o.

92 Omnes beatitudines positæ in sacra scriptura, oportet ad has reduci, quia omnes pertinent ad vitam actiuam vel contemplatiuam. 12æ.q.69.3.4^{m}.

92 Beatitudines correspondent septem donis: non quidem singulæ singulis,sed plures vni,& vna pluribus.12æ.q.69.3.o.

94 Beatitudines dupliciter adaptantur donis, scilicet secundum conuenientiā ordinis,vt prima infimo,secunda sexto,& sic de aliis secundū August. vel secundum conuenientiam propriæ rationis adinuicem secundum actus,& obiecta.22æ.q.121.2.c.2^{m}.& q.139.2.c.

95 In speciali.Beatitudo prima scilicet paupertas, correspondet dono timoris.22æ.q.19.12.o.& 83.9.3^{m}.& q.121.2.c.& q.161.2.3^{m}.

96 Fructus decimus.s.modestia,& vndecimus.s.continentia, & duodecimus.s.castitas,correspondent eis.22æ.q.19.12.4^{m}.

97 Petitio septima correspondet eis.22æ.q.19.12.4^{m}.& q.83.9.3^{m}.

98 Secunda beatitudo.s.pietas,correspondet dono pietatis.12æ.q.69.3.3^{m}.& 22æ.q.83.9.3^{m}.& q.121.2.o.

99 Fructus octauus,scilicet mansuetudo, correspondet eis indirectè: sed sextus,id est bonitas,& seprimus.s.benignitas directè, 22æ.q.121.2.3^{m}.

100 Petitio sexta correspondet eis.22æ.q.83.9.3^{m}.

101 Tertia Beatitudo.s.luctus,correspondet dono scientię.12æ.q.69.3.2^{m}.& 3^{m}.& 22æ.q.9.4.o.& q.83.9.3^{m}.

102 Petitio quinta correspondet eis.22æ.q.83.9.3^{m}.

103 Quarta Beatitudo.s.iustitiæ, correspondet dono fortitudinis, 12æ.q.69.3.3^{m}.& 22æ.q.83.9.3^{m}.& q.139.2.o.

104 Fructus quartus.s.patiētia,& octauus.s.longanimitas, correspondēt eis.22æ.q.139.2.3^{m}.

105 Petitio quarta correspondet eis.22æ.q.83.9.3^{m}.

106 Quinta Beatitudo.s.misericordiæ correspondet dono consilij. 12æ.q.69.3.3^{m}.& 52æ.q.52.4.o.& q.83.9.3^{m}.

107 Eadem beatitudinem oportet respondere secundum conuenientiam propriæ rationis ad inuicem donis scientiæ & pietatis,non autem secundum conuenientiam ordinis,sed diuersè correspondent.22æ.qu.121.2.2^{m}.

108 Fructus sextus.s.bonitas,idest dulcedo animi,& quintus.s.benignitas correspondēt quintę beatitudini,& dono pietatis. 22æ.q.52.4.3^{m}.& q.121.2.3^{m}.

109 Petitio tertia correspondet eis.22æ.q.83.9.3^{m}.

110 Sexta Beatitudo.s.munditia,correspondet dono intellectus.12æ.q.69.3.c.fi.1^{m}.& 22æ.q.8.7.o.& q.83.9.3^{m}.

111 Fructus secundus.s.gaudium, & nonus.s.fides,correspondent eis. 22æ.q.8.8.o.

112 Petitio secunda correspondet eis.22æ.q.83.9.3^{m}.

113 Septima Beatitudo.s.pacis,correspondet dono sapientiæ.12æ.q.69.3.c.fi.1^{m}.& 4.c.fi.& 22æ.q.45.6.o.& q.83.9.3^{m}.

114 Petitio prima correspondet eis.22æ.q.83.9.3^{m}.

115 Octaua Beatitudo.s.persecutionis, est manifestatiua omnium beatitudinum præcedentium,nec correspondet alicui dono in speciali, 12æ.q.69.3.5^{m}.& 4.2^{m}.

116 Virtutibus Et donis,& Prima beatitudo,secundum Ambrosium,attribuitur temperantiæ,tertia prudentiæ,quarta iustitiæ, & octaua fortitudini.12æ.q.69.3.6^{m}.

117 Primæ quinque beatidines secundum conuenientiam materiæ,correspondent donis scientiæ & consilij vt dirigentibus, sed,aliis donis correspondēt vt exequentibus, secundum motiua verò correspondent vt supra.12æ.q.69.3.3^{m}.& 22æ.q.121.2.c.

118 Beatitudo quarta & quinta secundum materiam,correspondent pietati,secunda fortitudini,sed prima & tertia timori.12æ.q.69.3.3^{m}.

119 Beatitudo quarta & quinta secundum conuenientiam propriæ rationis ad inuicem,adaptantur dono pietatis.sed secundum conuenientiam ordinis adaptatur ei secunda beatitudo, quæ tamen conuenit ei,tollendo impedimenta actuum eius.12æ.q.121.2.c.3^{m}.

1 Beatus in communi.Et Aliquis dicitur Beatus in spe,12æ.q.69.1.c.

2 Quidam dicuntur beati in hac vita propter spem,vel participatiuè. 12æ.q.5.3.1^{m}.

3 Beati in patria omnes rationes rerum quæ in Christo sunt, non cognoscunt:& si ipsum comprehendant.1^{a}.q.12.8.c.& 22æ.q.173.1.c.

4 Beati per simplicem conuersionem ad Deum, illuminantur de agendis quæ nesciunt, sine inquisitione & anxietate dubitationis, vt in viatoribus.22æ.q.52.3.c.2^{m}.

5 In beatis sunt aliqui actus ordinati ad finem, scilicet procedentes ex consecutione finis,vt laus Dei, & aliqui pertrahentes alios ad finem, vt ministeria angelorum & orationes sanctorum.22æ.q.3.1^{m}.

6 Quilibet beatus est certus de ppetuitate suæ beatitudinis.22æ.q.18.3.c.

7 Beati in patria clarè cognoscunt omnia quæ hic fiunt.1^{a}.q.89.8.c.

8 Beati Deum comprehendent, sed non totaliter,id est omnibus modis, quibus comprehendi potest,1^{a}.q.12.7.1^{m}.

9 Beati laudabunt Deum.22æ.q.13.4.c.

10 Beati non possunt peccare,1^{a}.q.62.8.o. & q.82.2.c.fi.q.94.1.c.& q.100.2.c.& 12æ.q.4.4.c.& q.5.4.c,& q.109.1.3^{m}.et 22æ.q.19.11.c.

11 * Beati sunt in statu impetrandi,non autem in statu merendi.1^{a}.q.62.9.o.& 22æ.q.83.11.c.1^{m}.

12 Dignitas beatorum in anima & in corpore erit secundum gradus meritorum,non autem secundum diuesitatem sexus, sicut nunc,& in statu innocentiæ,3^{a}.q.55.1.3^{m}.

13 Quilibet beatus gaudet de bonis factis à se,vel ab aliis.1^{a}.q.23.6.1^{m}.

14 Gaudium beatorum superat omne gaudium viatorum.3^{a}.q.46.6.3^{m}.

15 Gaudium beatorum erit superplenum ex parte gaudentium,non autem ex parte obiecti,viatorum autem neutro modo.22æ.q.28.3.o.

16 Multiplicatis bonis nostris gaudiū beatorum augetur materialiter,non autem formaliter:quia Deus est eis ratio gaudendi, de quibuscunque gaudent,1^{a}.q.72.9.3^{m}.fi.

17 * Beati non intersunt rebus viuorum secundum legem communem,1^{a}.q.108.8.2^{m}.

1 Bellum duplex,scilicet commune,& particulare,22æ.q.123.5.c.2^{m}.

2 Ad bellum iustum tria requiruntur,auctoritas principis, iusta causa, & intentio recta.22æ.q.40.1.o.&q.41.1.3^{m}.et q.42.2.1^{m},et q.66.8.1^{m}.

3 In Bello iusto deprædans hostes,non peccat, nisi pugnet principaliter propter prædam nec tenetur restituere,22æ.q.66.8.1^{m}.

4 Bellū gerere in festo nō licet, nisi imminente necessitate,pro tuenda republica,22æ.q.40.4.o.

5 Clericis nō licet bellare in propria persona,sed possunt bello interesse de licentia superioris et exhortari pugnantes.22æ.q,40.2.o.

1 Benedictio Dei significat donorum eius collationem et multiplicationem,1^{a}.q.72.4^{m}.et q.73.3.c.

Benedictus videns totum mundum, non vidit essentiam Dei, 22æ.q.180.5.3^{m}.

2 Quis puerum Benedictum stultitiæ argui patiatur, quod relicta domo rebusque patris soli Deo placere desiderans,sanctæ conuersationis habitum et desertum quæsiuit.22æ,q.189.1.2^{m}.

3 In regula beati Benedicti,conceditur probationis annus.nuper ad religionem conuersis.22æ.q.189.2.1^{m}.

4 Beatus benedictus dicit,quod si prælatus aliquid impossibile præceperit,tentandum est.12æ.q.13.5.c.

5 Hoc autem dictum sancti Benedicti ideo dicitur,quia, an aliquid sit possibile,subditus non debet suo iudicio diffinire,sed in vnoquoque iudicio superiori stare,12æ.q.13.5.3^{m}.et 22æ.q.64.6.3^{m}.

6 Mandat beatus benedictus in regula sua,quòd venientibus ad religioné non sit facilis præbendus ingressus, sed probandum est an spiritus à Deo sit.22æ.q.189.9.1^{m}.

1 Benefacere omnibus quilibet tenetur in præparatione animi, pro loco et tempore,22æ.q.31.2.o.

2 Aliquod beneficium est,quo possumus et tenemur benefacere omnibus, saltem in generali,scilicet orare pro omnibus fidelibus,et infidelibus, 12æ.q.31.2.1^{m}.

3 Malis debemus benefacere in auxilium naturæ,non autem culpæ,22æ.q.25.6.c.2^{m}.et q.31.2.2^{m}.et q.32.9.1^{m}.et c.168.3^{m}.

4 Magis coniunctis est magis benefaciendum,cæteris paribus.22æ.q.26.6.c.et q.31.3.o.et q.32.9.o.et q.71.1.c.

5 Subuentio,gratiarū actio,&reuerentia,debetur omni benefacienti.22æ.q.166.3.o.

1 Beneficentia est facere bonum.Et est actus amicitiæ,vel charitatis, secū dum rationem communem,22æ.q.31.1.o.

2 Beneficentia non est virtus specialis,sed actus exterior amicitię,sicut beneuolentia est actus eius intSrior.22æ.q.31.4.o.

1 Beneficium In communi.est statim recompensandum secundum affectum,sed expectanda est oportunitas effectus,22æ.q.106.o.

2 Recompensatio beneficij debet esse maior accepto 22æ.q.106.6.o.et q.107.2.c.

3 Recompensatio beneficij pertinet ad tres virtutes diuersimodę.s.ad iustitiam,vbi est debitum legale,vt in mutuo,& aliis huiusmodi, ad amicitiam verò,& gratiam,vbi est debitum morale,22æ.q.31.1.3^{m}.q.106.5.c.& q.108.2.1^{m}.

4 Beneficium & recompensatio magis in affectu consistit, quàm in effectu.22æ.q.106.3.5^{m}.& 6^{m}.&5.o.& 6.1^{m}.

5 In recompensando beneficium iustitia attēndit datum, amicitia vtilis attendit vtilitatem, sed amicitia honesti & gratiæ attendit affectū dantis.22æ.q.31.1.3^{m}.& q.77.1.3^{m}.& q.78.2.2^{m}.& q.106.5.o.

6 Nullius beneficium est tantum sicut perentum. Ideo in recompensatione beneficiorum, sunt cæteris præferendi, nisi necessitas vel vtilitas, vel alia causa præponderet. 22æ.q.31.3.3^{m}.& 4^{m}.& q.101.1.c.

7 Omnia beneficia secundum communem rationē reducuntur ad amorē &omnia nocumenta ad odium,sed secūndum speciales rationes,ad diuersas virtutes,vel vitia.22æ.q.31.4.2^{m}.

8 Filius potest parentibus maius beneficium recompensare, quàm accepit secundum affectum, non autem secundum effectum. 22æ. quæst.106.6.1^{m}.

9 Dei & Beneficia Dei tota singulis hominibus sunt exhibita. 3^{a}.quæstio.1.4.3^{m}.

10 Præcipua Dei beneficia sunt creatio, & quies mentis in Deum,per gratiam & gloriam.12æ.q.100.5.2^{m}.

11 Omnis solemnitas vel sacrificium veteris legis, fuit instituta propter aliqua beneficia Dei,præterita vel futura.12æ.q.100.5.2^{m}.

12 Licitum

12 Licitum est petere beneficium sine cura,pro se digno et indigenti,non autem cum cura.22æ.q.100.5.3^{m}.

13 Dans beneficiū non meliori,sed sufficientiori,non peccat.22æ.q.63.2.o.

14 Beneficia ecclesiastica magis debent dari plus idoneis ad regimen ecclesiæ,quàm magis consanguineis,sed de patrimonio& licitis lucris, est econuerso.22æ.q.63.1.c.

15 Dans beneficium spirituale consanguineo minus digno, peccat per acceptationem personarum,non autem si sit æquè dignus.22æ.q.63.2.1^{m}.& q.185.3.c.

16 Dans beneficium ratione consanguinitatis,grauiter peccat,& est simonia,si per hoc intendit aliquod bonum proprium.22æ.q.63.1.c.&2.2^{m}.& q.100.5.2^{m}.& 185.7.2^{m}.

Benignitas est idem cum effectu.s.habitus benefactiuus,& ad loquendum dulciter.12æ.q.70.3.c.& 22æ.q.80.4^{m}.

1 Beneuolentia propriè est actus voluntatis, quo alteri volumus bonum.22æ.q.27.1.c.

2 Beneuolentia est tantum ad rationalia,1^{a}.q.20.2.1^{m}.

Bestia dicitur quasi vastia,propter crudelitatem,vt leo,vrsus,& huiusmodi.1^{a}.q.72.2^{m}.

Bestialitas, sicut secundum Philos.ponitur extra numerum aliarum malitiarum humanarum, quia humanum modum transcendit, ita à sanctis ponitur extra numerum peccatorum,quæ in ipsis fidelibus inueniuntur,quasi grauius eis.Tamen si ad aliquod de septem capitalibus reduci debeat,poterit ad superbiā reduci secundum diffinitionem August. 22æ.q.154.11.2^{m}.

1 Bibere pluries in die licet ieiunantibus,nisi fiat in fraudem.22æ.q.147.6.2^{m}.& 3^{m}.3^{a}.q.80.8.4^{m}.

2 Bigamia inducens irregularitatem,incurritur quadrupliciter,& impedit omnem ordinem,s. cum quis habet plures vxores de iure successiuè,cùm simul habet plures vxores,vnam de iure,& aliam de facto, cū plures habet successiuè,vnam de iure,& aliam de facto, & quando viduam ducit in vxorem.22æ.q.108.4.2^{m}.

3 Bilinguis idem est quod susurro.22æ.q.74.1.3^{m}.

1 Blasphemia in communi est attribuere Deo quod ei non conuenit, vel detrahere ab eo,quod ei conuenit.22æ.q.13.1.o.

2 Blasphemia pertinet ad genus infidelitatis,aggrauās eam.22æ.q.13.2.c.

3 Blasphemia quælibet semper est peccatum mortale, quando est cum de liberato consensu.22æ.q.13.2.o.

4 Blasphemia ex lapsu linguæ est peccatum veniale, si hoc intendebat. 22æ.q.13.2.3^{m}.

5 Blasphemia est grauissimū peccatorū omniū,22æ.q.13.3.o.&3^{a}.q.80.3.c.

6 Blasphemia simpliciter est grauior homicidio et periurio, sed secundū quid est econuerso.s.ratione nocumenti.22æ.q.13.3.1^{m}.et 2^{m}.

7 Blasphemia est contra primum vel secundum præceptum decalogi.12æ.q.100.11.c.et 22æ.q.13.2.2^{m}.

8 Blasphemia ex deliberatione oritur ex superbia, sed ex turbatione,oritur ex ira.22æ.q.158.7.1^{m}.

9 Blasphemia in spiritum sanctū dicitur tripliciter.s.dicere contra deitatem,finalis impœnitentia,et peccatum ex malitia.22æ.q.14.1.o.

10 Hæc blasphemia dicitur dupliciter. s. contra personam spiritus sancti, et contra attributum eius.22æ.q.14.1.3.c.

11 Blasphemia in spiritum sanctum,potest fieri tripliciter, scilicet corde, ore,et opere,12æ.q.13.1.c.et q.14.1.c.1^{m}.

12 Ex deliberatione peccare in spiritum sanctum.22æ.q.34.2.1^{m}.

13 Peccatum ex malitia,id est ex electione mali, dicitur peccatum in spiritum sanctum,sed ex ignorantia in filium,et ex infirmitate id est ex passione in patrem.22æ.q.14.1.3.c.

14 Non omne peccatum ex malitia,est peccatum in spiritum sanctum, sed tantum ex malitia quæ est cum contemptu impedientium peccatum. 22æ.q.14.1.o.et 4.c.et q.100.1.2^{m}.

15 Non omnis contemptus boni impedientis peccatum est blasphemia in spiritum sanctum,sed tantum contemptus illorum quæ directè ducūt ad pœnitentiam et remissionem peccatorum.22æ.q.105.2.2^{m}.

16 Hoc peccatum est generale ratione habitus,sed est speciale rationē cō temptus,22æ.q.14.1.3^{m}.

17 Blasphemia in spiritum sanctum vt speciale peccatum, est contemptus doni,quo homo retrahitur à peccato,non autem est peccatum sequēs ex eo,22æ.q.118.5.3^{m}.

18 Species eius secundum tertium modum.sc. vt est peccatum ex malitia, sunt sex.s.desperatio,præsumptio impœnitentia,obstinatio,impugnatio veritatis agnitæ,& inuidentia fraternæ gratiæ.22æ.q.14.2.o.& qu.36.4.2^{m}.

19 Hoc peccatum est irremissibile, exponitur tripliciter à doctorib.s.vel quia est finalis impœnitentia, & sic nullo modo remittitur. Vel quia quantum est de se habet meritum vt non remittatur quantum ad pœnam.Vel quantum ad culpam, inquantum excludit ea, per quæ fit remissio peccatorum,1^{a}.q.64.2.c.& 22æ.q.14.3.o.& q.118.4.3^{m}.&3^{a}.q.86.1.2^{m}.& 3^{m}.

20 Hoc peccatum est desperatum ex parte peccantis, non autem ex parte Dei,22æ.q.14.3.c.1^{m}.

21 Homo potest primò ante alia peccata habere hoc peccatum, licet raro contingat,22æ.q.14.4.o.

1 Bonitas Dei,& Bonitas Dei acquiritur à creatura rationali, tanquam perfectio eius obiectiua,ab aliis autem secundum similitudinem tantum,1^{a}.q.6.1.2^{m}.& q.65.2.c.fi.& 12æ.q.1.8.c.

2 Omne bonū est bonum sola similitudine diuinæ bonitatis,1^{a}.q.105.5.c.

3 Nihil diuiuiuæ bonitatis participatione omnino caret,1^{a}.qu.19.4.1^{m}.& q.23.4.1^{m}.

4 Omnia opera Dei attribuuntur bonitati eius,1^{a}.q.105.2.2^{m}.

5 Vniuersum perfectius, participat & repræsentat bonitatem Dei, quam quæcunque alia creatura,1^{a}.q.15.2.c.& q.47.1.c.fi.& 2.1^{m}.

6 Deum possumus aliqualiter intelligere, non intelligendo bonitatem eius,non autem intelligendo eum non,esse bonum.22æ.q.2.8.3^{m}.

7 Omnia sunt bona bonitate Dei,1^{a}.q.6.4.o.& 22æ.q.23.2.1^{m}.& q.27.3.c.

8 Omnia sunt bona bonitate Dei,vt principio effectiuo,exemplari, & finali,1^{a}.q.6.4.o.22æ.q.23.2.1^{m}.& q.27.3.c.

9 Deus vult quod sua bonitas multiplicetur ex sui similitudine, propter se,sicut propter finē operantis,& propter vtilitatē creaturæ,sicut propter finem operis,1^{a}.q.44.4.c.3^{m}.

10 Quodlibet bonum ex additione alterius, fit melius, præter optimum simplex,ex cuius participatione omnia sunt bona,12æ.q.34.3.2^{m}.

11 Differentia triplex bonitatis Dei,&creaturarum.s.quia solius Dei essentia est suum esse,& ei non adueniunt aliqua accidentalia,& ad nihil aliud ordinatur,sicut ad finem,1^{a}.q.6.3.c.

12 Per hoc quod Deus creauit omnia,vt essent, nō excluditur quin creauerit omnia,propter suam bonitatem,1^{a}.q.65.2.1^{m}.fi.

13 * Quodlibet bonum creatum est bonum particulare, sed solus Deus est bonum vniuersale,1^{a}.q.65.1.2^{m}.& q.103.2.c.& q.105.4.c.& q.106.2.c.& 12æ.q.2.7.8.c.& q.9.6.c.

14 Deus est sua bonitas essentialiter,1^{a}.q.3.2.c.& q.6.3.o.& q.20.1.3^{m}.& q.49.3.c.& q.62.8.c.2^{m}.& q.100.2.c.& q.103.2.c.et 12æ.q.4.4.c.et 22æ.qu.19.1.c.et q.23.2.1^{m}.et q.24.11.c.fi.et q.27.3.4.c.et q.34.1.c.1^{m}.1^{a}.q.1.1.c.et q.20.1.c.

15 Deus est verè,et propriè bonus,1^{a}.q.6.1.o.

16 *Deus est summum bonum,1^{a}.q.6.1.2^{m}.et 2.c.

17 In omni bono,summum bonum,s.Deus desideratur,1^{a}.q.6.1.1^{m}.

18 Habere speciem, modum,et ordinem, non est de ratione boni increati, nisi sicut in causa,1^{a}.q.6.1.1^{m}.

19 Bonum duplex,s.absolutè,idest cuius bonitas esset alio creato non existente,vt supposita,ad aliud,idest cuius bonitas nō esset, sine alio creato,vt materia et accidentia,12æ.q.18.4.c

20 Bonum duplex.s.commutabile et incommutabile,22æ.q.21.1.3^{m}.et 3^{a}.q.86.4.1^{m}.et 5.c.

21 Bonum duplex,sc.subsistens vt personæ:et inhærens,vt accidentia,12æ.q.26.4.c.et 3^{a}.q.11.5.3^{m}.

22 Bonum simpliciter dicitur dupliciter.s.absolutè,et vniuersaliter.22æ.q.58.10.2^{m}.

23 Quod est bonum ex suppositione,debet bonum iudicari.22æ. q.39.1.c.

24 Bonum periculare duplex,s.verum,idest ordinabile ad principale bonum.s.ad vltimum finem,et falsum,sed apparens,quod abducit à finali bono.22æ.q.23.7.c.et q.45.1.1^{m}.

25 Bonum triplex.s.honestium,vtile,et delectabile.1^{a}.q.5.6.o.et 12æ.q.99.5.c.et 22æ.q.45.3.o.

26 Bonum duplex.s.propter se,id est.honestum,et propter aliud.id est vtile.12æ.q.8.2.3.o.et 22æ.q.23.7.c.

27 Diuisio boni est analogi,quia primò conuenit honesto, secundò delectabili,tertio verò vtili.1^{a}.q.5.6.3^{m}.et 12æ.q.8.2.2^{m}.et 3.4^{m}.

28 Quid et bonum importat relationem rationis ad appetitum. 1^{a}. q.5.1.c.1^{m}.et 3.1^{m}.et q.16.1.3.c.

29 Bonum consistit in hoc quod sit aliquid appetibile. 1^{a}.q.5.1.c.1^{m}.et 3.c.1^{m}.et 5.c.et q.6.1.c.22^{m}.et q.16.3.4.c.q.19.9.c.et q.8.1.c.et 12æ.q.29.1.c.

30 Bonum et pulchrum fundantur super eandem rem.s.formā.Sed bonum respicit appetitum,pulchrum verò vim cognitiuam.1^{a}.q.5.4.1^{m}.

31 Bonum est diffusiuum suiipsius,vt finis,nō autē vt efficiens,1^{a}.q.5.4.2^{m}.

32 Bonum dicit rationem perfecti,et vltimi.1^{a}.q.5.1.c.1^{m}.et 3.c.1^{m}.5.c.1^{m}.et q.6.3.c.et q.16.3.4.c.et 12æ.q.52.1.c.

33 Bonum consistit principaliter et per se in perfectione,et actu.1^{a}.q.48.6.c.et q.49.1.c.

34 In bonis simpliciter, et absolutè, secundum naturam solam potest esse medium et extrema. s. superfluum et diminutum, non autem in bonis simpliciter.i.vniuersaliter.22æ q.58.10 2^{m}.

35 Non tantum finis,sed etiam quæ sunt ad finem, ex ipso ordine, habent rationem boni.22æ.q.33.6.3^{m}.

36 Bonum habet rationem causæ finalis.1^{a}.q.5.2.1^{m}.2^{m}.4.o.et q.48.1.2^{m}.

37 Bonum omnium mensuratorum et regulatroum,consistit in attingēdo suam regulam. 12æ.q.19.9.c.et q.64.1.3.c.et q.71.6.c 22æ.q.17.1.c.et q.23.3.6.c.q.27.6.c.et q.58.3.c.

38 Ens,Et Ratio boni,primò præsupponit formam, per quam est ens:secūdò virtutem effectiuam,qua est perfectum.1^{a}.q.5.4.c.

39 Omne ens est bonum,et econuerso. 1^{a}.q.5.3.o.et q.17.4.2^{m}.et q.49.1.3.c.12æ.q.18.1.c.et 3.3^{m}.

40 Omne enseft bonum inquantum est perfectum, et in actu.1^{a}.q.5.1.o.et q.48.1.c.12æ.q.18.1.2.3.4.c.

41 Omne ens sicut est bonum,sic appetibile.1^{a}.q.5.1.c.

42 Bonum secundum rationem finis est prius ente, sed econuerso secundum rationem formæ,et simpliciter.1^{a}.q.5.2.o.et 3.4^{m}.et 4.c.

43 Bonum est communius ente,secundum causalitatem.1^{a}.q.5.2.2^{m}.

44 Bonum simpliciter,dicitur secundum perfectionem vltimam, et bonū secundum quid, secundum perfectionem essentialem et primam, sed ens,econuerso.1^{a}.q.5.1.1^{m}.et 12æ.q.18.1.c.

45 Materia est bona simpliciter,licet sit ens secundum quid. 1^{a}.q.48.3.c.et q.49.1.c.

46 Materia non est ens,nec bona nisi in potentia.1^{a}.q.5.3.3^{m}.

47 In mathematicis non est bonum, quia non sunt separata secūdum esse. 1^{a}.q.5.3.4^{m}.

48 Bonum,et ens,et alia transcendentia conuertuntur secundum supposita,non autem secundum rationem,1^{a}.q.5.1.o.et q.11.1.o.et q.16.3.o.et 4.c.et q.17.4.2^{m}.et q.54.2.c.et q.59.2.3^{m}.et 12æ.q.29.5.c.et 22æ.q.109.2.1^{m}.et 5^{a}.q.10.3.c.

49 Vnitas pertinet ad rationem bonitatis,1^{a}.q.103.3.c.et 22æ.q.36.3.o.

50 Bonum,verum,et vnum habent contraria,quia fundantur in ente, non autem ens,quia in nullo fundatur,1^{a}.q.17.4.o.

51 Verum.et Verum significat rationem boni,1^{a}.q.82.3.1^{m}.

52 Bonum et verum mutuo se includunt, 1^{a}.q.16.4.1^{m}.et quæst.50.2.3^{m}. et q.59.2.3^{m}.et q.79.11.2^{m}.et q.82.3.1^{m}.et q.4.1^{m}.et q.87.4.2^{m}.et 12æ.q.9.1.c.3^{m}.22æ.q.109.2.1^{m}.

53 Bonum est prius vero secundum appetitum,secundum rationem autem et simpliciter,est econuerso,1^{a}.q.16.4.o.

54 Verum est simplicius,abstractius,et absolutius bono.et propinquius enti.1^{a}.q.16.4.c.et q.82.3.c.

55 Verum est in anima.sed bonum est in rebus.1^{a}.q.16.1.c.et q.82.3.c.

56 Ratio veri est eadem in omnibus moralibus.non autem ratio boni. 12æ.q.60.2.

q.60.1.1m.
57 Bonum est primum cadens in apprehensione rationis practicæ. 12ę. q.94.2.c.
58 Sicut bonum nominat illud in quod tendit appetitus, ita verum nominat illud in quod tendit inteilectus. 1a.q.16.1.3.c.
59 Verum est bonum intellectus, et falsum est malum eius. 12ę.q.55.4.c.et q.57.2.3m,et q.64.3.c.et 22ę.q.1.3.1m.et q.4.5.c.1m,
60 Bonum est fortius malo.12ę.q.60.5.4m.
61 Bonum difficilius constituitur, quàm malum.12ę.q.18.4.3m. et q. 19.6.1. et 7.3m.et q.20.2.o.et quæſ.35.8,1m. et q.71.4.2m.et 5.1m.et 22ę.qu.79. 3.4m.etq.110.3.c.
62 In omni malo est aliquid boni,1a.q.49.3.c.et q.103.7.1m.et q.109.1.1m.et 12ę.q.18.1.c.1m.et q.35.6.c.et q.73.2.c.fi.et 22ę.q.172.6.c.
63 Bonum et virtus transſumptiuè dicitur etiam in malis,ſicut dicitur bonus latro.12ę.q.55,3.1m.et q.92.1.c.et22ę.q.45.1.1m.q.47.13.c.et 92.1.1m.
64 Omne malum fundatur in aliquo bono.3a.q.103.7.1m.
65 Bonum et malum ex genere ſunt reſpectu obiecti.12ę.q.18.2.o.
66 Illud,quod eſt ſecundum ſe malum ex genere, non poteſt eſſe bonum, & licitum.22ę.q.110.3.c.
67 Malum aliquando dicitur contrarium bono,quia non priuatur totum bonum,ſed aliquid de bono remanet,22ę.q.33.5.c.princ.
68 Non omnis carentia boni eſt malum,ſed tantum debiti.1a.q. 48.2.1m.& 3.c.2m.& 5.1m.& q.49.1.c.
69 * Subiectum cuiuslibet mali eſt bonum deficiens, id eſt in potentia.1a. q.11.2.1m,& q.17.4.2m.& q.48.3.o.& q.41.1.c.& 3.c.& q.103 7.1m.
70 Bonum eſt naturaliter prius malo.12ę.q.25.2.o.
71 Bonum eſt cauſa mali,per accidens tantum.1a.q.49.1.& 9.& 3.c.& 12ę. q.75.1.o.
72 Cauſa mali,non eſt niſi bonum deficiens.12.q.18.1.1m.
73 Bonum & malum per accidens,id eſt in concreto,cõtrariantur,ſed per ſe,ideſt in abſtracto,opponuntur priuatiuè.1a.q.48.1.3m.&2.1m.& 2m.
74 Bonum & malum dicuntur contraria,& ſunt genera, id eſt, generales conditiones omnium contrariorum.1a.q.48.1.1m.
75 * Summum malum,non contrariatur ſummo bono ſecundum rem, ſed ſecundum vocem.1a.q.39.3.2m.
76 Nullum malum opponitur ſummo bono contrariè,nec priuatiuè, niſi indirecte id eſt ſecundum rationem communem boni.1a.q.17.4.3m.& q.49.3.2m.
77 Mala eſſe,& fieri, non eſt bonum ſimpliciter, ſed tantum per accidens, inquantum ſunt occaſio bonorum.1a.q.19.9.o.
78 Malum tollit totum bonum ſibi oppoſitum,& minuit habilitatem:non autem tollit ſubiectum eius.1a.q.48.4.o. & 12ę.q.85.1.2.4. o. & quæſt. 93.6.2m,
79 Malum corrumpit bonum ſibi oppoſitum formaliter & priuatiuè, non autem effectiuè,1a.q.48.1.4m.& 49.3.c.& 12ę.q.85.1.4m.
80 Inter bonum & malum ciuile, vel ad alterum eſt medium,non autem abſolutè.1a.q.48.1.3m.&12ę.q.18.8.1m.
81 Bonitas creaturæ,non eſt eius eſſentia.1a.q.6.3.3m.
82 * Nulla creatura eſt bona per eſſentiam.1a.q.6.3.o.& q.103.2.c.&12ę.q. 2.8.c.& q.9.6.c.
83 Maximum bonum in creaturis eſt bonum ordinis vniuerſi. 1a. q. 22.4.c. & q.25.6,3m.& q.47,2.c.& q-49.2.c.& q.50.3.c.fi.& 22ę.q.12.2.c.
84 Cuiuslibet creaturę ſecundum ſe conſideratæ, duplex eſt bonitas.ſ.eſſentialis,& accidentalis.1a.q.2.5.6.c.
85 Creatura ex eſſe vel eſſentia,eſt bona ſecundum quid,ſed ex accidentibus,eſt bona ſimpliciter.1a.q.5.1.1m.
86 Ipſum vniuerſum,& quælibet creatura,poteſt eſſe melior quàm ſit bonitate accidentali,non autem eſſentiali.1a.q.25.6.o.
87 * Qualibet re creata poteſt eſſe alia res creata melior bonitate eſſentiali.& accidentali.1a.q.25.6.o.
88 Bonum cuiuslibet creaturæ conſiſtit in ſpecie,modo,& ordine. 1a.q.5. 5.o.& q.6,1.1m.& 12ę.q.63.2.3m.& q. 85. 4. o. & 22ę.q. 19.11.c.& q.27. 6.1m.& q.109.2.c.3m.& q.114.1.c.
89 Hominis. & homo dicitur bonus ſimpliciter, ſecundum voluntatem, quia ipſa imperat cuiliibet potentiæ. Secundum quid autem,per intellectum,vel alias potentias.1a.q.5.4.3m.&q.48.6.c.& 12ę.q.34.4.c.& q. 56.3.c.& q.96,3.2m.
90 Bonum hominis,vt eſt homo,eſt bonum ſecundum rationem, non autem ſecundum ſenſum.1a.q.49.3.5m.& 12ę.q.71.2.c.& 22ę.q.123.1.2.c. & q.129.3.c.& q.141.1.6.c.
91 Bonum hominis conſiſtit principaliter in actibus interioribus. 22ę.q. 27.6.3m.& q.30.4.o.
92 Bonum hominis conſiſtit in coniunctione eius ad Deum. 12ę. q. 98. 5. 2m.& 22ę.q.27.6.3m.& q.30.4.& q.186.1.c.
93 Totum bonum hominis conſiſtit in ſubiectione eius ad Deum. 22ę.q. 19.11.q.81.7.c.& q.104.4.2m.
94 Omnes homines appetunt vnum bonum formaliter, non autem materialiter.12ę.q.1.7.o.
95 * Homo naturaliter in bonum tendit.22ę.q.34.5.o.
96 Bonum cuiuslibet virtutis, eſt conueniens homini ſecundum rationem,ideo conuenit ei naturaliter.12ę.q.54.3.c.
97 Impoſsibile eſt, quòd aliquis homo ſit bonus, niſi ſit bene proportionatus bono communi.12ę.q.92.1.3m.
98 Qui quærit bonum commune,querit proprium:quia bonum proprium non poteſt eſſe ſine communi: & bona diſpoſitio partis, eſt in reſpectu ad [illegible]um.22ę.q.47.10.2m.& q.61.2.3m.
99 Omne bonum creatum eſt minus bono hominis obiectiuo,non autem intrinſeco,& inhærenti.12ę.q.2.8.3m.
100 Bonum animæ eſt melius bono corporis, & hoc bonis exterioribus, & bonum vitæ contemplatiuæ,bono actiuę.12ę.q.2.5.c.&22ę.q.104. 3.c.& q.152.2.4.c.
101 Bonum multitudinis, eſt maius quàm bonum vnius qui eſt de multitudine,non autem quàm bonum vnius extrinſecum, ad quod multitudo ordinatur.22ę.q.39.2.2m.
102 In ſpiritualib. bonis debet homo ſemper ſibi magis prouidere quàm aliis, ſed in temporalibus, laudabiliter liberalis facit econuerſo.22ę. q.117.1.1m.
103 Bonũ hominis triplex,ſ.animæ.corporis,& exteriora.12ę.q.84.4.c.& 22ę.q.73.3.c.& q.85.3.2m. q.104.3.c.q.118.5.c.q.152.2.4. c.& q.186.7.c.
104 Bonum hominis duplex.ſ.ſimpliciter,id eſt, vltimus finis eius,& omnia ducentia in eum,& bonum ſecundum quid,id eſt,vt nunc,vel ſecundum aliquid bonum.12ę.q.114.10.c.& 22ę.q.23.7.c.
105 Bona hominis triplicia,ſ.minima,vt bona fortunæ,media, id eſt naturalia,et magna,id eſt,habitus virtuoſi. Et eorum triplex eſt fructus,ſ. fructus honeſtæ conuerſationis,ſacræ deuotionis,et iocundæ pietatis,12ę.q.85.4.c.et 22ę.q.108.4.c.et 118.5.c.
106 In bonis corporis hominis tria ſunt per ordinẽ,ſ.integritas corporis quies,et delectatio ſenſus,et vſus membrorum. Primum tollitur per occiſionem vel mutilationem,ſecundum per verbera,tertiũ per carcerem,22ę.q.65.3.c.
107 Bonum vnius hominis continetur alteri dupliciter,ſ.per charitatem, et per intentionem facienti.3a.q.82.6.3m.
108 Bonum naturæ hominis triplex,ſcilicet principia naturæ cum proprietatibus eius,inclinatio ad virtutes,et originalis iuſtitia.Tertium totaliter tollitur per peccatum.Secundum minuitur,primum autem integrum manet,12ę.q.85.1.2.4.o.et q.93.6.2m.et 22ę.q.10.4.c.et q.23. 7.1m.et q.33.5.c.
109 Bonum proportionatum communi ſtatui naturæ eſt vt in pluribus,ex cedens vero vt in paucioribus,defectus autẽ econuerſo,1a.q.23.7.3m
110 Eccleſiæ.et Bona eccleſiaſtica debent diuidi in quatuor partes, quarũ vna debetur epiſcopo,alia fabricæ,tertia pauperibus,et quarta beneficiato,22ę.q.185.7.c.
111 In neceſſitate non debent emi poſſeſſiones de bonis eccleſiaſticis, nec in theſauris reponi,22ę.q.175.6.4m.
112 Epiſcopi et alij clerici habẽt verum dominium bonorum propriorum, non autem eccleſiaſticorum,ſed tantum ſunt diſpenſatores,22ę.q.63. 2.1m.e q.119.3.1m.et q.185.7.c.
113 Epiſcopi et clerici poſſunt diſponere de ſua quarta,ſicut de bonis propriis,22ę.q.185.7.c.
114 Epiſcopi et clerici poſſunt dare moderatè ſuis conſanguineis de bonis eccleſiaſticis in ſuum vſum deputatis,22ę.q.185.7.2m.
115 Epiſcopi et clerici peccant,ſi in articulo neceſſitatis poſſunt viuere de patrimonio,et viuant de bonis eccleſiaſticis,22ę.qu.185.3.7.3m.et qu. 187.4.1m.
116 Si epiſcopi vel clerici retinent ſibi de bonis eccleſiaſticis diuiſis vel in diuiſis,notabiliter vltra quartam, peccant mortaliter, 22ę.q.185. 7.c.
117 Prelatus tripliciter furripit bona eccleſię,et tenetur reſtituere.ſ.ſi rem eccleſiæ nõ ſibi deputatam,ſed alteri,ſibi vſurparet,puta ſi epiſcopus vſurparet ſibi rem capituli, ſi rem eccleſiæ ſuæ cuſtodiæ deputatam, in alterius dominium transferat,puta conſanguinei vel amici,et ſi ſolo animo furriperet,dum ſcilicet incepit habere animum poſſidendi eam,vt ſuam,et non nomine eccleſiæ,22ę.q.62.5.5m.et q.185.7.c.
118 Malè diſpenſans bona hoſpitalis,tenetur reſtituere,non autem diſpenſans bona beneficij,quo ad ſuam portionem, ſed tenetur pœnitere, 22ę.q.62.5.5m.et q.185.7.c.in principio.
119 Bona temporalia,quaſi nihil ſunt,reſpectu futurorum,22ę.q.36. 2.c. fi.
120 Bona temporalia, ſecundum ſe ſunt bona, ſecundum quid, ſed vt ducunt ad beatitudinem,ſunt bona ſimpliciter,12ę.q.114.10.c.
121 Bona exteriora vt diuitiæ et honores, ſunt bona ſimpliciter,id eſt, abſolutè et ſecundum naturam ſuam,non tamen omnibus modis,et circa hæc eſt iuſtitia,ſed virtutes ſunt bona ſimpliciter,ideſt vniuerſaliter,22ę.q.58.10.2m.
122 Exteriora bona,ſont bona inſtrumentaliter, non autem principaliter licet ſecundum Stoicos ſint nulla,12ę.q.59.3.c.et 22ę.qu.58.1.o.2m.et q.125.4.3m.et 3a.q.15.6.2m.
123 Bona temporalia non ſunt præmia virtutum, nec ſubtractio eorum eſt pœna peccati principaliter,12ę.q.87.7.c.2m.et q.108.3.4m.
124 Bona temporalia ſunt eius,cui Deus concedit, quo ad proprietatem, ſed quo ad vſum,ſunt etiam aliorum,22ę.q.32.5.2m.
125 Deus dat iuſtis tantum de bonis et malis temporalibus,quantum expedit eis ad beatitudinem,12ę.q.87.7.2m.et q.114.10.c.
126 Deus dat malis bona temporalia,et bonis mala temporalia,vt referuet maiora,ideſt æterna,12ę.q.87.7.2m.
127 Bona temporalia dantur indignis à Deo ad correptionem,vel ad damnationem eorum,12ę.q.87.7.2m.et 22ę.q.36.2.c.fi.
128 Omnia temporalia bona et mala æqualiter eueniunt bonis et malis quo ad ſubſtantiam,non autem quo ad finem.12ę.q.114.10.4m.
129 Temporalia nullius momenti ſunt reſpectu ſpiritualium. 12ę. q.2.6.c. fi,et q.87.7.2m.et 22ę.q.36.2.c.fi.
130 Bona ſpiritualia ſatiant in perpetuum, non autem tẽporalia,quia temporalia paulatim ſumũtur et corrumpũtur.12ę.q.3.1.5.c.et q.32.2.c.fi.
331 Bona temporalia non habita appetuntur, ſed habita faſtidiunt, ſpiritualia verò econuerſo.12ę.q.2.1.3m,et 32.2.c.fi.et q.33.2.o.
132 Bona ſpiritualia, non ſapiunt habentibus affectum infectum amore delectationum corporalium,et præcipuè venerearum. 22ę.q.20.4.c. et q.46.2.c.
133 Bona ſpiritualia poſſunt ſimul à multis integrè poſſideri, non autem corporalia.12ę.q.28.4.2m.& 3a.q.23.1.3m.
134 Promiſsiones bonorum temporalium in veteri lege, fuerunt figuræ ſpiritualium in noua lege.12ę.q.114.10.1m.
135 Bonum morale præcipuè conſiſtit in conuerſione ad Deum,& malum in auerſione.22ę.q.19.2.2m.
136 Bonum & malum in ſpeciali modo ſcilicet morale inuenitur in habentibus electionem.1a.q.48.5.c.
137 Bonum in naturalibus & moralibus duplex.ſ.eſſentiale,et accidentale.12ę.q.18.3.3m.
138 Omne bonum honeſtum,vel vtile,eſt bonum morale, non autem omne delectabile,eſt bonum moraliter, quia illa dicuntur ſecundum rationem,illud autem ſecundum appetitum.12ę.q.34.2.1m.
139 Boni mores dicuntur qui rationi congruunt, mali verò,qui à ratione diſcordant.12ę.q.100.1.c.
140 Bonũ nõ cõtrariatur bono in moralib.ſed tantũ in aliis,12ę.q.31.8.1m

141 * Virtus

141 * Virtus eſt bona ſeipſa,non autem per aliam bonitatem.12ę.q.55.4.1m.
142 * Bonum quod ponitur in diffinitione virtutis, non eſt bonum tranſcendens,ſed bonum rationis,12.q.54.3.2m.& q.55.4.2m.
143 Ad bonum operandum,requiritur virtus moralis inclinans,& prudẽtia dirigens,12ę.q.113.1.2.
144 Actus exterior addit ad bonitatem vel malitiam, ex obiecto vel circunſtantiis,actui voluntatis,non autem ex fine, niſi actus voluntatis fiat melior vel peior tripliciter.ſ.ſecundum numerum,extenſiuè vel intenſiuè.12ę.q.20.4.& q.24.3.c.& 22ę.q.76.4.2m.
145 Eadem bonitas vel malitia ex fine,eſt actus exterioris,& actus voluntatis,non autem aliæ.12ę.q.20.3.o.& 4.2m.
146 Tota bonitas vel malitia actus exterioris ex fine, eſt ex actu voluntatis,non autem aliæ,ſed conuerſo.12ę.q.20.2.o.
147 Bonitas & malitia ex fine, prius eſt in actu voluntatis, quàm in actu exteriori.Similiter quę eſt ex obiecto vel circunſtantiis,vt eſt in executione operis.Sed vt eſt in ordinatione & apprehenſione rationis, eſt econuerſo.12ę.q.20.1.o.
Bos habet quinque vtilitates,ſcilicet,quia immolatur,arat,comeditur lac & coriũ dat.Ideo furans,reddebat quinque pro vno. 12ę.q.105.2.9m.
1 Brachium ſignificat potentiam operatiuam, quæ tripliciter impeditur ſcilicet à Deo,à diabolo, & ab vtroque.1a.q.100.10.3m.
Bubo nocte paſtum quærit. Ideo ſignificat luxurioſos qui delectari quærunt in nocturnis operibus quæ agunt.12ę.q.102.6.1m.co.3.
Bucella quam porrexit Chriſtus Iudæ,non fuit corpus Chriſti, ſed purus panis.3a.q.81.2.3m.

C

A Cadere non permittit Deus aliquos, niſi alios erigat, 1a. quæſt. 23. 6.1m.
Caim, & Reprobatur verbum Caim dicentis: Maior eſt iniquitas mea quàm vt veniam merear,quia miſericordia Dei peccantibus per pœnitentiam veniam præbet, abſque vllo termino. 3a. q. 84.10.c.fi.
1 Calix debet eſſe de auro,vel argento,vel ſtanno.3a.q.83.3.6m.
2 Sicut non poteſt facere aliquis eccleſiæ prælatus,quod calix conſecratus deſinat eſſe cõſecratus ſi maneat integer, ſic multo minus poteſt facere,vt homo Deo conſecratus quandiu viuit, conſecratus eſſe deſiſtat, & quòd ille qui profeſſus eſt religionem, non ſit religioſus. 22ę.q.88.11.c.
1 Si calor ſubſiſteret,ita calefaceret,ſicut nunc inhærens.1a.q.56.1.c.
2 Calor naturalis agit in virtute animæ, vt inſtrumentum eius. 1a.q.115.1. 5m.& q.118.1.3m.
3 Calor naturalis digerendo generat pinguedinem, quæ ipſum conſeruat,quaſi eius nutrimentum.22ę.q.82.2.2m.
4 Calor diſponens ad formam ignis,manet poſt aduentum eius, non qui dem idem numero,ſed idem ſpecie, quia nõ eſt idem ſubiectum eius. 3a.q.7.13.2m.& q.9.3.2m.
5 Ignis quantumcunque calidus, non calefaceret, niſi eſſet motus cæli. 12ę.q.109.1.c.
6 Calor,& aliæ qualitates tangibiles,erunt in corpore glorioſo ex natura ſua, quæ non erunt reductæ ad medium rei ſecundum ęquidiſtantiam ab extremis acceptum,ſed ad medium proportionis,ſecundum quòd competit optimæ complexioni humanæ in ſingulis partibus. Et ideo tactus illorum corporum eſt delectabiliſsimus, quia potentia ſemper delectatur in conuenienti, & triſtatur in exceſſu.3a.q.54. 2.1m.& 2m.
7 Virtus in ſemine,agit per triplicem calorem,ſcilicet animalis,elementi et cæli.1a.q.118.3.3m.
Caluariæ locus dicitur communis locus decollatorum,non autem à capi capite Adæ ibi ſepulti.3a.q.46.10.3m.
1 Calumnia eſt falſa et malitioſa impoſitio criminis.22ę.quæſt.68.3.c.1m.
2 Calumnia eſt defenſio criminis,per fraudes,dolos et mendacia. 22ę.q. 69.2.3.c.
Ars campſoria vtitur de ſe numiſmate ad debitum et idoneum vſum: et ratio eſt, quia illud lucrum vel illud quod plus accipitur à campſoribus in tali permutatione monetæ, non accipitur ratione pecuniæ quæ de ſe parit pecuniam, ſeu de ſe eſt inuendibilis,ſed ad vitandum damnum, ſine ratione periculi vel intereſſe, vt ſubueniatur ſalariis penſionum domorum, miniſtrorumque, et laboribus et expenſis in arte neceſſaria et licita, ne fruſtra ponant operam et ſudorem ſuum ad vtilitatem aliorum.22ę.q.78.2.4m.
1 Canis in veteri lege non offerebatur,quia erat animal immundum.Nec redimebatur:quia eo vtebãtur idololatræ in ſuis ſacrificiis.Et ſignificat rapacitatem,de qua non ſolet fieri oblatio. Sed alia animalia immunda redimebantur12ę.q.102.3.7m.22ę.q.86.3.2m.
2 Canis videtur vti ſyllogiſmo diuiſiuo.12ę.q.13.2.ar.3.3m.
Canonicus regularis poteſt tranſire ad religionem monachorum et non econuerſo niſi ſint laici.22ę.q.189.8.2m.
1 Cantus,et laus vocalis erit in beatis poſt reſurrectionem. 22ę. q.13.4.c.
2 Cantus et laus vocalis Dei ſalubriter fit in eccleſia, ad deuotionem excitandam.22ę.q.91.o.
3 Cantus theatricus, vel aliquod aliud artificiale organum in eccleſia ad delectationem,vel oſtentationem,improbatur.22ę.q.91.2.2m.et 4m.
4 Diaconi et prælati non debent cantibus inſiſtere, ſed prædicationi,doctrinæ,et eleemoſynis.22ę.q.9.3.3m.
Capacitas duplex.ſ.naturalis potentiæ,et obedientialis.Prima ſemper impletur ſecundum genus ſingulorum,et non ſecundum quodlibet indiuiduum:ſecunda verò neutro modo,3a.q.1.3.3m.
1 * Capitale vitium dicitur à capite membro, quia pœna capitis punitur:vel quia eſt cauſa finalis per ſe multorum peccatorum. 12ę.q.84. 3.4.o.et 22ę.q.34.5.c.et 35.4.c.et q.118.7.8.c.et q.148.5. c. et q.153.4.o. et 158.6.c.2m.
2 Capitalia dicuntur:quia vt in pluribus alia oriuntur ex eis, licet quandoque aliquod vitium ex bono oriatur, * per abuſum vt ex obiecto, non autem vt ex principio.22ę.q.55.4.1m.
3 Vitia capitalia dicũtur à fine proprio,non quidem omnium, ſed eorum ex quibus ſæpius alia oriuntur, non autem ab vltimo, 22ę.q.24. 5.c.& q.35.4.c.& 36.4.1m.
4 Diuiſio,& vitia capitalia ſunt tantum ſeptem, ad quæ omnia alia reducuntur,ſ.vana gloria,accidia,inuidia,ira, auaritia,gula,& luxuria,12ę. q.84.4.o.
5 Capitulum.& Prælatus præeſt in capitulo,ſicut iudex in foro iudiciali, 22ę.q.33.7.1m.
1 Caput naturale habet tria reſpectu aliorum membrorum,ſ.ordinem,perfectionem,& virtutem influendi,3a.q.8.1.8.c.
2 Caput ſignificat multa,ſecundum ſimilitudines ad multas proprietates eius,22ę.q.84.3.4.o.& 3a.q.8.1.8.c.
3 Omnes operationes animales,a capite principium habent,3a.q.8.1.c.
4 Caput influit in alia membra dupliciter,ſ.intra & extra,gubernando actiones exteriores,3a.q.8.6.7.c.
5 In capite vigent omnes ſenſus: in cæteris verò membris, eſt tantum vnus ſenſus.ſ.tactus.3a.q.9.1.c.& q.66.7.3m.
1 Character non eſt propriè in genere,nec in ſpecie, ſed reductiuè, ſicut ens incompletum,quia eſt potentia inſtrumentalis,3a.q.63.2.c.fi.
2 Character eſt in ſecunda ſpecie qualitatis,3a.q.93.2.o.
3 Diffinitio triplex characteris,3a.q.63.3.5.c.& q.72.5.2.
4 Character eſt potentia, qua renati in vitam ſpiritualem, poſſunt facere operationes ſimiles virtutibus,quibus ſacramenta efficaciam habent, 3a.q.72.5.c.
5 Character eſt duplex,ſcilicet potentia actiua,& paſſiua,3a.q.63.2.c.
6 Character eſt ſacramentum,& res ſacramenti,3a.q.63.3.2m.& 6.3m.& q. 66.1.1m.
7 Character habet rationem ſigni ratione ſacramenti ſenſibilis, & ratione configurationis,3a.q.63.1.2m.& 1.4m.
8 Character eſt participatio ſacerdotij Chriſti,3a.q.63.3.5.c.& q. 63.3.3m.
9 Subiectum,& Character eſt ſubiectiuè in anima,ſicut virtus inſtrumentalis,3a.q.50.4.3m.& q.66.2.c.& 5.1m.& 2m.& q.64.1.c.
10 Character eſt ſubiectiuè in potentia animæ, & non immediatè in eſſentia animæ,3a.q.63.4.o.
11 Character eſt principaliter in potentia intellectiua.et ſecundariò in affectiua,3a.q.63.4.3m.et 5.c.
12 Character ſemper manet,etiam in damnatis:quia eſt indelebilis,3a.q.50. 4.3m.et q.63.2.c.et 5.o.et q.64.9.3m.et q.66.9.c.et q.82.8.c.
13 Chriſtus nullum habuit characterem,3a.q.63.5.6.c.
14 Chriſtus eſt character patris,1a.q.63.1.2m.
15 Comparatio et non habens characterem baptiſmi,nullum alium recipere poteſt,quia ille præſupponitur de neceſſitate ab omni alio, 3a. qu. 73.6.o.
16 Character baptiſmi, eſt alius à charactere confirmationis et ordinis, quia ſunt ad diſtinctos actus,3a.q.72.5.c.
17 Character baptiſmi, eſt potentia paſſiua, ſed character confirmationis et ordinis eſt potentia actiua,3a.q.63.3.c.
18 Character eſt à tota Trinitate,ſed appropriatur filio,3a.q.64.1.c.
19 Character ſacramentalis,eſt propriè character Chriſti,tanquam ducis, quo configurantur fideles ſacerdotio Chriſti,3a.q.63.3.o.
20 Character ſecundum omnes imprimitur in quibuſdam ſacramentis,3a. q.63.1.o.
21 Character imprimitur ſolum in ſacramentis nouæ legis,3a.q.62.6.3m.et q.63.1.3m.et 2.c.
22 Character imprimitur ſolum in tribus ſacramentis.ſ.baptiſmo, confirmatione,et ordine,3a.q.63.60.et q.72.5.o.et q.80.10.1m.
23 Character eſt cauſa gratiæ ſacramentalis,3a.q.63.2.o.et q.69.10.o.
24 Per characterem deputantur fideles ad actus conuenientes præſenti eccleſiæ:per prædeſtinationem verò ad præmium vitæ æternæ, 3a. qu. 63.1.1m.et 2.c.
25 Character beſtiæ,eſt obſtinata malitia,vel profeſſio illiciti cultus, 3a.q. 63.3.3m.
Charadrion eſt auis garrula,ideo ſignificat loquaces.12ę.q.102.6.1m.fi.

1 Charitas eſt accidens,22ę.q.23.3.3m.
2 Charitas eſt habitus in anima creatus,contra magiſtrum ſententiarum,22ę.q.23.2.o.
3 Charitas eſt virtus,22ę.q.23.3.o.et q.72.1.c.
4 * Charitas poteſt dici virtus generalis,22ę.q.58.6.c.et 3a.q.85.2.1m.
5 Charitas non poteſt dici virtus generalis,inquantum ordinat actus omnium virtutum ad bonum diuinum.Sed vt reſpicit bonum diuinum vt proprium obiectum,eſt virtus ſpiritualis,22ę.q.58.6.c.et 3a.q.85. 2.1m.
6 Charitas eſt amicitia,12ę.q.65.5.c.et q.66.6.2m.et 22ę.q.23.1.o.q.24.2.1.
7 Charitas eſt radix omnium virtutum,12ę.q.62.4. c.et q.65.5.2m. et q.7. 4 c.et q.84.1.1m.et 22ę.q.23.8.2m.et q.139.2.2m.
8 Charitas eſt mater omnium virtutum.12ę.q.62.4.c.et 22ę.qu.23.8.3m.et q.186.7.1m.
9 * Charitas eſt forma omnium virtutum.12ę.q.62.4.c.et 22ę.q.4.3. o.et q. 23.8.o.et q.24.12.4m.
10 Charitas qua formaliter diligimus,eſt quædã participatio diuinæ charitatis,quæ Deus eſt,22ę.q.23.2.1m.et 3.3m.et q.24.2.1m.et 7.c.
11 Charitas eſt amor Dei,non qualiſcunque,ſed quo diligitur Deus,vt beatitudinis obiectum,12ę.q.65.5.1m.et q.109.3.1m.et 3m.et qu.103. 3.1m.et 3m.et 22ę.q.23.4.c.
12 Charitas non poteſt eſſe informis,22ę.q.24.12.4m. q.45.4.c. q.136.3.c. et 3a.q.79.1.c.fi.
13 Actus charitatis duplex,ſ.elicitus et imperatus.3a.q.85.2.1m.
14 * Motus mentis humanæ in fruitione Dei, in qua conſiſtit vita æterna, eſt actus charitatis.12ę.q.114.4.c.
15 Obiectum charitatis proprium et principale et formale, eſt bonitas ſumma,id eſt,Dei.22ę.q.4.3.2m.et q.13.2.c.et q.23.5. 2m. et q. 24.1.ca.et 4.2m.
16 Charitas pro obiecto habet vltimum finem.ſ.beatitudinem æternam. 22ę.q.23.4.2m.et q.24.3.3m.et 10.c.et q.44.5.c.
17 Charitas habet duo obiecta.ſ.principale,ideſt bonitatem Dei,et ſenundarium,id eſt bonum proximi.22ę.q.32.2.3m.et q.66.6.c.

18 Cha-

q.60.1.1m.
57 Bonum est primum cadens in apprehensione rationis practicæ. 12ę. q.94.2.c.
58 Sicut bonum nominat illud in quod tendit appetitus, ita verum nominat illud in quod tendit intellectus.1a.q.16.1.3.c.
59 Verum est bonum intellectus, et falsum est malum eius.12ę.q.55.4.c.et q.57.2.3m.et q.64.3.c.et 22ę.q.1.3.1m.et q.4.5.c.1m,
60 Bonum est fortius malo.12ę.q.60.5.4m.
61 Bonum difficilius constituitur,quàm malum.12ę.q.18.4.3m. et q. 19.6.1. et 7.3m.et q.20.2.o.et quæſ.35.8.1m. et q.71.4.2m.et 5. 1m,et 22ę.qu.79. 3.4m.etq.110.3.c.
62 In omni malo est aliquid boni,1a.q.49.3.c.et q.103.7.1m,et q.109.1.1m.et 12ę.q.18.1.c.1m,et q.35.6.c.et q.73.2.c.fi.et 22ę.q.172.6.c.
63 Bonum et virtus tranſlumptiue dicitur etiam in malis,ſicut dicitur bonus latro.12ę.q.55,3.1m.et q.92.1.c.et22ę.q.45.1.1m.q.47.13.c.et 92.1.1m.
64 Omne malum fundatur in aliquo bono.3a.q.103.7.1m.
65 Bonum et malum ex genere ſunt reſpectu obiecti.12ę.q.18.2.o.
66 illud,quod eſt ſecundum ſe malum ex genere, non poteſt eſſe bonum, & licitum.22ę.q.110.3.c.
67 Malum aliquando dicitur contrarium bono,quia non priuatur totum bonum,ſed aliquid de bono remanet,22ę.q.33.5.c.princ.
68 Non omnis carentia boni eſt malum,ſed tantum debiti.1a.q. 48.2.1m.& 3.c.2m.& 5.1m.& q.49.1.c.
69 * Subiectum cuiuſlibet mali eſt bonum deficiens, id eſt in potentia.1a. q.11.2.1m.& q17.4.2m.& q.48.3.o.& q.41.1.c.& 3.c.& q.103 7.1m.
70 Bonum eſt naturaliter prius malo.12ę.q.25.2.o.
71 Bonum eſt cauſa mali,per accidens tantum.1a.q.49.1.& o.& 3.c.& 12ę. q.75.1.o.
72 Cauſa mali,non eſt niſi bonum deficiens.12.q.18.1.1m.
73 Bonum & malum per accidens,id eſt in concreto,cõtrariantur,ſed per ſe,ideſt in abſtracto,opponuntur priuatiuè.1a.q.48.1.3m.&2.1m.& 2m.
74 Bonum & malum dicuntur contraria,& ſunt genera,id eſt, generales conditiones omnium contrariorum.1a.q.48.1.1m.
75 * Summum malum,non contrariatur ſummo bono ſecundum rem, ſed ſecundum vocem.1a.q.39.3.2m.
76 Nullum malum opponitur ſummo bono contrariè,nec priuatiuè, niſi indirectè id eſt ſecundum rationem communem boni.1a.q.17.4.3m.& q.49.3.2m.
77 Mala eſſe,& fieri, non eſt bonum ſimpliciter, ſed tantum per accidens, inquantum ſunt occaſio bonorum.1a.q.19.9.o.
78 Malum tollit totum bonum ſibi oppoſitum,& minuit habilitatem:non autem tollit ſubiectum eius.1a.q.48.4.o. & 12ę.q.85.1.2.4. o. & quæſt. 93.6.2m.
79 Malum corrumpit bonum ſibi oppoſitum formaliter & priuatiuè, non autem effectiuè,1a.q.48.1.4m.& 49.3.c.& 12ę.q.85.1.4m.
80 Inter bonum & malum ciuile, vel ad alterum eſt medium,non autem abſolutè.1a,q.48.1.3m.&12ę.q.18.8.1m.
81 Bonitas creaturæ,non eſt eius eſſentia.1a.q.6.3.3m.
82 *Nulla creatura eſt bona per eſſentiam.1a,q.6.3.o.& q.103.2.c.& 12ę.q. 2.8.c.& q.9.6.c.
83 Maximum bonum in creaturis eſt bonum ordinis vniuerſi. 1a. q. 22.4.c. & q.25.6.3m.& q.47.2.c.& q-49.2.c.& q.50.3.c.fi.& 22ę.q.12.2.c.
84 Cuiuſlibet creaturę ſecundum ſe conſideratæ, duplex eſt bonitas.ſ.eſſentialis,& accidentalis.1a.q.25.6.c.
85 Creatura ex eſſe vel eſſentia,eſt bona ſecundum quid,ſed ex accidentibus,eſt bona ſimpliciter.1a.q.5.1.1m.
86 Ipſum vniuerſium,& quælibet creatura,poteſt eſſe melior quàm ſit bonitate accidentali,non autem eſſentiali.1a.q.25.6.o.
87 * Qualibet re creata poteſt eſſe alia res creata melior bonitate eſſentiali.& accidentali.1a.q.25.6.o.
88 Bonum cuiuſlibet creaturæ conſiſtit in ſpecie,modo,& ordine. 1a.q.5. 5.o.& q.6.1.1m.& 12ę.q.63.2.3m.& q. 85. 4. o. & 22ę.q. 19.11.c.& q.27. 6.1m.& q.109.2.c.3m.& q.114.1.c.
89 Hominis. & homo dicitur bonus ſimpliciter, ſecundum voluntatem, quia ipſa imperat cuiliet potentiæ. Secundum quid autem,per intellectum,vel alias potentias.1a.q.5.4.3m.&q.48.6.c.& 12ę.q.34.4.c.& q. 56.3.c.& q.96,3.2m.
90 Bonum hominis,vt eſt homo,eſt bonum ſecundum rationem, non autem ſecundum ſenſum.1a.q.49.3.5m.& 12ę.q.71.2.c.& 22ę.q.123.1.2.c. & q.129.3.c.& q.141.1.6.c.
91 Bonum hominis conſiſtit principaliter in actibus interioribus. 22ę.q. 27.6.3m.& q.30.4.o.
92 Bonum hominis conſiſtit in coniunctione eius ad Deum. 12ę. q. 98. 5. 2m.& 22ę.q.27.6.3m.& q.30.4.& q.186.1.c.
93 Totum bonum hominis conſiſtit in ſubiectione eius ad Deum. 22ę.q. 19.11.q.81.7.c.& q.104.4.2m.
94 Omnes homines appetunt vnum bonum formaliter, non autem materialiter.12ę.q.1.7.o.
95 * Homo naturaliter in bonum tendit.22ę.q.34.5.o.
96 Bonum cuiuſlibet virtutis, eſt conueniens homini ſecundum rationem,ideo conuenit ei naturaliter.12ę.q.54.3.c.
97 Impoſsibile eſt, quòd aliquis homo ſit bonus, niſi ſit bene proportionatus bono communi.12ę.q.92.1.3m.
98 Qui quærit bonum commune,querit proprium:quia bonum proprium non poteſt eſſe ſine communi: & bona diſpoſitio partis, eſt in reſpectu ad totum.22ę.q.47.10.2m.& q.61.2.3m.
99 Omne bonum creatum eſt minus bono hominis obiectiuo,non autem intrinſeco,& inhærenti.12ę.q.2.8.3m.
100 Bonum animæ eſt melius bono corporis, & hoc bonis exterioribus, & bonum vitæ contemplatiuæ,bono actiuę.12ę.q.2.5.c.&22ę.q.104. 3.c.& q.152.2.4.c.
101 Bonum multitudinis, eſt maius quàm bonum vnius qui eſt de multitudine,non autem quàm bonum vnius extrinſecum, ad quod multitudo ordinatur.22ę.q.39.2.2m.
102 In ſpiritualib. bonis debet homo ſemper ſibi magis prouidere quàm aliis, ſed in temporalibus, laudabiliter liberalis facit econuerſo.22ę. q.117.1.1m.
103 Bonũ hominis triplex,ſ.animæ.corporis,& exteriora.12ę.q.84.4.c.& 22ę.q.73.3.c.& q.85.3.2m. q.104.3.c.q.118.5.c.q.152.2.4. c.& q.186.7.c.
104 Bonum hominis duplex.ſ.ſimpliciter,id eſt, vltimus finis eius,& omnia ducentia in eum,& bonum ſecundum quid,id eſt,vt nunc,vel ſecundum aliquid bonum.12ę.q.114.10.c.& 22ę.q.23.7.c.
105 Bona hominis triplicia,ſ.minima,vt bona fortunæ,media, id eſt naturalia,et magna,id eſt,habitus virtuoſi. Et eorum triplex eſt fructus,ſ. fructus honeſtæ conuerſationis,ſacræ deuotionis,et iocundæ pietatis,12ę.q.85.4.c.et 22ę.q.108.4.c.et 118.5.c.
106 In bonis corporis hominis tria ſunt per ordinẽ,ſ.integritas corporis quies,et delectatio ſenſus,et vſus membrorum. Primum tollitur per occiſionem vel mutilationem,ſecundum per verbera,tertiũ per carcerem,22ę.q.65.3.c.
107 Bonũ vnius hominis continetur alteri dupliciter,ſ.per charitatem, et per intentionem facienti,3a.q.82.6.3m.
108 Bonum naturæ hominis triplex,ſcilicet principia naturæ cum proprietatibus eius,inclinatio ad virtutes,et originalis iuſtitia.Tertium totaliter tollitur per peccatum.Secundum minuitur,primum autem integrum manet,12ę.q.85.1.2.4.o.et q.93.6.2m.et 22ę.q.10.4.c.et q.23. 7.1m.et q.33.5.c.
109 Bonum proportionatum communi ſtatui naturæ eſt vt in pluribus,excedens vero vt in pauciorib us,defectus autẽ econuerſo,1a.q.23.7.3m
110 Eccleſiæ.et Bona eccleſiaſtica debent diuidi in quatuor partes, quarũ vna debetur epiſcopo,alia fabricæ,tertia pauperibus,et quarta beneficiato,22ę.q.185.7.c.
111 In neceſſitate non debent emi poſſeſſiones de bonis eccleſiaſticis, nec in theſauris reponi,22ę.q.175.6.4m.
112 Epiſcopi et alij clerici habẽt verum dominium bonorum propriorum, non autem eccleſiaſticorum,ſed tantum ſunt diſpenſatores,22ę.q.63. 2.1m.e q.119.3.1m.et q.185.7.c.
113 Epiſcopi et clerici poſſunt diſponere de ſua quarta,ſicut de bonis propriis,22ę.q.185.7.c.
114 Epiſcopi et clerici poſſunt dare moderatè ſuis conſanguineis de bonis eccleſiaſticis in ſuum vſum deputatis,22ę.q.185.7.2m.
115 Epiſcopi et clerici peccant,ſi in articulo neceſſitatis poſſunt viuere de patrimonio,et viuant de bonis eccleſiaſticis,22ę.qu.185.3.7.3m.et qu. 187.4.1m.
116 Si epiſcopi vel clerici retinent ſibi de bonis eccleſiaſticis diuiſis vel in diuiſis,notabiliter vltra quartam, peccant mortaliter, 22ę.q.185. 7.c.
117 Prelatus tripliciter ſurripit bona eccleſię,et tenetur reſtituere.ſ.ſi rem eccleſiæ nõ ſibi deputatam,ſed alteri,ſibi vſurparet;puta ſi epiſcopus vſurparet ſibi rem capituli, ſi rem eccleſiæ ſuæ cuſtodiæ deputatam, in alterius dominium transferat,puta conſanguinei vel amici,et ſi ſolo animo ſurriperet,dum ſcilicet incepit habere animum poſſidendi eam,vt ſuam,et non nomine eccleſiæ,22ę.q.62.5.5m.et q.185.7.c.
118 Malè diſpenſans bona hoſpitalis,tenetur reſtituere,non autem diſpenſans bona beneficij,quo ad ſuam portionem, ſed tenetur pœnitere, 22ę.q.62.5.5m.et q.185.7.c.in principio.
119 Bona temporalia,quaſi nihil ſunt,reſpectu futurorum,22ę.q.36. 2.c. fi.
120 Bona temporalia, ſecundum ſe ſunt bona, ſecundum quid, ſed vt ducunt ad beatitudinem,ſunt bona ſimpliciter,12ę.q.114.10.c.
121 Bona exteriora vt diuitiæ et honores, ſunt bona ſimpliciter,id eſt, abſolutè et ſecundum naturam ſuam,non tamen omnibus modis,et circa hæc eſt iuſtitia,ſed virtutes ſunt bona ſimpliciter,ideſt vniuerſaliter,22ę.q.58.10.2m.
122 Exteriora bona,ſont bona inſtrumentaliter, non autem principaliter licet ſecundum Stoicos ſint nulla,12ę.q.59.3.c.et 22ę.qu. 58.1.o.2m.et q.125.4.3m.et 3a.q.15.6.2m.
123 Bona temporalia non ſunt præmia virtutum, nec ſubtractio eorum eſt pœna peccati principaliter,12ę.q.87.7.c.2m.et q.108.3.4m.
124 Bona temporalia ſunt eius,cui Deus concedit, quo ad proprietatem, ſed quo ad vſum,ſunt etiam aliorum,22ę.q.32.5.2m.
125 Deus dat iuſtis tantum de bonis et malis temporalibus,quantum expedit eis ad beatitudinem,12ę.q.87.7.2m.et q.114.10.c.
126 Deus dat malis bona temporalia,et bonis mala temporalia,vt reſeruet maiora,ideſt æterna,12ę.q.87.7.2m.
127 Bona temporalia dantur indignis à Deo ad correptionem,vel ad damnationem eorum,12ę.q.87.7.2m.et 22ę.q.36.2.c:fi.
128 Omnia temporalia bona et mala æqualiter eueniunt bonis et malis quo ad ſubſtantiam,non autem quo ad finem.12ę.q.114.10.4m.
129 Temporalia nullius momenti ſunt reſpectu ſpiritualium. 12ę. q.2:6.c. fi,et q.87.7.2m.et 22ę.q.36.2.c.fi.
130 Bona ſpiritualia ſatiant in perpetuum, non autem tẽporalia,quia temporalia paulatim ſumũtur et corrumpũtur.12ę.q.3.1.5.c.et q.32.2.c.fi.
331 Bona temporalia non habita appetuntur, ſed habita faſtidiunt, ſpiritualia verò econuerſo.12ę.q.2.1.3m,et 32.2.c.fi.et q.33.2.o.
132 Bona ſpiritualia, non ſapiunt habentibus affectum infectum amore delectationum corporalium,et præcipuè venerearum. 22ę.q.20.4.c. et q.46.2.c.
133 Bona ſpiritualia poſſunt ſimul à multis integrè poſſideri, non autem corporalia.12ę.q.28.4.2m.& 3a.q.23.1.3m.
134 Promiſsiones bonorum temporalium in veteri lege, fuerunt figuræ ſpiritualium in noua lege.12ę.q.114.10.1m.
135 Bonum morale præcipuè conſiſtit in conuerſione ad Deum,& malum in auerſione.22ę.q.19.2.2m.
136 Bonum & malum in ſpeciali modo ſcilicet morale inuenitur in habentibus electionem.1a.q.48.5.c.
137 Bonum in naturalibus & moralibus duplex.ſ.eſſentiale,et accidentale.12ę.q.18.3.3m.
138 Omne bonum honeſtum,vel vtile,eſt bonum morale, non autem omne delectabile,eſt bonum moraliter, quia illa dicuntur ſecundum rationem,illud autem ſecundum appetitum.12ę.q.34.2.1m.
139 Boni mores dicuntur qui rationi congruunt, mali verò, qui à ratione diſcordant.12ę.q.100.1.c.
140 Bonũ nõ cõtrariatur bono in moralib.ſed tantũ in aliis,12ę.q.31.8.1m

141 * Virtus eſt bona ſeipſa,non autem per aliam bonitatem.12ę.q.55.4.1m.
142 * Bonum quod ponitur in diffinitione virtutis, non eſt bonum tranſcendens,ſed bonum rationis,12.q.54.3.2m.& q.55.4.2m.
143 Ad bonum operandum,requiritur virtus moralis inclinans,& prudẽtia dirigens,12ę.q.113.1.2.
144 Actus exterior addit ad bonitatem vel malitiam, ex obiecto vel circunſtantiis,actui voluntatis,non autem ex fine, niſi actus voluntatis fiat melior vel peior tripliciter.ſ.ſecundum numerum,extenſiuè vel intenſiuè.12ę.q.20.4.& q.24.3.c.& 22ę.q.76.4.2m.
145 Eadem bonitas vel malitia ex fine,eſt actus exterioris,& actus voluntatis,non autem aliæ.12ę.q.20.3.o.& 4.2m.
146 Tota bonitas vel malitia actus exterioris ex fine, eſt ex actu voluntatis,non autem aliæ,ſed conuerſo.12ę.q.20.2.o.
47 Bonitas & malitia ex fine, prius eſt in actu voluntatis, quàm in actu
I exteriori.Similiter quę eſt ex obiecto vel circunſtantiis,vt eſt in executione operis.Sed vt eſt in ordinatione & apprehenſione rationis, eſt econuerſo.12ę.q.20.1.o.
Bos habet quinque vitulos,ſcilicet,quia immolatur,arat,comeditur lac & coriũ dat.Ideo furans,reddebat quinque pro vno. 12ę.q.105.2.9m.
1 Brachium ſignificat potentiam operatiuam, quæ tripliciter impeditur ſcilicet à Deo,à diabolo, & ab vtroque.1a.q.100.10.3m.
Bubo nocte paſtum quærit. Ideo ſignificat luxurioſos qui delectari quærunt in nocturnis operibus quæ agunt.12ę.q.102.6.1m.co.3.
Bucella quam porrexit Chriſtus Iudæ,non fuit corpus Chriſti,ſed purus panis.3a.q.81.2.3m.

C

1 CAdere non permittit Deus aliquos, niſi alios erigat, 1a. quæſt. 23. 6.1m.
Caim, & Reprobatur verbum Caim dicentis: Maior eſt iniquitas mea quàm vt veniam merear,quia miſericordia Dei peccantibus per pœnitentiam veniam præbet, abſque vllo termino. 3a. q. 84.10.c.fi.
1 Calix debet eſſe de auro,vel argento,vel ſtanno.3a.q.83.3.6in.
2 Sicut non poteſt facere aliquis eccleſiæ prælatus,quod calix conſecratus deſinat eſſe cõſecratus ſi maneat integer, ſic multo minus poteſt facere,vt homo Deo conſecratus quandiu viuit, conſecratus eſſe deſiſtat, & quòd ille qui profeſſus eſt religionem, non ſit religioſus. 22ę.q.88.11.c.
1 Si calor ſubſiſteret,ita calefaceret,ſicut nunc inhærens.1a.q.56.1.c.
2 Calor naturalis agit in virtute animæ, vt inſtrumentum eius. 1a.q.115.1. 5m.& q.118.1.3m.
3 Calor naturalis digerendo generat pinguedinem, quæ ipſum conſeruat,quaſi eius nutrimentum.22ę.q.82.2.2m.
4 Calor diſponens ad formam ignis,manet poſt aduentum eius, non quidem idem numero,ſed idem ſpecie, quia nõ eſt idem ſubiectum eius. 3a.q.7.13.2m.& q.9.3.2m.
5 Ignis quantumcunque calidus, non calefaceret, niſi eſſet motus cæli. 12ę.q.109.1.c.
6 Calor,& aliæ qualitates tangibiles,erunt in corpore glorioſo ex natura ſua, quæ non erunt reductæ ad medium rei ſecundum æquidiſtantiam ab extremis acceptum,ſed ad medium proportionis,ſecundum quòd competit optimæ complexioni humanæ in ſingulis partibus. Et ideo tactus illorum corporum eſt delectabiliſsimus, quia potentia ſemper delectatur in conuenienti, & triſtatur in exceſſu.3a.q.54. 2.1m.& 2m.
7 Virtus in ſemine,agit per triplicem calorem,ſcilicet animalis,elementi et cæli.1a.q.118.3.3m.
Caluariæ locus dicitur communis locus decollatorum,non autem à capi capite Adæ ibi ſepulti.3a.q.46.10.3m.
1 Calumnia eſt falſa et malitioſa impoſitio criminis.22ę.quæſt.68.3.c.1m.
2 Calumnia eſt defenſio criminis,per fraudes,dolos et mendacia. 22ę.q. 69.2.3.c.
Ars campſoria vtitur de ſe numiſmate ad debitum et idoneum vſum: et ratio eſt, quia illud lucrum vel illud quod plus accipitur à campſoribus in tali permutatione monetæ, non accipitur ratione pecuniæ quæ de ſe parit pecuniam, ſeu de ſe eſt inuendibilis,ſed ad vitandum damnum, ſine ratione periculi vel intereſſe, vt ſubueniatur ſalariis penſionum domorum, miniſtrorumque, et laboribus et expenſis in arte neceſſaria et licita, ne fruſtra ponant operam et ſudorem ſuum ad vtilitatem aliorum.22ę.q.78.2.4m.
1 Canis in veteri lege non offerebatur,quia erat animal immundum.Nec redimebatur:quia eo vtebãtur idololatræ in ſuis ſacrificiis.Et ſignificat rapacitatem,de qua non ſolet fieri oblatio. Sed alia animalia immunda redimebantur12ę.q.102.3.7m.22ę.q.86.3.2m.
2 Canis videtur vti ſyllogiſmo diuiſiuo.12ę.q.13.2.ar.3.3m.
Canonicus regularis poteſt tranſire ad religionem monachorum et non econuerſo niſi ſint laici.22ę.q.189.8.2m.
1 Cantus,et laus vocalis erit in beatis poſt reſurrectionem. 22ę. q.13.4.c.
2 Cantus et laus vocalis Dei ſalubriter fit in eccleſia, ad deuotionem excitandam.22ę.q.91.o.
3 Cantus theatricus, vel aliquod aliud artificiale organum in eccleſia ad delectationem,vel oſtentationem,improbatur.22ę.q.91.2.2m.et 4m.
4 Diaconi et prælati non debent cantibus inſiſtere, ſed prædicationi,doctrinæ,et eleemoſynis.22ę.q.9.3.3m.
Capacitas duplex.ſ.naturalis potentiæ,et obedientialis.Prima ſemper impletur ſecundum genus ſingulorum,et non ſecundum quodlibet indiuiduum:ſecunda verò neutro modo,3a.q.1.3.3m.
1 * Capitale vitium dicitur à capite membro, quia pœna capitis punitur:vel quia eſt cauſa finalis per ſe multorum peccatorum. 12ę.q.84. 3.4.o.et 22ę.q.34.5.c.et 35.4.c.et q.118.7.8.c.et q.148.5. c. et q.153.4.o. et 158.6.c.2m.
2 Capitalia dicuntur:quia vt in pluribus alia oriuntur ex eis, licet quandoque aliquod vitium ex bono oriatur, * per abuſum vt ex obiecto, non autem vt ex principio.22ę.q.55.4.1m.
3 Vitia capitalia dicũtur à fine proprio,non quidem omnium, ſed eorum ex quibus ſæpius alia oriuntur, non autem ab vltimo, 22ę.q.24. 5.c.& q.35.4.c.& 36.4.1m.
4 Diuiſio,& vitia capitalia ſunt tantum ſeptem, ad quæ omnia alia reducuntur,ſ.vana gloria,accidia,inuidia,ira, auaritia,gula,& luxuria,12ę. q.84.4.o.
5 Capitulum.& Prælatus præeſt in capitulo,ſicut iudex in foro iudiciali, 22ę.q.33.7.1m.
1 Caput naturale habet tria reſpectu aliorum membrorum,ſ.ordinem,perfectionem,& virtutem influendi,3a.q.8.1.8.c.
2 Caput ſignificat multa,ſecundum ſimilitudines ad multas proprietates eius,22ę.q.84.3.4.o.& 3a.q.8.1.8.c.
3 Omnes operationes animales,à capite principium habent,3a.q.8.1.c.
4 Caput influit in alia membra dupliciter,ſcilicet intra & extra,gubernando actiones exteriores,3a.q.8.6.7.c.
5 In capite vigent omnes ſenſus: in cæteris verò membris, eſt tantum vnus ſenſus.ſ.tactus.3a.q.9.1.c.& q.66.7.3m.
1 Character non eſt propriè in genere,nec in ſpecie, ſed reductiuè, ſicut ens incompletum,quia eſt potentia inſtrumentalis,3a.q.63.2.c.fi.
2 Character eſt in ſecunda ſpecie qualitatis,3a.q.93.2.o.
3 Diffinitio triplex characteris,3a.q.63.3.5.o.& q.72.5.2.
4 Character eſt potentia, qua renati in vitam ſpiritualem, poſſunt facere operationes ſimiles virtutibus,quibus ſacramenta efficaciam habent, 3a.q.72.5.c.
5 Character eſt duplex,ſcilicet potentia actiua,& paſſiua,3a.q.63.2.c.
6 Character eſt ſacramentum,& res ſacramenti,3a.q.63.3.2m.& 6.3m.& q. 66.1.1m.
7 Character habet rationem ſigni ratione ſacramenti ſenſibilis, & ratione configurationis,3a.q.63.1.2m.& 1.4m.
8 Character eſt participatio ſacerdotij Chriſti,3a.q.63.3.5.c.& q. 63.3.3m.
9 Subiectum,& Character eſt ſubiectiuè in anima,ſicut virtus inſtrumentalis,3a.q.50.4.3m.& q.66.2.c.& 5.1m.& 2m.& q.64.1.c.
10 Character eſt ſubiectiuè in potentia animæ, & non immediatè in eſſentia animæ,3a.q.63.4.o.
11 Character eſt principaliter in potentia intellectiua.et ſecundariò in affectiua,3a.q.63.4.3m.et 5.c.
12 Character ſemper manet,etiam in damnatis:quia eſt indelebilis,3a.q.50. 4.3m.et q.63.2.c.et 5.o.et q.64.9.3m.et q.66.9.c.et q.82.8.c.
13 Chriſtus nullum habuit characterem,3a.q.63.5.6.c.
14 Chriſtus eſt character patris,1a.q.63.1.2m.
15 Comparatio et non habens characterem baptiſmi,nullum alium recipere poteſt,quia ille præſupponitur de neceſſitate ab omni alio, 3a. qu. 73.6.o.
16 Character baptiſmi, eſt alius à charactere confirmationis et ordinis, quia ſunt ad diſtinctos actus,3a.q.72.5.c.
17 Character baptiſmi, eſt potentia paſſiua, ſed character confirmationis et ordinis eſt potentia actiua,3a.q.63.3.c.
18 Character eſt à tota Trinitate,ſed appropriatur filio,3a.q.64.1.c.
19 Character ſacramentalis,eſt propriè character Chriſti,tanquam ducis, quo configurantur fideles ſacerdotio Chriſti,3a.q.63.3.o.
20 Character ſecundum omnes imprimitur in quibuſdam ſacramentis,3a. q.63.1.o.
21 Character imprimitur ſolum in ſacramentis nouæ legis,3a.q.62.6.3m.et q.63.1.3m.et 2.c.
22 Character imprimitur ſolum in tribus ſacramentis.ſ.baptiſmo, confirmatione,et ordine,3a.q.63.60.et q.72.5.o.et q.80.10.1m.
23 Character eſt cauſa gratiæ ſacramentalis,3a.q.63.2.o.et q.69.10.o.
24 Per characterem deputantur fideles ad actus conuenientes præſenti eccleſiæ:per prædeſtinationem verò ad præmium vitæ æternæ, 3a. qu. 63.1.1m.et 2.c.
25 Character beſtiæ,eſt obſtinata malitia,vel profeſſio illiciti cultus, 3a.q. 63.3.3m.
Charadrion eſt auis garrula,ideo ſignificat loquaces.12ę.q.102.6.1m.fi.

1 CHaritas eſt accidens,22ę.q.23.3.3m.
2 Charitas eſt habitus in anima creatus,contra magiſtrum ſententiarum,22ę.q.23.2.o.
3 Charitas eſt virtus,22ę.q.23.3.o.et q.72.1.c.
4 * Charitas poteſt dici virtus generalis,22ę.q.58.6.c.et 3a.q.85.2.1m.
5 Charitas non poteſt dici virtus generalis,inquantum ordinat actus omnium virtutum ad bonum diuinum.Sed vt reſpicit bonum diuinum vt proprium obiectum,eſt virtus ſpiritualis,22ę.q.58.6.c.et 3a.q.85. 2.1m.
6 Charitas eſt amicitia,12ę.q.65.5.c.et q.66.6.2m.et 22ę.q.23.1.o.q.24.2.1.
7 Charitas eſt radix omnium virtutum,12ę.q.62.4.c.et q.65.5.2m. et q.7. 4.c.et q.84.1.1m.et 22ę.q.23.8.2m.et q.139.2.2m.
8 Charitas eſt mater omnium virtutum.12ę.q.62.4.c.et 22ę.qu. 23.8.3m.et q.186.7.1m.
9 * Charitas eſt forma omnium virtutum.12ę.q.62.4.c.et 22ę.q.4.3. o. et q. 23.8.o.et q.24.12.4m.
10 Charitas qua formaliter diligimus,eſt quædã participatio diuinæ charitatis,quæ Deus eſt,22ę.q.23.2.1m.et 3.3m.et q.24.2.1m.et 7.c.
11 Charitas eſt amor Dei,non qualiſcunque,ſed quo diligitur Deus,vt beatitudinis obiectum,12ę.q.65.5.1m.et q.109.3.1m.et 3m.et qu.103. 3.1m.et 3m.et 22ę.q.23.4.c.
12 Charitas non poteſt eſſe informis,22ę.q.24.12.4m. q.45.4.c. q.136.3.c. et 3a.q.79.1.c.fi.
13 Actus charitatis duplex,ſ.elicitus et imperatus.3a.q.85.2.3m.
14 * Motus mentis humanæ in fruitione Dei, in qua conſiſtit vita æterna, eſt actus charitatis.12ę.q.114.4.c.
15 Obiectum charitatis proprium et principale et formale, eſt bonitas ſumma,id eſt,Dei.22ę.q.4.3.2m.et q.13.2.c.et q.23.5. 2m. et q. 24.1.ca.et 4.2m.
16 Charitas pro obiecto habet vltimum finem.ſ.beatitudinem æternam. 22ę.q.23.4.2m.et q.24.3.3m.et 10.c.et q.44.5.c.
17 Charitas habet duo obiecta.ſ.principale,ideſt bonitatem Dei,et ſecundarium,id eſt bonum proximi.22ę.q.32.2.3m.et q.66.6.c.

18 Charitas diligit proximum propter Deum, ideo obiectum eius, propriè est Deus.22ꝯ.q.1ª.1.3ᵐ. & 3.1ᵐ.& q.23.5.1ᵐ.
19 Charitas tendit in vltimum finem sub ratione finis vltimi, quod non conuenit alicui alteri virtuti.22ꝯ.q.26.1.c.
20 Dilectio Dei, est finis dilectionis proximi.12ꝯ.q.44.2.o.
21* Charitas viæ, non potest æquari charitati patriæ.1ª. q.117.2.3ᵐ.& 12ꝯ. q.67.6.3ᵐ.
22 Charitas superexcedit facultatem totius nomine.12ꝯ.q.113.9.2ᵐ.&22ꝯ. q.24.2.3.c.
23 Charitas est nobilior anima Christi & aliorum, secundum quid, non autem simpliciter.22ꝯ.q.23.3.c.
24 Donum sapientiæ correspondet charitati.22ꝯ.q.23.in princip. & q. 45. in princip.
25 Charitas est potissima virtutum, 1ª.q.117.1.3ᵐ.& 12ꝯ.q.66.6.o. & 22ꝯ.q. 23.6.o.& q.24.4.2ᵐ.& q.30.4.o.& q.34.5.1ᵐ.& q.117.6.c.1ᵐ.& quæst. 1.57.4.2ᵐ.
26 Quilibet habens charitatem, habet omnes alias virtutes.12ꝯ.q.65.3.5.o.
27 Nulla vera virtus potest esse sine charitate.12ꝯ.q.65.2.4.o. & q. 71.4.c. & 22ꝯ.q.23.7.o.& q.51.2.c.& q.108.2.2ᵐ.
28 Charitas est maior aliis, quia propinquius se habet ad obiectum suum, scilicet ad Deum, quàm fides, & spes. Ideo nobilior est eis. 12ꝯ.q.66.6. o.22ꝯ.q.23.6.c.
29 Sola charitas imperat omni virtuti.12.q.114.4.o.
30 Charitas ponitur in diffinitione cuiuslibet virtutis, non quidem essentialiter, sed quia ab ea dependent.12ꝯ.q.62.2.3ᵐ.& 22ꝯ.q.23.4.1ᵐ.
31 Nulla virtus habet tantam inclinationem ad suum actum, nec ita delectabiliter operatur, sicut charitas.22ꝯ.q.23.2.c.fi.
32 Omnia præcepta moralia fundantur in præceptis charitatis. 3ª.q.47.2.1ᵐ
33 Charitas coniungit Deo realiter, et attingit ipsum realiter non autem fides nec spes.22ꝯ.q.45.2.c.fi.et 4.c.et 6.2ᵐ.et q.172.4.c.et q.184.1.c.2ᵐ
34 Sapientia etsi differat à charitate, tamen præsupponit eam. Et ex hoc ipso diuidit inter filios perditionis, & regni.22ꝯ.q.45.4.3ᵐ.
35 Charitas facit tendere in Deum, vniendo affectum hominis Deo, spes autem vt adipiscendo.22ꝯ.q.17.6.3ᵐ.
36 Sub charitate comprehenditur omnis alia amicitia & dilectio licita, non autem illicita, quia charitas non potest esse cum peccato mortali.22ꝯ.q.45.4.c.
37 Quicquid pertinet ad donum vel virtutem fortitudinis, potest etiam ad charitatem pertinere.22ꝯ.q.139.2.2ᵐ.
38 Voluntas est subiectum charitatis.1ª.q.59.4.3. & q.82.5.2ᵐ. & 12ꝯ. q.56. 6.c.& q.57.1.c.
39 Charitas impropriè dicitur esse in concupiscibili.1ª.q.82.5.2ᵐ.
40 *Charitas non est in nobis naturaliter, nec causatur ex actibus nostris sed infunditur à Deo.22ꝯ.q.24.2.o.& 3.10.c.& q.172.2.1ᵐ.
41 Charitas est in omnibus habentibus gratiam gratum facientem. 22ꝯ.q. 8.4.c.& q.47.1.4.c.
42 Charitas augetur essentialiter.12ꝯ.q.52.1.o.& q.66.1.c.
43 Charitas non augetur per additionem, sed per intensionem secundum accessum ac terminum.12ꝯ.q.52.2.o.& 22ꝯ.q.24.5.o.
44 Visio beata, charitas & huiusmodi, quæ pertinent ad præmium essentiale, non augentur in beatis, ex quo iam sunt effecti beati.22ꝯ.q.24.3.3ᵐ.
45 * Charitas potest augeri in infinitum.22ꝯ.q.24.7.o.
46 Quilibet actus charitatis disponit ad charitatis augmentum, reddendo hominem promptiorem ad iterum agendum, & habilitate rescente, donec conetur ad perfectum, & tunc actu augetur.22ꝯ.q.24.6.o.
47 Charitas vnico actu augetur, si fiat cum toto conatu, non autem aliter. 12ꝯ.q.52.3.9.& 22ꝯ.q..24.6.o.
48 Charitas non potest minui, 22ꝯ.q.24.10.o.
49 Charitas non potest amitti per peccatum veniale. 12ꝯ. q. 71. 4. c. & q. 78.2.1ᵐ.& q.88.1.2ᵐ.
50 Veniale peccatum non contrariatur habitui charitatis, sed feruori actus eius, quem minuit.12ꝯ.q.71.4.c.& 22ꝯ.q.14.8.2ᵐ.& q.54.3. c.& q. 107.3.2ᵐ.& 3ª.q.79.4.c.& q.87.1.2.c.
51 Charitas vitæ potest amitti, non autem charitas patriæ. 22ꝯ. q. 24. 11.o.
52 Charitas quolibet peccato mortali amittitur, 12ꝯ.q.71.3.c.fin & 4.c.& 22ꝯ.q.24.12.o.& q.45.4.c.& 3ª.q.79.6.2ᵐ.& q.84.10.c.
53 Charitas habet modum quoad actus quos imperat, non autem quoad actum quem elicit.3ª.q.85.2.1ᵐ.
54 * Charitas datur secundum mensuram subiecti, id est, secundum capacitatem naturæ, & conatũ.1ª.q.62.6.o.& 22ꝯ.q.24.3.o.& 3ª.q.69.8.3ᵐ.
55 Gradus charitatis triplex. s. incipientium, proficientium, & perfectorũ. 22.q.24.9.o.& q.183.4.o.& q.184.2.o.& 3.2ᵐ.
56 Beatitudo datur secundum diuersos gradus charitatis.1ª.quę.12.6.c.& 22ꝯ.q.24.3.2ᵐ.& 3ª.q.55.1.3ᵐ.
57 Numerus. & Eadem numero est charitas Dei, & proximi. 22ꝯ.q.17.3.c. fi.& 18.2.3ᵐ.& q.23.5.o.& q.25.1.o.& q.81.3ᵐ.& q.103.3.2ᵐ.
58 Charitas vitæ manet eadem numero in patria, 22ꝯ. qu. 67.6.o.& quæst. 111.3.2ᵐ.
59 Ordo. Et Charitas habet ordinem.22ꝯ.q.26.1.o.
60 Ordo charitatis, attẽditur secundum affectum et effectum.22.q.26.6.o.
61 Dilectio Dei est prior dilectione proximi ordine perfectionis et dignitatis, sed ecõuerso, ordine generationis et dispositionis. 12ꝯ.q.68.8.2ᵐ.
62 Ordo charitatis, cadit in præcepto.22ꝯ.q.44.8.o.
63* Ordo charitatis manebit in patria.22ꝯ.q.26.13.o.
64 In patria nullus erit ordo dilectionis, nisi secundum propinquitatem ad Deum.22ꝯ.q.26.13.o.
65 Cognitio. Et Nullus potest certè cognoscere se habere charitatem vel gratiam, nisi sibi diuinitus reueletur. 12ꝯ. q. 112. 5. o.et 3ª.q.80.4.5ᵐ.
66 Cognitio nõ est obiectũ charitatis, sed Deus cognitus. 12ꝯ.q.67.6.2ᵐ.
67 Effectus charitatis sunt duodecim. s. vita spiritualis, obseruantia mandatorum, protectio contra aduersa, beatitudo, venia, illuminatio, lætitia, pax, amicitia, libertas, filiatio Dei, et expulsio timoris. 3ª.q.80.6.c.
68 Charitas immediatè tradit hominem Deo, adhærendo ei per spiritus vnionem. Et est religionis principium, qua mediante opera diuini cultus facit.12ꝯ.q.82.2.1ᵐ.
69 Charitas quantuncunque minima, potest resistere cuilibet tentationi. 3ª.q.62.6.3ᵐ.et q.70.4.c.
70 Charitas facit homines Deiformes, supra homines conuersari in cælis, et conuenire cum Deo, et cum angelis, 12ꝯ.q.65.5.c.
71 Charitas nominatur via ab Apostolo, qua Deo appropinquamus, quia per ipsam mens Deo vnitur.1ª.q.24.4.c.
72 Charitas vnit nos Deo, sicut sunt illi qui rebus mundi penitus abiectis, solicitè cogitant solùm quæ Dei sunt.22ꝯ.q.45.2.c.et 3ª.q.89.6.c.
73 Charitas impeccabilitatem habet ex virtute spiritus sancti, qui infallibiliter operatur quodcunque voluerit, et etiam secundum propriam rationem charitatis, non autem ex parte sui obiecti, 22ꝯ. q. 2. 4. 11. c. princ.et 3ª.q.79.6.2ᵐ.
74 Charitas de se præseruat à peccato, sed habens eam, peccat ex mutabilitate liberi arbitrij.22ꝯ.q.24.c.in princip.et 3ª.q.79.6.2ᵐ.
75 Donum sapientiæ, non est causa charitatis, sed effectus eius.12ꝯ. quæst. 45.6.2ᵐ.
76 Meditatio de diuinis causat charitatem, quæ causat necessitatem loquendi de Deo.12ꝯ.q.27.2.c.
77 Suspendere contemplationem ad tempus propter salutem proximi, pertinet ad summam perfectionem charitatis.22ꝯ.q.182.1.c.3ᵐ.
78 Gaudium de Deo in se est effectus charitatis, sed vt Deus participatur à nobis, est effectus spei, 22ꝯ.q.28.1.3ᵐ.et 2.4,c.
79 Bonitas amoris, desiderij, et gaudij, dependet ex eodem, ideo pertinẽt ad eandem virtutem charitatis.22ꝯ.q.28.4.c.et q.29.4.c.q.5.1.2.c.
80 Resurgens per pœnitentiam in minori charitate, habebit maius gaudium accidentale de bonis factis prius in maiori charitate, quàm de factis post in minori, non autem maius gaudium essentiale. 3ª. quæst. 39.5.3ᵐ.
81 Gaudium est magis effectus charitatis, quàm tristitia.22ꝯ. quæ.28.10.et q.35.2.3.c.
82 Gaudium causatum ex charitate, non compatitur secum tristitiam, sicut quod causatur ex spe.22ꝯ.q.28.2.o.
83 Charitatis est habere pacem, sed facere pacem, est sapientiæ ordinantis, 22ꝯ.q.45.6.c.1ᵐ.
84 Concordia est effectus charitatis.22ꝯ.q.29.3.o.et q.37.1.c.
85 Debitum gratitudinis ex charitate procedit, quę quanto plus soluitur, tanto magis debetur. Ideo obligatio gratitudinis est interminabilis, 22ꝯ.q.106.6.2ᵐ.et q.107.1.3ᵐ.
86 Deus per charitatis amorem dicitur, et fit pater noster, et sponsus noster.22ꝯ.q.19.2.3ᵐ.
87 Amare, magis est effectus charitatis, quàm amari, 12ꝯ.q.27.1.o.
1 Caro dicitur tripliciter, scilicet, natura, et vitium, et passibilitas, 3ª.quæ. 54.3.1ᵐ.
2 Caro hominis de se non habet bonum virtutis: sed vt subest rationi 12ꝯ. q.56.4.c.
3 Caro in eodem, semper est eadem secundum speciem, non autem secundum materiam, 1ª.q.119.1.2.o.
4 Esus carnium videtur introductus post diluuium, 12ꝯ.q.102.6.2ᵐ.
1 CAstitas est virtus, dicta à castigatione concupiscentię, tanquam pueri, 22ꝯ.q.151.1.o.
2 Castitas propriè est virtus specialis circa venerea, sed largè est virtus generalis, 22ꝯ.q.151.2.o.
3 Castitas vt delectans est fructus, sed vt est secundum rationem, est virtus quæ maximè disponit hominem ad perfectionem intellectualis operationis, 22ꝯ.q.15.3.c.fi.et q.151.1.4ᵐ.
4 Castitas coniugalis, non est virtus specialis supra castitatem, quia non habet laudem, nisi abstinentiæ ab illicitis delectationibus. Nec castitas vidualis, quia non est perfecta, 22ꝯ.q.152.3.5ᵐ.
5 Castitas est circa venerea, sed abstinentia est circa cibos, ideò differunt 22ꝯ.q.151.3.o.
6 Castitati antonomaticè attribuitur decor, ideò virginitati attribuitur excellentissima pulchritudo, 22ꝯ.q.152.5.c.
7 * Castitas est subiectiuè in anima, 22ꝯ.q.151.1.1ᵐ.
8 Remedium septuplex castitatis contra luxuriam, scilicet maceratio carnis per abstinentiam, vigiliæ, et huiusmodi, contemplatio diuinorum et oratio, studium scripturarum, cogitatio sancta, exercitium contra ocium, labor, et angustia, et solitudo, 22ꝯ.q.188.5.o.
1 Non omne quod est præter intentionem, est à casu vel à fortuna, sed tantùm contingens rarò, 22ꝯ.q.43.1.3ᵐ.et q.64.1.c.
2 Nihil est à casu vel à fortuna respectu Dei. sed respectu cæterarum causarum, 1ª.q.19.6.c.
1 Catechismus non est sacramentum, sed sacramentale, 3ª.q.67.3.2ᵐ.
2 Catechismus est instructio credendorum explicitè, præcedens baptismum, 3ª.q.71.1.o.
3* Catechismus pertinet tantum ad sacerdotes. 3ª.q.67.3.2ᵐ.
4 Pueri sunt catechizandi, & patrinus pro eis confessionem facit, 3ª.q.71. 1.2ᵐ.& 3ᵐ.
Ecclesia amittit cathedram episcopalem, propter malitiam populi, 22ꝯ.q. 108.4.2ᵐ.
Categorica dictio est, quæ absolutè ponit rem significatam circa aliquid suppositum: sincategorica verò, quæ importat ordinem prædicati ad subiectum, 1ª.q.31.3.c.
Cato morti se tradidit, ne incurreret seruitutem Cæsaris, 22ꝯ.q.125.2.2.
Cauere mala est prouidentiæ, sicut & prosequi bona, sed cauere impedimenta extrinseca, est cautionis.22ꝯ.q.49.8.2ᵐ.
1 CAusa ad quam necessariò sequitur effectus: intelligitur tantum de causa per se completa, & nõ impedita, 1ª.q.115.6.c.& 12ꝯ.q.75.1.2ᵐ.
2 Posita causa naturali & sufficienti, ponitur effectus, non autem voluntaria, 1ª.q.14.8.2ᵐ.& q.19,8.o.& q.42.2.o.& q.46.1.9ᵐ.& 10.& q. 61.2.1ᵐ.& 3ª.q.56.1.1ᵐ.
3 Non omnis causa per se propria & sufficiens, causat necessariò suum effectum, quia potest impediri, 1ª.q.115.6.c.& q.16.3.c.& 12ꝯ.q.75.1.2ᵐ.
4 Causa duplex. s. dispositiua & consummatiua.22ꝯ.q.94.4.o.
5 Causa conseruatiua duplex. scilicet directè & per se, vel indirectè et per accidens: sicut quod remouet vel impedit actionem corrumpentis, 1ª q.114.1.2.c.
6 Genus causę est quadruplex, scilicet finalis, formalis, efficiens, et materialis, 22ꝯ.q.27.3.c.

7 Causa duplex, scilicet per se, idest causans per virtutem suam, & per accidens, id est, remouens impedimentum. 1ª.q.114.3.c.12ꝯ. q.75.4.c.& q. 76.1.c.q.85.5.c.& q.88.3.c.22ꝯ.q.3.1.2ᵐ.& q.4.7.1ᵐ.
8 Occasio significat causam imperfectam, non autem semper causam per accidens, 22ꝯ.q.43.1.3ᵐ.
9 Causa per accidens dupliciter, scilicet quod accidit causæ per se, vel quod accidit effectui per se. Et hoc tripliciter, scilicet habens ordinem per se, vel vt in paucioribus, vel non habens ordinem, nisi secundum æstimationem. Primum est remouens impedimentum contrarium vel non contrarium. Secundum est casus vel fortuna.22ꝯ.q.43.1.3ᵐ.& quæstion.65.8.c.
10 Non omne quod fit habet causam per se, sed tantum ens per se: non autem ens per accidens, quia non est propriè ens, sed magis ordinatur cum non ente.1ª.q.115.6.c.& q.116.3.c.
11 A qualibet causa deriuatur aliquis ordo ad suos affectus. Et vnus ordo continetur sub ordine, sicut causa sub causa. Et multiplicatur sicut causa.1ª.q.105.6.c.& q.106.3.c.
12 Omne vnum in multis oportet esse ab vna causa.1ª.q.65.1.c.
13 Idem effectus est ab infinitis causis per accidens, non autem per se.1ª.q. 46.2.7ᵐ.& 12ꝯ.q.1.4.o.
14 Aucta causa, auget effectum per se, non autem effectum per accidens. 12ꝯ.q.27.6.1ᵐ.q.85.ᵐ.
15 Aliquid est causa alicuius effectus dupliciter, scilicet directè ad illud agendo, & indirectè, quia non impedit cum possit, 3ª.q.47.1.c.
16 Non est eadem essentia causæ & effectus, 22ꝯ.q.58.6.c.
17 Habitudo ad causam non est de ratione entis causati, sed consequitur ad ea quæ sunt de ratione eius.1ª.q.44.1.1ᵐ.
18 Causa quandoque habet non necessariam habitudinem ad affectum propter defectum effectus, & non causæ.1ª.q.19.3.4ᵐ.
19 Causa æquiuoca est causa totius speciei, vniuoca verò tantum indiuidui.1ª.q.13.5.1ᵐ.& q.104.1.c.
20 Effectus vniuocus dependet tantùm in fieri à causa, sed æquiuocus potest dependere etiam in esse, 1ª.q.104.1.c.
21 Effectus est in causa secundum similitudinem quadrupliciter, scilicet secundum esse naturale, & secundum eandem rationem, vt in vniuocis vel secundum rationem tantum, vt in æquiuocis, vel spiritualiter, vel influxu.3ª.q.62.3.c.
22 Effectus est in causa vniuoca, secundum similitudinem formæ eiusdem speciei, in causa verò æquiuoca secundum similitudinem formæ excellentioris.1ª. q.4.2.3.o.& q.6.2.c.& q.13.5.c.q. 103.1.1ᵐ. q.110.2.c.& q. 115.3.3ᵐ.& 3ª.q.62.4.c.
23 Causa instrumentalis non participat actionem causæ principalis, nisi in quantum per aliquid sibi proprium, disputatiuè operatur ad effectum principalis agentis, 1ª.q.45.5.c.
24 Causa principalis est nobilior suo effectu, non autem instrumentalis nec causa per accidens, 12ꝯ.q.66.3.3ᵐ.& 22ꝯ.quæ.148.2.3ᵐ.q.165.2.1ᵐ. & 3ª.q.69.2.3ᵐ.
25 Effectus habet esse nobilius & principalius, non autem verius, in causa principali, quàm in se, non autem in causa instrumentali, 1ª.q.4.2.c.q. 18.4.3ᵐ.& 12ꝯ.q.83.1.2ᵐ.
26 Effectus assimilatur causæ principali, & non autem instrumentali, 3ª.q. 62.1.c.
27 Causa principalis licet manifestissima, non potest propriè dici signum sui effectus, licet occulti, sed tantùm causa instrumentalis, quia vt mota est effectus.3ª.q.62.1.1ᵐ.
28 Eiusdem & similiter, non potest esse duplex causa proxima, vel remota: sed diuersimodè, 1ª.q.52.3.c.
29 Idem respectu eiusdem, potest esse causa, & effectus diuersimodè, 12ꝯ. q.53.4.2ᵐ.
30 Effectus denominatur à causa proxima, non à remota, vel vniuersali.1ª. q.14.13.1ᵐ.q.25.3.4ᵐ.& 3ª.q.4.1.1ᵐ.
31 Effectus quanto remotior est à causa, tanto est debilior.12ꝯ.q.66.1.c.
32 In quolibet genere causarum, causa distat ab effectu, secundum perfectionem, vel secundum virtutem.1ª.q.33.1.1ᵐ.
33 Quælibet causa primò operatur in sibi porpinquius, & per illud in alia. 3ª.q.56.1.c.
34 Causa prima duplex scilicet prima in genere, & prima simpliciter scilicet Deus.1ª.q.19.8.o.
35 Causa prima, scilicet Deus, produxit materiam de nihilo.1ª.q.14.11.o.q. 1.3.3ᵐ.& q.44.2.o.& 4.4ᵐ.& q.45.1.2ᵐ.& 4.3ᵐ.q.46.1.3ᵐ.qu.47.1.o.& q.57.2.c.fi.q.65.4.c.fi.& q.91.2.c.q.105.1.1.c.1ᵐ.& q.117.3.c.
36 Processiones diuinarum personarum sunt causa prima creationis omnium creaturarum.1ª.q.33.3.1ᵐ.& q.45.6.o & 7.3ᵐ.
37 Effectus non trahit necessitatem vel contingentiam à causa prima, sed à proxima.1ª.q.14.13.1ᵐ.q.25.3.4ᵐ.q.47.1.2ᵐ.q. 103.7. 3ᵐ.& 3ª.q.4.1.1ᵐ.
38 Causa prima pius influit quam secunda. 1ª.q.104.2.c.& 12ꝯ.q.19.4.c.& q.84.5.c.
39 Operatio causæ secundæ, semper fundatur super operationem causæ primæ & præsupponit eam, 12ꝯ.q.19.4.c.
40 Causæ habent intra se ordinem, quia finis est ratio agentis, agens formæ, & forma materiæ, 1ª.q.5.2.1ᵐ.& 4.c.q.85.3.4ᵐ.& 12ꝯ.q.1.2.c.
41 Causa perficiens est nobilior suo effectu, non autem causa disponens, 32ꝯ.q.66.6.3ᵐ.
42 In causis agentibus quanto aliquid est prius, tanto est perfectius, in causis autem materialibus est imperfectius, 22ꝯ.q.1.7.3ᵐ.
43 Semper oportet quod causa per se sit potior effectu.1ª.q.95.1.c.& 12ꝯ.q. 112.1.c.& 22ꝯ.q.148.3.2ᵐ.
44 Quanto causa est altior, tanto causalitas eius ad plura se extendit.1ª.q. 65.3.cap.
45 Omnis causa dicit diuersitatem substantiæ ab effectu, 1ª.q.33.1.1ᵐ.
46 Omnia nobiliori modo sunt in causa sua, quàm in suo causato, 1ª.quæstion.4.2.c.
47 Causa semper excedit suum causatum.12ꝯ.q.66.1.c.
48 Quicquid est causa causæ vt causæ, est causa causati.1ª.q.49.2.2ᵐ.& 12ꝯ. q.79.1.3ᵐ.& 2.c.
49 Omnis effectus dependet à causa sua.1ª.q.33.1.1ᵐ.& q.104.1.2.c.
50 Causa efficiens, non potest esse posterior effectu, ordine durationis, sicut finalis.3ª.q.62.6.c.
51 Nulla creatura est causa actiua alterius, quo ad nouam formam vel dispositionem, sine mutatione, sed conseruat sine mutatione. 1ª. quæst. 104.2.3ᵐ.
52 Quod est prius in causando, est posterius in causato, & conuerso. 1ª.q. 5.4.c.
53 Causa cognoscitur per effectum quandoque, & econuerso.1ª.q.85.3.4ᵐ. & 8.1ᵐ.
54 Effectus dupliciter cognoscitur in causa, scilicet demonstratiuè, & per coniecturas.1ª.q.14.13.c.
55 Effectus dupliciter repræsentat causam, scilicet quo ad esse, & secundũ formam, 1ª.q.45.7.c.
Cautela vel cautio, cuius est vitare impedimenta bonæ operationis, est pars integralis prudentiæ.22ꝯ.q.48.c.& q.49.8. c.
1 Cæcitas mentis triplex scilicet priuatio luminis accidentalis, auersio voluntaria a primo intelligibili, tertia propter occupationem. Prima est pœna, aliæ verò peccatum.22ꝯ.q.15.1.o.
2 Cæcitas mentis quæ quasi totaliter spiritualium bonorum cognitionẽ excludit, oritur ex luxuria. Hebetudo autem sensus, quæ reddit hominem debilem, ad huiusmodi intelligibilia, oritur ex gula.22ꝯ.q.15.2.3.o.
3 Cæcitas mentis, & hebetudo sensuum, opponuntur dono intellectus. 22ꝯ.q.8.6.1ᵐ.& q.15.2.fi.
4 In cæco est aptitudo ad videndum.22ꝯ.q.85.2.3ᵐ.
5 Cæcus actu habet virtutem gressuam, per quam ambulare potest. Sed inquantum caret visu qui dirigit in ambulando, patitur defectum in ambulando, dum ambulat cespitando.12ꝯ.q.18.1.2ᵐ.
6 Cæcus miraculose illuminatus, naturaliter videt.3ª.q.77.4.3ᵐ.fi.
1 CAelum habet materiam alterius rationis à materia quatuor elementorum.1ª.q.66.1.5ᵐ.& 12ꝯ.q.49.4.c.
2 In materia cæli non est potentia ad corruptionem: quia forma eius excludit omnem priuationem ab ea.1ª.q.9.c.q.10.5.c.fi.& q.97.1.c.
3 Cælum non est animatum.1ª.q.70.3.o.
4 Cælum non est de natura quatuor elementorum, 1ª.q.66.2.c.
5 Cælum non est in potentia incompleta ad esse, sed tantùm ad vbi, 1ª.q. 55.2.o.q.58.1.3.c.q.66.2.c.fi.et q.79.2.c.et q.84.3.1ᵐ.q.85.5.c.et q.90.2. 1ᵐ.q.97.1.c.et 12ꝯ.q.49.4.c.et 22ꝯ.q.24.11.c.
6 Cælum non incepit per generationem, quia non habet contrarium, sed incæpit per creationem, 1ª.q.46.1.3ᵐ.et 5ᵐ.q.66.2.c.et q.75.6.c.
7 In cælis non est habitus nec dispositio.12ꝯ.q.49.4.c.
8 Firmamentum est duplex, scilicet cælum stellatum, et pars contensata in nubes, 1ª.q.68.1.2.3.o.et q.71.1ᵐ.
9 Dextrum cæli est oriens, sinistrum occidens, superius polus meridionalis, infernus alter, ante hemispherium superius, post alius, 1ª.quæstion. 102.1.c.fi.
10 *Corpora beatorum erunt supra omnes cælos, 3ª.q.57.4.c.1ᵐ.
11 *Non oportet aliquam partem cæli esse superiorem Christo, sed ipsum esse super omnes cælos, 3ª.q.57.4.c.1ᵐ.
12 Cælum empyreum non potest ratione inuestigari, 1ª.66.3.c.
13 Cælum empyreum est immobile, 1ª.q.66.3.o.& q.102.2.1ᵐ.
14 Cælum empyreum est incorruptibile, et lucidum, sed nõ emittit radios visibiles nobis.1ª.q.66.3.o.
15 Cælum empyreum est supremum locorum corporalium, 1ª.q:102.2.1ᵐ. et q.112.1.2ᵐ.
16 Cælum empyreum est locus beatorum hominum, magis quàm Angelorum, et est ad congruitatem contemplationis, non autem ad necessitatem, 1ª.q.66.3.c.3ᵐ.q.102.2.c.1ᵐ.q.102.1.2ᵐ.et 12ꝯ.q.47.3ᵐ.et 22ꝯ. quæ. 175.3.4ᵐ.
17 Cælum empyreum est concreatum materiæ informi, 1ª.q.66.3.o.
18 Cælum empyreum habet influentiam in inferioribus, 1ª.q.66.3.2ᵐ.
19 Diuersæ opiniones doctorum de aquis quæ sunt super cælos, 1ª. quæst. 68.2.3 o.
20 Informitatem cęli expressit scriptura, ex hoc quod dicit: Tenebræ erãt super faciem abyssi, secundum quod sub cælo etiam aer includitur, 1ª. q.66.2.c.fi.
21 Cælum aqueum est sepra firmamentum, id est, cælum syderium quia est diaphanum, sicut et cælum empyreum, quia est lucidum 1ª.quæst. 66.1. 1ᵐ.cr o.
22 Omne spatium inter aquam et cælum lunæ est vnum cælum secundum Damascenum, sed quatuor secundum Rabanum, 1ª.q. 68.4.c.
23 Cælum dicitur dupliciter, scilicet à proprietate, et a natura. Et hoc est triplex, scilicet immobile, mobile vniforme, et mobile difforme. Primum est cælum empyreum, secundum aqueum, & tertium syderium septem planetæ.1ª.q.68.4.c.
24 Cæli sunt septem, secundum Rabanum, scilicet empyreum, crystallinũ seu aqueum, syderium, igneum, olympium, æthereum, & aëreum.1ª.q. 68.4.o.
25 In cælis non sunt plura indiuidua eiusdem speciei.1ª.q.47.2.c.
26 Cælum sumitur tripliciter, scilicet essentialiter, participatiuè, & metaphoricè. Et hoc tripliciter, scilicet, trinitas, bona spiritualia, & triplex visio, scilicet, corporalis, imaginaria, & intellectualis.1ª.q.68.4.c.
27 Cælum tertium, ad quod raptus est Paulus, est triplex visio, triplex hierarchia, cælum empyreum vel trinitas.1ª.q.68.4.c. & 22ꝯ. q.175.2.4ᵐ.
28 Virtus primi cæli recipitur in mediis cælis diuersimodè, secundum motus eorum.1ª.q.115.3.4ᵐ.
29 Actiones & virtutes cælorum, diuersimodè recipiuntur in his corporibus inferioribus, secundum diuersam materiam dispositionum.1ª.q.115. 3.4ᵐ.& 6.2ᵐ.
30 Omnis virtus generalis vel specialis inferiorum, reducitur ad virtutes cælorum generales speciales.22ꝯ.q.96.2.2ᵐ.
31 * Motus cæli est naturalis, 1ª.q.70.3.4ᵐ.& 5ᵐ.
32 Motus cæli est voluntarius ex parte motoris tantum.1ª.q.80.3.5ᵐ.
33 Quilibet motus cuiuscunque cæli est regularis, & vniformis in velocitate, & tarditate.1.q.32.1.2ᵐ.

34 Quodlibet cælum præter primum, mouetur dupliciter, scilicet motu proprio, & motu primi cæli, 1ª.q.58.2.3m.q.115.3.4m.& 22ę q.2.3.c.
35 In cælis est duplex motus, scilicet primus, id est diurnus, super polos æquinoctialis ab oriente in occidens: & secundus econuerso, super polos zodiaci, 1ª.q.67.4.3m.& q.14.2.c.
36 In cælis est duplex motus, scilicet primus, id est diurnus, qui est causa cõtinuitatis generationis, & secundus per zodiacum, qui est causa diuersitatis, secundum generationem & corruptionem. 1ª.q.67.4.3m.& q.104.2.c.
37 Motus cæli est causa viuentium, 1ª.q.70.3.3m.
38 Cæli sunt causa eorum, quæ fiunt in his inferioribus, 1ª.q.115.13.o.& 12ę. q.95.5.o.& o.96.2.2m.
39 Tota materia corporum inferiorum subiacet variationi, secundum motum corporum cælestium. 1ª.q.115.3.o.
40 Diuersorum motuum cælestium, diuersi sunt effectus, 1ª.q.104.2.c.fi.
41 Effectus corporales in inferioribus, non sequuntur ex necessitate à motibus cælorum. 1ª.q.115.6.o.
42 Distantia loci impedit effectum cælestis corporis, 1ª.q.115.6.2m.
43 Grossities materiæ vel frigiditas aut caliditas, aut alia huiusmodi dispositio impedire potest effectum corporis cælestis, 1ª.115.6.2m.
44 Effectus duplices subtrahuntur causalitati corporum cælestium, scilicet effectus per accidens contingentes in humanis, vel naturalibus, & actus liberi arbitrij, 22ę.q.95.5.c.
45 Cælum mouetur ab aliquo intellectu. 1ª.q.70.3.o.
46 Cælum est mouens seipsum, inquantum motor est ei intrinsecus, 1ª.q. 70.3.5m.
47 * Motor cæli coniungitur orbi secundum totum, secundum philosophos: ideo non mouetur per accidens ad motum cæli, 1ª.q.51.3.3m.
48 Motor cæli superioris, potest mouere cælum motoris inferioris, non autem econuerso, 1ę.q.117.4.1m.
49 Cælum est primum alterans, non tamen primum mouens, sed mouetur motu locali à superiori mouente, 12ę.q.6.1.1m.& q.109.1.c.
50 Virtus mouens cælum, dicitur esse in dextera parte orbis quem mouet, inde incipit motus. 1ª.q.51.3.3m.& q.52.2.c.
51 Corpora cælestia non sunt animata eo modo, quo plantæ, & animalia, sed æquiuocè, anima videlicet dante motum, non autẽ esse. 1ª.q.70.3.c.
52 Anima hominis est nobilior corpore. 1ª.q.70.2.4m.
53 Corpus cæli est nobilius corpore hominis, 1ª.q.91.1.2m.
54 Corpus hominis est simillimum cælo. 1ª.q.76.5.2m.& q.91.1.c.3m.
55 Cælum venit in compositionem hominis causaliter, non autem essentialiter. 1ª.q.76.7.c.q.91.1.c.2m.& 3ª.q.57.3.c.
56 Cælum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima, & in potentiis eius organicis, agit per accidens: in intellectu autem & voluntate indirectè tantùm, 1ª.q.83.1.5m.& q.115.3.4.o.& 6.c.q.116.1.c.12ę.q. 9.5.o.& 22ę.q.95.5.6.7.o.
Cellula cerebri triplex, scilicet anterior, media, & posterior. 1ª.q.78.3.4.c.
Cœna Christi fuit luna quartadecima, sed passio eius fuit luna quintadecima, 1ª.q.44.2.2m.& q.46.9.1m.
Centurio & Petrus reueriti sunt Christum ex humilitate, Zachæus autem ex amore. 3ª. q.8.10.3m.
Cere est oppidum propè Romam. 12ę.q.99.3.c.
Cerebrum est maius proportionabiliter in homine, quàm in alio animali, 1ª.q.91.3.1m.& q.99.1.c.
Cereis non vtebantur Iudæi in cultu Dei, sed oleo. 12ę.q.101.1.2m.
1 Ceremonia dicitur à Cere oppido propè Romam, vel quasi Cereris munia. 12ę.q.99.3.c.
2 Omnes ceremoniæ sunt quædam protestationes fidei. 12ę.q.103.4.c.
3 Cerimoniæ sunt opera exteriora ad cultum Dei pertinentia. 12ę.q.99.3.o.q.101.2.4.c.& q.103.1.o.q.104.1.c.3m.
4 Cerimonialia dicuntur, quæ secundũ se non habent causam manifestam factorum, licet possint habere causam manifestam institutionis, 12ę.q. 101.1.4m.
5 Ceremonialia veteris Testamenti, sunt quædam determinationes iuris naturalis, & præceptorum moralium, 12ę.q.99.3.2m.q.5.c.& q.103.1.c. & 22ę.q.112.1.2m.
6 Multæ particulares determinationes in cerimoniis veteris legis, habẽt causam tantùm figuralem, non autem literalem, nisi in communi, 12ę. q.102.2.3m.
7 Ceremoniæ veteris legis sufficienter diuiduntur in sacrificia, sacra sacramenta, & obseruantias, 12ę.q.101.4.c.
8 Cerimoniæ in veteri lege fuerunt multæ ad reprimendam idololatriam & ad significationem multorum. 12ę.q.101.3.c.
1 Certitudo potest esse ex duobus, scilicet ex causa & ex subiecto, 1ª. q.1.5.1m.& 22ę.q.4.8.o.
2* Certitudo est tantum in cognitione, 12ę.q.18.4.c.& 22ę.q.18.4.c.
3 Certitudo principaliter & essentialiter est tantùm in cognitione, sed secundum similitudinem & participatiuè, est etiam in aliis, vt in operibus naturæ vel artis. 12ę.q.18.4.c.& 22ę.q.18.4.c.
4 Certitudo cognitionis est diuersimodè in Deo, in angelis, & homnib. 12ę.q.o.1.1m.
5 Visus est simpliciter certior auditu, licet quandoque sit econuerso, 22ę. q.4.8.1m.
6 Virtus & natura sunt certiores arte, quia infallibilius operantur, 22ę. q.18.5.c.
7 Fides est certior omni virtute intellectuali ex parte rei & causæ, sed econuerso ex parte subiecti & euidentiæ, 1ª.q.1.5.1m.
8 Certitudo spei est cognitione dirigente, 12ę.q.40.3.3m.& 22ę.q.18.4.c.
9 Certitudo cognitionis est ex se, sed certitudo spei & naturę est ex alio: ideo deficit per accidens, 12ę.q.40.2.3m.
10 Spes viatorum habet certitudinem ex fide, omnipotentia & misericordia Dei, non autem ex meritis propriis, 22ę.q.18.4.o.
Cessare dicitur Deus ab omni operæ condendo. non autem propagando & conseruando. 1ª.q.73.1.2m.& 2.o.& q.74.2.3m.q.118.3.1m.
1 Cœtus, id est festum collectæ, fiebat in memoriam pacis, & adunationis Iudæorum in terram promissionis, & figurabat ecclesiam beatorum. 12ę.q.102.4.10m.
2 Festum omnium sanctorum succedit ei, vel festum angelorum, 12ę.quæ. 103.3.4m.
Cherubin interpretatur plenitudo scientiæ: quæ est quadruplex in eis: scilicet perfecta Dei visio, plena dinini luminis susceptio, contemplatio pulchritudinis in ordine rerum, & copiosa diuinæ cognitionis effusio in alios. 1ª.q.63.7.1m.& q.108.5.5m.
Chimera, & Ratio siue conceptio chimeræ, non habet fundamentum in re neque proximum, neque remotum, quia neque est similitudo alicuius rei extra animam, neque consequitur ex bono intelligendi rem aliquam naturæ. Et ideo ista conceptio est falsa. 1ª.qu.16. 3.2m.& 5. 3m.& 7.4m.fi.q.48.1.2m.

1 Chrisma benedici oportet ab episcopo in cœna Domini, 1ª.q.72.3.o.
2 Christianus dicitur qui Christi est, id est, qui fidem Christi habet, qui spiritu Christi virtuosè operatur, & ad imitationem Christi, peccatis moritur, 22ę.q.124.5.1m.

1 Christus in triduo mortis suæ, non fuit verè homo, 3ª.q.50.4.o.
2 In illo triduo mortis corpus Christi nõ fuit viuum nec animatum, 3ª.q.50.4.c.1m.
3 Totus Christus est vbique, nõ autem totum, quia masculinum genus pertinet ad personam, sed neutrum pertinet ad naturam, 3ª.q.53.3.c.
4 Natura diuina constituit personam Christi simpliciter, non autem natura humana eius, sed secundum quid, vt ab ea denominatur homo. 3ª.q. 1.3.3m.
5 Persona Christi est tota in quolibet loco, sed non totaliter. 3ª.q.52.3.3m.
6 * Idem iudicium est, de iitis propositionibus, Christus secundum quod homo, est persona, suppositum, hypostasis, & res naturæ. 3ª.q.16.12.3m.
7 Hæc est vera & propria, Deus est homo, & econuerso, 3ª.q.16.1.2.o.
8 Hæc est per se, & in materia naturali, Deus est homo, non autem per accidens, nec in materia remota, nec in materia cõtingenti, ratione suppositi, non ratione formæ. 3ª.q.16.1.1m.
9 Hæc est falsa, Deus est homo, & econuerso, si ly factus, determinet subiectum vel prædicatum absolutè, si verò determinet compositionem, est vera, si autem determinet subiectum respectu prædicati, est vera, sed conuersa eius est falsa propriè, impropriè verò est vera, id est, si ly homo in subiecto supponat simpliciter & non personaliter. 3ª.q.16.67.o. & q.33.3.o.
10 Hæc propriè est falsa, & impropriè vera, Christus secundum quòd homo, est Deus, eadem ratione scilicet quia reduplicatio magis propriè facit stare pro natura, nisi per aliquid limitetur ad suppositum. 3ª.quæ. 16.11.o.
11 Hæc est falsa, Christus est tantum homo, sed hæc est vera, Christus est tantùm id quod est homo. 3ª.q.17.1.3m.
12 Hæc est falsa de Christo, iste, homo incepit, nisi addatur aliquid creatũ. 3ª.q.16.7.c.fi.9.o.
13 Hęc est vera, Christus est creatura, secundum naturam humanam, & est minor patre, non autem simpliciter. 1ª.q.41.3.c.4m. & 3ª.q.16.8.o.& q. 20.1.1m.
14 Hæc propriè est vera, Christus secũdum quòd homo, est creatura: quia reduplicatio magis propriè facit stare pro natura: nisi per aliquid limitetur ad suppositum, ideo hæc est falsa: Christus secũdum quòd hic homo, est creatura. 3ª.q.16.10.o.
15 Hæc propositio, Christus secundum quòd homo, est persona, nõ est vera, nisi reduplicet suppositum hominis, vt dicatur Christus secundum quòd iste homo, est persona. 3ª.q.10.q.1.art.2.q.1.c.
16 Natura humana in Christo, est nobilior, quàm in aliis ratione vnionis ad verbum, non autem essentialiter. 3ª.q.2.2.2m.& 5.1m.
17 Humanitas Christi, fuit instrumentum diuinitatis eius. 12ę.q.112.1.1m.& 3ª.7.1.3m.q.8.1.1m.q.13.2.c.2m.et 3.4.c.q.18.1.2m.q.19.1.c. et q.34.1.3m.q. 43.2.c.q.48.6.c.et q.49.1.c.1m.et 2m.et q.50.6.3m.q.56.1.3m.q.62.5.c. et q.64.3.c.
18 Humanitas Christi potest dici indiuiduum, particulare, et singulare, nõ autem suppositum hypostasis, res naturæ, vel persona: quia persona filij Dei, est suppositum naturæ humanæ, 1ª.q.29.1.2m.& 3ª.q.2.3m.& 5. c.q.4.4.c.3m.& q.16.12.2m.& 3m.
19 Anima Christi est super omnes creaturas. 3ª.q.59.1.3m.
20 Anima Christi, est instrumentum diuinitatis. 3ª.q.13.2.2m.
21 Ea quæ sunt humanæ naturæ non prædicantur in abstracto de Deitate, nec econuerso. 3ª.q.16.5.o.& q.50.3.3m.
22 Natura humana non prædicatur de Christo in abstracto, nec partes eius 3ª.q.2.8.c.q.3.8.3m.& q.16.1.o.q.17.1.c.& q.50.3.3m.
23 Natura diuina & proprietates eius prædicantur de Christo in recto tam in abstracto quàm in concreto, humanæ verò tantùm in concreto. 3ª.q. 3.7.3m.& q.17.1.o.
24 Ea quæ possunt conuenire personæ ratione sui, si habent repugnantiam ad proprietates personæ diuinæ, non prædicantur de Christo, quę aut conueniunt personæ ratione naturę, vel ratione partis, dicuntur de Christo, licet repugnent personę diuinę, quod enim est personę proprium de Christo non enunciatur ratione humanæ naturę, nisi cum aliqua additione vel expressa vel subintellecta, 3ª.quęstion.16.8.o.& q.20.2.o.
25 Deus est caput Christi. 3ª.q.8.1.3m.et 8.2m.
26 Christus ante incarnationem erat caput ecclesię, secundum humanitatem per operationem hominũ in eum, et non econuerso. sed post, vtroque modo: secundum diuinitatem verò, antè et post et per vtranque operationem, scilicet in nos, et è conuerso, 3ª.q.6.3.3m.et q.68.1.1m.
27 Christus secundum quòd homo, est caput ecclesię triplici ratione, secundum tria, quæ considerantur in capite: scilicet secundum ordinem perfectionem, et virtutem. Primò Christus habuit ordinem, quia caput est prima pars hominis, incipiendo à superiori: perfectionem autem, quia in capite vigent omnes sensus, et interiores, et exteriores, cum in cæteris membris sit solus tactus: virtutem verò, quia virtus et motus cæterorum membrorum est à capite, et gubernatio eorum in suis actibus, propter vim sensitiuam, et motieam dominantem in capite. vnde et rector dicitur caput populi: et hæc spiritualiter competunt Christo. Primò secundum propinquitatem ad Deum, gratia eius est altior & prior: & si non tempore, quia omnes alij acceperunt gratiam, per respectum ad gratiam ipsius. Secundò perfectionem habet, quantum ad plenitudinem omnium gratiarum. Tertiò virtutem habet influendi gratiam in omnia membra ecclesiæ, & ideò conuenienter dicitur caput ecclesiæ, 3ª.q.8.1.o.q.48.1.c.& q.49.1.c.& q.59.2.c.

28 Tota humanitas Christi, secundum animam & secundum corpus, influit principaliter in animas, & secundariò in corpora, ideò secundum vtrunque est caput hominum, quo ad vtrunque. 3ª.q.8.2.o.& 4.1m.
29 Proprium est Christi esse caput ecclesiæ, quo ad influxum interiorem, sed quo ad influxum exteriorem, conuenit aliis participatiuè, particulariter, & vicè Christi, Christo autem secundum omnem locum, tempus, & statum omnium pertinẽtium ad ecclesiam, & propria auctoritate, 3ª.q.8.7.o.& 7.c.
30 Christus est caput omnium hominum, sed primò beatorum, secundò, habentium charitatem viæ, tertiò fidelium, quarto vniendorum, quintò vnibilium, sed nullo modo damnatorum, quia penitus desinunt esse membra Christi, 3ª.q.8.3.o.q.13.3.c.& q.19.4.c.1m.
31 Eadem essentialiter est habitualis gratia Christi, quę dicitur gratia vnionis, capitis & singularis personæ, 3ª.q.7.5.o.
32 Gratia vnionis, singularis, & capitis, sunt simul tempore, sed ordine naturæ & intellectus, prima præcedit secundam, & secunda tertiam, quia prima conuenit Christo inquantum Deus, secunda inquantum homo in se, tertia quo ad alios, 3ª.q.7.13.o.
33 In Christo fuit triplex plenitudo gratiæ: scilicet vnionis personalis, capitis, & singularis. Prima est eius vt causæ finalis, secunda vt efficientis tertia vt formalis ad omnem effectum, & ad omnem vsum gratiæ, 3ª.q. 19.4.o.& q.48.1.c.
34 Gratia personalis, & gratia capitis in Christo, ordinãtur ad actum. non autem gratia vnionis, sed ad esse personale. Ideò prima, & secunda cõueniunt in essentia habitus, non autem tertia, licet etiam prima dicatur gratia vnionis, inquantum facit congruitatem ad vnionem, 3ª.q. 8.5.3m.
35 Gratia habitualis fuit in Christo. 3ª.q.7.1.o.
36 Requieuit super Christum spiritus Domini, qui quidem in homine dicitur esse per gratiam habitualem, 3ª.q.q 7.1.c.
37 Gratia vnionis, est esse personale, quod a Deo datur gratis humanæ naturæ in persona verbi, & est terminus assumptionis eius. 3ª.q.66.c.
38 Gratia vnionis in Christo, dupliciter dicitur: scilicet voluntas Dei dans gratis, & donum eius, id est vnio, vel aliquis habitus. Primo modo loquuntur sancti communiter, & est quid increatum: non autem secundo modo, 3ª.q.2.10.c.q.6.6.c.& q.7.11.c.
39 Vnio Christi facta est per gratiam primo modo: non autem secundò. 3ª. q.2.10.o.& q.66.o.
40 Gratia Christi siue vnionis, siue habitualis, dicitur naturalis Christo: quia habuit eam à natiuitate: & quia causatur à natura eius diuina: non autem à natura humana, 3ª.q.2.12.o.q.7.13.2m.& q.34.3.2m.
41 Gratia vnionis, fuit simpliciter infinita in Christo: sed gratia habitualis eius fuit infinita secundum rationem gratiæ: finita vero secundum rationem entis, 3ª.q.7.11.o.
42 Habere gratiam, conuenit Christo secundum naturam humanam, non autem secundum naturam diuinam, sed esse largitorem gratiæ. 3ª.quæstion.7.7.2m.
43 Christus habuit plenitudinem omnis gratiæ dupliciter, scilicet in summo, & quò ad omnes effectus gratiæ. 3ª.q.7.7.1m.& 9.o.& 10.12.c.& q. 15.2.3.c.q.22.1.c.1m.& 3m.q.27.5.1m.q.28.4.2m.& q.38.2.2m.
44 Plenitudo gratiæ duplex, scilicet vna ex parte gratiæ, & alia ex parte subiecti. Prima est propria Christo, secunda vero conuenit etiam aliis per Christum, 3ª.q.7.10.o.
45 Plenitudo duplex fuit in Christo, scilicet prima diuinitatis, secũda gratiæ & veritatis. Et secunda deriuatur à prima, 3ª.q.15.2.3.c.& qu.19.4. 2m.& q.34.1.o.
46 Plenitudo gratiæ & diuinitas habitat in Christo corporaliter tripliciter, scilicet per vnionem personalem ad corpus, cõtra vmbram, & triplici vnione, id est carnis, mentis, & sensus, 3ª.q.2.10.2m.
47 Omnes gratiæ gratis datæ fuerunt in Christo excellẽtissimæ, 3ª.q.7.7.o.
48 Gratiæ in Christo non diuiduntur. Sed diuiduntur in aliis hominibus qui recipiunt particulariter efficaciam ad aliquos actus, Christus autem recipit gratiam plenissimè ad omnes actus, 3ª.q.7.7.1m.
49 Gratia Christi nullo modo potuit augeri: sicut nec gratia beatorum. Sed gratia cuiuscunque viatoris puri potest augeri ex parte gratiæ, & ex parte subiecti, 3ª.q.7.12.o.
50 Gratia cuiuscunque alterius hominis quantumcunque crescat, non potest adæquari gratiæ Christi. quia comparatur ei sicut particulare ad vniuersale. Ideò non sunt eiusdem rationis. 3ª.q.7.11.3m.& quæst.10.4. 2m.& 3m.
51 Christus habuit omnes virtutes, ad perficiendas potentias singulas, ad omnes actus animæ. 3ª.q.7.2.o.& 3.1m.& q.15.2.c.
52 Christus habuit virtutes morales, quo ad vsum patriæ & viæ, non dero gantes perfectioni eius, non autem ad domandas passiones. 3ª.qu.7.1. 3m.& 2.1m.
53 Christus habuit summũ gradum fortitudinis, sustinens impugnationem non quidem interiorem à fomite, sed exteriorem à diabolo, & a mundo, quos superando, victoriæ coronam promeruit. 3ª.q.15.2.3m.
54 Christus habuit temperantiam, non autem continentiam. 3ª.q.7.2.3m.
55 Christus virtute suæ diuinitatis, poterat in se, et in suis discipulis, sine abstinentia, habere virtutem continentiæ, 3ª.q.40.2.2m.
56 Fides non fuit in Christo. 12ę.q.65.5.3m.et 3ª.q.7.3.o.et 4.c.8.2m.et 9.1m.
57 Christus habuit quicquid est perfectionis et virtutis in fide et spe. 3ª.q. 7.9.1m.
58 Christus habuit meritum fidei, quia fides consistit in assensu ex obedientia Dei, quam Christus plenissimè habuit. 3ª.q.7.3.2m.
59 Christus non habuit spei virtutem, licet sperauerit aliqua sibi, & aliis, 12ę.quæstion.65.5.3m.et 22ę.quæstion. 18.2.1m.et 3ª.q.7.4.o.et 6.1m.et 8.2m.et 9.1m.
60 Voluntas animæ Christi, informabatur charitate, et aliis virtutibus. 3ª. q.49.6.2m.
61 Christus habuit plenissimè septem dona Spiritus sancti. 3ª.q.7.5.o.
62 Christus dat dona, inquantum Deus, et recipit ea, inquantum homo. 3ª. q 7.5.2m.
63 Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum diuinitatem. 3ª.q.53.4.2m.
64 Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et huiusmodi, et ea quæ pertinent ad excellentiam eius exteriorem, sicut est ascensio, et veneratio eius, non autem gloriam animæ nec scientiam, nec gratiam, nec Deitatem, nec virtutes: quia cum meritum non fit nisi eius quod nondum habetur: oportet quod Christus aliquando istis caruisset, quibus carere magis diminuit dignitatem Christi quam augeat meritum. 3ª.q.19.3.o.et quæstion.22.4.2m.et qu.34.4. 1m.et q.45.1.c.et quæstion.46.1.c.q.48.1.o.q.49.3.3m.et 6.o.et q.54.2.c. et q.59.3.c.
65 Christus meruit aliis. scilicet omnibus membris eius, id est solis regeneratis spiritualiter, idest per baptismum. 3ª.q.19.4.o.et q.48.1.c.et 6.o.et q.49.1.c.
66 Christus meruit aliis præmium essentiale, quod nullus alius potest. 12ę quæst ion.11.4.6.c.et 3ª.quæstion.19.4.o.et q.46.3.c.et q.48.1.o.et 6.3m. et q.61.1.2m.
67 Christus nihil ad meritum pertinẽs docuit, quod ipse excellentiùs nõ impleret, 3ª.q.7.3.2m.
68 In Christo fuit aliqua scientia creata, præter scientiam increatam, 3ª.q. 9.1.o.
69 Scientia diuina Christi non offuscabat scientiam humanam, sed magis ram reddebat, 3ª.q.9.1.2m.
70 Scientia animæ Christi, est nobilior secundum, quid, quam anima ea eius: non autem simpliciter, 3ª.q.11.5.3m.
71 Anima Christi poterat intelligere per scientiam inditam, conuertendo se ad phantasmata, & etiam sine eis, 3.q.11.2.o.& 4.fi.& q.34.2.3m.
72 Christus habuit omnium rerum scientiam speculatiuam & practicam: non quidem practicè, idest, non qua ipse faceret res, sed qua sciret, qualiter res factæ sunt a Deo, 3ª.q.13.1.3m.
73 In Christo fuit plenitudo gratiæ, & omnis virtutis, & omnis scientiæ. 3ª.q.25.2.c.q.3.c.1m.
74 In sexta synodo damnata est positio negantium in Christo duas scientias vel sapientias, s. creatam scientiam, & increatam, 3ª.q.9.1.c.fi.
75 Scientia beatorum fuit in Christo, 3ª.q.9.2.o.5.2.c.
76 Anima Christi in verbo non comprehendit verbum seu diuinam essentiam, 1ª.q.10.1.o.& 2.c.3.1m.& 2m.
77 Anima Christi in verbo cognoscit omnia quæ quandoque sunt & cogitatus, non autem omnia quæ sunt in potentia Dei, 3ª. qu.10.2.o.& qu. 59.2.3m.
78 Anima Christi in verbo cognoscit omnia quæ Deus nouit scientia visionis, non autem omnia quæ Deus nouit simplici intelligentia, 3ª.q. 10.2.2m.q.13.1.2m.
79 Scientia animę Christi in verbo, parificatur sciętię visionis Dei, quo ad numerum scibilium, non autem quo ad claritatem, 3ª.q. 10: 2.3m.q.13. 1.2m.
80 Anima Christi in verbo scit infinita in potentia, quasi scientia simplicis intelligentiæ: non autem scit infinita in actu, idest scientię visionis, quia entia in actu secundum omne tempus, non sunt infinita: quia generatio non est æterna, 1ª.q.10.3 c.
81 Anima Christi in verbo comprehẽdit omnis creaturæ essentiam: & per consequens comprehendit eius potentiam, & virtutem, & omnia quæ sunt in potentia creaturæ, 3ª.q.10.2.c.
82 Scientia beata animæ Christi, est perfectissima simpliciter, non autem eius scientia indita, sed est perfectissima in genere humanæ cognitionis, 12ę.q.1.1.2m.fi.& 3ª.q.9.2.c.& q.11.5.1m.
83 Scientia indita animæ Christi fuit habitualis: non autem scientia eius beata, 3ª.q.11.5.o.
84 In Christo fuit scientia infusa à verbo per species omnium rerum, ad quas intellectus possibilis est in potẽtia, 3ę.q.9.3.o.& 4.c.2m.q.12.1.c.
85 * Scientia Christi infusa, fuit distincta in multos habitus, 3ª.q.11.6.o.
86 Anima Christi, per scientiam infusam cognoscebat omne cognoscibile ab homine per virtutem intellectus agentis, idest omne pertinens ad scientias humanas, & omne notum homini per reuelationem, & omne pertinens ad prophetiam, vel ad quodcunque donum spiritus sancti: non autem essentiam Dei, 3ª.q.11.1.o.& q.12.1.c.
87 Et per eam poterat cognoscere substantias separatas, sicut potest anima separata, 3ª.q.11.1.2m.& q.12.1.3m.
88 Et per eam cognoscebat omnia singularia, præsentia, præterita, & futura, 3ª.q.11.1.3m.& q.12.1.3m.
89 In Christo fuit scientia acquisita, seu experimentalis, per species acquisitas per operationem intellectus agentis eius, 3ª.q.9.4.o.& q.12.o.& q.15.8.8.
90 Anima Christi per scientiam acquisitam, sciuit omne quod scire potest per actionem intellectus agentis, non autem essentias substantiarum separatarum: nec singularia præterita vel futura. 3ª.q.12.1.o.
91 Christus profecit in scientia acquisita: quia scientia illa augebatur essentialiter: non autem aliæ scientiæ eius, scilicet tantum secundum effectus, et secundum experientiam, et secundum apparentiam. 3ª.q.7.12. 3m.q.12.o.et 3.3m.et q.15.8.o.
92 Christus nihil didicit ab homine, quia non conuenit dignitati Christi doceri à quocunque hominum. 3ª.q.13.3.o.
93 Voluntas duplex est in Christo, scilicet voluntas diuina, et voluntas humana, contra hæresim Macharij patriarchæ Antiochemi, Cypri Alexandrini, et Sergij Constantinopolitani, 3ª.q.18.1.o.
94 Voluntas humana in Christo dicitur, tripliciter, scilicet potentia naturalis, motus, naturalis, et motus rationalis. 3ª.q.18.1.3m.
95 In Christo est duplex voluntas humana, scilicet voluntas rationis, et voluntas sensualitatis, id est appetitus sensitiuus. 3ª.q.18.2.o.5.c.
96 In Christo fuit tantum vna voluntas humana rationalis per essentiam vt potentia, sed duplex actus scilicet vt natura, et vt ratio. Thelesis, id est simplex voluntas. et Bulisis, id est consiliatiua, secundum Damasce-

num.3ª.q.18.22ᵐ.& 3.o.& 4.5.c.

97 Christus voluit aliud quàm Deus, voluntate sensualitatis, & vt natura, non autem vt ratio. Sed semper voluit idem, & semper fuit cõformis ei.3ª.q.18.5.o.& 6.c.1ᵐ.& q.21.3.4.o.

98 Voluntas pietatis in Christo, est voluntas vt natura, inquantum absolutè refugit nociua sibi & aliis.3ª.q.18.3.3ᵐ.

99 Nulla repugnantia seu contrarietas fuit in Christo inter voluntatem eius vt ratio, & voluntatem eius vt natura, vel voluntatem sensualitatis, *Qui ad hoc quod sit contrarietas voluntatũ in aliquo, requiritur primò quidem, quod secundum idem attendatur diuersitas voluntatum. Si enim vnius voluntas velit aliquid secundum quandam rationem vniuersalem, & alterius voluntas sit de eodem non fiendo secundum quandam rationem particularem, non est omninò contrarietas voluntatum. Vt si Rex velit latronem suspendi propter bonum publicum, alter nolit, quia sit cognatus eius, nisi fortè ex hoc intenderet bonum publicum impedire. Tunc enim illæ voluntates essent circa idem, & contrariæ. Licet ergò voluntas naturalis, & sensualitatis in Christo, aliquid aliud voluerit quàm voluntas diuina, & voluntas rationis ipsius: non tamen fuit aliqua contrarietas voluntatum, cum voluntas naturalis nunquam eam rationem repudiauerit, qua Deus humanum genus decreuit eo modo saluare. Et quia nec voluntas rationis, nec diuinitatis in Christo, per motũ voluntatis naturalis retardabatur, vel impediebatur. Placebat enim Christo secundum voluntatem diuinam, & secundum voluntatem rationis, vt voluntas naturalis in ipso, secundum ordinem luæ naturæ moueretur. Et ideò nullo modo fuit in illo contrarietas voluntatum,3ª.q.18.6.o.

100 Voluntas & quicquid aliud fuit naturæ humanæ in Christo semper mouebatur secundum nutum voluntatis diuinæ.3ª.q.18.1ᵐ.& 4ᵐ.

101 Operationes sensitiuæ, & vegetatiuæ, & naturales in Christo, aliqualiter pertinebant ad voluntatem eius humanam. Ideò erant magis humanæ, quàm in aliis hominibus, & magis vna operatio: quia omnes sensitiuæ ordinabantur à ratione eius, aliæ verò sunt volitæ.3ª.q.19.2.c.fi.& 1ᵐ.& q.27.3.c.

102 In Christo est liberum arbitrium,3ª.q.18.40

103 * Omnis potentia communicabilis cuicunque creaturæ, multo abundantius communicata fuit animæ Christi, scilicet vt materia elementaris magis obediat ei ad motum quàm qualitatibus actiuis & virtuti cælesti. Et magis potuisset mouere cælum quàm Angelus quicunque.3ª.q.13.2.2ᵐ.

104 Christus vt homo poterat conferre effectum sacramentorum sine sacramentis, vt institutor eorum. & non alius homo.3ª.q.64.3.c.q.72.2.1ᵐ.& q.84.5.3ᵐ.

105 Christus secundum diuinitatem habet potestatem dimittendi peccata per auctoritatem, sed instrumentaliter & per ministerium secundum humanitatem 3ª.q.16.11.2ᵐ.

Ad inuocationem nominis Christi, dabatur remissio peccatorum, in primitiua ecclesia: & non alterius hominis.3ª.q.7.1.2ᵐ.& q.64.3.c.

106 Christus in sua infantia & pueritia, in nullo differebat ab aliis pueris, quo ad exteriorem conuersationem.3ª.q.29.1.3ᵐ.

107 Conueniens fuit quòd corpus Christi subiaceret defectibus & infirmitatibus nostris, ad satisfactionem, exemplum & fidem.3ª.q.14.1.o.& 3.1ᵐ.& 4.c.2ᵐ.

108 Christus secundum corpulentam substantiam tantum, & non secundum rationem seminalem, fuit in partibus: & ideò non fuit decimatus in lumbis Abrahæ.3ª.q.31.8.c.3ᵐ.& 4ᵐ.

109 *Sacerdotiũ Christi, est maius sacerdotio Leuitico. Est enim sacerdotium Christi secundum ordinem Melchisedech, cui Abraham decimas dedit, Leui adhuc existente in lumbis illius, ad quem pertinet legale sacerdotium, si ergò Christus in Abraham decimatus esset, sacerdotium eius non esset secundum ordinem Melchisedech, sed minus eo.3ª.q.31.8.c.

110 Persona Crhisti secundum se est simplex, sed vt in duabus naturis subsistit, potest dici composita, licet impropriè.3ª.q.2.4.o.

111 Omne quod pertinet ad rationem personæ, vel tantùm ad vnam naturam in Christo, est vnum tantùm: si verò pertinet ad vtranque naturam, est multa.3ª.q.17.2.c.& q.35.5.c.

112 In Christo est tantùm vna persona,3ª.q.16.1.c.& q.17.1.c.& q.25.1.

113 Hæresis Nestoris, quod in Christo sunt duæ personæ: ideò non ponit communicationem idiomatum. 3ª.q.2.6.c.q.17.1.c.fi.& quæs.20.1.c.& q.35.4.c.

114 In Christo est tantùm vnum suppositum, seu vna hypostasis.3ª.q.2.3.o.& 6.11.c.q.4.3.c.& q.16.1.3.4.5.9.c.q.17.1.2.c.q.20.2.c.& q.23.4.c.q.25 1.c.& q.50.3.4ᵐ.

115 Christus est vnum, & vnus, sed non duo,3ª.q.17.1.o.

116 In Christo est tantùm vnum esse simpliciter, & duo esse secũdum quid 3ª.q.17.2.o.

117 In Christo sunt duæ operationes, contra Macarium, 3ª.q.19.1.o. quæst. 25.1.2ᵐ.

118 In Christo est vna tantùm operatio humana ratione principij, sed multæ ratione obiectorum & potentiarum, & multæ non humanæ, sicut etiam in aliis.3ª.q.19.2.o.

119 Christus ea quæ ab aliis obseruanda instituit, primò ipse obseruauit.3a.q.81.1.c.

120 Christus figurabatur, per propitiatorium, arcam, candelabrum, mensam & per duplex altare.12ᶜ.q.102.4.6ᵐ.col.3.

121 Christus erat sicut in spica, in fide patrum legis naturæ, sicut in farina, in doctrina legis & prophetarum, sicut panis, in incarnatione coctus igne, id est formatus Spiritusancto, in clibano vteri Virginis in sartagine per labores in mundo, in craticula, i. in cruce, 12ᶜ.q.10.3.12ᵐ.

122 Spiritus sanctus non potest dici pater Christi secundum humanitatem quia non produxit eum de substantia.1ª.q.32.3.o.

123 Nec tota Trinitas potest dici pater Christi, nec secundum humanitatem, nec secundum diuinitatem: quia Christus non habet esse ab aliqua persona diuina, nisi à patre.3ª.q.32.3.o.

124 Christus est aliquid, quod est pater, & aliquid q̃ est mater.3ª.q.171.4ᵐ.

125 Christum Deus pater plus omnibus dilexit: quia Deus semper diligit meliora, & quia ei maius bonum voluit & fecit, voluntas enim Dei est causa bonitatis in rebus.1ª.q.20.1.c.

126 Deus Christum diligit, non solùm plusquam totum humanum genus sed etiam magis quàm vniuersitátem creaturarum. Et enim maius bonum voluit, quia dedit ei nomen quod est super omne nomen, vt verus Deus esset.1ª.q.20.1.1ᵐ.

127 Deus plus amat naturam humanam assumptam à Dei verbo in persona Christi, quàm omnes Angelos, & melior est maximè ratione vnionis 1ª.q.20.1.2ᵐ.

1 Cibus quem Christus assumpsit post resurrectionem, conuersus fuit in materiam spiritualem, id est, aëream, non autem in corpus Christi.1ª. q.51.3.5ᵐ.

2 Cibus est necessarius dupliciter, scilicet ad restauratiõnem deperditi, & vt impdediat totalem consumptionem caloris naturalis, quia est causa vitæ.1ª.q.78.2.4ᵐ.& 97.4.c.

3 Vsus ciborum ordinatur ad tria, scilicet ad restaurandum deperditum, ad generationem, & ad augmentum.1ª.q.97.4.c.& q.119.1.4ᵐ.

4 Nullus cibus est in quo non sit aliquid impuritatis, quia in principio est dissimilis,1ª.q.97.3.4ᵐ.

5 Nullius cibi vsus, de se est peccatum, sed aliquis prohibetur propter obedientiam, votum, continentiam, sanitatem vel figuram,12ᶜ.q.102.6.1ᵐ.& 22ᶜ.q.149.3.o.& 3ª.q.40.4.2ᵐ.

6 Cibus non necessarius, debet dimitti proper scandalum, donec veritas declaretur,22ᶜ.q.43.8.3ᵐ.

7 Ratio multiplex de cibis mundis, & immundis secundum legem veterem 12ᶜ.q.102.6.1ᵐ.& 2ᵐ.

1 Cicatrices apparebunt in corpore Christi in iudicio,3ª.q.54.4.c.

2 Christus resurrexit cum cicatricib. quæ semper erunt in corpore eius fulgentes,3ª.q.54.4.c.

3 Cicatrices semper erunt in corporib. gloriosis martyrum,3ª.q.54.4.c.

Ciconia est idem quod Ibis, s. auis Africa, & immunda. Et significat inuidos,12ᶜ.q.102.6.1ᵐ.et col.3.

Cignus est auis immunda, significans hypocritas,12ᶜ.q.102.6.1ᵐ.col.3.

Cymiticpolis est qui cyminum vendit, id est, de paruis magnam vim facit in dando,22ᶜ.q.118.8.4ᵐ.

Cęmiterium consecratum vendi potest ratione terræ, et in necessitate ecclesiæ, non autem res sacra, quia esset simonia, 22ᶜ.q.100.4.3ᵐ.

In operationibus affectus, est quidam circulus, sicut etiam in operationibus intellectus,12ᶜ.q.26.2.c.

1 Circuncisio erat sacramentum præparatorium ad baptismum, licet minus expresè figurans eum quo ad exteriora, quam columna nubis, et transitus maris rubri, quæ tamen non erant sacramenta, quia nõ fiebat aliqua professio fidei per ea, sicut per circuncisionem,3ª. quæst. 70.1.2ᵐ.

2 Circuncisio erat præparatoria baptismi, quo ad professionem fidei, sed baptismus Ioannis quo ad exercitium actus,3ª.q.70.1.3ᵐ.

3 Circuncisio non continetur inter sacramenta veteris legis, quia non erat ex moyse, sed ex patribus,12ᶜ.q.103.1.3ᵐ.

4 Circuncisio erat quædam, professio fidei Christi, aggregans collegio fidelium, præparatoria et figura baptismi,12ᶜ.q.102.5.c.& 1ᵐ.et 3ᵐ,et 3ª. q.68.1.1ᵐ.et q.70.1.2.o.

5 Circuncisio est quædam professio legis obseruandæ,3ª.q.37. in prin.et q.40.4.c.et q.70.4.c.fi.

6 Circuncisio significat tria, s. castitatem, depositionem peccatorum, et immortalitatem,12ᶜ.q.102.6.1ᵐ.

7 Circuncisio habet quadrupliciter expressam similitudinem abolitionis peccati originalis, scilicet ratione membri pellis circularis, pœnæ & sanguinis.3ª.q.37.1.c.

8 Circuncisio erat necessaria ad distinctionem, & significationem. 12ᶜ.q. 102.5.1ᵐ.& 3ª.q.70.1.o.

9 Circuncisio datur in fœdus æternum, quo ad significatum, & quod succedit ei, vel capitur pro seculo, quod habet finem, sed non determinatum nobis.12ᶜ.q.102.5.1ᵐ.

10 Ratio literalis triplex circuncisionis. Prima & principalis est, testatio fidei vnius Dei, secunda debilitatio concupiscentiæ in illo membro, tertia sugillatio sacrorum Veneris & Priapi, in quibus illa pars honorabatur. Sed ratio figuralis, est figura ablationis corruptionis per Christum complerè in octaua ætate, scilicet resurrectionis, 12ᶜ.quæst. 102.5.1ᵐ.

11 Circuncisio debuit differri vsque ad tempus Abrahæ.12ᶜ.qu.102.5.1.& 3ª.q.70.2.o.

12 Circuncisio debuit dari antè legem Moysi.12ᶜ.quæstion.103.1.3ᵐ.& 3ª. q.70.2.2ᵐ.

13 Circuncisio cessare debuit diuulgato Euangelio.12ᶜ.q.103.1.3.4ᵐ.

14 Circuncisio necessario fiebat octauò die, non autem prius etiam imminente morte.12ᶜ.q.102.5.1ᵐ.& 3ª.q 70.3.3ᵐ.

15 Idem iudicium est de pueris mortuis antè octo dies, vel mortuis incircuncisis in deserto, sicut de pueris mortuis antè institutionem circuncisionis.3ª.q.70.4.3ᵐ.

16 Dispensatum fuit a Deo, ne circuncide rentur in deserto, duplici ratione, scilicet ex ignorantia motus castrorum, et ex non indigentia signi sed peccabant si ex negligentia.3ª.q.70.4.3ᵐ.

17 Circuncisio non fit nunc, nec antiquitus cum cultro lapideo, nisi in quibusdam famosis.3ª.q.70.3.2ᵐ.

18 Circuncisio necessariò fiebat in membro generationis. 12ᶜ.q. 102.5.1ᵐ. et 3ª.q.66.7.3ᵐ.et q.70.3.1ᵐ.

19 Circuncisio data fuit conuenienter soli populo Israel.3ª.q.70.2.3ᵐ.

20 Mulieres nõ circuncidebantur, quia circũcisionis institutio est in signũ fidei Abrahæ, qui credidit se patrem futurum Christi sibi repromissi. Et ideò conuenienter solis maribus competebat. Et etiam peccatum originale cõtra quod specialiter circuncisio ordinabatur à patre trahitur et non à matre.3ª.q.70.2.4ᵐ.

21 Christus voluit circuncidi septuplici ratione, scilicet, vt ostenderet veritatem carnis humanæ, vt approbaret circuncisionẽ quam olim Deus instituerat, vt approbaret se esse de genere Abrahæ, qui circuncisionis mandatum acceperat, vt Iudæis excusationem tolleret, ne eum recipe rent si esset incircuncisus, vt obedientiæ virtutem nobis suo commendaret exemplo, vt qui in similitudine carnis peccati aduenerat, remedium quo caro peccati consueuerat mundari, non respueret, & vt legis onus in se subsistens, alios à legis onere liberaret.3ª.q.37.1.o.& qu. 40.4.c.

22 Per circuncisionem homines instituebantur, generaliter in statu colendi Deum. Et sine ea, nullus admittebatur ad esum agni paschalis, nec ad aliquid legalium.12ᶜ.q.102.5.c.

23 *Circuncisio conferebat gratiam quo ad omnes effectus positiuos & priuatiuos,3ª.q.62.6.3ᵐ.& q.70.4.o.

24 *Circuncisio conferebat gratiam, & erat meritoria, ex opere operante tantùm, id est inquantum erat fidei signum, de passione Christi futura, non autem ex opere operato, id est, ex virtute circuncisionis.3ª.q.62. 6.3ᵐ.& q.70.4.1ᵐ.

25 Circuncisio non imprimebat characterem.3ª.q.63.1.3ᵐ.& q.70.4.c.fin.& q.72.5.3ᵐ.

26 Circuncisio non aperiebat cælum per accidens, scilicet quia nondum erat solutum pretium.3ª.q.70.4.4ᵐ.

27 Antè circuncisionem sola fides soluabat & tollebat, peccatum originale.3ª.q.68.1.1ᵐ.& q.70.4.2ᵐ.

28 Circuncisio principaliter tollebat peccatum originale, & consequenter quodlibet aliud.3ᶜ.q 3ª.q.38.3.3ᵐ.q.62.6.3ᵐ.& q.70.4.o.

Circunscribi localiter est proprium corporum, secundum essentiam verò circunscribi conuenit omni creaturæ, secundum Ambrosium,1ª.q. 50.1.3ᵐ.

Circunspectio attendit circunstantias in negocio morali, 22ᶜ.quæ.48.c.& q.49.7.o.

1 Circunstantia est accidens actus humani attingens eum extrinsecè, 12ᶜ.q.7.1.o.& 3.c.q.18.3.o.& q.88.5.c.

2 Illa conditio ex qua dependet substantia actus, non est circunstantia.12ᶜ.q.7.3.3ᵐ.22ᶜ.q.154.1.c.4.

3 Circunstantia actus moralis dicitur dupliciter, scilicet proportio eius ad aliquid, & res cui proportionatur,12ᶜ.q.18.4.2ᵐ.

4 Circunstantiæ actus moralis sunt septem, scilicet quis, quid, vbi, per quę cur, quomodo, quando,12ᶜ.q.7.3.o.

5 Principalior circunstantia, est finis, secnndum quid: aliæ verò secũdum quod sunt propinquiores his,12ᶜ.q.7.3.o.

6 Finis proximus operantis, & non operis, nec vltimus, est circunstantia. 12ᶜ.q.7.3.3ᵐ.

7 Tempus sacrum est circunstantia peccati quod fit in eo.22ᶜ.q.122.4.3ᵐ.

8 *Nulla circunstantia aggrauat peccatum in infinitum.22.q.110.4.5ᵐ.

9 Circunstantia non potest facere de peccato veniali mortale, nisi transferat in aliam speciem, vt differentia, & non vt circunstantia. 12ᶜ.q.88. 5.o.& 22ᶜ.q.110.4.5ᵐ.

10 Eadem conditio respectu diuersarum specierum est circunstantia, & de substantia actus.12ᶜ.q.18.10.o.& q.88.5.c.

11 Diuersæ circunstantiæ diuersi motiui, semper mutant speciem, eiusdem autem nunquam.12ᶜ. q.72.9.o.& 22ᶜ.q.53.2.3ᵐ.& q.92.2.c.q.148.4.1ᵐ. & 2ᵐ.& 3ᵐ.

12 Omnis circunstantia respiciens specialem ordinem rationis, pro vel cõtra, dat speciem actui morali.12ᶜ.q.18.5.4ᵐ.& 10.c.& 11.c.q.73.7.c.1ᵐ.

13 Nulla circunstantia non habẽs rationem moralis boni vel mali, nisi præ supposita alia vt quantitas, variat speciem,12ᶜ.q.18.11.o.& q.73.4.c.

14 *Nulla circunstantia præter intentionem peccantis, dat speciem peccato.12ᶜ.q.72.1.8.c.22ᶜ.q.43.1.c.& 3ª.q.88.4.1ᵐ.

15 Circunstantia tripliciter aggrauat peccatum, scilicet mutando speciem multiplicando rationem peccati, & augendo priorem circunstantiam 12ᶜ.q.73.7.o.

16 De circunstantiis considerat theologus triplici ratione, scilicet secundum quod per actus humanos homo ad beatitudinem ordinatur secũdum quod in eis inuenitur bonum & malum, melius & peius: & secundum quod sunt meritorij vel demeritorij, sed considerat aliter quàm moralis, vel politicus, vel rhetor.12ᶜ.q.7.2.o.

Finis scientiæ militaris ordinatur ad finem ciuis.1ª.q.1.5.c.

1 Ciuis dicitur dupliciter, scilicet secundum quid, id est habitator ciuitatis, & simpliciter, scilicet, qui potest agere vt ciuis, id est, consilio, & iudicio.12ᶜ.q.105.3.2ᵐ.

2 Virtuosi ciuis est exponere se mortis periculo, pro totius reipublibæ conseruatione.1ª.q.60.5.c.22ᶜ.q.26.3.c.& q.31.3.1ᵐ.

3 Mulieribus non conuenit simpliciter esse ciues,12ᶜ.q.105.3.1ᵐ.

1 Ciuitas est communitas perfecta.12ᶜ.q.90.2.c.& 3.3ᵐ.

2 Impossibile est quòd bonum commune ciuitatis benè se habeat, nisi ciues sint virtuosi, saltem principantes.12ᶜ.q.92.3.3ᵐ.

3 Serui non sunt pars populi, ciuitatis,12ᶜ.q.98.6.2ᵐ.

1 Clamor ponitur filia iræ secundum quod ita est in ore, per quem clamorem intelligitur inordinata, & confusa locutio.22ᶜ.q.158.c.

2 Clamor Christi in cruce fuit miraculosus.3ª.q.47.1.2ᵐ.

3 Animal dolens clamat, quia calor, & spiritus multiplicati per dolorem emittuntur.12ᶜ.q.44.1.2ᵐ.

1 Claritas corporis gloriosi, erit à gloria animæ. 3ª.q.45.2.c.& quæs.54.2. 1ᵐ.& 2ᵐ.

2 Claritas non erit æqualiter in omni corpore glorioso, nec in omni parte eiusdem corporis.3ª.q.45.2.3ᵐ.

3. In potestate beatorum erit ostendere, & occultare se, & claritatem sui corporis.3ª.q.54.1.2ᵐ.

4 Claritas Christi transfigurati erat vera, sed gloriosa, non autem claritas corporis gloriosi, sed est miraculosa,3ª.q.45.2.o.

5 Claritas Christi transfigurati nõ erat à corpore eius, sed tantùm à Deo 3ª.q.45.2.o.

6 Claritas vestimentorum Christi, significat claritatem sanctorum, quæ superabitur à claritate Christi, sicut candor niuis à splendore solis.3ᶜ.q. 45.2.3ᵐ.

7 Transfiguratio Christi fuit secundum claritatem tantùm, & non secundum aliam dotem,3ª.q.45.1.3ᵐ.

Schismatici, hæretici, suspensi, degradati & excommunicati, non habent vsum clauium.3ª.q.64.9.2ᵐ.& 3ᵐ.

Clausio paradisi duplex, scilicet quo ad totam naturam, per peccatum originale, & quo ad personam, per peccatum actuale,3ª.q.49.5.c.q.52.5.c.

1 Clementia est virtus humana, ideò directè ei opponitur crudelitas, non autem feritas, vel seueritas sub bestialitate, sed virtuti hæroicæ, vel dono pietatis.22ᶜ.q.159.2.1ᵐ.

2 Clementia & mansuetudo sunt virtutes, nec opponũtur seueritati.22ᶜ. q.157 2.o.

3 Clementia est lenitas superioris ad inferiorem, sed mansuetudo est cuiuslibet ad quemlibet,22ᶜ.q.157.1.c.

4 Clementia est moderatiua pœnarum, sed mansuetudo est moderatiua iræ,22ᶜ.q.157.1.2.o.& 3.c.& 4.3ᵐ.q.160.2.c.

5 Clementia & mansuetudo conueniunt cum temperantia in modo, non autem in materia,22ᶜ.q.157.3.2ᵐ.

6 Clementia moderatur affectum in pœnis infligendis secundum legem communem ex dulcedine affectus, sed epieichia secundum intentionem legis,22ᶜ.q.157.2.2ᵐ.& 3.1ᵐ.& 4.c.4ᵐ.& q.159.1.c.1ᵐ.

7 *Clementia & mansuetudo, non sunt maximæ virtutes, nisi secundum quid,22ᶜ.q.157.4.o.

8 Mansuetudo & clementia reddunt hominem Deo, & hominibus acceptum, vt concurrunt in affectu charitatis, remouendo mala à proximis,22ᶜ.q.157.4.1ᵐ.

9 Clementia, mansuetudo, misericordia. et pietas, concurrunt in eodem effectu secundum diuersa motiua,22ᶜ.q.157.4.3ᵐ.et q.159.1.2ᵐ.

10 Crudelitas, sæuitia, et feritas opponuntur clementiæ, et mansuetudini, 22ᶜ.q.157.1.3ᵐ.q.15.9.o.

11 Clementia comparatur ad seueritatem, sicut epieichia ad iustitiam legalem cuius pars est seueritas,q.157.2.2ᵐ.

1 Coactio duplex, s. absoluta, id est violenta et conditionata, id est timor seu metus,12ᶜ.q.6.6.o.

2 *Voluntas non potest cogi,1ª.q.82.1.c.1ᵐ.q.165.4.1ᵐ.et 12ᶜ.q.6.4.o.quæ. 9.4.2ᵐ.

3 Voluntas potest cogi respectu actus imperati, non autem respectu actus eliciti,12ᶜ.q.6.4.o.& 5.1ᵐ.

4 Coæquale et coæternum, prædicatur solum in plurali de pluribus personis diuinis, sed æternum et æquale, etiam in singulari,1ª.q.2.2.o.

Filius Dei est coæqualis et coæternus patri,1ª.q.42.2.o.

Coæuum est quadruplex, s. angeli, cæli, materia prima, et tempus,1ª.q. 46. 3.c.et q.66.4.o.

1 Cogitatio quid, & secundum Ricardum de sancto Victore, est inquisitio veritatis per discursum ex multis, licet secundum Augustinum quandoque sumatur pro quacunque operatione intellectus,1ª.qu. 34.1.2ᵐ.& 22ᶜ.q.180.3.1ᵐ.

2 Cogitatio est respectus animi ad euagationem pronus, Meditatio est intuitus occupatus in inquisitione veritatis. Contemplatio, est liber animi contuitus in res. Sed consideratio, est omnis operatio intellectus, vel processus rationis ex principiis pertingentibus ad contemplationem veritatis, sicut meditatio,22ᶜ.q.180.3.1ᵐ.

3 Cogitare dicitur tripliciter, s. actuactualis consideratio intellectus discursus eius, & operatio potentiæ cogitatiuæ,22ᶜ.q.2.1.c.

4 Cogitatio est volubilis dupliciter. s. per discursum, et successionem. Secunda est in patria in propriis naturis, non autem prima, neutra verò in verbi visione,1ª.q.10.3.c.et q.58.2.c.

5 Duplex impedimentum cognoscendi cogitationes alterius, s. grossities corporis, et voluntas, et tantum secundum erit in patria,1ª.q.57.4.1ᵐ. q.107.1.1ᵐ.

6 Solus Deus cognoscit cogitationes alterius per se, dæmones autem et alij per signa,1ª.q.57.4.o.et 5.c.et q.114.2.2ᵐ.q.117.c.2ᵐ.et 12ᶜ. q.111.4. c.et 22ᶜ.q.106.5.3ᵐ.

7 Dæmones immittunt cogitationes, quo ad phantasmata solum, 1ª.quæ. 111.2.2ᵐ.

8 Cogitatio ad actu peccati, quandoque est purè speculatiua, quandoque autem cum aliqua affectione, et hoc dupliciter, s. vel concupiscentiæ, vel horroris,22ᶜ.q.154.5.c.q.162.3.1ᵐ.

9 Cogitatio de opere illicito, nõ est semper peccatum. Nec est semper de necessitate confessionis, nisi quando ex nimia mora facta in cogitatione illa homo sentiret inclinari ad faciendum vel perficiendum cogitatum, si oportunitatẽ haberet vel quã vellet, si polluueretur ex illa vehementi cogitatione morosa, aut si inordinatè afficeretur ad aliquam personam, et de ipsa multum molestaretur in cogitatione, habendo motus carnis, et imaginando habere aliquos actus impudicos cum ipsa persona, cum aliqua affectione concupiscentiæ.22ᶜ.q.154.5.ca.q. 162.3.1ᵐ.

1 Cogitatiua potentia est ratio particularis, collatiua intentionum indiuidualium.1ª.q.78.4.c.q.81.3.c.et 12ᶜ.q.30.3.3ᵐ.

2 Potentia cogitatiua aliquando dicitur intellectus: vt habet absolutum iudicium de singularibus. Et est in confinio intellectus: et supra omnes alias potentias sensitiuæ partis. Et est tantum in homine.12ᶜ.q.74.3.1ᵐ.

3 Organum potentiæ cogitatiuæ: est media cellula cerebri.1ª.q.78.4.c.

1 Cognitio rei triplex, s. per essentiam, per speciem propriam, & per speciem alterius,1ª.q.56.3.c.

2 Cognitio duplex, s. naturalis: & per gratiam. Et vtraque duplex. s. vna pure speculatiua tantum, & alia effectiua, siue experimentalis,1ª.q. 64.1.o.22ᶜ.q.97.2.2ᵐ.& q.154.5.c.q.162.3.1ᵐ.& 3ᵐ.& q.55.1.c.

3 Cognitio triplex, scilicet per reuelationem, per se certitudinaliter, & per coniecturas signorum,12ᶜ.q.112.5.c.

4 Cognitio duplex, scilicet approbationis, & apprehensionis, 22ᶜ.quæst. 188.5.1ᵐ.

5 Cognitio duplex, scilicet directa & indirecta,1ª.q.86.3.c.

6 In omni cognitione modus est duplex, scilicet cognoscentis, & cogniti.1ª.q.12.6.o.& 7.3ᵐ.& 12.3ᵐ.& q.14.6.1ᵐ.

7 Cognoscere aliquid sicut est in cognoscente, potest intelligi dupliciter, scilicet, secundum modum cogniti, vel cognoscentis. Primum est falsum, secundum verum.1ª.q.14.6.1ᵐ.

8 Aliquid cognoscitur dupliciter, scilicet in se & in suo effectu, 1ª.qu.6.2. 2ᵐ.& 12ᶜ.q.93.2.c.

9 Cognoscere per aliud, contingit dupliciter, scilicet eadem cognitione vel diuersis, 1ª.q.14.7.o.
10 Cognoscere per aliud, contingit dupliciter, scilicet per instrumentum & per formam. Primum oportet esse præcognitum, non autem secundum. Si enim accipiamus duo, quorum vtrumque sit per se in ordine obiectorum cognitionis, illud propter quod aliud cognoscitur, erit magis notum, sicut principia conclusionibus. Sed habitus non est de ordine obiectorum, inquantum est habitus, nec propter habitum aliqua cognoscuntur, sicut propter obiectum cognitum, sed sicut propter dispositionem vel formam qua cognoscens cognoscit. 1ª.q.87.2.3.
11 Primum cognitum à nobis sumitur dupliciter, scilicet respectu diuersarum potentiarum, vel respectu diuersorum obiectorum eiusdem potentiæ. 1ª.q.85.3.o.
12 Aliquid cognoscitur in aliquo dupliciter, scilicet sicut in obiecto cognito: & sicut in principio cognitionis. 1ª.q.84.5.c.
13 In nobis habitualis cognitio causatur ex actuali consideratione, Intelligendo enim actu, efficimur scientes, secundum philosophum: sed cognitio perfecta ab habitu aliquo progreditur. 1ª.q.86.2.c.fin.& quæ. 87.2.2m.
14 Cognitio alicuius vitij vel peccati, dependet ex cognitione oppositæ virtutis. Erit igitur compendiosior & expeditior consideratio virtute, & de dono sibi correspondente, & de vitiis sibi oppositis, & de præceptis affirmatiuis & negatiuis. Erit autem huiusmodi considerationis motus conueniens ipsis vitiis, secundum propriam speciem. 22ª.prol.
15 Medium cognitionis triplex, scilicet in quo, vt speculum, sub quo, vt lumen: per quod vt in demonstratione. 1ª.quæstion. 12.5.2m.& quæst. 94.1.3m.
16 Ad cognitionem requiruntur duo, scilicet apprehensio, & iudicium, 22ª.q.173.2.c.
17 Natura hominis dependet à superiori natura, ad cuius perfectionem non sufficit cognitio naturalis, sed requiritur quædam cognitio supernaturalis, 22ª.q.1.3.1m.
18 Certitudo cognitionis, in diuersis naturis inuenitur diuersimodè, secundum diuersam conditionem vniuscuiusque naturæ, 22ª.q.9.1.1m.
19 Proficere in cognitione, contingit dupliciter, scilicet ex parte docentis, qui proficit, vt in scientiis humanis, vel ex parte discentis, vt in fide, 22ª.q.1.7.2m.
20 Perfectio cognitionis duplex, scilicet ex parte cogniti, & ex parte cognoscentis. Primum attenditur ratone medij, secundum verò rationem potentiæ & habitus, 3ª.q.10.4.1.
21 Cognitio quam per rationem naturalem habemus, duo requirit, scilicet phantasmata, & lumen naturale intelligibile. 1ª.q.12.13.c.
22 Cognitio est imperfecta tripliciter, scilicet ratione obiecti, vt vesperna: ratione medij, vt opinio & ratione subiecti, vt fides. prima & secunda potest esse simul cum perfecta, non autem tertia. 1ª.q.58.7.3m. & 12ª.q.62.7.1m.& q.67.3.o.
23 *Cognoscere aliquid de vniuersali, est imperfectius, quàm cognoscere in speciali. 1ª.q.55.3.2m.
24 Cognitio singularium, pertinet ad perfectionem animæ intellectiuæ, secundum cognitionem practicam, non autem secundum speculatiuam. 3ª.q.11.1.3m.
25 In carentibus cognitione, est potentia pertingens ad finem per modum exequentis, non autem per modum imperantis. 12ª.q.11.2.c.
26 Cognitio pertinet ad perfectionem rei in se, sed voluntas, in ordine ad alia. 1ª.q.60.2.c.
27 Secundum gradus cognitionis, sunt gradus appetitus. 1ª.q.80.1.c.
28 Res participes sunt cognitionis & voluntatis, secudum gradus suæ immaterialitatis. 1ª.q.14.1.c.
29 Cognitio quælibet, fit per aliquam abstractionē à materia, 1ª.q.74.2.c.
30 Nihil cognoscitur secundum quòd est in potentia, sed secundum quod est in actu. 1ª.q.12.1.c.q.14.3.c.& q.84.2.c.& q.87.1.2.3.c.
31 Cognoscens distinguitur à non cognoscente, per hoc quod potest habere formam alterius, 1ª.q.14.1.c.& q.80.1.c.
32 Omnis cognitio naturalis est vera. Sed veritas eius est alia à veritate cognitionis infusæ, vel acquisitæ. 1ª.60.1.3m.
33 Impossibile est aliquam cognitionem esse totaliter falsam, sine aliqua veritate. 22ª.q.172.6.c.
34 Mutata re cognitio nostra variatur, vel de veritate in falsitatem, vel econuerso, si duret eadem opinio, vel de vna opinione in aliam, 1ª.qu. 14.15.3m.
35 Nullus obliuiscitur cognitorum naturaliter, 1ª.q.84.3.c.
36 Quælibet virtus cognoscitur per cognitionem eorum in quæ potest, 3ª.q.10.2.c.fi.
37 Priuatio non cognoscitur, nisi per habitum sibi oppositum. 1ª.q.14.10.o.12ª.q.100.6.2m.
38 Cognitio discursiua est, quando ex prius notis, in ignotum deuenitur. 1ª.q.58.3.1m.
39 Cognitio sensitiua ordinatur ad duo, scilicet ad sustentationem corporis, vitando nociua, & acquirendo necessaria, secundò ad cognitionem intellectiuam, practicam, & speculatiuam, primum conuenit omni animali, secundum autem soli homini. 22ª.q.167.2.c.
1 In coitu absorbetur vsus rationis, propter vehementiam delectationis. 12ª.q.34.1ª.1.& 1m.37.1.2m.& q.72.2.4m.
2 Coitus vagus non est in animalibus, nisi fœmina sufficiat ad educationem prolis. 22ª.q.154.2.c.
Cholera citius cæteris humoribus mouetur: ideò cholericus facilius mouetur ad iram, quam alij ad suas passiones, 12ª.q.46.5.c.
Colere dicimur homines, quos honore, vel recordatione, vel præsentia frequentamus, & alia nobis subiecta, vt agros. 22ª.q.81.1.4m.
Collecta, & in aliquibus terris ex antiqua consuetudine domini suis subditis certas collectas imponunt, quæ si non sunt immoderatæ, absque peccato exigi possunt. 22ª.q.118.4m.
1 *Collectiuum significat duo, scilicet multitudinem suppositorum & vnitatem ordinis. 1ª.q.31.1.2m.
1 Coloratum est proprium obiectum visus, 1ª.quæstion.1.7.c.& quæstio. 45.4.1m.
2 * Color est obiectum materiale visus: formale verò est lumen. 22ª.q.1.3.c.& q.25.1.c.
3 * Color non est coloratus, sed clarus. Similiter albedo. 12ª.q.55.4.& 1.1m.
4 * Lumen facit quòd color qui est visibilis in potentia, fiat visibilis in actu. 1ª.q.67.3.3m.& q.79.3.2m.
1 Columba, habet septem proprietates, ad designandum septem dona Spiritus sancti, scilicet, quia columba secus fluenta habitat, meliora grana eligit, alienos pullos nutrit, non lacerat rostro, fœlle caret, in cauernis petræ nidificat, & gemitum pro cantu habet. 3ª.q.39.6.4m.
2 Columba quæ apparuit supra Christum baptizatum, conuenit soli spiritui sancto, vt signum. Sed vt res, & effectus conuenit toti Trinitati: vnde & instinctus eius quo mouebatur ad motum naturæ, sicut ex causa spirituali causabatur ex Deo. 1ª.q.43.7.3m.& 22ª.q.95.7.c.& 3ª.quæstion.39.8.2m.
3 Columba illa fuit verum animal. 3ª.q.39.7.o.
4 Illa columba peracto ministerio, cõuersa est in pristinam materiam. 1ª. q.43.7.4m.& 3.q.39.6.2m.
1 Comedere est sumere cibum, per potentiam naturalem sumentis conuertibilem in naturam eius. 1ª.q.51.3.5m.
2 Christus post resurrectionem eius, verè comedit: Angeli verò, nunquã. 1ª.q.51.3.5m.& 3ª.q.54.2.3m.q.55.3.c.& 6.c.1m.
3 Comestio potest esse inconueniens dupliciter. Primò totaliter impediendo finem principalem, id est, salutem corporis, vel finem secundarium, id est, bonam habitudinem, in negotiis exercendis, per nimiam superfluitatem vel per defectum ciborum. Secundò reddendo difficilem, vel minus decentem peruentionem ad finem, per comestionem extra tempus debitum, 22ª.q.141.6.2m.
4 Qui vult comedere nociua, quodammodo dicimus eum velle infirmari 22ª.q.30.1.c.
5 Dauid comedens panes sanctos cum sociis excusatur, propter necessitatem famis, 3ª.q.40.4.2m.
1 Commutatio duplex, scilicet naturalis, id est, rei ad rem, vel ad denarios pertinens ad œconomos vel politicos, alia propter lucrum, pertinens ad negociatores. 22ª.q.77.4.o.
2 Commutatio duplex, scilicet inuoluntaria, vt in nocumentis, & voluntaria, vt in contractibus. 22ª.q.61.3.o.
3 Commutatio sicut est in beneficiis, rependendo gratiam, sic & in offensis, puniendo. 3ª.q.85.3.3m.
1 Quæ sunt vnius generis, possunt comparari rei, quæ non est in genere, scilicet Deo: non autem rei, quæ est in alio genere. 1ª.quæstio.3.2m.& quæstion.6.2.3.
2 Comparatio duplex, scilicet absoluta, & respectiua. 22ª.quæ.188.6.c.in princip.
3 Comparatio duplex, scilicet æqualitatis, & similitudinis. 22ª.q.105.2.1m.
Complacentia peccati venialis, non est peccatum mortale, nisi ponatur in eo finis, id est, suprà Deum: & in contemptum Dei. 12ª.q.88.2.3.4.
1 Omne compositum est posterius suis componentibus. Et habet causam, et actum et potentiam. 1ª.q.3.7.c.
2 Omne compositum ex materia et forma, est compositum ex quo est, et quod est. 1ª.q.50.2.3m.
3 Apud nos composita sunt meliora simplicibus, nõn autem in Deo. 1ª.q. 3.7.2m.
4 Omne compositum est aliquid, quod non conuenit alicui partium eius et in eo est aliquid quod non est ipsum. 1ª.q.3.7.c.
1 Comprehendere propriè est attingere rem, secundum omnem modum et omnem rationem, qua cognoscibilis est. 1ª.q.12.7.o.q.14.3.o.et 12ª q.4.3.3m.et 22ª.q.28.3.3m.
2 Comprehensio non est alia operatio à visione: sed est habitudo ad finẽ habitum cuius obiectum est visio, vel res visa, 12ª.q.4.3m.
3 De ratione comprehensionis sunt duo, scilicet continere fines rei, et nihil eius esse extra. Secundum conuenit infinito, non autem primum. 1ª.q.14.3.1m.
4 Comprehensio Dei dupliciter dicitur, s. attingentia vel tentio Dei, et apprehensio adæquata Dei. Prima conuenit omnibus beatis non autem secunda. 1ª.q.12.7.1m.et 1ª.q.4.3.1m.
5 Deus perfectissimè comprehendit seipsum. 1.q.14.3.o.q.62.9.c. et 12ª.q. 28.2m.
6 Nullus intellectus creatus comprehendere potest essentiam Dei. 1ª.q. 12.1.1m.et 7.o.et 8.c.q.56.3.1m.et 2m.q.75.5.2m.et q.62.9.c.qu.86.2.1m. q.107.3.c.et 12ª.q.4.3.1m.q.93.2.2m. q. 102.4.6m et 3ª.q.10.1.o.et 3.1m. & 3.c.q.76.1.c.
7 Comprehensio pertinet ad voluntatem, sicut et delectatio, quia eiusdẽ est habere aliquid, & quiescere in eo, 12ª.q.4.3.2m.
8 Christus fuit simul viator & comprehensor, 1ª.q.113.4.1m.& 22ª.q.18.2.1m.& q.174.5 3m.& q.175.4.2m.& 3ª.q.7.8.c.& 3.1m.q.8.4.2m.& q.11. 1.2m.& 2.c.2m.& q.15.1c.o.q.18.5.3m.& q.19.3.1m.& q.30.2.1m.

1 COmmune duplex, scilicet secundum rem & secundum rationem. Primum est in diuinis tantùm, secundùm in omni natura, 1ª.quæstion.29.4.3m.
2 Commune triplex, scilicet vniuocum, & æquiuocum, & analogum, 1ª.quæstio.13.5.10.c.
3 Commune absolutum, est prius secundum intellectum proprio, commune respectiuum & diuinum, est posterius proprio, 1ª.q.33.3.1m.& 3ª. q.7.13.3m.
4 Quanto aliquid est communius, tanto est prius via generationis, 1ª.qu. 20.1.c.& q.85.3.1m.
5 Commune semper est in prius proprio eiusdem generis: non autem si sint diuersorum generum, 3ª.q.7.13.3m.
6 Communius prædicatione, est imperfectius minus communi; sed communius causalitate, est nobilius, 12ª.q.90.2.2m.
7 Bonum commune, est melius bono priuato eiusdem generis, non autem semper si sint diuersorum generum, 22ª.q.152.4.3m.
1 Nomen tripliciter communicabile, est incommunicabile, scilicet secundum rem & rationem, vt homo. secundum similitudinem, vt leo, secundum rationem vel opinionem, vt Deus, 1ª.q.13.9.o.

2 Hoc nomen Deus, est incommunicabile propriè secundum rem, sed est communicabile secundum rationem, secundum opinionem, & secundum similitudinem, 1ª.q.13.9.c.
1 Communicatio hominum adinuicem duplex, scilicet auctoritate principum, vt iudicia, pœnæ, & huiusmodi, & propria voluntate priuatarum personarum, vt emptio, donatio, & huiusmodi, 12ª.q.105.2.c.
2 Communicatio prohibetur duplici de causa, scilicet, propter periculum, sicut cum infidelibus, vel in pœnam, sicut cum excommunicatis hæreticis, schismaticis, & apostatis, 22ª.q.10.9.o.
1 Conceptio Christi habuit tria priuilegia à spiritu sancto, scilicet esse sine peccato originali, esse Dei & hominis, & esse a virgine, 3ª.q.27.2.2m.& q.32.4.1m.
2 Conceptio Christi specialiter attribuitur spiritui sancto, licet sit à tota trinitate, & a singulis personis, 3ª.q.32.1.o.q.39.7.2m.& q.46.6.c.
3 Conceptio Christi est de Spiritu sancto efficiente, ratione corporis, & consubstantialiter, ratione verbi, 3ª.q.32.2.o.& q.54.1.3m.
4 Corpus Christi non dicitur proprie conceptum de Spiritu sancto, sed ex Spiritu sancto, 3ª.q.32.2.1m.
5 Conceptio Christi fuit in instanti, 3ª.q.6.4.1m.q.33.1.2.3.o.& q.36.5.4.c.
6 Christus in primo instanti suæ conceptionis, fuit perfectus secundum animam, & figuram corporis, non autem secundum quantitatem, 3ª. quæstion.33.2.o.
7 Christus in primo instanti suæ conceptionis, fuit sanctificatus quo ad animam, & quo ad corpus, 2ª.q.34.1.o.& 2.2m.& 3.c.
8 Christus in primo instanti suæ conceptionis, habuit operationem tractus. 3ª.q.34.2.3m.
9 Christus in primo instanti suæ conceptionis habuit vsum liberi arbitrij, 3ª.q.34.2.o.
10 Christus in primo instanti suæ conceptionis habuit plenitudinem gratiæ, & cognitionis, 3ª.q.7.3.4.c.q.34.2.2m.& q.69.3.c.& q.72.1.4m.
11 Christus in primo instanti suæ conceptionis, habuit maiorem gratiam omnibus comprehensoribus, 3ª.q.34.4.c.
12 Christus in primo instanti suæ conceptionis meruit, & in eo plenè cõprehensor fuit, 12ª.q.56.2m.3ª.q.7.3.4.12.c.&.q.34.3.4.o.& q.45.1.c.& q.48.1.2m.& q.49.6.3m.& q.54.2.c.
13 Christus gloriam immortalitatis suæ, quam in primo instanti suæ conceptionis meruit, potuit etiam mereri per actus sequentes, non vt magis esset eius, sed vt pluribus causis debeatur ei, 3ª.q.34.3.3m.& q.49. 6.2m.& q.59.3.c.
14 Christus conceptus est miraculosè ex perpetua virgine, nõ ex virili semine, 3ª.q.87.o.& q.31.1.3m.et 5.o.et 3m.q.34.1.2m.et q.35.6.c.
15 Conceptio Christi cum dicitur fuisse facta ex muliere, sicut glosa dicit mulierem pro fœmina posuit scriptura, more locutionis Hebræorum. Vsus enim Hebræorum dicit mulieres, non virginitate corruptas, sed fœminas, 3ª.q.28.1.3m.
16 Beata virgo habuit fidem de conceptione Christi, 3ª.q.30.1.c.2m.
17 Beata virgo se habuit actiuè in præparatione materiæ, non autem in conceptione Christi, 3ª.q.32.4.o.et q.33.4.2m.
18 Beata virgo fuit concepta ex semine viri, ideò fuit in Adam, et in aliis patribus, secundum rationem seminalem, 3ª.q.27.2.4m.et quæst.31.6. 2m.et 8.2m.
19 Virgo Maria mater Christi fuit concepta in peccato originali, 12ª.q.81. 4.c.& 3ª.q.14.3.1m.& q.27.1.3m.& 2.c.2m.& 4m.q.31.1.3m.& 6.3m.& 7.2m.& 8.c.2m.
20 Festum conceptionis Beatæ Mariæ, fit in quibusdam ecclesiis, pro sanctificatione eius, 3ª.q.27.2.3m.
21 Licet Romana ecclesia non celebret conceptionem beatæ virginis tolerat tamen consuetudinem quarundam ecclesiarum celebrantium illud festum. Ideò non est totaliter reprobanda. Nec per hoc datur intelligi, quòd in sua conceptione fuerit sancta. Sed quia quando sanctificata sit, ignoratur, ideò fit festum sanctificationis eius potius quàm conceptionis in die conceptionis eius, 3ª.q.27.2.3m.
Conceptus mentis, Et significare conceptus suos, est homini naturale, sed determinatio signorum, est ad placitum humanum, 22ª.q.85.1.3m.
1 Consilium est in quo iudices inter se conferunt de agendis, sicut quo supplicio aliquis damnari oporteat, 22ª.q.158.5.3m.
2 Prohibitio vel sententia synodi, vel concilij se extendit tantùm ad personas priuatas, quarum non est determinare de fide, 22ª.q.1.10.2m.
3 Concilium solus Papa congregare potest, à quo non potest appellari ad concilium, sed econuerso, 1ª.q.36.2.2m.22ª.q.1.10.c.fi.& 2m.
1 Conclusio inquisitionis practicæ, est duplex, scilicet sententia vel iudicium in ratione, vel electio in voluntate, 1ª.q.83.3.2m.& 12ª.q.13.1.2m. & 3.c.q.76.1.c.
2 Conclusio tunc solùm sequitur ex principio, quando sine illa principium non potest esse verum. 12ª.q.13.6.1m.
3 Conclusio syllogismi operatiui est singularis, ideò non concluditur, nisi mediante propositione singulari, 1ª.q.86.1.2m.& 12ª.q.76.1.c.& 22ª. q.49.2.1m.
1 Cõcordia dupliciter aufertur per discordiam, scilicet per se, id est scienter, & per accidens, id est præter intentionem, 22ª.q.37.1.c.
2 Concordia res crescunt, discordia verò dilabuntur, 22ª.q.37.2.3m.
1 Concubinatus, & quilibet coitus extra matrimonium est contra legem naturæ, & est peccatum mortale, 22ª.q.154.2.o.

1 COncupiscentia est appetitus delectationis sensitiuæ. Et est subiectiuæ in appetitu sensitiuo. Et est tantùm in concupiscibili, 12ª. q.30.1.o.& q.32.3.3m.
2 Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore, & delectatione: quia est de bono sensibili absente, 12ª. q.3m.2.o.
3 Passio opposita concupiscentiæ, est innominata, ideò timor ponitur pro ea, 12ª.q.50.2.3m.
4 Concupiscentiarum aliquæ bonæ sunt, & aliquæ malæ, 12ª.quæstion. 34.1.c fin.
5 Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono conuenienti secundum naturam animalis, & non naturalis, id est, secundum apprehensionem. Prima conuenit omni animali, secunda verò soli homini, 12ª.q.30.3.o.& quæstion. 31.3.o.& quæstion. 41.3.c. & quæst.77.5.c.& 22ª.q.117.5.2m.
6 Concupiscentia naturalis est finita in actu, & infinita tantùm in potentia, non naturalis autem, est infinita actu. Et concupiscentia finis est infinita, sed eorum quæ sunt ad finem est finita, 12ª.q.30.4.o.
7 Concupiscentia dupliciter est naturalis, scilicet secundum genus & secundum speciem. 22ª.q.142.2.2m.
8 Concupiscentia est naturalis homini tantum, vt recta secundum rationem, 12ª.q.81.3.1m.& q.85.3.5m.et 3ª.q.15.2.2m.
9 Concupiscentia est naturalior quàm ira, ratione obiecti & subiecti, secundum naturam generis & corporis, sed econuerso secundum naturam speciei & individui, & animæ, 1ª.q.63.4.2m.& 12ª.quæs.46 5.o.& 22ª.q.156.4.c.
10 Concupiscentia præcedens actum rationis & voluntatis, diminuit peccatum, sequens verò auget, 12ª.q.73.6.2m.
11 Concupiscentia carnis contra spiritum quando ratio ei resistit, non est peccatum, sed est materia exercendæ virtutis, 12ª.q.80.3.3m.
12 * Concupiscentia non ligat totaliter rationem. 22ª.q.150.4.3m.
13 Concupiscentia dicitur esse sine ratione, non quidem quia totaliter auferat iudicium rationis, sed quia in nullo procedit secundum iudicium rationis, nisi sit tanta quod faciat insanire, tunc enim ligat totaliter rationem, 22ª.q.150.4.3m.q.156.4.2m.& q.157.3.3m.& q.175.2.2m.
14 Debilitas concupiscentiæ ex charitate vel temperantia, auget metum, sed ex pronitate vel commoditate, diminuit, 22ª.q.155.4.2m.
15 Concupiscentia accensa minuit iram, & econuerso. 1ª.q.81.2.c.
16 Intemperantia & concupiscentia tripliciter sunt pueriles, nõ quia sint in pueris, sed quia assimilantur eis, scilicet appetendo turpia, idest, cõtra rationem, crescendo, & refrenando, 22ª.q.142.2.o.& q.151.2.2m.
1 Concupiscibilis est de bono secundũ sensum absolutè: sed irascibilis, vt est arduum, 1ª.q.59.4.3m.q.81.2.o.q.82.4.c.& 12ª.q.23.1.o.& 2.c.q.25. 1.c.1m.& q.26.1.c.fi.q.30.2.c.& 22ª.q.128.1m.& q.129.1.1m.
2 Concupiscibilis denominatur à concupiscentia, qua inter omnes passiones eius est notior & sensibilior, non autem prior, 12ª.qu.25.2.1m.& q.82.3.2m.
3 Irascibilis est propugnatrix concupiscibilis, 1ª.q.81.2.c.& 12ª.q.23.1.1m. & 22ª.q.50.4.c.& q.108.2.c.
4 Motus concupiscibilis in appetendo, est velocior motu irascibilis, sed in exequendo, est econuerso. 22ª.q.156.4.c.
5 Motus concupiscibilis vt hominis, est contra naturam & pœnam, si sit contra rationem, non autem secundum genus, 12ª.q.82.3.1m.& q.85.3. 3m.q.94.2.2m.& 4.3m.
6 * Omnia mala pertinent ad concupiscibilem, sicut ad primam radicem, non autem sicut ad proximum principium. 12ª.q.82.3.3m.
7 Omnis motus cõcupiscibilis causatus ex apprehensione, semper est peccatum non autem si sit ex qualitate organi, 12ª.q.17.7.o.
8 Peccata concupiscibilis sunt turpiora, & minus grauia peccatis irascibilis. 12ª.73.5.3m.& 22ª.q.22.2.3.4.o.et q.156.4.c.
Condemnatus iustè ad mortem potest fugere, non autem se defendere. Si verò iniustè potest vtrumque, si non sit scandalum, 22ª.q.69.4.o.
Conditionalis cuius antecedens & consequens sunt, impossibilia, potest esse vera, vt si dicatur: Si homo est asinus, habet quatuor pedes, 1ª. qu. 25.3.2m.& q 44.1.2m.
1 COnfessio triplex scilicet actus exterior fidei vel iustitię, actus latrię, s. gratiarum actio & laudatio Dei, & actus pœnitentiæ, scilicet cõfessio peccatorum, 22ª.q.3.1.o.q.12.1.2m.
2 Confiteri fidem in periculo mortis, non est tantum fidei, sed indiget auxilio virtutis fortitudinis, & gratia sacramentalis confirmationis, 22ª.q.3.1.2m.
3 Actus omnium virtutum, sunt à fide formata imperatiuè, sed confessio fidei eliciriuè, 22ª.q.3.1.3m.
4 Confessio fidei est de necessitate salutis, tunc solum, quando periclitatur honor Dei, vel vtilitas proximi, 22ª.q.3.2.o.
5 Blasphemia opponitur confessioni fidei, 22ª.q.13.1.o.& 2.2m.& 3.c.
6 Confessio peccatorum duplex, s. interior Deo, & exterior sacerdoti, 3ª. q.68.6.c.2m.
7 Confessio præsupponit actualem contritionem delentem culpam, ideo directè ordinatur ad dimissionem pœnæ, 3ª.q.87.1.c.
8 Quilibet tenetur confiteri de peccato mortali, cum proposito non peccandi, & tenetur, cũfiteri peccatum suum, quod dubitat esse mortale, & causas vel occasiones sufficientes peccati mortalis, siue circunstãtias aggrauantes in infinitum, 3ª.q.87.1.1m.
9 Quilibet tenetur confiteri numerum suorum peccatorum, sicut potest, quia peccatum in specie non est vnum peccatum numero, sed multa. Contritio etiam est in conspectu Dei, qui vno intuitu omnia videt. Sed confessio fit homini cui sigillatim oportet omnia exponi. Et præterea oportet de omni peccato mortali quod memoriæ occurrit singulariter dolere, 3ª.q.87.1.c.
10 Non confitens aliquod peccatum, propter ignorantiam facti, aut quia oblitus est, excusatur à fictione, non autem si propter ignorantiam iuris, 22ª.q.53.2.2m.
11 Concessum est prælatis à iure, quod possint sibi eligere cõfessores, quia prælati habent dispensare sacramenta, & interior perfectio ad hoc requiritur quòd aliquis dignè huiusmodi actus exerceat, qui etiam confessores, quantum ad hoc sunt superiores, 22ª.q.184.6.c.
12 Sacerdos in nullo casu debet reuelare confessionem. 22ª.q.70.1.2m.
13 De quolibet confessore dicitur, Non est inuentus similis illi. 12ª. quæst. 66.2.2m.

1 COnfirmatio est sacramentum, 3ª.q.65.2.o.et q.72.1.o.
2 Confirmatio est nobilius sacramentum baptismo, quo ad ministrum et gratiam, et simpliciter, sed quo ad remissionem peccatorum, est econuerso, 3ª.q.72.11.2m.
3 Chrisma, idest oleum oliuarum cum balsamo, est propria materia eius, 3ª.q.72.2.o.q.84.1.1m.
4 Hoc sacramentum habet determinatam formam, scilicet consignatio

signo crucis,& confirmo te chrismate salutis:in nomine patris,& filij,& Spiritusanct.. Amen,3a.q.72.4.o.& q.84.3.c.

5 Confirmatio est spiritualis augmentum promouens hominem in spiritualem ætatem perfectam,3a.qu.72.1.5.6.c.& 7.1m.& 8.10.& 11.2m.q. 73.1.c.& q.84.1.

6 Confirmatio non est de necessitate salutis, sed est sacramentum necessitatis,quò ad bene esse spiritualis vitæ.Et tamen contemptus huius sacramenti,est periculosus,3a.q.65.4.c.

7 Confirmatio fuit immediatè instituta à Christo, quando imposuit manus super pueros,non exhibendo,sed promittendo,3a.q.72.1.1m.

8 Hoc sacramentum confertur tantùm ab episcopis, 3a.q.65.3.2m.q.72.4. 3m.et 11.o.et 12.1m.

9 * Confirmatio conferri potest à simplici sacerdote,ex commissione solius Papæ: non autem à diacono,3a.q.72.11.1m.

10 Confirmans et confirmandus debent esse in gratia.Et debent esse confessi,et ieiuni de cõsilio,non autem de præcepto,3a.q.72.7.3m.et 12.1m

11 Confirmandus debet teneri ab alio confirmato cuiuscunque ætatis vel sexus,3a.q.72.10.o.

12 Confirmandus debet dari cuilibet baptizato cuiuscunque ætatis sexus & conditionis etiam morienti,3a.q.72.7.o.

13 Confirmatio datur tantùm in fronte,ad liberam confessionem nominis Christi,& ad fortiter defendendum dignitatem acceptam,3a.q.72.9. o.et 11.3m.

4 Confirmati confirmantur Christo, et configurantur rei per signum crucis quasi duci,a.q.72.1.4m.et q.3m.et 9.o.

15 Christus non debuit sumere sacramentum confirmationis,nec ordinis: quia ab initio ipse fuit gratia plenissimus,3a.q.72.1.4m.et 3.c.

16 In confirmatione confertur plenitudo gratiæ, et Spiritus sancti,12ę.q. 102.5.3m.3a.q.77.1.c.et 2.c.2m.et 4.c.et 7.o.et 11.3m.q.84.1.1m.et 4.c.

17 Gratia collata in confirmatione,distinguitur à gratia collata in baptismo,et perficit eam,3a.q.72.7.c.3m.

18 Impositio manus fit in sacramento confirmationis,et ordinis,ad significandum copiosum effectum gratiæ,3a.q.84.4.c.2m.

19 In confirmatione datur nobis robur ad pugnam spiritualem, 3a.q.65.1. c.4m.q.72.1.2.c.et 4.c.3m.et 5.o.et 6.5m.et 7.c.et 9.c.1m.& 10.c.

20 Confirmatio perficit per modum formæ,sed eucharistia,vt finis, 3a.q. 73.1.1m.

21 Eucharistia roborat hominem in se quo ad charitatem, confirmatio verò contra alios in pugna,quo ad fidem,3a.q.72.9.2m.et q.79.1.1m.

22 Confirmatio perficit effectum pœnitentiæ,et baptismi,3a.q.72.7.2m.

23 Confirmatio confert excellentiam hominis ad se,non autem ad alium, sicut ordo,3a.q.72.8.1m.

24 Confirmatio facit hominem nitidum, et feruentem in conscientia, et famosum per confessionem,3a.q.72.2.1m.

25 Nullus consequitur effectũ confirmationis,sine voto eius,3a.q.72.6.1m.

26 Existens in peccato mortali, cuius conscientia non habet, vel cuius non est plenè contritus, dummodo non sit fictus, per hoc sacramentum consequitur remissionem peccatorum,3a.q.72.7.2m.

17 Quidam ad prædicationem Petri acceperunt miraculosè effectum huius sacramenti,sine sacramento, antequam baptizarentur, 3a.qu.72. 2.1m.q.4.1m.& 6.1m.

28 In confirmatione fit plena peccatorum remissio,3a.q.72.7.2m.

29 Confirmati habent maiorem gloriam in cœlo, quàm non confirmati, 3a.q.72.8.4m.

30 Confirmatio non habuit aliquid correspondens in lege veteri, propter perfectionem eius,22ę.q.102.5.3m.3a.q.65.1.4m.& q.72.1.2m.

31 Confirmatio quo ad solennitatem datur tantùm in Pascha, et Penteoste, sicut baptismus, sed quo ad communem vsum datur etiam alio tempore,3a.q.72.12.1m.& 2m.

32 Beata virgo per secundam sanctificationem fuit simpliciter confirmata in bono per gratiam habituatem,ita quòd non posset per liberum arbitrium flectj in contrarium,3a.q.27.5.2m.

Coniectare bonum,id est, intendere bonum in dationibus, communiter pertinet ad liberalitatem,22ę.q.31.1.3m.& q 117.5.3m.

1 Coniectura. Et coniecturaliter cognoscitur aliquid per aliqua signa, 12ę.q.112.5.c.

2 Cõiecturaliter cognoscere aliquid,est cognitio imperfecta,12ę.q.112.5.c.

1 Domus sine tripli coniunctione, scilicet viri & vxoris, patris & filij, domini & serui,non est perfecta,12ę.q.15.4.c.& 22ę.q.58.7.3m.

2 Coniunctio masculi & fœminæ, determinatur diuersimodè in diuersis animalibus,12ę.q.92.1.2.c.& 22ę.q.154.2.c.

1 Consanguinitas impedit matrimonium tripliciter, scilicet lege naturæ, idest cum patre,& magis cum matre,propter reuerentiam,vel lege diuina,propter concupiscentiam refrenandam,vel lege canonica & ciuili,propter amicitiam,22ę.q.154.9.o.

1 Conscientia non est potentia,nec habitus: sed est actus,scilicet applicatio scientiæ,1a.q.79.13.o.& 12ę.q.19.5.c.

2 Conscientia est actus synderesis, ideò quandoque ponitur pro ea, 1a.q.79.13.c.3m.

3 Conscientia dicitur spiritus corrector,& pædagogus animæ, id est,dictamen rationis,1a.q.79.13.1m.

4 Lex naturalis nominat principia iuris,synderesis, habitum eorum, sed conscientia,applicationem legis naturalis ad facienda, 12ę.q.94.1.o.

5 Conscientia dicitur accusare vel excusare, inquantum cognoscimus nos benè vel malè fecisse,1a.q.97.15.c.

6 Conscientia dicitur testificari, inquantum cognoscimus nos aliquid fecisse,vel non,1a.q.79.13.c.

6 Conscientia dicitur instigare,vel ligare, inquantum iudicamus aliquid agendum,vel non,1a.q.97.13.c.

8 * Conscientia errans ligat,22ę.q.19.5.6.o.

9 Coinquinatio & munditia sunt in conscientia,vt in cognitione,non autem vt in subiecto,1a.q.79.13.2m.

1 Consecratio templi,altaris,& vestium,& huiusmodi,non sunt sacramenta,sed sacramentalia, quia ordinantur ad eucharistiam, 3a.quæstion 65.1.6m.

2 Altare & ecclesia consecrantur multiplici ratione, scilicet, tum ad repræsentandum sanctificationem quam ecclesia consecuta est per passionem Christi,tum etiam ad significandum sanctitatem quæ requiritur in iis,qui sacramentum altaris suscipere debent,3a.q.83.3.o.

3 Altare quandoque fine ecclesia consecratur,sed non econuerso,3a.quæ. 73.3.2m.

4 Altare non debet consecrari sine reliquiis martyrum,3a.q.83.3.2m.

5 Res inanimatæ sunt susceptiuæ gratiæ, sed ex consecratione adipiscuntur quandam spiritualem virtutem, qua sint aptæ ad diuina. 3a.q.83.3 3m.& 4.

6 Consecratio ecclesiæ non debet reiterari,nisi ex uastæ, vel pollutæ sanguine,vel semine,3a.q.83.3.3m.

7 Ecclesiæ pollutæ sanguine,vel semine,debent reconciliari, quia per illud peccatum apparet ibi aliqua operatio dæmonum, 3a.quæst. 83.3. 3m.& 4m.

8 Ecclesiæ vel altaria dubia de consecratione,debent consecrari, 3a.quæstion.83.3.3m.

8 Ligna ecclesiæ consecratæ non debent cedere ad vsus laicorum,sed monasterij,vel comburi,3a.q.83.3.3m.

10 Pallæ,pallia,Cathedra,candelabra,& velum,vetusta debent comburi, & cineres reponi honestè,propter consecrationes,3a.q.83.3.3m.

11 Consecratio quælibet est indelebilis, manente subiecto,22ę.q.39.3.c.q. 88.11.c.& 3a.q.63.5.c.q.76.6.2m.q.82.8.c.& q.83.3.3m.

12 Soli episcopi consecrant omnia,præter eucharistiam,3a.quæstion.82.1. 4m.& 3.3m.

13 De ritu consecrandi ministros veteris legis,12ę.q.102.5.8m.

14 In consecratione Aaron, & filiorum eius figurabatur ordo ecclesiæ, 12ę.q 102.5.3m.

1 Consensus importat iudicium,de eo in quod consentitur, 12ę.q.74.7.c.

2 * Consensus potest attribui voluntati,& rationi,12ę.q.74.7.1m.

3 Consensus in actum pertinet ad rationem superiorem, secundum quod in ratione voluntas includitur,12ę.q.15.4.o.& q.74.7.1m.

4 Electio addit supra consensum relationem respectu eius quod minus placet,vel non placet, & tunc differunt tantùm ratione,12ę.q.15.3.3.

5 Consensus deliberatus in peccatum,non pertinet ad contemptum legis diuinæ,nisi repugnet ei,12ę.q.74.9.3m.

6 Consensus non conuenit brutis,nec aliis respectu finis, sed tantum respectu eorum quæ sunt ad finem,12ę.q.15.2.3.o.& q.16.2.c.

7 Ab vniuersali ad particulare non valet consequentia, nisi mediante particulari,22ę.q.20.2.c.

1 Conseruatio in esse,est influentia vniuoci esse prius influxi.1a.quæst. 9.2.c.

2 Quælibet res naturaliter conseruat se in esse,& resistit corrumpentibus quantum potest.22ę.q.64.5.7.c.

3 Aliquid conseruat rem dupliciter,sc.per se,idest influendo,& per accidens,idest remouendo.1a.q.104.1.2.c.

4 Vna creatura conseruat aliam per se & per accidens. Et tanto magis, quanto est altior,& primæ causæ proximior,quæ principaliter conseruat,1a.q.104.2.o.

5 Omnis creatura indiget conseruari per se à Deo,sed corruptibiles indigent conseruari ab eo etiam per accidens,1a.q.104.1.o.& 12ę. q.109. 2.2m.& 8.c.et 9.1m.

6 Deus conseruat aliquas creaturas in esse vtroque modo mediantibus aliquibus aliis causis,1a.q.104.2.o.

7 Deus dat formas omnibus,et conseruat eas,et applicat eas ad agendum et est finis omnium actionum,1a.q.105.5.c.fi.

8 Deus eadem virtute et eadem operatione, producit rem et conseruat, 1a.q.105.1.4m.

9 Nulli creaturæ communicari potest,vt conseruetur in esse,sine Deo,1a. q.14.1.2m.et 2.2m.

10 Solus Deus conseruat res,ne in nihilum decidant,3a.q.13.2.c.

11 In iis quæ pertinent ad conseruationem naturæ magis tenemur parentibus à quib.naturam accepimus,quam aliis, et consequenter consanguineis:aliis beneficiis,potest esse econuerso.22ę.q.31.3.o.

1 Consideratio importat actum intellectus,intuentis veritatem. Et pertinet maximè ad iudicium,22ę.q.53.4.c.

2 Quælibet res potest quadrupliciter considerari,s.vt ens,vt vna secundum virtutem,et respectu aliorum,1a.q.39.8.c.

1 Consilium quid,et est ipsa quæstio,quæ vertitur inter consiliantes, et consilium habens,1a.quæstio.22.1.1m.et 12ę.quæstio.14.1.2m.et 22ę. 52.3.3m.

2 Consilium est inquisitio eorum tantum quæ sunt ad finem operabilium à nobis non minimorumsnec determinatorum, 12ę.q.14.o.22ę.q.33.1. 2m.q.47.1.2m.& 2.c.3m.& q 49.5.c.

3 Inquisitio consilij est resolutoria,scilicet à posteriori in esse,idest,à fine ad prius,scilicet ad media,12ę.q.14.5.o.

4 Inquisitio consilij est infinita in potentia, sed finita in actu tripliciter, scilicet ex parte termini,id est conclusionis,& principij proprij scilicet finis,& communis,scilicet cognitionis sensus,& scientiarum,12ę. quæstio.14.6.o.

5 Nullus consiliatur de iis de quibus desperat,nec de impossibilibus, 12ę. quæstion.44.2.3m.

6 Ad bonitatem consilij tria requiruntur, scilicet debitus finis, bonum medium,& tempus oportunum,22ę.q.51.1.1m.& 3a.q.14.6.o.

7 Aliquid facit conciliatium dupliciter, scilicet quo ad facultatem, vt prudentia,& quò ad solitudinem tantùm, vt spes, & amplius timor, 12ę.q.44.2.o.& 22ę.q.47.9.3m.q.54.2.4m.& q.129.7.c.

8 Consilium est in Deo quò ad certitudinem iudicij,non autem quo ad inquisitionem dubiam,1a.q.22.1.1m.& 12ę.qu.14.1.2m.& 22ę.q 52.3.3m.

9 Deus dereliquit hominem in manu consilij sui,quo ad liberum arbitriũ non cogendo:non autem quo ad prouidentiam, 1a.quæstion.22.2m. & 22ę.q.104.1.1m.

10 Consilium sine dubitatione conuenit Christo,3a.q.11.3.1m.

11 Consilia Christi magis parant viam ad præcepta Dei quàm econuerso, quia præcepta sunt finis consiliorum,22ę.q.189.1.5m.

12 Multa consilia Christi sunt de præcepto, quò ad præparationem animi tantùm.Quandoque tamen consiliorum obseruatio est de necessitate salutis,quod patet in iis qui iam vouerunt consilia.12ę.q.108.3.2m.et q.4.4m.et 22ę.q.40.1.2m.et q.434.7.4m.et 8.4m.et q.72.3.c. et q.124.1. 3m.et 3.1m.q.128 1.4m.et q.1.o.2.2m.et q.152.3.2m.et q.186.2.c.

13 Consilia Christi reducuntur ad tria,scilicet ad paupertatem, continentiam,et obedientiam.12ę.q.108.4.o.

14 Consilia tria euangelica secundum se omnibus expediunt, nisi ex indispositione aliquorum, quorum affectus ad hæc non inclinatur.12ę.q. 108.4.1m.

15 Præcepta sunt de necessariis ad salutem,consilia verò, ad bene esse. 12ę. q.108.4.o.

16 Nullus actus perfectionis cadit sub consilio, qui in aliquo casu non cadat sub præcepto.22ę.q.124.3.1m.

17 Consilium nunquam obligat, nisi per hoc quod in præceptum transit, ex aliquo accidenti.22ę.q.124.3.1m.

18 Consilium conuenienter ponitur vnum de septem donis Spiritus sancti.22ę.q.52.1.o.

19 Donum consilij dirigit nos in omnibus ordinatis ad finem vitæ æternæ,siue necessariis,id est, præcepti, siue non scilicet consiliis. 22ę.q. 52.4.2m.

20 Consilium actiuum est gratia gratis data quibusdam,sed consilium passiuum,est donum omnium existentium in gratia.22ę.q.47.14.2m.et q. 51.1.3m.et q.52.1.2m.

21 Donum consilij facit certitudinem à Spiritusancto de iis de quibus euboliaquirit,et coniecturat. 12ę.q.108.4.1m.et 12ę.q.52.1.1m.et 2.o.

22 Vna tantùm virtus est ad bene consiliandum,sed duæ, ad bene iudicandum:quia distinctio est in propriis,ex quibus est iudicium, non autẽ in communibus,ex quib.est inquisitio.12ę.q.57.6.3m.et 22ę.q.51.4.2m.

23 Donum consilij correspondet prudentiæ,et euboliæ, vt adiuuas,et perficiens eas,12ę.q.57.6.1m.et 22ę.q.52.1.1m.et 2.o.

24 Donum Consilij et scientiæ,manent in beatis, inquantum retinent cognitionem scitorum,et illuminantur de ignotis.22ę.q.52.3.o.

1 Constantia pertinet ad continentiam.22ę.q.153.5.2m.

2 Constantia et perseuerantia conueniunt in fine, scilicet in persistẽdo firmiter in bono.22ę.q.137.3.o.

3 Constantia magis conuenit cũ perseuerantia quàm cum patientia, quia cum prima conuenit in fine,cum secunda verò in iis quæ faciunt impedimentum boni.22ę.q.137.3.1m.

4 Perseuerantia est principalior quàm constantia: quia est circa difficile, propter diuturnitatem, quod est essentialius virtuti, quàm propter impedimenta,circa quæ est constantia.22ę.q.128.6m.& q.137.3.c.

5 Constantia conuenit cum magnificentia,& perseuerantia:quia sunt circa difficile.22ę.q.137.3.2m.

6 Constans cogitur ad aliqua corporalia,non tamen ad culpam: propter metum stupri,status, necis, vel verberis,in se vel amicis, non autem propter infamiam.22ę.q.19.3.3m.& q.125.4.c.

1 Consuetudo habet vim legis.Et interpretatur & abrogat legem humanam,non autem legem naturalem,nec diuinam.12ę.q.97.3.o.& 22ę.q. 79.2.2m.& q.100.2.c.

2 Manente ratione legis,lex vincit consuetudinem,nisi sit impossibilis secundum consuetudinem patriæ.12ę.q.97.3.2m.

3 Naturalia non possunt consuescere,nec dissuescere.12ę.q.51.2.c.

4 Consuetudo ecclesiæ præualet auctoritati cuiuscunque doctoris. 22ę. q.10.12.c.

1 Contemplatio essentialiter consistit in intellectu,sed principium habet in affectu.22ę.q.180.7.1m.

2 Contemplatio diuinorum est operatio maximè propria homini, & maximè delectabilis.12ę.q.3.5.c.

3 Contemplatio est delectabilis dupliciter.Primò vt est operatio conueniens homini secundum naturam eis, vt animal rationale, & magis habenti habitum sapientiæ, secundò vero ex obiecto, scilicet Deo. 12ę.q.3.5.c.& 22ę.q.180.7.o.

4 Partes contemplationis sunt tres scilicet lectio, meditatio, & oratio. 22ę.q.180.3.4m.

5 Species contemplationis sunt sex,sumptæ secundum sex gradus ascensus in Deum,s.perceptio ipsorum sensibilium,progressus à sensibilib. ad intelligibilia,diiudicatio sensibilium secundum intelligibilia, absoluta consideratio intelligibilium, in quæ per sensibilia peruenitur, contemplatio intelligibilium,quę per sensibilia inueniri nõ possunt, sed per rationem capi possunt, & consideratio intelligibilium, quæ ratione nec inuenire nec capere potest,quę.s.pertinent ad sublimem contemplationem diuinæ veritatis,in qua finaliter contemplatio perficitur.22ę.q.180.4.3m.

6 Ad contemplationem tria requiruntur,scilicet sanitas corporis, quies à passionibus, & ab exterioribus. Et ei seruiunt omnia humana officia.22ę.q.180.2.o.

7 Tres sunt conditiones bene contemplandi diuina,scilicet reuerentia casta,firmitas indeclinabilis,& amor.22ę.q.180.7.1m.

8 Ad contemplationem pertinent quatuor quodam ordine.s.virtutes morales,alij actus a cõtemplatione, cõtemplatio diuinorum effectuum, & contemplatio diuinæ veritatis.22ę.q.180.4.c.

9 Ad contemplationem principaliter pertinet meditatio Dei, sed dispositiuè,pertinet consideratio cuiuslibet veritatis.22ę.q.180.4.c.

10 Contemplatio quo ad nos est diuturna dupliciter, scilicet:quia competit nobis secundum incorruptibilem partem animæ,id est,secundum intellectum,& quia in operibus contemplatiuè, corporaliter non laboramus.22ę.q.180.8.c.fi.

11 Aliquis ex charitate, ad Dei contemplationẽ incitatur. 22ę.q.180.7.3m.

12 Virtutes morales pertinent ad contemplationem, & ad vitam contemplatiuam,non quidem essentialiter,sed dispositiuè, scilicet remouendo impedimenta.22ę.q.180.2.o.& q.181.1.3m.& 2.c.& 4.1m. & quæst. 182.3.c.

13 Ad contemplationem virtus castitatis maximè reddit hominem aptum inquantum delectationes venereæ maximè deprimunt mentem ad sensibilia,secundum Augustinum.22ę.q.180.2.3m.fi.

14 Contemplatio requirit locum secundum congruitatem tantum. 1a.q. 66.3.3m.

15 Contemplatio est mala per accidens,& bona per se,12ę.q.35.5.3m.

16 Certamen & contentio fit in contemplatione,propter defectum intellectus, & grauitatem corruptibilis corporis quod nos ad inferiora retrahit, non autem ex contrarietate veritatis quam contemplamur, 22ę.q.180.7.2m.

17 Contemplatio habet quietem ab exterioribus motibus. Et est motus intellectus,idest operatio.22ę.q.179.1.3m.& q.180.6.c.

18 Contemplatio terminatur in effectu,s.ad delectationem,q.180.1.c.& 3. 5m.& 7.1m.

Contemplatiui dicuntur non qui contemplantur, sed qui contemplationi totam vitam suam deputant.22ę.q.81.1.5m.

1 Contemptus est transgressio legis, ex hoc quod voluntas renuit subiici legi,vel regulæ,22ę.q.186.9.3m.

2 Frequentia peccati non facit peccatum ex contemptu, sed disponit ad hoc,22ę.q.186.9.3m.

3 Quanto quis Deum per peccatum magis contemnit,tãto maiorem reatum incurrit,3a.q.88.3.c.1m.

1 Contentio quadruplex,s.color rhetoricus,impugnatio veritatis scitæ, vel falsitatis sine modo,& moderatæ.Prima & quarta est bona.Secunda est peccatum mortale. Tertia * verò non semper est mortale, sicut si accipiatur contentio in iudicio vel disputatione secundum imperfectam rationem,s.secundum quòd importat quandam acrimoniam locutionis,& sic nõ semper est mortale,sed est peccatum veniale, nisi sit cum scandalo,22ę.q.38.1.o.

2 Contentio importat contrarietatem in locutione,sicut discordia, contrarietatem in voluntate,quo ad intẽtionem,vel quo ad modum,22ę. q.38.1.c.

3 Contentio est filia inanis gloriæ,22ę.q.38.2.o.& q.132.5.o.

4 Contentio & discordia oriuntur ex inuidia,ratione termini à quo, sed ex inani gloria,ratione termini ad quem,22ę.q.37.2.2m.& q.38.2.2m.

1 Continentia vt est abstinentia ab omni delectatione venerea, est virtus, non autem quæ est cum prauis concupiscentiis, quibus resistit,12ę.q.57.3.2m.& 22ę.qu.143.3.1m.& qu.155.1.o.& 4.c. & 3a.q.7. 2.3m.fi.

2 Continens propriè est qui persistit in ratione recta à prauis concupiscentiis abstinens, non autem qui persistit in ratione peruersa, abstinens à bonis,sed est obstinatus.22ę.q.155.1.2m.

3 Castus propriè dicitur ante experientiam delectationis venereæ,continens autem,post eam.22ę.q.151.2.o.

4 Continentia & incontinentia propriè sunt circa delectationes, quæ possunt esse naturales homini: non autem circa eas quæ sunt contra naturam.22ę.q.155.2.4m.

5 Continentia et incontinentia magis est circa delectationes venereas, quàm ciborum.22ę.q.155.2.o.

6 Continentia propriè est tantum circa concupiscentias tactus. 22ę.q. 143.1m.& 22ę.q.55.2.o.& q.156.2.c.

7 Continentia secunda, est potior quàm temperantia, prima verò econuerso.22ę q.55.4.o.

8 Constantia in arduis & terribilibus,est pars fortitudinis,quæ autem est circa delectabilia, est pars continentiæ, quæ est pars temperantiæ. 22ę.q.153.5.2m.

9 * Continentia & perseuerantia, sunt partes constantiæ firmiter persistentes,prima est contra concupiscentias, secunda contra tristitias. 12ę.q.58.3.2m.& 22ę.q.53.5.3m.

10 * Continentia est tantum in voluntate subiectiuè.22ę.q.155.3.o.

11 Continentia potest attribui rationi, sicut primo mouenti, & incontinentia concupiscibili,licet vtraque sit in voluntate,vt in proprio subiecto. 22ę.q.155.3.1m.

12 Ad continentiam efficacius operatur maceratio carnis per abstinentiã cibi & potus,quam per subtractionem vestium, vel per laborem corporalem.22ę.q.188.6.3m.

1 Contingens,& necessarium sunt de transcendentibus.1a.q.115.6.c.

2 Vnumquodque contingens,est ex parte materiæ:necessitas verò consequitur rationem formæ: quia quæ sequuntur ad formam, necessariò insunt.1a.q.86.3.c.

3 Nihil est contingens quod non habeat aliquid necessarium. 1a. q. 84. 1. 3m.& q.86.3.c.

4 Contingens potest sumi dupliciter,scilicet contingens vt contingens, id est in particulari,& contingens in vniuersali, id est secundũ quòd in eo inuenitur ratio necessarij.1a.q.86.3.c.

5 Contingens ad vtrumlibet, est in potentia. Ideo non exit in actum nisi prius per aliquid determinetur ad vnum.1a.q.19.3.5m.

6 * Contingens,vt contingens,cognoscitur directè à sensu,sed indirectè ab intellectu.1a.q.86.3.c.

1 Contractio duplex,s.ad quidditatem,et ad rationem,1a.q.5.3.1m.

2 Contrahere est aliquid cum causa,de necessitate incurrere,3a.q.14.3. c.

1 Contra passum idem est quod iustum commutatiuum tantum. 22ę.quæ. 61.4.c.

1 Contra passum primò inuenitur in passionibus iniuriosis, secundò in ablatione rerum per vim,tertiò in commutationibus voluntatis. 22ę. q.61.4.c.

1 Contrarium magis distat à suo contrario,quam simplex negatio,22ę. q.79.4.c.2m.

2 Nomen distantiæ deriuatũ est à loco,ad omnia contraria.1a. q. 67.2. 3m.et 12ę.q.7.1.c.

3 Idem est causa contrariorum communis, non autem particularis,1a.q. 29.3.c.fi.1m.

4 Idem est causa contrariorum,secundum diuersa,12ę.q.32.3.2m.et 22ę.q. 7.1.2m.

5 Vnum contrariorum est causa alterius contrarij, per accidens tantum, 1a.q.49.1.o.et 12ę.q.32.4.o.et q.35.3.1m.et 22ę.q.38.2.3m.q.16.2.5.3m.et 3a.q.50.1.3m.

6 Idem est contrarium diuersis secundum diuersa, non autem secundum idem.12ę.q.31.8.2m.& q.45.2.2m.q.78.4.1m.q.79.1.2m.

7 Idem potest tolli ex causis contrariis,per modum superabundantiæ,& defectus.22ę.q.89.10.3m.

8 Contraria in re,non sunt contraria in mente,12ꝯ.q.35.c.2m.& q.53.c.& q.34.2.1m.& q.64.3.3m.
9 Obiecta contraria causant cõtrarias passiones in potentiis appetitiuis, non autem in cognitiuis,12ꝯ.q.54.2.1m.
10 Contrariorum potest esse vnus habitus, secundum quòd conueniunt in vna ratione communi,12ꝯ.q.54.2.1m.& 3.1m.
11 Aliqua dicuntur contraria dupliciter,s.secundum formam generis, vel secundum formam speciei,12ꝯ.q.35.4.c.
12 Species contrariorum constituta per respectum ad aliquid extra possunt habere conuenientiam inter se,non autem species absoluta,12ꝯ. q.35.4.c.
13 Motus habet contrarietatem terminorum,sed mutatio,secundum accessum & recessum,ad eodem termino,12ꝯ.q.23.2.c.
14 Nullus motus est contrarius motui circulari,1a.q.66.2.c.
15 Quietes contrariæ sunt;quæ sunt in terminis contrariis,12ꝯ.q.31.8.c.
16 Sicut quieti naturali contrariatur & quies violenta eiusdem corporis, & quies naturalis alterius corporis:ita in affectibus animæ, delectationi,opponitur & delectatio & tristitia,12ꝯ.q.31.8.2m.
17 Omne quod generatur,generatur ex cõtrario,1a.q.46.1.3m.& q.75.3.c.
18 Omne compositum ex contrariis necesse est corrumpi,1a.q.82.1.c.18.3a. q.14.2.c.
19 Contraria possunt inesse eidem,non secundum idem,3a.q.46.8.1m.
20 Contraria sunt circa idem,quando subiectum æqualiter se habet ad ea, 22ꝯ.q.24.10.1m.
21 Contraria contrariis curantur.12ꝯ.q.87.6.3m.
1 Contritio secũdum essentiam est in corde, & pertinet ad pœnitentiã interiorem,virtualiter verò ad exteriorem,inquantum implicat propositum confitendi,& satisfaciendi.3a.q.90.3.3m.
2 Dolor contritionis duplex,s.sensitiuus, & intellectiuus,s. displicentia voluntatis. Primus est tantum effectus eius, secundus autem est ipsa contritio,3a.q.84.8.9.o.& q.85.1.c.
3 Vterque dolor debet durare vlque ad mortem.Et primus debet continuari quantum possibile est seruatis actibus aliarum virtutum, & sanitate,non autem secundus,3a. q.84.8.o.
4 Contritio & singularis dolor debet esse de singulis peccatis mortalib. in principio quæ memoriæ occurrunt:vt scilicet homo actualiter singula detestetur,quãtum in ipso est: sed postea sufficit vna communis de omnibus,12ꝯ.q.113.5.3m.& 3a.q.87.1.c.
5 De peccato mortali totaliter abito sufficit generalis contritio de omni quo Deum offendit. Si autem recordetur tantum in generali, recogitet,Et si in speciali recordetur,debet specialiter conteri,& de obliuione dolere,quæ ex negligentia contigit.12ꝯ.q.113.5.3m. & 3a. q.84. 5m.& q.87.1.c.
6 *Ad contritionem de venialibus non requiritur propositum non peccandi,sicut de mortali,sed sufficit displicentia eius,& suæ causæ,3a.q. 87.1.1m.
7 Peccatum veniale non remittitur hic per contritionẽ habitualem quæ habetur per habitum charitatis, vel per habitum pœnitentiæ Virtutis,quia sic charitas non compateretur peccatum veniale, quod patet esse falsum:sed requiritur virtualis contritio, puta cũ aliquis hoc modo fertur secundũ affectum in Deum,& in res diuinas,vt quicquid sibi occurreret, quod eum ab hoc motu retardaret : displiceret ei, & doleret se commississe, etiamsi actu de illo non cogitaret, non autem requiritur actualis.3a.q.87.1.o.
1 Contumelia est deducere id quod est contra honorem alicuius in notitiam eius,& aliorum, quod fit principaliter per verba, secundò per alia,22ꝯ.q.72.1.o.
2 Contumelia est tantum de culpa,conuitium etiam de pœna, sed improperium est de indigentia, tamen quandoque vnum ponitur pro alio, 22ꝯ.q.72.1.3m.
3 Contumelia est contra honorem,& palam,sed detractio contra famam & occultè,susurratio verò contra amicitiam,derisio autem erubescere facit,22ꝯ.q.73.1.o.& 2.c.& 4.1m.& q.75.1.o.
4 Contumelia,& conuitium ex intentione dehonorandi notabiliter sunt peccata mortalia, si autem ad correctionem, seruato debito modo, non sunt peccata.22ꝯ.q.72.2.o.& q.158.5.3m.
5 Adulterium est grauius peccatum, quam contumelia, & hæc quàm detractio secundum se:& hæc quàm furtum & rapina.22ꝯ.q.73.3.o.
6 Contumeliæ, & detractiones debent reprimi, ad correptionem audacium:& ad vitandum scandala.22ꝯ.q.72.3.o.& q.73.4.1m.
7 Contumelia principaliter oritur ex ira,secundò ex stultitia,quia conuenit cum ira.Non autem ex superbia directe,sed dispositiue. 22ꝯ.q.72. 4.o.& q.73.3.3m.& q.158.7.c.
1 *Conuersio in Deum triplex,scilicet gloriam,meritum,& præparationem,quæ requirit triplicem gratiam,scilicet consummatam, habitualem,& operationem Dei.1a.q.62.2.3m.
2 Conuerti ad beatitudinem est homini difficile dupliciter,scilicet : quia est supra naturam eius,& propter impedimentum corporis, & peccati,sed angelo tantum primo modo.1a.q.62.2.2m.& 4.1m.
3 Aliquis dum est in proposito & intentione peccandi : potest subito voluntas sua conuerti ad Deum ab exteriori,sicut in Paulo: vel ab interiori.12ꝯ.q.112.2.2m.
4 Aliquid dicitur cooperari alicui dupliciter, scilicet sicut secundarium agens principali agenti, & sicut adiuuans ad præsuppositum finem. 12ꝯ.q.111.2.3m.
1 Cor primò generatur.22ꝯ.q.122.2.c.
2 Cor est primum principium membrorum,& virium vitalium,quantum ad esse, sed caput est principium sensuum, & motus.3a. q. o.3.3m.
3 Cor est principium motus,in animali.1a.q.20.1.1m.& 12ꝯ.q.17.9.2m.
4 Motus cordis & genitalium,non subiacet,nec obedit imperio rationis. quia est naturalis.12ꝯ.q.17.9.2m.& 3m.& 22ꝯ.q.151.4.c.
5 Omnis bona dispositio corporis redundat ad cor, sicut ad principium, & finem corporalium motionum.12ꝯ.q.38.5.3m.
6 Cordis est duplex infirmitas,scilicet in substantia eius, mutans naturalem complexionem eius& inordinatio motus eius,vel alicuius eorũ quæ circunstant cor.Prima est mortalis,non autẽ semper secũda.12ꝯ. q.74.9 2.
7 Cor vnius hominis tendit ad diuersa dupliciter, s. secundum diuersas potentias appetitiuas,vel secũdum diuersa appetibilia. 22ꝯ.q.29.1.c.
8 Animalia habentia magnum cor sunt timida.12ꝯ.q.45.3.c.
1 Cornelius et similes ante baptismum, habuerunt gratiam, et virtutes, per fidem,et desideriũ baptismi implicitè,vel explicitè.3a.q.69.4.2m.
Cornicula frequenter crocitans significat pluuiam cito esse futuram.22ꝯ. q.95.7.2m.
1 Corporalia et pallæ altaris debent esse alba et linea.3a.q.52.3m. et quæs. 83.3.7m.
2 Spiritualia per corporalia consueuerunt ostendi.1a.q.1.9.o.et q.50.3.3m 12ꝯ.q.4.7.1m.
3 Creatura corporalis est à Deo,propter bonitatem Dei.1a.q.65.1.2o.
4 Omnia coroporalia quantò magis considerantur,tantò minora videntur:spiritualia verò econuerso.12ꝯ.q.42.5.c.3m.
5 Non omnium corporalium est eadẽ materia,nisi æquinocè.1a.q.66.2.o.
6 Forma corporeitatis non est vna in omnibus corporibus quia non est: alia à formis quibus corpora distinguuntur.1a.q.66.2.c.3m.
1 Corpus, Nullum naturale nec mathematicum potest esse infinitum in actu.1a.q.7.3.o.
2 Si esset corpus infinitum,non posset moueri.1a.q.7.3.c.
3 Corpus tripliciter sumitur,scilicet pro genere animalis,pro parte eius et vt est species,quantitatis.1a.q.18.2.c.
4 Omne corpus est in potentia.1a.q.3.1.c.
5 Corpus habens duos colores est continuum,non tamen secundum eos, 12ꝯ.q.20.6.c.
6 Duo corpora possunt simul esse in eodem loco, virtute Dei,non autem naturaliter.1.q.67.2.c.et 3a.q.54.2.1m.et q.57.4.2m.
7 Omne corpus habet motum naturalem determinatum.1a.q.67.2.c.
8 Nullum corpus mouet,non motum.1a.q.3.1.c.principio. & q. 110.1.1m.
9 Nullum corpus agit,nisi tangendo & mouendo.1a.q.45.5.c.fi.
10 Nullum corpus potest esse principium vitæ.1a.q.3.1.c.& q.75.1.c.
11 Corpus viuum est nobilius corpore non viuo.1a.q.3.1.c.fi.
12 Corpus prius viuum,& postea mortuum, non est idem corpus numero. 3a.q.25.6.3m.& q.50.5.c.1m.
13 Corpora inquantum sunt in actu,possunt agere:licet hoc negent Auicebron,Plato,& Democritus.1a.q.115.1.o.
14 Corpus hominis oportet habere multa organa: quia anima eius est multiplex in potentia & operatione, propter perfectionẽ eius.1a.q. 76.5.3m.
15 Corpus hominis fuit optimè dispositum, in ordine ad suum finem scilicet animam.1a.q.91.3.o.& 22ꝯ.q.164.1.1m.
16 Corpus hominis componitur ex contrariis,propter tactum.1a. q.76.5. c.& q.91.1.2m.& 12ꝯ.q.85.6.fi.& 21ꝯ.q.16.4.1.1m.
17 In corpore hominis, ignis & aër prædominantur secundum virtutem, sed aqua & terra secundum substantiam. Sed corpora inferiora non sunt de natura quinti corporis,id est cœli,quam aliqui ponunt venire in compositionem humani corporis.1a.q.91.1.o.
18 Proximus motor corporis in nobis, est appetitus sẽsitiuus.1a.q.20.1.1m.
19 Corpus hominis regitur a,ratione despoticè,id est seruiliter,appetitus autem sensitiuus,politicè,id est ciuiliter.1a.q.81.3. 2m. & q. 83.1.1m.& 12ꝯ.q.9.2.3m.& q.17.7.c.fi.&q. 56.4.3m.& q.58.2.c.& q.74.3.3m.
20 Corpus est gloriosum ex totali subiectione eius ad animam,cuius gloria redundat in ipsum.12ꝯ.q.4.5.4m.& 3a.q.11.2.c.& q.54.2.c.1m.&2m. & q.57.3.c.
21 Corpus gloriosum erit in eodem loco cum alio corpore, non ex dote subtilitatis,sed sola virtute Dei.3a.q.54.1.1m.& q.57.4.2m.
22 Subtilitas corporis gloriosi est plena participatio esse specifici,ex plena subiectione eius ad animam.3a.q.54.3.c.
23 Et erunt palpabilia,sicut & corpus Christi post resurrectionem suam. 3a.q.54.2.2m.
24 Et habebunt qualitates tangibiles.3a.q.54.2.2m.
25 Et erunt colorata colore debito, secundum naturam suarum partium. 3a.q.54.2.1m.
26 Corpus Christi fuit in Adam, & in aliis partibus, secundum originem, non autem secundum aliquid signatum:sicut etiam corpora aliorum. 1a.q.31.6.o.& 7.c.
27 Corpus Christi secundum Apollinarem hæreticum, est consubstantiale deiuati.3a.q.37.1.c.
28 Corpus Christi est à solo Deo formatum.3a.q.31.5.c.3m.& q.46.6.c.
29 Corpus Christi fuit optimè complexionatũ, ideo in eo maximè viguit sensus tactus.3a.q.46.6.c.
30 Corpus Christi debuit augeri, sicut corpora aliorum hominum, 3a.q. 33.1.4m.
31 Quantitas corporis in principio animationis,proportionatur ei quantitati,ad quam per augmẽtum veniet:quia maiorum in fine est maior quantitas in principio,præterquam in Christo, in quo fuit minor.3a. q.33.2.2m.
32 Corpus Christi imperfecta ætate,habuit decentem,& mediocrem quantitatem, proportionatum quantitati habitæ tempore quo aliorum animantur,minorem autem in principio.3a.q.33.2.2m.
33 Corpus Christi viuum & mortuum erat idem numero.3a.q.50.5.o.
34 Corpus Christi fuit subiectum impressionis corporum cœlestium. 3a. q.12.4.1m.
35 Corpus Christi fuit verum corpus,& non phantasticum, contra Manichæum,& Valentinum.3a.q.5.1.o.& 2.c.
36 Christus post resurrectionem habuit verũ corpus sicut prius ante mortem.3a.q.54.1.o.& 3.c.
37 Corpora mystica sunt duo in hoc mundo,scilicet Christi & diaboli,sed corpus Christi mysticum,est tota ecclesia.3a.q.8.1.3.c.& q.48.1. c. qu. 49.1.c.
38 Corpus Christi verum,habet simul omnia membra, non autem corpus mysticum.3a.q.8.3.c.
1 Correctio fraterna est admonitio fratris,de emendatione delictorum,à fraterna charitate procedens.22ꝯ.q.33.1.o.

2 Correctio duplex.s. coactiua, & ostensiua tantum. Prima pertinet ad prælatos tantum,secunda verò ad omnes.22ꝯ.q.33.1.3.6.o.
3 Vtraque est in præcepto,sed secunda solùm,quando delinquens occurrit cum commoditate corripiendi, & spe emendationis, & superior deest.22ꝯ.q.33.2.o.& q.43.7.3m.
4 Correctio fraterna est actus charitatis,coactiua verò, est actus iustitiæ. 22ꝯ.q.32.2.3m.q.33.1.o.& 3.4.c.
5 Admonitio in correctione fraterna, est principaliter actus charitatis, quasi imperantis:prudentiæ verò secundariò,quasi exequentis & dirigentis.22ꝯ.q.33.1.2m.
6 *Existens in peccato mortali,etiam occulto,corrigens ex officio peccat non autem corrigens vt frater,nisi propter scandalũ.22ꝯ.q.33.5.o.
7 Peccatum præcedens impedit,ne aliquis corripiat alium tripliciter,scilicet ratione indignitatis,scandali,&superbiæ.22ꝯ.q.33.5.c.
8 Prælatus est corripiendus à subditis, sed in secreto tantum*, non cùm proteruia & duritia, sed cum mansuetudine, & reuerenter:nisi propter periculum fidei fiat publicum:sicut Paulus publicè corripuit Petrum.22ꝯ.q.33.4.o.
9 Ordo correctionis,est de præcepto, scilicet præuia admonitione secreta.22ꝯ.q.33.7.o.
10 Testes debent adhiberi in correctione fraterna, si non est emendatus per admonitionem secretam.22ꝯ.q.33.8.o.
11 In correctione fraterna,primò debet admoneri secretè : secundò debet dici prælato secretè:tertiò testes adhiberi,quartò publicari.22ꝯ.q.8. 1m.& 4m.& q.70.1.o.& 3.3m.
12 Ordo fraternę correctionis,seruandus est in peccatis occultis tantum. 22ꝯ.q.33.7.o.
13 Christus non corripuit Iudam secretè, nec Petrus Ananiam, & Saphiram,nec Paulus Petrum, multiplici de causa, s. quia Dominus peccatum Iudæ,tanquam Deus,sicut publicum habebat,Vnde statim poterat ad publicandum procedere.Tamen iple non publicauit: sed obscuris verbis eum de peccato suo admonuit. Petrus autẽ publicauit peccatum occultum Ananiæ & Saphiræ,tanquam executor Dei, cuius reuelatione peccatum cognouit. Sed Paulus Petrum non reprehendisset, nisi aliquo modo par esset, quantum ad fidei defensionem, Vel Paulus qui erat subditus Petro propter imminus periculum scandali circa fidem, Petrum publicè arguit. De Ioseph autem credendũ est, quòd fratres suos aliquando admonuerit,licet non sit scriptum. Vel potest dici, quòd peccatum publicum erat inter fratres. Vnde dicitur pluraliter,accusauit fratres suos.22ꝯ.q.33.4.2m.&7.2m.
14 Dimittens admonitionem vel prohibitionem : quia non sperat correctionem,sed timet sequi peius,non peccat.22ꝯ.q.33.2.3m.& 6.o.& q. 43.7.3m.& q.150.1.4m.
15 Peccatum infectiuum aliorum, vt hæresis, & fornicatio, vel cedens in dammum aliorum,vt furtum,& homicidium, debet denunciari, sine admonitione.22ꝯ.q.33.2.c.3m.
16 Correctio est vtilis ad emendationem, ad quam tamen non sufficit sine auxilio Dei.12ꝯ.q.109.8.2m.& 22ꝯ.q.33.2.1m.& q.83.7.3m.
17 Scandalum directè opponitur correctioni fraternæ.22ꝯ.q.34.principio & q.43.3.c.
1 Corruptibile & incorruptibile differunt genere physico,non autem genere logico.1a.q.66.1.2m.& q.88.2.4m.
1 Nihil corrumpitur,nisi per hoc quòd forma separatur à materia. 1a.q.9. 2.c.& q.50.5.c.& q.75.6.c.
2 Corruptio non potest esse,nisi vbi est contrarietas: quia omnis generatio & corruptio est ex contrario in contrarium.1a.q.75.6.c.
3 Aliquid corrumpitur dupliciter,scilicet per se,& per accidens. 1a. q.75. 6.c.& q.89.5.c.& 12ꝯ.q.5.3.1.c.
4 Corruptio duplex scilicet separatio formæ à materia, & resolutio in elementa.3a.q.50.5.c.
5 Corruptio non intenditur à natura,nisi per accidens.1a. q.19. 9. c. & q. 49.1.c.2m.& 2.c.
6 In omni mutatione est aliqua corruptio.1a.q.50.5.1m.
7 Impossibile est,aliquod subsistens corrumpi per accidens: vel generari per accidens,sed tantum per se.1a.q.75.6.c.
8 Mors,corruptio,& omnis defectus,est contra naturam particularis formæ,sed aliquando est naturalis,ratione materiæ, & naturæ communis.1a.q.22.2.2m.& 12ꝯ.q.42.2.c.3m.& q.85.6.o.& 22ꝯ.q.65. 1.1m. & q. 164.1.1m.
9 Materia subiecta priuationi, est principium & causa omnis corruptionis.1a.q.50.5.3m.& q.75.6.c.
1 Coruus significat voluptatibus denigratos, vel expertes bonæ affectionis:quia non est reuersus ad arcam.12ꝯ.q.102.6.1m.col.2.fi.
1 Costa fuit præcisa ab Adam sine dolore,sed cum delectatione, 1a.q.92.3. 2m.& q.97.2.3m.
2 Costa hæc non erat de perfectione indiuiduali Adæ,sed de specifica.1a. q.92.3.2m.& q.97.2.3m.& 3a.q.31.5.2m.
3 Mulier conuenienter fuit formata de costa Adæ.1a.q.92.2.3.o.
4 Mulier facta est de costa Adæ, vt socia eius : non de capite, vt domina, nec de pede,vt ancilla.1a.q.92.3.o.
5 Conuersio costæ in mulierem, fuit supernaturalis, & obedientialis. 1a. q.92.4.3m.
6 Multiplicatio costæ, fuit per additionem materiæ nouiter creatæ, vel verius per conuersionem alterius materiæ præiacentis,contra Vgonem et Magistrum sententiarum.1a.q.92.3.1m.
7 Illud additum,non venit in corpus Euæ, nisi mediante costa. Ideo Eua non dicitur facta ex eo, licet esset quid amplius in quantitate quàm costa.1a.q.92.3.1m.

1 Creatio magis respicit esse quàm naturam,vel rationem.3a.q.2.7.3m.
2 Creatio passiua,secundum esse vt inhæret,est naturaliter posterior creatura, et est subiectiuè in ea, sed secundum rationem eius, vt causatur ex actione Dei est prior.1a.q.45.3.2m.et 3m.
3 Creationem esse,ratio demonstrat.1a.q.45.2.o.
4 * Philosophi concedunt creationem esse,sed ab æterno. 1a. quæst.46.2. 1m.et 2m.
5 Creatio quid.& non est mutatio propriè,1a.q.45.2.2m.& 3.o. q.46.1.5m.
6 Creatio non est motus nec terminus motus,1a.q.45.2.3m.& 3.c.& q.46. 3.2m.
7 Creatio est emanatio vniuersalis entis,ex nihilo,1a.q.45.1.c.& 4.1m.
8 De ratiõe creationis est nihil præsupponere in re, cui naturaliter prius conuenit non esse, quam esse,1a.q.65.3.c.
9 Creatio non admiscetur in operibus naturæ,nec artis, sed præsupponitur,1a.q.45.8.o.
10 Creatio importat habitudinem creaturæ ad creatorem, cum quadam nouitate siue inceptione,1a.q.45.3.3m.
11 Creare nihil aliud est quam absque materia præiacenti aliquid producere.1a.q.65.3.c.
12 Creatio est productio rei secundum totam substantiam suam,nullo pręsupposito,1a.q.65.3.c.
13 Creatio actiua est essentia Dei,cum relatione rationis ad creaturas.Passiua verò est in creatura,& est accidens eius de prædicamento relationis scilicet habitudo habentis esse ab alio, & consequens operationem Dei.1a.q.45.3.o.
14 Creatio passiuè sumpta,est aliquid in re creata,quia creatio actiua, est actio transiens,relinquens effectum exteriorem,1a.q.45.3.o.
15 Nullum corpus potest creare,1a.q.45.5.c.
16 Solus Deus creat,1a.q.45.5.o.& q.47.1.c.q.65.3.c.& q.90.3.c. qu. 104. 5. 1m.& 3m.
17 *Creare requirit potentiam agẽtis infinitam,1a.q.32.1.2m.q.45.5.3m. & q.65.3.3m.
18 *Deus non potest communicare creaturæ potentiam creandi aliquid virtute propria & principaliter,nec instrumentaliter.1a.q.45.5.c.3m.
19 Creare,est commune toti trinitati,1a.q.45.6.o.
20 Philosophi dixerunt,quòd intelligentia superior creat inferiorem,& animam,& corpus cœli mori ab ea,1a.q. 8. 3.c.et q.45.5.c. et q. 65.3.c.
21 Omne ens præter Deum,est creatum à Deo,1a.q.44.o.& q.45. 2. c.q.65. o.& 12ꝯ.q.79.2.c.
22 Res simplex non potest fieri nisi per creationem,1a.q.18.1.c.
23 Prima indiuidua cuiuslibet speciei,producta sunt per creationem tantum,1a.q.45.5.1m.& q.65.4.c.& 12ꝯ.q.5.7.2.
24 Sola supposita proprie dicuntur creari,1a.q.45.4.o.& 7.2m.& 8.o.
25 *Creatio passiua creatur,non quidem alia creatione,sed seipsa.1a.q.45. 3.2m.
26 Creatio facta est in principio temporis mensurantis motum primi mobilis,sicut in adiacente creationi,nõ autem sicut in mensurante eam, quia simul fuerunt.1a.q.46.3.c.1m.
27 Creatio. est in instanti,1a.q.63.5.c.et q.74.1.1m.
28 *Immo principium temporis,non est mensura creationis,1a.p.46.3.1m.
29 Creatio est prima actio,quia nullam præsupponit, sed præsupponitur à qualibet alia.1a.q.45.1.2m.
30 Creatio aliqua,præsupponit materiam in qua, non autem materiam ex qua.1a.q.45.1.1m.
1 Creatura.In productione cuiuslibet creaturæ etiam minimæ,manifestatur infinita potentia,sapientia,& bonitas Dei, 1a.q.32.1.2m.& quæst. 45.5.3m.
2 *In omnibus creaturis differunt suppositum,et natura,3a.q.17.1.c.
3 Omnis creatura potest deficere à bonos in non esse,secundum seipsam, nisi à Deo conseruetur secundum Gregorium,12ꝯ.q. 109.2.2m.et qu. 11.2.3.2m.
4 Omnis creatura est mutabilis.1a.q.9.2.o.q.10.3.c.et q.16.8.o.q. 65. 1. 1m. et 12ꝯ.q.109.2.2m.q.112.3.2m.et 3a.q.10.4.c.et q.13.2.3.c.
5 Creaturæ secundum se,sunt tenebræ,falsitas,& nihil.22ꝯ.q.5.1.2m.
6 In creaturis inueniuntur quatuor per ordinem,scilicet esse, vnitas, virtus,& respectus ad effectus.1a.q.39.8.c.
7 Creatura dignior,facta est propter viliorem,in ordine ad totum vniuersum,non autem secundum se,1a.q.70.2.4m.
8 Commune est omni creaturæ,vt per omnes motus &operationes eius, tendat,sicut in finem suũ,in assimilationem diuinæ bonitatis conseruando suum esse,& communicando illud,1a.q.63.3.c.
9 Creatura corporalis ordinatur ad spiritualem, et tendit in assimilationem eius.1a.q.65.2.c.2m.
10 Creatura irrationalis ordinatur ad rationalem tripliciter, scilicet auxiliando,significando,et continendo.22ꝯ.q.76.2.c.
1 Credere Quid,et est cum assensu cogitare.22ꝯ.q.2.1.o.
2 Credere est proprius,&interior actus fidei.22ꝯ.q.2.principio,et 2. o.et q.4.1.c.et 2.c.1m.
3 Credere est actus intellectus assentientis diuinæ veritati,ex imperio voluntatis motæ à Deo per gratiam.22ꝯ.quæs.2.9.c.et q.1.c. et 2.c.1m.et q.5.2.c.
4 Actus fidei triplex, scilicet credere Deo, credere Deum, et credere in Deum.22ꝯ.q.2.2.o.
5 Credere Deum,Deo,et in Deum, est vnus actus fidei,respectu diuersorum.22ꝯ.q.2.2.o.
6 Scientia de credendis est duplex,scilicet,donum, quo discernuntur credenda à non credendis:et gratia : qua hoc docetur. Prima conuenit omni sancto,non autem secunda.22ꝯ.q.9.1.2m.
7 Credere aliqua supra rationem naturalem, est de necessitate salutis, similiter et fides.22ꝯ.q.1.6.3m.et q.2.3.o.et q.16.1.1m.
8 Credere aliqua,quæ ratione naturali demonstrantur, est necessarium. 12ꝯ.q.99.2.2m.et 22ꝯ.q.1.6.3m.et q.2.4.o.
9 *Quilibet tenetur explicitè credere articulos fidei,alia verò implicitè. 12ꝯ.q.76.2.c.et 22ꝯ.q.2.5.o.
10 Quilibet Christianus tenetur explicitè credere mysteria Christi,præcipuè,quæ publicè in ecclesia solennizantur.22ꝯ.q.2.7.o.
11 Quilibet christianus tenetur explicitè credere mysterium trinitatis.22ꝯ. q.2.8.o.
12 Mysteria Christi,et trinitatis, fuerunt explicitè credita à maioribus ante Christum:sed à minoribus implicitè.22ꝯ.q.2.7.c.et 8.c.2m.
13 Primum et principale inter omnia credibilia, est Deum esse. 22ꝯ. quæst. 16.1.c.
14 Quilibet homo,omni tempore,et omni statu,tenetur credere explicitè

Deum esse & prouidentiam eius.22ᵍ.q.2.8.1ᵐ.
15 Mysterium incarnationis Christi, oportet aliqualiter esse creditũ apud omnes, sed diuersimode secundum diuersitatem temporum & personarum.22ᵍ.q.2.7.c.
16 Maiores tenetur magis explicitè credere, quàm minores.22ᵍ.q.2.7.8.o.
17 Credere ea quæ sunt supra rationem, non est leuitatis, cum habeat sufficiens inductiuum ad credendum.22ᵍ.q.2.9 3ᵐ.

Crimen. & Processus contra crimina triplex, scilicet per viam denunciationis, inquisitionis, & accusationis. In primo intenditur emendatio peccantis, in secundo & tertio pœna eius, propter bonum multitudinis. Ideo in primo requiritur ordo correctionis fraternæ, in secundo infamia, in tertio autem inscriptio, 22ᵍ.q.67.3.2ᵐ.& q.68.1.c.

Criminator est, qui aliis publicè crimina imponit accusando, vel conuertendo.22ᵍ.q.74.1.2ᵐ.
1 Crucifigi. & Christus crucifixus est hora tertia linguis Iudæorum, & hora sexta, manibus militum.3ª.q.46.9.2ᵐ.& q.83.2.3ᵐ.

Crudelitas est vitium humanum, excedens modum puniendi culpas, sed feritas siue sæuitia, est bestialis.22ᵍ.q.157.1.3ᵐ.& q.159.o.
1 Crux, conueniens fuit Christum mori in Cruce, septuplici ratione: scilicet. Primò propter exemplum virtutis. Secundò: quia hoc genus mortis maximè conueniens erat satisfactioni pro peccato primi parentis, qui pomũ ligni vetiti sumpsit. Tertiò passus fuit in excelso ligno, vt etiam ipsius aeris natura mundetur. Quartò quia per hoc ascensum nobis parat in cœlum. Quintò quia hoc competat vniuersali saluationi totius mundi, propter virtutem passionis vbique diffusam. Sextò quia per hoc genus mortis, diuersæ virtutes designantur. Septimò quia hoc genus mortis plurimis figuris respondet.3ª.quæst. 46.4.o.
2 Signum Crucis multiplex in missa significat passionem Christi secundum diuersas partes.3ª,q.83.5.3ᵐ.& 4ᵐ.
3 Mors Crucis, est pœna acerbissima.3ª.q.46.4.6.c.
4 Crux temporalis Christi designat mysticè vitam Christianam propter exemplum virtutis.3ª.q.46.4.c.principio.
1 Culpa est voluntaria inordinatio, vel priuatio boni.1ª,q.48.5.6.c.& 12ᵍ. q.21.2.o.& q.87.2.c.& 22.& q.34.2.c.
2 Remissio culpæ fit per coniunctionem, hominis ad Deum, à quo separat omnis culpa mortalis perfectè, & venialis imperfectè.3ª. q. 86.4. c.fi.& q.87.1.c.
3 Manente culpa, Deus non potest non imputare ad pœnam. 3ª. q. 22.art. 2.quæ.2.c.
4 Absolutio vniuersalis à culpa & à pœna, fit in perceptione baptismi, & in martyrio.3ª.q.68 2.2ᵐ.& q.87.1 2ᵐ.
1 Cultus Dei, consistit in recipiendo diuina, vel in tradendo ea aliis. 3ª.q.63.2.3.4.6.c.
2 Cultus diuinus triplex secundum triplicem statum, scilicet veteris legis, legis nouæ, & secundum statum gloriæ, 12ᵍ.q.101.2.c.& q.103.3.c.
3 In statu naturæ, homines nulla lege mouebantur ad cultum Dei, sed solo interiori instinctu.3ª.q.60.5.3ᵐ.
4. Specialis cultus & honor, qui græcè dicitur theosebia vel eusebia, debetur Deo, vt omnium primo principio.22ᵍ.q.81.1.4ᵐ.& 4.o.
5 Finis diuini cultus est, vt homo det gloriam Deo, & ei se subiiciat mente & corpore.22ᵍ.q.93.2.c.
6 Cor & corpus sunt applicanda cultui Dei.12ᵍ.qu. 49.3.c.& q.101.2.o.& 22ᵍ.q.19.1.o.& q.81.7.o.& q.83.12.c.fi.& q.84.2.c.& q.93.2.c.
7. Aliquid pertinet ad cultum Dei dupliciter, scilicet vt offerendum, vel vt assumendum.22ᵍ.q.81.3.2ᵐ.& q.95.2.c.
8 Sacramentum pertinet ad cultum Dei dupliciter, scilicet per modum actionis, vt Eucharistia, in qua principaliter cultus Dei consistit, inquantum est ecclesiæ sacrificium, vel per modum agentis, scilicet ordo, vel per modum recipientis, vt baptismus, & confirmatio.3ª.quæs. 63.6.c.
9 Cultus Dei primò ordinatur ad reuerentiam Dei, secundò ad instructionem hominis à Deo, tertiò ad directionem actuum humanorum, secundum instituta Dei.22ᵍ.q.92.2.c.
10 Cultus Dei duplex, scilicet interior, in coniunctione ad Deum, per intellectum & affectum, id est in deuotione mentis, & exterior, in sacrificiis, oblationibus, & huiusmodi.12ᵍ.q.99.3.c.& q.101.2.c. 3ᵐ. & qu. 102.5.4ᵐ.& q.103.3.c.& 22ᵍ.q.81.7.c.et q.84.2.c.et q.122.4.c.
11 Cultus secundus, ordinatur ad primum, ideo secundum quod primus diuersificatur in diuersis statibus, sic et secundus.12ᵍ.q.101.2. c. 3ᵐ. et q 103.3.c.
12 Cultus primus impeditur per peccata, secundus verò per immunditias corporales.12ᵍ.q.102.5.4ᵐ.
13 Omnis cultus Dei exterior, præcipuè ad hoc ordinatur, vt homines habeant Deum in reuerentiam.12ᵍ.q.102.4.c.et 3ª,q.63.4.3ᵐ.
14 Cultus Dei exterior, præcipitur tertio præcepto decalogi. 22ᵍ. quæst. 122.4.c.
15 In cultu Dei, potest aliquid esse perniciosum id est falsitas, dupliciter scilicet ex parte rei signatæ, vel ex parte colentium, contra morem ecclesiæ.22ᵍ.93.1.o.
16 In cultu Dei, potest esse aliquid superfluum, non secundum quantitatẽ absoluta, sed quia non proportionatur fini.22ᵍ.q.81.5. 3ᵐ. et q. 92.1. c.3ᵐ.et q.93.2.o.et q.104.2.2ᵐ.
17 Antiquitùs quidam colebant falsos Deos cum imaginibus, quidam verò sine eis.22ᵍ.q.122.2.2ᵐ.

Cupiditas duplex, scilicet mortalis, et venialis. Prima ponit finem in creatura, non autem secunda: sed est cum charitate.2ᵍ.q.24.10.2ᵐ.
1 Curam animarum habentes presbyteri vel diaconi non sunt in statu perfectionis, ex parte ordinis, nec ex parte curæ, quia non obligãtur per ordinem ad ea quæ sunt perfectionis, quamuis interior perfectio, requiratur ad actum ordinis. Et possunt curam animarum deserere. Vnde non omnes prælati ecclesiastici, sunt in statu perfectionis, sed soli episcopi, 22ᵍ.q.184.6.o.
2 Ad curam pertinent duo, s. ratio ordinis, idest, prouidentia, vel dispositio, & executio ordinis, idest, gubernatio, 1ª.q.22.1.2ᵐ.
3 Aequalis cura est Deo de omnibus, ex parte Dei, non autem ex parte effectus, 3ª.q.20.3.1ᵐ.& 12ᵍ.q.112.4.1ᵐ.
4 Prouisor particularis excludit defectum ab eo, quod eius curæ subditur, non autem prouisor vniuersalis, 1ª.q.22.2.2ᵐ.& q.103.5.c.
1 Curiositas est vitium circa cognitionem intellectus, & sensuum ad peccandum, & circa inspectionem ludorum & mulierum ad concupiscẽdum, & spectaculorum, 22ᵍ.q.167.o.
2 Curiositas oritur ex accidia, 22ᵍ.q.35.4.3ᵐ.

D

1 DAmnatione propter peccatum Adæ nullus potest liberari, nisi per Christum, qui solus fuit ab ea immunis, à qua liberatur aliquis tripliciter, s. per baptismum, martyrium, fidem & delectionem, 3ª.q. 27.3.c.fi.& q.49.2.2ᵐ.& q.52.7.2ᵐ.
2 Homines damnati, non sunt deputati ad exercitium aliorum: quia non habent ordinem naturæ inter se, sicut dæmones, 1ª.q.64.4.2ᵐ.
3 Damnati non possunt velle bonum actualiter, & tamen voluntas eorũ naturaliter inclinatur ad bonum, 1ª.q.64.2.o.& 12ᵍ.q.85.2.3ᵐ.
4 * Damnati blasphemant Deum mente & voce, & in hoc peccant, 22ᵍ.q. 13.4.o.
5 Damnati liberum arbitrium habebunt, & voluntatem in malo obstinatam, 3ª.q.18.4.3ᵐ.
6 Damnati non pœnitent de malis quæ fecerunt, ratione culpæ, sed ratio pœnæ.22ᵍ.q.12.4.c.et 3ª.q.86.1.c.
7 Damnati non amant eos, quos prius inordinatè dilexerunt, sed causas dilectionis 22ᵍ.q.13.4.c.
8 Pœna damnatorum, nunquam finietur contra Origenem. 1ª. q. 10. 3ª. 2ᵐ.et q.64.2.c.
9 Obstinatio in damnatis est perpetua culpa et pœna. Sed non demerentur, quia non sunt in via, sed ad terminos pœnæ deuenerunt. 22ᵍ. q. 13.4.2ᵐ.
10 In damnatis erit varietas pœnarum non refrigerans, sed magis affligens.1ª.q.10.3.2ᵐ.et 12ᵍ.q.67.4.2ᵐ.
11 * Bona quæ damnati fecerunt hic, prosunt eis in inferno. 3ª. q. 89.6.3ᵐ.
12 Bona quæ damnati fecerunt hic, prosunt eis in inferno, ad mitigationem pœnæ, impediendo ne incurratur, non autem subtrahendo, nec fortificando subiectum nec minuendo remorsum conscientiæ. 3ª. q. 89.6.3ᵐ.
13 Quælibet pœna damni vel sensus in damnatis, excedit omnem pœnam et dolorem cuiuscunque viatoris, etiam Christi. 3ª.q.46.6.3ᵐ.
1 DAmnum est ex hoc, quòd aliquis minus habet, quàm debet habere. 22ᵍ.q.62.4.c.
2 Dare alicui occasionem damni, vel periculi, semper est illicitum. 22ᵍ.q.77.3.c.
3 Omnes qui sunt quocunque modo causa damni, qui in his versibus sunt scilicet, Iussio, consilium, consensus, palpo, recursus Participans, mutus, non obstans, non manifestans, Tenentur ad restitutionem totius 22ᵍ.62.7.o.
4 Damnificatio duplex, scilicet in re habita, et in re habenda. In prima tenetur quis restituere totum, in secunda verò aliquid, secundum æstimationem et arbitrium sapientis.22ᵍ.q.62.2.4ᵐ.et 4.o.
1 Daniel fuit simul accusator et iudex senum, instinctu Dei. Et iudicauit non subditos, ex commissione.22ᵍ.q.67.1.1ᵐ.et 3.3ᵐ.
1 De ratione dationis nihil est, nisi quod datum liberè habeatur à dante. 1ª.q.38.1.c.
2 Inter dantem et datũ non requiritur distinctio, nisi rationis.1ª.q.38.1.1ᵐ.
3 Dans semper distinguitur realiter, ab eo cui datur.1ª.q.38.1.1ᵐ.
4 Datio duplex, s. ex debito et ex amore. In prima pte esse vitium acceptionis personarum, non autem in secunda.1ª.q.23.5.3ᵐ.et fi. et 22ᵍ. quæst. 63.1.3ᵐ.
5 Aliquis dupliciter aliquid dat illicitè, scilicet vel quia ipsa datio est illicita et contra legem: sicut pater in eo qui simoniacè aliquid dedit: vel quia propter rem illicitam dat, licet ipsa datio non sit illicita, sicut cũ quis dat meretrici propter fornicationem.12ᵍ.q.73.8. c. 3ᵐ.et 22ᵍ.qu. 62.5.2ᵐ.
6 Datio et missio, dicuntur tantum temporaliter in diuinis, sed donum æternaliter.1ª.q.38.1.4ᵐ.et q.43.2.o.
7 Datio, datũ et donum, in diuinis dicũtur notionaliter, vt important auctoritate respectu dati. Sed sine illa dicũtur essentialiter.1ª.q.38.1.o
8 Donum quadrupliciter differt à dato in diuinis, quia non consignificat tempus: est æternum, significat aptitudinem & liberalitatem, 1ª.q.38. 1.4ᵐ.& 2.3ᵐ.
9 Diuinæ personæ dantur nobis inuisibiliter missæ, tantum secundum donа gratum facientia, 1ª.q.43.3.o.& 3ª.q.72.7.c.
10 Dari quenit essentiæ, & cuilibet psonæ diuinæ, & à seipsa, 1ª.q.43.4.1ᵐ.
11 Spiritus sanctus potest dici datum nostrum, nõ autem donum nostrum, 1ª.q.38.2.3ᵐ.
12 * Nulla creatura potest dare spiritum sanctum, 1ª.q.43.8.c.fi.
13 Nulla creatura potest dare spiritum sanctum, licet aliquis possit esse minister collationis eius, 1ª.q.43.8.fi.& 3ª.q.1.1ᵐ.
14 Dare spiritum sanctum dicitur dupliciter, s. auctoritate, & sic est tantũ Dei, & ministerio, & sic homines, & Christus secundum quod homo dicuntur eum dare, 3ª.q.1.1ᵐ.
1 Peccante Dauid, populus punitur, primò propter bonum vnitatis, secũdò propter demerita populi in sequendo Absalon: tertiò quia populus erat possessio eius, 22ᵍ.q.108.4.1ᵐ.
2 * Dauid propheta secundum glossam, dicit se seruasse ordinem doctrinę prout transeundum est à facilioribus ad difficiliora, constringens se maledicto, si eum non seruasset, 22.q.189.1.4ᵐ.& 6.2ᵐ.

De, & ex, denotant habitudinem causæ efficientis, vel materialis: non autem formalis vel finalis, 1ª.q.39.2.5ᵐ.& 8.c.
2 Quicquid est de aliquo, est ex aliquo, non autem e conuerso, quia dicit principium, & consubstantialitatem, ex verò, dicit principium tãtum, 3ª.q.75.8.c.
3 De, dicit principium consubstantiale efficiẽs, vel formale subsistens, vel materiale, 1ª.q.41.3.1ᵐ.& 2ᵐ.& 3ª.q.3ª,q.32.2.c.& q.75.8.c.
1 DEbitum, & In communi importat ordinem exigentiæ, vel necessitatem alicuius ad quod ordinatur, 1ª.q.21.1.3ᵐ.
2 Aliquid dicitur debitum dupliciter, scilicet secundum se vt finis, vel propter aliud, vt ea quæ sunt ad finem.22ᵍ.q.44.1.c.
3 Debitum duplex, scilicet naturæ, & meriti.12ᵍ.q.111.1.2.
4 Debitum duplex, scilicet legale, & morale.12ᵍ.q.99.5.o.& 22ᵍ.q.23.3.1ᵐ. & q.31.3.3ᵐ.& q.78.2.2ᵐ.& q.80.1.c.& q.102.22ᵐ. & q.106.1. 2ᵐ. & 4. 1ᵐ.& q.114.2.c.& 117.5.1ᵐ.& q.118.3.2ᵐ.
5 Debitum duplex, scilicet necessitatis, & congruitatis vel vtilitatis. 12ᵍ. q.99.5.c.& 3.q.64.5.3ᵐ.
6 Aliquid est alicui debitum dupliciter, scilicet ratione necessitatis, vel quia dat aliquid.22ᵍ.q.187.4.c.
7 Debitum non minuit meritum, nisi minuat voluntarium.1ª.q.21.1.3ᵐ.& 12ᵍ.q.114.1.1ᵐ.& 22ᵍ.q.50.3.2ᵐ.& q.104.1.3ᵐ.& q.186.5.5ᵐ.
8 * Deus nulli est debitor.1ª.q.21.1.4ᵐ.& 12ᵍ.q.99.5.c.& q. 111. 1. 2ᵐ. & q. 114.1.3ᵐ.
9 Deus reddit duplex debitum, scilicet respectu suæ sapientiæ & voluntatis, & respectu creaturæ. Sed primum præsupponitur in secundo. 1ª.q. 21.1.3ᵐ.& 4.c.& 12ᵍ.q.114.1.3ᵐ.
10 In Deo est principaliter ratio, & causa debiti.22ᵍ.q.106.1.c.
11 Coniuges in petendo debitum, & in aliis, sunt æquales secundum proportionem, non autem secundum quantitatem.22ᵍ.q.32.8.2ᵐ.
12 Petere debitum à coniuge in festo, non licet: quia est incongruum, tamen non est peccatum mortale, si sine contemptu fiat.22ᵍ.q. 186.9.3ᵐ.
1 DEcimæ & In communi & soluebantur ex præcepto ante legem: quia non erant determinati ministri.22ᵍ.q.87.1.2ᵐ.
2 Oblationes & decimæ in veteri lege erant sacramenta, non autẽ nunc, quia tunc erant vt figurales, nunc autem vt morales.3ª q.65.1.7ᵐ.
3 Decimæ non erant oblationes, nec sacrificia, quia non offerebantur Deo immediatè, sed ministris eius.22ᵍ.q.85.3.3ᵐ.
4 Decimatio est actus moralis, inquantum offertur ad cultum Dei, & ad sustentationem ministrorum eius: sed est figuralis, inquantum significat imperfectionem dantis decimas.3ª.q.31.8.c.& q.65.1.7ᵐ.
5 Præceptum de solutione decimarum quo ad subsistentationem ministrorum Dei, est morale, & iuris naturalis, sed quo ad certum numerum, est iudiciale, sed quo ad significationem eius est ceremoniale, & quo ad Christianos, est præceptum ecclesiæ positiuum.22ᵍ.q.87.1.o.
6 In doctrina Christi & apostolorum, continetur præceptum de decimis quantum ad id quod morale tantum.22ᵍ.q.87.1.2ᵐ.
7 Ecclesia potest determinare aliam partem ad soluendum, quàm decimam.22ᵍ.q.87.1.c.
8 Ius percipiendi decimas, potest vendi ecclesiæ non autem laicis, licet fructus quandoque eis concedantur.22ᵍ.q.87.3.c.3ᵐ.& quęs.100.4.3ᵐ.
9 Decimæ possunt dari in feudum.22ᵍ.q.87.3.5ᵐ.
10 Non soluens decimas, vbi non est consuetudo, non peccat, si est paratus soluere, ad mandatum ecclesiæ.22ᵍ.q.87.1.5ᵐ.
11 Decimatio non conuenit Christo, sed cuilibet alij: quia significat libera tionem à peccato originali.3ª.q.31.8.o.
21 Iudæi dabant decimas prædiales, non autem personales. 22ᵍ.q.87.2.1ᵐ.
13 Iudæi dabant tres decimas ex præcepto Dei, primas ministris, sicut & nunc, secundas in sacrificia, quæ cessauerunt, tertias pauperibus, quæ nunc plus debentur.22ᵍ.q.87.1.4ᵐ.
14 Pauper tenetur dare decimas sacerdoti, licet sit diues. 22ᵍ. q. 87.3. 1ᵐ. & 4.4ᵐ.
15 Omnes clerici tenentur dare decimas Papæ, si petat.22ᵍ.q.87.4.3ᵐ.
16 Clerici tenentur dare decimas de prædiis propriis, non autem de prædiis ecclesiæ, 22ᵍ.q.87.4.c.1ᵐ.
17 Religiosi curati possunt exigere decimas, nec tamen tenentur dare, nõ curati verò e conuerso, habent tamen aliquam immunitatem, secundum diuersas concessiones eis à sede apostolica factas. 22ᵍ.q.87.3.3ᵐ. & 4.2ᵐ.
18 Petens decimas, vbi non est consuetudo, peccat.22ᵍ.q.87.1.5ᵐ.
19 Ecclesia abstinet à decimis exigendis in terris in quibus non est consuetum decimas soluere.22ᵍ.q.45.8.5ᵐ.
20 Ecclesia potest petere decimas ab emente rem non decimatam, & etiã à vendente.22ᵍ.q.87.2.4.
21 Decimæ debent dari iis quibus solent dari secundum consuetudinem, licet personales magis conueniant ecclesiæ parochiali, prædiales verò ecclesiæ vbi est ager.22ᵍ.q.87.3.2ᵐ.
22 Decimæ debent in vsus pauperum per clericos dispensari. 22ᵍ.q. 87.1. 4ᵐ.& 3.1ᵐ.& 4.4ᵐ.
23 Decimæ debent dari de omni re possessa, secundum consuetudinem, scilicet de omni lucro prædiali, vel personali, & de meretricio, et histrionatu, et huiusmodi, sed Ecclesia non debet recipere, quãdiu sunt in peccato.22ᵍ.q.87.2.o.
24 Decimæ non debent dari de rapina, furto, vel vsura, nec de aliis obnoxiis restitutioni, sed de fructibus rei emptæ ex vsuris.22ᵍ.q.87.2.2ᵐ.
25 Nullus tenetur dare decimas, de re sibi ablata furto, vel rapina: nisi ob culpam scilicet negligentiæ.22ᵍ.q.87.2.4ᵐ.
26 Decimæ de herbis, et aliis minimis dantur de consilio, non autem de præcepto, sicut nec in veteri lege, nisi de consuetudine patriæ. 22ᵍ. q. 87.2.3ᵐ.
27 Decimæ debent dari non deductis expensis, nec tributis, nec mercede operariorum 22ᵍ.q.87.2.4ᵐ.

Decor faciei est periculosus, et tamen non fuit causa principalis matrimonij Iacob cum Rachel, sed fuit causa secunda, et hoc bene potest esse sine peccato, vel quãdoque est cum peccato veniali: si autem esset principalis causa, libido pulchritudinis, tunc non excusaretur à peccato mortali, si esset effrenata libido.22ᵍ.q.167.2.c.fi.
1 DEfectus sumitur dupliciter, scilicet priuatiuè, et negatiuè: secundus est in omni creatura, primus autem non est in angelis.1ª.qu. 12.4.2ᵐ.
2 Defectus in effectu contingit dupliciter, scilicet defectu agentis et defectu parientis.1ᵍ.q.49.1.c.
3 Defectus in effectu naturæ et artis, contingit quadrupliciter, scilicet ex defectu agentis, materiæ, formæ et effectus, sed in moribus, tantum ex primo.1ª.q.49.1.c.3ᵐ.
4 Malũ in defectu actiõis semper causatur ex defectu agẽtis.1ª.q.49.1.2.c.
5 Id quod sequitur defectum actionis, non attribuitur agenti, nisi cum potest, et debet agere.1ª.q.49.1.3ᵐ.et 2.3ᵐ.& 12ᵍ.q.6.3.c.et q.79.1.c.
6 Defectus naturæ humanæ contingit dupliciter, scilicet vel quia nundũ peruenit ad vltimam perfectionem naturæ, vt in pueris, vel quia recedit ab ea, vt in senibus.1ª.q.99.1.4ᵐ.
7 Defectus duplex sequitur ex peccato, scilicet vt pœna à iudice vel consequens pœnam, primus debet esse æqualis in peccato æquali, non autem secundus.22ᵍ.q.164.1.4ᵐ.
8 Christus curans corporalitatem, et passibilitatem corporis nostri, curauit omnes alios defectus nostros: quia omnes causantur ex eâ, superaditis quibusdam particularibus causis.3ª.q.14.4.1ᵐ.
9 Nullus defectus potest esse in Deo.1ª.q.49.2.c.et 22ᵍ.q.161.1.4ᵐ.
10 * Nullus defectus reducitur in Deum, sicut in causam.22ᵍ.q.24.10.cap.
11 Intellectus angeli non habet defectum, si defectus accipiatur priuatiuè vt scilicet careat eo quod habere debet, si verò accipiatur negatiuè, sic quælibe creatura inuenitur deficiens Deo comparata, dum non habet illam excellentiam quæ inuenitur in Deo.1ª.q.12.4.2ᵐ.

Degradatio aufert ordinis executionem, quasi in perpetuum, sed excommunicatio, solum vsque ad emendationem.3ª.q.82.8.3ᵐ.

Deificatus prædicatur de humanitate Christi, non autem de homine Christo.3ª.q.16.3.c.2ᵐ.et 5.2ᵐ.
1 Deitas inquantum vna in pluribus personis, conuenit cum forma nominis collectiui.1ª.q.39.5.6ᵐ.
2 * Deitas non potest supponere pro persona.1ª.q.39.5.o.

1 DElectatio non est generatio, sed generatum esse.12ᵍ.q.31.1.c.et q. 3.5.5.c.
2 Delectatio secundum Aristotelem, est quidam motus animæ, et constituito simul tota, et sensibilis in naturam existentem.12ᵍ.q.3.1.1.c.
3 Delectatio est motus, qui est actus perfecti, non autem ste motus qui est actus existentis in potentia.12.q.31.2.1ᵐ.
4 Delectatio est motus in appetitu animali, consequens apprehensionem boni naturalis præsentis per sensum.12ᵍ.q.11.1.3ᵐ.et q.31. 1.c. 2ᵐ. et q. 35.1.c.
5 Delectatio est operatio causaliter, non antem formaliter, nec essentialiter, 12ᵍ.q.31.1.1ᵐ.
6 Delectatio est passio animæ, 12ᵍ.q.31.1.1.o.& 4.2ᵐ.& 5.c.fi.& 2ᵐ.q.35.1.c.
7 Nulla delectatio est quid optimum.12ᵍ.q.2.6.o.
8 Obiectum delectationis est bonum apparens, conueniens coniunctum, 12ᵍ.q.43.1.o.
9 Delectatio est quietatio cognita in re conuenienti, 12ᵍ.q.11.1. 3ᵐ. & q. 34.1.c.& q.43.1.c.
10 Delectatio est quies appetitus tendentis in finem, propter præsentiam eius sed est motus appetitus ab appetibili præsenti, immutante appetitum, 12ᵍ.q.31.1.2ᵐ.& q.33.3.1ᵐ.& q.34.2.2ᵐ.& 3ᵐ.& 3.3ᵐ.& 4.ca. 2ᵐ. & q.38.1.c.
11 Delectatio est sicut quies naturalis, sed tristitia est sicut quies violenta, 12ᵍ.q.31.8.c.1ᵐ.
12 Delectari de Deo in via plenè non possumus, sicut nec Deum cognoscere, 22ᵍ.q.44.6.o.
13 Nulla delectatio in parentibus omni cognitione, 12ᵍ.q.11.2.c.et q.31.1.c. et q.32.1.c.et q.35.1.c.et q.41.3.c.
14 Delectatiõ propriè dicta in Deo, 12ᵍ.q.31.4.2ᵐ.
15 Delectatio diuersimodè est in Deo, angelis hominibus, et brutis, 12ᵍ.q. 31.4.2ᵐ.
16 Delectatio est in appetitu sensitiuo, et in appetitu intellectiuo, 12ᵍ.qu. 30.1.c.et q.31.3.4.o.et q.35.1.c.
17 Omnis delectatio est proprium accidens beatitudinis, vel partis eius, 12ᵍ.q.2.6.c.et q.3.4.c.
18 Causa proxima delectationis est operatio, cuius obiectum est causa remota, 12ᵍ.q.32.1.o.
19 Oportet quod omnis delectatio, aliquam operationem consequatur, 12ᵍ.q.32.1.o.
20 Omnis operatio procedens ex habitu perficiente naturam, causat delectationem, 12ᵍ.q.100.9.c.3ᵐ.
21 Operatio non est propter delectationem, sed e conuerso, 12ᵍ.q.4.2.o.
22 Delectatio est maior in principio operationis quàm in processu eius: continuitate, quamuis forte in processu operatio sit intensior, et hoc triplici ratione, s.c. primo, quia cum operatio sit delectationis causa, quanto aliquid attentius operatur, tanto maior delectatio ex operatione consurgit, homo autem in principio operationis attentior est ad operationem, quam in progressu, et ideo in progressu operationis quando aliquis negligentius intendit operationi, non sentit tantam in operatione delectationem: secundo quia oportet in nobis delectationem esse secundum modum nostræ naturæ: vnde cum nostra natura fit mutabilis, non est nobis semper idem delectabile, quia iam mutati sumus à pristina dispositione, et sic post pauca non est nobis conueniens, quod prius conueniens erat, et ideo quod prius erat delectabile, postea fit minus delectabile, vel etiam triste, et hæc est etiam ratio, quare continuitas vnius rei, in nobis fastidium parit: alternatio vero delectat: tertio quia cum ad delectationem requiratur conueniens perceptio, quanto aliquid minus sentitur, minus est delectabile: res autem in sui nouitate magis sentiũtur, quia post modum earum dispositio fit quasi qualitas quędam inhærens sentientibus, 12ᵍ.q.32.1.3ᵐ.
23 Operatio vnius potest esse causa delectationis in alio tripliciter, s. bene faciendo faciendo æstimationem boni eius, et propter amorem vel odium, 22ᵍ.q.32.5.o.
24 Ad delectationem requiruntur duo, s. adeptio, vel coniunctio, vel præsentia boni conuenientis, et cognitio huius, 12ᵍ.q.32.o.et q.33.1.c.q.35. 1.7.c. et q.43.1.c.
25 Motus est causa delectationis tripliciter, primò quia mutamur secundò quia obiectum excedit, tertio ratione cognitionis, 12ᵍ.q.32.2.o.
26 Consueta delectant, quia fiunt connaturalia, 12ᵍ.q.23.2.3ᵐ.et 8.3ᵐ.
27 Raro contingentia delectãt ratione admirationis, et desiderij, 12ᵍ.q.32. 8.3ᵐ.
28 Benefacere aliis, est causa delectationis tripliciter. scilicet propter spem,

spem,vel amorem,ratione excellentiæ,& ratione libertatis.12æ.quæst. 32.6.o.
29 Amor & concupiscentia causant delectationem, sed magis spes. 12æ.q. 32.3.3m.& q.35.3.2m.& q.100.9.3m.
30 Spes ratione præsentis æstimationis delectat,sed ratione absentiæ,affligit.12æ.q.32.3.2m.& q.40.8.2m.
31 Sensus magis delectat quam spes,& hæc magis quàm memoria, quia delectatio est de re præsenti.12æ.q.32.3.o.& 22æ.q.30.1.3m.
32 Vincere delectat inquantum demonstrat propriam excellentiam, ideo omnes ludi & pugnæ delectant,propter spem victoriæ. 12æ.q.32.6.3m.
33 Ocium,ludus,& omnia quæ ad requiem pertinent, sunt delectabilia, inquantum auferunt tristitiam,quæ est ex labore.12æ.q.32.1.3m.
34 Omne simile ratione vnitatis delectat,sed contristat,per excessum corrumpendo,vel vt impedit proprium bonum.12æ.q.32.7.o.
35 Redarguere & punire delectant,ratione propriæ excellentiæ,vel amoris,non autem propter malum alterius.12æ.q.32.6.3m.
36 Dare aliis,delectat,inquantum indicat proprium bonum, sed cõtristat inquantum euacuat illud.12æ.q.32.6.1m.
37 Tristitia est causa per accidens delectationis, inquantum facit magis eam appeti,& propter eam fertur.12æ.q.35.3.1m.& q.48.1.c.
38 Tristitia in præsenti causat delectationem, inquantum repræsentat in memoria rem dilectam,sed in præterito,quia euasit ab aliquibus tristibus & dolorosis.12æ.q.32.4.o.
39 Dilatio Metaphoricè sumpta,est effectus delectationis,amoris,& desiderij.12æ.q.33.1.o.& q.37.2.c.
40 Qui delectatur,constringit rem delectantem, dum ei fortiter inhæret, sed cor suum ampliat,vt perfectè fruatur.12æ.q.33.1.3m.
41 Delectatio perficit operationem tripliciter, scilicet vt finis, vt forma, & augendo.12æ.q.4.1.3m.& q.33.3.4.o.& q.34.4.3m.& q.40.8.c.
42 Quælibet delectatio mitigat quamlibet tristitiam.12æ.q.35.4.2m. & 3m. & q.38.1.o.& 3.4.c.& 5.o.& q.48.1.o.& 3ª.q.46.8.2m.
43 Delectatio contemplationis adiuuat vsum rationis, corporales autem impediunt tripliciter,scilicet per distractionem,contrarietatem, & ligationem.12æ.q.4.1.3m.& q.33.3.o.& 4.1m.& q.34.1m.& 22æ.q.15.3.o.& q.53.6.o.
44 *Delectatio maximè corrumpit æstimationem prudentiæ, & præcipuè in venereis,quia totam animam absorbet,22æ.q.53.6.c.& qu.55.8, 1m.& q.153.5.1m.
45 Delectationes spirituales causant desiderium sui sine fastidio, nisi per accidens,ratione corporis.12æ.q.33.2.o.
46 Delectationes corporales ratione habiti excedentis,causant fastidium sed ratione non habiti,causant desiderium.12æ.q.33.2.8.o.
47 Delectationes corporales sunt medicinales, & contra fastidiũ vel sunt ægritudinales,id est inordinatè amatæ.12æ.q.31.5.c. fi. 1m. & q. 48. 1.c.
48 Omnis tristitia impedit omnem delectationem per redundantiam, sed per se impedit tantum contraria.12æ.q.35.4.2m.& 3m. & 6. c. fi.& 3ª.q. 46.8.4m.
49 Omnis tristitia impedit aliquam operationem, inquantum est contraria operanti, sed non omnis delectatio coadiuuat ad operandum.Immo extranea impedit auertendo intentionem.12æ.q.33.3.4.c.
50 Operatio secundum se est delectabilis,sed per accidens est pœnosa, & contristans,scilicet ratione motus fatigantis, ideo quia est delectabilis per accidens,id est remouendo contristans, scilicet motum. 12æ.q. 32.1.3m.
51 Quælibet delectatio contrariatur cuilibet tristitiæ secundum dispositionem subiecti,& secundum effectus,quia per primum natura confortatur,& per secundum molestatur.12æ.q.35.4.2m.& 3m.& q.38.1.1m.
52 Delectationi considerationis intellectus, nulla tristitia contrariatur ratione sui,sed tantum ratione obiecti.12æ.q.31.5.c.fi.& q.32.7.2m.& q. 35.5.o.et 22æ.q.9.4.2m.et q.180.8.c.et 3ª.q.46.7. 4m.
53 Dolor et tristitia, contrariatur cuilibet delectationi secundum genus, non autem secundum speciem.12æ.q.35.3.4.o.et q.38.1.1m.
54 Delectatio potest esse integra et perfecta,non autem tristitia, sed semper est secundum partem.12æ.q.35.6.c.
55 Delectatio et tristitia de eodem contrariantur secũdum speciem,sed de oppositis habent conuenientiam, et de disparatis, sunt disparatę. 12æ. q.35.4.8.et 5.c.et q.36.1,2m.
56 Omnes fugiunt quamlibet tristitiam,non autem omnes appetunt quãlibet delectationem.12æ.q.39.1.2m.et 3.c.
57 Appetitus delectationis est maior,quam fuga tristitię secundum se, sed per accidens,est econuerso tripliciter,scilicet primo,quia tristitia magis sentitur,secundo ex causa,tertio ex effectu,12æ. q. 35. 6. o. et 22æ.q. 138.1.c.
58 Delectatio magis afficit quàm tristitia,quæ magis sentitur.12æ.q.29.3.o.
59 Omne animal appetit delectationes naturaliter, vt medicina contra labores sensuum,et motuum,12æ.q.32.7.2m.et 22æ.q.4.6.c.
60 Delectatio appetitus naturalis dicitur tantũ delectatio,et opposita passio,dicitur dolor.Sed delectatio appetitus animalis,dicitur etiam gaudium:et opposita passio dicitur tristitia.Primæ sunt in qualibet potentia,secunda vero in concupiscibili tantum.12æ.q.31.3.o.et q.35. 2. 7.c.et q.41.3.c.
61 Iuuenes et melancholici,vehementer appetunt delectationes sensuum propter laborem suæ naturæ.12æ.q.32.7.2m.
62 Delectatio naturaliter appetitur propter se finaliter,non autem formaliter,nec effectiuè.12æ.q 2.6.1m.et 3m.& q.34.2.2m.
63 Delectatio corporalis plus appetitur, quam spiritualis per accidens: quia quidam abundant sensu, et deficiunt intellectu:et quia pluribus est nota quam spiritualis.12æ.qu.2.6.c.1m.et 2m.et qu. 31.5. c. et quæst. 12.7.2m.
64 Non omnis delectatio est bona,nec omnis est mala,sed aliqua est bona, et aliqua mala.12æ.q.34.1.2.c.
65 Omnis tristitia per se est mala, licet per accidens possit esse bona: sed omnis delectatio est bona per se.3ª.q.15.6.2m.et 3m.
66 Delectatio de apparenti bono, et vero malo, et tristitia de apparenti malo et vero bono,sunt mala moraliter.22æ.q.35.1.c.
67 Tristitia est materia delectationis et gaudij, per accidens tantum et econuerso, inquantum tristitiæ accidit esse bonum et illis malum.12æ. q.35.3.2m.et 3m.
68 Delectatio non dicitur morosa,nisi sit cum consensu rationis deliberatæ.12æ.q.74.6.3m.et q.88.4.2m.
69 Consensus rationis in delectationem cogitationis primę,ratione obiecti est peccatum mortale,sed ratione cogitationis tantum est veniale, vel nullum,puta cum aliquis causa disputationis, vel confessionis, et huiusmodi,cogitat de peccatis carnalibus.12æ.qu.31.5.c.et q.74.8.o.et q.88.5.2m.et 22æ.q.154.4.c.et q.180.7.o.
70 Delectatio actus coniugalis de se non est peccatum mortale,nec veniale.12æ.q.34.1.1m.
71 Actus matrimonij propter delectationem tantum, intra limites matrimonij,est peccatum veniale, sed extra limites matrimonij, vel excludendo ordinem finis vltimi,est peccatum mortale:quia quãdo est peccatum luxuriæ, propter solam inordinationem concupiscentiæ, sicut cum aliquis libidinosè accedit ad suam vxorem, tunc est distinguendum: quia quandoque est talis inordinatio, quæ excludit ordinem finis vltimi, puta cum aliquis in tantum concupiscit delectationem veneream, quòd ab ea non abstineret propter præceptum Dei: et quòd illam mulierem cognoscere vellet, vel etiam aliam, præter matrimonij legem, et sic est peccatum mortale:quia concupiscentia nõ refrænatur intra limites matrimonij,aliquãdo verò inordinatio concupiscentiæ non tollit ordinem vltimi finis, quando scilicet aliquis, etsi superabundet in concupiscentia delectationis venereæ, tamen potius ab ea abstineret quam contra Dei præceptum ageret, nec istam mulierem,aut aliam cognosceret, si sua vxor non esset: et tunc concupiscentia si stit intra limites matrimonij, et est peccatum veniale. Manifestum est enim quod in quibusdam peccatis est quidem aliqua inordinatio, non tamen per contrarietatem ad vltimum finem,sed solum circa ea quæ sunt ad finem: inquantum plus vel minus debitè eis intenditur, saluato tamen ordine ad vltimum finem, puta cum homo etsi nimis ad aliquam rem temporalem afficiatur, non tamen pro ea vellet Deum offendere,aliquid contra præceptum eius faciendo,12æ.q.87.5.c.& 22æ.q.68.7.c.
72 Delectatio duplex,s.carnalis, id est quæ completur sensu carnis,s.ciborum & venereorum:& spiritualis,id estquæ completur sola apprehensione animæ,22æ.q.118.6,c.& q.123.8.c.
73 Delectatio corporalis,id est secũdum sensum, est vehementior quo ad nos,sed delectatio spiritualis est simpliciter maior,firmior & dignior, 12æ.q.2.6.c.& q.31.5.o.q.38.4.c.& 22æ.q.181.4.4m.q.180.7.c.
74 Delectatio corporalis vocatur voluptas, quia pluribus est nota quàm spiritualis.12æ.q.2.6.c.
75 Delectationes corporales indigent temperari, & refrænari per rationem,non autem spirituales:quia non sunt secundum mentem, quæ est regula, ideo secundum se sunt sobriæ & moderatæ, 12æ.qu.31.5.3m. & 22æ.q.141.4.4m.
76 Nullus diu potest esse sine delectatione,ideo carẽs delectationibus spiritualibus,transit ad carnales,22æ.q.35.4.2m.et q.119.1.3m.
77 Delectatio spiritualis est tota simul, non autem corporalis, 12æ.q. 31.2. o.& 5.c.fi.
78 Delectatio secundum tactum est maior vtilitate,et simpliciter, et naturalior,quam secundum alios sensus, sed delectatio secundum visum, est maior,ratione cognitionis,12æ.q.31.6.o.et 22æ.q.15.3. c.et q.141.4.c. 3m.et 7.c.
79 Delectatio contemplaitonis excedit omnem delectationem humanã, 12æ.q.3.5.c.fi.et q.38.4.c.et 22æ.q.180.7.o.
80 Delectatio vitæ contemplatiuæ est nobilior,conuenientior nobis,purior,et perfectior,quam vitæ actiuæ,22æ.q.182.1.c.
81 Delectatio contemplationis in via,est impeferčta respectu contemplationis in patria,22æ.q.180.7.3m.
82 Contemplatio diuinorum in via,est maioris delectationis qualibet cõtemplatione alterius rei,22æ.q.180.7.3m.
83 Delectatio secundum voluntatem est mẽsura et regula omnis actus moralis,non autem delectatio secundum sensum,12æ.q.34.4.o.
84 Delectatio sensibilis,fuisset maior et purior ante peccatũ,quam post:sicut delectatio temperati.quam intemperati,1ª.q.98.2.3m.
85 Delectatio est prior amore,et ille desiderio, secundum rationem finis, sed ordine generationis,est econuerso,12æ.q.25.2.c.3m.et q.34.4.1m.
86 Delectatio cõtrariatur delectationi de obiecto contrario,12æ.q.31.8.o.
87 Differentia inter delectationem,gaudium,exultationem, lætitiam, hilaritatem,et iocunditatem,12æ.q.31.3.o.et q.35.2.c.
88 Delectatio in tempore per accidens tantum,s.ratione transmutationis adiunctæ,12æ.q.31.2.o.
89 Delectationes dupliciter sunt innaturales,s.quę sunt contra rationem,et quæ sunt contra naturam communem,12æ.q.31.3.c.et 7.o.
90 Delectari propter se formaliter,licitum est in omni delectabili, secundũ suam formam,non autem finaliter,12æ.q.70.1.2m.
91 Delectatio non est finis charitatis,sed magis visio,cui consequitur,12æ. q.4.2.3m.
Delitiosi dicuntur qui non possunt sustinere aliquos labores, nec aliquid minuens delectationem,22æ.q.138.1.2m.
1 Delictum communiter significat quantamcunque omissionem, sed strictè,omissionem pertinentium ad Deum,vel quando scienter & cum cõtemptu omittit homo id quod facere debet,22æ.q.79.4.1m.
1 DAemones secundum Apuleium,sunt corpora aerea, animo passiua, mente rationalia,tempore æterna,1ª.q.51.1.1m.& q.115.5.c.
2 Dæmones secundum Prophyrium sunt natura fallaces,& sentiui, 1ª.q.63.4.1m.
3 In dæmonibus est ordo,1ª.q.109,1.o.
4 Nomina aliquorum ordinum sunt in dæmonibus, non tamen seraphin nec throni nec de dominationes,1ª.quæst.63.7.1m.& 9.3m.& quæstio. 109.1.3m.
5 Ordinatio dæmonum est sacra ex parte Dei, non autem ex parte ipsorum,1ª.q.109.1.2m.
6 * Dæmones vigent acumine scientiæ, & lumen intellectuale in eis est perspicuum,1ª.q.64.1.o.

7 Error est in intellectu dæmonum solum respectu supernaturalium, 1ª. q.58.5.o.
8 Dæmones cognoscunt veritatem tripliciter,scilicet per naturam,reuelationem,& experientiam,1ª.q.64.1.5m.& 22æ.q.172.5.1m.& 6.o.
9 Cognitio veritatis per naturam & per gratiam,tantum speculatiua,est in dæmonibus,non autem producens amorem Dei,1ª.q.64.1.o.
10 Boni angeli reuelant aliqua dæmonibus. 1ª.q.64.1.c.5m. & q.109.4.1m. & 22æ.q.172.6.1m.& 3m.
11 Reuelationes à bonis angelis factæ dæmonibus,sunt illuminationes ex parte angelorum,quia ordinant eas ad Deum, non autem ex parte dæmonum,1ª.q.109.4.1m.
12 Reuelatio beatorum angelorum facta dæmonibus,non est per modum illuminationis,sed locutionis,22æ.q.172.5.2m.
13 * Dæmones cognoscunt futura contingentia. 1ª.q.57.3.c.& q.86.4.2m.
14 Illuminatio non est in dæmonibus,sed conceptus suos manifestant per modum locutionis.1ª.q.109.3.o.& 22æ.q.172.5.2m.
15 Dæmon non habet cognitionem matutinam,nec vespertinam, sed nocturnam.1ª.q.64.1.3m.
16 Dæmones cognoscebant Christum esse Messiam promissum in lege,nõ autem diuinitatem eius,nisi per coniecturas,1ª.q.64.1.4m.& 3ª.q.41.1. 1m.& q.44.1.2m.& q.47.q.5.c.
16 Dæmon prohibebatur virtute diuina ab inuestigatione beatæ Mariæ, nec nouerat diuinitatem Christi,sed confitebatur suspicando,3ª.q.29. 1.3m.q.41.1.1m.q.44.1.2m.& q.47.5.c.
18 Dæmones sciunt se damnatos in perpetuum.22æ.q.18.3.c.
19 Liberum arbitrium dæmonum est obstinatum in malum principaliter ex iustitia Dei non dantis gratiam,secundo ex indiuisibili appetitu eorum,tertio ex cognitione intellectiua,quia non possunt facere æstimationem semel habitam,1ª.q.64.2.o.
20 Omnis motus liberi arbitrij dæmonum est inordinatus, nec possunt se præparare ad gratiam.1ª.q.64.2.5m.
21 Dæmones possunt facere actum bonum ex genere, sed nullo modo ex bona voluntate,1ª.q.64.2.5m.
28 Demones non sunt naturaliter mali,sed propria voluntate.1ª.q.63.4.o & q.67.4.4m.
23 Natura dæmonum est bona,sed voluntas eorum est mala,cuius malitiæ ipsi sunt causa,1ª.q.64.3.3m.
24 Omnis actus naturæ dæmonum est bonus, & actus voluntatis eius est malus,1ª.q.64.2.5m.
25 Dæmones non diligunt se mutuo, licet concordiam habeant in malo, 1ª.q.109.2.2m.
26 Nulla passio sensitiua est in dæmonibus, sed timor,& dolor voluntatis est in eis.1ª.q.63.2.2m.& q.64.3.o.
27 Furor,phantasia,& concupiscentia,non sunt in dæmonibus,nisi metaphoricè,id est velle inordinatè,1ª.q.54.5.3m.q.58.5.c.fi.& q.59.4.1m.
28 Dæmon est caput omnium malorum,non influxu interiori, sed gubernatione exteriori,inquantum auertuntur à Deo,3ª.q.8.7.8.o.
29 Dæmon & Antichristus sunt tantum vnum caput malorum, quia Antichristus dicitur caput, quia in eo erit plenissimè malitia diaboli. 3ª. q.8.8.1m.
30 Demones meruerunt beatitudinem,sed statim præbuerunt impedimentum eius.1ª.q.63.5.4m.& 6.o.
31 Omnes dæmones simul peccauerunt,& tanto grauius,quanto superiores.1ª.q.63.8.1m.& 3m.& 22æ.q.24.2.3m.
32 In omnibus quæ agunt dæmones propria voluntate, peccant mortaliter.1ª.q.64.2.5m.& 12æ.q.89.4.o.
33 Peccatum dæmonis durat adhuc secundum appetitum, non autem secundum æstimationem,1ª.q.64.2.3m.
34 Primum peccatum Adæ,vel dæmonum,non fuit blasphemia in spiritum sanctum,licet potuerit esse,22æ.q.63.4.3m.
35 Omnia peccata sunt in dæmonibus secundum reatum,sed tantum spiritualia,secundum effectum.1ª.q.63.2.o.
36 In dæmonibus non fuit labor,nec tædium, nec accidiæ peccatum. 1ª.q. 63.2.2m.
37 In dæmonibus non sunt propriè nisi duo peccata,scilicet superbia,& inuidia.1ª.q.63.2.o.
38 Dæmones non afficiuntur peccato carnali,sed tentant ex inuidia. 1ª.q. 63.2.1m.& 2.
39 Dæmon tentauit primos parentes ex inuidia.1ª.q.63.2.o.
40 Dæmon non potuisset tentare hominem in statu innocentiæ, suggestione interiori,quia per hanc immutatur phantasia. 22æ. q. 165. 2. 2m.
41 Dæmon tentans primos parentes,promiserat Adæ,quod sciret bonum, & malum,sed non soluit promissum.22æ.q.163.2.o.
42 Dæmon tentans primos parentes, non potuit soluere formam quam voluit,sed tantum serpentis,22æ.q.165.2.3m.
43 Tentare ad nocendum est proprium dæmonum, sed mundus, & caro, tentant instrumentaliter. Deus autem tentat, faciendo sciri virtutem tentati.1ª.q.114.2.o & 22æ.q.97.2.c.
44 Impugnatio dæmonum est ex malitia eorum,scilicet ex superbia & inuidia,sed ordinatio eius,est à Deo.1ª.q.64.4.c.& q.114.1.o.
45 Dæmones dupliciter impugnant homines,scilicet instigando ad peccatum,& puniendo, secundo modo mittuntur à Deo, non autem primo modo.1ª.q.114.1.1m.
46 * Tentatio dæmonum non semper est peccatum:quia vitari non potest sicut vitari potest tentatio carnis, ideo tentatio carnis sine peccato esse non potest,vt patet per glossam.12æ.q.80.3.3m.& 3ª.q.4.1.3m.
47 Dæmones maximè gaudent de peccato luxuriæ,propter difficultatem euadendi.12æ.q.73.5.2m.
48 Omnia peccata sunt ex suggestione dæmonum indirectè, non autem directè.1ª.q.63.2.c.& q.114.3.o.& 12æ.q.80.4.o.& 3ª.q.8.7.2m.
49 Dæmones non sunt causa peccatorum nostrorum, nisi indirectè, scilicet persuadendo, vel proponendo aliquod appetibile.12æ.q.75.3.o. & q.80.1.o.& 3ª.q.8.7.o.
50 Dæmon potest impedire vsum rationis,si permittatur, ideo potest sufficienter impellere in actum peccati,non autem in peccatum.12æ.quęst. 80.3.o.
51 Dæmones inducunt ad peccatum interius operando,scilicet in phantasiam,& in appetitum sensitiuum tantum.12æ.q.80.2.o.
52 Dæmon non statim tentat hominem spiritualem, de grauibus peccatis, 3ª.q.1.4.c.
53 Dæmones victi non cessant à tentatione aliorum, nec eiusdem semper, sed ad tempus.1ª.q.114.5.o.
54 Remedium semper est paratum hominibus contra dæmones,ex passione Christi,etiam tempore Antichristi.3ª.q.49.2.2m.& 3m.
55 Dæmones fingunt se esse animas defunctorum,vt inducant in errorem, vel etiam diuina dispensatione apparent animæ defunctorum:nam secundum Augustinum,non est absurdum credere, aliqua dispensatione permissum fuisse, vt non dominante arte magica vel potentia, sed dispensatione occulta,quæ pythomissam & Saulem latebat: se ostenderet spiritus iusti aspectibus regis,diuina eum sententia percussurus,vel non verè spiritus Samuelis à requie sua excitatus est,sed aliquod phantasma & illusio imaginaria,diaboli machinationibus facta, quam scriptura Samuelem appellat, sicut solent imagines, rerum suarum nominibus appellari.1æ.q.89.8.2m.& quęst.117.4.2m. & 22æ.q.95.4.2m. & qu. 174.5.4m.
56 Non licet habere familiaritatem cum dæmone, nec requirere veritatem ab eo,ad cognitionem occultorum,scilicet de iis quæ excedunt facultatem & cognitionem humanam, nec à dæmonibus auxilium implorare,quia est apostasia à fide (secundum Augustinum,) 1ª. q.114.4. c.2m.& 22æ.q.90.2.3.o.& q.95.o.& q.66.o.
57 Dæmon veritatem dicit,vt decipiat.1ª.q.64.2.5m.
58 Dæmones faciunt aliquas leuitates,vt sint familiares hominibus, quos conantur decipere.1ª.q.89.4.3m.& 12æ.q.89.4.3m.
59 Quęrere aliquid à dęmone,sponte occurrente licet propter vtilitatem aliorum, maximè quando virtute diuina compelli potest ad dicendũ vera,sicut Christus fecit.Nam & Beda dicit, Non velut inscius dominus inquirit, sed vt confessa postea quã tolerabat virtus curantis gratius emicaret,et sicut Iacobus,et Simon,et Iudas fecerunt, non autem licet demonem inuocare ad auxilium vel cognitionem occultorum, inquirendo ab ipso.22æ.q.90.2.c.fi.et 3.c.et q. 95. 4. 1m. et 3m. et q.96. 2.3m.fi.
60 Inuocantes dęmonem,peccant mortaliter, et sunt apostatæ à fide (secundum Augustinum) propter pactum initum cum dęmone, tacitè vel expresè,vel verbotenus si inuocatio intersit,vel facto aliquo,etiã si sacrificia desint.22æ.q.96.2.3m.fi.
61 Dęmones alliciuntur diuersis generibus herbarum, animalium, carminum,et rituum, vt signis,non autem vt rebus.1ª.q.115.5.3m.et 22æ.q.85. 2.2m.et q.96.2.o.
62 Dęmones vocati sub certa constellatione veniunt,licet non subsint cęlis nec alicui virtuti corporali,vt ducant in errorem, vel quia coguntur à superioribus dęmonibus.1ª.q.115.5.o.
63 Dęmones vocati sub certa constellatione veniunt, quia [illegible] illius virtutem iuuare ad effectum requisitum.1ª.q.115.5.2m.
64 Dæmones plus vexant lunaticos in augmento lunæ, vt eam infament: et quia tunc cerebrum est sic dispositum per lunam.1ª.q.115.5.1m.
65 Dæmones maximè anhelant ad hoc: vt eis exhibeatur cultus diuinus. 22æ.q.85.2.3m.
66 Deus non est in dæmone,nec in peccatore simpliciter: sed vt est creatura:vel addendo per essentiam,præsentiam et potentiam, 1ª.q.8.1.4m.
67 Dæmon habet potentiam aliquam in homine: ex hoc quòd subditur peccato originali,vel actuali.3ª.q.71.2.c.3m.
68 Nullus ante passionem Christi potuit euadere manus dæmonum: quin descenderet ad infernum.3ª.q.49.2. 2m. et 5.1m. et q.52.5.2m. et 6.2m.
69 Dæmon etiam nunc potest Deo permittente homines tentare quantũ ad animam:et vexare quantum ad corpus.3ª.q.49.2.2m.
70 Idem dæmon potest recipere semen viri, et transfundere in mulierem, et generabitur homo qui erit filius viri, et non dæmonis, sicut et aliarum rerum semen assumunt,secundum Augustinum.1ª.q.51.3.6m.
71 * Dæmones non permittuntur facere omnia quo possunt naturaliter nec datur eis potestas faciundi aliqud supernaturaliter.1ª. quæst. 114. 4.2m.& 3ª.q.29.1.3m.& q.75.4.c.3m.
72 Etsi dæmones animam alicuius sancti euocare nõn possint, neque cogere ad aliquid agendum, potest tamen hoc fieri diuina virtute: vt dum dæmon consulitur,ipse Deus per suum nuntium,veritatem enunciet:sicut per Heliam respondit.22æ.q.174.5.4m.
73 Dæmones frequenter apparẽt in figuris bestiarum: quæ designent conditiones eorum, ex prouidentia et permissione Dei sicut in figura serpentis,cum esset tamen in dęmone decipiendi cupiditas(secundũ Augustinum)22æ.q.165.2.3m.
74 Potestas duplex dæmonis, scilicet quæ sufficienter impellit in actum peccati, sed non in peccatum: et quæ trahit ad supplicium.12æ.quæst. 80.3.o.
75 Dæmones non possunt producere effectus,qui non sunt in potestate alicuius virtutis naturalis actiuè:vt suscitare mortuos,et huiusmodi nisi in præstigio.1ª.q.91.2.1m.et 3m.et q.114.4.c.2m.
76 Dæmones possunt verè naturales effectus producere,sed mediantibus agentibus naturalibus.1ª.q.114.4.c.2m.q.115.5.1m.et q.117.3.c.
77 Dæmones nullam formam possunt influere in materiam, nisi mediante agente naturali,sed solus Deus. 1ª.quæstion.91.2.c. et q.105.1.1m. et q. 114.4.c.2m.
78 Dæmon potest dupliciter facere aliquid apparere aliud quàm sit,s.immutãdo alicuius phantasiam interius,et alios corporeos sensus:vel exterius aliquod corpus formando.1ª.q.114.4.2m.
79 Pluuia et venti, et quęcunque solo motu locali fiunt: possunt causari à dæmonibus.12æ.q.80.2.c.
80 Christus sufficienter probauit quadrupliciter quòd expelleret dæmones per virtutem Dei, et non per virtutem dæmonum: primò per hoc quòd sathanas contra seipsum non diuiditur: secũdò exemplo aliorum, qui dæmonia eijciebant per spiritum Dei:tertiò quia dæmonium expellere non posset,nisi ipsum vicisset virtute diuina,quarto q̃a nulla conuenientia in operibus nec effectu erat sibi et sathanæ,cum sathanas dispergeret,quos Christus colligebat.3ª.q.43.2.3m.

81 Christus permisit dæmones intrare porcos, & affligere illum quem liberauit, tripliciratione: scilicet vt instruat magnitudinem nocumenti dæmonum, qui hominibus insidiantur, vt omnes discerent, quod nec aduersus porcos audent aliquid facere, nisi ipse concesserit: & vt ostenderet quàm grauiora illos homines operati essent, quàm in illos porcos, nisi essent, diuina prouidentia adiuti. 3ª.q.44.1.4ᵐ.

82 Dæmones superiores expellunt inferiores corporaliter, non autem à domino animæ: sed Christus vtroque modo expellit vtrosque. 3ª.qu. 43.2.3ᵐ.

83 Locus duplex debetur dæmonibus: scilicet aër caliginosus, causa exercitandi homines vsque ad diem iudicij: & infernus, ratione pœnæ. 1ª .q.64.4.o.

84 Dæmones vbicunque sint, habent semper secum infernum: nec diminuitur pœna eorum ex recessu. 1ª.q.64.4.3ᵐ.

85 Pœna dæmonum in nullo mitigatur per potestatem puniendi alios. 1ª. q.109.2.3ᵐ.

Dæmoniaci nesciunt quid loquantur, quando dæmon loquitur in eis, sicut nec serpens quo diabolus tentauit Euam: nec asina qua Angelus locutus est ad Balaam. 22ᵃ.q.165.2.4ᵐ.

1 Demonstratio duplex, scilicet propter quid, id est, per causam, & signi, id est, per effectum. 1ª.q.2.2.c.

2 Demonstratio duplex, scilicet ad sensum, & ad intellectum. 1ª.q.13.1.3ᵐ.

3 Ex quolibet effectu notiori potest demonstrari propriam eius causam esse. 1ª.q.2.2.c.3ᵐ.

4 Vnius conclusionis est tantum vnum medium demonstratiuum: sed multa probabilia. 1ª.q.47.1.3ᵐ.

1 Denominatio quælibet fit ab aliquo habente se per modum formæ: non autem semper à forma. 1ª.q.13.11.c.& q.37.2.c.

2 Transcendentia denominant seipsa, non autem formæ speciales. 12ᵃ.q.55.4.1ᵐ.

3 Agens denominatur ab actione, non autem ab effectu, nisi sit de intellectu actionis. 1ª.q.37.2.c.2ᵐ.

4 * In respectiuis fit denominatio ab extrinseco, non autem in absolutis. 1ª.q.6.4.c.& q.37.2.c.& 12ᵃ.q.7.2.1ᵐ.

5 Omnia quæ habent ordinem ad aliquid vnum, licet diuersimodè, denominari possunt ab eo. 3ª.q.60.1.c.

1 Denunciatio semper debet fieri in peccatis occultis præcedente secreta admonitione, nisi mora sit periculosa. 22ᵃ.q.33.7.o.

2 In denunciatione, non requiritur scriptura: quia denuncians non obligat se ad probandum: nec punitur non probans. 22ᵃ.q.68.2.3ᵐ.

1 Depositum datur ad vtilitatem dantis, sed mutuum, ad vtilitatem accipientis. 12ᵃ.q.105.2.5ᵐ.& 22ᵃ.q.62.6.c.

2 Lex vetus bene ordinauit de mutuis, & de depositis. 1ª.q.105.2.4ᵐ.& 5ᵐ

3 Depositus gladius non debet restitui furioso. 22ᵃ.q.51.4.c.& q.57.2.1ᵐ & q.62.5.1ᵐ.& q.120.1.c.

4 Furans suum depositum peccat, & tenetur releuare grauamen depositarij. [illegible] q.66.3.3ᵐ.& q.5.3ᵐ.

5 Depositum amittens sine culpa, non tenetur restituere. 12ᵃ. q. 105.2.5ᵐ. & 22ᵃ.q.62.6.c.

1 Derisio de re notabili peccatum mortale, & est grauius quàm contumelia, sed grauissimum derisio Dei, secundò parentum, tertiò iustorum. 22ᵃ.q.75.2.o.

2 Derisio secundum rationem suam est minus graue peccatum detractatione, & contumelia, licet quandoque sit econuerso, 22ᵃ.q.75.2.3ᵐ.

3 Recidiuans, & simulans, id est, fictus, non derident Deum expresè, sed interpretatiuè. 22ᵃ.q.75.2.2ᵐ.

Descendere Christum ad inferos, fuit conueniens. 3ª.quæst. 52. 1.o. & 4.c.

2 Christus per suum effectum descendit vsque ad infernum damnatorum. 3ª.q.15.2.c.

3 Christus per essentiam descendit tantum ad limbum patrũ, sed per suum effectum descendit ad quemlibet infernum. 3ª.q.53.2.o.

4 Christus descendens illuminauit limbum patrum, quo ad eos tantum. 3ª q.52.2.1ᵐ.

5 Christus post mortem statim descendit, & statim liberauit iustos qui erant in limbo. 3ª.q.52.4.1ᵐ.& 5.3ᵐ.

6 Christus descendens nullum damnatum liberauit de inferno, nec de limbo puerorum, nec de purgatorio, sed tantum omnes iustos. 3ª.quæ.52. 5.6.7.8.o.

7 Christus descendens in infernum damnandos confutauit de eorum incredulitate, sed purgandis dedit spem gloriæ. 3ª.q.52. 2. c. 3ᵐ. & 6.1ᵐ.

8 Christus descendens ad inferos liberauit a purgatorio sufficienter purgatos, vel qui dum hic viuerent, hoc meruerunt per fidem & dilectionem & deuotionem ad mortem Christi. 3ª.q.52.4.2ᵐ.

9 Christus descendens ad inferos operatus est in virtute passionis suæ cõfringendo vectes, id est impedimenta impedientia patres exire. 3ª.q. 52.4.2ᵐ.& 5.6.7.c.& 8.c.2ᵐ.

10 Descensus duplex conuenit Christo scilicet de cælo, secundum deitatem, non quidem motu locali, sed incarnatione secundum exinanitionem: & ad inferos, secundum animam qui est motus localis: & conuenit Christo secundum conditionem humanæ naturæ. 3ª.q.57.2.2ᵐ.

11 Christus secundum animam tandiu fuit in inferno, ad quem descendit, quandiu corpus eius fuit mortuum. 3ª.q.52.4.o.

12 In mysterio incarnationis non consideratur ascensus, quasi alicuius præ existentis, & proficientis: sed descensus verbi, ad imperfectionem nostræ naturæ. 3ª.q.33.3.3ᵐ.& q.34.1.1ᵐ.

13 Christus postquam ascendit, aliquando descendit de cælis ad terram. 3ª.q.57.6.3ᵐ.

Describuntur aliqua in libris materialibus, ad succurrendum memoriæ. 1ª. q.24.1.c.

Deserere gregem sibi commissum procedit vel ex timore malè humiliante: vel ex amore malè inflammante: vel ex amore salutis propriæ, vt si prælatus solus quæratur, 12ᵃ.q.72.3.c.

Desertum, & nullus de filiis Israel natus in deserto, mortuus est ibi, 3ª.qu. 70.4.3ᵐ.

1 Desiderium dicitur dupliciter, scilicet appetitus rei non habitæ & intensio affectus tollens fastidium, 12ᵃ.q.33.2.c.

2 Desiderium est de bono non habito: sed amor est de bono absolutè, 1ª.q. 20.1.c.2ᵐ.

3 Desiderium, spes. amor, & odium, sunt aliquo modo in carẽtibus cognitione: non autem timor, nec desperatio, 12ᵃ.q.41.3.c.

4 Desiderium proprie est in appetitu sensitiuo: & in appetitu rationali, 12ᵃ.q.30.1.2ᵐ.

5 Desiderium est in concupiscibili, 12ᵃ.q.23.2.c.& q.40.1.c.

6 * Desiderium naturale rationalis creaturæ, est ad cognoscendum genera, species, & rationem omnium rerum: non autem omnia indiuidua vel futura cõtingentia, quæ solus Deus in sua æternitate cognouit. 1ª. q.12.8.4ᵐ.& q.14.13.c.

7 Omne quòd naturaliter desideratur ab homine, naturaliter cognoscitur ab eo. 1ª.q.2.1.1ᵐ.& q.63.3.c.

8 * Desiderium animæ beatæ, quiescit ex parte appetibilis, non autem ex parte appetentis, 12ᵃ.q.4.5.5ᵐ.

9 Inest vnicuique rei naturale desiderium, ad cõseruandum suum esse, 1ª. q.5.2.3ᵐ.& 4ᵐ.q.63.3.c.& q.104.2.3.o.

10 Desiderium quodammodo & facit desiderantem aptum & paratum ad susceptionem desiderati, 1ª.q.12.6.c.fi.

1 Desperatio non importat solam priuationem spei: sed recessum à desiderata propter impossibilitatem æstimatam, 12ᵃ.q.40.4.3ᵐ.

2 Desperatio non respicit malum, sub ratione mali: sed per accidens quidoque inquantum facit in possibilitatem adipiscẽdi: sed potest esse ex solo excessu boni, 12ᵃ.q.40.4.1ᵐ.

3 Desperatio est peccatum in appetitu, 22ᵃ.q.20.1.o.& 2.c.

4 Desperatio est minus graue peccatum infidelitate, & odio Dei, sed periculosius, 22ᵃ.q.20.3.o.

5 Desperatio potest esse sine infidelitate, 22ᵃ.q.20.2.o.

6 Desperatio principaliter causatur ex accidia, seu tristitia, & negligentia: secundo ex luxuria, 22ᵃ.q.24.4. o.

7 * Desperatio est prior timore, sicut ratio & causa eius, ideo timor consequitur desperationem vincendi, 12ᵃ.q.25.3.c.

8 Desperatio oritur occasionaliter ex timore Dei & horrore peccatorum, non autem directè, 22ᵃ.q.20.1.2ᵐ.

9 Desperatio in damnatis non est culpa, sed pars damnationis: sicut nec in viatore, de re non nata haberi, 22ᵃ.q.21.3ᵐ.

1 Desponsatio Beatæ Mariæ, fuit facta duodecim rationibus, s.ne Christus ab infidelibus tanquam illegitimè natus abiiceretur, vt consueto modo, eius genealogia per virum describeretur: & ad tutelam pueri nati, ne diabolus contra eum vehementius nocumenta procuraret. Et vt a Ioseph nutriretur: & per hoc beata virgo redditur immunis è pœna, ne, sc. lapidaretur a Iudæis, tanquam adultera: & vt per hoc ab infamia liberaretur: & vt ei Ioseph ministerium exhiberet, & testimonio Ioseph comprobatum est Christum ex virgine natum: & verba virginis matris, magis credibilia redduntur, suam virginitatem asserentis, & vt tolleretur excusatio virginibus, quæ propter suam incautelam, non vitant infamiam: & per hoc significatur vniuersalis Ecclesia. quæ cùm virgo sit, desponsata tamen est vni viro Christo, & quòd mater Domini fuit desponsata & virgo: in persona ipsius, & virginitas & matrimonium honoratur, contra hæreticos, alteri eorum detrahentes. 3ª.q.29.1.o.

Destinare est dirigere aliquid in aliquid: vel mente proponere. 1ª.q.23.1.c. & 2.2ᵐ.

1 Detractio quæ est occulta maledictio, ad denigrationem famæ per impositionem falsi, per adauctionem mali, per reuelationem mali occulti, & per depraua tionem intentionis, de se est peccatum mortale: ex leuitate verò est veniale, nisi sit de graui, sed propter bonum cum debitis circunstantiis, nullum est peccatum. 22ᵃ.q.73.1.2.o.et q.74.1.o.& q.75.1.c.

2 Detractio non est filia iræ, sed inuidiæ. 22ᵃ.q.73.3.3ᵐ.

3 Detractio contrariatur adulationi, quod ea quæ dicuntur, licet vtrunq; sit malum, non autem quo ad finem: quia prima intendit infamiam: secunda verò delectationem. 12ᵃ.q.115.1.3ᵐ.

4 Diligens & insidiosa inquisitio eorum quæ ab aliis fiunt, ordinatur ad aliquod noxium, scilicet ad detrahendum proximo. 22ᵃ.quæst.167.2. c.3ᵐ.fi.

1 Deuotio est spiritualis actus voluntatis, promptè tradendi se ad famulatum Dei. 22ᵃ.q.82.1.o.& 2.c.et q.83.3.1ᵐ.

2 Deuotio est principalis actus religionis virtutis. 22ᵃ.q.82.22.2.o.et q.83. 3.1ᵐ.et 15.c.et q.104.3.1ᵐ.

3 Deuotio est pinguedo animæ causata à charitate: et conseruans eam. 22ᵃ. q.82.2.2ᵐ.et 3.c.

4 Causa deuotionis triplex, scilicet extrinseca et principalis, id est Deus. et intrinseca duplex, s. contemplatio bonitatis Dei: et beneficiorum eius, et consideratio propriorum defectuum excludens præsumptionem. 22ᵃ.q.82.3.o.et 4.c.

5 Consideratio eorum quæ sunt apta excitare dilectionem Dei, causat deuotionem: sed consideratio distrahentium mentem a diuinis: impedit eam. 22ᵃ.q.82.3.2ᵐ.

6 Ea quæ pertinent ad humanitatem Christi maximè exitant deuotionem manuducẽdo: licet deuotio sit circa ea quæ sunt diuinitatis, vel etiam vtrunque. 22ᵃ.q.82.3.1ᵐ.

7 Deuotio primo et per se causat delectationem et lætitiam: secũdariò autem et per accidens, causat tristitiam. 22ᵃ.q.82.4.o.

8 Qui semel orat deuotè, remanet deuotio per plures dies. 22ᵃ.q.83.14.4ᵐ. et q.171.2.2ᵐ.

9 Mens semel ad deuotionem excitata, facilius postea ad deuotionem pristinam reuocatur, ideo ad hoc orationes crebræ sunt necessariæ. 22ᵃ.q.171.2.2ᵐ.

10 Deuotio ad sanctos non terminatur ad eos, sed transit in Deum, deuotio verò ad dominos temporales, est alterius rationis. 22ᵃ.q.82.2.5ᵐ.

11 Deuotio abundat in simplicibus mulieribus propter humilitatem elationem comprimẽdo, sed scientia, et quæ libet perfectio subiecta Deo, auget deuotionem, 22ᵃ.q.82.3.5ᵐ.

2 Deus, esse propriè conuenit Deo, 1ª.q.13.11.o.

3 Deum esse demonstratur multipliciter, 1ª.q.2.3.o.

Deum esse est demonstrabile per effectus ab inferiori tantùm, 1ª. q.2.1.c.fi.& 2.o.

4 * Dei non est demonstratio, nisi per effectum, 1ª.q.3.5.c.fi.

5 * Deum esse non per se notum: sed est primum inter omnia credibilia, 1ª.q.2.1 2ᵐ.& 22ᵃ.q.16.1.c.

6 * Deum esse non est nobis naturaliter notum secundum se: sed secundum similitudinem, & participationem eius, 1ª.q.2.1.1ᵐ.

7 De Deo scimus an est, id est hanc propositionem esse veram ex effectibus eius: non autem actum essendi eius, sicut nec essentia eius, 1ª.qu. 3.4.2ᵐ.

8 Esse Dei est esse cuiuslibet creaturæ exemplariter vel causaliter: non autem formaliter seu essentialiter, 1ª.q.3.8.o.

9 Esse Dei est proprium, & determinatum, & distinctum, à quolibet esse creaturæ, per hoc quòd ei non potest aliquid addi, 1ª.q.3.2.3ᵐ.& 4. 1ᵐ.& q.7.1.3ᵐ.

10 Esse Dei, per hoc quod est subsistens, non receptum in aliquo, distinguitur à quolibet alio, 1ª.q.3.2.3ᵐ.& 4.1ᵐ.q.7.1.3ᵐ.& q.44.1.c.

11 * In solo Deo esse, & essentia sunt idem realiter, 1ª.q.2.1.c.& q.3.4.c.q. 5.6.c.q.6.3.c.& q.12.2.c.3ᵐ.& 4.c.q.13.11.c.& q.14.4.c. qu.14.2ᵐ.& q. 25.1.2ᵐ.q.44.1.c.q.45.1.5ᵐ.& q.50.2.3ᵐ.q.54.1.c.& 3. c.& q.61.1.o.q. 75.5.4ᵐ.& q.104.1.c.fi.& 12ᵃ.q.3.7.c.& 3ª.q.13.1.c.

12 Essentia diuina, est actus purus, Angelica verò est intelligibilis in actu, sed intellectus noster, est intellectus in potentia tantum, 1ª.q.25.1.c. & q.87.1.c.2ᵐ.

13 Deus est sua essentia, 1ª.q.3.3 o.q.11.3.c.2ᵐ.& q.29.4.c.1ᵐ.

14 De Deo non possumus scire quid est, 1ª.q.1.7.1ᵐ.q.2.2.2ᵐ.& q.3.princ. & q.12.12.c.1ᵐ.& 13.1ᵐ.& q.13.8.2ᵐ.

15 Essentia diuina, est omne quod est in ea. 1ª.q.40.1.1ᵐ.

16 Deus tripliciter dicitur, scilicet essentialiter, participatiuè, & nuncupatiuè, 1ª.q.13.9.10.6.& 22ᵃ.q.85.2.1ᵐ.

17 Deus essentialiter est extra ordinem totius creaturæ, 1ª.q.28.1.3ᵐ.

18 Deus est forma, 1ª.q.3.2.c.fi.& 3ᵐ.& 7.8.c.& 3ª.q.2.1.c.

19 Vna tantum forma est in diuinis, 1ª.q.31.2.1ᵐ.

20 Deus non est forma inhærens, 3ª.q.3.8.o.

21 Deus non est forma corporis, 1ª.q.3.8.o.& 3ª.q.2.1.c.2ᵐ.& quæstio.5.1. 2ᵐ.& q.50.2.3ᵐ.

22 Deus non est anima mundi, contra quosdam. Nec anima cæli, contra Almarianos. Nec materia prima, contra Dauid de Dinando, 1ª.q.3.8.c.q. 51.1.1ᵐ.& q.90.1.c.

23 * Anima attribuitur Deo, secundum similitudinem actus, 1ª.q.3.2.1ᵐ. & q.19.11.c.

24 Deus non est corpus, 1ª.q.3.1.o.

25 Deus non habet diffinitionem, 1ª.quæstio.1.7.1ᵐ.& quæstion.2.2.2ᵐ.& q.3.5.c.fi.

26 * Deus non est genus nec species, 1ª.q.3.5.c.& q.30.4.3ᵐ.

27 * Deus non est in genere, nec in prædicamento per se, nec reductiuè vt principium, 1ª.q.3.5.o.q.4.3.1ᵐ.& q.6.2.3ᵐ.& q.88.2.4ᵐ.

28 Substantia secundum quod significat per se existere, id est, non in alio conuenit Deo, non autem propriè nec vniuocè, 1ª.q.29.3.4ᵐ.

29 Solus Deus est omninò simplex, 1ª.q.3.c .q.9.1.c.& q.25.1.c.& q.28.2.c.

30 In Deo nulla est compositio. Sed hanc pluralitatem quæ est secundum rationem, repræsentat in propositione pluralitas prædicati & subiecti, vnitatem verò repræsentat per compositionem. Quãdoque enim intellectus noster enunciationem de Deo format, cum aliqua diuersitatis nota, præpositionem interponendo, vt cùm dicitur, bonitas est in Deo: quare & hic designatur aliqua diuersitas, quæ competit intellectui: & aliqua vnitas, quam oportet ad rem referre, 1ª.q.13.12.c.fi.

31 * In solo Deo sunt idem suppositum, & natura, & in omnibus creaturis differunt, 3ª.q.27.1.c.

32 In Deo non est materia, nec potentia, sed est purus actus. 1ª.q.3.1.2.c.q. 7.1.c.& q.9.1.c.q.12.1.c.& q.14.2.3ᵐ.& 3.c.2ᵐ.& q.25.1.c.q.49.3.2ᵐ.& q.50.2.3ᵐ.q.54.1.c.& q.75.5.4ᵐ.q.87.1.c.& q.89.2.3ᵐ. q.90.1.c.q.115.1. 2ᵐ.& 12ᵃ.q.49.4.c.& q.50.5.c.

33 Deus est perfectissimus, 1ª.q.4.1.o.q.25.1.c.& 22ᵃ.q.161.1.4ᵐ.

34 * Quicquid entitatis, bonitatis, & perfectionis est in creatura quacunque, totum eminentius est in Deo, 1ª.q.4. 2.o.& q.6.1.2ᵐ.& 2.3.4. c.& q.9.1.c.q.11.3.c.& q.12.2.c.& q.13.2.3.4.5.c.& q.14.6.11.c. q 25.1.c.3ᵐ. & 3.c.q.26.1.c.1ᵐ.& 4.o.q.28.2.3ᵐ.q.29.3. c.q.49.3.c.& quæstion..75. 1.5ᵐ.& q.91.1.c.

35 Quicquid est in Deo, est Deus, 1ª.q 3.3.c.& q.27.3.2ᵐ.& 4.1ᵐ.& quæst. 28.2.c.& q.40.1.c.

36 Deus & creatura non est aliquid melius, nec maius, quàm solus Deus, 1ª.q.4.2.o.q.103.3.3ᵐ.& 12ᵃ.q.34.3.2ᵐ.

37 In Deo est magnitudo virtutis, & perfectionis, non autem magnitudo molis, 1ª.q.42.1.1ᵐ.et 4.2ᵐ.et 3ª.q.58.3.o.

38 Magnitudo Dei, est perfectio naturæ eius, 1ª.q.42.4.c.2ᵐ.quæstio.1.1.o. & q 3.1.o.

30 * In Deo non est quantitas, 1ª.q.28.4.c.

40 * In Deo est similitudo omnium rerum, secundum formam, & secundum materiam, 1ª.q.57.2.2ᵐ.

41 Deus dicitur esse finitus sibi, secundum similitudinem proportionis tantum, 1ª.q.14.3.2ᵐ.

42 Deus est infinitus negatiuè, non autem priuatiuè: formaliter, non autem materialiter, 1ª.q.7.1.o.q.12.1.2ᵐ.& 7.c.q.25.2.o.& 3.c.q.52.2.c. & q.55.1.c.q.75 5.4ᵐ.& q.86.2.1ᵐ.& 3ª.q.10.3.1ᵐ.& 2ᵐ.

43 Solus Deus est omninò immutabilis, 1ª.q.9.1.2.o.q.10.2.3.c.& q.14.15.o. q.19.7.o.& q.30.1.3ᵐ.& q.65.1.1ᵐ.et 3ª.q.2.1.c.et q.5.7.1.1ᵐ.

44 Deus mouetur metaphoricè dupliciter, scilicet operando in se, et secundum emanationem in alia, 1ª.q.9.1.1ᵐ.et 2ᵐ.et q.73.3.c.

45 Nulla passio est in Deo, 1ª.q.20.1.o.q.21.1.1ᵐ.et q.41.1.3ᵐ.

46 Cognitio Dei per essentiam, est naturalis soli Deo, Angelo autem per similitudinem, nobis verò per speculum, id est per speciem aliorum, 1ª.q.56.3.o.q.62.4.c.et 3ª.q.9.4.c.

47 Deum esse intelligentem, probatur multipliciter, 1ª.q.14.1.o.et quæst. 26.1.c.

48 Intelligere Dei, est suum esse, et sua essentia, 1ª.q.14.4.o.et 8.9.c.et q.16. 5.c.et q.18.3.c.2ᵐ.et 4.c.q.19.1.c.et 4.c.2ᵐ.et q.26.2.c.et quæstion.27. 2.3ᵐ.et q.34.2.1ᵐ.et q.41.3.4ᵐ.et q 54.2.c.et q.79.1.c.et q.87.3.c. et 3ª. q.9.1.1ᵐ.

49 Solus Deus est suus intellectus, et suum intelligere, 1ª.q.14.4 o.et qu. 18.3.c.2ᵐ.et 4.c.q.27.2.c.fi.et 2ᵐ.q.28.4.1ᵐ. et q.34.2.1ᵐ.et q.41.4.3ᵐ. et q.54.2.c.et q.79.1.2.c.et q.87.3.c.

50 Essentia Dei, se habet vt intelligens, vt intellecta, et vt quo intellligitur, 1ª.q.14.2.4.c.

51 Deus nihil intelligit per speciem aliam ab essentia sua, 1ª.qu.14.2.4.c.et 5.o.& q.55.1.c.3ᵐ.& q.57.1.c.& q.79.1.c.q.84.2.c.q.85.4.c.q.87.1.c.& quæst.89.1.c.

52 Nihil pertinens ad intellectum in diuinis, dicitur personaliter, præter verbum, 1ª.q.34.1.2ᵐ.& q.37.2.2ᵐ.

53 Impossibile est, quòd primum & per se intellectum à Deo sit aliud, quã essentia eius, 1ª.q.14.2.5.o.

54 Deus intelligit tantum in actu, nihil autem in potentia, 1ª.q.14.2.c.2ᵐ. & q.79.2.c.

55 Deus intelligendo non componit, nec diuidit, 1ª.q.14.5.3ᵐ.& 14.o.& quæst.85.5.c.

56 Deus intelligit se, 1ª.q.14.2.3.o.& 5.c.

57 Deus intelligit omnia, 1ª.q.14.5.o.& 7.o.& 12.c.q.79.2.c.& q.87.1.c.& q.89.1.c.

58 Deus intelligit omnia simul, 1ª.q.14.7.o.& 12.1ᵐ.& 13.c.q.22.3.3ᵐ.& q. 27.5.3ᵐ.& q.85.4.c.

59 Deus cognoscit omnia, vnica cognitione, 1ª.q.19.2.4ᵐ.& 5.c.& q.22.3. 3ᵐ.q.17.5.3ᵐ.& q.28.4.2ᵐ.& q.34.3.c.& q.41.6.c.

60 * Deus cognoscit omnia singularia distinctissimè, 1ª.q.14.6.11.o.& 12. c.fi.q.22.2.3.c.& q.55.1.3ᵐ.q.57.2.c.fi.& q.89.4.c.

61 Deus intelligit enunciabilia, 1ª.q.14.14.o.& q.16.5.1ᵐ.

62 Videre Dei, est approbare, vt maneret quod fecerat, non quòd alio modo cognosceret, vt placeret ei creatura, antequam faceret, 1ª.q.32.1. 3ᵐ.q.73.3.3ᵐ.& q.74.3ᵐ.

63 Deus intelligens vilia, non vilescit, 1ª.q.22.3.3ᵐ.

64 Intellectus Dei cognoscens mala, non impeditur à consideratione meliorum, sicut fit in nobis: & eius voluntas ad malum flecti potest, 1ª. q.22.3.3ᵐ.

65 Deus cognoscit se & creaturas, eadem ratione ex patre cognoscentis sed diuersa ratione, ex parte cogniti, 1ª.q.85.3.4ᵐ.

66 Deus ab æterno cognouit creaturas, & nõ entia quæ aliquando erunt non solùm vt sunt in Deo, vel in eius intellectu, sed etiam in propriis naturis, 1ª.q.20.2.2ᵐ.

67 Deus per ideam cognoscit omnes conditiones particulares rerum, 1ª. q.14.11.c.& 12.c:& q.15.3.4ᵐ.

68 Scientia est in Deo perfectissimè, 1ª.q.14.1.o.

69 * Scientia dicitur analogicè de Deo, et de creatura, 1ª.q.13.5.c.

70 * Scientia Dei non est habitus, nec a qualitas, nec effectus demonstrationis, vel principiorum, vel habens causalitatem, 1ª.q.14.1.1ᵐ.q.19. 5.c.& 22ᵃ.q.9.1.1ᵐ..

71 * Scientia Dei non est vniuersalis, nec particularis, nec in potentia, vel habitu: sed semper in actu, 1ª.q.14.1.3ᵐ.

72 Scientia Dei, non est inquisitiua vel discursiua, 1ª.qu.14.7.o.q.85.5,c.& 12ᵃ.q.14.1.2ᵐ.& 22ᵃ.q.9.1.1ᵐ.& q.49.5.2ᵐ.& 3ᵐ.

73 Scientia Dei est vniformis, & inuariabilis, 1ª.q.14.15.o.et q.19.7.c.

74 Scientia Dei de seipso, est tantum speculatiua, sed de aliis est speculatiua, et practica simul, 1ª.q.14.16.o.q.34.3.c.et 12ᵃ.q.3.5.1ᵐ.

75 Scientia Dei duplex, scilicet visionis, et simplicis intelligentiæ. Prima est tantum entium, secunda est etiam non entium, quæ possunt esse, 1ª. q.14.9.12.o.et q.34.3.5ᵐ.et 3ª.q.10.2.2ᵐ.et 3.c.et q 13.1.2ᵐ.

76 * Deus scit infinita, etiam scientia visionis, 1ª.q.14.12.o.et 3ª.q.10.3.o.

77 Solus Deus habet scientiam de futuris contingentibus in se, 1ª.q.14.13. o.et q.86.3.4.o.

78 Necesse est quod scientia Dei, vsque ad singularia se extendat, quæ per materiam indiuiduantur, 3ª.q.14.11.c.fi.

79 * Deus sciuit aliqua, quæ nescit: et è conuerso, 1ª.q.14.15.3ᵐ.

80 Mala sciuntur à Deo, 1ª.q.14.1c.o.et q.15.3.1ᵐ.et q.18.4.4ᵐ.

81 * Mala pertinent ad scientiam eius practicam, 1ª.q.14.16.c.fi.

82 Scientia Dei Duplex, scilicet simplicis notitiæ et approbationis. Secunda est tantum bonorum, sed prima est etiam malorũ, 1ª.q.14.8.c.fi.

83 Deus eadem scientia cognoscit se, et ea quæ facit, 1ª.q.1.4.c.qu.14.16.c.

84 Scientia Dei est causa rerum, adiuncta voluntate, 1ª.q.14.8.o.et 9.3ᵐ.et 16.1ᵐ.q.19.4.c.4ᵐ.et 11.1ᵐ.q.27.1.3ᵐ.et q.45.6.c.

85 Scientia Dei comparatur ad creaturas, vt ars ad artificiata, 1ª.q.14.8.o. et q.17.1.c.et q.21.2.c.q.22.2.c.fi.et quæst.74.3.1ᵐ. et q.91.3.c.12ᵃ.q.13. 2.3ᵐ.et q.93.2.c.

86 Scientia Dei causat res: nostra verò causatur à rebus, et dependet ab eis: sed Angelica, nec causat, nec causatur a rebus, 1ª.q.14.8.3ᵐ.et 11.c. fi.q.21.2.c.et 12ᵃ.q.2.3.c.& q.35.1ᵐ.

87 Deus est cognoscibilis ab omni intellectu creato, 1ª.q.12.o.12ᵃ.q 93.2.o.

88 Intellectus creatus potest videre Deum per essentiam, 1ª.q.12.1.o.q.4. 3ᵐ.et 12ᵃ.q.5.1.c.

89 Deus non potest videri per essentiam naturaliter ab aliqua creatura, 1ª. q.12.4.c.q.23.1.c.et q.56.3.c.2ᵐ.q.62.1.2.9.c.q.64.1.2ᵐ. et q.94.2.c.fi.q. 108.4.c.et 12ᵃ.q.5.5.7.c.et 3ª.q.10.4.2ᵐ.

90 Qui impurus est, non potest intrare in templum Dei: quanto magis nec Deum videre, 12ᵃ.q.109.1.o.

91 Iacob vidit Dominum facie ad faciem, et salua facta est anima eius, 1ª. q.12.11.1ᵐ.2ᵐ.

92 * Deus non potest videri per essentiam, in hac vita mortali, 1ª.q.12.11.o. et q.13.1.c.et 2.3ᵐ.et 12ᵃ.q.5.3.c.et q.93.2.o.et 22ᵃ.o.180.5.o.

93 Cognitio diuinæ veritatis et bonitatis duplex, scilicet cognitio puræ speculatiua, et cognitio affectiua seu experimentalis, 1ª.q.64.1.3ᵐ.et 12ᵃ.q.112.5.c.1ᵐ.et 5ᵐ.22ᵃ.q.97.2.2ᵐ.et q.154.5.c.et q.162.3.1ᵐ.et qu. 180.5.2ᵐ.

94 Per illustrationem diuini luminis: de facili possunt quæcunque videri,

22ę.q.180.6.3m.
95 Cognoscimus essentiam Dei in hac vita, secundum quod repræsentatur in creaturis:non autem vt est in se, 1a.q.1.7.1m.q.2.1.o.et 12.12.c.et q.13 2.3m.q.32.1.c.et q.86.2.1m.
96 Solus homo viator, cognoscit Deum per creaturas, 1a.q.12.12.o.
97 Creatura venit in cognitionem Dei tripliciter, scilicet per viam causalitatis, eminentiæ, et remotionis, 1a.q.12.12.c.ct q.13.1. c.et 8.2m.et 10.5m.et q.84.7.3m.
98 Deum esse, possumus cognoscere, per rationē naturalem, 1a.q.12.12.o.
99 Similitudo intellectus nostri, non sufficienter probat aliquid de Deo: propter hoc quòd intellectus non vniuocè inuenitur in Deo et in nobis. Et deinde quòd Augustinus dicit, quòd per fidem venitur ad cognitionem, et non econuerso, 1a.q.32.1.2m.fi.
100 Intellectus noster intelligit totum Deum, non autem totaliter, 1a.qu.12.7.3m.et 3a.q.10.1.2m.
101 *Deus non est primum cognitum ab intellectu nostro, 1a.q.88.3.o.
102 Quilibet intellectus etiam infimus, potest per gratiam Dei videre Deum per essentiam, 12ę.q.109.10.
103 Deus perfectius cognoscitur per gratiam, quàm per naturam à nobis, 1a.q.12.13.o.
104 Intellectus noster indiget noua illuminatione.respectu supernaturalium, non autem respectu naturalium, 1a.q.1.1.c.1m.et 2m.
105 Solus Deus format mentem per gratiam, et per lumen connaturale, non autem per aliud lumen immediatè, 1a.q.106.1.3m.
106 Inter Deum, et mentem nostram, datur medium quò ad gradum naturæ, non autem vt est obiectum beatitudinis, 12ę.q.5.1.3m.
107 Non est possibile videre rationes rerum in diuina essentia, nisi ipsa videatur, 22ę.q.173.1.c.
108 Dei non est demonstratio, nisi per effectum, 1a.q.3.5.c.fi.
109 Illud verbum Iob: Semel loquitur Deus, referendum est ad æternam Dei locutionem, qua Deus pater verbum vnicum protulit sibi coæternum. Et tamen potest dici, quòd licet idem corporali voce Deus protulerit: non tamen propter idem, sed ad ostendendum diuersum modum, quo homines participare possunt similitudinem filiationis æternæ. Vnde filius Dei non habetur ex qualicunque cognitione Dei: sed tantum ex ea quæ est cum amore, 1a.q.27.5.3m.& q.43.5.2m.& 3a.q.45.4.1m.
110 Cognitio Dei acquiritur per alia. Sed postquam iam cognoscitur, non per alia cognoscitur sed per se, 1a.q.2.2.o.& 22ę.q.27.3.2m.q.34.1.c.& q.171.2.3m.
111 * Videre Deum facie ad faciem, est videre eum per essentiam immediatè, 1a.q.12.11.a.1m.
112 Essentia Dei videtur mediatè, & semper, à quolibet beato, 1a.qu.12.2.o.& q.58.1.c.& 62.9.c.& q.106.1.1m.& q.112.3.c.et 12ę.q.5.q.3m.et 3a.q.9.3.3m et q.104.1m.
113 Essentia Dei, est in intellectu beatorum, vt forma, quo ad operationem non autem quò ad esse, 1a.q.12.2.3m.et 5.c.et 3a.q.9.2.c.et 3.3m.
114 Essentia Dei per nullam speciem creatam repræsentari potest, 1a.q.12.2.o.& 6.11.c.& q.56.3.c.& 22ę.q.175.4.o.& 3a.q.9.3.3m.
115 * Essentia Dei non potest videri ab aliquo intellectu creato sine lumine supernaturali, id est gloriæ, 1a.q.12.2.o.1m.& 5.o.22ę.qu.174.5.1m.q.170.3.2m.& 3a.q.15.4.c.& q.45.2.c.
116 Quidam clarius aliis videbunt essentiam Dei, 1a.q.12.6.o.& 7.8.c.& q.62.9.c.
117 Deus solo intellectu videri potest, quia quælibet potentia sensitiua se extendit tantùm ad corporalia, 1a.q.12.3.c.3m.& 22ę.q.175.4.c.
118 Deus à nullo oculo corporali potest videri, 1a.q.12.3.o.& 4.1m.& 22ę.q.175.4.c.
119 Beati vident essentiam Dei oculis corporalibus per accidens, non autem per se, 1a.q.12.3.2m.
120 Naturale est homini, quòd aliquando videat essentiam Dei, 1a.q.12.1.c.& 3a.q.9.2.3m.
121 Deus videri non potest per essentiam, nisi videatur trinitas personarum, 22ę.q.2.8.3m.
122 Visio Dei per essentiam, vt est species rerum, est perfectior visione eius vt est obiectum beatitudinis, 1a.q.13.8.3m.
123 * Quicunque videt Deum per essentiam, impossibile est quin diligat ipsum, 1a.q.60.5.5m.
124 * Omnes qui vident ipsam Dei essentiam, eodem motu dilectionis, mouentur in ipsam Dei essentiam, prout est ab aliis distincta: & secundum quod est quoddam bonum commune, 1a.q.60.5.5m.
125 Beati vident in essentia Dei simul omnia, quæ aliquando vident, 1a.q.12.10.o.& q.58.1.c.& 2.o.
126 Videntes essentiam Dei non vident omnia quæ Deus facit, vel facere potest, 1a.q.12.8.o.q.57.5.2m.q.106.1.1m.& 3a.q.10.2.c.
127 Beati vident res in essentia Dei, non per similitudines earum, sed per essentiam Dei, 1a.q.10.9.o.& 10.c.& 3a.q.9.3.3m.
128 Quanto quis limpidius videt essentiam Dei, tanto plura in eo videre potest, 1a.q.12.8.c.q.106.1.1m.& 22ę.q.180.5.3m.& 3a.q.10.2.c.
129 Quilibet videns Deum, videt omnia quæ pertinent ad perfectionem intellectus, scilicet species, & genera, & rationes rerum, 1a.q.12.8.4m.
130 Res videntur in essentia Dei, tei in verbo, sicut effectus in causa, & cōclusio in principio, scilicet vnitè, non autem sicut in speculo, 1a.q.12.8.c.& 22ę.q.173.1.c.fi.
131 Per visionem Dei non solum ratio glorificatur, sed totus homo, 12ę.q.3.3.3m.
132 Voluntas est in Deo, 1a.q.19.1.o.& 3a.q.18.1.c.
133 Voluntas Dei, est suum esse: sed differt ab eo secundum rationem, 1a.q.19.1.c.& 2.1m.q.54.2.c.et q.61.2.1m.
134 Voluntas Dei, est sua essentia, 1a.q.19.1.3m.et q.20.3.2m.et q.59.2.c.
135 Voluntas Dei, est tantum vna numero, licet sit multorum volitorum, 1a.q.19.2.4m.& 5.c.q.27.5.3m.& q.41.6.c.
136 Deus communicat naturam suam, per actum voluntatis, non autem creatura, quia in solo Deo idem est intellectus, voluntas, & natura, 1a.q.27.3.2m.& 3m.& 4.c.& q.59.2.c.
137 Voluntas Dei, respectu suæ bonitatis est necessaria, sed respectu creaturarum, est ad vtrumlibet, & ex necessitate suppositionis, 1a.q.19.3.o.& 7.4m.& 10.c.q.23.6.3m.& q.41.2.3m.& qu.46.1.2.c.& 3a.q.46.1.2.c.
138 Voluntas Dei est perfecta per se, non autem per aliud, 1a.quæstio.14.2.3m.& 4.o.
139 Primum obiectum voluntatis Dei, est eius essentia, 1a.q.19.1.3m.& 2.o.et 3.c.et 4.3m.
140 Finis naturalis voluntatis Dei, est bonitas eius, quam non potest non velle, 1a.q.19.1.1m.& 3m.
141 Error reducentium omnia in simplicem Dei voluntatem, 1a.q.19.5.2m.et 3m.et q.23.5.c.
142 Deus non vult omne bonum, licet necessariò sciat omne verum, 1a.q.19.3.6m.& 6.2m
143 Voluntas Dei, est causa rerum, 1a.q.19.4.o.q.20.2.c.et q.25.5.c.et q.45.6.c.q.46.1.c.et 12ę.q.110.1.c.et 3a.q.86.2.c.
144 Voluntas Dei non aufert contingentiam à rebus, sed eam quibusdam imponit, et quibusdam necessitatem, 1a.q.19.8.o.et 12ę.q.10.4.o.
145 Ratio aliqua est voluntatis Dei, 1a.q.19.5.o.
146 Nihil est causa voluntatis Dei, nisi sua bonitas, 1a.q.19.5.o.
147 Ratio aliqua est voluntatis Dei, non ex parte eius, sed ex parte voliti propter aliud, 1a.q.19.5.o.et q.23.5.c.
148 * Voluntas Dei est omninò immutabilis, licet effectus eius mutentur, 1a.q.19.3.7.o.q.23.8.c.et 3a.q.46.2.c.
149 Voluntas Dei, non mouetur propriè, sed metaphoricè, à sola bonitate sua, 1a.q.19.1.3m.et 2.2m.et q.105.2.2m.
150 Voluntas Dei duplex, scilicet antecedens, id est, respectu voliti absolutè: et consequens, id est, respectu voliti cum conditionibus eius, 1a.q.19.6.1m.et q.23.4.3m.
151 Nihil fit contra voluntatem Dei consequentem, sed præter eam, et contra voluntatem eius antecedentem, 1a.q.19.6.o.
152 Omne quod est præter, vel contra voluntatem Dei antecedentem, obsequitur, et seruit voluntati eius consequenti, 1a.q.19.6.o.
153 Voluntas Dei duplex, scilicet beneplaciti, et signi. Quæ signa sunt quinque, scilicet prohibitio, præceptum, consilium, operatio, et permissio, 1a.q.19.11.12.o.et q.23.5.c.
154 Voluntas signi in Deo, dicitur tantum metaphoricè, sed voluntas beneplaciti dicitur propriè, 1a.q.19.11.c.
155 Vloluntas Dei semper, et infallibiliter impletur, 1a.q.19.6.c.
156 Impossibile est, præscientiam Dei falli: et eius volūtatem et dispotisionem cassari, 3a.q 46.2.c.
157 Deus vult alia à se, 1a.q.19.2.o.
158 Solus Deus nihil extrà se vult, nisi ratione suæ bonitatis, 1a.q.59.2.c.
159 Deus vno actu vult se, et omnia alia quæ vult, 1a.q.19.2. 4m.et 5.c.q.27.5.3m.et q.41.6.c.
160 Quicquid Deus vult, vult sub ratione boni communis, quod est sua bonitas, quæ est bonum totius vniuersi, 12ę.q.19.10.c.
161 Multitudo volitorum non repugnat simplicitati Dei, 1a.q.29.2.4m.
162 Deus tripliciter vult omnes homines saluos fieri, scilicet vel vt sit ibi distributio accommoda, vel vt fiat distributio pro generib singulorum, et non pro singulis generum, vel voluntate antecedente, et non voluntate consequente, 1a.q.19.6.1m.et q.23.4.3m.
163 Deus non potest velle malum culpæ, sed malum pœnæ, per accidens tantùm, 1a.q.19.9.o.et 10.1m.et 2m.q.22.3.3m.et 48 6.c.et 12ę.qu.32.9.3m.et q.79.4.2m.
164 Mala culpæ fiunt Deo non volente, nec nolente, sed permittente, 1a.q.19.9.3m.et 12ę.q 39.2.3m.
165 Voluntas creaturæ mouetur à solo Deo, vt à principio intrinseco, 1a.q.57.4.c.fi.q.105 4.o.et q.106.2.c. q.111. 2.o.et 12ę.q.6.4.1m.q.9.6.o.et q.80.1.o.et 3.c.fi.et q.111.4.c.et 3a.q.18.1.1m.
166 Omnis motus tam voluntatis quàm naturæ procedit à Deo, sicut à primo mouente, 12ę.q.6.1.3m.et q.9.4.1m.et 6.c.q.55.4.6.q.80.1.3m.et qu.109.1.3.c.et 22ę.q.104.4.c.
167 Deus mouet hominem ad agendum tripliciter, scilicet proponendo appetibile, et mutando corpus, et mouendo volūtatem, 12ę.q.6.1.3m.
168 Motus voluntatis hominis disponuntur immediatè à Deo, intellectus autem mediantibus angelis, corporalia verò interiora et exteriora eius, mediantibus Angelis et cælis, vt multiformia, mutabilia, et defectibilia ab oppositis, 1a.q.79.4.c.q.113.1.c.et q.115.3.c.et 4.2m.et 12ę.q.9.5.1m.
169 Solus Deus imprimere in voluntatem potest, 1a.q.105.4.c.q.106.2.c.q.115.4.o.et q.116.1.c.fi.et 12ę.q.75.3.c.et q.80.1.o.et 3.1m. et 22ę.quæstion.172.2.1m.
170 Solus Deus implet voluntatem, quia solus Deus mouet eam sufficienter, vt obiectum, 1a.q.105.4.c.et q.106.2.c.q.111.2.c.et 12ę.quæ.2.78.c.et q.3.1.c.
171 Voluntas creaturæ potest conformari voluntati Dei quadrupliciter, scilicet materialiter, formaliter, effectiuè, et finaliter, 12ę.qu.19.10.c.col.2.
172 Voluntas, scientia, et actio creaturæ potest, et debet conformari voluntati, scientiæ, et actioni Dei secundum imitationem, non autem secundum æquiparentiam, 12ę.q.19.9.1m
173 Virtus et rectitudo voluntatis humanæ, principaliter consistit in hoc, quòd diuinæ voluntati conformetur, et eius sequatur imperium, 22ę.q.104.4.2m.
174 Conformitas voluntatis humanæ ad diuinum, attenditur secundum voluntatem rationis, 3a.q.18.2.c.2m.
175 Ad bonitatem voluntatis humanæ requiritur, quòd conformetur voluntati Dei, 12ę.q.19.9.o.
176 Quilibet homo tenetur conformare voluntatem suam voluntati Dei, in volito formaliter, id est, secundum rationem communem boni, et in modo, scilicet ex charitate, et effectiuè, id est, quòd velit id quod Deus vult eum velle, non autem materialiter, id est, in quolibet particulari, 12ę.quæstion. 19.10. c.et quæstion. 39.2.3m.et 22ę. quæstion. 104.4.3m.
177 Voluntas beatorum conformatur voluntati Dei, in quolibet volito, 12ę.q.19.10.1.
178 Potentia propriè conuenit Deo, 1a.q.25.1.o.

179 *Potentia secundum propriam rationem principij conuenit Deo respectu actionum notionalium secundum quas aliqua procedunt secundum rem, non autem respectu aliarum, 1a.q.41.4.3m.
180 *Potentia actiua propriè conuenit Deo, non autem passiua, 1a.25.1.c.& 3.1m.& q.41.4.2m.
181 Potentia Dei est principium suæ actionis secundum rationem tantum sed est principium realiter suorum effectuum, 1a.quæst.25.2.3m. & q.41.3.4m.
182 Potentia Dei, est eius essentia, 1a.q.25.1.2m.
183 Potentia Dei est infinita, 1a.q.25.2.o.
184 Potentia Dei duplex, s.absoluta, idest secundum se, & ordinata, idest, cum præscientia & voluntate, 1a.q.25.5.1m.
185 Potentia Dei non est ad malum, quia est sua bonitas, 12ę.q.2.4.1m.
186 Circa potentiam Dei fuit duplex error, s.quòd Deus agit ex necessitate naturæ, & quòd diuina sapientia iimitatur ad hunc ordinem rerum qui nunc est, 1a.q.25.5.c.
187 Potentia generandi est in Deo, 1a.q.41.4.o.
188 Potentia generandi in Deo, est medium inter absolutum & relatiuum, 1a.q.41.5.o.
189 Potentia generandi in Deo, significat essentiam in recto, & relationē in obliquo, 1a.q.41.5.o.
190 Potentia generandi in diuinis, non continetur sub omnipotentia Dei 1a.q.42.6.3m.
191 Potentia generandi in diuinis, sumitur tripliciter, scilicet actiuè, et passiuè, et impersonaliter. Prima conuenit soli patri: secunda tantum filio: sed tertia cuilibet personæ, 1a.q.41.6.1m.
192 * Cum pater sit principium generationis, et pater et filius sint principium spirationis, in patre fuit potentia generandi: et in patre et filio potentia spirandi, 1a.q.14.4.3m.
193 Eadem numero potentia generandi, est in patre vt generet, et in filio vt generetur, 1a.q.41.6.1m.et q.42.6.3m.
194 Deus est omnipotens, 1a.q.25.3.o.et 3a.q.13.1.c.
195 Deus potest facere, quicquid non implicat contradictionem, 1a.q.7.2.1m.q.25.3.4.o.et 3.q.13.1.c.
196 * Deus dispensare non potest, vt homini liceat non subdi, ordini eius etiam in iis, secundum quæ homines adinuicem ordinantur, 12ę.quæstion.100.8.2m.
191 Deus potest disponere, agendo præter ordinem suæ prouidentiæ, quoad res subiectas ordini, non autem quò ad rationem ordinis quæ est in Deo, 1a.q.105.6.c.
198 Diuina potentia, non est ita ordini eius alligata, quin possit quandoque præter ordinem causarum secundarum aliquid agere, cum sibi placuerit: vt patet in operibus miraculosis, 1a.q.25.5.c.
199 Deus non potest facere duo contraria, vel priuationem et habitum: vel alia opposita esse simul in eodem, 1a.quæstion.105.2.6.et 12ę.quæstion.51.4.c.
200 Deus non potest aliquid facere quod non sit conueniens sapientiæ et bonitati eius, 1a.q.21.4.c.
201 Deus potest facere quicqd olim fecit, nisi sit impossibile, ratione præteriti, 1a.q.25.4.2m.
202 *Deus potest reparare virginitatem perditam, 1a.q.25.4.3m.
203 Deus potest facere quæ non facit, et dimittere quæ facit, 1a.quæs.25.5.o.& 3a.q.1.3m.
204 Solus Deus potest mutare formam in formam, & materiam in materiam, & totum in totum, 3a.q.75.4.c.3m.
205 Deus potest transmutare omnem materiam, in quamcunque formam, 3a.q.28.1.5m.
206 Deus potest immediatè mouere materiam ad formam, & omne corpus ad locum, & intellectum, & voluntatem, interius eam inclinando, 1a.q.105.1.2.3.4.o.& q.110.2.c.
207 Deus non potest facere, materiam esse sine forma, 1a.q.66.1.o.
208 Deus potest facere raritatem & densitatem esse sine materia, 3a.q.77.2.3m.& 7.1m.& 2m.
209 Deus potest facere, Angelum non esse, 1a.qu.9.2.c.& quæst.10.5.c.3m.& q.2a.1.1.7m.
210 Deus potest immediatè mouere quodlibet corpus, quacunque mutatione possibili cuicunque creaturæ, 1a.q.105.1.6.c.
211 Deus potest immediatè facere omnem effectum cuiuscunque agentis, sine eo, 1a.q.105.2.6.c.& 12ę.q.51.4.c.& 3a.q.77.1.c.
212 Nullius rei virtus posset aliquid, nisi per virtutem Dei, à quo est omnis virtus est, & virtutis conseruatio, & ordo ad effectum, 12ę.q.109.1.c.
213 Hoc quod Deus in omnibus operatur secundum modum eorum, non excludit quin Deus quædam operetur, quæ natura operari non potest, 12ę.q.51.4.2m.
214 *Nihil prohibet esse aliquid in potentia diuina, quod nō vult: & quod non continetur sub ordine quem statuit rebus, 1a.q.25.5.1m.
215 Solus Deus potest facere præter ordinem & cursum totius naturæ, 1a.q.105.6.o.q.106.3.c.& 3a.q.43.2.c.
216 Quicquid potest intelligi esse sine alio, Deus potest facere esse sine eo, non autem si posset intelligi, alio nō intellecto, vt ens sine bono, 12ę.q.110.4.4m.
217 *Deus potest facere vniuersum, & quamlibet creaturam meliorem, quam fecerit, 1a.q.25.3m & 5.c.
218 Quilibet re creata, Deus potest facere aliam meliorem, bonitate essentiali & accidentali, 1a.q.25.5.3m.& 6.o.
219 Deus potest facere aliquid melius humanitate Christi, matre eius, beatitudine, & gratia, secundum se, non autem vt relata ad Deum, 1a.qu.25.6.4m.& 3a.q.7.12.2m.& q.10.4.3m.
220 Deus non potest peccare, 1a.quæstion.25.3.2m.& q.63.1.c.& 22ę.quæs.6.2.c.4m.
221 Deus si vellet, posset praua agere, & peccare. Et istius cōditionalis, Socrates potest currere, si vult: antecedens est possibile: & ideò sequitur possibilitas consequentis. Sed in hac conditionali, Deus potest peccare. si vult, antecedens est impossibile. Non enim potest Deus velle malum. Et ideò non est simile, 1a.q.25.3.2m.
222 * Deus est causa peccati, 12ę.q.79.o.& q.80.1.c.
223 Deus est causa mali pœnæ per accidens tantum, mali autem culpæ, nullo modo est causa, 1a.q.48.6.c.& q.49.2.o.& q.63.5. c.fi.& 12ę.qu.87.1.2m.& 22ę.q.19.1.3m.& q.24.10.c.
224 Deus est causa excæcationis & obdurationis per accidens tantùm, scilicet subtrahendo gratiam, 1a.q.23.3.1m.12ę.q.79.3.o.& 22ę.q.15.1.o.
225 Deus per se inclinat ad bonum, dando gratiam & virtutes; & directè ordinando ad bonum, sed inclinat ad malum per accidens tantum, scilicet non dando gratiam, 12ę.q.79.1.1m.
226 Deus est causa productiua cuiuslibet rei, 1a.q.22.2.c.q.44.o.& qu.45.2.c.q.55.1.3m.& q.57.2.c.fi.& q.61.1.o.q.65.1.o.& 3.c.& q.75.5.1m.& qu.79.2.c.q.103.5.7.c.12ę.q.79.2.c.& q.93.1.c.
227 Deus est causa omnium efficiens exemplaris, & finalis, 1a.q.44.1.2.3.o.& q.65.2.o.q.103.2.o.& 5.c.q.105.5.c.& q.12.q.79.2.c.
228 Deus est causa omnis motus, tam volūtatis quàm naturæ, 12ę.q.6.1.3m.
229 Deus immediatè producit omnia, 1a.q.65.3.o.& 3.q.6.1.1m.
230 Deus agit mediantibus aliis causis, non ex insufficientia eius, sed vt dignitatem causandi communicet creaturis, 1a.q.22.3.c.& 8.2m.q.103.6.c.2m.& q.106.4.c.
231 Bonitas, liberalitas, iustitia, & misericordia Dei differenter producūtur, 1a.q.21.3.c.
232 Deus producit creaturas, non ex necessitate, 1a.q.19.4.o.q.25.5.o.q.28.1.3m.& q.32.1.3m.& q.45.6.c.& q.50.1.c.q. 61.2.1m.& q.104.3.o.q.105.1.2.& 12ę.q.66.1.3m.& q.109.1.c.& 3a.q.50.2.3m.
233 Deus productione rerum, & finem aliquam intendit, scilicet diuinam bonitatem, 1a.q.25.5.c.

Dextrum & sinistrum, & aliæ differentiæ situs, sunt in inanimatis quo ad nos tantum: in animatis verò sunt secundum se, 1a.q.13.7.c.

* Diabolus dicitur esse Deus huius seculi non creatione, sed quia secularitер viuentes, ei seruiunt: eo modo loquendi, quo Apostolus loquitur dicens, quorum Deus venter est, 1a.65.1.c.fi.& qu.114.3.2m.& 12ę.quæst.1.5.c.

1 Diaconus non est proprius minister alicuius sacramenti, 3a.q.67.1.o.
2 Diaconus est proprius dispensator sanguinis Christi, non autem corporis Christi, nisi de licentia episcopi, vel presbyteri, vel in necessitate, 3a.q.82.3.o.
3 Diacono non licet tangere corpus Christi, quia non habet manus consecratas, 3a.q.82.3.o.
4 Ad diaconum pertinet assistere & ministrare maioribus sacerdotib.in omnibus agendis, circa sacramenta ecclesiæ, 3a.q.67.1.c.& q.71.4.c.
5 Ad diaconum pertinet purgare tantùm, id est, eiicere immundos, & disponere fideles per admonitiones. Sed ad sacerdotes pertinet etiam illuminare, id est, tradere sacramenta, ad episcopos verò perficere, 3a.q.64.1.1m.& q.67.1.1m.& 2m.& q.82.3.3m.

1 Dialectica scientia est tantùm vna in speculabilibus: demonstratiuè verò sunt plures, 12ę.q.57.6.3m.& 22ę.q.51.4.2m.
1 Dicere propriè importat principaliter respectu ad verbum, secundariò autem ad rem intellectam, ideò in diuinis conuenit tantum patri. 1a.q.34.1.3m.& 3a.q.39.8.2m.
2 Decere se habet tripliciter ad illud, quod dicitur, scilicet enunciatiuè, causatiuè seu operatiuè & optatiuè, 22ę.q.q.76.1.c.
3 Dicere Dei sumitur dupliciter, s.pro formatione verbi: & pro expressione eius, primum est æternum: non autem secundum, 1a.q.32.1.3m.& q.47.1.c.fi.q.65.4.c.fi.& q.67.4.c.2m.& q.74.3.1m.& 3m.& 5m.
4 Per hoc quod dicitur in scriptura, dixit Deus, importatur diuinum imperium, secundum Basilium, prius autem oportuit produci creaturā quæ obediret, quàm fieri mentionem de diuino imperio, 1a.quæstio.74.4.1m.
1 Dici vt verbum conuenit tantum filio in diuinis: sed dici vt res, conuenit singulis personis, toti trinitati, essentiæ Dei, & omni creaturæ, 1a.q.34.1.3m.
1 Dies dicitur dupliciter, scilicet naturalis cōtinens viginti quatuor horas: & artificialis, scilicet à claritate solis, 3a.q.53.2.3m.
2 Dies naturalis secundum ecclesiam incipit in media nocte, non autem dies artificialis, 3a.q.80.8.5m.
3 Dies naturalis non terminatur in vespere: sed in mane secundum Chrysostomum, 1a.q.74.3.6m.
4 De operibus septem dierum, in principio bibliæ, 1a.q.67.vsque 75.o.
5 Septem dies fuerunt vnum instans secundum cognitionem septem operum Dei in mente Angeli, secundum Augustinum: licet secundum alios, fuerint verè septem dies successiuè, 1a.q.58.6.c.& 7.1m.q.68.1.c.qu.69.1.c.& q.70.1.1m.& q.64.1.2.o.
6 Diuersæ res diuersimodè præfuerunt in operibus septem dierum, 1a.q.73.1.3m.q.90.4.o.q.91.2.4m.& q.92.4.3m.& q.118.3.1m.
7 Dies primi, s.creationis à lucè in noctem computantur propter futurū hominis lapsum, sed è conuerso triduum Christi in sepulchro: propter reparationem hominis. 3a.q.51.4.1m.& q.53.2.3m.
8 Prima dies dicitur habuisse vespere: & non mane, 1a.q.63.6.4m.
9 Dies dominicus succedit sabbato ex statuto ecclesiæ, & consuetudine Christianorum tantum: ideo obseruatio eius non est sic arcta, nec figuralis, sicut sabbatum: quia veritas etiam in modico prætermitti nō debet, 12ę.q.103.3.4m.& 22ę.q.122.4.4m.
10 Dies in qua res creatæ sunt, s.prima, non debuit benedici, seu sanctificari, 1a.q.73.3.2m.
11 De secunda die non dicitur, vidit Deus, pluribus rationibus, s.vel quia quod ponitur in tertia die, refertur etiam ad secundam: vel quia est de iis quæ non sunt manifesta populo: vel quia per firmamentum simpliciter, intelligitur aër nebulosus qui non est de partibus principalibus mundi: esset mysticè ex parte numeri quia dualitas ab vnitate recedit, 1a.q.74.3.3m.
12 In tertia die informitas terræ remouetur secundum Augustinum, 1a.q.69.1.2.c.princip.
13 Die quarta producuntur luminaria quæ mouentur in cęlo, ad ornatum ipsius, 1a.q.70.1.c.
14 Die quinta producuntur aues et pisces, ad ornatum medij elementi: qui habent motum in aëre et aqua, quæ pro vno elemento accipiun

tur,1ª.q.70.1.c.& q.71.o.
15 Die sexta producuntur animalia,quæ habent motum in terra, ad ornatum ipsius,1ª.q.70.1.c.& q.72.c.
16 Dies septima debuit benedici,& sanctificari.1ª.q.73.3.o.
17 Diei septimæ conuenit completio operum Dei,& requies eius, 1ª.quæstion.73.1.2.o.

1 Differentia est nobilior genere:sicut determinatum indeterminato, & proprium communi:non autem sicut alia natura, 1ª.qu.50.4.1m.& q.75.7.2m.
2 * Differentia comp.et essentiam generis,12æ.q.67.3.c.
3 Differentia & genus secundum considerationem realem, & metaphysicalem,fundantur super diuersas naturas necessariò,non autem logicè.1ª.q.50.2.1m.
4 Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud à quo sumitur genus, vt actus ad potentiam,1ª.q.3.5.c.q.50.2.1m.& quæstio.85.3.4m.& 5.3m.& 12æ.q.67.5.c.
5 Differentia completiua speciei,sumitur à forma: genus à materia communi,sed particulare,a materia indiuiduali,1ª.q.83.5.3m.
6 Differentia significat totum compositum,sicut & species: licet sumatur à parte formali, & genus à parte materiali: licet genus significet totum,1ª.q.85.5.3m.& 12æ.q.67.5.c.
7 Differentia est in genere tantum in potentia:ideò non participat genus nec est de intellectu eius,nec econuerso,1ª.q.3.5.c.
8 Differentia importat distinctionem formæ,1ª.q.31.2.2m.
9 Differentia est forma generis,inquantum facit ipsum esse actu, sed genus est formalius specie,inquantum est vniuersalius,12æ.q.18.7.2m.
10 Remota differentia non remanet genus idem numero,1ª.q.67.5.c.
11 Differentia formæ proueniens ex sola dispositione materiæ, non facit diuersitatem secundum speciem,sed tantum secundum numerum, 1ª.q.85.6.3m.
12 Differentia secundum speciem est propter finem: sed differentia secundum numerum,est propter materiam,1ª.q.62.6.3m.
13 Differentiæ essentiales sunt nobis ignotæ,1ª.q.29.1.3m.
14 Differentiæ essentiales,sæpè nominantur ex accidentibus, 1ª.q.29.1.3m.& q.77.1.7m.& 12æ.q.49.2.3m.fi.
15 Differentiæ per se,scilicet contentæ virtualiter in genere, constituunt veras species eius: non autem differentiæ extraneæ, nisi impropriè, 12æ.q.18.7.c.& q.35.8.c.
16 Differentiæ quæ consequuntur diuersitatem specierum, possunt esse in rebus eiusdem speciei: non autem differentiæ quæ constituunt species,12æ.q.72.5.c.
17 Diuisio generis in species:non est semper per veras differentias,12æ.qu.49.2.3m.
18 Differentia triplex inter homines, secundum habitus & actus formæ rationalis,scilicet secundum diuersas gratias gratis datas:secundum duplicem vitam contemplatiuam,& actiuam: & secundum diuersos status & officia,22æ.q.171.princ.
19 Differentia informis esse non potest,nisi secundum quod vna est perfectior alia,1ª.q.31.2.2m.
1 Differre propriè,est semper per aliud:& est relatum: sed diuersum, est absolutum,& seipso, vel alio, ideò omne differens est diuersum:& non econuerso,1ª.q.3.8.3m.& q.90.1.3m.
2 Simplicia seu prima non propriè differunt,scilicet per aliud sicut composita seu secunda:sed sunt diuersa,scilicet seipsis tantum,1ª.q.38.3m,& q.90.1.3m.
3 * Differre specie,contingit dupliciter, scilicet in diuersis speciebus cōpletis,vel secūdum diuersos gradus in generatione eiusdem speciei, 12æ.q.72.7.c.
4 Propter diuinam simplicitatem,consideratur duplex realis identitas in diuinis,eorum quæ differunt in rebus creatis,1ª.q.40.1.1m.
1 Difficile est,id quod transcendit potentiam secundum naturam,vel propter impedimentum,1ª.q.62.2.2m.& 4.1m.
2 Difficultas operandi duplex,scilicet ex magnitudine operis,vel ex defectu voluntatis:prima auget meritum,secunda verò minuit illud, 12æ.q.114.4.2m.& 12æ.q.355.4.2m.
3 Ratio virtutis magis consistit in bono, quàm in difficili: ideò magnitudo eius magis mensuranda est secundum rationem boni quam secundum rationem difficilis, 22æ.q.122.12.2m.& quæst. 137.1.1m.fi.& quæ.141.8.2m.
4 * Opera virtutum sunt difficilia,12æ.q.107.4.c.
5 Opus virtutis habet duplicem difficultatem,scilicet ex specie actus, vt in fortitudine & temperantia:& ex diuturnitate,vt in perseuerantia, 22æ.q.173.1.c.
6 Difficultas in actibus virtutum duplex, scilicet in inueniendo medium rationis,& in refrenando passiones:tantum prima est in virtutibus intellectualibus & in iustitia:secunda verò in aliis,12æ.q.129.2.c.
7 Vbi est specialis difficultas,ibi requiritur specialis virtus,22æ.q.137.2.c.
8 Difficultas duplex circa actus virtutum habentium materiam exteriorem,scilicet propter excessum passionum principaliter, vel principaliter propter magnitudinem obiecti:in prima sufficit vna virtus: sed in secunda requiruntur duæ,22æ.q.129.2.c.& q.134.3.1m.
9 Difficultas vitandi peccatum duplex, scilicet propter vehementiam passionis,vt ira,vel propter latentiam,vt superbia,22æ.q.162.6.1m.
1 Diffinitio non potest esse falsa nisi per accidens, scilicet ratione duplicis compositionis,1ª.q.17.3.c.& q.58.5.c.& q.85.6.c.
2 Doctores & philosophi negligunt modum diffinitionis,& tāgentes principia prætermittunt formam syllogismi,ponentes ea, ex quibus syllogismus formari potest,22æ.q.4.1.c.
3 * Cum demonstratur causa per effectum,necesse est vti effectu,loco diffinitionis causæ,1ª.q.1.7.1m.& q.2.2.2m.
4 Vnius rei est tantum vna diffinitio perfectissima,scilicet per omnes causas:sed sunt plures per diuersas causas,vel proprietates, 12æ.q.55.4.c.
5 Vnumquodque diffinitur & denominatur secundum illud quod conuenit ei primò,& per se: non autem per illud quod conuenit ei per aliud.3ª.q.60.4.1m.

6 Materia communis ponitur in diffinitione speciei, non autem materia indiuidualis,1ª.q.29.2.3m.q.75.4.c.& q.85.1.2m.
7 Diffinitio naturalium significat formam & materiam.1ª.q.29.2.3m.& q.75.4.c.& q 85.1.2m.
8 Nomina intentionum quandoque ponuntur in diffinitione rerum,quandoque nomina non sunt imposita rebus: vt in diffinitione personæ, 1ª.qu.29.1,3m.
9 Singulare non diffinitur.1ª.q.29.1.1m.
10 Nomen pertinens ad cōmunem rationem singularitatis, diffiniri potest vt persona & huiusmodi,1ª.q.29.2.1.1m.
11 Diffinitio & scientia sunt tantum entium,nō secundum modum rei,sed secundum modum intellectus.1ª.q.44.3.3m.
12 Partes rei vel diffinitionis sunt prius notæ quàm totum vel diffinitum: sed vt partes,& econuerso.1ª.q.85.2.2m.& 3m.
1 Digestio est completio à calore naturali.3ª.q.74.5.3m.
2 Dignitas est de absolutis:ideò est eadem in patre & filio.1ª.q.42.4.2m.
1 Diligentia idem est quod solicitudo,ideò requiritur in omni virtute,sicut etiam solicitudo.22æ.q.54.1 1m.
2 Diluculum potest dici pars diei,& noctis.3ª.q.51.4.3m.
1 Situs est de ratione quantitatis dimensiuę,3ª.q.77.2.c.
2 Additio quantiatis non tollit essentiam dimensionis.3ª.76.8.4m.
3 *Dimensio corrumpitur tripliciter,scilicet per additionem,diuisionem & diminutionem,3ª.q.77.4.o.
4 Quantitas dimensiua est aliquorum dupliciter,scilicet per se: & per accidens vel proprie & similitudinariè:primo modo,conuenit corporibus:sed secundo modo conuenit etiam in aliis.1ª.q.3.1.1m.& 3m.
Dionysius dicit in quadam epistola super Ioānem, q̄ Christus operabatur diuinitus ea quæ sunt hominis:& hoc monstrat virgo supernaturaliter concipiens:& aqua instabilis,terrenorum pedum sustinens grauitatem,3ª.q.28.2.3m.fi.& q.4.5.2.c.
Disciplina est pars potentialis iustitiæ,contenta sub humanitate.22æ.quę.80.3m.
1 Discordia importat disgregationem quandam voluntatum, in diuersa. 22æ.q.37.c.3m.
2 Discordia per se,idest ex intentione deliberata dissentiendi à bono Dei vel proximi,est peccatum mortale:non autem si per accidens. 22æ.q.37.1.c.& q.24.2.2m.
3 Discordia principaliter oritur ex inani gloria:secundariò autem ex inuidia,22æ.q.37.2.o.& q.38.2.c.& q.132.5.o.
1 Dispensatio importat commensuratam distributionem,vel applicationem alicuius communis ad singula.12æ.q.97.4.c.& 22æ.q.88.10.cap.
2 Nunquam dispensandum est in præiudicium boni communis, 12æ. q.97.4.1m.& q.100.8.c.
3 Omnis dispensatio à prælato, debet fieri ad honorem Christi:vel ad vtilitatem ecclesiæ,22æ.q.88.12.c.
4 Infidelis est,qui dispensat non habens intentionem ad bonum commune:imprudēs autem,non habens rationē dispēsandi.12æ. q. 97.4.c.
5 Dispensatio non potest fieri contra præcepta iuris naturalis communia sed tantum contra ea quæ sunt quasi conclusiones eorum.12æ.qu.97.4.3m.& 22æ.q.147.4.1m.
6 Solus Deus potest dispensare in præceptis diuinis, nō autem papa.12æ.q.94.5.2m.& q.97.3.3.1m.& 4.3m.& q.100.8.o.& 22æ.q.89.9.1m.
7 * Omnia præcepta decalogi sunt omnino indispensabilia,etiam à Deo, 12æ.q.99.5.c.& q.100.8.2m.
8 Præcepta continentia intentionem legislatoris.s.conseruationem boni communis,vel ordinem iustitiæ:& virtutis,vt omnia præcepta decalogi:sunt omnino indispensabilia,12æ.q.100.8.o.
9 Cum dispensatur in aliqua lege humana,non fit vt legi humanæ non obediatur,quod esset contra legem naturæ & mandatum diuinum:sed fit vt hoc quod erat lex,non sit lex in hoc casu.22æ.q.8. 8.10.2m.
10 Facilius dispensatur in gradib. prohibitis consanguinitatis & affinitatis,circa personas excellentes,sine acceptione personarum: propter pacem communem,12æ.q.97.4.2m.& 22æ.q.63.2.2m.
11 In publica lege humana nullus potest dispēsare:nisi ille à quo lex habet auctoritatem,vel cui ille commiserit.12æ.q.87.4.3m.
12 Inferior potest dispensare in præceptis superioris quando sibi permittitur à superiori:non autem aliter.12æ.q.97.4.3m.
13 Rectores multitudinis possunt dispensare in legib.humanis quando deficiunt in aliquo casu,vel necessitas imminet:vel quādo nō expedit alicui personæ.12æ.q.96.6.c.& q.97.4.o.& q.100.8.ca.& 22æ.q.88.10.c.2m.& q.89.9.o.& q.147.4.c.1m.
1 Dispositio semper importat ordinem habētis partes,12æ.q.49.1.3m.& 2.1m.
2 Dispositio potest dici tam ratio ordinis rerum in finem, quàm ratio ordinis partium in totum:prouidentia verò,primum tantum, 1ª.q.22.1.c.fi.
3 Dispositio sumitur dupliciter.s.pro genere habitus,& vt diuiditur contra habitum & hoc dupliciter.s. vel vt diuersæ species:vel vt imperfectum contra perfectum,in eadem specie,12æ.q.49.2.3m.
4 Dispositio triplex.s.vel secundum locū,idest prædicamētum situs:vel secundum potentiam,id est,præparatio ad habitum: vel secundum speciem,id est habitus,sed dispositio tertio modo fit habitus,non autem secundo modo,12æ.q.49.1.3m.& 2.3m.& q.c.& q.48.4.4m.
5 Dispositio duplex.s.dispositio remouens:et dispositio perficiens.12æ.q.88.3.c.
6 Dispositio duplex.s.materiæ,et agentis:prima est tantum entium,secunda vero est etiam non entium,vt prædestinatio.1ª.q.23.2.3m.
7 Dispositio dupliciter se habet ad id quod disponit,scilicet vt via ad perfectionem,& vt effectus:secundo modo manet cum perfectione non autem primo modo,3ª.q.9.3.2m.
8 Dispositio tripliciter se habet ad id ad quod disponit,scilicet vt idem in eodem:vt non idem:& vt nec idem nec in eodem,12æ.q.74.4.3m.
9 Dispositio quæ diuiditur contra habitum,vt imperfectum contra perfectum in eadem specie,fit habitus,non autem quæ diuiditur contra habitum,vt diuersa species,12æ.q.49.2.3m.& q.88.4.4m.

10 Omne subiectum dispositionis, vel habitus requirit tria, scilicet compositionem subiecti ex actu & potentia:indeterminationem ad multa:& concursum plurium accidentium.12æ.q.49.4.o.
11 Nulla dispositio vel habitus ad operationes est principaliter in corpore,sed tantum dispositio ad formam,non autem habitus propriè.12æ.q.50.1.o.& 2.c.
12 Difficilè mobile diuersificat habitum à dispositione: non autem ab aliis speciebus qualitatis.12æ.q.49.2 3m.
13 *Habitus vel dispositio non est in Deo nec in Angelis,nec in cælis, nec in elementis,12æ.q.49.4.c.
14 Eiusdem est disponere ad finem: & ad finem perducere, vel per se, vel per suos subditos,12æ.q.98.2.3.c.
15 Dispositio eorum quæ sunt ad finem:attenditur secundum rationem finis,12æ.princip.& q.95.3.c.q.102.1.c.& 22æ.q.33.2.6.c.
16 Omne quod eleuatur ad formam altiorem sua natura: requirit dispositionem supra naturam suam,1ª.q.12.5.c.
17 Quilibet artifex etiam artifex diuinus, intendit operi suo inducere dispositionem optimam respectu sui finis: non autem optimam simpliciter.1ª.q.47.2.1m.& q.91.3.c.
18 Dispsitio patientis est in eodem subiecto cum forma ad quam disponit: non autem dispositio agentis.12æ.q.74.4.3m.
19 Forma non necessariò consequitur dispositionem: nisi per virtutem agentis,quod causat dispositionem.12æ.q.112.3.3m.
20 Dispositio sequitur naturaliter formam & perfectionem, ad quam disponit:licet præcedat eam via generationis.3ª.q.7.13.2m.
21 Prima dispositio materiæ,est quantitatis dimensiua.3ª.q.77.2.c.
22 Dispositio materialis non est causa simpliciter,sed secundum quid.22æ.q.27.3.c.
23 Forma semper est in materia disposita, non quidem respectu primi effectus formæ,scilicet esse actu: sed respectu effectuum posteriorum.1ª.q.76.6.1m.
24 Dispositio est in eodem subiecto cum eo ad quod disponit propinquè. 3ª.q.63.4.1m.
25 Dispositio subiecti est prior naturaliter susceptione formæ: sed est posterior actione agentis.12æ.q.113.8.2m.
26 Omnis dispositio inordinata habet vnitatem specificam à sua causa:sed vnitatem numeralem habet à suo subiecto.12æ.q.82.2.c.
1 Contentio in disputatione importat quandam acrimoniam locutionis. 22æ.q.38.1.c.
2 Disputatio cum infideli intentione confutandi errores,vel causa exercitij,est laudabilis:sed absint rudes:nisi ab infidelibus tententur,22æ.q.10.7.o.
1 Dissentio duplex,scilicet ad se:& ad alterum, & vtraque opponitur paci:sed tantum secunda opponitur concordiæ.22æ.q.29.1.3m.
1 Distantia & propinquitas creaturæ ad Deum,est similitudo vel dissimilitudo:non autem secundum locum.1ª.q.8.1.3m.
2 Corruptibilia plus distant à Deo, quam incorruptibilia: ideò debilius esse recipiunt.1ª.q.65.1.1m.
1 Distinctio duplex,scilicet formalis,idest,specifica,& materialis, id est,numeralis.1ª.q.30.3.c.& q.47.1.2.c.
2 Distinctio numeralis est propter specificam: quia specifica est nobilior.1ª.q.47.2.c.
3 Distinctio formalis,semper requirit inæqualitatem.1ª.q.46.2.c.
4 Omnia quæ dicuntur secundum ordinem ad aliquid: distinguuntur secundum distinctionem eorum ad quæ dicuntur.12æ.q.54.2.c.
5 Prima distinctio rerum à principio fuit solum a Deo, ad perfectionem vniuersi,1ª.q.47.1.o.& 2.c.& q.65.3.2m.
6 Distinctio potentiarum non est secundum materialem, sed secundum formalem distinctionem obiectorum:quæ est secundum rationem.1ª.q.59.2.2m.& q.77.3.3m.q.80.1.2m.& 22æ.q.176.1m.& q.47.5.c.
7 Et quæ non conueniunt in vna potentia, vt differentiæ, generalissima, & materiæ à seipsis distinguuntur.1ª.q.85.1.2m.
8 Omnis distinctio formalis:est per aliquam oppositionem.1ª.q.36.2.c.
9 In diuinis nulla est distinctio realis,nisi per oppositas relationes originis.1ª.q.27.princip.& q.28.3.c.& q.29.4.c.& q.30.2.c.& q.32.3.c.3m.& q.36.2.c.1m.& q.40.2.3.o.& q.39.5.c.
10 Distinctio realis in personis diuinis, stat cum identitate essentiæ, 1ª.q.39.1.o.
11 Distinctio in diuinis personis non est per diuisionem alicuius communis:quia essentia cōmunis remanet indiuisa: sed oportet distinguentia constituere personas,1ª.q.40.2.2.3.c.
12 Distinctio diuinarum personarum est minima secūdum quantitatem:et est maxima secundum dignitatem,& causalitatem,1ª.q.40 2.3m.
13 Proprietates in diuinis determinant & distinguunt personas, non autē essentiam,1ª.q.40.1.2m.
14 Personæ diuinæ constituuntur & distinguuntur per origines: sed primò & principalius per relationes,1ª.q.40.2.c.fi.
15 Relatio vt relatio non constituit nec distinguit personas diuinas,sed vt diuina,1ª.q.40.2.o.
16 Remotis relationibus,personæ diuinę non distinguerentur,1ª.q.40.3.o.& 3ª.q.3.3.3m.
17 Relationes diuinæ distinguntur ab inuicem realiter,re relatiua:non autem re absoluta,1ª.q.28 3.o.& q.30.1.c.& 2.c.
1 Diuersitas.In Deo nulla est diuersitas,1ª.q.31.2.1.c.1m.
2 Diuersitas speciei,sumitur a forma,12æ.q.23.1.c.& q.54.1.1m.
3 Materia secundum se diuersificat genus: sed distinctio materiæ per quantitatem diuersificat tantum indiuidua,1ª.q.50.4.c.& 12æ.qu.23.1.c.& q.54.1.1m.
4 Diuersitas materiæ diuersificans formam: diuersificat speciem, 22æ.qu.154.1.1m.
1 Diuinatio non dicitur si quis prænunciet ea quæ ex necessitate eueniunt, vel vt in pluribus, quæ humana ratione prænosci possunt ex causis:neque etiam quis futura aliqua contingentia, Deo reuelante cognoscat: tunc enim non ipse diuinat,idest quod diuinum est facit:sed magis quod diuinum est suscipit,22æ.q.95.1.c.fi.
2 Considerare huiusmodi effectus contingētes in seipsis antequam fiant, non est alicuius diuini,sed est Dei proprium, qui solus in sua æternitate videt ea quæ futura sunt quasi præsentia,22æ.q.95.1.c.
3 Si quis huiusmodi futura prænunciare,aut prænoscere quocunque modo præsumpserit,nisi Deo reuelante:manifestè vsurpat sibi quod Dei est,& ex hoc aliqui diuini dicuntur,22æ.q.95.1.c.
4 Diuini enim dicti sunt,secundum Isidorum,quasi Deo pleni: diuinitate enim se plenos simulant,& astutia quadam fraudulentiæ, hominibus futura coniectant,22æ.q.95.1.c.
5 Homo habet naturalem inclinationem,ad cognoscendum futura,secundum modum humanum:non autem secundum indebitum diuinationis modum,22æ.q.95.1.3m.
6 Diuinatio non dicitur ab ordinata participatione alicuius diuini, sed ab indebita vsurpatione eius,quod Dei est,22æ.q.95.1.c.1m.
7 Si huiusmodi diuinatio causetur ex reuelatione dæmonum,cum quibus pacta habentur,vel expressa,quia ad hoc inuocantur,vel tacita, quia huiusmodi diuinatio extenditur ad id, ad quod se non potest extendere:erit diuinatio illicita & superstitiosa,22æ.q.95.6 fi.
8 Diuinatio igitur est indebita vsurpatio pronunciandi futuros euentus, 22æ.q.95.1.o.
9 Diuinatio semper est peccatum: quia semper in malam partem accipitur,secundum Hieronymum,22æ.q.95.1.c.fi.
10 Omnis diuinatio prouenit ex operatione dæmonum: ideo est species superstitionis,22æ.q.95.2.o.& 3.c.princip.
11 Diuinatio est species curiositatis,ratione finis:sed quo ad modum operis,est species superstitionis,22æ.q.95.2.1m.
12 Genus diuinationis triplex.s.necromātia,augurium,& sortilegium:quorum quodlibet multas habet species,22æ.q.95.3.c.
13 Diuinatio facta per inuocationem dæmonum,per astra,omnia auguria, vel sortes non est licita,sed superstitiosa,22æ.q.95.o.& 5.q.96.1.o.
14 Dæmones possunt diuinare verum tripliciter,s.subtilitate naturæ,reuelatione,& experientia,1ª.q.64.1.5m.& 22æ.q.172.1m.& 6.o.
Diuinum prædicatur de essentia:& de personis diuinis,3ª.q.16.3.3m.
1 Diuisio duplex: scilicet secundum quantitatem, & secundum formam:prima est posterior vno:secunda verò prior:ideo diffinit vnitatem,1ª.q.30.3.c.
2 Continuum mathematicè diuiditur in infinitum, secūdum eandem proportionem:non autem secundum eandem quantitatem,sed per minorem,1ª.q.48.4.3m.& 12æ.q.85.2.c.
3 Vnumquodque potest per se diuidi, secundum illud quod in eius ratione continetur:non autem per alia,12æ.q.95.4.c.
4 Res diuiditur per se per id solum quod conuenit ei secundum genus. 12æ.q.18.7.c.
5 Partes diuisionis vniuocæ,sunt coæquæ secundum rationem generis,licet altera earum sit prior secundum rem: sed in analogis, vna earum semper est prior re & ratione.12æ.q.61.1.1m.
6 Omnis pluralitas sequitur aliquam diuisionem.1ª.q.30.3.c.
7 Diuisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, & secundum rationem,vt species animalis,& coloris: aliqua simul secundum rationem:sed vnum est prius secundum rem,vt species numeri, figuræ, & motus:aliqua quorum vnum est prius alio secundum rem & secundum rationem,vt substantia accidente, 1ª.q.77.4.1m.& 12æ.q.29.3.1m.
1 Diuitiæ duplices,scilicet corporales,& spirituales, secundæ sunt veræ,non autem primæ.22æ.q.126.1.3m.
2 Diuitiæ duplices,scilicet naturales,& artificiales:primæ appetuntur finite,secundæ dum habentur,appetuntur finite,sed dum non habentur infinite.12æ.q.2.1.c.3m.& q.30.40.
3 Diuitiæ causant tria mala,quæ vitantur per paupertatem,scilicet solicitudinem,elationem,& amorem earum.22æ.q.188.7.c.
4 Diuitiæ non sunt finis œconomicæ:sed bene viuere.22æ.q.50.3.1m.
5 Diuitiæ inquantum prosunt ad virtutes, sunt bonæ: sed sunt malæ inquantum impediunt:similiter & paupertas.22æ.q.126.1.3m.
6 Deus dat aliquibus abundantiam diuitiarum,vt meritum bonæ dispensationis acquirant,22æ.q.117.1.1m.& q.126.1.3m.
7 Difficile inter diuitias,charitatem seruare:quia impediunt eam principaliter alliciendo animum, & distrahendo. 22æ.qu.186.3.4m.& quæstion.188.7.c.
8 Diuitiæ sunt viles,vanæ,& mutabiles:& ideô debēt contemni.22æ. quæstion.126.1.3m.
9 Diuitiæ de consilio abdicantur per perpetuam paupertatem,delitię carnis per perpetuam castitatem:& superbia vitæ,per obedientiæ seruitutem,12æ.q.108.4.c.fi.& 22æ.q.286.6.o.
Diuturnitas auget amorem amici præsentis, absentis autem diminuit.22æ. q.49.2.2m.

1 Docere est actus vitæ actiuæ,quo ad actum exteriorem, & interiorem,vt dirigit ad opus:sed est actus contemplatiuæ, secundum actum interiorem absolutè.22æ.q.191.3.o.
2 Docere dicitur dupliciter,scilicet principaliter infundendo lumen, & instrumentaliter dirigendo. Secundum conuenit Angelis illuminando alios de reuelatis,& homini exterius adminiculando,proponendo exempla,vel applicando principia conclusioni: primum autem soli Deo.1ª.q.107.1.o.q.117.1.o.& 22æ.q.173.2.c.& 3ª.qu.69.5.2m.
3 Christus conuenienter multa docuit in parabolis propter tria, scilicet tum quia connaturale est homini,per sensibilia deuenire in cognitionem intelligibilium:tum propter simplicitatem quorundam audientium, tum etiam vt indignis diuina mysteria occultarentur. 3ª.quæstion.42.3.c.
4 Docere per modum exhortationis priuatè, conuenit mulieri, non autem publicè prædicare.22æ.q.177.2.o.3ª.q 55.1.3m.& q.67.4.2m.
5 Nullus potest seipsum propriè docere.1ª.q.117.1.4m.
6 Docere habet duplicem materiam,scilicet scientiam, & discipulum: ideò construitur cum duplici accusatiuo.22æ.q.181.3.c.
7 Ad docendum alios in diuinis tria requiruntur, scilicet plenitudo cognitionis,vis probandi,& pronunciatio.22æ.q.111.4.c.
8 Prædicator docendo debet facere tria, scilicet instruere,delectare, & flectere.22æ.q.177.1.c.

1 Docilitas est aptitudo benè acquirendi rectam opinionem ab alio, sicut solertia a seipso.22ᵉ.q.48.c.& q.49.3.o.& 4.c.
2 Docilitas secundum aptitudinem, est a natura. Sed ad eius consummationem,plurimum valet studium, scilicet, frequenter & reuerenter, animum applicando documentis maiorum, non negligendo ea per ignauiam,nec contemnendo per superbiam,22ᵉ.q.49.3.2ᵐ.
1 Doctor primus et principalis doctrinæ spiritualis,et fidei fuit Christus 3ᵃ.q.7.7.c.
2 Christus fuit verissimè doctor,martyr,et virgo.22ᵉ.q.152.4.c.
3 Quia Catholicæ veritatis doctor, non solum prouectos debet instruere sed ad eum pertinet etiam incipientes erudire, propositum nostrum in hoc opere est,ea quę ad Christianam religionem pertinent eo modo tradere, secundum quod congruit eruditioni incipientium, 12. Prolo.princip.& 22ᵉ.q.189.1.4ᵐ.
4 Auctoritas sacræ scripturæ, auctoritati cuiuscunque doctoris præfertur.1ᵃ.q.1.8.2ᵐ.
1 Doctrina tripliciter est occulta,scilicet ex intentione docentis propter inuidiam vel turpitudinem rei:secundò,quia paucis ostenditur: tertiò ex modo, scilicet figuraliter. Sed doctrina Christi fuit occulta,tertio modo tantum.3ᵃ.q.42.3.c.
2 In doctrina sacra,multa occultantur, maximè infidelibus, ne irrideantur.1ᵃ.q.1.9.3ᵐ.fi.& 22ᵉ.q.40.3.c.
3 Christus noluit scribere doctrinam suam,triplici ratione,scilicet propter dignitatem Christi, propter excellentiam doctrinæ, & propter spiritualitatem eius.3ᵃ.q.42.4.o.
4 Diuina doctrina dicitur,lac triplici ratione,scilicet propter pulchritudinem,propter dulcedinem,& propter sumendi facilitatem,22ᵉ.quæstion.189.1.4ᵐ.
5 Doctrina ostenditur esse vera,per hoc quòd consonat rationi.Et similiter lex.12ᵉ.q.98.1.c.
6 Homo adiuuatur & impeditur interius à doctrina dupliciter, scilicet propter virtutem & culpam doctorum,vel auditorum, 22ᵉ.qu.177.1.3ᵐ.& q.189.1.4ᵐ.& 10.o.
7 Nomen doctrinæ & disciplinæ, ad inquisitionem cognitionis pertinet. Nam doctrina est actio eius,qui aliquid cognoscere facit. Disciplina autem est receptio cognitionis ab aliquo.Et debet esse à facilioribus 22ᵉ.q.189.1.4ᵐ.
1 Dolor est passio animæ in appetitu sensitiuo vel intellectiuo.12ᵉ.q.35.1.o.& 3ᵃ.q.84.8.9.o.& q.85.1.c.
2 Dolor interior,est simpliciter maior dolore exteriori, 12ᵉ.q.35.7.o.& q.37.1.3ᵐ.
3 Dolor magis fugitur,quo amatur voluptas: quia minor est amor voluptatis,quam amor conseruationis sui, cui correspondet doloris fuga. 12ᵉ.q.29.3.1ᵐ.& q.35.6.o.& c.fi.& 22ᵉ.q.123.11.c.& q.138.1.c. & quæst. 142.3.2ᵐ.
4 Sicut dolor minuitur ex diuturnitate,sic timor ex præmeditatione,12ᵉ. q.42.5.c.
5 Innocentia patientis minuit dolorem,quo ad numerum,quia non dolet de tot.Sed auget intensiuè per se,quia magis indignè,3ᵃ.q.46.6.5ᵐ.
6 Dolor & tristitia,sunt tantum de contrariantib.voluntati.1ᵃ.q.103.7.c.
7 Tristitia est species doloris, consequens interiorem apprehensionem tantum.Sed dolor consequitur ad omnem apprehensionem,12ᵉ.q.35.2.o.& 7.c.& 3ᵃ.q.15.6.c.
8 Omnis dolor & tristitia,secundum se sunt mala. Sed præsupposita præsentia mali,sunt bona,12ᵉ.q.39.1.o.& q.59.3.o.& .3.4.15.5.6.o.
9 Dolor & tristitia,possunt esse bona,honesta,& vtilia,ratione fugæ mali,12ᵉ.q.39.2.3.o.et 3ᵃ.q.15.6.2ᵐ.et 3ᵐ.et q.46.6.2ᵐ.
10 *Impossibile est aliquam tristitiam vel dolorem, esse summum malum. 12ᵉ.q 39.4.o.
11 Dolor et gaudium sensitiui,nullo modo possunt esse simul, quia semper cõtrariantur,saltem secundum motum cordis,secundum dilationem et constrictionem.3ᵃ.q.84.9.2ᵐ.
12 Ad dolorem requiruntur duo, scilicet coniunctio mali et perceptio eius,12ᵉ.q.35.1.7.c.et q.41.3.c.et 3ᵃ.q.15.6.o.
13 Malum coniunctum,est magis causa doloris et tristitiæ,quàm bonum amissum,12ᵉ.q.36.1.o.
14 Malum coniunctum, causat dolorem vt finis, sed amor vt vnde principium primum, et aliquando concupiscentia, sed odium vt principia secundum.12ᵉ.q.36.2.o.et 4.c.
15 Appetitus vnitatis,non cuiuslibet,sed eius quæ est de perfectione naturæ,causat dolorem.12ᵉ.q.36.3.o.
16 Potestas maior non tollens inclinationem,sed repugnans ei, causat dolorem,inquantum infert malum.12ᵉ.q.36.4.o.
17 Passio Christi, ratione defectus humani causat in nobis dolorem et tristitiam,sed ratione begnitatis Dei causat lætitiam.22ᵉ.q.82.4.1ᵐ.
18 In Christo fuit verus dolor sensibilis.3ᵃ.q.15.5.o.et q.46.6.c.
19 Dolor Christi in passione peruenit vsque ad rationem superiorem,3ᵃ. q.46.8.o.
20 Dolor Christi non impediebat delectationem fruitionis eius, nec econuerso,3ᵃ.q.15.5.3ᵐ.et 6.c.et 9.3ᵐ.q.46.6.c.fi.et 2ᵐ.et 8.o.
21 Dolor Christi interior et exterior fuit maximus.3ᵃ.q.46.7.o.et q.48.2.c.
22 Christus doluit pro omnibus peccatis simul.3ᵃ.q.46 6.4ᵐ.
23 Christus magis dolebat de miseriis nostris,quàm de passione sua,3ᵃ:qu. 46.6.4ᵐ.
24 Dolor Christi fuit maior dolore cuiuscunq; ɔtricti,3ᵃ.q.46.6.3ᵐ.et 4ᵐ.
25 Dolor Christi fuit maior dolore Adæ,si passus fuisset in innocentia. 2ᵃ. q.46.6.3ᵐ.
26 Dolor et tristitia,nullo modo sunt in Deo.1ᵃ.q.20.1.2ᵐ.
27 Mater Christi peperit sine dolore,et cum maxima iocunditate. 22ᵉ.qu. 164.2.3ᵐ.et 3ᵃ.q.33.6.o.
28 Beati non dolent de malis quæ fecerunt.12ᵉ.q.59.3.1ᵐ.et 3ᵃ.q.84.8.c.
Dolus propriè accipitur tantum in malo, sed abusiuè in bono.22ᵉ.quæst. 55.4.1ᵐ.
2 Dolus principaliter est in verbis.22ᵉ.q.55.4.2ᵐ.et 5.c.
3 Dolus fit tripliciter,scilicet,corde, ore, et opere.Sed fraus propriè est tantùm in factis.22ᵉ.q.55.4.2ᵐ.et 5.c.q.111.3.2ᵐ.q.118.8.c.2ᵐ.

1 Dominatio significat tria,scilicet libertatem rigidam, et inflexibilem gubernationem, et appetitum et participationem veri dominij.1ᵃ.q.108.5.2ᵐ.
2 Dominationes præcipiunt,potestates ordinant,et principatus dirigunt 1ᵃ.q.108.5.3ᵐ.
1 Dominicus potest prædicari de qualibet re Christi, non autem de homine Christo.3ᵃ.q.16.3.o.
1 Deus est principium et finis,et est realiter Dominus omnium, quia creatura subiicitur ei realiter.1ᵃ.q.13.7.5ᵐ.et 3.q.35.5.c.
2 Dominium conuenit Deo realiter ab æterno, quo ad potestatem, non autem quo ad relationem. Sed fundamentum relationis dominij est potestas.1ᵃ.q.11.7.1ᵐ.et 6ᵐ.et 8.1ᵐ.
3 Sola creatura rationalis habet dominium sui actus. 12ᵉ.q.1.1.2.c.et qu.6. 2.2ᵐ.et q.15.2.c.
4 Homo est dominus suarum operationum, per intellectum et voluntatem.12ᵉ.q.1.1.c.q.6.2.2ᵐ.et q.21.2.c.q.109.2.1ᵐ.et 22ᵉ.q.158.2.3ᵐ.
5 Sumus domini nostrorum actuum, secundum quod possumus hoc vel illud eligere.Ideò non sumus domini appetitus vltimi finis. 1ᵃ.quæst. 82.1.3ᵐ.
6 Homo in statu innocentiæ habuisset dominium super alia animalia imperando,et vtendo liberè,non autem super Angelos.1ᵃ. qu.96.1.2.o.
7 Nec habuisset dominium seruile super homines, sed dominium liberorum.1ᵃ.q.92.1.2ᵐ.q.96.4.o.et 22ᵉ.q.164.2.c.1ᵐ.et q.189.6.2ᵐ.
8 Dominium et prælatio,introducta sunt ex iure humano,22ᵉ.quæ.10.1.et q.12.2.c.
9 In simonia transfertur dominium, non autem in furto, nec in rapina, nec in vsuris,22ᵉ.q.78.3.c.3ᵐ.
1 Domus non est vnum simpliciter,sed aggregatione.Nec forma eius quæ est compositio vel ordo dat esse et speciem toti,et cuilibet parti eius 1ᵃ.q.76.8.c.
Donatus hæreticus rebaptizans, est condemnatus in concilio Toletano. 3ᵃ.q.66.8.c.
Donec quandoque significat tempus certum,quandoque verò tempus infinitum,3ᵃ.q.28.3.3ᵐ.
1 Donum est proprium nomen spiritus sancti,1ᵃ.q.38.2.o.
2 Donum est nomen personale indiuinis,1ᵃ.q.38.1.o.
3 In nomine Domini importatur proprietas originis Spiritus sancti quæ est processio,1ᵉ.q.38.2.2ᵐ.
4 Donum importat distinctionem personalem,secundum quod est alicuius,secundum origniem.Sed Spiritus sanctus dat secundum quòd est sui ipsius,1ᵃ.q.38.1.1ᵐ.
5 Donum dicitur tripliciter,s.per identitatem,secundum originem,& secundum subiectionem.Primo modo conuenit essentiæ Dei,secundo personis tertio creaturis tantum,1ᵃ.q.38.1.1ᵐ.&.2ᵐ.& 3ᵐ.
6 Spiritus sanctus est ratio omnium donorum Dei, quorum principium est voluntas Dei,1ᵃ.q 38.2.o.& q.43.5.1ᵐ.
7 Omnia dona sub ratione doni,manifestant Spiritum sanctum. Sed secũdum speciem doni, aliqua dona manifestant filium, vt sapientia, & scientia,1ᵃ.q.43.5.1ᵐ.
8 Dona Spiritus sancti sunt tantum septem,s.sapientia,intellectus,consilium fortitudo,scientia,pietas,& timor Domini,12ᵉ.q.68.4.o.& 22ᵉ. q.8.6.o.& q.45.2.3ᵐ.
9 Et numerantur partim secundum dignitatem eorum,& partim secundũ materias,12ᵉ.q.68.7.o.
10 Circa materias omnium virtutum,oportet esse aliquod de septem donis,12ᵉ.q.68.4.7.c.& q.69.1.3ᵐ.
11 Septem dona perficiunt hominem, vt sequatur motum Dei,virtutes autem perficiunt,vt sequatur motum rationis,12ᵉ.q.68.c.& q.69.1.c.& 22ᵉ.q.8.5.c.& q.19.9.c.& q.52.1.3.c.& q.121.1.c.& q.139.1.c.& 3ᵃ.qu.7. 5.c.1ᵐ.
12 Omnia septem dona,sunt priora virtutibus intellectualibus & moralibus,ordine perfectionis & dignitatis:sed èconuerso ordine generationis & dispositionis,12ᵉ.q.68.8.3ᵐ.
13 Et sunt dona Spiritus sancti, secundum quòd charitate informantur. Ideo eis nullus malè vtitur,12ᵉ.q.68.8.3ᵐ.
14 Septem dona excellunt omnes virtutes morales & intellectuales, sed excelluntur à virtutibus theologicis,12ᵉ.q.68.8.1.o. & qu.69.1.1ᵐ.& 22ᵉ.q.9.1.3ᵐ.q.19.9.4ᵐ.& q.81.2.1ᵐ.
15 Omnia septem dona,præsupponũt tres virtutes theologicas,sicut quasdam radices,ad quas pertinent,sicut & earum deriuationes,12ᵉ.q.68. 4.3ᵐ.& 8.c.3ᵐ.& 22ᵉ.q.19.9.4ᵐ.& q.139.2.2ᵐ.
16 Dona sunt principia virtutum intellectualium,& moralium,22ᵉ.quæst. 19.9.4ᵐ.
17 Omnia septem dona sunt connexa, quia habens vnum,habet omnia, & charitatem,& èconuerso,12ᵉ.q.68.5.o.& 22ᵉ.q.19.9.c.& q.139.1.2ᵐ. & 3ᵃ.7.5.3ᵐ.
18 Dona sunt in omnibus viribus hominis,in quibus sunt virtutes, 12ᵉ.qu. 68.4.5.7.c.
19 Donorum tria sunt in parte appetitiua,s.donum fortitudinis, pietatis, & timoris,reliqua,verò in parte cognoscitiua,22ᵉ q.8.6.c.
20 Dona quorum vnum dirigit alterum,combinatur simul,12ᵉ.q.68.7.4ᵐ.
21 Septem dona sunt habitus in anima,12ᵉ.q.68.3.o.
22 Septem dona sunt necessaria ad finem supernaturalem,non autem ad finem naturalem,12ᵉ.q.68.2.o.q.3.1ᵐ.& 3ᵐ.
Septem dona habent duplices actus,vnum in via,& alium in patria, 12ᵉ.q. 68.6.2ᵐ.
23 Omnia septem dona, in patria habebunt actus suos circa ea quæ pertinent ad vitam contemplatiuam,non autem circa ea quę pertinent ad vitam actiuam,12ᵉ.q.68.6.3ᵐ.
24 Omnia septem dona manent in beatis secundum essentiam, non circa idem,nec cum eodem actu,12ᵉ.q.68.6.o.& 22ᵉ.q.8.7.o.& q.139.1.2ᵐ. & 3ᵃ.q.7.3ᵐ.
25 Dona Dei secundum diuersas rationes emanant à bonitate, misericordia,liberalitate,& iustitia,1ᵃ.q.21.q.3.c.& 22ᵉ.q.31.1.2ᵐ.& 3ᵐ.
26 Præcipuum omnium donorum Dei,fuit filius eius,12ᵉ.q.102.3.c.
27 Remissio peccatorum est maius donum Dei, quam innocentia ex parte recipien

recipientis, sed econuerso ex parte dati. Ideò pœnitens magis tenetur ad gratiarum actiones,quam innocens.1ᵃ.q.20.4.4ᵐ.et 22ᵉ.q.106 2.o.et 3ᵃ.q.88.2.3ᵐ.et q.89.2.3ᵐ.
1 Dormiens quandoque syllogizat,licet semper cum aliquo errore, 1ᵃ.qu. 84.8.2ᵐ.et 22ᵉ.q.154.5. 2ᵐ.
2 *Interdum similitudinibus rerum inhærem us,sicut rebus ipsis,vt patet dormientibus,1ᵃ.q.55.5.3ᵐ.fi.et 22ᵉ.q.154.5.c.
1 Dotes animæ sunt tres,scilicet,visio,fruitio, et comprehensio.Et dotes corporis sunt quatuor,scilicet subtilitas,agilitas,claritas, et impassibilitas,1ᵃ.q.12.7.1ᵐ.et 3ᵃ.q.45.1.3ᵐ.
2 Dotes corporis procedunt ex virtute animæ glorificatę,secundũ quod anima causat quatuor in corpore,scilicet esse substantiale,vires,formas secundarias,scilicet accidentales, et motum expeditum,3ᵃ.q.28. 2.3ᵐ.et q.45.2.c.
3 Christus antè resurrectionem non habuit dotes corporis secundum habitum, sed tantum actus supernaturaliter, contra Vgonem de sancto Victore,3ᵃ.q.28.2.3ᵐ.et q.45. 1.3ᵐ.et 2.o.et q.81.3.c.
1 Dubitatio dicitur dupliciter,scilicet, motus rationis supra vtranq; partẽ cõtradictionis, cum formidine determinandi alteram partem eius, et formido affectus ad aliquod terribile sustinendum. Prima non fuit in Christo, sed secunda non secundum rationem sed secundum sensualitatem,3ᵃ.q.18.4.1ᵐ.et 2ᵐ.
2 Dubitatio non potest esse in Deo,nec in Angelis,3ᵃ.q.18.4.1ᵐ.
3 Dubitatio duplex,scilicet infidelitatis, et admirationis. Secunda fuit in matre Christi,non autem prima.3ᵃ.q.27.4.2ᵐ.et q.30.4.2ᵐ.
4 Dubia de personis debent in meliorem partem interpretari determinando,de reb.autem in partem veriorem,supponendo,22ᵉ.q.60.4.o.
1 Duellum est illicitum.Et magis conuenit ei ratio sortium,quàm iudicio cum ferro caudenti.* Iudicia tamen huiusmodi sunt prohibita,quia sunt de occultis,quæ diuino iudicio reseruantur.22ᵉ.q.95.8.3ᵐ.
2 Deus quandoque abscondit dulcedinem suam à bonis,vt eam ardentius quærant,12ᵉ.q.112.5.c.
1 Dulia est honor et seruitus debita creaturæ, sed latria est honor et seruitus debita soli Deo:ideò differunt specie,22ᵉ.q.103.3.o.
2 Dulia sumitur dupliciter,scilicet communiter, vt exhibet reuerentiam omni homini,ratione cuiuscunque excellentiæ vel propriæ, scilicet tantum vt reuerentiam exhibent serui domino.Prima habet diuersas species secundum diuersitatem excellentiæ, vt pietatem, obseruantiam et huiusmodi: non autem secunda, sed est species obseruantiæ, quæ est ad omnes dignitate excellentes,22ᵉ.q.103.3.c.et 4.o.
1 Duo dicitur,quasi habens dualitatem non in alio,sed in ipso de quo prædicatur duo,3ᵃ.q.17.1.6ᵐ.
2 Duo aliquando pro vno accipiuntur,1ᵃ.q.60.1.c.
3 Vnum aliquando habet vim duorum,1ᵃ.q.39.2.c.4ᵐ.
1 Duplicitas cordis,est aliud ostẽdere,et aliud intendere,22ᵉ.q.109.2.4ᵐ. et q.111.3.2ᵐ.
2 Duplicitas vt est vertibilitas animi ad diuersa, est aliquid consequens luxuriam,sicut et inconstantia,22ᵉ.q.53.6.2ᵐ.
1 Protentio durationis videtur attendi secundum operationem magis quàm secundũ esse,sicut et tempus est numerus motus.1ᵃ.q.10.1.2ᵐ.fi.
2 Duratio pœnæ respondet culpæ ex parte maculæ,et non ex parte actus 12ᵉ.q.87.4.3ᵐ.
3 Duratio pœnæ non respondet durationi culpæ, nec in iudicio diuino, nec humano,12ᵉ.q.87.3.1ᵐ.
4 Duratio Dei,æternitas,et essentia eius,sunt eadem res,1ᵃ.q.10.2.o.
1 Durities est in sacramento Eucharistiæ,sine materia,3ᵃ.q.77.7.2ᵐ.

E

Eadem eidem,sunt eadem inter se,tunc solum, quando in tertio sunt eadem re et ratione,1ᵃ.q.28.3.1ᵐ.

1 Ebrietas dicitur dupliciter,scilicet,defectus rationis, ex nimio potu vini,et actus causans eum.Secunda est peccatum,non autem prima,22ᵉ.q.150.1.o.
2 Ebrietas nescientis potentiam vini, non est peccatum: scientis autem, sed non credentis inebriari,est peccatum veniale.Aliter verò est peccatum mortale,12ᵉ.q.88.5.1ᵐ.et 22ᵉ.q.150.1.2.o.
3 Dans vinum prono ad ebrietatem,scienter peccat,22ᵉ.q.150.1.2ᵐ.
4 Ebrietas est species gulæ,diuisa contra commessationes, 22ᵉ.qu.150.1.c.
5 Ebrietas non est grauissimum peccatorum,22ᵉ.q.150.3.o.
6 Ebrietas voluntaria in sua causa,non excusatur totaliter à peccato,nec totaliter excusat sequens peccatum,12ᵉ.q.77.7.c.3ᵐ.
7 *Ebrietas sine peccato,tollit totam culpam actus sequentis,sicut fortè accidit de Loth.et Noe.22ᵉ.q.150.1.4.c.
8 Loth culpandus est,non quantmm ille incestus, sed quantum ebrietas meruit,22ᵉ.q.150.4.c.fi.
9 Ebrietas cum peccato,diminuit culpam actus sequentis,inquantum diminuit voluntarium,12ᵉ.q.76.4.2ᵐ.et 4ᵐ.et 22ᵉ.q.150.4.o.
10 Vitium contrarium ebrietati,est peccatum,scilicet,abstinere à vino,in magnum grauamen naturæ scienter.Et caret nomine,22ᵉ.q.150.1.3ᵐ.
11 *Ebrius homicida,meretur duplices maledictiones,propter duplex peccatum.Vel secundum legem Pitæaci.*qui id sua lege sanciuit,non respiciendo ebriosi veniam, sed vtilitatem contra quam ebrius peccat, 12ᵉ.q.76.4.4ᵐ.et 22ᵉ.q.150.4.1ᵐ.
1 Ecclesia dicitur dupliciter,scilicet militans,et triumphans, 3ᵃ.q.68.9.o.
2 Corpus ecclesiæ mysticum,consistit ex hominibus,et Angelis,ex viatoribus et beatis,3ᵃ.q.8.4.c.2ᵐ.
2 Vna est ecclesia omnium fidelium,noui et veteris testamenti. Nec synagoga fuit concubina,sed vera sponsa,et vxor Christi,3ᵃ.q.8.3.3ᵐ.
4 Decor ecclesiæ principaliter consistit in notioribus, ad quem etiam actus exteriores pertinent,inquãtum ab interiori decore progrediuntur, vel ipsum conseruant,12ᵉ.q.101.2.c.3ᵐ.
3 Ecclesia potest condere legem, in pertinentibus ad cultum Dei, & ad subiectionem infidelium,& rerum suarum,12ᵉ.q.10.10.c.&q.66.8.2ᵐ.
6 Solus Christus fundauit ecclesiam, cuius ministerium commisit Petro, & successoribus eius,in ædificationem,& non in destructionem.22ᵉ. q.88.12.2ᵐ.
7 Nullus prohibetur ingredi ecclesiam, & audire verbum Dei vsque ad missam catechuminorum,3ᵃ.q.83.4.4ᵐ.
8 In casu necessitatis,licet vendere, aut emere terram, vbi quondam fuit ecclesia,22ᵉ.q.100.4.1ᵐ.& 2ᵐ.& 3ᵐ.

1 Ecclesiasticus liber pertinet ad legem veterem,22ᵉ.q.16.1. art.5.
2 Ecclesiasticus liber non computatur inter canonicas scripturas, apud Hebræos,1ᵃ.q.89.8.2ᵐ.
Eclipsis apparens in passione Christi,fuit quintupliciter miraculosa:scilicet primò,quia secundum Dionysium & astrologos, naturalis eclipsis solis,per interpositionem lunæ,nunquam accidit, nisi tempore cõiunctionis solis & lunæ, quæ tunc non fuit.Secundò, quia cum circa horam sextam luna fuisset simul cum sole in medio cæli, in vesperis apparuit in suo loco,id est in oriente opposita soli.Tertiò,quia tunc luna iam pertrãsiuerat solem,& distabat quasi per medietatem circuli,in oppositione existens.Quartò, quia tunc luna miraculosè ab oriente versus occidentem rediens,non pertransiuit solem, vt esset eo occidentalior:sed postquam peruenit ad terminum solis, reuersa est versus orientem.Quintò,quia secundum Chrisostomum, tribus horis tunc tenebræ remanserunt,cum eclipsis solis in momento pertransiat,3ᵃ.q.44.2.2ᵐ.
Educi de potentia,est fieri in actu,quod prius erat in potentia: & dependet a materia,& fit per agens naturale,1ᵃ.q.90.2.2ᵐ.
1 Quilibet effectus Dei,est æqualiter à tota trinitate,1ᵃ.q.32.1.c.& 3ᵃ.quæ. 23.2.c.
2 Omnis effectus repræsentat æqualiter causam suam,1ᵃ.q.45.7.c.
3 *Nullus effectus,est de specie suæ causæ,22ᵉ.q.110.1.c.fi.& 3ᵐ.
4 Omne signum corporale,est effectus signati,vel procedit ab eadem causa,22ᵉ.q.95.5.c.
5 Effectus positiuus,prior est effectu priuatiuo,ordine formæ: sed ordine materiæ est econuerso,3ᵃ.q.62.6.3ᵐ.& q.70.4.c.
6 Impossibile est quod illud quod est per accidens, sit effectus per se alicuius virtutis cælestis vel alterius agentis naturalis, 1ᵃ.qu.116.1.c.& 22ᵉ.q.95.5.c.
1 Aegritudo non est pura priuatio.Sed dicit humores inordinatè dispositos,12ᵉ.q.82.1.1ᵐ.
2 Aegritudo non est æqualiter in omnib.sicut nec causa eius,12ᵉ.82.4.2ᵐ.
1 Electio pertinet determinatè ad vnam potentiam, scilicet ad voluntatem,1ᵃ.q.83.3.c.
2 Electionem rectam agit sola virtus,quæ est in parte appetitiua,12ᵉ. q.58.1.2ᵐ.& 4.c.
3 Electio sequitur inquisitionem,in hominibus tantum, 1ᵃ.q.22.1.1ᵐ.q.59. 3.1ᵐ.& q.6.2.1ᵐ.& 3ᵃ.q.18.4.2ᵐ.& q.34.2.2ᵐ.
4 Electio est tantum de possibili,12ᵉ.q.13.5.o.
5 Electio non est de vltimo fine,sed tantum de iis quæ sunt ad finem, 1ᵃ.q. 82.1.3ᵐ.& 12ᵉ.q.13.3.o.& 4.6.c.& 22ᵉ.q.24.1.3ᵐ.q.33.1.2ᵐ.& q.47.1.1. 2ᵐ.& 3ᵃ.q.18.4.c.
6 Electio est tantum de actibus humanis, vel de alia re cum actu humano, 12ᵉ.q.13.4.o.& 5.c.
7 Ad bonam electionem requiruntur duo, scilicet intentio debiti finis per virtutes morales, & recta præacceptio eorum quæ sunt ad finem per prudentiam. 12ᵉ.q.56.4.4ᵐ.& q.57.5.c.& q.58.4.c.& 22ᵉ.qu.47.1. 2ᵐ.& q.54.2.c.
8 Intentio & electio differunt,quia prima est respectu finis,secunda verò est eorum quæ sunt ad finem,12ᵉ.q.13.4.c.
9 Iudicium liberi arbitrij,est actus electionis.1ᵃ.q.83.3.2ᵐ.
10 Homo nihil eligit de necessitate,sed liberè, 1ᵃ.q.115.4.c.& 12ᵉ.q.13.6.c. & 22ᵉ.q.104.1.c.
11 Homo est liberi arbitrij in eligendo,non autem in prosequendo respectu omnium.1ᵃ.q.83.1.4ᵐ.
12 Electio conuenit Christo.3ᵃ.q.11.3.1ᵐ.& q.18.4.o.& q.34.2.2ᵐ.
13 Electio conuenit Deo,respectu creaturarum,non autem respectu sui.3ᵃ q.18.4,1ᵐ.& 2ᵐ.
14 Electio Dei est etiam non entium,non autem nostra.1ᵃ.q.23.4.2ᵐ.
15 Quos Deus ad aliquid eligit, ita præparat & disponit, vt idonei sint ad illud,3ᵃ.q.27.4.c.
16 Dilectio Dei,est prior electione,sed in creaturis est èconuerso.1ᵃ.q.23. 4.c.2ᵐ.
17 Omnes prędestinati sunt electi à Deo,& dilecti.1ᵃ.q.23.4.o.& q.24.1.c.
18 Electio Dei præcedit prædestinationem, quia prædestinatio Dei est actus voluntatis absolutè consequens ordinem electionis.1ᵃ.quæst. 23.4.c.2ᵐ.
19 Electio ad prælationem sufficit quòd nihil inueniat in se, per quod ei fiat illicitum illud officium.22ᵉ.q.185.3.c.
20 In foro contentioso, sufficit quòd electus sit bonus. Sed in foro conscientiæ,ruquiritur quòd sit optimus,vel simpliciter,vel ad regimen 22ᵉ.q.63.2.c.3ᵐ.& q.185.3.o.
21 Electus de gremio ecclesiæ,vt in pluribus consueuit esse vtilior ad bonum commune,quia magis diligit ecclesiam,in qua nutritus est.22ᵉ. q.63.2.4ᵐ.
22 Prælatus non eligitur, quasi in hæreditatem, sed vt dispensator. Ideo non portet eligi propinquior.22ᵉ.q.63.1.c.2.1ᵐ.
1 In omni misto,oportet aliquod elementum prædominari.22ᵉ.qu. 49.6. 1ᵐ.& q.179.2.2ᵐ.
2 Elementa subtiliora prædominantur in misto, secundum virtutem, sed grossiora secundum quantitatem.1ᵃ.q.71.2ᵐ.& q.91.1.c.3ᵐ.
3 Formæ elementorum sunt in misto,virtute,non autẽ actu.1ᵃ.q.76.4.4ᵐ.
4 Primæ quatuor qualitates non sunt habitus elementorum.12ᵉ.q.49.4.c.
5 Diuersæ opiniones de creatione & distinctione elemẽtorũ.1ᵃ.q.66.1.o.
6 Elementum in diffinitione sacramenti ponitur pro quocunque sensibili.3ᵃ.q.84.1.1ᵐ.
1 Eleemosyna est opus, in quo datur aliquid indigẽti, ex compassione, propter Deum.22ᵉ.q.32.1.c.
2 Omne obsequium impensum proximo propter Deum,est eleemosyna.22ᵉ.q.32.1.c.
3 Eleemosyna est propriè actus misericordiæ. Sed est actus charitatis ex

consequenti,& mediate:latria verò imperatiuè,22ꝗ.q 32.1.o.& 9.3m.
4 Eleemosyna est actus liberalitatis,inquātum aufert impedimētum eius, s.superfluum amorem diuitiarum.22ꝗ.q.32.1.4m.
5 Dare eleemosynā de superfluo,vel in extrema necessitate,est de præcepto,in aliis est tantum de consilio,22ꝗ.q.32.5.6.o.q.66.7.c.q.71.1.c.et q.87.1.4m.& q.118.4.2m,q.185.7.1m.
6 Eleemosyna quæ est de consilio, est pars satisfactionis, non autem illa quæ est de præcepto,sed est præambulum eius,22ꝗ.q.3.2.1.2m.
7 Eleemosyna non est facienda de necessariis sibi,& familiæ, & statui,nisi velit mutare statum vel necessitas aliqua præponderet, scilicet extrema alicuius personæ,vel ecclesiæ vel reipublicæ.22ꝗ.qu.32.6.o.& q.117.1.2m.
8 Non est expectanda extrema necessitas in danda eleemosyna.Nec oportet prætendere futuram,præter probabile.22ꝗ.q.32.5.3m.
9 *Eleemosynæ,non sunt recipiendæ a peccatoribus.22ꝗ.q.154.4.c. prin.
10 Ille qui dat eleemosynam quando dat vt foueatur in peccatis,vel quando dat vt aliquem inducat ad hæresim,mortaliter peccat, propter intentionem corruptam.Et talis eleemosyna non est recipienda.12ꝗ. q.19.7.2m.& 3m.& 22ꝗ.q 154.4.c.prin.
11 Quilibet tenetur dare eleemosynam, quicquid habet per simoniam.22ꝗ. q.23.7.c.2m.& q.62.5.2m.q.110.6.1m.
12 Quilibet etiam non habens dominium rei, potest facere eleemosynam cuicunque existenti in extrema necessitate.22ꝗ.quæstio.32.6.3m.& 8. 1m.& 2m.
13 Filiifamilias,& serui non possunt dare eleemosynas, sine consensu dominorum.nisi de paruis,vel suis.12ꝗ.q.32.8.3m.
14 Lucia poterat de cōsensu solius matris dare eleemosynas.22ꝗ.q.32.8.3m
15 Vxori non licet dare eleemosynas,nisi communes,& modicas,sine consensu viri vel nisi moderatas,viro ignorante & nō prohibente, vel nisi habeat aliqua præter dotem,vel nisi lucretur,22ꝗ.q.23.8.2m.
16 Religiosis non licet dare eleemosynas sine licentia, nisi de modicis,sub ratihabitione,22ꝗ.q.32.8.c.1m.
17 Quilibet potest sibi facere eleemosinas,non quidem dando sibi aliquid sed exercendo in se actum corporalem, vel spiritualem.22ꝗ.qu.10.1. 2m.q.32,9.3m.& q.106.3.1m.
18 Eleemosyna cæteris paribus, debet dari magis indigentibus,meliorib. propinquioribus,benefactoribus,et dantibus spiritualia.22ꝗ.q. 32.3. 1m.et 9.o.q.71.1.c.et q.81.6.2m.
19 Efficacia eleemosinæ,pensatur principaliter ex affectu ex parte dantis, respectu præmij essentialis, sed respectu præmij accidentalis, et ex parte recipientis, magis pensatur ex magnitudine dati, nisi affectus eius multum excedat.22ꝗ.q.32.9.2m.
20 Nullus moriens in peccato mortali,potest liberari ab inferno,per eleemosynas suas,vel aliorum.22ꝗ.q.154..2.5m.
21 Eleemosyna dupliciter liberat viuos a peccato mortali,ſ.præseruando et disponendo ad gratiam,sicut etiam alia bona.22ꝗ.q.154.2.5m.
22 Eleemosinæ corporales, secundum suam substantiam, habent effectus tātum corporales,sed ratione causæ,ſ.charitatis et orationis,habent effectus spirituales.22ꝗ.q.32.4.o.
23 Eleemosynæ spirituales,sunt simpliciter meliores,quam corporales,sc. ratione dati,finis et actus sed respectu alicuius est ēconuerso.22ꝗ. q. 32.3.o.q.33.1.c.et q.188.4.c.
24 *Recompensatio temporalis non intenta,non minuit meritum,vel laudem eleemosynæ,nec aliorum actuum, sicut nec humana gloria non intenta,*sed intēta minuit,quia qui vult dare eleemosynam propter inanem gloriam consequendam, vult id quod de se est bonum sub ratione mali.12ꝗ.q.19.7.2m.et 3m.
25 Eleemosynæ corporales sufficienter numerantur septem,et spirituales septem.22ꝗ.q.32.2.o.
26 Eleemosyna debet fieri abundanter, secundum facultatem dantis, sed multis indigentibus ne quis superfluè habeat,22ꝗ.quæstio.32.10.o.et q.117.1.2m.
27 Embrio.prius viuit anima vegetatiua,secundò sensitiua,et vltimò, intellectiua,quia generatio eius multiplex est,et discontinua.1a.q.67. 4.c.fi.q.76.3.3m.q.77.7.c.q.85.3.1m.et q.118.2.2m.et 22ꝗ.q.64.1.c. et 3a. q.33.2.3m.

Emere regnum cælorum dicitur impropriè,idest mereri, qui dat quod habet.22ꝗ.p.100.1.3m.
1 Energumenus dicitur,quasi intus laborans.3a.q.71.2.1m.& 3m.
2 Omnis baptizandus est energumenus::ideo debet exorcizari.3a.q.71.2. 1m.& 3m.

Adam videbat Deum in ænigmate,idest,obscurè,scilicet,per effectus,non autem propter occupationem sensibilium causatam ex peccato,sicut nos.3a.q.94.1.3m.

1 ENs dicitur dupliciter.ſ.quod significat essentiam rerum,& diuiditur in decem prædicamenta,secundò quod significat conceptionem quam facit anima.1a.q.3.4.2m.& q.48.2.2m.
2 Diuisio entis quadruplex,scilicet per se,& per accidens,rei & rationis, in decem prædicamenta,& per actum & potentiam.3a.q.10.3.c.
3 Ens dicitur dupliciter,scilicet,ens simpliciter,id est,substantia,& ens,secundum quid,id est,accidens.3a.q.11.5.3m.
4 Omne ens rationis,est relatio,vel negatio.1a.q.28.1.2m.
5 *Priuationes,negationes,& non entia sunt entia rationis tantum. 1a.q. .6.3.2m.q.48.1.2m.12ꝗ.q.8.1.3m.& q.26.1.c.
6 Ens includitur in quolibet apprehenso.12ꝗ.q.94.q.2.c.
7 Quod fit per accidens non est ens propriè, neque vnum.22ꝗ.qu.95.5.c.
8 Ens non est genus,quia non habet differentias.1a.q.3.5.c.1m.
9 Omnia vniuoca,reducuntur ad vnum principium, non quidem vniuocum,sed analogum,scilicet ad ens.1a.q.13.5.1m.
10 Ens prædicatur analogicè,de substantia & accidente.1a.qu.13.10.4m.& 22ꝗ.q.120.2.c.
11 *Ens participaliter & adiectiuè, prædicatur pluraliter de tribus personis diuinis,substantiuè verò,singulariter tantum.1a.q.39.3.3m.
1 Enunciabile de præsenti,præterito,& futuro,non est idem.1ꝗ.q.14.15.3m
1 Enunciatio fit à nobis tantum propter cognitionem habendam.1a.q.14. 14.c.& 22ꝗ.q.1.2.2m.
2 *Omnis enunciatio affirmatiua,in materia naturali,est vera, & negatiua falsa.Sed in materia remota,est econuerso. In contingenti autem quælibet vniuersalis est falsa, & particularis, vel indefinita est vera, 1a.q.51.1.c.
1 Epicycli, & eccentrici circuli, probantur in astrologia rationabiliter, non autem demonstratiuè.1a.q.32.1.2.
1 Epiechia,id est,bona animositas, est idem quod securitas, Ideò est pars potentialis fortitudinis,22ꝗ.q.128.1.6m.
2 Epiechia est virtus specialis,& pars potentialis iustitiæ.22ꝗ.qu.80.5m.& q.120.o.& q.128.1.6m.
3 Epiechia est pars subiectiua iustitiæ communiter directæ, quæ per prius prædicatur de ea,quàm de iustitia legali, quæ dirigitur secundum epiechiam,quæ est superior regula humanorum actuum.22ꝗ.quæstio. 120.3.c.1m.
4 Epiechia est prior pars legalis iustitiæ,obtemperantis legi,quo ad verba,& quo ad intentionem legislatoris. Sed diuiditur contra eam, vt attendit tantum verba.22ꝗ.q.120.2.2m.
5 Epiechia seruat intentionem legis,in his, ad quæ forma legis se non extendit,22ꝗ.q.120.1.o.
6 Epieches non deserit iustum simpliciter,sed iustum lege determinatum Nec opponitur seueritati,quæ sequitur veritatem legis,in quib.oportet,quia in quibus non oportet,est vitiosum.22ꝗ.q.120.1.1m.

1 EPiscopatus nomen operis est,& non honoris.22ꝗ.q.185.1.1m.
2 Intelligendus est in nomine episcopatus,bonum opus, id est, actio plebi vtilis,22ꝗ.q.185.1.2.o.
3 Ex hoc quod Apostolus dicit, qui episcopatum desiderat, bonum opus desiderat sumpserunt aliqui occasionem ambitionis episcopatus & prælationis.Sed non rectè intelligunt quod hic dicitur.Apostolus voluit hic ostendere, quid pertinet ad episcopum. Episcopus est nomen græcum.Scopos enim idem est quod intendens,& epi,idest,supra,quasi superintendens: duo ergo consideranda sunt in episcopo,scilicet,gradus superior,& actio plebi vtilis.22ꝗ. quæstio. 185. 1.1m.
4 Aliqui proiiciunt fortè oculum ad ea quæ circunstant episcopatum.ſ. quod qui præest,honoratur,& habet potestatem: & qui propter illa desiderat episcopatum,nescit quid sit episcopus siue episcopatus, & ideo dicit apostolus quid sit episcopus, & quid desiderat qui episcopatum desiderat,quia bonum opus desiderat, non dicit bonum desiderium habet; sed bonum opus desiderat, scilicet vtilitatem plebis, 22ꝗ.q.185.1.1m.

1 EPiscopi & presbyteri olim non differebant secundum nomina,22ꝗ. 2 q.184.6.1m.
Solus episcopus propriè est prælatus ecclesiæ, & quasi sponsus eius, accipit annulum:& solus habet plenam potestatem,& iurisdictionē, 22ꝗ.q.108.4.2m.
3 Solus episcopus potest dispensare illa sacramenta, quæ ponunt suscipientem in aliquo gradu perfectionis super alios.3a.q.82.3.3m.
4 Episcopi sunt successores apostolorum.22ꝗ.q.184.6.1m.q. 185.5. c. & 3a. q.67.2.1m.& 72.11.c.
5 Episcopus dicit,Pax vobis,quia magis repræsentat Christum dicentem sic,quam simplex sacerdos dicens Dominus vobiscum,3a.qu.83.5.6m.
6 Sicut dicaconus participat illuminationem,& virtutem sacerdotis: sic & sacerdos perfectiuam dispensationem episcopi,3a.q.81.3.3m.
7 Episcopatus est ordo supra sacerdotiū, respectu mystici corporis Christi:nōn autē respectu veri,22ꝗ.q.184.6.1m.& 3a.q.67.2.2m.&q.82.1.4m
8 Episcopus potest iudicare eos solum, qui sunt de sua diœcesi. 22ꝗ.q.60. 2.c.& 6.o.& q.67.1.c.
9 Episcopus in cuius diœcesi aliquis delinquit in re non exempta, fit ei superior,ratione delicti: etiam si sit exemptus,nisi forte delinquat in re aliqua exempta,puta in administratione bonorum alicuius monasterij exempti:sed si aliquis exemptus committat furtum,vel homicidium,vel aliquid huiusmodi,potest per ordinarium condemnari,22ꝗ. q.67.1.3m.
10 Episcopus tenetur ingredi religionem,quam vouit,22ꝗ.q.189.3.1m.
11 Monachus episcopus tenetur ad obseruantias regulares, ſ.ad continentiam,paupertatem, habitum, & alia, nisi impediant officium eius, vt silentium,solitudo,abstinentię,& vigilię graues,in quibus potest ipse secum dispensare,sicut & prelati in religione.22ꝗ.q.88.11.4m.q.185. 8.o.& 188.8.3m.
12 Episcopi tenentur exponere omnia sua pro honore Dei, & salute gregis sui,cum opus fuerit,22ꝗ.q.184.7.1m.
13 Episcopo non licet religionem ingredi, nisi propter impedimentum salutis,ex parte sui,vl aliorum,de licentia Papæ.22ꝗ.q.184. 6.c.fi. q.185. 4.o.& q.289.7.c.
14 Monachus episcopus non potest esse hæres,nisi pro ecclesia sua:nec potest testamētum condere,nec aliquid disponere post mortem, nisi de licentia Papæ.22ꝗ.q.88.11.4m.& q.185.8.3m.
15 Episcopus depositus, intrans religionem, potest reuocari ad episcopatum,nisi sit detrusus ibi ad pœnitentiam, pro culpa eius, 22ꝗ. quæst. 183.4.2m.
16 Episcopo non licet deserere corporaliter gregem suum propter perse cutionem:nisi possit ei sufficienter per alium prouidere,22ꝗ.q.185.5.o
17 Episcopo licet habere proprium,& illud hæredibus testari. 22ꝗ.q.185.6. 7.o.& q.186.3.5m.

Quidam equus perpendens se coiisse cum matre, præcipitans se,mortuus est,22ꝗ.q.54.9.3m.
1 Error circa prima principia, in speculabilibus & practicis, est grauissimus & turpissimus,22ꝗ.q.154.12.c.

Erubescentia est timor de turpi fiendo, sed verecundia est timor de turpi facto.12ꝗ.q.41.4.c.& 22ꝗ.q.75.1.3m,& q.144.2.c.

1 ESse dicitur tripliciter,scilicet essentia,actus essentiæ, & esse quod significat veritatem propositionis, quod formaliter est in anima: sed est in re fundamentaliter.1a.q.3.4.2m.
2 Species rerum habent triplex esse,scilicet,in arte Dei,id est,in verbo, in intelligentia Angeli,& in rebus.1a.q.74.3.2m.
3 Esse ab aliquo,dicitur dupliciter,scilicet directè,quia agit,& indirectè, quia non

quia non agit quod deficit.12ꝗ.q.6.3.c.
4 Omne quod nō est suum esse,participat esseà causa prima,quę est suum esse,1a.q.44.1.c.et q.61.1.c.et q.75.5.4m.et q.104.1.c.fi.et 12ꝗ.q.3.7.c.
5 Esse est proprius effectus Dei. 1a. q.8.1.c.et q.45.5.o.et q.65.3.c.et 12ꝗ.q. 66.5.4m.
6 Forma non est,nec fit,nec creatur,nisi impropriè.1a. q,5.5.2m.q.9.2.3m. et q.45.4.8.o.et q.65.4.c.et q.75.6.c.et q.90.2.c.et q.91.2.c.et q.110.2. c.et q.118.1.c.et 12ꝗ.q.110.2.3m.et 3.q.35.1.c.3m.
7 Omne esse est ab aliqua forma.1a.q.42.1m.
8 Ipsum esse nihil aliud adiunctum habere potest,similiter nec aliqua forma.1a.q.3.6.7.c.
9 Primus effectus formæ,est esse,secundus verò operatio.1a. q.42.1.1m.et 12ꝗ.q.11.2.c.
10 Esse est,prius omni alia participatione, et omni alio nomine Dei.1a. q.5.2.o.
11 * Et est nobilius.1a.q.4.1.3m.et 2.3m.et 12ꝗ.q.2.5.2m.
12 Ab eadem forma vel essentia, est esse immediatè, et operatio mediante potentia.1a.q.54.2.2m.et 3a.q.16.1.4m.
13 Esse est formale,respectu omnium quæ in re sunt.1a.q.8.1.c.
14 Idem est esse formæ,materiæ,et compositi.12ꝗ.q.4.5.2m.
15 Si aliqua forma vel natura non pertinēt ad esse personale,illud esse non dicitur esse personæ simpliciter:sed secundum quid.3a.q.17.2.c.
16 * Esse capitatum,et esse corporeum,et esse animatum,pertinet ad personam Sortis,sed ex his non fit nisi vnum esse in Socrate.3a.q.17.2.c.
17 Si post constitutionem personæ, adueniant ei aliqua membra, non accrescit ei aliud esse,sed sola relatio ad hæc.3a.q.17.2,c.
18 Esse est maximè intra rem,secundò forma, tertiò, materia. 1a.q.8.1.c.et q.105.5.c.fi.
19 Sed esse est actus formæ,et essentiæ suppositi.1a,q.3.4.c.
20 Nec esse comparatur ad alia sicut recipiens ad receptum,sed econuerso:quia est actualitas omnium.1a.q.3.4.c.et q.4.1.3m.et q.5.1.c.
21 Immo semper illud quod substernitur in rebus, est communius quàm id quod informat,et restringit ipsum:sicut esse quàm viuere.1a.q.65.3.c.
22 Quælibet forma substantialis dat esse simpliciter,et quælibet forma accidentalis dat esse secundum quid.1a.q.76.4.8.c.& q.77.6.c.
23 Vnius personæ est tantum vnum esse personale, sed multa secundum quid.3a.q.17.2.c.& q.19.1.4m.
24 Quicquid est in aliquo præter essentiam eius, oportet esse causatum vel a principiis essentialibus,vel ab extra.1a.q.3.4.c.
25 Esse pertinet ad hypostasim, sicut ad illud quod habet esse, sed pertinet ad naturam:sicut ad illud quod aliquid habet esse,3a.q.17.2.c.1m.
26 Esse simpliciter est superius ad esse hominem.3a.q.16.9.2m.
27 Impossibile est vnam rem habere duplex esse substantiale. 1a. q. 76.3.c. & 4.c.& 77.q.2.3m.& 3a.q.17.2.c.
28 Ad probandum aliquid esse oportet vti pro medio quid nominis, non autem quid rei,quia sequitur quæstionem an est.1a.q.2.2.2m.
29 In qualibet creatura differunt esse & essentia,operatio & potentia, vel virtus operatiua,1a.q.54.1.2.3.c.& q.77.1.c.& q.79.1.c.
30 Esse cuiuslibet creaturæ est determinatum ad vnum secundum genus: & secundum speciem.1a.q.64.2.c.
31 Inclinatio cuiuslibet creaturæ ad esse,est tantum per essentiam,non autem inclinatio ad extra.1a.q.59.2.c.1m.
32 Impossibile est quòd esse alicuius creaturæ, sit causatum ex principiis essentialibus eius.1a.q.3.4.c.
1 Essentia est illud quod significatur per diffinitionem.1a.q.3.3.c.& quæst. 29.2.3m.
2 Essentia est illud,cuius actus est esse,1a.q.39.2.3m.
3 Essentia & natura sunt idem re,& differūt ratione:quia essentia est principium essendi,sed natura est principium operationis. 1a.q.39.2.3m.
4 Essentia nomine abstracto,significatur vt pars,sed in concreto significatur vt totum.1a.q.5.3.c.
5 In compositis, essentia significat compositum ex forma & materia in communi.1a.q.29.2.3m.

1 AEqualitas duplex, scilicet quantitatis, & proportionis: prima requiritur in iustitia commutatiua, secunda in distributiua, & in merito,respectu præmij.12ꝗ.q.11 4.3.o.
2 Aequalitas duplex,scilicet,æquiparantiæ,& proportionis. 1a. q. 63.3.c. & 22ꝗ.q.163.2.c.
3 Aequalitas & quantitas duplex, ſ.molis & virtutis. 1a. q.42.1.1m.& 2m.
4 Omnis æqualitas virtutis,includit similitudinem,non autem econuerso,1a.q.42.1.2m.
5 Angelus & homo appetierunt æqualitatem Dei, secundum similitudinem imitationis: non autem secundum æquiparantiam naturæ. 1a.q. 61.4.3m.& q.63.3.o.& q.68.4.c.fi.& 22ꝗ.q.163.2.o.
6 In diuinis est æqualitas,& quantitas virtutis,non autem molis.1a.q.42. 1.o.& 3a.q.58.3.o.
7 Aequalitas & similitudo in diuinis, est tantum secundum essentialia.1a. q.35.2.c.& q.36.4.3m.& q.42.4.2m.
8 Aequalitas & similitudo in diuinis,includunt relationes personales,& vnitatem essentiæ,nec dicunt aliam relationem realem,1a.q.28.4.4m, & q.42.1.4m.
9 Quæliber persona in diuinis,est similis&æqualis aliis duabus personis. 1a,q.42.o.& 3a.q.43.4.c.
1 Aequinoctialis Zona.secundum aliquos est temperatissima, sed probabilius,secundum Aristotelem,est inhabitabilis propter æstum. 1a.quæſt. 102.2.4m.
2 Creatio mundi,& passio Christi,factæ sunt in æquinoctio: sed iudicium generale erit in æstate quando sol maximè exaltatur,quia perfecta illuminatio erit in secundo Christi aduentu, & tunc etiam erit maxima Christi exaltatio.3a.q.469.3m.
1 * Aequitas est pars iustitiæ,& continetur sub epieichia,22ꝗ.q.80.3m.

Aequiualens non potest reddi Deo nec parentib. sed sufficit reddere id quod est possibile.12ꝗ.q.100.7.1m.& 22ꝗ.q.47.1.3m.& q.6.2.2.1m.& q. 80.c.& q.91.5.3m.& q.102.1.3m.& q.106.6.1m.& 3a.q.85.3.2m.
1 Diuersitas significationis causat æquiuocationem, non autem diuersitas suppositionis vel predicationis,1a.q.13.10.1m.& q.29.4.4m.

2 Omnis ęquiuocatio præsupponit vniuocationem, non autem generatio ęquiuoca præsupponit generationem vniuocam, sed econuerso. 1a.q.13.5.1m.

1 AEstimatio rationis, semper corrumpitur in peccante in vniuersali, vel in particulari,per delectationes, & alias passiones. 22ꝗ.q. 162.4.1m.
2 Vis æstimatiua est potentia apprehensiua conuenientis & nociui, ideo comparatur ad appetitum sensitiuum, sicut intellectus practicus ad voluntatem,1a.q.78.4.c.
3 Aestimatiua nullum indiuiduum apprehendit inquantum substat naturæ cōmuni,sicut cogitatiua in homine: sed tantum vt est principium vel terminus actionis vel passionis bruti,1a.q.78.4.5.fi.

1 AEternitas est interminabilis vitæ:tota simul, & perfecta possessio, 1a.q.10.1.o.
2 Aeternum quandoque sumitur pro diuino,22ꝗ.q.164.2.6m.
3 Aeternitas est mensura omnis durationis,1a.q.10.6.c.
4 * Aeternitas excludit principium durationis,1a.q.42.2.2m.
5 Esse,secundum quōd recedit a permanentia, & subditur transmutationi,& recedit ab æternitate,& subditur tempori.1a. q.10. 4.3m.& 5.c.
6 * Aeternitas significatur pluraliter,1a q.10.3.1m.
7 Aeternitas est tota simul:quia est mensura esse permanentis, non autem tempus,quia est mensura motus,1a.q.10.4.c.3m.& 5.c.
8 Aeternitas manet eadem,& subiecto,& ratione:ideo non est idem quod nunc temporis,1a.q 10.4.2m.
9 Tempus non differt ab æternitate,per habere principium & finem, nisi per accidens,vel ex parte mensurati vel in potentia,1a.q.10.4.5.c.
10 Aeternitas & tempus,non sunt mensuræ vnius generis,1a.q.10.4.1m.
11 In tempore aliud est indiuisibile,scilicet,instans: & aliud durans, scilicet,tempus:sed in æternitate,est idem indiuisibile,& semper stans,1a. q.42.2.4m.
12 Aeuum est medium inter tempus, & æternitatem: quia tempus habet prius & posterius,id est, mensurat mutabilia: non autem æuum, sed conungitur eis,non autem æternitas.1a.q.10.5.o.
13 Deus est æternitas 1a.q.10.2.c.3m.
14 Deus est æternus.1a q.10.2.o.
15 Aeternitas verè,& propriè,conuenit soli Deo,sed participatiuè,cōuenit diuersis diuersimodè,1a.q.10.2.3.o.
16 Nihil præter Deum,fuit ab æterno,1a.q.10.3.o.q.16.7.o.& q.46.o. & q. 61.2.o.
17 Ab æterno non fuerunt multæ veritates,nisi in mente Dei,1a.q.10.3.3m. & q.16.7.o.
18 Deus est supra æternitatem participatam,& vltra eam regnat,non autē ſupra vel vltra æternitatem suam,1a.q.10 2.1m.et 2m.
19 Deus non est actor,nec causa suæ æternitatis sed æternitatis,participatæ, scilicet æui,1a q.10.2.1m.
1 Ethica,et necesse est ponere.quod in primum motum voluntatis,voluntas prodeat ex instinctu alicuius exterioris mouentis, vt Aristoteles concludit,in quodam capitulo Ethicæ Eudimicæ.12ꝗ.q. 9.4. ca.fi. et q.80.1.ar.3m.
1 Etymologia attenditur secundum illud à quo imponitur nomen:significatio verò secundum illud,ad quod significandum nomē imponitur. 22ꝗ.q.92.1.2m.

Ethos in Græco scriptum per H literam longam: significat morem, id est, inclinationem, sed scriptum per E breuem, significat morem, id est consuetudinem.12ꝗ.q.58.1.c.
1 Eua non fuit filia Adæ,quia non processit ab eo modo naturæ, nec sicut à principio naturali.1a.q.92.3m.
1 Euangelium diuulgatum est,et prædicatum in toto orbe,non autem creditum per fidem ab omnibus,12ꝗ.q.106.4.4m.
2 In euangelio nihil mandatur de præceptis cerimonialibus: quia ablata sunt per impietionem rei.12ꝗ.q.108.3.3m.
3 In euangelio non continentur, nisi quæ pertinent ad gratiam spiritus sancti.12ꝗ.q.106.1.1m.
4 Doctrina euangelica est doctrina perfectionis: ideò instruit de omnibus pertinentibus ad rectitudinem vitæ.22ꝗ.q.56.1.2m.
1 Eubulia est virtus specialis benè consiliatiua. 1a.q.22.1.1m.et 12ꝗ.q.57.6, o.et 22ꝗ.q.48.c.fi.q.49.4.2m.q.51.1.2.o.et q.53.2.c.
2 In nullo peccatore,inquantum huiusmodi, inuenitur eubulia, 22ꝗ.quæstion.51.1.3m.

1 EVcharistia est sacramentum et sacrificium,12ꝗ. qu.101.4.2m.et 3a.q. 52.8.2m.q.73.1.4.o.et q.79.5.o.et q.82.4.c.1m.
2 Corpus et sanguis Christi sunt vnum sacramentum formaliter: et secundum finem,sed plura materialiter.3a.q.73.2.o.et q.78.6.1m.
3 Hoc sacramentum habet quatuor nomina, scilicet sacrificium vel hostia,communio,vel synaxis,eucharistia,et viaticum.3a. q.73.4.o.et q. 79.2.1m.
4 Conueniens fuit,et necessaria institutio eucharistiæ in cœna Domini, non autem ante,nec post,quatuor rationibus, scilicet primò quia ad perfectionem nostram exigebatur, vt caput nostrum etiam realiter nobis iungeretur:secundò,quia tunc institui debuit, quando figuræ veteris legis terminandæ erant:tertio ratione repræsentationis passionis Christi:quartò,ex ritu quo frequentandum est hoc sacramentum,vt vltimo traditum magis memoriæ teneretur.1a.q.72.12.3m.qu. 73.5.o.et q.74.4.c.1m.et q.80.8.1m.et q.83.2.3m.
5 Necessaria fuit institutio eucharistiæ, per modum cibi.3a.qu.73.1.2.o.et q.75.5.c.
6 Eucharistia habuit multas figuras in veteri testamento, quarum præcipua fuit agnus Paschalis, 12a.q.102.5.2m.et 3m. et qu.73.6.o.et quæst. 80.10.2m.
7 Eucharistia in missa comparatur sacrificio Abel, Abrahæ, & Melchisedech.3a.q.83.4.8m.
8 Oblatio Melchisedech, fuit expressior figura Eucharistiæ, quo ad illud quod est sacramentum tantum,figuris veteris legis,sed ēconuerso quo ad illud quod est res & sacramentum,3a.q.61.3.3m.& q.73.6.c.
9 Sacrificium eucharistiæ quotidie oblatum in Ecclesia, non est aliud quam sacrificium Christi,sed commemoratio eius,3a.quæ.22.3.2m.& q.73.4.

q.73.4.o.& q.83.1.o.

10 Effusio sanguinis & aquæ, ex latere Christi, est signum & causa Eucharistiæ: oblatio Melchisedech, respectu eius quod est sacramentum tãtum, manna respectu eius quod est res tantum, & agnus Paschalis respectu eius quod est res & sacramentum, sunt tantum signa. 3ª.q.73.6.o.q.74.6.1m.

11 Agnus Paschalis fuit figura Eucharistiæ, ratione passionis Christi: manna verò, vt cib. fidelium. 12ª.q.102.5.2m.& 3ª.q.73.5.6.c.& q.80.10.2m.

12 Corpus Christi mysticum est res tantũ in hoc sacramento, 3ª.q.73.3.6.c.

13 Res huius sacramenti duplex, scilicet contenta, id est, Christus: & non contenta, scilicet corpus Christi mysticum. 3ª.q.60.3.c.& q.80.4.c.

14 Res & sacramentum Eucharistiæ, est corpus Christi verum, res tantum, est effectus eius, scilicet gratia, sacramentum verò tantum est materia eius. 3ª.q.73.1.3m.& 6.c.

15 Res & sacramentum Eucharistiæ, est in materia, sed res tantum, scilicet gratia, est in suscipiente, in aliis autem sacramentis, vtrumque est in eo. 3ª.q.73.1.3m.

16 Vel quia nutrimentum correspondens Eucharistiæ, præcedit augmentum correspondens confirmationi vt causa, & sequitur vt conseruans. 3ª.q.65.2.3m.

17 Eucharistia excellit omnia sacramẽta veteris ac nouæ legis. 3ª.q.65.3.o.

18 Eucharistia est perfectio aliorum sacramentorum. 3ª.q.75.1.c.

19 Eucharistia est consummatio omnium sacramentorum. 3ª.q.63.6.c.& q.73.3.c.

20 Eucharistia est finis omnium sacramentorum. 3ª.q.63.6.c.& q.65.3.c. 2m.& q.72.12.3qa.& q.73.1.c.

21 In hoc sacramento comprehenditur totum mysterium nostræ salutis, ideo præ cæteris sacramentis solemnius celebratur. 3ª.q.83.c.princi. & 3m.& 6m.

2 Eucharistia est signum Ecclesiasticæ vnitatis: ideo ex opere operato, eius efficacia potest in alterum transire, non autem alia sacramenta. 3ª.q.67.2.c.& q.73.2.c.& 4.c.& q.79.1.c.et q.82.3.3m.et qu.83.4.3m.

23 Sicut in aliis sacramentis, materiale elementum non est causa virtutis quæ in eo est, nec alicuius spiritualis effectus in homine, nisi mediante virtute, secundum quòd ex elemento et virtute fit vnum, ita species non sunt causa corporis Christi, nec alicuius spiritualis effectus nisi mediante corpore Christi, secundum quod ex speciebus et corpore Christi fit vnum sacramentum. 3ª.q.73.1.2m.

24 Per baptismũ datur primus actus vitæ spiritualis, sed per eucharistiam datur complementum eius. 3ª.q.79.1.c.2m.et 6.2m.et q.82.2.3m.

25 Eucharistia est posterior baptismo in perceptione, sed est prior in intentione. 3ª.q.73.5.4m.

26 Si homo nunquam à gratia baptismi caderet, indigeret confirmatione, et eucharistia, non autem pœnitentia. 3ª.q.84.5.6.o.

27 Eucharistia continet Christum realiter: non autem alia sacramenta tantum virtutem eius. 12ª.q.101.4.2m.& 3.qu.63.6.c.& q.65.3.o.& q.73.1.3m.& 4.c.3m.& 5.c.2m.& quæst.75.1.o.& 2.c.2m.4.c.& q.76.o.& q.78.1.c.

28 Eucharistia perficitur in consecratione materiæ, alia verò sacramenta in vsu eius. 3ª.q.73.1.3m.& q.74.2.3m.& 7.c.q.78.1.c.q.80.1.1m.& 10.1m.& q.82.4.2m.& 10.1m.fi.& q.84.3.c.& 4.3m.

29 Materia Eucharistiæ est duplex, scilicet panis & vinum. 3ª.q.74.1.o.

30 Non habens vinum vel panem, non debet consecrare alterum tantum, tamen si faceret, consecratum esset, sed grauiter peccaret. 3ª.quæst.74.1.2m.

31 Panis & vinum quantacunque possunt consecrari, dummodo sint corã sacerdote. 3ª.q.74.2.o.

32 Materia Eucharistiæ non est mel, lac, carnes, nec aliquid simile sacramẽtis veteris legis. 3ª.q.74.1.o.

33 Circa materiam Eucharistiæ fuit triplex hæresis, scilicet Artotiritarum, panem cum caseo offerentium, Catafrigarum, & Pepucianorum miscentium farinam cum sanguine puerorum per totum corpus: & Aquariorum offerentium aquam tantum. 3ª.q.74.1.c.

34 Damnatur error quorundam conficientium de aqua lotionis panni intincti vino. 3ª.q.74.8.c.

35 Aqua debet apponi vino, sicut Christus posuit, & conuertitur in vinum. 3ª.q.74.6.o.

36 Appositio aquæ non est necessaria, licet non apponens peccet, 3ª.q.74.7.o.& q.83.6.4m.& 6m.

37 Aqua debet poni in calice, & parum, non in dolio, quæ non manet, sed conuertitur in vinum: non autem in aquam Christi. 3ª.q.74.8.o.

38 De aqua artificiali in vino, potest confici Eucharistia, sed non debet: nõ autem in pane. 3ª.q.74.7.3m.

39 Eucharistia conficitur ex pane tritici, non autem ex pane hordei, speltæ, farris, vel alterius grani. 3ª.q.74.3.o.& 4.c.

40 Eucharistia potest confici ex pane misto ex granis aliis, si maneat species tritici. 3ª.q.74.3.3m.

41 Eucharistia potest confici ex siligine generata ex grano frumenti, 3ª.q.74.3.1m.

42 Ex amido, vel pasta, vel pane corrupto secundum speciem, non potest confici Eucharistia. 3ª.q.74.3.4m.& 4.4m.& 5.2m.

43 Eucharistia debet confici ex azymo, sicut Christus fecit, & esset grane peccatum conficere cum fermento: sicut apud Græcos in azymis. 3ª.q.74.4.o.

44 De vino vitis, & non de alio liquore, potest confici Eucharistia. 3ª.q.74.5.o.

45 De musto potest confici Eucharistia, sed peccatum esset, nisi esset in necessitate, non autem de vua, nec de agresta. 3ª.q.74.5.3m.

46 De aceto non potest confici Eucharistia, sed de vino acescente, licet peccatum esset. 3ª.q.74.5.2m.

47 Forma consecrationis corporis Christi, est hæc, scilicet, hoc est enim corpus meum: tamen dimittens alia verba, peccat grauiter. 3ª.q.60.8.c.& q.75.2.c.& q.78.2.o.& 5.c.& q.83.4.1m.& q.34.3.c.

48 Singulæ particulæ huius formæ conuenienter ordinantur. 3ª.q.78.2.o.

49 Enim non est de forma Eucharistiæ, sed dimittens ipsum ex negligentia, vel contemptu peccat, quia est de consuetudine Romanæ Ecclesiæ, data à Petro Apostolo. 3ª.q.60.8.c.& q.78.2.5m.

50 Forma Eucharistiæ conuenienter significatur, scilicet in facto esse, non autem in fieri. 3ª.q.78.2.o.

51 Hæc verba, & eleuatis oculis, & cætera, & manducate, & cætera, conuenienter præmittuntur formæ Eucharistiæ. 3ª.q.78.1.c.4m.

52 Forma consecrationis sanguinis Christi est hæc, scilicet: Hic est enim calix sanguinis mei, noui & æterni testamenti, mysteriũ fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur, in remissionem peccatorum. 3ª.quæst.78.3.o.

53 Singulæ particulæ huius formæ, conuenienter positæ sunt. 3ª.q.78.3.o.

54 Formæ prædictæ non se mutuo expectant, sed vtraque operatur sine altera. 3ª.q.78.6.o.

55 Formæ prædictæ continent veritatem factiuam rei, non præsupponentem rem significatam. 3ª.q.78.5.o.

56 In prædictis formis, & in qualibet alia forma sacramentali, est aliqua virtus instrumentalis: non quidem principalis, nec secundum esse completum, sed intentionalis. 3ª.q.78.4.o.& 5.c.

57 Forma Eucharistiæ importat solam consecrationem materiæ & proferturin persona Christi, sed formæ sacramentorum, important vsum materiæ, & proferuntur in persona ministri. 3ª.q.78.1.4.5.c.& q.82.2.2m.& 5.c.2m.et 7.3m.et q.83.1.3m.et q.84.3.c.

58 Christus eadem forma consecrauit, qua et nos, quam dedit Ecclesiæ, et tantum semel protulit. 3ª.q.78.1.1m.

59 Substantia panis et vini non manet post consecrationem, cuius oppositum, est impossibile et hæreticum. 3ª.q.75.2.o.et 6.c.et q.77.1.5.c.

60 In conuersionibus naturalibus, illud quod conuertitur, corrumpitur, et illud in quod conuertitur, generatur, vel augetur, vel restauratur, sed hic, Christus nullo modo mutatur. 3ª.q.75.4.o.et 6.2m.

61 Nec substantia panis et vini annihilatur, nec conuertitur in præiacentem materiam. 3ª.q.75.3.o.

62 Sed conuertitur tota in totum corpus Christi. 3ª.quæst.75.4.o.et 6.c.8.c.3m.

63 Conuersio hæc quadrupliciter differt ab aliis: quia pertingit ad materiam, non habet subiectum, conuertitur totum, et in totum præexistens, 3ª.q.75.4.8.o.

64 Hæc conuersio importat ordinem substantiarum, ideo est sicut in subiecto in vtraque, 3ª.q.75.4.1m.

65 Hæc conuersio non est formalis, sed est substantialis, ideo dicitur transubstantiatio, 3ª.q.75.4.o.

66 Forma substantialis panis & vini, non manet post consecrationem, 3ª.q.75.6.o.& q.77.1.c.

67 Forma substantialis panis & vini, conuertitur in animam Christi, 3ª.q.75.6.2m.

68 Quantitas panis, non conuertitur in quantitatem corporis Christi: sed manet sicut cætera accidentia, 3ª.q.76.1.3m.& 4.c.

69 Nec quantitas vini conuertitur in quantitatem sanguinis Christi, sed manet sicut cætera accidentia, 3ª.q.77.8.c.

70 Si post calicis consecrationem, aliud vinum mittatur in calicem, illud quidem non transit in sanguinem, neque sanguini commiscetur, sicut Innocentius tertius dixit in quadam decretali, 3ª.quæstio.77.8.cap.1m.& 3m.

71 Quod quidem intelligendum est, quando non fit tanta permistio vini vel liquoris extranei, quod sanguis Christi desinat esse sub toto, tunc enim dicitur vndique effundi, non quia tangat sanguinem Christi, secundum proprias eius dimensiones: sed secundum dimensiones sacramentales, suo quibus continetur, 3ª.q.77.8.c.3m.& 4m.

72 Nec est simile de aqua benedicta, cui additur aqua non benedicta, & de vino consecrato: quia illa benedictio nullam immutationem facit circa substantiam aquæ, sicut facit consecratio vini, 3ª.q.77.8.3m.fi.

73 Hæc conuersio est supernaturalis, facta sola virtute Dei, 3ª.qu.75.4.c.& 5.o.& 7.c.& q.83.4.c.

74 Hæc conuersio cum creatione & mutatione naturali, conuenit in ordine terminorum, & non simultatè, & cum prima non habet subiectum commune vtrique termino, & cum secunda, quia terminus transit in terminum, secundum totum hic, secundum materiam ibi, & manet aliquid, scilicet accidentia hic, & materia ibi, 3ª.quæstion.75.8.cap.

75 Hæc est vera, ex pane fit corpus Christi, & panis conuertitur in corpus Christi, vel transsubstantiatur: non autem hæc, panis est vel fuit, vel erit, vel fit corpus Christi, vel de pane fit, vel factum est corpus Christi vel panis potest esse, vel fieri corpus Christi. 3ª.q.75.8.o.

76 Hæc conuesio est est difficilior, & miraculosior, omni mutatione naturali, & etiam creatione ratione termini ad quem, simpliciter autem est è conuerso. 3ª.q.75.8.3m.

77 Hæc conuersio fit in instanti, 3ª.q.75.3.c.& 7.o.& q.78.2.5.c.

78 Hæc conuersio fit tantum in vltimo instanti prolationis totius formæ, si assumuntur tria, scilicet minister debitus, debita materia: forma, & intentio consecrantis, sed singulæ partes formæ disponunt ad hoc. 3.q.75.7.1m.& 3m.& q.68.4.3m.& 5.c.

79 Corpus Christi non incipit esse in hoc sacramento, per motum localem, sed per conuersionem panis in ipsum triplici ratione, scilicet, primo quia sequeretur quòd desineret esse in cælo secundo quia omne corpus localiter motum, pertranfit omnia media: quod hic dici non potest, tertio quia impossibile est, quòd vnus motus eiusdem corporis localiter moti, terminetur simul ad diuersa loca, cum tamen in pluribus locis corpus Christi sub hoc sacramento simul esse incipiat, 3ª.q.75.2.4.c.

80 Totus Christus est in sacramento. 3ª.q.76.1.o.& q.79.1.3m.

81 Verum corpus Christi, non esse in hoc sacramento, nisi vt in signo: est hæresis adiurata à Berengario. 3ª.q.73.1.3m.& q.75.1.o.

82 In hoc sacramento est aliquid dupliciter, scilicet ex vi sacramenti, id est significatum per formam, & ex naturali concomitantia, id est, realiter coniunctum Christo, 3ª.q.76.1.o.& 2.3.4.c.& q.78.6.1m.& q.81.4.2m.& 3m.

83 Anima Christi, & diuinitas eius, sunt in hoc sacramẽto, secundo modo tantum, 3ª.q.76.1.1m.& 2.c.& q.81.4.3m.

84 Caro,

84 Caro, & os, & huiusmodi, sunt sub specie vini, secundo modo tantum, & sub specie panis, primo modo, sanguis verò ecouerso. 3ª.q.76.1.2m.& 2.c.3m.& q.786.1m.& q.81.4.2m.

85 Quantitas tota, & alia accidentia Christi sunt in hoc sacramento, secũdo modo tantum, 3ª.q.76.1.3m.& 3.4.o.& 5.3m.& q.81.3.3m.

86 Tota quantitas Christi est indifferenter sub magna & parua quantitate speciemrum. 3ª.q.76.1.3m.& 3.c.& 4.o.

87 Totus Christus est sub qualibet parte vtriusque speciei. 3ª.q.76.2.3.o.& q.78.6.1m.& q.79.1.3m.& q.80.12.3m.

88 Accidentia corporis Christi sunt in hoc sacramento, mediantè substantia, nec habent immediatam habitudinem ad hoc sacramẽtum, nec ad corpora circunstantia, ideo non possunt immutare medium, 3ª.q.76.7.c.& q.81.3.4.c.

89 Accidentia corporis Christi intrinseca sunt in hoc sacramento: non autem accidentia per comparationem ad extra, vt vbi, & situs, 3ª.q.76.5.3m.& q.81.3.& 4.c.1m.

90 Christus est sub duplici specie Eucharistiæ, triplici ratione, scilicet ad repræsentandum passionem eius, vt sit cibus & potus, & ad salutẽ corporis & animæ. 3.q.76.2.3m.

91 Christus in Eucharistia cõtinetur sub aliena specie, ad vitandum horrorem, & derisionem, & propter meritum fidei, 3ª.q.75.5.o.

92 Copus Christi est localiter in vno tantum loco, sin cælo, sed vt in sacramento significante & continente est alibi, non tamen vbique, 3.q.75.1.3m.& [illegible]q.76.5.o.& 6.c.1m.& q.81.1.2m.

93 Locus Eucharistiæ, non est vacuus, nec plenus corpore Christi, sed specieb. sacramentalib. per naturam dimensionum, vel miraculose, 3ª.qu.76.5.2m.

94 Christus in sacramento non est vt in loco circunscriptiuè, nec diffinitiuè, 3ª.q.76.6.1m.

95 Christus ad motum sacramenti, non mouetur per se, nec per accidens, 3ª.q.76.6.o.

96 Christus dedit in sacramento discipulis corpus suum passibile, 3ª.quæ.81.30.

97 In triduo corpus Christi si quis consecrasset, fuisset corpus sine sanguine, et econuerso, et vtrunque sine anima. 3ª.q.76.1.1m.et 2.c.et quæst.81.4.o.

98 Si Christus in triduo fuisset in hoc sacramento, passus fuisset in eo, passione innata: non autem passione illata, 3ª.q.81.4.o.

99 Corpus Christi in hoc sacramento, non potest videri oculo corporali, 3ª.q.76.7.o.et 8.c.

100 Quando in hoc sacramento apparet puer vel caro, est ibi verè corpus Christi, sed non videtur in specie propria, 3ª.q.76.8.o.

101 Talis apparitio, quandoque est tantum ex parte videntium, et quandoque extra, 3ª.q.76.8.o.

102 Quando sic apparet omnib. non debet sumi, sed debet cum reliquiis poni, 3ª.q.82..4.3m.

103 Tunc sacerdos secundum aliquos debet iterum celebrare, vel secundũ alios, sufficit spiritualis manducatio. 3ª.q.82.4.3.

104 Christus videt se corporaliter in sacramento, non ex sacramento, si autem oculum haberet extra sacramentum, non posset hoc nisi miraculosè. 3ª.q.76.7.2m.

105 Angeli non vident corpus Christi sub sacramento, cognitione naturali, sed tantum cognitione beata, dæmones autem nullo modo plenè. 3ª.q.76.7.c.

106 Beati vident Christum sub sacramento visione intellectuali plena, non autem visione corporali, nisi miraculosè, 3ª.q.76.7.c.2m.

107 Intellectus viatoris non potest comprehendere nec videre Christum, in hoc sacramento. 3ª.q.76.7.c.

108 Non baptizati peccant, videndo Euchastiam, non autem Christiani: licet sint peccatores. 3ª.q.80.4.4m.

109 Soli sacerdotes possunt consecrare Eucharistiam. 3ª.q.82.1.o.

110 Plures sacerdotes possunt eandem hostiam consecrare, 3ª.q.82.2.o.

111 Mali sacerdotes etiam schismatici, hæretici, excommunicati, & degradati, possunt consecrare, sed peccant grauiter. 3ª.q.64.9.2m.& 3m.& q.82.5.7.8.9.o.

112 Recipiens Eucharistiam velaudiens missam à talibus, grauiter peccat, 3ª.q.64.9.2m.& 3m.& q.82.9.o.

113 Consecrans propter malum finem, scilicet ad maleficia, vel vt irrideat, peccat, sed perficit sacramentum, 3ª.q,74.2.2m.

114 Dispensatio Eucharistiæ, pertinet ad sacerdotem tantum, 3ª.q.82.3.o.

115 Nulli non sacerdoti licet tangere Eucharistiam, nisi in necessitate, vt si caderet. 3ª.q.82.3.c.

116 Laicus etiam peccator debet tangere Eucharistiam, in necessitate tantum, vt si caderet in terram. 3ª.q.82.3.c.

117 Si adsint essentialia, scilicet ordo, & intentio ministri, & materia, & forma debitè: erit Eucharistia, licet desint solennitas loci, temporis, & paramentorum, tamen talis grauiter peccaret, & degradandus esset, 3ª.q.83.3.1m.

118 De pœnitentia amittentis Eucharistiam, vel cuius negligentia brutũ sumit eam, vel sanguis stillat extra: vel euomentis. 3ª.q.83.6.7m.

119 Consecrans tenetur sumere Eucharistiam sub vtraque specie: quotiescunque celebrat. 3ª.q.80.12.o.& q.82.4.o.

120 Si percipitur ante consecrationem, aquam tantum fuisse, effundatur, & vinum ponatur: si autem post,* videtur quod à capite canonem debeat incipere: sed dimittat, & de negligentia pœniteat, secundum Innocentium, vel tantum consecret vinum, præmissa contritione de negligentia. 3ª.q.83.6.4m.

121 Deficiente sacerdote post consecrationem corporis, debet suppleri per alium, non autem si ante. 3ª.q.83.6.1m.

122 Minister in aliis sacramentis dupliciter operatur, scilicet pronuncian do verba, & actum exteriorem exercendo, in Eucharistia vero tantũ primo modo. 3ª.q.78.1.c.3m.

123 Non licet sacerdoti omnino cessare à consecratione Eucharistiæ, sed tenetur saltem in festis. 3ª.q.82.10.o.

124 Celebratio Eucharistiæ, est immolatio Christi: quia est figura passionis eius, cuius per hoc fimus participes, & sacerdos significat Christum. 3ª.q.83.1.o.& 2.c.1m.& 2m.

125 Eucharistia dupliciter sumitur, scilicet sacramentaliter, & spiritualiter. 3ª.q.80.1.2.3.o.

126 Patres veteris testamenti manducauerunt Christum, secundo modo tantum. 3ª.q.80.1.3m.

127 Eucharistia verè sumitur à peccatoribus sacramentaliter tantum: nec immunditiam aliquam ex hoc contrahit. 3ª.q.80.3.o.& q.82.7.1m.

128 Infidelis verè sumit Eucharistiam nõ primo modo, nec secundo proprie. 3ª.q.80.3.2m.

129 Brutum verè sumit Eucharistiam per accidens, non autem primo, nec secundo modo. 3ª.q.80.3.3m.

130 Christus sumpsit corpus suum & sanguinem in Eucharistia. 3ª.q.81.1.o.& q.84.7.4m.

131 Christus ex sumptione huius sacramenti habuit spiritualem dulcedinem, ideo sumpsit sacramentaliter, & spiritualiter, sed aliter quàm cæteri. 3ª.q.81.1.3m.

132 Christus dedit Eucharistiam Iudæ in cæna: præter brucellam intinctã. 3.q.81.2.o.

133 Sumptio Eucharistiæ, non est de necessitate salutis secundum se, sed ex statuto Christi & Ecclesiæ, 3ª.q.73.3.o.& q.80.11.o.

134 In primitiua Ecclesia, omnes tenebantur quotidie sumere Eucharistiã, postea ter in anno, nunc autem semel, 3ª.q.80.10.4m.

135 Eucharistia debet quotidie sumi, nisi ex hoc quis sentiret reuerentiam diminui, & feruorem non augeri. 3ª.q.80.10.o.

136 Eucharistia non debet pluries in die sumi, nisi quando quis in vna die ex aliquo casu permisso, pluries celebraret. 3ª.q.80.10.5m.& quæst.83.2.2.

137 Eucharistia sub specie vini, id est, sanguinis Christi, non datur populo, propter periculum effusionis: quia facilius vna gutta sanguinis laberetur, quam aliqua vna particula corporis. 3ª.qu.74.1.3m.& quæstio.80.12.c.

138 Hostia nõ consecrata, nunquã debet dari pro Eucharistia, & sacerdos dans eam, reus esset idololatriæ, non autem odorantes vel sumentes eam, cum hostia debeat adorari latria, sub conditione in habitu, & adorantes vel sumentes eam æstimentprobabiliter hostiam esse cõsecratam. Fides enim credentis, non fertur ad has species panis, vel ad illas. sed ad hoc quòd verum corpus Christi, sit sub speciebus panis sensibilis, quando rectè fuerit consecratum, vnde si non sit rectè consecratum: fidei non propter hoc suberit falsum, 22ª.q.1.3.4m.& 3ª.q.80.6.2m.

139 Melius est paratis sumere Eucharistiam, quam abstinere ab ea, 3ª.quæ.80.10.c.

140 Pœnitentes qui abstinent ab hoc sacramento, secundum consilium sacerdotis, excusantur à transgressione præcepti, non autem manentes in peccatis, 3ª.q.80.11.3m.

141 Eucharistia debet sumi tantũ à ieiunis totaliter, nisi in casu mortis, 22ª.q.147.6.2m.& 3ª.q.80.8.o.& 9.c.

142 Omnis cibus vel potus, sumptus post mediam noctem, impedit sumptionem Eucharistiæ, non autem ante, etiam si nec somnus, nec digestio sequatur, 3ª.q.80.5m.

143 Deglutitio saliuæ, vel cibi relicti inter dentes, vel eructuationis, non impedit sumptionem Eucharistiæ, 3ª.q.80.8.4m.

144 Reliquiæ aquę vel vini, quibus lauatur os traiectæ non in magna quantitate, & mistæ cum saliua, non impediunt sumptionem Eucharistiæ, 3ª.q.80.8.4m.

145 Post sumptionem Eucharistiæ, requiritur rhodicum interuallum, ante prandium, 3ª.q.80.6m.

146 Corporalis immunditia, vt lepra, fluxus sanguinis, & huiusmodi, nõ impedit sumptionem Eucharistiæ, 3ª.q.80.7.3m.

147 Eucharistia debet semper haberi parata pro infirmis, 3ª.q.83.5.1.1m.

148 Pars hostiæ missa in calice, nũquam debet dari infirmis, quia Christus nemini dedit panem intinctum, nisi iudæ, 3ª.q.85.5.9.o.

149 Triplex modus manducandi corpus Christi, scilicet sacramentalis tãtum, spiritualis tantum, sacramentalis & spiritualis simul, 3ª.qu.80.1.2.3.o.

150 Pueris non debet dari Eucharistia, nisi cum incipiunt habere aliqualem vsum rationis, vt possint concipere deuotionem huius sacramenti. f.in decimo, vel vndecimo annis, 3ª.q.80.9.3m.

151 Græci dant Eucharistiam pueris recẽter natis, baptizatis, propter hoc quòd Dionys. dicit, baptizatis esse sacram communionem dandam, non intelligentes, quòd Dion. ibi loquitur de baptismo adultorum, 3ª.q.80.9.3m.

152 Amentibus, post fidem & deuotionẽ, debet dari Eucharistia, in mortis articulo, nisi sit periculum vomitus vel expuitionis. Non autem si ante amentes fuerunt, & sic à natiuitate remanserunt, 3ª.q.80.9.o.

153 Dæmoniacis debet dari Eucharistia, nisi certum sit quòd pro crimine torqueantur, non autem euerguminis, 3ª.q.80.9.2m.

154 Nihil præter peccatum mortale, impedit necessario sumptionem Eucharistiæ, sed tantum de congruo, vt coitus matrimonialis, nocturna pollutio, & fluxus seminis temporalis, quando sunt sine mortali, vsque ad alium diem, 22ª.q.154.5.o.& 3ª.q.80.7.o.

155 Præeligendum est, esse suspectum, quam indignè sumere Eucharistiam, 3ª.q.80.6.2m.

156 Suspectis violenter, & publicis, debet omnino negari Eucharistia, 3ª.q.90.6.3m.

157 Peccatori occulto, petẽti occultè Eucharistiam, debet negari. Si verò publicè petat, debet dari. Sed peccatori publico debet omnino negari, 3ª.q.80.6.o.& q.81.2.c.2m.

158 Sumens Eucharistiam cum conscientia peccati mortalis, peccat mortaliter, 3ª.q.79.2.2m.& 3.o.& q.80.4.o.& 7.8.c.

159 Sumens Eucharistiam in peccato mortali ignorato, facta diligenti discussione, etiam non sufficienti, non peccat, 3ª.q.80.4.5m.

160 Experimentum non debet sumi de peccatis, cum Eucharistia, 3ª.quæs.80.6.3m.

161 Sacerdos faciens fictionem in consecrando Eucharistiam, multo grauius peccat quam indignè sumens eam, 3ª.q.80.6.2m.

162 Indelis

162 Infidelis est indignior fideli, ad sumendum Eucharistiam. Sed fidelis, cum mortali in dignius sumit.3ª.q.80.5.2ᵐ.
163 Sumens Eucharistiam, cum peccato spirituali, grauius peccat, quàm sumens cum peccato carnali.3ª.q.80.5.2ᵐ.
164 Peccatum indignè sumentium Eucharistiam, est minus graue peccatis commissis in Deum: & grauius peccatis contra proximum, vel contra seipsum.3ª.q.80.5.o.
165 Est etiam minus graue, peccato occisionis Christi, & proditionis eius. 3ª.q.80.5.1ᵐ.& 2ᵐ.
166 Et est minus graue, proiectione eius in lutum.3ª.q.80.5.3ᵐ.
167 Eucharistia non imprimit characteré.3ª.q.63.6.c.& q.80.1.3ᵐ.& 10.1ᵐ.
168 Sine manducatione spirituali Eucharistiæ, non potest esse salus.3ª.q. 80.11.c.
169 Eucharistia inquantum est sacramentum, prodest tantum sumentibus. sed vt est sacrificium, prodest etiam aliis.3ª. q. 78.3.8ᵐ. & q. 1 est.79.5. c.& 7.o.
170 Eucharistia est sacramentum passionis, & mortis Christi inquantum perficit hominé in vnione ad Christum passum.3ª.q.73.3.3ᵐ.& 5.2ᵐ.
171 Eucharistia est memoriale passionis Christi.3ª.q.66.9.5ᵐ.et q.73.4.5.o. et q.74.1.c.et q.76.2.2ᵐ.et q.79.1.c.
172 Eucharistia ordinatur ad refectionem mentis.3ª.q.73.1.2.c.et q.79.8.c.
173 Hoc sacramentum non habet suos effectus, nisi in coniunctis ei per fidem, et charitatem.3ª.q.79.2.2ᵐ.
174 Eucharistia est sacramētum charitatis Christi expressiuum, & charitatis nostræ factiuum. 3ª. q. 73.3.3ᵐ.& q.75.1.c.& q.78.3.6ᵐ.& q.79.1.c. & 4.c.2ᵐ.
175 Effectus non principalis Eucharistiæ, sed consequens augmentum charitatis, est diminutio fomitis,3ª.q.79.6.3ᵐ.
176 * Quicquid est effectus passionis Christi, est effectus Eucharistiæ, 3ª.q. 79 1.c.& q.83.1.c.
177 Per baptismum datur primus actus vitæ spiritualis, sed per Eucharistiam datur complementum eius,3ª.q.79.1.8.c.2ᵐ.& 6.2ᵐ.& q.82.2.3ᵐ.
178 Eucharistia facit omnem effectum vitæ spiritualis, ad similitudinem cibi corporalis: quia sustentat, auget, reparat, & delectat,3ª.q.97.1.o.& 8.c.et q.81.1.3ᵐ.
179 Corpus Christi offertur pro salute corporis: & sanguis pro salute animæ, secundum similitudinem, secundum rem verò, vtrunque offertur pro vtroque.3ª.q.73.1.c.& q.74.1.o.& q.76.2.1ᵐ.& 79.q.1.3ᵐ.
180 Effectus Eucharistiæ est adeptio glorię non quidem statim, sed inquantum dat virtutem peruenienti ad gloriam,3ª.q.79.2.o.& q.80.2.1ᵐ.
181 In Eucharistia conferitur gratia habitualis, & excitatur feruor actualis deuotionis.3ª.q.79.1.2ᵐ.& 4.7.c.
182 Sumēs Eucharistiam sacramentaliter, consequitur maiorem gratiam, quam prius sumendo spiritualiter tantum.3ª.q.80.1.3ᵐ.
183 Eucharistia gratiam caus.t, auget, & excitat eam, & virtutes in actum, 3ª.q.79.1.o.& 4.c.
184 Nullus habet gratiam ante sumptionem Eucharistiæ, nisi ex voto ad eam proprio, vt adulti, vel Ecclesiæ, vt paruuli.3ª.q.73.3.c.1ᵐ. q. 79.1. 1 ᵐ.& q.80.1.3ᵐ.& 11.c.
185 Eucharistia præseruat à peccato dupliciter, scilicet interius reprobando per gratiam, & exterius, repellendo omnem impugnationem dæmonum, per passionem Christi, cuius est signum,3ª.q.79.6.o.
186 Peccata venialia præsentia, impediunt effectum Eucharistiæ, quo ad refectionem dulcedinis spiritualis, sed non quo ad augmentum gratiæ: sed neutrum horum impediunt præterita.3ª.q.79.8.o.
187 Eucharistia delet peccata venialia,3ª.q.79.4.o.& q.87.3.c.
188 Eucharistia delet peccata mortalia, quorum quis non habet conscientiam, nec affectum.3ª.q.79.3.o.
189 Eucharistia fit ablutio scelerum, tripliciter, scilicet, ignoratorum, futurorum, vel causando contritionem,3ª.q.79.3.1ᵐ.
190 Eucharistia delet pœnam debitam pro peccatis, non quidem totam, sed secundum mensuram peccatorum, & deuotionis.1ª.q.79.5.o.
191 Eucharistia liberat à purgatorio, inquantum est sacrificium satisfactorium pro peccato,3ª.q.52.8.2ᵐ.
1 Eudimica Ethica Aristotelis,1ª.q.82.4.3ᵐ.& 12ᵉ.q.9.4.c.fi.& q.80.1.c.3ᵐ.
Euentus sequens per se, vel vt in plurib. vel præcogitatus addit ad bonitatem, vel malitiam actus, non autem aliter.12ª.q.20.5.o.& q.73.8.o.
Eugnomosyna est idem quod epieichia, scilicet voluntaria iustificatio, 22ᵉ.q.80.4ᵐ.& 5ᵐ.
Eupsychia est virtus specialis, scilicet constantia, & est par potentialis fortitudinis.22ᵉ.q.128.6ᵐ.
Eusebia est idem quod religio.22ᵉ.q.80.4ᵐ.
1 Eustochia est pars prudentię, bene coniectans omnia, solertia, medium. 22ᵉ.q 48.c.& q.49.4.c.
2 Eustochia est tantum in operatiuis, solertia verò tam in his quàm in speculatiuis, & tam in necessaris, quam in contingentib. 22ᵉ.q.49.4.1ᵐ.
3 Vtraque inuenit quasi subito, sed eubulia inquirendo, & tardè.22ᵉ.q.49. 4.c.2ᵐ.& q.51.1.3ᵐ.
1 Eustratius Episcopus Græcus, & commentator Aristotelis, dicens quod epieiches, id est virtuosus, committit adulterium cum vxore tyranni, vt possit occidere eum, & liberare partiam, non est sustinendus, * pro nulla enim vtilitate debet quis adulterium committere, sicut nec dicere mendacium, secundum Augustinum.22ᵉ.q.64.7.4ᵐ.
1 Eutices, & hæresis eius de vnitate naturæ, in Christo, et de impalpabilitate corporum resurgentium et Christi damnatur in concilio Calcedonensi.et 3ª.q.2.2.c.
2 Eutices in morte retractauit suam hæresim.3ª q.54.3.c.fi.
Eutrapelia dicitur à bona versione. Et est virtus circa ludos et pars modestiæ.12ᵉ.q.60.c.5.et 2 ᵉ.q.72.2.1ᵐ.et q.160.2.c.et qu.168.2. o.et quæst. 171.2.1ᵐ.
1 Aeuum est mensura primi mobilis secundum substantiam, et secundum esse.1ª.q.10.6.2ᵐ.
2 Aeuum est tantum vnum, propter primū æuiternum.1ª.qu.10.6.o.
3 Aeuum est infinitum in actu, sed negatiue, non autem priuatiue, 1ª.quæ. 10.5.4ᵐ.
4 Tantum esse, attribuitur æterno, et æuiterno, ratione sui: sed fuisse, vel futurum esse ratione temporis concomitantis.1ª.q.10.2.4ᵐ. et 5.3ᵐ.
5 Aeuum conuenit diuersis, secundum prius, et posterius.1ª.q.10.6.c.
1 Ex, aliquando importat ordinem terminorum tantum, aliquando verò etiam identitatem subiecti.1ª.q.45.1.3ᵐ.et 3ª.q.75.8.c.
Excandescentia magis pertinere videtur ad primam speciem iræ, scilicet fel, quæ perficitur secundum velocitatem iræ, quàm ad tertiam speciem, scilicet furorem.12ᵉ.q.46.8.2ᵐ.
1 Excæcatio, et obduratio important duo, s.motum animi adhærentis malo, et auersi à Deo, et subtractionem gratiæ, 12ᵉ.q.79.3.c.
2 Excæcatio, aggrauatio, et obduratio, differunt secum diuersos effectus gratiæ, scilicet in visu, auditu, et affectu.12ᵉ.q.79.3.c.fi.
3 Excæcatio et obduratio, quo ad primum, sunt peccata, sed quo ad secundum sunt pœnæ. Et primum est causa secundi. Et homo fit deterior primo, non autem secundo.12ᵉ.q.79.3.o.
4 Excæcatio est effectus diuinæ reprobationis.12ᵉ.q.79.4.c.
5 Excæcatio de se ordinatur ad dominationé, sed ex misericordia Dei ordinatur ad salutem, non quidem omnium, sed prædestinatorum tantum.12ᵉ.q.79.4.o.
6 Malitia est causa excæcationis meritoria, sicut culpa est causa pœnæ. 12ᵉ.q.79.3.3ᵐ.et 22ᵉ.q.15.1.c.2ᵐ.
7 Dæmon dicitur excæcare, inquantum inducit ad culpam, quæ est causa meritoria excæcationis.12ᵉ.q.79.3.3ᵐ.
Excedere, et qd in meliorib. excedit melius est simpliciter.22ᵉ.q.188.7.1ᵐ.
8 Excessus mentis causatur ex amore boni, et timore ma[illegible]dem modo. 22ᵉ.q.175.2.3ᵐ.
1 Exclusio immobilitat terminum cui additur, ratione negationis implicitæ.1ª.q.31.3.3ᵐ.
2 Propositio exclusiua habet duas expositiones. Primam affirmatiuam, et secundam negatiuam, sub prima licet descendere: sub secunda verò, non.1ª.q.31.4.c.
3 Dictio exclusiua addita principali agenti, non excludit instrumentum, 3ª.q.78.4.1ᵐ.
4 Dictio exclusiua non excludit partes, nec vniuersalia, & alia quæ sunt de intellectu subiecti nisi differant supposita,1ª.q.31.4.3ᵐ.
5 * Dictio exclusiua, addita vni relatiuorum, excludit aliud, & omne quod est in alio supposito,1ª.q.31.4.3ᵐ.
1 * Ecclesia malos iustè excommunicat, vt resipiscant, * in necessitatis tamen casu est illis subueniendum, debet enim Ecclesia diuinum iudicium in castigationibus imitari, sc. ad salutem, non autem ad perditionem,22ᵉ.q.31.2.3ᵐ.
2 Excommunicatis, & Reipublicæ hostibus sunt substrahenda beneficia, vt arceantur à culpa, sic tamen, quod natura non deficiat, nisi secundum ordinem iustitiæ,22ᵉ.q.31.2.3ᵐ.
3 Iniiciens manus in clericum, septempliciter, non est excommunicatus, scilicet si causa disciplinæ, vt magister vel prælatus, si iocosa leuitate si inuenit eum turpiter agentem cum vxore, matre, sorore, vel filia, si statim vim vi repellat, si ignoret eum esse clericum, si inueniat eum in apostasia, post trinam admonitionem, & si transfert se clericus ad actum penitus sibi contrarium, vt si fiat miles, vel ad bigamiam transeat. Et octupliciter potest absolui ab episcopo, scilicet in articulo mortis: quia tunc à qualibet excōmunicatione potest quisque a quolibet sacerdote absolui, si sit hostiarius alicuius potentis, & non ex odio vel proposito percussit, si percutiēs sit mulier si sit seruus, & Dominus lęderetur de eius absentia, q non est in culpa, si regularis regularem, nisi sit enormis excessus, si sit pauper, si sit impubes vel senex, vel valetudinarius, & si habeat inimicitias capitales,22ᵉ.q.64.7.c.
4 Participare cum excommunicatis, conceditur quintupliciter, i.c.vtile lex, humile, res ignorata, necesse, 22ᵉ q.39.4.2ᵐ.
1 Excusatio aggrauat omne peccatum,22ᵉ.q.13.3.3ᵐ.
1 Semper perfectissimum est exemplar, quod imitatur minus perfectum, 3ª.q.56.1.3ᵐ.
2 Causa exemplaris, est tantum existentium, sed causa finalis est etiam nōentium,1ª.q.5.2.2ᵐ.
3 Exemplara oportet conformari exemplari, secundum rationem formæ, non autem secundum modum essendi,1ª.q.18.4.2ᵐ.
1 In oprationibus & passionibus humanis, in quibus experientia plurimū valet, plus mouent exempla quam verba,12ᵉ.q.34.1.c.
2 Aristoteles in logica, vtitur exemplis, secundum opiones aliorum. Ideo non habent auctoritatem.1ª.quæst.48.1.1ᵐ.& q.67.2.2ᵐ.& 12ᵉ. quæst. 59.2.1ᵐ.
1 * Exemptus, & peccans in re non exempta, potest ab ordinario iudicari, 22ᵉ.q.67,1.3ᵐ.
1 Exilium non erat vniuersale in veteri lege, sed particulare, ne quis fieret idololatra,12ᵉ.q.105.2.10ᵐ.
1 Exitus in diuinis, est secundum solam distinctionem relationum, & secundum emanationem interiorem, & non secundum distantiam, 1ª. q.42.5.2ᵐ.
1 Exorcismus non est sacramentum, sed est sacramentale,3ª.q.67.3.2ᵐ.et q.71.3.2ᵐ.
2 Exorcismus debet præcedere baptismum. Tamen si non præcedat, debet postea,3ª.q.71.2.o.& 3.3ᵐ.
3 Exorcisare pertinet ad sacerdotē, & ad exorcistam,3ª.q.71.4.c.1ᵐ.& 2ᵐ
4 Ea quæ fiunt in exorcismo, non tantum significant, sed etiam efficiunt, q.71.3.c.
5 Quandocunque aliquid sanctificandum est ad cultum diuinum, prius exorcizatur, vt liberetur à potestate diaboli,3ª.q.83.3 3ᵐ.
6 Exorcismus datur contra dæmonem, inquantum impedit homines à sacramentis. Sed baptismus datur cōtra eum, inquantum impedit à gloria,3ª.q.71.2.2ᵐ.
7 Quæ fiunt in exorcismo, ordinantur contra impedimenta baptismi, cuius effectus potest impediri ante sumptionem baptismi, & post, 3ª.q 71.3.3ᵐ.
8 Effectus exorcismi est debilitatio potestatis dæmonis, quæ totaliter in baptismo aufertur,3ª.q.71.3.c.
9 Effectus eius duplex, scilicet expulsio dæmonis, & apertio sensuum ad minis-

ad ministeria et mandata Dei,3ª.q.71.3.c.
10 Sal missum in os exorcizandi, et narium, et aurium, sputi linitio, significat remotionem impedimenti dæmonis, respectu fidei docendæ, 3ª. q.71.2.c.
11 Exorcismus non confert gratiam, nec remissionem culpæ. Ideo sine baptismo, exorcismus nihil valet post mortem contra præpositiuum, qui dicit, quòd minores tenebras patitur,3ª.q.71.3.o.
Expectatio est motus spei, propter cognitionem præcedentem respectu auxilij alieni,12ᵉ.q.40.2.1ᵐ.
1 Experientia proprie pertinet ad sensum tantum: sed largè pertinet etiā ad intellectum, vt in dæmonibus,1ª.q.54.5.2ᵐ.et q.58.3.3ᵐ.
2 Experientia in operabilibus non est potentia, et non solum causat sciētiam, sed etiam habitum, qui facit operationem faciliorem, propter consuetudinem,12ᵉ.q.40.5.1ᵐ.
3 Qui accipit gratiam, per quandam experientiam dulcedinis, nouit se illam habere, quam non experietur ille qui non accipit,12ᵉ.q.112.5.c.
4 Illa quæ sunt per essentiam sui in anima, cognoscuntur experimentali experientia, inquantum homo experietur per actus, principia intrinseca, sicut voluntatem, percipimus volendo, & vitam ab operibus vitę,12ᵉ.q.112.5.1ᵐ.
5 Verbum Abrahæ dictum, videlicet, nunc cognouī quòd timeas Dominū potest referri ad notitiam experimentalem, quæ est per exhibitionē operis,12ᵉ.q.112.5.5ᵐ.
6 In opere illo quod fecerat Abraham, cognoscere potuit experimentaliter, se Dei timorem habere. Vel potest hoc etiam ad reuelationem referri,12ᵉ.q.112.5.5ᵐ.
1 Extasis est fieri extra se secundum cognitionem, vel secundum appetitum,12ᵉ.q.28.3.c.& 22ᵉ.q.175.2.1ᵐ.
1 Exufflatio in exorcismo, significat expulsionem dæmonis, cui reditum præcludit benedictio,3ª.q.71.2.c.

F

1 Facere & fieri, important habitudinem causæ & effectus, sed mutationem ex consequenti,1ª.q.45.2.2ᵐ.
2 Facere dicitur dupliciter, scilicet large omnis operatio, & propriè: operatio tantum ad extra,22ᵉ.q.134.2.c.1ᵐ.& 2ᵐ.
3 Factio est de materia exteriori: sed generatio est de substantia generantis,1ª.q.41.3.c.
4 Non omne quod facit maius, facit minus, nisi sit ad illud ordinatum: * vel nisi in maiori includatur minus: vel non potest facere quod minus est, si reseruetur minus, vel si minus sit ad defectum,22ᵉ.quęst.189. 9.3ᵐ.
5 Quod homo faciat quod in se est requiritur ad meritum in habentibus vsum rationis, non autem carentibus vsu rationis, 22ᵉ. q.33.2.1ᵐ. & 8.3ᵐ.
6 Facies Christi emittebat radios,3ª.q.44.3.2ᵐ.
1 Factum duplex, scilicet diuinum, & naturale. Primum præcedit potentia actiua & nō passiua, natura, nō autem tēpore, nisi sit nouum, secundum vero vtraque potentia præcedit, etiam tempore, 1ª. qu.74.3.5ᵐ.
2 Fieri & factum esse, dicuntur de Deo, secundum rationem tantum, & sine mutatione Dei,1ª.q.13.7.2ᵐ.
3 Factum esse, quandoque dicit nouitatem prædicationis, sine mutatione facti,1ª.q.13.7.2ᵐ.& 3ª.q.16.6.c.2ᵐ.
4 Prospicere facta aliorum bono animo, vel ad vtilitatem propriam, vt scilicet bomo ex bonis operibus proximi, prouocetur ad melius, vel ad vtilitatem illius, vt.s.corrigatur si quid ab eo agitur, secundum regulam charitatis, & secūdum debitum officij, est laudabile. Sed quòd aliquis intendat ad considerandum vitia proximorum ad despiciendum, vel detrahendum, vel saltem inutiliter inquietandum, est vitiosum,22ᵉ.q.33.2.3ᵐ.& q.167.2.3ᵐ.
1 Facultas est potestas, qua aliquid habetur ad nutum,1ª.q.83.2.2ᵐ.
Fallere contingit dupliciter, scilicet occultando veritatem, dicto vel facto, vel significando falsitatem. Primum licet, non autem secundum: quia etiam hostibus debent seruari promissa, fœdera, & fides, 22ᵉ.q. 40.3.o.& q.71.3.3ᵐ.
2 Homo faciliter fallitur in iudicando, in pertinentib. ad se,22ᵉ.q.88.2.3ᵐ.
1 Falsitas non est in sensu, sicut in cognoscente verum et falsum,1ª.quæst. 17.2.1ᵐ.
2 Falsitas & veritas, sunt primo in intellectu, in rebus autem, per ordinem ad intellectum solum, 1ª.q.16.1.2.o.et 3.1ᵐ.et 5.6.8.c.et q.17.1.3. o.et 4.1ᵐ.
3 Falsitas non est in intellectu, respectu primorum principiorum, nec respectu quidditatis, nisi per accidens, respectu duplicis compositionis,1ª.q.17.3.o.et q.57.1.2ᵐ.q.58.5.c.et q.85.6.o.
4 Veritas et falsitas vt in cognoscente, sunt tantum in intellectu componente et diuidente, sed vt in re vera, sunt etiam in sensu, et in intellectu cognoscente, quidditatem.1ª.q.16.2.o.et q.2.o.et 3.c.
5 Falsitas est in sensu respectu sensibilium communium, et respectu sensibilium per accidens, non autē respectu sensibilium propriorum, nisi per accidens.1ª.q.17.2.o.et 3.c.et q.57.1.2ᵐ.et q.58.5.c.et q.85.6.c.
6 Falsitas attribuitur phantasiæ: quia repræsentat obiectum absens, tanquam præsens.1ª.q.17.2.2ᵐ.et q.54.5.3ᵐ.
7 Res non dicuntur falsæ, respectu intellectus diuini, sed respectu intellectus nostri.1ª.q.17.1.c.3ᵐ.
8 * Res dicitur simpliciter vera vel falsa tantum ab intellectu, à quo dependet, vt res naturalis à diuino, et artificialis à nostro.1ª. q.16.1.c. et q.17.1.o.
9 Res naturales, dicuntur falsæ per accidens, et secundum quid, respectu intellectus nostri dupliciter, scilicet secundum rationem significati, et secundum rationem causæ.1ª.q.17.1.c.
10 Res dicitur vera vel falsa, ratione veræ vel falsæ æstimationis quam nata est facere de se, quo ad ea quæ exterius apparent in ea, 1ª.quæst. 17.1.c.
11 Res secundum id est quod est, dicitur vera, secundum quod non est, dicitur falsa.1ª.q.7.1.c.1ᵐ.& 4.1ᵐ.
12 Malum simpliciter est in rebus, non autem falsum, sed secundum quid. 1ª.q.17.1.c.& q.48.2.o.
13 In Deo nulla est falsitas, sed tātum veritas,1ª.q.17.4.3ᵐ.& 22ᵉ.q.171.6.c.
14 Homo dicitur falsus, quia amat falsas opiniones vel locutiones, non autem quia potest mentiri,1ª.q.17.1.c.fi.
15 Peccata dicuntur falsitates vel mendacia. Et opera virtuosa, dicuntur veritas vitæ,1ª.q.1.c.
16 Falsum contrariatur vero, & fundatur in vero, sed non in suo cōtrario, 1ª.q.17.4.o.& 12ᵉ.q.64.3.3ᵐ.
Falsum testimoniū prohibetur octauo præcepto decalogi.22ᵉ.q.122.6.2ᵐ.
1 * Fama bona est nobis necessaria propter nos: quia est præcipuum bonum inter exteriora bona: quia facit idoneum ad officia humana, & præseruat à peccatis, & propter alios, ne scandalizentur, & malum exemplum sumant ad peccandum,22ᵉ.q.73.2.3.c.
2 Fama quadrupliciter læditur directè, scilicet imponendo falsum, adaugendo peccatum, manifestando occulta, peruertendo intentionem. Sed indirectè dupliciter læditur, scilicet negando bona alterius, vel malitiosè reticendo,22ᵉ.q.73.1.3ᵐ.
3 Fama læditur tripliciter, s.iuridicè, falsè & manifestando occulta. Secūdo modo et tertio tenetur quis ad restitutionem, non autem primo modo,22ᵉ.q.62.2ᵐ.et q.73.2.o.
Fames, sitis, et desiderium in beatis, dicitur per remotionem fastidij,12ᵉ.q. 67.4.3ᵐ.
1 Familiaritas cum peccatoribus, vitari debet ab imperfectis propter periculum, non autem à perfectis propter fructum,22ᵉ.q.25.6.5ᵐ.
1 Phantasia duplex, scilicet determinata, scilicet eadem cum imaginatiua habens organum determinatum: et indeterminata, existens in qualibet parte animalis, etiam decisa. Sed Auicenna posuit quintam, potentiam, scilicet phantasiam mediam inter æstimatiuam et imaginatiuam, quæ componit et diuidit species imaginalis,1ª.q.78.4.c.fi.
2 Phantasia est thesaurus formarum per sensum acceptarum, componēs et diuidens eas. Et est idem quod imaginatiua,1ª.quæst.378.4. c. et q. 84.6.2ᵐ.
3 Phantasia et memoria, sunt passiones primi sensitiui, non quidem tanquā proprij organi, sed quia oriuntur ab anima mediante primo sensitiuo,1ª.q.78.4.3ᵐ.
4 Dæmon potest immutare phantasiam hominis, et alios sensus corporeos, vt aliter videatur res, quam sit,1ª.q.111.3.4.o.qu.114.4.2ᵐ.et 22ᵉ. q.10.1.3ᵐ.
1 Phantasma est similitudo indiuidui, in organo corporeo, 1ª.q. 84.7.2ᵐ. & q.85.1.3ᵐ.
2 Aliquod phantasma per sensum nunquam, acceptum potest formari in imaginatione, per operationem virium interiorum,1ª.q.12.9. 2ᵐ.qu. 85.2.3ᵐ.& 22ᵉ.q.172.2.c.
3 Intellectus noster abstrahit à phantasmatibus species intelligibiles, inquantum considerat naturas in vniuersali, quas tamen intelligit in phantasmatibus, quia nihil potest actu intelligere, nisi conuertendo ad phantasmata,1ª.q.85.1.4ᵐ.& 5.2ᵐ.& 3.86.1.c.
4 Phantasmata non possunt imprimere in intellectum possibilem, virtute sua, sed virtute intellectus agentis, conuertentis se supra phantasmata, resultat species intelligibilis, in intellectu possibili, 1ª. quæstion. 85 1.3ᵐ.
5 Phantasmata illuminantur ab intellectu agente, quia ex eius virtute reddunt habilia vt ab eis intentiones intelligibiles abstrahantur, 1ª. q.85.1.3ᵐ.
6 In potestate nostra est, per virtutem intellectus agentis, formare phantasmata accomoda consideratiōni quam volumus: nisi forte esset impedimentum ex parte organi cuius est,1ª.q.85.1 4ᵐ.
7 Fas propriè est lex diuina: sed ius, est lex humana,22ᵉ.q.57.1.3ᵐ.
Fascinatio est infectio ab oculis infectis, propter malitiam animæ, vel ex Dei permissione, vel cooperante fato occulto vel dæmone, 1ª.quæst. 119.3.2ᵐ.
Fatue dicere vel racha, vel irasci, non sunt species iræ, sed gratus eius. Et est peccatum mortale, quando peccatum interius conceptum ad effectum perducitur, sub ratione vindictæ,12ᵉ.quæ.46.8.3ᵐ. & 22ᵉ.quæst. 158.5.3ᵐ.

1 Fatum propriè est dispositio syderum, qua quis est conceptus vel natus. Sed impropriè est prouidentia Dei: ideo est in rebus, 1ª.quæst. 116.o.
2 Fatum dicitur à fari, quasi effatum diuinæ prouidentiæ, vel quia antiqui solebant per illud de futuris effari,1ª.q.116.1.c.fi.
3 Fatum non est qualitas nec substantia, sed est reuelatio multiplex, ratione effectuum, vel causarum secūdarum, non autem respectu Dei,1ª.q. 116.2.3ᵐ.
4 Ratio gubernationis in monte Dei, est prouidentia, sed in causis secundis, est fatum,1ᵉ.q.116.2.o.
5 Non omnia subduntur fato, sed tantum effectus causarum secundarum, 1ª.q.116.1.c.& 4.o.
6 Fatum respectu causarum secundarum, est mobile: sed respectu causæ primæ, est immobile, nō quidem absolutè, sed sub conditione prouidentiæ,1ª.q.116.3.o.
Febris hectica est intēsior aliis, licet calor eius minus sentiatur, quia est in fusa membris, quasi complexio,12ᵉ.q.29.3.c.
Fecunditas bonorum operum duplex, s.in se per baptismum, & in aliis per ordinem sacrum,3ª.q.69.5.3ᵐ.
1 Fœlicitas vltima non est in cognitione alicuius creaturę, sed tantum in cognitione Dei,12ᵉ.q.3.7.o.& 22ᵉ.q.167.1.1ᵐ.
2 Cum dicitur quod fœlicitas non est in habitu, intelligendum est de habitu, de quo non procedit actus. Qui enim est in habitu & nō in actu, est similis dormienti. Oportet autem quod actus ille in quo fęlicitas cōsistit ab habitu aliquo progrediatur, secundum sententiam Philosophi. Alias operatio non esset delectabilis & perfecta, 12ᵉ.quæst.3. 2.4ᵐ.fi.
3 Vltima fœlicitas hominis non quidem simpliciter, sed ad quam per sua naturalia potest peruenire, est cognitio substantiarum separatarum, non quidem quidditatiua, sed quid non sunt, per sensibilia, 22ᵉ. q.28. 1ᵐ.& q.3.7.o.
4 Fœlicitas magna, sed non vltima, est in contemplatione substantiarum separata

separatarum,si perfectè intelligerentur,1ª.q.84.1.1m.et q.89.2.3m.
5 Felicitas terrena,consistit in quinque,scilicet voluptate, diuitijs,potestate,dignitate,et fama,1ª.q.26.4.c.et 12ę q.2.o.
1 Fœmina in holocaustis non offerebatur in veteri testamento: quia est animal imperfectum,12ę.q.102.3.9m.
2 Fœmina non potest esse principium generationis actiuũ, 3ª.q.67.4.3m.
3 Generatio fœminæ contingit in intentione Dei et naturæ vniuersalis, sed respectu naturę particularis,contingit ex defectu imaginationis, vel virtutis actiuæ,vel materię,vel propter aliquid exterius, sc. venti,loci, temporis, et huiusmodi. Ideo est quid occasionatum et deficiens,1ª.q.92.1.1m.et q.99.2.1m.et 2m.
Fœminalia significant continentiam,quę perpetuò indicitur ministris noui testamenti.Non autem ministris veteris testamenti, sed tantum tẽpore sacrificiorum,quo vtebantur eis,12ę.q.102.4.7m.
1 * Fœmininum genus adaptatur essentiæ et proprietatibus,masculinum personis,et neutrum,1ª,q.31.2.4m,et q.17.1.c.et q.52.3.c.
2 Neutrum genus est informe, sed masculinum genus est formatum et distinctum,et similiter fœmininum,1ę.q.31.2.4m.
1 Fermentum significat feruorem charitatis,sicut azyma puritatem, 3ª.q.74.4.c.3m.et 4m.
2 Fermentum significat charitatem, ratione sui effectus, scilicet saporis: sed significat corruptionem peccati, ratione suæ speciei, 3ª.qu.74.4.c.fi.et 3m.
3 Fermentum non offerebatur in sacrificiis, propter corruptionem: vel quia fortè offerebatur idolis,12ę.q.102.3.14m.
4 Non licet in iudicio probare innocentiam,vel crimen, per tactum ferri candentis,22ę.q. 95.8.3m.et 3ª.q.80.6.3m.
1 Feruor voluntatis non est virtuosus, si non sit ratione ordinatus. Et ideo si aliquis ex feruore animi præoccupet debitum tempus,non erit laudandus,22ę.q.106.4.2m.
1 Festum omne veteris testamenti, habet aliquod festum sibi succedẽs in nouo testamento,12ę.q.103.3.4m.
2 Ratio & expositio, & figura omnium festorum veteris testamenti, 12ę.q.102.4,10m.
3 Festa temporalia veteris testamenti erant octo, scilicet sabbatum, neomenia,pascha,pentecostes,tubarum,expiationis,tabernaculorum,& cœtus.Et vnum erat continuum, scilicet iuge sacrificium, 12ę.quæst, 102.4.10m.
4 Festum tubarum,erat prima die Septembris, in momeriam liberationis Isaac.Et erat inuitatio ad festum expiationis & figura prædicationis Apostolorum,quorum festa succedunt ei,12ę.quæst,102. 4.10m.& q. 103.3.4m.
5 Festum expiationis erat die decima Septembris, in memoriam expiationis peccati,de adoratione vituli ad preces Moysis,12ę.q.102. 4.10m.
6 Festa martyrum & confessorum succedunt festo expiationis,12ę.quæst, 103.3.4m.
7 Festum consecrationis Ecclesiæ fit octo diebus, ad significandum resurrectionem Christi,& membrorum Ecclesiæ,3ª,q.83.3.4m.
8 * Peccans in festo, magis facit mysticè contra tertium præceptum, quàm qui ad literam aliquod opus corporale licitum facit in eo,22ę, q.122.4.3m,
Feudum, & ius patronatus, non potest per se vendi, nec dari in feudum, sed cum possessione transit,22ę.q.100.4.3m.
1 Fictio est pstendere dicto vel facto,quod non est verum, & est speciale peccatum,si hoc intendatur,3ª.q.69.9.3m.
2 Fictio consequitur superbiam,quia appetens excellẽtiam,fingit se fortem,& huiusmodi,22ę.q.162.7.5m.
3 Fictio relata ad rem significatam,vt metaphora,non est mendacium, vt patet in figuratiuis locutionibus,22ę.q.110.3.6m.& q.111.1.1m. & 3ª.q. 55.4.1m,& q.76.8.c.
1 Fidelis,& fidelium vniuersitas, in tres status solet distingui, scilicet in statum incipientium,proficientium, & perfectorum, 22ę.q.224.9.o.
1 Fides quid,& fides importat assensum intellectus ex electione ad illud quod creditur,cum certitudine,12ę.q.56.3.c.& 22ę.q.1. 4. c. & q.4.1.c. & q.8.6.2m,& q.171.5.c.
2 Sex diffinitiones fidei exponuntur,& reducuntur ad eam,quam dat sanctus Paulus,vt ad perfectissimam,22ę,q.4.1.o,
3 Fides formata est virtus: non autem informis, nec fides de qua loquitur Aristoteles,12ę.q.62.3.2m,q.65,4.o.& 5.2m.& 22ę.q.4.5.o.
4 Fides quæ est gratia gratis data,est excellenta,vel constantia fidei,quę est virtus.Sed fides quæ est fructus, est delectatio, ratione certitudinis eius,22ę.q.4.5.4m.& q.8.8.o.
5 * Fides est substantia, id est fundamentum totius spiritualis ædificij,3ª, q.73.3.3m.
6 Fides dicitur sextupliciter, scilicet habitus formatus, informis actus, obiectum,sacramentum,& quælibet certitudo de diuinis, 12ę.q.55.1. 1m.& 22ę.q.8.8.o.
7 Fides dicitur dupliciter,scilicet res credita,& habitus. Et hoc dupliciter,scilicet respectu obiecti formalis, & respectu subiecti. Primo modo & etiam secundo, fides est vna, sed tertio modo sunt plures, 12ę.q.107.1.1m.& 22ę.q.1,6.2m.& q.4.6.o.& q.5.4.c.
8 Fides est vna dupliciter,scilicet ratione vnius obiecti, & quia multos vnit,22ę.q.4.6.& q.5.4.c.& q.10.5.1m.& 3m.& q.23.5.c.
9 Aliquid cadit sub fide dupliciter,scilicet directè.id est principaliter tradita nobis diuinitus,& indirectè, id est ea, ex quibus negatis,sequitur aliquid contrarium fidei,3ª.q.4.c.& 22ę.q.1.6.1m.& 7.c.q.2.5.c.& q.8.2.o.& 3.6.c.& q.11.2.c.
10 Ad fidem requiruntur duo,scilicet quòd credibilia proponantur, & assensus,1ª.q.111.1.1m.& 22ę.q.6.1.c.
11 Aliqua pertinent ad fidem dupliciter,scilicet per se,id est ea per quæducimur ad beatitudinem,& beati erimus,& per accidens,22ę.q.1.6.1m. & 7.c.& q.2.57.c.& q.89.6.c.
12 Deuiare à recta fide,contingit dupliciter, scilicet non credendo Christo, sicut pagani: vel malè eligendo credibilia, sicut hæretici, 22ę. q.111.c.

13 Obiectum fidei,est non visum,12ę.q.67.3.c.1m.& 22ę.q.1.4.o.& 5.c.& 6. c.2m,& q.8.1.c.& 3ª.q.7.3.c.3m.& 4.c.& 8 2m.& 9.1m.& q.9.3.1m.
14 Nihil est obiectum fidei,nisi sub ratione non apparentis, 22ę.q.4.5.o.& q.4.1.o.& 3ª.q.7.3.o.
15 Nihil cadit sub fide,nisi à Deo reuelatum,et vt habens ordinem ad Deũ, 1ª.q.1.3.c.1m.et 22ę.q.1.1.c.1m.et q.2.2.c.et q.17.2.2m.
16 Nullum falsum potest subesse fidei,1ª.q.1.8.c.fi.et q.13. 12. o. et 22ę.q.1.3. 3.o.et q.4.5.c.2m,et q.10.2.3m.et 3ª.q.46.2.4m.
17 Idem est obiectum et finis fidei, scilicet Deus, non quidem secundum eandem rationem: quia vt veritas prima, est obiectum, sed vt summa bonitas est finis eius,3ª.q.7.4.c.
18 Obiectum fidei duplex,scilicet materiale et formale,scilicet veritas prima,12ę.q.67.3.1m,et 22ę.q.1.1.o.et 23.c.et 2.2.c.et q 4.1.c.et q.5.1.3.4.c. et q.7.1.3m.
19 * Obiectum fidei, bene et verè potest dici complexum et incomplexũ, 22ę.q.1.2.o.
20 Ad fidem pertinent aliqua dupliciter, scilicet essentialiter, id est quæ sunt supra rationem humanam simpliciter,et per accidens,scilicet respectu alicuius,vt præambula fidei,1ª.q.2.2.1m. 22ę.q.1.5. c. 3m. et 4m.
21 Articuli fidei sunt sicut principia in doctrina sacra,1ª.q.1.6,3m.et 7.8.c. et 12ę.q.111.4.c.et 22ę.q.1.7.c.
22 Articuli fidei distinguuntur secundum specialem rationem, et difficultatem non visũ,22ę.q.1.6.o.
23 Articuli fidei sunt duodecim, secundum numerum Apostolorum: sed sunt quatuordecim,quo ad credibilia,22ę.q.1.8.o.
24 Articuli fidei creuerunt secundum successionem temporalem, et vicinitatem ad Christum,quo ad explicationem, non autem quo ad substantiam,22ę.q.1.7.o.et q.2.7.c.et q.174.6.c.et 3ª.q.61.3.2m.
25 Articuli fidei sunt per se noti,habenti lumen fidei,scilicet cuilibet fideli,12ę.q.100.4.1m.
26 Ex vno articulo fidei probatur alius, sicut Paulus argumentatur ad resurrectionem communem,ex resurrectione Christi,1ª.q.1.8.c.princi.
27 * Errans in aliquo articulo,non habet veram fidem de aliis, 12ę.q.5.3.o. et 4.1m,
28 Papa non potest addere,minuere, vel mutare aliquid de articulis fidei, vel sacramentis Ecclesiæ, sed solus Christus,3ª.quæst.83.3. 8m, et qu. 84.2.o,
29 Fides est in intellectu subiectiuè,22ę.q.4.2.o.
30 Fides est principaliter in intellectu speculatiuo & secundario in practico,12ę,q.56.3,c,q,58.3.& 22ę.q.4.2.3m,& q.9.3.c.
31 Fides est maior in vno homine quam in alio,quo ad certitudinem,deuotionem,confidentiam,& explicationem,non autem quantum ad rationem formalem obiecti eius,22ę.q.5.4.o.
32 Et solum in quatum maiores adhærent doctrinæ diuinæ,22ę.q.2.2.6.3m.
33 Genus humanum tripliciter se habuit ad fidem Christi, secundum tria tempora,scilicet ante legem,sub lege,& sub gratia,22ę,q. 174.6.c. & 3ª.q.68.1.1m.
34 * Homo in statu innocentiæ habuisset fidem de incarnatione Christi, 22ę.q.2.7.c,& 3ª.q.13.5m,
35 Fides antiquorum & modernorum,est eadem specie:sed differt numero in diuersis,12ę.q.103.4.c.q.107.1.2m.& 22ę.q.4.6.o.& 3ª.q.70.1.c.
36 * Fides non est in beatis,12ę.q.67.3,5.9.& 22ę.q.4.4.1m. q.16.2.o.& q.18. 2.c.& 3ª.q.7.3.3m.
37 * Fides est in dæmonibus coacta, non laudabilis, nec donum à gratia, 1ª.q.64.2.5m.& 22ę.q.5.2.o.& q.18.3.2m.& 3ª.q.76.7.c.
38 Timor Dei non potest vniuersaliter præcedere fidem,sed suppositis articulis de excellentia Dei,de pœnis,& huiusmodi,22ę.q.7.1.1m.
39 Initium fidei non est ex nobis,licet hoc aliquãdo tenuerit Augustinus, 12ę.q.114.5.1m.& 22ę.q.6.1.c.
40 Hæresis Pelagij, quod initium fidei est ex nobis, sed confirmatio fidei est à Deo,22ę.q.6.1.c.
41 Fides causatur dupliciter,s.quo ad habitum, à solo Deo: & quo ad hoc quia requiritur ad fidem,quod proponantur credibilia ab angelis & hominibus,1ª.q.111.1.1m.
42 Fides quo ad proponenda credibilia, necessariò est à Deo immediatè quibusdam,& alijs per angelos & prædicatores,sed quo ad assensum intrinsecè,est a solo Deo,extrinsecè verò & insufficienter,s.proponendo & persuadendo,est etiam ab aliis,22ę.q.6.1.c.
43 Fides informis causatur à Deo,cuius est donum,quo ad substantiam:nõ autem quo ad informitatem eius,22ę.q.5.2.2m.& q.6.2.o.
44 Ratio naturalis subseruit fidei:sicut naturalis inclinatio voluntatis subseruit charitati,1ª.q.1.8.2m. & q.2.2.1m.
45 Fides gignitur & nutritur per scientiam extrinsecè tantum,s.persuadẽdo,1ª.q.1.2.c.& 22ę.q.6.1.1m.
46 Totum enim certissimum est,quod fides habet ex quacunque enim parte ad finem acceditur,omnis intellectus captiuatur in obsequiũ Christi,nec mirum,cum etiam veritas creata, cogat intellectum sibi assentire,22ę.q.171.5.o.
47 Fides est necessaria,vt principium spiritualis vitæ,22ę.q.16.1.1m.
48 Vita spiritualis attribuitur fidei,sicut in qua primo manifestatur,12ę.q. 110.3.1m.
49 Fides semper manet,inquantum est fundamentum spiritualis ædificij, id est,ratione cognitionis,non autem ratione ænigmatis, 12ę. quæst. 67.3.2m.
50 Puritas cordis,est effectus fidei,22ę.q.7.2.o.
51 Visio beata succedit fidei,1ª q.12.7.1m.& 12ę.q.4.3.c.& 22ę,q.4.2.c. & q, 5.1.c.
52 Fides vt facit æstimationem de præmio,generat spem,de pœnis autem, generat timorem,22ę.q.7.1.2m.
53 Timor seruilis,est effectus fidei informis:timor autẽ filialis, est effectus fidei formatæ,22ę.q.7.1.2m.
54 Per fidem Christi homo pertinet ad testamẽtum nouum,12ę.q.106.1.3m. & q.107.1.3m.
55 Nullus vnquam habuit gratiam Spiritus sancti, nisi per fidem Christi, implicitam vel explicitam,propriam vel alienam,12ę.q.98.2. 2m.qu. 106.1.2m.q.107.1.3m.& 22ę.q.2.7.3m.& 3ª.q.61.3.c.2m.& q.68.1.1m.

56 Per

56 Per fidem formatam,mũdamur à peccatis virtute passionis Christi,22ę. q.7.2.2m.& 3ª.q.49.1.5m.& 5.1m.& q.52.6.c.& q.58.4.3m.
57 Sancti patres,dum adhuc hic viuerent,liberati sunt per fidẽ Christi ab omni peccato,& à reatu pœnę actualium,non autem à reatu peccati originalis,3ª.q.52.5.2m.& 7.1m.& 8.3m.
58 Actus fidei potest esse meritorius,si sit informatus charitate,22ę. q. 2.9. c.& 3ª.q.7.3.2m.
59 In fide,scientia,& opinione,sunt duo actus,s.assensus,& actualis consideratio,& vterque in fide potest esse meritorius:non autem in scientia,& opinione,sed tantum primus,22ę.q.2.9.2m.& 10.c.
60 Meritum fidei consistit in hoc,quòd homo ex obedientia Dei, assentit illis,quæ non videt,3ª.q.7.3.2m.
61 Fides percipit inuisibilia Dei, altiori modo, quo ad multa,quàm ratio naturalis ex creaturis in Deum procedens,22ę.q.3.3m.
62 Fides inclinat ad resistendum omni contrario suo,22ę.q.1.4.3m.& quæ. 2.3.2m.
63 Fides dirigit intentionem,respectu vltimi finis supernaturalis: sed lumen naturalis rationis,respectu alicuius boni connaturalis, 22ę. qu. 10.4.2m.
64 Profecerunt homines in fidei cognitione,per temporum successionẽ, 22ę.q.1.7.2m.
65 Explicatio credendorum,fit per reuelationem diuinam,22ę.q.2.6.c.
66 In iis quæ ad subtilitatem fidei pertinent,solent hæretici fidem simplicium deprauare,22ę.q.2.6.2m.
67 Ea quæ sunt fidei,non ignorantur omnino,sed imperfectè cognoscuntur,1ª.q.12. 13.3m.& 22ę.q.1.4.2m.& 3m.& 5.1m.
68 Ea quę sunt fidei,sunt visa,in communi esse credibilia,non autem in speciali,sed tantum sunt credita,22ę.q.1.4.2m.& 3m. & 5.1m.q.2. 9.3m.& q.8.4.2m.
69 Ad veritatem fidei pertinent,credulitas cordis,& exterior fidei protestatio per verba,vel facta,quia opera virtutũ,vt relata in Deum, sunt quædam protestationes fidei,22ę.q.124.5.c.
70 Fides nostra principaliter cõsistit in duobus,s. in vera cognitione Dei, et in mysterio incarnationis Christi,22ę.q.174 6.c.prin.
71 Ea quæ sunt fidei:non contrariantur cognitioni naturali,nec econuerso,1ª.q.1.8.c.fi.q.2.2.1m.& q.30.2.1.o.
72 Nulla manifestatio excludit rationem fidei,nisi qua Deus per essentiam videtur,22ę.q.5.1.o.& 3ª.q.55.5.2m.
73 Testimonium fidei nostræ habemus ab hostibus,s.à Iudæis,& quasi in figura nobis repræsentatur,quod credimus,& ideo in suis ritibus tolerantur,22ę.q.10.11.c.
74 Nullus conetur demõstrare ea quæ sunt fidei,1ª.q.32.1.c. & q. 9. 46.2.c.
75 Rationes sanctorum de fide,non sunt demonstratiuæ,sed persuadent nõ esse impossibile quod creditur,1ª.q.1.8.c.1m.& q.32.1.c.q. 46.1.2. c.et 22ę.q.1.5.2m.q.2.10.2m.et 3ª.q.55.5.2m.
76 Rationes ad ea quæ sunt fidei,non minuunt meritum, nisi sint causa assensus,22ę.q.2.10.o.et 3ª.q.55.5.3m.
77 Apparentia non habent fidem,sed agnitionem, secundum Gregorium, 22ę.q.1.4.c.et c.
78 Omnes rationes contra fidem,sunt derisibiles, quia non sunt secũdum intentionem sacræ scripturæ,1ª.q.1.8.c.fi.
79 Fides compatitur motum dubitationis,non autem scientia vel intellectus,quia fides non assentit propter euidentiam obiecti,sed ex imperio voluntatis,1ª.q.1.5.1m.et 22.q.4.8.1m.
80 Fides per quam firmantur dicta,includitur in veritate.quo ad obseruãtiam promissorum:ideo est pars iustitiæ,sed veritas est in plus,22ę.q. 80.3m.
81 Fides est nobilior scientia quo ad obiectum,sed è conuerso quo ad modum cognoscendi,12ę.q.67.3.1m.
82 Fides,scientia,et opinio possunt esse de eodem materialiter simul, non autem secundum idem,nisi in diuersis,12ę.q.67.3.c.et 22ę. q.1.5.o.q. 2. 4.2m.et q.5.1.c.fi.
83 Differentia inter fidem, opinionem,scientiam,dubium, et nescientiam, 12ę.q.67.3.c.et 22ę.q.1.4.c.et 5.4m.et q.2.1.c.
84 Fides formata,et informis non differunt specie,22ę. q. 4.4.o. et quæst. 19.5.1m.
85 * Fides formata est fundamentum spiritualis ædificij, non autem informis,12ę.q.89.2.2m.et 22ę.q.4.7.4m.et 3ª.q.68.4.2m.
86 Nulla est vera virtus sine fide,12ę.q.63.2.1m.et 22ę.q.4.7.c.fi.et quæstio. 151.1.3m.
87 Fides informis adueniente charitate, fit fides formata, manens eadem numero,22ę.q.44.o.
88 Fides est nobilior virtutibus moralibus,ratione obiecti: sed è conuerso ratione modi,3ª.q.7.3.1m.
89 Fides est prima omnium virtutum per se, sed per accidens, est posterior fortitudine,et humilitate,12ę.quæst.62.4.o.et 22ę.q.4.7.o. et qu. 162.7.3m.
90 Fides est nobilior prudentia,quæ tamen magis repugnat peccato procedenti ex peruersitate appetitus,22ę.q.47.13.2m.
1 Fiducia dicitur à fide,et est spes futuri auxilij,concepta ex dictis aliorũ vel ex iis quæ sunt in se,vel in alio,22ę.q.129.6.o.
2 Fiducia importat spem ad magna,vel pertinet ad fidei certitudinẽ.22ę. q.4.5.4m.
3 Fiducia non est virtus propriè,sed conditio eius:ideo est pars integralis fortitudinis,non autem potentialis,22ę.q.129.6.3m.
4 Fiducia importat robur spei,sed securitas importat perfectam quietem à timore,22.q.129.6.c.2m.et 3m.et 7.c.
5 Spes dicitur fiducia,quia causatur ex ea,sicut motus appetitus causatur ex cognitione,12ę.q.40.2.2m.
6 Spes vt est virtus theologica,facit confidere in Deo, sed fiducia facit confidere in se,tamen sub Deo.22ę.q.128.2m.
7 Fiducia est idem quod magnanimitas.22ę.q.128.c.
8 Fiducia principaliter pertinet ad magnanimitatem,et ex consequẽti ad fortitudinem,sed securitas ecõuerso,22ę.q.129.6.7.o.
9 Fiducia circa idem opponitur desperationi,timori autem secundum cõtrarietatem obiectorum,22ę. q.129.6.2m.

1 FIERI dicitur dupliciter.s.c.terminatio motus,et ipse motus: primo modo,fieri et factum esse,sunt simul,nec differunt,nisi secundũ rationẽ:sed secundo modo differunt realiter,et fieri prius est tempore,quàm factum esse in permanentib.non autem in successiuis 1ª.q.45.2.3m.et q 46.3.2m.et 3ª.q.33.2.1m.et 2m.et q.75. 7.2m.et quæst. 78.2.c.
2 Fieri in aliqua mensura loci vel temporis contingit dupliciter.s.præsupposita ea,vt in quolibet particulari effectu, vel simul producta,vt mundus,1ª.q.46.3.1m.
3 De ratione mutationis est habere se aliter nunc,quàm prius,non autem de ratione ipsius fieri,1ª.q.45.2.2m.
4 Conuerti dicit tantum ordinem terminorum, sed fieri,& mutari addit vnitatem subiecti,3ª.q.75.8.c.
5 Cum dicitur hoc fit hoc,exprimitur identitas subiecti,sed cum dicitur, ex hoc fit hoc,exprimitur tantum ordo terminorum,1ª.q.75.8.c.
6 Tunc res dicuntur fieri,quando innotescunt,3ª.q.13.2.1m.
7 Illud quod fit est, si fieri sumatur pro termino motus, non autem pro motu,1ª.q.45.2.3m.
1 Figura est forma quanti,1ª.q.7.3.2m & 3.c.
2 Figura propriè,est tantum in corporeis.3ª.q.63.2.1m.
3 Figura nullius actionis,vel passionis est principium.22ę.q.96.2.2m.
4 Identitas specifica,non sumitur ex identitate figuræ,sed ex generatione similis in specie,3ª.q.74.3.3m.
5 Diuersæ figuræ legales in templo, fuerunt institutæ ad significandum Christum,propter imperfectionem earum,12ę.q.102.4.6m.col.3.

1 Filiatio est tantum exeuntis à generãte,& completi in specie generantis,1ª.q.27.2.4.c.& 3ª.q.32.3.c.
2 Paternitas,maternitas, & filiatio conueniunt tantum viuentibus, et præcipuè animalibus,3ª.q.32.3.c.& q.35.3.1m.
3 Ad hoc quod natum ex alio materialiter,sit filius:oportet quòd in similitudinem speciei producatur,3ª.q.32.3.c.
4 Filiatio & adoptio,conuenit tantum personæ,sed creaturam esse, subiecto & seruitus,conueniunt etiam naturæ,3ª.q.23.4.o.& q.24.1.2m. & q.35.5.c.
5 Pater dat filio tria,scilicet esse, nutrimentum, & instructionem,12ę.q. 100,5.4m.& 22ę.q.101.1.c.& q.102.1.c.& q.106.2.c.& 6.1m.
6 * Filius amittit hæreditatem propter peccatum parentis,in crimine læsæ maiestatis,22ę.q.108.4.2m,
7 Filiatio est in diuinis,1ª.q.27.2.o.& q.42.4.c.
8 In diuinis non potest esse nisi vnus filius,1ª.q.27.5.3m. & q.41.6.o.
9 Eadem proprietas,scilicet natiuitas,significatur per omnia nomina filij Dei,sed diuersis rationibus,1ª.q.34.2.3m.
10 Nomina propria filij Dei,sunt quatuor,scilicet filius, splendor,imago, & verbum,1ª.q.34.2.3m.& q.42.2.1m.
11 Ea quæ sunt hominis,dicuntur de filio Dei,& econuerso, 1ª. q.43.7.1m. & 3ª.q.3.6.3m.& q.9.1.3m.& q.10.1.3m.& q.16.4.5.8.c.& q.20.2.o.
12 Filius Dei est verus Deus,1ª.q.27.1.c.fi.& q.41.3.o.& 3ª.q.43.4.o.
13 Filius Dei,non est quid principiatum,nec effectus,nec de se,non ens,1ª. q.33.1.2m.& q.42.3.o.
14 * Filius Dei,non est factus,nec operatus.1ª.q.41.3.c.
15 In Christo est tantum vna filiatio secundum rem scilicet æterna ad patrem,& alia secundum rationem,temporalis ad matrem, 1ª. q.35.5.c.
16 Christus ex reali relatione matris ad eum, est realiter filius eius, 3ª. q. 35.5.c.
17 * Pater est maior filio,ratione dationis,quæ auctoritatem dicit,non autem ratione dati,sed filius nullo modo est minor patre, 1ª. q.33.1.2m. q.12.4.1m.
18 Tunc inuisibiliter filius Dei cuique mittitur,cum à quoquam cognoscitur,atque percipitur secundum Augustinum,perceptio autem,experimentalem quandam notitiam significat, & hæc propriè dicitur sapientia,quasi sapida sciẽtia,1ª.q.43.5.2m.& 3m. & 12ę.q.112.5.c.& 22ę. q. 45.1.5m. & 2m.
19 Ad habendum filium Dei in se,requiritur cognitio, non quidem actualis,sed habitualis,non quælibet, sed quæ prorumpat in affectum amoris,1ª.q.43.5.2m.& 3m.
20 Aliquis dicitur filius Dei quintupliciter,secundum quintuplicem similitudinem,s. naturæ,vestigij,imaginis,gratiæ & gloriæ. 1ª. qu. 33.3.c.
Fines occidendo Yambri,non peccauit:quia occidit inspiratus zelo Dei, vel quia erat filius sacerdotis,22ę.q.60.6.2m.
Quando id fingimus quod nihil significat,tunc est mendacium, & non cũ refertur ad aliquam significationem,22ę.q.111.2m.

1 Finis quid,& Causalitas finis,est prima omnium,1ª.quæ.5.4.c.& 12ę. q.1.2.c.
2 Finis cuiuslibet rei est operatio eius propria, vel ad quod per eam venit,12ę.q.49.3.c.3m.& 4.1m.q.56.1.c.
3 Finis etsi sit postremus in executione, est tamen primus in intentione agentis,& sic habet rationem causæ,12ę.q.1.1m.et 3.2m.et 4.c.et q.18. 7.3m.et q.20.1.2m.et q.25.1.2.c.et q.84.2.c.et 22ę.q.189.1.5m.et 3ª.q.61. 3.1m.et q.62.6.c.
4 Omnia quæ sunt vnius generis,conueniunt in communi fine illius generis,12ę.q.1.5.c.
5 In finibus non itur infinitum,12ę.q.74.o.
6 Finis non est causa nisi secundum quod mouet efficientem,12ę.q.1.1.1m.
7 Finis dicitur dupliciter.s. id propter quod est aliquid, et bonum completiuè superueniens,vt delectatio,12ę.q.33.4.c.
8 Finis duplex.s.proximus et remotus vel vltimus, 12ę.q. 12.2.c.et q. 21.1. 2m.et 22ę.q.73.7.c.
9 Finis duplex.s.naturalis et supernaturalis,1ª.q.23.1.c.et 12ę.q.109.5.3m.
10 Finis duplex.s.imaginarius et deliberatus,12ę.q.1.1.3m.
11 Finis duplex.s.proportionatus,et non proportionatus ei, quod est ad finem:primus est perfectio inhærens,non autem secundus,nisi secundum similitudinem:quia est aliquid subsistens.s. bonitas Dei,1ª.q.23. 1.c.et q.25.5.c.fi.et q.65.4.c.et q.63.2.o.et q.103.2.o.
12 Finis duplex,s.finis cuius,i.in quo est rõ boni,et finis quo,id est vsus,vel adeptio

adeptio eius.1ª.q.26.3.2ᵐ.& 12ᵩ.q.8.c.& q.2.7.c.& q.3.1.c.8.2ᵐ.& q.5.2.c.& q.11.2.3.3ᵐ.& q.16.3.c.& q.3.4.3.c.fi.

13 Finis duplex.ſ.operis et operantis.22ᵩ.q.141.6.1ᵐ.

14 Finis duplex.i.interior vt operatio,& exterior. idest obiectum operationis.12ᵩ.q.13.4.c.

15 Finis duplex.ſ.principaliter intentus,& cui aliquid eſt vtile:primo modo finis eſt nobilior his,quæ ſunt ad finem, nó autem ſecundo modo. 2ª 2ᵩ.q.111.5.c.3ᵐ.

6 Finis tripliciter acquiritur.ſ.vt forma,vt operatum,& vt poſſeſſum.1ª.q.103.2.1ᵐ.& 2ᵐ.

17 Finis dupliciter habetur.ſ.perfectè.i.realiter.& imperfectè,ideſt intentionaliter.12ᵩ.q.11.4.c.1ᵐ.& q.16.4.c.& q.69.1.c.

18 Cognitio finis duplex.ſc. perfecta. i. ſub ratione finis, & imperfecta.i. eius quod eſt finis materialiter tantum:prima conuenit tantum naturæ rationali:ſecunda verò conuenit etiam brutis.1ª.q.59.1.c.& 12ᵩ.q.6.2.c & q.11.2.c.

19 * Impoſsibile eſt quod aliqua operatio voluntatis habeat rationem vltimi finis.1ª.q.26.2.2ᵐ.& 12ᵩ.q.1.1.2ᵐ.& q.3.4.2ᵐ.& q.19.1.2ᵐ.

20 Finis vltimus creaturæ rationalis,eſt viſio diuinæ eſſentiæ.12ᵩ.q.3.4.c. & 22ᵩ.q.167.1.1ᵐ.

21 Vltimus finis dicitur dupliciter.ſ.vltimus ſimpliciter.i.Deus:& vltimus in genere operationum.i.beatitudo.12ᵩ.q.1.12ᵐ.fi.

22 Res naturales diriguntur à Deo ad finem boni, & creaturæ rationales ad vltimum finem.1ª.q.103.1.c.& 12ᵩ.q.5.5.2ᵐ.

23 Voluntas non eſt ad oppoſita,reſpectu vltimi finis.12ᵩ.q.5.4.2ᵐ.

24 Voluntas eſt ipſius finis tantum.12ᵩ.q.8.2.c.

25 Idem actus voluntati. eſt eorum quæ ſunt ad finem,& ipſius finis ratio, non autem abſolutè.12ᵩ.q.8.3.o.& q.12.4.c.

26 Voluntas vt potentia,eſt eorum quæ ſunt ad finem:ſed vt actus,eſt tantum ipſius finis.12ᵩ.q.8.2.o.

27 * Voluntas non poteſt ſimul ferri in plures vltimos fines.12ᵩ.q.1.5.o.& q.12.2.1ᵐ.& q.13.3.3ᵐ.

28 Vltimus finis dicitur dupliciter.ſ.ſimpliciter, id eſt, res poſſeſſa,& quo ad aliquem.ſ.poſſeſsio,vel adeptio,vel fruitio rei.12ᵩ. q. 2.7.c.& q.2.

29 * Impoſsibile eſt quòd anima vel aliquid eius, ſit vltimus finis, niſi ſecundo modo.12ᵩ.q.7.c.

30 Quicquid facit homo,agit propter finem,etiam agendo actionem,quę eſt vltimus finis.12ᵩ.q.1.1.2ᵐ.

31 Homo non habet vltimum finem ſuum in hac vita,ſicut alia animalia, quia finis eſt ſupra naturam eius.12ᵩ.quæſt.5.5.2ᵐ.& qu. 61. 4. o.& q. 109.5.3ᵐ.

32 Omnes homines habent eundem vltimum finem formaliter,non autem materialiter.12ᵩ.q.1.5 c.& 7.o.

33 Ad connaturalem finem vltimum hominis.ſ.bene viuere totum, ordinátur:primò conſilium,ſecundò iudicium, & vltimò & immediatè præceptum,ſed proximus finis conſilij,eſt inuentio agendorum, & iudicij certitudo.22ᵩ.q.51.1 2.2ᵐ.

34 Omnium rerum eſt vnus vltimus finis cuius,ſc. Deus, non autem finis quo.1ª.q.103.2.o.& 12ᵩ.q.1.8.o.& q.3.8.2ᵐ.

35 Quęlibet res tendit in finem vltimum,per propriam operationem.1ª.q. 62.4.c.& 12ᵩ.q.21.1.3ᵐ.

36 Deus eſt vltimus finis humanæ voluntatis.22ᵩ.q.122.2.c.& q.184.1.c.

37 Vltimus finis cuiuſlibet rei eſt aſsimilari Deo.1ᵩ. q.44.4.3ᵐ. & 12ᵩ.q.1.8.c.& q.2.5.3ᵐ.

38 Finis ſpiritualis vitæ,eſt quod homo vniatur Deo, quod fit per charitatem,& ad hoc ordinantur ſicut ad finem omnia quæ pertinent ad ſpiritualem vitam.22ᵩ.q 44.1.c.

39 * Charitas eſt finis omnium virtutum.22ᵩ.q.3.2.1ᵐ.& q.23.& 8.3ᵐ.

40 Charitas eſt finis præcepti.22ᵩ.q.23.4.1ᵐ.& q.44.1.c.

41 Finis cuiuſlibet virtutis moralis,ei præſtitutus a ratione naturali eſt cóformari rationi.12ᵩ.q.66.3.3ᵐ.& 22ᵩ.q.47.6.7.c.

42 Electio finis proximi eſt actus virtutis moralis principaliter, ſed prudentiæ originaliter.12ᵩ.q.56.4.4ᵐ.

43 Ea quæ ſunt ad finem,ſunt neceſſaria,quando ſine eis non poteſt haberi finis,non autem aliter.1ª.q.19.3.c.& q.82.1.2.c.& q.119.4.o.& 12ᵩ. q.1.6.2ᵐ.& q.10.2.3ᵐ.et q.13.6.2ᵐ.et q.16.6.1ᵐ.et 22ᵩ.q.187.3.c.

44 Neceſsitas cuiuſlibet ordinati ad finem,ſumitur ex ipſo fine. 12ᵩ. prin. et q.102.1.c.

45 Finis eſt de ratione eorum quæ ſunt ad finem.12ᵩ.princ.et q.1.3.c.

46 Quæ ſunt ad finem oportet ſumere bonitatem, et modum a fine proximo.12ᵩ.q.95.3.c.et q.102.1.c.et 22ᵩ.q.27.6.c.et q.33.2.c.et 6.c.3ᵐ.q. 87. 2.3ᵐ.q.12.3ᵐ.et q.7.o.et 141.6.c.1ᵐ.

47 Quanto aliquid efficacius ordinatur ad finem, tanto eſt melius. 22ᵩ. q. 152.5.c.

48 Dignitas eorum quæ ſunt ad finem,præcipuè ex fine conſideratur.12ᵩ. princip.et 22ᵩ.q.174.2.c.

49 Finis ſemper excellit rem,quæ eſt ad finem.22ᵩ.q.152.5.c.

50 Finis et ea quæ ſunt ad finem, debent eſſe conformia ſecundum proportionem,non autem ſecundum genus.12ᵩ.q.96.1.c.et q.102.1.c.

51 Finis quæritur in infinitum,non autem ea quæ ſunt ad finem, ſed ſecundum proportionem ad finem.22ᵩ.q.27.6.c.et q.184.3.c.

52 Finis comparatur ad ea quę ſunt ad finem,ſicut materia ad formam.12ᵩ. q.44.c.et q.5.7.c.

53 Finis comparatur ad ea quæ ſunt ad finem,ſicut ratio formalis ad obiectum,et ſicut principia ad concluſiones.1ª.q.47.1.3ᵐ.et q.82.1. 2. c.et 12ᵩ.q.8.3.c.et q.12.4.c.2ᵐ.q.19.7.c.1ᵐ.et 10.c.et q.102.1.2.c.et 22ᵩ.qu. 47.11.c.

54 In finibus eſt ordo,ſicut in agentibus:quia vtrobique ſecundarium dependet à principali.1ª.q.116.c.

55 Vnumquodque ordinatur ad finem per actum ſuum.12ᵩ.q.21.1.3ᵐ.

56 In omnibus potentiis vel artibus ordinatis,ars vel potentia quæ eſt circa finem,ordinat aliarum artium vel potentiarum actus ad proprium finem.12ᵩ.q.9.1.c.et q.65.3.1ᵐ.

57 Omnis finis,et quicquid eſt ad finé,eſt actio,vel cũ actione.12ᵩ.q.13.4.c.

58 Actiones ludicræ non ordinantur ad aliquem finem extrinſecum, ſed ad bonum ludentis,inquantum delectant, vel requiem præſtant. 12ᵩ. q.1.6.1ᵐ.

59 Finis particularis,ordinatur ad finem communem.12ᵩ.q. 19.10. c.et q. 21.2.2ᵐ.

60 Ordinari aliquid ad finem contingit dupliciter, ſcilicet per ſe, et per accidens.1ª.q.116.1.o.

61 Aliquid ordinatur ad finem dupliciter, ſcilicet neceſſariò, et ad benè eſſe.3ª.q.1.2.c.

62 Quod eſt ad finem eſt duplex.ſ.coniunctum ei, vt diſpoſitio:et diſtans, vt motus, primum manet cum fine, non autem ſecundum. 12ᵩ. qu. 4.4.3ᵐ.

63 Ad vnum finem ordinatur tantum vnum medium, ſi ſit ſufficiens. 1ª. q. 47.1.3ᵐ.et q.101.3.1ᵐ.et 12ᵩ.q.101.3.1ᵐ.

64 Ea quæ ſunt ad finem,inquantum huiuſmodi,non ſunt volita, niſi propter finem.12ᵩ.q.8.2.c.2ᵐ.et 3.c.

65 Oportet quòd quælibet voluntas habeat aliquem finem,quem naturaliter velit,cuius contrarium non poſsit velle.1ª.q.82.1.2.o.

66 Finis moralis accidit fini naturæ,et econuerſo.12ᵩ.q.1.3.3ᵐ.

67 Qualis eſt quilibet naturali qualitate animæ vel corporis, vel qualitate ſuperueniente,talis finis videtur ei.1ª,q.63.1.5ᵐ.et 12ᵩ. q.9. 2. c.2ᵐ. et q.10.3.c.2ᵐ.

68 Voluntas reſpicit finem tripliciter:primò abſolutè, ſecundò vt in quo quieſcit,tertiò vt terminum eorum quę ordinantur in finem,primum eſt velle,ſecundum frui,tertium eſt intentio.12ᵩ. q.8. princ. et q.12.1. 4ᵐ.et 2.c.3ᵐ.et 5.2ᵐ.

69 Voluntas ex neceſsitate inhæret fini.1ª.q.82.1.2.c.

70 Ad rectam voluntatem requiruntur duo.ſ.debitus finis,et quod ea quę ſunt ad finem proportionentur ei.22ᵩ.49.7.c.et q.51.1.1ᵐ. et q.55.3.4. c.et q.64.7.c.et q.69.2.c.

71 Homini conuenit agere propter finem , quia omnes actiones humanæ ſunt propter finem.12ᵩ.q.1.1.o.

72 Actiones hominis aliis intenti,nó ſunt propriè actiones humanæ: quia non procedunt ex deliberatione rationis,quæ eſt principiũ humanorum actuum,et ideo habent quaſi finem imaginatum, non autem per rationem præſtitutum.12ᵩ q.1.1.c.3ᵐ.

73 Homo operatione naturali, & animali ordinatur in finem ab alio : ſed operatione humana,ordinatur à ſeipſo in finem,12ᵩ,1.1.c.

74 Aliquid ordinatur in finem dupliciter,ſ.vel propriè, tanquam ſeipſum mouens ad finem:& ſic ſola creatura rationalis ordinatur in fine:vel communiter,tanquam motum ab alio, & ſic bruta animalia ordinantur in finem.1ª.q.6.1.2ᵐ.& 12ᵩ.q 1.2.o.

75 Omnis peccans mortaliter,conſtituit ſibi neceſsariò alium finem,quam Deum,12ᵩ.4.1.7.1ᵐ.& q.89.1.3ᵐ.& 22ᵩ.q.45.1.1ᵐ.

Firmamentum à Deo creatum ,id eſt, cælum ſtellatum eſt ſuprema ſphara ſecundum Ariſtotelem , nó autem ſecundum Aſtrologos modernos, 1ª.q.68.1.2.3.o.& q.71.3ᵐ.

Flumina quatuor videntur oriri ex diuerſis locis,quia intrant ſub terra,ſicut multa alia:ſed primò oriuntur à mari:immediatè verò,a fonte paradiſi,ſcilicet Phyſon. Gion, Tygris , & Euphrates,1ª.quæſtion.102. 1.2ᵐ.

Fluxus maris eſt per impreſſionem lunæ,non autem per aliquam formam aquæ,1ª.q.105.6.1ᵐ.q.1.10.3.3ᵐ. & 22ᵩ.q.2.3.c.

1 Omes eſt inordinatu.& habitualis concupiſcentia appetitus ſenſitiui,12ᵩ.q.82.3.o.& 3ª.q.15.2.c.q.27.3.c.

2 Fomes vt pœna inflicta a Deo, dicitur lex : non autem vt inclinat ad malum.12ᵩ.q.91.6.o.& q.93.3.2ᵐ.

3 Effectus fomitis duplex.ſ.inclinatio ad malum,& difficultas ad bonum 3ª.q.27.3.c.

4 Fomes peccati non fuit in Chriſto,3ª.q.15.2.o.& 3.c.& 4.c.3ᵐ.q.18.2.3ᵐ & q.27.3.c.1ᵐ.

5 Fontes quinque,ſecundum quinq; genera ſubſtantiarum,ſ.naturæ , corporis cæleſtis,ignis,aëris,aquæ,& teræ,1ª.q.66.2.o.

1 Forma.omne illud quo aliquid primò operatur,eſt forma eius,1ª.qu. 76.1.c.

2 Omnis forma vel eſt ipſa natura rei, vt in ſimplicibus : vel conſtituit naturam rei,vt in compoſitis,3ª.q.13.1.c.

3 * In ſimplicibus & immaterialibus,idem eſt forma,& id cuius eſt forma, 1ª.q.39.5.2ᵐ.

4 De ratione formæ eſt,quòd ſit in eo cuius eſt forma,1ª.q.40.1.c.

5 * Formæ non locantur in genere,nec in ſpecie.ſed compoſita,1ª.qu. 76. 3.2ᵐ.

6 Forma generati,non eſt finis ſeu terminus generationis.niſi vt eſt ſimilitudo generantis,1ª.q.44.4.2ᵐ.& 22ᵩ.q.171.6.c.

7 * Omnis forma de ſe eſt communicabilis,1ª.q.3.2.3ᵐ.et q.7.1.c.fi.

8 * Omnis forma exiſtens in ſuppoſito,per quod indiuiduatur, eſt communis multis ſecundum rem,vel ſecundum rationem,non autem formæ ſubſiſtens,1ª.q.13.9.c.

9 Diſtinctio formarum duplex, ſcilicet ſpecifica ſecundum diuerſitatem obiectorum,et numeralis,ſecundum diuerſitatem ſubiecti,22ᵩ. quæſt. 24.5.c.

10 * Formæ diſtinguntur ſecundum diuerſa principia actiua,12ᵩ.q.54.2.c.

11 Formæ ſeparatæ non multiplicantur numeraliter,1ª.q.41.6.c.et q. 50. 4. 4.c.et q.75.7.c.

12 Forma eſt variabilis terminatiuè,ſed eſt inuariabilis ſubiectiuè, 1ª.q. 9. 2.3ᵐ.et q.16.8.c.fi.et 12ᵩ.q.53.1.c.

13 Subſtantialis forma,quæ requirit diuerſitatem in partibus corporis ſicut eſt animal,et præcipue animalium perfectorum , non æqualiter ſe habet ad totum et ad partes, vnde non diuiditur per accidens, per diuiſionem quantitatis,1ª.q.76.8.c.

14 Forma ſubſtantialis totius,non ſuperadditur partibus, ſcilicet materiæ et formæ,ſicut forma domus, partibus integralibus eius , ſed eſt totum complectens materiam et formam , cum præciſione aliorum,1ª. qu.76.8.c.

15 Non eſt poſſibile eãdem formam numero,eſſe diuerſarum ſpecierum,1ª. q.118.2.2ᵐ.

16 Forma ſubſtantialis et accidẽtalis,ſunt actus,et faciunt aliquid in actu: ſed ſubiectum formæ ſubſtantialis , eſt ens in potentia tantum : quia actualitas prius eſt in forma , quam in materia , quæ eſt propter formam:ſubiectum autem formæ accidentalis eſt ens actu,cui prius conuenit actualitas,quam formæ accidentali,quæ eſt propter ſubiectum. 1ª.q.66.1.2.c.& q.76.4.c.& q.77.6.c.

17 Forma vnius materiæ,dicitur ſpecies , plurium ſecundum ordinem tantum totum , colligatarum compoſitio , alteratarum autem miſtio.1ª. q.66.2.c.

18 Formæ incompaſſibiles in eodem ſuppoſito , faciunt propoſitionem in materia remota, compaſſibiles autem in materia cõtingenti , vel naturali.3ª.q.16.1.1ᵐ.

19 Forma omninò ſimplex vel non ſubſiſtens:non poteſt eſſe ſubiectum ex quo vel in quo,ſed ſubiectum de quo & circa quod, 1ª.qu.13.12.2ᵐ.& q.29.1.2.o.& 3.3ᵐ.& q.30.1.3ᵐ.& q.54.3.2ᵐ.& q.77.1.6ᵐ.

20 Plures formæ eiuſdem generis , non poſſunt ſimul eſſe in eodem ſubiecto.1ª.q.85.4.c.2ᵐ.

21 * Plures formæ eiuſdem ſpeciei, non poſſunt eſſe ſimul in eodem ſubiecto.3ª.q.35.5.c.

22 Nulla forma naturalis poteſt eſſe ſimul in eodem ſubiecto cum actu formæ contrariæ, ſicut habitus animæ cum actu contrarij habitus.12ᵩ.q. 63.2ᵐ.& q.71.4.o.

23 Forma completa eſt in ſubiecto,ſecundum conditionem ſubiecti , non autem virtus inſtrumentalis,ſed magis ſecundum conditionem principalis agentis.3ª.q.63.5.1ᵐ.

24 Nulla forma remouet à materia potentiam ad alias formas,1ª.q.66.2.c.

25 Forma implens totam potentiam materiæ , eſt inſeparabilis a materia non autem aliæ.22ᵩ.q.24.11.c.

26 Omnis forma quanto eſt nobilior,tanto magis dominatur materiæ , & minus ei immergitur,& magis eam ſua virtute excedit. 2ª. quæſtion. 76.1.co.2.

27 Forma non excedit proportionem materiæ , ſed ſunt eiuſdem generis. 22ᵩ.q.24.3.2ᵐ.

28 Materia prima eſt vna , per remotionem omnis formæ , non autem per vnam formam.1ª.q.16.7.2ᵐ.

29 Materia eſt propter formam.1ª.q.47.1.2.c.q.65.2.c.& q.70.3.c.& q.76.5. c.princ.& q.77.6.c.& q.84.4.c. & q.85.3.4ᵐ. & q.89.1.c.& q.91.3.c.& q.96.3.c.& q.105.5.c.& 12ᵩ.q.2.5.c.

30 Forma finitur per materiam , inquantum communitas eius contrahitur per materiam,ad hoc indiuiduum,& econuerſo,inquantum potentialitas eius determinatur ad vnam ſpeciem,1ª.q.7.1.c.& q.44.2.c.fi.

31 * Materia multiplicatur per aduentum formæ,1ª.q.29.2.5ᵐ.

32 Materia recipit formam,vt ſecundum ipſam conſtituatur in eſſe alicuius ſpeciei,non autem intellectus,ſed ſecundum rationem formæ.1ª. q.50.2.2ᵐ.

33 * Omne illud per quod materia efficitur propria huius formæ , ſe tenet ex parte materiæ, vt diſpoſitiones & remotiones impedimentorum, 1ª.q.86.2.1ᵐ.& q.87.1. c.& 12ᵩ.q.2.5.c. & 22ᵩ.q.27.3.c.princip.

34 Informitas materiæ duplex,ſcilicet carentia omnis formæ , & carentia triplicis pulchritudinis,ſcilicet lucis,viſibilitatis,& plantarũ: prima præceſſit formationem natura tantum,ſecundum Auguſtinum,ſecunda verò etiam duratione,ſecundum alios.1ª.q.66.1.o.& 4.c. & q.67. c.4ᵐ.& q.69.1.2.c.& q.74.2.c.

35 Materia cognoſcitur tantum dupliciter , ſcilicet per analogiam ad formam,& vt perfecta eſt per eam.1ª.q.15.3.3ᵐ.

36 Materia inquantum eſt nuda , ſe habet indifferenter ad omnes formas, ſed determinatur per agens.1ª.q.66.2.c.

37 Nihil eſt ſua materia,nec ſuum efficiens,ſed aliquid eſt ſua forma , vt in ſimplicibus.1ª.q.39.2.5ᵐ.

38 Forma vt eſt in materia,eſt prior ea via naturæ,& poſterior via generationis:ſed vt eſt in agente,eſt omni modo prior.12ᵩ.q.20.1. 3ᵐ.& quæſtion.62.4.c.

39 Forma non latitat,contra Anaxagoram,nec eſt totaliter ab ideis , contra Platonem,nec ab intelligentia, contra Auicennam : ſed educitur de potentia materiæ ab agente naturali ſecundum Ariſtotelem,1ª.q. 45.8.c.q.65.4.c.& q.91.2.c.q.110.& 2.c.& 12ᵩ.q.63.1.c.

40 * Inchoatio formarum improbatur,3ª.q.32.4.c.3ᵐ.

41 * Quamlibet formam ſequitur aliqua inclinatio , quæ eſt appetitus rei habentis illam formam,1ª.q.80.1.c.

42 * Formæ ſubſiſtentes,non habent cauſam aliam formalem ſui eſſe & ſuæ vnitatis,nec cauſam agentem , per tranſmutationem materiæ de potentia ad actum,ſed producentem totam ſubſtantiam,1ª.q.61.1.2ᵐ.

43 Omnes formæ & motus in iis inferiorib.fluunt à formis,quæ ſunt in intellectu alicuius intelligentiæ,1ª.q.65.4.c.1ᵐ.

44 Materia non fuit creata ſub vna forma,ſed ſub diuerſis,1ª.q.66.1.c.

45 Vna forma non fit alia per continuam generationem,1ª.q.118.2.2ᵐ.

46 Formarum quædam fiunt ab agente corporali,ſecundum perfectam rationem,& perfectum eſſe formæ eius, quædam primò tantummodo, quædam neutro modo.Primæ manent , ceſſante actione agentis , vſque ad corruptionem,ſecundæ parum,tertiæ nihil,1ª.q.67.3.1ᵐ.

47 Nulla forma corrumpitur , niſi per actionem contrarij , vel per corruptionem ſubiecti,vel per defectum cauſæ,12ᵩ.q.53.1.c.

48 Forma dicitur corrumpi per ſe,per ſuum contrarium,ſed per accidens, per corruptionem ſui ſubiecti,12ᵩ.q.53.1.c.

49 Introductio vnius formæ,eſt expulſio alterius,et econuerſo , 1ª.quæſt. 44.4.2ᵐ.

50 Intentio formæ et perfectionis,eſt per acceſſum ad primum,ſed intentio defectus et priuationis,eſt per receſſum à primo,1ª.qu.49.3.3ᵐ.et 12ᵩ.q.22.2.1ᵐ.

51 Intentio et remiſſio formarum , nunquam cauſat diuerſitatem ſpeciei, ſed quandoque conſequitur eam,12ᵩ.q.72.8.1ᵐ.

52 Magis et minus ex formis diuerſorum graduum diuerſificant ſpeciem, non autem ſecundum intentionem graduum eiuſdem formæ,1ª.q.50. 4.2ᵐ.12ᵩ.q.18.11.1ᵐ.et q.60 5.3ᵐ.et q.72.8.1ᵐ.

53 Perfectio formæ duplex,ſcilicet ſecundum ſpeciem,et ſecundum ſubiectum.Secundum primam forma dicitur magna : ſecundum ſecundam verò dicitur magis,12ᵩ.q.52.1.c.princ.et q.66.1.c.

54 Forma dupliciter recipit magis et minus. ſcilicet in concreto tantum, ſi ſit ſimplex et vna,vt lux:vel in concreto et abſtracto, ſi importat in ratione ſua proportionem multorum ordinatorum ad vnum , vt motus,ſanitas ,et pulchritudo,12ᵩ.q.52.1.c.et q.53.2.3ᵐ.

55 Nulla forma ſubſtantialis ſuſcipit magis vel minus,1ª.q.76.4.4ᵐ.q.93.3. 3ᵐ.et q.118.2.2ᵐ.et 12ᵩ.q.53.2.1.c.et 3ª.q.75.7.c.

56 Forma rei per ſe exiſtens,ad duo poteſt eſſe, ſcilicet vt exemplar , et vt principium cognitionis,1ª.q.15.1.c.

57 Verbum Dei eſt forma exemplaris,non autem forma quæ eſt pars compoſiti,1ª.q.3.8.2ᵐ.

58 Forma ſubſtantialis eſt perfectio totius,et cuiuſlibet partis eius,non autem quælibet forma accidentalis,1ª.q.76.8.c.

59 Forma ſubſtantialis vnitur immediatè materiæ,1ª.q.66.4.7.c.

60 * Non eſt poſſibile plures formas ſubſtantiales ſimul eſſe in eodem corpore,1ª.q.76.3.c.et 4.o.

61 * Forma mixtionis non eſt ſubſtantialis,ſed eſt accidens,ſcilicet qualitas 1ª.q.76.4.4ᵐ.

62 Nulla forma rei corporalis , præter animam rationalem , eſt perpetua. 2ª.q.85.6.c.

63 Eadem forma eſt, qua ignis eſt ignis,corpus et ſubſtantia,3ª.q.75.6.2ᵐ.

64 * Forma accidentalis non habet potentiam actiuam , ſed eſt potentia compoſiti,vt calor ignis,1ª.q.77.1.3ᵐ.

65 Omnis forma ſeparata à materia,eſt intellectualis,1ª.q.66.2.c.fi.q.110. 1.c.et 3ª.q.75.6.c.

66 Omnes formæ intelligibiles ſunt vnius generis,1ª.q.85.4.c.

67 Formæ,id eſt,ſpecies intellectus noſtri, non effluunt à formis in materialibus,ſed à rebus ſenſibilibus,1ª.q.84.4.6.o.

68 Forma intellectus, reſpectu eius eſt indiuidua , ſed reſpectu eius cuius eſt ſimilitudo,eſt vniuerſalis,1ª.q.76.2.3ᵐ.

69 Intellectus recipit formam,vt formam ſimpliciter , non indiuiduando eam,quia in eo habet eſſe vniuerſale,ſed materia recipit formam indiuidualiter tantum,1ª.q.75.5.3ᵐ.

70 Intellectus cuius forma eſt a re,perficitur à re , et à ſimilitudine. Si autem non habet à re,perficitur à ſimilitudine.Si verò non differtà ſimilitudine,à nullo perficitur,1ª.q.14.2.2ᵐ.et 3ᵐ.et 5.2ᵐ.et 3ᵐ.

71 Iudicium quo ad formam iudicij,pertinet ad iuſtitiam diſtributiuam tãtum.22ᵩ.q.63.4.1ᵐ.

72 Formæ ſacramentales,traditæ ſunt Apoſtolis à Chriſto.3ª.q.72.4.1ᵐ.

Formica reponit grana,imminente pluuia,22ᵩ.q.172.1.art.3.

1 Fornicatio prohibetur ſpecialiter ſimul cũ ceremoniis legis ab Apoſtolis,quia Gentiles non reputabant eam eſſe peccatum,12ᵩ.q.103. 4.3ᵐ.& 22ᵩ.q.154.2.1ᵐ.

2 Omne peccatum dicitur fornicatio largè.22ᵩ. quæſt, 151.2.c.3ᵐ.& 4.& 59.6.2ᵐ.

3 Fornicatio eſt maius peccatum iis quæ ſunt contra bona exteriora , & minus iis quæ ſunt contra Deum,vel cõtra perſonam proximi, 22ᵩ.q. 154.3.o.

1 Fortitudo eſt virtus ſpecialis.ſecundum quòd eſt circa pericula , ſed eſt conditio omnis virtutis,ſecundum quòd dicit firmitatem animi abſolutè,12ᵩ.q.61.3.4.o.22ᵩ.q.58.8.2ᵐ.q.123.2.o.& 3.1ᵐ.& 13.c.

2 Fortitudo eſt virtus tollens impedimenta , quæ repellunt voluntatem ab eo quod eſt ſecundum rationem,propter difficile, 22ᵩ.q.123.1. o.& q.3.4.5.c.& q.124.2.c.

3 Fortitudo non habet partes ſubiectiuas,nec diuiditur in multas ſpecies quia eſt circa materiam valde ſpecialem,22ᵩ.q.128.c.princ.

4 * Propria materia fortitudinis,ſunt timores & audaciæ,in maximis terribilibus,1ª.q.59.4.3ᵐ.& 22ᵩ.q.186.1.c.

5 Fortitudo eſt immediatè circa timores & audacias,mediatè verò circa obiecta horum,ſ.circa pericula & labores.22ᵩ.q.123.3.2ᵐ.& qu.129.1. 2ᵐ.& q.131.2.3ᵐ.

6 Fortitudo eſt principaliter circa timores,ſecundariò autem circa audacias.1ª.q.21.1.1ᵐ.q.95.3.2ᵐ.& 22ᵩ.q.60.4.o.& c.& 22ᵩ.q.121.3. o.& 6. c.q.126.2.c.q.137.1.c.& q.141.3.c.2ᵐ.

7 Fortitudo non eſt circa ſpem, niſi ſecundum quod ſpes connectitur audaciæ,22ᵩ.q.123.3.3ᵐ.& q.125.2.3ᵐ.

8 Fortitudo eſt præcipuè circa timores mortis.22ᵩ.q.61.3.c.& 22ᵩ. q. 123, 4.o.& 11.12.c.& q.125.2.c.q.128.& q.129.5.c.

9 Fortitudo principaliter eſt circa moleſtias mortis , ſecundariò autem circa quaſcunque alias moleſtias.22ᵩ.q.123.4.1ᵐ.& q.124.4.3ᵐ.

10 Fortitudo eſt maximè circa repentina , quo ad manifeſtationem habitus,non autem quo ad electionem.12ᵩ.q.122.9.1ᵐ.

11 Fortitudo eſt maximè circa timores mortis in bello communi, vel particulari,22ᵩ.q.123.5.o.q.124.2.c.& q.141.8.c.

12 * Fortitudo eſt circa difficiliora , non autem circa meliora,quam iuſtitia,quæ in bello & in pace vtilis eſt, non autem fortitudo ſed tãtum in bello,22ᵩ.q.58.12.c.3ᵐ.

13 Perferre,ſecundum quod dicit actum fortitudinis,non dicit immobilitatem,ſed electionem immorandi contra immoderatum timorem,ſicut charitas contra odium,manſuetudo contra iram, & patientia cõtra triſtitiam.12ᵩ.q.66.4.2ᵐ.

14 Fortitudo moderatur timorem,patiẽtia & perſeuerantia triſtitiam:ſed manſuetudo iram,22ᵩ.q.136.2.c.1ᵐ.

15 Quicunque eſt fortis, eſt patiens,& non è conuerſo , quia patientia eſt quædam fortitudinis pars,12ᵩ.q.66.4.2ᵐ.

16 Fortitudo ſuſtinet pericula mortis, ſed patientia ſuſtinet quæcunque mala.22ᵩ.q.138.4ᵐ.& q.136.4.1ᵐ.

17 Fortitudo eſt principaliter circa timores,ſecundariò autem circa triſtitias.Patientia verò eſt è conuerſo.22ᵩ.q.136.4.2ᵐ.

18 * Fortitudo eſt principalior magnanimitate.22ᵩ.q.129.5.c.3ᵐ.

19 Fortitudo firmat contra mala,ſed magnanimitas,in proſecutione bonorum.12ᵩ.q.129.5.1ᵐ.& 6.2ᵐ.

20 Partes potentiales fortitudinis ſunt,ſex,ſc.magnanimitas,fiducia,ſecuritas,magnificentia,conſtantia,tolerantiam,ideſt patientia,& firmitas,ideſt perſeuerantia.22ᵩ.q.128.o.& q.129.5.o.q.134.4.o.& qu.136.4. o.& q.161.4.3ᵐ.

21 Fiducia magnificentia,patientia,& perſeuerantia,circa materiam fortitudinis

tudinis,sunt partes eius integrales.Sed sunt partes potentiales,et virtutes per se, distinctæ à fortitudine, secundum quod sunt circa alias materias,22ꝯ.q.128.o.q.134.4.o.et q.136.4.o.et q.137.2.o.
22 Vitium audaciæ opponitur fortitudini,secundum excessum audacię,impauiditas autem secundum defectum timoris, quia in vtraque ponit medium,22ꝯ.q.126.2.3m.
23 Fortitudo est in irascibili subiectiuè, 12ꝯ.q.61.2.c.et q.66.1.c.et q.85.3.c. et 22ꝯ.q.58.5.2m.et 9.c.et q.128.1m.et q.34.4.c.et q.136.4.2m.et qu.137. 2.2m.et3a.q.15.2.c.
24 Fortitudo martyrum præcipuè commendatur, quia sustinent propter Deum impugnationes personales, & mortem in bello particulari. 22ꝯ.q.123.5.1m.& q.124.2.o.
25 Fortis intendit exprimere similitudinem sui habitus in actum, vt proximum finem,22ꝯ.q.123.7.o.
26 Fortis delectatur de suo actu & fine,sed non percipit,nisi ex superabundanti gratia Dei,propter dolorem corporis & animæ, pro amissione vitæ,22ꝯ.q.125.8.o.
27 Non habens fortitudinem operatur fortia quintupliciter, scilicet propter ignorantiam,artem,experientiam,passionem,& lucrum,22ꝯ.quæ. 123.1.2m.& q.128.7m.
28 Principalis actus fortitudinis,est sustinere:secundarius verò, est aggredi.22ꝯ.q.123.3.c.& 6.o.& 8.c.& 10.3m.& 11.1m. & q.124.2.3m.& q.12ꝯ. c.& q.141.2.3.c.
29 Ad primum actum,requiruntur duo,scilicet præparatio animi, & executio operis.Ad secundum etiam requiruntur duo, scilicet infragibilitas,& infatigabilitas,22ꝯ.q.128.c.
30 Fortitudo assumit iram moderatam ad actum secundum,non autem ad primum.Nec vt auxilium,sed vt instrumentum, quia ad iram pertinet insilire in rem contristantem. Vnde Philosophus inducit versum Homeri,Virtutem & furorem erige, quia videlicet cum aliquis est virtuosus virtute fortitudinis,passio iræ,electionem virtutis sequens,facit ad maiorem promptitudinem actus.Si autem præcederet,virtutis modum perturbaret.22ꝯ.q.123.10.& 11.1m.
31 Tristitia & concupiscentia,per se impediunt secundum actum fortitudinis,scilicet aggredi,sed per accidens adiuuant,22ꝯ.q.123.10.3m.
32 Fortitudo spiritus,ostenditur in resistendo concupiscentiæ carnis contrariantis spiritui.Sed est maior in comprimendo,ne insurgat.3a.qu. 15.2.3m.
33 Donum fortitudinis in patria, habet actum perfruendi plena securitate à laboribus & à malis.22ꝯ.q.139.1.2m.
34 Virtus fortitudinis firmat animum, secundum modum connaturalem homini,donum autem supernaturaliter.22ꝯ.q.139.1.o.
35 Donum fortitudinis dat fiduciam euadendi quælibet pericula,& peruenendi ad finem cuiuslibet operis,id est,ad beatitudinem, non autem virtus fortitudinis, sed perficit ad sustinendam quælibet pericula, 22ꝯ.q.139.1.c.1m.
36 Donum fortitudinis respicit virtutem fortitudinis inquantum sustinet pericula,& facit quodcunque opus arduum. Ideò dirigitur à dono consilij,22ꝯ.q.139.1.3m.

1 FRater in sacra scriptura dicitur quadrupliciter,scilicet natura, gente,cognatione,& affectu,3a.q.28.3.5m.
2 Fratres Christi sunus per adoptionem.1a.q.33.3.c.& qu.41.3. c.& 3a. q.23.2.2m.
3 Fratres Christi in Euangelio,dicuntur consobrini eius,scilicet filiæ Mariæ,materteræ matris eius.3a.q.28.3.5m.
Frenesis,& causa.Tanta potest esse motio spirituum & honorum,quod huiusmodi apparitiones rerum aliter quam sint,etiam vigilantibus per naturalem commotionem humorum fiunt,sicut & in phreneticis, & aliis huiusmodi.1a.q.111.3.c.fi.
Frequentia, assiduitas, & diuturnitas,non sunt circunstantiæ mutantes speciem,nisi aliud superueniat,12ꝯ.q.88.5.1m.
Fricare.Et multa homo agit absque deliberatione, de quibus etiam quandoque nihil cogitat:sicut cum aliquis mouet pedem,vel manum,aliis intentus,vel fricat barbam,12ꝯ.q.1.1.art.3.& 3m.

1 FRuctus dupliciter distinguuntur, scilicet secundum tres perfectionis gradus à Christo,scilicet tricesimus, sexagesimus, & centesimus: siue secundum tres gradus virtutis, vt sancti distinguunt, quia cuiuslibet rei perfectio attenditur secundum principium, medium,& finem,& essentialiter,id est,secundum rationes diuersas gaudendi,scilicet duodecim à Paulo.12ꝯ.q.70.3.2m.
2 Fructus spiritualis dicitur dupliciter, scilicet quod principaliter expectatur,scilicet Deus,& secundariò,s.delectatio,12ꝯ.q.11.1.c.3m.
3 Fructus quarto modo,scilicet consurgens ex semine verbi Dei, est tantum triplex,secundum tres gradus continentium,scilicet coniugum, viduarum,& virginum.12ꝯ.q.70.3.2m.
4 Fructus spiritusſancti,secundum sanctum Paulum,sunt duodecim,scilicet,charitas,gaudium.pax,patientia,bonitas,longanimitas,benignitas,mansuetudo,fides,modestia,continentia & castitas. 12ꝯ.q.70.3.o.
5 Fructus sensibilis,est vltimum ex arbore expectatum, quod cum quadã suauitate percipitur,12ꝯ.q.11.1.c.& 3.c.2m.& q.70.1.c.
6 Vltimum simpliciter & delectans,est propriè fructus, & eius propriè est frui.Delectans autem non vltimum, potest aliquo modo dici fructus,sed eius non est frui propriè,& secundum completam rationem. Non delectans verò,sed tantum in ordine ad aliud appetitum, nullo modo est fructus.12ꝯ.q.11.3.c.2m.
7 Opera carnis non dicuntur fructus, quia sunt contra rationem,sicut quod est ex arbore contra naturam eius,non dicitur fructus. 12ꝯ.qu. 70.4.1m.& 22ꝯ.q.8.8.c.fi.
8 Virtutes dicuntur fructus ratione delectationis,non autem ratione habitus.12ꝯ.q.70.1.3m.& 22ꝯ.q.136.1.3m.
9 Operatio secundum facultatem rationis,dicitur fructus rationis,sed vt mouetur à Deo dicitur fructus spiritusſancti.12ꝯ.q.70.1.c.
10 Opera nostra vt sunt à spiritu sancto, dicuntur fructus, respectu verò beatitudinis,dicuntur flores.12ꝯ.q.70.1.1m.
11 Fructus propriè,dicitur tantum in corporalib,scilicet plantis, à quibus metaphoricè transfertur ad spiritualia.12ꝯ.quæstion,11.1.c.& 3.2m.& quæstion.70 1.c.
12 In parte appetitiua sunt plures fructus quàm in parte apprehẽsiua, quia fructus significat finem,qui magis conuenit parti appetitiuæ.22ꝯ.qu. 8.8.3m.
13 Fructus comparatur ad arborem,sicut effectus ad causam, ad hominem verò,sicut vltimum expectatum delectans.12ꝯ.q.11.3.2m. & qu.70.1.c.
14 Dono consilij non respondet proprie aliquis fructus,quia omnis practica est propter aliud.22ꝯ.q.8.8.3m.& q.52.4.3m.
15 Fructus spiritus contrariantur operibus carnis in communi, non autem singula singulis,nisi secundum adaptationem.12ꝯ.q.70.4.o.
16 Opera carnis sunt plura fructibus spiritus, quia bonum est vno modo, sed malum est omnifariam.12ꝯ.q.70.4.2m.
1 Frui est actus potentiæ imperantis,non autem exequentis.12ꝯ.qu.11.2.c.
2 Frui est actus appetitiuæ potentiæ.12ꝯ.q.11.1.o.& 2.c.
3 *Frui est actus voluntatis.12ꝯ.q.11.1.1m.& 4.c.2m.
4 Frui est actus voluntatis, in ordine ad intellectum.12ꝯ. quæst.11.1.1m.& 4.c.2m.
5 Frui est actus tantum voluntatis secundum charitatem, in ordine ad potentias & habitus priores.12ꝯ.q.11.1.o.

1 FRuitio pertinere videtur ad amorem vel delectationem, quam aliquis habet de vltimo expectato, quod est finis.12ꝯ. quæstio1.11.4. c.& q.34.3.c.fi.
2 Nominatrium ordinum prædictorum sumuntur ab excellentia prædictorum trium actuum fruitionis,& non ab eis simpliciter:1a.q.108.5. 5m.& 6m.
3 Eadem fruitione fruemur Deo,fruitione eius,& beatitudine creata.12a. q.11.3 3m.
4 Fruitio perfecta est tantum vlrimi finis habiti, imperfecta verò etiam non habiti.Sed impropria est non vltimi simpliciter,12ꝯ.q.11. 3.4.o.et q.12.2.3m.
5 Non oportet quod fruitio sit vltimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro vltimo fine.12ꝯ.q.11.2.2m.
6 *Non est fruendum iusto, nisi in Deo,peccatore autem,brutis,vel inanimatis,nullo modo.12ꝯ.q.11.3.1m.
7 Carentia cognitione,nullo modo fuuntur,bruta fruuntur impropriè. Peccator non verè,iusti imperfectè,beati perfectè,Deus autem perfectissimè,12ꝯ.q.11.2.4.o.et q.12.5.2m.
8 Hæc fruitio Christi,perueniebat ad totam animam eius,secundum essentiam,vt est subiectum rationis superioris tantum.3a.q.46.8.o.
* Bruta fruuntur imperfectè,sed rationalia perfectè,12ꝯ.q.11.2.o.
9 Frumentum est genus ad triticum et ad alia grana.3a.q.74.3.2m.et 3m.
Frustra dicitur quod est ad finem quem non inducit.1a.q.25.2.2m.et q.88.1. 4m.et3a.q.11.5.2m.
Fucatio est species fictionis,ad mẽtiendum pulchritudinem: ideo semper est peccatum,sed non est mortale, nisi fiat ad lasciuiam, vel contemptum Dei. Tamen licet occultare turpitudinem causatam ex infirmitate,vel ex alia causa accidentali,22ꝯ.q.169.2.2m.
Fugere potest iustus propter tria,scilicet vt persecutor quiescat,vt præceptum à Domino opus perficiat, & vt gloriosiorem coronam acquirat.22ꝯ.q.64.4.o.
1 De ratione fundamenti est esse primum,sustentare, & connexio, 22ꝯ.q. 4.7.4m.
2 Fides est fundamentum aliarum virtutum,quia est prior eis,& substentat eas.Fortitudo autem firmat contra aduersa,humilitas contra prospera,timor contra culpam futuram,pœnitentia contra præteritam. 22ꝯ.q.161.5.2m.3a.q.84.6.2m.

1 FVrtum est occulta acceptio rei alienæ,22ꝯ.q.66.3.o.
2 FVrtum semper est peccatum,ratione iniustitiæ, & fraudis, vel dolli. Et est mortale,nisi modicum intendatur.22ꝯ.q.12.3.c.& qu.66.6.o. & q.118.4.c.
3 Furtum est species fraudis.Mendacium,& falsum testimonium,fallacię. Turpe lucrum inquietudinis. Rapacitas, violentiæ. Ideo omnia hæc & inhumanitas,id est obduratio,ab Isidoro dicuntur esse filiæ auaritiæ.22ꝯ.q.118..8.3.
4 Furtum & rapina,opponuntur iustitiæ,22ꝯ.q.64.prin.& q.66.prin.& 4. 5.c.& q.118.4.c.
5 Furtum est iniustum,quia est inuoluntarium per ignorantiam, sed rapina per vim.Ideo differunt specie,22ꝯ.q.66.4.o.& 9.c.& q.73.1.c.1m.
6 Rapina est grauior furto dupliciter,primo quia inuoluntarium* est ex parte eius cui aliquid subtrahitur furto:rapina verò addit violẽtiam quæ voluntaria est, peccatum autem per vim, est maius quam per ignorantiam.Secundo,quia rapina est in re,& in persona: furtum autem est tantum in re,22ꝯ.q.66.9.o.& q.73.3.2m.& q.116.2.1m.& quæst. 144.2.4m.
7 Accipiens furtim rem suam,iniustè detentam, peccat contra cõmunem iustitiam,vsurpando sibi iudicium:sed non tenetur restituere, sed satisfacere Deo,& sedare scandalum.22ꝯ.q.66.5.3m.
8 Accipiens rem alienam occultè & manifestè auctoritate iudicis non est furtum vel rapina,quia per sententiam fit debitum,22ꝯ.quæst.66.5. 1m.& 8.c.
9 Accipiens rem inuentam animo retinendi,furtum facit, nisi credat haberi pro derelicto,vel nullius esse,22ꝯ.q.66.5.2.
10 Per prohibitionem furti prohibẽtur omnia damna in rebus, 22ꝯ.q.120. 6.2m.
11 Pœna mortis non infligitur in presenti pro furto,nisi ratione grauis circunstantiæ,vt sacrilegio,peculatu,& plagio,22ꝯ.q.66.6.2m.
1 Futurum cognoscitur dupliciter,scilicet in se,et in suis causis. Primum conuenit tantum Deo,secundum nobis,sed magis angelis et dæmonibus:sed in causis necessariis certitudinaliter, in contigentibus sæpe,opinatiuè tantum:quæ autem rarò, nullo modo.2a.qu.14.13.c.qu. 57.3.o.et quæst.64.1.5m.et qu.86.4.o.et quæ.89.1.3m.et 12m.quæst.111. 4.c.et 22ꝯ.q.95.1.o.et 5.c.& q.171.6.1m.et 2m.et 3m.et quæ.177.1.c.et q. 164.1.c.1m.
2 Futura plus cognoscuntur à phreneticis,abstractis à sensibus, morientibus,dormientibus,et brutis,quàm ab oppositis,1a.q.12.11.c.qu.86.4. 2m.et 3m.et 22ꝯ.q.172.1.1m.et 2m.et 3m.

3 Cognitio futurorum,ex præsentibus & præteritis,proprie rationis est, 22ꝯ.q.47.1.c.
4 Anima vicina morti,cognoscit aliqua futura ex reuelatione, vel ex impressione causarum naturalium,non autem propria virtute, 1a.q.86. 4.2m.& 22ꝯ.q.172.1.1m.
5 Bruta non cognoscunt futura,sed ex instinctu naturæ eis indito ab intellectu diuino,mouentur ad aliquid in futurum,ac si futurum præuiderent.12ꝯ.q.40.3.1m.
6 Bruta cognoscunt futura,non computando præsens ad futurum, sed ex instinctu naturæ,1a.q.86.4.3m.& 12ꝯ.q.41.1.3m.
7 Sensus non apprehendit futurum, sed ex iis quæ animal apprehendit in præsenti:appetitus eius mouetur naturali instinctu in aliquod futurum prosequendum,vel fugiendum.12ꝯ.q.40.3.3m.& q.41.1.3m.

G

1 GAbriel,fortitudo Dei nominatur,3a.q.10.2.4m.
2 Quidam dicunt Gabrielem fuisse de supremo ordine Angelorum, sed satis est credibile, quòd sit summus in ordine Archangelorum.Vnde Ecclesia eum Archangelum nominat, 3a.qu.30.2.4ni.& fi.
1 Galilęa,vt interpretatur,transmigratio,significat gentilitatem:sed vt interpretatur,reuelatio,significat patriam cœlestem,3a.q.55.3.c.4m.
1 GAudium non est virtus,sed est actus charitatis, posterior dilectione,22ꝯ.q.28.4.o.
2 Gaudium & tristitia de eodem,sunt contraria, & etiam secundum genus,sed de diuersis,vnum est causa alterius,et materia,1a.quæ.64.3. 1m.et3a.q.84.9.2m.
3 Gedeon petens signum peccauit tentando Deum ex incredulitate,sicut et Zacharias,22ꝯ.q.97.2.3m.
Gemitus et lachrymæ mitigant tristitiam, quia aperitur extra et conueniunt dispositioni hominis tristis,12ꝯ.q.38.2.o.
1 Genealogia magis denominatur à patre,quàm à matre,3a.q.28.1.2m.qu. 29.1.c.et q.31.2.1m.
2 Tota genealogia Christi exponitur,et dubia circa eam soluuntur, 3a.q. 28.1.2m.et q.31.3.o.
1 Generale triplex,scilicet,per prædicationem,vt genus: per causam, vt amor,et quod est à multis causis,vt ira,12ꝯ.q.46.1.o.et 22ꝯ.q.58.6.c.
2 Generale et speciale duplex,scilicet intentione,et obiecto, 22ꝯ.qu.58.5. 3m.q.59.1.o.et q.79.2.1m.
1 GEneratio duplex,scilicet, mutatio de non esse ad esse, et origo viuentis à principio viuente coniuncto.Prima, conuenit omni generali & corruptibili, secunda verò tantum viuenti, & dicitur natiuitas.1a.q.27.2.c.
2 Ad generitionem naturalem,non requiritur aliqua potentia actiua in materia,3a.q.32.4.c.3m.
3 *In generatione tota virtus actiua est ex parte maris, & passio ex parte fœminæ.1a.q.115.2.3m.& 3a.q.32.4.c.& q.67.4.3m.
4 Primum in generatione, est vltimum in corruptione.22ꝯ.qu.107.2.c.& q.162.7.3m.& 4m.
5 Generatio vnius non est corruptio alterius,nisi per cõcomitantiam.12. q.113.6.2m.
6 Generatio & corruptio sunt in instanti.12ꝯ.q.113.7.c.
Forma est finis generationis,in omnibus quæ generantur, non à casu, 1a. quæst.15.1.c.
8 Omne generans producit sibi simile secundum formam qua agit, quæ est potentia generatiua.1a.q.33.2.4m.& q.41.5.c.
9 Ad actum generationis concurrunt tria,scilicet, calor, spiritus,& humor.22ꝯ.q.147.8.1m
10 Generatio vniuoca est verior & perfectior,quàm generatio non vniuoca.1a.q.33.2.4m.
11 Idem modus generationis est, omnium eorum, quæ sunt eiusdem speciei.3a.q.28.1.4m.
12 Quod generatur secundo modo generationis,scilicet,prout generatio est origo viuentis à principio viuente coniuncto, non dicitur genitus,nec filius,nisi procedat secundum rationem similitudinis specificæ,vt pili,& vermes,1a.q.27.2.c.
13 Generatum oportet assimilari generanti, in omnibus quæ ad naturam speciei pertinent,non autem in proprietatibus indiuidui.1a.q. 100.1. c.& q.101.1.1m.& 12ꝯ.q.81.o.
14 Accidentia indiuidualia, pertinentia ad dispositionem naturæ, velocitas corporis,& bonitas ingenij, propagantur in filios per generationem,sed nullo modo accidentia purè personalia, vt grammatica & huiusmodi,12ꝯ.q.81.2.c.& 22ꝯ.q.: 68.1.2m.
15 *Accidentia speciei & indiuidui secundum corpus, possunt transfundi à generante in genitum, non autem accidentia secundum animam, 22ꝯ.q.60.6.4m.
16 Homo generat sibi simile in specie, non inducẽdo, nec educendo animam rationalem de potentia materiæ, sed disponendo materiam,1a. q.118.2.4m.& 12ꝯ.q.83.1.3m.
17 In statu innocentiæ,fuisset generatio per coitum,1a.q.98.o.
18 Tunc non fuissent generati æquales in robore,pulchritudine,& aliis sicut nec etiam nunc,1a.q.96.3.c.
19 Parentes tunc non fuissent confirmati in iustitia quandiu genuissent,1a. q.100.2.c.
20 Generatio significat relationem per modum operationis,in diuinis,1a. q.42.6.3m.
21 Generatio propriè conuenit Deo,1a.q.272.o.& q.28.4.c.
22 Generatio filij Dei à patre,est æterna.1a.q.42.2.o.
23 Arrius ponit duodecim modos generationis, scilicet, iuxta fluxum lineæ à puncto,iuxta emissionem radiorum à sole, iuxta characterem, seu impressionem à sigillo iuxta immissionem bonæ voluntatis à Deo iuxta exitum accidentis à substantia, iuxta abstractionem speciei à materia,iuxta excitationem voluntatis à cogitatione, iuxta transfigurationem motus à mouente,iuxta eductionem specierum a genere iuxta ideationem,& iuxta nascentia:in quibus deest æqualitas naturæ,vel durationis.1a.q.42.2.ar.1.& 1m.
24 Processio spiritusſancti,non potest dici generatio, quia est per modum amoris,non autem per modum similitudinis, sicut verbum.1a.quæst. 27.4.o.& q.30.2.3m.& q.35.2.c.
25 Nullus modus processionis in creaturis perfectè repræsentat diuinam generationem,sed ex multis oportet colligere similitudinem, 1a.qu. 41.3.4m.& q.32.2.1m.
26 * Nec beati illam ineffabilem generationem sciunt, quia non comprehendunt naturam Dei,1a.q.12.7.o.
27 Essentia Dei non generatur,nec genita est per se,nec per accidens.1a.q. 39.5.2m.& 3a.q.16.5.1m.
28 Essentia non generat,sed pater virtute essentiæ,1a.q.39.5.o.& q.41.5.1m.
29 Generatio attribuitur aliis terminis essentialibus, secundum quod magis connotant actum,1a.q.39.5.1m.
30 Essentia est Deus generans, & res generans, si res & Deus supponant pro persona, non autem si supponant pro essentia.1a.q.38.5.5m.
31 Hæc propositio est falsa,Deus non genuit Deum,1a.q.39.4.3m.
32 Hæc propositio est vera,Deus genuit Deum.1a.q.39.4.o.& 5.1m.
33 Hæc est falsa,Deus genuit se Deum,vel alium Deum,1a.q.39.4.4m.
34 Hæc est vera tripliciter,Deus pater genuit alterum se,scilicet,in ablatiuo,in accusatiuo simpliciter,& personaliter,sed emphaticè,1a.quæst. 39.4.4m.
35 Hæc est vera appositiuè,Deus genuit Deum, qui non est Deus pater.Et est falsa suppletiuè,sed affirmatiua est econuerso,1a.q.39.4 5m.
Melius dicitur filius Dei semper natus,quàm semper generari, vel semper nasci:licet vti possimus omni tempore in generatione eius, 1a.quæst. 42.2.2.4m.
Generatiua potentia est actiua,& est in patre perfectè, in matre verò imperfectè.1a.q.32.4.2m.
Genitor vel generans,non est ita nomen proprium patris sicut pater, 1a.q. 33.2.o.& q.40.2.c.
1 Filius Dei dicitur genitus de patre,& substantia patris,sed diuersimodè 1a.q.41.3.o.
2 Filius Dei dicitur genitus & creatus, ad remouendum omnem imperfectionem à natiuitate eius,1a.q.41.3.4m.

1 GEnus * respectu singularium,est vt formale,sed respectu speciei, est est vt materiale.1a.q.83.3.4m.
2 Genus aliquando accipitur pro specie,eo modo loquendi,quo dicimus humanum genus,totam humanam speciem,12ꝯ.q.18.2.c.fi.
3 Genus prædicatur æqualiter de speciebus.secundum intentionem,non autem semper secundum esse,1a.q.77.4.1m.
4 Genus dicitur dupliciter,s.propriè,prout prædicatur de pluribus speciebus in eo quod quid,& impropriè, idest, omne commune,s.quod sui communitate multa ambit & continet, & sic bonum et malum dicuntur genera contrariorum,12ꝯ.q.18.2.c.fi.
5 Genus duplex,scilicet genus nominatum, et genus innominatum,1a.q. 78.3.3m.
6 Genus duplex,s.genus proximum,et genus remotum.Ibid.
7 Genus duplex,s.genus logicum.et genus physicum,1a.quæs.66.2.2m.et q.88.2.8m.
8 Aliquid est in aliquo genere dupliciter,s.in genere entis,vt ens actu,& in genere intelligibilium,vt pura potentia.1a.q.87.1.c2m.& 12ꝯ.q.50. 4.2m.& 5.c.
9 * Aliquid est in aliquo genere dupliciter, sc. per se, vt species: & ea de quibus prædicatur genus:& reductiuè,vt principia generis,negationes & priuationes.1a.q.3.5.c.& 12ꝯ.q.72.6.3m.
10 In omni genere in quo est aliquid inperfectum,oportet præexistere aliquid perfectum.1a.q.51.1.c.
11 In quolibet genere,primum est causa omniũ quæ sunt post.3a.qu.56.1.c.
12 * In omni re quæ est in genere,differt esse ab essentia.1a.q.3.5.c.
13 Impossibile est aliquid esse in genere,quod in nulla eius specie est,1a.q. 7.3.2m.& 22ꝯ.q.189.1.5m.
14 Hypostasis nõ est in genere,vel in specie,nisi per naturam quam habet. 3a.q.2.3.3m.
15 Nihil ponitur primo in genere,vel specie, nisi per id quod de eo ꝓpriè prædicatur.3a.q.63.2.1m.
16 In omni genere,quanto aliq̃d est prius,tanto est simplicius,12ꝯ.q.79.2.c.
17 Relatio generis ad speciem,& è conuerso,est relatio rationis tantum, 1a.q.28.1.c.
18 Alia genera à relatione secundum propriam rationem, significant aliquid alicui inhærens.1a.q.28.1.2.c.

1 GEometra * modico studio acquirit scientiam cõclusionis,nunquam consideratæ.12ꝯ.q.65.1.1m.
2 Errans circa hoc principium,omne totum est maius sua parte, non potest habere scientiam geometriæ.12ꝯ.65.1.4m.
Germinare, & Significanter dicit scriptura: germinet terrra herbam virentem, & facientem semen,quia sc. sunt productæ perfectæ species plantarum,ex quibus semina plantarum oriretur.Nec refert vbicunque habeant vim sementiuam,vtrum,s.in radice vel in stipite, vel in fructu,1a.q.69.2.o.& q.72.1m.
Gigantes secundum Iosephum & Augustinum, producti sunt semine humano,operante dæmone incubo vel succubo,sub certa constelatione.1a.q.51.3.6m.
Gilbertus Poretanus reuocat errorem suum, de assistentia relationum in diuinis,1a.q.28.2.c.
1 Gladius flammeus est impedimentum accessus paradisi terrestris, & significat impedimentum regni cælestis,22ꝯq.1.64.2.5m.

1 GLoria est clara notitia cum laude,vt ambrosius dicit,12ꝯ.qu. 2.3.c.& 22ꝯ.q.103.1.3m.& q.132.1.c.
2 Finis debitus appetendi gloriam: vel manifestandi aliquod bonum in hac vita,est tantum triplex,s.gloria Dei, vtilitas proximi, vtilitas & propria,22ꝯ.q.132.1.3m.
3 Homo potest laudabiliter appetere gloriam suam ad vtilitatem sui vel aliorum,22ꝯ.q.132.1.1m.
4 Gloria dicitur vna tripliciter, & est peccatum. Primò, quando est de non ente,vel de transitoriis,vel de peccato: secundò quando quæritur ab hominibus,& non à Deo:tertiò quando non ordinatur ad debitum finem,22ꝯ.q.132.1.c

5 Opus virtuosum factum propter inanem gloriam venialem, amittit vim merendi vitam æternam, quia nullus peccando meretur, 22ę.quæstio. 132.3.1m.
6 Inanis gloria est periculosa, non propter grauitatem sui, sed disponendo ad grauia, faciendo præsumptuosum, & nimis de se confidentem, & disponendo paulatim ad priuationem interiorum bonorum, 22ę. q.132.3.3m.
7 Vana gloria vituperatur præcipuè circa eleemosynam, propter defectũ charitatis, præferendo vanam gloriam vtilitati proximi, dum facit hoc propter illud, 22ę.q.132.5.3m.
8 Vana gloria non est semper peccatum mortale, sed tantum quando ponitur in ea vltimus finis, vel quando est contra Deum, 22ę.q.q.132.3.o.
9 Vana gloria est vitium capitale: cuius filiæ sunt septem, s.inobedientia, iactantia, hypocrisis, contentio, discordia, præsumptio nouitatum, & pertinacia, 22ę.q.21.4.o.q.105.1.2m.& q.132.4.5.o.& q.138.2.1m.
10 Ita non causat discordiam, & cõtentionem, nisi mediante vana gloria, 22ę.q.132.5.2m.
11 Vana gloria directè contrariatur magnanimitati, secundum rei veritatem, vt deficiens: sed secundum opinionem, vt excedens, 22ę.quæ.30. princ.& q.132.2.o.
12 Deus quærit gloriam suam, nõ propter se, sed propter nos. 22ę.q.132.1.1m
13 Soli Christo conuenit quærere gloriam suam, quia Deus est: sed inquantum homo, quærit gloriam Dei in se: sicut & alij sancti, 22ę.q.132.1.1m.
14 Ea quæ sunt gloriæ, scilicet perfecta Dei fruitio, & huiusmodi, prius tẽpore debuerunt esse in Christo, sicut in auctore gloriæ: quàm in alio. 3a.q.53.3.3m.
15 Gloria sanctorum est sine successione. 12ę.q.67.4.2m.
1 Gradus altaris prohibetur contra idololatriam: quia gentiles in sacris Papi ostendebant populo sua pudenda. 12ę.q.102.4.7m.fi.
1 Gratia est forma accidentalis, scilicet qualitas. 12ę.q.110.2.o.
2 Gratia reducitur ad primã speciem qualitatis: non tamen est habitus proprie: sed habitudo, scilicet sanitas mentis, 12ę.q.110.3.3m.
3 Gratia est forma quædam habens esse completum in anima: ideò est in ea mutabiliter: sicut anima est mutabilis secundum liberum arbitrium in via, 3a.q.63.5.1m.
4 Gratia non est forma intrinseca virtutum: sed est quasi principium, à quo virtutes formaliter oriuntur, 22ę.q.110.3.c.3m.& 4.3m.3a.q.62.2.c.
5 Gratia pro acceptione amoris, non est principium rectæ operationis, nisi mediante virtute, 12ę.q.110.4.2m.
6 *Gratia differt essentialiter à qualibet virtute. 12ę.q.110.3.o.& 4.c.& 3a. q.7.1.c.q.62.2.c.& q.89.1.c.
7 Gratia nihil aliud est, quàm quædam inchoatio gloriæ in nobis, 22ę.qu. 24.3.2m.
8 Auxilium Dei, vt mouens ad volendum, dicitur gratia operans: sed respectu actus exterioris, dicitur gratia cooperans, 12ę.q.111.2.c.
9 Gratia consummata, est lumen gloriæ, 12ę.q.111.3.2m.
10 Gratia est natura, id est, essentia: non tamen est naturalis alicui creaturæ, 3a.q.2.12.c.
11 Natura non dicitur gratia gratis data: quia natura includit debitum naturæ & non debitum meriti: gratia verò omne debitum excludit. 12ę. q.11.1.2m.& 4.c.
12 Gratia excedit conditionem naturæ creatæ, 12ę.q.1.2.1.& q.114.2.5.c.
13 Gratia propriè est donum Dei excedens ordinem naturæ, & sine meritis, 12ę.q.112.1.c.& q.114.2.5.c.
14 Gratia est participatio diuinæ naturæ. 12ę.q.110.3. 4.c.q.112.1.c.& q.113. 9.c.q.114.3.c.& 22ę.q.19.7.c.& 3a.q.2.10.1m.q.3.4.3m.& q.62.1.2.c.
15 Omnis gratia gratis data, est manifestatio gratiæ gratum facientis, 12ę. q.112.2.2m.
16 Gratia sumitur tripliciter, scilicet pro dilectione, pro dono gratis dato, & pro recompensatione eius, 12ę.q.110.1.c.
17 Gratia dicitur dupliciter, scilicet donum Dei, & Deus donans, 3a.quæstion.2.10.c.
18 Gratia Dei dicitur dupliciter, scilicet auxilium Dei mouens nos: & habituale donum, 12ę.q.109.1.1m.& 2.3.6.8.9.10.c. q.110.1.2.c.& q.112.2.c. q.112.2.c.& 22ę.q.171.2.3m.
39 Gratia duplex, scilicet gratum faciens, & gratis data, 12ę.q.111.1.o.& 3a. q.7.7.c.1m.& q.62.1.c.
20 Plenitudo gratiæ duplex, scilicet ex parte ipsius gratiæ, id est, quando aliquis attingit ad summum bonum, quantum ad essentiam & quantum ad virtutem, quia habet gratiam in maxima excellentia qua potest haberi, & maximè in extensione ad omnes gratiæ effectus: & talis gratiæ plenitudo propria est homini Christo, & ex parte habentis gratiam, scilicet quando aliquis habet gratiam, secundum suam conditionem, vel intẽsionem vsque ad terminum ei præfixum à Deo: quo ad omnia quæ pertinent ad suum statum vel officium: & talis plenitudo gratiæ, communicatur aliis per Christum, 3a.q 7.10.o.
21 Gratiæ gratis datæ, sufficienter enumerantur & distinguuntur nouem, scilicet sermo sapientiæ, sermo scientiæ, fides, gratia sanitatum, operatio virtutum, propheria, discretio spirituum, genera linguarum, & interpretatio sermonum, 12ę.q.111.4.o.
21 Gratia duplex, scilicet præueniens, & subsequens, 12a.q.111.3.o.
23 Dilectio Dei, dicitur præueniens, non autem subsequens, quia est æterna, sed gratia Dei est temporalis. ideò dicitur vtroque modo. 12ę.quæstion.111.3.1m.
24 Gratia duplex, scilicet operans & cooperans, 12ę.q.111. 2.o.& 3.c.
25 Gratia operans, & gratia cooperans, sunt idem secundum rem, & differunt secundum rationem, & secundum effectus: & similiter gratia præueniens & gratia subsequens, 12ę.q.111.2.c.4.& 3 o.
26 Gratia viæ & gratia patriæ, sunt vna & eadem numero. 12ę.q.111.3.2m.
27 Corpus non est immediatum subiectum gratiæ: sed ex anima, redundat in corpus effectus gratiæ nunc, & in patria. 3a.q.79.1.3m.
28 In omni habente gratiam, oportet esse rectitudinem voluntatis, 22ę. quæst.8.4.c.
29 Amplior gratia collata fuit antè peccatum, quàm post, 1a.q.95.4.c.
30 Gratia est maior in vno quam in alio, ex parte subiecti: non autem ex parte obiecti, nec finis. 12ę. quæst.66.2.1m. & q.112.9.o. & 22ę. quæst. 5.4.3m.
31 Aliquis incipit à maiori gratia quam sit in alio in statu, perfectus, 3a.q. 89.2.4m.
32 Bonum gratiæ vnius est maius bono naturæ totius vniuersi, 12ę. quæst. 113.9.2m.
33 Gratię gratis datæ non sunt communes omnibus: nec sunt omnes æquales in eodem, 12ę.q.66.2.1m.& q.68.5.1m.
34 Gratia propriè non creatur, nec corrumpitur: sed subiectum secundum eam. 12ę.q.110.2.3m.
35 Gratia non fit, nec corrumpitur: sed subiectum secundum eam: & dicitur creari: quia homines secundum ipsam creantur, idest, constituuntur in nouo esse, ex nihilo, idest, non ex meritis, 12ę.q.110.2.3m.
36 Gratia gratum faciens amittitur per quodlibet peccatum mortale. 12ę. q.113.2.c.& 22ę.q.10.4.c.& q.24.12.o.& 3a.q.76.3.c.
37 Infusio gratiæ fit in instanti sine successione. 12ę.q.113.7.c.
38 In eodem instanti, est terminus præparationis subiecti, & infusio gratię. 3a.q.89.2.c.
39 *Ad habitum gratiæ requiritur præparatio subiecti, quæ principaliter est à Deo, mouente liberum arbitrium: secundario autem à nobis. 12ę. q.112.2.o.& 3.c.2m.& 4.c.q.113.3.c.& 7.c.& 22ę.q.24.10.3m.
40 Præparatio perfecta ad gratiam est in instanti: non autem imperfecta, 12ę.q.112.2.2m.
41 Præparatio perfecta simul est cum infusione gratiæ, & meretur gloriam, & non gratiam, non autem imperfecta. 12ę.q.112.2.1m.& 3a.qu.89.2.c.
42 Gratia ex necessitate infallibilitatis, & non coactionis sequitur præparationem, secundum quod est à Deò: non autem secundum quod est à nobis, 12ę.q.112.3.o.
43 Quando homo facit totum quod potest & totum quod in se est: tunc est necessitas ad habendam gratiam: non quidem necessitas coactionis, Deo debitum imponentis, sed necessitas immutabilitatis, qua necesse est Deum esse ideo esse bonum & ideo effluentem: & ideo dispositio accipienti dantem, 12ę.q.112.3.o.
44 *Homo in gatia existens indiget auxilio Dei, mouente ad rectè agendum non autem alia gratia habituali. 12ę.q.109.9.o.
85 Nulla creatura potest causare gratiam: sed solus Deus infundit eam immediatè. 12ę.q.76.2.2m.q.109.7.c.q.112.1.o.& 3.2m.& 3.qu.62.1.c. 3m. & 5.c.& q.64.1.c.
46 Homo dat gratiam, non interius influendo: sed exterius exhortando ad ea quæ sunt gratiæ, 3a.q.8.6.2m.
47 Deus dat gratiam dignis tantum: quod per gratiam facit dignos, 12ę.q. 114.5.2m.
48 Deus aufert gratiam ab eo, qui per negligẽtiam non vtitur gratia ei data, 22ę.q.62.4.c.& q.78.1.1m.
49 Humanitas Christi, ministri ecclesiæ, & sacramenta sunt causæ gratiæ instrumentaliter tantum, 12ę.q.112.1.1m.& 2m.& 3a.qu.8.1.2m.& 6.2m. q.62.1.o.& 5.c.& q.64.1.o.
50 Omnia sacramenta nouæ legis causant gratiam: non autem veteris, 12ę. q.100.2.3.c.& q.103.2.c.q.110.12.c.& 22.q.100.2.3.c.& 3a.q.61.4.2m.et q.62.1.6.o.q.63.1.3m.q.66.2.c.1m.q.72.5.3m.& q.87.2.2m.& 3.c.
51 * Sacramenta ex secunda sanctificatione, i. ex vsu eorum habent quod causent gratiam non autem ex prima, 3a.q.62.4.3m.
52 Gratia est in sacramentis intentionaliter, vt in signo, & causa instrumentali: non autem vt in subiecto, 1a.q.43.6.4m.& 3a.quæst.62.3.o.& qu. 72.3.3m.
53 Signum sacramentale in pœnitentia non causat gratiam, sicut in aliis sacramentis, quia non datur ab exteriori: ideo non repræsentat agens extrinsecum, sicut in illis, 12ę.q.103.2.c.
54 Virtus causandi gratiam est in sacramentis intentionaliter vt in subiecto. 3a.q.62.4.o.q.63.3.c.q.65.3.c.q.73.1.2m.& 3m.& q.78.4.o.
55 Hæc virtus est in multis, tanquam in vno subiecto. s.c. in materia & forma. 3a.q.62.4.4m.& q.82.1.1m.
56 Hęc virtus non est in prędicamento per se: sed reducitur ad genus quatatis. 3a.q.72.4.2m.& q.63.2.c.
57 Gratia sacramentalis est species gratiæ communiter sumptæ: ideò non dicitur æquiuocè. 3a.q.62.2.3m.
58 Gratia sacramentalis addit supra gratiam communiter dictam, & suprà virtutes, & dona, quoddam auxilium Dei, ad habendum sacramenti finem: sicut virtutes & dona, suprà gratiam addunt perfectiones potentiarum, 3a.q.62.1.o.& q.72.7.2m.
50 Gratia quam sacramentum directè continet, differt à gratia quæ est in virtutibus et donis: licet etiam hanc per quandam continuationem contineat, 3a.q.72.7.3m.
60 Gratia sacramentalis est ad duo, scilicet ad tollendũ peccata, et ad perficiendum animum ad cultum diuinum, secundum religionem Christianæ vitæ. 3a.q.62.5.c.q.63.1.6.c.et q.65.1.c.
61 Gratia virtutum et donorũ, sufficienter perficit essentiam et potentias animæ, quo ad generalem ordinationem actuum, sed gratia sacramentalis, quo ad aliquos speciales defectus, 3a.q.62.2.1m.
62 Gratia sacramentalis excludit peccata præterita, sed virtutes et dona sufficienter excludunt peccata præsentia et futura, 3a.q.62.2.2m.
63 Gratia et virtutes sanant animam formaliter: sed sacramenta effectiuè, 12ę.q.110.2.1m.
64 Gratia gratum faciens, inquantum animam sanat, iustificat, et gratum Deo facit, dicitur gratia operans, sed respectu operis meritorij, dicitur gratia cooperans, 12ę.q.111.2.c.et 3a.q.86.4.2m.
65 A gratia gratum faciente fluunt virtutes et dona: ad perficiendum potentias animæ. 1a.q.1.8.2m.q.2.2.1m.et 12ę.q.110.3.c.et 4.1m.et 3a.q.7.2. c.q.62.2.c.et q.88.1.c.
66 Gratiæ gratis datæ, ordinantur ad manifestationem fidei, et doctrinæ spiritualis, 3a.q.7.7.c.1m.
67 Gratia gratum faciens ordinat hominem immediatè ad coniunctionem vltimi finis: ideò est multo excellentior quam gratis data: quia ordinat ad quædam præparatoria vltimi finis. 22ę.q.111.5.o.
68 Sicut gratia gratum faciens, ordinatur ad actus meritorios interiores: sic gratia gratis data ad exteriores. 3a.q.77.1m.
69 Gratiæ gratis datæ, dantur ad vtilitatem aliorum: sed gratia gratum faciens

ciens datur ad vtilitatem propriam, 12.q.111.1.4.c.et 22ę.q.176.1.1m.et q.177.1.c.3m.et 4m.
70 Effectus gratiæ quintuplex, scilicet sanitas animæ, velle bonum, efficaciter operari, perseuerantia in bono, et peruenio ad gloriã, 12ę.q.111.3.c
71 Gratia non tollit naturam, sed perficit et supplet defectum naturæ, 1a.q. 1.8.2m.et q.2.2.1m.et 22ę.q.188.8.c.fi.
72 Gratia duo principaliter facit in anima: primò perficit formaliter ad esse spirituale: secundò perficit ad opus, 12ę.q.111.2.c.fi.
73 Omne donum gratiæ eleuat hominem ad aliquid supra naturam humanam quo ad substantiam actus, vt miracula facere, et præuidere futura: vel quo ad modum, vt diligere, et cognoscere Deum: ad secundos datur donum gratiæ habituale, non autem ad primos. 22ę.q.171.2.3m.
74 Quod semel gratia facit, perpetuò manet, 3a.q.88.1.4m.
75 Non omnia beneficia Dei dicuntur gratiæ gratis datæ: sed tantum quæ sunt supra facultatem naturæ supra meritum personæ, non pro se, sed pro aliis, 12ę.q.111.1.c.2m.et 4.1m. 22ę.q.172.4.c.q.177.1.o.et q.178.1.c.
76 Gratia eleuat hominem ad vitam: quæ est supra conditionem omnis creaturæ naturæ, 12.q.110.1.c.
77 Gratia viæ, est æqualis gratiæ gloriæ in virtute: non autem in actu, 12ę. q.114.3.3m.
78 *Minima gratia potest resistere cuilibet concupiscentiæ, et mereri vitam æternam, 3a.q.62.6.3m.et q.70.4.c.
79 Quilibet existens in gratia, ex hoc dignus est vita æterna. 1a.q.24.3.c.et 12ę.q.113.2.2m.et 9.c.q.114.3.c.et 3a.q.62.6.3m.
80 Vltimus effectus positiuus gratiæ, est peruenire ad gloriam, 3a.qu.62.6. 3m.q.70.4.c.et q.72.7.1m.
81 Gratia gratum faciens, ad hoc principaliter datur: vt anima hominis Deo per charitatem coniungatur: ideò quicquid potest esse sine vno: potest esse sine alio, 22ę.q.172.4.c.
82 Effectus gratiæ operantis, est prior quàm effectus gratiæ cooperantis, 3a.q.86.4.2m.
83 Gratia est similitudo Dei operans in virtute misericordiæ Dei infinitè, 3a.q.2.10.1m.& q.3.4.3m.
84 Per gratiam gratum facientem, tota trinitas inhabitat mentem, 1a.q.43. 3.o.& 4.2m.& 5.c.
85 Gratia non immobilitat in bono, ne quis possit peccare, nisi sit perfecta scilicet coniungens finis, 1a.q.62.3.2m.& 12ę.q.106.2.2m.
86 Gratia non infunditur in habentib. vsum liberi arbitrij, sine actuali motu liberi arbitrij in Deum, & in peccatum, 1a.q.87.2.c.
87 Gratia nunquam amittitur sine culpa, & illud quod ex gratia Dei conceditur, nunquam absque culpa reuocatur, 3a.q.50.2.c.
88 Gratia est quodammodo infinita: cum sufficiat ad merendum præmium infinitum: & per quam satisfactio proportionatur culpæ infinitæ, inquantum est offensa Dei, 22ę.q.114.3.3m.
89 Primus effectus gratiæ gratum facientis, est remissio peccatorum, 3a.q. 72.7.1m.
90 Nulla culpa potest remitti, sine gratia. 3a.q.62.6.3m.q.70.4.c.& q.86.3. c.& q.87.4.o.& q.89.1.c.
91 Minima gratia baptismalis sufficit ad delendum omnia peccata, 3a.q.62. 6.3m.q.69.8.1m.& q.70.4.c.
92 Remissio culpæ & pœnæ æternæ, est effectus gratiæ operantis, sed remissio pœnæ temporalis est effectus gratiæ cooperantis, 3a.qu.86.4. 2m.& 6.1m.& 88.1.4m.
93 Ad remissionem venialium non requiritur noua infusio gratiæ, 3a.q.65. 1.8m.q.87.2.o.& 3.c.& 4.2m.
94 Sed requiritur ad remissionem mortalium, 3a.q.872.3m.
95 In omni infusione gratiæ remittuntur venialia, quo ad culpam, nisi sit impedimentum: non autem semper quò ad pœnam, 3a.q.87.2.3.o.
96 Homo existens in gratia, potest vitare omnia & singula peccata mortalia, & singula venialia, non autem omnia, 12ę.q.74.3.2m.& qu.109.8.o. 22ę.q.158.2.3m.& 3a.q.87.1.1m.
97 Homo indiget auxilio Dei ad cognitionem cuiuscunque veri: non autem gratia habituali, sed tantum ad cognitionem supernaturalem, 12ę.q.109.1.o.& 2.3m.
98 Homo potest scire se habere gratiam per reuelationem, & coniecturaliter per aliqua signa: non autem per seipsum & certitudinaliter, 12ę. quæst.112.5.o.
99 Expedit quandoque præsentiam Dei in nobis per gratiam ignorare propter tria, scilicet, vt timor diuini iudicij nos humiliet: ne præsumpta securitas nos præcipitet: & vt vigilanter & desideranter gratiam Dei expetamus, 12ę.q.115.q.112.5.c.
100 Homo potest benè & malè facere sine gratia habituali, non autem mereri: neutrum verò potest sine auxilio Dei. 1a.q.62.4.c.& 12ę.q.109.2. 5.o.& 6.c.q.114.2.o.& 22ę.q.10.4.c.& q.83.15.1m.
101 Homo sine auxilio Dei gratuito, non potest se ad gratiam præparare, 1a.q.62.2.o.& 12ę.q.109.6.o.
102 Homo potest se præparare ad gratiam sine alia gratia habituali, non autem sine auxilio Dei, 1a.q.62.2.3m.& 12ę.q.109.6.o.
103 Homo post peccatum non magis indiget gratia Dei, quàm antè: sed ad plura, scilicet ad sanandum, & merendum, 1a.qu.95.4.1m.12ę.q.108.2. c.& q.109.2.3.4.c & 3a.q.61.2.1m.
104 * Homo in statu naturæ integræ poterat sine gratia habituali vitare omnia & singula peccata mortalia & venialia: non autem sine auxilio Dei, 12ę.q.109.8.c.
105 Homo in gratia existens, potest perseuerare sine alia habituali, non autem sine auxilio Dei, 12ę.q.109.9.10.o.q.114.2.c.& 22ę.q.137.4.o.
* Homo existens sine gratia, & in peccato mortali, non potest diu persistere, quin ruat in aliud peccatum mortale, 12ę.q.109.8.o.
106 *Homo sine gratia potest vitare singula peccata mortalia: non autem omnia, 12ę.q.63.2.2m.& q.109.8.o.
107 *Quædam sunt peccata mortalia, quæ homo sine gratia nullo modo vitare potest, scilicet, quæ directè opponuntur virtutibus theologicis, 12ę.q.63.2.2m.
10 Homo non potest resurgere à peccato, sine auxilio Dei, & gratia habituali, 12ę.q.109.7.o.& q.113.2.o.& q.114.2.c.et 22ę.quæ.137.5.3m.et 3a. quæst.86.3.c.
109 Homo in gratia existens, indiget auxilio Dei mouente ad rectè agendum, non autem alia gratia habituali, 12ę.q.109.9.o.
1 Gratiarum actio respicit gratiam dantis: ideò vbi est maior gratia dantis, ibi debet esse maior gratiarum actio recipientis, 22ę.q.106.2.c.
2 Gratiarum actio non debetur tantum danti, sed etiam promittenti, 22ę. q.88.5.2m.et 6.c.
3 Gratificatio, id est, gratiarum actio facta Deo, est actus religionis, 22ę q.106.1.1m.
1 Gratitudo seu gratia, est virtus specialis, reddens gratiam benefactori, 12ę.q.60.3.c.22ę.q.106.1.o.et q.107.1.c.
2 Gratitudo, ingratitudo, datio beneficij, clementia, et misericordia, non sunt proprie ad seipsum, 22ę.q.106.3.1m.
3 Ad gratitudinem tria requiruntur: primò quòd homo recognoscat beneficium acceptum, secũdò quod laudet, et gratias agat, tertiò quòd retribuat loco et tempore secundum suam facultatem, 22ę.q.107.2.c.
4 Vitium duplex opponitur gratitudini, scilicet per excessum, vt recompensando quibus non debet, vel citius quàm debet, et per defectum, scilicet ingratitudo quæ magis opponitur ei, 22ę.q.q.107.2.c.
1 *Graue vel leue, habent in se principium actiuum et formale sui motus 12ę.q.36.2.c.
2 Mouens per se grauia et leuia, est generans se per accidens, et se mouens impedimentum, 1a.q.18.1.2m.q.105.2.c.et 12ę.q.25.1.2m.
3 Locus est causa finalis motus grauium, sed grauitas est vnde principium motus, 12ę.q.36.2.c.
4 Grauitas per prius inclinat deorsum, quàm retrahat de loco sursum, sed vtrumque conuenit per se graui, 12ę.q.36.1.c.
1 Gregorius propter tristitiam intermisit expositionem Ezechielis, 12ę. q.37.1.3m.
1 Gryphus equis et hominibus infestus, significat crudelitatem, potentum, 12ę.q.102.6.2m.c.o.2.
1 Gubernare, est rem ad debitum finem conuenienter perducere, 1a.q.103. 1.o.et 22ę.q.102.2.c.
2 Gubernatio est executio prouidentiæ. 1a.q.22.1.2m.et q.3.c.et 23.2.c.
3 Angelorum ministerio Deus gubernat homines, 1a.q.110.1.o.

1 Gula est inordinatus appetitus & cibi & potus, ideo semper est peccatum, 22ę.q.148.1.2.4.o.
2 Gula est vitium capitale: cuius filiæ sunt quinque, sc. inepta lætitia, scurrilitas, immunditia, stultiloquium, & hebetudo mentis, 22ę.quæ. 148.5.6.o.
5 Gula est peccatum mortale: tantum si in hoc ponatur vltimus finis, scilicet quòd animus sit paratus agere contra legem Dei, 22ę.q.148.2.o.& q.154.2.6m.
4 Excessus cibi scienter contingens ex concupiscentia, pertinet ad vitiũ gulæ non autem si contingat ex ignorantia, 22ę.q.148.1.2m.
5 Comedens scienter nociua, vel nimis, in graue nocumentum corporis ex gula, peccat mortaliter, 22ę.q.141.6.2m.& q.154.2.6m.
6 Peccatum gulæ est cõtra tertium præceptum decalogi, 22ę.quæst.q.148.2.1m.
7 Species gulæ sunt quinque, contentæ in hoc versu: Præ: properè, lautè, nimis ardenter, studiosè, 12ę.q.72.9.c.3m.& 22ę.q.148.4.o.
8 Gula est leuius peccatum aliis, ratione materiæ & peccãtis propter necessitatem, et difficultatem: sed grauatur ex effectibus, 22ę.q. 148.3. o.
9 Gula aufert omnes virtutes, non ratione sui, sed ratione vitiorum quæ oriuntur ex ea, 22ę.q.148.2.4m.
10 Hebetudo circa speculabiliia, maximè procedit ex gula: sed hebetudo circa eligibilia, est in omni peccato, 22ę.q.148.6.1m.
11 De gustu sano & corrupto in iudicando corporaliter, & spiritualiter, 12ę.q.1.7.o.& q.2.1.1m.
12 Vltima in multis guttis cauantibus lapidem, agit in virtute omnium præcedentium, 22ę.q. 24.6.2m.

H

1 Habere licet non sit actio significatur tamen per modum actionis, 12ę.q.49.1.c.
2 Habere dicimur id quo liberè vti vel frui possumus cum volumus: ideo personæ vel essentia Dei habẽtur à sola creatura rationali, cum videlicet fit per donum Dei particeps diuini verbi, & procreantis amoris, vt possit liberè Deum verè cognoscere, & rectè amare, quod etsi dono habeatur à solo Deo, * sic tamen habetur vt sit illius, cui donatur: & ideo possit eo vti cum velit, 1a.q.38.1.c.& q.43.3.c.
3 Habere secundum quod dicitur respectu cuiuscunq; quod habetur, commune est ad diuersa genera, 12ę.q.49.1.c.
1 Habilitas est medium inter potentiam vel subiectum, & actum seu formam, 1a.q.48.4.2m.
1 Habitus propriè est forma permanens, vel est qualitas, informans aliquam potentiam, vel principium eliciens, actum, 12ę.q. 49. 1.o. & 22ę.q.171.2.c.fi.
2 Habitus est qualitas, de difficilis mobili, qua homo potest vti cũ voluerit, reddens operationem delectabilem, 12ę.q.49.2.3m.
3 Mobile de facili, vel difficili, non sunt differentiæ essentiales habitus & dispositionis, sed ponuntur pro eis, 12ę.q.49.2.3m.
4 Habitus est, secundum quem ad aliquid nos habemus bene vel malè, 1a. q.83.2.c.et 12ę.q.49.1.c, et 2.c.1m.
5 * Idem habitus non se habet quandoque ad bonum et quandoque ad malum, sed bene eadem potentia, 12ę.q.49.4.3m.et q.54.3.c.
6 Habitus non est dispositio obiecti ad potentiam, sed econuerso, 12ę.q. 51.4.1m.
7 De ratione habitus, non est respectus ad potentiam, sed ad naturam, 12ę. q.49.2.c.1m.et 3.2m.
8 De ratione habitus est, quòd importet habitudinem ad naturam primò et per se secundum quod conuenit, vel disconuenit. 12ę.quæst.49.1.c. 1m.et 3.o.
9 * Habitus distinguuntur specie secundum tria, s. secundum principia actiua eorum, secundum naturam, et secundum obiecta specie differentia, 12ę.q.54.2.o.et 3.c.et q.60.1.c.et q.63.4.c.
10 Habitus distinguuntur specie, in ordine ad naturam dupliciter, vel secundum conuenientiam, et disconuenientiam, vt habitus bonus et malus

malus,vel secundum conuenientiam ad naturam humanam, et superiorem,vt virtus diuina,vel heroica,et humana,12ꝗ.q.54.3.o.

11 Consuetum est apud auctores habitus per actus diffiniant, ponentes actus pro habitibus,22ꝗ.q.50.1.3m.et 22ꝗ.q.58.1.c.1m.

12 Diuersi fines proximi diuersificant species habitus, licet vnus finis ordinetur ad alium finem,22ꝗ.q.47.11.3m.

13 Habitus secundum quod est prædicamentum, importat habitudinem indumenti ad indutum,12ꝗ.q.49.1.c.

14 Habitus secundum quod est pars prædicamentum, est secundum quod homo,vel quæcunque alia res,dicitur aliquid habere,sed habitus prædicamentum,dicitur tanquam actio quædam habentis et habiti,sicut est in illis quæ circa nos habemus,12ꝗ.q.49.1.c.2m.

15 Habitus religionis est obseruantia regularis pertinens ad tria principalia vota,et signum obligationis,22ꝗ.q.186.7.2m.et q.188.1.2m.

16 Habitus sumitur quadrupliciter, scilicet pro postprædicamento, pro prædicamento,pro prima specie qualitatis, et pro habitu religionis, 12ꝗ.q.49.1.o.et 22ꝗ.q.186.7.2m.et q.188.1.2m.

17 Habitus qualitas dicitur dupliciter, scilicet dispositio potentiæ ad actum,et dispositio ad naturam,12ꝗ.q.49.3.4.c.q.50.1.c.1m.et 2.c.3m.et 3.2m.q.51.1.c.et q.54.1.2.c.et q.82.1.c.

18 Aliquid dicitur habitus dupliciter, scilicet essentialiter, id est, id quo quis agit,et contentum habitu,secundo modo qui est in habitu et nõ in actu,similis est dormienti,non autem primo modo,12ꝗ.q.94.1.c.

19 Habitus duplex,scilicet naturalis,et infusus à Deo,12ꝗ.q.51.1.4.o.

20 Habitus homini infunduntur à Deo,duplici ratione,scilicet ad finem supernaturalem,sicut omnes virtutes gratuitæ,vel ad ostendendam virtutem Dei,vt sanitas et scientia miraculosè,12ꝗ.q.51.4.o.

21 Habitus sunt necessarij ad tria,scilicet ad firmitatem, promptitudinem et delectationem in opere,12ꝗ.q.49.4.o.et q.50.2.3m.fi.

22 Quantitas habitus,attenditur,dupliciter, scilicet, respectu obiecti, et subiecti,22ꝗ.q.5.4.c.

23 Habitus propriè,non est in Deo,12ꝗ.q.49.4.c.

42 Potentia pure actiua,non est subiectum alicuius habitus,12ꝗ. qu.54.1.c.

25 Habitus cuius subiectum est potentia, non importat ordinem ad naturam,sed ad operationem,ideò posterior est quàm potentia,sed prior est ea,sicut completum incompleto,et actus quàm potentia,12ꝗ.q.50.2.3m.

26 *Habitus omnes qui sunt in eadem potentia,sunt eiusdem generis,licet differant specie propter differentiam obiectorum formalium,12ꝗ.qu.54.1.1m.

27 *Ex actibus habitus infusi non generatur aliquis habitus : sed præexistens augetur seu confirmatur,12ꝗ.q.51.4.3m.

28 Habitus intellectuales, sunt principaliter in intellectu possibili,secundariò autem in sensibus interioribus, 12ꝗ.q.50.4.o.q.51.3.c.& q.53.1.c. & q.56.5.o.& q.67.2.c.

29 *Nullus habitus operatiuus, constituitur ex multis : quia est qualitas simplex relata ad multa secundum vnum,12ꝗ.q.53.2.1m.& q.54.4.o.

30 Habitus quilibet habens subiectum corruptibile, & causam habentem contrarium,corrumpitur per se à suo contrario : & per accidens ad corruptionem subiecti,vt habitus corporales,12ꝗ.q.53.1.3.c.

31 Si loquamur de aliqua superiori natura cuius homo potest esse particeps:sic nihil prohibet,in anima secundum suam essentiam, esse aliquem habitum,scilicet gratiam,12ꝗ.q.50.1.c.

32 Habitus potest habere ordinem ad actum,idest, ad operationem, & secundum rationem habitus,& secundum rationem subiecti:sed omnis habitus qui est alicuius potentiæ vt subiecti, primo & principaliter ordinatur ad actum:quia natura & ratio potentiæ est quod sit principium sui actus,alij verò consequenter ordinantur, 12ꝗ.quæstion.49. 3.o.& 4.c.

33 In eodem corpore sunt multi habitus, secundum diuersos modos partium:quia secundum humores est sanitas:secundum partes similes est fortitudo vel macies : secundum membra verò est pulchritudo, 12ꝗ. quæst.54.1.c.

34 In membris corporis & in potentiis naturalibus, sicut non sunt aliqui habitus operatiui,ita etiam nec in potentiis sensitiuis, 12ꝗ.q.50.3.3m.

35 In ipsis etiam interioribus viribus animæ sensitiuis apprehensiuis, possunt poni aliqui habitus : secundum quos homo fit benè memoratiuus,vel cogitatiuus,vel imaginatiuus,12ꝗ.q.50.3.3m.

36 Habitus ex eadem causa augentur, ex qua generantur : quia generatio habitus est quoddam fundamentum augmenti eius,12ꝗ.q.53.2.c.

37 Diminuto conuenit habitui,non secundum se,sed secundum diuersum modum participandi, ex indeterminatione potentiæ ipsius participantis,12ꝗ.q.53.2.1m.

38 Habitus aliquando sic ligatur, quod non potest exire in actum : sicut vsus & iudicium rationis per iram,& scientia per ebrietatem,12ꝗ.quæ. 48.3.o.& 4.c.& q.94.1.4m.

39 Habens habitum virtutis vel vitij, potest non vti eo, & exire in vsum contrarium,1a.q.62.3.2m.12ꝗ.q.52.3.c.& q.63.2.2m.& q.71.4.o.q.78.2. c.3m.& q.109.8.c.fi.

40 Nobiles habitus effectui infusi possunt latere suos possessores: non autem cognoscitiui,12ꝗ.q.112.5.2m.

41 Habitus principiorum est naturalis:& datur in creatione quo ad lumen sed acquiritur per sensum quo ad determinationem specierum,12ꝗ.q. 19.1.c.& q.51.1.2m.& q.62.3.c.1m.& q.63.1.c.

42 Habitus primorum principiorum sunt nobis naturales, 12ꝗ.qu.91.2.c.2. 1m.& 3.o.& 22ꝗ.q.5.4.3m.& q.8.1.1m.q.47.6. c.& 15.c.& quæst.49.2.1m. & 3a.q.9.1.c.fin.

43 Non est alius habitus principiorum & conclusionum quæ ex eis eliciuntur:& præcipuè circa singularia,12ꝗ.q.57.2.2m.

44 Habitus naturales, scilicet primorum principiorum speculatiuorum vel practicorum,non possunt amitti,nec corrumpi,12ꝗ.q.53.1.c.

45 Habitus per discursum causati in intellectu,possunt corrumpi per accidens,scilicet ratione sensuum:& per se,scilicet à contrario discursu, vel contraria propositione,1a.q.89.5.c.& 12ꝗ.q.53.o.

46 Habitus diminuitur per easdem causas,per quas corrumpitur : quia diminutio est via ad corruptionem,12ꝗ.q.52.2.o.

47 Habitus scientiæ,& virtutis diminuuntur & corrumpuntur per solam cessationem actus,non quidem per se,sed per accidens,12ꝗ.q.53.3.o.

48 Habitus non cognoscitur,nisi per actus: & hoc dupliciter, scilicet inquantum habetur,& per essentiam,1a.q.87.2.o.& 12ꝗ.q. 49.2.o.& 22ꝗ. q.4.1.c.

49 Habitus est causa cognoscendi,quasi æquiuoca,non autem quasi vniuocamec vt cognitus:sed vt quo aliquid cognoscitur : ideò non oportet,quòd sit notior aliis,1a.q.87.2.3m.& q.88.3.2m.

50 Habitus qui est principium orationis, est posterior potentia : sed habitus qui est dispositio ad naturam, est prior potentia,12ꝗ.q.50.2.3m.

1 Hebetudo sensus opponitur acuitati eius: & est debilitas mentis in consideratione spiritualium:& est peccatum, inquantum est voluntaria, 22ꝗ.q.8.16.1m.& q.15.2.o.

2 Existens in gratia, non potest pati hebetudinem sensus in iis, quæ sunt de necessitate salutis,sed in aliis,22ꝗ.q.8.4.1m.

1 HAeresis non computatur inter vitia capitalia, nec inter filias eorũ: sed extra numerum peccatorum:reducitur tamen ad superbiam. 22ꝗ.q.10.1.3m.

2 De ratione hæresis sunt duo,scilicet electio priuatæ disciplinæ, & pertinacia,22ꝗ.q.11.2.3m.

3 Hæresis principaliter est circa articulos fidei : secundariò autem circa ea quæ sequuntur ex eis.22ꝗ.q.11.2.o.

4 Hæresis principaliter consistit in corde:secundariò in ore,sicut & fides 22ꝗ.q.11.2.c.

5 Hæresis & secta, sunt idem, & sunt opera carnis, non ratione sui actus, vel finis proximi:sed ratione causæ,scilicet ratione appetitus indebiti finis,vel phantasticæ illusionis,22ꝗ.q.11.1.3m.

6 Hæresis nascitur ex superbia,vel ex concupiscentia commodi temporalis,22ꝗ.q.11.1.2m.& 3m.

7 Corruptio rectæ æstimationis circa fidem, vel bonos mores in vniuersali,facit hæresim:non autem in particulari, propter passionem, 22ꝗ. q.162.4.1m.

8 Opinari contrariè,de pertinentibus principaliter ad fidem,inducit hæresim:non autem de aliis,nisi consideretur, vel determinetur, quod pertinent ad fidem,1a.q.32.4.o.& 22ꝗ.q.11.2.3m.

9 Exponens sacram scripturam, in contrarium ei quod per spiritum sanctum est reuelatum:est hæreticus.1a.q.1.10.c.fi.& 22ꝗ.q.11.2.2m.

10 Quicunque resistit auctoritati Romanæ ecclesiæ: hæresim incurrit.22ꝗ. q.11.2.3m.

11 Ex verbis inordinatè prolatis, incurritur hæresis, secundum Hieronimum.1a.q.31.2.c.& 22ꝗ.q.11.2.2m.& 3a.q.16.8.c.

12 Hæresis est necessaria et vtilis ecclesiæ per accidens tantum,sc.ratione probationis et ratione exercitij,22ꝗ.q.11.3.2m.

13 Hæretici possunt ordinare,non autem dare executionem,22ꝗ.q.39.3.o. et3a.q.64.9.2m.

14 Hæretici non possunt absoluere, quia non habent iurisdictionem, nec dant gratiam.22ꝗ.q.39.3.o.

15 Si aliqui post abiurationem erroris: deprehensi fuerint in abiuratam hæresim recidisse,seculari iudicio sunt relinquendi secundum decretalem,super eo.de hær.in 6.22ꝗ.q.11.3.c.et 4.c.1m.et q.31.2.3m.

16 Alij autem infideles qui nunquam fidem acceperunt, conuersi ad fidem nondum ostendunt aliquod signum inconstantiæ circa fidem sicut hæretici relapsi,et ideo non est similis recipiendi ratio de vtrisque, 22ꝗ.q.11.4.3m.

17 Simplices nescientes articulos fidei,non condemnantur pro hæreticis, sed quia pertinaciter defendunt contraria articulorum, 22ꝗ.quæst. 2. 6.2m.et 3m.

18 Hæretici non debent tolerari,nisi primò velint resipiscere.22ꝗ.q.11.3.o.

19 Firmi in fide,possunt corpore conuersari cum hæreticis,vt eos conuertant,non tamen in diuinis,22ꝗ.q.10.9.c.fi.

20 Hæretici possunt iustè occidi,in iudicio seculari, & rebus suis priuari: etiam si alios non corrumpant,magis quam rei crimine læsæ maiestatis,vel quam cudentes falsam moneram,22ꝗ.q.10.8.o.& q.11.3.c.

21 Hæretici relapsi, recipiuntur semper ad pœnitentiam non autem ad dignitates,22ꝗ.q.11.4.o.

22 Ecclesia post primam vel secundam correctionem, tradit hæreticos iudicio sæculari: vnde in iudicio Dei, semper recipiuntur redeuntes: quia Deus scrutator est cordium, & verè redeuntes cognoscit : sed hoc ecclesia imitari non potest:præsumit autem eos non verè reuertisi qui cum recepti fuissent,iterum sunt relapsi : & ideo eis viam salutis non denegat:sed à periculo mortis eos non tuetur,22ꝗ.q.11.3.c.& q.4.c.1m.

23 Hæresis per se opponitur fidei,schisma verò vnitati charitatis:ideo non sunt idem sed secundum disponit ad primum:& omnis hæreticus est chismaticus non autem è conuerso,22ꝗ.q.93.1.3m.

24 Hæresis Sabellij,quòd Deus pater est filius natus de virgine & quod est Spiritus sanctus secundum quòd creaturam rationalem sanctificat, reprobatur.1a.q.27.1.c.& q.28.1.2m.& q.31.2.c.

25 Ecclesia contra Sabellium confitetur communicabilitatem, numerum, ordinem consortium, & distinctionem : & negat singularitatem, vnicum,confusum,& solitudinem,1a.q.31.2.c.

26 Hęresis Arrij,quòd filius Dei est minor patre secundum diuinitatem,et quòd est creatura.1a.q.27.1.c.& q.31.2.c.q.32.1.1m.& q.34. 1. 1m.& qu. 41.2.c.& q.42.3.c.2m.& q.65.1.c.& 3a.q.10.2.1m.& q.12.2.3m.& q.16. 8.9.c.& q.20.1.1m.

27 *Ecclesia contra Arrium confitetur vnitatem,simplicitatem,similitudinem,& æqualitatem:& negat diuersitatem differentiam,separationẽ diuisionem,alienitatem discrepationem & disparitatem,1a.q.31.2.c.

28 Hæresis Arrij & Origenis,quod personæ diuinæ differunt essentialiter. 1a.q.32.1.1m.& q.34.1.1m.

29 Hæresis Origenis,quòd verbum Dei non est Deus essentialiter,sed participatiuè.1a.q.34.1.1m.

30 Quòd anima Christi cum aliis spiritualibus creaturis, fuit creata ante corpora,& à verbo assumpta.& in fine vnita corpori,1a.q. 90.& 4.c. & qu.118.3.o.& 3ꝗ.q.6.3.c.

31 Quòd animæ sunt vnitæ diuersis corporibus propter diuersa peccata. 1a.q.23

1a.q.23.5.c.& q.47.2.c.3m.q.65.2.c.& q.75.7.c.q.90.4.c.& q.118.3.c.& 22ꝗ.q.16.4.1.4m.

32 Quod beatitudo terminabitur,1a. q.64.2.c.et 12ꝗ.q.5.4.

33 Quod pœna dæmonum et aliorum damnatorum terminabitur,1a.quæstion.64.2.c.

34 Hæresis Manichæi, quòd principia sunt duo : vnum bonorum, et spirituum tantum,scilicet Deus,alterum malorum,et corporalium,scilicet diabolus,1a.q.8.3.c.et q.65.1.c.

35 Quod Deus est corpus,et lux infinita,et quod Christus est iste sol visibilis,1a.q.90.1.c.

36 Quòd diabolus naturaliter est malus,1a.q.63.5.c.principio.

37 Quòd quædam animæ sunt ex substantia Dei,1a.q.90.1.o.et c.

38 Quòd caro hominis,non est bona, nec est à Deo, sed est à diabolo, 22ꝗ. q.25.3.c.

39 *Hæresis eius est grauior secundum genus,quàm idololatria, 22ꝗ.q.10. 6.c.et q.94.3.4m.

40 Hæresis eius, et Montani, et Priscillæ, quod promissio spiritus sancti, non fuit completa in Apostolis,sed in eis,ideò negant actus Apostolorum,12ꝗ.q.106.4.2m.

41 Hæresis Pelagij,quod omnia præcepta Dei seruari possunt sine gratia, 12ꝗ.q.100.10.3m.et q.190.4.c.

42 Quod principium bene operandi est ex nobis,sed consummatio est ex Deo,1a.q.23.5.c.et 22ꝗ.q.6.1.c.

43 Quòd pueri non contrahunt peccatum originale,sed baptizantur propter regnum Dei,12ꝗ.q.81.1.c.

44 Quòd matrimonium æquatur virginitati,22ꝗ.q.152.4.o.et qu.186.4.c.fi.

45 Quòd Maria non est mater Dei,3a.q.35.4.o.

46 Hæresis Euticetis, quòd in Christo est tantum vna natura composita ex natura diuina et humana:3a.q.2.6.c.et q.18.1.c.

47 Quòd corpora resurgentium et Christi non erunt palpabilia,sed erunt vt ventus.3a.q.54.3.c.

48 Hæresis Hebionis,quòd Christus conceptus est ex semine viri.3a.q.28.1.c.

49 Hæresis Hebionis Cherinti,Fotini,et Pauli Samosateni,quòd Christus non fuit ante matrem,sed purus homo meruit deitatem.3a.q.2.11.c.q. 16.1.c.q.28.1.c.et q.34.1.1m.et q.35.4.c.q.66.9.3m.

50 Hæresis Iuliani et Galliani,quòd corpus Christi non fuit corruptum,id est,mortuum.3a.q.50.5.c.

51 Hæresis Heluidij,quòd mater Christi non mansit virgo post partum, 3a. q.28.3.c.1m.

52 Hæresis Eunomij, quòd filius Dei est omninò dissimilis patri.1a.quæst. 42.1.2m.

53 Hæresis Nazareorum,quòd fides Christi sine operibus legis,non sufficit ad salutem,3a.q.74.4.c.fi.

54 Hæresis abbatis Ioachim, quòd essentia generat essentiam : sicut Deus generat Deum.1a.q.39.5.c.

55 Hæresis Simonis magi, quòd gratia spiritus sancti est venalis : et quòd mundus est factus à quadam superna virtute,non autem à Deo,22ꝗ.q. 100.1.1m.

56 Sanctos non orare,nec posse nos iuuare,est hæreticum,et est hæresis Vigilantij,22ꝗ.q.83.11.c.

57 Hæresis Montani, quod prophetæ non habebant lumen iudicandi, sed erant arreptitij,22ꝗ.q.173.3.c.4m.

58 Hæresis Vigilantij impugnantis voluntariam paupertatem, & quatuor modos eius : vt scilicet de pretio possessionum venditarum, omnes communiter viuant:vt de possessionibus communibus viuant : vt de labore manuum viuant:vt de iis quæ ab aliis inferuntur,communiter viuant,22ꝗ.q.186.3.6m.4.c.fi.

59 Hæresis Nouatianorum,quòd peccans post baptismum,non potest resurgere ad gratiam per pœnitentiam,22ꝗ.q.20.2.3m.& 3a.q.84.10.c.

60 Hæresis Cathafrigarum qui non baptizant in nomine trium personarum:sed in commeratione mortis Christi : quem dicunt esse purum hominem,& non Deum:& spiritum sanctum dicunt esse Montanum, 3a.q.66.c.& 9.3m.

61 Deum non esse auctorem omnium bonorum,est hæreticum,1a.q.65.1.c.

62 In Deo esse compositionem,vel accidens,vel aliquid prẽter Deum esse æternum:est hæreticum,1a.q.61.2.c.

63 Angelos,vel aliquid aliud præter Deum fuisse ab æterno:est hęreticum 1a.q.61.2.c.

64 Quòd Angeli creent aliquid:est hæreticum, 1a.q.90.3.c.& 12ꝗ.q.3.7.2m.

65 Opinio ponens Angelos,non habere cognitionem singularium:est hæretica,& sacræ scripturæ contraria,1a.q.57.2.c.

66 Prima opinio Nestorij & Dioscorij, quam recitat magister in tertiò sententiarum, distinctione sexta, scilicet quod in Christo, sunt duæ hypostases,seu duo suppositа:est hæretica,3a.q.2.3.6.c.& q.4.3.c.

67 Beatam Mariam non esse matrem Dei:est hæreticum,3a.q.35.4.c.

68 Hæresis negantium prouidentiam Dei,de iis inferioribus : & aliæ duæ, scilicet quòd Deus non creauit ista corporalia: & quod primæ creaturæ creauerint alias.1a.q.8.3.c.

69 Aliquid esse falsum in sacra scriptura:est hæreticum,12ꝗ.q.110.3.q.1m.

70 Non esse peccatum illud quod est contra præceptum Dei : est hæreticum,3a.q.64.9.1m.

71 Fornicationem non esse peccatum:est hæreticum,12ꝗ.q.103.4.3m.fin.& 22ꝗ.q.162.4.1m.

72 Episcopum non differre à sacerdote:est hæreticum,22ꝗ.q.184.6.c.1m.

1 Helias non est raptus in cælum empyreum, sed æreum : & viuit cum Enoch in paradiso terrestri,vsque ad Antichristum,1a.q.102.2.3m.& 3a. q.49.5.2m.

2 Helias propter iniuriam quæ redundabat in Deum,fecit ignem descendere super eos qui venerant ad ipsum capiendum,22ꝗ.q.108.1.4m.

3 *Deus per Heliam veritatem respondit nunciis regis, qui mittebantur ad consulendum Deum Acharon.22ꝗ.q.174.5.4m.

1 Heliseus maledixit pueros zelo Dei,non autem liuore vindictæ:sicut etiam Helias occidit centum viros,22ꝗ.q.108.1.4m.

1 Herodes peccauit,seruando iuramentum puellæ saltanti,22ꝗ.q.89.7.2m.

1 Herodius significat veloces pedes ad effundendum sanguinem, 12ꝗ.qu. 102.6.1m.& col.3.

1 Heroicum non differt à virtute communi: nisi secundum modum perfectionem.3a.q.7.2.2m.

2 Virtutes heroicæ,sunt dona spiritus sancti,12ꝗ.q.68.1.1m.22ꝗ.q.159.2.1m.

1 Hierarchia est diuinus ordo,secundum scientiam & actionem, in assimilatione Dei.1a.q.108.1.o.

2 Hierarchia est ordo,idest, relatio inter diuersos gradus, non autem vt dicit vnum gradum,1a.q.308.2.1m.

3 In diuinis personis non est hierarchia,nec principatus,nec ordo.nec actio hierarchica,1a.q.108.1.c.

4 Actio hierarchica triplex,scilicet illuminatio, purgatio, & perfectio. 1a.q.108.1.c.fi.

5 Omnes homines sunt vnius hierarchiæ,quia sunt eiusdem speciei,1a.qu. 108.1.3m.

Hoc aliquid sumitur dupliciter, scilicet pro subsistenti, & pro completo. Primum repugnat accidenti:secundum verò parti,1a.q.75.2.1m.

1 Homicidium semper est peccatum,quia addit inordinationem actus,supra occisionem hominis,12ꝗ.q.100.8.3m.

2 Homicidium tenet secundum locum in pœnis, & inter peccata in proximum,12ꝗ.q.100.6.c.fi.et 22ꝗ.q.13.3.1m.q.73.c.& q.154.3.o.

3 Si aliquis credit se posse facere homicidium,& velit facere,& posteà adimatur ei potestas nihilominus voluntas homicidij in eo manere potest,vel velit fecisse,vt velit facere si posset,1a.qu.64.4.3m.& 12ꝗ.quæstion.20.5.c.

1 HOmo habet quòd sit homo,ex parte intellectiua,1a.q.85.3.4m.& 5. 3.22ꝗ.q.155.1.3m.& 3a.q.19.2.c.

2 Homo interior est pars intellectiua,sed homo exterior est pars sentiua cum corpore,1a.q.75.4.1m.& 22ꝗ.q.45.7.c.

3 Homo sortitur speciem ex hoc,quòd habet intellectum, 12ꝗ.q.31.7.c.q. 110.4.3m.& 4m.& 22ꝗ.q.179.1.2m.

4 A ratione homo habet quòd sit homo.Et homo est quod habet rationẽ in natura sensitiua. 12ꝗ.q.31.7.c.& q.110. 4.3m.& 4m.& 22ꝗ.q.155.1.2m. & q.179.1.2m.

5 Aliquid conuenit homini inquantum homo tripliciter.Primò quia natura hominis est causa eius.Secũdò quia est receptiua eius,3a.q.24.2.2m.

6 Anima caro,et os,sunt de ratione hominis:sed hæc,sunt de ratione huius hominis.1a.q.33.c.q.29.2.3m.q.33.2.c.q.44.3.2m.q.75.4.c.et q. 85.1. 2m.et q.119.1.c.

7 Homo significat habens humanitatem:et suppositum determinatum in natura speciei:non autem in singularitate.1a.q.12.4.c.et 3a.q.4.3.c.2m

8 Homo nõ excludit ea quæ sunt in natura hominis:sed humanitas excludit quicquid non est de essentia eius.12ꝗ.q.51.1.1m.et q.110.4.4m.

9 Homo duplex,s.homo verus,et homo phantasticus.3a.q.5.2.c.qu.36.4. 3m.q.40.2.3m.q.41.3.c.et q.43.3.o.

10 Homo est naturaliter politicus,idest, socialis.1a.q.96.4.c.et 12ꝗ.q. 9. 4. c.et 22ꝗ.q.109.3.1m.q.114.2.1m.q.129.6.1m.et 3a.q.65.1.c.

11 Homo habet staturam rectam quadruplici retione,scilicet vt cognoscere posset cœlestia, vt inferiores vires liberius suas operationes habeant, et quia vtilitas manuuum aliter cessaret, et cibum ore caperet.1a.q.91.3.3m.

12 Homo abundat in calore cordis,vt sit staturæ rectæ.1a.q.91.3.2m.

13 Vnus homo numero dicitur dupliciter,s.vnitatæ nature, et vnitate personæ.3a.q.3.6.1m.et 7.2m.

14 Homo assimilatur Deo,secũdum triplicem similitudinem, scilicet quæ fundatur super proportionem,super communem qualitatem, et super receptionem.1a.q.3.1.2m.et q.4.3.o.q.91.4.1m.et 2m.q.93.o.et 22ꝗ. q.64.1.o.

15 Homo dicitur minor mundus,quia est compositus ex omni creatura totius mundi.1a.q.91.1.c.q.96.2.c.et 12ꝗ.q.17.8.2m.

16 Homo habet superius et inferius, sicut in toto mundo. Plantæ verò, in oppositum.Sed bruta medio modo.1a.q.91.3.3m.

17 Homo præest & dominatur naturaliter bestiis &pecoribus &vniuersæ creaturæ quæ non est ad imaginem Dei,1.q.96.3.c.& 22ꝗ.q.64.1.o. 3a. q.36.7.1m.

18 Hominem lapsum oportuit reparari,& non angelum.1a. 64.2.o.& 12ꝗ. q.80.4.3m.& 3a.q.4.1.c.3m.q.6.2.2m.q.46.1.4m.& q.86.1.c.

19 Homo debuit vltimò fieri: quia est perfectissimum omnium animalium, 1a.q.3.1.2m.q.4.3.o.q.91.4.1m.& 2m.& q.93.o.

20 Homo dicitur rationalis,quia intelligit cum discursu: angelus verò dicitur intellectualis,quia sine discursu intelligit,1a.q.58.3.ca.& 12ꝗ.q. 5.1.1m.

21 Illud hominis quo cæteris anteponitur, non est aliquid corporale, vel corporalis forma:sed est intellectus:ratio autem in homine,habet locum dominantis,non locum subiecti dominio,1a.q.96.1.2.c.

22 Idem iudicium est de homine sequẽte operationes sensitiuas,&de aliis animalibus,12ꝗ.q.10.3.c.& 22ꝗ.q.64.2.3m.

23 Sensus interiores magis vigent in homine:quam in cæteris animalibus, 1a.q.91.3.1m.

24 Homo habet peiorem auditum,olfactum, & visum quam aliqua bruta: sed habet tactum optimum.1a.q.76.5.c.& q.91.3.1m.

25 Quilibet homo dupliciter considerari potest, scilicet vt singularis persona:& vt pars vel membrum alicuius communitatis, & vtroque modo conuenit ei aliquis actus,scilicet primò secundum quod est quædam persona singularis : & sic ad eum pertinet ille actus quem proprio arbitrio: & per seipsum facit. Alio modò secũdum quod est pars alicuius collegij. & sic potest ad eum pertinere aliquis actus, quem nec per seipsum,nec proprio arbitrio facit:sed qui fit vel à toto collegio,vel a pluribus de collegio,vel a principe collegij:sicut id quod princeps ciuitatis facit,dicitur ciuitas facere.Huiusmodi enim collegium reputatur quasi vnus homo:ita quòd diuersi homines,in diuersis officiis constituti, suut quasi diuersa membra vnius corporis naturalis,vt Apostolus inducit de membris ecclesiæ, 12ꝗ.q. 1.8.o. q.3.8. 2m.& 22ꝗ.q.39.2.2m.

26 *Sicut bonum multitudinis est maius quam bonum vnius hominis,qui est de multitudine,ita etiam bonum multitudinis ad quod ille vnus ordinatur,est minus,quam bonum extrinsecum, ad quod multitudo ordinatur sicut bonum ordinis exercitus est minus,quam bonum du cis,12ꝗ

cis.22ꝯ.q.1.o.& q.3.8.2m.& 22ꝯ.q.39.2.2m.

27 Homo consideratur a theologo, secundum animam, non autem secundum corpus, nisi respectu animæ, nec specialiter consideratur de illa, nisi de potentiis apprehensiuis appetitiuis.1a.q.75.78.84.principio.

28 Non omnis actio hominis, dicitur humana, sed tantum actio eius voluntaria & deliberata, 1ꝯ.q.76.1.c.& 12ꝯ.q.1.1.& 3.c.q.7.4.c.& q.10.1.c.q.18.5.9.c.& q.74.3.3m.& 3ꝯ.q.19.2.o.

29 *Ista propositio est prius vera, Homo est ens, quàm ista, Homo est rationalis, quia omnium perfectiones pertinent ad perfectionem essendi, 1a.q.4.2.c.

1 Honestas est radicaliter in interiori electione, sed figuratiuè, est in exteriori conuersatione, 22ꝯ.q.145.1.3m.

1 Honestum idem est quod spiritualis decor, & pulchritudo, 22ꝯ.quæ.154.2.o.& 4.c.

2 Honestum idem est quod honore dignum, & est idem quod virtus, 22ꝯ.q.145.1.o.& 2.c.3m.et 3.c.

3 Nomen honesti transfertur ad prosperitatem exteriorum diuitiarum, quia secundum vulgum, faciunt hominem honore dignum, 22ꝯ.q.145 1.2.et 3m.et 4m.

4 Omne bonum honestum ex iis duobus procedit, scilicet ex rectitudine rationis, et ex rectitudine voluntatis, 12ꝯ.q.39.2.c.

5 Regula rationis est radix boni honesti.12ꝯ.q.39.2.1m.

6 Omne honestum est vtile, et delectabile, et non econuerso. Et Omne vtile, est delectabile, et non econuerso, 22ꝯ.q.145.3.o.

7 Nihil repugnans honesto, est simpliciter et verè vtile, sed secundum quid, 22ꝯ.q.145.3.3m.

8 Honestum appetitur propter se, appetitu rationali, delectabile autem appetitu sensitiuo, 22ꝯ.q.145.3.3.1m.

1 HOnor est cuiuslibet virtutis præmium, secunda secundæ quæstion. 129.4.1m.

Honor est testimonium excellentiæ, quæ est in homine, sed mximè secudum virtutem, 12ꝯ.q.2.2.c. et 22ꝯ.q.25.1.2m.et q.63.3.c.et q.103.1.2.c.quæ.131.1.c.2m.& q.142.4. c.q.144.3.c.2m.& quæ.145.1. c.3m.& 2.2m.& 5a.quæstion.25.1.c.

3 Honor non est sufficiens præmium virtutis, sed vt possibile homini, 12ꝯ.q.2.2.1m.& 22ꝯ.q.102.1.3m.& q.103.1.2m.& q.131.1.2m.

4 *Honor est maximum bonum inter bona exteriora, 12ꝯ.q.2.2.1m.& 22ꝯ.q.103.1.2m.& q.129.1.c.& q.131.1.2m.

5 Honor quo ad Deum, potest esse in solo corde: sed quo ad hominem, est in signis exterioribus, 22ꝯ.q.103.1.o.

6 Honor laudabiliter contemnitur, nihil malè agendo propter ipsum, & benè appetitur, nihil malè agendo contra ipsum, 22ꝯ.quæ.129.1.3m.& q.131.1.o.

7 Appetere honorem, est peccatum tripliciter, scilicet si sit suprà proportionem, vel si non referatur ad Deum, vel si non ad vtilitatem, sed propter se, 22ꝯ.q.131.1.c.

8 Omne beneficium impensum proximo, pertinet ad quartum præceptum, scilicet de honore parentum, 12ꝯ.q.100.11.c.fi.& 22ꝯ.q.32.5.4m.& q.33.2.2m.

9 Quicquid pertinet ad redditionem debiticuiuscũque, intelligitur mandari quarto præcepto, scilicet de honore parentum, 22ꝯ.qu.122.5.2m.

10 Longeuitas vitæ promittitur honorantibus parentes: priuatio autem vitæ in honorantibus, 22ꝯ.q.32.5.4m.& q.122.5.4m.

11 Honor respicit proprium bonum honorati: ideò diuersificatur specie secundum diuersa bona singulorum, non autem amor quia respicit bonum in communi, 22ꝯ.q.25.1.2m.

12 Honor est propter se, & in se: sed laus ordinatur ad aliud: ideò honor est excellentior laude.22ꝯ.q.103.1.3m.

13 Honor est in omni signo exteriori, & est respectu finis: sed laus est tantum in verbis, & est respectu eorum quæ sunt ad finem, 22ꝯ.q.103.1.3m.

14 Gratia non est honor, sed est effectus honoris & laudis, 22ꝯ.q.103.1.3m.q.132.2.c.& 4.2m.q.145.2.2m.

15 Reuerentia non est honor, sed est motiuum honorantis, & est finis honoris, in quantum scilicet aliquis ad hoc honoratur, vt in reuerentia habeatur ab aliis, 22ꝯ.q.103.1.1m.

16 Honor vituperio, seu exprobrationi opponitur, 22ꝯ.q.142.c.& q.144.2.c.2m.& 3.c.

17 Honor debetur alicui ratione excellentiæ, & honor diuersus, secundũ diuersitatem excellentiæ, 22ꝯ.q.81.4.o.& q.94.2.c.& 3a.q.25.1.c.

18 Honor propriè debetur soli virtuti: excellentiæ autem bonorum exteriorum, debetur secundum æstimationem vulgi, 22ꝯ.q.63.3.c.q.130.2.3m.& q.144.2.c.2m.& q.145.1.2m.& 4m.& 3.2m.& q.186.7.4m.

19 Virtus honoratur, in quantum est appetibilis propter se. sed laudatur in quantum est appetibilis propter aliud, 22ꝯ.q.145.1.2m.

20 Eorum quæ honorantur præter virtutem, aliqua sunt suprà eam, scilicet Deus, & beatitudo aliqua infra eam, in quantum adiuuant ad opera virtutum, vt nobilitas, potentia, & diuitiæ, 12ꝯ.q.145.1.2m.

21 Secundum veritatem solus bonus est honorandus, bonus autem est aliquis secundum virtutem, 22ꝯ.q.145.1.2m.

22 Honor debetur soli subsistenti toti: sed ratio & causa honoris, potest esse aliquid eius non subsistens, scilicet pars vel accidens, 22ꝯ.qu.103.4.3m.& 3a.q.25.1.o.& 2.o.

23 Maior honor debetur iustitiæ & fortitudini, propter excellentiam maioris boni, temperantiæ verò propter cohibitionem turpiorum, 22ꝯ.qu.145.4.3m.

24 Honor debetur alicui dupliciter, scilicet vel ratione sui, vel ratione alterius. Primum conuenit tantum agenti per electionem: scilicet personæ, secundum vero conuenit omni, quod est aliquid eius, scilicet parti, & naturæ, & accidenti, 22ꝯ.q.103.4.3m.& 3a.q.25.1.o.& 2.c.

25 Aliqui honorantur quadrupliciter, scilicet vel propter virtutem propriam, vt virtuosi: vel propter virtutem alterius, scilicet Dei seu communitatis, vt superiores: vel propter signum virtutis, vt senes: vel propter participationem diuinæ bonitatis, vt domini & parentes, 22ꝯ.q.63.3.o.& q.145.1.2m.

26 Honor debetur superioribus, ratione excellentiæ: cultus autem consistens in obsequio obedientiæ & beneficij, debetur ratione gubernationis, 22ꝯ.q.102.2.o.

27 Honor & cultus debetur omnibus prælatis suis debito legali, aliis autem in dignitate constitutis, ex debito morali, 22ꝯ.q.102.2.2m.

28 Malis prælatis debetur honor, in quantum gerunt vices Dei, vel communitatis, 22ꝯ.q.63.3.o.& q.103.1.2m.

29 Constitutis in dignitate debetur honor, ratione excellentiæ: timor autem, ratione potestatis: obedientia verò & tributum ratione gubernationis, 22ꝯ.q.102.2.3m.

30 Honor debetur parentibus, in quantum huiusmodi: subsidium verò & alia, debentur eis ratione indigentiæ, quæ tamen omnia intelliguntur in quarto præcepto, scilicet de honore parentum, 22ꝯ.q.101.2.o.& q.106.3.c.& q.122.5.3m.& q.189.6.c.1m.

31 Diuites non sunt honorandi, solo intuitu diuitiarum, sed ratione maioris loci in communitate, 22ꝯ.q.63.3.fi.

32 Dæmones sunt pro inimicis habendi, magis quàm honorandi, 22ꝯ.quæstion.103.2.2m.

33 Creaturæ irrationali secundum se non debetur ab homine aliqua subiectio vel honor, sed est homini naturaliter subiecta, 22ꝯ.q.103.4.3m.& 3a.q.25.3.3m.& 4.5.c.

1 Ostium ecclesiæ conuenit soli Christo quia importat auctoritatem principalem, 3a.q.8.6.3m.

1 Humidum radicale est totum illud, in quo fundatur virtus speciei, quod perditum, non potest restaurari. Nutrimentale autem est quod nondum habet perfectam naturam speciei, sed est in via, vt sanguis & huiusmodi, 1a.q.119.1.3m.

1 Humilitas est virtus qua refrenatur animus, ne immoderatè tendat ad alta, 22ꝯ.q.160.2.c.& q.161.1.o.& 2.4.c.

2 Humilitas præcipuè videtur importare subiectionũ hominis ad Deum, 22ꝯ.q.161.1.3m.& q.162.5.c.

3 Aristoteles non tractauit de humilitate, quia humilitas est principaliter respectu Dei, Aristoteles autem consideraui de virtutibus respectu vitæ ciuilis, 22ꝯ.q.161.1.5m.

4 Ad humilitatem pertinet considerare proprios defectus, ne se extollat non autem contemnere dona Dei in se, sed ad ingratitudinem, ex quo sequitur accidia.22ꝯ.q.35.1.3m.& q.161.3.c.

5 Gradus humilitatis sunt duodecim, secundum beatum Benedictum, scilicet corde, & opere semper humilitatem ostendere defixis in terram aspectibus: vt pauca verba & rationabilia loquatur aliquis: non clamosa voce, vt non sit facilis aut promptus in risum: taciturnitas vsque ad interrogationem: tenere quod habet cõis monasterij regula: credere & pronunciare se omnibus viliorem, ad omnia indignum & inutilem se confiteri & credere: confessio peccatorum pro obedientia induris & asperis patientiam amplecti: vt cum obedientia se subdat maiori: vt voluntatem propriam non delectetur implere: vt Deũ timeat, & memor sit omniũ quæ præcipit.22ꝯ.q.161.6.o.& 162.4.4m.

6 Sed Secundum Anselmum sunt septem s. contemptibilem se esse cognoscere, de dolere, hoc confiteri, hoc persuadere, s. vt hoc velit credi, vt patienter sustineat hoc dici, vt patiatur contemptibiliter se tractari, vt hoc amet, 22ꝯ.q.161.6.art.3.& c.

7 Secundum glosam verò sunt tres gradus, s. subdere se maiori & nõ præferre se æquali qui est sufficiẽs: subdere se æquali, nec præferre se minori, & hic dicitur abundans: & subesse minori: in quo est omnis iustitia.22ꝯ.q.161.9.art.4.c.

8 Humilitas triplex, s. pœnosa ab extrinseco: stulta ex ignorantia propriè dignitatis: & virtus ex cognitione sui.22ꝯ.q.161.1.1m.

9 Virtus humilitatis est principaliter circa interiorem motum: quæ autẽ est secundum signa exteriora per fictionem, est magna superbia, 22ꝯ.q.161.1.2m.& 2.4m.& 3.5m.

10 Tendere in magna supra se, ex confidentia propriarũ virium contrariatur humilitati, non autem si ex confidentia Dei, 1a.prolo.22ꝯ.q.129.3.4m.& q.161.2.2m.& 6.1m.

11 Humilitas est essentialiter in appetitu, scilicet subiectiuè: sed cognitio proprij defectus est regula eius.22ꝯ.161.2.o.& 6.c.& q.162.3.2m.

12 Humilitas est in irascibili subiectiuè.22ꝯ.q.161.4.2m.

13 Humilitas nihil audit mirabilius, quam suam excellentiam, 3a.q.30.4.1m

14 Verè humilis reputat se deteriorem aliis, non quidem quo ad actum exteriorem, sed timẽs ne per superbiam grauius peccet in iis, quæ bene agere videtur.22ꝯ.q.161.6.1m.

15 Quilibet per humilitatem debet secundum illud quod suum est, se subiicere cuilibet proximo, secundum illud quòd Dei est in eo, 22ꝯ.q.161.3.o.& 6.1m.

16 Humilitas conuenit omni homini, etiam Christo, secundum humanitatem, non autem secundum diuinitatem.22ꝯ.q.161.1.4m.

17 Christus humiliauit se quadrupliciter, scilicet ad passionem & mortem ad sepulchrum & infernum: ad confusionem & opprobria.& sub hominibus: ideo quadrupliciter meruit exaltari, s. per resurrectionem, ascensionem, sessionem ad dexteram patris cum manifestatione diuinitatis eius, & per iudiciariam potestatem, 3a.q.49.6.c.& q. 53.1.c.& q.54.2.c.& q.59.2.o.& 6.c.

18 Humilitas post virtutes theologales, & intellectuales, & post iustitiam, præcipuè legalem, est potior cæteris.12ꝯ.q.161.5.o.

19 Superabũdantia magis opponitur humilitati, quam defectus, quia magis reprimit spem vel fiduciam, quam vtatur: sed fortitudo econuerso respectu audaciæ.22ꝯ.q.161.2.3m.

20 Humilitas & magnanimitas conueniunt in materia, & differunt in modo.22ꝯ.q.161.4.3m.& q.162.1.3m.

21 Hamilitas refrenat præsumptionem, ex reuerentia Dei, sed magnanimitas firmat animum contra desperationem, ex adeptione proprij boni.22ꝯ.q.161.2.3m.& q.162.1.3m.

22 Humilitas reprimens ad infima, & magnanimitas impellẽs animum ad magna non opponuntur, quia vtrumque fit recta ratione.22ꝯ. q. 129.3.4m.& q.161.1.c.3m.& 2.3m.

23 Magnanimus reputat se dignum magnis, ex dono Dei, & contemnit alios in quantum deficiunt; humilis autem è conuerso.22ꝯ.q.129.3.4.

24 Humilitas reprimit spem, id est, spiritum ad alta tendentẽ, 22ꝯ.q.161.4.c.

Hircus significat Christum, propter similitudinem carnis peccati. Agnus propter innocentiam. Aries propter principium.12ꝯ.q.102.3.2m.

H. vel I. litera longa in Græco.12ꝯ.q.58.1.c.

Hyperdulia est potiissima species duliæ, ex vnione ad Deũ, 22ꝯ.q. 103.4.2m.

1 Hypocrisis est simulatio alienæ personæ, ideo semper est peccatum, & est vitium iactantiæ.22ꝯ.q.111.2.o.

2 Hypocrisis non est semper peccatum mortale, nisi sit in nocumentum fidei, vel personæ, vel ecclesiæ.22ꝯ.q.111.4.o.

3 Hypocrisis per se & directè opponitur tantum veritati quæ est virtus. 22ꝯ.q.111.3.o.

4 Finis remotus hypocritæ est lucrum, vel gloria, sed finis proximus, est ostendere se alium quàm sit.22ꝯ.q.111.2.3m.

1 Hypostasis. In nomine Hypostasis & substantiæ, latebat venenum, antequam nota esset æquiuocatio eius.1a.q.29.3.3m.

2 Hypostasis dicitur materia vsiosis forma, vsia compositum, quia materia, est principium substandi, & forma, est principium subsistendi.1a.q.29.2.5m.

3 Hypostasis, persona subsistentia, & essentia differunt.1a.q.29.2.o.

4 Hypostasis nomen conuenit Deo, quantum ad subsistere, ad quod imponitur, non autem quo ad substare, à quo imponitur.1a.q.29.3.3m.& q.39.1.3m.

I

1 IAcob emens primogenita, non peccauit, quia erant sua, sed Esau vendens ea, peccauit per simoniam.22ꝯ.q.100.4.3m.

2 Iacob non est mentitus, dicens se esse Esau, quia mysticè dixit se esse Esau primogenitum Isaac, quia primogenita illius de iure ei debebantur, vel propter mysterium, quia videlicet minor populus, scilicet gẽtilium, substituendus erat in locum primogeniti, scilicet in locum Iudæorum, secunda secundæ.q.110.3.3m.

3 *Iacob non vidit Deum per essentiam.1a.q.12.11.1m.& 22ꝯ.q.180.5.1m.

4 Iacob vouit habere dominum in Deo, in quantum voluntariè vouit, vel vouit secundum specialem modum, vel dicitur votum largè, id est recognitio obligationis, & non causa eius.22ꝯ.q.88.2.1m.

5 Iacob vouit dare decimas, non quidem ministris, sed ad cultum Dei, vt in sacrificiis.22ꝯ.q.87.1.3.

6 Iacob post cõtemplationẽ, claudicauit vno pede: quia necesse est quòd debilitato amore seculi, conualescat aliquis ad amorem Dei secundum Gregorium.22ꝯ.q.180.7.4m.

7 Iacob accedens ad ancillas vxorum suarum, non peccauit: quia erant xores, 22ꝯ.q.154.2.3m.

1 Iacobus ex instinctu vel reuelatione Dei, fecit per dæmones duci ad se Hermogenem.22ꝯ.q.90.1.c.& 2.c.fi.

1 Iactantia est, per quam quis se extollit, supra id quod in se est: secundariò autẽ, supra id quod de eo alij opinantur.22ꝯ.q.110.2.c.& q.112.1.c.

2 Iactantia quo ad actum exteriorem, est species mendacij: sed quo ad arrogantiam interiorẽ, est species superbiæ.22ꝯ.q.132.5.1m.& 162.4.2m.

3 Iactantia est peccatum mortale tripliciter, scilicet quando est contra gloriam Dei: vel contra honorem proximi: vel ex inani gloria, superbia, vel cupiditate mortalibus.22ꝯ.q.112.2.o.

4 Iactantia est ex superbia, tanquam ex causa motiua: & aliquando ex vanitate, ex inani gloria autem, vt ex fine.22ꝯ.q. 112. 1. 2m.& q.132.5.1m.& q.172.4.2m.

5 Opulentia seu diuitiæ causant iactantiam, & superbiam dupliciter, scilicet occasionaliter, & per modum finis.22ꝯ.q.112.1.3m.

6 Iactantia propriè opponitur secundum speciem actus veritati, non autem secundariò.22ꝯ.q.112.1.o.

1 IDea est forma, exemplaris, qua res fiunt & cognoscuntur: quæ est in mente artificis.1a.q.15.o.& q.44.3.c.

2 Idea græcè, forma latinè dicitur: ideo per ideas, formę aliarum rerum per se existentes intelliguntur.1a.q.15.1.c.

3 Idea in Deo, non est aliud, quàm essentia diuina.1a.q.15.1.3m.& q.44.3.c.& 22ꝯ.q.173.1.c.

4 Essentia Dei vt essentia, non est idea: sed vt similitudo, vel vt ratio rei intellecta.1a.q.15.2.1m.

5 Essentia Dei non habet rationem ideæ, respectu Dei, sed respectu aliorum: quia est principium operatiuum aliorum, non autem Dei, 1a.q.15.1.2m

6 Idea secundum veritatem, & secundum Platonem, est principium cognitionis & generationis.1a.q.15.1.3.c.

7 Idea operati in mente artificis, est sicut id quod intelligitur: non autem sicut species qua intelligitur.1a.q.15.2.c.2m.

8 Ideas esse est necessarium.1a.q.15.1.o & q.44.3.o.

9 Ideæ sunt tantùm in mente Dei, & non extra: contra Platonem.1a.q.15.1.1m.& q.44.3.2m.& 3m.& 4m.

10 Respectus idearum, non sunt reales, sed sunt intellecti à Deo, & tantùm in Deo.1a.q.15.2.4m.& q.28.4.3m.& q.44.3.c.& 22ꝯ.q.173.1.c.

11 Respectus idearum causantur tantùm ab intellectu Dei, comparante essentiam suam ad res, 1a.q.15.2.5m.

12 Ideæ sunt æternæ.1a.q.6.4.c.

13 Ideæ in mente Dei sunt plures, secundum quod Deus intelligit essentiam suam esse multipliciter imitabilem à creaturis.1a.q.15. 2.o.& q. 44.13.c.& q.47.1.2m.& 12ꝯ.q.93.1.1m.

14 Idea practica & speculatiua, non sunt duæ ideæ, nisi secundum rationem.1a.q.15.3 c.

15 In ideis est distinctio, & pluralitas: quia respiciunt proprias naturas singularum rerum, non lex æterna.12ꝯ.q.93.1.1m.

16 Sapientia & ars Dei, est tantum vna: quia significatur vt quo Deus intelligit. Ideæ autem vt quod: ideo sunt plures.1a.q.15.2.2m.

17 Ratio diuinæ sapientiæ, respectu creationis dicitur idea & ars vel exemplar: sed respectu gubernationis dicitur lex, 12ꝯ.q.93.1.c.

18 Idea principaliter significat respectum ad creaturam, ideo dicitur pluraliter: nec est personale, sicut verbum. quia verbum principaliter significat respectum ad dicentem, & ex consequenti ad creaturam: ideo est tantum vnum.1a.q.34.3.4m.

19 Idea vt principium factionis, est practica: & dicitur exemplar, & omnium quæ aliquando fiunt à Deo: sed vt est principium cognitionis est speculatiua, & dicitur ratio: & est omnium quæ cognoscuntur à Deo: secundum propriam rationem.1a.q.15.3.c.

20 Quæ nunquam fiunt, habent ideam secundo modo: non autem primo modo, nisi in virtute.1a.q.15.3.2m.& q.18.4.4m.

21 *Malum non habet ideam in Deo.1a.q.15.3.1m.& q.18.4.4m.

22 Genera non habent aliam ideam, in quantum exemplar, nisi ideam speciei.1a.q.15.3.4m.

23 Particularia habent propriam ideam, præter ideam speciei, contra Platonem.1a.q.15.3.4m.

24 Materia habet ideam, contra Platonem, sed eandem cum forma, 1a.q.15.3.3m.& 4m.

25 Accidentia habent propriam ideam, præter ea quæ inseparabiliter concomitantur subiectum.1a.q.15.3.4m.

1 *Multiplicato vno eorum quæ sunt eadem re, & differunt ratione, non oportet multiplicari alterum, sicut persona & proprietas in dininis: 1a.q.40.1.1m.

2 Corpus manet idem numero, licet fiat continuè deperditio, & restauratio virtualiter per alimentum.1a.q.119.1.5m.

1 IDololatria est exhibere latriam, id est cultum Dei creaturæ. 22ꝯ.quæ.94.1.o.

2 Idololatria præsupponit infidelitatem, & addit exterius indebitum cultum, mendacium perniciosum, magnam Dei blasphemiam & impugnationem fidei.22ꝯ.q.94.3.1m.& 2m.& 3m.& 2.c.

3 Idololatria opponitur latriæ.22ꝯ.q.92.prin.c.et q.94.prin.et 1.o.

4 Idololatria quadruplex, scilicet ciuilis, id est, imaginum habentium deitatem, secundum Hermetem, fabularis, id est, hominum deificatorum, physica, id est, animæ totius mundi, secundum Varronem, et Platonica, quæ et physica dicitur, scilicet intelligentiarum, animarum, cælestium, dæmonum, et animarum hominum.22ꝯ.q.94.1.c. et quæst. 122.2.2m.

5 Omnis idololatria est peccatum, nec excusat mos vulgi, contra Senecam, nec persecutio contra hæreticos.32ꝯ.q.94.2.o.

6 Idololatria est grauissimum peccatorum, 12ꝯ.q.102.3.11m.et 22.q.94.3.o.

7 Peccatum contra naturam, est leuius idololatria: sed ponitur conueniens pœna eius quia est manifestius, 22ꝯ.q.94.3.3m.

8 Causa dispositiua idololatriæ fuit triplex ex parte hominis, s. inordinatus, affectus, repræsentatio de lelectabilis, & ignorantia: sed causa cõsummatiua eius fuerunt dæmones.22ꝯ.q.94.4.o.

9 Ab idololatria omnia alia peccata oriebantur, 22ꝯ.q.94.4.1m.

10 Dans hostiam non consecratam pro eucharitia, est reus idololatriæ: nõ autem adorantes eam, cum hostia debeat adorari latria, sub conditione in habitu.3a.q.80.6.2m.

1 IEiunium duplex, scilicet spirituale, id est, à peccatis, & corporale, id est ab escis.22ꝯ.q.147.2.1m.

2 Ieiunium à cibis duplex, scilicet naturæ, & ecclesiæ.22ꝯ.q.147.1.3m,&3.c.& 6.2m.& 3a.q.80.8.4m.

3 Ieiunium duplex, s. luctus, id est, cum amaritudine peccatorum & præsentis vitæ, & ieiunium exultationis.22ꝯ.q.147.4.5m.

4 Ieiunium est actus virtutis, s. abstinentiæ & temperantiæ elicitiuè, sed aliarum virtutum imperatiuè, 22ꝯ.q.3.1.c.& q.88.6.c.& q.146.principio.& q.147.1.2.o.

5 Ieiunium ecclesiæ, est parsimonia victus abstinentiaque ciborum, secundum Isidorum.12ꝯ.q.147.2.1m.

6 Nimis ieiunans, vel nimis vigilans, peccat, quia si aliquis in tantum naturæ virtutem debiliter per ieiunia, et vigilias, et alia huiusmodi, quod non sufficiat debita opera exequi, puta prædicator, prædicare, doctor docere, cantor cantare, et sic de aliis, absque dubio peccat, sicut etiã peccaret vir, qui nimia abstinentia se impotentem redderet ad debitum vxori reddendum, et seruus in obsequiis, quæ domino debet impendere.3a.q.97.3.3m.et 22ꝯ.q.10.12.5m.q.88.2.3m.q.125.1.2m.et 147.1.2m.et q.188.6.3m.et 3a.q.40.2.1m.

7 Ieiunium pulchrè commendatur, per multos eius effectus, 22ꝯ.q.1.c.1m.et 3a.q.40.2.3m.et 1a.Thim.4.col.6.principio.

8 Ieiunium non est contra libertatem fidelium, sed cõtra seruitutem peccati.22ꝯ.q.147.3.3m.

9 Ieiunium principaliter sumitur propter tria, s. propter comprimendas concupiscentias carnis, propter eleuationem mentis, et propter satisfactionem, 22ꝯ.q.147.1.3.5.7.c.

10 Ieiunium est satisfactorium, quia subtrahit delectationem, addens afflictionem et impedit peccaca futura, debilitando concupiscẽtiam.22ꝯ.q.147.1.3.5.7.c.

11 Christus ieiunauit, nõ ex necessitate, sed vt doceret quam bonum est ieiunium, quia scutum est contra diabolum.22ꝯ.q.147.5.1m.et 3a.q.40.2.3m.et q.41.3.c.

12 Christus ieiunauit post baptismum, quia baptizatos oportet intendere ieiunio, et non lasciuiæ.22ꝯ.q.147.5.1m.et 3a.q.40.2.3m.et q. 4.1.13.c.

13 Christus nõ ieiunauit plus quam Moyses et Helias, vt crederetur verus homo.3a.q.40.2.3m.et q.41.3.c.

14 Ieiunium ante pascha, fit quaraginta diebus, sicut à Christo, Moyse, et Helia, quadruplici ratione, scilicet vel quia secundum Greg. per hos quadraginta dies virtus decalogi, per libros quatuor sancti euangelij impletur, vel quia dignum est, vt carnem nostram quaterdecies affligamus, vel quia in his offerre contendimus decimas dierum, vel quia secundum August. creaturæ inuisibili debetur ternarius numerus, sed creaturæ visibili debetur quaternarius propter calidum, frigidum, humidum et siccum. Vnde si denarius numerus ducatur per quaternarium, qui competit corpori, per quod administratio geritur, quadragesimum numerum conficit, 22ꝯ.q.147.5.c. et 3a.q.40.2.3m.

15 Ieiunium quadragesimæ arctius obseruatur, quàm alio tempore, quia per illud imitamur Christum.22ꝯ.q.147.8.3m.

16 Iudæi ieiunabant mense quarto, quinto, septimo, & decimo, propter aliquas tribulationes tunc habitas, 22ꝯ.q.147.5.2m.

17 Iudæi ieiunabant vsque ad vesperam, id est, vsque ad noctem, quia nocti comparatur status veteris testamenti, quia post mortem ibant ad limbum tenebrosum, propter peccatum Adæ, per cibum vetitum,

22ꝯ.q.147.7.1m.

18 Ieiunium non est necessarium absolutè, sed ex præcepto ecclesiæ: quia secundum se est pœnale: ideo non est eligibile, nisi inquantum est vtile ad aliquem finem. 22ꝯ.q.147.3.1m.& 3a.q.40.2.1m.

19 Ieiunium est de præcepto legis naturæ, secundum quod est necessarium ad salutem: sed determinatio temporis eius & modi, est de præcepto ecclesiæ. 22ꝯ.q.147.3.ò.

20 Omnes tenentur ad ieiunia ecclesiæ, nisi sint legitimè impediti: vel nisi sit euidens causa non ieiunandi: vt in pueris et senibus propter defectum et debilitatem naturæ et huiusmodi. 22ꝯ.q.147.4.o.et 7.3m.

21 Iusti tenentur ad ieiunia ecclesiæ, et ad alia præcepta eius, sicut et aliis. 22ꝯ.q.147.4.5m.

22 Pueri non tenentur ad ieiunia ecclesiæ, quandiu sunt in statu augmenti: quod in pluribus, est in fine tertij septennij: sed exercendi sunt in eis secundum modum ætatis, tamen quandoque in magna tribulatione iubentur pueri et bruta ieiuniare. 22ꝯ.q.147.4.2m.

23 Itinerantes et operarij, debent ieiunare, diminuendo laborem, nisi sit necessitas. 22ꝯ.q.147.4.3m.

24 Pauperes habentes simul sufficiens prandium, tenentur ieiunare: non autem si paulatim. 22ꝯ.q.147.4.4.

25 Transgrediens præceptum de ieiunio ex contemptu, vel impediendo finem peccat mortaliter: non autem si ex causa rationabili. 22ꝯ.quæst. 147.3.2m.

26 Ieiunia quatuor temporum, sunt quasi primitiæ et expiatio totius anni. 22ꝯ.q.147.5.c.

27 Ieiunium exultationis, non est in præcepto ecclesiæ: propter quod nõ est ieiunium ab ecclesia institutum in toto paschali tempore. Ieiuniũ autem afflictionis, et luctus, non decet tempore lætitiæ, scilicet tempore paschali, vel in dominicis, 22ꝯ.q.147.5.3m.

28 Ieiunium de se, nullo tempore est prohibitum. Tamen ieiunans in dominica, contra consuetudinem ecclesiæ, vel ex superstitione, vt necessarium, sicut Manichæi: peccat. 22ꝯ.147.5.3m.

29 Ieiunium fit in vigiliis sanctorum, causa præparationis ad deuotionem: et causa significationis, quòd sancti per afflictiones peruenerint ad gloriam. 22ꝯ.q.147.5.c.

30 Conueniens hora prandij tempore ieiunij, est hora nona: sed hora sexta, alio tempore: quia secundum communem cursum, comedendi illa est hora, quia cibus non debet apponi, quousque natura circa cibum præcedentem occupata est. Occupatur autem natura in cibo assumpto dupliciter. Primò digerendo ipsum: et quia digestio fit per calorem naturalem, ideo illud tempus digestioni est congruum, in quo calor naturalis ad interiora reuocatur, scilicet nox, propter subtractionem radiorum solis, et propter somnum, in quo intenduntur virtutes naturales: secundò cibum iam decoctum deducendo per membra, quibus debet assimilari, & ad hoc requiritur, quod calor nutrimentum deducens, vsque ad extremas partes corporis euocetur. Calor autem solis calorem naturalem ad exteriora reuocat: & ideo quando completur solis ascensus, quod fit hora sexta, quia tunc est circa medium, tunc eius opus compietum est: & ideo tunc est tempus communiter sumendi cibum: & quia ieiunium ecclesiæ debet esse pœnale & satisfactorium, ideo supra hoc aliquid additur: non autem tantum quod penitus humor cibi præassumpti exsiccetur, aut naturalis penitus debilitetur: vnde partito residuo tempore, hora nona occurrit: in qua cibus secundum ecclesiæ statutum in diebus ieiunij sumendus est. 22ꝯ.q.147.7.o.

31 Hora prandij in ieiunio, determinatur secundum grossam æstimationẽ: licet sit modicum ante vel post nonam, non enim ecclesia artare intendit ad subtilem temporis inspectionem: nec oportet astrolabium accipere, ad horam comestionis cognoscendam vnde sufficit si circa horam illam quam ecclesia instituit, ieiunans sumat cibum: etiam si aliquantulum propter aliquam necessitatem anticiparet. 22ꝯ. quæst, 147.7.2m.

32 Talis taxatio temporis, non multum potest alicui nocere, cuiuscunque conditionis existat: vel si fortè propter infirmitatem, vel ætatem, aut aliquid huiusmodi hoc eis in magnum grauamen cederet: esset cum eis ieiunio dispensandum: vel vt aliquantulum præuenirent horam. 22ꝯ.q.147.7.3m.

33 Pluries comedens in vna die per modum cibi, soluit ieiunium, non autem si fiat per modum medicinæ, 22ꝯ.q.147.6.o.

34 Comestio carnium, soluit ieiunium: non autem esus piscium, vel leguminum: nec potus vini. 22ꝯ.q.147.8.o.

35 Oua, & lacticinia respirantium, sicut interdicta in ieiunio quadragesimæ: non autem in aliis, nisi secundum consuetudinem patriæ, 22ꝯ. q. 147.8.c.3m.

36 Electuaria, vel aliæ medicinæ, soluunt ieiunium naturæ: non autem ieiunium ecclesiæ, nisi fiat in fraudem. 22ꝯ.q.147.6.3m.

37 Potus quicunque, etiam aquæ, soluit ieiunium naturæ, quia aliquo modo nutrit: non autem ieiunium ecclesiæ, nisi fiat in fraudem. 22ꝯ.q.147.6.2m.& 3a.q.80.8.4m.

1 Iepte peccauit, vouendo & reddendo: sed ponitur in catalogo sanctorum propter fidem, & deuotionẽ, & victoriam, & probabile est quod pœnituit, licet aliquod bonum figuraret. 22ꝯ.q.88.2.2m.

1 Ieremias verbis & mysteriis, passionem Christi apertissimè prænunciauit, & eam suis passionibus, expressissimè præfigurauit. 3a. quæst. 27. 6.c.fi.2m.

2 Ieremias, & Moyses considerantes insufficientiam propriam, recusabant non pertinaciter officium quo digni erant ex gratia Dei. 22ꝯ. q.133.1.4m.

1 Ierotheus doctus est, non solum discens: sed & patiens diuina: secundũ Dionysium. 1a.q.16.3m.& 22ꝯ.q.45.2.c.

2 Aliquis experitur in seipso gustum diuinæ dulcedinis, & complacentiã diuinæ bonitatis: sicut de Ierotheo dicit Dionysius, quod didicit diuina ex compassione ad ipsa. 22ꝯ.q.97.2.2m.

1 Ierusalem est in medio terræ habitabilis. 3a.q.46.10.1m.

1 Iesus significat naturam humanam: sed Christus significat naturam diuinam & humanam. 3ꝯ.q.16.5.c.& q.17.1.c.

2 Hoc nomen Iesus, conuenienter impositum est Christo in sua circuncisione. 3a.q.37.2.o.

3 Hoc nomen Iesus, est nouum & proprium, inquantum, significat spiritualem, & vniuersalem salutem, non autem vt particularem & temporalem. 3a.q.37.2.2m.

4 Multa alia nomina Christi significant idem quod Iesus, id est, salutem. 3a.q.77.2.1m.

1 Species ignis sunt tres, scilicet lux, id est, ignis in materia propria, flamma, id est, ignis in humido aëreo, & carbo, id est, ignis in sicco terrestri. 1a.q.67.2.2m.& 12ꝯ.q.35.8.c.

2 Ignis non lucet in propria materia, id est, in sua sphæra, nec in materia opaca terrestri, nec in sulphure, nec in fumo grosso, nec inferno. 1a. q.66.1.5m.

1 Ignorantia sextuplex, scilicet inuincibilis, affectata in se, vel in sua causa, iuris, facti, causa actus, & non causa, prima & quarta excusant à peccato in toto; secunda & tertia excusant non in toto, quinta excusat à toto si non sit culpa, sexta verò nec excusat, nec minuit peccatũ. 12ꝯ.q.74.1.2m.& 5.c.1m.q.76.3.4.o.& 22ꝯ.q.59.4.1m.& 3a.q.47.5.3m. & q.80.4.5m.

2 Ignorantia tripliciter se habet ad actum, scilicet concomitanter, consequenter, id est, volita in se affectata, vel in suã causa scilicet habitu vel passione vt ignorãtia electionis, & antecedẽter, id est causa actus. Tertia causat inuoluntarium simpliciter, secunda secundum quid, prima verò nullo modo, sed tantum non voluntarium. 12ꝯ.q.6.8.o.& q. 19.6.c.& q.76.3.4.o.

3 Ignorantia est volita tripliciter, scilicet directè, vt affectata, indirectè, id est, propter negligentiam, & per accidens, id est, consequenter. Prima auget peccatum. Aliæ verò diminuunt. 12ꝯ.q.19.6.c.

4 Ignorantia excludit triplicem scientiam, scilicet qua scitur aliquid esse malum secundum se, vel vt nunc vel vt fugiendum, 12ꝯ.q.78.1.1m.

5 Ignorantia habet rationem pœnæ, & non culpę secundum se, sed ignorantia ex causa, scilicet ex negligentia discendi, vel ex effectu sequente, est peccatum. 12ꝯ.q.76.2.o.& q.84.4.5m.& quæst.109.2.9m.& 22ꝯ. q.53.2.2m.

6 Nescientia est simplex carentia scientiæ, sed ignorantia propriè, est nescientia eorum quæ quis est aptus scire, & debet. Error autem addit approbationem falsi, sed hæresis ei addit pertinaciam contra fidem. 1a.q.101.1.2m.& 12ꝯ.q.7.6.

7 Ignorantia electionis dicitur, non quia electio sit sciẽtia, sed quia ignoratur quid sit eligendum. 12ꝯ.q.13.1.3m.

8 Ignorantia priuationis, id est, eorum quæ quis tenetur scire & potest, est peccatum, non autem aliorum. 12ꝯ.q.76.2.o.& q.94.4.c.2m.& 3m.

9 Ignorantia negatiuè poterat esse in natura integra, non autem ignorantia priuatiue. 1a.q.12.4.2m.

10 Nulla ignorantia fuit in Christo. 3a.q.15.3.o.

11 Ignorantia negatiuè, semper est in angelis, & ab aliis beatis, non autem ignorantia priuatiuè, quia est pœna. 1a.q.12.4.2m.

12 Ignorans non peccat continuè, nec ex quolibet non scito per eum, sed tantum cum habet tempus discendi ea quæ scire tenetur & potest. Vnde homo non dicitur ignorans, si non intelligit, sicut Deus, sed si non intelligit sicut aptus natus est intelligere. 12ꝯ.q.76.2.5m.& 4.3m & q.94.4.c.2m.& 3m.

13 Ignorans grauissimè peccat, non propter quantitatem peccati, sed periculi. Vel ignorantia beneficiorum Dei, est grauissima inter species ingratitudinis. 12ꝯ.q.76.4.3m.

14 Ignorantia alicuius particularis, id est, circunstantię, quam quis non potest scire debita diligentia adhibita, excusat totaliter à peccato, non autem ignorantia quam causat habitus vel passio, impediens applicationem scientiæ communis ad particularem, actum, 12ꝯ.q.19.6.c.qu. 77.7.2m.& 22ꝯ.q.59.4.1m.& 3a.q.80.4.5m.

15 Ignorantia non excusat, nec minuit peccatum nisi secundum quòd causat inuoluntarium. 12ꝯ.q.19.6.c.q.73.6.c.q.76.3.4.o.& qu.77.7.2m.& q.105.2.9m.

16 Ignorantia præcedens inclinationem appetitus causat eam, ideo quanto maior est, tanto magis causat inuoluntarium, & excusat à peccato non autem ignorantia sequens, sed magis grauat, 22ꝯ.q.156.3.1m.

17 Ignorantia opposita scientiæ practicæ excusat, vel minuit peccatum, non autem ignorantia electionis, sed constituit peccatum, & opponitur prudentiæ, 12ꝯ.q.47.2.c.& q.88.2.c.

18 * Ignorantia electionis, nec excusat, nec minuit, nec causat peccatum, sed sequitur omne peccatum. 12ꝯ.q.76.4.1m.& q.78.4.1m.

19 Nulla ignorantia est causa peccati, nisi per acidens, sc. illa quæ tollit cognitionem vniuersalem, vel particularem prohibentem peccatum, 12ꝯ.q.76.1.o.& 3.c.

20 Agens cõtra constitutionem vel præceptum Papæ propter ignorantiã non excusatur à peccato, si teneatur & potuerit eam scire inquantum in eius notitiam deuenit per alios, vel deuenire potest, promulgatione facta, quia omnes tenentur eam scire. 12ꝯ.quæstion. 90.4.ca. 2m.& 3m.

Illabi menti conuenit soli Deo, 3a.q.88.1m.& q.64.1.c.

Illiberalitas magis opponitur liberalitati, quam prodigalitas. 22ꝯ. quæst. 107.2.c.

1 * Illuminatio non est motus. 1a.q.53.3.c.

2 Illuminatio fit in instanti, quia non est motus, sed est terminus motus localis & lumen non habet contrarium, ideo subiectum eius est in vltima dispositione. 1a.quæst.53.3.c.2m.& quæ.67.2.c.& 12ꝯ.q.113.7.c. & 3a.q.75.7.c.

3 Illuminatio non est motus localis, sed alteratio. 1a.q.53.3.2m.

4 Homo non potest illuminare, confortando lumen aliterius, quia in eo est debilissimũ lumen intellectuale, nisi fortè instrumentaliter dirigendo, proponendo exempla, vel applicando principia conclusioni. 1a.q.117.1.o.

5 Sacerdos illuminat tradendo sacramenta gratiæ, non autem fundendo gratiam. 3a.q.64.1.1m.

Omnis qui illuminatur, percipit illuminationem ex parte obiecti, non autem semper ex parte principij, 1a.q.111.1.3m.

1 Imagina

1 Imaginatio & sensus, nunquam cognoscunt naturam rei, sed tantum accidentia. 1a.q.57.1.2m.& 3a.q.76.7.c.

2 Non possumus imaginari, quæ nullo modo sentimus secundum totum, vel secundum partem, ideo cæcus natus, non potest imaginari colorem. 1a.q.84.3.c.fi.& 4.o.& c.fi.& q.111.3.1m.& 2m.

3 Sub imaginatione non cadit nisi corpus. 1a.q.50.1.c.

4 Imaginatio cooperatur suo obiecto, formando aliquas species, non autem sensus. 1a.q.12.9.2m.& q.78.4.c.& q.84.6.2m.& q.85.2.3m.

5 Imaginatio ægritudinum quandoque causat eas. 3a.q.13.3.3m.

6 Bonitas imaginationis, est dispositio ad scientiam, quę est in intellectu. 12ꝯ.q.74.4.3m.& q.81.2.c.

1 Imaginatiua est idem quod phantasia, 1a.q.78.4.c.& q.84.6.2m.

2 Imaginatiua est altior potentia, quàm sensus exterior, in quo tamen est maxima certitudo, quia est principium omnis cognitionis humanæ, & semper oportet principia cognitionis esse certiora. 1a. q. 30.3.2m.

1 IMago quælibet, est similitudo, & non econuerso, quia imago addit esse expressum ab alio. 1a.q.35.1.c.1m.& 2.c.& q.93.1.c.& 9.o.

2 Differentia triplex, inter imaginem et similitudinem, scilicet quia imago pertinet ad formam, scilicet specialem, similitudo autem ad naturam. Imago pertinet ad cognitionem veritatis, quæ est principium demonstrans naturam intellectualem: similitudo autem ad amorem virtutis. Imago pertinet ad potentias, scilicet memoriam, intelligentiam, et voluntatem, similitudo verò ad habitus consequentes, scilicet innocentiam et iustitiam. 1a.q.93.9.o.

3 Imago propriè dicitur, quod procedit ad similitudinem alterius: id autem à quo procedit, dicitur propriè exemplar, impropriè autem imago. 1a.q.35.1.1m.et q.93.5.4m.

4 Ad rationem imaginis non sufficit expressa similitudo secundum genus vel secundum accidens commune, sed requiritur quòd sit expressa similitudo secundum speciem vel secundum accidens proprium speciei, et præcipuè secundum figuram. 1a.q.35.1.c.et q.93.2.6.7.8.c.

5 Aequalitas est de ratione imaginis perfectæ, non autem imperfectæ. 1a. q.93.1.c.

6 Imago alicuius est in aliquo dupliciter, scilicet perfectè, id est in eadem natura, vt filius: et imperfectè, id est in alia natura, vt statua. 1a. q.35.2.3m.

7 * Idem est motus in rem ipsam, et in imaginem eius, inquantum huiusmodi, non autem, vt res. 22ꝯ.q.81.3.3m.et quæs.103.3.3m. et 3a.q.8.3m.e q.25.3.c.1m.

8 Imago propriè, id est, id quod imitatur, dicitur tantùm personaliter in diuinis essentialiter autem, impropriè, id est, id in quo. 1a.q.35.1.o.et q.93.5.4m.

9 Imago non conuenit spiritui sancto: sed tantum filio, 1a.q.35.2.o.

10 Imago Dei perfecta, conuenit soli filio Dei, sed imago Dei imperfecta, cõuenit soli creaturę. 1a.q.35.2.3m.& q.47.1.2m.& q.88.3.3m.q.93.1.3m.

11 Nulla creatura irrationalis, est Dei imago, vel ad imaginem Dei, 1a.q.45. 7.c.& q.93.2.o.& 3.c.1m.& 6.c.

12 Homo & angelus, sunt ad imaginem Dei, & imago eius: filius autem Dei, est imago tantùm. 1a.q.3.1.2m.& q.4.3.o.& q.35.2.3m. q.45.7.c.q. 91.4.1m.& 2m.& q.93.1.c.fi.& 3m.

13 Angelus est simpliciter expressior imago Dei, quàm homo, sed econuerso secundum quid, 1a.q.93.3.o.

14 Imago Dei, in homine & in angelo, est secundum mentem tantùm. 1a.q. 3.1.2m.& q.93.2.c.3.2m.& 4.1m.& 6.7.o.

15 Imago Dei est aliquo modo in mente, respectu cuiuslibet obiecti, verius tamen respectu sui: sed verissimè respectu Dei. 1a.q.93.8.o.

16 Assignatio imaginis duplex, scilicet prima secundum potentias scilicet secundum memoriam, intelligentiam, & voluntatem, secunda verò secundum essentiam & habitus consubstantiales, scilicet secundum mentem notitiam & amorem. 1a.q.93.7.o.

17 * Prima assignatio imaginis, scilicet memoria, intelligentia, & voluntas, est secundum potentias. 1a.q.93.7.o.

18 * Imago Dei est principaliter secundum actus, sed consequenter secundum potentias, & præcipuè secundum habitus. 1a.q.93.7.o.

19 Imago Dei secundum principale eius, id est secundum naturam intellectualem, est tam in viro quam in muliere, sed quo ad secundarium, scilicet principium & finem, est tantùm in viro. 1a.q.93.4.1m.& 6.2m.

20 Imago prius repræsentat essentiam Dei, & consequenter tres personas. 1a.q.93.5.o.& 6.c.

21 In homine est triplex imago Dei, scilicet recreationis, creationis, & similitudinis: prima est cuiuslibet hominis, secunda iustorum tantùm, tertia verò beatorum tantùm. 1a.q.93.4.o.

22 Imagines Christi & sanctorum, fiunt in ecclesia, triplici de causa, primò ad instructionem rudium, qui eis quasi quibusdam libris docentur, secundò vt incarnationis mysterium, & sanctorum exempla magis in memoria nostra maneant: dum quotidie oculis repræsentantur: tertiò ad excitandum deuotionis affectum, qui ex visis efficacius incitatur, quàm ex auditis. 22ꝯ.q.94.2.1m.

Immisericordia est in subtractione beneficij, sed crudelitas est in excessu puniendi, & vnum aliquando ponitur pro alio: 22ꝯ.q.159.1.2m.& 3m.

Quanto creaturæ magis appropinquant Deo, tanto magis sunt immobiles. 1a.q.65.1.1m.

1 Immolari conuenit Christo in figuris veteris testamenti. 3a.q.83.1.c.

1 In lege veteri, duplex immundicia prohibebatur, scilicet spiritualis, id est peccatum: & corporalis, ex aliqua corruptione perfecta vel in fieri qua impediebantur ab exteriori cultu Dei, sicut irregularitate quadam. 12ꝯ.q.102.5.4m.& 5m.& 6m.6.& 1m.q.103.2.c.

1 Prima & secunda immundicia expiabatur per sacrificia pro peccato, prętter eam quę causata erat per solũ tactum rei immundę, quia per solam aspersionem aquæ expiationis expiabatur, 12ꝯ.quæ.102.5.4.5m.& 6m.

Impauiditas opponitur fortitudini, secundum defectum timoris: timiditas autem secundum excessum eius. 22ꝯ.q.126.2.o.

Impeccabilis per naturam, non potest fieri aliqua creatura à Deo, sed tantùm per gratiam. 1a.q.63.1.c.& 22ꝯ.q.24.11.c.princip.

Impedimentum duplex scilicet contrarium, & defectus. 12ꝯ.q.4.5.4m.

2 Homo tripliciter impeditur à studio diuinæ cognitionis, scilicet propter ineptitudinem, occupationem, & pigritiam. 22ꝯ.q.2.4.c.

3 Non impediens malum, non peccat: nisi debeat & possit impedire, 12ꝯ. q.6.3.c.

1 IMperare est actus rationis præsupposito actu voluntatis. 12ꝯ.q.17.1.o. & q.60.1.c.fi.& 22ꝯ.q.47.8.3m.& q.83.1.10.c.& q.104.1.c.

2 Imperare est ordinare aliquid ad faciendum, aliquid intimando, seu denunciando: non quidem absolutè, sed mouendo. 22ꝯ.q.17.1.2.5.o. & 22ꝯ.q.3.c.& q.88.1.c.

3 Actus imperatus & imperium, sunt vnus actus humanus vt totum & multa secundum partes. 12ꝯ.q.17.4.o.& q.20.3.c.1m.& 3a.q.19.2.o.

4 Vsus rei, vt est in ratione referente rem in finem, est prior imperio & electione, quæ etiam est prior imperio, sed vt subditur potentię exequẽti, est posterior imperio. 12ꝯ.q.17.3.o.

5 * Imperare non conuenit brutis. 12ꝯ.q.17.2.o.

6 Virtutes appetitiuæ brutorum, non sunt imperantes liberè sed secundum naturalẽ instinctũ, bruta mouentur ad apprehensa. 12ꝯ.q.11.2.c.

7 Voluntas imperat aliis viribus, & etiam intellectui. 12ꝯ.q.71.6.2m.& 22ꝯ.q.4.2.2m.& q.10.2.& q.58.8.1m.

8 Voluntas dicitur imperare impropriè dupliciter, scilicet interpretatiuè inquantum mouet, & vt est de fine. 12ꝯ.q.1.2.1m.& 22ꝯ.q.47.8.3m.

9 Imperatum, & Quilibet actus vt est in potestate nostra, subditur imperio rationis. 12ꝯ.q.17.6.

10 Actus rationis, quo ad exercitium, semper potest imperari, & quo ad apprehensionem veritatis. 12ꝯ.q.17.6.o.

11 * Actus voluntatis potest imperari. 12ꝯ.q.17.5.o.

12 Primus actus voluntatis, non potest imperari à ratione, quia non fit ex ordinatione rationis, sed ex instinctu naturæ, vel ex ordinatione superioris causæ, scilicet Dei. 12ꝯ.q.1.2.3m.& q.9.4.c.q. 17.5.3m.& 6.o.

13 Sensus exteriores, non subduntur imperio rationis: quia non possunt sentire, nisi in præsentia sensibilium. 1ꝯ.q.81.3.3m.& 12ꝯ.q.17.7.3m.

14 Motus membrorum, inquantum membra mouentur à potentiis sensitiuis subduntur imperio rationis non autem secundum quòd mouentur à potentiis naturalibus & vegetatiuis. 1a.q.81.3.2m.& 12ꝯ.q.17.9. o.& 22ꝯ.q.168.1.c.

1 Ratio cognoscendi imperfectum, est ipsum perfectum. 12.q.14.10.4m.& 12ꝯ.q.100.6.2m.

2 Imperfectio duplex, s. vna quæ est de ratione imperfecti, tũc enim oportet quòd adueniente perfectione imperfectum excludatur, sicut adueniente aperta visione, excluditur fides, de cuius ratione est, vt sit non apparentium, alia est imperfectio quæ non est de ratione rei imperfectæ, & tunc illud numero quod erat imperfectum, fit perfectũ, sicut puer fit vir, 22ꝯ.q.4.4.1m.

Implere voluntatem conuenit soli Deo, quia solus Deus eam sufficienter vt obiectum. 1a.q.105.4.c.q.106.2.c.et 12ꝯ.q.2.7.8.c.et q.3.1.c.

Importabile hoc solum videtur in iis, qui ex infirmitate peccant, quòd diu perseuerant in malo, et ideo dicitur, quòd ex longanimitate Dei supportantur: sed hoc ipsum quòd aliquis ex superbia peccat, importabile videtur: et ideo per patientiam Dei dicuntur sustineri, qui ex superbia peccant. 22ꝯ.q.137.5.4m.

Importunitas est euagatio mentis ad illicita, secundum quòd in arce mẽtis residet, volentis ad diuersa se diffundere. 22ꝯ.q.35.4.3m.

1 IMpossibilitas duplex, s. vera et æstimata. 12ꝯ.q.40.4.3m.

2 Impossibile aliquando pro difficili sumitur. 22ꝯ.q.64.6.3m.et 3a.qu.86. 1.2m.fi.

Imprecationes in sacra scriptura, intelliguntur quadrupliciter, s. prædicãdo, vel temporaliter ad correctionem, vel contra peccatum vel secundum voluntatem Dei, 22ꝯ.q 25.6.3m.et quæst.76.1.o.et quæst.83.8. 1m.et 2m.

Improuidentia et defectus prouidentiæ et solertiæ, pertinent ad negligẽtiam et inconstantiam, 22ꝯ.q.53.2.c.fi.

1 Imprudentia sumitur tripliciter, s. negatiuè, priuatiuè, et contrariè, prima non est peccatum, sed secunda est peccatum, ratione negligentiæ tertia verò secundum est peccatum mortale, si sit contra præceptum Dei, aliter peccatum veniale. 22ꝯ.q.53.1.o.

2 Imprudentia est generale peccatum participatiuè, non autem essentialiter: cuius sunt triplices partes, s. subiectiuè, id est, monostica politica, et œconomica, potentiales, id est. præcipitatio seu temeritas, inconsideratio, inconstantia, et negligentia, et integrales, quæ reducũtur ad potentiales, 22ꝯ.q.53.2.o.

3 Imprudentia per essentiam peccatum est speciale, cum sit circà actus speciales, scilicet rationis. 22ꝯ.q.53.2.c.

4 Imprudentia cum suis vitiis, oritur ex luxuria. 22ꝯ.q.53.6.o.

Impudicitia est circa oscula, tactus, et alios actus circunstantes actum venereum. 22ꝯ.q.154.1.5m.

Impugnare inimicos. vt cessent à peccatis, est licitum, quia cedit in bonũ eorum, & amicorum. 22ꝯ.q.83.3m.

2 Impugnatio veritatis agnitæ, est species peccati in spiritum sanctum, 22ꝯ.q.142.c.

3 Impugnatio peccati est vincenda dupliciter, scilicet fugiendo, vel resistendo fugiendo quidem, quando continua cogitatio auget peccati incentiuum, sicut est in luxuria: resistendo autem, quando cogitatio perseuerans tollit incentiuum peccati quod prouenit ex aliqua leui apprehensione: & hoc contingit in accidia, 22ꝯ.q. 35.1.4m.& qu.53.6. 1m.& q.142.3.c.

1 IMpuritas est ex mistione vilioris, 22ꝯ.q.7.2.c.& q.81.8.c.

2 Impuritas creaturæ rationalis est ex hoc, quòd temporalibus per amorem se subiicit: sicut puritas eius est, in eleuando se in Deum, 22ꝯ.q.7. 2.c.& q.81.8.c.

1 In, proprie notat habitudinem continentis, 1a.q.39.8.c.fi.

2 Esse in aliquo dicitur dupliciter, scilicet vt in causa, & vt in subiecto, 12ꝯ.q.83.1.c.

3 Aliquid dicitur esse in duobus vel in plurib. dupliciter, s. æqualiter, vel secundum prius & posterius. 12ꝯ.q.56.2.c.fi.

4 Corporalia dicuntur esse in aliquo, quia continentur, spiritualia verò, quia

quia continent.1ª.q.8.1.2m.& q.52.1.fi.& q.53.1.3.c.& 3ª.q.57.4.1m.et q.62.3.3m.

5 Non omnes modi imponũtur ab Aristotele, nisi reductiuè. 1ª.q.42.5.1m.

6 Deus est in omni loco dupliciter, scilicet vt dans esse virtutem, & operationem locis: & vt implens ea.1ª.q.8.2.o.

7 Deus est supra omnia, per excellentiam suæ naturæ: & in omnibus, vt causans esse omnium.1ª.q.8.1.1m.& 3m.

8 Deus est intimus vnicuique rei: sicut esse proprium cuiuslibet rei. 1ª.q.8.1.c.fi.& q.105.5.c.fi.

9 Deus est in omni re, per essentiam, præsentiam, & potentiam: sed tantùm in sanctis per gratiam, in Christo autem solo, per vnionem personalem.1ª.q.8.3.o.& q.43.3.c.& q.112.1.c.3ª.q.2.10.2m.& que.6.1.1m.

10 Deus magis est intra animam, quàm gratia, & quicquid aliud. 1ª. quæst. 105.5.c.fi.

11 Nullus modorum, in quos assignat Aristoteles, explicat modum essendi in qui est in diuinis, 1ª.q.42.5.1m.

12 Deitas habitat in Christo corporaliter tripliciter: primò per vnionem ad corpus, secundò non figuraliter, tertio secundum triplicem modum, scilicet communem, specialem, et singularem, 3ª.q.2.10.2m.

13 Pater est in filio: et econuerso.1ª.q.42.5.o.

14 Filius Dei magis in patre, et econuerso, quàm homo in filio Dei. 3ª.q.2.9.4m.

15 Omnia bona et mala, sunt in scientia Dei, sed tantum bona sunt in Deo, et tantum tres personæ, proprietates, et attributa, sunt in essentia Dei. 1ª.q.18,4.4m.et q.39.8.c.fi.

16 Ea quæ in creaturis sunt diuisim et multipliciter, in Deo sunt vnitæ et simpliciter.1ª.q.14.1.2m.et q.26.1.1m.q.47.1.c.fi.et q.57.1.c.et q.91.1.c. et 12ᵩ.q.18.1.c.et 22ᵩ.q.183.2.c.

17 Creaturæ habent verius esse in Deo, quàm in se.1ª.q.18.4.3m.

18 Omnia sunt in omnibus, scilicet superiora in inferioribus causaliter: sed econuerso participatiuè secundum rationem communem tantùm, in Deo autem, secundum rationem propriam, 1ª. q. 55.1.c.3m.et q.57.1.c.

19 Quælibet creatura est in Deo, dupliciter, scilicet vt in conseruante: et vt in virtute causæ agentis.1ª.q.8.1.o.et q.79.2.c.et q.80.1.c.

20 Creaturæ sunt in Deo dupliciter, scilicet vt in conseruante, & vt in cognoscente: secundo modo sunt vita & essentia Dei, non autem primo modo.1ª.q.18,4.1m.

21 In Deo sunt multa secundum rationem, quorum aliqua prius cadunt in intellectu nostro, quàm alia.1ª.q.44.4.4m.

Incantatio est superstitiosa, & illicita, si continet aliquid ad dæmones pertinens, vel nomina ignota: vel aliqua falsa vel vana, vel aliqua signa præter crucem.12ᵩ.q.96.2.4.o.

Incarcerare hominem, vel ligare, vel qualitercunque detinere, est illicitum, nisi fiat secundum ordinem iustitiæ, vel in pœnam, vel ad cautelam alicuius mali vitandi.22ᵩ.q.65,3.o.

1 INcarnari Deum, fuit possibile, & conueniens.3ª.q.1.1.o.
2 Deum incarnari, fuit necessarium, ad reparandum genus humanum, sicut ad bene esse: non autem simpliciter, quia Deus aliter poterat reparare.5ª.q.1.2.o.

3 Si homo non peccasset, probabilius est Deum non fuisse incarnatum, licet incarnari potuisset.3ª.q.1.3o.

4 Christus non meruit incarnationem, nec aliquis purus homo ex condigno, sed tantum ex congruo.12ᵩ.q.98.4.c.& 3ª.q.2.11.o. & q.24,3.c.fi.

5 Incarnatio est generale principium, ad quod omnia officia angelorum ordinantur.1ª.q.57.5.1m.

6 Incarnatio Dei, principaliter fuit propter liberationem hominis, 3ª.q.1.5.c.& q.40.1.c.& q.43.3.2m.& q.44.3,c.

7 Incarnatio Dei, fuit ad tollendum omne peccatum, sed principalius peccatum originale, quia extensiuè maius est peccato actuali, licet intensiuè sit econuerso.3ª.q.1.4.o.

8 Ante Christi incarnationem aliqui per fidem Christi liberati sunt secundum spirium, à damnatione peccati originalis: sed nemo secundum carnem, id est a fomite, 3ª.q.27.3.c.& q.525.2m.

9 Incarnatio facta est conuenienti tempore, scilicet non in principio mũdi, nec in fine.12ᵩ.q.98.6.c.& 3ª.q.1.5.5.o.

10 Incarnatio comparatur iuuentuti, propter vigorem & feruorem senectuti verò propter numerum annorum.3ª.q.1.6.1m.

11 Deus per incarnationẽ nullo modo mutatus fuit, 3ª.q.1.1.1m.& q.2.6.1m.

12 Iustitia, bonitas, virtus, potentia, & sapientia Dei, ostensæ sunt per incarnationem eius. 3ª.q.1.1.c.

Incautela & incircunspectio, includuntur sub consideratione, 22ᵩ. quæst. 53.2.c.fi.

1 Incestus est cum persona consanguinea vel affini, coitus prohibitus, quadruplici ratione, scilicet primo quia naturaliter homo debet quãdam honorificentiam parentibus, & per consequens aliis consanguineis: secundò quia personas sanguine coniunctas necesse est adinuicem simul conuersari, tertiò quia per hoc impediretur multiplicatio amicorum, quarto quia cum naturaliter homo consanguineam diligat, si adderetur amor qui est ex commistione venerea, fieret nimius ardor amoris, & maximum libidinis incentiuum, quod castitati repugnat.12ᵩ.q.154.1.c.& 9.o.

2 Incestus est determinata luxuriæ species, 22ᵩ.q.154.1.c.& 4.9.o.

Incineratio non conuenit corpori Christi.3ª.q.51.3.o.& q.53.1.c.1m.

1 Incipere significat esse nunc, & non prius, ideo ab inferiori ad suum superius cum eo, non valet consequentia.3ª.q.16.9.2m.

2 Formæ incipiunt esse actu, & definiunt, per accidens tantùm, scilicet ad generationem & corruptionem compositi.1.q.45.8.c.1m.

3 Quælibet inclinatio naturæ, vel voluntatis, est tantum à Deo.1ª.quæst. 103.8.c.& quæst.105.4.c.& q.106.2.c.fi.& q.111.2.c.& 12ᵩ.q. 9. 6. c.& 22ᵩ.q.26.6.c.

2 Omnis enim inclinatio est simile sibi, & conueniens, 12ᵩ.q.8.1.c.

3 Inclinationes naturales sunt principia omnium superuenientium, 22ᵩ. q.155.2.c.

1 Inconsideratio est speciale peccatum imprudentiæ, & opponitur rectitudini iudicij in moralibus.22ᵩ.q.53.2.c.& 4.o.5.c.

1 Inconstantia est speciale peccatum imprudentiæ, deficiens à præcipiendo, bonum propositum, cuius principium est in appetitu: finis autem in intellectu.22ᵩ.q.53.2.c.fi.& 5.o.

2 Inconstantia circa abstinentiam a delectabilibus, est filia luxuriæ, licet etiam ea quæ est terribilis, oriatur ex luxuria.22ᵩ.q.53.5.2m.

3 Inuidia, & ira quæ est principium contentionis, faciunt inconstantiam ex parte appetitus, 22ᵩ.q.53.5.2m.

4 Constantia & inconstantia sunt in ratione.22ᵩ.q.53.5.3m.

1 INcontinentia propriè est circa concupiscentias tactus, secundum quid autem, est circa honores, diuitias, & huiusmodi, impropriè verò est circa virtutes, prima est peccatum dupliciter, scilicet recedendo à ratione, & immergendo se turpibus, secunda tantum primo modo, tertia verò non est peccatum: sed est perfectio virtutum.22ᵩ.q.155.2.c.& q.156.2.o.

2 Species incontinentiæ sunt duæ, scilicet præuolatio consilij & debilitas in præconsiliatis.22ᵩ.q.157.1.c.

3 Incontinentia pertinet ad corpus occasionaliter, sed per se causatur ab anima resistente passionibus.22ᵩ.q.156.1.o.

4 Incontinens vincitur à passionibus, non quidem cogentibus, sed vehementer impellentibus, propter negligentiam.12ᵩ.q.77.2. o. & 22ᵩ. q. 156.1.3m.& 2.2m.

5 Incontinens ante consilium, est impetu passionis, propter velocitatem, vt in cholericis: vel propter vehementiam, vt in melancholicis, qui propter terrestrem complexionem, vehementissimè inflammantur, sed post consilium est propter molliciem cõplexionis, vt in phlegmaticis.22ᵩ.q.156.1.2m.

6 Mulier non dicitur continens, nec incontinens: quia raro habet firmum iudicium rationis, propter debilitatem complexionis, 22ᵩ.quæst.156. 1.1m.& 2m.

7 Incontinens peccat ex passione, errans circa particulare, vt nunc: ideo sanabilior est, & minus malus intemperato: quia intemperatus peccat ex habitu, errans circa vltimũ finem.12ᵩ.q.78.4.c.& 22ᵩ.q.156.3.o.

8 Libido concupiscibilis, est maior in incontinẽte, quam in intemperato, sed econuerso de libidine voluntatis, 22ᵩ.q.156.3.3m.

9 * Incontinens iræ, audit rationem: sed imperfectè, incontinens autem concupiscentiæ, totaliter eam nõ audit, 22ᵩ.q.53.6.1m.et q.156.4.c.2m

10 Incontinentia iræ, est peior ratione mali accidentis, quam incontinentia concupiscentiæ, sed ratione passionis est econuerso quadruplici ratione, sc. primo quia motus iræ participat aliqualiter rationẽ, sed motus concupiscentiæ totaliter est secundum sensum, & nullo modo secundum rationem: secundo quia motus iræ magis consequitur corporis complexionẽ: tertio quia ira quærit manifestè operari, sed concupiscentia quærit latebras, et dolosè subintrat, quatto quia concupiscens delectabiliter operatur, sed iratus, quasi quadam tristitia præcedente coactus, 22ᵩ.q.156.4.158.4.c.

11 Incorporalia in loco non este, est communis animi conceptio, apud sapientes tantum, 1ª.q.2.1.c.& 52.1.1m.

1 INcorporari Christo, contingit dupliciter, scilicet numero, & merito, 22ᵩ.q.1.9.3m.

Incorruptibile triplex, s. naturale, ex parte materiæ, id est, carens materia vel habens materiam, in potẽtia ad vnam tantum formam, vel gloriæ ex forma, vel innocentiæ ex agente, 1ᵩ.q.97.1.c.

Incubus dicitur dæmon coiens cum muliere: succubus autem dæmon coiens, cum viro, 1ª.q.51.3.6m.

* Indigestio contingit præter ordinem virtutis nutritiuæ, ex aliquo impedimẽto, puta ex grossitie cibi, vel frigiditate, vel caliditate vel huiusmodi.1ª.q.103.6.c.& q.115.6.3m.

Indignatio est filia iræ, 22ᵩ.q.37.2.1m.& q.41.2.o.q.158.7.o.

Inditum duplex, s. pertinens ad naturam, & per gratiam, primum conuenit legi naturæ: secundum autem legi nouæ, 12ᵩ.q.106.1.2m.

1 INdiuiduum est id quod indiuisum est in se, & diuisum à quolibet alio, vltima diuisione, 1ª.q.29.4.c.
2 * Pars in toto, est indiuiduum, vt manus.1ª.q.29.1.2. c.& 3ª.q. 1.12. 2m.
3 Indiuiduum vt sic est diuisum ab omnibus alis, 1ª.q.15.9.c.
4 *Hæc nomina, indiuiduum, particulare, & singulare, dicuntur de partib. vt de manu: ideo in Christo possunt dici multa esse indiuidua, secundum numerum partium eius, 1ª.q.29.1.2.c.
5 Omne nomen indiuidui est incommunicabile re & ratione. nisi secundum similitudinem.1ª.q.13.9.c.
6 Duo sunt de ratione indiuidui, s. incommunicabilitas, & non posse esse in pluribus.3ª.q.77.2.c.
7 *Cõpositum ex materia & forma determinata, est indiuiduũ, 1ª.q.36.4.c.
8 In incorruptibilibus, est tantum vnum indiuiduum vnius speciei, quia species sufficienter conseruatur in vno, primo, q.47. 2.c.& q.119.1.c.
9 Indiuiduum duplex, s. indiuiduum vagum, & indiuiduum signatum, 1ª.q. 30.4.c.
10 Principium indiuiduationis in rebus materialibus est duplex, s. materia prima & quantitas dimensiua, 1ª.q.77.2.c.
11 Materia est principium indiuiduationis, 1ª.q.3.3.c.& q.39.1.3m.& 2.c.& quæst.54.3.2m.& q.56.2m.& q.75.4.5.c.& q.85.1.c.& 3. 4m, & q.86.1.3.c.& 12ᵩ.q.63.1.c.
12 Forma receptibilis in materia, indiuiduatur per materiam, quæ autem nõ est receptibilis in materia, indiuiduatur per seipsam, 1ª.q.3.2.3m.et 3ª.c.& q.13.9.c.& 3ª.q.77.2.c.
13 Hæ carnes, & hæc ossa, & hæc anima: sunt principia indiuiduantia hominem, 1ª.q.29.2.3m.& 4.c.& q.30.4.c.q.33.2.c.q.75.4. c.et q. 85.1.2m.
14 Indiuidua composita substant ratione materiæ, sed subsistunt ratione formæ, 1ª.q.29.2.5m.
15 Indiuiduatio quantum ad incommunicabilitatem est in Deo, non autem quantum ad materiam, 1ª.q.3.2.3m.q.29.3.4m.
16 Dimensio dupliciter indiuiduatur, s. ratione subiecti, sicut & alia accidentia, & ratione situs, 22ᵩ.q.24.5.1m.& 3ª.q.77.2.c.
17 Substantia indiuiduatur per seipsam, ideo indiuiduum eius habet speciale nomen, scilicet hypostasis, non autem accidentia, quia indiuiduantur per subiectum, 1ª.q.29.1.c.& q.39.1.3.c.

18 Omne indiuiduum substantiæ dicitur hypostasis secundum proprietatem nominis, secundum vsum autem, sola indiuidua rationalis naturæ.1ª.q.29.2.1m.

19 Singulare particulare, & indiuiduum, sunt in quolibet genere entis, sed suppositum, hypostasis, res naturę, & persona, sunt in solo genere substantiæ.1ª.q.29.1.2.c.

1 Indiuisibile duplex, scilicet terminus continui, & extra genus eius: secundum potest esse simul in pluribus locis, temporibus, & partibus non autem primum, 1ª.q.8.2.2m.& q.52.2.c.& q.53.1.1m.

2 Indiuisibile triplex, scilicet actu, vt continuum, per speciem, vt ratio hominis: & in potentia, vt punctus. primum & secundum prius cognoscitur quàm diuisio, tertium autem posterius.1ª. q. 11. 2. 4m. & q.85.8.o.& q.87.3.c.

Industria duplex, scilicet vna de necessariis ad salutem, alia de iis quæ sunt ad bene esse, prima est in omni existente in gratia: non autem secunda, 22ᵩ.q.q.9.47.13.3m.& 14.1m.

Inæqualitas rerum est à Deo: quia sicut diuina sapientia, causa est distinctionis rerum propter perfectionem vniuersi, ita & inæqualitas: non enim esset perfectum vniuersum, si tantum vnus gradus bonitatis inueniretur in rebus.1ª.q.47.2.o.& q.65.2.3m.

1 Infamia publica tenet locum accusatoris *, in denunciatione verò non intenditur punitio peccantis, sed emendatio. Et ideo nihil agitur cõtra eum cuius peccatum denunciatur, sed pro eo. Et ideo ibi non est necessarius accusator.22ᵩ.q.67.3.2m.

2 Vno infamato, aliquando alij infamantur: quia secundum Augustinum, cum de aliquibus qui sanctum nomen profitentur, aliquid criminis vel falsi sonuerit, vel veri patuerit, instant, satagunt, ambiunt, vt de omnibus hoc credatur.22ᵩ.q.33.7.c.fi.3m.

1 INfidelis non debet permitti habere dominium nouum super fideles, sed tantum antiquum, quo etiam priuari potest: sed permittit ecclesia, quòd infideles accipiunt à fidelibus ministerium in aliquo artificio. nam serui subiiciuntur dominis suis ad totam vitam, & subditi præfectis, ad omnia negocia, sed ministri artificum, subiiciuntur eis ad aliqua specialia opera, vnde periculosius est, quòd infideles accipiant dominium, vel prælationem super fideles, quàm quòd accipiãt ab eis ministerium in aliquo artificio: & ideo secundum permittit ecclesia: non autem primum, 22ᵩ.q.10.10.o.

2 Res infidelium si ipsi delinquant, licet auferre per vim, auctoritate publica, non autem auctoritate priuata.22ᵩ.q.10.10.c.& q.66.8.2m.

3 Infidelesqui nunquam fuerunt de fide ecclesiæ, scilicet Iudæi & pagani, non reputantur hæretici, licet peruersam fidem habeant, sunt tamen compellendi à fidelibus si adest facultas, vt fidem non impediãt, vel blasphamiis, vel malis persuasionibus, vel etiam apertis persecutionibus.22ᵩ.q.10.8.o.

4 Infideles verò qui aliquando sumpserunt fidem, scilicet hæretici, debent cogi ad fidẽ: non autẽ alij, scilicet Iudæi & pagani, 22ᵩ.q.10.8.o.

5 Non omnes actus infidelium, sunt peccata, sed aliqui actus eorum sunt boni ex essentia, obiecto vel circunstantia, & placent Deo, nullus tamen est meritorius.22ᵩ.q.10.4.o.& q.23.7.1m.

6 Nullum peccatum veniale potest esse in infideli, antequam peccet mortaliter.12ᵩ.q.89.6.o.

7 Primi motus non sunt peccata mortalia fideli, nec infideli, 12ᵩ.q.89.5.o. 22ᵩ.q.158.2.3m.

8 Grauius peccat fidelis quàm infidelis, in eadem specie peccati, simpliciter autem & econuerso.12ᵩ.q.73.8.c.fi.& qu. 89.5. c.& 22ᵩ.q.10.3.3m.

9 Et infideles contemnunt fidem, si fidelium defectus cognoscant, 22ᵩ.q. 10.10.c.

10 In illis infidelibus qui temporaliter ecclesiæ, vel eius membris subiacent, statuit ecclesia, vt seruus Iudæorum, cum fuerit factus christianus, statim à seruitute liberetur, nullo pretio dato, & similiter si infidelis existens, fuerit emptus ad seruitium, &c. In illis autem infidelibus, qui temporaliter ecclesiæ, vel membris non subiacent dominij, & prælationis, & dictorum, ecclesia non statuit: licet posset statuere de iure: & hoc facit ad scandalum vitandum, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur, 22ᵩ.q.10.10.c.fi.& q.66.8.2m.

1 INfidelitas sumitur dupliciter scilicet negatiuè, & contrariè, id est, repugnando vel contemnendo: & est peccatum, non autem primo modo, sed est pœna.22ᵩ.q.10.1.o.& 6.fi.& q.34.2.2m.

2 Ratio infidelitatis perficitur in contemptu: ideo est in voluntate, vt in causa, sed in intellectu vt in subiecto, 22ᵩ.q.10.1.c.& 2.o.

3 Species infidelitatis sunt tantùm tres, scilicet paganorum: Iudæorum, & hæresis.22ᵩ.q.10.5.o.& q.41.1.c.& q.94.1.1m.

4 Infidelitas hæreticorum, est grauior, quam Iudæorum, & hęc quàm paganorum, 22ᵩ.q.10.6.o.

5 Infidelitas est grauissimum omnium peccatorum circa mores: non autem peccatorum contra virtutes theologicas, 22ᵩ.q.10.3. o.& q.13.3.c.& q.39.2.o.& 3ª.q.80.5.c.

6 Infidelitas est vltimum peccatum, ad quam homo quandoque per alia peccata perducitur.22ᵩ.q.162.7.3m.

7 Infidelitas secundum quòd est peccatũ, oritur ex superbia.22ᵩ.q.10.1.3m.

8 Infidelitas est in intellectu subiectiuè, sed est in voluntate imperatiuè, ideo actus eius est demeritorius.22ᵩ.q.10.2.c.

1 * Nihil præter Deum est infinitum actu nec potest esse, etiam per potentiam Dei, nec secundum essentiam, nec secundum esse, nec secundum virtutem seu potentiam, nec secundum magnitudinem, nec secundum multitudinem.1ª.q.7.2.3.4.o.& q.45.5.3m.& quæst. 50.2, 4m, & q.86.2.c.

2 Non inconueniens est aliquod creatum sic esse infinitum, quòd non finiatur ab alio.1ª.q.10.5.4m.& q.50.2.4m.

3 Infinitum secundum essentiæ rationem, est solus Deus.3ª.q.10.3.3.2m.

4 Id quod est simpliciter & omnibus modis infinitum, non potest esse nisi vnum, sed secundum aliquid possunt esse plura.3ª.q.10.3.3m.

5 Si esset infinitum numero vel continuitate, esset infinitum secundum esse & essentiam, & esset mensurabile à scientia Dei, 1ª.q.7.2.c.& q.14. 12.3m.& 3ª.q.10.3.2m.

6 Infinitum est in diuisione magnitudinis non autem in oppositione.1ª. q.7.3.3m.

7 Infinitum non est substantia, sed accidit rebus: ideo sicut multiplicatur secundum subiecta, ita & proprietas eius.3ª.q.10.3.3.3m.

8 Ratio infinita, priuatiuè conuenit quantitati non autem negatiuè, 1ª. q.7.1.2m.

9 Infinitum materiale, conuenit quantitati non autem infinitum formale.1ª.q.7.1.2m.& 3.3m.& 4m.q.25.& 2.1m.& 3.q.10.3.1m.

10 Infinitum repugnat cuilibet speciei magnitudinis, non autem magnitudini in communi.1ª.q.7.3.2m.

11 Infinitum duplex, scilicet negatiuè dictum, & priuatiuè.3.q.10.3.1m.

12 Infinitum duplex, scilicet secundum materiam, & secundum formam.1ª. q.7.1.o.& q.25.2.1m.& q.86.2.1m.& 3ª.q.10.3.1m.

13 Infinitum duplex, scilicet simpliciter, & secundum quid.1ª.q.7.2.c.

14 Infinitum secundum quid duplex, scilicet in potentia ad infinitas formas vt materia, vel non limitatum per materiam, vt intelligentia. 1ª. q.7.2.o.

15 Id quod est infinitum vno modo, potest esse finitum alio modo, 3ª.quæ. 10.2.2m.

16 Virtus infinita, non potest esse in magnitudine.1ª.q.25.2.3m.& 105.2.3m.

17 Infinitum comprehenditur ab infinito: quia nihil eius est extra cognoscentem, non autem attingendo fines eius. 1ª. q. 14. 3. 1m. & 2m. et 12. 1m. et 2m.

18 Nullus intellectus cognoscit infinitum in quantum huiusmodi, scilicet numerando partem post partem.1ª.quæst. 14.12.1m. et q.86.2.o.et 3ª. q.10.3.1m.

19 Intellectus noster dicitur intelligere infinita, in quantum intelligit vniuersale, continens infinita, in potentia.1ª.q.7.2.2m. et q.14. 12. c. fi. et q.86.2.3m.et 12ᵩ.q.4.2m.et 2ᵩ.q.10.3.2m.

20 Infinitum secundum materiam, est ignotum, non autem infinitum secũdum formam.1ª.q.12.1.2m.et q.86.2.1m.et 3ª.q.10.3.1m.

21 Infinitum materiale, est imperfectum, sed infinitum formale, est summè perfectum.1ª.q.7.1.c.1m.et q.25.2.1m.

22 Infinito simpliciter quo ad omnia, nihil potest esse maius, sed infinito secundum aliquid determinatum, est aliquid maius extra illum ordinem: non autem in illo ordine, 3ª.q.10.3.3m.

23 In entibus per accidens, itur in infinitum, non autem in entibus per se, 1ª.q.46.2.7m.& 12ᵩ.q.1.4.o.

1 Infirmitas in malis voluntariis, subest potestati hominis, ideo non tollit, nec minuit rationem culpæ.12ᵩ.q.21.2.3m.

Infirmitas animæ, ex qua dicitur aliquod peccatum, est passio eius, nõ moderata à ratione, 22ᵩ.q.77.3.o.& q.85.3.4m.

3 Infirmitas elleuiat peccatum inquantum diminuit voluntarium, 12ᵩ.qu. 47.2.c.q.23.6.c.q.77.6.7.o.& q.88.2.c.q.105.2.1m.et 22ᵩ.q.14.3.c.quæ. 150.4.3m.& q.154.3.1m.

4 Peccatum ex infirmitate imputatur homini ad peccatum mortale, inquãtum fuit in potestate eius, reprimere passionem, 12ᵩ.q.77.7.8.o.

1 Ingenitum sumitur tripliciter, s. negatiuè extra genus in genere Dei, et in genere principij diuini primum conuenit etiam creaturis non generatis secundum spiritui sancto, tertium autem est notio patris tantum.1ª.q.33.4.o.

2 Ingenitum per duplex N. est increatum, seu æternum, per simplex autẽ N. genitum est non generatum, 1ª.q.33.4.8m.

3 Ingenitum et innascibilitas, nihil ponunt de intellectu eorum, sed aliquid præsupponunt.1ª.q.33.4.1m.

4 Pater in diuinis potius dicitur ingenitus, quam inspiratus, triplici ratione, scilicet prima est, quia processio spiritus sancti, secundum ordinẽ naturæ præsupponit generationem filij, secunda, quia per hoc quòd dicitur ingenitus, secũdum quòd est notio patris, tollitur omnis modus consequendi generationem. Hoc enim conuenit patri inquantum est generationis principium vt nullo modo generationem consequatur, tertia quia negatio ingeniti fundatur super rationem principij, 1ª.q.33.4.5m.

1 INgenium et velocitas ingenij, pertinet ad perfectionem hominis, quo ad bene esse eius, 12ᵩ.q.4.5.c.et 1.o.

1 INgratitudo quælibet est peccatũ, quia tollit debitũ gratitudinis, quod est debitum honestatis.22ᵩ.q.107.1.o.

2 Ingratitudo pertinet ad primam et secundam speciem superbiæ, 22ᵩ.q. 162.4.3m.

3 Ingratitudo est speciale peccatum, ratione contemptus beneficij, sed in circunstantia, respectu aliorũ peccatorũ, 22ᵩ.q.107.2.o.et 3ª.q.88.4.o.

4 Ingratitudo est peccatum mortale, et aliquando veniale, 22ᵩ.q. 107.3.o.

5 Ingratitudo proueniens ex peccato mortali, habet perfectam rationem ingratitudinis, sed proueniens ex veniali imperfectam, 22ᵩ.quæs. 107. 3.c.1m.

6 Obliuio beneficij ex natura, excusat ab ingratitudine, non autem obliuio ex negligentia, nec impotentia recompensandi beneficium, quia ad gratitudinem sufficit bona volũtas, vbi deest facultas, 22ᵩ.q.106.3. 5m.et q.107.1.2m.

7 Ingratitudo non est respectu adiuuantis peccare, quia non confert beneficium: ideo non debetur ei gratiarum actio, 22ᵩ.q.107.1.1m.

8 Ingratus dicitur dupliciter, s. per solam remissionem actus gratitudinis et per actum contrarium gratitudini, 22ᵩ.q.107.2.3.c.

6 Gradus ingratitudinis triplex, s. non retribuere, dissimulare, et pessimus ex negligẽtia obliuisci: sed reddere mala pro bonis reducitur ad primum. Vituperare benefactum, ad secundum: sed id reputare malefactum, ad tertium, 22ᵩ.q.107.2.3.c.

10 Ingratitudo contra Deum, contingit dupliciter, s. agendo contra beneficium eius. per quodcunque peccatum mortale, et agendo contra mandatum eius quadrupliciter, s. per odium proximi, per apostasiam à fide per contemptum confessionis, et per dolorem de pœnitentia præterita, ideo per ingratitudinem horum, specialiter peccata dimissa redeunt, 3ª.q.88.2.o.

11 Ingratus meretur priuari beneficio, tamen dans beneficium, non debet ei subtrahere: ne fiat peior, 22ᵩ.q.107.4.o.et q.122.5.4m.

12 Ingratitudo non incurritur per peccatum veniale: nec peccata dimissa redeunt,

redeunt,quia peccatum veniale non est contra Deum, sed præter eũ, 3ª.q.88.2.2ᵐ.
13 Peccata venialia redeunt per ingratitudinem,sicut & peccata mortalia: quia remissio vtrunque ascribitur beneficio Dei contempti,per recidiuum,3ª.q.88.2.2ᵐ.
14 Similiter est de peccato originali.3ª.q.88.2.2ᵐ.
15 Peccata dimissa redeunt per recidiuum, quantum ad effectum, quia ex peccatis dimissis,relinquitur in peccatis sequentib. deformitas quædam ingratitudinis, non autem redeunt quantum ad priorem maculam,vel reatum.3ª.q.88.1.o.& 2.3.c.
16 Per sequens peccatum, non redit tantus reatus, quantus erat omnium peccatorum præteritorum, sed secundum quantitatem contemptus in ingrato.3ª.q.88.3.o.
17 Ingratitudo secundum quam peccata redire dicuntur, incurritur, ex quolibet peccato: quia omne peccatum est contra Deum, ideo talis ingratitudo non est speciale peccatum.22ᵉ.q.107.2.1ᵐ.&3ª.q.88.4.o.
1 Inhumanitas est idem quod obduratio contra misericordiam.22ᵉ.quæſ. 118.8.3ᵐ.fi.
2 Inhumanitas est filia auaritiæ,sicut&obduratio contra misericordiam. 22ᵉ.q.118.8.c.
Iniquitas proprie est in proximum, sed peccatum est in seipsum, impropriè verò sunt idem,12ᵉ.q.33.1.1ᵐ.& q.110.4.4ᵐ.
1 INdustria duplex scilicet illegalis,opposita iustitiæ legali, alia secundum inæqualitatem ad alterum, prima est generalis intentione, & specialis, obiecto:secunda verò est specialis vtroque modo, 22ᵉ.q. 58.5.3ᵐ.& q.59.1.o.& q.9.2.1ᵐ.
2 Iniustitia semper ad alterum,22ᵉ.q.59.3.2ᵐ.
3 Faciens iniustum ex electione, est iniustus:non autem si præter intentionem,scilicet per ignorantiam,vel ex passione. 22ᵉ. q. 59. 2. o. & 4.1ᵐ.
4 Iniustitia est circa operationes exteriores.22ᵉ.q.60.3.3ᵐ.
5 Excessus in pœnis , quo ad illud quod exterius agitur pertinet ad iniustitiam,sed quo ad austeritatem animi, qua prompte hoc fit pertinet ad crudelitatem,22ᵉ.q.159.1.1ᵐ.
6 Nullus volens, patitur iniustum formaliter, nec aliquis agit iniustum formaliter,nisi volens,22ᵉ.q.59.3.o.& q.66.4.c.
7 Aliquis potest facere iniustum , nullo patiente iniustum formaliter, & econuerso,sed materialiter semper se comitantur.22ᵉ.q.59.3.3ᵐ.
8 Facere iniustum formaliter,est peccatum mortale , nisi in minimis. 22ᵉ. q.59.4.o.& q.69.1.c.& q.70.4.c.& q.110.3.c.
9 Omne peccatum est iniustitia,12ᵉ.q.113.1.1ᵐ.& 22ᵉ.q.59.1.1ᵐ.
Innascibilitas est notio partis,& proprietas eius,non autem est notio personalis,1ª.q.32.3.c.& q.33.4.o.
1 Innocentia & tempus amissum,sunt irrecuperabilia,3ª.q.89.3.c.
2 Innocentes mortui pro Christo in Betlheem,fuerunt martyres , 22ᵉ.q. 12.4.1.1ᵐ.& 3 q.36.2.3ᵐ.
3 Vsus rationis miraculosè acceleratus est secundum aliquos in innocentibus.22ᵉ.q.124.1.1ᵐ.
4 Homines in statu innocentiæ fuissent inæquales sexu,ætate,iustitia,sciẽtia,robore,pulchritudine,complexione,& quantitate: tamen sine defectu animæ & corporis.1ª.q.92.1.2ᵐ.& q.96.3.1.c.
5 Tunc fuisset emissio superfluitatũ,sed sine vlla indecentia,1ª.q.97.3.4ᵐ.
6 Tunc hominis vixissent in communi possessionum.1ª.q.98.1.3ᵐ.
7 Tunc homo fuisset sicut angelus,per spiritualem mentem, 1ª.q.98.2.1ᵐ.
8 Continentia,& pœnitentia , non fuissent tunc , saltem secundum actus quos tunc habent.1ª.q.95.3.o.& 98.2.3ᵐ.
9 Nec matrimonium tunc fuisset in remedium , nec vt sacramentum , sed fuisset in officium naturæ,3ª.q.61.2.3ᵐ.
10 * Actus matrimonij,tunc soluisset integritatem carnis,non autem mentis:nunc autem soluit vtroque modo secundum actum,non autem secundum habitum,sicut in coitu vitioso,12ᵉ.q.34.1.1ᵐ.
11 * Tunc fuisset partus sine dolore.22ᵉ.q.16.4.1.2.c.1ᵐ.
12 Tunc sacramenta non fuissent necessaria , quia non accepissent homines cognitionem ex sensibilibus.3ª. q. 51.2.o.
Innouatio mundi fiet in fine mundi , non quidem secundum substantiam, sed secundum qualitatem , nec fiet naturaliter , sed supernaturaliter, 1ª.q.66.3.c.
1 INobedientia duplex , scilicet generalis,id est , quicunque recessus à præcepto:& specialis,id est contemptus eius,22ᵉ.q.104.2.1ᵐ.q.105. 1.1ᵐ.& 2.3ᵐ.
2 Omnis inobedientia formaliter,id est,ex contemptu:est peccatum mortale.22ᵉ.q.69.1.c.& q.105.1.o.
3 Inobedientia non est peccatum in spiritum sanctum , nisi sit ei annexa obstinatio.22ᵉ.q.105.2.2ᵐ.
4 Inobedientia est tanto grauior,quanto præcipiens est maior , & quanto præceptum est magis intentum,22ᵉ.q.105.o.
1 INquirere , & Sicut inquisitio pertinet ad rationem , ita & iudicium pertinet ad intellectum,22ᵉ.q.49.5.3ᵐ.& q.53.4.c.
2 Inquirere de dictis vel factis aliorum , ad vtilitatem sui vel aliorum, est laudabile,si autem ad malum,vel inutiliter, est vitiosum. 22. quæſ. 167.2.c.3ᵐ.
3 Debitor certæ personæ tenetur inquirere eam , vt prælatus subditum, non autem debitor incertæ personæ.22ᵉ.q.33.23.4ᵐ.
Insania duplex,scilicet excludens totaliter vsum rationis,alia priuans affectum humanum. Prima opponitur prudentiæ , secunda verò mansuetudini & clementiæ,22ᵉ.q.150.4.3ᵐ.& 157.3.3ᵐ.& q.175.2.2ᵐ.
1 Insensibilitas est vitium,quo præermittuntur necessaria vitæ contra rationem,ideo est peccatum.22ᵉ.q.142.1.o.
2 Insensibilitas non multum contingit , ideo ipsa , & omnes species eius oppositæ diuersis speciebus temperantiæ, sunt innominatæ : & contrariantur temperantiæ& intemperantiæ 22ᵉ.q.150.1.1ᵐ.
3 Vitium contrarium luxuriæ continetur sub insensibilitate, sed non tangitur in multis,eo quòd homines magis sunt proni ad delectationes: & accidit hoc vitium in eo qui intantum detestatur mulierum vsum, quòd etiam vxori debitum non reddit,22ᵉ.q.153.3.3ᵐ.
1 Insidiæ nõ propriè sunt fraudes,nec opponuntur iustitiẽ,nec ordinatæ voluntati : ideo licet eis vti in bello iusto , vt patet in libro stratagematum Francorum.22ᵉ.q.40.3.o.& q.71.3.3ᵐ.
1 Incipientia est idem quod stultitia, & contrariatur sapientiæ. 22ᵉ. quæſ. 46.1.1ᵐ.
Instabilitas est mutabilitas loci,vel propositi,22ᵉ.35.4.3ᵐ.
1 INstans , Nihil temporis est nisi instans eius.1ª.q.46.3.3ᵐ.
2 Instãs in toto tẽpore,est idẽ subiecto,differens ratione.14.q.10.4.2ᵐ.
3 Inter quælibet duo instantia qualiter cunque signentur, semper est accipere tempus medium.1ª.q.53.3.c.& q.63.6.4ᵐ.& 3ª.q.75.7.1ᵐ.
4 Puncta in linea possunt accipi,intrinseca & extrinseca:instans verò,extrinsecum tantùm.3ª.q.75.7.1ᵐ.
5 Primum instans in quo res habet esse , datur:non autem vltimum. 1ª. q. 53.3.c.& 12ᵉ.q.113.7.5ᵐ.& 3ª.q.33.1.3ᵐ.& q.75.7.1ᵐ.
6 Omne agens potest operari in primo instanti in quo est , nisi sit imperfectum,vel impeditũ,vel actio eius sit successiua. 1ª.q.42.2.c. & q. 46. 2.1ᵐ.& q.63.5.c.& 12ᵉ.q.113.3.4ᵐ.& 3ª.q.34.2.1ᵐ.
7 * In eodem instanti est illuminatio aëris , visio coloris , & discretio rei visæ:licet primum sit causa secundi,& secundum tertij.1ª. qu. 63.5.c.
8 Operatio intellectus & voluntatis,potest esse in instanti,1ª.q. 63.5.c.& 12ᵉ.q.113.7.o.& 3ª.q.34.2.c.
9 Omnis mutatio , cuius subiectum nihil habet repugnans formæ introducendæ,est in instanti.12ᵉ.q.113.7.c.3ᵐ.& 3ª.q.75 7.c.
10 Omnis mutatio instantanea,est terminus motus præcedẽtis.1ª.q.63.3.c.
11 Nullus motus localis,vel augmenti potest esse in instanti.1ª.q.67.2.c.& 3.q.33.3.c.& q.37.5.3ᵐ.
12 Mutatio tripliciter est in instanti,scilicet primò si forma sit indiuisibilis vt forma substantialis. Secundò si subiectum sit in vltima dispositione.Tertiò si agens sit infinitæ virtutis.12ᵉ.q.113.7.c.& 3ª.q.75.7.c.
13 Instans nunquam intelligitur , nisi vt fluens : nec vt fluens à priori , nisi motus præcedat,nec vt fluens in posterius, nisi motus sequatur. 1ª.q. 46.1.7ᵐ.
Instructio fidei duplex , scilicet cathechumenorum circa baptismum , & populi Christiani circa mistam.3ª.q.83.4.4ᵐ.
1 INstrumentum duplex,s.coniunctum &separatum,quod non mouetur, nisi per coniunctum,3ª.q.62.5.c.
2 Instrumentum duplex,s.animatum : & inanimatum, in primo requiritur intentio ad effectum,non autem in secundo.3ª.q.64.8.1ᵐ.
3 Instrumentum animatum indiget habitu ad operandum,non autem inanimatum.12ᵉ.q.68 3.2ᵐ.& 3ª.q.7.1.3ᵐ.
4 Quanto instrumentum est magis proportionatum fini,tanto melius est non autem quanto maius est,22ᵉ.q.188.7.1ᵐ.
5 Virtus dupliciter datur instrumento,scilicet inchoatiuè , quando instituitur: completiuè ,quando mouetur à principali agente, 3ª.q. 62.4. 3ᵐ.& q.72.3.2ᵐ.
6 Quando opus perficitur pluribus instrumentis , virtus instrumentalis non est complete in vno instrumento,sed incomplete in vtroque,3ª. q.62.4.4ᵐ.& q.82.1.1ᵐ.
7 Virtus instrumentalis,est incompleta,& intentionalis,3ª.qu. 92. 4.o.& q.63.5.1ᵐ.
8 Virtus instrumenti,per se loquendo,non est propriè in genere , sed reducitur ad genus &speciẽ virtutis perfectæ.3ª.q.62.4.2ᵐ.et q.63.2.c.
9 Virtus instrumenti non est in subiecto , secundum condititionem eius sicut formæ perfectæ: sed secundum conditionem agentis principalis.3ª.q.63.5.1ᵐ.& 2ᵐ.
10 Virtus spiritualis non potest esse in corpore, secundum esse cõpletum, sed intentionaliter,& instrumentaliter,3ª.q.62.4.1ᵐ.
1 Intellectualis substantia non potest vniri formaliter corpori,nisi corpori humano,1ª.q.51.1.c.
2 Necesse est esse aliquas substantias intellectuales.1ª.q.50.1.c.
3 Omnis substantia intellectualis est incorporea,1ª.q.50.1.c.
4 Nullum intellectuale est materiale.1ª.q.50.2.c.
5 Substantiæ intellectuales,sunt incorruptibiles,1ª.q.35.6.c.fi.
6 Omnis substantia intellectualis,est volens.1ª.q.19.1.o.q.59.c.1ᵐ.
7 Creatura intellectualis,est perfectio vniuerso intensiuè : non autem extensiuè,sed è conuerso,1ª.q.93.2.3ᵐ.
1 INtellectus dicitur,quasi intus legens:intellectus enim nomen sumitur ab intima penetratione veritatis vnde actu intelligere aliquid est actu cogitare, secundum Aug.12ᵉ.q.108.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q.9.1.c. & quæſt. 49.5.3ᵐ.
2 *Intellectus est potentia,realiter distincta ab essentia animæ,1ª.q.79.1.o.
3 * Intellectus est potentia passiua,1ª.q.79.2.9.
4 Intellectus passiuus,secundum aliquos,est appetitus sensitiuus : sed secundum alios,est potentia cogitatiua.1ª.q.79.2.2ᵐ.& 12ᵉ.q.51.3.c.
5 Intellectus dicitur dupliciter,scilicet anima intellectiua , sed denominatiuè,quasi à principaliori sua virtute: & potentia intellectiua , 1ª. q.79.1.1ᵐ.
6 Intellectus duplex,s.intellectus possibilis,& intellectus passiuus,12ᵉ.q. 51.3.o.& q.71.4.c.
7 Intellectus quadruplex,s.agens,possibilis,in habitu,& in actu siue adeptus,1ª.q.79.1o.c.
8 Intellectus est in potentia ad formas vniuersales,materia verò est in potentia ad formas indiuiduales,ideo differunt realiter, 1ª. quæstio.75. 5.1ᵐ.& 2ᵐ.
9 Intellectus hominis multiplicatur secundum multitudinem corporum contra Auerroim commentatorem.1ª.q.76.2.o.q.79.5.o.& q.117.1.c. q.118.2.2ᵐ.& 12ᵉ.q.50.4.c.
10 * Ens in communi,est obiectum intellectus,1ª.q.5.2.c.q.55.1.c.q.79.7.c. q.82.4.1ᵐ.q.87.3.1ᵐ.& 105.4.c.& 12ᵉ.q.9.1.c.& q.10.1.3ᵐ.
11 Ratio & causa veritatis alicuius obiecti,primo apprehenditur à potentia intellectiua.12ᵉ.q.1.1.c.
12 Ens est primum cadens in intellectu,1ª.q.5.2.c.q.11.2.4ᵐ.12ᵉ.q. 55.4.1ᵐ. & q.94.2.c.
13 Primò intelligitur ens, secundò non ens , tertio diuisio , quartò. vnum, quinto multitudo,1ª.q.11.2.4ᵐ.
14 Intellectus noster intelligit se,& actum suum, & speciem intelligibilẽ reflexiuè,non autem primò.1ª.q. 14.2.3ᵐ.q.76.2.4ᵐ. quæſt. 85.2.c. & q.87.1.3.o.

15 Intel

15 Intellectus noster cognoscit se, non per essentiam suam sed per actum suum dupliciter,scilicet vel particulariter , id est , dum quis percipit se habere animam intellectiuam,dum percipit se intelligere, vel vniuersali.i.considerando naturam intellectus,ex actu eius. Ad primum modum sufficit eius præsentia non autem ad secundum , sed requiritur diligens & subtilis inquisitio.1ª.q.87.1.o.& q.88. 2.3ᵐ. & 89.2.c. & q.94.2.c.
16 Intellectum duplex,scilicet primum,id est species intelligibilis,quę est perfectio intellectus:&secundum id est res cuius est species,sicut est duplex visum.1ª.q.14.5.2ᵐ.et 3ᵐ.
17 Id quod primò intelligitur , est res cuius similitudo est species in intellectu:quæ non intelligitur primò,sed reflexiuè.1ª.q.85.2.o.
18 Intellectus noster in hac vita non cognoscit substantias separatas à materia quantum ad quid sunt : quia sunt ordine naturæ supra nos , 1ª.q. 64.1.1ᵐ.et q.89.2.3ᵐ.
19 Intellectus noster intelligit simplicia , et enunciat per modum cuiusdã compositionis:sed Deus econuerso.1.q.50.2.c.et 22ᵉ.q.1.2.c.
20 Res materiales sunt in intellectu nostro simpliciores , quàm in seipsis 1ª.q.50.2.c.
21 Singularitas repugnat intellectioni,ratione materiæ, non autem secundum se:ideo indiuiduum immateriale est intelligibile in actu. 1ª.q. 56.1.2ᵐ.et q.76.2.3ᵐ.et q.79.6.2ᵐ.et q.86.1.c.3ᵐ.
22 *Intellectus noster cognoscit singularia.1ª.q.14.11.1ᵐ.
23 Intellectus noster non intelligit indiuiduum materiale primò , sed reflexiuè.1ª.q.14.11.1ᵐ.et q.50.c.fi.et q. 56. 1.2ᵐ.q.57.2.1ᵐ. q. 86.1.o.3.4. c.q.89.4.c.1ᵐ.et 22ᵉ.q.47.3.1ᵐ.
24 Intellectus qui est semper in actu, non intelligit priuationem , scilicet primò,sed per habitum,1ª.q.14.10.1ᵐ.
25 Nullus intellectus potest intelligere plura,vt plura,sed vt vniuntur,1ª. q.12.10.o.et q.14.7.c.1ᵐ.et q.22.3.3ᵐ.q.58.2.o.q.85.4.o.et 5.12ᵐ. 1ᵉ.et q.12.3.3ᵐ.et q.54.1.3ᵐ.q.113.7.2ᵐ.et 22ᵉ.q.8.1.3ᵐ.
26 Intellectus noster potest intelligere infinita in potentia,& successiuè: non autem infinita in actu , nec in habitu distinctè. 1ª.qu.86.2.o.& q. 87.3.2ᵐ.
27 Subiectum & prædicatum , vt partes vnius propositionis simul vna intellectione intelliguntur:non autem absolutè.1ª. quæst. 58.2.c.& 12ᵉ. q.113.7.2ᵐ.
28 Eodem actu intelligitur conclusio, & principium , vt est ratio conclusionis,non autem absolutè,12ᵉ.q.8.3.c.& q.12.4.c.
29 Eodem actu,simul intelligitur res,cum sua perfectione , 1ª.q.87.3.c.3ᵐ.
30 Eadem intellectione intelligitur obiectum,& intellectio eius, vt ratio, non autem vt obiectum,1ª.q.28.4.2ᵐ.& q.87.3.2ᵐ.
31 Actio intellectus,est vita,id est operatio viuentis , non autem esse eius, 1ª.q.54.1.2ᵐ.
32 Intelligere comparatur ad intellectum,sicut esse ad essentiam, 1ª.quæst. 54.1.3.c.
33 Intelligere est simplex intuitus intellectus in præsens.12ᵉ.q.108.1.3ᵐ.
34 * Intelligere nostrum,est quoddam pati,1ª.q.79.2.c.
35 Actio intellectus cuiuscunque creati,dependet à Deo,quo ad duo: primò inquantum habet ab eo perfectionem qua agit , id est lumen : secundò inquantum mouetur ab eo.12ᵉ.q.109.1.c.
36 * Intellectus mouet se,12ᵉ.q.9.3.c.
37 Quicunque intelligit , ex hoc procedit aliquid ab eo , scilicet verbum cordis.1ª.q.27.1.c.
38 * Operatio intellectus duplex,scilicet simplex apprehensio, & compositio,& diuisio,1ª.q.85.2.3ᵐ.& 22ᵉ.q.83.1.a.3.
39 Compositio intellectus duplex,scilicet vniuersalis cum particulari, & accidentis cum subiecto , & semper est eorundem , sicut compositio realis est diuersorum,1ª.q.85.5.3ᵐ.
40 Solus intellectus hominis intelligit cum discursu, & componendo & diuidendo,necessariò,1ª.q.58.4.5.& q.85.5.o.
41 Operatio intellectus quintuplex,scilicet intelligentia , id est , simplex intuitus,intentio,id est,ordinatio ad aliud,excogitatio,sapere,& dispositio verbi,1ª.q.79.10.3ᵐ.
42 Actus intellectus duplex,scilicet actus rectus,& actus reflexus.1ª.q.28. 4.2ᵐ.& q.87.3.2ᵐ.
43 Intellectus habet duos actus , s. percipere,& iudicare. 22ᵉ. qu. 45.2.5ᵐ.
44 Perfectum iudicium intellectus in nobis non potest haberi, nisi per resolutionem ad sensibilia , quæ sunt prima principia nostræ cognitionis,22ᵉ.q.173.3.3.c.
45 * Operatio dicitur intellectualis dupliciter , * vno modo quasi in ipso intellectu consistens:vt contemplatio,& talis operatio non determinat sibi locum. Alio modo quia est ab aliquo intellectu regulata & imperata:& sic interdum determinat sibi loca,1ª.q.1.2.1ᵐ.
46 Tempus miscetur secundæ operationi intellectus nostri dupliciter,scilicet ex parte sua accipiendo scientiam à continuo & tempore,idest, à sensu & imaginatione : & ex parte intellectorum quæ sunt in tempore,sed intellectioni Dei,primo modo tantum,12ᵉ.q.113.7.5ᵐ.
47 Intellectus est supra tempus corporalium non autem spiritualium.1ª. q.85.4.1ᵐ.
48 Principium operationis intellectus,duplex,scilicet intellectus,& species intelligibilis,& vtrunque pôt esse immediatè à Deo,1ª.q.105.3.c.
49 In omni operatione,quà intellectus noster abstrahit à phantasmatibus necesse est quòd abstrahatur à sensibus.22ᵉ.q.175.4.c.
50 Vnus intellectus potest melius alio , rem aliquam intelligere dupliciter.s.ratione fortioris intellectus,& ratione meliorum sensuum,non autem ex parte obiecti.1ª.q.12.6.o.& q.85.7.o.
51 Intellectus intelligit aliquando rem aliter,quàm sit,1ª.q.85.1.1ᵐ.
52 Intelligere rem aliter quàm sit , contingit dupliciter , scilicet ex parte obiecti,& ex parte intellectus, primum est falsum,non autem secundum , vel verum est quòd intellectus qui intelligit rem aliter quam sit,est falsus,si li,aliter,referatur ad rem intellectam,tunc enim intellectus est falsus,quando intelligit rem esse aliter quàm sit, non est autem verum,si li,aliter accipiatur ex parte intelligentis. Est enim absque falsitate vt alius sit modus intelligendo , quàm modus rei in essendo : quia intellectum est in intelligente materialiter per modum intellectus,non autem materialiter , per modum rei materialis. 1ª.q. 12.6.1ᵐ.& 2ᵐ.& q.13.12.3ᵐ.& q.85.1.1ᵐ.
53 Non posse intelligi sine alio,contingit dupliciter , scilicet vel alio non intellecto,vel non existente.1ª.q.16.3.3ᵐ.& q.85.1.1ᵐ.
54 Intelligibile est in intellectu tripliciter,scilicet actu,habitu, & vt relatum ad alium.1ª.q.107.1.c.
55 * Nihil potest intelligi,nisi secundum quòd est ens actu.1ª.q.12.1.c.
56 Solus intellectus cognoscit quidditates rerum. 1ª.q.57.1.2ᵐ.12ᵉ.q.31.5. c.& 22ᵉ.q.8.1.c.
57 Res intellecta est in intellectu,per speciem eius , non autem secundum propriam naturam. 1ª. quæst. 2. 2. 4ᵐ. & q.14.5.2ᵐ.& q.57.1.2ᵐ.& q. 76.2.4ᵐ.& q.85.2.1ᵐ.
58 Vnumquodque est intelligibile in actu secundum quòd eius similitudo est in intellectu.1ª.q.58.2.c.
59 Intellectum est perfectio intellectus , per speciem intelligibilem in intellectu.1ª.q.57.1ᵐ.
60 * Intellectus in actu,& intellectum,sunt idem.1ª.q.14.2.c.& q.55.1.2ᵐ. & q.85.2.1ᵐ.& q.87.1.3ᵐ.
61 Per formam lapidis inquantum huiusmodi , non perficitur intellectus: sed inquantum in ea participatur similitudo alicuius quod est supra intellectum humanum , scilicet lumen intellectuale , vel aliquid huiusmodi.12ᵉ.q.3.6.c.
62 Ad hoc quòd aliquid sit intellectum in actu, requiritur abstractio à materia:& à conditionibus materiæ.1ª.q.50.2.c.& q.55.1.2ᵐ.& q.79.3.c. et q.87.1.3ᵐ.
63 Species intelligibilis intellectus nostri,est similitudo rei, quo ad naturam speciei tantum:ideo per eam cognosci possunt infinita , sed indistinctè.1ª.q.14.3.1ᵐ.et 12.c.fi.q.76.2.4ᵐ.et q.85.1.3ᵐ.et q.86.1.c.
64 Species sensibilis in sensu,est similitudo vnius tantum indiuidui : ideo per eam tantum vnum indiuiduum cognosci potest. 1ª.q. 14.12.c. fi.
65 Intelligere consequitur speciem intelligibilem , sicut esse formam.1ª. q.14.4.c.
66 Intellectus noster non potest intelligere , nisi per aliquam speciem informetur.1ª.q.14.2.3ᵐ.
67 Species intelligibilis comparatur ad intellectum,sicut actus ad potentiam et vt forma eius,1ª.q.55.1.c.
68 Ex intellectu et specie intelligibili, fit vnum subiectum : non autem essentialiter.1ª.q.14.2.c.q.55.1.2ᵐ.et q.85. 2.2ᵐ.
69 In vno intellectu,à diuersis phantasmatibus eiusdem speciei nõ abstrahitur,nisi vna species intelligibilis.1ª.q.76.2 c.fi.
70 Species intelligibilis est à phantasmate , secundum suum esse materiale:sed ab intellectu agente secundum esse formale, idest, vt est intelligibilis in actu.1ª.q.84.6.c.et q.85.1.3ᵐ.
71 Intelligere vniuersalia,est intelligere naturam generis vel speciei, sine indiuiduis per speciem intelligibilem abstractam à materia per intellectum agentem,1ª.q.44.3.3ᵐ.et q.85.1.1ᵐ.
72 Intellectus noster intelligit se,sicut alia,idest,per species aliorum,1ª.q. 14.2.3ᵐ.q.87.1.o.q.88.2.3ᵐ.et q.89.2.c.
73 Intellectus possibilis conseruat species,contra Aricennam,1ª.q.79.6.c. q.84.4.c.et 12ᵉ.q.67..2.c.
74 Plures species possunt simul esse in intellectu,1ª.q.12.10.c.q.58.2.2ᵐ.et q.75.4.c.2ᵐ.
75 In intellectu resultant diuersæ species,secundum diuersam dispositionem phantasmatum:sicut ex diuersa ordinatione earundem literarũ, resultant diuersi intellectus,22ᵉ.q.173.2.c.
76 Species est in intellectu et in sensu tripliciter,scilicet in potẽtia tantũ, in actu,secundum complexionem vltimam, et medio modo , scilicet in habitu.1ª.q.79.6.3ᵐ.
77 Species primò est in sensu,secũdò in imaginatione:tertiò in intellectu possibili per lumen intellectus agentis.1ª.q.55.2.2ᵐ.et 22ᵉ.q.173.2.ca.
78 Species sunt in imaginatione,secundum quòd imprimuntur à sensu.vel secundum quod transmutantur ex mutatione corporis, vel secundũ quòd ex imperio intellectus ordinãtur phantasmata ad aliquid significandum.22ᵉ.q.173.2.c.
79 *Sensus et intellectus differunt raliter,per vniuersale et particulare, et similiter appetitus sensitiuus et intellectiuus,idest,voluntas ,1ª.q.50. 1.c.q.80.1.2ᵐ.q.84.6.c.et q.115.4.c.
80 Intellectus iudicans de agendis et appetendis,dicitur sensus, quia relatus est ad particulare.1ª.q.54.5.1ᵐ.et 22ᵉ.q.16.2.c.q.48.c.et q.49.2.3ᵐ.
81 Intellectus est similis sensui in hoc quod requirit proportionem obiecti,dissimilis autem quia non corrumpitur ab obiecto excedente , sicut sensus.1ª.q.88.1.3ᵐ.
82 Intellectus indiget sensu,sicut extraneo ad quod fit resolutio,non autẽ quia actus intellectus fiat per organum.1ª.q.50.1.c.et q.115.4.c.
83 Licet operatio intellectus oriatur a sensu , tamen in re apprehensa per sensum , intellectus multa cognoscit quæ sensu percipere non potest:et similiter æstimatiua.1ª.q.78.4.4ᵐ.
84 *Intellectus abstrahit ab omni differentia temporis,sicut et ab aliis conditionibus materialibus,qua sensus concernit.1ª.q.107.4.c.
85 Cuiuslibet potentiæ sensitiuæ obiectum est forma,prout est in materia corporali,ideo est cognoscitiua particularium tantum,Ratio autem est cognoscitiua ipsius vniuersalis.1ª.q.85.1.c.et 3.4.et 12ᵉ.qu.5.1.1ᵐ. prin.et 22ᵉ.q.58.5.2ᵐ.
86 Potentiæ sensitiuæ interiores , præparant intellectui possibili propriũ obiectum:ideo ex bona dispositione earum,ad quam etiam cooperatur bona dispositio corporis redditur homo habilis ad intelligendum,12ᵉ.q.50.4.3ᵐ.
87 Iudicium intellectus impeditur,per ligamentum sensus.1ª.q.84.8.o.qu. 94.4.4ᵐ.q.101.2.c.et 12ᵉ.q.33.3ᵐ.q.48.3.c.q.53.1.3ᵐ.et 22ᵉ.q.154.4.5.c. et q.182.1.o.
88 Sensibilia sunt causa secundaria cognitionis intellectiuę,sed causa principalis est intellectus agens,1ª.q.50.3.3ᵐ.et q.84.6.c.3ᵐ.
89 Sensus cognoscit tantũ particularia corruptibilia , sed intellectus cognoscit etiam vniuersalia et incorruptibilia.1ª.q.85.1.c.
90 Sensus apprehendit rem,quo ad exteriora eius accidentia tantum, sed intellectus ingreditur ad exteriora idest ad essentiam, 1ª.q.108.1.3ᵐ.

91 Nulla

91 Nulla forma substantialis est sensibilis per se, sed solo intellectu comprehensibilis.1ª.q.57.1.2m.& q.67.3.c.& q.75.6.c.fi.
92 Voluntas & intellectus sunt potentiæ naturales, & consequuntur naturam animæ de necessitate.12ᵩ.q.110.4.4m.& 3ª.q.18.1.c.3m.& 4m.
93 Intellectus & voluntas sunt in eadem essentia animæ, subiectiuè, 1ª.q.87.4.1m.& 12ᵩ.q.33.3.3m.
94 * In omni creatura differunt realiter intellectus, voluntas, & essentia, 1ª.q.59.2.c.
95 Voluntas nò potest esse in carentib.intellectu.12ᵩ.q.1.2.3m.et q.6.2.1m.
96 Obiectum intellectus, scilicet ratio boni, est simplicius, absolutius, altius, et nobilius, obiecto voluntatis, scilicet bono, 1ª. q.82.3.c.1m.et 4.1m.
97 Nobilitas operationis intellectus attenditur secundum mensuram intellectus, voluntatis autem, secundum obiectum, 22ᵩ.q.23.6.1m.
98 Intellectus inter omnes potentias est altior, et voluntati propinquior. 22ᵩ.q.83.3.1m.
99 Intellectus est superior voluntate, quo ad rationem ordinis, sed quo ad imperium, est econuerso.12ᵩ.q.13.1.c.
100 Voluntas respectu eorum quæ sunt supra animam, est nobilior intellectu, sed respectu inferiorum, est econuerso.1ª.q.82.3.c.3m.et q.108.6.3m.et 12ᵩ.q.66.6.1m.et 22ᵩ.q.23.6.1m.
101 Idem secundum rem est obiectum intellectus, inquantum est verum, et voluntatis inquantum est bonum.1ª.q.59.2.2m.et q.79.2m.et q.80.1.2m.et q.87.4.2m.
102 Anima non potest esse sine intellectu & voluntate, 12ᵩ.q.110.4.4m.
103 Intellectus tendit ad res, vt sunt in eo, sed voluntas, vt sunt in seipsis, 1ª.q.19.3.6m.& 6.2m.& q.82.3.c.12ᵩ.q.66.6.1m.& q.86.1.2m.& 22ᵩ.q.23.6.1m.
104 Omne amatum est in voluntate, sicut terminus motus est in principio motiuo: non autem est in ea secundum similitudinem suæ speciei, sicut in intellectu, 1ª.q.27.4.c.
105 Obiectum intellectus, est primum in genere causæ formalis, sed obiectum voluntatis, est primum in genere causæ finalis, 12ᵩ.q.9.1.c.
106 Intellectus est simpliciter prior voluntate, sicut motiuum mobili; & actiuum passiuo, 1ª.q.82.3.2m.& 12ᵩ.q.13.1.c.
107 Intellectus prior est voluntate, in via receptionis, sed econuerso in mouendo & agendo.12ᵩ.q.83.3.3m.
108 Intellectus regit voluntatem, non inclinando: sed ostendendo, & ordinando, 12ᵩ.q.17.5.o.
109 Intellectus non mouet corpus, nisi per appetitum, cuius motio præsupponit operationem intellectus, 1ª.q.76.1.c.col.2.
110 Intellectus mouet voluntatem, per modum finis, sed voluntas mouet imperando intellectui, & cæteris potentiis animæ, 1ª.q.82.4.o.& q.107.1.c.& 12ᵩ.q.9.1.o.& 2.3m.& 3.o.& q.11.1.2m.& q.12.1.c q.96.1.c.& q.17.1.o.q.18.7.c.& q.11.3.3m.q.56.3.o.q.58.1.c.3m.q.74.5.2m.& 22ᵩ.q.58.8.1m.& q.82.1m.& q.180.1.c.3m.& 3ª.q.85.4.4m.
111 Sicut intellectus ex necessitate inhæret primis principiis, ita & voluntas fini, 1ª.q.82.1.2.c.
112 Finem prius apprehendit intellectus quàm voluntas, tamen motus ad finem incipit in voluntate, 12ᵩ.q.3.4.3m.& 4m.& 22ᵩ.q.4.7.c.
113 Intellectus est primum motiuum omnium potentiarum animæ, quo ad determinationem actus: voluntas verò, quo ad exercitium actus.12ᵩ.q.17.1 c.
114 * Ab intellectu procedit aliquid dupliciter, scilicet aliquid per modũ operari, & aliquid per modum operationis, à voluntate autem secundo modo tantum, 1ª.q.27.4.c.
115 Intellectus necessariò intelligit aliquid, non imperio voluntatis, 1ª.q.82.4.3m.
116 Intellectus intelligit actum voluntatis, 1ª.q.87.4.o.& 12ᵩ.q.17.1.c.
117 Actus intellectus & voluntatis supra se inuicem reflectuntur, 12ᵩ.q.17.1.c.& 3.3m.& 22ᵩ.q.109.2.1m.
118 Necesse est esse intellectum agentem, 1ª.q.54.4.o.& q.79.3.o.
119 Si intellectus agens, non esset aliquid animæ, sed esset quædam substantia separata, vnus esset intellectus agens omnium hominum, & hoc intelligunt qui ponunt vnitatem intellectus agentis, 1ª.q.79.5.c.
120 * Si intellectus agens sit aliquid animæ, vt quædam virtus ipsius, necesse est dicere, quòd sint plures intellectus agentes, secundum pluralitatem animarum, quæ multiplicantur, secundum multiplicationem hominum: non enim potest esse quòd vna & eadem virtus sit diuersorum subiectorum.1ª.q.79.5.e.fi.
121 Intellectus agens est actus intelligibilium, quæ abstrahuntur à phantasmatibus, 1ª.q.87.1.col.1.fi.& 2m.
122 Intellectus agens, est sua actio: non quidem per essentiam, sed concomitanter, 1ª.q.54.1.1m.
123 Intellectus agens nullo modo est patiens: nec est subiectum habitus, 1ª.q.50.5.2m.& q.54.1.c.
124 Intellectus in actu semper intelligit, quantum est de se, id est, ex parte intellectus agentis.1ª.q.79.4.2m.
125 Intellectus possibilis, non videtur homini, per speciem intelligibilem, contra Auerroim, 1ª.q.76.1.c.col.1.fi.& q.88.1.c.
126 Intellectus possibilis, est ens actu in genere entis: sed est pura potentia in genere intelligibilium, 1ª.q.78.1.c.2m.& 12ᵩ.q.50.4.2.& 5.c.
127 Sicut potentia ad esse sensibile conuenit materiæ corporali: sic potentia ad esse intelligibile, conuenit intellectui possibili, 12ᵩ.q.50.4.2m.
128 Intellectus possibilis, est in potentia naturaliter ad omnia & sola, quæ possunt manifestari per lumen intellectus agentis, scilicet ad omnes species rerum sensibilium, 1ª.q.88.1.c.fi.& 22ᵩ.q.50.5.c.
129 Intellectus agens, & intellectus possibilis, sunt potentiæ animæ, & non substantiæ separatæ à corpore, secundum esse, 1ª.q.79.4.5.o.& q.88.1.o.
130 Intellectus agens, & intellectus possibilis, fundantur in eadem essentia animæ, 1ª.q.79.4.4m.& q.87.4.1m.
131 Intellectus agens, & intellectus possibilis, differunt realiter, 1ª.q.54.1.1m.& q.79.7.1o.c.
132 Intellectus practicus, & intellectus speculatiuus, sunt realiter eadem potentia, sed differunt ratione, 1ª.q.14.16.c.& q.79.11.o.
133 * Intellectus practicus est motiuus voluntatis, non quasi exequens motum, sed quasi dirigens ad motum, 1ª.q.79.11.1m.
134 Practicum dicitur ab opere exteriori, speculatiuum autem, ab opere interiori, 12ᵩ.q.1.6.1m.& 2m.& q.3.5.2m.q.13.4.2m.& q.57.1.1m.
135 Intellectus speculatiuus ordinatur ad actum proprium, vt ad finem: non autem ad actum extrinsecum, sicut intellectus practicus, 22ᵩ.q.179.2.c.
136 Finis intellectus practici, & vitæ actiuæ, est exterior operatio: speculatiui verò, & vitæ contemplatiuæ, est cognitio veritatis, 1ª.q.14.16.c.& q.79.11.o.& 12ᵩ.q.3.5.c.2m.& q.69.3.2m.& 22ᵩ.q.179.1.2.c. q.180.1.c.1m.& 2.c.& 181.1.4.c.
137 Res ordinatur ad intellectum practicum, vt mensuratum ad mensurã, ad speculatiuum autem econuerso.12ᵩ.q.64.3.c.
138 Verum intellectus speculatiui, accipitur per conformitatem eius ad rem, practici verò per conformitatem eius ad appetitum rectum.12ᵩ.q.57.5.3m.
139 Intellectus vt dicitur lumen super naturale ad cognitionem, est vnum de septem donis Spiritus sancti.22ᵩ.q.8.1.o.& q.49.2.2m.
140 Donum potius nominatur intellectus, quàm voluntas, quia intellectus dicit excellentiam, non autem voluntas, 22ᵩ.q.8.1.3m.
141 Ratio non dicitur donum, sicut intellectus: quia ratio procedit ex lumine naturali, non autem intellectus, sicut nec donum, 22ᵩ.q.8.1.2m.
142 Donum intellectus est quædã acuta perfectio diuinorum, 22ᵩ. quæst. 49.2.2m.
143 Donum intellectus est ad capiendum diuina quorum iudicium, est doni sapientiæ, sicut doni scientiæ, respectu creaturarum, & consilium est respectu singularium operum.22ᵩ.q.8.6.o.
144 Donum intellectus est principaliter habitus speculatiuus, & secundariò practicus, 22ᵩ.q.8.3.o.& 6.c.3m.
145 Donum in rellectus ita se habet ad nota nobis supernaturaliter: sicut lumen naturale ad prima principia.22ᵩ.q.8.1.2m.
146 Fides potest esse simul cum dono intellectus, respectu eorum quæ secundariò sunt fidei: non autem respectu principium, nisi imperfectè, 22ᵩ.q.8.2.o.
147 Fides et donum intellectus, sunt circa prima principia cognitionis supernaturalis, et gratuitè, primum essentiendo, secundum penetrando vel capiendo, 22ᵩ.q.8.6.c.2m.
148 Tota certitudo sapientiæ, intellectus, et scientiæ, vt sunt dona: procedit à certitudine fidei, quæ est principium eorum: sed vt sunt virtutes innituntur naturali lumini rationis; fides verò veritati Dei, ideò fides est perfectior eis quo ad certiorem inhæsionem, sed è conuerso, quo ad maiorem manifestationem.22ᵩ.q.4.8.c.1m.
149 Per donum intellectus homo habet rectam æstimationem de vltimo fine, quod conuenit omni, & soli habenti gratiam gratum facientem, 22ᵩ.q.8.5.o.
150 Donum intellectus non est, nisi in existente in gratia, 22ᵩ.q.8.5.o.
151 Donum intellectus est semper in omni existente in gratia, nec vnquam * se subtrahit * in necessariis ad salutem: in non necessariis autem interdum, vt materia superbiæ subtrahatur.22ᵩ.q.8.4.3m.
Intelligentia propriè, significat actum intellectus, & aliquando significat substantias separatas scilicet angelos, 1ª.q.79.10.o.
1 Intelligible est in intellectu tripliciter, scilicet habitualiter, in actu conceptum vel consideratum, et vt ad aliud ordinatum et transitur de primo ad secundum, et de secundo ad tertium, per imperium voluntatis: et in secundo loquitur intelligens sibi ipsi, et in tertio, loquitur alteri, 1ª.q.107.1.c.2m.
2 Forma in materia non est intelligibilis, nisi in potentia, 1ª. q.79.3.c.
1 Intemperantia est maximè vituperabilis, 22ᵩ.q.142.4.o.q.143.c.et q.144.1.2m.et q.151.4.2m.et 3m.
2 Maximum remedium contra intemperantiam est, non immorari circa singularium considerationem, 22ᵩ.q.142.3.c.3m.
3 *Deus non potest esse causa tendendi in non esse, nisi subtrahendo suã actionem à rebus, sed hoc habet creatura, inquantum est de nihilo, 1ª. q.104.3.1m.
4 Formæ quæ possunt recipere magis et minus, intenduntur et remittuntur, secundum diuersam dispositionem subiecti, 3ª.q.89.2.c.

1 INtentio naturæ.est ad speciem, non autem ad indiuiduum, nec ad genus.1ª.q.85.3.1m.fi.& 4m.& q.68.1.c.
2 Intentio mentis, propriè est actus voluntatis secundum quòd in ea est vis intellectus ordinantis.12ᵩ.q.12.1.o.& 22ᵩ.q.180.c.
3 Intètio dicitur oculus, quia præsupponit cognitionem intellectus, 12ᵩ. q.12.1.1m.
4 Intentio dicitur lumen, quia nota est intendenti, 12ᵩ.q.12.1.2m.
5 Intentio dicitur clamor ad Deum, quia Deus nouit eam, vel quia dirigitur ad Deum, 12ᵩ.q.12.2.2m.
6 Idem est motus quo voluntas, vult ea quæ sunt ad finem, & quo intendit finem vt ratio eorum, non autem absolutè.12ᵩ.q.8.3.o.& q.12.4.o.
7 Intentio est tantum finis, non tamen semper est vltimi finis.12ᵩ.q.12.2.o.& 22ᵩ.q.180.1.c.
8 Intentio potest esse simul ad multa, non ordinata ad inuicẽ, 12ᵩ.q.12.2.o.
9 Contingit quod intentio sit bona, & voluntas mala: nõ autem econuerso.12ᵩ.q.19.7.2m.& 4m.& 8.3m.
10 Actus est bonus vel malus, sicut voluntas eligens est bona vel mala, & * est malus si voluntas intendit mala *. Sed ad hoc quòd voluntas sit bona, requiritur quòd sit boni, & sub ratione boni.12ᵩ.qu.19.7.c.3m.& 9.o.
11 Intentio dupliciter potest se habere ad actum qui dicitur voluntas, sc. antecedenter causaliter, & concomitanter: primo modo bonitas voluntatis, ex intentione finis dependet, non autem secundo modo, nisi reiteretur.12ᵩ.q.19.7.o.& 9.c.
12 Virtus primæ intentionis, quæ est respectu vltimi finis manet in quolibet appetitu cuiuscumque rei, etiam si de vltimo fine actu non cogitetur, sicut non oportet, quòd qui vadit per viam, in quolibet passu cogitet de via, 12ᵩ.q.1.6.3m.
13 Quantitatis intẽtionis & voluntatis duplex, scilicet ex parte obiecti, & ex intentione actus, secundo modo coæquantur bonitate & malitia formaliter, & non materialiter, non autem primo modo, propter disproportionem, & propter impedimenta actus exterioris, 12ᵩ.q.19.8.o.
14 * Nullum malum potest per se intendi, 1ª.q.19.9.c.qu.48.1.2m.& 4m.12ᵩ. q.72.1.c.& q.78.1.2m.
15 *Peccatum recipit speciem ex intentione peccantis.12ᵩ.qu.72.1.8.c.3ª. q.88.4.1m.
16 Intentio secundum esse quod significat veritatem propositionis, formaliter est in anima, sed est in re fundamentaliter.1ª.q.3.4.2m.
1 *Nullum intentionale denominat suum subiectum, nec causat effectum naturalem.1ª.q.67.3.c.

1 INterpretatio est in dubiis, in quibus non licet absque determinatione principis, à verbis legis recedere, sed in manifestis non opus est interpretatione, sed executione.22ᵩ.q.20.1.3m.
2 Interpretatio in dando remedium, debet fieri ſ peiorem partem: supponendo, scilicet cum debemus aliquibus malis adhibere remedium siue nostris siue alienis, expedit ad hoc vt securius remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius: quia remedium quod est efficax contra maius malũ, est multo magis efficax ꝗ minus malum: sed diffiniendo siue determinando, in rerum iudicio, debet aliquis ni ſi ad hoc, vt interpretetur vnumquodque, secũdum quod est: in iudicio autem personarum, vt interpretetur in melius, 22ᵩ.quæstion.60.4.c.3m.
3 Iterpretatio sermonum reducitur ad bonum prophetiæ, & est dignior quàm bonum linguarum, 22ᵩ.q.176.1.4.
4 Postponitur autem interpretatio sermonum, dono linguarum, quia etiam ad interpretandum diuersa linguarum genera, interpretatio sermonum se extendit.22ᵩ.q.176.4m.fi.
Intimiditas est peccatum, quia causatur ex defectu amoris, vel rationis vel ex superbia.22ᵩ.q.126.1.o.
Intuitus præsens Dei fertur ab æterno in totum tempus, & in omnia quæ sunt in quocunque tempore, sicut etiam in subiecta sibi præsentialiter 1ª.q.14.9.c.& 13.c.fi.& 22ᵩ.q.95.1.c.
Inuestiri dicitur canonicus per librum: Abbas per baculum: Episcopus per annullum.3ª.q.62.1.c.

1 INuidia est tristitia de bono alterius: inquantum æstimatur diminuere gloriam.22ᵩ.q.30.1.o.& 3.4.c.
2 Inuidia præcipuè est de bonis, in quib.est gloria & honor.22ᵩ.q.36.1.c
3 Inuidia quælibet est peccatum, non autem omnis Zelus, qui propriè est tristitia de eo quod deest nobis, non aliis, 22ᵩ.q.36.2.o.& qu.158.1.c.
4 Inuidia secundum genus suum est peccatum mortale quæ in tantum cõuertit hominem ad quietem indebitam, inquantum aspernatur bonũ diuinum, tamen primi motus sunt peccata venialia, & sunt etiam in viris perfectis, 22ᵩ.q.36.3.o.
5 Inuidia est vitium capitale: cuius sunt quinque filiæ, scilicet odium, susurratio, detractio, exultatio in aduersis: & afflictio in prosperis.22ᵩ.q.34.6.o.& q.36.4.o.
6 Inuidia ad proximum, est mater odij: primò ad proximum, & cõsequenter ad Deum.22ᵩ.q.34.6.2m.
7 Inuidia non est inter multum inæquales, sed ad illos tantum, quibus potest quis se æquare, vel præferre.22ᵩ.q.36.1.2m.& 3m.
8 Amatores honoris, & pusillanimes sunt maximè inuidi, 22ᵩ.q.36.1.3m.
9 Senes inuident iunioribus, & qui multa expendunt ad consequendum aliquid, iis qui parum expendunt.22ᵩ.q.36.1.4m.
10 Inuidia vt plurimum nascitur ex superbia.22ᵩ.q.36.4.1m.
11 Memoria bonorum vt sunt habita, causant delectationem: vt amissa tristitiam, vt habita ab aliis, inuidiam.22ᵩ.q.36.1.3m.
12 Inuidia contrariatur duabus virtutibus, quia habet duo obiecta, scilicet principale, idest, bonum: & proximum, primo contrariatur misericordiæ, secundo nemesi.22ᵩ.q.36.3.3m.
1 Facta per metum, sunt voluntaria simpliciter: & inuoluntaria secundum quid.12ᵩ.q.6.6.o.& 7.1m.& 2m.q.39.1.c.& q.73.6.c.q.87.8.c.fi.& 22ᵩ. q.108.4.4m.& q.125.4.c.& q.142.3.c.
2 Concupiscentia nullo modo causat inuoluntarium.12ᵩ.quæst.6.7.o.& 22ᵩ.q.142.3.c.
3 Violentia causat inuoluntarium in cognoscẽtibus: in aliis autem causat innaturale, quia opponitur directe voluntario, & naturali.12ᵩ.q.6.4.c.& 5.o.& 6.1m.q.73.6.c.& 22.q.88.6.1m.
Ioconditas dicitur de spiritualibus signis, vt effectibus lætitiæ, cum intentione gaudij, scilicet in dictis, vel factis.1ᵩ.q.31.3.3m.

1 IOannes Baptista fuit terminus veteris legis, & initium nouæ legis, scilicet euangelij, 3ª.q.38.1.2m.
2 Ioannes Baptista pertinet ad testamentum nouum.22ᵩ.q.174.4.3m.& 3ª.q.38.1.1m.& 2m.
3 Exultatio eius in vtero matris, non fuit ab eo, per liberum arbitrium eius, sed fuit à Deo, ideò miraculosa fuit, 22ᵩ.q.124.1.1m.& 3ª.q.27.6.c.
4 Tota vita eius fuit præparatoria ad Christum.3ª.q.38.2.2m.& 3.c.
5 Christus reuocauit à nuptiis Ioannem Euangelistam, volentem nubere: sed Petrum non separauit à matrimonio, quia primum potest fieri sine iniuria alterius, non autem secundum.22ᵩ.q.16.4.1m.
6 Ioannes Euangelista præ diligebatur à Christo, propter suam integritatem, & propter prærogatiuam euangelicæ doctrinæ.3ª.q.45.3.4m.
7 Et propter virginitatem, & prorogatiuam Euangelij, 3ª.q.45.3.4m.
8 Ioannes prædiligebatur à Christo propter quatuor, scilicet, propter sapientiam, puritatem, feruorem, & temeram ætatem.1ª.q.20.4.3m.
9 Ioannes Damascenus sequitur errorem Theodorici & Nestorij, quòd spiritus sanctus non procedit a filio: quia fuit tempore, quo incepit illud schisma Græcorum.1ª.q.36.2.3m.
Iosaphath peccauit non ex malitia, sed ex infirmitate humanæ affectionis 22ᵩ.q.186.1.c.2m.
1 Ioseph vir Mariæ, semper fuit virgo.3ª.q.28.3.5m.& 4.c.3m.
2 Ioseph voluit dimittere Mariam propter reuerentiam, timens cohabitare tantæ sanctitati.3ª.q.28.3.2m.
1 IRa dicitur tripliciter, scilicet habitus vel actus vitij oppositi mansuetudini, secundò voluntas vindictæ, tertiò passio.22ᵩ.q.158.8.c.
2 Ira duplex, scilicet per zelum, idest, secundum rationem, & ira per vitium, idest, contra rationem.22ᵩ.q.158.1.2.o.& 3ª.q.15.9.c.
3 Ira est inordinata dupliciter, scilicet, ratione appetibilis, & ratione modi.22ᵩ.q.158.2.3.4.c.
4 Gradus iræ triplex, scilicet, in corde, ore, & opere.12ᵩ.qu.46.8.3m.& 4.22ᵩ.q.158.5.3m.& 7.c.
5 Ira est passio quodammodo composita ex passionibus contrariis, 12ᵩ.q.46.2.c.fin.
6 Ira continet multas passiones, non sicut genus continet species, nec sicut causa suos effectus: sed sicut effectus suas causas.12ᵩ.qu.46.1.c.3m.
7 Ira secundum rationem rectam, est passio laudabilis: quæ autem est contra rationem in plus vel minus: est peccatum. 22ᵩ.qu.158.1.2.8.o.& 3ª. q.15.9.o.
8 Habitus virtutis tenens medium in ira, est innominatus: ideò dicitur mãsuetudo, quæ significat diminutionem iræ.22ᵩ.q.157.2.2m.
9 Ira semper est aliquo modo cũ ratione.12ᵩ.q.46.4.5.o.& 22ᵩ.q.53.6.1m.
10 Ira aliqualiter audit rationem, sicut nunciantem quod iniuriatum est, non autem perfectè, quia non obseruat regulam eius in vindicando. 12ᵩ.q.46.4.3m.& 5.1m.& 6.c.& 22ᵩ.q.53.6.1m.& q.72.4.2m.
11 Ira componitur ex tristitia & desiderio, non sicut ex partibus: sed sicut ex causis, 12ᵩ.q.46.33m.& 3ª.q.15.9.c.
12 Materiale in ira est accensio hominis circa cor, vel aliquid huiusmodi: formale verò, est ex parte appetitus vindictæ.1ª.q.21.2m.& 12ᵩ.q.22.3.3m.& q.48.2.c.& 3.c.1m.
13 Ira quo ad suum formale, habet principium à ratione, sed quo ad suum materiale, impedit iudicium rationis.12ᵩ.q.48.3.1m.& 3m.& 4.c.
14 Ira est ianua omnium vitiorum per accidens, scilicet impediendo rationem: sed per se, respectu aliquorum vitiorum.22ᵩ.q.158.6.3m.
15 Ira contra rationem ex parte obiecti, semper est peccatum mortale, nisi desit consensus, vel nisi de re parua, non autem ratione modi, nisi sit contra charitatem.12ᵩ.q.88.5.1m.& 22ᵩ.q.158.3.o.
16 Ira est vitium capitale: non autem odium, 22ᵩ.q.34.5.o.& q.158.6.o.
17 Species iræ sunt tres, scilicet, fel, idest, acuta mania, idest, manens, & furor.12ᵩ.q.46.8.o.& 22ᵩ.q.158.5.o.
18 Filiæ iræ sunt sex, scilicet rixa, timor mentis, contumelia, clamor, indignatio & blasphemia, 22ᵩ.q.37.1.2m.& q.41.2.o.& q.158.7.o.
19 Ira est subiectiue in irascibili, 12ᵩ.q.46.3.o.& 22ᵩ.q.162.3.c.
20 Defectus iræ in voluntate, vel in appetitu sentiuo contra rationem, semper est peccatum.22ᵩ.q.158.8.o.
21 Bruta habent iram, ex instinctu naturali, non autem ex ratione eorum. 12ᵩ.q.46.4.2m.& 7.1m.
22 Multum ebrij non irascuntur, quia nihil habent de iudicio rationis, sed parum ebrij multum irascuntur, quia habent iudicium rationis, sed impeditum, 12ᵩ.q.46.4.3m.
23 Ira per zelum, non impediens, nec præueuiens iudicium rationis, fuit in Christo, non autem ira per vitium, 3ª.7.15.9.o.
24 Ira vt dicit actum voluntatis ad vindictam, est in Deo, non autem vt passio.1ª.q.3.2.2m.q.19.11.c.& q.20.1.2m.& q.59.4.1m.& 12ᵩ.q.47.1.1m.& 22ᵩ.q.162.3.c.
25 Ira causatur ex re incõuenienti, præsenti, vel præterita: vel ex apprehensione inconuenientis habiti: ideò causatur ex dolore & tristitia, 12ᵩ. q.23.3.4.c.& q.25.1.3.c.& 4.48.2.c.
26 Omnis ira est propter aliquid contra se factum.12ᵩ.q.47.10.
27 Ira magis sequitur complexionem corporis, quam concupiscentia, propter velocitatem choleræ ad iram: ideò promptius insurgit ira, quàm concupiscentia.22ᵩ.q.156.4.c.
28 Ira causatur ex accidenti extrinseco, scilicet ex læsione: sed cõcupiscentia delectabilium, causatur ex causa naturali: ideò concupiscentia diuturnior est communior, & requirens principaliorem virtutem, licet ira maiorem impetum habeat.22ᵩ.q.141.7.2m.
29 Causa iræ duplex, scilicet ratione motiui, vt excellentia, vel ratione dispositionis, vt defectus sicut ægritudo.12ᵩ.q.47.3.o.
30 Ira causatur ex inuidia: & consequitur etiam audaciam: & est effectus eius.12ᵩ.q.25.3.c.& q.2m.& 3m.
31 Tristitia illata, causat iram, 12ᵩ.q.46.1.c.& q.47.3.o.& q.48.1.o.& 2.c.& 3ª.q.15.9.c.
32 Sola paruipensio causat iram, & omne prouocans iram, est aliquid sub ratione iniusti.22ᵩ.q.47.2.o.& 3.4.c.
33 Tacens prouocat ad iram contumeliantem, quia videtur eum paruipendere, 12ᵩ.q.47.1.4m.& q.72.3.5m.
34 Obliuio, exultatio in diuersis denunciatio tristitiæ, impediens voluntatem, & quælibet alia causant iram, ratione paruipensionis tantum. 12ᵩ.q.47.2.5m.
35 Ludus, risus, festum, prosperitas, consummatio operum, delectatio non turpis, & spes causant iram ratione paruipensionis, sed impediunt eã inquantum impediunt tristitiam, 12ᵩ.q 47.3.3m.
36 Defectus iniuriantis duplex, scilicet augens indignam paruipensionem vt ignobilitas, insipientia, & seruitus, & defectus diminuens eam vt pœnitentia, confessio mali, humiliatio, postulatio veniæ, & huiusmodi: primi augent iram, secundi verò diminuunt eam.22ᵩ.q.47.4.o.
37 Ira debilitatur ex diuturnitate, sicut & causa eius, scilicet memoria iniuriæ, quæ etiam videtur minor, quando est tantùm in memoria, 12ᵩ.q. 48.2.2m.
38 Ira non est ad personam multum excellentem, quæ læsit, sed tantum tristitia: quia ira præsupponit tristitiam, desiderium, spem & audaciam puniendi, 12ᵩ.q.25.3.c.fi.& q.4.3m.& q.46.1.c.
39 Nullus proprie irascitur sibi, sed metaphoricè: sicut nec iustum nec iniustum sibi facit, nisi metaphoricè.12ᵩ.q.46.7.2m.
40 Ira est magis ad amicos iniuriantes, quam ad alios, quia indignior videtur eorum despectio.12ᵩ.q.47.4.3m.
41 Ira est tantum ad eos, ad quos iustitia & iniustitia.12ᵩ.q.46.7.o.
42 Homo irascitur inanimatis, & brutis, ex imaginatione nunciantę læsionem: non autem ex ratione, 12ᵩ.q.46.7.1m.
43 Ira cessat ad grauiter læsos: quia malum eorum sufficit, 12ᵩ.q.46.6.1m.& q.47.4.2m.
44 Ira cessat ad mortuos: quia non possunt dolere, quod tamen appetit iratus, & vindicta iam facta videtur, 12ᵩ.q.46.7.1m.& q.47.4.2m.

45 Ira maximè facit perturbationem corporalem circa cor, ita vt etiam ad exteriora membra deriuetur. 12ę.q.48.3.c.& 40.& 22ę.q.46.3.3m.
46 Signa & effectus iræ, sunt quinque, scilicet palpitatio cordis, tremor corporis, inflatio faciei, exasperatio oculorum, & clamor irrationabilis, 12ę.q.48.1.4 c.& 22ę.q.158.4.c.fi.
47 Ira causat feruorem sanguinis: quia fit insequendo quod conuenit calori, non autem retrahendo quod conuenit frigori, 12ę.q.48.2.o.
48 Feruor amoris est dulcis, & lenis, iræ verò feruor est amarus, & ex felle: ideò primus assimilatur calori aeris & sanguinis, secundus autem assimilatur igni & choleræ, 12ę.q.46.5.c.& q.48.2.1m.
49 Ex ira, audacia augetur, quia ira est quid ausiuum, secundum philosophum, vnde irati redduntur prompti & audaces ad inuadendum: & similiter delectatio est effectus iræ, vt est in spe vindictæ: sed delectatio de vindicta præsenti aufert totaliter iram, 12ę.q.44.1.1m.& q.45.4.a.3.3m.fi.& q.48.1.o.
50 Ira inter cæteras passiones, magis impedit vsum, & iudicium rationis, 12ę.q.48.3.o.& 4.c.& 22ę.q.41.2.3m.q.157.4.c.
51 Ira tripliciter causat taciturnitatem, scilicet, ex parte rationis, & ex parte perturbationis eius, 12ę.q.48.4.o.
52 Ira diminuitur per sequētem iram, præcipuè si sequens ira sit maior. 12ę.q.48.2.3m
53 Ira & inuidia causant inconstantiam, pertrahendo rationem ad aliud: sed luxuria, totaliter extinguendo lumen rationis. 12ę.quæ.77.7.c.& 22ę.q.53.6.1m.
54 Ira est leuior quàm inuidia, ratione appetibilis: & hæc quàm odium: sed econuerso, ratione modi, 12ę.q.46.6.o.& 22ę.q.158.4.o.
55 Ira semper respicit duo obiecta, scilicet vindictam, & nocentem, sed amor & odium, vnum obiectum tantum quandoque. 12ę.q.46.2.3.c.
56 *Vtrumque obiectum amoris est bonum: odij autem malum, sed ira respicit vindictam sub ratione boni, & nocentem, secundum rationem mali. 12ę.q.46.2.3.6.c.
57 Odium appetit malum alicuius, sub ratione mali, sed inuidia sub ratione propriè gloriæ: ira verò, sub ratione iustæ vindictæ. 11ę.q.46.60.& 7.c.q.47.1.2.c.& 22ę.q.34.6.3m.& q.43.2.c.& q.158.4.c.
58 Odium appetit nocere, propter contrariam dispositionem infinitè, nō tamen vt sciatur, ira verò propter læsionem tantùm, cum mensura, & sciatur, 12ę.qu.46.6.o.& 22ę.quæst.41.2.c.4m.& q.72.4.3m.& quæst.83.3.3m.
59 Odium prius & directius causatur ex tristitia & accidia, quàm ex ira. 22ę.q.34.6.3m.& q.159.7.2m.
60 Ira crescit in odium, non eadem numero per inueterationem: sed quia causat odium per diuturnitatem, 12ę.q.46.3.2m.& 22ę.34.6.3m.
61 Ira est ad singulare, odium autem ad vniuersale, 1a.q.80.2.2m.& 12ę.q.29.6.o.& q.46.7.3m.
62 Odium est insanabilius, & permanentius quàm ira, quia causatur ex permanentiori causa, scilicet ex dispositione qua reputatur aliud contrarium & nociuum: sed ira causatur ex passione & commotione animi propter læsionem illatam. 12ę.q.46.6.3m.& 7.3m.
63 Odium magis agit sine misericordia, quàm ira, quantum ad rem desideratam, sed ecouerso quantū ad intentionem desiderij. 12ę.q.46.6.1m.
64 Ira respicit bonum iustitiæ: concupiscentia verò bonum delectabile, vel vtile. 22ę.q.158.4.c.
65 Ira operatur cum tristitia, concupiscentia verò delectabiliter, sed ira est minus pœnitibilis, quia plus habet de ratione. 22ę.q.156.4 c.
66 Ira est cum ratione denunciante iniuriam, non autem præcipiente vindictam, sed concupiscentia neutraliter. 12ę.quæs.46.4.o.et 22ę.quæs.156.4.c.2m.
67 Difficilius est resistere iræ, et pugnare contra iram ad horam, propter impetum eius, quàm contra delectationem et concupiscentiam, sed econuerso, propter maiorem continuitatem, 22ę.quæstio.156.4.1m.et q.162.6.1m.
68 Ira causatur ex contrariis passionibus, scilicet, à spe et tristitia, ideò includit in se contrarietatem. 12ę.q.46.1.2m.
69 Nulla passio est contraria iræ, 12ę.q.2.23.o.et 4.c.fi.et q.46.1.2m.
70 Iræ contrariatur aliquod vitium, scilicet inordinata remissio iræ, sed non apparet, quia est innominata. 22ę.q.158.8.o.
71 Mitescere est priuatiuè vel negatiuè oppositum iræ, non autem contrariè. 12ę.q.23.3.fi.
72 Ira non opponitur mansuetudini, nisi secundum quod ira est inordinata. 22ę.q.157.1.3m.et 3a.q.15.9.2m.
73 Mansuetudo magis opponitur iræ, quàm defectui eius: ideò vitium oppositum mansuetudini, nominatur ira, ad quam refrenandam, principaliter mansuetudo ordinatur. 22ę.q.157.2.2m.
1 Iracundia est excessus iræ: ideò est vitium oppositum mansuetudini. 22ę.q.157.1.3m.
2 Iracundus non est, cui inest passio iræ, sed qui passibilis est de facili ab ea. 1a.q.63.4.2m.
1 Irascibilis dupliciter sumitur, scilicet propriè, idest, appetitus sensitiuus et impropriè, idest, voluntas. 1a.q.82.5.2m.et 22ę.q.162.3.c.3m.
2 Irascibilis potius denominatur ab ira, quàm ab aliis passionibus: quia est notior, scilicet quia est effectus et terminus earum. 22ę.q.25.3.1m.et q.46.1.1m.
3 Actus irascibilis in tantum est naturalis homini, inquantum est secundū rationem: sed inquantum est præter ordinem rationis, est contra naturam hominis, 22ę.q.158.2.4m.
Iris quandoque significat serenitatem, inquantum causa eius, est causa serenitatis. 22ę.q.95.5.c.
1 Ironia est vitium, quo quis asserit minora de se, quam credit, ideò semper est peccatum, tamen leuius vt plurimum quàm iactantia. 22ę.qu.110.2.c.et q.113.o.
2 Ironia et iactantia circa idem, scilicet, circa conditionem personæ mentiuntur verbis, vel quibuscunque signis. 22ę.q.113.2.c.
Irregularitas non incurritur propter peccatum tantum, sed principaliter propter ineptitudinem personæ, ad Eucharistiam ministrandam. 12ę.q.20.5.4m.22ę.q.64.7.3m.et q.108.4.2m.
1 Irreligiositas habet manifestam contrarietatem ad religionem, per contemptum et irreuerentiam Dei, vel rei sacræ, 22ę.q.92.97.prin.et qu.122.3.c.
2 Irreligiositas opponitur veræ religioni, per defectum, sicut superstitio per excessum, et prohibetur secundo præcepto decalogi. 22ę.q.122.3.4.c.
3 Species irreligiositatis sunt quatuor, scilicet tentatio Dei, periurium, sacrilegium, et simonia. 22ę.q.97.99.princ.et q.154.10.1m.
4 Superstitio impedit religionem, ne suscipiatur Deus, sed irreligiositas, ne susceptus honoretur. 22ę.q.122.3.4.c.
5 Isaac significauit Christum, inquantum oblatus est in sacrificium: ideò non oportet quod significet eū vt offerēs, licet obtulerit sicut et alij iusti, secundum congruitatem sui temporis, secundum Gregorium. 22ę.q.85.1.2m.
Histrionatus est licitus, si sit cum honestis verbis, et factis, et conuenienti negotio, loco, et tempore: ideò iustè datur eis merces, 22ę.quæstion.168.3.3m.
1 Christus sperauit in Iuda, idest, confidebat quadrupliciter, scilicet secundum apparentiam, effectum, debitum, et in membris Christi. 22ę.q.17.4.o.et 5.c.et q.25.1.3m.
2 Nomen Archangeli, ponitur in canonica Iudæ Apostoli. 1a.q.108.5.b.
1 IVdæus. Ecclesia permittit Christianos colere terras Iudæorum: quia per hoc non habent necesse conuersari cum eis, et tamen si ex tali commuicatione vel conuictu, subuersio fidelium timeretur, esset penitus interdicendum. 22ę.q.10.10.3m.
2 Totus cultus Iudæorum erat propheticus, et figuratiuus, 12ę.q.100.12.c.et q.104.2.2m.et q.114.10.2m.et 22ę.q.87.1.c.et qu.96.3.3m.et 3a.quæst.66.2.2m.
3 Tribus sacerdotalis et regia Iudæorum, erant præclariores: ideò sæpè coniunctæ sunt per matrimonium. 3a.q.31.2.2m.
4 Iudæi excusantur à furto Aegiptiaco, et hoc non est nisi quia præcepto superioris domini, res non suæ, factæ sunt suæ, 13ę.q.94.5.2m.q.100.8.3m.et 22ę.q.66.5.1m.et q.104.4.2m.
5 Iudæis permissum est accipere vsuras ab extraneis tantum, quorum bona debebantur Iudæis, vel propter auaritiam, ne acciperent eas à fratribus. 12ę.q.105.3.3m.et 22ę.q.78.1.2m.
6 Communis status Iudæorum semper erat in prosperitate, quandiu seruabant legem, et cum peccabant, erant in tribulationibus. 12ę.quæstio.99.6.3m.
7 Deus exaltauit Iudæos tempore gratiæ quintupliciter, scilicet secundum carnis assumptionem, per personalem prædicationem, per suam cōuersationem, per miraculorum operationem, et per discipulorum prædicationem, 22ę.q.10.8.c.et q.14.1.c.
8 Principes Iudæorum, cognouerunt Christum esse Messiam, qui promissus est in lege, non autem cognouerunt diuinitatem eius, nisi per coniecturas, quod etiam obscurabatur, per inuidiam et cupiditatem gloriæ propriè, 3a.q.47.5.o.et 6.c.
9 Iudæi non intelligunt præcepta decalogi, 12ę.q.102.6.7m.q.107.2.c.2m.et 4m.et 3.2m.q.108.2.4m.et 3.1m.2m.et 4m.
10 Secta Iudæorum duplex, sc. Pharisæorum, et Sadducæorum negantium resurrectionem, et angelos, 1a.q.50.1.c.
11 Iudæi proni sunt ad idololatriam. 12ę.q.100.7.4m.et 22ę.q.10.9.1m.
12 Iudæi sunt crudeles, ad auaritiam proni, 12ę.q.105.2.2m.
13 Iudæi dixerunt primò quidem blasphemiam in filium hominis, cum dicebant voracem, poratorem vini, et publicanorum amatorem, postmodum autem blasphemauerunt in spiritum sanctum dum opera quæ ipse operabatur virtute propriæ diuinitatis, et per operationem spiritus sancti, attribuebant principi dæmoniorum. 22ę.q.14.1.c.
14 Cum ipsi Iudæi sint serui Ecclesiæ, potest Ecclesia disponere de reb. eorum, sicut etiam principes seculares, multas leges ediderunt circa suos subditos, in fauorem libertatis, 22ę.q.10.10.c.
15 Iudæi propter culpam suam, sunt serui in perpetuum, ideo domini possent tollere res eorum, seruato eis victu, nisi leges hoc prohiberent. 22ę.q.10.10.c.et 11.c.et 12.3m.et 3a.q 68.10.2m.
16 Iudæi sunt compellendi à fidelibus si adsit facultas, vt fidem non impediant, vel blasphemiis, vel malis persuasionibus, vel etiam apertis persecutionibus. 22ę.q.10.8.c.et 9.2m.et q.14.1.c.
1 IVdex iustè infligendo pœnas non peccat. 22ę.q.64.2.3.o.et q.108.1.3.o.
2 Iudex nullas probationes admittere debet contra leges diuinas vel humanas. 22ę.q.67.2.o.
3 Iudex perpendens accusatorem falsò accusasse, non quidem malitiosè, sed temerè, id est, ex leuitate credendi, vel ex iusto errore, non imponat ei pœnam talionis, 22ę.q.68.3.1m.et 4.1m.
4 Iudex neminem debet condemnare nisi accusatum. 22ę.q.67.3.o.
5 Iudex debet esse facilior ad absoluendum, quam ad condemnandum, nisi in causis fauorabilibus, vt libertatis. 22ę.q.70.2.2m.
6 Bonus iudex est diminutiuus pœnarum, quæ suo arbitrio relinquuntur, non autem pœnarum quæ determinantur à lege diuina, vel humana, 22ę.q.97.4.1m.
7 Nullus iudex potest remittere pœnam pro alterius iniuria, nisi læsus velit, nec pœnam pro iniuria communitatis, nisi supremus iudex, si expediat, 22ę.q.67.4.o.et 3a.q.46.2.3m.
8 Nullus est iudex sui, sed potest se committere iudicio aliorum, 22ę.qu.64.5.3m.
9 Naturalis tamen inclinatio inest iudici, et cuilibet homini, ad repellendum nociua dupliciter, s. vel defendendo se, ne inferantur iniurię, vel vlciscendo illatas, non tamen intentione nocendi, sed intentione remouendi nocumenta, 22ę.q.108.2.c.
1 IVdicium secundum primam impositionem, significat rectam determinationem iustorum, sed post ampliatum est nomen eius ad significādum omnem rectam determinationem, speculatiuam vel practicam. 12ę.q.93.2.3m.et 22ę.q.60.1.1m.
2 Iudicium est actus iudicis inquantum iudex, id est, inquantum est ius dicens, ideo est actus iustitiæ, idest, executio iustitiæ, 22ę.q.60.1.o.& q.63.4.c.
3 Iudicium quo ad rem iudicatam, se habet communiter ad commutatiuam, et distributiuam iustitiam: sed quò ad formam iudicij, inquantum etiam in commutatiua, iudex accipit ab vno et dat alteri, pertinet ad distributiuam tantum. 22ę.q.63.4.1m.
4 Ordinare, et iudicare sunt actus sapientiæ. 1a.q.1.1.6.c.
5 In omni iudicio, vltima sententia pertinet ad supremum iudicatorium. 12ę.q.74.7.c.
6 Ad omne iudicium requiruntur duo, scilicet virtus proferens, et dispositio eius: ratione primi, est actus rationis, prudentiæ, et finesis, sed ratione secundi, est actus iustitiæ, 22ę.q.60.1.1m.
7 Vnumquodque iudicatur magis, secundū formale in eo et per se, quàm secundum materiale, et per accidens. 22ę.q.110.1.1m.et 117.6.c.et quæ.118.5.c.fi.
8 Quidam sunt benè inquirentes, propter bonam imaginatiuam, qui non sunt benè iudicantes, propter indispositionem sensus communis. 22ę.q.51.2.3.c.
9 Iudicium de re non potest haberi perfectum, nisi per resolutionem ad principium. 12ę.q.112.5.c.et 22ę.q.173.3.o.
10 Iudicium certum de re, maximè datus sua causa, secundum ordinem causarum, quia per primam iudicatur secunda, non autem econuerso. 22.quæst.9.2.c.
11 Rectitudo iudicij contingit dupliciter, scilicet per vsum rationis, et per connaturalitatem, tam in moralibus per scientiam moralem, et per habitus morales, quàm in diuinis per donum sapientiæ, et per charitatem. 22ę.q.45.2.c.et q.51.3.1m.
12 Rectum iudicium consistit in apprehensione rei, vt in se est, ex recta dispositione potentiæ cognitæ, et appetitiuæ. 22ę.q.51.3.1m.
13 Charitas inclinat ad rectum iudicium, de omni re, per regulas diuints, ex quibus profertur per donum sapientiæ, sed iustitia inclinat per prudentiam, secundum regulas iuris. 22ę.q.60.1.2m.
14 Ad iustum iudicium, requiruntur tria, s. iustitia, auctoritas, et prudentia, si primum desit, est iudicium peruersum, si secundum est iudicium vsurpatum, si tertium est iudicium suspiciosum vel temerarium. 22ę.q.60.2.3.6.o.et q.67.1.o.et 3a.q.59.1.c.
15 Iudex debet semper iudicare, secundum leges scriptas. 22ę.quæstion.5.o.et 6.c.
16 Iudex debet iudicare secundum allegata et probata, etiam contra veritatem quam nouit vt persona priuata. 22ę.q.64.6.3m.& q.67.2.o.
17 Iudicium humanum, debet imitari iudicium diuinum, in iudiciis Dei manifestis, non autem in occultis, quia eorum rationes, nō potest homo comprehendere. 22ę.q.10.11.c.& q.108.4.2m.
18 Existens in peccato mortali etiam occulto, ex officio corrigens, vel iudicans alios, peccat, non autem hoc agens vt frater, nisi propter scandalum. 22ę.q.33.5.o.
19 *Iudicat legem, dicens eam non esse benè positam, non autem dicens eam in aliquo casu non esse seruandam: sed de illo casu particulari. 22ę.q.120.1.2m.
20 Homo in iudicio debet pauperi subuenire, quantum potest, sine læsione iustitiæ. 22ę.q.63.4.2m.
21 Nullus potest iudicare nisi subditum ordinariè, vel ex commissione superioris, vel propria sponte, vel delinquentem in re nō exempta. 22ę.q.60.2.c.& 60.& q.67.1.o.
22 Iudicium per compromissum in arbitros, necesse est aliqua pœna vallari. 22ę.q.67.1.2m.
23 Iudicium Ecclesiæ, debet esse conforme iudicio Dei: & non astringi legibus humanis. 22ę.q.10.11.c.& q.108.4.2m.
24 Potestas secularis, subditur potestati spirituali: ideò iudium non est vsurpatum, si prælatus spiritualis iudicat de temporalib. quantum ad permissa vel inquantum ei subduntur. 22ę.q.60.6.3m.
25 Iudiciaria potestas conuenit toti Trinitati: sed appropriatur patri ratione auctoritatis, filio quo ad rationem iudicij, & spiritui sancto, quo ad affectum iudicandi, quem homines habent. 3a.q.59.1.o.
26 Auctoritas principalis iudicandi conuenit soli Deo, sed committitur hominibus, & maximè Christo secundum naturam humanam. 3a.qu.58.o.& q.59.2.o.
27 In iudicio Dei idem potest esse accusator simul & testis, non autem in iudicio humano. 22ę.q.67.1.1m.& 3.3m.& q.89.1.3m.
28 Deus in iudicio suo vtitur conscientia peccantis, & euidentia facti, quo ad ipsum, pro accusatore. 22ę.q.67.1.1m.
29 Christus hic viuens, noluit administrare temporaliter regnum terrenum, nec iudiciariam exercere potestatem super res temporales. 3a.q.59.4.1m.
30 Christus propria voluntate subdidit se Pilati iudicio, sicut etiam alij possunt se subiicere, etiam non superioribus. 22ę.q.67.1.2m.
31 Iudiciaria potestas conuenit Christo, propter diuinam personam, dignitatem capitis, gratiæ habitualis plenitudinem, & propter meritū eius. 3a.q.59.3.o.
32 Christus habet potestatem iudiciariam super omnes creaturas: quia anima eius est super omnes creaturas. 3a.q.59.1.3m.
33 Christus secundum naturam humanam, habet potestatem iudiciariam super omnes Angelos, quo ad dispensationes, & premium accidetale sed quo ad præmium essentiale, secundum naturam diuinam tantum. 3a.q.59.6.o.
34 Iudiciaria potestas quo ad omnes res humanas, conuenit Christo secundum vtramque naturam. 3a.q.39.4.o.
35 Angeli trahuntur ad iudicium pro custoditis qui damnantur, non quidem vt rei, sed vt testes. 1a.q.113.7.4m.
36 Omnes homines iudicabuntur, quò ad receptionem præmij, vel punitionis: sed perfecti, & infideles non iudicabuntur iudicio discussionis. 3a.q.56.2.3m.
37 Necesse est, esse generale iudicium, in fine mundi, præter iudicium particulare quod fit in morte. 3a.q.59.5.o.
38 Dies iudicij quæ erit tempore secundi aduentus Christi, quod æstaticō paratur, quando sol maximè exultatur: est nota soli Deo. 3a.quæstio.46.9a.3.3m.
Iudith laudatur: non quia mentita est Holopherni, sed propter affectum quem habuit ad salutem populi: pro qua periculis se exposuit: quamuis dici possit, quòd verba eius veritatem habent secundum aliquem mysticum intellectum. 22ę.q.110.3.3m.
Iuge sacrificium, fiebat mane & vespere i quotidie figurans perpetuitatem diuinæ beatitudinis, & perpetuitatem Christi, qui est agnus Dei. 12ę.q.102.4.10m.& 3a.q.22.3.3m.
Iumentum seu pecus, dictur omne animal seruiens homini. 1a.q.72.2m.
1 IVramentum est actus religionis, seu latrię: quia honorabilissimum est 22ę.q.89.4.o.
Iuramentum seu iurare, est Deum in testem vocare: propter defectum locutionis & cognitionis humanæ: ideò non fit nisi in necessariis. 22ę.q.89.1.o.& 4.c.& q.98.2.c.
3 Iurare est implorare testimonium Dei, vt exhibendum: sed allegare sacram scripturam, est vti testimonio Dei, iam dato. 22ę.q.89.1.1m.
4 Iuramentum Dei, & iuramentum Angeli, in sacra scriptura, inducitur ad ostendendum infallibilitatem dispositionis diuinæ de aliqua re, non autem propter defectum dicti sui. 22ę.q.89.10.4m.
5 Iuramentum secundum se licitum est, & honestum, scilicet ratione originis & finis: sed cedit in malum alicui, ex eo quod malè vtitur eo, idest, sine necessitate & cautela debita, vel quia imminet periculum periurij, quia de facili homo in verbo delinquit. 22ę.quæstion.89.2.o.& 3.c.
6 Iuramentum quæritur ad subueniendum alicui defectui, quo scilicet vnus homo alteri discredit, ideò iuramentum non est per se appetendum, sed tantum in necessitate, vt medicina, vtendum ex eo. 12ę.quæs.107.2.c.3m.q.108.3.1m.& 22ę.q.5.3.art.1.& q.89.& 3.c.& 5.o.
7 Iuramentum debet habere tres comites, scilicet, veritatem iudicium, & iustitiam. 22ę.q.89.3.o.& 7.c.& 98.1.1m.
8 Iurare per creaturas non licet, nisi secundū quod in eis veritas diuina, vel affectus testificationis eius ostenditur: sicut iurauit Ioseph, per salutem Pharaonis, scilicet per modum execrationis, quasi salutem Pharaonis obligauerit Deo, vel per modum contestationis, quasi contestando veritatem diuinæ iustitiæ, ad cuius executionem principes terræ constituuntur, 22ę.q.89.6.o.
9 Assumuntur ad iuramentum aliquæ creaturæ, non quidem secundum se, sed inquantum in eis diuina veritas manifestatur: sicut iuramus per euangelium, idest, per Deum, cuius veritas in euangelio manifestatur: et per sanctos qui hanc veritatem crediderunt et obseruauerunt. 22ę.q.89.6.
10 Solet homo iurare per caput suum, aut per filium suum, aut per aliquā aliā rem quam diligit: sicut et Apostolus iurauit in animā suam. 22ę.q.89.6.c.
11 Punitur per canones clericus, per creaturam iurans, quod ad blasphemiam infidelitatis pertinet, eo quòd Dominus prohibuit iurare per creaturas, ita, scilicet quod eis adhibeatur reuerentia diuina, 22ę. qu.89.6.1m.
12 Iuramētum duplex, s. assertorium, idest de præsenti vel præterito: et promissorium, idest, de futuro, 22ę.q.89.1.c.et 7.o.
13 Iuramentum duplex, scilicet per simplicem contestationem Dei, et per execrationem, scilicet obligando se, vel aliquid sui ad pœnam, 22ę.q.89.1.3m.et 6.c.
14 Deus dupliciter est testis in iuramento, scilicet manifestando veritatem in mente, vel in publico et puniendo mendacem, 22ę. quæstion.89.1.3m.et 2.3m.
15 Iurare per Deum secundum se est maius, quam iurare per euangelia: sed ratione maioris solennitatis et maioris deliberationis, et ècouerso. 22ę.q.86.10.2m.et q.98.3.3m.
16 Obligatio voti causatur ex fidelitate ad Deum: ideo est maior, quam obligatio iuramenti, quæ est ex reuerentia Dei, 22ę.q.89.8.o.
17 Iuramentum obligat, secundum intētionem iurantis sine dolo, alias obligat, secundum secundarium intellectum eius cui iuratur, 22ę. qu.89.7.4m.
18 In iuramento promissorio, est duplex obligatio, scilicet ad peccatum, si desit veritas: & obligatio ad faciendum illud quod promisit: sed in iuramento assertorio, est tantum prima obligatio. 22ę. quæstio.89.7.cap.3m.
19 Iuramentum coactum, obligat in conscientia, non autem in foro contēcioso: tamen potest repetere, vel denunciare superiori, etiam si oppositum iurastet, 22ę.q.89.7.3m.& q.98.3.1m.
20 Cum quis iurat facere voluntatem alterius, vel promittit, intelligenda est debita conditio, si s. id quod ei mandatur licitum sit, & honestum, & portabile, siue moderatum. 22ę.q.98.2.3m.
21 Iuramentum & votum, cum vergunt in deteriorem exitum, vel cum fit illicitum, non debet seruari, 22ę. quæst.88.2.2m.& 10.c.& 12.2m.& q.89.7.o.
22 Iurans aliquid illicitum facere, vel iurans abstinere à bono, vt à religione, non obligatur seruare illud: sed est periurus ipso facto, 22ę.q.89.7.c.2m.& 9.3m.q.99.3.1m.2.1m.& 2m.
23 Nouus ciuis obligatur seruare iuramenta ciuitatis, ex fidelitate, non autem ex iuramento: quia est actio personalis, 22ę.q.98.2.4m.
14 Canonicus iurans seruare statuta collegij, tenetur ad statuta futura, ex vi eorum non autem ex iuramento, nisi hoc intenderit, 22ę. quæstio.98.2.4m.
25 Ille cui iuratur, potest liberare à iuramento promissorio, quo ad vtilitatem eius, non autem quo ad vtilitatem aliorum, nec quo ad honorem Dei, 22ę.q.89.6.2m.
26 Quilibet potest irritare iuramentum sui subditi, circa ea quæ subduntur eius potestati: vt pater vel maritus, 22ę.q.89.9.3m.
27 In iuramento assertorio non potest dispensari: nec in promissorio secūdum se, sed tantum ratione materiæ indebitæ, 22ę.q.89.9.o.
28 Si dubium est, an sit licitum, vel proficuum, quod iuratum est, potest à quolibet episcopo dispensari. si autem sit licitum manifestè: non videtur dispensabile, nec commutabile: nisi occurrat aliquid melius, ad communem vtilitatem, quod ad Papam maximè pertinet, 22ę.q.89.9.3m.& q.98.3.1m.
29 Iurans debet esse ieiunus, nisi in necessitate, 22ę.q.89.10.o.

30 In festo non licet iurare pro re temporali, nisi fortè ex magna necessitate, sed iurare pro re spirituali licet, 22ᵍ.q.89.10.c.fi.
31 Pueri & periuri non coguntur iurare, quia iurarent sine reuerentia, nec sacerdotes, nisi in necessitate, & pro re spirituali. 22ᵍ.q.89.10.o.
32 Recipere iuramentum per falsos Deos, à disposito sic iurare, licet secundum Augustinum, non autem licet inducere. 22ᵍ.quæstion.78.4.c.& q.98.4.4ᵐ.
33 Cogens iurare, quem scit peierare, peccat mortaliter, nisi sit persona publica, vt iudex, qui requisitus tenetur ad hoc. 22ᵍ.q.98.4.o.
Iurgium videtur idem esse quod rixa, 22ᵍ.q.41.2.art.2.& 2ᵐ.
Quilibet habens iurisdictionem, potest ea quæ sunt iurisdictionis committere. 22ᵍ.q.187.1.c.

1 IVs primò impositum est, ad significandum rem iustam, secundum artem qua cognoscitur, tertiò locum, quartò id, quod redditur à iudice, 22ᵍ.q.51.1.1ᵐ.
2 Ius propriè est obiectum iustitiæ, lex autem, ratio eius scripta. 22ᵍ.q.57.1.o.& q.60.1.c.
3 Ius vel iustum, est opus adæquatum alteri, secundum aliquem æqualitatis modum, 22ᵍ.q.57.1.2.c.& q.59.2.c.
4 Ius diuinum, est quod diuinitus promulgatur: & est duplex, scilicet naturale, & positiuum. 22ᵍ.q.57.2.2ᵐ.
5 Ius naturale est conceptio homini naturaliter indita, qua dirigitur homo ad conuenienter agendum in propriis actionibus, 12ᵍ.q.91.2.o.& q.96.2.3ᵐ.
6 Ius naturale primò continetur in lege æterna, secundariò verò in naturale iudicatorio rationis humanæ. 12ᵍ.q.71.6.4ᵐ.
7 Ius naturale semper & vbique habet eandem potentiam, sed accidens propter aliquod impedimentum, potest variari, 12ᵍ.q.49.4.5.6.o.
8 De iure naturale est, quod maleficia puniantur, sed determinatio eius est de iure positiuo, 22ᵍ.q.85.1.1ᵐ.
9 Ius positiuum deriuatur à iure naturali. 12ᵍ.q.95.2.o.3.4.c.
10 Voluntas bona potest facere ius & iustum, de aliquo indifferenti, non autem contra ius naturale. 22ᵍ.quæst.57.2.2ᵐ.& q.60.5.1ᵐ.& 2ᵐ.& q.66.7.c.
11 Ius diuinum non tollit ius humanum, quod est ex naturali ratione. 22ᵍ.q.10.10.c.& q.12.2.c.
12 Ius positiuum variatur, secundum diuersas hominum conditiones, in diuersis temporibus. 12ᵍ q.91.5.1ᵐ.6.c.q.96.2.c.& q.10.4.3.1ᵐ.
13 Ius duplex, scilicet naturale, & positiuum. 12ᵍ.q.95.4.c.& 22ᵍ.qu.57.2.o.& q.60.5.c.
14 Ius naturale dupliciter, scilicet à natura immediatè, vt principia, & mediatè, vt conclusio. Primum est idem apud omnes, nec vnquam deficit, non autem secundum, 12ᵍ.q.94.4.5.6.o.
15 Ius naturale dicitur dupliciter, scilicet quod ex natura sua absolutè est alteri adæquatum, & vt eo aliquid consequitur. Primum cõuenit omni animali, secundum autem soli homini, & est ius gentium. 12ᵍ.q.95.4.1ᵐ.& 22ᵍ.q.57.3.o.
16 Aliquid dicitur de iure naturali dupliciter, scilicet ad quod natura inclinat, & cuius contrarium, natura non induxit. 12ᵍ.q.94.5.3ᵐ.
17 Ius positiuum duplex, scilicet ius gentium, & ius ciuile, primum deriuatur à lege naturali, vt conclusio, secundum verò, per modum determinationis, 12ᵍ.q.95.4.c.1ᵐ.
18 Ius dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, idest, æqualium, & secundum quid, idest, inæqualium, & hoc est triplex, scilicet dominatiuum, paternum, & œconomicum 22ᵍ.q.56.4.o.& q.58.7.3ᵐ.

1 IVstitia dicitur dupliciter, scilicet propriè, idest, virtus, quæ est rectitudo actus, & metaphoricè, idest, rectitudo ordinis in partibus hominis. 12ᵍ.q.21.3.c.fi.q.46.7.2ᵐ.& q.55.4.4ᵐ.q.100.2.2ᵐ.& q.113.1.c.& 22ᵍ.q.30.1.2ᵐ.q.58.2.o.& q.106.3.c.
2 Iustitia duplex, scilicet generalis ordinans ad bonum commune, & iustitia particularis, ad personas singulares. 12ᵍ.q.60.3.o.q.113.1.c.& 22ᵍ.q.33.1.1ᵐ.q.58.5.6.7.o.& 12.c.& q.59.1.o.& q.61.1.c.q.79.1.c.& q.81.8.1ᵐ.& q.102.1.3ᵐ.
3 Iustitia dicitur generalis dupliciter, scilicet causaliter, & per prædicationem, prima est iustitia legalis, differens realiter à qualibet alia virtute, secunda est virtus in communi, vt imperata à iustitia legali differens ab aliis virtutibus, secundum rationem tantum. 12ᵍ.q.60.3.2ᵐ.& 7.& 22ᵍ.q.58.6.o.& 7.c.& q.79.2.1ᵐ.
4 Iustitia duplex, scilicet ciuilis, idest, acquisita, & iustitia infusa: prima potest esse sine gratia, non autem secunda. 12ᵍ.q.10.12.c.
5 Iustitia est habitus, secundum quem aliquis constanti, & perpetua voluntate ius suum vnicuique tribuit. 22ᵍ.q.58.3.o.
6 Iustitia est virtus. 22ᵍ.q.58.3.o.
7 Iustitia quandoque vocatur veritas, quia est rectitudo impressa voluntati à rectitudine rationis, quæ dicitur veritas. 22ᵍ.q.58.4.1ᵐ.
7 Iustitia non est rectitudo essentialiter, sed causaliter tantũ. 22ᵍ.q.58.1.2ᵐ.
9 Iustitia in quadam æqualitate consistit. 12ᵍ.q.114.1.c.& 22ᵍ.q.57.1.c.3ᵐ.q.62.2.c.& q.122.1.c.& 3ᵃ.q.85.3.c.
10 Iustitia est perpetua ex parte obiecti, non autem ex parte actus. 22ᵍ.qu.58.1.3ᵐ.& 4ᵐ.
11 Iustitia propriè est semper ad alterum suppositum, sed metaphoricè est ad se, secundum diuersas partes. 22ᵍ.q.57.2.c.& 4.o.q.58.1.2.8.c.3ᵐ.& 9.c.& q.59.1.c.& 3.2ᵐ.q.67.3.c.q.106.3.1ᵐ.& q.122.1.c.
12 Iustitia legalis, inquantum respicit bonum commune, vt proprium obiectum: est virtus specialis secundum suam essentiam, & sic est in principe principaliter, & quasi architectonicè, sed in subditis est secundariò, & quasi ministratiuè: sed est generalis causaliter, & secundum virtutem suam, inquantum ordinat actus omnium virtutum ad bonũ commune. 22ᵍ.q.58.6.c.& q.60.1.4ᵐ.
13 Vindicta quæ fit auctoritate publicæ potestatis, secundum sententiam iudicij, pertinet ad iustitiam commutatiuam, sed quam quis facit proprio motu, non tamen contra legem, vel quam requirit à iudice, pertinet ad vindicatiuam virtutem iustitiæ adiunctam. 22ᵍ.q.80.1ᵐ.
14 Virtutes autem adiunctæ seu annexæ iustitiæ, secundum Tullium sex, scilicet religio, pietas, gratia, vindicatio, obseruantia, & veritas, sed secundum Macrobium, sunt septem, scilicet duæ primæ prædictæ, innocentia, amicitia, concordia, affectus & humanitas, & secundum alios sunt quinque, scilicet, odedientia, disciplina, æquitas, fides, & veritas, & secundum Andronicum, sunt nouem, scilicet bona commutatio, legi positiua, eugnomosyna, eusebia, eucharistia, sanctitas liberalitas, benignitas, & vindicatiua, 12ᵍ.q.60.3.o.22ᵍ.q.80.o.& q.122.1.c.
15 Religio est potissima pars iustitiæ, secunda verò est pietas. 22ᵍ.q.122.1.c.
16 Iustitiæ correspondet donum pietatis. 22ᵍ.q.121.o.
17 Species iustitiæ particularis duplex, scilicet iustitia commutatiua, & iustitia distributiua. 1ᵃ.q.21.1.c.et 12ᵍ.q.60.3.3ᵐ.et 22ᵍ.q.61.1.o.
18 In pertinentibus ad iustitiam, omne superfluum dicitur lucrum, et omne minus dicitur damnum, quia iustitia prius fuit exercita et communius exercetur in voluntariis commutationibus, in quibus hæc propriè dicuntur. 22ᵍ.q.58.11.3ᵐ.
19 Materia iustitiæ particularis duplex, scilicet materia proxima, vt passiones, et operationes, et materia remota, scilicet res exteriores. 22ᵍ.q.58.8.c.et 9.2ᵐ.
20 Iustitia particularis, habet materiam specialem, scilicet operationes exteriores, quę sunt ad alterum. 12ᵍ.q.60.2.c.q.61.3.c.et q.101.2.c.et 22ᵍ.q.58.8.c.et 10.11.c.q.59.1.3ᵐ.et 3.c.et q.60.3.3ᵐ.et q.62.3.c.q.79.1.3.c.et 3ᵃ.q.85.3.1ᵐ.
21 Iustitia particularis, non est circa passiones animæ, sed iustitia legalis est circa eas, licet principalius sit circa operationes exteriores. 22ᵍ.q.58.9.o.
22 Materia iustitiæ, non est ille ad quem est iustitia: sed res quæ distribuuntur vel commutantur. 3ᵃ.q.85.3.1ᵐ.
23 Eadem est materia remota iustitiæ commutatiuæ, et iustitiæ distributiuæ, non autem materia propria. 22ᵍ.q.61.3.o.
24 Iustitia quò ad legem regulantem, est in ratione, vel in intellectu: sed quo ad imperium quo opera regulantur secundum legem, est in voluntate. 1ᵃ.q.21.2.1ᵐ.
25 Iustitia est in voluntate subiectiuè, 1ᵃ.q.21.1.1ᵐ.& 2.1ᵐ.& 12ᵍ.q.56.6.ca.q.57.1.c.q.61.2.c.q.66.1.4.c.q.85.3.c.& 22ᵍ.q.55.8.c.q.58.4.o.& 5.2ᵐ.& 8.1ᵐ.& 9.12.c.q.100.1.2ᵐ.& 3ᵃ.q.85.4.c.
26 Omnes partes iustitiæ, & omnia opposita earum, sunt subiectiuè in voluntate, 22ᵍ.q.100.1.2ᵐ.
27 Iustitia per redundantiam, est in qualibet potentia animæ imperando, non autem essentialiter, 22ᵍ.q.58.8.1ᵐ.
28 Iustitia & charitas sunt essentialiter in beatis, non autem patientia: sed tandum secundum fructum, 22ᵍ.q.136.1.1ᵐ.
29 Reddere vnicuique quod suum est, est proprius actus iustitiæ, nec conuenit alij virtuti, nisi inquantum coniungitur: iustitiæ, 1ᵃ.q.21.1.c.& 22ᵍ.q.58.11.o.& q.66.3.5.c.& q.101.3.c.
30 Facere bonum & declinare, à malo, sunt quasi partes integrales iustitię particularis, generalis, & legalis: sed diuersimodè, 12ᵍ.q.79.1.o.
31 Actus omnium virtutum pertinent ad iustitiam legalem: inquantum ordinat eos ad bonum commune, 12ᵍ.q.61.5.4ᵐ.& 22ᵍ.quæ.58 5.c.& q.101.1.3ᵐ.
32 Vsus rectæ rationis, maximè apparet in iustitia: & vsus indebitus, in vitiis oppositis iustitiæ. 22ᵍ.q.55.8.c.
33 Dare inæquali: æqualibus ex debito, est contra iustitiam, non autem dare sine debito, ex liberalitate. 1ᵃ.q.65.2.3ᵐ.
34 Sola iustitia inter alias virtutes, importat rationem debiti, 12ᵍ. quæstio.99.5.1ᵐ.
35 Virtus existens ad alterum, dupliciter deficit à ratione iustitiæ, ſ. deficiẽdo à ratione debiti: vel à ratione æqualis. 22ᵍ.q.80.c.
36 Modestia circa res exteriores, attendit solam moderationem: iustitiaverò attendit debitum. 22ᵍ.q.143.3ᵐ.
37 Pietas est ad patriam, vt ad principium nostri: iustitia verò legalis respicit bonum patriæ, secundum quod est bonum commune: ideo iustitia legalis magis habet quod si virtus generalis, quam pietas. 22ᵍ. quæst.101.3.3ᵐ.
38 Iustitia legalis mouet per imperium ad suum finem omnes aliàs virtutes morales. 22ᵍ.q.58.6.c.
39 Iustitia attendit debitum vnius hominis ad alium, cæteræ verò virtutes attendunt debitum inferiorum vitiorum ad rationem, 22ᵍ. q.100.2.2ᵐ.& 22ᵍ.q.67.1.c.
40 Iustitia est circa operationes ad alterum sub ratione debiti legalis: amicitia verò, sub ratione debiti moralis, vel beneficij gratuiti, 22ᵍ.quæſ.23.3.2ᵐ.
41 Iustitia post prudentiam, nobilior est omni alia virtute morali, deinde fortitudo, & post has temperantia. 12ᵍ.q.66.1.c.& 4.o.q.68.7.c.& 22ᵍ.q.58.12.o.q.123.12.o.& 141.8.o.& q.181.1.1ᵐ.
42 Iustitia & fortitudo sunt simpliciter digniores temperantia, quia de meliori bono sunt, scilicet communiori, sed est è conuerso secundũ quid quia temperantia est circa difficilius, & frequentius. 22ᵍ.q.141.8.o.& q.142.3.1.
43 Iustitia & temperantia, nunquam sumuntur in malo vt prudentia, quia important æqualitatem, & concupiscentiarum refrænationem, in quibus laus est virtutis, 22ᵍ.q.55.1.1ᵐ.
44 Originalis iustitia ex hoc, quod corpus subiiciebatur animæ: & potentiæ inferiores subiiciebantur rationi, & ratio subiiciebatur Deo, 1ᵃ. quæst.94.1.c & 2.4.c.qu.95.1.3.c.quæst.96.1.c.& 12ᵍ.qu.81.5.2ᵐ.& q.82.3.c.quæſ.85.3.5.c.q.89.3.c.& 22ᵍ.q.61.2.c.& q.163.c.& q.164.1.c.& 3ᵃ.q.27.3.c.
45 Originalis iustitia, erat iustitia naturalis, nõ quasi causata ex principiis naturæ: sed quasi propaganda cum natura, 1ᵃ.q.100.1.c.3.& 12ᵍ.quæst.81.2.cap.
46 Rectitudo voluntatis est quasi formale, in originali iustitia, rectitudo autem aliarum potentiarum, est quasi materiale eius, 1ᵃ.q.95.1.5ᵐ.
47 Originalis iustitia non poterat esse sine gratia gratum faciente, 1ᵃ.q.95.1.o.& q.100.2.1ᵐ.
48 Originalis iustitia prius erat in essentia animæ, quam in potentijs eius, 12ᵍ.q.83.2.2ᵐ.
49 Et prius erat in voluntate, quam in aliqua alia potentia, 12ᵍ.q.82.3.c.

50 Iustitia distributiua est in Deo, i.on autem iustitia commutatiua, 1ᵃ.quæstion.21.1.o.
51 Iustitia Dei, est veritas. 1ᵃ.q.22.2.o.
52 Iustitia Dei duplex, scilicet condecentia bonitatis eius, & retributio pro meritis. 1ᵃ.q.21.1.3ᵐ.
53 Iustitia Dei præsupponit rationem bonitatis eius, & dicit specialem actum communicationis, non autem bonitatis eius, nisi in generali, sed dicit perfectionem naturæ eius. 1ᵃ.q.21.1.4ᵐ.
54 Totus ordo iustitiæ Dei reducitur generaliter ad voluntatem Dei. 3ᵃ.q.46.2.3ᵐ.
55 Ordo vniuersi demonstrat iustitiam Dei, sicut ordo cuiuslibet multitudinis demonstrat iustitiam sui gubernantis. 1ᵃ.q.21.1.c.
56 Deus potest agere præter iustitiam, scilicet præmiando vltra meritum, et puniendo citra condignum, sed non potest agere contra iustitiam, de potentia ordinata. 12ᵍ.q.112.3.1ᵐ.
57 Hominis ad Deum, serui ad dominum, patris ad filium, non est iustitia, nisi secundum similitudinem. 12ᵍ.q.114.1.c.et 22ᵍ.q.57.4.c.q.58.7.3ᵐ.3ᵃ.q.85.3.c.2ᵐ.

1 IVstificatio nominatur à iustitia, vt dicit rectitudinem ordinis hominis ad Deum, et partium hominis inter se, non autem à iustitia particulari, vel legali, 12ᵍ.q.100.2.1ᵐ.et q.113.1.o.
2 *Iustificatio potius nominatur à iustitia, * quàm à charitate vel fide: quia fides & charitas dicunt ordinem specialem mentis humanæ ad Deum, secũdum intellectum vel effectum: sed iustitia importat generaliter totam rectitudinem ordinis. 12ᵍ.q.113.1.2ᵐ.
3 Iustificatio propriè est factio iustitiæ, quo ad habitum, vel est executio actus eius: sed impropriè est significatio, vel dispositio eius. 12ᵍ.quæstion.100.12.o.
4 Iustificatio impij est motus mentis, quo anima à Deo mouetur de statu peccati ad statum iustitiæ. 12ᵍ.q.113.1.5.6.c.
5 Iustificatio in fieri, dicit motum ad iustitiam, sed in facto esse, est effectus eius formalis. 12ᵍ.q.113.5.o.
6 Iustificatio fit in instanti. 12ᵍ.q.113.7.o.& 8.c.
7 Tota iustificatio impij originaliter cõsistit in infusione gratiæ: quia per eam, & per liberum arbitrium mouetur, & culpa remittitur. 12ᵍ.q.113.7.c.& 8.c.1ᵐ.
8 Iustificatio non quidem simpliciter, sed iustificatio impij, est idem quod remissio peccatorum. 12ᵍ.q.113.1.o.& 6.1ᵐ.
9 In iustificatione impij, infusio gratiæ & remissio culpæ, sunt vnus actus numero secundum substantiam, sed differunt secundum terminos, 12ᵍ.q.113.6.2ᵐ.
10 Vocatio dicit auxilium Dei mouentis interius, & excitantis mentem ad deferendum peccatum: ideò non est remissio peccatorum, nec est iustificatio, sed est causa eius. 12ᵍ.q.113.1.3ᵐ.
11 Iustificare impium est maius, quàm creare cælum, vel terram, ratione termini & repugnantiæ, sed est econuerso, ratione modi, 12ᵍ.q.113,9.o.& 3ᵃ.q.43.4.2ᵐ.
12 Iustificare est maius secundum quantitatem proportionis, quam glorificare, sed absolutè est econuerso, sicut gloria maior est quàm gratia. 12ᵍ.q.113.9.o.Baptismus, 70.Creatio, 47.Misericordia, 11.12.31.45.46. Pulchritudo, 11.
13 In iustificatione impij, remissio peccatorum prior est naturaliter infusione gratiæ, secundum ordinem causæ materialis, sed econuerso secundum alias tres causas. 12ᵍ.q. 113.8.o.4.d.17.q.1.art.4.q.1.o.q.2.art.5.q.1.2ᵐ.& Veri.q.28.7.o.
14 In iustificatione impij, motus fidei est primus. 12ᵍ.q.113.4.c.& 2.d.26.4.4ᵐ.& d.27.4.1ᵐ.& 3.d.30.5.3ᵐ.& 4.d.14.q.2.4.3ᵐ.& d.17.q.1.art.3.q.3.c.& Ro.3.lect.3.col.2.princ.& col.4.col.3.fi.Sanit.7.
15 In iustificatione prior est ordine naturę infusio gratiæ: secundò motus fidei in Deum: tertiò motus contra peccatum, quartò remissio culpæ, licet omnia sint in eodem instanti. 12ᵍ.q.113.8.o.3ᵃ.q.85.6.c.3ᵐ.& 1.d.2.L.4ᵐ.& 4.d.14.q.1.art.2.q.2.o.& d.17.q.1.art.5.q.2.o.& q.3.c.& Veri.q.28.2.10ᵐ.& 1.1ᵐ.6.o.
16 In iustificatione, motus liberi arbitrij in peccatum, est prior motu in eius Deum, ordine materiæ, secundum alias autem tres causas est econuerso, 12ᵍ.q.113.8.c.& 3ᵃ.q.85.6.c.2ᵐ.& 4.d.17.q.1.art.4.q.3.o.& Veri.q.28 8.c.
17 Motus liberi arbitrij contra peccatum in iustificatione, prior est infusione gratiæ, ordine materię: sed est econuerso, ordine formæ. 12ᵍ.q.113.8.o.& 4.d.17.q.1.art.4.q.2.o.& Veri.q.28.8.o.
18 Vnus & idem motus est, in quo gratia infunditur, qui est dispositio ad gratiam, secundum quod exit à libero arbitrio: & meritorius secundum quòd informatur gratia: & simile est in motu contritionis, in quo primo iustificatur impius, 2.d.5.q.2.1.c.
19 In iustificatione impij, sunt duo termini motus, scilicet terminus à quo id est, remissio culpæ, scilicet renouatio, & terminus ad quem, id est, infusio gratiæ. ad Titum 3.col.5.
2 Requisita, & infusio gratiæ, requiritur ad iustificationem, 12ᵍ.q.113.2.o.et 4.d.17.q.1.ar.3.quæſ.1.o.et Veri.quæstion.28.2.o.et 4.1ᵐ.et Ephe.5.lect.5.fin.
2 Requiritur etiam remissio culpæ, & nouitas vitæ per gratias. 12ᵍ.q.113.1.6.o.4.d.17.q.1.ar.3.q.5.o.& Opuſ.50.col.22 co.20.Gra.55.& c.121.174.&c.Prophetia, 41.Virtus.23.
In habentibus vsum rationis, præparatio qua homo facit quod in se est, requiritur ad iustificationem, non autem in carentibus vsu rationis. 4.d.17.q.1.ar.2.q.1.o.& d.20.art.1.q.1.c.& quol.5.2.fin.& quol.66.1ᵐ.
4 Hæc præparatio, est per efficacem displicentiam peccati, et per affectũ feruens desiderium ad Deum: ideò sequitur infusio gratiæ et iustificatio. 4.d.17.q.1.ar.2.q.2.o.et q.2.art.5.q.1.c.
5 Non oportet semper quòd hæc praparatio, tempore iustificationem præcedat, quia vnus actus humanus à principio potest esse sufficienter intensus. 4.d.17.q.1.art.2.c.1ᵐ.
6 In habentibus vsum rationis, requiritur ad iustificationem, motus liberi arbitrij consentientis, non autem causantis. 12ᵍ.qu.113.3.o.et 4.5.6.c.et 3ᵃ.q.86.6.1ᵐ.et 2.d.27.2.7ᵐ.et 4.d.17.q.1.art.3.q.2.o.et Veri.q.28.3.o.et 4.c.10.4.lect.2.col.2.et Ephe.5.lect.5.fi.
Ad iustificationem impij requiritur duplex motus liberi arbitrij, scilicet detestatio peccati, et desiderium iustitiæ Dei, 12ᵍ.q.113.5.o.et 7.1ᵐ.et 2ᵐ.et 3ᵃ.q.86.2.c.et 4.d.17.q.1.ar. 3.q.4.o.et contra 3.col.158.et Veri.q 28.5.o.
7 Ad eam requiruntur quatuor, scilicet infusio gratiæ, motus liberi arbitrij per fidem in Deum, detestatio peccati, remissio culpæ. 12ᵍ.q.1.3.6.o.et 3ᵃ.q.86.6.1ᵐ.et 2ᵐ.q.88.2.c.et 4.d.17.q.1.ar.3.q.5.c.et contra 4.co.72.et Io.fi.et Ephe.5.lect.5.fi.
8 Requiritur etiam motus fidei, et concurrit charitas, timor, et humilitas. 12ᵍ.q.113.4.o. et 3ᵃ.q.86.6.1ᵐ.et 3ᵐ.2.d.26.4.4ᵐ.3.d.30.5.3ᵐ.et 4.d.17.q.1.art.3.q.3.o.et Veri.q.28.4.o.
9 Timor filialis, requiritur ad eam substantialiter: timor verò seruilis, requiritur ad eam, vt dispositio præuia. Veri.28.4.3ᵐ.
10 Actus misericordiæ operatur contra peccatum dupliciter, scilicet vel per modum satisfactionis: vel per modum præparationis: primo modo actus misericordiæ sequitur iustificationem, secundo verò modo præcedit eam, vel concurrit cum aliis virtutibus requisitis. 12ᵍ.quæſ.113.4.1ᵐ.
11 Deus est principalis causa iustificationis. Passio Christi, est causa meritoria. Sacramenta Ecclesiæ, sunt causa instrumentalis: fides verò, est coniungens instrumentum causæ principali. 3ᵃ.q.64.3.c.et 4.d.1.q.1.art.4.q.1.c.fi.q.3.o.et Veri.q.28.4.c.et q.29.4.1ᵐ.et 2ᵐ.Baptismus, 16.19.161.Gra.121.Lex, 104.Misericordia, 11.12.31.45.Pœnitentia, 11.Sacramen.133.Saluari, 11.Sanit.7.
12 In iustificando Deus non indiget instrumentis, ex parte sua, sed propter congruitatem ex parte hominis iustificandi vtitur sacramentis, vt instrumentis, 4.d.1.q.1.art.4.q.1.c.fi.et Veri.q.27.4.16ᵐ.
13 Non est inquirenda ratio, quare Deus aliquos iustificet, et liberet à peccato, et alios relinquat in peccatis. 10.q.23.7.c.2ᵐ.et 12ᵍ.q.98.4.2ᵐ.et q.106.2.3ᵐ.et contra 3.c.et 161.et Ro.9.lect.3.co.8.9.
15 Deus et Christus secundum quod homo iustificant nos dupliciter, scilicet per operationem eorum in nos, et econuerso. Veri.q.29.4.9ᵐ.
16 Christus vt homo, est causa meritoria, sed vt Deus, est causa principalis nostræ iustificationis, 4.d.1.quæst.1.art.4. quæst.3.1ᵐ.et Veri. quæst.29.4ᵐ.& 2ᵐ.
17 Resurrectio Christi, est causa instrumentalis, et exemplaris resurrectionis animarum, ſ. iustificando eas, 3ᵃ.q.56.2.o.qu.62.5.1ᵐ.et 4.d.43.art.2.q.1.q.2.et Opuſ.3.col.247.249.Christus, 55.
18 Resurrectio Christi, est causa iustificationis, quantum ad terminum ad quem, sacraméta verò et passio Christi, quantum ad terminum à quo, 3ᵃ.q.56.2.4ᵐ.q.59.2.3ᵐ.q.62.5.3ᵐ.et 3.d.19.art.1.q.1.3ᵐ.et art.3.q.2.3ᵐ.et 4.d.1.q.1.art.4.q.3.2ᵐ.q.19.q.1.art.1.q.1.3ᵐ.et art.3.q.2.3ᵐ.et Veri.q.29.4.1ᵐ.et Opuſ.3.col.247.et Rom.4.fi.
19 Iustificatio appropriatur attributo misericordię Dei, sicut reuelatio furorum, sapientiæ eius, 1ᵃ.q.45.6.3ᵐ.& 4.d.17.q.1.art.1.q.4.o.
20 Iustificatio manifestat iustitiam Dei, sicut causam exemplarem, misericordiam verò, vt causam efficientem, sed bonitas creaturæ manifestat bonitatem Dei vtroque modo, 1ᵃ.qu. 45.6.3ᵐ.& 4.d.17.quæ.1.art.1.q.4.2ᵐ.
21 Iustificari dicitur tripliciter, ſ. quo ad reputationem, executionem, & causam, sed opera legis iustificabant primò modo & secundò: non autem tertiò modo, 12ᵍ.q.100.12.c.3.d.40.3.o.& Rom.2.lec.3.co.1.& co.3.lect.2.fi.& Gal.2.lect.4.col.1.fi.col.& 3.lect.4.o.
22 Oppositum videtur dicere quo ad opera legis, 3ᵃ.q.62.6.3ᵐ. q.70.1.4.o.
23 Omnia præcepta veteris legis iustificabant disponendo, & figurando, nõ autem causando habitum: sed actum iustitiæ, 12ᵍ.q.98.4.c.fi.& 2ᵐ.& q.100.12.o.& 3.d.40.3.o.
24 Præcepta ceremonialia non iustificabant, nisi ex obedientia & deuotione, i.non continebant iustitiam: nisi in generali. Moralia verò iustificabant in speciali: secundum generalem iustitiam. Iudicialia autem in speciali, secundum specialem iustitiam. Sed præcepta legis humanæ, secundum iustitiam acquisitam iustificant, 12ᵍ.q.98.1.o.& q.112.o. qu.103.2.o.& 3.q.40.3.o.
25 Lex noua continet duo, ſc. gratiam principaliter & documenta & præcepta secundariò. Ratione primi iustificat, non autem ratione secundi, 12ᵍ.q.106.2.o.
1 Iusti sunt nobilissimæ partes vniuersi: ideo omnia bona, & peccata sua & aliorum, prosunt eis, 1ᵃ.q.23.7.c.fi.
2 Deus specialiter dicitur Deus iustorum tripliciter, sci. ex speciali cura, cultu, & præmio, 1ᵃ.q.257.c.
3 Deus nihil permittit euenire, quod finaliter impediat salutem iustorum, 1ᵃ.q.22.2.4ᵐ.

L

1 LAbor manualis, siue corporalis, vel mœchanicus, prohibetur ad litteram, tertio præcepto decalogi, vt præcepto speciali, sed mysticè quo ad cessationem à peccatis, vt præcepto generali, 22ᵍ.q.122.4.1ᵐ.& 3ᵐ.& q.187.3.c.
2 Labor manualis ordinatur ad quatuor, ſ. ad victum, ad ocium vitandum contra concupiscentias, & eleemosynas, 22ᵍ.q.187.3.c.
3 Labor manualis est vtilis ad tria, ſ. contra furtum, contra cupiditatem boni alieni, & contra turpia negotia pro victu, 22ᵍ.q.187.3.c.
Lachrymæ causantur ex tristitia, & aliquando ex affectus teneritate, præcipuè cum consideratur delectabile ex tristabili, vt ex deuotione, 22ᵍ. q.82.4.3ᵐ.
Lamech non euasit reatum homicidij, occidens hominem quem credidit bestiam: quia non adhibuit diligentiam, 22ᵍ.q.64.8.1ᵐ.
Lamina aurea, inuenta est super pectus gentilis mortui de fide eius, & dicentis, Christus nascetur ex virgine, & ego credo in eum. O sol, sub Helenæ, & Constantini temporibus, iterum me videbis, 22ᵍ.q.2.7.3ᵐ.
Latere quærit concupiscentia, propter turpitudinem, ira verò manifestius operatur, propter impedimentum rationis, & amplificationem cordis, 12ᵍ.q.48.3.2ᵐ.& 22ᵍ.q.156.4.c.
Latitudo est dimensio magnitudinis corporalis, 12ᵍ.q.33.1.c.
1 LAtria exhibita vero Deo, & exhibita idolo, non dicitur vniuocè, 22ᵍ.q.94.1.2ᵐ.

2 Latria dicitur tripliciter, scilicet res exhibita ad cultum Dei, actus, et habitus, et sic tertio modo, est virtus. Cuius nomina sunt quatuor, scilicet theosebia vel eusebia, pietas, religio, et latria, 22ᵍ.q.81.1.3ᵐ.et 4ᵐ. et q.94.1.2ᵐ.
3 Latria est specialis virtus, inquantum habet specialem rationem obiecti et actus, sed est virtus generalis inquantum actibus aliarum vrtutum materialiter vtitur ad suum actum, ad quem multæ virtutes, scilicet fides, charitas, et aliæ præexiguntur, 22ᵍ.q.81.3.4.o.et 8.1ᵐ.qu.83.15.c. et q.186.1.2ᵐ.
4 Latria non est virtus theologica, quia non habet Deum pro obiecto, sed habet eum tantum pro fine, ideò est virtus moralis, et reducitur ad virtutes cardinales. 22ᵍ.q.81.5.o.et q.92.1.c.
5 Latria reducitur ad iustitiam, non quidem sicut species ad genus, sed sicut virtus annexa virtuti principali, 22ᵍ.q.80.o.
6 Actus latriæ præcipitur primo præcepto decalogi. 12ª.q.100.4.1ᵐ.
8 Latria est quædam protestatio fidei. 12ᵍ.q.100.4.1ᵐ.et 22ᵍ.q.81.3.b.et 2ᵐ. et q.94.1.1ᵐ.et q.97.3.1ᵐ.q.100.1.1ᵐ.et q.101.3.1ᵐ.
8 Offerre sacrificia, vel orare, vel protestatio, et huiusmodi, eliciuntur à sola latria, cuius propriè sunt actus: licet imperentur à fide, et charitate. 22ᵍ.q.81.5.1ᵐ.q.82.2.1ᵐ.et q.85.3.o.et q.88.5.1ᵐ.
1 Dicitur quandoque bonus latro, non quidem propriè et simpliciter, sed metaphoricè vel quasi transumpciuè. 12ᵍ.q. 55.3.1ᵐ.q.92.1.c.fi.et 22ᵍ.q.45.1.1ᵐ.et q.47.1.3.c.et q.92.1.1ᵐ.
2 Christus voluit crucifigi, inter duos latrones, quadruplici ratione: scilicet primò, quia sicut pro nobis maledictum crucis factus est Christus sic pro omnium salute inter noxios, quasi noxius crucifigitur, secundum Hyeronimum. Secundò vt in ipsa patibuli specie, deuitaretur illa quæ in iudicio ipsius, omnium hominum facienda est discretio, secundum Leonem Papam, tertio duo latrones leuæ ac dextræ affigun tur, omnem humani generis diuersitatem vocari ad sacramentum passionis Domini ostendentes secundum Hilarium: quartò, quia latrones qui cum Domino crucifixi sunt, significant eos, qui sub fide et cõfessione Christi, vel agone martyrij, vel quælibet arctioris disciplinæ instituta subeunt secundum Bedam. 3ª.q.46.11.o.
1 Laurentius Diaconus existens, baptizabat in necessitate tantùm. 3ª. quæstion.67.1.3ᵐ.
2 Laurentius & Vincentius, & aliqui alij sancti, habuerunt passionem magis dolorosam, quàm Christus quo ad diuturnitatem vel acerbitatem vel aliquid huiusmodi: non autem simpliciter, 3ª.q.46.6.1ᵐ.
1 Laus dependet essentialiter à voluntate adhærente bono, non autem à potentialitate peccandi, sed est signum eius, 22ᵍ.q.81.61.1ᵐ.
2 Aliquid est laudabile inferiori quod est vituperabile superiori, & econuerso. 12ᵍ.q.94.3.3ᵐ.
Laudare hominem, ad consolationem, vel ad profectum eius, cum cæteris circunstantiis debitis est actus virtutis amicitiæ; aliter autem est peccatum adulationis, 22ᵍ.q.115.1.1ᵐ.& 2.o.
4 Deus secundum essentiam maior est omni laude: ideò debetur ei reuerentia, & honor latriæ, laus autem, effectus eius. 22ᵍ.q.91.1.1ᵐ.
5 Deus est ore laudandus, non vt ei aliquid manifestetur sicut aliis, sed vt nos & alios excitemus in Deum, & vt retrahantur ab eius offensis, 22ᵍ.q.91.1.o.& 3.c.
6 Ocium tollitur per meditationes diuinorum eloquiorum, scilicet sacrarum scripturarum, & per laudes diuinas: quia secundum glosam non est ociosus, qui verbo Dei tantum studet, nec pluris est qui extra operatur, quàm qui studium cognoscendæ veritatis exercet. 22ᵍ.quæst. 87.3.c.fi.
Lazarus resuscitatus iterum mortuus est, 3ª.q.53.3.c.1ᵐ.& q.55.2.3ᵐ.& quæstion.56.1.c.
1 Legislator magis considerat actus exteriores, quàm interiores, 12ᵍ.quæ. 100.9.c.
2 Voluntas principis, vel legislatoris, vt regulata ratione, habet vigorem legis. Alioquin esset magis iniquitas quàm lex, 12ᵍ.q.90.1.3ᵐ.& q.92. 1.4ᵐ.q.93.3.2ᵐ.& 22ᵍ.q.60.5.1ᵐ.
3 Intentio legislatoris est facere ciues bonos, inducendo eos ad virtutes per assuefactionem bonorum operum. 12ᵍ.q.92.1.o.& qu.96.2.2ᵐ.& q.107.2.c.& 22ᵍ.q.122.1.1ᵐ.
4 Intentio cuiuslibet legislatoris ordinatur primò & principaliter ad bonum commune: secundò autem ad ordinem iustitiæ & virtutis, quo conseruatur, & peruenitur ad primum. 12ᵍ.q.100.8.c.
5 Legislator intendit bonum commune, ideò non præcipit actus particulares vnius: nisi vt ordinantur ad alterum. 12ᵍ.q.90.2.4.c.q.98.6.2ᵐ.& 3ᵐ.& q.100.2.8.c.
1 Legispositiua est idem quod virtus regnatiua, id est, principalis species prudentiæ, quæ conuenit regi. 22ᵍ.q.50.1.3ᵐ.4.2.b.& 1ᵐ.& 3.b.
2 Legispositiua & eugnomosyna, idest, bona sententia siue consilium, tribuuntur prudentiæ, secundum directionem, & attribuuntur iustitiæ, secundum executionem. 22ᵍ.q.80.4ᵐ.
3 Lex non potest dari, nisi populo: ideò legispositiua est pars politicæ, & non œconomicæ, nec monasticæ. 12ᵍ.q.98.6.2ᵐ.& 3ᵐ.q.101.3.c.& 3ª. q.70.2.2ᵐ.
Lenia est idem quod patientia, & est pars annexa fortitudini, 22ᵍ.quæstio. 128.6ᵐ.

1 LEpra non mundabatur, per ritum & ceremonias legis: nisi quandoque miraculosè, scilicet quando sacerdos decipiebatur in iudicãdo 12ᵍ.q.102.5.7ᵐ.& q.103.2.3ᵐ.
2 Expositio literalis, & figuralis lepræ, in hominibus, domibus, & vestibus. 12ᵍ.q.102.5.4ᵐ.& q.107.2.4ᵐ.
3 Leprosus non debet promoueri ad sacerdotium, nec celebrare missam in publico, propter horrorem, sed celebrare potest secretò, nisi sit periculum, 3ª.q.82.10.3ᵐ.
4 Aliquis remouetur ab administratione Ecclesiæ, propter vitium lepræ, quia ineptus est. 22ᵍ.q.108.4.3ᵐ.
1 LEx dicitur à ligando, quia obligat, vel dicitur à legendo secundum Isidorum, quia scripta est. 12ᵍ.q.90.1.c.& 4.2ᵐ.& 3ᵐ.
2 Quælibet inclinatio ex aliqua lege, potest dici lex participatiuè non autem essentialiter, 12ᵍ.q.90.5.1ᵐ.& q.91.6.c.
3 Lex est regula & mensura actuum agendorum, vel omittendorum, 12ᵍ. q.90.1.o.& 2.4.c.& q.91.2.c.& q.93.3.c.& quæ 95.4.c.fi.& quæſ.96.5. c.& q.97.1.c.
4 Lex de sui ratione, habet quòd sit regula actuum agendorum, & quòd habeat vim coactiuam. 12ᵍ.q.90.3.c.q.96.5.c.& 22ᵍ.q.67.1.c.
5 Lex est aliquid rationis, scilicet propositiones vniuersales rationis practicæ, consideratæ actu vel habitu. 12ᵍ.q.90.1.c.& q.91.1.c.q.92.1.c.& q.94.1.c.
6 Lex non est aliud nisi dictamen rationis practicæ. 12ᵍ.q.91.1.3.c.q.92.1.c. 4ᵐ.& 2.c.& q.97.1.c.
7 Lex est quædam rationis ordinatio ad bouum commune, ab eo qui curam communitatis habet promulgata. 12ᵍ.q.96.2.c.
8 Lex maximè respicit ordinem ad beatitudinem, & propriè ad fœlicitatem communem. Ibid.
9 Nullum præceptum habet vim legis, nisi secundum ordinem ad bonum commune, ad quod omnis lex ordinatur, vt ad finem. 12ᵍ.q.90.2.o.& 3.c.& q.91.5.c.& 6.3ᵐ.& q.92.1.c.& q.93.1.1ᵐ.& q.95.3.4.c.& q.96.1. 3.4.6.c.& qu.97.1.c.& q.100.2.c.& 11.3ᵐ.& 22.q.58.5.c.& 3ª.quæstio. 70.2.2ᵐ.
10 Lex importat ordinem ad finem actiuè, non autem passiuè, nisi per accidens: scilicet quando legislator habet finem extra se. 12ᵍ.q.91.1.3ᵐ.
11 Lex non imponitur ab aliquo domino, nisi subditis eius, ideò præcepta cuiuslibet legis, præsupponunt subiectionem recipientis legem ad dantem legem. 22ᵍ.q.16.1.c.& q.22.1.c.
12 Non omnia contenta sub lege, obligant ad mortale, quia non omnia traduntur per modum præcepti, sed aliqua per modum ordinationis & statuti, & obligant ad certam pœnam. 22ᵍ.q.186.9.2ᵐ.
13 Vsus venereorum, ordinatur ad bonum commune, ideò subiacet legi, quia bona communia cadunt sub lege. 22.q.154.2.c.fi.& 9.3ᵐ.
14 Lex quintuplex, scilicet lex æterna, naturalis, diuina, humana, & fomes peccati. 12ᵍ.q.91.o.
15 Lex est in aliquo dupliciter, s. essentialiter et vt in regulante: participatiuè, vt in regulato: primò modo est in ratione secundo modo, est in omni quod ex aliqua lege in aliquid inclinatur. 12ᵍ.q.90.1.1ᵐ.et 3.1ᵐ. et q.91.2.6.c.
16 Homo dupliciter inclinatur ad obseruantiam legis, s. interius per amorem vt boni: et exterius per pœnas, vt mali, 12ᵍ.q.92.1.2ᵐ.q.95.1.c. qu. 98.6.c.q.107.1.2ᵐ.et 22ᵍ.q.108.1.3ᵐ.et 3.c.
17 Diuersæ leges, diuersis imponuntur, 12ᵍ.q.91.5.1ᵐ.et 6.c.q.96.2.c.q.100. 2.c.q.104.3.2ᵐ.et q.107.1.c.
18 Iustus dupliciter non est sub lege, s. coactiuè, et quantum ad opera spiritus sancti, 12ᵍ.q.93.6.1ᵐ.et q.96.5.o.
19 Actus legis quadruplex, sc. imperare seu præcipere, vetare seu prohibere, permittere, et punire: non autem consulere, nec præmiare. quia conueniunt etiam personis priuatis, 12ᵍ.q 92.2.o.
20 Proprius effectus legis est, inducere subditos ad propriam eorum virtutem: ideo lex facit bonos, vel simpliciter: vel bonos secũdum quid, 12ᵍ.q.92.1.o.et 2.4ᵐ.
21 Quælibet lex inducit ad obseruantiam præceptorum, per pœnas, et per præmia danda: vel per Deum, vt lex diuina: vel per homines, vt lex humana, 12ᵍ.q.99.6.o.
22 Omnis lex tendit ad amicitiam, vel hominum ad inuicem: vel hominũ ad Deum, 12ᵍ.q.99.1.2ᵐ.& 2.c.
23* Lex naturalis, est participatio legis æternę: & impressio diuini luminis in creatura rationali: quia inclinatur ad debitum actum & finem, 12ᵍ. q.91.2.o.q.96.2.1ᵐ.& q.97.1.1ᵐ.
24 Lex naturlis non est habitus propriè & essentialiter, s. quo quis operatur, sed impropriè, idest, quod habitu tenetur, 12ᵍ.q.94.1.o.
25 Omnes inclinationes partium humanæ naturæ, vt concupiscibilis & irascibilis secundum quod regulantur ratione, pertinent ad legem naturalem, 12ᵍ.q.94.2.2ᵐ.& 4.3ᵐ.& 22ᵍ.q.108.2.c.
26 Ordo præceptorum legis naturæ, est secundum ordinem inclinationũ naturalium, scilicet primo secundum naturam substantiæ secundo secundum naturam animalis: tertiò secundum naturam hominis, 12ᵍ. q.49.2.c.
27 Ad præcepta legis naturæ pertinent omnia, quæ ratio practica, naturaliter apprehendit esse bona humana, s. omnia ad quæ homo habet naturalem inclinationem, 12ᵍ.q.94.2.3.c.& 4.c.3ᵐ.
28 Lex naturalis est eadem, apud omnes, quo ad prima principia communia, secundum rectitudinem & notitiam, non autem quo ad alia, 12ᵍ. q.94.4.o.
29 Lex naturæ est vna omnium, quia præcepta eius sunt communia: ideo conueniunt tam imperfectis quam perfectis, sed lex diuina non est vna, quia præcepta eius sunt particularia, 12ᵍ.q.91.5.3ᵐ.
30 Omnes actus virtutum, inquantum sunt virtuosi, sunt de lege naturæ: non autem omnes, secundum species suas, 12ᵍ.q.94.3.o.
31 Lex naturalis non potest dici irrationabilibus, non secundum similitudinem. 12ᵍ.q.91.2.3ᵐ.
32 Aliquid deriuatur à lege naturæ dupliciter, s. vt conclusio, & vt determinatio, legis humanæ, 12ᵍ.q.95.2.o.& q.99.3.2ᵐ.
33 Lex naturalis potest mutari per legem diuinam & humanam, addendo & subtrahendo conclusiones: sed raro, & in aliquo particulari: non autem prima principia eius, 12ᵍ.q.94.4.c.2ᵐ.& 5.o.& q.97.1.1ᵐ.
34 Lex Dei scripta corrigit legem naturæ, supplendo: vel vt corrupta erat in cordibus aliquorum, 12ᵍ.q.94.5.1ᵐ.& 3ª.q.61.3.2ᵐ.
35 Lex naturalis non potest deleri de corde alicuius quo ad prima principia; & in vniuersali: sed tantum in particulari, vel quo ad conclusiones, 12ᵍ.q.94.6.o.& q.99.2.2ᵐ.
36 Lex naturę fuit offuscata in gentilibus, quo ad multa, 12ᵍ.qu.94.4.5.6.c. q.98.6.c.1ᵐ.q.99.2.2ᵐ.q.100.5.1ᵐ.& 22ᵍ.q.22.1.1ᵐ.q.154.1.1ᵐ.& 3.qu. 60.5.3ᵐ.q.61.3.2ᵐ.& q.70.2.1ᵐ.
37 Lex naturæ, sic corrupta fuit apud Germanos, quod latrocinium non reputarent peccatum, 12ᵍ.q.94.4.6.c.
38 Lex æterna, est ratio seu conceptus gubernationis rerum, in Deo, 12ᵍ.q. 91.1.o.& q.93.1.o.& 3.4.c.& 5.3ᵐ.

39 Lex æterna secundum essentiam, est nota beatis tantum, sed in suis effectibus, nota est omni creaturæ rationali. 12ᵍ.q. 19.4.3ᵐ.& 5.6.o.& qu. 93.2.o.
40 Lex æterna comparatur ad ordinem rationis, sicut ars ad artificiatum: ideò eiusdem rationis est aliquid esse contra vtrumque. 12ᵍ.q.71.2.4ᵐ
41 Omnis lex inquantum iusta est, deriuatur à lege æterna. 12ᵍ.q.93.3.o.
42 Omnia regulantur lege æterna, & participant eam, inquantum ex ea inclinantur in proprios actus & fines. 12ᵍ.q.91.2.
43 Aliquid subditur legi æternæ dupliciter, scilicet secundum cognitionem, vt creatura rationalis tantum: vel per aliquod principium interius, vt omnis creatura, 12ᵍ.q.91.2.c.3ᵐ.& q.93.5.6.c.
44 Omnia creata subduntur legi æternæ: non autem ea quæ pertinent ad essentiam Dei, 12ᵍ.q.91.2.& q.93.4.5.6.o.
45 Voluntas Dei secundum se, non subditur legi æternæ, nec gubernationi Dei, sed tantum secundum volita creata, 12ᵍ.q.93.4.1ᵐ.
46 Filius Dei secundum humanitatem, legi æternę subditur, sed secundum deitatem, est ipsa lex æterna, per appropriationem, 12ᵍ.q.93.1.2ᵐ.& 4.2ᵐ.& 6.1ᵐ.
47 Beati & damnati, subduntur legi æternæ, per quam meruerunt, et conseruantur in beatitudine. vel miseria. 12ᵍ.q.93.6.3ᵐ.
48 Boni perfectius subduntur legi æternæ quàm mali, quantum ad cognitionem, et inclinationem ad bonum, sed secundum passionem est econuerso, 12ᵍ.q.93.6.c.
49 Prudentia carnis, subditur legi æternæ, secundum passionem, non autem secundum actionem. 12ᵍ.q.93.6.2ᵐ.
50 Irrationalia, defectus, et omnia contingentia omnium naturalium subduntur legi æternæ, non autem legi humanæ. 12ᵍ.q.93.5.o.et 12ᵍ.quæstion.93.6.c.
51 Lex diuina est necessaria, præter legem naturalem et humanam, 1ª.qu.1. 10.et 12ᵍ.q.91.4.o.et 3ª.q.60.5.3ᵐ.
52 Lex diuina est participatio legis æternæ, in ordine ad finem supernaturalem, sicut lex naturalis, ad finem naturalem. 12ᵍ.q.91.4.c.1ᵐ.
53 Sicut gratia præsupponit naturam, sic lex diuina præsupponit legem naturalem, 12ᵍ.q.99.2.1ᵐ.
54 Ea quæ sunt necessaria ad salutem, cadunt sub præceptis diuinæ legis. 12ᵍ.q.2.2.c.et q.140.2.c.
55 In lege Dei aliqua præcipiuntur, quia bona sunt, et aliqua econuerso: et aliqua prohibentur, quia mala sunt, et aliqua econuerso. 22ᵍ.quæstio. 57.2.3ᵐ.
56 Finis legis diuinæ est beatitudo æterna, humanæ verò, est temporalis tranquilitas ciuitatis, 12ᵍ.q.98.1.c.& 100.2.5.c.
57 Lex diuina principaliter intẽdit amicitiam hominum ad Deum, sed lex humana: hominum adinuicem. 12ᵍ.q.99.2.3.c.& q.100.2.5.c.
58 Lex diuina principaliter ordinat homines ad Deum: sed ordinat homines adinuicem, secundum quod conuenit ordini, ad Deum, humana verò econuerso. 12ᵍ.q.99.3.4.c.& 110.2.5.c.
59 Lex diuina sufficienter ordinat ad omnem actum virtutis, non autem lex humana. 12ᵍ.q.100.2.o.& 22ᵍ.q.140.2.c.
60 Lex humana proponit præcepta tantum de actibus iustitiæ, vel aliarum virtutum, sub ratione iustitiæ, diuina verò de actibus omnium virtutum, vel obligando, vel consulendo, 12ᵍ.q.100.2.o.
61 Lex diuina se extendit ad actus interiores, & exteriores, sed lex humana tantum ad actus exteriores. 12ᵍ.q.91.4.c.& q.98.1.c.& q.100.2.9.c.
62 Lex diuina prohibet & punit omnia peccata, non autem lex humana, 12ᵍ.q.91.4.c.fi.q.93.3.3ᵐ.& q.96.2.o.& 3.1ᵐ.q.98.1.c.& 22ᵍ.q.69.2.1ᵐ. q.77.1.1ᵐ.& q.78.1.4ᵐ.
63 Leges humanæ antiquæ, continent quædam fabulosa & falsa, non autẽ lex diuina. 12ᵍ.q.99.3.c.
64 Lex diuina distinguitur in legem veterem, & legem nouam, non sicut in species omninò diuersas: sed sicut in imperfectum & perfectum in eadem specie. 12ᵍ.q.91.5.o.& q.107.1.o.
65 Lex vetus est æterna, quo ad moralia, & quo ad veritatem quam figurabant cerimonialia, non autem aliter. 12ᵍ.q.103.3.1ᵐ.
66 *Lex vetus cõuenienter data est tempore Moysis, *primò quidem contra malos, ad comprimendam eorum duritiam, & superbiam, & in eo quod scire se & posse putabant, quod non valebant: secundò verò ad bonorum auxilium, quo facilius & securius ad spiritualia nutrirentur. 12ᵍ.q.98.6.o.& 3ª.q.70.2.2ᵐ.
67 Lex vetus differt à lege naturali, non vt ab ea penitus aliena, sed vt aliquid ei superaddens. 12ᵍ.q.89.2.1ᵐ.
68 *Lex vetus erat bona, quia consonabat rationi, reprimendo concupiscentias, sed erat imperfecta: * quia non poterat sufficienter ad finem inducere. 12ᵍ.q.98.1.c.& 2.1ᵐ.
69 Lex vetus prohibebat omnia peccata. 12ᵍ.q.98.1.c.
70 * Lex vetus non conferebat gratiam, quia hoc Christo reseruabatur. 12ᵍ.q.98.1.o.q.99.2.3ᵐ.& q.100.12.o.
71 Finis veteris legis erat iustificatio hominum, quam tamen efficere non poterat: sed eam figurabat factis ceremonialibus, & promittebat verbis. 12ᵍ.q.107.2.c.
72 Lex vetus, secundum sensum exteriorem promittebat tantum temporalia, sed secundum sensum spiritualem, promittebat spiritualia & vitam æternam. 12ᵍ.q.114.10.1ᵐ.
73 Lex vetus occidebat, non quidem effectiuè, sed occasione accepta, non autem data. 12ᵍ.q.98.1.2ᵐ.& q.99.2.3ᵐ.
74 Lex vetus induxit pœnam seruitutis, in casu duplici tantum, scilicet seruitutem perpetuam in seruo nolente ingredi, & temporalem, in fure non valente soluere. 12ᵍ.q.105.2.10ᵐ.
75 Lex vetus, bene statuit de loco iudicij, de iudicibus, & testibus, 12ᵍ.quæ. 2.c.7ᵐ.& 8ᵐ.
76 Lex vetus data fuit solis Iudæis, non quidem propter merita eorum, sed propter promissiones Dei de Christo. 12ᵍ.q.98.4.o.& 5.c.
77 Lex vetus data fuit duris in flagellum, proficientibus in pædagogum, perfectis autem in signum & solatium. 12ᵍ.q.101.3.c.
78 Gentiles non obligabatur ad legem veterem, quo ad ceremonialia, vel iudicialia: sed ad præcepta naturæ secundum se, non autem ex lege veteri, 12ᵍ.q.98.5.o.& 22ᵍ.q.85.4.1ᵐ.
79 Lex vetus neminem excludit à cultu Dei, sed tantum à ciuilitate. 12ᵍ.q. 105.3.1ᵐ.& 2ᵐ.
80 Lex vetus ordinabat ad Christum, perhibendo testimonium, & disponendo ad eum. 12ᵍ.q.98.2.c.& q.99.6.c.
81 Status veteris legis institutus fuit, ad figurandum mysterium Christi. 12ᵍ.q.102.4.c.
82 Status veteris legis, non fuit immutatus antè Christum, quo ad impletionem, sed quo ad conditionem populi, 12ᵍ.q.102.4.2ᵐ.
83 Christus impleuit legem veterem, opere & doctrina tripliciter, scilicet exponendo, dando modum melius obseruandi, & superaddendo. 12ᵍ. q.107.2.o.& 4.3ᵐ.
84 Christus in omnibus conseruatus est secundum præcepta veteris legis. 3ª.q.37.o.q.40.4.o.& q.47.2.1ᵐ.
85 Lex vetus dabatur populo adhuc imperfecto, in comparatione ad perfectionem quæ erat futura per Christum. 12ᵍ.q.99.6.c.
86 Lex noua continetur in lege veteri virtualiter, vt perfectum in imperfecto, & implicitè: non autem explicitè & in actu. 12ᵍ.q.107.3.o.
87 Lex vetus assimilatur puero, vt imperfecta, noua autem assimilatur viro vt perfecta. 12ᵍ.q.91.5.c.1ᵐ.q.98.1.o.& 2.1ᵐ.et 2ᵐ.et q.99.6.c.et q.106. 3.c.et q.2.107.1.c.2ᵐ.q.2.3.4.c.et 22ᵍ.q.1.7.2ᵐ.
88 Lex noua implet legem veterem, exhibendo quod lex vetus promittebat et figurabat: sed euacuat eam quo ad ceremonialia, 12ᵍ.q.107.2.o. et 22ᵍ.q.104.6.2ᵐ.
89 Lex noua dicitur gratia fidei, quia principaliter est ad gratiam; secundario autem est ad ceremonialia et sacramentalia. Lex vetus autem econuerso. 12ᵍ.q.107.1.3ᵐ.et q.108.1.c.
90 Lex vetus est via ad legem nouam, sicut lex noua ad cælestem Ecclesiam, seu ad cælestem hierarchiam. 12ᵍ.q.101.2.c.et q.106.4.1ᵐ.et 3ª.q. 61.4.1ᵐ.
91 Vtraque lex fuit ab vno Deo, sed lex vetus in lapidibus, noua verò in corde. 12ᵍ.q.98.2.3.o.q.106.2.3ᵐ.et 4.3ᵐ.et q.107.1.c.fi.
92 Lex vetus cohibebat manum, id est, actus exteriores, per pœnas temporales, non autem animum, idest, actus exteriores, noua autem cohibet vtrumque, per æterna, 13ᵍ.q.107.1.2ᵐ.
93 Lex noua principaliter promittit spiritualia, et ordinat actus etiam interiores, et ex amore: ideo perfectior est lege veteri quæ habet opposita. 12ᵍ.q.91.5.o.q.99.6.o.q.107.1.2ᵐ.q.108.1.o.et 22ᵍ.q.95. 2.3ᵐ.et q. 144.1.1ᵐ.
94 Lex vetus est grauior lege noua, quo ad ceremonialia, et quoad dispositionem subditorum, sed quo ad actus virtutum, est econuerso, 12ᵍ.q. 107.4.o.
95 Lex noua addit consilia super præcepta, non autem lex vetus, 12ᵍ.quæſ. 108.4.o.
96 Lex noua dicitur lex veritatis, lex vetus autem dicitur lex vmbræ, vel lex figuræ, 12ᵍ.q.107.2.c.
97 In lege noua dantur præcepta fortitudinis, ad pugnãdum spiritualiter & ad patientiam temporalium malorum, non autem ad pugnam corporalem sicut in lege veteri, 22ᵍ.q.140.1.1ᵐ.
98 Lex noua nihil instituit, ad cognoscendum futura, sicut lex vetus, quia terrena sunt: fuerunt tamen in nouo testamento etiam aliqui prophetiæ spiritum habentes, qui multa de futuris euentibus prædixerunt, 22ᵍ.q.95.2.3ᵐ.
99 Lex noua nihil determinat circa ceremonialia vel iudicialia, nec præcipit alia moralia, quam lex vetus, 12ᵍ.q.108.2.o.& 3.2ᵐ.& 3ᵐ.
100 Lex noua principaliter est gratia spiritus sancti, secundariò autem est circa quædam disponentia ad gratiam, & ad vsum eius: ideo principaliter est indita, & secundariò scripta, 12ᵍ.q.106.1.o.& 2.3. c. qu. 107.1. 2ᵐ.& 3ᵐ.& q.108.1.c.1ᵐ.
101 In lege noua nihil continetur, nisi pertinẽs ad gratiam spiritus sancti: vel disponẽs intellectum per fidem & affectum, vel vsum gratiæ, 12ᵍ. q.106.1.1ᵐ.
102 Lex noua est lex gratiæ, & pietatis, 12ᵍ.q.106.3.c.fi.
103 Lex noua dicitur lex libertatis, quia non præcipit actus exteriores nisi sacramentorum, vel habentes necessitatem ad gratiam, nec prohibet, nisi contraria gratia, 12ᵍ.q.108.1.2.o.& 4.c.
104 Lex noua bene ordinat omnes actus interiores hominis ad se, ad proximum, & ad Deum, 12ᵍ.q.108.3.o.
105 Nullius status potest esse perfectior statu nouę legis, quia lex noua immediatè introducit ad vltimum finem, 12ᵍ.q.106.4.c.& q.108.4.o.
106 Lex noua non debuit dari à principio mundi, triplici ratione: prima, scilicet, quia lex noua principaliter est gratia spiritus sancti, quæ abundanter dari non debuit, autequam impedimentum peccati, ab humano genere tolleretur consummata redemptione per Christum: secunda potest assignari ex perfectione legis nouæ: no enim aliquid ad perfectum adducitur statim à principio, sed quodam temporalis successionis ordine, sicut aliquis prius fit puer, & postmodum vir: tertia sumitur ex hoc quod lex noua est lex gratiæ: & ideo primo oportuit, quòd homo relinqueretur sibi in statu veteris legis: vt in peccatum cadendo suam infirmitatem cognoscens, recognosceret te gratia indigere, 12ᵍ.q.91.5.2ᵐ.& q.106.3.o.
107 Lex noua proponitur in omni loco, non autem in omni tempore: quia tempus variat statum, non autem locus, 12ᵍ.q.106.4.o.
108 Lex noua durabit vsque ad finem mundi, 12ᵍ.q.106.4.o.
109 Leges humanæ sunt necessariæ ad pacem hominum; & ad virtutes, propter malos: quia non sufficit eis paterna monitio, 12ᵍ.quæſt.91.3. c. & q.95.1.o.
10 Melius est secundum Philosophum, omnia determinari per leges, quantum possibile est, quam relinquere arbitrio iudicum, triplici ratione. Primò scilicet quia facilius est inuenire paucos sapientes, qui sufficiant ad rectas leges ponẽdas, quam multos qui requirerentur ad rectè iudicandum de singulis: secundò quia illi qui leges ponunt, ex multo tempore considerant quid lege ferendum sit, sed iudicia de singularibus factis fiunt ex casibus subitò exortis: facilius autem ex multis consideratis, potest homo videre quid rectum sit, quam solùm ex aliquo vno facto; tertiò quia legislatores iudicant in vniuersali & de futuris, sed homines iudiciis præsidentes, iudicant de præsentibus,

ad quæ afficiuntur amore vel odio, aut aliqua cupiditate, et sic eorum deprauatur iudicium.12ę.q.95.1.2^{m}.

111 Quia ergò iustitia animata iudicis, non inuenitur in multis, et quia flexibilis est: ideò necessarium fuit, in quibuscunque est possibile legem determinare quid iudicandum sit, vt paucissima arbitrio hominum committerentur.12ę.q.95.1.2^{m}.fi.

112 Quædam singularia quæ non possunt lege comprehendi, necesse est cō mitttere iudicibus, puta de eo quod est factum esse vel non esse, et de aliis huiusmodi.12ę.q.95.1.3^{m}.

113 Lex humana est dispositio particularis, inuenta per rationem humanam ex principiis communibus legis naturalis, 12ę.q.91.3.o.& 4.c.et q.95.2.o.et 3.4.c.

114 *Lex humana est mensura mensurata à lege diuina, et à lege naturali cuius finis est vtilitas hominum.12ę.q.19.4.c. et q.95.3.o.

115 Leges humanæ in communi, habent rationem, non autem quo ad aliquas particulares conditiones, sed ex arbitrio instituentium.12ę.qu.95.2.4^{m}.et q.102.2.3^{m}.

116 Leges humanæ non possunt habere illam infallibilitatem, quam habent conclusiones demonstratiuæ scientiarum.12ę.q.91.3.3^{m}.et 4.c.et q.96.1.3^{m}.q.105.2.8^{m}.et 22ę.q.120.1.c.

117 Nulla lex humana habet vim legis, nisi inquantum à lege naturæ deriuatur.12ę.q.95.2.o.

118 Leges scribuntur ad declarationem iuris naturalis et iuris positiui: ideò continent vtrumque, et instituunt ius positiuum, dantes ei robur auctoritatis, non autem iuri naturali, sed hoc habet ex natura.22ę.quæstion.60.5.c.1^{m}.

119 Lex humana quadrupliciter diuiditur, secundum quatuor, quæ sunt de ratione eius, scilicet quòd sit à lege naturæ, ad bonum commune, à persona publica, et sit regula actuum humanorum.12ę.q.95.4.o.

120 Nullus potest condere legem, nisi communitas vel persona publica, id est, gerens vices eius.12ę.q.90.3.o.et.q.92.2.2^{m}.et q.95.4.c.qu.96.1.4.c.et q.97.3.3^{m}.q.98.3.3^{m}.et 22ę.q.50.1.3. q.57.2.c. et q.60.6.c.et quæst.67.1.c.

121 Lex humana debet dari in communi, 12ę.q.96.1.o.& q.98.6.2^{m}.& 22ę.q.147.3.4.c.

122 Lex humana datur de aliquo, secundum illud quod frequentius accidit.12ę.q.84.1.3^{m}. q.96.1.3^{m}.& 6.c.3^{m}. & q.102.6.5^{m}.& 22ę.q.88.9.10.c.q.120.1.c.& q.147.4.c.q.152.2.3^{m}.& q.154.2.c fi. & q.160.5.c.

123 Lex humana non attendit attentionem obseruantis, sed actum eius.12ę.q.100.9.c.

124 Lex humana debet esse honesta, iusta, possibililis secundum naturam, secundum consuetudinem patriæ, loci, & temporis, necessaria, pro communi vtilitate, & clara.12ę.q.95.3.o.

125 Lex est iusta, vel iniusta tripliciter, scilicet ex fine, ax agente per auctoritatem, & ex forma, id est, secundum æqualitatem proportionis.22ę.quæ.96.4.c.

126 Lex humana præcipit aliquos actus cuiuscunque virtutis. vt ordinabiles ad bonum commune, non autem omnes: similiter aliquos actus cuiuscunque vitij prohibet, non autem omnes.12ę.q.93.3.3^{m}.& q.96.2.3.o.& q.100.2.c.

127 Leges humanæ ordinantur ad aliqua mundana bona, secundum quorum conditionem, dantur præcepta fortitudinis, 12ę.q.140.1.c.

128 Lex humana non debet seruari quando est in damnum, sed recurrendum est ad principem, si periculum non sit in mora, 12ę.q.96.6.o.& q.97.3.1^{m}.& 22ę.q.60.5.2^{m}.& 3^{m}.& q.147.4.c.

129 Lex humana iusta obligat in foro conscientiæ, non autem lex iniusta, nisi propter scandalum vitandum in iis quæ non sunt contra Deum.12ę.q.96.4.o.& 22ę.q.12.2.1^{m}.& q.60.5.1^{m}.

130 Omnes subditi alicuius potestatis, subduntur legibus eius, vel coactè, vt mali, vel sponte vt boni.12ę.q.96.5.o.

131 Princeps subditur legi suæ, quo ad iudicium Dei, & sponte qno ad vim directiuam, non autem coactè, 12ę.q.96.5.3^{m}.

132 Nullus subditur legi inferioris contra superiorem.12ę.q.95.5.c.2^{m}.

133 Lex humana potest iustè mutari dupliciter, scilicet ex defectu legislatoris, vel ex mutatione rerum, vel hominum. 12ę.q.96.5.3^{m}.& 6.o.q.97.1.o.& q.104.3.2^{m}.

134 Lex humana non debet faciliter mutari, nisi propter magnam necessitem vel vtilitatem, quia consuetudo iuuat.12ę.q.97.2.o.

Li, per quem non est appropriatum, sed proprium filij.1ª.q.39.8.c.

Lia fœcunda, & lippis oculis, significat vitam actiuam, quæ plus parit, & minus videt, 12ę.q.179.2.b.

1 LIber de infantia Saluatoris, est apocryphus, 3ª.q.35.6.3^{m}.& qu.36.4 3^{m}.& q.43.3.1^{m}.

2 *Liber de mirabilibus sacræ scripturæ, non est Augustini, nec est authenticus.3ª.q.45.3.2^{m}.

3 Liber de spiritu & anima. non est Augustini, nec authenticus.1ª.qu.77.8.1^{m}.& q.79.8.1^{m}.& 10.1^{m}.& q.82.5.2^{m}.

4 Liber vitæ dicitur tripliciter, scilicet conscriptio saluandorum, scripura eorum per quæ saluantur, id est, vtrumque testamentum, & scriptura agendorum, seu iam factorum, scilicet libri aperiendi in die iudicij id est, vis diuina, qua cuilibet nota fient facta sua.1ª.q.24.1.1^{m}.

5 Liber vitæ est notitia Dei de vita beata cuiuslibet in particulari, 1ª.q.24.o.& q.39.8.fi.

6 Liber vitæ in diuinis dicitur essentialiter, non autem personaliter, & appropriatur filio, ratione notitiæ: sed spiritui sancto, ratione vitæ.1ª.q.39.8.fi.

7 Liber vitæ non est prædestinatio, sed notitia eius. 1ª.q.24.1.4^{m}.

8 Liber vitæ & electio, sed tantum de vita gloriæ creaturarum, non autem propriè de vita naturæ, nec de vita gratiæ, nec de vita Dei.1ª.qu.24.2.o.

9 Scripti simpliciter in libro vitæ, scilicet prædestinati, nunquam delentur de libro vitæ, sed scripti secundum gratiam, delentur de libro vitæ.1ª.q.24.3.o.

10 Sicut potest aliquis deleri de libro vitæ, sic potest in eo scribi de nouo, scilicet vel secundum opinionem, vel secundum gratiam, non autem, simpliciter.1ª.q.24.3.3^{m}.

11 Nullus liber dicitur liber mortis, sicut dicitur liber vitæ, quia electi solent ascribi, non autem repudiati.1ª.q.24.1.5^{m}.

12 Libri aperiendi in die iudicij, sunt conscientiæ singulorum, vel sancti vtriusque testamenti, vel sentētia iudicis, vel vis diuina ostendens omnia, qua cuilibet nota fient facta sua.1ª.q.24.1.1^{m}.

1 LIberalitas est virtus dispensandi benè diuitias, in vsus bonos sibi suisque, & aliis.22ę.q.117.1.o.

2 Ad liberalem non pertinet, esse promptum ad recipiendum, & minus ad petendum: sed solicitè procurat fructus suarum possessionum, ad liberaliter dandum.22ę.q.177.4.3^{m}.

3 Propria materia mediata libertatis, est pecunia, id est, res possessa, sed materia immediata, est passio circa pecuniam.12ę.q. 60.5.c.& 22ę.q.31.1.2^{m}.& q.32.1.4^{m}.q.58.9.2^{m}.& q.117.2.3. o. & 6.c.& quæst.118.3.c.2^{m}.& q.157.1.c.

4 Liberalitas moderatur amorem pecuniarum & timorem de amissione earum.22ę.q.123.4.2^{m}.

5 Proprius actus liberalitatis duplex, scilicet benè vti pecunia in se & in alios: secundarius autem est, præparare & conseruare eas ad bonum vsum, 22ę.q.117.3.4.o.

6 Proprius & principalior actus liberalitatis est dare, quàm accipere, vel acquirere, vel conseruare, vel vti pro se.22ę.quæstion.117.4.o.& quæ.119.1.2^{m}.& 3^{m}.

7 Liberalis tristatur quod aliquid detur non conuenienter, sed magis quā do ipse dat non conuenienter, quia plus opponitur actui eius proprio.22ę.q.117.4.2^{m}.

8 Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati, non autem amicitiæ vel charitati, sed magis ostenditur perfectio eius.22ę q.31.1.2^{m}.

9 * Liberalitas est subiectiuè in voluntate.1ª.q.21.1.1^{m}.

10 Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales.22ę.quæstio.119.2.3^{m}.

11 Solus Deus est maximè libealis, 1ª.q.44.4.1^{m}.

Christus omnes diuitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiæ, 3ª.q.7.2.3^{m}.

13 Omnis virtus theologica et cardinalis, est simpliciter, id est, secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quæ tamen habet quādam excellentiam, inquantum est vtilis ad multa, 22ę.q.117.6.o.

14 Iustitia se. extendit ad omnes, non autem liberalitas, 22ę.q.58.12.1^{m}.et q.123.12.5^{m}.

15 Iustitia est simpliciter maior liberalitate, quia est communior, et fundamentum eius est, et potest esse sine ea, non autem èconuerso, secundum quid est èconuerso, scilicet vt est ornamentum iustitiæ, 22ę.qu.66.4.1^{m}.& q.123.12.5^{m}.

16 Liberalitas conuenit cum iustitia, quia vtraque est principaliter ad alterum, & circa exteriora, sed prima attendit exteriora vt propria: secū da verò vt sunt alterius, & ratione debiti, ideo liberalitas non est species iustitiæ, sed est pars sibi annexa, 22ę.q.58.12.1^{m}.q.117.2.3^{m}.& 3.2^{m}.5.o.q.118.3.2^{m}.q.134.4.1^{m}.& q.157.1.c.

17 Liberalitas est ad se in sumptibus, non autem in dationibus, sed iustitia nullo modo est ad se, 22ę.q.106.3.1^{m}.& q.117.3.3^{m}.

1 LIbertas cuiuslibet rei est dominium & potestas sui actus, ad opposita, 1ª.q.83.3.4.o.

2 De ratione vel necessitate libertatis non est esse primam causam sui, id quod liberum est, 1ª.q.83.1.3^{m}.

3 Posse velle malum, non est libertas, nec est pars libertatis, 1ª.q. 62.8.3^{m}.& 22ę.q.88.4.1^{m}.

4 Tota radix libertatis, vt subiectum, est voluntas: ratio autem vt causa, 12ę.q.6.2.2^{m}.& q.17.1.2^{m}.

5 *Libertas opponitur necessitati coactionis, non autem necessitati finis, 1ª.q.82.1.c.1^{m}.& 22ę.q.44.1.2^{m}.& 3ª.q.14.2.c.

6 Libertas prima est debilitata per peccatum, non autem omnino amissa, 1ª.q.83.2.3^{m}.

1 LIberum arbitrium non est habitus propriè, sed est potentia, 1. quæst.83.2.o.

2 Liberum arbitrium est idem realiter quod volūtas secundum quòd in ea est virtus intellectus: vnde liberum arbitrium esse dicitur facultas voluntatis & rationis, 1ª.q.83.3.4.o.& 12ę.q.1.1.c.& 22ę.q.24.1.3^{m} & q.95.5.c.

3 Liberum arbitrium est tantum eorum, quæ sunt ad finem, 1ª.q.19.1. c.& q.82.1.2.c.& q.83.1.5^{m}.

4 Liberum arbitrium vt de actibus est, tantum de contingentibus: sed vt de obiectis, est etiam de præteritis & necessariis, 22ę.q.24.1.3^{m}.

5 *Liberum arbitrium est per se ordinatum in bonum, nec tendit in malū nisi sub ratione boni, 1ª.q.63.1.4^{m} & 3ª.q.34.3.1^{m}.

6 *Nullius creaturæ liberum arbitrium potest naturaliter esse confirmatum in bono, sed tantum ex gratia, 1ª.q.63.1.c.

7 Liberum arbirrium viatoris, potest per gratiam confirmari in bono aliquo modo, non autem simpliciter, 3ª.q.52.7.3^{m}.& q.79.6.1^{m}.& 2^{m}.

8 Liberum arbitrium in damnatis est obstinatum in malo, quod non potest esse via perfectè, 22ę.q 14.3.3^{m}.& 3ª.q.52.6.3^{m}.& q.86.1.c.

9 Liberum arbitrium est in omni, & solo habente intellectum, 1ª.q.59.3.c.

10 Liberum arbitrium est in Deo, 1ª.q.19.10.o.

11 Liberum arbitrium est in beatis, & est in damnatis, 3ª.q.18.4.3^{m}.

12 Homo habet liberum arbitrium, 1ª.q.83 1.o.& 12ę.q.13.6.o.

13 Homo per peccatum amisit liberum arbitrium, quo ad libertatem à culpa & miseria, non autem quo ad naturam, 1ª.q.83.2.3^{m}.

14 Liberum arbitrium non est in brutis, 1ª.q.59.3.c.

15 Liberum arbitrium non suscipit magis & minus secundum essentiam, sed secundum dispositionem subiecti, tamen est maius secundum nobilitatem rei, cuius est.1ª.q.59.3.3^{m}.

16 Omnis actus humanus est à libero arbitrio vel elicitiuè, vel imperatiuè.12ę.q.1.1.c.

17 Eligere est proprius actus elicitus liberi arbitrij, 1ª.q.83.4.o.& 3ª.quæ.18.4.b.& c.

Libido voluntatis grauat peccatum, sensibilis autem leuiat.22ę.q.154.3.1^{m} & q.156.3.c.3^{m}.

Non licere aliquid alicui, contingit dupliciter, scilicet ratione prohibitionis, & ratione defectus.22ę.q.187.1.c.

1 LIgnum vitæ, & arbor scientiæ boni & mali, sunt materialia, sed significant res spirituales.1ª.q.102.1.4^{m}.

2 Lignum vitæ causabat immortalitatem in Adam, per solam fortificationem virtutis: alij vero cibi, restaurando deperditum.1ª.q.97.4.o.

3 Causa principalis immortalitatis Adæ, erat virtus supernaturalis ei data, non autem lignum vitæ, sed tamen erat coadiuuans ad continuationem vitæ.1ª.q.97.4.c.fi.

4 Si post peccatum homo comedisset de ligno vitæ, non potuisset euadere mortem, sed potuisset eam differre.22ę.q.164.2.6^{m}.

1 Idem locus & status sanctorum ante aduentum Christi, dicebatur sinus Abrahæ, ratione requiei, & limbus inferni, ratione defectus gloriæ, non autem sunt omnino diuersi.3ª.q.52.2.4^{m}.

2 Gaudium magnum erat in eo, de gloria sperata.3ª.q.52.5.1^{m}.

3 In limbo patrum erat dolor, de dilatione gloriæ, non autem pœna sensibilis pro peccato, sed Christus soluit vtrunque, scilicet prẹseruando à secundo, & dando gloriam.3ª.q 52.2.2^{m}.& 5.1^{m}.

4 Limus est terra permista aquæ, ideo corpus hominis dicitur componi ex eo, id est ex quatuor elementis.1ª.q.91.1.o.

1 LIngua infirmi, quæ infecta est cholerico, & amaro humore, non potest percipere aliquid dulce, sed omnia videntur ei amara. 1ª. q.75.2.c.et q.111.4.c.

2 Donum linguarum, est gratia gratis data, et necessaria fuit duplici ratione, scilicet, prima vt discipuli Christi per vniuersum orbem discurrentes fidem eius vbique prædicarent, et vt sicut gentibus ad idololatriam declinantibus, introducta est diuersitas linguarum, ita etiam quando erant gentes ad cultum vnius Dei reuocandæ, contra huiusmodi diuersitatem, remedium adhiberetur, per donum linguarum.22ę.q.176.1.o.

3 Christus habuit donum linguarum, quo tamen non est vsus, quia tātum in vna gente prædicauit.22ę.q.176.1.3^{m}.et 3ª.q.7.7.3^{m}.

Litigium propriè est contradictio in verbis, non ex defectu amoris animos vnientis, sed ex hoc quòd quis non veretur contristare personām, primum est contentio, et pertinet ad discordiam contrariam charitati: secundum contrariatur amicitiæ vel affabilitati, non autem mansuetudini vel temperantiæ, licet oriatur aliquando ex ira, vel cō cupiscentia generali, et ex multis aliis.22ę.q.116.1.o.

Figuræ literarum, quibus tria et sex repræsentant Græci, satis sunt propinquæ apud eos, 3ª.q.46.2^{m}.fi.

1 LOca.* Inter quælibet duo loca, sunt infinita loca, tam diuisibilia, quam indiuisibilia.1ª.q.53.2.c.

2 Respectus et inclinatio et ordo corporis grauis ad locum medium est relatio realis.1ª.q.28.1.c.

3 Esse in loco dicitur dupliciter, scilicet sicut esse in aliqua re, vel esse sicut locatum in loco.1ª.q.8.2.c.

4 Esse in loco contingit dupliciter, scilicet circunscriptiuè & diffinitiuè.1ª.q.52.1.o.

5 Quod est in aliquo loco totum, totalitate essentiæ, potest simul esse extra: non autem totalitate quantitatis.1ª.q.8.2.3^{m}.

6 * Incorporalia sunt in loco.1ª.q.8.2.1^{m}.& 2^{m}.

7 Deus non est in loco circunscriptiuè neque diffinitiuè, quia est vbique.1ª.q.52.2.c.fi.& 3ª.q.52.3.3^{m}.

8 Deus dicitur esse in loco metaphoricè, quia implet locum causalitate effectuum, non autem distantia dimensionum.1ª.q.8.2.c.

9 Deus est in loco, non quidem vt quid mensuratum loco, sed vt dans virtutem loco, locandi & continendi. Ibidem.

1 LOnganimitas est virtus, qua habetur animus tendendi in aliquid distans in longinquum, & conuenit dupliciter cum patientia, sed magis cum magnanimitate, scilicet primo quidē, quia patientia sicut & fortitudo sustinet aliqua mala propter aliquod bonum: quod si ex propinquo expectetur, facilius est sustinere, si autem in lōginquum differatur, difficilis est expectatio: secundò quia hoc ipsum quod est differri bonum speratum, natum est causare tristitiam: & sic secundum quod sub eadem ratione mali contristantis, potest comprehendi & dilatio boni sperati, quæ pertinent ad longanimitatem, & labor quem homo sustinet in continuata executione boni operis, quod pertinet ad constantiam, tam longanimitas quam etiam constātia sub patientia comprehenduntur.12ę.quæst.70.3.c.& 22ę.q.17.5.3^{m}. & quæst.136.5.o.

2 Longanimitas magis respicit spem, quàm timorem, vel audaciam, vel tristitiam, sicut etiam magnanimitas.22ę.q.136.5.o.

1 In diuersis linguis sunt diuersi modi loquendi.1ª.q.39.3.2^{m}.

2 Deus loquitur angelis vel hominibus, ostendendo aliquid: & fortassis Deus primis hominibus antea loquebatur, sicut cum angelis loquitur, ipsa incommutabili veritate illustrans mentes eorum, & si non tanta participatione diuinæ essentiæ, quanta capiunt angeli, secundum Augustinum.1ª.q.94.1.c.fi.

3 Loqui videntur bruta, per illusionem Simonis Magi, vel operante dæmone: sicut & asina Balaam, per angelum.22ę.q.165.2.4^{m}.

Loth culpandus est secundum Augustinum, non quantum ille incestus, sẹd quantum ebrietas meruit.22ę.q.105.4.c.fi.

Lotio pedum veteris testamenti, prætermittitur in nouo testamento, & retinetur lotio manuum, quia est in promptu, & idem significat, scilicet perfectam mundiciam.3ª.q.83.5.1^{m}.

Lucia verum dixit, quod corpus non coinquinatur nisi de consensu mentis.22ę.q.64.5.1^{m}.

Lucifer peccauit grauius cæteris angelis, inquantum in eo minor flexibilitas fuit ad peccatum.1ª.q.63.8.3^{m}.

Ludicra seu iocosa, sunt dicta vel facta, in quibus non quæritur nisi delectatio animalis.22ę.q.168.2.c.

Ludificatio dæmonum, mutat homines in bestias, secundum apparentiam tantum, non autem secundum rei veritatem.1ª.quæst.114.4.2^{m}.& 22ę.q.165.2.4^{m}.

1 LVdus est in remedium, contra fatigationem animalem, dans animæ quietem, id est delectationem.12ę.q.1.6.1^{m}. & 22ę. quæst.168.2^{m}.

2 Ambrosius reprobat omnes ludos in sacra scriptura, non autem in aliis.22ę.q.168.2.1^{m}.

3 Ludus triplex, scilicet turpis, deuotus, & recreatiuus. Primus debet vitari à quolibet: secundus est laudabilis: tertius debet sumi, sed temperatius a pœnitente.22ę.q.168.4.1^{m}.

4 In ludis cauenda sunt tria, scilicet dicta & facta turpia & nociua, resolutio grauitatis, & indebitæ circunstantiæ.22ę.q.168.2.o.

5 Ludere inordinatè ratione recreationis, opponitur eutrapelię, sed pertinet ad molliciem, ratione quietis.22ę.q.138.1.3^{m}.

6 Defectus ludi est peccatū, sed minus quàm excessus eius.22ę.q.178.4.o.

7 Excessus ludi duplex, scilicet ratione turpitudinis vel nocumenti, & ratione indebitæ circunstantiæ: primus est peccatum mortale: secundus autem, est peccatū veniale, nisi ponatur finis in hoc.22ę.q.168.3.o.

8 Superfluitas ludi pertinet ad ineptam lætitiam, filiam gulæ.22ę.quęstio.168.3.3^{m}.

9 Peccata ratione solius intentionis excusantur per ludum, non autem peccata ex sua specie: sed reddunt ludum obscœnum & flagitiosum. 22ę.q.168.3.1^{m}.

1 LVmen dupliciter potest inesse alicui, scilicet vel per modum formæ permanētis, vel per modum passionis transeuntis.22ę.q.171.2.c.& q.175.3.2^{m}.

2 Maius lumen offuscat minus lumen, scilicet alterius illuminantis, non autem minus lumen illuminati: sed perficit ipsum.3ª. qu. 5. 4.2^{m}. & q.9.1.2^{m}.

3 Lumen naturale intellectus, nihil aliud est, quàm manifestatio veritatis. 1ª.q.67.1.c.& q.106.1.c.

4 In homine est triplex lumen, quo non participant bruta, scilicet lumen naturæ, gratiæ & gloriæ.1ª.q.106.1.2^{m}.

5 Lumen naturale intellectus confortatur per infusionem luminis gratuiti, 1ª.q.12.13.c.

6 Lumen supernaturale intellectus, id est, intellectus qui ponitur donum spiritussancti, est quædam acuta perspectio diuinorum, 1ª.q.106.1.2^{m} & 22ę.q.49.2.2^{m}.

7 Lumen intelligibile imprimitur diuinitus, ad iudicanda visa ab aliis, ad intelligendum scripturas, & ad interpretandum, sicut Apostolis ad cognita naturaliter, & ad agenda, 22ę.q.173.2.c.fi.

8 Lumen gloriæ non potest esse connaturale alicui creaturæ, 1ª.q.12.5.3^{m}

1 Productio plantarum, præmittitur productioni luminarium, ad excludendum idololatriam, 1ª.q.70.1.1^{m}.& 4^{m}.

2 Luminaria producta sunt primo die, quo ad substantiam: sed quo ad collationem determinatæ virtutis producta sunt quarta die, 1ª.q.70.1.1^{m} & q.74.1.4^{m}.

3 Luminaria sunt fixa in sphæris, secundum Aristotelé, nec mouentur sine suis sphæris: sed oppositum tenet Ptolomeus, 1ª.q.70.1.3^{m}.

4 Sol dicitur luminare magnum, & luna luminare minus: sed sol propter quantitatem & propter virtutem: luna vero dicitur magna, propter quantitatem apparentem & claritatem, & propter propinquitatem ad nos, & propter manifestos eius effectus, 1ª.q.68.1.c.fi.& q.70.1.5^{m}.

1 Luna plena oritur vespere, & occidit mane: ideo dicitur præesse nocti, quia probabile est quòd producta sit perfecta, sicut & plantæ & animalia, 1ª.q.70.2.5^{m}.

2 Luna non dicitur prẹesse diei, sicut nocti, licet appareat in die, quia non dominatur diei, proper præsentiam maioris luminaris, scilicet solis, q.68.1.c.fi.& q.70.1.5^{m}.

3 Luna secundum proprium motum, est velocior sole: sed secundum motum diurnum, est èconuerso, 3ª.q.44.2.2^{m}.

1 LVx seu lumen, non est corpus, nec est euidentia coloris, 1ª.q.67. 2.o. q.76.7.c.& q.91.1.2^{m}.

2 Lux non est forma substātialis solis, sed est qualitas actiua cuiuslibet lucentis à se, 1ª.q.67.3.o.

3 Lux propriè est tantum in corporibus, quantum ad illud à quo sumitur nomen, sed quantum ad illud cui imponitur: magis conuenit spiritualibus quam corporalibus, 1ª.q.67.1.o.& q.74.2.c.

4 Lux non habet contrarium, quia est qualitas primi alterantis, 1ª. quæst.67.3.2^{m}.

5 Lux dicitur esse sine numero, pondere, & mensura, quia virtus eius se extendit ad omnia corporalia, non autem simpliciter, 1ª.q.5.5.5^{m}.

6 Lux primo creata fuit sol: sed adhuc informis, quo ad determinationem virtutis, factam quarta die: nec lux erat nubes, nisi secundum similitudinem, 1ª.q.67.4.o.q.68.1.c.fi q.70.1.2^{m}.& q.74.1.4^{m}.& 3.5^{m}.

7 *Lux non videtur per aliquam similitudinem, sed per essentiam suam informat oculum, 1ª.q.56.3.c.

8 *Lux facit quòd color qui est visibilis in potentia, fiat visibilis in actu, 1ª.q.67.3.3^{m}.& q.79.3.2^{m}.

9 * Eodem actu videtur color & lux, vt ratio videndi, non autem vt obiectum, 12ę.q.8.3.2^{m}.& q.12.4.c.

10 Alium effectum facit lux solis, alum lux Iouis: & sic de aliis Planetis, 1ª.q.67.3.c.& q.70.1.2^{m}.

11 Lux agit ad productionem formæ substantialis, vt instrumentum cæli, 1ª.q.67.3.3^{m}.

1 LVxuria principaliter, est circa voluptates venereas, secundario autem dicit excessum in aliis, 22ę.q.553.1.o.

2 Omnis actus luxuriæ est peccatum, 22ę.q.153.3.o.

3 Omnis actus luxuriæ deliberatus extra limites matrimonij, est peccatum mortale: aliter verò est veniale, 22ę.q.35.3.c.q.36.3.c.q.153.3.o.

4 Luxuria est vitium capitale, 22ę.q 153.4.o.

5 Peccata luxuriæ inter vitia intemperantię, sunt maximè exprobrabilia, 22ę.q.151.4.3^{m}.

6 Species luxuriæ sunt sex, s. fornicatio, adulterium incestus, stuprum, raptus, & luxuria contra naturam, 22ę.q.154.o.

7 Stuprum, aliquando sumitur communiter pro omni peccato luxuriæ, 22ę.q.154.6.2^{m}.

8 Sacrilegium reducitur ad species tres luxuriæ, scilicet vel ad stuprum,

vel ad adulterium, inquantum violatur virgo Deo desponsata: vel ad incestum, inquantum est cum cognata spirituali. 22ꝗ. quæst. 154. 1. 3m. & 10. 2m.

9 Peccatum luxuriæ contra naturam, non est humanum, sed bestiale. 22ꝗ. q. 142. 4. 3m. & q. 154. 11. o.

10 Vitium contra naturam est grauissimum inter species luxuriæ: secundò raptus: tertiò incestus: quartò adulterium: quintò stuprum, & minima fornicatio. 12ꝗ. q. 73. 7. c. & 22ꝗ. q. 154. 12. o. & q. 170. 1. 2m.

11 Species luxuriæ contra naturam sunt quatuor, quarum grauissima est bestialitas: secundò Sodomia: tertiò cum muliere extra naturam: quartò mollities 22ꝗ. q. 154. 11. o. & 12. 4m.

12 Circa tempora Abrahæ, humanum genus venerat ad profundissimum peccatorum, scilicet ad infidelitatem, & ad turpissimum vitium contra naturam. 3a. q. 70. 2. 1m.

13 Filiæ luxuriæ sunt octo, scilicet cæcitas mentis, inconsideratio, præcipitatio, inconstantia: amor sui, odium Dei, affectus præsentis sæculi, & desperatio futuri sæculi, 22ꝗ. q. 53. 6. o. & q. 153. 4. o.

14 Gradus luxuriæ quintuplex scilicet aspectus, cogitatio, delectatio, consensus, & opus. 12ꝗ. q. 72. 27. c. fi. et 3m. fi.

15 Ex luxuria oriuntur quatuor inordinati actus locutionis, scilicet turpiloquia, stultiloquia, scurrilia, et ludicra. 22ꝗ. q. 153. 5. 4m.

16 Nulla passio ita deprimit rationem, sicut gula et luxuria. 22ꝗ. q. 53. 6. o. et q. 55. 8. 1m. et q. 180. 2. 3m. fi.

17 Homo incurrit quintuplex damnum ex luxuria, scilicet depressionem mentis exhæredationem, periculum personæ, et periculum rerum, et impedimentum bonorum operum. 22ꝗ. q. 46. 3. c.

18 Luxuria vix vitari potest, nisi vitetur principium eius, scilicet aspectus mulieris pulchræ, et præcipuè aspectus virginis. 22ꝗ. q. 167. 2. c.

19 Luxuria vincitur fugiendo, sed accidia et cætera vitia resistendo. 12ꝗ. q. 35. 6. 3m. et q. 74. 3. 2m.

M

1 MAceratio propriè corporis, non est accepta Deo, nisi discreta, vt concupiscentia refrenetur, et natura non nimis grauetur. 22ꝗ. q. 88. 2. 3m. et q. 147. 1. 2m. et q. 188. 6. 3m.

1 Macula in corpore, & macula in anima, contingit dupliciter, scilicet priuatione decoris per peccatum mortale, & ex superinductione, per peccatum veniale. 3a. q. 87. 2. 3m.

2 Macula peccati est defectus nitoris animæ, scilicet luminis diuini, & rationis, & gratiæ, ex inordinato amore temporalium. 12ꝗ. q. 86. o. & q. 89. 1. o. & 22ꝗ. q. 87. 6. c.

3 Macula non dicit aliquid positiuum in anima, nec priuationem tantum, sed in respectu ad suam causam, scilicet ad peccatum, ideo diuersorum peccatorum sunt diuersæ maculæ. 12ꝗ. q. 86. 1. 3m. & 3a. q. 88. 1. c.

4 Macula peccati nihil aliud est quàm priuatio gratiæ. 12ꝗ. q. 109. 7. c.

5 Actus peccati facit distantiam à Deo, quam sequitur macula. 12ꝗ. quæst. 86. 2. 3m. & 6. c.

6 Cessante macula peccati, remanet reatus. 12ꝗ. q. 87. 6. o.

7 Rimisso peccato quantum ad maculam, semper remittitur pœna æterna, non autem pœna temporalis. 12ꝗ. q. 87. 6. c.

8 Macula peccati, manet transeunte actu peccati. 12ꝗ. qu. 86. 2. o. & quæst 87. 6. c. 1m.

1 Magi adorantes Christum secundum Augustinum, fuerunt malefici: sed secundùm alios fuerunt sapientes, astrologi, & potentes, 3a. quæstio. 36. 3. c. 2m. & 5. c.

1 Magi moti sunt ex scriptura Seth, ad sequendum stellam, vel ex prophetia Balaam, vel ducti ab angelis, vel inspirati à Deo. 3a. quæst. 36. 5. 4m.

3 Magi secundum Augustinum, venerunt de remotissimis partibus orientis, per biennium: secundum vero alios, venerunt in diebus tredecim: secundum alios autem, venerunt de prope. 3a. quæstion. 36. 3. 3m. & 5. 4m. & 6. c. 3m.

4 Magi venerunt ad Christum, tanquam primitiæ gentium, docti à spiritu sancto, offerentes munera congrua dignitati Christi, 3a. quæstion. 36. 3 1m. & 8. o.

5 Magi amiserunt stellam quadruplici ratione, scilicet propter Iudæorum confusionem, propter Magorum instructionem, propter instructionem nostram dupliciter: primò quia qui humanum auxilium quærunt, diferuntur ab auxilio diuino: secundò instruimur quantum ad hoc, quia qui fideles sumus, nō debemus quærere signa, sed debemus esse contenti doctrinis prophetarum: quia signa data sunt infidelibus. 3a. q. 36. 3m.

6 Herodes post duos annos, à recessu Magorum, occidit pueros, quia accusatus fuit Romam: vel territus aliquo periculo, vel credens magos confusos. 3a. q. 36. 6. 3m.

7 Substantia non dicitur magis & minus, sic quod participetur quandoque cum magis & minus in eadem specie: licet vna substantia sit perfectior alia. 1a. q. 93. 3. 3m. & 12ꝗ. q. 52. 1. col. 2.

Magister sententiarum non est autenticus: ideo in multis non tenetur. 1a. q. 94. 4. 2m. & 22ꝗ. q. 23. 2. o.

1 MAgnanimitas importat extensionem animi, vel ad magna absolutè, vel secundum proportionem. 22ꝗ. q. 129. 1. c. & q. 136. 5. c.

2 Magnanimitas est virtus, quia tendit ad maxima, secundum rectā rationem. 22ꝗ. q. 129. 3. o. & q. 130. 2. c.

3 Magnanimitas est circa spem & desperationem. 12ꝗ. q. 60. 4. c. fi.

4 Magnanimitas principaliter est circa honores, sed mediatè: immediatè verò, est circa spem. 22ꝗ. q. 129. 1. o. & 48. c. & quæ. 128. c. & q. 131. 2. c. & q 132. 2. c.

5 Propria materia eius est honor magnus, mediocris autem est materia cuiusdam virtutis innominatæ. 12ꝗ. q. 60. 5. c. & 22ꝗ. q. 129. 2. o. & 4. 1m. & q. 130. 2. 2m.

6 Magnanimitas est circa gloriam, quia moderatè vtitur gloria, sicut & honore. 22ꝗ. q. 132. 2. c.

7 Magnanimitas ad duo respicit, scilicet ad honorem, sicut ad materiam, & ad opus magnum, sicut ad finem. 22ꝗ. q. 129. 8. c. & q. 131. 2. 1m.

8 Ratione primi opponitur ei secundum excessum ambitio, & ratione secundi præsumptio. 22ꝗ. q. 131. 2. 1m. & 2m.

9 Ea quæ opponuntur aliis virtutibus, opponuntur etiam magnanimitati, secundum quòd parua pro magnis habentur. 22ꝗ. q. 132. 2. 1m.

1 o Magnanimitas est in irascibili subiectiuè. 12ꝗ. quæ. 60. 5. c. & 22ꝗ. q. 129. 1. 1m. & q. 134. 4. 1m.

1 Magnanimus non quærit honorem tanquam finem, quia hoc reputat parum, sed quærit fieri dignus honore. 22ꝗ. quæstio: 129. 1. 3m. & 2. 3m. & q. 131. 1. 2m.

12 Magnanimus bene vtitur magnis & paruis honoribus, quia non extollitur nec frangitur oppositis, sed contemnit. 22ꝗ. q. 129. 2. 3m.

13 Magnanimus contemnit bona exteriora, ideo non gaudet si acquirat ea, nec tristatur, si perdat ea. 22ꝗ. quæst. 129. 8. 2m. & 3m. & qu. 132. 2. 1m. & 2m. & 3m.

14 Magnanimus non est contentiosus, quia nihil extrinsecum æstimat magnum. 22ꝗ. q. 129. 1. 3. 3m. & q. 132. 2. 3m.

15 Magnanimus non amat pericula, nec timet ea, sed promptissimè se exponit periculis magnis. 22ꝗ. q. 129. 5. 2m.

16 Magnanimus nullo indiget, scilicet modo humano, non autem simpliciter. 22ꝗ. q. 129. 6. 1m.

17 Magnanimus habet vocem grauem, locutionem stabilem, * quia non de omnibus facile contendit aut loquitur, sed de magnis. Non est memor beneficiorum: quia non delectatur in hoc, nisi vt maiora compensetur. Est tardus & ociosus, quia non vilibus, sed magnis intendit. Vtitur ironia, non quæ opponitur veritati, sed quia non omnibus animi magnitudinem ostendit. Cum aliis non potest conuiuere, sed cum amicis tantum, & magnis. Habet infructuosa, quia magis honesta quærit, quàm vtilia, 22ꝗ. q. 47. 9. 3m. & q. 129. 3. 3m. & 5m.

18 Nullus potest esse magnanimus, nisi virtuosus, qui est habilis ad magna. 12ꝗ. q. 66. 4. 3.

19 Magnanimo attribuuntur actus aliarum virtutum, sub ratione excellentiæ, scilicet quòd est communicatiuus, benefactiuus, retributiuus plurium veridicus, non planctiuus, non incertus, nec fugiens commouentem. 22ꝗ. q. 129. 4. 1m. & 2m.

20 Magnanimus magis curat de veritate, quàm de opinione, nec quærit laudem humanam. 22ꝗ. q. 132. 2. 1m.

21 Magnanimitas est generalis virtus, inquantum operatur magna in qualibet virtute, fatiens eam maiorem: sed est virtus specialis, inquātum ponit specialem modum, circa specialem materiam, 22ꝗ. q. 129. 4. c. & 5. 2m. & q. 134. 2. 2m.

22 Magnanimitas est ornamētum omnium virtutum, 12ꝗ. q. 66. 4. 3m. & 22ꝗ. q. 129. 4. 3m.

23 Magnanimitas superueniens iustitiæ, auget bonitatem eius, sed sine iustitia, non habet rationem virtutis, 22ꝗ. q. 58. 12. 2m.

24 Magnanimitas & magnificentia, habent connexionem cum omni virtute, secundum principia virtutum, scilicet secundum prudentiam & gratiam non autem secundum actum, 12ꝗ. q. 65. 1. 1m. & 22ꝗ. q. 129. 3. 2m. & q. 134. 1. 1m.

25 Magnanimitas & magnificentia tenent extremum secundum quantitatem rei: medium autem, secundum regulam rationis, 12ꝗ. qu. 64. 1. 2m. & 3m. & 22ꝗ. q. 92. 1. c. q. 129. 3. 1m. q. 130. 2. c. q. 134. 1. 2m. & q. 152. 2. 2m.

26 Bona fortunæ conferunt ad magnanimitatem, quo ad materiam eius, scilicet quo ad honores, & etiam quo ad finem eius, scilicet operari magna, 22ꝗ. q. 129. 8. o.

1 MAgnificentia est virtus factiua magnorum, & est virtus generalis, si sumatur facere communiter, scilicet pro omni opere, si verò propriè, scilicet pro operatione exteriori, est virtus specialis, 22ꝗ. q. 134. 1. 2. o.

2 Materia eius sunt sumptus magni, præcipuè ad cultum Dei: secundo pecunia pro eis tertio amor pecuniæ, 22ꝗ. q. 134. 1. 3m. & 2. 3m. & 3. c.

3 Magnificentia est rerum magnarum & excellarum, cum animi quadam ampla & splendida proportione cogitatio & administratio. 22ꝗ. qu. 128. cap.

4 * Magnificentia est in voluntate subiectiuè, 1a. q. 21. 1. 1m.

5 Non oportet ad magnificentiam habere multas diuitias, sed oportet sic disponi, quod quando oportet & decet, velit eas optimè dispensare, & sic fuit in Christo, 22ꝗ. q. 134. 1. 1. & 3. 4m. & q. 152. 3. 3m.

6 Magnificus non principaliter facit magnos sumptus pro persona sua, quia non est quid magnum, nisi quę tantum semel fiunt, vt nuptiæ: vel permanentia, vt domus, 22ꝗ. q. 134. 1. 3m.

7 Magnificentia facit & intendit aliquod magnum, in factibili tantum: sed magnanimitas in omni materia. 22ꝗ. q. 134. 2. 2m. fi.

8 Magnificentia est in maximis donis & sumptibus, sed liberalitas in mediocribus, 12ꝗ. q. 60. 5. c. col. 2. & 22ꝗ. q. 117. 3. 1m. q. 118. 8. 4m. q. 128. 1m. q. 129. 2. c. fi. q. 134. 2. 3. o. & 4. 1m. q. 152. 3. c. & q. 160. 1. c.

Crimen læsæ maiestatis maximè punitur, 22ꝗ. q. 10. 7. o. quæst. 11. 3. c. & quæ. 108. 4. 2m.

1 Malus dicitur dupliciter, scilicet intensiuè et extensiuè. 3a. q. 1. 4. c.

1 MAledicere contingit tripliciter, s. enunciatiuè, idest, detrahendo, causaliter vel imperatiuè et optatiuè hoc dupliciter, s. per se, i. sub ratione mali: et sic est peccatum, non autem si per accidens, idest, sub ratione boni duplicis, sc. iusti, sicut iudex per sententiam, ecclesia per excommunicationem prophetæ conformando se Deo, vel sub ratione boni vtilis, s. vt aliquis melior fiat, vel ne noceat aliis, 22ꝗ. qu. 76. 1. o. et q. 83. 8. 1m. et 2m.

2 Maledicere sub ratione mali est peccatum mortale, et est tanto grauius, quanto plus persona debet amari et reuereri, tamen tripliciter est veniale, s. ratione parui mali, vel rattone affectus, s. ex ioco vel leui motu, vel ratione surreptionis, 22ꝗ. q. 76. 3. o.

3 Detractio contumelia, susurratio, et derisio, sunt de malo culpæ, et nocent enunciando, ideo sunt secundum se grauiora maledictione, quę est de malo pœnæ optando, 22ꝗ. q. 76. 4. o.

4 Benedictio vel maledictio propriè conuenit tantum ei, cui potest benè vel malè contingere, s. naturæ rationali, vel aliis in ordine ad naturam rationalem auxiliando, sicut Deus maledixit terram, et Dauid montes, vel significando, sicut Christus maledixit ficum, vel continendo, sicut Iob maledixit diem, et Dauid montes, vel in ordine ad Deum, et sic est blasphemia, vel secundum se, et sic est quid vanum, 22ꝗ. q. 76. 2. o. et 4. 1m.

5 Diabolus quo ad culpam debet maledici, non autem quo ad naturam eius. 22ꝗ. q. 76. 1. 4m.

1 * Malitia ex qua dicitur aliquis peccare, est triplex, scilicet habitus cuiuscunque vitij, electio mali, & peccatum præcedens. 12ꝗ. quæstion. 78. 1. 3m.

2 Omnis peccans ex habitu, peccat ex certa malitia, & non econuerso. 12ꝗ. 2. q. 78. 2. 3. o.

3 Peccatum ex certa malitia, vel ex industria, contingit ex inordinatione voluntatis præponentis minus bonum meliori bono, 12ꝗ. q. 78. 1. o.

4 Peccatum ex certa malitia, est grauius peccato ex passione: quia est magis voluntarium, magis durat, et est circa finem: peccatum autem ex passione, est circa ea quæ sunt ad finem. 12ꝗ. q. 47. 2. c. et quæs. 78. 4. o. et 22ꝗ. q. 73. c.

1 MAlum est aliquid, et est ens rationis, non autem ens reale, 1a. quæ. 48. 2. 2m.

2 Malum non est negatio pura, sed priuatio boni. 1a. q. 14. 10. o. et q. 48. 2. 1m. et 3. c. 2m. et 5. c. 1m. et 12ꝗ. q. 25. 2. c. et q. 36. 1. c. et q. 75. 1. c.

3 Nullum ens est malum per essentiam, nec per participationem, sed per priuationem participationis. 1a. q. 49. 3. c. 4m. et q. 65. 1. 2m. et 3m.

4 Malum non est cognoscibile, nisi per bonum. 1a. q. 14. 10. 4m. et q. 48. 1. c.

5 Omnis priuatio inquantum huiusmodi: habet rationem mali: sicut omnis forma habet rationem boni. 1a. q. 48. 1. 1m.

6 Mala esse ratio et experientia docent. 1a. q. 48. 1. 5m. et 2. c. 1m.

7 Malum non est existens, id est, aliqua natura, neque est inexistentib. vt pars perfectionis, sed vt priuatio in subiecto. 1a. qu. 48. 1. o. et 2. 1m. et 2m. et 3. 1m.

8 * Si vniuersaliter malum non esset, vniuersum esset imperfectius, 1a. q. 22. 2. 2m. et q. 48. 2. c. 3m. et q. 49. 2. c.

9 * Impossibile est esse summum malum. 1a. q. 49. 3. o. et q. 103. 7. 1m. et 22ꝗ. q. 172. 6. c.

10 Malum non habet causam nisi per accidens. 1a. qu. 49. 1. o. et 3. 5m. et 12ꝗ. q. 75. 1. c.

11 * Omne malum habet causam efficientem et materialem, non autem formalem nec finalem. 1a. q. 49. 1. c.

12 Malum est causa per accidens, non autem causa per se. 1a. q. 48. 1. 4m. et q. 49. 3. c.

13 * Malum duplex. s. malum naturæ, et malum culpæ, et vtrunque est in paucioribus. 1a. q. 63. 9. o.

14 Malum culpæ, secundum totam speciem humanam, est vt in pluribus, in aliis autem est vt in paucioribus, sicut etiam malum naturæ. 1a. q. 49. 3. 5m. et q. 63. 9. 1m. et 12ꝗ. q. 71. 2. 3m.

15 Malum non simpliciter, sed in solis voluntariis duplex. s. malum pœnæ, & malum culpæ. 1a. q. 48. 5. o.

16 * Malum pœnæ opponitur bono creaturæ: malum verò culpæ, bono in creato. 1a. q. 48. 6. c. & q. 79. 1. 4m.

17 Defectus, malum, peccatum, & culpa, differunt: quia primum dicit negationem: secundum priuationem in omnibus, tertium in actione tantum: quartum in voluntariis tantum. 1a. q. 48. 5. c. 1m. & 12ꝗ. quæstion. 21. 1. c. & 2. o.

18 Malum in naturalibus, nunquam est in effectu, nisi præexistat aliud malum in agente vel in materia, sed bene in voluntariis, 1a. qu. 49. 1. 3m.

19 Malum naturæ duplex. s. malum naturæ à causa naturali, vt mors naturalis, & priuatio boni naturæ à causa non naturali, vt mors violenta, 12ꝗ. q. 42. 2. o.

20 Malum est differentiæ actus moralis, ratione finis cui accidit aliqua priuatio. 1a. q. 48. 1. 2m. & 12ꝗ. q. 18. 5. 2m. q. 54. 3. 2m. & q. 79. 2. 3m.

21 Malum moris ex voluntate, contingit per hoc, quòd deficit ab ordine rationis & proprij finis. 12ꝗ. q. 71. 2. c. 3m. & 6. c.

22 Malum per prius dicitur de culpa, quàm de pœna. 22ꝗ. q. 19. 1. c.

23 Culpa magis habet rationem mali: quam pœna. 1a. q. 48. 6. o. & 22ꝗ. q. 19. 1. c. & q. 76. 4. c.

24 Mali semper hic puniuntur spiritualiter, & boni præmiantur, non autem corporaliter. 12ꝗ. q. 69. 2. 2m.

Mammona iniquitatis dicuntur diuitiæ, vel quia solas eas esse, reputant iniqui, vel quia sunt occasio iniquitatis: vel quia inæqualiter sunt diuisæ, vel quia iniustè à primo sunt acquisitæ, 22ꝗ. q. 32. 7. 2. c. 1m.

1 Mandatum est de meliori, & quod per alios mandatur: sed præceptum est de necessario, & quod quis per se iussit. 12ꝗ. q. 99. 5. c.

2 Differentia inter præcepta, mandata, testimonia, & iustificationes. ibidem.

Mansiones in cælis, sunt diuersi gradus beatitudinis: ideo non sunt in limbo nec in purgatorio. 12ꝗ. q. 5. 2. c. 1m.

1 MAnsuetudo diuersimodè numeratur inter beatitudines, fructus, & virtutes. 22ꝗ. q. 157. 2. 3m.

2 Mansuetudo est circa iram. 1a. q. 21. 1. 1m. & 12ꝗ. q. 60. 4. b. & c. fi. 4m. & 22ꝗ. q. 143. c. q. 157. 1. 2. o. 3. 4. c. & q. 161. c. 4m.

3 Mansuetudo præparat hominem ad cognitionem Dei, remouendo duplex impedimentum, scilicet iram, & contradictionem veritatis. 22ꝗ. q. 157. 4. 1m.

4 Mansuetudo maximè facit hominem compotem sui. 22ꝗ. q. 157. 4. c. 1m.

5 Mansuetudo est in irascibili subiectiuè. 3a. q. 15. 2. c.

6 Homo est naturaliter mansuetus, quia est cōplexionis temperatissimæ, ideo mitigat iram: sed irasci conuenit ei naturaliter: inquantum ratio nunciat causam iræ. 12ꝗ. q. 46. 5. 1m.

Manumissus reducitur in pristinam seruitutem, propter aliquam offensam in dominum eius. 3a. q. 88. 3. 2m.

Manus est organum organorum: quia facit omnia instrumenta: & est loco omnium instrumentorum. 3a. q. 83. 5. 1m.

1 Marcus amputando sibi pollicem ne fieret sacerdos, non peccauit: quia creditur fecisse hoc ex instinctu Dei. 22ꝗ. q. 185. 2. 3m.

1 Fluxus & refluxus maris est ei naturalis: quia est ex motu lunæ, cui aqua naturaliter subditur. 1a. q. 105. 6. 1m.

2 In aquis maris sunt duo mira, scilicet primum quòd non cooperiant totam terram contra naturam, cum sint etiam altiores ea: secundum verò, quòd semper mare est eiusdem quantitatis. 1a. q. 69. 1. 2m.

3 Diuisio maris rubri fuit mirà tripliciter, scilicet ratione soni ventorum tantæ aquæ, & tantorum effectuum. Ibidem.

1 MAria & Ioseph erant de eadem tribu: & de semine Dauid. 3a. q. 28. 1. 2m. & q. 31. 2. 1m.

2 * Maria fuit de stirpe Aaron, * non quidem secundum successionem generis masculini, sed propter affinitatem contractam ex matrimonio: sibi enim duæ tribus in matrimonio iungebantur, scilicet sacerdotalis, cuius erat Aaron: & regia, cuius erat Maria. 3a. q. 29. 1. 4m. & q. 31. 2. 2m.

3 Maria nata est ex Melchi, Salomone, Ieconia, & Heli. 3a. q. 31. 2. 3m. & 3. 2m.

4 Quicquid acceptum à parentibus fuit in Maria, fuit pars eius actu: ideo non fuit in Christo. 3a. q. 31. 6. c.

5 Maria in ventre matris suæ, non habuit vsum liberi arbitrij, quia hoc est priuilegium. 3a. q. 27. 3. c.

6 Maria habuit tantam claritatem in facie, quod Ioseph non cognoscebat eam sensibiliter. 3a. q. 28. 3. 3m

7 * Maria fuit sanctificata, priusquam nata ex vtero. 3a. q. 27. 1. o. & 2. 2m.

8 Maria non potuit sanctificari in parentibus, nec in conceptione eius, nec ante infusionem animæ rationalis. 3a. q. 27. 1. 1m. & 2. o.

9 Maria fuit bis sanctificata, scilicet in vtero matris, & quando cōcepit Christum: in prima fomes fuit ligatus: in secunda verò totaliter ablatus. 3a. q. 27. 3. o. & 4. 1m. & 5. 2m.

10 Maior sanctificatio fuit in Maria, quàm in Ioanne Baptista: & maior in eo, quàm in Hieremia. 3a. q. 27. 6. 1m.

11 Maria super omnes post Christum, habuit plenitudinem gratiæ. 3a. q. 7. 20. 1m. & q. 27. 1. c. & 5. o.

12 Maria habuit triplicem perfectionem gratiæ scilicet in eius sanctificatione, in conceptione Christi, & in eius glorificatione: tertia est potior secunda, & secunda quàm prima. 3a. q. 27. 5. 2m.

13 In prima perfectione gratiæ, Maria mundata fuit à culpa originali: in secunda à fomite, & in tertia ab omni miseria. Ibidem.

14 In prima adepta est gratiam inclinantem ad bonum: in secunda fuit confirmata in gratia, & adepta est gratiam consummatam & confirmantem eam in bono: & in tertia adepta est gratiam consummatam & perficientem eam in fruitione omnis boni, 3a. q. 27. 5. 2m.

15 Plenitudo gratiæ & obseruatio consiliorum, inchoauit in beata Maria, sed primum fuit in ea perfectè: & secundum perfectè cœpit in Christo, 3a. q. 28 4. 2m.

16 Maria est perfectè beata secundum corpus, quia cum corpore assumpta est in cælum. Credimus enim, quòd post mortem resuscitata fuerit, & portata in cælum, 3a. q. 27. 1. c. & q. 83 5. 8m.

17 Maria habuit donum prophetiæ, sapientiæ & miraculorum, sed non secundum omnem vsum, 3a. q. 27. 5. 3m.

18 Puritas Mariæ fuit maxima sub Deo, 12ꝗ. q. 81. 5. 3m. & 3a. q. 27. 2. 2m.

19 * Maria meruit Christum portare, idest, meruit gradum puritatis & sanctitatis, quo congruè esset mater Dei, nō autem incarnationem Dei. 3a. q. 2. 11. 3m.

20 Quamuis beata virgo Maria sit super omnes angelos exaltata, non tamen est exaltata vsque ad æqualitatem Dei, vel ad vnionem in persona: & ideo non dicitur sedere ad dexteram, sed astare à dextris, inquātum honor filij aliquo modo participatiuè, non plenariè redundat in ipsam inquantum mater Dei dicitur, sed non Deus, 1a. qu. 25. 6. 4m. & 3a. q. 25. 5. o.

21 Maria fuit verè mater Christi. 3a. q. 35. 3. o.

22 Matrimonium verum fuit inter Mariam & Ioseph, habuitque triplex bonum. & vtranque perfectionem requisitam, præter coitum: & nuptiæ factæ sunt, 3a. q. 20. 2. o. & 4. d. 30. q. 2. 2. o. & Opuſ. 60. col. 2. & col. 3. & Matth. col. 20. fi.

23 Maria fuit expers maledictionis Euæ, quia peperit sine dolore, & non multiplicauit conceptus, nec fuit subiecta viro, 3a. q. 30. 2. 2m. & quæs. 35. 6. 1m.

24 Angelus prius apparuit Mariæ, quam Ioseph, 3a. q. 30. 2. 2m.

25 Angelus excellentius apparuit Mariæ, quam Ioseph, 3a. q. 30. 3. 2m.

26 Maria secundum aliquos, non fuit turbata in visione angeli, quia assuetа erat visionibus angelorum: sed in sermone eius. ex admirationē dictorum, 3a. q. 13. 3. 3m.

27 Non incouenienſ est, quòd angelus instrueret Mariam, quia Maria erat inferior eo secundum statum: licet esset econuerso secundum prædestinationem, 3a. q. 30. 2. 1m.

28 Maria est super omnes ordines angelorum, 3a. q. 30. 2. 1m.

29 Spiritussanctus fecit duplicem purgationem in Maria, s. præparatoriam ad conceptionem Christi, colligēs mentem eius in vnum: secundam verò à fomite, mediante conceptione Christi, 3a. q. 27. 3. 3m.

30 Purgatio prima non fuit ad remouendum transfusionem peccati originalis, sed vt digna esset Christo, 12ꝗ. q. 81. 5. 3m.

31 Immunitas peccato in Maria, causabatur ex tribus, scilicet ex ligatione fomitis, gratia inclinante ad bonum, & prouidentia Dei, 3a. q. 27. 3. c. fi. & 4. 1m.

32 Maria voluit purgari post partum, non quidem propter aliquam immūditiam: sed propter humilitatem, & obedientiam, vt approbaret legē & vitaret calumniam, 3a. q. 37. 4. o.

33 Emundatio et confirmatio Mariæ, inchoata fuit in prima sanctificatione, sed in secunda consummata est in perfectione viæ. In assumptione verò eius, perfectione gloriæ, 1a. q. 100. 2. c. et 3a. q. 27. 5. 2m.

34 Maria sanctificata fuit in vtero ap eccato originali, quoad maculam et reatum personalem, nō autem à reatu totius naturæ: ideo si ante passionem Christi fuisset defuncta, non intrasset paradisum, nec vidisset Deum per essentiam, sicut nec alij sancti. 3a. q. 27. 1. 3m.

35 Cum beata virgo Maria credatur omnino fuisse immunis à fomitis inclinatione propter eius sanctificationem perfectam, non est pium, ponere aliquam pugnam à carne fuisse in ea, cum talis pugna non sit nisi ex fomitis inclinatione, nec tentatio quæ est à carne, sine peccato esse possit, vt patet per glosam: et quamuis non habuerit pugnam per tentationem quæ est à carne: habuit tamen pugnam per tentationem ab hoste, qui nec ipsum Christum reuerituſ est, 3a. q. 15. 2. 3m.

36 Fomes in Maria adeò debilitatus est, et extinctus, vt ad peccatum actuale nunquam inclinaretur, 3a. q. 27. 3. c. et 4. 1m. et 5. 2m.

37 Maria per primam sanctificationem fuit semper immunis ab omni peccato actuali.3ª.q.27.4.o & 6.1ᵐ.
38 Tabernaculum veteris legis figurabat Mariam.3ª.q.27.2.b.
39 Festo neomeniæ succedit festum Mariæ, in qua primò apparuit illuminario solis,id est Christi,per copiam gratiæ.12ᵩ.q.103.3.4ᵐ.

1 Martyrium est actus virtutis quadruplicis, scilicet fortitudinis vt elicientis principaliter,patientiæ verò,vt elicientis consequéter,sed charitatis vt imperátis,& fidei vt finis,22ᵩ.q.124.1.2.o.
2 Martyrium est actus maximæ perfectionis,nō quidem secundum se, sed vt imperatur à charitate,&vt eā ostendit.22ᵩ.q.124.3.o.& q.184.5.3ᵐ.
3 Martyrium habet quod sit meritorium ex charitate, sine qua nihil valet, 22ᵩ.q.124.2.2ᵐ.
4 Mors est de ratione martyrij,22ᵩ.q.124.4.o.
5 Confessio cuiuscunque alterius veritatis quàm fidei,non est causa sufficiens ad martyrium ratione materiæ, sed tantum ratione finis, referendo ad Christum.22ᵩ.q.124.5.c.2ᵐ.
6 *Martyrium Ioannis baptistæ celebratur,licet mortuus sit,non quidem pro fide,sed pro reprehensione adulterij.22ᵩ.q.124.5.c.
7 Moriens pro quocunque opere bono propter Deum, est martyr Dei: quia causa cuiuscunque martyrij,est veritas fidei, vt est operans. 22ᵩ. q.124.5.c.
8 Vulneratus letaliter,licet superuiuat, habebit aureolam martyrij, sicut sancta Lucia,similiter vulneratus non letaliter, tamen moriens ex in curia non mortali, vt Marcellus Papa, habebit aureolam martyrij: non autem si afflictio non continuetur vsque ad mortem,sicut de Sylueltro Papa.22ᵩ.q.124.4.4ᵐ.
9 Martyrium est de præcepto, secundum præparationem animi tantum. 22ᵩ.q.124.1.3ᵐ.& 3ᵐ.1ᵐ.
10 Martyrium oblatum debet tolerari patienter,sed non debet quæri:quia non debet dari occasio agendi iniustè.22ᵩ.q.124.1.3ᵐ.
11 Vniuersalis absolutio fit in perceptione baptismi & in martyrio, propter quod dicitur quòd in martyrio omnia sacramenta baptismi complentur in virtute passionis Christi, scilicet quantum ad plenam liberationem à culpa & à pœna.3ª.q.68.2.2ᵐ.& q.87.1.2ᵐ.
Mas & fœmina in hominibus coniunguntur, non tantum propter generationem,vt in brutis,sed etiam propter communicationem operum ideo in solis hominibus mas est principium fœminæ, & fœmina facta est ex masculo.1ª.q.92.2.o.
1 *Masculinum genus & fœmininum absolutè prædicantur tantum de supposito.1ª.q.31.2.4ᵐ.
Mater dicitur aliqua ex hoc quod concepit & genuit.3ª.q.35.3.4.c.

1 Materia non semper fuit,licet sit ingenerabilis & incorruptibilis. 1ª.q.46.1.3ᵐ.
2 Materia prima est maximè in potentia & principium imperfectissimum,nec talis potētia materiæ,etiam dato quòd sit sua essentia,est potentia ad operationem,sed ad esse.1ª.q.4.1.c.
3 *Materia in quantum habet esse saltem in potentia,est similis Deo,1ª.q. 14.11.3ᵐ.& 12.c.fi.
4 Materia non potest esse in alio,cum sit primum subiectum. 1ª. q.3. 2.3ᵐ. & 3ª.q.77.2.c.
5 Materia prima est sua potentia passiua, sicut Deus est sua potentia actiua.1ª.q.54.3.3ᵐ.& q.27.1.2ᵐ.& q.115.1.2ᵐ.
6 *In materia nulla est potentia actiua.3ª.q.32.4.c.3ᵐ.
7 Materia prima dicitur terra:quia est informis:dicitur aqua, quia est receptiua:dicitur abyssus:quia est turpis.1ª.q.66.1.1ᵐ.
8* Partes habent rationem materiæ, totum verò, rationem formæ. 1ª.q. 7.3.3ᵐ.& q.65.2.c.& 3ª.q.90.1.c.
9 Vnitas materiæ primæ, est tantum in iis quæ conueniunt in generatione & corruptione.1ª.q.66.2.o.
10 Materia prima omnium rerum,est vna, vnitate ordinis tantum.1ª.quæst. 66.2.1ᵐ.
11 Omnium generabiliū & corruptibilium est eadem materia.1ª.q.66.2.c.
12 Materia duplex,scilicet naturalis & mathematica.1ª. qu. 85. 1.2ᵐ.& 3ª. q.77.2.4ᵐ.
13 Materia triplex,scilicet ex qua,in qua,& circa quam, & tantum temio modo coincidit cum fine.12ᵩ.q.55.4.c.
14 Duplex est conditio materiæ, scilicet conditio quæ eligitur ab agente, & quæ consequitur naturam materiæ.1ª.q.76.1.5ᵐ.& q.91.3.c.& 12ᵩ. q.85.6.c.& 22ᵩ.q.164.1.1ᵐ.
15 Materia non est diuisibilis nisi per quantitatem.1ª.q.50. 2. c. & q.75.7.c. & q.76.4.4ᵐ.& 3ª.q.77.2.c.fi.
16 *Materia primà,secundum potentiam non est infinita simpliciter, quia se extendit solum ad formas materiales,1ª.q.7.2.3ᵐ.
17 Materia intelligibilis ponitur in diffinitione quantitatis,nonautem materia sensibilis.1ª.q.85.1.2ᵐ.
18 Materia & priuatio,distinguuntur realiter secundum Aristotelem, non autem secundum Platonem.1ª.q.5.1.1ᵐ.& 3.3ᵐ.
19 Quę non habent materiam,non habent causam sui esse,scilicet quæ trāsmutet de potentia ad actum,nec aliquam causam formalem, 1ª. q.61. 1.2ᵐ.& q.75.5.3ᵐ.
Mathematica scientia, non demonstrat per causam efficientem nec per causam finalem, licet habeat eas, quia mathematica accipiuntur, vt abstracta secundum rationem: cum tamen non sint abstracta secundum esse. Vnicuique autem competit habere causam agentem,secundum quod habet esse, licet igitur ea quæ sunt mathematica, habeant causam agentem, non tamen secundum habitudinem quam habent causam agentem,cadunt sub consideratione mathematica,& ideo in scientiis mathematicis non demonstratur aliquid per causam agentem vel finalem.1ª.q 44.1.3ᵐ.
Mathias electus est sorte,id est, per diuinum donum, declarans eum electum esse diuinitus.22ᵩ.q.95.8.c.

1 Matrimonium est formaliter coniunctio & vinculum animorum, & relatio coniugum:vnde cōiunctio viri & vxoris est potior, quam coniunctio vxoris ad consanguineos viri,non tamen debet dici affinitas,sed matrimonium,quod est vnitas quædam,sicut homo est sibipsi idem,non consanguineus,3ª.q.29.2.c.
2 Matrimonium erat in lege veteri,vt in officium naturæ, & non vt sacramentum coniunctionis Christi & ecclesiæ,quę nondum fuerat facta, 12ᵩ.q.102.5.3ᵐ.
3 Inseparabilitas conuenit matrimonio, vt est sacramentum, & vt est in officium naturæ, sed primo modo est de prima intentione matrimonij:secundo autem modo,de secunda,12ᵩ.q.102.5.3ᵐ.
4 Commixtio carnalis est de secunda perfectione matrimonij,non autem de prima.3ª.q.29.2.o.
5 Pater non potest cogere filium,vt consentiat ad matrimonium per præceptum,sed potest inducere causam rationabilem, & tunc filius tenetur ad præceptum,sicut ad causam.22ᵩ.q.104.5.c.
6 Quælibet persona libera potest sine consensu parentum contrahere matrimonium,& intrare religionem.22ᵩ.q.22.8.2ᵐ.& 9.c. q.104.5. c.& 3ª.q.68.10.c.
7 Matrimonium secundum diuersos status, institutum est à lege naturæ, Moysis,Christi,& à lege ciuili.22ᵩ.q.154.2.c.& 9.3ᵐ.
8 Finis matrimonij duplex.s.principalis,id est generatio & educatio prolis,& finis secundarius.s.mutuum obsequium.22ᵩ.q.154.2.c.&3ª.q. 29.2.c.
9 *Actus matrimonij potest esse sine peccato, & meritorius. 12ᵩ. q. 24.1. 1ᵐ.& 22ᵩ.q.153.2.o.
10 In matrimonij sacramento confertur gratia.22ᵩ.q.100.2.6ᵐ.
11 Matrimonium non debet esse inter propinquos.22ᵩ.q.154.9.c.
12 Defectus ætatis.s.ante pubertatem,quæ communiter est in masculo, anno quarto decimo,in fœmina verò in anno duodecimo,impedit matrimonium & dirimit.22ᵩ.q.189.5.c.
13 Seruus potest contrahere matrimonium, & vouere continentiam, nesciente domino eius, vel contradicente, non autem religionem ingredi,vel ordinem suscipere.22ᵩ.q.88.8.2ᵐ.& q.104.5.c.fi.
14 Sex crimina impediunt matrimonium cuntrahendum solum,scilicet in celsus,vxoricidium, raptus alienæ sponsæ, susceptio proprij filij de fonte per dolum,interfectio presbyteri,et pœnitentia solennis. 22ᵩ, q.154.7.3ᵐ.
15 In lege veteri,Iudæi prohibebantur cōtrahere matrimonium cum Chananæis,quia Cananæi debebant deleri, & Iudæi erant proni ad ritus & mores eorum,propter conuersationem cum eis:sed cum aliis infidelibus,vbi nō erat periculum,permittebantur,sicut pater de Ioseph Moyse,& Esther.12ᵩ.q.105.4.6ᵐ.
16 Matrimonium de lege naturæ,est indissolubile,22ᵩ.q.154.2.c.
1 *Mediator Dei & hominum,est solus Christus principaliter,instrumentaliter autem sunt prophetæ,& sacerdotes vtriusque testamenti & angeli:nō autem spiritusanctus,* quia cum sit per omnia Deo æqualis, non potest dici mediator inter Deum & homines Christus autem etsi sit Deus,tamen est etiam homo.Nec dæmon, quia cum sit immortalis & miser,non coniungere hominem Deo inendit, quod mediatoris est proprium sed separare ab illo.& ad miseriam ducere,3ª. quæst. 26.1.o.

1 Medicina duplex,scilicet remouens morbum,& promouens ad perfectam sanitatem:prima conuenit infirmis, secunda verò sanis, 3ª.q.80.4.2ᵐ.
2 Obiectum artis medicinæ est sanitas,quia nihil considerat, nisi in ordine ad eam,22ᵩ.q.1.1.c.
3 Pro necessitate corporis,licet vti pretiosis medicinaliter, sed in pertinentibus ad solam decentiam honestatis,debemus esse cōtenti simplicibus,3ª.q.51.2.3ᵐ.
4 Quandoque medicina fortis, statim inducit sanitatem: sic & habitus virtutum,12ᵩ.51.3.c.fi.
1 Medicus accipiens in curam infirmitatem desperatam. nulli facit iniuriam.22ᵩ.q.71.3.1ᵐ.
2 Sapiens medicus permittit minorem morbum, vel procurat, vt curet vel vitet maiorem,12ᵩ.q.101.3.3ᵐ.& 22ᵩ.q.64.2.c.& q.162.6.3ᵐ.
3 Medicus tenetur gratis curare pauperes, quando nec per se,nec per alios magis coniunctos,nec per eos qui magis possunt, valent curari, 22ᵩ.q,71.1.o.
4 Medicus quadam coactione vtitur in phreneticum, qui eius curam nō vult recipere:& huic similatur correctio prælatorum,quæ habet vim coactiuam,non autem simpliciter correctio fraterna,22ᵩ.q.33.6.1ᵐ.
5 Medicus non tanto magis sanat, quanto maiorem dat medicinam, sed quanto medicina est magis proportionata morbo:sic non oportet q religio tanto sit perfectior quanto maiorem habet paupertatem: sed quanto eius paupertas est magis proportionata fieri communi et speciali,22ᵩ.q.188.7.1ᵐ.

1 Medium,et actio transiens, est realiter medium inter agens et passum,non autem actio immanens,nisi secundum modum significandi.1ª.q.54.1.3ᵐ.
2 Inter habens et habitum,aliquando nihil est medium, aliquando tantū relatio,et aliquando aliquid per modum actionis et passionis,non autem actio vel passio:et sic est speciale prædicamentum,s.prædicamentum habitus.12ᵩ.q.49.1.c.2ᵐ.
3 Inter habitum et priuationem quæ est in priuari, et aliquid habitus relinquens,pōt esse medium,circa proprium subiectum, sicut inter bonum et malū est actus indifferens,non autem inter habitum et priuationem quæ est in priuato esse,nihil relinquens de habita. 12ᵩ.quæst. 18.8.1ᵐ.
4 Inter substantiam et accidens quintum prædicabile,datur medium,non autem vt accidens diuiditur contra substantia m.1ª.quæst.76.4. 4ᵐ.et q. 77.1.5ᵐ.
5 Virtus non est medium inter passiones secundum essentiam, sed secundum effectum,quia constituit medium inter eas,12ᵩ.q.59.1.1ᵐ.
6 In passionibus accipitur medium,per hoc quod attingitur recta ratio, in quo consistit ratio virtutis.12ᵩ.q.17.1.1ᵐ.et 5.2ᵐ.
7 Virtutes theologicæ habent medium per acidens, idest,ex parte nostra non autem per se,idest,respectu Dei,12ᵩ.q.64.4.o.et 22ᵩ.q.17.5.2ᵐ.
8 Quælibet virtus intellectualis consistit in medio, per conformitatem intellectus ad res,sc. in verò, cuius excessus est affirmatio falsa:defectus autem est negatio falsa.12ᵩ.q.64.3.o.et 4.1ᵐ.et 2ᵐ.

9 Virtus moralis,respectu materiæ est medium,sed respectu rationis, est extremum.12ᵩ.q.64.1.1ᵐ.
10 Medium virtutis moralis, attenditur secundum rationem rectam in omni circunstantia, non autem secundum quantitatem absolutam. 12ᵩ. quæst.64.1.2ᵐ.& 3ᵐ.& 22ᵩ.q.92.1.c.& quæst.104.2.2ᵐ.& q.123.4.3ᵐ. & q.147.1.2ᵐ.
11 Virtus moralis consistit in medio inter excessum & defectum.12ᵩ.q.64. 1.o.& 4.1ᵐ.& 2ᵐ.22ᵩ.q.17.5.2ᵐ.& q.92.1.c.
12 Omne medium virtutis,est medium rationis,sed solius iustitię,medium est rei,& rationis.12ᵩ.q.64.2.o.& 22ᵩ.q.58.10.o.& q.8.2.1ᵐ.
13 Medium iustitiæ est æqualitas, quàm constituit iustitia inter aliquos. 3ª. q.85.3.2ᵐ.
14 Medium iustitiæ distributiuæ,sumitur secundum proportionem geometricam: commutatiuę verò medium, sumitur secundum proportionem arithmeticam.22ᵩ.q.61.2.o.& 4.c.fi.
1 Mel non offerebatur in sacrificiis Dei:quia offerebatur idolis: & ad excludendum omnem carnalem dulcedinem & voluptatem à sacrificantibus Deo.12ᵩ.q.102.3.14ᵐ.
Melchisedech dicitur esse sine patre,matre,genealogia,principio,& fine, quia scriptura non ponit,licet habuerit,quia fuit Sem,primogenitus Noē,vt Hæbræi dicunt.3ª.q.22.6.3ᵐ.
* Melius alio aliquid dicitur * simpliciter,quod tamen minus propriè recipit alicuius prædicationem: sicut cognitio patriæ est nobilior cognitione viæ,quæ magis propriè dicitur fides.22ᵩ.q.74.1.2,3ᵐ.

1 Membrum omne, et quælibet potentia animæ, operantur toti, et non sibi soli.12ᵩ.q.17.5.2ᵐ.
2 Caput est mēbrum, habens virtutem influendi in alia membra,et recipit ab aliis membris nutrimentū,et alia obsequia.3ª.q.8.1.6.7.8.c.
3 Membra hominis non applicantur operi,nisi de consensu rationis. 12ᵩ. q.74.7.o.et q.77.7.c.fi.
4 Membra naturalia et instrumenta artificialia, in scripturis, significant operationes,quarum sunt principia.1ª.q.2.1.3ᵐ.
1 Memoria duplex scilicet conseruatiua specierum tantum,alia cuius obiectum est præteritum vt præteritum:prima est potentia purè cognoscitiua,et est in parte intellectiua,secunda verò in parte sensitiua tantum.1ª.q.77.8.4ᵐ.et q.79.6.o.
2 *Memoria quæ est altera pars imaginis,non est præteritorum, quia abstrahit ab omni tempore, cum sit in intellectu,& non in parte sensitiua.1ª.q.79.6.2ᵐ.
3 *Memoria intellectiua, non differt realiter ab intellectu possibili, sed est habitualis retentio eius cuius actus est intelligentia, quæ oritur ex memoria,sicut actus ex habitu.1ª.q.79.7.o.& q.93.7.3ᵐ.
4 Memoria sensitiua,est thesaurus specierum intentionalium,id est intentionum sensibilium, cum sensu acceptarum:cuius organum est in extrema parte capitis.1ª.q.78.4.c.
5 Ea quæ magna æstimamus,magis memoriæ infigimus.12ᵩ.quæstion.47. 2.3ᵐ.
6 Consuetudo multum operatur ad bene memorandum.12ᵩ.q.50.3.3ᵐ.& 22ᵩ.q.49.1.2ᵐ.
7 Illud quod scribitur,non de facili à memoria labitur,sed succurrit memoriæ.1ª.q.24.1.c.
8 Necessarium est eosdem actus pluries reiterari, vt aliquid firmiter memoriæ imprimatur:quia meditatio confirmat memoriam, secundum phylosophum,12ᵩ.q.51.3.c.& 22ᵩ.q.49.1.2ᵐ.
9 Memoria in angelis potest poni,vt est in mente:non autem vt est in sensu,1ª.q.54.5.2ᵐ.
10 Memoria intellectiua, manet in anima separata: non autem memoria sensitiua,sed corrumpitur.1ª.q.77.8.4ᵐ.& q.89.6.1ᵐ.
11 Documenta quatuor ad bene memorandum,scilicet similitudines rerum assumere conuenientes,nec tamen omnino consuetas,ordinatè eas disponere:solicitudinem circa eas apponere& affectum adhibere,& eas frequenter meditari.22ᵩ.q.49.1.2ᵐ.

1 Mendacium dicitur tripliciter, scilicet materiàliter, id est dictum falsum:formaliter,id est voluntas falsum enunciandi: & effectuè,id est voluntas decipiendi,22ᵩ.q.98.1.3ᵐ.q.110.1.o.
2 Cupiditas fallendi, pertinet ad perfectionem mendacij, non autem ad speciem eius.22ᵩ.q.110.1.c.3ᵐ.
3 Omne mendacium est peccatum.22ᵩ.q.69.1.2.o.& q.70.4.c.& q.110.3.o. & 4.c.q.111.1.c.& q.124.5.2ᵐ.
4 Mendaciū secundum se,diuiditur tantum in duas species, scilicet in iactantiam, & ironiam, secundum gradus autem eius ratione finis, diuiditur in perniciosum, iocosum, & officiosum, vel in octo gradus eius, scilicet quorum primus est in doctrina religionis: secundus quòd nulli prosit,& obsit alicui,tertius quòd prosit vni, & alteri obsit: quartus quòd fit sola mentiendi fallendique libidine: quintus quod fit placendi cupiditate:sextus quod nulli obest, & prodest alicui ad conseruandam pecuniam: septimus quod nulli obest, & prodest alicui,ad vitandum mortem: octauus quod nulli obest, & prodest alicui, ad vitaudum immundiciam corporalem.22ᵩ. quæstion. 110.2.o.
5 Mendacium est peccatum mortale tantum tripliciter, scilicet secundum se, id est quando est contra charitatem Dei vel proximi, ex intentione & ratione scandali, 22ᵩ. quæstion.69.1.2.o.quæstⁱ. 70.4.c.& quæst.110.4.o.
6 Mendacium per se,directè & formaliter opponitur virtuti, quę dicitur veritas,22ᵩ.q.110.1.o.& 2.c.
7 *Dicens verum, credens se dicere falsum, dicit mendacium per se, & formaliter autem econuerso, nisi per accidens & materialiter. 22ᵩ. quæst.110.1.
8 Intendens significare falsum nutibus, mendacium dicit, 22ᵩ. quæstion. 110.1.2ᵐ.
9 Mendacium verbo,vel facto vel nutibus,est æqualiter peccatum.22ᵩ.q. 111.1.c.4ᵐ.
10 Nullus debet dicere mendacium, vt ipse vel alius euadat mortem, vel immundiciam corporalem,22ᵩ.q.110.3.4ᵐ.& q.113.1.3ᵐ.
11 Nec mendacium, nec aliquid quod ex genere suo, non est peccatum mortale,est perfectis peccatum mortale,nisi fit contra eorum votum, vel ratione scandali,22ᵩ.q.69.1.2.o.& q.70.4.c.& q.110.4.5ᵐ.
12 Si res visa vel audita, recitetur non eodem modo, nec eisdem verbis, non est mendacium (vt patet in Euangelio & in aliis scripturis diuinis,in quibus nihil est falsum.)22ᵩ.q.110.3.1ᵐ.
13 Non seruans promissum, propter superueniens impedimentum, vel remutata,excusatur à mendacio,vt sanctus Paulus,22ᵩ.q.110.3.5ᵐ.
14 In sacra scriptura aliqui laudantur dupliciter.s.vt exempla perfectæ virtutis:vt Abraham & Iacob:& propter indolem virtutis, vt Iudith & obstetrices:primi excusantur à mendacio:quia figuraliter & prophetice locuti sunt, non autem secundi, licet verum dixerint mysticè. 22ᵩ.q.110.3.3ᵐ.& q.111.1.1ᵐ.& 2ᵐ.
Mendicitas duplex.s.cōtraria voluntati&voluntaria:prima est occasio furti& periurij,non autem secundaiideo Christus elegit eam.22ᵩ.q.187. 5.c. et 3.q.40.3.1ᵐ.

1 Mens dicitur à metiendo,vel à meminendo.1ª.q.79.9.4ᵐ.
2 Mens dicitur tripliciter, scilicet natura intellectiua, intellectus et memoria.1ª.q.79.1.1ᵐ.
3 Aliquid inhærens menti rationali,est maius ea secundum quid, non autem simpliciter, sed nihil subsistens præter Deum, est maius ea.1ª.q. 16.6.1ᵐ.
1 Menstruosus sanguis est in fœminis,loco seminis,et est propria materia corporis Christi et aliorum,non autem semen fœminæ.3ª.q.31.5.o.et 6.3ᵐ.et q.32.4.c.et q.35.3.3ᵐ.
2 Menstruum non est sanguis primo generatus ex cibis, sed est residuum eius quod ab vltima degestione nutritiua ministrat generatiuæ, 3ª. quæst.31.5.c.
3 Menstruum est potentia totum,secundum potentiam passiuam, sicut semen viri est potentia totum,secundum potentiam actiuam.3ª. q.31.5. 1ᵐ.& 6.c.
1 Mensura,duplex,s.æquiparata mensurato per replicationem,& ratio cognoscendi ipsum.1ª.q.3.5,2ᵐ.
2 Mensura est illud,per quod cognoscitur quantitas rei,& est quid minimum,vel simpliciter, vt in numeris in quib.primo inuenitur: vel quo ad nos,vt in continuis:deinde primum in quolibet genere.12ᵩ.quæst. 80.1.c.
3 Non oportet quòd omnis mensura sit omnino in fallibilis,& certa, sed vt est possibile in genere suo.12ᵩ.q.91.3.3ᵐ.& q.97.1.2ᵐ.
4* Mensura debet esse homogenea,idest,eiusdem generis cum mēsurato, 1ª.q.3.5.2ᵐ.& 12ᵩ.q.19.4.2ᵐ.
5* Ratio naturalis & principia ei naturaliter indita,sunt regulę generales. & mensuræ omnium agendorum ab homine,non autem naturalium. 12ᵩ.q.91.3.2ᵐ.
6 Ad hoc quòd aliqua mensurentur per aliquod vnum, non requiritur quòd illud vnum sit causa omnium eorum,sed quòd sit simplicius. 1ª. q.10.6.4ᵐ.
7 Intellectus Dei est mensura prima omnium rerum non mensurata: res est mensura secunda mensurata:sed intellectus noster est mensuratus à rebus non mensuratis.1ª.q.21.2.c.& 12ᵩ.q.93.1.3ᵐ.
8 Cum dicitur Deus mensurari sua æternitate, accipitur ibi ratio mensuræ,secundum apprehensionem nostram tantum.1ª.q.10.2.3ᵐ.
1 Mercatores sperare possunt lucrum ex mercatore,quod non possunt dātes mutuo.22ᵩ.q.78.1.o.
Merces est terminus operis.12ᵩ.q.114.5.c.
2 Merces est id quod recompensatur pro retributione operis:ideo redde re mercedem,est actus iustitiæ, sicut reddere pretium rei emptæ. 12ᵩ. q.114.1.c.& 3ª.q.49.6.c.
3 Meretrix etiam nunc debet permitti,idest,tolerari in ciuitate,vt vitetur peius malum,s.sodomia,adulterium,& huiusmodi, quia sapientis legislatoris est,minores trangressiones permittere,vt maiores caueantur,& in regimine humano illi qui præsunt, rectè aliqua mala tolerant,ne aliqua mala peiora incurrantur:vnde dicit Augustinus in lib. de ord.Auferimeretrices de reb. humanis,turbaueris omnia libidinibus.12ᵩ.q.101.3.2ᵐ.& 22ᵩ.q.10.11.c.
4 Meretrix potest sibi retinere, quod sibi datum est propter fornicationem, sed si superfluè ad fraudem vel dolum extorsisset, teneretur eidem restituere.22ᵩ.q.62.5.2ᵐ.
1 Mergulus significat gulosos, qui se delitiis immergunt.12ᵩ.quæstio.102. 6.2ᵐ.& c.3.

1 Meritum duplex,s.congrui,& condigni.12ᵩ.q.114.6.o.
2 Aliquid cadit sub merito dupliciter,s.simpliciter,vt vltimus finis, & omne quod perducit ad eum,& secundum quid,scilicet temporalia,12ᵩ.q.114.10.c.
3 Efficacia meriti,mensuratur ex tribus,s.ex charitate vel gratia, voluntate & obiecto,1ª.q.95.4.c.& 12ᵩ.q.19.8.o.
4 Actus humani habent rationem meriti ex duobus,s. principaliter ex ordinatione Dei:secundariò autem ex libero arbitrio.12ᵩ.qu.114.4.6.c. & 22ᵩ.q.2.9.c.
5 Meritum importat æqualitatem iustitiæ.3ª.q.49.6.c.
6 Meritum non potest esse sine actu,quia requiritur quòd faciat quod debet qui meretur.12ᵩ.q.71.5.1ᵐ.& 22ᵩ.q.79.3.4ᵐ.
7 Meritum est actio qua iustum est,vt agenti aliquid detur.3ª.q.49.6.c.
8 Meritum consistit in hoc, quòd homo contemptis creatis inhæret Deo: sed peccatum est econuerso.22ᵩ.q.104.3.o.
9 Omne meritum est supra naturam,& omne demeritum est infra,et contra naturam.12ᵩ.q.71.2.o.
10 Meritum non diminuitur propter obligationem obedictiæ, si promptè fiat maximè apud Deum qui non solum exteriora opera, verum etiā interiorem voluntatem videt.22ᵩ.q.104.1.3ᵐ.
11 Mereri aliquo dicitur dupliciter,s.formaliter,idest,actibus, et vt principio,s.habitibus.12ᵩ.q.55.1.3ᵐ.
12 Quelibet opera virtutum quarumlibet,ex hoc meritoria sunt,quod fiūt vt obediatur Deo,22ᵩ.q.104.3.c.
15 * Non potest idem actus numero esse meritorius beatitudinis, et actus

beatitudinis qui est fruitio beata: cum vnus sit gratiæ imperfectæ, et alius gratiæ consummatæ.1ª.q.62.4.c.et 5.2ᵐ.

14 Principium merendi est ex parte animæ:sed corpus est instrumentum actus meritorij.3ª.q.49.6.1ᵐ.

15 Passionibus meremur vt regulantur à ratione, et passionibus demeremur,inquantum sunt contra rationem: non autem secundum se. 12ᵠ. q.24.1.3ᵐ.et 22ᵠ.q.158.2.1ᵐ.

16 Passio corporalis martyrum,facit ad meritum præmij accidentalis,non autem ad meritum præmij essentialis, nisi inquantum est volita. 3ª.q. 48.1.1ᵐ.

17 Gratia est principium meritorij operis,mediantibus virtutibus, sicut essentia animæ est principium operum vitæ, mediantibus potentiis eius.12ᵠ.q.114.4.2ᵐ.et3ª.q.49.6.c.

18 Nullus potest sibi mereri gratiam ex condigno,sed ex congruo tantum. 12ᵠ.q.114.5.6.et 22ᵠ.q.177.1.3ᵐ.et 3ª.q.2.11.c.

19 Nullus purus homo potest alteri primam gratiam mereri ex condigno, sed tantum ex congruo.12ᵠ.q.114.6.o.et 7.2ᵐ.

20 Existens in gratia,meretur ex condigno vitam æternam ratione gratiæ sed tantum ex congruo ratione liberi arbitrij. 1ª. q. 93. 1.4ᵐ.et 6ᵐ.et 12ᵠ.q.114.5.o.et 3ª.q.48.1.c.

21 * Homo quolibet actu meritorio, meretur augmentum gratiæ,sed non statim augetur.12ᵠ.q.114.8.o.

22 Omnis actus informatus gratia,est meritorius.22ᵠ.q.2.9.c.

23 Gratia non potest cadere sub merito: quia est merendi principium. 3ª. q.2.11.c.

24 Efficacia et radix merendi,est ex charitate: sed singulæ virtutes merentur præmia singula.12ᵠ.q.114.4.o.et 22ᵠ.q.182.2.c.

25 Radix merendi præmium essentiale,est charitas,difficultas autem est radix,respectu præmij accidentalis.1ª.q.95.4.c.et 22ᵠ.q.182.2.1ᵐ.

26 * Nullius virtutis actus est meritorius,nisi sit informatus charitate.12ᵠ. q.114.4.3ᵐ.et 22ᵠ.q.2.9.1ᵐ.et q.83.13.15.c.et q.124.2.2ᵐ.

27 Meritum vitæ æternæ: primò pertinet ad charitatem, secundò ad alias virtutes,secundum quod actus earum imperantur à charitate. 12ᵠ. q. 57.1.c.2ᵐ.et q.114.4.o.

28 Quilibet actus charitatis meretur vitam æternam, et augmentum charitatis.1ª.q.62.5.c.et 12ᵠ.q.114.7.3ᵐ.et 8.3ᵐ.et 22ᵠ.q.24.6.c.1ᵐ.

29 Nobilius est habere aliquid ex merito, quàm sine merito, et dignitas merendi maior est quàm gloria corporis.3ª.q.19.3.c.

30 Quanto magis est arduum opus tanto est magis meritorium ratione bonitatis,non autem ratione difficultatis,nisi per accidens ratione maioris conatus vel attentionis.22ᵠ.q.27.8.3ᵐ.

31 * Meritum est æquale præmio vitæ æternæ,æqualitate quantitatis. 12ᵠ. q.114.3.o.

32 Quantitas meriti potest attendi ex duobus,scilicet ex difficultate & bonitate operis,& ex voluntate & charitate operantis.1ª.q.95.4.c.

33 Voluntas cum opere,magis meretur vel demeretur accidentaliter, quã voluntas sola: non autem essentialiter, nisi ratione triplicis inæqualitatis,scilicet numeri,continuati motus, & intensionis.12ᵠ.quæstio. 20.4.o.

34 Natura comparatur ad principium merendi,scilicet ad charitatem, sicut materia ad forma:fides autem,vt dispositio eius:ideo actus vtriusque non est meritorius,nisi cum charitate.22ᵠ.q.2.9.1ᵐ.

35 Aliquis potest sibi mereri perseuerantiam gloriæ, non autem viæ: sed vtranque potest & alius impetrare per orationes.12ᵠ.q.114.9.o.

36 Bona temporalia,vt vtilia ad opera virtutũ, per quæ peruenitur ad gloriam,cadunt sub merito simpliciter: in se autem, secundum quid. 12ᵠ. q.114.10.o.& 22ᵠ.q.123.5.4ᵐ.

37 Quilibet agens in bonum vel malum personę vel communitatis vel sui, meretur vel demeretur retributionem ab vtroque.12ᵠ. q. 21.3.4.o.& 22ᵠ.q.59.3.2ᵐ.& q.64.5.c.& q.65.1.c.

38 Nullus meretur id quod iam habet.1ª.q.62.4.c.& 12ᵠ.quæl. 114.5.c.& 3ª. q.19.2.c.

39 * Nullus potest sibi mereri ex condigno, nec ex congruo reparationem post lapsum.12ᵠ.q.114.7.o.

40 * Homo potest aliquid mereri à Deo secundum quid, præsupposita Dei ordinatione,non autem simpliciter.12ᵠ.q 21.4.o.& q.114.1.o.

41 * Nullus meretur nisi viator,& pro viatore tantum. 1ª. q. 62.9.o.& 22ᵠ. q.13.4.2ᵐ.& q.182.2.2ᵐ.& 3ª.q.19.3.1ᵐ.

42 * Meritum animæ separatæ vel demeritum, non potest augeri nec minui.1ª.q.92.6.c.

1 Metaphysica est de substantiis immaterialibus, inquantum tales substantiæ:de sensibilibus autem,vt substantiæ,vel vt entia tantum.12ᵠ.q.66.5.1ᵐ.

1 Metaphora. & Nomen non dicitur propriè, sed metaphoricè de eo,in quo non est tota ratio nominis, sed aliquid eius per similitudinem.1ª.q.13.9.c.& q.33.3.c.

2 Quæ dicuntur metaphoricè, non oportet secundum omnia esse similia. 3ª.q.2.6.1ᵐ.& q.8.1.2ᵐ.& q.46.4.1ᵐ.& q.48.3.1ᵐ.& q.76.6.2ᵐ.

3 Ex eadem re potest fieri metaphora ad contraria,propter diuersas proprietates eiusdem rei.12ᵠ.q.33.1.1ᵐ.

4 Metaphora in diuinis, potius transfertur ex natura irrationali, & vili, quam ex natura rationali& nobili,ad vitandum errorem.1ª.q.19.3ᵐ.

5 Theologia vtitur metaphoris.1ª.q.1.9.o.& q.10.1.4ᵐ.& q.12.3.3ᵐ.& q. 13.3.1ᵐ.& 14.11.c.& q.19.11:c.

Michael est ordine principatuum,vel archangelorum.1ª.q.113.3.c.

1 Miles in exercitu debet primò subdi duci,secundò aliis coordinari, sed contrarium primi est grauissimum peccccatum.12ᵠ.q.100.6.c.

2 Milites character e insigniuntur,quasi ad militiam deputati.3ª. q.63.3.c.

Militaris ars,quæ est propter victoriam, ad quam ordinatur omne officiũ bellicum,ordinat artem equestrem & naualem, & omnia huiusmodi in suum finem.22ᵠ.23.4.2ᵐ.

Negociatio est valde contraria militiæ,ideo secundum iura ciuilia,negociatio interdicitur militibus.22ᵠ.q.40.2.c.

Millia millium ministrantium & assidentium Deo.1ª.q.112.4.2ᵐ.

Miluus maximè insidians,significat fraudulentos.12ᵠ. quæst. 102. 6. 1ᵐ. & co.2.fi.

Mineralia non nominantur in vniuersali productione rerum,quia sunt occulta,nec addunt aliquam dignitatem supra elementa. 1ª. q. 69.2.3ᵐ.

1 Minister,& Ministri noui testamenti,sunt maioris dignitatis,quàm ministri veteris testamenti.22ᵠ.q.87.1.c.fi.& q.174.4.3ᵐ.

2 * Quicunque existens in aliquo peccato mortali,exhibet se ministrum ecclesiæ in aliquo spirituali,peccat mortaliter.3ª.q.64.6.o.

1 Miraculum dicitur quasi admiratione plenum, id est, quod habet causam occultam simpliciter & omnibus,scilicet Deum. 1ª.q. 105.7.c.& 12ᵠ.q.113.10.c.

2 Miraculum non dicitur respectu potentiæ diuinæ, sed respectu naturæ quam excedit.1ª.q.105.8.o.

3 Miraculum propriè est præter ordinem totius naturæ creatę.1ª.q.110.4. c.2ᵐ.& 4ᵐ.& q.114.4.c.

4 De ratione miraculi sunt tria,scilicet esse arduum, id est supra virtutem naturæ creatæ agentis, præter spem naturæ, id est quod non habeat ad illud naturalem ordinem,sed ordinem obedientialem: & quod sit insolitum,id est præter modum eius consuetum.1ª.q.105.7.2ᵐ.& 12ᵠ. q.113.10.c.

5 Miracula dicuntur, quia sunt supra naturam: signa verò: quia manifestant aliquid supernaturale:prodigia autem & portenta,propter excellentiam.22ᵠ.q.178.1.1ᵐ.

6 Gradus miraculorum tripiex, scilicet maximus,id est, quo ad substantiam facti.medius,id est quo ad illud in quo fit,& minimus id est,quo ad modum.1ª.q.105.8.o.& 12ᵠ.q.113.10.c.

7 Creatio animarum,vel aliorum,non est propriè miraculum. 1ª.q.105.7. 1ᵐ.& 12ᵠ.q.113.10.c.

8 Spirituales effectus Dei, vt iustificatio impij, & illuminatio, non sunt miracula,sed finis miraculorum.1ª.q.105.7.1ᵐ.& 12ᵠ.q.113.10.o.3ª. q. 44.3.1ᵐ.& 3ᵐ.

9 Conceptio Christi ex virgine,fuit miraculosa.3ª.q.38.4.o.& q. 35.3.2ᵐ.

10 Natiuitas Christi fuit miraculosa.3ª.q.35.3.2ᵐ.

11 In natiuitate & passione Christi, ostensa sunt maxima miracula, circa luminaria cœli: quia tunc maxime apparuit infirmitas humanitatis eius.3ª.q.44.2.3ᵐ.

12 Gratia miraculorum non est gratia habitualis, sed impressio transiens, 22ᵠ.q.178.1.1ᵐ.

13 Gratia miraculorum confert commune beneficium,s.notitiam Dei, sed gratia sanitatum,addit aliquid speciale,s.beneficium sanitatis, ideo ab inuicem distinguuntur.12ᵠ.q.178.1.4ᵐ.

14 Gratia miraculorum,excellentissimè data est animæ Christi,vt miracula faceret,& eam in alios transfunderet.3ª.q.13.2.c.3ᵐ.

15 *Operatio miraculorũ,attribuitur gratiæ gratis datæ, vt principio proximò,fidei verò,vt virtuti disponenti ad hanc gratiam consequendam,22ᵠ.q.178.1.o.

16 Operatio miraculorum attribuitur principaliter fidei,vt virtuti disponenti quibus cooperantur abstinentia & continentia,22ᵠ.q.178.1.5ᵐ.

17 *In reliquiis sanctorum,& verbis diuinis.non est aliqua virtus vel forma,qua fiunt miracula.22ᵠ.q.178.1.1ᵐ.

18 Miracula diminuunt meritum fidei,nolentium credere, nisi per miracula.43.3.3ᵐ.

19 Miracula Christi de quibus est fides,fuerunt occulta,probantia verò fidem fuerunt manifesta.3ª.q.29.1.2ᵐ.

10 Discipuli Christi crediderunt in eum,antequã vidissent eum facere miracula.3ª.q.43.3.3ᵐ.

21 Solus Deus potest per se facere vera miracula.1ª.q.110.4.o.& q.114.4.c. & 12ᵠ.q.111.4.c.q.113.10.c.& 22ᵠ.q.178.1.1ᵐ.& 2ᵐ.& 4.o.& 3ª. q.43.2. c.& 4.c.3ᵐ.& q.78.4.2ᵐ.

22 Omnia miracula fiunt ministerio.angelorum.1ª.q.110.4.1ᵐ.

23 Angeli &alij sancti faciunt miracula ministrando,vel impetrando.1ª.q. 110.4.1ᵐ.& 3ª.q.13.2.3ᵐ.& q.78.4.2ᵐ.

24 Sancti faciunt miracula dupliciter.sc.postulatione,& potestate, id est, non præcedente oratione manifesta tamen in vtriusque Deus operatur principaliter sancti autem instrumentaliter.1ª.q.117.3.1ᵐ.& 22ᵠ. q.178.1.1ᵐ.& 3ª.q.84.3.4ᵐ.

25 Miracula Iosue,Isaiæ,& Heliæ,fuerunt maiora secundum substantiam, quam miracula.Moysis.sed secundum modum est econuerso, 22ᵠ.qu. 174.4.2ᵐ.

26 Miracula ad commendationem sanctitatis propriæ fiunt tantum à sanctis,sed ad confirmationem doctrinæ, fiunt etiam à malis per veram fidem,&per nomen christi.1ª.quæst.110.4.2ᵐ.& 22ᵠ.qu.178.2.o.& 3ª. q.43.1.4.c.

27 Miracula bonorum differunt à signis malorum quintupliciter,s.in efficacia,duratione vtilitate,fine,& modo.1ª.q.114.4.2ᵐ.

28 Magi faciunt miracula,per priuatos contractus,idest,per dæmones:boni verò per publicam iustitiam,i.per Deum:sed mali Christiani,per signa publicæ iustitiæ,idest per nomen Christi,vel per aliqua eius sacramenta,1ª.q.110.4.2ᵐ.& q.114.4.3ᵐ.& 22ᵠ.q.178.2.3ᵐ.

29 Omnia miracula dæmonum sunt falsa ratione rei,vel miraculi.1ª.q.110. 4.2ᵐ.& 4ᵐ.q.114.4.o.& 22ᵠ.q.178.2.c.

30 Antichristus faciet aliqua vera miracula,quo ad naturam rei virtute dęmonum:sed falsa quo ad rationem miraculi,& ad decipiendum.1ª.q. 114.4.1ᵐ.& 22ᵠ.q.178.1.2ᵐ.

31 Ioannes Baptista nullũ fecit miraculum,vt homines principaliter Christo attenderent.1ª.q.38.2.2ᵐ.& q. 40.2.1ᵐ.

32 Conuenientissimum fuit,vt Christus faceret miracula, vt ostenderetur eius gratia vnionis,& eius doctrina supernaturalis.3ª. quæstion. 43. 1.o.& 4.c.

33 Christus faciebat miracula virtute diuina.3ª.q.13.2.c 3ᵐ.& q.43.2.c.& 3. 2ᵐ.& 4.c.& q.44.3.3ᵐ.

34 Christus faciebat mircula virtute propria,alij verò sancti, virtute aliena.3ª.q.43.4.o.

35 *Anima Christi, vt instrumentum verbi sibi vniti, habuit instrumentalẽ virtutem ad omnes mutationes miraculosas, ordinabiles ad instaurationem rerum, non autem ad annihilationem rerum.3ª. quæstion. 13.2.c.3ᵐ.

36 Quæ fiebant à Christo miraculose,erant perfectissima,3ª.q.44.3.2ᵐ.& 3ᵐ.& q.46.6.c.

37 Miricula Christi sufficienter ostendebant eum esse Deum.3ª. q. 43. 4.o.

38 Christus cepit facere miracula in nuptiis,non autem prius, ne humanitas eius phantastica videretur.3ª.q.36.4.3ᵐ.& q.43.3.o.

39 Christus conuenientissime fecit miracula circa dæmones,angelos,cœlos,homines,bruta,&elementa.3ª.q.44.o.

Mirum simpliciter,idem est quod miraculum, non autem secundum quòd est mirum alicui.1ª.q.105.17.c.

1 Miseria non est quicunque defectus, sed tantum defectus naturæ rationalis:quia opponitur felicitati.1ª.q.21.4.c.& 22ᵠ.q.30.1.c.

2 * Nullus potest velle miseriam, sed quilibet naturaliter eam fugit. 1ª. quæstion 94.1.c.

1 Misericordia est compassio alienæ miseriæ in corde, qua, si possimus,subuenire cõpellimur.1ª.q.21.3.& 22ᵠ.q.30.1.c.2ᵐ.& 2.3.c.

2 Misericordia,vt est motus appetitus,regulatus ratione, est actus virtutis moralis,&virtutis specialis:non autem vt passio tantum.22ᵠ. 4.59.1.3ᵐ.& 22ᵠ.q.30.3.o.& q.36.3.3ᵐ.

3 Misericordia vt virtus, est virtus moralis circa passiones, & reducitur ad medietatem, quæ dicitur Nemesis, sed eas Aristoteles non ponit virtutes:quia vt passiones sunt,sunt laudabiles, tamen vt sunt ab aliquo habitu electiuo,sumunt rationem virtutis.22ᵠ.q.30.3.4ᵐ.

4 Misericordia secundum se est maxima virtutum,22ᵠ.q.30.4.o.

5 Inter omnes virtutes quæ ad proximum sunt, misericordia est potissima,sicut etiam est potioris actus.22ᵠ.q.30.4.c.

6 Liberalitas coniectat bonum,in dationibus communiter,misericordia verò secundum rationem specialem, scilicet vt est releuatio miseriæ alienæ.22ᵠ.q.31.3.3ᵐ.& q.117.5.4ᵐ.

7 Datio beneficij ex misericordia, procedit ex affectione ad eum cui homo dat,ideo misericordia,pertinet ad charitatem,liberalitas verò ad pecuniam.22ᵠ.q.117.3ᵐ.

8 Longè melius,& humanius, & piorum sensibus accommodatius in Cęsaris laude locutus est Tullius,vbi ait:nulla de virtutibus tuis,nec ad mirabilior,nec gratior misericordia.22ᵠ.q.30.3.c.

9 Misericordia potest præcedere,& sequi iustificationem, & potest secũ concurrere: quia operatur contra peccatum per modum satisfactionis,& per modum præparationis.12ᵠ.q.113.4.1ᵐ.

10 Misericordia est effectus charitatis.22ᵠ.q.28.principio.& q.32.1.c.& q. 36.3.3ᵐ.

11 Motiua ad misericordiam sunt tria maximè.s.mala contra naturam,contra spem,& contra merita alicuius.22ᵠ.q.30.1.c.

12 Defectus,est ratio miserendi semper,propter vnionem amoris,vel propter posibilitatem patiendi similia.22ᵠ.q.30.2.o.

13 Culpa inquantum huiusmodi, non est motiua ad misericordiam, quia est volita,sed est motiua vt est annexa alicui contra voluntatem.22ᵠ. q.30.1.1ᵐ.

14 Misericordia propriè non est ad se,nec ad personas multum coniunctas, vt ad parentes & filios: sed ad eos est dolor, & in iis durum est expulsiuũ miserationis*,quia in iis non miseremur propriè,sed debemus,& durũ quid patimur.22ᵠ.q.30.1.2ᵐ.& q.32.9.3ᵐ.& q.106.3.1ᵐ.

15 Iniuriæ illatæ miserabilibus, scilicet pupillis & viduis, exaggerantur, quia magis opponuntur misericordiæ,& nocumenta sunt eis grauiora,quia non habent releuantem.22ᵠ.q.65.4.2ᵐ.

16 Amici,senes,sapientes,debiles,& timidi,maximè miserentur, non autẽ superbi,audaces,& contumeliæ dilpositi.22ᵠ.q.30.2.o.

17 Misericordia est in Deo,secundum effectum, & secundum affectum voluntatis:non autem secundum passionem.1ª.q.21.3.o.&22ᵠ.q.30.2.1ᵐ.

18 Proprium opus Dei est tantum vnum, scilicet benefacere & misereri: sed punire conuenit ei,propter culpam peccantis.22ᵠ.q.21.2.c.

19 Deus dicitur omnipotentiam suam parcendo maximè, & miserando manifestare:non tam quo ad substantiam facti,quàm etiam quo ad licentiam faciendi.1ª.q.25.3.3ᵐ.& 22ᵠ.q.30.4.c.

20 Deus semper miseretur,puniendo citra condignum,& præmiando vltra condignum.1ª.q.21.4.1ᵐ.

21 Misericordia Dei dicitur dupliciter,scilicet repulsio miseriæ præcedentis sine debito:& remotio cuiuscunque defectus sine debito.1ª.quæst. 23.1.3ᵐ.

22 In omni opere Dei est misericordia,& iustitia.1ª.q.21.4.o.

23 Deus agendo misericorditer,non agit contra iustitiam,nec econuerso. 1ª.q.21.3.2ᵐ.& 3ª.q 46.2.3ᵐ.

24 In omni opere Dei,misericordia semper eminet iustitiæ. 1ª. qu. 21.3.2ᵐ. & 4.c.fi.

25 Opus iustitiæ Dei,semper fundatur in opere misericordiæ:&ipsum pręsupponit.1ª.q.21.4.c.& q.25.3.3ᵐ.

26 Maioris misericordiæ est, impios iustificare, quàm iustos creare: sed sunt æqualis potentiæ Dei.3ª.q.43.4.2ᵐ.

1 Missa dicitur,quasi transmissa,scilicet à populo ad Deum,& econuerso: vel dicitur ab emissione cathechumenorum, & excommunicatorum.3ª.q.83.4.9ᵐ.

2 Ratio, & expositio eorum quæ dicuntur & fiunt in missa, & de singulis partibus missæ.3.q.83.4.5.o.

3 Defectibus & periculis in missa,sufficienter occurritur.3ª.q.83.6.o.

4 Debilitas vel ægritudo,impedit celebratione missę,propter impossibilitatẽ,vt in priuatis vsu oculorum vel digitorum,vel linguæ,vel propter periculum,vt in morbo caduco,& alienatione mentis: vel propter abominationem, vt in lepra: sed lepra ordinem non tollit. 3ª. q. 82.10.3ᵐ.

5 Audire missam & communionem accipere à peccatore non sententiato ab Ecclesia, licet: quia suspensus est à Deo quo ad se, non autem quo ad alios.3ª.q.82.9.c.

6 * Celebrans missam in peccato mortali, vel inducens talem scienter, vel audiens missam præcisi per sententiam Ecclesiæ, vel notarij formi carij,licet sustineatur à prælatis,peccat mortaliter,3ª.q.82.9.o.

7 Accipere pro missa aliquid,quasi pretium eius, est simonia: non autem accipere quasi stipendium laboris.22ᵠ.q.100.2.2ᵐ.

8 Missa non debet celebrari,nisi pro membris Ecclesiæ,nec in canore missæ debet orari,nisi pro membris Ecclesiæ.3ª.q.79.7.2ᵐ.

9 Missam licet dicere in loco non sacro,causa necessitatis,scilicet in itinere:vel propter destructionem Ecclesiarum, sed cum altari portatili, & aliis necessariis: non autem aliter,nisi licentia episcopi,3ª. quæst. 83.3.o.

10 Plures debẽt interesse missæ solenni:sed in missis priuatis sufficit vnus scilicet seruitor.3ª.q.83.5.12ᵐ.

11 Missa quotidie celebratur in Ecclesia quintuplici ratione, scilicet: quia semper oportet paratam esse medicinam contra quotidiana peccata: vt lignum vitæ semper sit in medio paradisi: vt nobis quotidie Christus vniatur sacramentaliter,& nos et spiritualiter,vt sit apud nos iugis memoria passionis Christi,vt vero agno loco typici agni quotidie vtamur ad vesperam, quem Iudæi ad vesperam conuertendi esurient. 3ª.q.83.2.c.1ᵐ.

12 Missa potest dici,quando incipit apparere aurora: non autem de nocte, nisi in natiuitate Christi,& in vigilia Paschæ, in principio noctis.3ª. q.83.2.4ᵐ.

13 Hora missæ in festis est tertia,in professis diebus est sexta, in ieiuniis nona:sed potest tardari,maxime tempore ordinum,3ª.q.83.2.3ᵐ.

14 Missa regulariter celebratur solenniter hora passionis Christi, scilicet ab hora tertia vsque ad nonam.3ª.q.83.2.c.

15 Missæ priuatæ possunt dici à mane vsque ad tertiam, vel vsque ad nonã, in diebus ieiuniorum.3ª.q.83.2.3ᵐ.

16 In Natali Christi, quilibet sacerdos potest dicere tres missas, scilicet primam in nocte,secundam in aurora, & tertiam in die, propter triplicem natiuitatem Christi,scilicet quarum vna est æterna,quæ quantum ad nos, est occulta, licet secundum se, sit in plena luce:alia est temporalis,sed spiritualis:qua: scilicet Christus oritur tanquam lucifer in cordibus nostris:tertia verò est temporalis et corporalis,secundum quam visibilis nobis processit ex vtero virginali carne indutus. 3ª.q 83.2.3ᵐ.et 5ᵐ.

17 Non licet alio hodie, plures missas ab eodem celebrari, pro pecunia, vel adulatione secularium:sed tantum pro vrgenti necessitate.3ª.qu. 83.2.5ᵐ.

18 Quando in vna die occurrunt diuersa beneficia Dei commemoranda, vel impetrãda pro viuis vel mortuis: oportet missam pluries celebrari,si adsit facultas,puta vnam pro festo, & aliam pro ieiunio, vel pro mortuis.3ª.q.83.3.2ᵐ.

19 Multiplicatio missarum multiplicat oblationem sacrificij, & multiplicat eius effectus,non autem multitudo hostiarum in vna missa, ideo sumens multas hostias in vna missa,non percipiet maiorem effectum, 3ª.q.79.7.3ᵐ.

20 Missa melioris sacerdotis, est melior, quo ad annexa: ideo melius est eam audire,licet quo ad sacramentum,&effectum sacramenti,omnes missæ sint æquales,3ª.q.82.6.o.

1 Missio de ratione sua importat respectum missi ad mittentem, & ad aliquem terminum.1ª.q.43.1.c.& 2.c.3ᵐ.

2 Missio non dicit gradum dignitatis, sed auctoritatem principij in vno,respectu exeuntis ab eo.1ª.q.43.1.1ᵐ.& 3ª.q.39.8.1ᵐ.

3 Missio visibilis in diuinis,est signum missionis inuisibilis factæ, non quidem tunc,sed prius.1ª.q.43.7.6ᵐ.

4 * Mittere filium & spiritum sanctum,conuenit cuilibet personæ diuinæ, & toti trinitati.1ª.q.43.8.o.

5 Spiritus sanctus non mittit se propriè, quia missio dicit distinctionem mittentis à misso, secundum Præpositiuum & Altisiodorem, sed mittit se impropriè,i.dat se.1ª.q.43.8.o.

6 Homo nullo modo potest mittere spiritum sanctum,1ª.q.83.8.c.fi.

7 Mitti secundum imperium,vel secundum consilium,non conuenit Deo quia dicit minoritatem, nec vbi non fuit prius, quia dicit recessum, sed secundum originem: & secundum nouum modum,1ª.q.43.1.o.& 3.c.& 4.3ᵐ.& 5.c.3ᵐ.& 6.c.& q.112.1.c.3ᵐ.

8 Mitti conuenit filio,& spiritui sancto, sed nullo modo conuenit patri, nec trinitati.1ª.q.43.4.8.o.& q.112.1.c.& 3ª.q.39.8.1ᵐ.

9 Mitti inuisibiliter,conuenit filio & spiritui sancto,nõ autem patri,1ª.q. 43.5.o.

10 Mitti visibiliter,vt donum,& vt sanctificationis indicium, conuenit spiritui sancto,filio autem,vt sanctificationis auctori,1ª.q.43.7.o.

11 Missio filij & spiritus sancti,distinguitur secundum originem,& secundum effectus illuminationis,& inflammationis: sed coueniunt in gratia,nec,vna potest esse sine alia,1ª.q.43.5.3ᵐ.

12 Missio filij est prior missione spiritus sancti,ratione donorum,& exitus sed ratione dantis,est econuerso.3ª.q.7.13.c.

13 Missio filij prior est ordine naturæ, missione spiritus sancti, sicut ordine naturæ,spirirus sanctus procedit à filio,& à sapientia dilectio. 3ª.qu. 7.13.c.

14 Missio filij Dei triplex,scilicet in mente, in carne, et ad prædicandum, 3ª.q.42.1.o.

15 Non est missus Christus ad prędicandum,nisi ad oues quæ perierunt domus Israël, quadruplici ratione,s.primò vt ostenderet impleri promissiones factas Iudæis,et non gentibus:secundò vt eius aduentus ostenderetur esse a Deo,tertiò vt Iudæis auferret calumniandi materiam:quartò quia Christus per crucis victoriam meruit potestatem, et victoriam,et dominium,super gentes.3ª.q.42.1.o.

16 Missio inuisibilis,non fit ad sacramenta,quia non fit nisi respectu termini,1ª.q.43.6.4ᵐ.

17 Missio inuisibilis fit ad omnes existentes in gratia,1ª.q.43.6.4ᵐ.

18 Ad patres veteris testamenti,facta est missio inuisibilis, 1ª.quæstion.43. 6.1ᵐ.

19* Missio inuisibilis fit ad sanctos, in omni augmento gratiæ, secundum extensionem ad nouum effectum:non autem secundum intensionem. 1ª.q.43.6.2ᵐ.

20 Ad beatos facta est missio inuisibilis,in principio beatitudinis,non autem postea, quo ad intensionem gratiæ, sed quo ad extensionem, idest

idest, quo ad aliqua mysteria, quæ eis reuelantur de nouo, vsque ad diem iudicij, 1ª.q.43.6.3m.

21 Missio inuisibilis facta est ad Christum, in primo instanti suæ conceptionis: & nulla vlterius, 1ª.q.43.6.3m. & 7.6m.

22 Missio inuisibilis plenior fit post incarnationem, quam prius secundum communem statum licet in spirituali sit è conuerso, 1ª.q.43.7.6m.

23 Ad patres veteris testamenti non fuit facta remissio visibilis, quia prius deburit perfici missio visibilis filij, quam spiritus sanctus manifestaretur eum. 1ª.q.43.6.1m. & 7.6m.

24 Missio visibilis primo facta est Christo, & post Apostolis, quia per eos gratia in alios diffusa est, secundum quòd per eos Ecclesia plantata est. 1ª.q.43.7.6m.

25 Missio visibilis facta est ad patres in primitiua Ecclesia, vt ad fundatores ecclesiæ, non autem nunc, quia per eam firmatur. 1ª.qu. 43.7.6m.

26 Ad Christum facta est missio visibilis spiritus sancti bis, s. in baptismo in specie columbæ, & in transfiguratione in nube lucida, sed & ad Apostolos bis, primò in flatu, secùdò in linguis igneis, propter multa mysteria, 1ª.q.43.7.6. & 3ª.q.39.6.4m. & q.72.2.1m.

27 Natura humana in qua, & per quam, facta est missio visibilis filij Dei, est illa ad quam fit missio: ideo filius Dei est in ea nouo modo: non autē creatura secundum quam fit missio visibilis spiritus sancti. 1ª. quæst. 43.7.1m.

28 Missio visibilis non fit secundum visionem imaginariam, vt prophetia, nec secundum res præexistentes, vt sacramenta vtriusque testamenti, sed sicut in signis, sicut flamma rubi, & columna ignea, 1ª.q.43.7.2m. & 3ª.q.39.8.2m.

1 Modalis distinctio, per sensum compositum, & sensum diuisum, non tenet in formis inseparabilibus, 1ª.q.14.13.3m.

1 Modestia est virtus moderatiua passionum: ideo adiungitur temperantię, vt virtuti principali: quia est circa difficillima, 22ę.q.143.o. & q.160.o.

2 * Modestia est circa actiones interiores, & exteriores, 22ę.q.160.2.c.1m. & q.168.1.o.

3 Modestia moderatur exteriorē hominis vitā in incessu, habitu, & huiusmodi: sed epieichia moderatur obseruantiam verborum legis: potest tamen esse quòd nomen epieichiæ apud Græcos per quandam similitudinem, transfertur ad omnes moderationes, 22ę.q.120.2.3m.

4 Partes modestiæ, a diuersis assignantur diuersimodè, 22ę.q.106.2.2m.

5 Partes modestię secundum Andronicum, sunt tres, scilicet bona ordinatio, quæ discernit quæ & quo ordine sunt agenda: ornatus, qui seruat decentiam in agendis: & austeritas, scilicet in verbis, 22ę.qu.143.c.fi. & q.160.2.fi. & q.168.1.c.fi.

6 Partes modestiæ secundum Tullium, sunt quatuor, scilicet humilitas, studiositas, mansuetudo, & simplicitas: & secundum Aristotelem, etiā eutrapelia, 22ª.q.160.2.c. & quæst.161.4.o. & quæ.166.2.c.fi. & quæst. 168.2.c.fi.

7 Sub modestia continetur omnis moderatio motuum corporalium, rerum exteriorum: & spei, secundum Tullium, 22ę.quæst.143.4m. & qu. 160.2.c.

8 Omnis modus in quantum modus, bonus est, sed malus ideo dicitur quia minora sunt quædam, quam esse debuerant, aut quia non iis rebus accommodantur, quibus accommodanda sunt. & ideo dicuntur mala, quia sunt aliena & incongrua, & ita dicitur malus modus vel mala species, vel malus ordo, 1ª.q.5.5.4m.

1 Mollicies proprie respicit defectum delectationum, sed delitiæ respiciunt causam impediriuam earum, s. laborem vel aliquid tale: ideo delitiæ sunt quædam mollicies, 22ę.q.138.1.2m.

2 Mollis dicitur, qui recedit à bono propter tristitias causatas ex defectu delectationum, quasi cedens debili mouenti, non autem si graui mouenti cedat, 22ę.q.138.1.c.

3 Mollicies est vitium oppositum perseuerantię, & causatur dupliciter, scilicet ex consuetudine, & ex naturali dispositione, 22ę. quæst.138.1.o. & 2.cap.

4 Qui patiuntur Muliebria, dicuntur molles, quasi mulieres effecti. 22ę. q. 138.1.3m.

Moneta, & Cudentes falsam monetam, possunt iustè occidi in iudicio seculari, & rebus suis spoliari, 22ę.q.11.3.c.

Monstra dicuntur peccata, in quantum sunt ex peccato in actu naturæ à fine vltimo, non autem a fine proximo. 12ę.q.21.1.1m. & 2m.

Moralia specificantur ex fine. 1ª.q.48.1.2m.

1 Mors & omnis defectus corporalis, & rebellio carnis ad spiritum, sunt pęna peccati primorum parentum, consequens pœnā principalem, scilicet subtractionem originalis iustitiæ, 12ę.q.85.5.o. & q.87.7.c.1m. & q.94.5.2m. & q.100.8.3m. & q.102.5.1m. & 22ę.qu.153.2.1m. & 2m. & 3m. & q.164.o. & 3ª.q.1.4.2m. & qu.14.1.c. & 3.c.2m. & 4.c.3m. & q.52.5.c.

2 Causa mortis, & aliorum defectuum corporalium in natura humana, est duplex, s. remota, idest, contrarietas principiorum, & proxima, s. peccatum, 22ę.q.164.1.1m. & 3ª.q.14.3.2m. & q.15.2.1m.

3 Mors vt iusta pœna, est à Deo, non autem vt est malum naturæ humanę, 12ę.quæstio.85.5.c.fi. & quæst.94.5.2m. & quæst.100.8.3m. & 22ę.quæ. 164.1.4m.

4 Mors & alij defectus non sunt æqualiter in omnibus, triplici ratione, s. propter peccata parentum, vt vilitatem filiorum, & diuersam complexionem, 12ę. q.85.5.1m. & q.87.7.1m. & 22ę.q.164.1.4m.

5 Primi parentes senescendo, inceperunt mori prima die qua peccauerūt, licet postea multum vixerint, 22ę q.164.1.8m.

6 Ante resurrectionem omnes morientur, 12ę.q.81.3.1m. & 3ª.q.46.11.1m.

7 Pœna mortis in præsenti non infligitur pro quolibet peccato mortali, sed tantum pro peccato inferente damnum irreparabile, vel pro horribili deformitate, 22ę.q.66.6.2m. & q.108.3.3m.

8 Nullus debet eripi de morte contra iura, 22ę.q.10.12.2m. & q.59.4.3m. & 3ª.q.68.10.1m.

9 Mors vt priuatio vitæ, vel sit terminus alterationis præcedentis, est pœna damni, non autem est pœna sensus: nec affligit, nisi ratione alterationis præcedentis. 22ę.q.164.1.7m.

10 Mors est meritoria, licet sit pœna: quia boni bene vtuntur bonis & malis, sicut mali male vtuntur & bonis & malis, 22ę.q.164.1.6m.

11 Mors illata, etiam pro crimininibus, aufert totam pœnam pro criminibus debitam in alia vita, vel partem pœnæ, secundum quantitatem culpæ patienriæ & contritionis, non autem mors naturalis, 22ę. q. 25.6.2m.

12 Mors & alij defectus naturæ, causant dolorem & timorem, quia sunt cōtra naturam particularem, 12ę.q.42.2.3m.

13 Mors secūdum se, est odibilis naturaliter: sed est appetibilis, propter beatitudinem. 12ę.q.5.3.c. & 3ª.q.46.6.c.4m.

14 Quilibet tenetur mori, pro salute animæ proximi certa, aliter est de cōsilio. 22ę.q.6.5.3m.

15 Exponere se, & suos periculo mortis, pro liberatione personæ per quā sustentatur ecclesia, vel respublica, est laudabile 22ę.q.32.6.c.

16 Virtuosus maximè tristatur de morte sua, quia priuatur maximo bono, quo maximè dignus est, s. vita & virtutibus, secundum præsentem vsum. licet quidam gaudeant, propter spem, beatitudinis, 22ę.q.123.8.2. & 3ª.q.46.6.8m.

17 * Decens fuit Christum mori, 3ª.q.50.1.o. & q.52.1.c.

18 Christus habuit simpliciter necessitatem moriendi absolutam, etiam si non occideretur secundum aliquos, sed ratione humanitatis tantum necessitatem verò finis habuit etiam ratione personæ, 3ª.q.14.2.o.

19 Mors Christi fuit violenta, ex parte naturæ humanæ licet personæ eius non potuerit inferri violentia: sed quantum in occidentibus fuit, intulerunt mortem. 3ª.q.14.2.o. & q.46.3.2m. & q.47.1.o.

20 Christus mortuus est ex obedientia & charitate triplici ratione, s. ratione iustificationis humanæ, ratione reconciliationis diuinæ, & ratione victoriæ Christi. 3ª.q.47.2.o. & q.48.2.3.c. & q.49.1.c. & 4.3m. & q. 51.4.c. & q.53.1.c.prin.

21 In symbolo fidei dicitur, quòd filius Dei est passus, mortuus & sepultus, 22ę.q.1.8.c. & q.8.c. & q.2.7.o. & q.50.2.b. & c.fi.

22 Mors Christi in fieri causauit nostram salutem, merendo eam non autē in facto esse, sed tantum effectiuè, destruendo mortē animę, idest, peccatum & mortem corporis. 3ª.q.50.6.o. & qu.51.1.2m. & 2.4m. & 4.c. 2m. & q.53.2.c.3m. & q.56.1.4m.

23 Mors Christi est causa efficiēs gratiæ, & causa sufficiens salutis nostræ, 3ª.q.50.6.o. & q.51.1.2m. & 2.4m. & 4.c.2m. & q.53.2.c.2m. et q.56.1.4m

24 Christus noluit mori ex morbo, nec in senectute, sed ex passione illata, et in iuuētute, ne inuitus, vel ex infirmitate putaretur mori. 3ª. q. 46. 3.2m. et 9.4m. et q.51.3.c.

25 * Christus fuit simpliciter mortuus. 3ª.q.50.4.c. et 5.c.

26 Licet Deus sit immortalis, tamen conuenienter confitemur, vnigenitū Dei verbum fuisse passum et mortuum: quia non hæc ei attribuimus, secundum naturam diuinam, sed secundum humanam, quam pro nostra salute in vnitatem personæ assumpsit, 22ę.q.1.8.c.

27 In morte Christi, fuit separata anima à corpore. 3ª.q.50.3.b. et c.4m. et 4 c.1m. et 6.c. et q.52.3.c. et q.53.1.1m. et 54.1.c.

28 In morte Christi deitas non fuit separata ab anima eius. 3ª. q. 50.3.o. et 4.1m. et q.52.3.c. et q.53.4.c.

29 Nec à carne eius, 3ª.q.50.2.o. et 3.1m. et 4.1m. et 6.c. et q.52.3.c. et q.53.1. 2m. et 4.c. et q.76.1.1m.

Nec à sanguine eius, 3ª.q.25.2.c.

1 Mos primo significat consuetudinem, id est, frequentiam eorum quæ sunt in potestate nostra, secundo actum, vel inclinationem appetitus humani, à natura vel consuetudine, vel iufusione. 12ę. q.58.1.c.

2 Mores in brutis, dicuntur per similitudinem, ea quæ fiunt ab eis, ex passionibus appetitus, 12ę.q.24.4.3m. et q.58.1.

3 Mores diuinos debemus imitari. 22ę.q.10.11.c.prin.

1 Motus propriè, significat actum imperfectum mobilis, sed secundū similitudinem, prædicatur de omni operatione, 1ª.q.9.1.1m. qu. 14.1.3m. q.18.1.c. et 3.1m. q.19.1.1m. et 3m. q.50.1.2m. q.53.1.2m. et q. 58.1.1m. q.59.1.3m. q.73.2.c. et 12ę.q.31.2.1m. q.109.1.c. et 22ę.q.170.1.3m. q.180.6.c. et 3ª.q.21.1.3m. et q.34.2.c.

2 Omnis motus vel mutatio, est actus existentis in potentia, inquantum huiusmodi. 1ª.q.9.1.c.

3 Motus dicitur æquiuocè, de operatione corporali, et spirituali, 1ª.q.18. 3.1m. et q.53.1.o. et q.56.1.3m.

4 Omnis motus vel mutatio, sequitur aliquam potentialitatem, 1ª.q.9.1.c.

5 Motus duplex, s. naturalis, et volūtarius, et de ratione vtriusq; est, quòd fit à principio intrinseco. 12ę.q.6.1.3m. et 4.5.c.

6 Motus naturalis est tantum ad vnam partem, et perficitur quiete naturali, est corporis existentis extra vbi naturale: voluntarius autem est ad opposita. 1ª.q.20.1.c.

7 Motus dicitur naturalis dupliciter, s. à principio actiuo, vel à principio passiuo et materiali, 12ę.q.6.5.2m. et 3ª.q.32.4.c.

8 Motus reducitur ad genus sui termini, in quantum procedit de potentia ad actum: quia terminus est in motu in potentia. 1ª.q.62.4.2m. et 3ª. q.62.4.2m.

9 Motus reducitur ad genus sui termini, quo, ad substantiam suam, licet ponatur in prædicamento passionis, inquantum importat ordinationem mouentis & mobilis. 3ª.q.62.2.2m.

10 Nullus motus denominatur à subiecto, sed à termino, 3ª.q.35.1.2m.

11 Terminus motus duplex, scilicet res ad quam tendit, et quies in ea: et vterque duplex, scilicet totius, et partis. 1ª.quæst.5.6.c. et 12ę.q.11.3.ca. et q.12.2.o.

12 Vnius motus non possunt esse plures termini ex eadem parte, nisi subordinati, 12ę.q.12.3.2m.

13 Motus accipit speciem à termino ad quem, non autem à termino à quo, 1ª.q.23.1.3m.

14 Motus existentis in potentia, est propter indigentiam suam, non autem motus existentis in actu, sed est propter indigentiam alterius, 1ª.qu. 53.1.3m.

15 Motus est actus imperfecti, sed operatio est actus perfecti. 1ª.q.18.1.c. et 7.1m. q.53.1.2m. q.56.1.3m. q.58.1.1m. q.59.1.3m. et q.73.2.c.

16 In motu discreto, potest dici aliquid moueri in termino à quo, et in termino ad quem, et in quolibet vbi in quo est mobile, quia successio diuersorum

uersorum, vbi dicitur motus, non autem in motu continuo. 1ª.q.53.1. 1m. & 3.3m.

17 Quando ex vna causa proueniunt multi motus, tantum primus motus respicit necessariò illud principalius quod respicit causa: cæteri verò respiciunt principalius quod conuenit ei secundum propriam rationem. 12ę.q.36.1.3m.

18 Nomen motus & distantiæ, & omnium huinsmodi, deriuatum est à motu locali, ad omnes alios motus. 12ę.q.71.c.

19 Motus localis est perfectior cæteris motib. 1ª.q.110.3.c. & 22ę.q.180.6.c.

20 Motus localis est primus, 1ª.q.67.2.3m. & 22ę.q.182.6.c.

21 Per motum localem nihil acquiritur in mobili, sed tantum acquiritur aliquid extra, scilicet locus. 1ª.q.110.3.c.

22 Necesse est esse aliquod mouens omninò immobile. 1ª.q.2.3.c. & qu.9.1. o. & q.75.1.1m.

23 Motus semper ab immobili procedit, & ad aliquid quietum terminatur 1ª.q.79.8.c. & q.82.1.c.fi. q.84.1.3m. & q.115.3.c.

24 Primum mouens in quolibet genere, est non motum in illo genere motus. 3ª.q.12.3.c. & q.22.4.c.

25 Deus mouet, sicut desideratum & intellectum, non quidem semper à moto, sed a seipso. 1ª.q.105.2.2m.

26 In omnibus mouentibus ordinatis, virtus secundi deriuatur à primo: quia secundum non mouet, nisi inquantum mouetur à primo. 12ę.qu. q.93.3.c. & q.109.1.c.

27 In omnibus motoribus & mobilibus ordinatis, motor inferior habet motum proprium, & præter hoc, sequitur motum superioris motoris. 22ę.q.2.3.c.

28 Res naturalis dupliciter non potest ab aliquo moueri, scilicet propter impedimentum fortioris motoris: vel quia non subiicitur ei quo ad illud. 22ę.q.104.5.c.

29 Omne quod mouetur, ab alio mouente mouetur. 1ª.q.2.3.c.

30 In mouentibus & motis, non proceditur in infinitum, 1ª.q.2.3.c. & quæstion. 51.3.3m.

31 Res intantum indiget moueri ab alio, inquantum est in potentia quo ad exercitium actus: vel quo ad determinationem obiecti, 1ª.q.2.3.c. & 12ę.q.9.1.c.

32 Omne mouens trahit ad se, vel pellit à se, 12ę.q.23.4.c.

33 Omne mouens, dat moto tria, scilicet incliationem, motum, & quietem 12ę.q.23.4.c. & q.26.2.c.

34 Omne mouens se, diuiditur in duas partes, scilicet in partem mouentem, & partem motam, quod conuenit tantum animatis, 3ª.q.32.4.c.

35 Idem secundum diuersa, potest se mouere, non autem secundum idem, 12ę.q.9.3.o. & q.51.2.2m. & 22ę.q.59.3.c.

36 Eorum quæ mouentur à principio intrinseco, quædam mouent se, scilicet omnia quæ cognoscunt finem, non autem alia. 12ę.q.6.1.c.

37 Mouentium se, quintuplex gradus, scilicet secundum executionem tantum, vt planiæ: secundum formam impefectè, vt fixa: vel perfectè: vt bruta: secundum finem aliquorum, vt homo: vel vniuersaliter, vt Deus, 1ª.q.18.3.c.

38 In omni natura, in qua differt operatio à substantia, oportet esse aliquē modum motus. 1ª.q.9.2.o.

39 Non omne quod mouetur est corpus, nisi per se in motu naturali. 1ª.qu. 75.1.1m.

40 In omnibus rebus creatis est aliquid stabile ad minus materia prima, & aliquid mobile siue ad motum pertinēs, vel ad operationem, & quantum ad vtrumque, res indigent gubernatione, alias in nihilum decidentia. 1ª.q.103.1.3m.

41 Omne quod mouetur, manet secundum aliquid, & secundum aliquid transit: ideò est compositum. 1ª.q.9.1.c.

42 Omne quod mouetur, suo motu acquirit aliquid, & pertingit ad aliquid, ad quod prius non pertingebat. 1ª.q.9.1.c.

* Moyses secundum Dionysium, propter multam suam mansuetudinem, fuit dignus apparitione diuina, ideò mansuetudo debet maximè appeti. 22ę.q.157.4.art.1.

1 Vlier facta est ex viro quadruplici ratione, scilicet vt primus homo esset similis Deo, in ratione principij: vt eam plus diligeret: vt ei præesset: vt significaret quòd Christus est principium Ecclesiæ, 1ª.q.92.2.o.

2 Mulier debuit produci seorsum, in prima rerum productione, vt esset maior discretio sexuum in hominibus, & vt vacent magis operationi nobiliori, scilicet contemplationi. 1ª.q.92.1.c.

3 Mulier facta fuit in adiutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adiuuatur vir per virum quàm per mulierem. 1ª.q.92.1. c.princ. & q.98.2.b.2.

4 Mulier in statu innocentiæ, fuit imperfectior viro, & secundum corpus & secundum animam, non autem in statu gloriæ, 1ª.q.92.1.2m.

5 In statu innocentiæ fuissent tot mulieres, quot viri. 1ª.q.99.2.3m.

6 In actu tentationis diaboli, mulier assumebatur quasi instrumentum tentationis ad deiiciendum virum, quia mulier erat infirmior viro: vnde magis seduci poterat. 22ę.q.165.2.1m.

7 Mulier propter elationem præcedentem, seducta est vt crederet quòd serpens haberet vsum loquendi, non quidem per naturam, sed supernaturaliter. 1ª.q.94.4.1m. & 2m. & 12ę.q.89.3.2m. & 22ę.quæstio.163.1. 4m & 4.1m.

8 Inspectio mulierum ordinatur ad aliquid noxium, scilicet ad concupiscendum, 22ę.q.167.2.c.

9 In mulieribus non est sufficiens robur mentis ad hoc vt concupiscentiis resistant. 22ę.q.149.4.c. & 165.2.1m.

10 Non est crimen mulieris per violentiam violatę, si consensus non adsit. 22ę.q.64.5.3m.

Multiloquium est filia gulæ, 22ę.q.148.6.c.

11 Mundana quælibet reducuntur ad tria, scilicet ad honores, ad diuitias. & ad delitias. 12ę.q.108.4m. & 4.c.

12 Mundicia cordis duplex, scilicet ab affectionibus inordinatis per virtutes & dona appetitus, & à phantasmatibus & erroribus per donum intellectus: & hæc est completiua visionis Dei, prima autem disponit ad eam. 22ę.q.8.7.o.

1 Mvndus esse in seculo in mundo, dicitur dupliciter, scilicet secundum præsentiam corporalem, & secundum affectum mentis. 22ę. q.188.2.3m.

2 Mundus est necessariò vnus. 1ª.q.47.3.o.

3 Mundus non est factus à casu, sed solo Deo, 1ª.q.15.1.o. & q.47.1.o. & q. 103.1.c.

4 Mundus habet esse post non esse, ex sola voluntate Dei. 1ª.q.46.2.o.

5 Antequam esset, possibilis erat mundum esse potentia Dei, non autem potentia materiæ. 1ª.q.9.2.c. & q.46.1.1m.

6 Deus præcessit mundum duratione æternitatis, non autem duratione temporis. 1ª.q.46.1.8m.

7 Si mundus semper fuisset, non æquaretur Deo in duratione. 1ª.q.46.2.5m.

8 Mundus necessariò gubernatur ab vno, scilicet à Deo, 1ª.qu.103.1.3.o. & 12ę.q.91.1.c.

9 Facillima via, ad ostendendum Deum esse, & omnia esse ab eo, est ex suppositione nouitatis mundi. 1ª.q.46.1.6m.

10 Solutiones earum rationum falsarum arguentium æternitatem mundi ponuntur. 1ª.q.46.1.o.

11 Si mundus esset æternus, sequeretur necessariò, animas esse infinitas, vel animam pluries vniri diuersis corporibus, vel esse vnum tantum intellectum omnium hominum. 1ª.q.46 2.8m.

12 Nouitas vel æternitas mundi, non potest probari demonstratiuè. 1ª.qu. 46.1.2.o.

13 * Aristoteles non intendit demonstrare æternitatem mundi, sed disputatiuè tantum. 1ª.q.46.1.c.

14 Ante mundum fuit tempus, intelligitur secundum imaginationem tantum. 1ª.q.46.1.8m.

5 Munus datum vel acceptum pro re spirituali, quasi pretium eius, est simonia, non autem quasi stipendium, & est triplex munus, scilicet munus à manu, à lingua, & ab obsequio, 22ę.q.78.2.3m. & quæstio.100.2. 2m. & 5.o.

1 Musica instrumenta, & cantus, erant in veteri testamento, sed Ecclesia assumpsit secundum, quia morale est: non autem assumpsit primum, quia instrumenta illa figuralia sunt, & nimis occupant animum, & ipsum mouent ad corporalem delectationem, ideò sunt contra sapientiam & ideò subtrahuntur in Ecclesia instrumenta musica, vt à corporalibus retrahantur, diuinis laudibus mancipati. 22ę.q.91.2.4m.

1 Mutabile dicitur dupliciter, scilicet per potentiam in eo existentem, vel per potentiam existentem in alio. 1ª.q.9.2.c.

2 Mutabilitatis principium & causa, est rei potentialitas, 1ª.q.9.1.c.

3 Philosophi non consideruerunt mutabilitatem, nisi eam quæ est secundum formam à causa mutabili. 1ª.q.44.2.c. & q.45.2.1m.

4 Angeli non sunt hac mutabilitate mutabiles, quantum ad id quod in eorum natura est. 1ª.q.44.2.c. & q.45.2.1m.

1 Mvtatio triplex, scilicet naturalis, miraculosa, & annihilatio. 3ª.qu. 13.2.c.

Nihil potest esse vbi prius non fuit, nisi vel eo mutato, vel mutato alio in ipso. 3ª.q.75.2.c.

3 Omne quod quocunque modo mutatur, est in potentia, & manet quo ad aliquid, & quo ad aliquid transit, & est compositum, & acquirit aliquid prius non habitum. 1ª.q.9.1.c.

4 Mutatio accipit speciem & dignitatem à termino ad quem, non autem à termino à quo. 1ª.q.45.1.2m.

5 In omni mutatione oportet aliquid idem esse sub vtroque termino habens se nunc aliter quàm prius, 1ª.q.45 2.1m.

6 Omnis mutatio possibilis fieri à quacunque creatura, potest fieri ab anima Christi, inquantum est instrumentum diuinitatis, non autem secundum se. 3ª.q.13.2.2m.

Mutatum esse, est pars motus discreti, & terminus motus continui. 3ª.quæstion. 53.2.3m.

Mutilatio membrorum est illicita, nisi fiat propter salutem totius corporis, non autem animæ: vel nisi fiat per publicam potestatem, propter bonum commune. 22ę.q.62.2.1m. & q.65.1.o.

N

1 Natiuitas est exitus à generante coniuncto, à quo habet principia sufficientia, & dicitur oriri ratione primi: nasci ratione secundi, & gigni ratione tertij. 1ª.q.27.2.c.

2 Natiuitas attribuitur alicui dupliciter, scilicet vt subiecto nascenti, & vt termino, primum conuenit tantum supposito, secūdum autem formæ & naturæ. 3ª.q.35.1.c. & 2.c.3m. & 4.c.

3 Esse, fieri, & nasci propriè, conuenit tantum subsistenti, sed conuenit formis consequenter, accidentibus autem per accidens. 3ª.q.35.1.o.

4 Nasci & oriri conuenit omni & soli viuenti generabili, sed secundum similitudinem conuenit accidenti, aquæ, & soli, 1ª.q.27.2.c.

5 Fructus arborum, capilli, oua, & huiusmodi, dicuntur nasci, sed non dicuntur filij. 1ª.q.27.2.c. & 3ª.q.32.3.c.

6 Natiuitas Christi ex parte matris fuit naturalis, sed ex parte operationis spiritus sancti, fuit miraculosa: vnde beata Virgo est vera & naturalis mater Christi, 3ª.q.35.3.2m. fi.

7 Christus potest dici bis natus. 3ª.q.35.2.4m.

8 Natiuitas Christi duplex, scilicet natiuitas æterna à patre, & natiuitas, temporalis à matre, 3ª.q.35.2.o. & 5.c.

9 Christus non fuit subiectus temporiin nascendo, sicut cæteri homines: sed elegit tempus quo conuenientissimè nasceretur. 3ª. q.35.8.o.

10 Christus natus est nocte, quia venit ad tenebras infirmitatis nostræ. 3ª. q.83.2.2m. & 4m.

11 Christus voluit nasci in Bethleem, in diuersorio, propter humilitatem: non autem in Hierusalem, nec Romæ; nec Nazareth. 3ª.q.35.7.o. & q. 46.10.1m.

12 Christus voluit nasci de populo Iudæorum, quia decebat eum nasci ex populo pollente speciali prærogatiua sanctitatis, 12ę.q.98.4.c.1m. & 5.c. & 3ª.q.4.6.3m.

13 Christus natus est per genitalia beatæ Virginis, dummodo per hoc, perfectioni virtutis nihil subtrahatur, secundum Hieronimum, contra Heluidium: et cum dicit Ambrosius, quod Christus aperuit ma

ruit matris suæ vulnã, hoc dicit exponens illud, quod euangelista de lege induxit: quo id quidem, vt Beda dicit, consuetæ natiuitatis more loquitur: non quòd dominus sacri ventris ostium, quod ingressus sanctificauerat, egressus diuiginalsé credendus sit: vnde illa adaptatio, non significat reserationem comunem claustri pudoris virginei, sed solum exitum prolis de vtero matris, 3ª.q.28.2.1m.

14 Natiuitas, Christi, non debuit omnibus manifestari: sicut aduentus eius, nec tantum parentibus, nec omnibus occultari, 3ª. quæst. 36.1.2.0.& q.39.8.3m.

15 Electi sunt conuenienter aliqui, de qualibet conditione hominum, quibus ostenderetur primò natiuitas Christi, 3ª.q.36.3.o.

16 Christus manifestauit natiuitatem suam, primò per alias creaturas, secundò autem per seipsum, 3ª.q.36.4.o.

17 Natiuitas Christi ostensa fuit per singna cóuenientia, s. per angelos, per stellam, & per inspirationem, 3ª.q.36.5.o.

18 Natiuitas Christi fuit ostensa conuenienti ordine, sc. primò pastoribus, secundò magis, tertiò Simeoni & Annæ, 3ª.q.36.3.6.o.

19 Quando Christus natus est, oleum fluxit Romæ, & in Hispania apparuerunt tres Soles paulatim vniri, 3ª.q.36.3.3m.

20 Ostensa natiuitate Christi, Herodes turbatur ad dignitatem Christi, in figuram iudiciariæ potestatis eius: & in figuram deiectionis diaboli: sed Iudæi turbantur, quia iniqui erant, & adulantes, 3ª.q.36.2.3m.

1 Natura dicitur à nascendo, 1ª.q.29.1.4m. & 3ª.q.2.1.c.
2 Natura non est ferua, nec est domina, sed persona est serua vel domina, ratione naturæ, 3ª.q.20.1.2m. et 2.o.

3 Tota natura comparatur Deo, vt instrumentum, agenti principali, 12ᵉ. q.1.2.c.& q.6.1.3m.

4 Omne perpetuum est per se intentũ à natura, & nihil aliud, 1ª.q.98.1.c.

5 Vnum respondet semper naturæ, sicut natura est vna, s. vel numero, vel specie, vel genere, 12ᵉ.q.10.1.3m.

6 Natura sumit principium à perfectis, secundum causam agentem & formalem, non autem secundum causam materialem, sed ab imperfectis, 22ᵉ.q.1.7.3m.& 3ª.q.1.5.2m.& 6.c.

7 Natura dicitur dupliciter secundum aliquos, sc. natura naturans, idest, Deus ordinans naturas omnium, siue autor naturæ, vel qui creauit omnes naturas: & vt instrumentum eius, 12ᵉ.q.1.2.c.q.6.1.3m.q.26.1.c.& q.67.1.c.princip.

8 Natura dicitur dupliciter, s. quælibet substantia vel accidens, & principium motus intrinsecum, 12ᵉ.q.10.1.c.

9 Natura significat quadrupliciter, primo generationem viuentium, idest natiuitatem: secundò principium intrinsecum cuiuscunque motus: tertiò materiam & formam: & quartò essentiam cuiuscunque rei, 1ª. q.29.1.4m.& 3ª.q.2.1.12.c.

10 Supra facultatem naturæ est aliquid tripliciter, sc. quantum ad substantiam facti, quantum ad id in quo fit, & quantum ad modum & ordinè faciendi, 12ᵉ.q.113.9.o.& 3ª.q.43.4.2m.

11 Quæ sunt supra naturam, sola fide tenemus, 1ª.q.99.2.c.

12 Visio Dei est supra naturam animæ rationalis, inquãtum propria virtute ad eam peruenire non potest: sed est secundum naturam eius inquãtum est capax eius: scientia verò increata, est ei supra uaturam omnibus modis, 3ª.q.9.2.3m.

13 * Nulla natura potest supra se, idest, in actum excedentem proportionem virtutis suæ, sed potest in obiectum supra se, 1ª.q.11.1.5.fi.& q.84.1.2m.fi.& 22ᵉ.q.109.3.2m.

14 Ad perfectionem naturæ inferioris concurrnt duo, s. aliquid secundũ motum proprium, & aliud supernaturali perfectione secundum motum naturæ superioris, 22ᵉ.q.2.3.c.

15 Perfectio rationalis creaturæ, non solum consistit in eo quod ei competit secundũ suam naturam, sed in eo etiam quod ei attribuitur, ex quadam supernaturali perfectione diuinæ bonitatis. 22ᵉ.q.2.3.c.

16 In omnibus asserendis, sequi debemus naturam, præter tradita auctoritate diuina, quæ sunt supra naturam, 1ª.q.99.1.c.& q.101.1.c.

17 Contra naturam sumitur dupliciter, s. vt opponitur ei, quod est secundum naturam, idest conueniens naturę, & vt opponitur ei, quod est esse à natura: primò modo potest assuefieri, non autem secundo modo, 12ᵉ.q.71.2.2m.

18 Deus non facit contra naturam, 3ª.q.44.2.1m.

19 Ea quæ Deus facit præter solitum cursum naturæ, non sunt contra naturam, 22ᵉ.q.104.4.2m.& 3ª.q.44.2.1m.

20 Si potestas maior in tantum inualescat, quòd mutet contrariam inclinationem in inclinationem propriam, iam non erit aliqua repugnantia, vel violentia, sicut quando agens fortius, corrumpendo corpus graue aufertei inclinationem qua tendit deorsum: & sic ferri sursum non est ei violentum, sed naturale, 12ᵉ.q.36.4.c.

21 Sicut Deus non agit contra naturam, sed contra solitum cursum naturæ, sic non agit contra virtutes, nec præcipit contra eas, sed contra solitum modum earum, 12ᵉ.q.104.4.2m.& q.154.2.2m.

22 Peccata contra naturam sunt contra Deum. ideo sunt grauiora sacrilegio, quanto ordo naturæ prior est quolibet ordine superaddito, 22ᵉ. q.154.12.1m.& 2m.

23 Omne peccatum est contra naturam hominis, quo ad differentiam eius & aliqua etiam ratione generis, vt Sodomia, bestialitas, & huiusmodi, 12ᵉ.q.6.4.3m.& q.71.2.o.&q.94.3.2m.& 22ᵉ.q.34.5.c..& q.154.1.ca. & 11.12.o.

1 Naturale est quod conuenit rei secundum substantiam eius, idest, quod per se inest ei, 12ᵉ.q.10.1.c.
2 Naturale duplex, scilicet quod est à natura vt à principio actiuo, vel quia in natura est inclinatio ad recipiendum illud ab extrinseco. 12ᵉ.q.6.5.2m.

3 Naturale duplex, s. causatum ex principiis essentialibus rei, & quod habetur à natiuitate. 3ª.q.2.12.o.& q.34.3.2m.

4 Naturale duplex, s. quod conuenit naturæ generis, vel naturæ speciei ratione differentiæ. 12ᵉ.q.94.2.c.& 3.2m.

5 Naturale duplex, scilicet secundum naturam speciei, & secnndum naturam indiuidui: & vtrunque est duplex, scilicet vel totum à natura, vel partim à natura & partim ab extrinseco. 12ᵉ.q.51.1.c.& q.63.1.c.

6 Naturale duplex, s. consequans formam, & consequens materiam: primum semper inest actu, non autem secundum sicut quæ pertinent ad motum. 12ᵉ.q.10.1.2m.

7 Naturale duplex, sc. vel ad quod natura inclinat mediante cognitione, vel sine ea, sed vt causatum ex necessitate naturæ. 12ᵉ.q.41.3.o.

8 Naturale homini duplex, s. secundum rationem, & condiuisum rationis, scilicet secundum sensum, vel secundum corpus. 12ᵉ.q.31.7.o.

9 Naturale duplex, s. causatum ex principiis naturæ, & quasi propagatum cum natura: & sic originalis iustitia, & peccatum originale, dicuntur naturalia non autem primo modo. 1ª.quæst.100.1.c. 3m. & 12ᵉ. quæst. 81.2.c.

10 Omne quod fit ab agente, cui naturaliter subditur patiens, est naturale: licet non sit secundum propriam naturam patientis. 1ª.q.105.6.1m.& 12ᵉ.q.94.5.2m.& 22ᵉ.q.2.3.c.& 3ª.q.44.2.1m.

11 * In naturalibus & moralibus non quæritur quid semper fiat, sed quid fiat, vt in pluribus. 12ᵉ:q.84.1.3m.q.96.1.3m.& 6.c.& 3m. & q.102.6.5m. & 22ᵉ.q.88.9.10.c.& q.120.1.c.& q.147.4.c.& q.152.2.3m.et q.154.2.c. fi.et q.160.5.c.

12 Naturale inest semper in solo habente naturam immutabilem, 22ᵉ.quæ. 57.2.1m.

Nazareth interpretatur flos: ideo Christus voluit ibi conuersari, non autem nasci: quia voluit florere per virtuosam conuersationem, non autem per originem carnis. 3ª.q.35.7.2m.

1 Necessitas duplex, scilicet absoluta, et conditionata: et hæc dupliciter, scilicet ex agente, et ex fine: et hæc dupliciter, scilicet vel simpliciter, vel quo ad bene esse, 1ª.q.19.3.o.et 8.1m.et qu.41.2.5m.et q.82.1.c.et 22ᵉ.q.58.3.2m.et q.83.13.c.et q.88.2.c.et 6.1m.et q.141.6.2m. et q.186.5.5m.et q.189.2.2m.et 3ª.q.1.2.c.et q.14.2.c.&q.46.1.c.& q.65. 4.c.& q.84.1.

2 Necessitas ex fine duplex, scilicet necessitas absoluta, idest, sine qua non potest aliquis viuere, & necessitas conditionata, idest, quo ad decentem statum, 22ᵉ.q.32.5.6.c.

3 Necessitas duplex, scilicet coactionis, & obedientiæ: prima tollit rationem laudis & meriti: non autem secunda. 22ᵉ. q.58.3.2m.& q.81.6.3m. & q.186.5.5m.

4 Aliqua necessaria habent causam, 1ª.q.44.1.2m.& q.50.5.3m.& 12ᵉ.quæstion.93.4.4m.

5 *Necessitas quæ prouenit ex principio intrinseco, vt omne compositum ex contrariis, necessariò est corruptibile, est necessitas naturalis & absoluta. 1ª.q.82.1.c.

6 Necessarium & contingens, consequitur ens, inquantum huiusmodi. 1ª. q.22.4.3m.

7 Necessitas coactionis absolutæ, causat omninò inuoluntarium: & omninò excludit culpam: non autem necessitas conditionata vel mista, id est metus. 12ᵉ.q.6.4.c.& 5.o.& 6.1m.

8 Quilibet in extrema necessitate vel sua vel alterius, potest sine peccato auferre per vim, vel occultè, à quocunque: quia tunc omnia sunt communia. 22ᵉ.q.31.3.3m.& q.32.7.3m.& q.62. 5.4m.& q.66.6.1m.& 7.o.& q.110.3.4m.

9 Necessitas non subditur legi. 12ᵉ.q.96.6.c.fi.& 22ᵉ.q.147.1.2m.& 4.c.& 3ª.q.80.3.c.fi.

10 In subuentione necessariorum, plus tenetur homo filio * quàm parenti sed in honore, reuerentia, obedientia, & voluntate, est econuerso, quia honor filij, magis dependet ex honore patris, quàm econuerso. 22ᵉ.q.32.3.4m.

11 In extrema autem necessitate, magis licet deserere filios, quàm parentes: quos nullo modo deserere licet propter beneficia. 22ᵉ.q.31.3.4m.

1 Causa negationis duplex, scilicet negatio causæ, & positio contrarij. 12ᵉ.q.75.1.c.

2 Negatio non est propriè in specie, sed reducitur ad speciem suæ affirmatiuæ, 1ª.q.33.4.3m.12ᵉ.q.71.6.1m.& q.72.6.5m.& 22ᵉ.q.79.3.1m.

3 Omnis negatio de aliqua re, fundatur super aliquid existens in ea. 12ᵉ. q.72.6.c.

Negatiuè dicitur, quando res non habet aliquid quod est in alio, nec debet habere: priuatiuè verò, quando caret eo quod debet habere. 1ª. quæstion.12.4.2m.

1 Negligens secundum Isidorum dicitur, quasi nec eligens, 22ᵉ.quæstio. 54.2 c.2.

2 Negligentia pertinet ad actum interiorem, ideò oritur ex accidia, sed pigritia & torpor pertinent ad executionem, scilicet prima tardando, & secunda remittendo. 22ᵉ.q.54.2.1m.

3 Negligentia deficit ab actu præcipiendi, per defectum promptæ voluntatis: inconstantia verò quasi impedita ab alio. 22ᵉ. quæstio.53.2.c.fi. et q.54.2.3m.

4 *Negligentia est generale peccatum. 22ᵉ.q.54.1.o.

5 Negligentia est peccatum mortale dupliciter tantum, scilicet vel quàndo prætermittitur actus seu circunstnntia necessaria ad salutem, vel ex contemptu 22ᵉ.q.54.3.o.

6 Negligentia trahitur ad aliud genus peccati manifestius, quando prætermittitur aliquid necessarium ad salutem. 22ᵉ.q.54.3.3m.

7 Amor minor, per defectum feruoris charitatis, causat negligentiam venialem: per defectum verò essentiæ charitatis, causat negligentiam mortalem. 22ᵉ q.54.3.c.1m.

8 Negligentia directè opponitur solicitudini: ideò pertinet ad imprudentiam: sed opponitur timori, inquantum timor excitat rationem contra negligentiam. 22ᵉ.q.53.prin. et q.54.2.c.

9 *Propter negligentiam considerandi nocumenta, quæ consequi possent, imputantur homini ad pœnam, mala, quæ eueniunt præter eius intentionem, si dabat operam rei illicitæ. 12ᵉ.q.83.8.c.et quæ.74.3.2m. 22ᵉ.q.62.5.2m.

Negocia secularia contingit dupliciter aliena tractare, scilicet secularitér, idest, vel propter fauorem hominum, vel propter lucra: et pię, id est, in auxilium indigentium et miserorum: secundum est religiosum non autem primum. 22ᵉ.q.18.3.2m.et q.187.2.o.et qu.188. 2.2m.et quæstion.189.6.1m.

1 Negotia

Negociatio de se nõ est vitiosa, licet habeat turpitudinẽ: ideò licita est si fit ad finem honestum vel necessarium, id est, quod negociator lucretur moderate, scilicet vel ad sustentationem suæ domus, vel pauperum, vel communitatis, non in festo, iusto contractu, et non carissimam 22ᵉ.q.77.4.o.

2 Commutatio naturalis, est licita clericis, non autem negotiatio: quia fit ad lucrum terrenum, cuius debent esse contemptores, et est cum frequentia vitiorum: et nimis retrahit animum à spiritualibus, ad curas seculares, 22ᵉ.q.40.2.c.et q.77.4.3m.et q.187.2.o.

3 Non omnis vendens carius quam emit, est negociator, sed tantum si ad hoc emat, vt carius vendat. 22ᵉ.q.77.4.c.3m.et q.87.2.1m.

1 Nemesis non potest esse de bonis honestis, sed de bonis temporalibus, et prohibetur à Deo: quia temporalia sunt quasi nihil respectu æternorum, licet secundum Aristotelem, Nemesis sit laudabilis. 22ᵉ. quæstion.36.2.c.fi.

2 Nemesis et misericordia contrariantur secundum æstimationem, quia secunda dolet, æstimans aliquem indigna pati, sed prima gaudet, æstimans aliquem digna pati, dolens indignis benè accidere, et vtrumque est laudabile. 22ᵉ.q.30.3.2m.et 4m.et q.36.2.c.

Neomenia celebratur quolibet mense, in nouitate lunæ: ad commemorandũ opus gubernationis Dei: nõ autem in pleni lunio, propter idolatriam, & figurabat illuminationem Ecclesiæ per Christum, 12ᵉ.q. 102.4.10m.

1 Nescire dicitur dupliciter, s. metaphoricè, id est reprobare, & propriè, id est, carere notitia: primum conuenit Deo respectu aliquorum, non autem secundum, 22ᵉ.q.188.5.1m.

2 Nescire illa quæ quis potest, & tenetur scire, vitiosum est, 1ª.q.12.4.2m. & 12ᵉ.q.76.2.5m.& 4.3m.q.94.4.c.2m.& 3m.& 22ᵉ.q.16.2.3m.

1 Neutrum genus est in forma & indeterminatum, ideo prædicatur de re perfecta, et imperfecta de re subsistẽte & non subsistente, 1ª.q.31.2.4m.

1 Nihil fit ex nihilo naturaliter, id est, per motum: sed à Deo fit aliquid ex nihilo per creationem. 1ª.q.45.2.1m.

2 Maioris virtutis est, facere aliquid ex nihilo, quàm facere ex contrario, 1ª.q.45.5.2m.

3 Beatus Nicolaus aurum furtim in domo proiiciens, vitare voluit humanum fauorem, & verecundiam illius qui beneficium accepit, vt esset maius beneficium, 22ᵉ.q.107.3.4m.

Nycticorax est acuti visus in nocte, id est, significat eos qui sunt astuti in temporalibus: & hebetis visus in die, idest in spiritualibus. 12ᵉ.quæst. 102.6.1m.

Niniuitæ speciali modo egerunt pœnitentiam: quibus aliquid fuit adiunctum fidei, quam conceperam ex prædicatione Ionæ, 3ª.q.84.7.1m.

1 Nitor animæ duplex, sc. ex refulgentia luminis naturalis rationis: & ex refulgentia Dei. 12ᵉ.q.86.c.1.

2 Nitor animæ duplex, s. habitualis, & actualis, sicut duplex nitor coporis scilicet intrinsecus, & extrinsecus. 12ᵉ.q.6.1.c.

3 Quod acquirit æqualem purfectionem per se, vel per pauciora, nobilius est, non autem si acquirat minorem. 1ª.q.77.2.o.& 12ᵉ.q.5.5.2m.

1 De ratione pœnæ est, quòd noceat agenti in seipso, culpæ verò, in actione. 1ª.q.48.5.4m.

2 Prius est quod nocet meliori, quàm quod nocet peiori. 12ᵉ.q.39.4.3m.

3 Naturalis inclinatio inest homini, ad repellẽdum nociua dupliciter, scilicet defendendo se, ne inferantur iniuriæ, & vlciscendo illatas. 22ᵉ. q.108.2.c.

4 Diuina prouidentia protexit hominem in primo statu, ab omni nociuo. 1ª.q.97.2.4m.

5 Non fuerunt aliqua nociua homini à principio: sicut sunt nunc per peccatum: quæ tamen ei profunt ad humilitatem, & ad contemplationẽ. 1ª.q.69.2.2m.& q.72.6m.& 22ᵉ.q.165.1.c.

Nolo significat actum voluntatis affirmatum, sed ipsum volitum negatum ideo non est cõtradictorium de volo: sed est eius contrarium. 12ᵉ.q. 63.2m.

1 Nomen imponitur ab eo per quod res cognoscitur, s. à proprietate, vel ab operatione, si humanitus imponatur. 1ª.q.13.2.2m.& 8. c.& 4.18.2.c.& q.35.1.3m.& 3ª.q.37.2.c.

2 Vnũm quodque nominamus, sicut & cognoscimus. 1ª.q.13.princ.& 1.c. & q.18.2.c.& 32.c.12ᵉ.q.7.1.c.

3 Quælibet res nomen habet à suo complemento, 3ª.q.60.2.3m.

4 Quando in aliquo inuenitur perfecta ratio alicuius nominis, nullo modo prædicatur illud nomen de eo, cum determinatione diminuente, 3ª.q.23.4.c.& q.32.3.c.2m.

5 In reb. per se notis nobis, idem est id à quo nomen imponitur, & id ad quod nomen imponitur. 1ª.q.13.8.c.

6 Ratio nominis magis & principalius se tenet ex parte eius, ad quod nomen imponitur, quam ex parte eius, à quo nomen imponitur. 22ᵉ. q.92.1.2m.

7 Nomen potest dupliciter considerari, sc. secundum primam eius impositionem, & secundum intensionem eius ad alia ex vsu eius. 1ª.q.67.1. c.& 22ᵉ.q.57.1.1m.

8 Nomen singularium nominum, semper imponuntur ab aliqua proprietate ipsorum. 3ª.q.37.2.c.

9 Nomina imponebantur in circuncisione, sicut nunc imponuntur in baptismo, quasi antè non fuerint. 3ª.q.37.2.3m.& q.70.3.3m.

10 Omne nomen impositum diuinitus alicui, significat aliquod donum gratuitum collatum ei. 3ª.q.37.2.c.

11 Nomen non sequitur modum essendi qui est in rebus, sed vt res est in cognitione nostra. 1ª.q.13.9.2m.& q.45.2.2m.

12 Sapientis est non curare de nominibus. 1ª.q.54.4.2m.fi.

13 * In iis quæ apud nos sunt, nunquam nomen ab aliqua forma impositum pluraliter dicitur, nisi propter pluralitatem suppositorum. 3ª.quæstion.3.7.3m.

14 Nomen significat substantiam, idest, id cui nomen imponitur: & significat qualitatem, idest, id à quo nomen imponitur. 1ª.q.13.1.3m.

15 Omne nomen significans naturam communem, potest supponere in cõcreto, pro quolibet eius supposito. 3ª.q.16.1.c.fi.& q.35.4.c.

16 Multiplicitas nominis, non attenditur secundum prædicationem, sed secundum significationem eius. 1ª.q.13.10.1m.

17 Nomen potest dupliciter considerari, scilicet secundum primam eius impositionem: & secundum extensionem eius ad alia, ex vsu eius. 1ª4 q.67.1.c.& 22ᵉ.q.57.1.1m.

18 Rebus ordinatis, aliquid inest tripliciter, scilicet per proprietatem, per excessum, & per participationem: & a primo tantum res nominantur propriè. 3ª.q.108.5.c.

19 Hoc nomen Deus dicitur ab æthin, id est ardere, vel à theaste, id est considerare, seu videre, vel à thein, id est currera vel fouere, 1ª. quæstio. 13.8.a.1.

20 Hoc nomen Deus, dicitur analogicè, de Deo vero, de Deo falso, & de Deo per paticipationem: non autem vniuocè, nec æquiuocè. 1ª.quæ. 13.9.10.o.

21 Hoc nomen Deus, non est nomen proprium, sed est nomen appellatiuũ 1ª.q.13.9.2m.& 3ª.q.35.4.3m.

22 Hoc nomen Deus, est nomen operationis, quantum ad id à quo imponitur ad significandum: imponitur enim ab vniuersali prouidentia rerum, sed tamen significat naturam Dei. 1ª.q.13.8.o.

23 Hoc nomen Deus, significat naturam diuinam, vt in habente, 1ª. quæst. 13.9.2m.

24 Et habet aliquid vniuersalis, s. prædicari essentialiter de plurib. suppositis, & aliquid singularis, s. non multiplicari in eis. 1ª.q.13.9.o.& quæ. 39.4.1m.

25 Hoc nomen Deus, secundum rei veritatem, est incommunicabile. 1ª. q. 13.9.c.2m.

26 Et per se supponit pro natura communi: sed ex adiuncto supponit pro persona: homo autem econuerso. 1ª.q.39.4.3m.& 6.1m.

27 Hoc nomẽ Deus potest supponere pro omnib. & singulis personis diuinis. 1ª.q.39.4.o.& 3ª.q.16.1.c.fi.& 35.4.c.3m.

28 Nomina Dei non exprimunt essentiam Dei secundũ quod est, sicut hoc nomen homo, exprimit essentiam hominis, 1ª.q.13.1.c.& 8.1m.

29 Deus est nominabilis à nobis ex creaturis, & imperfectè: non autem secundum quod in se est & perfectè. 1ª.q.13.1.o.& q.29.2.2m.& 3m.

30 Nomina Dei imponuntur à processibus diuinis ad creaturas: non autẽ ad significandum eos. 1ª.q.13.2.2m.

31 Nomina dicta de Deo affirmatiuè et absolutè, significant essentiam eius non autem negatiua, vel relata ad creaturas, 1ª.q.13.2.o.& 4.6.c.

32 Omne nomen commune Deo et creaturis, prius dicitur de Deo quam de creaturis quo ad rem, sed è conuerso, quo ad impositionem nominis. 1ª.q.13.3.c.et 6.o.q.33.2.4m.et 3.o.

33 Nomina quę significant perfectionem absolutè, sunt communia Deo et creaturis, quæ autem dicunt modum participandi, sunt propria creaturis, qui verò dicunt modum supereminentiæ, sunt propria Deo, 1ª. q.133.3.1m.& 5.3m.

34 Nomina dicta de Deo absolutè, dicuntur de eo ab æterno: quæ verò dicuntur per respectum ad creaturas, dicuntur de eo ex tempore, 1ª.q 13.7.o.q.34.3.2m.& 43.2.o.

35 Nomina quæ dicunt respectum ad creaturas, consequentem actiones immanentes, dicuntur de Deo ab æterno, si autem dicunt respectum consequentem actiones transeuntes, dicuntur de eo ex tempore, 1ª. q.13.7.3m.& q.14.15.1m.& q.34.3.2m.

36 Omnia nomina dicta de Deo metaphoricè, vel causaliter tantum, prædicantur per prius de creaturis, quàm de Deo, 1ª. quæst.13.6.o.& qu. 33.3.c.

37 Simplex & vnica scientia Dei potest nominari omnibus nominibus nostræ cognitionis, 1ª.q.14.1.2m.

38 Multa nomina dicta de Deo, non sunt synonyma: quia significant idem, secundum diuersas rationes, 1ª.q.13.4.o.

39 Nullum nomen dicitur propriè de Deo, quo ad modum significandi: sed tantum ratione significati, 1ª.q.13.3.o.& 12.1m.

40 Nomina quæ significant perfectiones absolutè, dicuntur propriè de Deo: quæ autem dicunt modum participandi, dicuntur de Deo metaphoricè. 1ª.q.13.3.1m.& 3m.

41 Omnis imperfectio debet excludi à nominibus, secundum quòd dicuntur de Deo, 1ª.q.14.1.1m.& 2m.& 12ᵉ.q.14.1.2m.

42 Nomina passionum, quæ important imperfectionem in suo formali, vt ira, tristitia, desiderium, & huiusmodi, non dicuntur de Deo, nisi metaphoricè: alia verò dicuntur propriè, tamen sine passione: vt gaudium & amor, & huiusmodi. 1ª.q.19.13.c.& q.2.o.1.1m.& 2m.

43 Quantò aliquod nomen est communius tanto conuenientius assumitur in diuinis. 1ª.q.13.11.c.& q.33.1.1m.

44 Nomina negatiua, verius dicuntur de Deo, quàm affirmitiua, 1ª. quæs. 13.12.3m.

45 Nominibus Dei debetur reuerentia ratione rei signignificatæ, quæ est vna: non autem ratione vocum, quæ sunt multæ, ideo Deus dicitur in singulari. 22ᵉ.q.122.3.5m.

Nominales antiqui reprobantur. 1ª.q.14.15.3m.

1 Non ens non est cognoscibile, nisi secundum quòd fit per intellectum cognoscibile, id est, ens rationis. 1ª.q.16.3.2m.

2 Ea quę in seipsis non sunt, apud Deum existunt, inquantum sunt præcognita & præordinata ab eo. 12ᵉ.q.91.1.1m.

3 Non ens non habet causam, nisi causam per accidens. 1ª.q.104.3.1m.

4 Non ens potest esse causa per accidens, non autem causa per se, 12ᵉ.qu. 76.1.1m.

Non velle sumitur dupliciter, s. vel in vi vnius dictionis, vel in vi orationis: primum est infinitiuum verbi nolo, non autem secundum: & primum causat inuoluntarium, non autem secundum, 12ᵉ.q.6.3.2m.

1 * Omnis notitia est bona, 1ª.q.22.3.3m.& 22ᵉ.q.164.1.o.

Notio est propria ratio cognoscendi personam diuinam, 1ª.quæs.32.2.2m. & 3.cap.

2 Notiones seu relationes, & proprietates personales in abstracto necessariò sunt ponendæ in diuinis contra Præpositiuum, 1ª.quæ.32.1.o.& q.40.1.c.

3 Notiones in diuinis, non significantur vt res, sed vt rationes, licet sint ibi realiter, 3ª q.32.2.2m.et 3.2m.et 3m.

4 Eadem notio diuersis nominibus significatur secundum diuersas ratio

nes eius,1ª.q.34.2m.
5 Ad notionem requiruntur tria, scilicet origo, dignitas,et specificatio 1ª.q.32.3.4m.& 5m.
6 Notiones in diuinis sunt tantum quinque,scilicet innascibilitas, paternitas,filiatio, communis spiratio, & processio: et omnes notiones, sunt relationes, præter primam: & omnes sunt proprietates, præter penultimam,sed tantum tres sunt personales,idest,constituentes personas,scilicet secunda & tertia & quinta,1ª.q.30.2.1m.& q.32.3.o.
7 Deus non dicitur quinus propter quinque notiones, sicut dicitur trinus,propter tres personas, & vnus propter vnam essentiam.1ª.quæstion.32.3.2m.
8 Plures notiones patris,non distinguuntur realiter abinuicem: quia non opponuntur relatiue:nec tamen vna prædicatur de alia,1ª.q.32.3.3m.
9 *Filius & spiritus sanctus non conueniunt in eadem notione, quia non conueniunt in aliquo speciali,sicut pater & filius.1ª.quæstio.32.3.5m. & q.35.2.c.
10 Nulla notio sumitur ex hoc, quòd nulla persona est à spiritu sancto, quia hoc non est dignitatis, sicut quòd pater à nullo sit,1ª.q.32.3.4m.
11 Nulla notio sumitur a remotione processionis, sicut sumitur innascibilitas à remotione natiuitatis.1ª.q.33.4.5m.
1 Notorium triplex,scilicet per sententiam conuicti:per confessionem in iure factam.& per euidentiam facti.3ª.q.82.9.3m.
2 Ars notoria est illicita,quia fit per dæmones, & est inefficax ad sciętiam acquirendam, quia nullus vnquam per dæmones scientiam acquisiuit, quia ad dæmones non pertinet illuminare intellectum.1ª.q.64.1.5m.& 22ę.q.96.1.o,

1 NOtum per se,est cuius prædicatum est de ratione subiecti: & hoc dupliciter,scilicet simpliciter: & quò ad nos.1ª.q.2.1.o.q.17.3.2m.& q.85.6.c.& q.87.1.1m.& 12ę.q.94.2.c.
2 Per se notum dicitur dupliciter,scilicet per nihil aliud notum,vt prima principia:vel notum non per accidens.1ª.q.87.1.1m.
3 Vniuersale est notius minus vniuersali, quò ad simplicem apprehensionem,sed est econuerso, quo ad inuestigationem vniuersalium proprietatum,& causarum.1ª.q.85.3.o.
4 Singulare est prius,& est notius vniuersali, quo ad nos,& vniuersalius est notius minus vniuersali.Ibidem.
5 *Veritatem esse in communi,est per se notum etiam quo ad nos,non autem veritatem primam.1ª.q.2.1.3m.
6 Facilius dispensandum est cum nouitiis & imperfectis,in ieiuniis,quàm cum antiquioribus & perfectis.22ę.q.147.4.5m.& q.189.1.4m.
Nugæ in ore sacerdotum sunt blasphemiæ & sacrilegium materialiter*, non autem formaliter*ex eo tantum, quod sacerdotes sunt personæ sacræ.22ę.q.99.3.3m.
1 NVmerus duplex, scilicet species quantitatis, & numerus transcendens,1ª.q.30.3.o.
2 Numerus denarius est signum perfectionis,inquantum est quodam modo terminus omnium numerorum. 22ę. q.87.1.c.& 3ª.q.31.8.c.
3 Numerus absolutus,est in intellectu tantùm.1ª.q.30.1.4m.& 2.5m.
4 Numerus pluralis,frequenter ponitur pro numero singulari in scriptura sacra.12ę.q.82.2.1m.& 3ª.q.46.11.3m.
5 Termini numerales,transcendenter sumpti,sunt in diuinis,& significãt ea de quibus dicuntur: addendo indiuisionem tantùm, sed vt pertinent ad genus quantitatis,non dicuntur in diuinis,nisi metaphoricè, 1ª.q.30.3.o.
6 Termini numerales in diuinis,sunt in plus quàm essentia,vel relatio vel motio,& significant vtrumque,si addantur eis.1ª.q.30.3.1m.
7 Numerus numeratus in creaturis, dicit totum & partes, non autem in diuinis,sed numerus absolutus,etiam in diuinis dicit totum & partes secundùm rationem tantùm.1ª.q.30.1.4m.
8 Numerus absolutus mensuratur etiam in diuinis secundum rationem: non autem numerus numeratus,nisi in creaturis.3ª.q.30.2.5m.
9 Dare aliquid pro matrimonio,vt est in officium,est licitum, non autem vt est sacramentum,vel pro benedictione nuptiarum, sed esset simonia.12ę.q.100.2.6m.
1 Nutrire non conuenit formæ,nec materiæ,quia omne nutriens conuertitur in nutritum,& manet.3ª.q.77.6.c.
2 Nullum sensibile nutrit,præter tangibile, sed sapor est signum alimenti conuenientis,& delectamentum eius.22ę.q.141.5.o.
1 Nutus dicuntur signa ad visum,sicut locutio ab auditu.1ª.q.117.1.o.

O

1 OBedientia non est virtus theologica, sed est virtus moralis. 22ę.qu. 104.2.2m.
2 Obedientia est medium duorum vitiorum,scilicet inter superfluum & diminutum sed superfluum eius,non est secundum quantum,sed secundum alias circunstantias, scilicet vel cui non debet obedire, vel in quibus non debet,22ę.q.104.2.2m.
3 Obedientia est pars iustitiæ specialis,sed impropriè.22ę.quæst.4.7.3m.& q.104.2.2m.
4 Proprium obiectum obedientiæ,est præceptum tacitum vel expressum, idest voluntas superioris,quocunque modo innotescat, 22ę.q.2.5.3m. & q.104.2.c.2m.& 3m.3.1m.
5 Obedientia importat necessitatem,respectu eius quod præcipitur:& voluntatem respectu impletionis,præcepti.3ª.q..47.2.2m.
6 Obedientia est in voluntate subiectiuè.22ę.q.2.5.3m.
7 Obedientia dicitur dupliciter,scilicet largè,idest, omnis executio cuiuscunque quod potest esse sub præcepto quacunque intentione, & propriè,idest,intendens specialem rationem obiecti,scilicet præcepti:primo modo est virtus generalis,secundo autem modo,est virtus specialis.22ę.q.4.7.3m.& q.104.2.o.& 3.1m.
8 Obedientia triplex,scilicet indiscreta,quæ scilicet etiam in illicitis obedit: imperfecta sed sufficiens ad salutem, quæ sc. obedit in iis ad quæ obligatur,& perfecta,quæ scilicet obedit in omnibus licitis:ad secundam tenetur quilibet,sed ad primam & tertiam nullus tenetur.22ę.q.
9 Omnis obedientia est eadem in specie, sed caulatur ex diuersis specieb. reuerentiæ.22ę.q.104.2.4m.
10 Bonum necessarium ad salutem, non debet diumitti propter obedientiam,sed quodlibet aliud.22ę.q.104.3.3m.
11 Omnes actus virtutum, vt sunt in præcepto pertinent ad obedientiam. 22ę.e.104.3.2m.
12 Obedientia non est prior aliis virtutibus,nec tempore, nec natura.22ę. q.104.3.2m.
13* Obedientia est maior omni alia virtute morali, sed est minor virtutibus theologicis.22ę.q.104.3.o.
14 Obedientia procedit ex reuerentia superiorum, ideò respectu prælati continetur sub obseruantia,sub pietate verò respectu parentum, sed respectu Dei pertinet ad deuotionem, quæ est principalis actus religionis.22ę.q.104.1.4m.
15 Obedientia generalis,requiritur ad fidem, sed obedientia specialis sequitur eam.22ę.q.4.7.3m.& q.104.3.2m.
16 Charitas sine obedientia esse non potest.22ę.q.104.3.c.fi.
17 Obedientia est vt mater omnium virtutum, quia causantur & conseruantur per actum eius,charitas verò vt finis.22ę.q.104.2.1m.
18 Obedientia quanto minus habet de suo,tanto melior est secundum apparentiam,non autem apud Deum.22ę.q.104.2.3m.
19 Obedientia præfertur omnibus sacrificiis,3ª.q.47.2.c.
20 Omnis voluntas creaturæ tenetur obedire præceptis Dei,22ę.q.104.4. 5.o.et q.154.2.2m.
21 Quilibet tenetur iure naturali et diuino,obedire suo superiori, scilicet homo homini,22ę.q.69.1.c.et q.88.10.2m.et qu.104.1.o.et 5.c.principio.et 6.2m.
22 Homo non tenetur obedire homini,in pertinentibus ad interiorem motum voluntatis,vel ad naturam corporis:sed Deo,22ę.qu.104.5.c.2m. et 6.1m.q.22.4.3m.et q.186.7.1m.
23 Maiori potestati magis est obediendum, quàm minori, quæ totaliter subest ei,vel in quibus subest ei,22ę.q.104.5.c.et q.105.2.c.
24 Subditus non tenetur in omnibus obedire suo superiori dupliciter scilicet propter præceptum maioris potestatis,vel in quib.non subditur ei.22ę.q.69.3.1m.et q.104.5.o,et q.186.2.c.
25 Seculares tenentur obedire prælatis suis spiritualibus in iis tantum quæ promiserunt in baptismo,22ę.q.188.5.1m.
16 Subditus non tenetur obedire prælato suo spirituali, præcipienti sibi quòd reuelet culpam fratris sui omnino occultam,sed peccaret vtique,22ę.q.33.7.5m.et q.70.1.c.2m.
27 Roligiosi tenentur obedire suis prælatis in iis tantum,quæ in regula cõtinetur directè,idest expresè,vel indirectè,idest implicitè,vt mutua obsequia et pœna huiusmodi.22ę.104.5.3m.et q.186.5.4m.
28 Eremitæ et prælati religionum tenentur obedire episcopis in omnib. sicut et alij, et specialiter in iis quæ sunt religionis nisi sint exempti, qui tamen exempti,tenentur obedire summo pontifici, 22ę.qu. 67.1 3m.et q.186.5.3m.
29 Christiani tenentur obedire principibus secularibus: si habent iustum dominium,si licita præcipiant, et de secularibus, aliter autem non, 22ę.q.104.6.o.
30 Miles tenetur obedire duci,in rebus bellicis tãtum,seruuus domino suo in seruilibus: et filius patri in rebus domesticis et disciplina, et quilibet superiori suo,secundum rationem superioritatis.22ę.q.104.5.o.
31 Miles debet magis obedire duci in rebus bellicis, et ciuis rectori in ciuilibus, quàm patri: sed in rebus domesticis, est econuerso.22ę.quæst. 26.8.3m.

1 OBiectum non est materia ex qua:sed est materia circa quam,et obiectum habet rationem formæ, inquantum dat speciem.12ę.q.18. 2.2m.et q.73.3.1m.
2 Proprium obiectum potentię vel habitus,est illud,sub cuius ratione formali omnia referuntur ad potentiam vel habitum,1ª.q.1.7.c.princ.& 22ę.q.1.3.c.
3 Obiectum potentiæ vel habitus duplex,scilicet materiale & formale,1ª. q.1.3.c.& 22ę.q.q.1.1.c.
4 Diuersitas formalis obiecti diuersificat potentias vel habitus, non autẽ diuersitas materialis,1ª.q.1.3.c.q.59.2.2m.& 3m.& 4.c.q.77.3.c. & 12ę. q.54.2.1m.q.57.2.2m.& 22ę.q.59.2.c.1m.
5 Diuersitas obiecti duplex,scilicet secundum naturam eius:& secundum virtutem agendi:prima causat materialem diuersitatem passionum,secunda verò causat diuersitatem formalem,& specificam.12ę.q.23.4. c.& q.30.2.c.
6 Ratio obiecti diuersa,secundum vniuersale,& particulare,vel secundũ totum & partem,facit vnam artem,vel vnam virtutem,esse principalem respectu alterius,22ę.q.50.3.c.
7 Obiecta diuersorum generum æqualiter, semper sunt diuersarum potẽtiarum:non autem si sint diuersorum generum inæqualiter,12ę.quæst, 8.2.2m.
8 Potentia superior respicit vniuersaliorem rationem obiecti: quam potentia inferior,1ª.q.1.3.2m.q.59.4.c.q.77.3.4m.& q.78.1.c.
9 Habitus moralis & eorum actus,nominantur & specificantur ex obiecto & fine proprio. 12ę.q.12.2.c.et q.21.1.2m.& 22ę.q.19.3.4.5.c.quæst. 23.4.c.q. 24.4.c q.25.1.c.q.47.5.11.c.q.50.2.3.c.q.59.2.c.1m.quæst. 81.3. c.& q.174.1.c
10 Quando ratio obiecti,et obiectum materiale, sub vno actu referuntur ad potentiam et habitum,tunc non distinguuntur potentiæ vel habitus vtriusque,12ę.q.57.2.2m.
11 Non semper obiectum actionis humanæ est obiectum potentiæ actiuæ, sed potentiæ passiuæ aliquando:nec semper obiectum potentiæ actiuæ est effectus eius:sed quandoque est materia circa quam,12ę.quæst, 18.2.5m.
1 OBlatio est omne quod exhibetur in cultu Dei: sacrificium verò est, si inde fiat aliquod sacrum consumendum,22ę.quæstion.85.3.3m, et q.86.1.c.
2 Data pauperibus non dicuntur sacrificia,nisi impropriè,inquantum dãtur propter Deum:nec dicuntur oblationes,22ę.q.89.2.1m.
3 Ad oblationes aliquis tenetur quadrupliciter, scilicet ex conuentione præcedenti,deputatione, indigentia ministrorum, & consuetudine: non autem ex præcepto legis.22ę.q.q.86.1.o.
4 Oblatio debita tertio & quarto modo,est voluntaria, quo ad quantitatem,& speciem rei:& non ex necessitate præcepti,22ę.q.86.1.c.
5 Oblatio animalis cæci & claudi reddebatur illicita tripliciter, scilicet ratione Dei,contemptus,& voti,12ę.q.102.3.7m.& 22ę.q.86.3.3m.
6 Oblatio in noua lege potest fieri de qualibet re, præterquam de iniustè acquisitis:non autem in veteri lege,propter significationem,22ę.quæstion.86.3.o.
7 Oratio de mercede prostibuli, prohibetur in lege veteri, propter immundiciam:in noua verò lege,propter scandalum,12ę.q.102.3.7m.& 22ę.q.32.7.2m.& q.86.3.1m.
8 *Non dantes oblationes debitas, possunt puniri per subtractionem sacramentorum:non tamen à sacerdote cui debentur, ne sacerdotes vi deantur per sacramentorum exhibitionem aliquid exigere,sed puniri possunt per superiorem aliquem.22ę.q.86.1.3m.
9 Oblationes ad solos sacerdotes pertinent,vel pro se, vel pro pauperib. vel pro cultu diuino.22ę.q.86.2.o.
10 Religiosi possunt recipere oblationes tripliciter, scilicet vt pauperes, vt ministri,& vt curati,si parochiæ sint eorum,22ę.q.86.2.2m.
11 Oblationes non consecratæ, possunt cedere in vsum laicorum per dispensationem sacerdotum,sed oblationes consecratæ non.22ę.quæst. 86.2.3m.
12 Oblatio parua,cum humili mente,& pura dilectione,purgat peccata venialia,& mortalia,22ę.q.50.3.2m.
13 Oblatio Melchisedech figurabat sacrificium nostrum quo ad materiam sed quo ad passionem Christi figurabat agnus, & alia sacramenta veteris legis.3ª.q.61.3.3m.
1 Obligari potest vnus pro alio in iis tantum ad quæ omnes tenentur.3ª. q.71.1.3m.
2 Præceptum non obligat,antequam sit diuulgatum.12ę.q.90.4.2m.& 3m.
3 Obligatio fit homini, verbo exteriori, Deo autem, verbo interiori,22ę. q.88.1.c.
4 Homo maximè Deo obligatur ad fidelitatem,ratione dominij,& beneficiorum,22ę.q.88.3.c.1m.
5 Ex qualibet promissione,fit obligatio iuris naturalis,secundum honestatem:non autem iuris ciuilis.22ę.q.88.3.1m.
6 In fine primi septennij homo incipit esse aptus ad promittendum aliquid in futurum:& præcipuè ad quę ratio naturalis inclinat,non autem ad obligandum se perpetuò,22ę.q.10.2.2.o.
7 In fine secundi septennij, homo potest se obligare, de pertinentibus ad propriam personam,scilicet vel ad religionem,vel ad coniugium;sed post tertium septennium,etiam de aliis.22ę.q.88.8.1m.& q.104.5.c.fi.
1 Obscuritas intellectus triplex, scilicet esse ex nihilo, ex discursu, & ex peccato, prima est in omni intellectu creato, secunda est tantùm in homine, etiam in statu innocentiæ, tertia est tantùm in homine post peccatum,1ª.q.94.1.3m.& 22ę.q.5.1.2m.

1 OBseruantia est sub pietate,sicut pietas est sub religione: & est virtus specialis,per quam honorantur personæ in dignitate constitutæ. 22ę.q.80.c.& q.102.o.& q.103.3.c.
2 Obseruantia directè respicit personam excellentem: ideò secundum diuersas rationes excellentiæ, diuersas species habet.22ę.qu.104.2.4m.
3 Exhibere honorem personis in dignitate constitutis,contingit dupliciter, scilicet ratione propriæ personæ, vel respectu boni communis, primum pertinet ad obseruantiam;secundum verò ad pietatem: ideò pietas est dignior obseruantia.22ę.q.102.3.o.
1 Obstetrix non fuit in natiuitate Christi: sed mater eius omnia per se fecit.3ª.q.35.6.3m.
2 Obstetrices Hebræorum fuerunt remuneratæ à Deo, propter pium affectum earum:non autem propter mendacium,licet fuerit mendacium officiosum.12ę.q.114.10.2.& 22ę.q.110.3.2m.& 4.3m.
3 Peccare mente obstinata, aggrauat peccatum, & dicitur peccatum in Spiritum sanctum: cuius triplex est causa, scilicet longa consuetudo peccandi, incredulitas de iustitia Dei, & seductio inimici.22ę.quæst. 88.6.c.fi.
1 Non debet dari occasio agendi iniustè.22ę.q.78.4.o.& 124.1.3m.

1 OCcidere animalia bruta,non est peccatum, nisi hoc fiat in damnum proximi:quia animalia Bruta sunt,viuunt,& conseruantur propter hominem.22ę.q.64.1.o.& 2.c.3m.& 3.2m.
2 Bruta occidi, mandatur a Deo, in damnum dominorum suorum, & ad detestationem peccati,& ad exemplum.12ę.q.105.2.11m.& 22ę.quęst. 108.4.3m.
3 Occisio animalium in sacrificiis erat vtilis,non quidem secundum se,sed sextuplici ratione secundum glosam,scilicet vt Deo quis animalia offerret potius quàm idolis: ad flagellandum durum inquantum erant ad satisfactionem: ad instruendum insipientem ratione significationis:ad ostensionem delicti & humanæ infirmitatis: ad manifestationem & testimonium gratiæ: & ad futurorum significationem,12ę.q. 102.3.5m.
4 Nulli licet occidere peccatores, nisi auctoritate principis,22ę.q.64.3.o. & 5.2m.& 3m.& 7.c.& q.65.1.c.2m.
5 Occidere peccatores ad bonum communitatis,est licitum,quando potest fieri sine periculo bonorum, 12ę.q.100.8.3m.& 22ę.qu.25.6.2m.& q.64.2.o.& 3.6.c.q.65.1.c.& q.108.1.3.o.
6 Mors inflicta per iudicem peccatori,prodest ei si conuertatur ad culpæ expiationem,si verò non conuertatur, prodest ei ad terminationem: quia per hoc tollitur ei potestas amplius peccandi.22ę.q.25.6.2m.
7 Occidere iustum,est grauius peccatum,quàm occidere iniuste peccatorem.22ę.q 64.6 2m.
8 Moyses occidens Aegyptiũ:nõ peccauit quia vel hoc fecit ex inspiratione Dei vel defendendo iniuriatum, vel potest dici secundum Augustinum in q.Exod.zelum Moysis quidem vitiosum fuisse, fuisse tamen signum virtutis eius,quia populum liberaturus erat:22ę.q.60.6.2m.
9 Clericis non licet occidere peccatores, licet hoc liceret sacerdotibus veteris legis.22ę.q.64.4.o.& q.70.1.3m.
10 Occidens etiam volentem hoc,facit iniuriam occiso,& Deo, & reipublicæ:ideò Dauid damnauit dicentem,occidi Saul.3ª.q.47.6.3m.
11 Occidere se quacunque de causa,semper est peccatum mortale:nisi hoc fiat ex inspiratione Dei,sicut Samson,per quem Deus miracula faciebat:& sicut quædam sanctæ mulieres, quarum memoria in ecclesia celebratur.22ę.q.59.3.2m.& q.64.5.o. & quæstion.124.1.2m. & 3ª.quæst. 47.6.3m.
12 Occidens se facit iniuriam Deo, inquantum est aliquid Dei, scilicet creatura & imago eius,& iniuriam ciuitati vel communitati, inquantum est pars eius,ideò punitur secundum legem diuinam, & secundũ humanam sententiam,carentia sepulturę,22ę.q.59.3.2m.& q.64.5.c.& 3ª.q.47.6.3m.
13 Nullo modo licet occidere innocentem,nisi de mandato Dei, 12ę.q.94. 5.2m.& q.100.8.3m.& 22ę.q.64.6.c.& q.104.4.2m.& q.154.2.2m.& 3ª. q.47.6.3m.
14 Percutiens seu occidens prægnantem est homicida, & est irregularis, si sequatur mors eius,vel mors fœtus animati anima rationali, 22ę.q. 64.8.2m.
15 Grauius peccat occidens iniustè hominem corporaliter:quàm occidẽs eum spiritualiter:quia primum intendit, & causat sufficienter: non autem causat sufficienter secundum tamen est peius, 12ę.qu.73.8.3m. & 22ę.q.73.3.c.2m.& q.115.2.1m.
16 Christus occisus fuit ab aliis,& non à se:nisi indirectè, non impediendo,cum posset,3ª.q.22.2.1m.& quæst.46.3.2m.q.47.1.o.& q.50.1.2m.& q.51.3.c.
17 Peccatum occidentium Christum fuit maximum, quo ad pontifices & Iudam:minus verò quo ad alios,3ª.q.47.4.2m.& 6.o.
18 Occidens inuadentem se, defendendo se cum moderamine inculpatæ tutelæ,nec intendens mortem eius,non peccat,22ę.q.64.7.o.
19 Quilibet occidens hominem,etiam defendendo se, & quilibet participans in causa sanguinis,est irregularis,22ę.quæs.40.2.c.fin. & q.65.7. 3m.& q.108.4.2m.
20 Occidens hominem à casu,non est homicida,nec est irregularis: si dabat operam rei licitæ,& adhibuit debitam diligentiam.22ę.q.64.8.o.
1 Occultatio quandoque est causa peccati,scilicet vtendo ea ad peccatũ vt in furto,fraude: & dolo: quandoque verò est circunstantia diminuens peccatum ratione verecundiæ,vel contra scandalum,22ę.quæ, 66.3.1m.
2 Verbum ociosum,quod plerunque est peccatum veniale, potest etiam esse peccatum mortale,12ę.q.72.5.1m.& fi.

1 ODium est dissonantia appetitus animalis, vel appetitus rationalis, ad apprehensum vt disconuẽniens:sicut amor est consonantia eius,ad conueniens,22ę.q.29.1.2.c.
2 Odium non potest esse vitium capitale,quia amor veri boni, & odium veri mali,sunt primæ passiones,sed apparentis,sunt vltimæ, 22ę.q.34. 5.o.& 6.c.& q.158.7.2m.
3 Odium potest esse prima passio, non autem potest esse primum peccatum,vel vltimum,22ę.q.34.5.o.& 6.c.
4 Omne odium in proximum quo ad naturam vel gratiam,est peccatum, non autem odium in proximum quo ad culpam,22ę.quæstio.25. 6. o. & 34.3.o.
5 Odium est maximum peccatum contra proximum,quo ad inordinationem peccantis,sed actus exterior est maximum peccatum,quo ad nocumentum,22ę.q.34.4.o.
6 Odium est subiectiuè in concupiscibili,1ª.q.81.2.3m.& 12ę.quæ.23.1.c.2. & 2.4.c.
7 Bonum sub ratione boni non potest odiri,nec in vniuersali,nec particulari:sed verum & ens,possunt odiri in particulari tripliciter,s. vt verum est causaliter & originaliter in ipsis rebus: vel vt est in cognitione ipsius hominis,vel vt est in intellectu alterius, non autem possunt oriri di invniuersali.12ę.q.29.5.o.& 22ę.q.34.1.c.
8 Sicut bonum est obiectum amoris,sic & malum est obiectum odij. 12ę. q.29.1.o.
9 Omne impediens à beatitudine,debet odiri,22ę.q.26.7.1m.& q.34.3.1m
10 Nullus potest se odire, nisi per accidens, scilicet ratione obiecti mali quod videtur bonum,vel ecõuerso,& ratione sui,quod videtur principale & non est,12ę.q.29.4.o.& 22ę.q.25.7.o.
11 Dissonantia est causa odij, & conuenientia est causa amoris, 12ę.quæst. 29.1.2.5.c.
12 Odium conuenientius ponitur oriri ex accidia quàm ex ira: quia prius & directius oritur odium ex tristitia,ex qua etiam causatur. 22ę.quæ. 34.6.o.& q.158.7.2m.
13 Deus non potest odiri secũdum se,sed oditur à damnatis et malis secundum effectus eius,qui interdum eorum voluntati contrariantur.1ª.q. 60.5.5m.et 22ę.q 13.4.o.et 6.2m.et q.34.1.c.
14 Odium proximi, est prius odio Dei,sed dilectio Dei, est prior dilectione proximi.22ę.q.34.6.2m.
15 Odium Dei,est grauissimum omnium peccatorum,et est grauius, quàm infidelitas.12ę.q.73.4.3m.et 22ę.q.34.2.c.et q.39.2.3m.
6 Odium Dei maximè est peccatum in spiritum sanctum,secundum quod peccatum in spiritum sanctum,nominat aliquod genus speciale peccati,sed odium Dei non numeratur inter species eius,quia est in omni specie eius.22ę.q.34.2.1m.
17 Deus odit peccatores,inquantum non vult eis bonum vitæ æternæ, sed amat omnes creaturas,inquantum vult eis aliquod bonum.1ª.q.20.2. 4m.et q.23.3.1m.
1 Offensa Dei est infinita,ex parte auersionis, sed est finita, ex parte conuersionis,et nostri actus.12ę.q.87.4.c.2m.et 3ª.q.1.2.2m.
1 Omnia officia humana,pertinentia ad singulares personas,cum quibuscunque ordinibus Angelorum similitudinem habeant, diriguntur per vltimum ordinem, inquantum participant virtutes superiorum, sed illa officia quæ ad multitudinem pertinent,diriguntur per principes vel archangelos,et ideò homo in prælatione constitutus illuminatur ab Angelo inferiori,de iis quæ ad statum personæ suæ pertinẽt sed ab Angelo principe de iis quæ spectant ad regimen multitudinis. 1ª.q.113.2.1m.

2 Omnia officia humana ex quibus homines licitè victum lucrantur, siue manibus, siue pedibus, siue lingua fiant, intelliguntur sub opere manuali, 22ᵉ.q.187.3.c.
3 Quilibet obligatur ad exequendum officium quod accepit, 3ª.q.67.8.c.
4 Dicēs officium in ecclesia, propter distributionem sicut propter principalem finem, peccat mortaliter, per simoniam, non autem si vt sunt sibi necessariæ ad victum, vel quasi stipendium, 22ᵉ.q.100.2.2ᵐ.
1 Offuscatio lunæ non est propter interpositionem, vel vmbram alicuius rei, sed ex hoc quod est vltimum cælum: ideò conuenit cum vltimo elemento, scilicet cum terra: nec vnquam offuscatio lunæ remouebitur. 1ª.q.102.1.1ᵐ.
1 Oleum tantùm oliuarum, propriè dicitur oleum: alij verò liquores, dicuntur oleum per similitudinem tantùm, 3ª.q.72.2.3ᵐ.
2 Oleum significat gratiam & misericordiam Dei. 12ᵉ.qu.102.3.13ᵐ.& 3ª.q.72.2.o.
1 Olfactus hominis, non percipit nisi excellentias odorum, propter maximam humiditatem cerebri, 1ª.q.91.3.1ᵐ.& q.115.5.1ᵐ.
1 Holocaustum est dare se totum Deo: ideò summe placet Deo. 22ᵉ.q.186.3.6ᵐ.& 5.1ᵐ.& 6.c.3ᵐ.& 7.c.& 8.b.
2 Holocaustum in lege veteri totum comburebatur: & offerebatur specialiter Deo, ob reuerentiam maiestatis, & amoris bonitatis eius. 12ᵉ.q.102.3.8ᵐ.& 10.
3 Inter omnia sacrificia, holocaustum erat perfectissimum: secundum verò locum in sanctitate tenebat hostia pro peccato: tertium hostia pro gratiarum actione: quartum hostia ex voto, quia homo maximè obligatur Deo: primò propter eius maiestatem: secundò propter offensam, tertiò propter beneficia recepta: quartò propter beneficia sperata: ideò de primo sacrificio nihil comedebatur: secundum comedebatur tantùm à sacerdotibus in atrio, & ipsa die sacrificij: tertium comedebatur vbique in Hierusalem ea die: quartum verò comedebatur etiam incrastino, 12ᵉ.q.102.3.10ᵐ.
2 OMissio importat prætermissionem boni debiti, in ordine ad legem diuinam vel humanam, vel in ordine ad proximum: primo modo opponitur iustitiæ legali: secundo verò modo iustitiæ speciali. 22ᵉ.q.89.3.c.
2 Omissio non requirit aliquem actum, sed consistit in sola negatione actus debiti. 12ᵉ.q.71.5.o.& 22ᵉ.q.54.2.2ᵐ.& q.79.3.o.
3 Omissio est voluntaria, quia est in potestate voluntatis, non autem per actum voluntatis, 12ᵉ.q.71.5.2ᵐ.
4 Omissio pertinet ad actum exteriorem, & est effectus negligentiæ, & opponitur iustitiæ, 22ᵉ.q.54.2.2ᵐ.
5 Omissio non habet rationem culpæ, nisi secundum quod opponitur præcepto affirmatiuo: ideò non est peccatum, tempore obligationis, quo iterato, iteratur peccatum, 12ᵉ.q.71.5.3ᵐ.q.75.2.5ᵐ.& 22ᵉ.qu.79.3.3ᵐ.
6 Omissio vt opponitur iustitiæ legali, est generale peccatum: speciale verò, vt opponitur iustitiæ speciali, 22ᵉ.q.79.3.o.
7 Omissio non est peccatum originale, sed est peccatum actuale, 22ᵉ.quæ.79.3.1ᵐ.
8 Peccatum omissionis, & peccatum commissionis, differunt specie materialiter, non autem formaliter, 12ᵉ.q.72.6.o.
9 Omissioni debetur pœna damni, & pœna sensus, ratione radicis ex qua procedit, licet non necessariò habeat actualem conuersionem ad bonum commutabile. 22ᵉ.q.79.4.4ᵐ.
10 Generale est omni sacramento, quod si omittatur aliquid de substantia sacramenti, oportet illud reiterari. 1ª.q.38.6.c.
1 *Omnipotentia non potest communicari creaturæ. 22ᵉ.qu.178.1.1ᵐ.& 3ª.q.13.1.c.
2 Filius Dei est omnipotēs, & est æqualis patri in omnipotētia. 1ª.q.42.6.o.
3 In anima Christi non fuit omnipotentia simpliciter, nec respectu motus creaturarum, nec respectu propriæ voluntatis, nec respectu proprij corporis. 3ª.q.13.o.& q.21.1.1ᵐ.
4 Omnipotentia Dei non excludit impossibilitatem & necessitatem à rebus, 1ª.q.25.3.4ᵐ.
1 Onocrotalus est auis orientis, habens rostrum longum, & in faucibus habens folliculos, in quibus primò ponit cibum, & post horam ponit in ventrem, & significat auaros, 12ᵉ.q.102.6.1ᵐ.col.3.
1 Operatio non recipit speciem ab operante, sed à principio operationis 3ª.q.19.1.3ᵐ.
2 Omnis operatio, motus quidam dicitur, 1ª.q.73.2.c.
3 Operatio est vltima perfectio rei. 1ª.q.73.1.c.& 12ᵉ.q.3.2.c.
4 Modus operandi cuiuslibet rei sequitur modum essendi eius. 1ª.q.89.1.c.
5 Sicut vnitas motus, requirit vnitatem termini, sic vnitas operationis requirit vnitatem obiecti, 1ª.q.58.2.o.
6 Omnis operatio naturæ terminatur ad vnum semper, & procedit vel ab vno principio intrinseco, scilicet à forma rei naturalis, vel ab agente extrinseco, vt in occultis operibus naturæ. 12ᵉ.q.95.5.c.
7 Operatio suppositi, nō est de integritate vnitatis eius, sed sequitur eam. tis. 3ª.q.19.1.4ᵐ.
8 Ex quolibet vno particulari opere proprio, probatur tota virtus agentis. 3ª.q.43.4.3ᵐ.
9 Operatio est quasi medium inter operans & operatum: ideò dupliciter pt cōsiderari, s. respectu operantis, & respectu operati. 1ª.q.36.3.c.
10 Per opus manuale in lege veteri, intelligitur omnis operatio licita pro victu. 22ᵉ.q.187.3.c.
11 Nullum opus est acceptum Deo, nisi virtuosum. 22ᵉ.q.88.2.c.3ᵐ.
12 Omnes operationes satisfactoriæ, reducuntur ad tria, scilicet ad eleemosynam, ieiunium, & orationem, 12ᵉ.q.108.3.4ᵐ.& 4.c.
13 Operatio non attribuitur mobili, sed mouenti. 12ᵉ.q.111.2.c.
14 Nihil per se operatur, nisi subsistens. 1ª.q.75.2.3.c.3ª.q.19.1.3ᵐ.q.20.1.2ᵐ.
15 Quælibet res est propter suam operationem: & operatio est finis cuiusllibet rei creatæ, 1ª.q.65.2.c.q.105.5.c.& 12ᵉ.q.3.2.c.q.49.3.c.3ᵐ.& 4.1ᵐ.& 3.q.9.1.c.1ᵐ.& q.32.4.c.
16 Operatio attribuitur hypostasi, vt operanti, naturæ autem, vt principio operationis. 22ᵉ.q.58.2.c.3ª.q.3.3ᵐ.& q.20.1.2ᵐ.
17 Omnis operatio corporis, vel est à naturali qualitate corporis, vel ab anima mouente corpus. 12ᵉ.q.50.1.c.
18 Opera hominis dicuntur viua, quæ fiunt & sunt cum charitate, mortua verò dicuntur, quæ fiunt sine charitate, sed opera mortificata dicuntur, quæ fiunt cum charitate, & non sunt cum ea propter sequens peccatum mortale, 3ª.q.89.4.5.6.o.
19 Opus dicitur mortuum dupliciter, scilicet effectiuè, vt peccatum, & priuatiuè, vt operatio sine gratia. 3ª.q.89.6.c.
20 Sacramentum baptismi sine charitate, est opus Dei, & non hominis, etiam in ficto, ideò non est opus mortuum. 3ª.q.69.10.1ᵐ.
21 Opera bona facta in charitate, transeunt actu, & manent merito, ideò possunt mortificari, 3ª.q.89.4.1ᵐ.
22 Peccatum mortale, mortificat opera iusta prius facta quo ad meritum vitæ æternæ, non autem quò ad remissionem culpæ, & quo ad satisfactionem. 3ª.q.88.1.3ᵐ.
23 * Opera mortua sunt meritoria, non quidem propriè, id est, ex condigno, sed quasi similitudinariè, idest, ex congruo, & hoc respectu triplicis boni, scilicet consecutionis bonorum temporalium, dispositionis ad gratiam, & assuetudinis bonorum operum, 3ª.q.89.6.3ᵐ.
24* Opera mortificata reuiuiscūt per pœnitentiam, non autem opera mortua. 1ª.q.89.5.6.o.
1 OPinio est actus intellectus declinantis, in vnam partem contradictionis, cum formidine alterius, vnde opinio est quoddam debile & infirmum, secundum Philosophum. 1ª.q.79.9.4ᵐ.& 22ᵉ.qu.1.4.c.q.4.1.c.& 9.2ᵐ.& q.67.3.c.
2 Opinio non potest esse de aliquo viso per sensum, vel per intelectum, 22ᵉ.q.1.4.c.
3 Opiniones contradictoriorum, non sunt contradictoriæ, sed sunt contrariæ. 1ª.q.17.4.1ᵐ.& 3ᵐ.12ᵉ.q.53.1.c.& q.64.3.3ᵐ.& q.77.2.3ᵐ.
4 Opinio multorum est vera, vel simpliciter vel secundum partem, 12ᵉ.q.5.3.3ᵐ.
5 Opinio & suspicio possunt esse veri & falsi, ideò non sunt virtutes intellectuales, quia illæ sunt tantùm veri, 12ᵉ.q.55.4.c.et q.57.2.3ᵐ.et 3.1ᵐ.
6 Aliquis potest simul habere scientiam veram, vel opinionem veram de vno contradictorio in habitu. et falsam de altero contradictorio in actu, vel è conuerso, non autem vtranque simul in actu. 1ª.q.47.1.3ᵐ.
6 Habens malam opinionem de proximo, sine causa sufficienti, contemnit eum, et iniuriatur ei. 22ᵉ.q.60.3.2ᵐ.et 4.o.
1 Oppositio in sui ratione includit distinctionem. 1ª.q.28.3.c.
2 Oppositio relationis dupliciter differt ab aliis oppositionibus, quia semper vnum aliorum oppositorum remoueret alterum, et semper vnum est imperfectum respectu alterius. non autē in relatiuis. 1ª.q.40.2.3ᵐ.
3 Nulla oppositio est in diuinis, præter oppositionem relatiuam. 1ª.quæ.40.1.3ᵐ.
4 Opposita possunt prædicari de eodem, secundum diuersa, non autem secundum idem. 3ª.q.16.4.1ᵐ.
5*Quot modis dicitur vnum oppositorum, tot modis dicitur et reliquum. 22ᵉ.q.92.2.1ᵐ.
6 Cognitio vnius oppositi, non tollitur per cognitionem alterius oppositi, sed magis iuuatur, 1ª.q.14.10.c.& 22ᵉ.q.principio.
1 Opprobrium seu vituperium, est testimonium de defectu alicuius, & præcipuè secundum aliquam culpam, 22ᵉ.q.14.4.3.c.
1 * Optimo opponitur pessimum, secundum Philosophum, 22ᵉ.quæ.34.2.b & 4.a.2.
1 Opus creationis mundi, est quo ad esse, opus autē distinctionis, est quo ad virtutes in communi: sed opus ornatus est quo ad specialia, vel extrinseca, 1ª.q.65.principio & q.70.1.c.& q.74.1.o.
2 Opus creationis fuit ante omnem diem natura, non autem tempore, secundum Aug. secundum autem alios, etiam tempore, 1ª.q.74.1.1ᵐ.
1 ORatio est actus rationis practicæ, scilicet quia est vel petitio decentium à Deo, vel ascensus mentis in Deum, 22ᵉ.q.83.1.o.& 3.1ᵐ.& 3ª.q.21.1.c.3ᵐ.& 2.o.
2 Oratio est actus virtutis, scilicet latriæ, non autem est actus, doni intellectus, 22ᵉ.q.83.3.o.& 15.c.
3 Oratio est quodammodo desiderij nostri interpres apud Deum, 22ᵉ.qu.83.1.1ᵐ.& 3.c.2ᵐ.& q.9.c.principio.
4 Oratio necessaria est post baptismum, propter impugnantia interius & exterius, 3ª.q.39.5.c.fi.
5 Oratio est in præcepto religionis, quo ad ipsum petere: sed quo ad rectè aliquid desiderare, cadit sub præcepto charitatis, 22ᵉ.q.83.3.2ᵐ.
6 Conueniens est orare: & triplex error circa orationem reprobatur, s. ponentium quòd res humanæ, non regantur, diuina prouidentia: & ponentium omnia etiam in rebus humanis in necessitate cōtingere, siue ex immutabilitate diuinæ prouidentiæ, siue ex necessitate stellarum, siue ex connexione causarum: et ponentium dispositionem diuinæ prouidentiæ variabilem esse, 1ª.q.22.2.c.et 22ᵉ.q.83.2.o.
7 Error quintuplex circà orationem reprobatur, 1ª.q.22.2.c.
8 Partes integrales orationis secundum apostolum sunt quatuor, s. obsecratio, oratio, postulatio, et gratiarum actio: vel laus Dei, et supplicatio, secūdum Ambros. partes verò eius subiectiuæ, i. species eius sunt tres, scilicet supplicatio, postulatio, et insinuatio, 22ᵉ.q.83.17.o.
9 Oratio tam priuata quam publica, debet esse vocalis quadruplici ratione, s. vt homo excitet seipsum ad deuotē orādum: vt intentionem custodiat ne mens euagetur, vt ex quadam redundantia ab anima in corpus ex vehementi affectione inconsideratè mens in fletus, suspiria, iubilos, et voces prorumpat: vt quasi ad redditionem debiti homo Deo seruiat, secundum illud totum quod ex Deo habet, idest, non solùm mente, sed etiam corpore: quod præcipuè competit orationi, secundum quod est satisfactoria, 22ᵉ.q.83.12.o.
10 Oratio debet continuari, quamdiu deuotio potest conseruari, 22ᵉ.qu.83.14.o.
11 Oratio debet semper durare, secundum virtutem, non autem secundum essentiam, 22ᵉ.q.83.14.o.
12 Fides, spes, et charitas, præexiguntur orationi, ratione propria orationis, et ratione latriæ, 22ᵉ.q.83.15.c.
13 Oratio est meritoria, si ex charitate fiat, 22ᵉ.q.83.7.2ᵐ.et 15.o.
14 Oratio semper habet efficaciam impetrandi, si habet quatuor conditiones scilicet si fiat pie, ad salutem, pro se, & perseueranter, 22ᵉ.q.83.7.2ᵐ.& 15.2ᵐ.& 16.c.

15 Conditio quadruplex necessaria in qualibet oratione, scilicet eleuatio mentis in Deum, fiducia impetrandi gratiarum actio, & petitio, 22ᵉ.q.83.17.c.
16 Oratio debet habere septem conditiones, s. quod sit perfecta, humilis, continua, deuota, vigilans, instans, & charitatiui, 22ᵉ.q.83.15.c.
17 Omnes orationes ecclesiæ, habent quatuor, scilicet inuocationem Dei, cōmemorationem beneficij Dei, petitionem & obsecrationem, 22ᵉ.q.83.17.c.
18 Oratio non exauditur, quando orans, vel ille pro quo oratur vel ipsa petitio non placent exauditori, 22ᵉ.q.83.15.2ᵐ.
19 *Oratio malorum exauditur, & fructuosa est, vel propter deuotionem eorum pro quibus fit, vel inquantum fit in persona ecclesiæ, 3ª.q.82.6.c.& 7.3ᵐ.
20 Oratio peccatoris, inquantum ex bono desiderio naturæ fit, exauditur ex misericordia Dei, & non ex merito peccatoris, non autem inquantum peccator, nisi ad vindictam, 22ᵉ.q.83.16.o.& q.178.2.1ᵐ.
21 Oratio petentis contra salutem, vel contra gloriam Dei, magis exauditur non obtinendo, quem si obtineret quod petitur, 22ᵉ.qu.83.15.2ᵐ.& 16.c.
22 Effectus orationis triplex, s. meritum, impetratio, & spiritualis refectio mentis, 22ᵉ.q.83.13.15.c.
23 Per orationem appropinquamus Deo, 22ᵉ.q.83.1.2ᵐ.
24 Oratio præeminet aliis actibus virtutis religionis post deuotionem, quia religio per orationem, mouet intelectum hominis in Deum, & tradit homo mentem suam Deo, subiiciendo sibi eam per reuerentiā, & præsentando eam Deo, 22ᵉ.q.83.3.1ᵐ.& 3ᵐ.
25 Oratio fit ad extiandum affectum nostrum, non autem ad docendum Deum, 22ᵉ.q.83.2.o.& 9.5ᵐ.& 12.c.1ᵐ.& q.88.1.c.
26 Oratio fit, non quidem ad mutandum dispositionem diuinæ prouidentiæ, sed ad impetrandum quod Deus disposuit, 1ª.q.23.8.c.& 22ᵉ.qu.83.2.o.
27 Orationes fiunt in horis canonicis, ad salutem ecclesiæ: vt auertatur ira Dei à populo, & vt orantes sint quasi precibus dimicantes, & quasi diuinæ sententiæ resistentes, 22ᵉ.q.83.14.o.
28 Oratio principaliter innititur charitati, quo ad efficaciam merendi: fidei verò, quo ad efficaciam impetrandi, 22ᵉ.q.83.15.3ᵐ.
29 Oratio ordinatur ad duo, scilicet ad obiectum proprium, id est, ad id quod petitur, & ad finem, idest, ad vitam æternam: ideo habet duplicem duplicem efficaciam, s. efficaciam impetrandi, respectu primi, & efficaciam merendi, respectu secundi: primum pertinet ad misericordiam vel liberaliratem. secundum verò ad iustitiam, 22ᵉ.qu.83.15.2ᵐ.& 16.2ᵐ.& q.178.4.1ᵐ.
30 Qui non attendit, vel non intelligit orationem, habet quidem meritum non autem consolationem, 22ᵉ.q.83.13.c.
31 Ex virtute orationis Christi baptismus habet meritum regni cœlestis, 3ª.q.39.5.c.fi.
32 In oratione peti debent aliqua determinata, propter attentionem & cognitionem nostri desiderij, & vt feruentius fiat, 22ᵉ.q.83.5.o.
33 Nihil debemus petere in oratione, nisi in ordine ad beatitudinem, 22ᵉ.q.17.2.2ᵐ.q.83.4.5.c.& 6.o.
34 Temporalia possunt peti in oratione, sicut & desiderari non quidē principaliter: sed vt necessaria, 22ᵉ.q.83.6.o.
35 Hoc præcipuè petendum est in oratione, vt Deo vniamur, 22ᵉ.q.83.1.2ᵐ.
36 Orare non conuenit personis diuinis, quia non habent superiorem, nec distinguuntur in essentia, ratione cuius fit oratio, 22ᵉ.q.83.10.o.
37 Orare est proprium rationalis creaturæ: ideo non conuenit brutis, 22ᵉ.q.83.10.o.
38 Sancti in patria orant pro nobis, non autem pro se, 22ᵉ.q.83.11.o.
39 Oratio propriè fit ad Deum tantum, vt à quo debet expectari quod petitur: ad sanctos autem fit deprecatio, 22ᵉ.q.83.4.o.
40 Oratio soli Deo porrigitur, vt per eum implenda, sanctis verò & angelis & hominibus, vt per eos impetranda suis meritis & precibus, & non vt Deus eas per eos cognoscat, 22ᵉ.q.83.4.o.
34 Oratio non debet fieri ad sanctos qui sunt in purgatorio, vel in hoc mūdo, sed tantum supplicatio, vel petitio, 22ᵉ.q.73.4.3ᵐ.& 11.3ᵐ.
41 Vtile est orare sanctos inferiores quintuplici ratione, licet superiores sint plus accepti Dei. s. primo ex hoc, quòd aliquis quandoque maiorem habet deuotionem, ad sanctum minorem, quàm ad sanctum maiorem: ex deuotione autem maximè dependet orationis effectus: secundo propter fastidium tollendum: quia assiduitas vnius rei fastidium parit: & per hoc quòd diuersos sanctos oramus, quasi in singulis nouus feruor excitatur: tertio, quia quibusdam sanctis datū est in aliquibus specialibus causis præcipuè patrocinari, sicut sancto Antonio, ad ignem infernalem: quarto vt omnibus honor debitus exhibeatur à nobis; quinto quia plurium orationibus aliquando impetratur, quod vnius oratione non impetraretur, 22ᵉ.q.83.11.4ᵐ.
42 Sancti orantur nominibus propriis, propter tria, s. quia hoc meruerunt, plus nobis innotescunt, & propter fidem resurrectionis insinuādam, 22ᵉ.q.83.11.5ᵐ.
44 Sancti cognoscunt in verbo, orationes nostras ad eos, etiam mentales, sicut & omnia alia, quæ ad eos pertinent, 1ª.q.107.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q.83.4.2ᵐ.& 3ª.q.10.2.c.
45 Quilibet debet orare, & desiderare bona pro aliis: sicut & pro se, 22ᵉ.q.83.7.o.& 3ª.q.21.3.3ᵐ.
46 Quilibet tenetur orare in communi, pro suis inimicis, non autem in speciali, nisi in aliquo casu speciali, sicut in necessitatis articulo, 22ᵉ.q.83.8.9.
47 Orandum est pro omni peccatore viatore, vt quertatur, & pro iustis vt perseuerent, triplici ratione, s. quia multorum preces facilius exaudiantur: vt ex multis gratia agatur Deo de beneficiis, quæ conferuntur iustis quæ etiam in vtilitatem multorum vergunt, vt maiores nō superbiant, dum considerant se minorum suffragiis indigere, sed non impetratur, nisi pro prædestinatis, 22ᵉ.q.31.2.1ᵐ.& q.83.7.3ᵐ.
48 Orandum est pro infidelibus, licet non profit eis. nisi conuertantur, 22ᵉ.q.31.2.1ᵐ.
49 Christus orauit secundum humanitatem tantum triplici ratione, s. vt ostenderet se esse hominem, propter exemplum, & quòd esset à Deo, 22ᵉ.q.83.10.1ᵐ.& 3ª.q.13.4.3ᵐ.q.21.1.o.& 2.c.q.43.2.2ᵐ.& q.53.4.2ᵐ.
50 Oratio Christi pertinet ad sacerdotium eius, 3ª.q.22.4.1ᵐ.
51 Oratio Christi quo ad obiectum fuit sensualitatis, non autem quo ad actum, 3ª.q.21.2.o.& 4.c.4ᵐ.
52 Christus orauit pro se, & pro nobis, quo ad bona corporis: sed quo ad bona spiritualia, orauit pro nobis, non autem pro se, 3ª.q.21.3.o.& q.22.4.1ᵐ.
53 Christus dupliciter orauit pro se. s. exprimendo effectum sensualitatis, vel voluntatis vt natura, quo ad passionem transferendam, & secundum rationem quo ad gloriam corporis: & sic omnis oratio eius pro se & pro nobis voluntas impleta est, non autem primo modo, 3ª.qu.21.3.4.o.
54 Oratio dominica exponitur, 22ᵉ.q.83.9.o.
55 Petitiones orationis dominicæ sunt septem secundum Matthęum, s. sanctificetur, &c. sed secundum Lucam, sunt quinque, 22.q.83.9.4ᵐ.& 5ᵐ
56 Oratio dominica est perfectissima, quia continet omnia desideranda, et ordinem eorum: & informat omnes affectus, 22ᵉ.q.83.9.c.principio.
57 Non oportet vti tantum verbis orationis dominicæ, sed oportet intendere tantum ad ea impetranda, quæ in ipsa continentur, 22ᵉ.qu.2.83.14.3ᵐ.
58 Non parcens, vel non habens peccatum, non peccat, dicendo orationē dominicam: quia dicitur in persona ecclesiæ, 22ᵉ.q.83.16.3ᵐ.
59 Oratio dominica valet ad remissionem culpæ venialis & mortalis, 12ᵉ.q.74.8.6ᵐ.
60 Oratio vocalis, est quantitas discreta, 3ª.q.60.8.o.
61 Omnis ordinatio est rationis. 22ᵉ.q.58.4.2ᵐ.q.83.1.c.& q.88.1.c.
62 Ad hoc quòd aliqua sint ordinata. duo requiruntur, s. ordo ad debitum finem, & proportio ad ipsum finem, 12ᵉ.q.102.1.c.
63 Totum quod est homo & totum quod potest, & quod habet, est ordinādum in Deum, 12ᵉ.q.21.4.3ᵐ.
64 Ordinare & iudicare alios. est tantum prælatorum: sed ordinare actus proprios conuenit cuilibet homini. 22ᵉ.q.45.5.2ᵐ.
1 ORdo in ratione sua includit tria, s. rationem prioris & posterioris, distinctionem, & originem, 22ᵉ.q.26.1.c.& 6.c.fi.
2 Ordo semper dicitur respectu principij. 1ª.q.21.3.c.& q.42.3.c.
3 Vbicunque est aliquod principium, oportet quod sit aliquis ordo, quia ordo includit in se aliquem modum prioris & posterioris, quę dicuntur secundum relationem ad aliquod principium, 22ᵉ.quæst.26.1.ca.& 6.c.fi.
4 Ordo finium est secundum ordinem agentium: quia omne agens ordinat effectum suum ad aliquem finem, 12ᵉ.q.109.6.c.
5 Sicut ordo ratiōis rectę est ab homine, sic ordo naturæ, est à Deo, 22ᵉ.q.154.12.1ᵐ.
6 Ordo tot modis dicitur? quod modis & principium, s. secundum situm secundum intellectum, & secundum singulas quatuor causas, 1ª.q.21.3.c.& q.42.3.c.
7 Ordo duplex, s. ordo verus, & ordo imaginarius, 3ª.q.28.3.1ᵐ.
8 Ordo duplex, s. ordo formæ, & ordo materiæ, 3ª.q.62.6.3ᵐ.& q.78.4.c.
9 Ordo dicitur dupliciter, s. relatio, & gradus faciens eam, 1ª.q.108.2.1ᵐ.
10 In rebus est ordo duplex, s. à principio, & ad finem, 3ª.q.6.1.1ᵐ.
11 Ordo vniuersi duplex, s. ordo creaturarum adinuicem, & ordo creaturarum ad Deum, 1ª.q.21.1.3ᵐ.& q.47.3.c.q.103.2.3ᵐ.& 12ᵉ.q.111.5.1ᵐ.et 22ᵉ.q.39.2.2ᵐ.
12 Ordo duplex, s. ordo naturæ, & ordo temporis seu generationis, 12ᵉ.q.62.4.c.q.83.3.2ᵐ.et 3ª.q.6.1.c.
13 Ordo naturæ duplex. s. via generationis et temporis in causa materiali, ab imperfecto ad perfectum, et via perfectionis et intentionis in aliis causis à perfecto ad imperfectum, 1ª.q.85.3.1ᵐ.
14 In diuinis est ordo naturę secundum originem, sine prioritate, secundū quod vna persona est ab alia, 1ª.q.42.3.o.
15 Ordo naturæ in diuinis, non est ex hoc quòd natura ordinetur. sed quia ibi est ordo secundum naturalem originem, 1ª.q.42.3.3ᵐ.
16 Ordo originis in diuinis, melius nominatur ordo naturę, quam ordo essentiæ, quia natura importat rationem principij, non autem essentia, 1ª.q.42.3.4ᵐ.
17 Ordo in diuinis significat notionem originis in communi, non autem in speciali, 1ª.q.42.3.1ᵐ.
18 Homo subditur triplici ordini, scilicet rationis, hominis et gubernantis temporaliter vel spiritualiter, et Dei, 12ᵉ.q.72.4.c.et quæst.87.1.c.et 3ᵐ.et 3.c.
19 Quicquid est contra secundum ordinem, est cōtra primum et tertium: & quicquid est contra primum, est contra tertium, & non econuerso: quia primus includit secundum, & excedit eum, & tertius vtrunque, 12ᵉ.q.72.4.o.
20 Peccatum est contra hos tres ordines. Ideo punitur triplici pœna scilicet remorsu conscientiæ, pœna humana, & pœna diuina, 12ᵉ.q.72.4.o.& q.87.1.c.3ᵐ.& 3.c.
21 Ordo in populo quadruplex, scilicet principum ad ciues, ciuium adinuicem, ad extraneos, & ad domesticos, 12ᵉ.q.104.4.c.
22 Omnes ordines ciuitatum reducuntur ad tres ordines, scilicet ad supremos, i. ad optimates. ad infimos id est, ad vulgus, & ad medios, id est, ad honorabiles, 1ª.q.108.2.o.
23 Nullus ordo potest conferri, nisi ab episcopo, præter quatuor ordines minores, de licentia papæ, à solo sacerdote, 3ª.q.65.3.2ᵐ.
24 * Ea quæ sunt ordinis, non possunt committi, nisi habenti ordinem, 22ᵉ.q.187.1.c.
25 Deus potest auferre ordinem collatum: non autem episcopus, quia nō est minister auferendi, sicut conferēdi. Nec dedit ordinem, sed Deus, 3ª.q.82.8.c.& 2ᵐ.
26 In sacramento ordinis, confertur excellentia potestatis, in diuinis ministeriis, 3ª.q.84.4.c.
27 Omnis ordo inquantum sacramentum, ordinatur ad eucharistiam, non autem inquantum est officium quoddam, 22ᵉ.q.40.2.c.

28 Festa præcipua,in quibus episcopi dant quatuor ordines minores, per-3 tinent ad diem dominicum,3ª.q.83.2.3ᵐ.
29 Omnes minores ordines,possunt simul eodem die dari.non autem duo ordines sacri:nec vnus ordo minor cum ordine sacro.3ª.qu.65.3.2ᵐ.
30 Seruus ordinatus,sciente domino eius,& non reclamante,fit ingenuus si verò dominus nesciat episcopus vel repræsentans eum scienter tenentur domino in duplum:si autem nesciãt, redigetur in seruitutem: nisi possit redimere,22ᵉ.q.189.5.c.
31 Ordo fratrum prædicatorum,habet cautissimam & secutissimam formã profitendi,22ᵉ.q.186.9.1ᵐ.

1 Philosophus dicit,neque fistulas ad disciplinam esse adducendum, neque aliquod aliud artificiale organum,puta citharam, & si quid tale alterum est:sed quæcunque faciunt auditores bonos, 22ᵉ. quæstion. 91.2.4ᵐ.
2* Organis vel instrumentis musicis non est vtendum in ecclesia:quia huiusmodi musica magis animum mouent ad corporalem delectationẽ, quam per ea formetur interius bona dispositio:& ideo subtrahuntur in ecclesia instrumenta musica,vt à corporalibus retrahantur,diuinis laudibus mancipati,22ᵉ.q.91.2.4ᵐ.
3 In veteri autem testamento,vsus erat talium instrumentorum,tum,quia populus erat magis durus & carnalis,vnde erat per huiusmodi instrumenta prouocandus,sicut & per promissiones terrenas: tum etiam quia huiusmodi instrumenta corporalia aliquid figurabant, 22ᵉ. qu. 91.2.4ᵐ.fi.

1 ORigenes errauit,sequendo opiniones philosophorum antiquorum ideo secundum eum,angeli sunt porporei,1ª.q.32.1.1ᵐ.q.51.1.1ᵐ.& 12ᵉ.q.5.4.c.
2 Origenes fuit fons Arrianorum,1ª.q.34.1.c.1ᵐ.
3 Origenes & Arrius dicunt,quod verbum in diuinis,dicitur tantum metaphorice,& non propriè,1ª.q.34.2.1ᵐ.

1 Origo non significatur vt aliquid intrinsecum,sed vt via à re ad rem, ideo non potest esse primum distinctiuum personarum in diuinis, 1ª. q.40.2.o.
2 Ordo originis dupliciter conuenit Deo,s.respectu creaturarum, & respectu personarum diuinarum,1ª.q.41.1.1.1ᵐ.
3 Omnis origo designatur per aliquem actum,1ª.q.41.1.1ᵐ.

1 ORnatus exterior,est indicium conditionis humanæ, ideo excessus, & defectus & medium eius,reducuntur ad virtutem veritatis,22ᵉ. q.169.1.3ᵐ.
2 In ornatu & aliis exterioribus,non est peccatum secundum se: sed in ordinato vsu,s.vel contra consuetudinem, vel ex intentione vanæ gloriæ,vel molliciei,vel solitudinis,vel negligentiæ, contra quæ est triplex virtus,s.humilitas,per se sufficientia.& simplicitas,22ᵉ.q.169. 1.o.& q.187.6.c.
3 Mulier vel vir ornans se,vt prouocet alios ad concupiscentiam.peccat mortaliter non autem semper si ornet se ex leuitate vel vanitate propter iactantiam,22ᵉ.q.169.2.c.
4 Mulier potest ornare se licitè,vt placeat viro suo: non autem mulieres quæ non habent virum,nec volunt habere,nec sunt in statu habendi. 22ᵉ.q.169.2.o.
5 Ornatus pretiosarum vestium,in ministris altaris vel in constitutis in dignitate non est peccatum:quia fit ad gloriam Dei, & non ad gloriam ipsorum,22ᵉ.q.169.1.2ᵐ.
6 Ars eorum,quibus homo potest bene & male vti, est licita.vt ars faciẽs ornatus:nisi forte inueniendo superflua,& curiosa,22ᵉ.q.69.2.4ᵐ.
7 Expositio literalis, figuralis, & moralis, octuplicis ornatus pontificis legalis,& quadruplicis ornatus sacerdotum,12ᵉ.q.102.4.9ᵐ.

1 Osculum secundum quod fit principaliter causa libidinis,est peccatum mortale,si fit de mortali ex genere suo:non autem fit fit de veniali secundum suum genus,12ᵉ.q.74.10.o.q.108.3.2ᵐ.& 22ᵉ.q.154.4.c.
1 * Osee propheta excusatur à fornicatione:quia debuit obedire præcepto Dei.12ᵉ.q.94.5.2ᵐ.q.100.8.3ᵐ. & 22ᵉ.q.104.4.3ᵐ.& q.154.2.2ᵐ.
1 Ouis habet quatuor vtilitates,s.quia immolatur,pascit lacte, & lanam dat:ideo furant ouem,quatuor reddit,12ᵉ.q.105.2.9ᵐ.
2 Oues & hircos Aegyptij colebant:quia dæmones in eorum figura apparebant:12ᵉ.q.102.3.2ᵐ.
1 Oza erat tantum Leuita:ideo percussit eum Deus, quia tetigit arcam, quod solis sacerdotibus licebat,22ᵉ.q.33.4.1ᵐ.

P

1 PActum cum dæmonibus initum, expressum vel tacitum prohibetur, primo præcepto decalogi,22ᵉ.q.122.2.3ᵐ.& 3.4.c.
1 Corpus dicitur palpabile ex duobus,s.ex qualitatibus tangibilibus, & quod resistat tangenti primum deficit ipsis cęlis:secundum aeri,3ª. q.54.2.2ᵐ.
2 Omne palpabile est corruptibile per naturam: licet sit incorruptibile per gloriam,3ª.q.54.2.2ᵐ.
1 Conuersio panum & multiplicatio eorum facta per Christum, fuit per additionem materiæ nouiter creatæ,1ª.q.92.3.1ᵐ.& 3ª.q.44.4.4ᵐ.
1 Papa habet plenitudinem pontificalis potestatis,sicut rex in regno:sed episcopi assumuntur in partem solicitudinis,quasi iudices singuli, ciuitatibus præpositi,1ª.q.112.2.2ᵐ.& 22ᵉ.q.89.9.3ᵐ.et 3ª.q.72.11.1ᵐ.
2 Papa potest abolere infamiam iuris,sed dicitur non posse, quia aliquando non expedit:vel intelligitur non posse: loquendo de infamia facti:vel loquitur de infamia irrogata per iudicem ciuilem, sicut dicit Gratianus,22ᵉ.q.68.4.3ᵐ.
3 Erroneum est dicere,papam vicarium Christi, non habere vniuersalis ecclesiæ primatum,1ª.q.112.2.2ᵐ.fi.
4 Leo papa propria sponte,se subdit iudicio imperatoris:et Christus hominibus,22ᵉ.q.64.5.2ᵐ.et q.67.1.2ᵐ.
1 Parabola est sententia habens obscuram similitudinem,1ª.q.1.10.3ᵐ.

1 PAradisus triplex,scilicet terrestris,cœlestis,& spiritualis,idest, visio Dei,1ª.q.102.1.b.22ᵉ.q.175.3.4ᵐ.& 3ª.q.52.4.3ᵐ.
2 Paradisus terrestris,est locus corporeus in oriente, vt in nobilissimo loco:et interpretatur hortus,1ª..102.1.o.& 22ᵉ.q.84.3.3ᵐ.
Et est locus conueniens habitationi humanæ,quia habet aerem temperatum & tenuissimum,et plantas semper floridas.1ª.q.102.2.o.et 4.c.
4 Et est vicinus terræ,secundum situm: sed dicitur pertingere ad globum lunæ,secundum similitudinem: quia in eo est perpetua temperies aeris,1ª.q.102.1.1ᵐ.
5 Eua facta est in eo sicut etiam fuissent filij.nisi parentes peccassent: non autem Adam factus est in eo,sed postea positus est in eo,1ª.q.102.4.o.
6 Animalia bruta non habitant ibi, sed dispositione Dei adducta sunt ad Adam in paradiso,serpens verò operatione diaboli,1ª.q.102.2.2ᵐ.
7 Adam conuenienter est eiectus de eo,propter peccatum, 22ᵉ.q.164.2.o.
8 Per peccatũ hominis,clausa est ianua paradisi terrestris,in signum clausionis ianuæ paradisi cœlestis,3ª.q.49.5.c.
9 Paradisus terrestris non est frustra post peccatum hominis, quia ostendit bonitatem Dei,et damnum peccati primi hominis,1ª.qu.102.2.3ᵐ. et 22ᵉ.q.164.2.4ᵐ.
10 Paradisus terrestris non potest adiri propter impedimenta montium, vel marium,vel æstuantis regionis,ideò non potest à nobis cognosci nisi per reuelationem scripturæ,1ª.q.102.1.2ᵐ.et 3ᵐ.et 22ᵉ.q.164.2.5ᵐ.
1 Parasceue.Et tunc non consecratur eucharistia, quia significat passionẽ Christi,quæ tunc celebratur,tamen à sacerdote sumitur corpus Christi sine sanguine,propter periculum ne effunderetur, si reseruaretur, 3ª.q.83.2.2ᵐ.

1 PArs et partes sunt in quas materi lirer diuiditur totum,3ª.q.90.1.c.
2 Par triplex,scilicet integralis,subiectiua,et potentialis, et similiter totum triplex,scilicet integrale,vniuersale,& potestatiuum,1ª.q. 76.8.c.q.77.1.1ᵐ.et 12ᵉ.q.54.4.2ᵐ.et 22ᵉ.q.48.c.et q.80.c. et q.120.2.c. et q.128.c.q.143.c.et 3ª.q.90.2.3.c.
3* Partes subiectiuę nõ sunt de perfectione totius vniuersalis:sed est perfectè in qualibet eius parte, perfecta ratio eius simul et æqualiter,3ª. q.90.1.c.
4 Pars integralis duplex,scilicet essentialis, et quantitatiua, 1ª.q. 8. 2.3ᵐ. et 3ª.q.90.2.c.
5 Partes essentiales naturaliter,sunt materia et forma:sed logicæ, sunt genus et differentia,3ª.q.90.2.c.
6 Partes speciei dicuntur, inquantum participant formam, et proprietates speciei: sed dicuntur partes materiæ, inquantum sunt ex materia: ideo sunt eædem secundum rem,et differunt ratione,1ª.q.119.1.2ᵐ.
7 Partes vt speciei, semper manent, sed vt materiæ, semper fluunt et refluunt,1ª.q.119.1.2ᵐ.
8 Partes quantitatis sunt partes materiæ,3ª.q.90.2.c.
9 Vbicũq3 est multitudo ex parte materiæ,ibi est ratio partiũ,3ª.q.90.1.c.
10 Aliqui per partem speciei:vel per carnem secundum speciem,intellexerunt id,quod primo accipit speciem humanam,quod sumitur à generante,et hoc dicunt semper manere,1ª.q.119.1.2ᵐ.
11 Sed hoc est contra intentionem philosophi dicentis, quòd sicut in vno quoque habentium speciem in materia,ita et in carne,hoc est secundum speciem,et illud secundum materiam,1ª.q.119.1.2ᵐ.
12 Omnis pars est propter totum, et quodlibet individuum, est propter suam speciem,1ª.q.65.2.c.q.70.2.c.12ᵉ.q 90.2.c.et 22ᵉ.q.62.2.5.c.et q. 65.1.c.
13 Omnis pars est propter suum actum:et pars ignobilior,est propter partem nobiliorem, sicut sensus, propter intellectum, et pulmo propter cor,et omnes partes sunt propter perfectionem totius, sicut et materia propter formam, partes enim sunt quasi materia totius, 1ª.q 65.2. c.et q.70.2.c.
14* Vna pars est in potentia ad aliam sicut materia ad formam:vel omnes partes sunt in potentia respectu totius,1ª.q.3.7.c.
15 Bonum totius est finis cuiuslibet partium eius,et bonum commune est finis singularum personarum in communitate, 22ᵉ.quæst.58.9.3ᵐ.et q. 65.1.c.
16 Bonitas cuiuslibet partis est in proportione ad suum totum:nec totum potest bene consistere,nisi ex partibus sibi proportionatis,12ᵉ.q.92.1. 3ᵐ.et 22ᵉ.q.47.10.2ᵐ.
17 In quolibet toto,necesse est esse vnam partem principalem,et prędominantem et formalem,à qua totum vnitatem habet,22ᵉ.q.49.6.1ᵐ.
18 Partibus potentialibus adest totum,secundum totam essentiam eius,nõ autem partibus integralibus: immo repugnat rationi eorum,3ª.quæ. 90.3.c.
19 Omnes partes integrales habent aliquem ordinem, scilicet vel ordinẽ situs,vel virtutis,vel temporis,3ª.q.90.3.3ᵐ.
20 Vna pars integralis potest continere totum virtualiter,sicut fundamentum totum ædificium,non autem essentialiter,3ª.q.90.3.2ᵐ.
21 *Vniuersalius est totum et pars,respectu minus vniuersalis,1ª.q.85.3.2ᵐ.
22 Totum denominatur à proprietate partis, quando proprietas non potest conuenire nisi illi parti,3ª.q.16.8.c.
23 Partes totius heterogenei carent forma totius,vt multitudo, non autẽ in homogeneis,vt continuum,1ª.q.11.2.2ᵐ.
24 *Esse totius,non est esse alicuius partis eius.12ᵉ.q.5.2ᵐ.
25 *In diuinis est ratio totius et partis,secundum rationem tantum, 1ª.qu. 30.1.4ᵐ.
26 Pars animæ dicitur dupliciter,scilicet potentia animę,et pars potentię eius.3ª.q.46.7.c.
1 *Omne participatum à superioribus in inferiora, et omne superius, est vt formale,respectu inferiorum,1ª.q.75.5.4ᵐ.
2 Omne quod est tale per participationem, subditur ei quod est tale per essentiam et vniuersaliter.1ª.q.96.1.c.
3 Omne participans et omne participatum,est posterius eo,quod est illud per essentiam,1ª.q.3.8.c.fi.
4 Omne quod est tale per participationem, causatur ab eo quod est tale per essentiam,1ª.q.8.1.c.et quæstion.44.1.c. 1ᵐ.et quæst.61.1.c.et quæ. 75.5.1ᵐ.et q.79.4.c.
5 Creaturæ participant bonitatem Dei, non quidem secundum partem, sed secundum similitudinem et imitationem.1ª.q.75.5.1ᵐ.
1 Parsificer tia est vitium oppositum magnificentiæ, et est circa magnos sumptus.ideò est minus vitium quam illiberalitas.22ᵉ.q.135.1.o.

1 Par

1 paruipensio habet tres species,scilicet despectum, impedimẽtum voluntatis,& contumeliam,12ᵉ.q. 47.2.c.
2 Signa parui pensionis sunt quatuor, scilicet obliuio, denuntiatio mali, gaudium de malo,& impedimentum voluntatis.12ᵉ.q.47.2.3ᵐ.
3 Pascha dicitur quadrupliciter,scilicet agnus paschalis: panes azymi:prima dies azymorum,& omnes septem dies azymorum,3ª.q.46.9.1ᵐ.& q.74.4.1ᵐ.
2 Expositio omnium,quæ fiebant circa agnum paschalem, 12ᵉ. qu.102.5. 2ᵐ.& 3ᵐ.
3 Pascha celebrabatur mense primo ad commemorandum beneficium liberationis ex Aegypto: & significabat passionem & resurrectionem Christi,12ᵉ.q.100.5.2ᵐ.& q.102.4.10ᵐ.& 5.2ᵐ.
4 Pascha incipiebat in vesperis quartædecimæ lunæ. 3ª. q.46.9.c. 1ᵐ.& q. 74.4.c.1ᵐ.
5 Festum passionis,& resurrectionis Christi, succedit festo paschæ. 12ᵉ.q. 103.3.4ᵐ.

1 PAssio dicitur dupliciter,scilicet impropriè,id est,omnis receptio:& propriè,idest, cum abiectione alicuius,& hoc dupliciter, vno modo propriissimè,quãdo scilicet,aliquid remouetur ab aliquo,quod conuenit sibi secundum naturam,aut secundum propriam inclinationem, sicut cùm aqua frigiditatem amittit per calefactionem, & cum homo ægrotat aut tristatur:secundo modo minus propriè dicitur aliquis pati ex eo quod aliquid ab ipso abiicitur, siue fit ei conueniens, siue non conueniens, & sic dicitur pati, non solum qui ægrotat, sed etiam qui sanatur, & non solum qui tristatur, sed etiam qui lætatur, vel quocunque modo aliquis alteretur,vel moueatur. 1ª. q.14. 2.2ᵐ. & q.75.2.c.& q.79.2.c.q.97.2.c.& 12ᵉ.q.22.1.c.& q.41.1.c.
2 De ratione passionis propriè dictæ, est abiectio qualitatis naturalis, & impressio qualitatis extraneæ,& contrariæ.12ᵉ.qu.22.1.c.& q.31.1.3ᵐ. & q.35.1.c.& q.41.1.c.
3 Pati cum abiectione & transmutatione est proprium materiæ,ideo non inuenitur nisi in compositis ex materia & forma,12ᵉ.q.22.1.1ᵐ.
4 Passio duplex,scilicet realis,& intẽtionalis seu spiritualis,secunda semper pertinet ad perfectionem patientis, ideo fuit in corpore Adæ ante peccatum.1ª.q.95.2.2ᵐ.& q.97.2.c.&12ᵉ.q.22.1.o.q.31.1.3ᵐ.& 35.1. c.& q.41.1.c.
5 Passio duplex,scilicet corruptiua,& perfectiua. 1ª.q.95. 2. 2ᵐ. & quæst. 97.2.o.
6 Omne quod patitur & mouetur ab alio : disponitur per actum agentis, multiplicatum qualitate,quæ habitus nominatur,12ᵉ.q.51.1.
7 Vt qualitas causetur in passiuo : oportet quòd actiuum totaliter vincat passiuum.12ᵉ.q.51.3.c.
8 Passio ad defectum pertinet, quia est rei secundum quod est in potentia. 1ª.q.25.1.c.1ᵐ.& 12ᵉ.q.22.2.1ᵐ.
9 Passio impropriè dicta, scilicet omnis receptio, conuenit omnienti in potentia,id est,cuilibet creaturæ.12ᵉ.q.22.1.1ᵐ.
10 Magnitudo passionis non tantum dependet ex virtute agentis, sed etiã ex passibilitate patientis,12ᵉ.q.22.3.2ᵐ.
11 Passio sumit speciem ab actu,qui est terminus motus,12ᵉ.q.1.3.c.
12 Passio duplex,scilicet passio innata,& passio illata.3ª.q.81.4.o.
13 Passiones sanctorum illatæ,prosunt ecclesiæ,per modum exhortationis & exempli:non autẽ modum redemptionis.3ª.q.48.5.3ᵐ.
14 Passio propriè non conuenit animæ,nisi per accidens,sed soli composito corruptibili conuenit per se, impropriè verò conuenit omni enti in potentia.12ᵉ.q.22ᵉ.1.o.
15 Passio magis propriè est in parte appetitiua, quàm in parte apprehensiua.12ᵉ.q.22.2.o.& q.41.1.c.& 3ª.q.15.4.c.
16 Passio est magis propriè in appetitu sensitiuo, quàm in appetitu intellectiuo,1ª.quæst.20.1.1ᵐ.& 12ᵉ.q.22.3.o.q.41.1.c.& 22ᵉ.quæs.58. 9. c. & 3ª.q.15.4.c.
17 Omnis motus appetitus sensitiui dicitur passio, & præcipuè illè qui in defectum sonat,12ᵉ.q.35.1.c.& q.41.1.c.
18 In passionis animæ est aliquid quasi materiale,scilicet transmutatio corporis,& aliquid quasi formale, scilicet ex parte appetitus. 1ª. q.20.1. 2ᵐ.& q.75.3.3ᵐ.& 12ᵉ.q.22.2.3ᵐ.& 37.4.c.& q.44.1.c. q.45.3.c.& qu. 48.2.c.
19 In omni passione animæ, aliquid additur, vel minuitur à naturali motu cordis.12ᵉ.q.24.2 .2ᵐ.
20 Passiones animæ tanto vehementius impellunt, quanto magis sequuntur inclinationem naturæ.22ᵉ.q.155.2.c.
21* Nomina passionum animæ quandoque sumuntur pro simplici operatione voluntatis.1ª.q.20.1.1ᵐ.& quæ.59.4.2ᵐ.q.64.3.c.& q.82.5.1ᵐ.& 12ᵉ.q.22.3.3ᵐ.22ᵉ.q.18.1.c.
22 Passio animæ,vt passio,habet principium ab exteriori, sed vt est voluntaria,habet principium ab interiori,3ª.q.48.1.1ᵐ.
23 Omnis passio animæ inclinat cum impetu in suum obiectum, 22ᵉ.quæs. 27.2.c.
24 Obiecta passionum animæ se habent ad eam vt formæ,à quibus specificantur, ideo quicquid est causa obiectorum, est & causa passionum. 12ᵉ.q.44.1.c.
25 Anima dupliciter dicitur tota pati.s.secundum essentiam suam,i. corpore patiente & disposito ad separationem ab anima, secundum omnes eius potentias.3ª.q.46.7.8.o.
26* Omnes passiones animæ reducuntur ad vndecim species. s. sex in concupiscibili, idest, amor, odium.desiderium seu concupiscentia, fuga vel abhominatio,delectatio vel gaudium,dolor vel tristitia, sed aliæ quinque sunt in irascibili,scilicet spes, desperatio, timor, audacia,& ira.12ᵉ.q.23.4.o.& q.25.3.4.c.
27 Passiones principales animæ sunt quatuor,quarum duę sunt finales simpliciter,scilicet gaudium & tristitia,& duæ finales in genere, scilicet spes & timor.12ᵉ.q.25.4.o.& q.84.4.2ᵐ. 22ᵉ.q.123.1.1.1ᵐ.& q.141. 7.3ᵐ.
28 Omnes passiones animæ reducuntur ad has quatuor principales, sicut species ad genus,vel imperfectum ad perfectum, vel sicut effectus ad causam,& participans ad participatum.12ᵉ.q.25.4.c.fi.
29 Passio animæ duplex scilicet perfecta & imperfecta, tunc dicitur esse passio perfecta, per quam anima perturbatur,quando passio sensitiuæ partis pertingit vsque ad immutandam rationem à rectitudine sui actus,scilicet vt sequatur passionem,& non habeat liberum arbitrium super eam.3ª.q.46.7.3ᵐ.
30 Potentiæ animæ pati possunt dupliciter,scilicet passione propria,id est à suo obiecto, & passione aliena,i d est,sui subiecti, 3ª. quæstion. 46. 7.8.c.
31 Causa passionum animæ assignari potest dupliciter scilicet ex parte obiecti,et ex parte subiecti.12ᵉ.q.43.1.2.c.et q.45.3.c.et q.46.5.c.
32 Passiones animæ vincunt rationem tripliciter scilicet distrahendo, inclinando in contrarium rationi, et ligando mutatione corporali, sicut somnus et ebrietas ligant eam.12ᵉ.q.77.2.o.et 6.c.
33 Passio appetitus sensitiui,non potest directe trahere, vel mouere voluntatem,sed indirecte dupliciter scilicet,per abstractionem, et ex parte obiecti impediendo iudicium rationis per fortem imaginationem. 12ᵉ.q.77.1.o.et 22ᵉ.q.156.1.c.et 3ª.q.46.7.3ᵐ.
34 Passiones diuersarum potentiarum,differunt genere,quæ autem sunt diuersorum obiectorum eiusdem potentiæ,differunt specie tantum.12ᵉ. q.23.1.o.et q.54.1.o.
35* In passionibus animæ est duplex contrarietas, scilicet secundũ diuersitatem obiectorum,id est,boni et mali, et secundum accessum et recessum ab eodem termino, prima tantum est in passionibus concupiscibilis,sed vtraque est in passionibus irascibilis.12ᵉ.q.2.o.q.40.4.o. et qu. 45.1.2ᵐ.
36 Omnis passio irascibilis,significat motum tantum,sed passionum concupiscibilis,quædam significãt motum,et quædam quietem.12ᵉ. q.23.4. c.et q.25.1.o.et 3.c.
37 Nomina omnium passionum animæ possunt sumi dupliciter.s.absolutè, et vt recedunt à ratione,primo modo sunt passiones,secundo autem modo sunt vitia.12ᵉ.q.45.1.1ᵐ.et q.59.1.2ᵐ.et 22ᵉ.q.12.7.1.c.3ᵐ.
38 Nomina passionum animæ, quarum obiectum est malum, aliquando significant vitia,quorum obiectum est malum,vt odium,ira, inuidia,et audacia,quarum autem obiectum est bonum, significant virtutes, vt spes,et amor.22ᵉ.q.127.1.3ᵐ.
39 Ordo omnium passionum animæ,12ᵉ.q.25.o.
40 Omnis passio cuius obiectum est bonum,est naturaliter prior,passione sibi opposita,cuius obiectum est malum.1ª.q.20.1.c.& 12ᵉ.qu.25.2.3.c. & 22ᵉ.q.141.3.1ᵐ.
41 Omnis passio cuius obiectum est bonum vel conueniens simpliciter,est in concupiscibili: si autem obiectum eius est vt difficile vel arduum, idest,cum determinatione quantitatis,est in irascibili:similiter & oppositæ harum.12ᵉ.q.23.1.c.q.25.1.c.& q.40.1.c.q.46.3.c.
42 Passiones irascibilis,sunt posteriores passionibus concupiscibilis, quæ significant motum:sed sunt priores iis,quę significant quietem,12ᵉ.q. 25.1.o.q.40.1.c.& 22ᵉ.q.141.3.1ᵐ.
43 Omnis passio irascibilis terminatur ad passiones concupiscibilis: & incipit ab eis,1ª.q.81.2.c.& 12ᵉ.q.23.1.1ᵐ.q.25.1.o.& 3.c.q.40.1. 4.c.& q. 41.2.3ᵐ.q.46.3.2ᵐ.q.65.1.3ᵐ.& q.82.3.2ᵐ.q.84.4.2ᵐ.& q.100.5.6ᵐ.& 22ᵉ.q.41.2.1ᵐ.q.118.6.c.
44 Passionum animæ,quædam sunt bonæ,& quædam sunt malæ,secundum speciem suam, inquantum sunt in genere moris : non autem inquantum sunt in genere naturæ,12ᵉ.q.24.4.o.& 22ᵉ.q.15.8.1.c.
45 Passiones animæ,& motus membrorum, inquantum imperantur à voluntate,vel non prohibentur, sunt bonæ vel malæ moraliter:non autem secundum se,12ᵉ.q.24.1.1.o.& quæst.59.1.c.2ᵐ.& 22ᵉ.q.35.1.1ᵐ.& q.158.2.c.
46 Passiones secundum quòd ordinantur à ratione,sunt laudabiles, vel vituperabiles:non autem secundum se,12ᵉ.q.24.1.3ᵐ.& 2.o.& quæ.45.1. 1ᵐ.q.50.1.c.22ᵉ.q.35.1.1ᵐ.& q.125.1.o.&q.127.1.o.et q.158.1.o.& 2.c.1ᵐ.
47 Omnis passio animæ,secundum Stoicos est mala:non autem secundum Peripateticos,12ᵉ.q.24.2.o.q.59.2.3.o.& 22ᵉ.q.123.10.c. & q.158. 1.1ᵐ. 3ª.q.1.5.4.2ᵐ.& q.46.6.2ᵐ.
48 Omnis passio animæ secundum Stoicos scilicet inordinata, tollit, vel diminuit bonitatem actus:sed secundum Peripateticos aliqua, id est, moderata,auget eam:sicut etiam actus membrorum,12ᵉ.q.24.3.o.
49 Omnis passio animę præueniens iudicium rationis,diminuit bonitatem actus:sed passio consequens per redundantiam est signum melioris actus:per electionem autem facit actum meliorem,12ᵉ. q.24.3.1ᵐ.& q. 77.6.2ᵐ.& q.59.2.3ᵐ.& 22ᵉ.q.2.10.c.
50 Passio præueniens iudicium rationis,diminuit peccatum: sequens verò auget peccatum,vel significat auctum,12ᵉ.q.24.3.3ᵐ.& q.47.2.c. et q. 77.6.o.
51 Passio totaliter tollens vsum rationis, totaliter excusat à peccato:nisi fuerit voluntaria in sua causa,non autem alia,12ᵉ.77.7.o.et 8.3ᵐ.
52 Nulla inclinatio passionis vel habitus, ita vehemens est, quòd ei ratio non possit resistere,si remaneat vsus rationis, 12ᵉ.10.3.o.q.77.7.8.c.et q.80.3.et 22ᵉ.q.155.3.3ᵐ.et q.156.1.c.et q.175.2.2ᵐ.
53 Anima Christi fuit passibilis dupliciter, scilicet passione corporali, et passione animali,sicut et anima nostra,3ª.q.15.4.c.et o.c.3ᵐ.
54 Tota anima Christi,secundum essentiam,et secundum omnes potentias eius,secundum quòd sunt in essentia animæ,patiebantur : non autem ex parte obiecti,nisi potentiæ inferiores,3ª.q.46.7.o.
55 Passiones in anima Christi,non ferebantur ad illicita,nec præueniebant actum rationis:nec impediebatur iudicium rationis: sicut fit in nobis 3ª.q.15.4.o.et 6.c.et q.17.2,c.fi.et q.46.7.3ᵐ.et quæstion.48.o.2ᵐ.et q. 49.4.3ᵐ.
56 Passio Christi fuit bona simpliciter, et mala secundum quid, 3ª.qu.22.2. 2ᵐ.et q.47.3.3ᵐ.et 4.2ᵐ.et 6.3ᵐ.
57 Acerbitas passionis Christi causabat in eo timorem, tristitiam,et dolorem.3ª.q.7.6.o.et q.15.7.o.
58 Passio Christi fuit necessaria, non quidem absolutè, nec ex coactione, sed ex triplici fine, scilicet liberationis nostræ, exultationis Christi, et prædiffinitionis Dei,3ª.q.56.1.o.
59 Possibile fuit Deo,liberare hominem,sine passione Christi : si non præsupponatur præscientia eius,3ª.q.46.2.o.et q.56.1.2ᵐ.
60 Non fuit alius modus conuenientior redemptionis nostræ, quàm per

passionem Christi,3ª.q.46.3.o.

61 Liberatio hominis per passionem Christi,fuit maioris misericordiæ & & iustitię,quã si Deus remisisset peccata, sine satisfactiõe,3ª.q.46.1.3m.

62 Christus fuit passus conuenienti tempore, scilicet luna quintadecima, hora sexta,in iuuentute,3ª.q.46.9.o.&10.c.

63 Christus passus est in loco conuenienti,scilicet in Hierusalem,quadruplici ratione: scilicet quia primo Hierusalem erat locus à Deo electus,ad sacrificia sibi offerenda, figurantia Christi passionem: secundò: quia virtus passionis Christi,ad totum mundum erat diffundenda & Hierusalem erat in medio terræ, vnde dicitur vmbilicus terræ:tertiò: quia hoc maximè conueniebat humilitari Christi, quòd in loco tam celebri,confusionem pati non recusauit: quartò vt ostenderet à principibus populi exortam esse iniquitatem occidentium Christum qui principes in Hierusalem morabantur.Et passus est extra portam, triplici ratione:scilicet,primò vt veritas responderet figuræ, qua vitulus & hircus pro peccato extra castra comburebantur: secundò vt per hoc daret exemplum nobis exeundi à mundana conuersatione: tertiò ne Iudæi subtraherent sacrificium salutare, nec putares pro illa tantum plebe oblatum, secundum Chrysost. nec in templo passus est,sed in calvaria.3ª.q.35.7.1m.& q.46.10.o.& q.83.3.1m.

64 Passio Christi conuenienter incepit à Iudæis, & finita est à gentilibus, sicut etiam effectus eius,3ª.q.47.4.o.

65 Passio Christi attribuitur supposito diuino, non quidem ratione naturæ diuinæ,sed naturæ humanæ.3ª.q.46.12.o.

66 Christus passus est non quidem ab intrinseco,sed ab extrinseco, omnes passiones, non quidem omnes secundum speciem, sed secundum genus tripliciter, scilicet ab omni homine, in omni re, secundum omnem sensum,3ª.q.46.5.o.& q.48.2.c.

67 Pater tradidit Christum passioni ex charitate,similiter ipse Christus vt Deus & vt homo, sed Iudas ex cupiditate, Iudæi ex inuidia, Pilatus autem ex timore,3ª.q.47.3.3o.& 6.2m.

68 Passio Christi vt saluatiua,erat volita Deo & sanctis, Iudæis autem, vt erat afflictiua Christi,3ª.q.18.5.c.& q.47.6.3m.

69 Passio Christi fuit ei voluntaria,& subiecta suæ voluntati, 3ª.q.46.6.9. c.& q.47.1.o.

70 Christus,& mater eius,& quilibet sanctus, volebat voluntate deliberata passionem Christi,licet voluntas naturalis dissentiret, 3ª.q.156.4m. &q.18.5.c.& q.23.8.5m.& q.47.1.o.& 2.c.2m.& 6.3m.

71 Omnes actiones & passiones Christi, operebantur instrumentaliter, in virtute diuinitatis,ad salutem humanam,3ª.qu.48.6. c. & q. 49.1. c.fi, & q.56.1.3m.

72 Passio Christi,ratione diuinitatis eius,agit per modum efficientiæ, ratione voluntatis animæ eius, per modum meriti, & in carne Christi per modum satisfactionis, in quantum liberamur à reatu pœnæ, vt à seruitute culpæ, per modum redemptionis, & vt reconcilians nos Deo,per modum sacrificij,3ª.q.48.6.3m.& q.62.5.c.

73 Christus per passionem suam meruit nobis salutem æternam,3ª. q.46.3. c.& q.48.1.o.& 6.3m.& q.49.1.c.& q.50.6.c.q.56.1.4m.& 2.4m.& 61.1. 2m.& q.62.5.o.

74 Per passionem Christi omnia impedimenta salutis ablata sunt, & omnia bona sunt nobis data,quo ad meritum.3ª.q.48.1.2m.

75 Passio Christi habuit aliquem effectum,quem non habuerunt præcedentia merita,propter genus operis,non autem propter maiorem charitatem,3ª.q.48.1.3m.& q.49.6.2m.

76 Christus per passionem suam meruit exaltari quadrupliciter, scilicet per resurrectionem,ascensionem,sessionem ad dexteram patris, iudiciariam potestatem.3ª.q.49.6.o.

77 Nullius peccati remissio,nec salus,potest fieri,nisi per passionem Christi.3ª.q.69.1.2m.& q.73.5.c.

78 Vna minima passio Christi sufficisset pro omni peccato,3ª.q.46.5.3m.& 6.6m.

79 Christus sua passione,nos à peccatis liberauit causaliter,id est,instituit causam, quã possent quæcunque & quandoque peccata remitti. 3ª.q. 49.1.3m.

80 * Passio Christi est causa vniuersalis in remissione peccatorum, quam oportet singulis applicari,per baptismum,pœnitentiam,& alia sacramenta,3ª.q.49.1.4m.& q.52.1.2m.& 8.2m.& q.61.1.2m.& q.62.5.6.c.& q.69.1 3m.

81 Passio Christi est propria causa remissionis peccati tripliciter, scilicet prouocando ad charitatem,redimendo, & instrumentaliter operando,1ª.q.56.2.4m.& q.79.3.c,& 3ª.q.49.1.o.& 2.3.c.& 4.c. 2m. & 5. c.& q.52.c.& q.56.2.4m.& q.6.2.5.c.& q.69.1.2m.& 3m.q.79.3.c.

82 Per passionem Christi liberati sumus de potestate diaboli, victi per humilitatem,obedientiam,& pœnam Christi, & satisfaciendo pro culpa,fecit nos coniunctos,domesticos,& filios Dei,ideo passio eius dupliciter habet rationem redemptionis,scilicet quia inquantum nos à potestate diaboli eripuit,dicitur nos redemisse,sicut rex regnum occupatum ab aduersario per laborem certaminis, inquantum verò Deum nobis placauit,dicitur nos redemisse, sicut pretium soluens satisfactionis pro nobis,vt à pœna & à peccato liberaremur,3ª.q.48.4. o.& 6.3m.& q.52.1.c.

83 Passio Christi, vt à voluntate eius, fuit satisfactio pro omni peccato, etiam occidentium eum,non autem vt ab alio,secundum se,3ª.q.22.2. 2m.& 3.c.& q.39.5.3m.& q.48.2.2m.& q.49.4.3m.q.57.6. 2m. & q.69.3. c.& 7.1m.

84 Passio Christi fuit quasi pretium,per quod liberati sumus à seruitute diaboli,peccati,& pœnæ.3ª.q.48.4.c.

85 Per passionem Christi liberati sumus à peccato communi totius naturæ,quo ad culpam, quo ad reatum pœnæ,& à propriis peccatis singulorum,3ª.q.49.5.c.et q.52.5.2m.& q.86.4.3m.

86 Passio Christi sufficienter abstulit peccatum originale, quo ad personam,& quo ad naturam.3ª. q.49.5.c.

87 Christus patiendo.qmnia præcepta veteris legis moralia,cerimonialia & iudicialia impleuit.3ª.q.47.2.1m.

88 Nunquam sine fide passionis Christi,potuit esse salus,ideo semper oportuit esse aliquod repræsentatiuum eius hominibus.3ª.q.73.5.c.

89 Passio Christi efficienter operata est nostram salutem, vt causa instrumentalis,sed Deus vt causa principalis,1ª.q.48.6.o.& q.49.1.c.

90 Passio Christi est causa salutis omnium, sed applicata est mortuis per descensum Christi ad inferos,sicut et viuis per sacramenta, 3ª.quæst. 52.1.2m.

91 Passio Christi non saluat,nisi configuratos,12ę.qu.85.5.2m.et 3ª.q.49.1. 4m.et 3.2m.et 3m.5.c.q.52.1.2m.et 7.8.c.et q.79.2.1m.et 7.2m.

92 Per passionem Christi et per mortem eius, reconciliati sumus Deo patri,3ª.q.48.4.c.et q.49.2.c.et 4.o.

93 Per passionem Christi tripliciter sumus liberati de potestate diaboli,scilicet quia inquantum passio Christi est causa remissionis peccatorum inquantum nos Deo reconciliauit, et inquantum in passione Christi diabolus excessit modum potestatis sibi traditæ à Deo, machinando in mortem Christi, qui non habebat meritum mortis, cum esset absque peccato,3ª.q.48.4.c.et q.49.2.o.

94 Per passionem Christi, dupliciter sumus liberati à reatu pœnæ, scilicet vel directè,inquantum passio Christi fuit sufficiẽs et superabundans satisfactio pro peccato humani generis:exhibita autem satisfactione sufficienti,tollitur reatus pœnę: vel indirectè inquantum passio Christi,est causa remissionis peccati, in quo fundatur reatus pœnæ, 3ª. q. 22.3.c.et q.48.6.3m.et q.49.3.o.52.5.c.et q.86.4.3m.

95 Passio Christi operata est nostram salutem propriè remouendo mala, sed resurrectio eius,inchoando bona et exemplariter.3ª.q.53. 1. 3m.et q.56.1,4m.et 2.4m.et q.62.5.3m.

96 Christus per passionem suam initiauit ritum Christianę religionis.3ę.q. 62.5.c.et q.63.3.c.

97 Christus per passionem suam aperuit nobis ianuam cæli:sed per ascensionem suam,introduxit nos in possessionem eius.3ª. q.49.5.o.et qu. 79.2.c.1m.

98 Christus per passionem suam consecutus est gloriam resurrectionis: non autem ex vi sacrificij, quod offerretur per modum satisfactionis: sed ex deuotione,qua ex charitate humiliter passionem sustinuit, 3ª. q.22.4.2m.

1 Pastor ecclesiæ & fundamentum eius principaliter dicitur Christus:secundariò autem cæteri prælati,3ª.q.8.6.3m.

1 PAter.& indiuinis prius dicitur de Deo,quàm de creatura,1ª.quęstio. 33.2.4m.

2 Paternitas in Deo & creaturis, non est eiusdem rationis vniuocè, sed analogicè,1ª.q.31.3,3m.

3 Pater prius dicitur personaliter,quàm essentialiter,1ª.q.33.3.o.

4 In diuinis essentia,est pater,si pater tenetur substantiue,non autem si tetur adiectiuè,1ª.q.39.5.5m.& 6.c.

5 Pater est magis proprium nomen personæ partis, quàm genitor vel generans,1ª.q.33.2.o.& q.40.2.c.& 3ª.q.60.7.2m.& q.66.5.7m.

6 Pater eodem,id est,paternitate,est quis,& pater,1ª.q.40.3.2m.

7 Paternitas est in agelis,secundum actus hierarchicos:sicut magister est pater discipuli,1ª.q.45.5.1m.

8 Patres conscripti dicebantur olim consiliarij, quia scribebantur,1ª.qu. 24.1.c.

1 PAtientia dicitur dupliciter.scilicet habitus,& delectatio in actu eius: primo modo est virtus, sed secundo modo est fructus, 22ę. quæst. 136.1.3m.

2 Patientia est virtus,conseruans bonum rationis contra tristitiam,12ę.q. 66.4.2m.& 22ę.q.128.c.& q.136.1.o.& 5.c.

3 Pati tristitia ad malum finem, non est propriè patientia: sed est duritia, 22ę.q.136. q.1,2m.

4 Patientia non est potissima virtus,sed est inferior omni virtute theologica & cardinali,12ę.q.66.1.2m.& 22ę.q.136.2.o.

5 Ad patientiam pertinet longanimitas & constantia: inquantum dilatio boni, quæ est longanimitatis, & labor in continua executione boni, habent rationem mali contristantis,22ę.q.136.5.c.

6 Patientia est radix & custos virtutum, solum remouendo prohibens 22ę.q.136.2.3m.

7 Patientia,vt virtus,nõ pôt haberi sine charitate & gratia, 22ę.q.136.5.o.

8 Patientia est in concupiscibili subiectiuè,22ę.q.136.4.2m.

9 Actus patientiæ in patria,non est sustinere,sicut est in via:sed est frui bonis acquisitis per eam,22ę.q.136.1.1m.

1 Paulus erat instructus in propria lingua, quo ad superaddita per artem humanam ad ornatum & elegantiam locutionis: non autem in lingua aliena,22ę.q.176.1.1m,

2 * Paulus in sua conuersione habuit voluntatem actualem contrariam gratiæ,ideo celebratur vt miraculosa,12ę.q.9.6.3m.fi.& q.112.2.2m.& q.113.10.c.

3 Paulus,in sua conuersione vidit Christum corporaliter,3ª.q.57.6.3.

4 Paulus præfert se & alios apostolos Moysi,22ę.q.174.4.3m.

5 Paulus verè,ac iustè reprehẽdit Petrum in obseruatione legalium: quia cogebat gentes,non quidem imperio, sed suæ conuersationis exemplo,iudiazare:quia secundum quod Leo papa dicit,validiora sunt exempla,quàm verba,12ę.q.103.4.2m.& 22ę.q.33.4.2m.& q.43.6.2m.

6 Paulus allegat verbum Arati poetæ.s.genus Dei sumus: & in ipso viuimus,mouemur,& sumus.1ª.q.18.2m.

7 Epistolæ eius,& psalmi Dauid,frequentãtur in ecclesia,ad spem veniæ, & quia continent quasi totam theologiam.3ª.q.83.4.c.prin,

1 PAupertas spiritus includit duo scilicet abdicationem temporalium rerum,quæ fit spiritu,id est,propria voluntate.per instinctum spiritus sancti (vt Ambrosius & Hieronymus exponunt) & contritionem superbiæ, secundum quod paupertas spiritus intelligi potest exinanitio inflati & superbi spiritus (vt Augustinus exponit) 22ę.q. 19.12.c.

2 Paupertas voluntaria commendatur,3ª.q.40.3.o.

3 Paupertas voluntaria est indicium maximæ humilitatis, 22ę. q.1.19.12.c. & 3.q.40.3.3m.

4 Christus voluit esse pauper quadruplici ratione:primò quia paupertas voluntaria conuenit prædicatori: secundò ne videretur prædicare ex cupiditate:tertiò vt nos faceres diuites spiritualiter: quartò vt virtus Dei maior ostenderetur,3ª.q.35.7.c.& q.40.3.o.

1 PAx est tranquillitas ordinis, maximè in voluntate. 12ę. qu.70.3.c.et 22ę.q.29.o.

2 Pax nõ est virtus,sed est effectus virtutis.s.charitatis.22ę.q.29.3.4.o.

3 De ratione pacis est duplex vnio.s.diuersorum appetentium.& appetitiuum eiusdem appetentis, & respectu eiusdem appetibilis. 22ę. qu. 29.o.

4 Pax includit concordiam, addens vnionem eiusdem appetentis, vltra vnionem diuersorum appetentium,,quam dicit concordia.22ę.quæstio.29.1.c.

5 Perfectio gaudij est pax,quo ad duo importata per pacem, scilicet quo ad quietem à perturbantibus,& quo ad sedationem à fluctuatione de fiderij.12ę.q.70.3.c.

6 Pax reipublicæ,est secundum se bona,& multo plura vitia prohibet, sc. homicidia,sacrilegia,& huiusmodi,quàm occasionentur ex ea,& plures bene ea vtuntur.22ę.q.12.3.5 3m.

7 Paci opponuntur multa vitia, scilicet discordia in corde, contentio in ore,schisma,rixa,& bellum in opere.22ę.q.34.37.39.prin.

8 Christus in ortu suo fecit pacem totius mundi:vt significaret veram pacem.3ª.q.35.8.1m.

9 Pax causatur ex iustitia,subtrahendo occasiones litigiorum, & tumultuum.22ę.q.29.3.3m.& q.180.2.2m.

10 Omnia appetunt pacem.22ę.q.29.2.o.

11 Pax perfecta est tantum in beatis: sed pax imperfecta est in viatoribus, 22ę.q.29.2.4m.

12 Pax vera est tantum in bonis,& bonorum:apparens autem est in malis: 22ę.q.29.2.3m.

13 Pax vera non est in nobis, sine gratia gratum faciente, sed tantum pax apparens.22ę.q.29.3.1m.

1 Peccare est voluntate auerti à Deo.1ª.q.94.1.c.

1 Peccator dicitur dupliciter.s.propter peccatum præteritum,& propter propositum peccandi.3ª.q.68.4.c.

1 PEccatum est actus deuians ab ordine debiti finis,cõtra regulam naturæ,rationis,vel legis æternæ,1ª.q.63.1.c.& 12ę.q.21.1.o. & 2.2m. q.71.6.c.1m.&3m.& q.72.1.c.2m.& 22ę.q.162.1.c.& q.168.4.c.

2 * Peccatũ nõ est pura priuatio.12ę.q.72.1.2m.& q.75.1.c.1m.& q.85.5.3m.

3 Peccatum nihil aliud est,quàm deficere à bono, quod conuenit alicui, secundum naturam suam.12ę.q.109.2.2m.& 8.c.

4 Omnis defectus debiti actus habet rationem peccati.22ę.q.64.2.c.

5. Peccatum nihil aliud est,secundum Augustinum,quàm de neglectis rebus æternis temporalia sectari.12ę.q.71.6.a.3.3m.& 22ę.q.104.3.c.

6 Peccatum nihil aliud est : quàm vtendis frui,& fruendis vti, secundum Augustinum.12ę.q.71.6.a.3.3m.

7 Peccatum est dictum,vel factum, vel concupitum, contra legem æternam,secundum Augustinum.12ę.q.71.6.o.& q.76.2.1m.

8 Omne quod est contra naturalem inclinationem, est peccatum: quia contrariatur legi naturæ.22ę.q.133.1.c.& q.142.1.c.

9 Peccatum est præuaricatio legis diuinæ,& cœlestium inobedientia preceptorum,secundum Ambrosium.12ę.q.109.4.c.& 22ę.q.79. 2.a.1.1m.

10 Peccatum est voluntas retinendi,vel consequendi, quod iustitia vetat. 12ę.q.71.6.a.2.

11 Omne peccatum est voluntarium.12ę.q.71.5.c.& 6.2m.q.73.6.c. q. 74.1. 2.3.c.& 76.3.c.2m.4. c.2m.q.77.6.c.q.80.1.c.q.87.2.c.q.88.3.1m.& 22ę. q.10.2.c.q.34.2.4.c.q.46.2.2m.q.64.8.c.& q.118.4.c.

12 Ex hoc est aliquid peccatum,quia repugnat virtuti.22ę.q.107.c.

13 In quolibet peccato est aliquid virtutis, quia non possunt simul corrumpi omnes circustantiæ virtutis.12ę.q.73.2.c.fi.

14 Ratio formalis peccati duplex. s. secundum intentionem peccantis, id est illud,ad quod conuertitur,& secundum rationem mali, id est bonum à quo recedit: primum diuersificat speciem peccati, non autem secundum.22ę.q.10.5.1m.

15 Peccatum non dicitur vniuocè, de omni peccato: sed prius de actuali, quam de originali.& prius de mortali,quàm de veniali. 12ę.quæstio. 88.1.1m.& 3.1m.

16 Peccatum duplex,scilicet peccatum actuale, & peccatum quasi naturale,3ª.q.8.5.1m.

17 Peccare contingit aliquem dupliciter.s.vel in se quo ad actum peccati: vel in sua causa.22ę.q.30.1.c.& q.150.1.4.c.& q.154.5.o.

18 * Peccatum duplex,scilicet occultum,& publicum: secundum est corrigendum publice,non autem primum.3ª.q.55.1.1m.

19 Peccatum dupliciter contingit in actibus humanis,scilicet ex natura facti,vt in malis,ex genere,& ex abusu boni.1ª.q.48.6.c.

20 Peccatum triplex.scilicet contra Deum,contra se, & contra proximũ. 12ę.q.72.4.o.

21 Peccatum triplex scilicet cordis,oris,& operis,22ę.q.162.4.4m.

22 Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam,vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam,vt omnia vitia circa actum rationis.22ę.q.54.1.c.& quæs.99.2.o.

23 Peccatum duplex,scilicet carnale,& spirituale:primum perficitur in delectatione naturali,id est, secundum tactum: secundum verò in delectatione animali.12ę.q.72.2.c.& q.73.5.c.& 22ę.q.118.6.c.

24 Peccatum dicitur carnale dupliciter scilicet secundum consummationem,& secundum originem, primo modo sunt tantum gula & luxuria:secundo autem modo omnia.12ę.q.72.2.o.

25 In peccato sunt duo, scilicet promitas & motiuum: primum est plus in creatura ignobiliori:secundum autem in nobiliori.1ª.q.63.7.c.

26 In quolibet peccato sunt duo.s.materiale,id est,substantia actus, & formale,id est,inordinatio eius.12ę.q.71.6.c.& q.72.1.8.c.& q.75.1.c.1m. & 4.1m.q.79.2.c.& q.87.4.3m.& 6.c.

27 In vno peccato contingit esse multas deformitates. 22ę. quæs.145.1.2m.

28 In quolibet peccato, necesse est esse defectum circa aliquem actum rationis.22ę.q.54.1.3m.

29 Vna specialis ratio peccati, potest esse in diuersis generibus peccatorum:inquantum ordinantur ad finem vnius peccati.22ę. q. 99. 2. 2m. & 3.2m.& q.107.2.2m.

30 In peccato sunt duo. s. inordinatio actus iniurians Deo, & macula sequens.12ę.q.87.4.3m.& 6.o.

31 In quolibet peccato sunt duo,scilicet macula culpæ,et reatus pœnæ,3ª. quæst.22.3.c.

32 Peccatum in spiritum sanctum,est peccare ex electione mali, et tantum ex malitia, quæ est cum contemptu bonorum impedientium peccatum.22ę.q.14.1.3.4.c.et q.105.2.2m.

33 In omni peccato generaliter contemnitur Deus, in suis præceptis, sed hoc peccatum,vt speciale peccatum, est contemptus doni, quo homo retrahitur à peccato: non autem peccatum sequens ex eo. 22ę. q. 118.5.3m.et 3ª.q.88.4.c.fi.

34 * Illud peccatum dicitur generale, quod priuat conditionem requisitam in qualibet virtute,sed hoc peccatum est speciale, ratione specialis contemptus.22ę.q.14.1.3m.

35 Peccata differunt specie,secundum obiecta: non autem ratione inordinationis.12ę.q.72.1.o.et 2.c.3.4.o.5.1m.8.c.q.73.3.c.fi.1m.4.c.q.79.2.3m. et 22ę.q.princip.et q.39.2.c.

36 * Peccata differunt specie,secundum fines,non autem secundum causas agentes.12ę.q.72.3.o.et 22ę.principio.

37 In peccatis est duplex differentia.s.materialis,id est, secundum naturalem speciem peccati:et formalis,id est, secundum ordinem ad vnum finem proprium.12ę.q 72.6.c.

38 * Nullum quod est præter intentionem peccãtis, dat speciem peccato. 12ę.q.72.1.8.c.et 3ª.q.88.4.1m.

39 * Circunstantiæ non possunt aggrauare peccatum in infinitum, 22ę.q. 110.4.5m.

40 Diuisio peccatiin peccatum contra Deum, contra se, et contra proximum,est specifica:quia est secundum obiecta.12ę.q.72.4.o.

41 * Peccata cordis,oris,et operis,non differunt secundum species completas,sed secundum gradus eiusdem speciei.12ę.q.72.7.o.et q.100.5. 6.c.et 22ę.q.principio.

42 Peccata non differunt specie, secundum præcepta legis: quia non habent speciem ex parte auersionis, sed ex parte conuersionis, 12ę. qu. 72.6.2m.et 9.1m.et q.73.1.c.et 22ę.q.10.5.1m.

43 Peccata differunt specie, secundum superabundantiam, et defectum, propter diuersa motiua,& sunt contraria,12ę.q.72.8.o.

44 Differentia peccati,secundum mortale & veniale, vel secundum altos reatus,non est specifica,12ę.q.72.5.o.& q.88.1.2.o.

45 Peccatum mortale differt à veniali in infinitum ex parte auersionis,nõ autem ex parte conuersionis,12ę.q.72.5.1m.& q.87.5.1m.

46 * Omne peccatum est in voluntate,vt in subiecto,12ę.q.74.1.o.

47 Subiectum peccati duplex,s.subiectum primum & subiectum proximũ. Volũtas est subiectum primum omnis peccati:proximum verò, sunt diuersæ potentiæ,22ę.q.10.2.c.

48 Omnis potentia mobilis à voluntate,potest esse subiectum peccati:licet principaliter sit in voluntate,12ę.q.74.2.o.& 3.c.& q.83.1.c.

49 Peccatum est in volũtate vt in causa,12ę.q.74.1.2.o.q.75.3.c.& q.80.1.c.

50 Voluntas est per se causa actus peccati,sed per accidens causat eius inordinationem,idest præter intentionem,12ę.q.75.1.o.

51 In quolibet volente sub Deo,potest esse peccatum voluutatis, si in sua natura consideretur,1ª.q.63.1.c.

52 Peccatum non potest esse in voluntate,nisi cum ignorantia intellectus. 1ª.q.63.1.4m.& 12ę.q.58.2.c.q.77.2.c.& 22ę.q.20.2.o.q.51.3. 2m. & qu. 53.2.c.

53 Peccatum in actu liberi arbitrij,contingit dupliciter, scilicet eligendo malum ex ignorantia,vel eligendo inordinatè bonum ex inconsideratione.1ª.q.63.1.4m.

54 Peccatum essentialiter consistit in actu liberi arbitrij.12ę.q.77.6.o.

55 Peccatum est in ratione dupliciter.s.errando circa illud quod potest et debet sciri facta promulgatione,vel non regendo potentias inferiores.12ę.q.74.5.6.o.& q.90.4.2m.& 3m.

56 Peccatũ mortale & veniale,possunt esse in ratione dupliciter, scilicet secundum se, & secundum quod regit potentias inferiores.12ę.qu. 74.9.10.o.

57 Peccatum morosæ delectationis,est in ratione dupliciter,vel deficiendo directione interiorum passionum animi,vel in directione exteriorum actuum.Deficit autem in directione passionum dupliciter: primo imperando illicitas passiones, alio modo non reprimendo motus passionum illicitos,12ę.q.73.8.c.& q.74.6.o.

58 Peccatum ipsius consensus in actum est tantum in ratione superiori, sed consensus in delectationem potest esse in ratione superiori,& inferiori.12ę.q.15.4.o.& q.74.7.o.& 8.1m.

59 Non omnis motus sensualitatis primus,idest, naturalis, est peccatum. 12ę.q.74.3.o.

60 Sensualitas tenet locum serpentis,quia inclinat ad peccatum. 1ª.q. 81. 1.3m.& 1m.& 12ę.q.74.3.ar.2.et 22ę.q.165.2.b.et 3ª.q.18.2.3m.

61 In sensualitate potest esse peccatum subiectiue.12ę.q.74.3.o.

62 In sensualitate potest esse peccatum veniale,non autem mortale, 12ę.q. 74.3.4m.et 4.o.et q.89.5.c.

63 Obedire imperio rationis,et esse subiectum peccati conuenit sensualitati hominis,non autem sensualitati bruti.12ę.q.74.3.3m.

64 Peccatum actuale,est in generatiua,non sicut in subiecto,sed materialiter:inquantum concupiscibilis,motum eius imperat.12ę.q.17.8.3m.

65 Peccatum actuale,non potest esse in parte non obediente rationi, sed bene infectio naturæ.12ę.q.83.1.c.et 4.2m.

66 * Omnis voluntas sub Deo,pt secundum se habere peccatũ.1ª.q.63.1.c.

67 Christus nullum habuit peccatum,3ª.q.14.3.o.q.15.1.o. et 5.1m.et 2m. et q.22.4.1m.

68 Peccatum,vt est actus,habet causam per se:sed ratione inordinationis, habet causam per accidens tantũ.12ę.q.75.1.o.et 2.4.c.et 1m.q.77.4.c.

69 Non omne peccatum fit ex contemptu, sed quandoque ex ignorantia vel infirmita.e.22ę.q.162.2.c.1m.et 2m.q.186.9.2.3m.et 3ª.q.88.4.c.

70 Causa primi peccati non est malum,sed bonum,s.voluntas cum absentia alterius boni,s.regulæ rationis vel legis diuinæ.1ª.qu. 49. 1.1m. et 3m.q.63.1.4m.et 12ę.q.75.1.c.et 3m.et 22ę.q.163.1.2.c.

71 Non omne peccatum fit ex contemptu, sed quandoque ex ignorantia vel infirmitate,sed peccandi consuetudo implicat Dei contemptum. 12ę.q.105.2.9m.et 22ę.q.162.1.c.1m.et 2m.

72 Quod aliquis non possit vitare peccatum, potest intelligi dupliciter, scilicet vel quia confirmatus est in malo, vel quia diu persistere non potest quin ruat in peccatum.12ꝯ.q.109.8.o.
73 Principium peccati duplex, scilicet primum & vniuersale, idest voluntas, & principium proprium & proximũ.s.aliæ potẽtiæ.22ꝯ.q.10.2.c.
74 Voluntas est causa alicuius dupliciter.s.per se, id est, imperando: & per accidens peccati, id est, non impediendo, vel non reprimendo cum possit: & sic est causa peccati primorum motuum.22ꝯ.q.154.5.c.prin.
75 Propria & per se causa peccati, est voluntas: aliæ verò causæ sunt quasi extrinsecæ & remotæ.12ꝯ.q.73.6.c.& q.80.1.c.3m.
76 Nihil exterius est causa sufficiens peccati: sed tantum suadens vel mouens appetitum sensitiuum.1a.q.115.4.c.& 12ꝯ.q.73.8.3m.& q.75.3.o. & q.80.1.3.o.22ꝯ.q.43.1.3m.q 73.c.2m.q.115.2.1m.& 2m.
77 Aliquid potest sufficienter impelli a dæmone in actum peccati, non autem in peccatum.12ꝯ.q.80.3.o.
78 Aliquis quandoque committit aliquod peccatum secundum effectum, & non secundum affectum.22ꝯ.q.162.2.2m.
79 Causa interior peccati duplex.s. proxima, id est ratio et voluntas, et causa remota.s.imaginatio et appetitus sensitiuus.12ꝯ.q.75.2.o.et 3.c. et 22ꝯ.q.10.2.o.
80 Sciens peccat, non considerando in particulari vel in actu, quod sit in vniuersali vel in habitu, vnde dicitur quis ex certa malitia, vel ex industria peccare, quasi scienter malum eligens.12ꝯ.q.78.1.c.fi.
81 Causa peccati triplex.s.motiuũ, id est bonũ apparẽs, defectus regulæ, & perhciens: primum pertinet ad sensus & ad appetitum sensitiuum: secundum ad rationem: tertium autem ad voluntatem.12ꝯ.q.75.2.3.c.
82 Causa efficacissima peccati duplex.s.amor bonorum temporalium, & timor pœnæ.12ꝯ.q.77.4.c.3m.
83* Propria & per se causa peccati, est ex parte conuersionis ad commutabile bonum.12ꝯ.q.75.1.& q.77.4.c.& 6.1m.8.2m.& q.48.1m.
84 Causa peccati triplex.s.passio, habitus vitiosus, & falsa æstimatio de particulari eligibili, ex passione, habitu, vel ignorantia.22ꝯ.qu.14.1.c.fi.
85 Inclinatio ad peccatum est duplex.s. per se, vt habitus & dispositio ex peccato: & per accidens.s.remouendo originalem iustitiam, idest peccatum originale.* Nec tamen debet dici, quòd peccatum originale sit habitus infusus, aut acquisitus per actum, nisi primi parentis, nõ autẽ huius personæ: sed per vitiatã originẽ renatus.12ꝯ.q.82.1.3.& 2.2m.
86 Omne peccatum contingit ex defectu scientiæ in vniuersali, vel in particulari, in habitu vel in actu, ex intentione vel occupatione, vel infirmitate, vel passione.12ꝯ.q.77.2.c.
87 Origo peccatorum attenditur secundum inclinationem ad finem, quæ est ex parte conuersionis.22ꝯ.q.73.3.3m.
88 Vnum peccatum est causa alterius peccati, in quadruplici genere causarum.s.in genere causæ efficientis, materialis finalis, & formalis.12ꝯ. q.75.4.o.& 84.o.
89 Vnum peccatum potest oriri ex diuersis peccatis, sed principalius, ex quo sæpius cõsueuit, propter propinquitatẽ ad finẽ eius.22ꝯ.q.72.4.c.
90 Ex minori vitio potest oriri maius peccatum, sicut ex ira homicidium & blasphemia.22ꝯ.q.73.3.3m.
91 Homo non debet facere vnum peccatum, vt vitet aliud peccatum. 22ꝯ. quæst.113.1.3m.
92 Quia per operationes sensus homo peruenit ad actus rationis: ideo plures sequuntur inclinationes naturæ sensitiuæ, quàm ordinem rationis: plures enim sunt qui assequuntur principium rei, quàm qui ad consummationẽ peruenjunt: ex hoc autem vitia & peccata in hominibus prouenjunt quòd sequuntur inclinationem naturæ sensitiuæ cõtra ordinem rationis.1a.q.49.3.5m.& quæst. 115. 4. in corpore, & 12ꝯ. q.71.2.tert.
93 Natura humana magis corrupta est per peccatum, quo ad appetitum boni, quàm quo ad cognitionem veri.12ꝯ.q.109.2.3m.
94* Peccata hominum sunt impedimenta humani boni.1a.quæ.63.1.1m.fi.
95 Peccatum cedit in bonum hominis, non quidem secundum se, sed quia homo fit humilior, & cautior ex peccato suo & aliorum.12ꝯ.quæstio. 87.2.1m.& 2m.
96 Priuatio modi, speciei, & ordinis, vt sunt in bono virtutis & gratiæ, sunt effectus peccati, non autem in aliis.12ꝯ.q.85.4.o.
97 Homo peccando recedit ab ordine rationis: ideo perdit dignitatem humanam, & incidit in seruitutem bestiarum.22ꝯ.q.64.2.3m.
98 In quolibet peccato est aliquid virtutis: quia non potest corrumpere omnes circunstantias virtutis.12ꝯ.q.73.c.fi.
99 Peccatũ singularis personę, nõ nocet, nisi sibi.3a.q.19.4.1m.& q.82.6.3m.
100 Peccatum non nocet Deo, licet sit contra Deum.12ꝯ.q.2.4.1m.& q.47. 1.1m.q.73.7.2m.& 22ꝯ.q.88.2.c.
101 Peccatum transit actu, & manet effectu.s. reatus maculæ, & offensæ Dei, 12ꝯ.q.109.7.c.& q.113.2.3m.et 3a.q.62.2.sec.& 5.c.& q.89.4.1m.
102 Vulnus quadruplex causatur in anima: primo ex peccato Adæ, sed consequenter ex aliis peccatis.s.infirmitas in irascibili, concupiscentia in concupiscibili, ignorantia in ratione, & malitia in voluntate, ad quæ sequuntur alia duo.s.dolor & mors.12ꝯ.q.85.3.o.& 5.c.
103 Peccatum dupliciter deprimit.s. premendo ne videantur superiora, sed infirma, & humiliando.12ꝯ.q.87.2.1m.
104 Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum.s. de ordinationẽ mentis, reatum pœnæ, & debilitatem boni naturalis.12ꝯ.q.109.7.c.& 3a.q.22.3.c.
105 Obligatio duplex causatur ex peccato.s.seruitus diaboli, & reatus pœnæ.3a.q.48.4.c.3m.
106 Grauitas peccati principaliter est ex obiecto, seu fine.12ꝯ.q.73.3.o. & q.4.5.9.c.& q.74.9.c.& 22ꝯ.q.74.2.1m.
107 Grauitas & species peccati magis attenditur ex fine, quàm ex ex materiali obiecto.22ꝯ.q.74.2.1m.
108 Ratio principalis grauitatis peccati, est ex auersione à Deo.12ꝯ.q.73.c. 3.2m.& 5.c.& q.77.6.1m.
109 Quantitas peccati non mensuratur ex nocumento facto, sed ex voluntate contra agentis.22ꝯ.q.13.3.1m.
110 Grauitas peccati duplex, scilicet ex parte peccati, & ex parte peccantis ex ma[illegible]: contemptu.22ꝯ.q.94.3.c.& q.116.2.2m.quæst.142.3.c.& 3a.q.80.5.c.
111 Grauitas peccati duplex.s.secundum speciem, quæ est ex obiecto, & secundum circunstantiam.22ꝯ.q.10.3.4m.& q.39.2.c.& qu.163.3.4.c.& 3a.q.80.5.c.
112 Defectus debitæ circunstantiæ aggrauat peccatum, & appositio eius, alleuiat ipsum.12ꝯ.q.73.7.o.
113 Peccata verborum maximè ex effectu, & intentione loquentis, pensanda sunt.22ꝯ.q.72.2.c.3m.& q.73.2.c.q.75.1.c.& q.76.3.c.fi.
114 Grauitas peccati triplex.s. ex materia vel obiecto ex parte peccantis, & ex effectu consequente.22ꝯ.q.148.3.o.
115 Grauitas peccati magis attenditur in abusu rei, quàm in omissione debiti vsus.1a.q.48.6.c.& 22ꝯ.q.155.12.4m.
116 Grauitas peccatorum in proximum, est per se ex maiori nocumento, scilicet contra maius bonum, sed per accidens ex deliberatione. 22ꝯ. q.34.4.o.& q.73.3.c.q.74.c.& q.154.3.o.
117 Non omnia peccata sunt æqualia in grauitate.12ꝯ.q.73.2.o.
118 Gradus quadruplex grauitatis peccati. s. per passionem, ignorantiam, malitiam et contumaciam.12ꝯ.q.105.2.9m.et 22ꝯ.q.162.2.c.1m.et 2m.q. 186.9.3m.et 3a.q.88.4.c.
119 Peccata quæ consistunt in actuali contemptu Dei, sunt grauiora peccatis in quibus non est contemptus Dei, nisi ex consequenti et quasi interpretatiuè.12ꝯ.q.73.8.2m.
120 Peccatum in quo Deus in seipso conténitur, est grauissimum: post, in quo contemnitur in sacramentis, præcipuè in eucharistia: tertio in membris suis: quarto in præceptis suis, quod commune est omni peccato mortali.22ꝯ.q.20.3.o.et q.21.1.1m.et q.39.2.c.q.110.2.c. q.148.3.c. q.150.3.c.et q.154.3.c.3m.et q.80.5.c.
121 Peccatum in spiritum sanctum est grauissimum.22ꝯ.q.14.3.o.et q.21.1.4. o.q.130.2.o.et q.133.1.c.
122 Peccata opposita virtutibus theologicis, sunt cæteris grauiora, secundum genus suum.22ꝯ.q.20.3.o.
123 Peccatum quanto plus repugnat oppositæ virtuti, tanto est grauius. 22ꝯ.q.116.2.c.et q.119.3.c.
124* Maximum peccatum, opponitur maximæ virtuti, principaliter & directè: sed minimum extensiue.12ꝯ.q.73.4.o.
125 Omne peccatum opponitur prudentiæ, sed non est grauissimum, nisi opponatur in aliquo maximo.22ꝯ.q.55.2.3m.& q.119.3.3m.
126 Peccata ꝗ ꝑcepta primæ tabulæ, sunt cæteris grauiora.12ꝯ. q. 110.6.c.
127 Quanto voluntas est maior vel finis peior, tanto peccatum est grauius in aliis autem causis peccati est oppositum.12ꝯ.q.73.6.o.
128 Grauitas peccati, est maior de maiori bono quod corrumpitur, vel cõtemnitur, minor autem de maiori bono quo amatur.12ꝯ.q.100.6.c.& 22ꝯ.q.39.2.c.q.105.2.c.q.118.5.c.1m.& q.150.3.c.
129 In quolibet genere peccati, grauius est quod fit ex habitu, quia fit ex maiori libidine.22ꝯ.q.156.3.c.
130 Peccata carnalia sunt minus grauia, licet turpiora quã spiritualia. 12ꝯ. q.73.5.o.et 22ꝯ.q.116.2.2m.et q.142.4.2m.et q.144.2.4m.et q.154.3.o.et q.162.6.3m.
131 Grauius est peccare opere quã ore, et ore quam corde.12ꝯ.q.100.6.c.fi.
132 Nocere sibi est grauius peccatum quam nocere proximis, in re non subiecta voluntati.s.in naturalibus vel spiritualibus: in aliis autem ẽconuerso.12ꝯ.q.73.9.2m.
133 Nocumentum intentum vel præuisum, vel per consequens peccatum, aggrauat illud directè, non autem si per accidens consequatur, sed imputatur ei ad pœnam, si dabat operam rei illicitæ, propter negligentiam considerandi.12ꝯ.q.73.8.o.
134 Peccatum aggrauatur ex conditione personæ, contra quam peccatur tripliciter: primo si sit coniuncta Deo, virtute. vel officio: secundò si sit sibi coniuncta natura, vel beneficio, vel aliter: tertiò si sit coniuncta proximo, tangendo plures, vt persona publica, vel famosa. 12ꝯ. q. 73.9.o.et 22ꝯ.q.58.10.3m.q.61.2.3m.et 8.c.qu.63. 4.2m.et quæ.65.4.o.et 3a.q.80.5.c.
135 Dignitas personæ peccantis, non transfert peccatum in aliam specie, nisi ratione inobedientię vel voti, et hauſ.nodi.12ꝯ.q.89.3.c.et quæſ. 110.4.5m.
136 Excellentia personæ peccantis aggrauat peccatum ex deliberatione, sed alleuiat peccatum ex surreptione.12ꝯ.q.73.10.o.et q.93.3.5.c.quæ. 102.3.1m.et 22ꝯ.q.100.1.7m.
137 Omne peccatum contra proximum, est etiam contra Deum.12ꝯ. q.72. 4.o.& 22ꝯ.q.105.2.c.
138 Homo grauius peccat post dationem legis Moysis, quam ante.12ꝯ.qu. 98.1.2m.
139 Homo grauius peccat in noua lege, quàm in lege veteri.12ꝯ.q.106.2.2m
140 Baptizatus grauius peccat quam non baptizatus, cæteris paribus, 12ꝯ. q.106.2.2m.& 22ꝯ.q.10.3.3m.
141 Clericus in sacris plus peccat in eodem genere peccati, quam religiosus non in sacris.22ꝯ.q.184.8.c.fi.
142 Peccatum religiosi, grauius est pecato secularis, tripliciter, s.ratione voti, ratione contemptus, & ratione scandali: in aliis autem est econuerso.12ꝯ.q.186.10.o.
143 Religiosus peccans ex contemptu, fit pessimus, & maximè incorrigibilis.22ꝯ.q.186.10.3m.
144 Delere peccatum formaliter conuenit gratiæ, effectiuè principaliter soli Deo, dispositiuè insufficienter puro homini, sufficienter Christo, instrumentaliter sacramentis.3a.q.16.11.3m.
145 Solus Deus remittit peccata per auctoritatem, homines autem per ministerium.3a.q.84.3.3m.
146 Deus potest remittere peccata sine pœna.22ꝯ.q.67.4.2m.& 3a.q.46.2.3m
147 Homo peccando obligatus erat ad pœnam Deo, sicut summo iudici, sed diabolo tanquam tortori: ideo debuit reddi Deo, & non diabolo.3a.q.38 4.2m.& 3m.
148* Omnia peccata in hac vita sunt remissibilia 1a.q.69.2.c.
149 Peccatum quodlibet dicitur remitti quo ad duo.s.c. quo ad culpam & quo ad reatum: & secunda remissio potest esse sine prima.3a.q.22.3.c.
150 Per charitatem consequimur veniam peccatorum.3a.q.49.1.c.
151 Ad remissionem cuiuslibet peccati requiritur, quòd totaliter dimittatur affectus

affectus eius. Exigitur autem ad remissionem peccati mortalis, perfectior pœnitentia: vt scilicet homo actualiter peccatum mortale commissum detestetur, quantum in ipso est, vt scilicet diligentiam adhibeat ad rememorandum singula peccata mortalia, vt singula detestetur. Sed ad remissionem cuiusloet peccati venialis, requiritur quędam virtualis displicentia.3a q.87.1.c.
152 Peccatum originale est habitus.s.languor naturæ, id est, inordinata dispositio ex dissolutione harmoniæ originalis iustitiæ. 12ꝯ. qu. 82.1.o.
153 Peccatum originale est habitus corruptus, non pura priuatio: quia dicit priuationem originalis iusti tię, & inordinatam dispositionem partium animæ.12ꝯ.q.72.1.1m.
454 Peccatum originale est habitus: quia est inordinatio naturæ, non autem actuale peccatum, quia est inordinatio actus.12ꝯ.q.82.1.2m.
155* Peccatum originale est peccatum naturæ, sed peccatum actuale est peccatum personæ.1a.q.100.1.c.& 12ꝯ.q.74.3.2m.& q.80.1.c. & q.81. 1.o.& q.82.1.2m.& 3a.q.8.5.1m.
156 Formale eius, est priuatio originalis iustitiæ: materiale verò, est concupiscentia, id est, inordinatio partium animæ.12ꝯ.q.82.3.o.
157 Si homo formaretur ex digito vel aliter, sine semine viri, haberet omnes defectus naturæ sicut alij: sed non haberet rationem culpæ vel pęnæ.12ꝯ.q.81.4.o.
158* Peccatum originale est voluntarium, per voluntatem Adæ tantum. 12ꝯ.q.80.1.c.& q.82.1.2m.& 22ꝯ.q.108.4.c.& 3a.q.84.2.3m.
159 Peccatum originale habet quoque nomina.s.originale, fomes peccati, concupiscentia, concupiscibilitas, languor, tyrannus, lex peccati, lex carnis, & lex membrorum.3a.q.23.3.c.
160* Et est multiplex in virtute, quia virtualiter continet omnia peccata. 12ꝯ.q.82.2.1m.
161 Et est vnum numero in vno homine, sed in omnibus est vnum specie. 12ꝯ.q.182.2.o.
162 Peccatum originale est æqualiter in omnibus hominibus, sicut relatio ad peccatum Adæ, & priuatio iustitiæ originalis.12ꝯ.q.82.4.o.
163 Et fuit in Adam vt in causa principali, in semine verò instrumentaliter: sed anima subiectiuè: in carne autem vt pœna, non vt culpa.12ꝯ. quæ. 83.1.o.
164 Peccatum originale prius est in essentia animæ, quàm in potẽtiis euis. 12ꝯ.q.83.2.o.& 3.c.
165 Et prius est in ordine naturæ in anima quàm in carne, sed ordine generationis & temporis, est econuerso.12ꝯ.q.83.2.3m.& 3.3m.
166 Et contrahitur in infusione animæ rationalis.12ꝯ.q.83.1.4m.& 3a. quæ. 27.1.4m.
167 Et prius inficit voluntatem, quàm alias potentias.12ꝯ.q.83.3.c.& 4.1m.
168 Omnes defectus virtutum possunt reduci ad peccatum originale, in quantum includuntur in carentia originalis iustitiæ, quæ totum animam perficiebat.22ꝯ.q.53.1.2m.
169 Omnes potentiæ animæ sunt corruptæ per illud: sed quæ concurrunt ad generationem, dicuntur etiam infectæ.s.concupiscibilis, generatiua, & tactus.12ꝯ.q.83.4.o.
170 Et traducitur ad omnes qui fuerunt in Adam, secundum rationem seminalem, non autem ad alios.1a.q.100.1.c.& 12ꝯ.q.81.3.4.o.& 3a.q.15. 1.2m.& q.31.1.3m.& 6.1m.
Caro Christi in patribus fuit obnoxia peccato originali.3a.q.31.1.3m.& 7. o.& 8.3m.
171 Secundum fidem catholicam est tenendum, quòd primum peccatum primi hominis.s.peccatum originaliter transit in posteros: contrariũ autem est hæresis Pelagiana, vt patet per Augustinum in plurimis suis libris.12ꝯ.q.81.1. in corpore prin & 3.in corpore.
172 Secundum fidem catholicam firmiter est tenendum, quòd omnes homines præter solum Christum, ex Adam deriuati, peccatum originale ex Adam contrahunt. Alioquin non omnes indigerent redemptione quæ est per Christum, quod est erroneum.12ꝯ.quæstion. 81.3. c. princ.
173 Ideo non secundum fidem catholicam, sed erroneum est dicere quòd aliquis præter solum Christum, fuerit sine peccato originali. 12ꝯ. qu. 81.3.c.& 3a.q.27.2.c.2m.
174 Nec potest esse in aliquo cum veniali, sine peccato mortali. 12ꝯ. q.8.& 9.o.68.3a.q.90.4.3m.
175 Infectio eius nullo modo causatur à Deo, sed ex solo peccato Adæ, per carnalem generationem.12ꝯ.q.83.1.4m.
176 Peccatum originale quo ad culpam, est à patre: sed quo ad pœnalitates, est à matre.3a.q.70.2.4m.
177 Peccatum originale habet duplicem processum.s. à carne ad animam, secundum ordinem generationis, & ab essentia animæ ad potentias eius, secundum ordinem naturæ.12ꝯ.q.83.3.2m.
178 Causa peccati originalis est tantum vna, scilicet priuatio originalis iustitiæ.12ꝯ.q.82.2.c.
179 Libido habitualis.s.fomes, est causa peccati originalis: non autem libido actualis, sed est signum habitualis.12ꝯ.q.82.4.3m.
180 Persona primò, id est in Adam, infecit naturam peccato originali: sed in aliis hominibus est econuerso.3a.q.8.5.1m.
181 Persona primò infecit naturam per peccatum originale. Secundò, natura infecit personam. Sed Christus primo reparat personam, secundò naturam.3a.q.69.3.3m.
182 Peccatum originale corrumpit naturam, quantum ad id quod naturæ est: alia verò peccata, quantum ad id solum quod personæ est.12ꝯ.q. 81.2.c.3m.
183 Peccatum originale adueniente gratia, transit reatu, & manet actu quo ad fomitem.12ꝯ.q.74.3.2m.& q.81.3.2m.
184 Peccatum originale est minus voluntarium quocunque peccato actuali.3a.q.1.4.c.
185 Peccatum originale respectu naturæ, est grauius veniali, sed respectu personæ, est econuerso.3a.q.1.4.c.1m.
186 Peccatum veniale dicitur tripliciter.s.ex causa, euentu, & genere. 12ꝯ. q.77.8.1m.& q.88.2.o.
187 Peccatum dicitur veniale ex causa secundum quod priuat, vel diminuit voluntarium per ignorantiam vel impotentiam.12ꝯ. quæstion. 77. 8. 1m.& q.88.2.c.
188 Peccatum veniale non habet simpliciter & perfectè rationem peccati: sed est quasi dispositio ad illud.12ꝯ.q.88.1.1m.
189 Et contingit ex corruptione fomitis.12ꝯ q.89.3.c.
190 Et contingit semper vel propter imperfectionem actus, vel propter inordinationem circa ea quæ sunt ad fidem, & vtrumque propter defectum ordinis.12ꝯ.quæst.72.5.c.& quæst.87.2.5.o.& q.88.2.c. & 89.3.c.
191 Peccatum veniale nullam proprie maculam causat in anima, sed impedit actus virtutum.12ꝯ.q.89.1.o.1a.q 87.2.3m.
192 Homo potest quandoque esse sine peccato veniali in hac vita, sed non diu.3a.q.79.4.2m.
193 Peccatum veniale non potest esse in non habente vsum liberi arbitrij. 3a.q.87.2.c.
194 Peccans venialiter, recidiuar & simulat, id est est fictus dispositiuè & imperfectè: non autem simpliciter.22ꝯ.q.75.2.2m.
195 Peccatum veniale non potest dimitti, quandiu voluntas ad illud manet.3a.87.1.c.1m.& 2.2m.& 3.2m.
196 Vnus actus charitatis potest delere omnia venialia sine actuali cogitatione eorum.3a.q.87.1.o.
197 Aliquid causat remissionem venialium tripliciter.s.causando gratiam vt omnia sacramenta nouæ legis: vel detestando peccata, vt confessio generalis, & oratio dominica: vel reuerendo diuina, vt benedictio episcopalis, quælibet vnctio sacramentalis, & huiusmodi. 3a. q. 87.3.o.
198 Ingressus ecclesiæ consecratæ, delet peccata venialia. 3a.q.83.3.3m.& q.87.3.c.
199 In quolibet genere peccati mortalis, sunt quædam peccata venialia propter imperfectionem actus.22ꝯ q.35.3.c.& q.36.2.c.& q.162.5.c.
200 Peccatum veniale disponit ad mortale per se, & per accidẽs, quia frequens venialium iteratio, disponit ad illam placentiam venialium, in qua consistit peccatum mortale: quod secundum quod habitus ex cõsuetudine generatur & augetur, secundum hoc delectatio & promptitas crescit.12ꝯ.q 74.4.3m.q.88.3.4.o.& 22ꝯ.q.24.10. c.fi. & 12.1m. & q. 43.7.5m.q.132.4.3m.& q.186 9.c.
201 Peccatũ veniale ꝓparatur ęgritudini. mortale verò morti.12ꝯ.q.72.5.c.
202 Licet virtus secundum habitum, non corrumpatur nisi per peccatum mortale: tamen actus eius corrumpitur & impeditur etiam per veniale.12ꝯ.q.89.1.c.& 22ꝯ.q.133.1.2m.
203 Peccatum mortale est contra præceptum Dei, non autem veniale, sed est præter præceptum.12ꝯ.q.74.9.c.& q.88.1.1m.& 22ꝯ.q.105.1.1m.
204* Peccatum veniale & mortale, differunt genere.12ꝯ.q.88 2.c.
205* Peccatum veniale ex genere, potest fieri mortale ex intentione, non idem numero, nec multa simil.12ꝯ.q.88.2.c.& 4.o.& 6.c.1m.
206 Consensus in veniale ex genere est venale. Sed consensus in veniale propter imperfectionem actus, facit mortale. 12ꝯ.qu.74. 8.2m.& 9.c. 3m.& q.88.5.1m.
207 Peccatum veniale potest fieri mortale per subtractionem, propter imperfectionẽ actus nõ autem propter additionem.12ꝯ.q.88.2.c.& 6.o.
208* Peccatum veniale & mortale differunt, sicut reparabile & irreparabile.12ꝯ.q.82.3.c.
209 Per peccatum mortale omnino mens auertitur à Deo, sed per veniale retardatur affectus hominis, ne promptè feratur in Deum.3a.q.87. 1.2.c.
210 Per quodlibet peccatum veniale vel mortale, deordinatur voluntas hominis, per immoderatam conuersionem ad bonum creatum.3a.q. 87.1.c.& 2.3m.
211 Vnum peccatum mortale potest oriri ex veniali. 22ꝯ.q.13.4.3m.& qu. 105.1.2m.
212 Ante baptismum nõ possunt esse venialia, sine mortalib. 12ꝯ. q.89.6.o. & 31.q.90.4.3m.
213 In ratione superiori dupliciter potest esse peccatum veniale.s.quando consentit in veniale ex genere, vel quando habet subditum motum infidelitatis sine consensu.12ꝯ.q.74.10.o.
214 Ratio superior, circa obiectum potentiæ inferioris, vt sensualitatis sicut in delectationib. secundum carnem non habet motum, nisi deliberatum: ideo semper est mortale, si sit de mortali, non autem si sit de veniali.12ꝯ.q.74.19.o.
215 Nullus debet peccare venialiter. ne alius peccet mortaliter. 22ꝯ. q.26. 4.c.2m.& q.41.7.5m.& q.110.3.4m.
216 Quilibet debet potius mori, & præeligere omnem pœnam in generali, quam peccare non solum mortaliter, sed etiam venialiter.22ꝯ.qu. 110.3.4m.
217 Vnum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali.3a.q.87.q.4.o.& q.90.4.3m.
218 Peccatum veniale remittitur post mortem in purgatorio, quo ad culpam & pœnam, non autem mortale.1a.q.64.2.c.
219 Quicquid fit in contemptum Dei, & quicquid in sui ratione importat contemptum Dei, est peccatum mortale.22ꝯ.q.38.3.c.& q.68.3.c.
220 Nullus actus sine consensu rationis, est peccatum mortale.12ꝯ. q.15.o. & q.74.5.1m.& 22ꝯ.q.35.3.c.
221 Omnis actus humanus non relatus in Deum, actu vel habitu ex parte agentis, est peccatum mortale, non autẽ ex parte actus.12ꝯ.q.88.1.2m.
222 Intendens peccare mortaliter, semper peccat mortaliter. 22ꝯ.110.4.c.
223 Actus peccati mortalis, potest aliquãdo esse figura alicuius boni. 22ꝯ. q.88.2.2m.
224 Cuicunque peccato mortali homo vult adhærere sumens baptismũ, dicitur fictus, fictione includente omne peccatum.3a.q.69.9.3m.
225 Omne quod fit propter mortale, est mortale.12ꝯ.q.88.2.4.6.c.& 22ꝯ.q. 110.4.c.& q.154.4.c.
226 Omne quod est cõtra præceptum Dei, est peccatum mortale, nisi fortè propter imperfectionem actus.12ꝯ.q.74.10.o.
227 Omne peccatum mortale est contra præceptum Dei.22ꝯ.q.68.3.c.fin. et q.98.3.b.
228 Aliquid dicitur peccatum mortale dupliciter. sc. secundum speciem suam, et ex causa.22ꝯ.q.154.4.c.prin.
229 Non omne peccatum mortale directè contrariatur præceptis decalogi, sed tantum iniustitiam continens.22ꝯ.q.148.2.1m.

230 Quilibet agens contra debitum iustitiæ, peccat mortaliter.22æ.q.69.1.c.et q.70.4.c.
231 Qui est in peccato mortali, diligit habitualiter aliquid supra Deum. 22æ.q.68.3.c.
232 Omne peccatum mortale contrariatur charitati, non autem spei, vel fidei.12æ.q.71.4.c.et 22æ.q.24.10.c.et 12.c.4m.et q.87.1.c.
233 Omnis actus contra charitatem, est peccatum mortale. 12æ. q.87.3.c.& q.88.2.c.& 22æ.q.13.2.c.& q.35.3.c.
234 Quælibet virtus vt virtus, id est informata charitate, expellitur per quodlibet mortale, non autem inquantum est habitus. 12æ.q.63.2.2m.& q.65.3.c.& q.71.4.o.& q.73.1.2m.
235 Per quodlibet peccatum mortale deperit quicquid virtuti debebatur: & omnia merita mortificantur.22æ.q.132.3.1m.& 3ª.q.89.4.o.
236 *Peccatum mortale quantum ad aliquid est simile ægritudini, & quantum ad aliquid est simile morti, & hoc est inquantum separat à Deo, qui vita est animæ, ægritudini autem inquantum habitudo reuocationis ad vitam & sanitatem, remanet in peccante, licet talis ęgritudo, id est peccatum de se inducat damnationem æternam. 12æ. quæstion. 72.5.c.
237 * Nullum mortale potest remitti sine alio, quia omnia mortalia sunt connexa in auersione, non autem in conuersione. 12æ. qu. 73.1.o.& 3ª. q.86.3.o.
1 Pecunia intelligitur omne illud, cuius pretium ęstimari potest pecunia. 22æ.q.78.2.c.& q.100.2.5.c.& q.117.2m.& q.118.2.2m.
2 Pecunia non potest vendi in mutuo pro pecunia ampliori, quum sit quãtitas pecuniæ mutuatæ, quæ restituenda est.22æ.q.78.2.4m.principio.
1 POEna duplex.s.pęna sensus idest, afflictiua, & pœna damni, id est carentia diuinæ visionis.12æ.q.77.4.c.fi. & 22æ. q.79.4.4m. & 3ª.q.46.6.3m.& q.52.2.1m.
2 Pœna sensus, debetur culpæ ratione inordinatæ conuersionis, sed pœna damni ratione auersionis.12æ.q.87.4.o.& 22æ.q.79.4.4m.
3 Pœna peccati duplex.s.per inflictionem contrarij, & per subtractionem boni conuenientis: prima est à Deo agente: secunda verò, à Deo non agente.22æ.q.10.1.3m.
4 Pœna peccati duplex.s.pœna taxata, & pœna consequens, prima commensuratur culpæ, non autem secunda.22æ.q.164.1.4m.
5 Pœna consequens peccatum duplex, scilicet per se, & per accidens.12æ. quæst.73.8.o.
6 Vnius peccati est tantum vna pœna adæquata, & plures partiales multipliciter.22æ.q.39.4.3m.& q.99.4.4m.
7 Omnis pœna est medicina, sed non semper respectu peccantis. 12æ. q. 87.2.1m.& 3.2m.& 22æ.q.39.2.1m.& 4.3m.& q.66.6.2m.& quæst.86.1.c.& q.108.3.2m.& 4.c.
8 Omnis pœna est corruptio agentis, & omnis culpa est corruptio actionis.1ª.q.48.5.6.o.& 12æ.q.21.1.3m.
9 De ratione pœnæ est, quòd sit contraria voluntati.1ª.q.8.5.c. & q. 64.3.c.& 12æ.q.87.2.6.c.& 22æ.q.18.3.c.
10 De ratione pœnæ sunt tria. s. quod sit contra voluntatem propter culpam & passio ab extrinseco.12æ.q.46.6.2m.
11 Nulla pœna est volita absolutè, sed ex conditione dupliciter. s. qua acquiritur bonum, vt satisfactio & martyrium: & sine qua non, vt mors naturalis & purgatio, sine quibus ad bonum optatum perueniri non potest.12æ.q.87.6.c.
12 Pœna est bona simpliciter, & mala secundũ quid idest huic.22æ.q.19.1.c.
13 Peccatum non est pœna * nisi per accidens, & hoc dupliciter. s.ratione antecedentis: quia deseritur à Deo, & ratione consequentis: quia perditur melius.12æ.q.87.2.o.& 22æ.q.36.2.4m.
14 Puniri non est culpa, sed fieri reum pœna.12æ.q.87.1.2m.
15 Pœna peccato proportionatur secundum acerbitatem in iudicio diuino, & humano.12æ.q.87.3.c.et 4.c.3m.
16 Ratio omnium pœnarum veteris legis exponitur.12æ.quæs.145.2.9m.et 10m.et 11m.et 12m.
17 Pœna non debetur iuste, nisi propter culpam.12æ.q.87.7.o.
18 Omnis pœna vt pœna, infligitur tantum pro culpa propria et præterita: sed vt satisfactio vel vt medicina, infligitur etiam pro culpa aliena.12æ.q.87.7.8.o.et 22æ.q.108.4.o.et 3ª.q.14.1.3m.
19 Nullus punitur pœna animæ, nisi pro culpa propria, quia pœna animæ non est medicina.12æ.q 87.8.o.et 22æ.q.108.4.c.1m.
20 Filius punitur pœna corporali pro culpa parentum, et serui pro dominis, inquantum sunt aliquid eorum, non autem pœna spirituali: nisi culpa aliorum fiat eis propria ratione consensus, vel imitationis, vel consultationis, vel dissimulationis.12æ.q.81.1.1m.et 2. 1m. et q. 87.8.o. et 22æ.q.108.4.1m.et 3m.et q.164.1.4m.et 3ª.q.82.6.3m.
21 Pœna semper præcedit peccatum in natura, sed non semper in persona puniti.12æ.q.87.7.o.
22 Qui est in peccato non habet gustum sanum, sed affectum infestum amore sui inordinato: ideo reuocatur à peccato per pęnas contrarias suæ naturæ et suæ voluntati, et non dulcedine diuinæ bonitatis.22æ.quæ. 108.3.o.
23 In iudicio humano nullus debet puniri pęna personali, nisi pro culpa sua, sed tantum pęna damni, triplici ratione.s.vel ex hocquòd aliquis ineptus redditur sine sua culpa, ad aliquod bonum habendum vel cõsequendum, vel quia bonum in quo damnificatur, non est proprium bonum, sed commune, vel quia bonum vnius dependet ex bono alterius.22ª.q.108.4.2m.
24 Non omnes pęnæ sunt æquales, nec præmia sunt æqualia. 12æ. q. 73.5. c.
25 Maxima pęna est separari à Deo.12æ.q.88.6.c.fi.
26 Grauior pęna imponitur quadrupliciter. s. propter grauius peccatum, consuetudinem, pronitatem, et nocumentum.12æ. q. 105. 2. 9m.et 22æ. quæs.39.2.1m.
27 Lex vetus pęna mortis punit peccata contra Deum, homicidium, irreuerentiam ad parentes, adulterium, incestum, et furtum hominum. Aliarum autem rerum, pęna damni.12æ.q.105.2.10m.et 22æ.q.66.6.2m.
28 Pęnam talionis in percussionis mutilationibus, et falsò testimonio, lex vetus infligit: in aliis verò flagella vel ignominiam. Ibidem.
29 Pęna post remissionem culpæ, imponitur duplici de causa.s. ad soluendum debitum, et remedium: quo ad primum, debet imponi secundum quantitatem culpæ: sed quo ad secundum pro minori culpa, imponitur maior pęna, triplici ratione.s. difficultatis, periculi, et multitudinis.12æ.q.105.2.9m.
30 Christus exauctoritate poterat totam pęnam, vel partem dimittere sicut volebat, non autem alij.22æ.q.83.4.2m.
31 Deus tardat pęnas pro peccatis duplici ratione. s. vt prædestinati conuertantur, et vt iudicia eius appareant iusta.22æ.q.10.11.c.fi.
32 Post hanc vitam nullus habebit pœnam corporalem nec spiritualem, nisi pro culpa sua.22æ.q.108.4.c.
33 Minima pæna purgatorij, est maior quã maxima pęna hic.3ª.q. 46.6.3m.
34 Mortui cum solo peccato originali non puniuntur pœna sensus. 3ª. q. 1.4.2m.
35 Pœna æterna debetur peccato originali non ratione grauitatis, sed ratione subiecti priuati gratia.12æ.q.87.5.2m.
36 Pœna duplex debetur peccato originali, s.carentia diuinæ visionis, inquantum inficit personam: mors, rebellio, & huiusmodi, inquantum inficit naturam.3ª.q.52.5.c.
37 Omnes pœnæ pro peccato primorum parentum, declarantur. 22æ.qu. 164.2.o.
38 Minor pœna debetur peccato originali, quàm veniali.3ª.q.1. 4.a.1.
39 Peccatum veniale sine gratia, i.cum originali vel mortali punitur æternaliter pœna sensus in inferno.12æ.q.87.5.3m.
40 Pœna temporalis debetur peccato veniali, æterna verò mortali. 12æ.q. 72.5.c.& q.87.2.5.o.& q.88.2.4.c.& q.109.7.c.& 3ª.q.86.4.o.
41 Omnis pœna præeligenda est non solũ peccato mortali, sed etiam peccato veniali, tamen nullus tentet se nec alium in speciali de hoc, propter periculum, quia descendere in talib.ad singula, est inducere hominẽ in tentationẽ, & præbere occasionem peccandi, 22æ.q.100.3.4m
42 Remissa per pœnitentiam culpa mortali & pœna æterna, quandoque remanet pœna temporalis.2æ.q.87.6.o.& 3ª.q.86.4.o.
Pœnale est aliquid, in quantum est contra voluntatem.1ª.q.48.5.c.& q.64.3.c.& 12æ.q.87.2.6.c.& 22.q.18.3.c.
1 POEnitentia vt est dolor voluntatis. cum electione recta, est virtus vel actus eius, non autem vt passio.3ª.q.85.1.o.
2 Pœnitentia est virtus specialis, quia habet materiam generalem sub ratione speciali, scilicet omnia peccata, vt emendabilia per actum hominis.3ª.q.85.2.o.
3 Pœnitẽtia est virtus moralis & non theologica, quia obiectum eius est peccatum, non autem Deus, sed est finis eius.3ª.q.85.3.1m.
4 * Pœnitentia est species iustitiæ commutatiuæ, licet contineat aliquid de qualibet virtute.3ª.q.85.3.o.& 4.c.
5 Pœnitentia & vindicatiua, continentur sub iustitia commutatiua. 3ª.q. 85.3.3m.
6 Pœnitentia secundum quod est virtus, importat detestationem peccati, cum proposito abolendi illud secundum conditionem, status peccantis.3ª.q.85.2.1m.& 3.c.
7 Pœnitentia ponit medium, inquantum infert debitam pœnam pro qualibet culpa, secundum acceptationem Dei.3ª.q.85.3.2m.
8 * Pœnitentiam ordine naturæ, simpliciter præcedunt virtutes theologicæ, 3ª.q.6.o.
9 Pœnitentia est dolor de peccato præterito, sed verecundia est timor de turpi futuro.3ª.q.85.1.2m.
10 Pœnitentia est in reo, secundum voluntatem eius, pro offensa Dei, sed iustitia vindicatiua, est in iudice. contra voluntatem rei, & pro offensa in communi.3ª.q.85.3.o.& q.90.2.c.
11 Pęnitentia secundum quod est actus virtutis, requiritur ante baptismũ. quæ sit prior baptismo tempore, vel natura, non autem vt sacramentum.3ª.q.6.o.& q.84.2.2m.& 6.2m.& q.90.4.1m.
12 Pœnitentia est posterior natura & tempore, fide, spe, & timore seruili: sed est prior charitate & cæteris virtutibus.3ª.q.85.6.o.
13 Pœnitentia vtitur temperantia ad finem suum.3ª.q.85.3.4m.
14 Detestatio vel displicentia peccati absolutè, est actus cuiuslibet virtutis: sed vt expiabile per eam, quo ad culpam & reatum, est actus pęnitentiæ virtutis.3ª.q.85.2.1m.& 3.c.
15 Primus actus pęnitentię, s. contritio, se habet vt vltima dispositio ad gratiam consequendam, alij verò actus pęnitentiæ, procedunt iam ex gratia & virtutibus.2ª.q.89.1.2m.& 2.c.
16 Pęnitentia, & gaudium, circa idem.s.de peccatis contrariantur, non autem gaudium de pœnitentia, vel de venia sperata.3ª.q.84.9.2m.
17 Pęnitentia non fuit in Christo actu, nec potentia, sicut nec materia eius scilicet peccatum.3ª.q.84.7.4m.
18 Pęnitentia vt virtus est subiectiuè in voluntate, sed vt passio est in concupiscibili.3ª.q.85.4.o.
19 Pęnitentia est in innocentib.secundum habitum, non autem secundum actum.1ª.q.95.3.c.
20 Pęnitens recurrit ad Deum, sicut seruus, filius & vxor, ad dominum patrem & virum: ad sacerdotẽ autem sicut ad vicarium Dei. 3ª.q.85.3.c.
21 Esau non verè pęnituit, quia non doluit de peccato, sed de damno.3ª.q. 86.1.1m.
22 Habens veram pęnitentiam potest eam deserere: tamen pœnitentia requirit propositum perseuerandi.3ª.q.84.10.o.
23 Vera pęnitentia potest amitti per quodlibet peccatum mortale sequẽs, propter flexibilitatem liberi arbitrij.3ª.q.84.10.c.
24 Pęnitentia debet esse continua secundum habitum, non autem secundum actum, quia non potest.3ª.q.84.9.o.
25 Pœnitentia interior debet durare vsque in finem vitæ, non autem exterior.3ª.q.84.8.o.& 9.1m.
26 Pęnitentia est possibilis in fine vitæ, quandiu durat liberum arbitrium, sed est difficilis & rara.22æ.q.14.3.3m.
27 Exercitia militiæ, negociationis & publicanorum, possunt haberi à pęnitentibus, licet laudabilius euitentur ab eis.22æ.q.188.3.4m.
28 Malitia sæcularis, interdicitur pęnitentibus, sed quę est propter Deum, imponitur eis quandoque.22æ.q.188.3.3m.
29 Pęnitentia quo ad habitum est tantum à Deo, sed dispositiuè est à nobis per timorem seruilem vt plurimum, licet in aliquibus inchoetur ex amore
ex amore.3ª.q.85.5.o.

30 Actus pœnitentiæ est à timore seruili, vt à primo motiuo affectus, à timore filiali verò, vt à principio immediato & proximo.3ª.q.85.5.c.
31 Sex actus per ordinem, concurrunt ad causandum in nobis pœnitentiæ actus.s.operatio Dei conuertentis cor, motus fidei, spei, charitatis, timoris seruilis, & filialis.3ª.q.85.5.o.
32 Christus sacramento pœnitentiæ non est vsus ad se, nec ad alios, quia vt sacramentorum dominus, effectum sacramenti sine sacramentalibus præbebat.3ª.q.84.5.3m.& 7.4m.
33 Pœnitentia figurabatur in veteri lege per diuersos ritus expiationum. 12æ.q.102.5.3m.
34 Pœnitentia in generali est à natura, sed cum aliqua determinatione, est à lege veteri: à noua verò, vt sacramentum nouæ legis.3ª.q.84.7.o.& q.86.6.4m.
35 Pœnitentia est sacramentum.3ª.q.84.1.o.
36 Et fuit institutum à Christo dando claues, sed ostendit efficaciam eius post resurrectionem.3ª.q.84.7o.
37 Et necessarium est solis habentibus peccatum.3ª.q.65.1.c.&2.4m.& 4.c.& q.85.5.o.& 6,c.
38 Sacramentum pœnitentiæ potest & debet iterari.3ª.q.84.10.o.
39 Sacramentum pœnitentiæ non requirit impositionem manus, nec signum crucis.3ª.q.84.4.o.
40 Remissio peccatorum, est res tantum in sacramento pœnitentiæ, actus verò exteriores pœnitentis & absoluentis, sunt sacramentum tantum: sed pœnitentia interior est sacramentum & res sacramenti, & secundum totum simul, est causa tertij, sed secundum & tertium, est causa primi.3ª.q.84.1.3m.
41 Hoc sacramentum non consistit in consecratione materiæ, nec in vsu materiæ consecratæ, sicut alia sacramenta, sed in remotione materię, scilicet peccati.3ª.q.84.3.c.
42 In Sacramento pœnitentiæ & matrimonij, non est materia corporalis, sicut in aliis sacramentis: sed actus, humani sensibiles, sunt ibi loco materiæ.3ª.q.84.1.1m.& 2m.4.3m.7.c.q.85.1.1m. & q.86.4.3m. et 6.c.q. 89.1.2m.& q.90.1.o.& 2.c.
43 Materia vel obiectum pœnitentiæ duplex, scilicet proxima, id est actus pœnitentis: & remota scilicet peccata.3ª.q.84.2.o.& q.90.1.3m.
44 Materia pœnitentiæ adhibetur à Deo interius inspirante: non autem à ministro, sicut in aliis sacramentis, sed tantum complet absoluendo. 3ª.q.84.1.2m.& 3.c.et 4.4m.
45 Pœnitentia est aliquo modo de quolibet genere peccatorum, sed est de peccato mortali propriè & principaliter, de veniali propriè & non principaliter: de originali verò, impropriè.3ª.q.84.2.3m.& 7.3m.
46 Nullus tenetur ad pœnitentiam de peccato veniali, quia sine ea remittitur: licet non in hac vita.3ª.q.87.1.o.& 2.2m.
47 Quæ sunt ex parte pœnitentis.s.verba & facta, sunt materia huius sacramenti, quæ verò sunt ex parte sacerdotis, se habent per modum formæ.3ª.q.84.3.c.1m.& 4.3m.& 7.c.q.86.6.c.& q.89.1.2m.
48 Forma huius sacramenti est hæc: absoluo te: sed alia, scilicet in nomine patris, &c.& omnia alia quæ in absolutione dicuntur, sunt ad bene esse.3ª.q.84.3.o.
49 Sacramentum pœnitentiæ habet partes, non autem virtus nec alia sacramenta.3ª.q.90.1.o.
50 Partes eius materiales sunt tres, scilicet contritio, confessio & satisfactio. Sed partes eius essentiales, & cuiuslibet sacramenti, sunt materia & forma.3ª.b.90.2.o.
51 Hæ partes pœnitentiæ, sunt partes eius essentiales, non autem subiectiuæ, nec potentiales.3ª.q.90.3.o.
52 Contritio, confessio, & satisfactio, sunt actus pœnitentiæ virtutis, & non partes eius.3ª.q.90.1.2m.
53 Ordo virtutis & temporis, est inter partes pœnitentiæ integrales.3ª.q. 90.3.3m.
54 Pœnitentia ante baptismum, pœnitentia peccatorum mortalium, & pœnitentia venialium, sunt partes, id est, species virtutis pœnitentiæ non autem sacramenti pœnitentiæ.3ª.q.90.4.o.
55 Satisfactio dicitur fructus pœnitentiæ, quia est vltima pars eius. 3ª.qu. 90.2.3m.
56 Pœnitentia solennis, non debet iterari triplici ratione, scilicet ne ex iteratione pœnitentia vilescat, & propter significationem: & quia solennizatio est quasi quędam professio perpetuo pœnitentiam conseruandi.3ª.q.84.10.2m.
57 Pœnitens solenniter non debet ordinari quadruplici ratione. s. propter dignitatem ordinum istorum, propter timorem recidiui, propter scandalum vitandum quod posset in populo oriri ex memoria præcedentium peccatorum, et quia non haberet frontem alios corrigendi, cum peccatum eius foret publicum, et ordinans debet priuari potestate hac, nisi in necessitate vel consuetudine, ad ordines minores tantum.3ª.q.89.3.3m.
58 Pœnitentia reuocat omnes defectus, restituendo in pristinam gratiam 3ª.q.89.2.2m.
59 In sacramento pœnitentiæ, gratia infunditur, per quam fit remissio peccatorum.3ª.q.89.1.c.
60 Pœnitentia ex prima sui institutione, respicit præteritum: sed ex consequenti, vt medicina præseruans, respicit futurum: et similiter satisfactio.3ª.q.84.8.1m.
61 Dignitas amissa per peccatum, est triplex.s.filiatio Dei per gratiam, innocentia et dignitas ecclesiastica. Prima restauratur per pœnitentiã, non autem: secunda sed aliquid maius quandoque: nec tertia, quadrupliciter.s.si verè non pœniteat, vel negligenter, vel propter irregularitatem, vel propter scandalum.3ª.q.89.3.o.
62 In pœnitentia non quæritur sola reintegratio æqualitatis iustitiæ, sicut in iustitia vindicatiua, sed magis reconciliatio amicitiæ. 3ª. q. 90.3.c.
63 Pœnitentia expellit effectiuè quodlibet peccatum, formaliter verò, suum oppositum tantum.s.impœnitentiam.3ª.q.85.2.1m.et 3m.
64 Omnis virtus expellit formaliter, id est per actum primum, peccatum sibi oppositum, sed tantum pœnitentia, expellit effectiuè, id est per actum secundum omne peccatum.3ª.q.85.2.3m.
65 Homo in primo instanti suæ pœnitentiæ, consequitur remissionem peccatorum.3ª.q.84.8.1m.
66 Merces pœnitentiæ est plena remissio peccatorum, quo ad culpam et pœnam.3ª.q.84.9.1m.et q.89.1.c.
67 Per pœnitentiam liberamur à peccato, et restituimur in statum pristinum, sed per eam non exhibetur aliquid de nouo, pertinens ad cultum Dei.3ª.q 63.6.c.
68 * Omne peccatum viatoris deleri potest per pœnitentiam, non autem damnatorum.3ª.q.86.1.o.et q.87.1.o.
69 Rimissio culpæ est effectus pœnitentiæ virtutis, sed principaliter pœnitentiæ sacramenti: et principalius gratiæ quàm sacramenti, et principalius charitatis et fidei, quàm pœnitentiæ virtutis.3ª.q.86.6.o.
70 Remissio culpæ est effectus pœnitentiæ, principaliter ex vi clauium in ministris: secundariò ex vi actus ipsius pœnitentis.3ª.quæs. 86.6.c.et quæ.89.1.2m.
71 Peccatum mortale potest remitti sine sacramento pœnitentiæ, non autem sine virtute pœnitentiæ.3ª.q.86.2.o.et q.87.1.c.
72 Peccatum veniale potest remitti sine sacramento pœnitentiæ, non autem sine aliquali actu virtutis pœnitentię, explicito vel implicito, 3ª. q.87.1.o.et 2.2m.et 3m.et 3.c.
73 Pœnitentia tollit totam culpam, sed non semper totum reatum, id est, debitum totius pœnæ, 3ª.q.67.3.3m.et q.69.10.3m.& q.86.4.o.
74 Pœnitentia non tollit omnes reliquias peccati actualis, id est, defectus consecutos, nisi pœnitentia iam perfecta, secundum omnes eius partes.3ª.q.86.4.3m.et 5.o.
75 Sacramentum pœnitentiæ habet efficaciam ad remissionem peccatorum, ex virtute nominis Christi, patientis et resurgentis.3ª.q.84.4.c. et 5.3m.et 7.c.et q.86.1.c.fi.et 6.3m.
76 Remota per pœnitentiam auersione, remanet inordinata conuersio ad bonum creatum.3ª.q.86.4.1m.et 5.c.
77 Omnes virtutes et gratiæ, restaurantur per sacramentum pœnitentiæ, non autem per virtutem pœnitentiæ.22æ.q.152.3.3m.et 3ª.q.89.1.c.
78 Nec restaurantur semper in gradu priori, sed in maiori vel minori, secundum gradum motus pœnitentiæ.3ª.q.89.2.o.et 6.3m.
Pentecostes erat festum pro beneficio datæ legis, significans aduẽtum spiritus sancti, cuius festum succedit ei.12æ.q.102.4.10.& q.103.3.4m.
1 PEr significat aliquam causam operationis, in suo casuali dupliciter. scilicet vt exit ab agente, & vt terminatur ad operatum.1ª.q.36. c.
2 Cum dicitur aliquis per aliquẽ operari, hæc præpositio, per, semper designat in suo causali aliquam causam, vel principium actus.1ª.q.36. 3.c.princip.
3 Per, significat causam mediam, sed aliquando habitudinem formæ, per quam agens operatur.1ª.q.39.8 c.& q.45.6.2m.
4 Hæc propositio, per, solet denotare causam mediam, vel principium de principio.1ª.q.15.6.2m.
5 Per significat authoritatem in recto, & aliquãdo in obliquo.1ª.q.36.3.c.
6 Pater operatur per filium, & nõ èconuerso.1ª.q.36.3.c.4m.& q.45.6.2m.
* Perceptio experimentalem quandam notitiam significat.1ª.q.43.5.2m.
1 PErfectio dicitur dupliciter, scilicet propriè, & trãssumptiuè, sicut dicitur quandoque perfectus latro, non quidem propriè & simpliciter, sed quasi transsumptiuè, & secundum quid.12æ.q. 55.3. 1m.q.92.1.c.11.et 22æ.q.14.4.1.q.45.1.1m.q.47.13.c.q.92.1.1m.& q.116.1.c.3m.
2 Perfectio duplex, s.prima, idest, forma substãtialis: & secunda, id est, forma accidentalis.1ª.q.73.1.c.& 12æ.q.4.2.1m.
3 Perfectio duplex, s.prima, idest substantia rei, & secunda, id est finis, siue operatio, & prima est causa secundæ.1ª.q.73.1.c.
4 Perfectio vniuersi duplex, scilicet secundum statum præsentem, & futuræ nouitatis.1ª.q.73.1.c.
5 Perfectio duplex, scilicet totalitatis & finis: prima conuenit diei sextæ, in primis operibus Dei: sed secunda diei septimæ.1ª, qu.73.c.2m.& 3ª. q.29.2.c.
6 Perfectio dicitur tripliciter, s.simpliciter, secundum naturam, & secundum tempus.12æ.q.98.2.1m.& 22æ.q.161.1.4m.
7 Perfectio triplex, scilicet secundum esse, secundum accidentia, & secundum finem.1ª.q.6.3.c.
8 Perfectio triplex, s. dispositionis, formæ, & finis.3ª.q.27.5.2m.
9 Perfectio triplex, scilicet naturæ.gratiæ & gloriæ.1ª.q.73.1.1m.
10 Gradus perfectionis quintuplex, s.quia supremum in entibus est, quod habet perfectum bonum sine operatione vt Deus: secundum est quod habet perfectum bonum per vnum, vel per paucos motus, vt angelus: tertium est, quod acquirit perfectum bonum per multas operationes vt homo: quartum est, quod non potest acquirere perfectum vllo modo, sed acquirit ad primum per paucos motus, vt bruta perfecta: vel per vnum tantum, vt bruta imperfecta, et infinitum est, quod nihil horum potest acquirere et propter hoc non habet participatum aliquẽ motum vt plantæ.1ª.q.77.2.c.et 12æ.q.3.2.4m.et q.5.7.c.
11 Omnis creatura, secundum quod est perpetua, est de essentiali perfectione vniuersi, de accidentali vero, secundum quod est corruptibilis.1ª. q.23.7.c.
12 Vltima perfectio rei est in consecutione finis.1ª.q.103.1.c.et 12æ.q.55.1.c. et 22ª.q.184.1.c.
13 Prima perfectio, idest, forma rei, se habet ad secundam, idest, ad operationem in duplici ordine, quia terminat et elicit eam.3ª.q.29.2.c.
14 In omnibus naturis ordinatis, duo concurrunt ad perfectionem naturæ inferioris, s.aliquid secundum motum proprium, et aliquid secundum motum naturæ superioris, 22æ.q.2.3.c.
15 Vnumquodque secundum quod est perfectum, est bonum, et in actu, 1ª. q.4.prin.& 1.c.et q.5.1.3.c.et 12æ.q.3.2.c.
16 Primum principium in genere causæ efficientis oportet esse perfectissimum, nam perfectum dicitur, cui nihil deest, secundum modum suæ perfectionis.1ª.q.4.1.c.fi.
17 Vltima perfectio cuiuslibet rei est operatio eius.12æ.q.3.2.c.
18 * Perfectum est prius imperfecto, ordine naturæ et perfectionis, sed è conuerso ordine temporis, et generationis.1ª. q. 85.3. 1m. et 3ª. quæst.1. 5.3m.et 6.c.
19 Semper imperfectum est propter perfectum.1ª.q.105.5.c.

20 Perfe

20 Perfecta bonitas est in iis quæ sunt ad finem, si per se sufficiunt inducere ad finem, imperfecta verò, si tantum aliquid cooperari possunt. 12æ. quæst. 93.1.c.
21 Adueniente perfecto: non manet imperfectum, quando imperfectio est de ratione eius. 12æ.q.67.3.6.c.& 22æ.q.4.4.1^{m}.
22 Vel quando sunt opposita. 1^{a}.q.58.7.3^{m}.& q.62.7.1^{m}.& 12æ.q.67.3.c.& 5.2^{m}.& 6.c.& 3^{a}.q.9.3.5^{m}.
23 Aliquis dicitur perfectus dupliciter, scilicet habendo perfectionem, & statum eius. 22æ.q.184.4.c.
24 Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad seruitutem Dei, cum aliqua solennnitate. 22æ.q.184.4.5.6.c.& 8.5^{m}.
25 In statu perfectionis sunt soli professi solenniter religionem, & episcopi. 12æ.q.184.4.5.6.o.
26 Status episcoporum est perfectior statu religiosorum: quia episcopi sunt perfectiores, hi autem perfecti. 22æ.q.184.5.3^{m}.& 7.8.o.q.185.8.c. q.186.3.5^{m}.& q.188.1.3^{m}.
27 Status religiosorum est perfectior statu curatorum et archidiaconorum. 22æ q.184.8.o.
28 Perfectio hominis est, vt contemptis temporalibus, spiritualibus inhæreat. 12æ.q.99.6.c.fi.
29 Perfectio charitatis triplex, scilicet ex parte diligibilis, diligentis, et per exclusionem repugnantis: prima conuenit soli Deo, secunda beatis: tertia viatoribus. 22æ.q.24.8.o.et q.44.4.2^{m}.3^{m}.et q.184.2.o.
30 Perfectio charitatis ex parte diligentis triplex, scilicet secundum actū, studium et habitum, prima conuenit solis beatis: secunda perfectis viatoribus. tertia omnibus habentibus charitatem, & ad eam omnes tenentur 22æ.q.24.8.o.& q.44.4.2^{m}.& 3^{m}.& q.184.2.o.
31 Ad perfectionem aliquid pertinet tripliciter. s. essentialiter, vt obseruantia præceptorum charitatis: consequenter, vt consilia, & instrumentaliter, vt paurpertas, continentia & huiusmodi. 22æ.q.18.4.3.c.
32 Paupertas voluntaria non est perfectio, sed instrumentum eius. 22æ.q.19.12.1^{m}.& q.184.7.1^{m}.q.186.6.1^{m}.q.186.1.3^{m}.2.c.& 3.c.fi.quæst.188.7.c.1^{m}.& 8.c.
33 Paupertas voluntaria est efficax exercitium perueniendi ad perfectionem charitatis. 22æ.q.186.3.4^{m}.
34 Perfectio vitæ Christianæ simpliciter, attēditur secundum charitatem, sed secundum quid, secundum alias virtutes. 22æ.q.184.1.o.& 2.3.c.q.189.1.1^{m}.& 3^{a}.q.46.3.c.
35 Perfectio vitæ essentialiter consistit in præceptis, sed instrumentaliter in consiliis. 22æ.q.184.1.o.
36 Perfectio vitæ, principaliter & per se consistit in interioribus, præcipuè in charitate, sed secundariò & per accidens, in exterioribus vt in virginitate & paupertate, & hoc tripliciter, scilicet remouendo impedimenta, vel vt effectus charitatis, & vt perfectio pœnitentiæ. 22æ.q.81.7.c.& q.186.7.1^{m}.
37 Quilibet tenetur tendere ad perfectionem ex præcepto, non autem tenetur esse perfectus. 22æ.q.186.2.2^{m}.
38 Habens perfectam charitatem, vel existens in statu perfectionis, non tenetur plus aliis ad operá perfectionis, nisi ex voto, vel cura. 22æ.quæ.110.4.5.
39 Qui non est perfectus in virtutibus moralibus, indignè sumit officium prælationis, vel prædicationis. 3^{a}.q.41.3.1^{m}.
40 Perfecti debent tolerare iniurias proprias, secundum præparationem animi, non autem communes, Dei, proximi, vel status. 22æ.q.108.1.2^{m}.& 4^{m} & q.188.3.1^{m}.
41 Perfecti debent resistere detractoribus suis. 22æ.q.72.3.o.
42 Perfectis licet sua repetere, vel non dare, sicut etiam imperfectis. 22æ.q.43.8.o.
1 PEriculum ex ipso facto nascens, facit illud factum non expedire, nō autem periculum nascens ex defectu nostro. 22æ.q.88.4.2^{m}.
2 Expediens est ascendere equum, quamuis periculum immineat cadendi de equo: alioquin oporteret ab omnibus bonis cessare, quæ etiam per accidens ex aliquo euentu, possunt esse periculosa. 22æ. quæst.88.4.2^{m}.
3 Quascunque res magnas aggredi, videtur periculosum esse, quia in iis deficere, est valde nociuum. 22æ.q.128.3^{m}.
4 Periculis rerum humanarum est obuiandum per res humanas, non autē per hoc, quòd res diuinæ conuertantur in vsum humanum per dispēsationem indebitam. 22æ.q.88 11.1^{m}.
5 Periculum est in mora quandoque. 12æ.q.96.6.c.fi.
6 Si sit subitum periculum non patiens tantam moram, vt ad superiorem recurri possit, ipsa necessitas dispensationem habet annexam, quia necessitas non subditur legi. Ibidem.
1 Periurium habet principaliter nomen & speciem à falsitate: secundariò a defectu iustitiæ: tertiò, à defectu iudicij. 22æ.q.98.1.o.& q.123.3.3^{m}.
2 Periurium omne, semper est peccatum, contrarium religioni. 22æ.quæs. 98.2.o.
3 Periurium semper est peccatum mortale: licet ex loco sit, vel ex lapsu linguæ, si perpendit qui iurat. 22æ.q.70.4.c.& q.98.2.3.o.
4 Iurans verum quod putat esse falsum, vel iurans falsum, quod putat esse verum, est periurus. 22æ.q.98.1.3^{m}.
5 Periurium promissorium, est infame ipso iure, assertorium vero, per sententiam tantum. 22æ.q.98.3.2^{m}.
Permittere lex humana dicitur aliquid, non quasi ea approbans, sed quasi ea dirigere non potens. 12æ.q.93.3.3^{m}.
Permutatio beneficij ecclesiastici, propter commodum spirituale est licita de licentia episcopi, non autem propter commodum temporale, quia est simonia. 22æ.q.100.1.5^{m}.
Perplexus aliquis esse potest ex suppositione, non autem simpliciter. 12æ. q.19.6.3^{m}.& 3^{a}.q.64.6.3^{m}.& q.82.10.2^{m}.
1 Per se quod conuenit alicui, non potest separari ab eo. 2^{a}.q.50.2.c.
2 Formæ conuenit esse per se, non autem materiæ vel composito, sed per formam. 1^{a}.q.50.5.c.& q.75.6.c.& q.60.2.c.
3 * Omne quod inest non per se, reducitur ad aliquid, quod inest per se, 2æ.q.10.1.c.
4 In moralibus intentum dicitur per se, & quod est præter intentionem, dicitur per accidens. 22æ.q.37.1.c.& q.39.1.c.& q.43.3.c.& q.59.2.& q. 64.7.c.& q.10.2.c.
1 Perseuerantia est in ratione bene considerata, stabilis & perpetua permansio, secundum Andronicum. 22æ.q.128.c.
2 * Perseuerantia est virtus specialis, habens speciale obiectum. s. opus laboriosum, vt tristabile diuturnitatis. 22æ.q.137.1.o.& 2.c.1^{m}. & 2^{m}.& q.138.1.c.
3 Perseuerantia vt est virtus, moderatur aliquas passiones. s. timorem fatigationis, aut defectus, propter diuturnitatem non autem perseuerantia, de qua loquitur philosophus. 22æ.q.137.2.2^{m}.
4 Perseuerantia dicitur tripliciter, scilicet habitus mentis quo firmiter statur contra tristitias, habitus de proposito perseuerandi, & continuatio boni, vsque ad finem vitæ. Primo & secundo modo est virtus infusa, non autem tertio modo. 1^{a}.q.95.3.4^{m}.& 12æ.q.109.10.c.22æ.q. 128.5^{m}.q.137.1.o.& 2.2^{m}.& 4.c.
5 Perseuerantia primo & secundo modo fuit in Adam, non autem tertio modo. 1^{a}.q.95.3.4^{m}.& 12æ.q.109.10.3^{m}.& 22æ.q.137.4.2^{m}.
6 Persistere in bono vsque in finem, ex propria intentione finis, est proprium perseuerantiæ, sed conuenit cuilibet virtuti, inquantum est habitus. 22æ.q.137.1.3^{m}.& q.138.2.3^{m}.
7 Perseuerantia est pars potentialis, annexa fortitudini. 22æ.q.128.c.5^{m}.& 6^{m}.& q.137.3.o.
8 Perseuerantia conuenit cum temperantia in materia. scilicet circa delectationes tactus, sed magis conuenit cum fortitudine, & principalius in modo, inquantum firmat contra difficultatem diuturnitatis. 22æ. q.137.2.1^{m}.
9 Perseuerantia non est in appetitu sensitiuo, sed in ratione. 12æ.q.58.3.2^{m}.& 22æ.q.53.5.3^{m}.
1 PErsona dicitur à personando in theatris, cum laruis. 1^{a}.q.29.3.2^{m}.
2 Persona non est nomen intentionis, sed rei. 1^{a}.q.30.4.c.
3 Nomen personæ non est impositum ad significandum indiuiduum, ex parte naturæ, sicut aliquis homo: sed rem subsistentem in rationali natura. 1^{a}.q.30.4.c.
4 Persona significat id quod perfectissimum est in tota natura, s. subsistens in rationali natura, 1^{a}.q.29.2.c.
5 Persona significat substantiam particularem, ad dignitatem pertinentē: ideo est tantum in natura intellectuali, 1^{a}.q.29.3.2^{m}.
6 Persona est rationalis naturę, indiuidua substantia, secundum Boetium, 1^{a}.q.29.1.o.& 3.c.2^{m}.& 4^{m}.
7 * Subsistētia in diffinitione personæ, accipitur in communi, secundum quod diuiditur in substantiam primam & secundam, 1^{a}.q.29.1.2^{m}.
8 Persona est hypostasis distincta proprietate, ad dignitatem pertinente, secundum magistros. 1^{a}.q.29.3.2^{m}.& 4^{m}.
9 Forma significata per nomen personæ, nō est essentia vel natura, sed est personalitas, 1^{a}.q.39.3.4^{m}.
10 Persona est communicabilis multis naturis, non autem multis suppositis. 3.q.3.1.2^{m}.
11 Illud quod non existit per se non est persona, vt accidentia, partes & humanitas Christi. 1^{a}.q.29.1.2^{m}.& 5^{m}.& quæ.75.4.2^{m}.& 3^{a}.q.2.2.3^{m}.& q.16.12.2^{m}.
12 Vnitas personæ requirit vnitatem esse completi, & personalis, quia est de constitutione eius, non autem operatio, 3^{a}.q.19.1.4^{m}.
13 Persona propriè conuenit Deo, & nobilius quàm creaturis, 1^{a}.19.3.o.
14 Persona prædicatur analogicè de Deo & creaturis, 1^{a}.q.29.4.4^{m}.
15 Persona in diuinis, est diuinæ naturæ incommunicabilis existentia, secū dum Ricardum de sancto Victore, 1^{a}.q.29.3.4^{m}.
16 Persona in diuinis significat relationem per modum substantię, 1^{a}.q.28. 4.o.& q.30.1.c.& q.33.2.1^{m}.
17 Persona etiam in diuinis dicitur ad se, & nō ad alterum: & propter modum significandi, 1^{a}.q.29.4.1^{m}.
18 Trinitas, essentia, & quælibet res demonstrabilis, est persona secūdum grammaticos, 1^{a}.q.39.8.fi.
19 In diuinis persona & essentia sunt idem re, & differunt ratione, 1^{a}. q. 3. 3.o.& q.39.1.o.& q.40.1.c.
20 Persona addit supra essentiam Dei secundum intellectum, quia essentia potest intelligi sine persona, non autem ècouerso. 3^{a}.q.3.3.3^{m}.
21 Cognitio personarum diuinarum, est nobis necessaria, ad rectè sentiendum de creatione: sed principalius de salute nostra. 1^{a}.q.32.1.3^{m}.
22 In diuinis essentialia possunt abstrahi à personis, cognitione imperfecta: non autem cognitione beata. 3^{a}.q.3.3.o.
23 In diuinis est pluralitas personarum. 1^{a}.q.30.1.o.
24 Persona in diuinis, prædicatur pluraliter de pluribus personis. 1^{a}.q. 30. 1.o.& q.39.3.4^{m}.
25 Communitas huius nominis, persona, nō est realis, nec intentionis, nec negationis: sed rationis. 1^{a}.q.30.4.o.
29 In diuinis sunt tantum tres personæ. 1^{a}.q.30.2.o.& q.31.1.o.& q.41.6.o.
27 Tres personæ, sunt vnus Deus & Deus est tres personæ, & est trinitas. 1^{a}.q.39.3.6.o.
28 Tres personas dicimus esse vnam essentiam, non autem ex vel de eadem essentia. 1^{a}.q.39.2.o.& q.41.3.3^{m}.
29 Hæc non conceditur, tres personæ, sunt essentiæ, quia forma non designatur nisi per duos genitiuos, vel per vnum genitiuum habentem vim duorum. 1^{a}.q.39.2.c.4^{m}.
30 Hæc est vera, tres personæ sunt vnius essentiæ, & genitiuus construitur in habitudine causæ formalis. 1^{a}.q.39.2.o.
31 Hæc conceditur, essentia est trium personarum, nō autem hæc: Deus est trium personarum, nec tres personæ sunt vnius Dei, 1^{a}.q.39.2.c.
32 Personæ diuinæ sunt plures res, 1^{a}.q.36.1.c.& q.39.3.3^{m}.
1 PErtinax secundum Isidorum, est qui tenet imprudenter suum propositum, quasi omnino tenax. 22æ.q.138.2.c.
2 Pertinax assimilatur incōtinenti & molli, quia nimis appetit aliquā delectationem, & fugit tristitiam. 22æ.q.138.1.2^{m}.
3 Pertinacia opponitur perseuerantiæ secundum excessum, mollicies autem secundum defectum. 22æ.q.138.2.o.
Peruicax est idem quod pertinax, qui in suo proposito ad victoriam perseuerat. 22æ.q.138.2.c.

1 * Pessimum non, oportet quod opponatur optimo. 12æ.quæst.39.4.1^{m}.& q.84.4.1^{m}.
Petra in deserto, fuit aliquid materiale: significās Christum. 12æ.q.102.1.4^{m}.
Petrus negando Christum peccauit mortaliter. 22æ.q.24.12.2^{m}.
Philotimia est virtus in concupiscibili, circa honores absolutè, innominata latine. 12æ.q.60.5.c.& 22æ.q.129.2.c.
1 PIETAS à vulgo sumitur pro actib. misericordiæ, quia Deus testatur, hos actus sibi fieri, & ex hoc Deus dicitur pius. 22æ.q.101.1.2^{m}.
2 Pietas est specialis virtus. 22æ.q.101.3.o.
3 Pietas principaliter est ad parentes, & ad patriam. in quib. includuntur omnes consanguinei ciues, & amici, & patria. 22æ.q.80.1.c.q.101.1.o.& 2.3^{m}.et 3.c.
4 Religio exhibet cultum Deo, pietas autem parentibus et patrię quia eis homo maxime debitor est post Deum. 12æ.q.60.3.c.et 22æ.q.10.1.c.et 3.1^{m}.et 2^{m}.q.102.1.3^{m}.q.106.1.c.et q.222.5.c.
5 Pietas debetur Deo, quia cultus paretum includitur in cultu Dei sicut minus in maiori. 22æ.q.101.1.1^{m}.et 3.2^{m}.q.102.1.1^{m}.et q.103.3.1^{m}.et q.106.1.c.1^{m}.
6 * Opera pietatis non debent prætermitti propter religionem, nisi impediant eam, quia non essent opera pietatis. 22æ.q.10.4.o.
7 Donum pietatis, est habitualis dispositio animæ, qua promptè mobilis est a Spiritu sancto, ad habēdum filialem affectum ad Deum vt ad patrem, 22æ.q.121.1.c.
8 Pietatis donum, colit patrem Deum, sed vt virtus, colit patrem carnalem, 22æ.q.121.1.o.
9 Donum pietatis colit Deum, et consequenter quæ Dei sunt, scilicet sanctos, sacram scripturam, et pauperes, 22æ.q.21.1.3^{m}.
10 Donum quo aliquis propter reuerentiam Dei, operatur bonum ad omnes, perficiens vim appetitiuam, in iis quæ ad alterum sunt, conuenienter pietas nominatur. 12æ.q.68.4.c.fi.et 2^{m}.
11 Donum pietatis est vnus habitus, dirigens in omni communicatione ad alterum, propter vnam mensuram. 2æ.q.68.4.c.fi.
12 Religio est potior virtute pietatis, sed est inferior dono pietatis. 22æ.q. 121.1.2^{m}.
13 Pietas & timor Dei, manifestant fidem & sapientiam. 22æ.q.45.1.1^{m}.
14 Actus doni pietatis in patria, est honor Dei, & honor sanctorum ad inuicem. 22æ.q.121.1.3^{m}.
Pignus facit, spem habendi rem, & tantum valet. 12æ.q.114.3.3^{m}.
1 Pisces carent memoria, secundum Basilium, non autem secundum Augustinum: & communiter sunt animalia imperfectiora terrestribus animalibus. 1^{a}.q.72.1^{m}.
2 Pisces non offerebantur in tēplo, quia sunt magis alieni à cōuersatione hominum, quàm alia animalia, & citò moriuntur quando sunt extrà aquam. 12æ.q.102.3.3^{m}.
3 Vt includantur omnia huiusmodi, quæ habent aliquod speciale inter pisces, subiungit scriptura: creauit Deus cete grandia, 1^{a}.q.70.4^{m}.
1 PYthagoras noluit profiteri se esse sapientem, sed amatorem sapientię 22æ.q.1.6.2.1^{m}.
2 Pythones sunt arreptitij dicti à pytone, idest, Apolline auctore diuinationis, 22æ.q.95.3.c.
3 Samuel (secundum Augustinum) verè apparuit pythonissæ dispensatione Dei, vel diabolus in similitudine eius. 1^{a}.qu.89.8.2^{m}.& 22æ.q.95.4. 2^{m}.q.175.4^{m}.
Placere hominibus propter fauorem humanum, est peccatum, non autem si hoc fit ad gloriam Dei. 22æ.q.115.1.1^{m}.
Plagium est furtum hominis, & punitur in veteri lege, pœna mortis. 12æ.q. 105.2.10^{m}.
Planetæ. Candelabrum habens septem lucernas, in septem calamis, in australi parte templi, significat septem planetas, illuminantes totū mundum, quorum cursus est nobis ex australi parte. 12æ.q.102.4.6^{m}.col.2.
1 Plantæ. Productio plantarum tertia die, pertinet ad opus distinctionis, non autem ad opus ornatus, 1^{a}.q.69.2.1^{m}.
2 Plantæ, secundum Augustinum, productæ sunt die tertia, causaliter tantum: secundū alios autem, productæ sunt in actu, 1^{a}.q.69.2.o.q.70.1.c. fi.q.71.c.fi.q.72.c.1^{m}.q.74.2.c.& q.102.5.
3 Plantæ habent simul potentiam generationis, actiuam & passiuam, sed absolute, dicuntur mares vel fœminæ, à prędominio. 1^{a}.q.92.1.c.& 3^{a}. q.32.4.c.
1 Plato solus amore veritatis contemplandæ, abstinuit ab omni delectatione venerea, pro quo sacrificauit, non quasi reputans hoc peccatū, sed cedens errori ciuium. 22æ.q.152.2.3^{m}.
2 Plato vidit librum Genesis, & expoluit aliquid eius, 1^{a}.q.66.1.5^{m}. & qu. 74.3.4^{m}.
3 Plato posuit ideam separatam entis, & vnius, & boni, summum Deum. 1^{a}.q.6.4.c.
Pluralitas materialis à nullo agente est intenta vt finis: quia tendit in infinitum quod repugnat fini. 1^{a}.q.47.3.2^{m}.& fi.& q.50.4.4^{m}.
Pluuiales aquæ causantur ex vaporibus aqueis, & parum ex vaporibus mistorum: qui ex vi naturæ resoluūtur in veras aquas, ideo in eis potest esse baptismus, 3^{a}.q.66.4.5^{m}.
Poetica vtitur metaphoris propter defectum rei, de qua est: theologia verò propter excessum, 1^{a}.q.1.9.1^{m}.& 12æ.q.101.2.2^{m}.
1 POllutio nocturna magis iudicatur, quo ad rationem meriti vel demeriti, secundum principium, quod est in dormiendo, quam secūdū terminum, qui est in vigilando, nec reputatur qui euigilasse, quousque perfectè vsum liberi arbitrij recuperauerit. 1^{a}.q.94.4^{m}.
2 Non omnis emissio humoris carnalis est propriè pollucio, sc. quando in vigilia ex infirmitate vel absque vlla commotione carnis, & absque cogitatione immunda, & sine delectatione, & quasi insensibiliter, humor carnalis egreditur. 22æ.q.151.1.4^{m}.
De pomis collium æternorum. 1^{a}.q.10.3.c.
Populus est multitudo hominum, iuris consensu, & vtilitate communicās, sociata. 1^{a}.q.31.1.2.& 12æ.q.105.2.c.
Porphyrio habet vnum, pedem latum ad natandum, & alium fissum ad ambulandum, solo morsu bibit, omnem cibum aqua tingens: ideo significat inobedientes. 12æ.q.102.6.1^{m}.fi.
Positio duplex, s. prædicamentum, idest ordo partium in loco, & differentia quantitatis, 22æ.q.49.1.3^{m}.
1 Non intelligitur aliquis posse facere, quod non licitè facere potest. 22æ. q.187.3.c.
2 Hoc verbum potest, habet vim appliatiuam. 1^{a}.q.25.5.2^{m}.
3 Illud possumus, quod de iure possumus. vnde dicitur illud esse non posse, quod conuenienter esse non potest, ideo exponitur, non potest, idest, non debet. 3^{a}.q.74.7.1^{m}.
4 Dicitur ille aliqd non posse, qui nō potest illud de facili. 3^{a}.q 86.1.2^{m}.fi.
1 Possessio rerum exteriorum, quo ad vsum, est homini naturalis non autē quo ad naturam earum. 22æ.q.66.1.o.
2 Possidere aliquid quasi proprium, est licitum & necessarium triplici ratione, s. solicitudinis, ordinis & pacis. 22æ.q.66.2.o.
3 Communitas possessionum dicitur esse de iure naturali, quia diuisio earum est secundum ius humanum tantum. 12æ.q.94.5.3^{m}.& 22æ.q.66.2. 1^{m}.& 7.c.
4 Possessiones Iudæorum non poterant vendi, ne sortes confunderentur ræter domos vrbanas, quia non erant sortæ diuisæ. 12æ.q.105.2.c.3^{m}.
5 Optimum est, quod possessiones sunt distinctæ, sed vsus partim sit communis, & partim per voluntatem possessorum communicetur, sicut statutum est in lege veteri. 22æ.q.105.2.c.& 22æ.q.66.2.c.
6 Propter irregularitatem possessionum, plures ciuitates destruuntur, vt philosophus dicit, ad quod lex vetus triplex apposuit remedium, sc. vel vt secundum numerum hominum, possessiones æqualiter diuiderentur, vel vt possessiones non in perpetuum alienentur, sed certo tē re ad suos possessores reuertantur, vt non confundantur sortes possessionum, vel vt ad huiusmodi confusionem tollendam proximi succedant morientibus. 12æ.q.105.2.c.3^{m}.
1 Possibile sumitur dupliciter, s. vt diuiditur contra necesse, & vt commune ad necesse & ad contingens. 1^{a}.q.41.4.2^{m}.
2 Possibile vel impossibile duplex, s. simpliciter & absolutè, & ex suppositione, 3^{a}.q.46.2.c.
3 Possibile vel impossibile absolutè dicitur per conuenientiam vel repugnantiam terminorum, non autem possibile secundum aliquam potētiam. 1^{a}.q.25.3.c.4^{m}.& q.46.1.1^{m}.
4 Possibile & impossibile dicuntur tripliciter, s. secundum potentiam actiuam vel passiuam: * in eo quod aliquid facere posse dicitur, vel fieri, alio modo non secundum aliquam potentiam, sed secundum seipsum, sicut per repugnantiam terminorum vel conuenientiam possibile, vel impossibile aliquid dicitur esse: tertio dicitur secundum potētiam mathematicam, vt in geometricis. 1^{a}.q.25.3.c 4^{m} & q.46.1.1^{m}.
5 Possibile vel imposibile secundum potentiam, iudicatur secundum causas inferiores tantum. 1^{a}.q.25.3.4^{m}.
6 Possibile contentum sub necessario, conuenit Deo, non autem oppositum ei, quia sequitur potentiam passiuam. 1^{a}.q.41.4.2^{m}.
Posterius. & Aliquem effectum contingit esse posterius suo principio dupliciter, scilicet ex parte agentis, & ex parte actionis. 1^{a}.q.42.2.c.
Postprædicamentum est, quod consequitur diuersa genera. 12æ.q.49.1.c.
1 POTENTIA significat id quod est principium, non autem relationē eius. 1^{a}.q.41.5.1^{m}.
2 * Potentia creaturæ duplex, scilicet ad esse & ad agere. Prima se tenet ex parte materiæ: secunda verò, ex parte formæ. 12æ.q.55.2.c.
3 Potentia duplex, s. potentia absoluta, & potentia ordinata. 1^{a}.q.9.2.c,& q.25.5.1^{m}.
4 Potentia creaturæ duplex, s. naturalis & obedientialis. 1.q.115.2.4^{m}.& 3^{a}.q.1.3.3^{m}.& q.11.1.c.
5 Potentiæ naturales nō habent habitum nec aliquid superadditum, quia operantur circa aliqua determinata. 12æ.q.49.4.2^{m}.
6 Potentia duplex, s. imperans & exequens. 1^{a}.q.115.2.4^{m}.
7 Potentia duplex, s. rationalis, & irrationalis. Dico autem potentiam rationalem siue humanam ipsam rationem, vel quæ rationi obediat. 12æ q.8.1.2^{m}.
8 Potentiæ rationales sunt ad opposisa respectu eorum tantum, quæ sunt sub conuenienti obiecto earum. 12æ.q.8.1.2^{m}.
9 Potentiæ rationales sunt ad opposita, respectu earum tantum, ad quæ non naturaliter inclinantur, s. non respectu finis. 1^{a}.q.62.8.2^{m}.
10 * Oppositorum eadem est potentia. 12æ.q.8.1.1^{m}.
11 Non est possibile quod eadem potentia sit actiua & passiua. 1^{a}.q.79.10.c.
12 Potentia immaterialis quanto plus recipit de bonitate, tanto fit capacior in infinitum, non autem potentia materialis. 22æ.q.24.7.c.
13 Potentia actiua cuiuslibet rei sequitur formam eius, quæ est principium agendi, naturam eius. 3^{a}.q.13.1.c.
14 Quęlibet potentia actiua, quantumcunque imperfecta, potest in aliquā operationem. 22æ.q.129.2.c.
15 Potentiæ actiuæ artes, & habitus, qui sunt circa finem, imperant iis qui sunt circa ea quæ sunt ad finem. 1^{a}.q.82.4.c.& 12æ.q.9.1.c.& 22æ.quæ.81. 1.1^{m}.& 5.1^{m}.
16 In omnibus potentiis actiuis ordinatis, illa potentia quæ respicit finem vniuersalem, mouet potentias, quæ respiciunt fines particulares. 1^{a}, q.82.4.c.& 12æ.q.9.1.c.q.65.3.1^{m}.& q.114.4.1^{m}.
17 Quanto potentia est altior vel superior, tanto ad plura se extendit. 1. q. 65.3.c.
18 In potentiis ordinatis, quicquid potest potentia inferior, potest & superior, nisi sit ad defectum. 1^{a}.q.57.2.c.& q.86.1.4^{m}.& q.110.2.2^{m}.& 12æ, q.74.7.c.fi.
19 In omnibus potentiis & habitibus ordinatis, vltima perfectio reseruatur supremæ in genere illo. 12æ.q.5.6.1^{m}.q.15.4.c.1^{m}.q.57.6.c.q. 74.7. c.q.98.3.c.et 22æ.q.47.11.3^{m}.& 3^{a}.q.72.11.c.
20 * Ad ea quæ sunt diuersa genere, ex æquo se habentia, ordinantur diuersæ Potentiæ animæ non autem aliter. 12æ.q.8.2.2^{m}.
1 POTESTAS excellentiæ humanitatis Christi in sacramentis, consistit in quatuor principaliter, s. in hoc quod meritum & virtus passionis eius operatur in sacramentis, & in eius nomine, sacramenta sanctificantur, & ex eius institutione, sacramenta virtutem obtinent, & ipse effectum sacramentorum sine exteriori sacramento potuit conferre. 3^{a}.q.64.3.4.c.q.84.5.3^{m}.& 7.4^{m}.

18 Voluntas Dei est causa efficiēs, et finis prędestinationis, ex parte totius effectus eius. 1ª.q.23.5.o.
19 Error multiplex circa effectus prædestinationis. 1ª.q.23.5.8.c.
20 Prædestinatio est æterna. 3ª.q.24.3.2.c.& 3.o.& 4.c.1ᵐ.
21 Præscientia, prouidentia, prædestinatio, & huiusmodi, non imponunt necessitatem omnibus rebus: nec auferunt contingentiam ab eis. 1ª. q.22.4.o.q.23.1.1ᵐ.& 3.3ᵐ.& 6.c.& 22ᵍ.q.171.6.1ᵐ.
22 Prædestinati non sunt certi communiter de sua prædestinatione. 1ª.qu. 23.1.4ᵐ.
23 Licet aliquibus ex speciali priuilegio, sua prædestinatiò reueletur, non tamen conuenit vt reueletur omnibus: qui sic illi qui non sunt prædestinati desperarent & securitas in prædestinatis negligentiam pareret. 1ª.q.23.1.4ᵐ.
24 Reuelat Deus hoc aliquando aliquibus ex speciali priuilegio: vt securitatis gaudium etiam in hac vita in eis incipiat, & confidentius & fortius magnifica opera prosequātur, & mala præsentis vitæ sustineant, 12ᵍ.q.117.5.c.
25 Numerus prędestinatorum est certus, & determinatus formaliter, & materialiter Deo. non autem nobis. 1ª.q.23.7.o.
26 Prædestinatio cōuenit Christo, & personæ Christi inquantum subsistit in natura humana, nō autem vt subsistit in natura diuina: nec secūdum se, nec conuenit naturæ humanæ, nec naturæ diuinæ. 3ª.q.24.1.o.
27 Prędestinatio Christi, est causa efficiens, formalis, exemplaris, & finalis prædestinationis nostræ, ratione effectus, non autem ratione operationis Dei, 3ª.q.24.3.4.o.
28 Christus prædestinatus est esse filius Dei, nō autem propriè factus: est filius Dei, 3ª.q.24.1.2ᵐ.
29 Christus secundum quod homo prædestinatus est esse filius Dei, quia prædestinatio quo ad præcessionem, & effectum, idest gratiam, conuenit Christo, ratione humanæ naturæ tantum. 3ª.q.24.2.o.
30 Christus secundum quod filius Dei, prędestinatus est esse homo, tamen magis propriè dicitur econuerso, 3ª.q.24.2.3ᵐ.
31 Homo prædestinatus est esse filius Dei, & econuerso. 3ª.q.24.2.3ᵐ.
Prędicamentum quodlibet accidentium dicit imperfectionem, secundum propriam rationem generis, præter relationem: ideo in diuinis, sunt tantum duo modi prædicandi, scilicet substantiæ, & relationis. 1ª.qu. 28.1.c.& 2.o.
1 Prædicare idest euangelinm recitare in ecclesia, quod est linguis loqui, pertinet ad diaconum: ad sacerdotes autem pertinet exponere, & exhortari, quod est prophetare. 3ª.q.67.1.1ᵐ.
2 Prædicare, est principalissimus, & proprius actus episcopi, & dignior quam baptizare. 3ª.q.67.1.1ᵐ.& 2.1ᵐ.& q.71.4.3ᵐ.
3 Periculum de prædicatione omissa non imminet nisi eis quibus commissum est officium prædicandi. 22ᵍ.q.10.12.5ᵐ.
4 Prædicans potest viuere de eleemosynis sponte oblatis, non autem de datis coactè, nisi sit prælatus, 22ᵍ.q.188.4.4ᵐ.
5 Christus non debuit prætermittere prædicationem propter scandalum Iudæorum, 3ª.q.42.2.o.
6 Christus & Apostoli à ptincipio prędicauerunt Iudæis tantum, quadruplici ratione, s. vt ostenderet per suum aduentum impleri promissiones antiquitus factas Iudæis, non autem gentilibus, vt eius aduentus ostenderetur esse à Deo: vt Iudæis auferret, calumniandi materiam, & quia per crucis victoriam meruit potestatem & dominium super gentes. 3ª.q.42.1.o.
7 Christus prædicauit annis tribus, & quasi mēsibus tribus, & vixit annis triginta tribus, & mensibus tribus. 3ª.q.39.3.o.& q.43.3.c.
1 Prædicari. Quicquid prædicatur de aliquo, sicut vniuersale de particulari, potest supponere pro eo, non autem in aliis. 1ª.q.39.5.4ᵐ.
2 Homo prædicatur per se de Socrare, quia si Socrates diffiniretur, poneretur homo in eius diffinitione. 1ª.76.1.c.col.1.
3 Totum vniuersale, adest cuilibet parti eius, & secundum esse & secundū perfectionem, & propriè prædicatur de parte sua, non autem totum integrale: totum autem potentiale, aliquo modo. 1ª.q.77.1.1ᵐ.
4 Pars subiectiuè, est de qua prædicatur essentialiter totum, secundum vnam rationem vel secundum prius & posterius: & est in minus. 22ᵍ. q.126.2.c.
5 Totum integrale, prædicatur aliquo modo de omuibus partibus suis simul sumptis, licet impropriè: sed nullo modo de singulis simpliciter & propriè. 1ª.q.77.1.1ᵐ.
6 Nulla pars integralis prædicatur de suo toto. 1ª.q.77.1.1ᵐ.
7 Nullum per accidens, prædicatur vniuersaliter, sed tantum quæ per se prædicantur. 1ª.q.51.1.c.
8 Inferius non prædicatur de superiori, nisi per accidens. 1ª.q.39.6.2.2.
9 Subiectum non restringitur per prędicatum ratione significationis: sed tantum ratione temporis consignificati. 1ª.q.39.4.2.2.
10 Terminus in subiecto positus, tenetur materialiter, i. pro supposito: sed in prædicato tenetur formaliter idest pro natura. 1ª.q.13.12.c. qu.31.3. 2ᵐ.et 3ª.q.16.7.4ᵐ.et 9.c.3ᵐ.et 10.c.2ᵐ.et q.17.1.3ᵐ.
11 In diuinis persona prædicatur de essentia, et econuerso. 1ª.q.39.6.o.
12 Relatio secundum propriam rationem, idest, secundum quod refertur ad aliud prædicatur in diuinis: non autem secundum rationem communem, s. secundum quod inhæret subiecto. 1.q.28.1ᵐ.
13 Hæc prædicatio, Deus est pater et econuerso, est per se, et nullo modo per accidens. Nec sicut superioris, de inferiori, nec ecenuerso sed per identitatem. 1ª.q.39.6.2ᵐ.
1 Prædicator nullus debet fieri, nisi prius purgatus, et virtute perfectus, 3ª. q.41.3.1ᵐ.
2 Prædicator debet esse absolutus à cura rerum secularium, 3ª.q.40.6.ca.
3 Prædicator non debet semper esse in publico, sicut nec Christus, 3ª. qu. 40.1.3.
4 Sumptus debentur prædicatoribus, à mittentibus eos, 22ᵍ.qu.187. 4. 2ᵐ. & 5.5ᵐ.
5 Prædicatorum ordo habet cautissimam & securissimam formam profitendi. 22ᵍ.q.18.9.1ᵐ.
1 Prælatio quælibet est à Deo non autem abusus eius, nec eius vsurpatio. 1ª.q.96.2.3ᵐ.
2 Licet appetere opus, & perfectionem episcopatus & prælationis, non aut ipsam ratione gradus, vel honoris vel diuitiarum. 22ᵍ.q.185.1. 2.o.
3 Triplex ratio recusationis respectu officij prælationis quantum est de se, s. impedimētum deuotæ contemplationis, dulcis affectionis, & spiritualis exultationis. 22ᵍ.q.187.1.3ᵐ.& 2.1ᵐ.& 3ᵐ.
4 Non licet iurare, nec vouere, quod prælationem non sumat nec totaliter resistere, 22ᵍ.q.185.1.3ᵐ.& 2.o.
5 Prælatus existens in peccato mortali, etiam occulto, corripiendo, vel quicquid aliud officij sui faciendo, peccat mortaliter: nō autem hoc agens vt frater. 22ᵍ.q.4.33.5.o.
6 Ex hoc ipso quod prælati dissimulant, videtur annuere. 22ᵍ.q.147.4.c.fi.
7 Prædicare: ex officio conuenit prælatis, religiosis autem ex commissione. 22ᵍ.q.187.4.2ᵐ.
8 Prælatus potest dupliciter considerari, s. aut secundū quod iudicio præsidet. Et sic dicere peccatum fratris prælato. & dicere ecclesiæ, aut secundum quod est extra iudicium existens. Et sic dicere prælato, non est dicere ecclesię, sed personæ quæ potest prodesse, & non obesse, quia nullus potest magis prodesse, quam prælatus. 22ᵍ.q.33.8.4ᵐ.
9 Tunc prælatus inordinatè videtur tangi, quando irreuerenter obiurgatur, vel etiam quando ei detrahitur, & hoc significatur per contactū montis & archæ damnatum à Deo. 22ᵍ.q.33.4.1ᵐ.
1 Præmium essentiale beatitudinis cōsistit in actu intellectus: sed delectatio eius in voluntate. 1ª.q.26.2.o.& 3.c.& 12ᵍ.q.3.4.o.
2 Violenter corrupta habebit duplex præmium, vt dicit beata Lucia, s. virginitatis et patientię. 22ᵍ.q.124.4.2ᵐ.
3 In retributione præmiorum, inęqualia debentur inęqualibus meritis: non autem in constitutione rerum. 1ª.q.42.2.3ᵐ.et q.65.2.3ᵐ.et 12ᵍ.q. 114.3.o.
Præpositiuus dicens affirmatiuam & negatiuam, simul esse falsas, improbatur. 1ª.q.39.4.5ᵐ.
1 Præsentia & illud propriè dicitur præsens, cuius essentia præsentatur sensui, vel intellectui. 1ª.q.8.3.c.2ᵐ.
2 Præsentiane cessitatem quandam habent: quia necesse est Socratem sedere, dum sedet. 22ᵍ.q.49.6.c.
* Præseruatus ab aliquo, dicitur purgatus: vel liberatus. 3ª.q.32.4.1ᵐ.& q.52.2.2ᵐ.
5 Præstigium est diuinatio per dæmones, ingerentes se visui, vel auditui hominum: quia præstringit oculos. 22ᵍ.q.95.3.c.prin.& q.178.1.2ᵐ.
2 Formæ apparentes in præstigiis, sunt tantum in sensu communi ab imaginatiua, vel per res naturales impressæ. 1ª.qu.114.4.2ᵐ.& 22ᵍ.quæst. 178.1.1ᵐ.
1 Præsumptio aliquando sumiturin bono, quasi præ aliis sumptio: & aliquando in malo. 22ᵍ.q.21.1.1ᵐ.& q.70.3.2ᵐ.
2 Præsumptio in malo, dicit immoderantiam spei dupliciter, s. supra vires proprias, vel contra iustitiam Dei. Prima opponitur magnanimitati: secunda verò est species blasphemiæ, in spiritum sanctum. Ideo grauior est quàm prima. 22ᵍ.q.21.1.4.o.& q.130.2.o.& q.133.1.c.
3 Præsumptio prima oritur ex inani gloria, secunda verò ex superbia. 22ᵍ. q.21.4.o.
4 Præsumptio secunda oritur ex nimio amore sui. 22ᵍ.q.21.1.2ᵐ.& 3ᵐ.
5 Præsumptio secunda, habet conuersionem ad bonum commutabile: & auersionem à Deo, attibuendo diuinæ virtuti quod ei non conuenit, 22ᵍ.q.21.1.3ᵐ.
6 Præsumptio prima opponitur magnanimitati, secundum excessum licet apparenter secundam defectum, inquantum est aliquādo de minimis quæ magna videntur. 22ᵍ.q.130.prin.& 2.o.q.133.1.c.
7 Præsumptio secunda opponiur charitati, vel potius dono timoris. 22ᵍ. q.130.2.1ᵐ.
8 Præsumptio magis opponitur spei quàm timori, quia spei contrariatur ratione propriæ differentiæ: timori verò ratione generis, & contrarietas ad timorem est apparentior. 22ᵍ.q.21.3.o.
9 Præsumptio est contra ordinem naturalem, ideo semper est peccatum. 22ᵍ.q.130.1.o.
10 Pręsumptio secunda est minus peccatum, quàm desperatio. 22ᵍ.q.21.2.c.
11 Præsumptuosus peccat, non æstimando nimis misericordiam Dei: sed contemnendo iustitiam eius. 22ᵍ.q.21.2.c.2ᵐ.& q.130.2.1ᵐ.q.163.4.3ᵐ.
12 Peccare cum proposito perseuerandi in peccato, sub spe veniæ, dicitur præsumptio. Non autem si sit cum proposito pœnitendi, sed alleuiatur. 22ᵍ.q.21.2.3ᵐ.
13 Aggredi opus vltra vires ex confidentia ad vires humanas, est præsumptio. Non autem si fiat in spe diuini auxilij. 22ᵍ.q.21.2.1ᵐ.
14 De quolibet debet præsumi bonum: nisi appareat contrarium, nec sit in periculum alterius. 22ᵍ.q.70.3.2ᵐ.
Omne præteritum est necessarium. 22ᵍ.q.49.6.c.
1* Præuaricator est, * qui malitiosè impediēs punitionem peccati, aduersam partem adiuuat, prodita causa sui. 22ᵍ.q.68.3.c.fi.
2 Differētia præuaricationis à calumnia & tergiuersatione. 22ᵍ.q.68.3.o.
5 Non omnis abscondens vera crimina, præuaricatur, sed tantum qui fraudulenter abscondit ea, de quibus accusationem proponit, colludens cum reo, proprias probationes dissimulando, & falsas excusationes admittendo. 22ᵍ.q.68.3.2ᵐ.
1 Primitiæ erant de præcepto ceremoniali, quo ad determinationem, in communi vetò de iure naturali, nunc autem de præcepto ecclesiæ, secundum consuetudinem patriæ. 22ᵍ.q.86.4,o.
2 Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione este esse voluntarium, & secundum Hieronymum, aliqui dabāt quadragesimam partem alij sexagesimam, sed nunc statur consuetudini patriæ. 22.q86.4.3ᵐ.
3 Primitiæ pertinent ad quoddam genus oblationum, in vsum sacerdotū, in recognitionem beneficij Dei, s. c. fructuum terræ, & debet esse aliquid præcipuum de fructibus terræ. 22ᵍ.q.86.4.c.
4 Primitię sunt signa præteriti beneficij Dei, s. terræ promissæ Israel, et totius terræ, toti humano generi, et fructui: sed ceremonialia, propriè erant signa futuri. 22ᵍ.q.86.4.1ᵐ.et 2ᵐ.
1 Primogenitus dicitur primo natus, licet nullus post eum sit. Ideo Christus est primogenitus Mariæ. 3ª.q.28.3.4ᵐ.

Omnes primogeniti erant sacerdotes in veteri testamento, et habebant duplicem portionem in hæreditate paterna. 12ᵍ.q.103.1.3ᵐ: et 22ᵍ.qu. 87.1.3ᵐ.
1 Primum dicitur dupliciter. s. primum simpliciter, et primum in genere, 12ᵍ.q.6.1.1ᵐ.
2 Primum in per se ordinatis, oportet esse maximum, non autem primum per accidens, 12ᵍ.q.153.3.3ᵐ.
1 Ad bonum principem requiritur quod sit virtuosus simpliciter: non autem ad bonum ciuem. 12ᵍ.q.92.1.3ᵐ.
2 Ad bonum virum pertinet, posse principari, et bene subiici. Ideo in virtute boni viri includitur virtus principis. Sed virtus principis differt specie à virtute subditi, sicut virtus viri & mulieris. 22ᵍ. quæst. 47. 11. 3ᵐ.& 2ᵐ.
3 Princeps auferens per vim aliena, rapinam committit, & tenetur restituere: nisi sit secundum iustitiam, pugnando vel puniendo. 22ᵍ.qu.66. 8.c.& 3ᵐ.
4 Ad bene commorandum in aliqua communitate, requiruntur duo, s. habere se bene ad principem, idest, cum fidelitate, reuerentia, & famulatu: ad socios autem reddendo cuilibet debita, & nulli nocendo. 12ᵍ. q.100.5.c.
5 Sanctis licet commemorari in curiis principum, ad promouendum bonos, & ad impediendum malos: non autem propter voluptates. 22ᵍ. 187.2.3ᵐ.
6 Deus reseruauit sibi institutionem summi principis, & regis Iudæorum, quia habebat specialem curam eorum. 12ᵍ.q.105.1.1ᵐ.
7 Deus non dedit Iudæis principes, & reges à principio, sed tantum modum eligendi, s. secundum iudicium Dei, & de gente sua: & modum se habendi, 12ᵍ.q.105.1.2ᵐ.
8 Diuisio regni Israel, & multitudo regum, magis conuenit eis in pœnam pro dissentionibus multis contra regnum Dauid iustum, quam ad eorum profectum. 12ᵍ.q.105.1.3ᵐ.
9 Principibus Iudæorum, non sunt deputati cibi sicut sacerdotibus, ne superbirent, nec ambirent. 12ᵍ.q.105.1.4ᵐ.
1 Bonus principatus triplex, s. regalis, aristocratia, & democratia. Et triplex principatus malus, s. tyrannis oligarchia, & democratia. 12ᵍ. qu. 95.4.c.q.105.1.c.& 22ᵍ.q.61.2.c.
2 Principatus regalis est optimus. 1ª.q.103.c.& 12ᵍ.q.105.1.2ᵐ.& 22ᵍ.quę. 50.1.2ᵐ.
3 Principatus regalis, est propter bonum populi, tyrānicus autem est propter bonum tyranni. 1ª.q.98.1.2ᵐ.q.96.4.c.& 22ᵍ.q.42.2.3ᵐ.
4 Optimus principatus est in quo omnes habent aliquam partem. Et cōponitur ex regno, * inquantum vnus præest: & aristocratia, inquantū multi principantur secundum virtutem & democratia, i. principatus populi, in quo populus sibi eligit principem. 12ᵍ.q.95.4.c.& q.105.1.o.
5 Principatus dicuntur in angelis, quia principantur omnibus cælestibus principibus, diuinas iussiones explentibus. Sed archangeli dicuntur qui principantur soli ordini angelorum. 1ª.q.108.5.4ᵐ.
1 Principium quo ad relationem, est simul naturaliter cū principiato: sed id quod est principium, est naturaliter prius eo. 1ª.q.42.3.2ᵐ.
2 Principium est prius tempore principiato dupliciter, s. ex parte actionis successiuè, vel agentis imperfecti, vel eligentis tempus. 1ª.q.42.2.c.
3 Apud Græcos filius & spiritus sanctus, dicuntur principiati, non autem apud Latinos. 1ª.q.33.1.2ᵐ.
1 Principium sumitur a prioritate, sed non significat eam, 1ª.q.33.1.3ᵐ.
2 Principium est id à quo aliquid procedit, quocunque modo, & econuerso, 1ª.q.33.1.c.
3* Principium est communis causa, & causa elemento. 1ª.q.33.1.1ᵐ.
4 Non omne principium, est primum principium. 12ᵍ.q.6.1.1ᵐ.& q.41.1ᵐ.
5 Græci indifferenter vtuntur nomine causæ, sicut nomine principij in diuinis, non autem Latini. 1ª.q.33.1.1ᵐ.
6 In diuinis vna persona est principium alterius, non autem causa. 1ª.q.33. 1.o.& q.36.4o.
7 Principium in diuinis & in creaturis, dupliciter cognoscitur, s. vt primū & vt principium. 1ª.q.33.4.c.
8 Non omne principium cognoscendi, est principiū essendi. 1ª.q.85.3.4ᵐ.
9 Primum principium in speculatiuis est. Non contingit idem simul esse & non esse. In practicis autem est Bonum est prosequendum: malum verò est fugiendum. 12ᵍ.q.94.2.c.& 22ᵍ.q.1.7.c.
10 Principia speculatiua, cognoscuntur per alium habitū naturalem, quā conclusiones: quia principia per intellectum, conclusiones verò per scientiam. 22ᵍ.q.47.6.c.& q.49.2.1ᵐ.
11* Sicut in ratione speculatiua, sunt quædam vt principia, quorum est intellectus, & conclusiones, quarum est scientia, ita in ratione practica, vt principia naturaliter nota sunt fines virtutum moralium: quia finis se habet in operabilibus, sicut principium, in speculatiuis: & quædam sunt in ratione practica, vt conclusiones eorum quæ sunt ad finem. 22ᵍ.q.47.6.c.
12 Nihil refert vtrum ille qui docet proponendo vel interrogando, procedat de principiis communibus ad conclusiones. Vtrobique enim animus audientis certificatur de posterioribus per priora. 1ª.q. 84.3.3ᵐ. & q.117.1.o.
Prioritas nullo modo est in diuinis. 1ª.q.36.3.3ᵐ.& q.42.3.o.
1 Priuatio secunda suscipit magis & minus: quia ponit aliquid, quod est de ratione eius: non autem prima. 12ᵍ.q.73.1.o.& q.82.4.c.
2 Priuatio suscipit magis & minus secundum suas causas, non autem secundum se. 3ª.q.11.4.1ᵐ.q.49.3.3ᵐ.& 12ᵍ.q.22.2.1ᵐ.
3 Priuationes & negationes differunt specie secundum differentias habituum, & positionum oppositorum, & specificantur per habitus oppositos. 22ᵍ.q.107.2.c.
4* Priuatio est carentia eius quod est aptum natum haberi. Et hoc triplicitet, s. vel ab eo, vel ab alio eiusdem speciei, vel à quocunque. Et tertia tantum est in diuinis. 1ª.q.33.4.2ᵐ.
5 Priuatio est negatio, circa determinatum subiectum. 1ª.q.17.4.c.
6 Contractum significat aliquam naturam in subiecto, non autem priuatio. 1ª.q.17.4.c.
7 Nulla priuatio tollit totaliter esse. 1ª.q.11.2.1ᵐ.
8* Nulla priuatio est intenta ab aliquo agente. 1ª.q.19.9.c & q.49.1.c.
Priuilegium est priuata lex: quia respicit singulares personas, sed commune est ad multa negocia 12ᵍ.q.96.1.1ᵐ.
1 Prius dicitur dupliciter, s. ordine perfectionis, & generationis. 1ª.q.85.3. 1ᵐ.& 12ᵍ.q.68.8.3ᵐ.
2 Prius natura dicitur dupliciter, s. secūdum causam materialem, & magis secundum alias causas. 22ᵍ.q.1.7.3ᵐ.
3 Semper id quod est naturalius, est prius. 12ᵍ.q.49.2.c.
4 Imperfectum est prius tempore perfecto in eodem. Sed in diuersis est econuerso, & natura in vtisque. 1ª.q.82.3.2ᵐ.q.85.3.1ᵐ.q.94.3.c.et 12ᵍ. q.6.2.4.c.& 3ª.q.1.5.3ᵐ.& 6.c.
5 Prius duplex, s. per se, & per accidens. 22ᵍ.q.4.7.c.
6 Semper quod est per se. est prius eo quod est per aliud. 1ª.q.20.1.ca.et q. 84.6.c.
7 Remoto priori, remouetur posterius, sequens tantum ex eo: non autem si sequatur etiam ex alio. 12ᵍ.q.15.2.2ᵐ.
1 Processio dicitur dupliciter. s. motus processiuus animalium, et eductio principiati à principio: prima est in diuinis metaphoricè tantum, secunda verò proprie. 1ª.q.27.1.o.
2 Processio duplex, s. ab extra, et ab intra: prima semper est per motum ad diuersum, et contra rationem primi principij, non autem tem secunda. Ideo secunda conuenit Deo, non autem prima. 1ª.q.17.1.o.
3 Omnis processio creaturæ est per motum, vel mutationem: non autem in diuinis. 1ª.4.27.1.1ᵐ.
4 Processus rationis duplex, scilicet via compositionis, et via resolutionis. 12ᵍ.q.14.5.o.
5 In diuinis sunt tantum duæ processiones, s. c. verbi et amoris, secundum quod Deus suam essentiam, veritatē et bonitatem intelligit et amat, 1ª.q.27.3.5.o.q.28.4.c.q.36.1.c.q.37.1.c.et q.41.5.c.
6 Omnia quæ important respectum originis, absolutē dicuntur de processione diuina: non autem repugnantia consubstantialitati, coæternitati, et independentiæ. 1ª.q.27.2.2ᵐ.
7 Processiones in diuiuis distinguntur per relationes, et modos originis, non autem seipsis: nec per esse à natura et voluntate. 1ª.q.27.3.o.
8 Processio filij est per naturam patris. Ideo est ei coæternus, consubstantialis, & inde pendens: non autem creaturæ, quia procedunt per voluntatem Dei. 1ª.q.41.2.c.& q. 42.2.c.
9 Omnia quæ pertinent ad generationem viuorum, dicuntur in processione filij Dei, vt oriri, nasci, gigni, & generari. 1ª.q.27.2 2ᵐ.
10 Hæresis Valentini, quòd filius Dei procedit vario modo prolationis, id est, ad extrà. 1ª.q.34.2.2ᵐ.
11 Spiritus sanctus procedit à patre & filio, quia aliter non posset distingui, à filio. 1ª.q.36.2.o.
12 *Spiritus sanctus procedit ab eis, inquantum sunt plures agentes: & inquantum sunt vnum, in vi speratiua. 1ª.q.36.4.1ᵐ.
13 Hęresis Arrij, quòd spiritus sanctus procedit à patre & filio, vt creatura vtriusque. 1ª.q.27.1.c.
14 Hæresis Nestorij & Theodorici, quòd spiritus sactus non procedit à filio. 1ª.q.36.2.3ᵐ,
15 Spiritus sanctus, non magis procedit à patre, quam à filio, nec prius, nec plenius. 1ª.q.36.3.2ᵐ,
16 Spiritus sanctus dicitur principaliter & propriè procedere à patre: propter auctoritatem in patre, non autem magis propriè. 1ª.q.36.3.2ᵐ,
17 Spiritus sanctus procedit à patre immediatè, & mediante filio, ratione suppositi: non autem ratione virtutis mediæ. 1ª.q.36.3.1ᵐ,
18 Processio filij est per actum intellectus: sed processio spiritus sancti est per actum voluntatis. 1ª.q.27.2.c.fi.& 3.c.& q.28.4.1ᵐ.& q.34.2.c. & q.45.7.c.
19 Spiritus sanctus ita naturaliter & à natura procedit à patre, sicut filius. 1ª.q.41.2.3ᵐ.& 6.c.& q.42.2.c.
20 Processio spiritus sancti, triplici ratione nominatur tantum processio. scilicet ex habitudine rei amatæ ab amante per amorem. 1ª.q.27.4.3ᵐ & q.28 4.c.& q.37.1.c.
21 Emanatio, proprietas, & relatio spiritus sancti, nominantur eodem nomine, s. spiratio, propter defectum nominum. 1ª.q.36.1.c.& q.37.1.c.
22 Processio spiritus sancti dicitur æterna, respectu obiecti æterni: sed vt tendit in obiectum creatum, cui Deus confert aliquid, dicitur temporalis. 1ª.q.43.2.o.
23 Spiritus sanctus procedit à seipso, processione temporali. 1ª.q.43.2.3ᵐ,
24 Processio æterna & temporalis. sunt tantum vna processio, ratione respectus ad principium quem principaliter importat, sed sunt duæ ratione duplicis respectus ad obiecta. 1ª.q.43.2.c.& 3ᵐ.
1 Proclamare licet in capitulis religiosorum de leuib. quæ famæ non derogant, sine admonitione secreta, non autem de graui. 22.q.33.7.4ᵐ.
2 Non videtur esse probabile, quod ea quæ sunt in consuetudine religiosorum, sint contra præcepta Christi. * Consuetum est autem in religionib. quod in capitulis aliqui proclamantur de culpis, nulla secreta admonitione præmissa. Sed huiusmodi proclamationes, sunt quasi quædam commemorationes, potius oblitarum culparum quàm accusationes vel denunciationes. 22ᵍ.q.33.7.2.4.& 4ᵐ.
3 Si essent tamen alia, de quibus frater infamaretur, contra præceptum domini ageret, qui per hunc modum proclamando, peccatum fratris publicaret. 22ᵍ.q.33.7.4ᵐ.
1 Prodigalitas est circa passiones pecuniæ, sicut deficiens: non autem sicut superabundans in eis. 22ᵍ.q.119.1.1ᵐ.
2 Produgalitas dicitur esse contra naturam: quia habet immoderatā emissionem rerum repugnantem naturæ, 12ᵍ.q.32.6.2ᵐ.
3 Prodigus sæpe excecedit in dando propter voluptates, nō tamen semper 22ᵍ.q.119.1.3ᵐ.
4 Prodigalitas semper est peccatum, non principaliter propter quantitatem, sed propter inordinationem dandi, quib. non debet dari, & propter quæ, & sicut debet. 22ᵍ.q.19.1.o.& 3.1ᵐ.
5 Prodigus peccat in se, & proximum, præcipuè clerici consumentes bona pauperum. Similiter auarus. 22ᵍ.q.119.3.1ᵐ.
6 Prodigalitas opponitur liberalitati. 22ᵍ.q.117.prin,& q.118.princ. & q. 119.1.2.3.c.

18 Prudentia infusa,est in omnibus existentibus in gratia:sed prudentia acquisita,non est in iuuenibus.22ꝗ.q.47.14.o.& q.51.1.3m.
19 Nullus sufficit sibi,quo ad omnia in iis quæ sunt prudentiæ,ideo non etiam maiores oportet in iis esse dociles.22ꝗ.q.49.3.c.3m.
20 Prudentia non est in seruis & subditis inquantum huiusmodi: sed inquantum conuenit eis regere se per rationem.22ꝗ.q. 47.12.o. & q.49.3.3m.q.50.c.
21 Prudentia propriè non est peccatoribus,sed tantum quædam falsa similitudo eius.22ꝗ.q.47.13.o.q.50.3.2m.& q.51.1.3m.
22 * Prudentia non conuenit brutis,nisi metaphoricè.f.inquantum instinctu naturali aguntur sagaciter.1a.q.22.1.c.4m.q.55.3.3m.qu.97.1.c.4m. & 12ꝗ.q.3.6.c.q.13.2.3m.& 22ꝗ.q.47.15.3m.
23 Agibile vt obiectum rationis,idest,sub ratione veri est materia prudentiæ:sed vt obiectum appetitus,idest sub ratione boni,est materia alia rum virtutum.22ꝗ.q.47.5.c.3m.
24 Prudentia non est circa altissimam causam simpliciter,sed circa bonum humanum.22.q.47.2.1m.
25 Prudentia propriè non est de fine,sed de iis quæ sunt ad finem,22ꝗ.q.33.1.2m.q.47.1.2m.& 6.c.& 15.c.fi.q.49.6.in corpore.& q.56.1.c.3m.
26 Prudentia se habet ad bonum priuatum & ad bonum commune, id est, extendit se ad regimen sui,& multitudinis.1a.q.22.1.c.& 22ꝗ.q.47.10.o.& q.49.3.3m.
27 Prudentia non solum considerat vniuersalia, sed etiam singularia.22ꝗ. q.27.3.o.& 15.c.q.49.2.1m.& 5.2m.& 7.c.
28 Futura contingentia,ordinabilia per hominem ad finem humanæ vitæ, propriè pertinent ad prudentiam,non autem necessario, nec præteri ta,nec præsentia.22ꝗ.q.49.6.c.
29 Actus prudentiæ est aliqua ordinate disponere ad finem.1a.q.22.1.c4.& 22ꝗ.q.49.6.o.& 7.c.
30 Prudentia carnis,est peccatum,quia ponit finem in bonis carnis: & est mortale,si sit ibi vltimus finis:aliter est veniale.22ꝗ.q.55.1.2.o.
31 Quædam vitia manifestè contrariantur prudentiæ,ex defectu eius, vel eorum quæ ad eam requiruntur vt imprudentia,præcipitatio, seu temeritas,inconsideratio,& inconstantia: aliqua verò secũdum falsam similitudinem,& abusum requisitorum ad prudentiam,vt astutia,prudẽtia carnis,dolus,fraus,solicitudo temporalium,& futurorum.22ꝗ. q.21.3.c.q.53.princ.& 1.c.q.55.prin.& 3.8.c.
32 Peccatum habens similitudinem prudentiæ,est contra prudentiam dupliciter,s.ordinando studium rationis ad finem non vere bonum:sed apparentem,vt prudentia carnis:vel vtendo non veris viis,sed simulatis,vt astutia.22ꝗ.q.55.3.c.
33 Actus prudentię,miscetur actibus omnium aliarum virtutum:quia ex ea rectitudinem electionis participant:ideo ab ea dependẽt.22ꝗ.q.47.5. 2m.q.53.2.c.& q.55.2.3m.
34 Opus prudentis est,esse bene consiliatum.22ꝗ.q.49.5.c.
35 Actus rationis practicæ,& prudentiæ triplex,s.cõsiliari,iudicare,& præcipere,quia est principalis actus prudentiæ.1a.q.22.1.1m.& 3m.q.23.4.c.& 12ꝗ.q.57.6.c.q.58.5.3m.q.61.3.c.q.65.1.c.22ꝗ.q.47.8.o.& 9.c.1m.& 10.16.c.& 12.3m.& 13.c.q.48.c.q.51.2.o.& q.53.1.c.1m.
36 Per prudentiam,aliquis præcipit aliis & sibi.22ꝗ.q.47.12.3m.q.49.3.3m. & q.50.2.3m.
37 Consiliari non est immediatus actus prudentię:sed mediante cubilia.1a q.22.1.1m.& 12ꝗ.q.57.6.1m.& 22ꝗ.q.51.2.o.
38 Laus prudentiæ non consistit in sola consideratione: sed in applicatione ad opus.22ꝗ.q.47.1.3m.& 3.4.c.& 16.c.3m.
39 Potentia corrumpi potest per passiones:non autem per obliuionem, licet per eam impediri possit.12ꝗ.q.53.1.c.& 22ꝗ..q.47.16.o.
40 Prudentia triplex,s.falsa imperfecta,& perfecta:prima est ad malum, secunda ad finem particularem,tertia ad verum & vltimum finem. 22ꝗ. q.47.13.c.q.55.1.2.o.& 3.1m.& q.94.1.2m.
41 Species prudentiæ tres,secundum tres fines * scilicet prudentia simpliciter dicta,quæ ordinatur ad donum proprium, quæ à quibusdam dicitur monastica,quasi vnius tantum gubernatio:alia autẽ est œconomica,quæ ordinatur ad bonum commune domus, vel familiæ: tertia Politica,quæ ordinatur ad bonum commune ciuitatis vel regni. 12ꝗ. q.67.6.4m.& 22ꝗ.q.47.11.o.q 48.1.c.2m.q.53.2.c.
42 Species prudentiæ quinque.s.monastica,œconomica,politica,militaris,& regnatiua.22ꝗ.q.18.c.2m.q.50.o.& q.53.2.c.
43 Partes integrales eius,sunt octo.s.memoria,ratio intellectus,docilitas, eustochia,idest solertia,prouidentia,circunspectio,& cautio.12ꝗ.qu. 56.5.3m.q.57.6.4m.& 22ꝗ.q.48.o.q.49.o.& q.53.2.c.
44 Partes eius potentiales,sunt tres,s.Eubulia,synesis,et gnomi. 3a.q. 22.1. 1m.et 11ꝗ.q.57.6.o.et 22ꝗ.q.49.c.fi.q.51.o.et q.53.2.c.
45 Prouidentia est completiua formalis et principalis pars prudẽtiæ,aliæ verò quasi materiales ad ipsam reducũtur.1a.q.22.1.c.et 22ꝗ.q.49.6.o.
46 Physica dialectica,rhetorica et politica,sunt partes prudentiæ largè dictæ,et etiam proprie, et continentur sub prudentia, quo ad vsum et exercitium,non autem quo ad obiectum.22ꝗ.q.48.c.
47 Prudentia est principalis in virtutibus moralibus,et directiua omnium charitas verò vt imperans,et coniungens fini.3a.q.85.3.4m.
48 Idem est medium prudentiæ et regulantis et mẽsurantis, et virtutis moralis,vt regulatæ et mensuratæ,s.rectitudo rationis.12ꝗ.q.64.3.c.
49 In omnibus moralibus,est eadem virtus dirigens,s.prudentia, quia eadem est ratio veri in eis, non autem eadem ratio boni. Ideo non est eadem virtus appetitiua.12ꝗ.q.60.1.1m.
50 Nulla virtus moralis.potest esse sine prudentia.12ꝗ.q.56.5.o.q.58.4.o.q. 65.1.o.et 2.c.et 4.c.1m.q.68.5.c.q.73.1.2m. et 22ꝗ.q.47.4.c.q.51.2.ca.et q.141.1.2m.
51 Prudentia vltra virtutes morales,est maximè necessaria ad bene viuendum. 12ꝗ.q.57.5.o.et 22ꝗ.q.51.3.3m.
52 Prudentia non potest esse in aliquo,sine virtutibus moralibus. 1a. q. 22. 1.3m.et 12ꝗ.q.57.4.c.q.58.5.o.q.65.1.2.c.et q.73.1.c.2m.
53 Prudentia est nobilior cæteris virtutibus moralibus.12ꝗ.q.61.2.1m.q.66. 1.c.et 2.o.et 22ꝗ.q.23.6.c.quæst. 47.6.3m.q.56.1.1m.q.123.12.o.et quæst. 141.8.o.
54 Prudentia est inuentiua medij in virtutibus moralibus.12ꝗ.q.66.3.3m.et 22ꝗ.q.47.7.o.
55 Sicut omnis virtus moralis. relata ad bonum commune dicitur legalis iustitia,sic prudẽtia relata ad bonum commune,dicitur politica. 22ꝗ. q.47.102.1m.et 11.c.1m.q.50.2.3m.q.58.6.c.3m.
56 Prudentia dirigit virtutes præstituendo finem,et eligendo ea quæ sunt ad finem.12ꝗ.q.66.3.3m.
57 Inclinatio in finem rectum,est electio,et actus virtutum moralium.Sed discretio eorum quibus hoc bonum rationis consequi possumus in operationibus et passionibus est actus prudentiæ.22ꝗ.q.47.1.2m.
58 Experimentum prudentiæ non acquiritur ex sola memoria,sed ex exercitio rectè præcipiendi.22ꝗ.q.47.16.2m.
59 Ratio naturalis præstituit finem virtutibus moralibus, non autem prudentia,sed disponit de iis quæ sunt ad finem.1a.q.22.1.1m.et 22ꝗ.q.47. 6.o.et 7.c.
60 Prudentia hominis non est omnino certa, propter variabilitatem singularium,sed est vt in pluribus.22ꝗ.q.47.3.2m.et 9.2m.q.49.1.c.et 5.2m et q.51.1.2m.
61 Cum per prudentiam aliquid recte agimus, ad finem alicuius virtutis moralis,ille actus est principaliter illius virtutis.22ꝗ.q.33.1.2m.
62 Quælibet virtus moralis participat actus prudentiæ, quia formaliter complet in eis rationem virtutis.12ꝗ.q.58.2.o.
63 Prudentia præsupponit virtutes morales per quas appetitus se habent ad bonum.1a.q.22.1.3m.
64 Prudentia ponitur in diffinitione virtutum moralium,quia dependent ab ea.22ꝗ.q.23.4.1m.q.47.5.1m.et q.50.1.1m.
65 Omnia quæ sunt virtutum moralium,pertinent ad prudentiam, sicut ad dirigentem.22ꝗ.q.50.1.1m.
66 Electio potest attribui prudentiæ consequenter inquantum eam dirigit per consilium,quod magis proprie pertinet ad prudentiam. 22.q. 47.1.2m.et 2.c.
67 Prudentia adiuuat omnes virtutes,et in omnibus operatur.22ꝗ.q.47.5. 2m.et 6.3m.et q.119.3.3m.
68 Prudẽtia et synesis præferuntur eubuliæ,12ꝗ.q.68.7.c.et 22ꝗ.q.51.2.c.2m
69 Maioris prudentiæ est, pecunias vtiliter expendere, quàm eas vtiliter conseruare vel custodire, quia plura sunt attendenda circa vsum pecuniæ,qui assimilatur motui quàm circa conseruationem quæ assimilatur quieti.22ꝗ.q.1.7.4.1m.
70 Prudentia non est in nobis à natura,nisi quò ad principia eius, quæ sunt nobis magis conuaturalia, quàm prima principia speculationis.22ꝗ. q.47.15.o.& q.19.1.2m.& 2.1m.& 3.2m.
71 Ratio prudentiæ procedit à duplici intellectu.s. primorum principiorum vniuersalium, & alicuius singularis.s.finis particularis. 22ꝗ.q.49. 2.1m.& 3m.
72 In iis quæ pertinent ad prudentiam,homo maximè indiget erudiri,præcipuè à senibus prudentibus.22ꝗ.q.49.3.c.
73 Prudentia infusa restituitur per pœnitentiam,non autem prudentia acquisita,sed tollitur actus contrarius, in quo propriè consistit peccatum imprudentiæ.22ꝗ.q.53.1.3m.

Psalmus.Et in psalmis omnia opera Dei, omnes historiæ veteris testamenti,& omnia quæ ad fidem incarnationis Christi pertinent, sic lucidè tanguntur,sicut in euangelio.3a.q.183.4.c.principio.
1 Pudicitia dicitur à pudore.Et est præcipuè circa signa venereorum, Castitas verò circa venerea.22ꝗ.q.143.c.& q.151.4.o.
2 Pudicitia ordinatur ad castitatem,non quasi virtus ab ea distincta,sed sicut exprimens circunstantiam eius, tamen aliquando vnum pro alio ponitur.22ꝗ.q.151.4.c.
1 Pueri impediuntur in vsu membrorum & rationis, propter nimiam humiditatem cerebri. Vnde pueri de nouo loqui incipientes appellant omnes viros patres,& fœminas matres: posterius autem determinãt vnumquodque secundum Philosophum.1a.q.99.1.o.& q.101.2.o.
2 Probabile est quòd antè circuncisionem, parentes fideles pro paruulis suis in periculis constitutis,aliquas preces Deo funderent, vel benedictionem eis darent,sicut etiam adulti pro se.3a.q.70.4.2m.
3 Pueri non habuissent sufficientem virtutem in statu innocentiæ, ad omnem motum.1a.q.99.1.o.
4 Et habuissent infirmitatem, quò ad perfectum vsum membrorum, non autem pœnalem.1a.q.99.1.1m.
5 Nec habuissent scientiam,sed sine difficultate acquisiuissent, inueniendo vel discendo ab aliis.1a.q.10.1.o.
6 Nec ignorantiam,sed simplicem nescientiam.1a.q.101.1.2m.
7 Nec perfectum vsum rationis, seu vsum liberi arbitrij,habuissent,sed tamen perfectiorem quàm nunc.1a.q.101.2.o.
8 Habuissent tamen prudentiam, & principia vniuersalia iuris naturalis, & alia principia vniuersalia.multo magis quia nunc.1a.q.101.1.3m.
9 Et habuissent defectus consequentes naturam humanam ex principio originis,non autem ex parte termini.1a.q.99.1.3m.
10 Tunc omnes postea generassent, & non tantùm primi parentes.1a.qu. 99.1.3m.
11 Tunc natæ fuissent fœminæ,& non soli masculi.1a.q.99.2.o.
1 Pulchritudo requirit tria,scilicet integritatem,proportionem debitam, & claritatem.1a.q.39.8.c.& 22ꝗ.q.145.2.c.& q.180.2.3m.
2 Pulchrum habet rationem causæ formalis,bonum autem rationem causæ finalis.1a.q.5.4.1m.
3 Pulchrum est cuius apprehensio placet:bonum verò quod placet. Ideò sunt idem re, & differunt ratione.1a.q.5.4.1m.& 12ꝗ.qu.27.1.3m.& 22ꝗ. q.145.2.1m.
4 Pulchrum præcipuè pertinet ad visum,& auditum,quia sunt maxime cognoscitiui,non autem ad alios sensus.12ꝗ.q.27.1.3m.
5 Sensus delectantur in pulchris,quia sunt eis similes, scilicet in proportione debita.1a.q.5.4.1m.
6 Pulchritudo & decor virtutis hominis, ex ratione est.22ꝗ.q.116.2.2m.q. 142.2.4.c.& q.145.2.c.& 180.2.3m.
7 Pulchritudo est in vita contemplatiua per se,& essentialiter, in virtutibus verò moralibus,participatiuè.22ꝗ.q.180.2.3m.
1 Punctus non ponitur in diffinitione lineæ in communi,sed tantùm finite & recte.1a.q.85.8.2m.

1 Punitio inquantum pertinet ad iustitiam publicam,est actus iustitiæ cõmutatiuę,vindicatiuæ,verò inquantum pertinet ad immunitatem personæ singularis.22ꝗ.q.80.pri.& q.108.2.pri.
2 Deus punit malos per bonos,& malos angelos,bonos autem per malos tantum.22ꝗ.q.164.1.4m.
1 Purgatio duplex.s.per gratiam à culpa, & per lumen doctrinæ à nescientia.3a.q.27.3.ter.
2 Figura & ratio literalis omnis immunditiæ, & purgationis in lege veteri.12ꝗ.q.102.5.4m.& 5m.& 6m.& 7m.& 6.pri.& 103.2.o.
1 Pusillanimitas potest tripliciter considerari,scilicet secundum se,ex causa eius,scilicet ignorantia,timore,pigritia,& ira,& effectu eius, scilicet subtrahendo se: primo modo opponitur directè magnanimitati: secundo solicitudini:tertio similiter.22ꝗ.q.133.2.o.
2 Pusillanimitas secundum defectum,opponitur humilitati, inquantum applicat animum ad vilius quàm decet:sed directius opponitur magnanimitati:quia fugit magna.22ꝗ.q.162.1.ter.
3 Pusillanimitas est contraria magnanimitati secundum defectum: præsumptio autem secũdum excessum. Ideo vtraque est peccatatum.22ꝗ. q.130.principio.& q.133.o.& q.16.1.ter.
4 Pusillanimitas est peccatũ mortale,& quandoque veniale.22.q.133.1.sec.
5 Pusillanimitas secundum speciem propriam, est grauius peccatum præsumptione,quæ dicitur nequissima,ratione suæ causæ, scilicet superbiæ.22ꝗ.q.133,2.4m.
6 Pusillanimitas oritur ex superbia: quia nimis innititur sensui proprio. 22ꝗ.q.133.1.ter.
7 Pusillanimus est, qui recusat exequi operationem sibi proportionatam. 22ꝗ.q.33.1.c.
8 Putrefactio cuiuscunque corporis, prouenit ex infirmitate naturæ eius non potentis amplius corpus continere in vnum.ter.q.51.3.c.

1 Qualitas propriè, importat modum, id est, determinationem substantiæ,vel secundum quod potentia materiæ determinatur ad esse substantiale,& sic est differentia substantiæ.Vel ad esse accidentale, & sic est differentia accidentalis, & prædicamentum qualitatis.12ꝗ.q.49.2.c.
2 Qualitas animæ vel corporis duplex. s. naturalis, & superueniens.1a.q. 83.1.5m.& 12ꝗ.q.17.7.sec.& q.49.2.c.
ꝗ Distinctio & ordo specierum qualitatis.12ꝗ.q.49.2.c.& q.50.1.ter.
4 In prima specie qualitatis,dicitur bene vel male,facile & difficile:quia est modus & determinatip subiecti secundum naturã,quæ est finis generationis.12ꝗ.q.49.2.c.pri.& 3.ter.& q.50.1.3m.& 2.ter.
5 In secunda & tertia specie qualitatis, dicitur facile vel difficile fieri,citò transiens vel diuturnum,non autem bene vel malè: quia motus & passiones non habent rationem finis.12ꝗ.q.49.2.c.
6 Secunda & tertia species qualitatis dicunt modum & determinationẽ subiecti,secundum actiones & passiones naturales, vel sensuales.12ꝗ. q.49.2.c.& q.50.2.3m.
7 In tertia specie qualitatis,est tantum passio & passibilis qualitas.3ꝗ.q.63. 2.sec.
8 Quarta species qualitatis,est modus vel determinatio subiecti,secundũ quantitatem,quæ secundum sui rationem,est fine motu, & sine ratione boni vel mali.Ideo in ea non est bene vel male citò vel tardè transiens.12ꝗ.q.49.2.c.
1 Quantitas est prima post substantiam.12ꝗ.q.52.1.c.et 3a.q.77.2.c.
2 Error antiquorum,scilicet quod quantitas est substantia.3.quæst.77.2.c.
3 Quantitas & qualitas,sunt prima accidentia non consequentia substantiam.3a.q.77.2.c.
4 Quantitas consequitur substantiam ex parte materiæ,& qualitas ex parte formæ.3a.q.90.2.c.
5 Quantitas debita alicui speciei,non est determinata, secundum aliquod indiuisibile:sed habet aliquam latitudinem.3a.q.33.2.sec.
6 Quantitas duplex.s.molis,& virtutis,quæ ex genere suo non est quantitas,sed qualitas vel forma substantialis.1a.q.42.1.pri.
7 Quantitas virtutis duplex,scilicet secundum numerum obiectorum, & secundum intentionem actus super idem obiectum.Prima est sicut cõtinua,secunda verò sicut discreta.22ꝗ.q.24.4.pri.
8 Quantitas triplex.s.perfectionis,virtutis,& molis: prima conuenit per se omni formæ,non autem secunda & tertia,sed per accidens.1a.quæ. 42.1.pri.
9 Quantitas virtualis attenditur primo quidem in radice, id est, in ipsa perfectione formæ,vel naturæ, secundo attenditur in effectibus formæ.i.secundum esse,& secundum operationem.1a.q.42.1.pri.& sec.
10 Quantitas corporalis,habet aliquid inquamtum quantitas. s. distinguibilitatem secundum situm,vel secundum numerum,& aliquid inquantum forma actu,scilicet distinguibilitatem secundum subiectum tantum.22ꝗ.q.24.5.pri.
11 Cuilibet quantitati mathematicæ finitæ potest fieri additio, non, autem quantitati naturali.3a.q.7.12.pri.
12 * Quantitas dimensiua, non est in Deo, sed tantum quantitas virtualis. 1a.q.28.4.c.& q.42.1.pri.

Quarta dies creationis.1a.q.70.2.c.
1 Quid & duplex,scilicet quid nominis,& quid rei.1a.q.2.2.sec.
2 Quid quærit de natura,& aliquando de suppposito.1a.q. 29. 4.sec.& q.3. 2.quar.
1 Quies. Et De ratione quietis est quòd mobile similiter se habeat nunc & prius.1a.q.53.2.3.c.
2 Quies est prior motu via intentionis,& posterior via executionis, quia est finis eius.12ꝗ.q.25.1.o.
1 Quies dicitur dupliciter.s.cessatio operis,& completum desiderij. 1a.q. q.73.2.3.o.
1 Quiescere in toto tempore aliquo, est esse in eo in quolibet instanti illius temporis,etiam in vltimo.1a.q.53.3.c.
2 Spiritussanctus manet, seu quiescit in filio tripliciter. s. secundum vim spiratiuam,secundum humanitatem,& secundum amorem, 1a. qu.36. 2.quar.
1 Qui est,est proprium nomen Dei,& primum.1a.q.13.11.o.
2 Hoc nomen,qui est,magis proprium nomen Dei est, quàm Deus,ex parte eius à quo nomen impnitur & quantum ad modum significandi-sed quo ad id ad quod nomen imponitur,est econuerso,pri. quæ.13.11. c.pri.
3 Qui est,appropriatur filio Dei,ratione tantum adiuncti. s.ratione liberationis figuratæ.Et est personale secundum relationem determinatam essentiale verò secundum relationem indeterminatã, pri. qu. 39.8.fi.
4 Quinta dies creationis,pri.q.70.1.c.& q.71.o.
1 Quo est,& quod est,in solo Deo non differunt,pri.q.29.4.pri.& 3a.q.3.2. ter.& 3.pri.& q.17.1.c.

R

1 Racha,est interiectio irascentis.22ꝗ.q.158.5.ter.
Radix,et aliqua dicuntur ad similitudinem radicis arboris,quæ ex tertia trahit alimentũ,vel quæ alimẽtum præstat toti arbori.12ꝗ. q.84.1.c.
Rancor est indignatio,contra*omnes,et maxime prelatos detinentes hominem inuitum in spiritualib bonis,quæ ipsum constristant, et etiam contra omnes ad spiritualia bona inducentes.22ꝗ.q.35. 4.sec.
Rapacitas continetur sub violentia.cum sit species eius.Quæ violẽtia,est filia auaritiæ,22ꝗ.q.118.8.c.ter.
Rapina per se est peccatum,quia est auferre per vim rem alienam iniustè. 22ꝗ.q.66.8.o.
1 Raptus vt est species luxuriæ,est quando puella de domo patris violenter abducitur,vt corrupta matrimonio habeatur siue ei,siue parentib. violentia inferatur.22ꝗ.q.154.1.c.et 7.o.
2 Raptus quandoque est cũ stupro,et quãdoque sine eo,vt in raptu viduæ vel nuptæ,vel corruptæ.Et quandoque stuprum est sine raptu,si deflo retur virgo sine vi.22ꝗ.q.154.7.o.
3 Raptus plerunque concurrit cum stupro.Ideoque quandoque ponitur vnum pro alio.22ꝗ.q.54.q.7.pri.
4 Rapta potest duci in matrimonium, si ipsa, vel parentes consentiant. 22ꝗ.q.154.7.3m.
5 Raptus monialium, grauius secundum leges punitur.sc. capitali pœna. 22ꝗ.q.154.10.2m.
6 Rptus mentis propriè,est eleuatio mentis ad supernaturalia à Deo,cum abstractione à sensibus.22ꝗ.q.175.1.o.
7 Extasis dicit simpliciter excessum mentis, sed raptus addit violentiam. 22ꝗ.q.175.3.1m.
8 Raptus ratione causæ,potest pertinere ad vim appetitiuam, non autem ratione termini,sed tantùm ad vim cognitiuam.22ꝗ.q.175.2.o.
9 Homo fit extra se,secundum appetitum dupliciter, scilicet eleuando se per intellectum ad diuina, prætermissis sensibilibus.sicut Paulus: vel econuerso.s.infra se,seipsum præcipitando: sicut ille qui porcos pauit,sub semetipso cecidit.Et neutro modo est propriè raptus.Sed minus primo modo:quia est sine violentia: licet vterque excessus possit esse causa raptus in vi cognitiua.12ꝗ.q.28.3.c.& 22ꝗ.q.175.2.2m.
10 *Raptus mentis ad diuina triplex.s.per similitudines imaginarias.per effectus intelligibiles, & per essentiam Dei.Primus conuenit Petro, & Ioanni euangelistæ. Secundus Adæ & Dauid. Tertius verò Paulo & Moysi.22ꝗ.q.175.3.1m.
11 Paulus nesciuit, an eius anima in raptu fuerit separata à corpore: licet probabilius sit,quòd non fuerit separata.22ꝗ.q.175.5.4m.& 6.o.
12 Paulus in raptu,fuit beatus secundum actum,non autem secundum habitum.Sed fidem habuit econuerso.Ideò erat tunc viator.22ꝗ.quę.24.8.
12 1m.q.175.3.3m.& 5.1m.& 6.3m.& q.180.5.c.
13 Paulus post raptum, memor fuit eorum quæ viderat in diuina essentia, per species relictas ex eo.1a.q.12.9.2m.& 22ꝗ.q.175.4.3m.
1 Ratio sumitur dupliciter,scilicet strictè & propriè,secundum quod nomen rationis sumitur ab inquisitione & discursu,vel secundum quod ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturæ, vt dicit Isaac,quod ratio oritur in vmbra intelligẽtiæ: & sic rationale,est differentia animalis,& Deo non conuenit, nec angelis. Alio modo sumitur ratio communiter siue metaphoricè, scilicet pro qualibet cognitione virtutis non impressæ in materia,& sic rationale communiter conuenit Deo & angelis, & hominibus.1a.q.29.3.4m.q.51.1.2m.& q.62.8.2m.& 22ꝗ.q.49.5.3m.
2 Ratio rei dicitur tripliciter, scilicet quæ non habet fundamentum in re, neque proximum,neque remotum,sicut ratio chimeræ,& alia fictitia & ratio rei ratiocinantis, qua cognita sunt in cognoscente secundũ modum cognoscentis,& ratio rei rationabilis.1a.q.16.3.2m.& 22ꝗ.q. 1.2.c.princip.& 6.2m.
3 Ratio dicitur dupliciter.s.per essentiam, & per participationem.3a.q.18. 2.c.1m.
4 Ratio dupliciter inducitur ad aliquid probandum,scilicet vel sufficienter,sicut in scientia naturali inducitur ratio sufficiens ad probandum quod motus cæli semper sit vniformis velocitatis, vel quæ non sufficienter probet aliquam radicem, sed quæ radici iam positæ ostendat congruere consequentes effectus:sicut in astrologia ponitur ratio eccentricorum & epicyclorum.1a.q.32.1.2m.
5 Ratio hominis est perfecta dupliciter,scilicet perfectione naturali,idest lumine rationis,& perfectione supernaturali,idest,virtutibus theologicis: quarum prima perfectius habetur: sed secunda est maior.12ꝗ.q. 68.2.c.
6 Ratio benè ordinatur per actus omnium virtutum dupliciter, scilicet, vel in se,per virtutes intellectuales,vel circa interiores passiones seu exteriores operationes,per virtutes morales.12ꝗ.q.100.2.c.
7 Aliquid præfuit in rationibus causalibus dupliciter, scilicet vt fiendum à Deo tantùm,vt corpus hominis,vel à creatura.1a.q.71.1.1m.& qu.91. 2.4m.& q.92.4.3m.
8 Rationes seminales primò sunt in verbo Dei:secundum rationes ideales secundò in elementis mundi,vt in causis vniuersalibus: tertio in causis particularibus:quartò in seminibus.1a.q.115.2.c.
9 Semper remoto aliquo de ratione alicuius, remouetur illud.12ꝗ.q.67.5. o.& 23ꝗ.q.18.1.c.& 3a.q.86.4.1m.
10 Virtutes naturales inquantum sunt originatæ à rationibus idealibus, possunt dici rationes,non autem inquantum sunt in materia corporali.1a.q.115.2.1m.

11 Rationes ideales possunt dici causales; & seminales: seminales autem possunt dici causales.1ª.q.115.2.4m.
12 Rationes seminales sunt virtutes rerum,actiuæ & passiuæ.1ª.qu.115.2.o.
13 * Ratio & intellectus sunt realiter eadem potentia.1ª.q.79.8.o.& q.83.4.c.2m.& 22ę.q.49.5.3m.q.83.10.2m.& 3ª.q.18.3.2m.
14 Ratio & sensus differunt obiecto,sed ratio et intellectus differunt in solo modo cognoscendi.Ideo ratio pertingit ad perfectionem intellectus,non autem sensus ad perfectionem rationis.1ª.q.59.1.1m.et q.79.8.3m.et 12ę.q.5.1.1m.
15 Certitudo rationis est ex intellectu, sed necessitas rationis, est ex defectu intellectus.22ę.q.49.5.2m.
16 Ratio practica est causatiua et apprehensiua rerum,speculatiua verò est tantum apprehensiua.22ę.q.83.1.c.
17 Nihil firmiter constat secundum rationem speculatiuam,nisi per resolutionem ad prima principia indemonstrabilia: nec secundum rationē practicam: nisi per ordinationem ad vltimum finem, qui est bonum commune.12ę.q.90.2.3m.
18 Ratio practica est circa operabilia singularia, et contingentia, non autem circa necessaria,sicut ratio speculatiua.12ę.q.91.3.3m.
19 Ratio superior et inferior, sunt realiter eadem potentia, quæ respectu æternorum,dicitur superior,sed respectu temporalium, dicitur inferior.1ª.q.79.9.o.et 12ę.q.74.7.c.
20 Ratio superior et inferior, non differunt secundum diuersa obiecta, sicut practicum et speculatiuum,sed per diuersa media.1ª.quæst.79.9.c.
21 Ratio superior dupliciter inhæret æternis.s.considerando ea secundum se,et vt regulas agendorum consulendo. Ideo est speculatiua et practica.1ª.q.79.9.c.et 12ę.q.74.9.c.et 22ę.q.45.3.c.
22 In ratione, sunt duo, scilicet actus,vt intelligere & ratiocinari, & aliquid constitutum per actum eius triplex,scilicet primo diffinitio, secundo enunciatio,tertio syllogismus vel argumētatio.12ę.q.90.1.2m.
23 Applicatio ad opus,est finis rationis practicæ.22ę.q.47.1.3m.& 3.c.
24 Ratio est primum principium omnium actuum humanorum, & omnia alia principia eorum,obediunt rationi,sed diuersimode.12ę.q.58.2. c. & q.90.2.c.& 100.& q.102.1.3m.
25 Quilibet actus rationis, se extendit ad quamlibet materiam moralem. 22ę.q.54.1.c.
26 Ratio habet vim mouendi,à voluntate: quia ex hoc quod aliquis vult finem,ratio imperat de iis quæ sunt ad finem.12ę.q.17.1.c. & q.90.1.3m.
27 Omnis inquisitio rationis procedit à simplici intuitu principiorum per intellectum,& terminatur ad ipsum per resolutionem.1ª.q.79.8. c.& 12.c.& 12ę.q.91.2.2m.q.100.1.c.22ę.q.8.1.2m.& q.154.11.c.
28 Idem potest esse ratio diuersorum excedens,vt diuina essentia, non autem adequata.1ª.q.14.6.3m.& q.55.3.3m.
29 Ratio est nobilior virtute morali acquisita.12ę.q.51.2.3m.& qu.63.2.3m.
1 Rationale dicitur dupliciter * primo quidem sumitur stricte & propriè secundum quod ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturæ, ex eo quòd non statim veritatem agnoscit, sed inquirendo per discursum inuenit, & ita rationale est differentia animalis, quomodo, nec Deo competit, nec angelis. Quandoque autem sumitur communiter pro qualibet cognitione virtutis non impressæ in materia,& sic communiter conuenit Deo,angelis,& hominibus.Illa enim substantia intellectualis dicirur propriè, cuius totacognitio, secundum intellectum est: cognoscit enim subito quæ sibi offeruntur sine discursu.Anima verò cum discursu: & ideo non propriè intellectualis,sed rationalis dicitur.1ª.q.51.1.2m.& 22ę.q.83.10.2m.
2 Rationale conuenit Deo & angelis supereminenter.1ª.q.29.3.4m.& 22ę. q.83.10.2m.
3 Rationale dicitur dupliciter.s.per essentiam, & per participationem.1ª. q.18.2.2m.& 3.o.& 4.5.c.& 12ę.q.50.4.c.
4 Rationale & sensibile, vt sunt differentiæ, sumuntur ab anima rationali,& ab anima sensitiua, non autem à potentia rationis, & potentia sensus:licet per has noscantur.1ª.q.76.3.4m.& qu. 77. 1.7m.& 3.c.12ę. q.110.4.4m.
1 Reatus pœnæ, est effectus peccati per accidens tantum, & dispositiuè. 12ę.q.87.1.o.
2 Non omnium peccatorum est idem reatus.3ª.q.88.1.c.
3 Reatus manet post actum peccati.12ę.q.87.6.o.
Rebellis & contumax,semper occidebatur in veteri lege. 12ę. q. 105.2.9m.
1 Recipere,pati,& huiusmodi,dicuntur æquiuocè de intellectu, & de materia prima.1ª.q.50.2.2m.
2 Non omne receptiuum, oportet esse denudatum ab omni natura determinata,sed tantum à natura recepti.1ª.q.75.2.c.
Rectitudo duplex.s.circa exteriora,& quę dicit debitum ordinem ad finē, & ad legem Dei. Prima est iustitiæ, secunda verò est omnis virtutis. 12ę.q.55.5.4m.
1 Redemptio. Et Ad redemptionem requiruntur duo.s.solutio,& pretiū. Et vtrunque immediatè conuenit soli Christo, sed principaliter toti trinitati.3ª.q.48.5.o.
2 Christus est redemptor noster dupliciter.s. liberando à diabolo, & reconciliando nos Deo.3ª.q.48.6.3m.
3 Redundantia fit in corpus, ex iis quæ sunt in anima, nisi in Christo patiente,* in quo illa naturalis habitudo q̄ est animæ ad corpus, subiacebat voluntati diuinitatis ipsius, ex qua factum est, quòd beatitudo remaneret in anima,& non deriuaret ad corpus: sed caro pateretur quæ conueniunt naturæ passibili.12ę.q.3.3.c.3m.& q.4.6.c. q.75.4. 1m. 2m.22ę.q.175.4.1m.& 2m.& 3ª.q.14.1.2m.q.15.5.3m.6.c.9.3m.q.19.3.3m. q.28.2.3m.& q.45.2.c.1m.q.46.2.c.2m.8.c.2m.q.49.6.3m.q.54.2. c. & q. 79.1.3m.
1 Reduplicatus terminus, sumitur quandoque pro supposito, sed magis propriè pro natura,quia sumitur in vi prædicati.3ª. qu. 16. 10.11.12.o.
2 Quod conuenit alicui cum reduplicatione, non semper conuenit ei simpliciter sine ea.3ª.16.10.3m.
Regere et gubernare,est propriè rationis.22ę.q.47.12.c.
Regnum Dei principaliter est in interioribus, consequenter in iis, sine quibus illa non possunt esse,non autem in differentibus.12ę. quæstio. 108.1.1m.

1 Regula actuum humanorum duplex,scilicet humana ratio,& lex æternā scilicet Deus. * Sicut etiam est duplex regula voluntatis hominis,s. regula regulans,id est,voluntas diuina,& regula regulata,id est, voluntas vnius hominis, respectu voluntatis alterius.Nā voluntas vnius nius hois, secundū se considerata non est regula voluntatis alterius, sed inquantum voluntas proximi, est hærere voluntati Dei, quod fit per consequens regula secundum primam regulam.12ę.q.19.4.o.& q. 21.1.c.q.63.2.4.c.q.71.6.c.q.74.7.c.q.90.1. c. & 22ę.q.3.6.c.q.8.3.3m.q. 17.1.c.et q.19.7.c.q.23.3.6.c.q.37.1.1m.et c.45.2.o.et q.154.2.2m.
2 Aliquid continetur in regula dupliciter,scilicet vt finis,id est,actus virtutum,et vt exercitium exterius,id est, tria vota scilicet obedientiæ, paupertatis,et continentiæ,ad quæ omnia alia ordinantur. 22ę. quæs. 186.9.c.
3 Vtraque religio,scilicet monachorum et canonicorum regularium,ordinatur ad opera vitæ contemplatiuæ, inter quæ, præcipua sunt ea quæ aguntur in diuinis mysteriis,ad quæ ordinatur directè, ordo canonicorum regularium, quib. per se competit quòd sint clerici religiosi.Sed ad religionem monachorum,non per se cōpetit,vt sint clerici religiosi:vt habetur in decretis.Et ideo quāuis ordo monachorū sit arctioris obseruantiæ, si monachi essent laici, liceret transire ab ordine monachorum,ad ordinem canonicorum regularium, non autem econuerso:vt habetur in decretis,vbi dicitur: Mandamus et vniuersaliter interdicimus, ne quis canonicus regularis professus, nisi (quod absit)publicè lapsus fuerit, monachus efficiatur. Sed si monachi sint clerici,sacris mysteriis obsequētes,habent id quod est canonicorū regulariū,cum maiori arctitudine. Et ideo transire licitū erit de ordine canonicorum regularium ad ordinem monachorum,petita tamen superioris licentia,vt dicitur in decretis.22ę.q.189.8.2m.
1 Relatio secundum esse eius,est aliquid, non autem secundum rationem eius,sed est ad aliquid. Alia verò prædicamenta, sunt aliquid vtroque modo.1ª.q.38.1.2.c.
2 Relatio realis,est eorum quæ ad inuicem habent ordinem et inclinationem.1ª.q.28.1.c.
3 * Subiectum secundum rationem eius,nihil ponit in subiecto, 1ª.quæst. 28.1.2.c.
4 Omnis relatio fundatur in qualitate,vel quantitate,vel actione,passione.1ª.q.28.4.c.
5 Relatio quæ est accidens,præsupponit distinctionem suppositorum, nō autem relatio subsistens,scilicet diuina, sed eam fert secum.1ª.quæst. 28.2.4m.
6 Relatio duplex,scilicet realis,& rationis,1ª.q.28.1.c.
7 Relationes differentes specie, non possunt terminare eandem relationem in specie,contra Præpositiuum.1ª.q.32.2.c.
8 Aliquando ex parte vnius extremi,est tantum vna relatio, & ex parte alterius,sunt multæ.3ª q.35.5.3m.
9 Relatio in patre,differt specie à relatione in matre.Ibid.
10 * Vnitas & pluralitas specifica relationum,sumitur ex causa,numeralis autem ex subiecto,nulla verò ex terminis.3ª.q.35.5.c.
11 Idem ad seipsum, non refertur aliqua relatione reali.1ª. q.42.1.4m.& q. 45.3.2m.
12 Relatio realis,requirit distinctionem suppositorum, non autem relatio rationis.1ª.q.13.7.c.& q.41.1.4m.
13 Relatio identitatis numeralis,est relatio rationis tantùm, generica verò& specifica,est relatio realis.1ª.q.13.7.c.q.28.1.2m.& 4.1m.quæstion. 42.1.4m.
14 Alia ratione refertur dominus ad seruum,& seruus ad dominum.1ª.q.13. 8.1m.& 22ę.q.81.1.3m.& 3ª.q.20.1.2m.& 2.c.
15 Relatio est ens reale,licet non omnis.1ª.q.13.7.c.& q.28.1.c.
16 Relatio realis,requirit duo extrema realia.1ª.q.13.7.c.q.28.1.2m & 4.1m.
17 Necesse est,quòd procedens & id à quo procedit,quando sunt eiusdem naturæ,sint in eodem ordine,et habeant relationes reales,1ª.q 28.1.c.
18 In iis tantùm,in quibus est eadem ratio ordinis ex vtroque termino, est mutua relatio realis, vt in omni relatione consequente quantitatem. 1ª.q.13.7.c.et q.28.1.c.
19 Quando vnum relatiuorum dependet ex altero,et non econuerso, relatio est realis,tantùm in dependente.1ª.q.28.1.c.
20 Relationes consequentes actionem et passionem sunt reales in vtroque termino,vt motiuum et mobile,pater et filius.1ª.q.13.7.c.
21 Relationes consequentes tantùm operationem intellectus in reb.sunt relationes rationis tantùm:sed quæ sunt inter verbum et intellectum sunt relationes reales.1ª.q.13.7.c.et q.28.1.4m.et 4.1m.
22 Relatio scientiæ ad scibile,est relatio realis, econuerso autem,est relatio rationis tantùm.1ª.q.6.2.1m.q.13.7.c.et 3ª.q.35.5.3m.
23 In quibus differt intellectus et intellectum,volens et volitum,potest esse relatio realis scientiæ ad scibile,voluntatis ad rem volitam,non autem in Deo.1ª.q.28.4.1m.
24 In relatione sunt aliqua secundum rationem tantùm,non autem in aliquo alio genere.1ª.q.28.1.c.
25 Omnis respectus ad non ens,est relatio rationis tantùm.1ª.q.13.7.c.
26 Relatio rationis non est inhærens.1ª.q.28.1.c.
27 Relatio rationis contingit quadrupliciter, scilicet vel quando relatio non habet aliquid in rei natura, suprà quod fundetur.Et est,quod quādoque contingit,quòd relatio est realiter in vno et non in alio, quia in vno habet modum quendam suprà quem fundatur, quem nō habet in alio:sicut est in omnib.illis relationib.quib.Deus ad creaturam refertur:quæ quidem realiter sunt in creatura,et non in Deo.Vel quando relatio non habet aliquam realem diuersitatem inter extrema, sicut relatio ideutitatis.Et ideò hæc nihil ponit secundum rem,sed solum secundum rationem,vt cum dicitur,idem eidem idem.Vel quando designatur relatio aliqua entis ad non ens,vt cum dicitur,q̄ nos sumus priores iis qui futuri sunt.vel quando ponitur relatio ipsius relationis.Ipsa enim relatio per seipsam refertur,et non per aliam relationem.Et hos vltimos duos modos ponit Auicenna: sed primi duo possunt extrahi,etiam ex verbis Philosophi.1ª.q.13.7.c.
28 Ratio relationis,dependet ex termino,sicut motus, sed esse eius,dependet ex subiecto.3ª.q.2.7.2m.

29 Relatio innascitur aliquando,ex motu vtriusque termini,& aliquando ex motu alterius termini tantum.3ª.q.2.7.c.
30 Relatio realiter potest alicui de nouo aduenire,sine mutatione eius.1ª. q.13.7.c.& 3ª.q.16.6.2m.
31 Omnis relatio incipiens ex tempore, ex aliqua mutatione causatur. 3ª. q.28.c.
32 Actionis & passionis,inquantum implicant motum, sunt aliud à relationibus quæ ex eis consequuntur.1ª.q.41.1.2m.
33 Relationes non recipiunt magis & minus.12ę.q.82.4.c.
34 Relatio eadem numero,est in omnib.simul trahentib.idem.3ª.q.35.5.3m.
35 Aliquando ex parte vnius extremi,est tantum vna relatio, & ex parte alterius multæ.3ª.q.35.5.3m.
36 Nulla relatio refertur ad se,nec ad aliam per aliam relationem, sed per seipsam.1ª.q.42.1.4m.& q.45.3.2m.
37 In diuinis sunt quædam relationes reales.1ª.q.28.1.o.
38 In diuinis sunt tantum quatuor relationes reales, scilicet paternitas,filiatio,spiratio,& processio.1ª.q.28.4.o.& q.30.1.c.& 2.c.1m.
39 * Relatio in diuinis non est totum vniuersale,nec omnes simul sunt aliquid maius,quàm vna tantum.1ª.q.42.4.3m.
40 Relatio in diuinis, potest tripliciter considerari. s. vt relatio absolute, vt diuina constituens personas,tertio vt operatio.Primo modo sequitur operationem & processionem, secundum nostrum modum intelligendi:secundo econuerso:tertio sunt simul.1ª.q.40.4.o.
41 Criri vel procedere, non conuenit relationibus diuinis.1ª. qu.28.3.3m.
42 Relatio & essentia in diuinis,sunt idem realiter,& differunt ratione.1ª. q.28.2.o.& q.29.4.c.& q.39.1.c.& quæst.40.1.c.1m.q.41.5.2m. & quæs. 42.6.3m.
43 Relatio in diuinis,vt comparatur ad essentiam,est similis relationi identitatis,non autem vt comparatur ad terminum.1ª.q.28.1.2m.
44 Relationes sunt in essentia Dei, per identitatem tantum, sed in personis,vt in supposito.1ª.q.40.1.2m.
45 Relationes in diuinis,sunt realiter ipsæ personæ,& in personis.1ª.q.30. 2.1m.& q.32.2.c.2m.q.40.1.o.& 2.c.1m.& q.41.6.c.& q.42.3.2m.
46 Relatio in diuinis, vt origines,sunt idem re, & differunt ratione: quia origines significantur per modum actus,vt generatio, relationes verò vt forma.1ª.q.40.2.c.& q.41.1.2m.
47 Sed non sunt realiter in Deo,nec extra Deum,nec ipse Deus.1ª.qu.3.7. c.fi.& 2m.& 4m.q.28.1.3m.& 4.c.
48 Nec sunt reales sed rationis tantum.1ª.q.6.2.1m.& q.13.7,o. qu.28.1.3m. & q.32.2.c.fi.& q.45.3.1m.& 3ª.q.35.5.c.
49 Relationes Dei ad creaturas,sunt etiam in Deo, secundum rationem & intellectum nostrum,& angelicum,& diuinum.1ª.q.13.7.2m.& 4.
50 Relationes Dei ad creaturas,non multiplicantur in intellectu Dei,sicut in intellectu nostro.1ª.q.28.4.2m.
51 Non derogat simplicitati diuinæ, quod multæ relationes Dei ad creaturas,prædicentur de Deo.1ª.q.32.2.c.fi.
1 Relatiuum duplex, scilicet secundum esse, & secundum dici. 1ª. quæst. 13.7.1m.
2 Diuersitas relatiuorum triplex,scilicet realium in vtroque termino,vel in altero tantum,vel in neutro.1ª.q.13.7.c.
3 Relatiuum in diuinis dicitur quadrupliciter. s. quod refertur secundum nomen suum, causans vel consequens relationem, implicans eam,& quod ponitur pro ea.1ª.q.13.7.1m.
4 Relatiua non sunt simul natura, nisi æqualiter mutuo referantur. 1ª.qu. 13.7.6m.
5 Relatiua non sunt simul natura,propter ordinem rerum,sed tantum per hoc,quòd vnum est de intellectu alterius,& econuerso. 1ª.q.13.7.6m.
1 Religio importat ordinem ad Deum, ad quem ordinat hominem. 22ę.q. 81.1.o.& q.94.1.1m.
2 Religio dicitur à frequenti electione diuini cultus.Vel dicitur ab iterata electione Dei negligenter amissi.Vel dicitur à religando.22ę.q.81.1.c.
3 Religio est virtus,reddens debitum honorem Deo.12ę.q.60.3. c. & 22ę. q.80.c.q.81.2.o.5.c.& q.82.2.c.q.83.3.c.& q.84.1.c.q.89.4. 1m. & q.97. 3.c.q.98.2.c.& q.103.1.c.& q.103.3.c.& q.122.3.4.c.& q.186.1.c.
4 Religio est alia virtus à pietate.22ę.q.101.3.2m.& q.102.1.1m.
5 Religio est vna virtus, quia exhibet reuerentiam Deo sub vna ratione.s. vt Deus est primum principium creationis & gubernationis rerum. 22ę.q.81.3.o.& 4.1m.& 2m.
6 Religio cæteris virtutibus imperat.22ę.q.81.1.1m.& 4.1m.8.1m.& q.88.5. c.& q.186.1.c.2m.
7 Religio præfertur aliis virtutibus moralibus.22ę.q.81.6.o.& q.88.6.c.& q.183.2.c.
8 Sicut religio est quædam protestatio fidei,spei, & charitatis,quibus homo primordialiter ordinatur in Deum,sic pietas est quædam protestatio charitatis,ad parentes & patriam.22ę.q.101.3.1m.
9 Sicut religio per excellentiam dicitur pietas,sic latria dicitur dulia,inquantum Deus est excellenter pater & dominus.22ę.q.103.3. 1m.& q. 106.1.1m.
10 Omnia illa per quæ Deo reuerentia exhibetur, pertinēt ad religionem. 22ę.q.83.3.c.
11 Religiosi non subiiciunt se homini,propter hominem,sed propter Deū. 22ę.q.81.1.5m.
12 In religione considerantur duo,scilicet cultus Dei,&Deus.Primum est materia & obiectum eius,secundum verò,est finis eius.22ę.qu. 81.5.o.
13 Religio est in voluntate. Ideo ordinat actus aliarum potentiarum ad Dei reuerentiam.22ę.q.83.3.1m.& q.88.5.c.
14 Omnes actus eius pertinent ad cultum Dei, vel seruitutem eius. Primū respicit excellentiā Dei,secundum verò, subiectionem hominis. 22ę. q.81.3.2m.
15 Religio habet duplices actus.s.elicitos,vt sacrificare, adorare,& huiusmodi:& imperatos.s. actus aliarum virtutum. 22ę.q.81.1.1m.& q.85.3. o.& q.186.1.2m.& q.188.2.c.
16 Religio habet duplices actus.s.interiores.vt principales & per se, & exteriores,vt secundarios,& propter interiores.22ę.81.7.o.& q.82.principio.& q.84.2.o.& q.85.2.c.
17 Religio nominat statum perfectionis.22ę.q.186.1.o.

28 Status religionis,ordinatur ad perfectionem charitatis, sicut ad finem. 22.q.186.7.1m.& 2.c.& q.187.2.c.& q.88.2.7.c.
19 Religio est status pœnitentiæ,exercitium,& schola perfectionis.22ę.q. 186.1.4m.& 2.c.3.c.5m.5.c.q.187.6.c.q.188.1.c.& q.189.1.c.3m.
20 Status religionis,est spiritualis militia proficientibus, & exercitium tyrocinij incipientibus. * Nam ordines sacri præexigunt sanctitatem: sed status religionis est exercitium quoddam,ad sanctitatem assequēdam.Vnde pondus ordinum imponendum est parietibus, iam per sanctitatem deficcatis,sed pondus religionit deficcat parietes,id est,homines ab humore vitiorum.22ę.q.189.1.3m.
21 Status religionis præfertur eleemosynis,& virginitati secularium,quia viuentes in monasteriis ad hoc quod inhæreant Deo postponunt propriam voluntatem,& omnia quæ possunt habere.Sed virgines ad hoc postponunt venereas voluptates.Et ideo virginitas non simpliciter est maxima virtutum.12ę.q.98.5.2m.& 3m.& 22ę.q.152.5. b. & c.quæst. 186.8.c.
22 Status religionis potest considerari tripliciter, scilicet vt exercitium tendendi ad perfectionem charitatis,vt quietans, & vt holocaustum. 22ę.q.186.7.c.
23 Difficilius seruantur præcepta Dei in seculo, quàm in religione. 22ę.q. 189.1.5.
24 Omnis religio sumpsi originem à discipulis Christi.22ę.qu. 188.7.c.fin.
27 Voluntaria paupertas requiritur vt primum fundamētum,ad perfectionem religionis.22ę.q.186.3.o.& 4.c.1m.
26 Habere aliquid proprium,repugnat perfectioni religionis, non autem habere aliquid in communi:sed aliqualiter impedit, si superabundet. 22ę.q.188.7.o.
27 Ad perfectionem religionis requiritur perpetua continentia. 12ę.q. 88. 11.c. fi.& q.186.4.o.
28 Obedientia requiritur ad * perfectionem religionis: quia cum religio sit disciplina & exercitium tendendi ad perfectionem, necessaria est directio alicuius quasi magistri, quem omnino sequatur proficiens, quod fit per obedientiam ad maiores.22ę.q.186.5.o.
29 Votum triplex requiritur ad perfectionem religionis,scilicet votū paupertatis,continentiæ et obedientiæ.12ę.q.108.4.et 22ę.q.186.6.o.
30 Perfectio religionis integratur ex prædictis tribus votis.22ę.q.186.7.o. q.288.1.2m.et 2.2m.
31 Votum obedientiæ est præcipuum inter tria vota religionis.22ę.qu.186. 8.o.et q.188.7.1m.
32 Interiores actus virtutum, non cadunt sub voto relioginis, sed religio ad eos ordinatur,vt ad finem.22ę.q.196.7.1m.
33 Ad religionem requiritur subtractio impedientium hominem ne totaliter feratur ad seruitium Dei.22ę.q.186.4.c.
34 Omnes obseruantiæ religionum,ordinantur ad tria principalia vota ad quæ etiam pertinet habitus,vt signum obligationis. Ideo simul datur vel benedicitur cum professione.22ę.q.186.7.2m.et q.288.1.2m.
35 Per ingressum religionis,homo totaliter se mancipat Dei obsequiis.12ę. q.189.3.c.3m.
36 In egressu religionis,recipit tanta gratia,quanta recipitur in baptismo, et remittitur omnis pœna. Sed hoc non est, quia talis ex se à satisfactione absoluatur, sed quia eoipso quòd suam voluntatem etiam in seruitutem redigit propter Deum,plenatiè iam pro omni peccato satisfecit,quam chariorem habet omnibus rebus mundi, de quibus tantum potest dare, quod eleemosynis omnia peccata sua redimeret, etiam quantum ad pœnam.22ę.q.189.3.3m.
37 Consilium vel magna deliberatio,non requiritur ad ingressum religionis secundum se,nec quò ab vires:sed quo ad impediměta,vel modos religionis per doctrinam maiorum, ab iis qui sperantur prodesse, vt de ingressu religionis frequenter contingit,ex ignito sermone prædicationis,vel ex virtuosa operatione, et excellenti vita doctoris,22ę. q.189.10.o.
38 Habens votum,vel iuramentum minoris religionis, licitè inducitur ad maiorem,non autem econuerso,nisi dispensetur.22ę.q.189.9.3m.
39 Non licet inducere aliquem ad religionem per falsam doctrinam.22ę.q. 189.9.c.
40 Inducens ad religionem, non peccat, si fiat sine violentia, simonia,et mendacio,sed magnum præmium meretur.22ę.q.189.9.o.
41 Licet dare,vel accipere aliquid,pro victu in monasterio, si non sit sufficiens,non autem pro ingressu religionis, quia simonia est.22ę.quæst. 100.3.4m.
42 Licet nutrire pauperes ad religionem,vel allicere munusculis,licet nō sit licitum ex pacto aliquid dare vel accipere pro ingressu monasterij 22ę.q.189.9.c.et q.100.3.4m.
43 Presdyteri,curati,archidiaconi,possunt sine licentia ingredi religionē, 22ę.q.184.6.8.c.4m.et q.189.7.o.
44 Non licet parentibus ingredi religionem,nisi prouiso, quòd filij educari possint.22ę.q.189.6.c.
45 Non licet filiis ingredi religionem,si parentes sine eis commodè viuere non possint.22ę.q.189.6.o.et q.101.4.3m.et 4m.
46 Seruus non potest recipi in religione, inuito domino eius.22ę.qu.88.8. 2m.et 4m.et q.189.5.c.et 6.3m.
47 Obligatus debitis,prius debet soluere, quantum potest, et tunc potest ingredi religionem,licet non possit omnia soluere.22ę.q.189.6.3m.
48 Puer ante pubertatem potest recipi in religione,de consensu parentum sed post,etiam eis inuitis,22ę.q.88.8.2m.& 9.o.& q.189.5.o.
49 Non exercitati in præceptis Dei,debent recipi ad religionem.22ę.quæ. 189.1.o.
50 Facilius conuertuntur ad religionem peccatores, quàm præsumentes de sua innocentia.12ę.q.189.1.1m.
51 Recepti simoniacè scienter post concilium generale repelluntur à suo monasterio,sine spe restitutionis,& ad perpetuam pœnitentiam, in arctiori regula debent poni, vel in alio loco eiusdem ordinis, si arctior ordo non inuenitur.Si verò antè, debent poni in alio eiusdem. Vel si non potest:sint in eodem, ne vagentur, sed in loco inferioti.Si autem ignoranter,postquam renunciauerunt, possunt de nouo recipi mutatis locis.22ę.q.100.6.5m.

52 Obligare se voto, ad ingressum religionis, est laudabile secundum se. 22ꝗ.q.88.9.o.& q.189.2.o.
53 Vouens ingredi religionem, tenetur intrare quàm citius potest, nisi posuerit terminum.22ꝗ.q.88.3.2m.& q.189.3.o.
54 Vouens ingredi religionem, non tenetur ibi perpetuo manere, nisi hoc intenderit.22ꝗ.q.189.4.o.
55 Eadem ratio est de monachis, & de aliis religiosis, quo ad communia omni religioni, non autem quo ad propria monachorum. 22ꝗ. quæst. 188.2.2m.
56 Religiosi non tenentur habere perfectam charitatem, sed ad hoc tendere, & ad hoc operam dare.22ꝗ.q.186.2.c.1m.& 9.c.
57 Nec ad ea quæ consequuntur perfectionem charitatis, sed ad hæc tendere, non contemnendo.22ꝗ.q.186.2.c.
58 Nec ad omnia exercitia, per quæ venitur ad perfectionem, sed tantum ad taxata secundum regulam suam.22ꝗ.q.186.2.c.
59 Nec ad omnia consilia de particularibus melioribus, sed ad essentialia religioni.22ꝗ.q.186.2.3m.
60 Nec ad alia quàm seculares, nisi quæ ad eorum vota pertinét.22ꝗ.q.110. 4.5m.& q.187.3.o.
61 Nec ad opera manualia, plusquam seculares, nisi ad quæ tenentur ex statutis ordinis sui.22ꝗ.q.187.3.o.
62 Religiosus factus episcopus, non absoluitur à tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium, sed est dispensator communium bonorum ecclesiæ. Sed per accidens non tenetur obedire, si superiorem non habeat, sicut nec abbas.22ꝗ.q.88.11.4m.& q.185.8.o.
63 * Professi religionem, mortui sunt mundo, & viuunt Deo. Vnde non sunt reuocandi ad vitam humanam occasione cuiuscunque euentus. 22ꝗ.q.88.11.1m.
64 * Nec religiosos oportet exire claustrum, ad corrigendum delinquentes.22ꝗ.q.33.2.4m.fi.
65 Professus non debet exire religionem, vt parentibus subueniat, sed procuret eis sicut potest cum licentia.22ꝗ.q.101.4.4m.& q.189.6.1m.
66 Transgressio regulæ, quo ad tria vota principalia religionis, est peccatum mortale, non autem quo ad alia nisi propter præceptum, vel contemptum. In quib. tamen aliis vt est silentium, solitudo abstinentiæ, & vigiliæ graues, possunt prælati in religione ipsi secum dispẽsare, sicut & cum aliis.22ꝗ.q.88.11.4m.& q.189.8.o.& q.186.9.o.& q.188.5.c.
67 Licet religiosis, ex cõmissione prædicare, & simili.22ꝗ.q.187.1.o.& 4.2m.
68 * Religiosis competit principaliter intendere studiis literarum pertinẽtium ad doctrinam, quę est secundum pietatem. Aliis autem doctrinis intendere, non pertinet ad religiosos quorum tota vita diuinis obsequiis mancipatur, nisi inquantum ordinantur ad sacram doctrinam. 22ꝗ.q.188.5.3m.
69 Licet eis aduocare pro monasterio, pro pauperibus, & viduis, non autem propter aliquod mundanum.22ꝗ.q.71.2.o.& q.188.3.2m.
70 Licet eis tractare negocia secularia, moderatè, cum licentia, ex charitate, non autem ex cupiditate.22ꝗ.q.18.3.2m.& q.187.2.o.& q.188.2.2m. & 189.6.1m.
71 Licet eis viuere de eleemosynis, quasi debitis eis dupliciter. ſ. ratione necessitatis triplicis. i. infirmitatis, egestatis, & consuetudinis: & ratione operis quadruplicis. ſ. prædicationis, altaris, studij, & dominationis omnium bonorum suorum monasterio.22ꝗ.q.187.4.o.
72 Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel vtilitate, non autem ex cupiditate, sicut secularibus.22ꝗ.q.187.5.o.
73 Licet eis vti vilibus vestibus, ad contemptum seculi, ad pœnitentiam, & humilitatem.22ꝗ.q.169.1.2m.& q.187.6.o.
74 Religiosis militibus, licet bellum facere, auctoritate principis, non autem auctoritate propria.22ꝗ.q.188.3.4m.& 4.2m.
75 Religiosi dicuntur dupliciter. ſ. communiter omnes qui per fidem colunt Deum, & specialiter, qui totam vitam suam dedicant cultui diuino.22ꝗ.q.81.1.5m.& q.88.1.1m.& 2.2m.
76 Gradus religionis triplex, cui competit triplex gradus paupertatis, scilicet quia primum & summum gradum in religionib. tenent, quæ ordinantur ad docendum & prædicandum, quæ propinquissimæ sunt perfectioni episcoporum: secundum autem gradum tenent illæ, quæ ordinantur ad contemplationem, tertius est earum quæ occupantur circa exteriores actiones.22ꝗ.q.188.6.c.& 7.o.
77 Religionum aliquæ ordinantur ad opera vitæ contemplatiuæ, aliquæ verò ad opera vitæ actiuæ.22ꝗ q.88.2.o.& 3.4.5.c.
78 Religiones sunt diuersæ, principaliter secundum fines, secundario secundum exercitia.22ꝗ.q.188.1.o.6.c.
69 Quædam religio conuenientissime instituta est ad prædicationes, confessiones, & alia huiusmodi spirituali.22ꝗ.q.188.4.o.
80 Et ad studium: quia illud illuminat, remouet errores, prodest ad prædicandum & huiusmodi, domat luxuriam & auaritiam, & valet ad obedientiam.22ꝗ.q.188.5.o.
81 Et aliqua ad militandum, non quidem propter aliquid mundanum, sed ad defensionem diuini cultus, & proximi.22ꝗ.q.188.3.o.& 4.2m.& 5m.
82 Summum gradum in religionibus tenent, quæ ordinantur ad docendũ, & prædicandum, secundum verò quæ ad contemplandum, tertium autem quæ ad opus extrinsecum. Et in singulis præeminent, quæ sunt ad altiorem actum in eodem genere, vel ad plura, vel quæ habent statuta conuenientiora ad suum finem consequendum, non autem quæ est arctior.22ꝗ.q.188.6.o.& q.189.8.2m.
83 Religio principaliter est melior, cuius finis est potior, id est, ad maius, vel ad plura, secundario autem, quæ melius proportionatur fini.22ꝗ. q.188.6.o.& q.189.8.c.
84 Religio tanto perfectior est secundum paupertatem, quanto habet eam magis proportionatam suo fini.22ꝗ.q.188.7.c.1m.
85 Religio ordinata ad actiones corporales, esset imperfecta, si careret diuitiis in communi, non autem aliæ.22ꝗ.q.188.7.c.& q.189.8.2m.
86 Religio solitariorum est perfectior quàm socialis, sed periculosissima est imperfectis.22ꝗ.q.188.8.o.
87 Transire de vna religione in aliam, non est laudabile secundum se, quia facilius proficitur in prima, & relicti scandalizantur, nisi forte propter magnam vtilitatem, vel necessitatem. Sed laudabiliter transitur tripliciter. ſ. zelo perfectioris religionis, vel quæ melius seruatur, licet sit mitior, vel propter infirmitatem. In primo debet peti licentia propter humilitatem, sed negari non potest: tamen si non constet, requiritur iudicium superioris, sicut & in secundo, sed in tertio requiritur dispensatio.22ꝗ.q.189.8.o.
88 Nulla satisfactio æquipollet pœnitentiæ religiosorum. 22ꝗ. quæsti.189. 3.3m.
89 Status secularium, periculosior esse dicitur, quàm religionis status. 22ꝗ. q.189.1.5m.fi.
Religiosi. crucifixi cum Christo dicuntur, qui quælibet arctioris disciplinæ instituta subeunt, secundum Bedam.3a.q.46.11.c.
Reliquiæ sanctorum, vel diuina verba licite portantur suspensa ad collum si portentur ex fiducia Dei & sanctorum, quorum sunt reliquiæ. Si autem circa hoc attendatur aliquid aliud vanum, puta quòd vas in quo sunt, esset triangulare, aut aliquid aliud huiusmodi, quod non pertineret ad reuerentiam Dei & sanctorum, esset superstitiosum & illicitum.22ꝗ.q.96.4.3m.
Remedium duplex, contra malum. l. impediens futurum, & remouens malum præsens.12ꝗ.q.42.6.1m.
1 Reminiscentia est inquisitio eius, quod excidit à memoria, & prior ea est tantum in parte sensitiua, & tantum in homine. 1a. q.78. 4.c.fi.5m. & 12ꝗ.q.74.3.1m.
2 Ex parte memoratiuæ, non solum habet homo memoriam, sicut cætera animalia, in subita recordatione præteritorum, sed etiam habet reminiscentiam, quasi syllogisticè inquirendo, præteritorum memoriam, secundum indiuiduales intentiones. Et illam eminentiam habet cogitatiua & memoria in homine, non per id quod est proprium sensitiuæ partis, sed per aliquam affinitatem & propinquitatem ad rationem vniuersalem, secundum quandam refluentiam. Et ideo non sunt aliæ vires, sed eædem, perfectiores quam sint aliis animalibus.1a.quęst.78. 4.c.fi.5m.
Remissio in puniendo, opponitur directæ crudelitati, non autem sæuitiæ. Nec est vitum nisi sit contra iustitiam.22ꝗ.q.159.2.3m.
Remuneratio & bona facta sine gratia, remunerantur in præsenti.22ꝗ. qu. 83.16.o.et q.178.2 1m.et 3a.q.82.6.c.et 7.3m.
Remunerator, et Inquirentibus se, Deus remunerator est,22ꝗ.q.2.5.b.et 3a. q.56.2.3m.
Reniti, et Licet votum eorum, qui sunt alterius potestati subditi, non sit firmum: sine consensu eorum, quib. subiiciuntur, non tamen peccant vouendo, quia in eorum votis intelligitur debita conditio. ſc. si suis superioribus placuerit, vel si non renitantur.22ꝗ.quæst.88.8.4m.et 3a.quę. 28.40.
Reparatio et Reparari naturam humanam post lapsum. fuit congruentissimum ex parte Dei: quia in hoc manifestatur misericordia, potentia, et sapientia eius, et ex parte naturæ humanæ, et vniuersi, tertia. quæ. 1.1.c.
1 Reprobatio Dei, est pars prouidentiæ, respectu eorum qui exciderunt à beatitudine: sicut prædestinatio, respectu eorum qui diuinitus ordinantur ad eam.1a.q.23.3.c.
2 Reprobatio addit supra præscientiam, voluntatem permittendi peccare, & inferendi pœnam æternæ damnationis.1a.q.23.3.c.
3 Reprobatio Dei, non subtrahit aliquid de potentia reprobati. Ideo dicit impossibilitatem conditionatam ad gratiam, non autem absolutam.1a.q.23.3m.
4 Deus reprobat aliquos homines.1a.q.23.3.o.& 4.c.
1 Reptile est animal, cuius corpus nõ multum eleuatur à terra per instrumenta motus, sed repit vi costarum, vt serpens, vel vi annulorum vt annulosa, vel vi oris, vt quidam vermis, vel vi penularum, vt pisces.3a. q.72.2m.
2 Reptilium quædam sunt aquatica, & quædam terrestria: ideo commemorantur in scriptura cum vtroque elemento.1a.q.71.o.& q.72.1m.
1 Requiri ad aliquid contingit quadrupliciter. ſ. vt præparans, perficiens, coadiuuans, & concomitans.12ꝗ.q.41.c.
2 Quandocunque multa requiruntur ad vnum, necesse est vnum eorum esse principale.22ꝗ.q.49.6.1m.
Res est vnum de transcendentibus. Ideo est communis, & indifferens, ad absolutum & relatiuum.1a.q.39.3.3m.
Respectus diuersi Dei ad creaturam, sunt in Deo ab æterno.1a.q.13.7.3m.
1 Restitutio est actus iustitiæ commutatiuæ, quia nihil videtur esse, quàm aliquem statuere in possessionem rei suæ.22ꝗ.q.61.prin. & quæ. 62.1.o.& 2.5.c.
2 Restitutio male ablata, est de necessitate salutis, quantum possibile est. 22ꝗ.q.62.2.o.& q.79.3.2m.
3 Restitutio proprie est tantum debiti & in rebus exterioribus, quia supponit idẽtitatem, sed transfertur etiam ad actiones & passiones. 22ꝗ. q.62.1.1m.& 2m.
4 Quando res non est restituibilis, sicut membrum mutilatum, debet fieri compensatio, quantum possibile est.22ꝗ.q.62.2.1m.
5 Restitutio debet statim fieri, vel dilatio peti ab eo qui potest concedere vsum rei, quia implicat præceptum negatiuum * quod obligat semper, & ad semper.22ꝗ.q.33.2.c.& q.62.8.o.
6 Ante sententiam iudicis, sufficit restituere simplum, sed post eam tenetur etiam ad pœnam pro culpa.12ꝗ.q.105.2.9m.22ꝗ.q.62.3.o.& 4.c.
7 Restitutio præfertur subuentioni parentum, nisi in extrema necessitate. 22ꝗ.q.31.3.3m.& 3.q.32.7.3.m.q.62.5.4m.
8 Qui rem alienam accepit iniuriosè. vel ad sui vtilitatem, tenetur restituere, etiam si amisit eam.q.62.6.o.
9 Quicunque est causa iniustæ acceptionis, directe vel indirecte, tenetur ad restitutionem.22ꝗ.q.62.7.c.
10 Qui habet rem alienam, tenetur restituere, ratione rei. qui verò eam abstulit, tenetur restituere, ratione actionis iniuriosæ.22ꝗ.q.62.6.c.1m.
11 Principes tenentur ad restitutionem, si latrones increscant, quia redditus quos habent, sunt quasi stipendia, vt conseruent iustitiam.22ꝗ.qu. 62.7.c.3m.
12 Impediens aliquem iniuste, nec acquirat præbendam, tenetur ad restitutionem ad arbitrium boni viri, non autem si iniuste impedit. 22ꝗ.

q.62.2.4m.
13 Suffodiens semina, vel tenens pecuniam creditoris, vltra terminum præfixum, tenetur restituere: non quidem totum lucrum possibile, sed secundum æstimationem, pensatis periculis, laboribus, & expensis, 22ꝗ. q.62.4.1m.& 2m.
14 Inueniens aliquid, quod de propinquo fuit alicuius, non habentis illud pro derelicto, tenetur ad restitutionem, non autem si nunquam fuerat alicuius, vt gemmæ in littore, vel tantum antiquitus, vt thesauri, sed cõceduntur occupanti, tamen secundum leges ciuiles, medietas debetur domino agri.22ꝗ.q.66.5.2m.
15 Quando vnus totum restituit, alii non tenentur principali, sed debent refundere partem suam soluenti totum.22ꝗ.q.62.6.3m.& 7.2m.
16 Restitutio potest fieri per confessorem secretè, nè crimen detegatur 22ꝗ.q.62.6.2m.
17 Restitutio semper debet fieri, ei à quo aliquid ablatum est.22ꝗ.q. 62.5.o.
18 Si is cui restitui debet aliquid, mortuus est, debet dari hæredibus eius. 22ꝗ.q.62.5.3m.
19 Si verò ignotus sit, debet dari pauperibus, præmissa diligenti inquisitione.22ꝗ.q.62.5.3m.
20 Si autem sit multum distans, debet ei mitti, præcipuè si sit res magni valoris, vel debet deponi.22ꝗ.q.62.5.3m.
21 Quando prælatus iniustè concedit res ecclesiæ, debet restitui ecclesiæ, vt deueniant ad successorem eius.22ꝗ.q.62.5.5m.
1 Resurrectio significatur per octauam, triplici ratione. ſ. ad excludẽdum quorundam falsam opinionem, propter duplicem vitam. ſ. actiuam & contemplatiuam, quarum vna significatur per quaternarium, & alia per ternarium, & quia resurrectio octaua ætate erit.22ꝗ.q.102.5.1m.& 3a.q.70.3.3m.
2 Et erit miraculosa simpliciter. ſ. ex parte principii supernaturalis. i. Dei, sed erit naturalis secundum quid. ſ. ratione termini.1a.quæ. 105.7.2m.
3 Omnes resurgent in ætate iuuenili, non quidem quo ad numerum annorum, sed quo ad staturam.3a.q.46.9.4m.
4 Omnes resurgent immortales, & incorruptibiles, etiam secundum corpus.1a.q.97.3.c.
5 Natura mortalitatis non auferetur à resurgentibus, sed erunt eiusdem speciei, sicut nunc.3a.q.54.2.2m.
6 Corpora sanctorum, post resurrectionem erunt impassibilia propriè, ex dominio animæ supra corpus, & magis, in magis beatis, & non natura quinti corporis, vt quidam dicunt: quia corpus quintum non venit materialiter ad compositionem corporis humani. Et impossibile est dicere, quòd aliqua virtus qualis est virtus corporis cœlestis, transferat corpus humanum ad proprietatem gloriæ, qualis est impassibilitas corporis gloriosi, cum immutationem corporis humani Apostolus attribuat virtuti Christi. Et etiam non potest natura cælestis ita dominari in corpore humano, quin natura elementaris remaneat, cui essentialibus suis principiis, passibilitas inest.1a.q.97.3.c.
7 Hæc impassibilitas, non tollet sentire, sed omnes sensus beatorum simul erunt in actu proprio, per immutationem spiritualem ab obiecto exteriori.12ꝗ.q.3.3.c.
8 Tunc non erit vsus ciborum, venereorum, somni, & huiusmodi. 1a.quæ. 97.3.c.
9 Necessarium fuit Christum resurgere, quintuplici ratione, scilicet ad cõmendationem diuinæ iustitiæ, ad confirmationem fidei nostrę, ad subleuationem nostræ spei, ad informationem vitæ fidelium, & ad compiementum nostræ salutis.3a.q.53.1.o.& 2.c.& 3.1m.
10 Christus conuenienter resurrexit tertia die, & non statim, nec in fine mundi, ad confirmationem fidei, de humanitate & deitate eius. 3a.qu. 51.4.o.& q.53.2.o.
11 Christus resurrexit manè diluculo.3a.q.51.4.3m.& q.53.2.3m.& q.83.2.4m.
12 Corpus Christi resurrexit gloriosum & integrum, cum qualibet parte eius.3a.q.54.2.3.o.& q.55.6.4m.
13 Resurrectio Christi non debuit primo manifestari omnibus, sed gradatim. Et primò mulieribus: * vt mulier quæ primò nuncium mortis ad hominem detulit, primò etiam vitam resurgentis Christi, in gloria, nunciaret: & similiter vt ostenderetur quo ad assequendam gloriam, nihil facere sexuum differentiam: sed si maiori charitate ferueant, maiori etiam gloria refulgebunt in regno beatorum. 3a. quæst. 36. 2.c.& q.55.1.o.
14 Nec immediatè * ipsa resurrectio debuit ab hominibus videri, sicut eius ascensio, ex eo quod Christus non rediit resurgendo, ad vitam communiter hominibus notam, sed ad vitam immortalem & Deo conformem: Et quia quæ supra hominem sunt per angelos debent nunciari hominibus: ideo resurrectio Christi debuit per angelos hominibus nunciari.3a.q.55.2.o.
15 Christus post resurrectionem suam, apparuit pluries, vt ostenderet veritatem resurrectionis. Sed non conuersatus est cum discipulis suis continuè, sicut prius, vt ostenderet gloriam suam.3a.q.55.3.o.
16 Christus conuenienter & sufficienter probauit resurrectionem suam, duplici testimonio. ſ. angelorum & sacræ scripturæ, & argumentis, id est, signis euidentibus.3a.q.55.5.6.o.
17 Christus fuit primus resurgens simpliciter. Sed aliqui prius secundum quid: quia iterum mortui sunt.3a.q.27.3.c.fi.& q.53.3.o.& q.56.1.c.3m.
18 Qui cum Christo resurrexerunt, mortui sunt iterum, secundum Augustinum & Hieronymum, licet Hieronymus aliquando videatur dicere quod non.3a.q 53.3.2m.
19 Christus secundum diuitatem, fuit causa suæ resurrectionis, non autem secundum humanitatem.3a.q.53.4.o.
20 Resurrectio Christi, est causa efficiens & exẽplaris resurrectionis nostræ quo ad corpora, & quo ad animas per gratiam, tamẽ virtute principalis causæ. ſ. iustitiæ Dei.3a.q.54.2.c.& q.56.1.2.o.& qu. 59.2.c.fi.& q.62.5.1m.
21 Resurrectio Christi, est causa exemplaris reparationis vitæ nostræ, & mors Christi, destructionis mortis nostræ: licet vtraque sit causa effectiua vtriusque.3a.q.56.1.4m.& q.62.6.1m.& 3m.
22 Exemplaritas resurrectionis Christi propriè se extendit tantum ad bonos, licet efficientia eius propriè se extendat ad resurrectionem tam bonorum quàm malorum.3a.q.56.1.3m.
* Rhetorica est ex coniecturis ad suspicionẽ: quia quandoq; non fit cõpletè fides, vel opinio, sed suspicio quædam: quia non tatoliter declinatur ad vnam partem conditionis, licet magis declinetur in hanc, quã in illã: sed dialectica est ex probabilib. ad opinionẽ.22ꝗ.q.48.c.fi.
1 Retributio proportionalis, ex debito legali, si est ex pacto, pertinet ad iustitiam commutatiuam: si verò ex debito honestatis, pertinet ad virtutem gratiæ, siue ad gratitudinem.22ꝗ.q.106.1.2m.
2 Retributio Dei duplex, scilicet pro bonis impletis, & pro beneficiis.3a. q.56.2.3m.
1 Reuelatio. tripliciter aliquid cognoscitur, scilicet per reuelationem, per seipsum, & hoc certitudinaliter, & coniecturaliter per aliqua signa. 12ꝗ.q.112.5.c.
2 Reuelare secreta in malum personæ, est contra fidelitatem, nisi vergat in periculum aliorum, vel nisi propter bonum commune, cõtra quod nullum debet recipi secretum.22ꝗ.q.68.1.3m.& q.70.1.2m.
3 Reuelatio Dei fit ad inferiores per superiores, sicut ad homines per angelos.22ꝗ.q.2.6.c.
4 Nullus vnquam purus homo, habuit reuelationem à Deo. nisi mediãntibus angelis.1a.q.98.3.c.& 3a.q.55.2.c.
5 Plura, & excellentius de mysteriis gratiæ reuelata sunt angelis & apostolis, quàm prophetis.1a.q.57.5.3m.
6 Fides nostra innititur reuelationi apostolis & prophetis factæ, non autem alij reuelationi.1a.q.1.8.2m.& 22ꝗ.q.172.6.1m.
7 Multis gentilibus, reuelationes factæ sunt de Christo, vt patet de Sibylla,22ꝗ.q.2.7.3m.& q.172.6.1m.
8 Potest aliquis scire, se habere gratiam: per reuelationem.22ꝗ. qu.112.5.c.
9 Reuelat Deus hoc aliquando aliquibus, ex speciali priuilegio, vt securitatis gaudium etiã in hac vita, in eis incipiat, & confidẽtius & fortius magnifica opera prosequantur, & mala præsentis vitæ sustineant.12ꝗ. q.112.5.c.4m.& 5m.
10 Non tamen reuelat hoc omnibus, ne, scilicet non prædestinati desperẽtur, & ne securitas, in prædestinatis negligentiam pariat.1a.q.23.1.4m,
11 Reuelatum fuit Paulo, quòd esset in gratia.12ꝗ.q.112.5.c.
1 Reuerentia directè respicit personam excellẽtem: ideo secundum diuersas rationes excellentiæ, diuersæ sunt species eius.22ꝗ.q.104.2.4m.
2 Reuerẽtia Dei ita communi, est de dictamine rationis naturalis, non autem determinatio eius.22ꝗ.q.81.2.3m.
3 Reuereri est actꝰ timoris, sed vt debetur Deo, est actꝰ latriç.22ꝗ.q.81.2.1m,
4 Christus secundum quod homo, præcęteris habuit pleniorem affectum reuerentiæ ad Deum.3a.q.7.6.c.fi.
5 Reuereri homines ratione alicuius diuini in eis. ſ. gratiæ, virtutis, vel naturalis imaginis Dei, est laudabile, non autem vt sunt contrarij Deo. 22ꝗ.q.19.3.1m.& q.25.1.1m.
6 Quæ habent aliquam excellentiam, solent haberi in reuerentia, non autem omnia: * ideo consuetudo hominum inoleuit, vt reges & principes quos oportet in reuerentia haberi à subditis, & preciosioribꝰ vestib. ordinentur, & etiam ampliores, & pulchriores habitationes habeant, & propter hoc oportuit vt aliqua specialia tempora, & specialе tabernaculum, & specialia vasa, & speciales ministri ad cultum Dei ordinarentur in lege, vt per hoc animi hominum, ad maiorem Dei reuerentiam adducerentur.12ꝗ.q.102.4.c.
Rex. prudentia & iustitia, sunt maxime propriæ regi.22ꝗ.q.50.1.1m.
Ritus Iudæorum, tolerantur ab ecclesia, propter figuram, in testimonium nostrę fidei, non autem ritus aliorum infidelium, atque hęreticorum, nisi vt vitetur maius malum, quia. ſ. ad vitandum scandalum, vel diffidium, quod ex hoc posset prouenire, vel vt facilius conuertantur.22ꝗ q.10.11.o.
1 Rixa est contradictio in factis. ſ. mutua percussio, & particulare bellum, sine auctoritate publica: sed contentio * importat quandam contradictionem verborum, in verbis.22ꝗ.q.41.1.c.& q.42.1,c.
2 Qui publica potestate inuadunt, non rixantur, nec peccant, sed qui eis resistunt, iniustè se defendendo.22ꝗ.q.41.1.3m.
3 Rixa inuadentis iniustè, est semper peccatum mortale, sed in defedente, nullum est peccatum: * vel veniale, ſ. quando aliquis leuis motus odij vel vindictæ se immiscet, vel mortale, ſc. quando affirmato animo, ex odio contra impugnantem insurgit, ad eum occidẽdum, vel eum graiter lædendum.22ꝗ.q.41.1.o.& q.42.2.c.
4 Rixa oritur proxime ex ira, sed ex cõcupiscentia, sicut ex prima radice, & iactantia occasionaliter, & ex odio per accidens.22ꝗ.qu.37.2.1m.& q.41.2.o.& q.158.7.c.
5 Odium & discordia, sequuntur ex rixa, in rixantibus.22ꝗ.q.41.2.5m.
Ruth Moabitis. quæ mulier virtutis erat, significat ecclesiam de gentib. Et conuersa ad Deũ, intrauit ecclesiã, licet esset Moabitis.12.q.105.3.1m.

S

1 SAbbatum inter cætera festa, tantum præcipitur in decalogo, quia figurabat generalia beneficia Dei, ſc. creationis, & beatitudinis.12ꝗ.q. 100.5.c.2m.& q.102.4.10m.& 22ꝗ.q.122.4.c.2m.
2 Sabbatum pręcipitur Iudæis triplici ratione, ſ. propter auaritiam, vt vacent diuinis. Secundo ne errẽt circa creationem. Tertio vt significet triplicem quietem, scilicet Christi in sepulchro, mentis à peccatis, & beatorum in patria.12ꝗ.q.100.5.2m.& q.102.4.10m.& q.105.2.9m.fi.& 22ꝗ.q.122.4.o.
3 Opera seruilia prohibita in sabbato, mysticè sunt peccata, sed ad literã sunt opera seruorum, id est, mecanicha.22ꝗ.q.187.3.c.
4 Opera seruilia prohibita in sabbato, sunt principaliter peccata mortalia, secundò opera propria seruorum: nõ autem peccata venialia, nec opera quæ sunt ad cultum Dei, nec opera spiritualia, nec necessaria ad salutẽ corporis, vel animę, vel rerum exteriorum.12ꝗ.qu.100.8.4m & q.107.2.4m.& 22ꝗ.q.40.4.o.& q.122.4.3m.& 3a.q.40.4.1m.& 2m.
5 In obseruantia sabbati, sanctificatio est finis: sed præceptum est cessare ab opere seruili, id est, mechanicho 22ꝗ.q.122.4.3m.
6 Circoncisio & sacrificia, licebant Iudæis in sabbato.22ꝗ.q.122.4.3m.
7 Licuit Machabæis in sabbato pugnare: Heliæ fugienti itinerare, Apostolis euellere spicas. 12ꝗ.q.100.8.4m. & 22ꝗ.q.40. 4.o.q.122.4.3m. & 3a. q.40.4.3m.

2 Sacrilegium est speciale peccatum, oppositum religioni. 22ę.q 99.2.o.
3 Sacrilegium est sine alius peccatis, quando non est sua deformitas, nisi violatio rei sacræ.22ę.q.99.2.3m.
4 Species eius sunt tres, secundum triplicem rationem sanctitatis. s. personarum, locorum, & aliarum rerum.22ę.q.99.3.o.& q.154.10.3m.
5 Et grauius est contra personam, quam contra locum. Sed grauissimum est contra sacramenta, secundò contra vasa, tertio contra imagines, & reliquias sanctorum, quarto contra ornatus rei sacræ, quinto contra res ministrorum ecclesiæ.22ę.q.99.3.c.
6 Omne peccatum personæ sacræ, est sacrilegium materialiter, non autem formaliter, nisi sit directè contra sanctitatem eius, puta si virgo Deo dicata fornicetur.22ę.q.99.3.3m.
7 Quælibet species luxuriæ, secundum quod violat aliquid pertinens ad cultum Dei est sacrilegium.22ę.q.154.10.o.
8 Pœna sacrilegij secundum æqualitatem, est excommunicatio. Sed quia hæc non timetur, additur decapitatio secundum leges, & pœna pecuniaria, secundum canones.22ę.q.99.4.o.& q.154.10.2m.
Sal impedit corruptionem putredinis.1a.q.104.2.c.& 12ę.q.102.3.14m.
1 Salomon non meruit sapientiam in somniis, sed fuit signum præcedentis desiderij.22ę.q.113.3m.& 2m.& 22ę.q.154.5.1m.
2 Somnus Salomonis, non fuit naturalis, sed fuit prophetica visio.12ę. qu. 113.3.2m.& 22ę.q.173.2.c.
1 Saluari nullus potest, nisi per Christum.3a.q.61.3.c.2m.& 4.c.& q.68.1.o. & 2.c.& q. 73.5.c.& q.84.5.c.
2 Ad salutem venitur dupliciter. s. merito Christi, vt pueri, & stulti, & merito proprio, addito ad meritum Christi, per actũ fidei.22ę.q.124.1.1m.
3 Pueri antiquorum saluabãtur in fide parentum.3a.q.34.3.c.& q.70.4.2m.
4 In necessariis ad salutem, tenemur intellectum nostrum conformare intellectui, vt in iis quæ sunt fidei.1a.q.1.8.2m.
5 In necessariis ad salutem Deus nunquam deest, nec vnquam defuit homini, nisi ex culpa eius.12ę.q.98.2.4m.& 22ę.q.177.1.c.& q,178.1.c.
6 Quolibet tempore instructi sunt homines diuinitus de agendis, inquantum expediebat ad salutem electorum.22ę.q.174.6.c.fi.3m.
7 *Ex diuina prouidentia, procurantur multæ occasiones salutis hominibus, vt prædicationes, exempla, actus virtutum pro loco & tempore ægritudines, flagella, etiam peccata.12ę.q.87.2.1m.& 2m.
8 Non est de necessitate charitatis, quòd aliquis exponat proprium corpus, pro salute proximi, nisi quando tenetur eius saluti prouidere, sed est de perfectione charitatis.22ę.q.26.5.3m.
1 Si voluntate Dei, ipsa anima Samuelis, Sauli euentum belli prænunciauit, Deo sibi hoc reuelante, pertinet ad rationem prophetiæ. Non autem est eadem ratio de sanctis, qui sunt modò in patria.22ę.quæstion. 174.5.4m.
2 *Dici etiam potest, quòd non fuerit anima Samuelis, sed dæmon ex persona eius loquens, quem sapiens, Samuelem nominat, & eius prænunciationem, prophetiam, secundum opinionem Saulis & astantium, qui ita opinabantur.22ę.q.172.6.2m.& q.174.5.4m.
1 Sanctificatio duplex, scilicet totius naturæ humanæ, ab omni corruptione culpæ & pœnæ in resurrectione, & personalis, in sola mente.3a.q.22.2.4m.
2 Sanctificatio duplex. s. adultorum per proprium actum, & pauulorum, secundum fidem parentum, vel ecclesiæ: Prima est perfectior quàm secunda.3a.q.34.3.c.& q.70.4.2m.
3 Sanctificari dicitur tripliciter. mundari à peccato, confirmari in bono, & deputari ad cultum Dei. Et tantum tertium conuenit carenti ratione.22ę.q.81.8.c.& q.62.6.2m.& q.63.6.2m.
4 Sanctificatio tabernaculi, & vasorum eius literaliter fuit, vt haberetur in reuerentiam. Sed figurabatur spiritualis sanctificatio fidelium.12ę. q.102.4,9m.
5 Sanctificari dicitur tripliciter. s. ex minus sancto, ex non sancto priuatiuè, & ex non sancto negatiuè. Et tantum tertium conuenit Christo, * qui factus est sanctus ex non sancto, secundum hominem, non quidem priuatiue, vt. s. aliquando fuerit homo, & non fuerit sanctus, sed negatiuè, quia, scilicet quando non fuit homo, non habuit sanctitatem humanam, & ideo simul factus est homo, & sanctus homo. 3a.q. 34.1.2m.
6 Quæ fiunt præter legem communem, non fiunt principaliter ad subueniendum vni personæ, sed ad insinuationem & commendationem gratiæ, vt sanctificatio in vtero.3a.q.27.6.c.
7 Non est credendum, aliquos esse sanctificatos in vtero, de quibus non loquitur scriptura.3a.q.27.6.c.
8 Illi præcipue sanctificati sunt in vtero, qui immediatius ordinati sunt, ad significandum sanctificationem Christi.3a.q.27.6.o.
9 Hieremias, & Ioannes baptista, non fuerunt sanctificati ante infusionem animæ rationalis.3a.q.27.2.1m.
10 Sanctificati in vtero, creduntur non peccasse mortaliter de cætero. 3a. q.27.6.1m.
11 Sanctificati in vtero, debent baptizari, vt suscipiant characterem, * quo Christo cõfigurentur, & ita per susceptionem characteris, aliis membris Christi configurarentur, etiam corporaliter, & vt quasi deputentur ad percipienda diuina, tertio propter bonum obedientiæ, quia præceptum de baptismo omnibus est datum, & ab omnibus debet impleri, nisi articulus necessitatis sacramentum excludat.3a. qu.68.1.3m.
12 Nazaræi per quos significantur perfectissimi, sanctificabantur voto.22ę. q.86.6.b.
1 Sanctitas est specialis virtus, scilicet religio, sed est generalis imperio. 22ę.q.81.8.1m.
2 Sanctitas refert omnia virtutum opera in Deum, vel per hæc disponit ad cultum Dei: ideo differt tantum ratione à religione, quæ est circa pertinentia specialiter ad cultum Dei, vt in sacrificiis, 22ę.qu.81.8.o.
3 Sanctitas importat duo necessaria ad applicationem mentis ad Deum. s. munditiam, & firmitatem.22ę.q.80.8.o.
Sanctus vnus præcipuè laudatur de vna virtute, & alius de alia, propter excellentiorem proptitudinem ad actum vnius virtutis, quàm ad actum alterius.12ę.q.66.2.2m.
Sanguis non est actu pars, sed est totum in potentia. 3a. q. 37.5.1m.& 6.c.
2 Sanguis est de integritate humanæ naturæ.1a.q.119.1.c.
3 Sanguinei sunt amatiui. Ideo iecur dicitur cogens amare: quia generat sanguinem.12ę.q.48.2.1m.
4 Sanguis in lege veteri effundebatur ad crepidinem altaris, vt Iudæi horrerent effundere sanguinem. Et quia vita est à Deo. Et pro effusione sanguinis Christi.12ę.q.102.3.8m.& 6.1m.
5 Sanguis Christi, est pretium redemptionis nostræ, quod Christus obtulit Deo, non autem diabolo.3a.q.48.4.3m.& 5.c.& q.48.5.1m.
6 Totus sanguis Christi, qui ad veritatem humanæ naturæ pertinebat, in passione eius effusus pro redemptione humani generis, ad corpus Christi rediit, & resurrexit cum eo, triplici ratione. s. quia passus est in perfectissima ætate in qua maximè ea quæ in homine inueniuntur ad veritatem humanæ naturæ pertinere videntur tanquam ad maximam perfectionem adducta, & ex merito passionis, sicut & illæ partes sanctorum martyrum, in quibus passionem pro Christo sustinuerunt, quendam priuilegiatum fulgorem, in resurrectione habebunt, & ex ipsa virtute passionis in qua humanum genus sanctificauit: quia humanitas Christi, saluiferam virtutem habuit, ex virtute verbi sibi vniti, secundum Damascenum.3a.q.54.3.1m.
7 Sanguis Christi in passione effusus, qui maximè fuit salubris, fuit diuinitati nitus: ideo oportuit, quòd in resurrectione, iungeretur aliis humanitatis partibus, sicut & verum corpus eius.3a.q.52.3.1m.
8 Sanguis verò qui in quibusdam ecclesiis pro reliquiis obseruatur, fluxit miraculosè, de quadam eius imagine percussa,3a.q.54.3.3m.
1 Sanitas est de prima specie qualitatis, causata ex humoribus adæquatis.12ę.q.49.2.c.1m.& 3m.& 4.c.& q.50.1.c.fi.
2 * Sanitas est tantum in animali.1a.q.16.6.c.
3 Eadem numero sanitas, est in animali, & in aliis, nec alia sanitas est medicinæ, & vrinæ, quàm sanitas animalis, quam medicina facit, & vrina significat.12ę.q.20.3.3m.
4 Christus quemcunque curauit, totum sanauit, scilicet mente, & corpore,3a.q.44.3.3m.& q.86.1.1m.
5 Dicitur ille non posse sanari, qui non pôt de facili sanari. Potest tamen hoc fieri, per virtutem diuinæ gratiæ, quæ etiam interdum in profundum maris se conuertit,22ę.q.33.2.1m.& 3a.q.86.1.2m.fi.
1 Sapientia qua formaliter sapientes sumus, est quædam participatio diuinæ sapientiæ, quæ Deus est.22ę.q.23.2.1m.
2 Sapientia secundum philosophos, est tantum cognoscitiua, secundum theologos verò, est etiam directiua.22ę.q.19.7.c.& q.45.2.o.
3 Sapientia iudicat de omnibus, & ordinat, quia considerat altissimas causas.12ę.q,57.2.c.1m.& q.66.5.c.1m.
4 Sapiens simpliciter, est qui cognoscit altissimam causam simpliciter, sed sapiens in aliquo genere, est qui scit altissimam causam in illo genere 1a.q.1.6.c.& 22ę.q.9.2.c.& q.45.1.c.& q.47.2.1m.
5 Sapientia simpliciter, semper est bona, sed secundum quid est mala, & est triplex, scilicet terrena, animalis, & diabolica, 22ę.q.45.1.1m.qu.46.1. 2m.& q.55.1.3m.& q.113.1,1m.
6 Omnis sapientia est scientia, inquantum est de conclusionibus, sed differt à cæteris scientiis, inquantum est de principiis, 12ę.q.57.2.1m.& 4m.& 22ę.q.9.2.c.
7 Sapientia vtitur principiis, non solum concludendo ex eis, sicut aliæ scientiæ, sed iudicando de eis, & disputando contra negãtes ea. 1a.q. 1.8.c.& 12ę.q.53.2.1m.& 2m.& q.66.5.4m.
8 Sapientia continet sub se scientiam & intellectum.12ę.q.57.2.2m.
9 Sapientia est tantum vna licet scientiæ sint multæ.12ę.q.57.2.c.fi.
10 Sapientia est maxima inter omnes virtutes intellectuales, iudicans & ordinans eas.12ę.q.57.2.2m.q.66.5.o.& q.68.7.c.
11 Differentia inter sapientiam, scientiam, intellectum, artem & prudentiam.12ę.q.57.2.3.4.o.
12 Sapientia in rebus humanis, est prudentia,1a.q.1.6.c.& 22ę.q.47.2.1m.
13 Prudentia non imperat sapientiæ, sed econuerso. Nec est de altissimo, sicut sapientia. Sed imperat de ordinatis ad sapientiam. Ideò est ministra eius.12ę.q.66.5.1m.
14 Prudentia est de iis, per quæ peruenitur ad felicitatem, sed sapientia est de obiecto eius. Et actus eius in hac vita non est perfecta felicitas, sed est inchoatio eius, quia est actus imperfectus, respectu sui obiecti principalis, scilicet Dei.12ę.q.66.5.2m.& 3m.
15 Dona sapientiæ & scientiæ, nihil aliud sunt, quàm quædam perfectiones mentis humanę, secundum quas disponitur ad sequendum instinctum spiritus sancti, in cognitione diuinorum & humanorum.12ę.qu.68.5. 1m.& 22ę.q.8.5.1.c.
16 Sapientia data à Deo, est donum spiritus sancti, sed sapientia acquisita per studium humanum, est virtus intellectualis, 1a.quæ. 1.6.3m.& 22ę. q.45.10.& 4.1m.& 2m.
17 Donum & virtus sapientiæ, principaliter est de diuinis, secundariò verò de aliis, iudicando per regulas diuinas,12ę.quæ,58.2.c.& 22ę.q.9. 2. c.
18 Virtus sapientiæ, est tantum speculatiua, sed donum sapientiæ est speculatiuum principaliter, & secundariò practicũ, 1a.q.64.1.c.& 22ę.q.10. 7.c.& q.45.7.o.& 6.3m.
19 Ratio speculatiua, quo ad apprehensionem, perficitur dono intellectus, & quo ad iudicium, dono sapientiæ. Sed ratio practica quo ad primũ perficitur dono consilij, & quo ad secundum, dono scientiæ.12ę.quę. 68.4.c.
20 Donum sapientiæ, est in ratione superiori, donum autem scientiæ, in ratione inferiori.1a.q.79.9.c.& 22ę.q.45.5.c.
21 Augustinus loquitur de sapientia, quantum ad suam causam. s. quantum ad charitatem, ex qua etiam sumitur nomen sapientiæ, quæ est donũ, secundum quòd saporem quendam importat.1a. qu. 43.5.2m.& 3m.& 12ę.q.45.2.1m.
22 Talis expositio. scilicet, quòd sapientia dicitur quasi sapida scientia, non conueuit, nisi secundum nomen quod habet sapientia, in latina lingua. In græca autem non competit, & fortè nec in aliis linguis. Vnde potius videtur nomen sapientiæ ibi accipi pro eius fama, qua à cunctis commendatur,1a.q.43.5.2m.& 3m.& 22ę.q.45.2.2m.
23 Donum sapientiæ dirigit hominis intellectum & affectum, ideò ei tanquam directiuo, correspõdent duo dona: s. intellectus in intellectu, & timor

timor in affectu,12ę.q.68.4.5m.
24 Rectum iudicium de diuinis ex inquisitione rationis, est virtutis sapientiæ, doni verò eius secundum connaturalitatem.1a.q.1.6.3m.et 12ę.q. 68.1.4m.et 22ę.q.45.2.c.
25 Iudicium per modum inclinationis: est doni sapientię, sed per modum cognitionis tantum. est theologiæ.1a.q.1.6.3m.et 22ę.q.45.2.c.
26 Intellectus habet duos actus, scilicet percipere, et iudicare, secundum rationes diuinas & humanas. Primum est doni intellectus, secundum doni sapientiæ, & tertium doni scientiæ.22ę.q.8.6.o. quæst. 9. 2. o.& q.45.2.3m.
27 Donum sapientiæ, est excellentissimum, inter septem dona spiritussancti, sed est inferius charitate.12ę.q.68.7.c.
28 Sapientia acquisita potest esse cum peccato mortali, non autem donum sapientiæ, sicut nec charitas, quam præsupponit.22ę.q.45.4.o.
29 Fides assentit veritati diuinæ secũdum se, sed donum sapientiæ iudicat secundum eam: ideo præsupponit fidem.22ę.q.45.1.2m.
o Fides est initium sapientiæ secũdum essentiam, timor autem seruilis est vt dispositio eius, sed filialis, vt primus effectus eius.22ę.qu.19.7.o.& q.45.6.3m.
31 Donum sapientię, quandoque dicitur pietas, & timor Dei, quia sicut pietas quæ pertinet ad cultum Dei, est manifestatio fidei, inquantum per cultum Dei protestamur fidem, ita etiam pietas manifestat sapientiam & propter hoc dicitur quod pietas, est sapientia, & eadem ratione, timor: per hoc enim ostenditur quod homo habet rectum iudicium de diuinis, quòd Deum timet, & colit.22ę.q.45.1.3m.
32 Donum sapientiæ, quo ad suam causam, est in voluntate, sed secundum essentiam est in intellectu.22ę.q.45.2.o.
33 Donum sapientiæ, quantum est necessarium ad salutem, est in omni habente gratiam, sed est in pueris & amentibus, habitualiter tantum sed quo ad secreta mysteria, & directionem aliorum, est in paucis, quia est gratia gratis data.12ę.q.68.5.1m.& 22ę.q.45.5.o.
34 Sapientia in diuinis semper est essentialis, & nunquam est personalis & propria, sed appropriatur, quia non significatur per modum exeuntis, sicut amor, sed per modum quiescentis in subiecto.1a.qu.34.1.2m. q.27.2.1m.& q.39.7.2m.
35 Sapientia in diuinis, dr dupliciter. s. essentialis, & genita.1a.q.34.1.2m.
36 Sapientia vt supponit pro essentia, non dicitur genita nec ingenita: sed vt supponit pro hypostasi, dicitur genita ve ingenita tamen semper significat essentiam.1a.q.22.2.2.c.1m.
37 Sapientia patris dicitur dupliciter. s. essentialis, quæ est in seipso, & quæ procedit ab eo.1a.q.39.7.2m.
38 Pater est sapiens, sapientia essentiali, non autem sapientia genita. 1a.q. 37.2.1m.& q.36.7.2m.
39 Filius est sapientia patris.1a.q.39.8.2m.
40 Filius est sapiens formaliter, sapientia tantum essentiali: effectiuè verò, sapientia ingenita tãtum, sed seipso vel per se, sapientia genita.1a. q.39.7.2m.
Sarabaitæ vt sunt monachi, sine obedientia, ideo non approbantur, licet sint laboriosi.22ę.q.186.5.3m.
1 Satisfactio nulla debet imponi nouiter baptizatis, * quia sunt totaliter liberati per passionem Christi, & satisfactionem illius, cui configurãtur in baptismo, & ideo iniuria fieret eius passioni, quasi ipsa nõ esset sufficiens satisfactio pro peccatis baptizatorum.3a.qu.49.3.2m.& qu. 68.5.o.& 6.c.
2 Pœnitens per satisfactionem consequitur perfectum effectum gratiæ, quia liberatur totaliter à reatu peccati.3a.q.90.3.2m.
3 Ex proposito satisfaciendi, gratia confertur, licet satisfactio actualis. gratiam præsupponat.3a.q.90.3.2m.
4 Homo non potest satisfacere de vno peccato, sine alio.1a.q.86.3.o.
5 Homo potest satisfacere Deo, secũdum æqualitatem proportionis, per acceptionem infinitæ misericordiæ Dei, non autem secundum æqualitatem quantitatis offensæ.3a.q.1.2.2m.q.85.3.o.& 90.2.c.
6 Satisfactio in proposito, causat gratiam, sed in executione auget eam, sicut & baptismus.3a.q.90.2.2m.
7 Nulla pura creatura, potuit satisfacere Deo, pro natura humana. q.1. 2. 2m.q.46.1.3m.& q.49.5.1m.
8 Satisfactio pro se, vel satisfactio pro alio, dicitur pretium quoddam.3a. q.48.4.c.
9 Adam & alij sancti patres, satisfecerunt pro peccatis suis, secundum q̃ peccatum corrumpit bonum personale, nõ secundum quod corrumpit. naturam.3a.q.49.5.1m.& q.62.5.o.& 2m.
10 Vnus homo potest satisfacere pro alio, inquantum sunt vnum in charitate.3a.q.14.1.c.& q.48.2.1m.
11 Nullus potest conteri, vel cõfiteri pro alio, sicut potest satisfacere quia hoc est extra: illa verò sunt intra, quia pertinent ad bonitatem gratię vel ad culpam.3a.q.38.2.1m.
12 Passio Christi causauit nostram salutem per modum satisfactionis.3a.q. 43.1.3.c.& 4.2m.q.48.2.o.& 4.c.& 6.3m.
13 Hæc satisfactio fuit superabundans.3a.q.48.2.c.2m.& 4.c.q.49.3.c.q.68, 5.1m.& q.69.2.c.
14 Christus per mortem suam sufficiẽter satisfecit pro peccatis humani generis, etiam si essent plura.3a.q.46,6.c.4m.& 6m.q.48.2.o.q.49.1.3.c.& q.68.1.c.q.69.7.c,& q.86.4.3m.
15 Christus satisfecit pro tota natura humana sufficienter, non autem efficaciter.3a.q.46.1.3m.& q.79.7.2m.
16 Vna gutta sanguinis Christi fusa in circuncisione, vel quacunque pęna eius, plene satisfecit, ratione personæ eius, non autem secundum genus operis.3a.q.46.6.5m.
1 Scandalum proprie, est dictum vel factum, minus rectum, præbens aliis occasionem ruinæ. Sed scandalum largè sumitur pro quolibet impedimento, alicui præstito, in via aliqua, quam prosequi intendit.22ę.q. 43.1.o.& 4.c.
2 Scandalon græce, offensio dicitur latine, vel ruina, vel impactio pedis. 22ę.q.43.1.o.& 4.c.
3 Scandalum duplex. s. actiuum. i. omne inductiuum peccati, intentum, vel non intentum. s. peccatum vel simile ei, & passiuum, idest ruina peccati ex dicto vel facto alterius.22ę.q.43.1.4m.et 2.c.
4 Scandalum actiuum, quandoque est sine passiuo, quandoque conuerso, et quandoque simul.22ę.q.43.1.4m.et 2.c.
5 Omne scandalum est peccatum, sed actiuum quidem dantis, passiuum verò sumentis.22ę.q.43.2.o.
6 Scandalum actiuum per se. i. intentum, est speciale peccatum, nõ autem per accidens, nec scandalum passiuum.22ę.q.43.3.o.
7 Scandalum actiuum est sine alio peccato, quando factum vel dictum nõ est peccatum sed habet speciem mali.22ę.q.43.3.2m.
8 Vtrunque scandalum. sc. actiuum et passiuum, est veniale et quandoque mortale.22ę.q.43.4.o.
9 Scandalum actiuum vel passiuum, non conuenit perfectis, nisi de veniali, sed imperfectis etiam de mortali.22ę.q.43.5.6.o.
10 Omne scandalum causatur ex aliquo scandalo actiuo sui, non autem semper ex peccato alterius.22ę.q.43.6.1m.
11 Bona spiritualia necessaria, non debent dimitti propter scandalum: alia verò debent occultari, vel differri, si fit ex ignorantia, donec doceatur, nisi sit periculum. Non autem post, nec si est ex malitia. 22ę.q. 43. 2.7.8.o.et 3a.q.42.2.o.
12 Veritas nullo modo deseri debet propter scandalum passiuum aliorum. 22ę.q.43.7.2m.et 3a.q.42.2.c.1m.
13 Bona temporalia propria, debent deseri, propter scandalum ex ignorantia vel infirmitate, vel scandalum sedari, non autem si sit ex malitia, nec aliena nobis commissa.22ę.q.43.8.o.
14 Punitio non debet deseri propter scandalum, nisi sequatur peius propter multitudinem peccantium, vel propter potentiam principum. 22ę.q.33.6 o.q.43.7.1m.q.108.1.5m.et 3.1m.
Scenopegia erat festum tabernaculorum per dies septem propter beneficium deductionis, et protectionis in deserto. Et significat peregrinationem sanctorum in hoc mundo. Cui nunc succedit festum cõsecrationis ecclesię.12ę.q.102.4.10m.et q.102.3.4m.
Seueritas est virtus inflexibilis, circa inflictionem pœnarum, quando recta ratio requirit hoc.12ę.q.157.2.1m.et 2m.q.159.2.2m.
1 Scientia * significat qualitatem simplicem quam consequitur quidam respectus.1a.q.13.7.1m.q.14.1.1m.et 12ę.q.54.4.o.
2 Scientia est qualitas simplex relata ad multa secũdum vnũ.12ę.q.54.4.o.
3 Scientia est assimilatio intellectus ad rem scitam, per speciem intelligibilem, quæ est similitudo rei intellectæ.1a.q.14.2.2m.
4 Diuersæ scientiæ procedũt ex diuersis principiis & mediis.12ę.q.54.2.2m
5 Omnis scientia habetur per aliqua principia per se nota, & per consequens visa.22ę.q.1.5.c.
6 *Nulla scientia probat principia sua, sed probat alia ex eis. Nec disputat contra negantes ea præter primam philosophiam.1a.q.1.8.c.
7 Tota virtus demonstrationis dependet ex medio. Ideò diuersa media, sunt sicut diuersa principia actiua, secundum quæ habitus scientiarũ diuersificantur.12ę.q.54.2.2m.
8 In diuersis conclusionibus vnius scientiæ, sunt diuersa media per quæ probantur. Ideò homo potest scire aliquas conclusiones sine aliis, sicut & media.22ę.q.5.3.2m.
9 Scientia demonstratiua, dicitur iudicatiua, inquantum per resolutionẽ in prima principia, de veritate inquisitorum diiudicat.22ę.q.53.4.c.
10 Idem est subiectum principiorum, & totius scientiæ, quia tota scientia, virtute continetur in eis.1a.q.17.c.12ę.q.3.6.c.& 22ę.q.4.1.c.
11 Omne quod scitur, est aliquo modo.1a.q.14.9.o.& 3a.q.10.3.c.
12 Omne scitum à nobis, est necessarium, non autem omne scitum à Deo. 1a.q.14.13.3m.
13 Omne scitum est aliquo modo visum per intellectum.22ę.q.1.5.c.4m.
14 Idem est subiectum principiorum, & totius scientiæ: cùm tota scientia virtute contineatur in principiis.1a.q.1.7.c.
15 Subiectum scientiæ sicut & obiectum potentiæ duplex, sc. materiale & formale.1a.q.1.o.c.
16 Formalis ratio subiecti scientiæ, sicut & obiecti potentia duplex, scilicet ex parte rei, & ex parte nostra.22ę.q.1.2.c.
17 Sic se habet subiectum ad scientiam, sicut obiectum ad potentiam vel habitum.1a.q.1.7.c.
18 Materialiter scita, sunt conclusiones: formalis verò ratio sciendi, sunt media demõstrationis, per quæ ꝓclusiones cognoscuntur.22ę.q.1.1.c
19 Scientia est de mobilib. & contingentib. secundum quod in eis est aliquid necessarium vel vniuersale.1a.q.84.1.c.3m.& q.86.3.o.
20 Solæ scientiæ practicæ, sunt circa contingentia, inquantum huiusmodi. s. in particulari.12ę.q.6.princ.
21 De qualibet re ad sciendum an est, oportet vti pro medio quid nominis non autem quid rei quia sequitur quæstionem an est.1a.q.2.2.2m.
22 De nulla re sciri potest, an est, nisi de ea sciatur quid est, saltem confusè. 1a.q.2.2.2m.
23 Habitus scientiæ, est in intellectu possibili, non autem in intellectu passiuo, contra Auerroim.12ę.q.50.4.o.& q.51.3.c.
24 Scire & discere, per accidens est malum, ex parte scientis dupliciter, scilicet propter occupationem impedientem officium eius, vel propter contemptum diuinorum. Ex parte verò obiecti tripliciter. s. vel quia inclinat ad malum vt ars magica, vel quia excedit, vel quia est quid inutile.1a.q.22.3.3m.& 22ę.q.167.1.o.
25 Quilibet tenetur scire communiter credenda, communia iuris præcepta, & ea q̃ ad eius statum, vel ad eius officium pertinent.12ę.q.76.2. c.
26 Scientia legis Dei, sic annexa est officio sacerdotali, quod simul cũ eo iniungitur.22ę.q.16.2.3m.
27 *Scientia acquisita, est habitus naturalis, quia inest vnicuique homini quoddam principium scientię, scilicet lumen intellectus agentis, per quod cognoscuntur statim à principio naturaliter, quædam vniuersalia principia omnium scientiarum.1a.q.117.1.c.1m.12ę.q.51.4.c.& q. 113.10.3m.
28 Homo meditando acquirit scientiam. 1a.q. 62.9.1m.& 12ę. q.51.3.c.22ę. q.15.3.1m.& q.49.1.2m.
29 Scientia vel sapiẽtia acquisita per proprium ingenium & studium quod est à Deo, est naturalis. Si verò aliter, vt in Apostolis, est miraculosa. 1a.q.117.1.1m.& 12ę.q.51.4.c.& q.113.10.3m.

30 Modus acquirendi scientiam duplex, scilicet præcipuus per inuentionem,& secundarius per doctrinam.1ª.q.117.1.c.& 3ª.q.9.4.1m.
31 Cæcus à natiuitate,non potest habere scientiam de coloribus.1ª.q.84.3.c.fi.4.b.& c.fi.& q.111.3.1m. & 2m.
32 * In statu innocentiæ homo non acquisiuisset scientiam ex sensibus.3ª.q.61.2.o.
33 Disciplina quę est receptio cognitionis ab alio,requiritur ad scientiam 12ç.q.41.c.& 22ç.q.189.1.4m.
34 Nullus vnquam per dæmones scientiam acquisiuit.1ª.q.64.1.5m.& 22ç.q.96.1.c.& q.172.5.2m.
35 Ille qui in aliqua scientia acquirit per primam demonstrationem, scientiam cõclusionis vnius,habet quidem habitum,sed imperfectè. Cum verò acquirit per aliquam aliam demonstrationem scientiam conclusionis alterius,non aggeneratur in eo alius habitus, sed habitus qui prius inerat fit perfectior,vt pote ad plura se extendens.12ç.q.151.4.3m.q.54.4 3m.& q.65.1.1m.
36 Multi impediuntur à scientia acquirenda tripliciter.s.propter indispositionem,occupationes,& pigritiem.22ç.q.61.5.3m.& 22ç.qu.2.4.c. & q.172.3.2m.
37 Virtutes morales,& præcipuè castitas, multum faciunt ad acquisitionem & vsum scientiarũ.22.15.3.c.q.96.1.2m.q.148.6.c.& q.180.2.o.
38 Discursus in acquisitione scientiæ duplex est in scientia nostra.s.secundum successionem vnius post alterum,ex notis ad ignota procedens, & secundum causalitatem,per vnum in alterum,1ª.q.14.7.c.q.58. 3.o. q.117.1.c.& 3ª.q.11.3.c.
39 Opinio est dispositio ad scientiam,qua acquisita, potest remanere cognitio etiam per syllogismum dialecticum.3ª.q.9.3.3m.
40 Scientia quadrupliciter tantum amittitur.s.ratione excidente à mente, corrupto sciente vel scito,vel obliuione.1ª.q.89.5.c.
41 Scientia augetur secundum se,per additionem.12ç.q.49.4.c.& q.52.4.c.
42 Scientia est vna numero à subiecto,in quo est,sed vna est in specie à scibili.1ª.q.117.1.c.
43 Vnitas scientię generica,specifica,vel numeralis,sumitur ab vnitate generica,specifica,vel numerali sui medij.12ç.q.54.2.2m.
44 In scientia contrariorum eadem ratio est cognoscendi vtrunque, quia vnum per aliud cognoscitur.12ç.q.54.2.1m.
45 Intellectus est in vna potentia in qua tamen sunt diuersarum scientiarũ habitus.12ç.q.54.1.1m.
46 Quantitas scientiæ attenditur non solum secundum numerum scibiliũ sed etiam secundũ claritatem cognitionis. 12ç.q.52.o.& 3ª.q.10.2.3m.
47 Diuersa ratio cognoscibilis,inducit diuersitatem scientiarum.1ª.q.1.1.2m.& 12ç.q.57.2.c.
48 * Scientia quæ habetur per reuelationem,& scientiæ humanitus inuentæ,differunt secundum genus. Vnde Theologia quæ ad sacram scripturam pertinet, differt secundum genus ab illa theologia quæ pars philosophiæ ponitur.1ª.q.1.1.2m.
49 Scientia infusa,& scientia acquisita,sunt diuersarum rationum. Vnde nihil prohibet de eisdem rebus,de quibus physicæ disciplinæ tractant, secundum quod sunt cognoscibiles lumine naturalis rationis,& aliã scientiam tractare,secundum quod cognoscuntur lumine diuinæ reuelationis.1ª.q.1.1.2m.& 3ª.q.9.1.3m.
50 Consideratio scientiæ speculatiuæ,nõ se extendit vltra virtutem suorũ principiorũ.i.vltra quã cognitio sensitiua ducere potest.12ç.q.3.6.c.
51 Contra rectitudinem scientię,contingit peccari dupliciter in speculatiuis.s.vel inducendo rationem ad conclusionem falsam, apparentem veram,vel arguendo ex falsis,quæ videntur vera.22ç.q.55.3.c.
52 In speculatiuis scientiis, demonstratiua scientia dicitur iudicatiua, inquantum per resolutionem in prima principia intelligibilia de veritate inquisitorum diiudicatur.22ç.q.53.4.c.
53 In speculatiuis est alia rationalis scientia,ordinata ad inquisitionem inuentiuam.s.dialectica, & alia scientia demonstratiua, determinatiua veritatis.22ç.q.51.2.3m.
54 Omnes scientiæ demonstratiuæ ꝓtinentur sub physica, vt ponitur pars qrudentiæ large, vt includit etiam scientiam speculatiuam. 22ç.q.48.c.co.2.
55 Scientia dicitur speculatiua vel practica tripliciter.s.ratione sciti, modi,& finis.1ª.q.14.16.c.
56 Scientia de non opgrabili, est speculatiua tantum, ordinata verò ad operationem,est practica tantum,speculatiua verò ratione modi vel finis,est secundum quid speculatiua & practica.ibid.
57 Omnis scientia operatiua,tãto perfectior est, quanto magis considerat particularia,in quibus actus est,1ª.q.22.3.1m.
58 Scientiarum practicarum illa est dignior,quæ ad vlteriorem finem ordinatur,vt ciuilis militari.1ª.q.1.5.c,
59 Omnes fines scientiarum practicarum ordinantur ad beatitudinem æternam,sicut ad vltimum finem.1ª.q.1.5.c.
60 Scientia practica triplex.s.monastica seu ethica,œconomica, & politica.22ç.q.47.11.b.& q.48.2m.
61 Scientia duplex,s.subalternans,& subalternata.Prima procedit ex principiis per se notis,lumine naturalis intellectus,secunda verò,ex principiis per se notis,in scientia superiori.1ª.q.1.2.c.1m.& 6.2m.
62 Intellectus qui est habitus principiorum,est nobilior quam scientia cõclusionum.12ç.q.51.2.3m.q.57.2.2m.q.63.2.3m.& q.68.7.c.
63 Vna sciẽtia est dignior alia dupliciter.s.ratione nobilioris subiecti, vel quia certior.1ª.q.1.5.c.& 12ç.q.66.5.3m.
64 * Aliqua scientia imperat aliis tanq; ancillis,eis,vtendo.1ª.q.1.5.b.& 2m
65 Ciuilis præcipit omnibus scientiis & artibus, sed speculatiuis quo ad exercitium actus,nõ autem quo ad determinationem actus,sicut practicis.22ç.q.47.2.2m.
66 Scientia est donum necessarium,ad iudiciũ discernendi credenda à non credendis,sicut donum intellectus,ad sane capiendum credenda.22ç.q.8.6.c.et q.9.1.o.
67 Scientia quæ est donum,non est discursiua,quia est participata similitudo scientiæ Dei.22ç.q.9.1.1m.
68 Donum hoc est tantum circa res humanas,vel certas,quia est certitudo iudicij,per causas secundas.22ç.q.8.6.c.& q.9.2.o.& 4.c.
69 * Et est principaliter speculatiuum,& secundario practicum,sicut & fides.22ç.q.8.6.c.q.9.3.o.& q.52.2.2m.
70 Donum scientiæ,est in omnib.habentibus charitatem,non autem prout est gratia gratis data.s.ad instruendum fideles,& ad confutandum aduersarios.1ª.q.1.6.3m.fi.& 12ç.q.58.5.1m.& 2m.& 22ç.q.9.1.2m.
71 Dona intellectus & scientiæ,correspondent fidei. 22ç.q.1. principio & q.8.Principio.
72 Donum scientiæ,non directè correspondet prudentiæ, sed per quandã extensionem,eam adiuuat.* donum autem consilij directè respondet prudentiæ,sicut circa eandem existens.22ç.q.52.2.2m.
1 Scientificum & ratiocinatiuum, non sunt idem quod ratio superior & inferior,quia scientificum est tantum speculatiuum, & de Deo & de creaturis.1ª.q.79.9.3m.
2 Scire contingit plura,intelligere verò vnum.1ª.q.85.4.o.
3 Scire contingit tripliciter.s.per reuelationem,certitudinaliter per seipsum,& per coniecturas signorum.12ç.q.112.5.c.
1 Schisma est separatio propria sponte & intentione, ab vnitate ecclesiæ, renuẽs subesse Papæ,& cõcare membris ecclesiæ.22ç.q.39.1.o.& 4.c.
2 Schisma per se,i.ex intentione,est speciale peccatum,oppositum vnitati ecclesiæ.Et dicitur à Scissura animorum.22ç.q.39.1.o.
3 Schisma est maximum peccatorum in proximum.22ç.q.19.2.3m.
4 Infidelitas secundum se,est grauius peccatum schismate, sed per accidens est è conuerso.Sed in lege veteri,schisma grauius fuit punitum, propter pronitatem,& ignorantiam Iudæorum.22ç.q.39.2m.
1 Schismatici propriè dicuntur,qui propria sponte & intentione,separãt se ab vnitate ecclesiæ,renuentes subesse Papapæ,et communicare mẽbris ecclæ.22ç.q.39.1.4.c.
2 Potestas spiritualis duplex,s.sacramentalis,et iurisdictionis.Prima manet in hæreticis,et schismaticis secundum essentiam,non autem secũdum vsum.Ideo possunt ordinare et consecrare,non autem absolute excommunicare,dare executionem ordinum, gratiam,vel indulgentias,quia iurisdictio conferitur per simplicem iniunctionem hominis. 22ç.q.39.3.o.et 3ª.q. 64.9.2m.et 3m.
3 Schismatici conuenienter puniuntur duplici pœna.s.excommunicatione,et coerceri per potestatem secularem.22ç.q.39.4.o.
Schismos græcè,furor latine dicitur.Et significat velocitatem iræ.et firmitatem propositi,ad vindictam.Ideo dicit primam et tertiam speciem iræ.22ç.q.46.8.2m.
1 Scripturæ principalis auctor est Spiritussanctus.1ª.q.1.10.c.
2 Scriptura sacra,sic debet exponi,quòd ab infidelib.non irrideatur. 1ª.q.1.9.2m.& q.68.1.c.princ.
3 Asserere aliquid esse de sacra scriptura, quod non est,multum nocet.1ª.q.68.1.c.
4 In omnib.quæ scriptura per modum narrationis historicæ tradit,est pro fundamento tenenda veritas historiæ, & desuper spirituales expositiones fabricandæ.1ª.q.102.1.c.
5 Quod ergò dicitur,quòd Deus loquebatur Moysi,facie ad faciem,secundum opinionem populi,loquitur scriptura, qui putabat Moysen ore ad os loqui cum Deo.12ç.q.98.3.3m.
6 Sicut scriptura libri est signum eorum quæ fienda sunt, ita notitia Dei. est quoddam signum apud ipsum, eorum qui sunt perducendi ad vitam.1ª.q.24.1.c.
7 Pythagoras & Socrates,nihil scripserunt, quia fuerunt excellentissimi doctores.1ª.q.42.4.c.
1 Scurrilitas est iocularitas, ex defectu rationis, non valentis cohibere gestus exteriores.22ç.q.148.6.c.
2 Scurrilitas pertinet ad verba ratione inhonestatis, multiloquium verò ratione superfluitatis.22ç.q.53.5.4m.& q.148.6.c.
3 Scurrilitas procedit ex actu gulæ,non autem ex actu luxuriæ.sed ex voluntate eius.Ideò pertinet ad vtraque.22ç.q.148.6.3m.
Se,est relatiuum reciprocum.Ideò magis dicit vnitatem suppositi, quàm ille terminus,idem.3ª.q.3.2.1m.
Sebastianus vtiliter latitabat sub veste militari,in domo Diocleriani,vt deficentes in tormentis confortaret.22ç.q.10.10.2m.
Seculũ nihil est aliud,nisi periodus cuiusliber rei pro quo aliquando ponitur æuum,vel æuiternum.1ª.q.10.2.2m.& 6.1m.
1 Securitas perfecta, pertinet ad præmium virtutis. Sed securitas secundum participationem,est conditio alicuius virtutis. 22ç.q.129.7.3m.
2 Securitas non est idem quod fortitudo,sed est conditio eius,& magnanimitatis,si fit quando,& in quib.debet.22ç.q.129.7.1m.& 2m.
3 Securitas opponitur timori priuatiuè tantùm, audacia verò contrariè. 12ç.q.45.1.3m.
4 Securitas magis opponitur timori,quàm pertineat ad spem. Nec causat negligentiam,nisi inquantum diminuit æstimationem ardui.12ç.quę. 46.8.1m.
1 Sedere necesse est Socratem,dum sedet.22ç.q.49.6.c.
2 Sedere ad dexteram patris in beatitudine eius,vel habere regiam,& iudiciariam potestatem,conuenit soli Christo, secundum vtramque naturam.3ª.q.57.2.3m.& q.58.o.
3 Pater nullo modo sedet ad dexteram filij, nec ad dexteram spiritus sancti,nec filius,sed econuerso.3ª.q.58.2.3m.
4 Sedere ad dexteram patris, conuenit spiritui sancto, secundum veritatem,inquantum est æqualis ei.Sed non appropriatur ei ęqualitas,nec sessio dextræ,sed filio.3ª.q.58.2.3m.
5 Quilibet sanctus,est constitutus ad dexteram Dei.Sed nõ sedet ibi, quia habet beatitudinem, sed non cum dominatiua potestate, quasi propriam & connaturalem,3ª.q.58.4.2m.
6 Nullus sedet ibi in sinistra,quia ibi nulla est sinistra,id est,nulla miseria, 3ª.q.58.1.2m.
1 Seditio & schisma,continentur sub discordia.s.partium multitudinis ad inuicem.22ç.q.42.1.1m.& 3m.
2 Seditio est speciale peccatum.s.mutua impugnatio inter partes multitudinis,vel præparatio ad pugnam.Rixa verò est vnius ad vnũ,vel paucorum ad paucos.Sed bellum est inter diuersas multitudines.Et vtrũque est pugna in actu non præparatio,22ç.q.42.1.o.
3 Seditio est semper de se peccatum mortale. Et est grauius rixa.Et principaliter est in procurantib.secundo,in sequentib.non autem in defendentib.bonum commune 22ç.q.42.2.o.

4 Seditio opponitur vnitati,& paci multitudinis.22ç. q.39.prin.& quæst. 42.1.2.c.
5 Seditio opponitur vnitati temporali,et seculari:schisma vero,spirituali. Prima est cum præparatione ad pugnã,non aũt aliud,22ç.q.42.1.2m
Segnities est fuga operationis,et ex timore laboris.1ª. q.41.4.o. q.44.4. ter.
1 Semen extensio nomine,dicitur non solum sperma,sed etiam menstruũ. 1ª.q.115.2.3m.
2 Semen non fuit aliqua pars in actu,respectu generantis,sed in potentia totum secundum potentiam actiuam,1ª.q.119.2.o.
3 Semen est de superfluo alimenti,1ª.q.119.2.c.
4 Semen est superfluum,respectu nutritiuæ,sed est necessarium,quo indiget natura ad generationem.22ç.q.153.3.1m.
5 Semen est album,quia est spumosum,vt possit continere spiritum vitalẽ, in quo est virtꝰ formatiua vt forma,sed magis vt motor,1ª.q 118.1.3m.
6 Semen masculi non occurrit ad generationem,sicut materia in compositione geniti,sed sicut agens,3ª.q.28.1.5m.q.31.5.c.
7 * Semen mulieris nihil facit ad generationem prolis:ideo aliquæ concipiunt sine eo.3ª.q.31.5.3m.& q.35.3.3m.
8 Filius est de substantia patris,quia semen secũdum potentiam actiuam, est potentia totum,licet non sit actu aliqua pars patris.1ª.q.119. 2. 1m.
9 Virtus animæ quæ est in semine,per spiritũ qui est in semine format corpus in generatione,3ª.q.32.1.1m.
10 Virtus formatiua seminis,dicitur intellectus, q̃a operatur sine organo, 1ª.q.118.1.3m.
11 Homines pingues,& animalia magna vt elephas,pauci sunt seminis, & paucæ generationis,quia conuertitur in pinguedinem & substantiã. 1ª.q.119.2.c.fi.
Senarius numerus dicitur numerus perfectus, ratione partium quia consurgit ex omnibus suis partibus aliquot is:ideo congruit perfectioni vniuersi,& operum Dei in sex diebus.1ª.q.74.1.c.
Senes sunt suspiciosi, & amant vinum,propter frigiditatem: sed anus magis,& sunt fabulosi,22ç.q.60.3.c.
1 Sensibile duplex.s.per se,& per accidens: sensibile per se duplex,s.proprium,& commune.1ª.q.17.2.c.& q.78.3.1m.
2 Similitudo sensibilium, est in sensu tripliciter.s.primo & per se, respectu sensibilium propriorum, per se,sed non primo, respectu communium.& per accidens tantum,respectu sensibilium, per accidens.1ª. q.17.2.c.
3 Sensus in actu,est sensibile in actu.1ª.q.14.2.c.& q.55.1.2m.
4 Sensibilium aliqua immutant sensum,spiritualiter tantum vt color:quædam materialiter,vt gustabile & tangibile:alia verò vtroque modo. 1ª.q.67.1.c.& q.78.3.c.
1 Sensualitas,& Aliquid pertinet ad sensualitatem dupliciter.s.vt præambulum,sicut apprehensiuè,sensitiuè?& essentialiter,vt appetitiuè tantum.1ª.q.81.1.1m.
2 Sensualitas dr à sensu,& est vis appetitiua,sensitiuæ partis.1ª. qu.81.1.o.
3 Sensualitas non nominat simpliciter vnam potentiam, sed vnam secundum genus.s.appetitiuam sensitiuam.1ª.q.80.2.c.
4 Sensualitas nominat appetitiuum sensitiuum,vt indistinctus,incompletus & depressus est:ideo non ꝑt esse subiectum virtutis,sed perpetuæ corruptionis,ideo differt tantum ratione à ꝓcupiscibili, & irascibili quia nominãt idem,sed oppositio modo.1ª.q.81.3.1m.& 12ç.q.74.3.2m
5 * Singuli motus sensualitatis,sunt in potestate nostra,non autem omnes simul.12ç.q.74.3.2m.& 22ç.q.154.5.c.
6 Ratio tripliciter se habet ad motũ sensualitatis,de genere peccati mortalis,s.vt imperans vel consentiens vt resistens,& neutraliter: primo modo peccat mortaliter,tertio venialiter, non autem secundo, sed meretur.22ç.q.154.5.c.
7 Sensualitas non potest sanari à corruptione fomitis,nisi per miraculum quod tamen non fit in hac vita quadruplici ratione.s.quia ipse Deus secundum ordinem suæ sapientiæ sic disposuit,& quia donum gratiæ quæ per Christum nobis confertur,quamuis sit efficacius, quàm peccatum primi hominis,non tamen ordinatur ad remouendum corruptionem prædictam,quæ est naturæ,sed ad remouendum culpam personæ,similiter etiam huiusmodi corruptio quamuis sit contra statum naturæ primitus institutæ,est tamen consequens principia naturæ sibi relictæ.Est etiam homini vtile ad vitandum elationis vitium,vt sensualitatis infirmitas maneat post baptismum.12ç.q.74.3.2.
1 Sensus est potentia passiua.1ª.q.79.3.1m.
2 Sensus est virtus corporea,ideo est cognoscitiuus corporalium tãtum, & non spiritualium.1ª.q.12.3.c.& 4 3m.q.85.1.c.& 12ç.q.3.3.ca.& 22ç. q.46.3.c.3m.
3 Non datur sensus agens,1ª.q.79.3.1m.
4 * Sensus est quædam deficiens participatio intellectus.1ª.q.77.7.c.
5 Sensus quandoque sumitur pro iudicio rationis.32ç.q.46.3.c.3m.
6 Sensus dicitur tripliciter.s.natura sensitiua,potentia,& actus, 1ª.quæst. 79.1.1m.
7 Sensus exteriores sunt tantum quinque,secundum quinque modos immutationis ab obiectis.s.visus auditus, olfactus,gustus, & tactus. 1ª. q.78.3.o.
8 Sensus interiores secundum Aristotelem,sunt tantum quatuor,secundũ quatuor modos operationum.s.sensus communis,imaginatiua, æstimatiua in aliis animalibus siue cogitatiua in homine,& memoria sensitiua,licet sint quinque,secundum Auicennam.s.sensus communis,imaginatiua,phantasia,æstimatiua,& memoria sensitiua.1ª.q. 78. 4. o.
9 Sensus non apprehendit rationem essendi, nec intentionem entis, nec formam substantialem,nisi per accidens,sed tantum accidentia sensibilia.1ª.q.57.1.2m,q.67.3.c.q.75.6.c.fi.
10 Sensus non potest cognoscere substantiam.12ç.q.31.5.c.
11 Sensus non potest congoscere vniuersalia,quia non potest recipere formam immaterialem,quia semper recipit in organo corporali.1ª.q.12. 4.c.q.85.1.c.& 12ç.q.5.1.1m.q.19.3.c.& q.29.6.o.
12 Nullus sensus discurrit a causis ad effectus. nec econuerso, sed tantum intellectus.1ª.q.58.4.5.o.& q.85.5.o.
13 Sensus dupliciter immutatur.scilicet,interius,& exterius,ab obiecto.1ª. q.111.4.c.
14 Sensus exterior apprehendit tantum rem præsentem,interior autem etiam absentem.1ª.q.78.4.c.6m.q.81.3.3m.& 12ç.q.15.1.c.q.17.7.3m.& q. 35.2.2m.
15 Obiectum sensus communis,est ipsum sensibile,quia cum sit vna potentia, extendit se ad omnia obiecta quinque sensuum exteriorum.1ª.q. 1.3.2m.
16 Sensus communis,non est communis vt genus,sed vt radix & principiũ sensuum exteriorum,vel vt respicit obiectum sub vniuersaliori ratione formali.1ª.q.1.3.2m.& q.78.4.1m.
17 Sensus communis,fertur in omnia sensibilia,secundum vnam communem rationem,ad quam nullus sensuum propriorum pertingere potest.1ª.q.1.3.2m.
18 Sensus communis cognoscit differentias sensibilium diuersorum generum,& intentiones sensuum,non autem sensus proprius,1ª.q.14.2.1m q.57.2.c.et q.78.4.2m.
19 Sensus proprius discernit inter contraria sensibilia,inquantum participat aliquid de virtute sensus communis,sed vltimum iudicium et vltima discretio,pertinet ad sensum communem,qui iudicium aliorum perficit.1ª.q.78.4.2m.fi.
20 Sensus formati,habent propriam operationem, s.iudicium de propriis obiectis,sed iudicium eorũ sensus communis perficit.1ª.q.78.4.2m.fi.
21 * Sentire et intelligere,sunt actiones immanentes.1ª.q.14.2.1m.et q.54. 2.c.et 12ç.q.31.5.c.
22 Sentire non semper accipitur pro actu sensus,sed quandoque pro actu intellectus,secundum quòd intellectus quandoque sensus dicitur. 1ª q.54.5.1m.et 22ç.q.46.3.c.3m.
23 Sensus theologiæ duplex.s.c.literalis vel historicus,quem voces significant, et spiritualis vel mysticus, quem res habent. Et est triplex, allegoricus.i.figuratiuus,tropologicus.i.moralis,et anagogicus.i.cœlestis.1ª.q.1.10.o.et 12ç.q.102.2.c.
24 In sacra scriptura, præter principalem sensum, quem auctor intendit possunt alij sensus,non incongruè aptari.1ª.q.1.9.2m.& 10.1m.& quæstion.102.1.c.
25 Nulla alia scientia vel scriptura præter sacram scripturam, habet sensus spirituales,sed tantum literalem.1ª.q.1.10.c.
26 Multiplicitas istorum sensuum non facit æquiuocationem,nec aliquam speciem multiplicitatis.1ª.q.1.10.1m.
27 Sensui literali sacræ scripturæ,nunquam potest subesse falsum,1ª.quæ. 1.10.3m.
28 Sensus literalis est,quem auctor sacræ scripturæ intendit.1ª.q.1.10.c.
29 Sensus spiritualis sacræ scripturæ fundatur super literalem, & eum præsupponit.1ª.q.1.10.c.1m.
30 In vna litera sacræ scripturæ sunt plures sensus literales,1ª.q.1.10.c.fi.
31 Sensus parabolicus continetur sub literali, non autem figura eius,1ª.q. 1.10.1.10.3m,& 12ç.q.102.2.1m.
32 Nihil continetur sub sensu spirituali,necessarium fidei, quod scriptura non tradat alicubi manifeste per sensum literalẽ.1ª.q.1.9.2m.& 10.1m.
Sententia est applicatio iuris, ad particulare factum.12ç.q.96.1.1m.& 22ç. q.67.1.c.
Separatio est delectabilis dupliciter.sc. inquantum tollitur contrarium perfectioni rei,vel inquantum aliqua vnio fit.12ç.q.36.3.2m.& 3m.
September est quasi totus solennis, apud Iudæos, sicut & septimus dies. 12ç.q.102.4.10m.
Septenarius numerus vniuersitatem significat.12ç.q.102.5.5m.
1 Sepultura. Et mos cuiuscunque gentis in sepultura, & officiis eius, seruari debet.3ª.q.51.2.2m.
2 Terra non consecrata in sepulturam,potest emi in sepulturam, & sepultura iam consecrata,potest vendi ratione materiæ, in necessitate ecclesiæ,sicut & calix consecratus ratione materiæ, non autem potest vendi ratione consecrationis, vel officij, vel processionis in funere alicuius,vt.s.aliquis pro pecunia ibi sepeliatur,tamen non dantes oblationes debitas pro sustentatione,potest compelli dare secundum consuetudinem,& possunt puniri per sacramentorum substractionẽ non per sacerdotem cui sunt oblationes faciendæ,ne videatur pro sacramentorum vel sacramentalium exhibitione, aliquid exigere, sed per aliquem superiorem.22ç.q.86.1.3m.& q.100.2.4m.& 3.2m.& 4.1m. & 2m.& 3m.
3 Sepultura non confert mortuo quo ad spiritum,sed quo ad honorem eius,& pium affectum viuorum, ideò pro ea quidam commendantur. 22ç.q.32.2.1m.
4 Sepulturam non ponit Christus inter opera misericordiæ,sed solum ea quæ sunt euidentioris necessitatis.22ç.q.32.2m.1m.
5 Christus noluit crucifigi,vbi sepultus est Adam,idest,in Hebron, sed in Caluariæ loco communi damnatorum, vt ostenderetur, quòd crux Christi,est in remedium,contra peccatum totius mundi, & non tantum contra peccatum personale Adæ.3ª.q.46.10.3m.
6 Sepultura Christi,operata est efficienter nostram salutem,sicut & mors eius.3ª.q.51.1.2m.& 2.4m.
7 Christus fuit sepultus conuenienti modo,& redditur ratio literalis.& mystica omnium gestorum circa hoc.3ª.q.51.2.o.
8 Christus fuit conuenienter sepultus,ad probandũ veram eius mortem, ad spem resurrectionis nostræ,& ad exemplum quòd abscondamur à turbis.3ª.q.51.1.o.& 2.4.c.& q.52.4.c.
9 Christus fuit in sepulchro, tantùm vna die vsuali, & duab.noctib.idest triginta sex horis.3ª.q.51.4.o.& q.52.4.c.& q.13.2.c.
1 Seraphin interpretantur ardentes, seu accẽdentes.1ª.q.63.7. 1m.& 9.3m & q.180.5.5m.& q.109.1.3m.
2 Seraphin dicitur ab incendio,secundum tres proprietates ignis,sc.motus continui sursum,excessus feruoris,& lucis,1ª.q.108.5.5m.
3 Seraphin est primus ordo primæ hierarchiæ angelorum, quia in amando est completissima vnio ad Deum,quia facit interiora amati penetrare.1ª.q.63.7.1m.& 9.3m.q.108.5.5m.& q.109.1.3m.
4 Imagines cherubin & seraphin,fuerunt in templo Salomonis,non quidem ad cultum vt adorarentur,sed ad mysterium, 12ç.q.102.4.6m.cõlum

lum.1.fi.
1 Sermo.Et in sermone est aliqua gratia gratis data ad efficaciter loquendum sicut donũ linguarum,ad posse intelligi à diuersis.22ᵉ.q.177.1.o.
2 Gratia sermonis,dupliciter subtraitur.ſ.vel propter culpam auditoris vel prædicatoris,& bona opera vtriusque non merentur eam, nisi remouendo impedimenta eius,22ᵉ.q.177.1.3ᵐ.
1 Seruire.& Qui seruit homini,sufficit quòd ei, subiiciatur obediendo in licitis,sed qui seruit Deo,oportet quòd subiiciatur ei interius bonũ affectum habendo.22ᵉ.q.105.5.o.
2 Copula carnalis,retrahit animum à seruitio Dei,propter vehementiam delectationis,& solicitudinem,22ᵉ.q.386.4.c.
1 Seruitus, & seruus dicitur ad dominum, ideo vbi est specialis ratio dominij,oportet esse specialem rationem seruitutis, 22ᵉ.q.81.1.3ᵐ. & q. 104.5.o.
2 Relatio seruitutis & dominij, fundatur super actione & passione, ideo proprie non conuenit naturæ, sed personæ secundum naturam, 3ª.q. 20.1.2ᵐ.& 2.c.
3 Seruitus naturaliter refugitur, quia est impeditiua boni vsus potestatis, 12ᵉ.q.42.3ᵐ.
4 Seruitus est contra naturam, quo ad primam intentionem naturæ, non autem contra secundam,quia naturalis ratio ad hoc inclinat, & hoc appetit natura,vt quilibet sit bonus:sed ex quo aliquis peccat,natura etiam inclinat,vt ex peccato pœnam reportet. Et sic seruitus in pœnam peccati introducta est,12ᵉ.q.94.5.5ᵐ.
5 Seruitus quæ est de iure gentium,est naturalis,nõ quidem absolute, sed ratione vtilitatis consequentis,ſ.quod quis regatur a sapiente, & iuuet eum.12ᵉ.q.94.5.3ᵐ.& 22ᵉ.q.57.3.2ᵐ.
6 Homo est seruus alterius hominis secundum corpus,non autem secundum mentem.22ᵉ.q.100.4.5.c.2ᵐ.& 6.1ᵐ.& q.122.4.3ᵐ.
7 Vernaculus.i.in seruitute natus,vel seruus emptus ad seruitium Iudæorum,si fiat Christianus liberatur à seruitute, nullo pretio dato. Si verò infidelis existens sit emptus ad mercationem, tenentur per statutum ecclesiæ infra tres menses, exponere eum venditioni nec in hoc iniuriam facit ecclesiæ,22ᵉ.q.10.10.c.
8 In spiritualib.est duplex seruitus & duplex libertas.ſc.peccati,& iustitiæ;22ᵉ.q.183.4.c.
9 Seruitus triplex.ſ.peccati,hominis.& Dei,22ᵉ.q.122.4.3ᵐ.& q.183.4.c.
10 Homo iuste relictus est à Deo, in seruitute diaboli, licet ille iniustè inuaserit eum.3ª.q.36.3.3ᵐ.q.8.4.2ᵐ.& q.40.2.c.
11 Seruitus peccati,est verè seruitus,sed est libertas secundum opinionem tantum,seruitus autem Dei,est econuerso.22ᵉ.q.183.4.c.
Sexta dies creationis.1ª.q.70.1.c.q.72.o.q.90.4.c.& q.91.4.5ᵐ.
1 Sexus,& diuersitas sexuum in eodem,vel in diuersis,causatur ex virtute cœlesti,& ex dispositione materiæ.1ª.q.15.3.4ᵐ.
2 Prophetia potest conuenire mulieri, quia attenditur secundum mentẽ illuminatam à Deo,ex qua non est diuersitas sexuum,22ᵉ.q.77.2.2ᵐ. Sibylla expresse prophetauit de Christo.12.q.1.7.3ᵐ.& q.72.6.1ᵐ.
Sicut,importat similitudinem,non autem æqualitatem.1ª.q.60.4.2ᵐ.
1 Significatio, & Terminus singularis , idem significat & supponit secundum sophistas,non autem terminus communis.1ª.q.39.4.a.1.
2 Nomen non significat,nisi mediante conceptione intellectus. 1ª. q.13.1. c.& 4.c.1ᵐ.& 9.2ᵐ.
3 Modus significandi,sequitur modum intelligendi.1ª.q.45.2.2ᵐ.
4 Ad proprietatem locutionis,requiritur res significata,& modus significandi.1ª.q.39.4.5.c.
5 Variatio dictionis in principio,mutat significationem,& variatio in fine,mutat consignificationem apud latinos. Sed apud græcos , mutat in verbis,etiam in principio.3ª.q.10.7.3ᵐ.
1 Signi potest esse signum,respectu diuersorum,& sui vt est in alia specie, non autem in eadem specie.3ª.q.48.3.2ᵐ.
2 Signum multorum ordinatorum ad vnum , non est ambiguum & fallax, sed est certum.3ª.q.60.3.1ᵐ.
3 * Signum quandoque dicitur causa.ſc.quando est notior effectu. Sed sæpius dicitur de effectu,& diuiditur contra causam.Tamẽ ideo potius dicit scriptura , vt luminaria sint in signa, quàm in causas, vt occasionem idololatriæ tolleret.1ª.q.70.2.2ᵐ.
4 Causa principalis non potest proprie dici signum effectus,licet occulti & causa sit sensibilis, & manifesta,sed tantum causa instrumentalis 3ª.q.62.1.3ᵐ.
5 Signum primo & principaliter, conuenit sensibilib. Non autem intelligibilibus,nisi vt sunt manifestata per sensibilia.3ª.q.60.4.1ᵐ.
6 Petere signum a Deo,contingit dupliciter.ſc.ad explorandum potestatem Dei vel veritatem dicti eius, & ad instructionẽ. Primum est peccatum tentationis Dei,non secundum.22ᵉ.q.97.2.3ᵐ.
1 Syllogismus,& In agendis,fit syllogismus , cuius maior vniuersalis , est intellectus practici , minor verò particularis , est rationis particularis.i.cogitatiæ,conclusio autem est in electione operis. 22ᵉ.q. 76.1.c. & q. 90.1.2.
2 Syllogismus necessariò est in quolibet actu virtutis,& peccati.Sed temperatus & intemperatus,syllogizant ex triplici propositione, continens autem,& incontinens, ex quadruplici propositione, sed diuersi mode.12ᵉ.q.77.2.4ᵐ.
Syluester Papa excommunicauit eos à quib. exulauit, non quidem ex vindicta,sed ex zelo Dei.22ᵉ.q.108.1.4ᵐ.
1 Symbolum.& Necesse fuit edere plura symbola,cõtra diuersas hæreses. Nec differunt,nisi quòd explicatur in vno,implicitum in alio , 22ᵉ.q. 1.9.2ᵐ.& 10.1ᵐ.& 2ᵐ.
2 Edere nouum symbolum,pertinet tantum ad Papam,sicut & cætera pertinentia ad totam ecclesiam. 22ᵉ.q.1.10.o.& q.11.2.3ᵐ.
3 In symbolis dicitur credo in Deum , in persona ecclesiæ , cuius fides est formata , quæ inuenitur in omnibus illis , qui sunt numero & merito de ecclesia , & vt si qui fideles, fidem formatam non habent , ad hanc formam pertingere studeant.22ᵉ.q.1.9.3ᵐ.
4 In symbolo apostolorum,melius dicitur,sanctã ecclesiam, quàm in sanctam ecclesiam.Tamen si dicatur,in sanctam,ecclesiam,intelligitur in spiritum sanctum,sanctificantem eam.22ᵉ.q.1. 9.5ᵐ.
5 In quolibet concilio , compositum est aliquod symbolum non quidem aliud à præcedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori , contra nouam hæresim.1ª.q.36.2.2ᵐ.
6 In symbolo patrum nihil explicatur de descẽsu Christi ad inferos, quia nullus error exortus est contra hoc.22ᵉ.q.1.9.4ᵐ.
7 Symbolum patrum publicè cantatur in missa, quia editum fuit, fide iam manifestata,& ecclesia pacem habente, et est declarans symbolum apostolorum,editum tempore persecutionis,fide nondum propalata. Ideo symbolum apostolorum occulte dicitur in prima, et in completorum quasi contra tenebras errorum præteritorum futurorium.22ᵉ. q.1.9.6ᵐ.
8 Symbolum patrum dicitur statim post euangelium,quasi expositio eius. Illud autem symbolum Athanasij,dicitur in prima, quasi expulsis iam hæreticorum tenebris.Et vtrunque dicitur tantum in quib. homines magis consueuerunt venire ad ecclesiam,et in quibus solẽnizatur aliquid de pertinentibus ad articulos fidei.3ᵉ.q.83.4.c.
9 Athanasius composuit manifestationem fidei , non quidem per modum symboli,sed per modum doctrinæ, licet auctoritate Papæ habeatur vt regula fidei,quia integram fidei veritatem breuiter continet. 22ᵉ. q.1.10.3.3ᵐ.
1 Similitudo est relatio æquiparentiæ,non tamen semper denominat vtrũque extremorum. sed tantum quando forma est æqualiter et eadem rationem vtroque extremorum.1ª.q.4.3.4ᵐ.et q.42.1.3ᵐ.
2 Similitudo duplex.ſc.participationis eiusdem formæ, et proportionis. 1ª.q.4.3.o.et q.14.3.2ᵐ.
3 Similitudo duplex.ſ.repræsentationis , et secundum conuenientiam in natura.Prima requiritur inter cognoscens et cognitum non autem secunda.1ª.85.8.3ᵐ,et q.88.1.2ᵐ.
4 Similitudo duplex.ſc. vt principium, et vt principiatum. Prima dicitur exemplar,secunda vero imago.1ª.q.35.1.1ᵐ.
5 Aliqua dicuntur similia dupliciter.ſ.participando vnam formam , et secundum quòd vnum imitatur alterum secundum proportionalitatẽ. Prima sunt cõposita.Ideò nulla creatura est sic similis Deo,sed solum secundo modo.1ª.q.4.3.o.& q.44.3.1ᵐ.
6 Similitudo triplex creaturæ rationalis ad Deum.ſ.secundum esse naturæ,secundum cognitionem, & secũdum potestatem operandi ad beatitudinem obtinendam.22ᵉ.q.163.2.o.
7 Primas duas habuit Angelus à principio,& tertiam appetiit.Sed homo tantùm primam habuit in sua creatione,& reliquas appetiit.22ᵉ.quæstion.163.2.o.
8 Verbum,idea,Deus, & quælibet causa , dicitur largè similitudo , id est, exemplar creaturæ , & effectus , non autem propriè. 1ª.q.35.1. 1ᵐ.& o.57.2.2ᵐ.
9 Similitudo conuenit verbo * inquantum ipsum est quædam similitudo rei intellectę,sicut genitum est similitudo generantis,sed ad amorem pertinet,non quod ipse amor sit similitudo , sed inquantum similitudo,est principium amandi & ideò genitum. ſ. verbum est principium amoris.1ª.q.27.4.2ᵐ.
10 *Similitudo in diuinis,aliter pertinet ad verbum, & aliter ad amorem. 1ª.q.27.4.2ᵐ.
11 Similitudo & dissimilitudo in diuinis attenditur secundum essentiam, non autem secundum relationes.1ª.q.36.4.3ᵐ.
12 Similitudo & dissimilitudo attenditur , non solùm secundum qualitatẽ eandem vel diuersam, sed etiam secundum eundem vel diuersum modum participandi.12ᵉ.q.52.1.c.
13 Conceptio intellectus est similitudo rei intellectæ.1ª.q.27.2.c.fi.
14 Species intelligibilis nostri intellectus,non potest esse similitudo principiorum indiuidualium.1ª.q.14.11.1ᵐ.& 12.c.
1 *Simonia est studiosa voluntas, emendi vel vendendi aliquod spirituale,vel ei annexum.22ᵉ.q.100.1.o.
2 Simonia non est peccatum in spiritum sanctum.22ᵉ.q 100.1.2ᵐ.
3 Simonia est hæresis grauior hæresi Macedonij , quo ad exteriorem protestationem,& similitudinem.22ᵉ.q.100.1.1ᵐ.
4 Actus est spiritualis dupliciter.ſ.ratione principij. i.doni vel officij , & ratione finis. Primum licet vendere,non autem secundum, quia simonia esset.22ᵉ.q.100.3.o
5 Oratio est spiritualis vtroque modo. Ideò non habet imponi pro prætio,quia esset simonia. Sed licet dare eleemosynam pauperibus vt orent.22ᵉ.q.100.3.2ᵐ.
6 Licet vendere iustum patrocinium,& iustum consilium.Non autem verum iudicium,idest,sententiam,nec verum testimonium,quia ad hæc tenentur iudex & testis,non autem aduocatus,vel iurisperitus. Ideò est simonia in causa spirituali,non autem in causa seculari.22ᵉ.q.71. 4.o.& q.100.3.3ᵐ.
7 Papa potest incurrere simoniam sicut & alij. Et grauius est peccatum, quanto Papa est maior:quia non est dominus spiritualium,sed dispensator.22ᵉ.q.100.1.7ᵐ.
8 Antè collationem beneficij , licet episcopo subtrahere de fructib.eius, ad pios vsus.Sed requirere ab eo cui fert est simonia.22ᵉ.q.100.4.3ᵐ.
9 Si clericus impendat prælato obsequium,idest,ad spiritualia, fit dignus ecclesiastico beneficio . Non autem si fit inhonestum vel ad carnalia, idest,ad vtilitatem consanguineorum,vel patrimonij eius,sed est munus ab obsequio,& simonia.22ᵉ.q.100.5.1ᵐ.
10 Dare aliquid aduersariis,ne impediant in beneficio ecclesiastico , antè acquisitum ius,est simonia,non autem post. 22ᵉ.q.100.2.5ᵐ.
11 Permutatio vel transactio beneficij ecclesiastici sine licentia , est simonia,quia nomine emptionis & venditionis , prohibetur omnis contractus spiritualium non gratuitus. Sed cum licentia prælati , & ex causa vtili vel necessaria,sunt licitæ.22ᵉ.q.100.1.6ᵐ.
12 Accipere aliquid temporale pro sacramentis , est simonia.Nest consuetudo excusat.Non autem accipere ad sustentationem. 22ᵉ. q.86.1.3ᵐ. & q.100.2.o.
13 Exigere aliquid pro absolutione ab excommunicatione , quasi prætium absolutionis , est simonia , non autem quasi pœnam pro culpa.22ᵉ.q. 100.2.3ᵐ.
14 Exigere aliquid pro consecratione , benedictione , ordinib. chrismate, oleo

oleo sancto vel alio spirituali,est simonia,nisi accipiantur. vt stipendia.22ᵉ.q.100.2.4ᵐ.
1 Accipere aliquid pro dispensatione,commissione,correctione, doctrina ex officio spirituali, festo faciendo, vel prætermittendo, etiam ad sustentationem,est simonia,quia ex officio ad ea obligantur,& stipendia habent.Tamen visitantes possunt accipere procurationes.22ᵉ.q. 100.3.3ᵐ.
16 Statutum de non fienda processione in funere,nisi dentur tot, est illicitum & simoniacum,non autem quòd processio fiat,si tot dentur. 12ᵉ. q.100.3.2ᵐ.
17 Dare vel accipere aliquid quasi pretium,prædicatione,prophetia, oratione,officio,& huiusmodi actib.spiritualib.est simonia. Non autem accipere pro sustentatione,secundum ordinationem ecclesiæ, vel cõsuetudinem approbatam,non exigendo ab inuitis per substractione spiritualinm,sed per superiorem.22ᵉ.q.100.3.o.
18 Hypocrita non vt esse simoniacus,quia non dat spirituale propter temporale,sed demõstrat sanctitatem,& furatur laudem.22ᵉ.q.100.5.1ᵐ.
19 Emptores spiritualium,imitantur Simonem Magum in actu,venditores autem in intentione.quia voluit emere vt venderet Giezi vero tantum vendidit Ideo secundi possunt dici simoniaci,& Giezitæ , primi verò simoniaci tantum.22ᵉ.q.100.1.4ᵐ.
20 Simonia mentalis,& quodlibet aliud peccatum interius , nullam pœnam ecclesiasticam incurrit,sed diuinam.22ᵉ.q.100.6.6ᵐ.
21 Simonia & alia peccata,tollunt gratiam,& executionem ordinum. Nõ autem tollunt sacramentum, nec impediunt susceptionem eius. 22ᵉ. q.100.6.1ᵐ.
22 Emens aliquid simoniacè, punitur priuatione cuiuslibet rei talis Dantes autem vel mediantes,puniuntur infamia & depositione si sint clerici,sed laici excommunicatione.22ᵉ.q.100.6.o.
23 Recipiens beneficium simoniace,tenetur restituere illud,& omnes fructus qui potuissent percipi,à diligenti possessore, deductis expensis, licet alius dederit pro eo,nesciente, præter fructus consumptos bona fide,nisi fuerit inimicus eius,vt impediret eum, vel nisi contradixerit,nec post ratum habuerit.22ᵉ.q.100.6.3ᵐ.
24 Dans pecuniam simoniacè,non potest eam repetere,licet recipiens, eã teneat iuiustè.22ᵉ.q.100.6.1ᵐ.
25 Res simoniaca debet restitui ecclesiæ,in cuius iniuriam data est, nisi totum collegium sit in culpa.12ᵉ.q.100.6.4ᵐ.
26 Nullus debet ordinari ab episcopo simoniacè promoto,etiam occulto licet præcipiat vel excommunicet.Et si ordinetur,non potest exequi nisi dispẽsetur, licet ignoraret. Si verò episcopus sit aliter simoniacus occultus quilibet potest ordinari ab eo.22ᵉ.q.100.6.2ᵐ.
27 Suscipiens ordinem sacrum simoniace,etiam occulte,suspensus est quo ad se,& quo ad alios.Sed dans ordinem,vel dans siue recipiens beneficium,vel medians,publici,sunt suspensi vtroque modo:occulti vero,suspensi primo modo tantum.22ᵉ.q.100.6.1ᵐ.& 2ᵐ.
28 Solus papa potest dispensare,cum promoto simoniace scienter.In aliis autem casibus episcopus post renunciationem , facit quadruplicem dispensationem.ſ.paruam.i.quo ad communionem laicam, magnam, vt sit in suo ordine in alia ecclesia:maiorem,vt sit in eadẽ in minorib. maximam vero vt in eadem ecclesia,in qua aliquid simoniace acquisiuit,maiores ordines exequatur,non tamen quòd prælationes accipiat.22ᵉ.q.100.6.7ᵐ.
1 Simplex aut totum cognoscitur,aut nihil.1ª.q.58.5.c.& q.8.5.6.c.& 22ᵉ. q.2.2.2ᵐ.
2 Pluralitas rationum non repugnat maxime vnitati & simplicitati , nisi quæ reducitur ad diuersitatem rei,Ideo conuenit Deo,licet sit omnino simplex.1ª.q.3.o.q.9.1.c.q.25.1.c.& q.18.2.c.
1 Simplicitas ad virtutem veritatis pertinens,dicitur simplicitas,quia nõ tendit in diuersa, veritas autem dicitur,inquantum signa concordãt signatis.Ideo simplicitas & veritas,differunt tantum ratione. 22ᵉ. q. 109.2.4ᵐ.& q.111.3.2ᵐ.
2 Simplicitas est virtus,ad quam pertinet directe præseruare se à deceptione.22ᵉ.q.111.3.2ᵐ.
3 Simplicitas facit intentionem rectam,non quidem directe,quia hoc facit omnis virtus, sed indirecte.ſc.excludendo duplicitatem , per cuius oppositum dicitur.22ᵉ.q.109.2.4ᵐ.
1 Simpliciter dicitur dupliciter.ſ.absolute.i.secundum naturam suam,siue sine adiuncto.& totaliter.i.vniuersaliter siue omnino.22ᵉ.q.58.10.2ᵐ q.109.4ᵐ.& 3ª.q.50.5.o.
2 Vnumquodque dicitur simpliciter, vt est in actu , secundum quid verò vt est in apprehensione.22ᵉ.q.6.6.c.
Simulatio proprie , est mendacium in signis factorum exteriorum.Ideo semper est peccatum.Sed large sumitur pro fictione.22ᵉ.q.111.1.o.
Synagoga fiebat in diuersis locis,ad doctrinam : templum autem tãtum in vno loco ad sacrificium.Et vtrique succedit ecclesia.12ᵉ.q.10ᵉ.4.3ᵐ.
1 Synderesis non est potentia,sed est habitus naturalis primorum principiorum moraliũ.1ª.q.79.12.o.& 13.c.fi.& 3ᵐ.& 12ᵉ.q.94.1.2ᵐ. & 22ᵉ. q.47.6.1ᵐ.& 3ᵐ.
2 Actus synderesis est remurmurare malo,& inclinare ad bonũ.1.q.79.1.c.
Synesis est virtus beneiudicatiua de agibilib.secundum legem communẽ: gnomi vero,secundum altiora principia.ſ.iuris naturalis,ideo est altior.1ª.quæst.22.1.1ᵐ.& 12ᵉ.q.56.6.o.& 22ᵉ.q.48.c.fi.& q. 51.3.4.o. et q.53.2.c.
1 Sinistrum,et Dextra pars mundi, est australis, sinistra vero,aquilonaris. 12ᵉ.q.102.4.6ᵐ.col.2.
2 Pars dextra significat bona spiritualia,et sinistra,bona temporalia.11ᵉ.q. 102.4.6ᵐ.col.2.
Synonyma dicuntur nomina significantia idem secundum eandem rationem.1ª.q.13.4.1ᵐ.
Situs,et Quæ pertinent ad situm,dicuntur de Deo metaphorice:vt sedere, et stare.1ª.q.3.1.4ᵐ.
1 * Sobrietas proprie est circa potum inebriatum.Large vero est circa omnem materiam,quia sobrius dicitur quasi briam,i.mensuram seruans. 22ᵉ.q.143.c.principio.et q.149.2.o.
2 Sobrietas specialis virtus.22ᵉ.q.149.1.o.
3 Sobrietas est maxime necessaria iuuenibus , quia in eis viget concupiscentia. Mulierib.autem, quià in eis deficit robur mentis. Senib.verò & episcopis.omnib.ministris ecclesiæ,& regib.propter officia, & operationes eorum.22ᵉ.q.149.4.o.
Socrates ditissimus Thebanus abiecit magnum pondus auri , vt Athenis vacaret philosophiæ.22ᵉ.q.186.3.3ᵐ.
Sodomia,id est coitus masculorũ,est species luxuriæ contra naturam.22ᵉ. q.142.4.3ᵐ.fi.& q.154.11.11.o.& 12.4ᵐ.& 3ª.q.70.2.1ᵐ.
1 Sol aliqualiter influit in omnia corpora.22ᵉ.q.47.5.2ᵐ.
2 Sol propter distantiam loci non eundem caloris effectum habet in Dacia,quem habet in Aethiopia.1ª.q.115.6.2ᵐ.
Solennitas vnicuique adhibetur, secundum conditionem eius, & tantum cum quis totaliter mancipatur alicui rei.22ᵉ.q.88.7.c.
1 Solertia non est virtus , quia se habet ad bonum & ad malum , & magis dependet ex naturali ingenio , quàm ex assuetudine. 22ᵉ. quæstion. 49.4.o.
2 Solertia est subtilitas quædam,in non perspecto tempore medij, secundum Aristotelem.Vel est habitus,ex repentino inueniens quod conuenit.22ᵉ.q.48.c.
3 Solertia valet ad bene consiliandum, sed necessaria est in repẽtinis.22ᵉ. q.49.4.2ᵐ.
1 Solicitudo est studium adhibitum ad aliquid consequendum,quod maius est,vbi est timor,& minus est,vbi est securitas.22ᵉ.q.47.9.3ᵐ.& q. 55.6.c.
2 Solicitus dicitur quasi solers citus , quia ex solertia animi , velox est ad prosequendum agenda.22ᵉ.q.47.9.c.et q.49.4.c.
3 Solicitudo pertinet ad prudentiam.22ᵉ.q.47.9.o.q.48.5ᵐ.et q.53.princ. q.54.2.c.
4 Solicitudo temporalium est illicita tripliciter.ſc.si in eis ponatur finis vel superfluum studium,vel timor.12ᵉ.q.108.3.5ᵐ.22ᵉ.q.55.6.o.et q.83 6.2ᵐ.et q.188.7.c.
5 Solicitudo de futuris prohibetur,nisi immineat tempus eorum, 22ᵉ.qu. 61.7.o.& q.188.7.2ᵐ.
1 Solitarius. & Homo potest solitarius viuere dupliciter. vel quasi societatem humanam non ferens propter animi sæuitiam, & hoc est bestiale,vel per hoc quòd totaliter diuinis reb.inhæret,& hoc est supra hominem,& ideò philosophus dicit in primo politicorũ,quòd ille qui aliis non communicat,aut est bestia,aut Deus,id est, diuinus.12ᵉ. q.51.1,c.fi.& 22ᵉ.q.88.8.5ᵐ.
2 * Si autem absque præcedenti exercitio,solitaria vita assumatur,est periculossima , nisi per diuinam gratiam suppletatur , quòd in aliis per exercitium acquiritur , sicut patet de beatis Antonio & Benedicto. 22ᵉ.q.188.8.c.fi.
Solitudo non est essentia perfectionis , sed est instrumentum congruum contemplationi,non autem actioni.22ᵉ.q.188.8.o.
1 Solus remouet consortium dupliciter.ſ.vel simpliciter.i.solitarius.ſ.qui non est cum alio eiusdem naturæ,vel conditionis,vel respectu alicuius:primo modo stat categorematicè, sed secundo modo sintegorematicè.1ª.q.31.3.4.o.
2 Solus propriè determinat tantùm subiectum,solum autem, & tantùm, possunt congruè addi subiecto & prædicato.1ª.q.31.3.2ᵐ.& 4.c.
3 * Hæc propriè non conceditur,Pater,vel Trinitas,est solus Deus,nisi ex parte prædicati intelligatur aliqua implicatio.1ª.q.31.3.2ᵐ.
4 Hæc propositio,solus Deus est pater categorematicè est falsa,sed syncategorematicè est vera in triplici sensu,& est falsa in vno sensu.ſc.formaliter & communiter.1ª.q.31.3.3ᵐ.
5 Hæc propositio , solus Pater est Deus , & aliæ similes , categorematicè sunt falsæ,sed syncategromaticè sunt veræ in duplici sensu,& falsæ in vno sensu.1ª.q.31.4.o.
6 Hæc propositio solus Deus creat,vel generat,vel est Deus, & aliæ similes , sunt falsæ categorematicè : sed sunt veræ syncategorematice in duplici sensu.1ª.q.31.3.o.
1 Somnium.Et causa somniorum duplex,scilicet interior, idest præcedẽs cogitatio,vel dispositio corporis,& exterior,scilicet ars,cælum,dæmon,& Deus,per angelos.22ᵉ.q.95.6.o.& q.154. 5.c.& q.172. 1.2ᵐ.& 3ª.q.80.7.c.
2 Somnium quandoque est causa futurorum euentuum.ſ.inducendo ad operandum,& quandoque est signum eorum, ſ.quando idem est causa vtrique.22ᵉ.q.95.6.c.& q.154.5.c.
Somnolentia & occiositas,vt reducuntur ad torporem,sunt filiæ accidiæ. 22ᵉ.q.35.4.3ᵐ.
1 Somnus.Et in somnis nullus potest mereri,nec demereri, quia tunc non potest haberi perfectum iudicium rationis:sed potest esse signum præcedentis meriti,vel peccati,1ª.q.84.8.o.q.94.4.4ᵐ.& 22ᵉ.q.154.5.o.
2 Somnus potest esse peccatum mortale, vel saltem occasio peccati mortalis,ſ.quando ex hoc omittitur illud,quod quis facere debet , vel fit aliquid quod inclinat ad malum.12ᵉ.q.71.5.c.
1 Sors propriè dicitur,cùm aliquid fit,vt considerato eius aduẽtu,aliquid innotescat.22ᵉ.q.95.3.8.c.
2 Sors triplex.ſ.diuinatoria,diuisoria,& consultoria.prima quæritur cognitio futuri:secunda habendi,tertia fiendi.22ᵉ.q.95.8.c.
3 Sors cuius euẽtus expectatur ex stellis, est vana & falsa:si autem à fortuna,est vana tantum sors diuisoria:si verò à diabolo,est illicita, & prohibetur secundum canones,sed si expectatur à Deo , non est mala secundum se,licet sit peccatum quadrupliciter. ſ.si fiat sine necessitate, vel sine reuerentia,vel in terrenis , vel in electionibus ecclesiasticis. 22ᵉ.q.95.8.c.
1 Species duplex,ſ.natura communicabilis plurib. indiuiduis immediate secundum nomen & rationem æqualiter participatam , vt homo , & intentio quiescens in anima,vt species in anima,1ª.q.13.9.o.
2 Vnumquodque sortitur speciem secundum actum,& non secundum potentiam,sed secundum formam , in compositis ex materia & forma. 1ª.q.53.1.c.& 12ᵉ.q.1.3.c.
3 Illud secundum quod aliquid sortitur speciem , oportet esse fixum , & stans,quasi indiuisibile:& quicquid attingit illud sub illa specie continetur,& quicquid recedit ab eo in plus vel minus, pertine ad aliam speciem

speciem perfectionem.vel imperfectionem.12ᵉ.q.52.1.c.
4 Nihil prohibet esse aliquam speciem in aliquo genere, quæ aliqualiter operetur in omnib.speciebus eiusdem generis, sicut sol influit in omnia corpora.22ᵉ.q.47.5.2ᵐ.
1 Spectacula de vtilibus & necessariis ad vitam,vt venationes, distrahunt animum,& debent vitari à pœnitente,licet sint licita, cum debitis circunstantiis,22ª.q.167.2.c.2ᵐ.
2 Spectacula turpium,vitanda sunt ab omnibus,sed maximè pœnitentib. 12ᵉ.q.102.6.8ᵐ.& q.167.2.2ᵐ.
3 Inspectio spectaculorum turpium,& ad peccata prouocátium studiosa, est prohibita, & est peccatum, & est mortale quandoque: vnde & cõmistionem animalium diuersæ speciei,prohibet lex,ad tollendam vniuersaliter occasionem concupiscentiæ.Animalia enim diuersarum specierum,non commiscentur de facili,nisi hoc per homines procuretur;& sic in aspectu coitus animalium,excitatur homini concupiscentiæ motus.vnde etiam in traditionibus Iudæorum prohibitum inuenitur,vt Rabbi Moyses dicit,vt homines auerterent oculos, ab animalibus coeuntibus.22ᵉ.q.102.q.6.8ᵐ.& q.167.2.c.2ᵐ.
Speculatio dicitur à speculo,non autem à specula.& reducitur ad meditationem,quia est visio causæ per effectum.22ᵉ.q.180.3.2ᵐ.
Speculum & In speculo fracto,resultant multæ imagines, quia habet multas superficies,causantes singulas reuerberationes, quia non habent ibi esse quiescens.3ª.q.76.3.c.
1 Spes est virtus.22ᵉ.q.17.1.o.
2 Spes est virtus theologica.12ᵉ.q.26,3.o.& 22ᵉ.q.17.5.o. q.18.1.b.& 2.4ᵐ.
3 Spes potest esse informis.i.sine charitate.12ᵉ.q.65.4.o.& 5.2ᵐ.
4 Spes informis,non est virtus.12ᵉ.q.65.4.o.& 5.2ᵐ.
5 Obiectum principale spei est gloria animæ,non autem gloria corporis sed obiectum secundarium.22ᵉ.quæst.17.5.1ᵐ.& quæst.18.2.4ᵐ.& 3ª. q.7.4.1ᵐ.
9 Spes habet duplex obiectum.s.bonum expectatum,& auxilium Dei.12ᵉ. q.40.7.c.q.42.1.c.q.62.4.3ᵐ.& 22ᵉ.q.1.3.1ᵐ.q.17.2.4.5.c.& 6.3ᵐ.& 7. c.q.18.2.c.q.19.1.c.& 3ª.q.7.6.1ᵐ.
7 Obiectum eius habet quatuor conditiones,s.bonum,arduum futurum, & possibile.12ᵉ.q.40.1.o.& 2.5.6.7.8.c.q.41.2.c.q.42.3.c. & 3ᵐ.& 22ᵉ. q.17.1.7.c.q.18.1.1ᵐ.& 2.c.3ᵐ.q.20.4 c.q.21.1.c.& q.144.1.c.
8 Obiectum spei non est possibile,vt est differentia veri,sed vt possibile, dicitur secundum aliquam potentiam.12ᵉ.q.40.3.2ᵐ.
9 Spes potest esse de actu virtutis,quia est in potestate nostra.12ᵉ.q.42.3ᵐ
10 Spes est tantum eorũ quę non habentur à sperante.3ª.qu.7.8.2ᵐ.& 9.1ᵐ.
11 Spes & præsumptio,sunt de malo abusiue,pro inordinato timore,22ᵉ.q. 21.3.1ᵐ.
12 Spes directe respicit proprium bonum non autem bonum alienum quia significat motus.Motum autem semper est ad proprium terminum proportionatum mobili.12ᵉ.q.17.3.c.
13 Sperare licet in homine, vt in causa secundaria, non autem vt in causa principali,sed tantum in Deo.22ᵉ.q.17.4.o.& 5.c.& q.25.1.3ᵐ.
14 Proprium & principale obiectum spei virtutis, est beatitudo æterna,secundarium autẽ,sunt alia bona.22ᵉ.q.17.2.4.o.& 5.c.1ᵐ.et q.18.2,c.3ᵐ
15 Spes est de beatitudine,vt de vltimo fine,sed est de gratia,vt deducente ad finem.12ᵉ.q.69.2.1ᵐ.et 3.c.
16 Spes absolute,est tacitum de bono proprio,sed vt præsupponit amorẽ, potest aliquis alteri sperare vitam æternam.22ᵉ.q.17.3.o.q.18.2.3ᵐ.et 3.2ᵐ.et 3ª.q.7.4.3ᵐ.
17 Nec est in beatis.12ᵉ.q.67.4.5.o.et 22ᵉ.q.18.2.o.et 3.c.q.19.11.3ᵐ.
18 Nec in damnatis,sed tantum in viatoribus hic,vel in purgatorio vel in limbo patrum.22ᵉ.q.18.3.o.
19 Spes est subiectiue in potentia appetitiua non autem in cognoscitiua. 12ᵉ.q.40.2.o.et 22ᵉ.q.18.1.c.
20 Spes est in irascibili subiectiue.1ª.q.59.1.2ᵐ.et 12ᵉ.q.23.1.2.c.qu.40.1.b. et c.3ᵐ.
21 Spes virtus est subiectiue in voluntate.1ª.q.50.4.3ᵐ.q.82.5.2ᵐ. et 22ᵉ.q. 18.1.o.et 3.d.26.q.1.5.o.et q.2.2.c.et Veri.q.23.5ᵐ.et Virt.q.5.c.fi. et 1.2ᵐ.et q.4.2.o.
22 In brutis est spes,passio,et desperatio.12ᵉ.q.40.3.o.et 3.d.26.q.1.1.c.
23 Aliquid est causa spei dupliciter.f.faciendo aliquid esse possibile, vt diuitiæ,fortitudo,et omne augens potestatem hominis,vel faciendo æstimationem de possibili,vt doctrina,et persuasio: sed experientia est causa spei vtroque modo,licet sit causa defectus eius tantum secundo modo.12ᵉ.q.40.5.o.q.42.5.1.q.45.3.c.Amor.235.Appetitus,3.Baptismus.12.Concupiscentia.3.Confessio.56.
24 Stultitia et experientia,sunt causæ spei per accidens,remouendo scientiam.qua vere æstimatur aliquid non esse possibile.12ᵉ.q.40.5.3ᵐ.et 6. c.fin.et 3ᵐ.Correctio.3.Enoch.Fides.101.Fiducia.7.Misericordia.43. Oratio.41.Paulus.24.
25 Iuuenis est causa spei, quia parum habet de præterito et memoria, et multum de futuro,et multos spiritus:ideo cor ampliatur,et fiunt animosi,sed parum experti.12ᵉ.q.40.6.o.
26 Senes deficiunt spe,propter experientiam,quæ facit æstimationem impossibilis.12ᵉ.q.40.5.2ᵐ.
27 In ebriis,sunt duæ causæ spei.s.inconsideratio,et caliditas, et multiplicatio spirituum propter vinum.12ᵉ.q.40.6.o.& q.45.3.c.
28 Spes quo ad rem speratam,est ex gratia & meritis,sed quo ad habitum, est tantum ex gratia.22ᵉ.q.17.1.2ᵐ.&3.d.26.q.2.1.3ᵐ.& Virt.q.4.1.2ᵐ. peccatum.95.Pignus.1.Præsumptio.1.12.Saluari.7.Sepultura.1.13.Timor.11.15.31.
29 Spes præsuponit merita in proposito,non autem in actu.12ᵉ.q.62.4. 2ᵐ.q.65.4.c.& 3 d.26.q.2.art.3.q.1.1ᵐ.et Virt.q.4.1.3ᵐ.
30 Spes semper procedit ex gratia,vel habita,vel expectata, nõ autem semper ex habita.12ᵉ.q.62.4.2ᵐ.et 2.d.43.5.4ᵐ.et 4.d.2.q.2.2.3ᵐ.
31 Spes præsupponit amorem,et desiderium rei speratæ.22ᵉ.q.128.6ᵐ.
32 Effectus et Spes extẽdit se in Deum,ratione diuinæ largitatis,à quo resplendit donũ timoris,ex cõsideratione propriæ prauitatis.3.d.26.q.2.1.4ᵐ.
33 Spes per se adiuuat operationem dupliciter.f.ratione obiecti,et ratione effectus.f.delectationis.12ᵉ.q.40.8.o.
34 Spes supra expectationem addit certitudinem.3.d.26.q.1.3.1ᵐ.et q.1.2.c.
Amor.235.236.Audacia.6. 9.et c.
35 Spes addit supra desiderium, quendam conatum,& eleuationem animi, ad consequendum bonum arduum.12ᵉ.q. 25.1.c.& q.46.1.c.
36 Spes præcedit gaudium, & causat illud. 12ᵉ.qu.25.1.c.Baptismus.16. 99. Charitas.61.146.150.154.Confessio.18.
37 Spes diuiditur contra memoriam, ratione delectationis, quæ est effectus vtriusque,non autem secundum essentiam.3.d.26.q.1.1.2ᵐ.Consilium.7.
38 Spes eleuat affectum hominis,ad summum bonum,vt adipiscendũ.Virt. q.2.2.5ᵐ.Correctio.3.3.16.Delectatio.35.c.
39 Habens spem sperat Deum consequi, & p ipsum omnia necessaria quantumcunque difficilia obtinere,& omnia nociua quantumcunq; difficilia repellere.3. d.26.q.1.2.2ᵐ. Expectatio.o. Fiducia. 7.8. Ira.12.39. 42.53.78.Iustus.7.Matrimonium.128.132.Miraculum.5.
40 Spes facit in hærere Deo,vt principio beatitudinis,fides autem,vt principio cognoscẽdi veritatem,charitas verò,propter seipsum,ideo distinguuntur realiter.22ᵉ.q.17.6.o.&q.23.6.c.& 3.d.26.q.2.a.3.q.1.o.& Virt.q.2.3.c.& q.4.3.9ᵐ.Modestia.8.Mors.13.23. Oratio.16.41. Pœnitentia.52.Præsumptio.13.Religio.8.44.61.Saluari.7. Tristitia.14. Præsumptio.13.Verecundia.7.Virtus,59.Visio.5.
41 Spes & fides,de subiectis humanæ potestati,nõ sunt virtutes: sed de iis quæ sunt supra facultatem naturæ humanæ, excedunt omnem virtutem,homini proportionatam.12ᵉ.q.62.3.2ᵐ.
42 Spes directè respicit proprium bonum,non autem alienum,quia significat motum.Motus autem semper est ad proprium terminum proportionatum mobili,sed amor est directè ad alium,quia est vnio amantis ad amatum,& vnio est distinctorum.22ᵉ.q.17.3.c.
43 Spes propriè,est tantùm de bono,nisi forte abusiue,timor autem est tantùm de malo.12ᵉ.q.23.2.c.fi.& q.40.& 4.1ᵐ.& 42.5.1ᵐ.& qu. 67.4.2ᵐ. 22ᵉ.q.21.3.1ᵐ.3.d.26.q.1.3.c.
44 Spei contrariatur desperatio, secundùm accessum & recessum à bono timor autem secundum contrarietatem boni & mali.12ᵉ.q.40.4.o.& q.45.1.2ᵐ.22ᵉ.q.128.6ᵐ.& q.129.6.2ᵐ.& 3.d.26.q.1.3.3ᵐ.
45 Spes est tantum de futuro, sed gaudium est de præsenti.12ᵉ.q.40.1.c.& 3.d.26.q.1.3.c.
46 Spes est tantùm de arduo, sed desiderium & concupiscentia de bono absolute.12ᵉ.q.25.1.c.fi.q.40.1.o.& 3.d.26 q.1.3.c.
47 Spes est tantùm de possibili, desperatio autem de impossibili.22ᵉ.q.23. 2.c.fi.q.40.1.c.& 3ᵐ.& 4.o.3.d.26.q.1.1.c.
48 Spes virtus est circa arduum diuinum,non autem magnanimitas,sed circa humanum.22ᵉ.q.12.5.4ᵐ.& 3.d.26.q.2.2.4ᵐ.
49 Spes respicit arduum assequendum auxilio alterius,sed magnanimitas vt aliquid suæ potestatis,scilicet operationem magnorum.22ᵉ.quæst. 17.5.4ᵐ.
50 Expectatio spei,dicit respectum ad auxilium Dei,siue speratum differatur,siue non, non autem dicit dilationem, sicut expectatio longanimitatis. 22ᵉ.q.17.5.3ᵐ.
51 Spes est de principaliori bono, quàm concupiscentia, & delectatio tactus,quæ sunt vehementiores & naturaliores.22ᵉ.q.141.7.3ᵐ.
52 Spes & desperatio,præsupponit desiderium.12ᵉ.q.40.1.c.& 4.3ᵐ.& 7.c. & q.41.2.3ᵐ.
53 Spes est media inter præsumptionem & desperationem. 12ᵉ.q.64.4.3ᵐ. & 22ᵉ.q.17.5.2ᵐ.
54 Amor non habiti,præsupponit spem, & spes desiderium: ideò spes est media inter vtrumque.12ᵉ.q.40.1.c.& 3.d.26.q.1.ar.3.q.2.o.
55 Spes est prima passio irascibilis,secunda desperatio:tertia timor,quarta audacia,quinta,& vltima,ira. 12ᵉ. q.23.q.c.& q.25.3.o.
56 Spes est nobilior virtutibus moralib.quò ad obiectum, scilicet Deum, non autem quò ad modum,sed econuerso.12ᵉ.quæ.67.4. 1ᵐ.& 3.d.33. q.4.1ᵐ.
57 Sicut se habet spes ad magnanimitatem, sic & timor ad fortitudinem. 22ᵉ.q.129.7.c.& 3.d.26.q.2.2.4ᵐ.
58 Fides absolute est prior spe.12ᵉ.q.62.4.c.& 22.q.4.7.c. 2ᵐ.q.1.7.6.2ᵐ.& 7.o.& 3.d.23.q.2.5.o.
59 Spes est prior fide,non in esse,sed in proposito:ideò spes dicitur introducere ad fidem.22ᵉ.q.4.7.2ᵐ. & 3.d.23.q.2.5.3ᵐ.
60 Spes & timor ducunt ad charitatem, per modum cuiusdam dispositionis.22ᵉ.q.27.3.c.3ᵐ.
61 Spes est prior charitate,via generationis,sed ordine perfectionis,est econuerso.12ᵉ.q.62.4.o.q.65.5.2ᵐ.& 22ᵉ. quæstion. 17. 8.o.& 3.d.26.q. 2.ar.3.q.2.o.
Spina,Et spinæ & tribuli,producti sunt simul cũ aliis plantis,sed non fuissent nociui ante peccatum.1ª.q.69.2.3ᵐ.& 22.q.164 2.c.1ᵐ.
1 Spiratio actiua est eadem numero in patre & filio. 1ª.q.36.3.1ᵐ.& 2ᵐ. 4.1ᵐ.
2 Pater & filius,sunt duo spirantes,sed vnus spirator.1ª.q.36.4.7ᵐ.
1 Spiritualis substantia dicitur esse in loco dupliciter, sc.vel per applicationem virtutis limitatæ,vt angelus, vel non limitatæ, vt Deus.1ª.q. 52.1.c.princ.
2 In substantiis incorporeis non est totalitas quantitatis, nec per se, nec per accidens, nec totalitas secundum perfectam rationem essenciæ. 1ª.q.8.2.3ᵐ.
1 Spiritus.Et nomen spiritus,videtur esse sumptum à respiratione animalium.1ª.q.36.1.c.
2 Spiritus dicitur sextupliciter,scilicet aër vel ventus,corpora beatorum animæ beatorum,virtus imaginatiua,mens,& Deus,1ª.q.41.3.4ᵐ.
3 Spiritus vt nominat subtilitatem naturę,est commune trib.personis:sed dupliciter conuenit tantum spiritui sancto,* primo quidem ex ipsa communitate eius quod dicitur spiritus sanctus: secũdo verò ex propria significatione:nam nomen spiritus in rebus corporeis, impulsionem,et motionem significare videtur, flatum enim et ventum, spiritum vocamus.Est autem proprium amoris quod moueat,& impellat voluntatem amantis,in amato.Sanctitas autem,illis rebus attribuitur quæ in Deum ordinãtur:quia igitur persona diuina procedit per modum amoris,quo Deus amatur:ideo conuenienter spiritus sanctus,amor & persona hũiusmodi nominatur.1ª.q.36.1.o.

4 Spiritus sanctus,in vi duarum dictionum, est cõmune toti trinitati: sed in vi vnius dictionis,est proprium nomen tertiæ personæ ex vsu ecclesiæ,duplici ratione,s.ex ipsa communitate eius quod dicitur spiritus sanctus,& ex propria significatione spiritus & amoris. 1ª. q.36.1. o.& 22ᵉ.q.14.2.c.
5 Et ponitur pro relatiuo,non ex nomine,sed ex vsu ecclesiæ, nisi vt spiritus.1ª.q.36.1.2ᵐ.
6 Spiritum sanctum esse,& non esse creaturam,sed Deum,probatur multipliciter.1ª.q.27.1.c.& q.41.3.c.4ᵐ.
7 Spiritus sanctus subito aduenit mentibus hominum.12ᵉ.q.113.7,b.
8 Spiritus domini in scriptura non nisi pro spiritu sancto consueuit poni, quia aquis superferri dicitur non quidem corporaliter,sed sicut volũtas artificis superfertur materiæ,quam vult formare.1ª. qu.64.3.3ᵐ.& 4ᵐ.q.66.1.5ᵐ.& q.74.3.4ᵐ.
9 * Pater & filius sunt vnum principium spiritus sancti, vnitate notionis communis.1ª.q.35.2.c.& q.36.4.o.
10 Græci communiter dicunt,spiritum sanctum esse imaginem patris & filij,non autem Latini.1ª.q.35.2.c.1ᵐ,
11 Auferens sponsam propriam per vim, excusatur à crimine raptus.licet peccet,violentiam inferendo.22ᵉ.q.154.7.4ᵐ.
Stare significat positionem naturalem hominis cum immobilitate. 22ᵉ. q. 183.1.o.
1 Status proprie pertinet ad libertatem vel seruitutem in temporalibus vel spiritualibus,quia significat immobilitatem,& obligationem personæ hominis.22ᵉ.q.183.1.o.& 4.c.q.184.4.c.& q.186.6.c.
2 Officium dicitur respectu actus,gradus autem secundum ordinem superioritatis;status verò requirit immobilitatem, in conditione personæ.22.q.183.1.3ᵐ.& 3.o.
3 Diuersitas status & officiorum,est in ecclesia:quia pertinet ad perfectionem eius,ad necessitatem operum eius, ad dignitatem & pulchritudinem eius.22ᵉ.q.183.2.3.o.
4 Status naturæ humanæ duplex,s.naturæ integræ, & naturæ corruptæ. 1ª.q.94.2.c.& 12ᵉ.q.14.2.c.& q.109.2.8.c.
5 Status hominum triplex,s.veteris legis,nouæ legis,& patriæ.12ᵉ.q.101. 1.c.q.103.3.c.q.106.4.1ᵐ.& 3ª.q.53.2.c.fi.
6 Status hominis,quadruplex,s.à principio vsque ad septimum annum,secundus à septimo anno vsque ad quartum decimum, tertius à quarto decimo anno vsque ad vigesimum primum, & quartus deinceps.In primo statu nulli contractui homo aptus est:in secundo alicui de futuro,non perpetuo:in tertio alicui etiam perpetuo,quo ad propriam personam,sed in quarto alicui quo ad omnia,etiam exteriora. 22ᵉ. q. 4.24.9.c.
7 Status naturæ humanæ secundum corpus triplex,sc.corporalis,animalis,& spiritualis.Et datus secundum animam quadruplex,scilicet ante peccatum,post peccatum,ante gratiam,sub gratia & in gloria.3ª. q.53.c.2.fi.
8 Status animæ distinguitur dupliciter,s.secundum diuersum modum essendi secundum naturam,s.animæ separatæ,& coniunctæ: & secundum integritatem naturæ & corruptionem.1ª.q.94.2.c.
9 Status vitæ spiritualis triplex.s.incipientium,proficientium, & profectorum.22ᵉ.q.24.9.o.& q.183.4.o.
10 Status post hanc vitam duplex, s.ante resurrectionem vniuersalem, & post.12ᵉ.q.67.1.3ᵐ.
11 In statu gloriæ,nihil erit figurale,ad cultum Dei pertinens, sed solũ gratiarum actio,& vox laudis.12ᵉ.q.101.2.c.q.103.3.c.& 22ᵉ.q.13.4.c.
12 Status mundi potest variari dupliciter, scilicet secundum diuersitatem legis,& secundum diuersos gradus perfectionis, sub eadem lege. 12. q.106.4.c.
13 Christus secundum aliquid fuit in triplici statu.sc.innocentiæ, peccati, & gloriæ.3ª.q.13.3.2ᵐ.
1 Statutum negatiuum de non fienda re spirituali,nisi dentur tot,est illicitum & simoniacum.Vnde illicita esset ordinatio, si in aliqua ecclesia statueretur quod non fieret processio in funere alicuius,nisi solueret certam pecuniæ quantitatem,Non autem statutũ affirmatiuum,scilicet quod res spiritualis fiat,si tot dentur: quia primo modo tale statutum,præcluderetur via gratis officium pietatis aliquibus impendendi,non autem secundo modo:quia per hoc non præcluderetur via illud aliis exhibendi. Et prima ordinatio habet speciem exactionis,secunda autem habet speciem gratuitæ recompensationis. 22ᵉ. quæst. 100.3.2.
2 Si aliquid de se repugnantiam habet,ad ius naturale, non potest voluntate humana fieri iustum, puta si statuatur quod liceat furari,vel adulterium committere.22ᵉ.q.57.2.2ᵐ.
1 Stellæ secundum ptolemæum, mouentur, in suis sphæris, non autem secundum Aristotelem.1ª.q.70.13ᵐ.
2 Stella apparens magis in natiuitate Christi,non fuit de cælis,sed fuit spiritus sanctus,vel angelus in illa specie, vel probabilius de nouo creata:non in cælo,sed in aëre vicino terræ, quintuplici ratione,sci. tum quia nulla alia stella hac via incedit. Hæc enim stella ferebatur à septentrione in meridiem.Ita enim iacet Iudæa ad Persidem, vnde Magi venerunt.Tum apparet hoc ex tempore.Non enim solum apparebat in nocte,sed etiam in meridie.Quod non est virtutis stellæ,sed nec etiam lunæ.Tum quia quandoque apparebat, & quandoque occultabatur,Tum quia non habebat continuum motum, sed cum oportebat ire magos,ibat:Quando autem oportebat stare stabat. Tum quia sursum manẽs partum virginis demonstrabat, & deorsum descendens, hoc faciebat.3ª.q.36.7.o.
Stipendia principium sunt redditus eorum.22ᵉ.q.62.7.c.
Strutio significat militantes Deo, & negociis secularibus se implicantes. 2ᵉ.q.102.6.1ᵐ.col.2.fi.
1 Studiositatis nomen deriuatur ad omnes virtutes inquantum cognitio prudentiæ ad eas pertinet.22ᵉ.q.166.2.1ᵐ.
2 Studiositas ast virtus,cuius principalis materia est cognitio, secundario autem alia.22ᵉ.q.166.2.c.& q.167.2.o.
3 Et est virtus moralis,quia principaliter refrenat,& moderatur appetitũ cognoscendi. Sed per accidens impellit contra laborem studij. 22ᵉ. q.166.2.o.& q.167.1.c.
4 Studiositas non est directè circa cognitionem,sed circa appetitum cognitionis acquirendæ.22ᵉ.q.166.2.c.2ᵐ.q.167.1.c.
5 Studiositas opponitur curiositati,22ᵉ.q.170.2.c. et quæst.161.princip. et q.166,princ.
1 Studiũ importat vehementem applicationem mentis ad aliquid,et principaliter ad cognitionem,secundario autem ad ea in quib. homo per cognitionem dirigitur.22ᵉ.q.166.1.c.
2 Studium sapientiæ,summè commendatur.22ᵉ.q.88.1.c.
3 Circa studium contingit per accidens quadrupliciter curiositas,superbia, et alia vitia:licet omne studium secundum se sit bonum, scilicet vno modo inquantum per studium minus vtile retrahuntur aliqui à studio quod eis ex necessitate incumbit. Alio modo inquantum studet aliquis addiscere ab eo à quo non licet.Tertio quando homo appetit cognoscere veritatem circa creatura non referendo ad debitũ finem,scilicet ad cognitionem Dei.Quarto modo inquantum aliquis studet ad cognoscendam veritatem, supra proprij ingenij facultatem,quia per hoc homines de facili in errores labuntur.22ᵉ.quæstio. 167.1.c.
4 Studium et curiositas dicuntur pertinere ad carnem vel ad auaritiam, ratione cognitionis eorum ad quæ illæ inclinant.22ᵉ.quæstio.166.1. 2ᵐ.et 3ᵐ.
1 Stultitia dicitur à stupore,quia stultus est qui qui propter stuporem non mouetur.22ᵉ.q.46.1.2.c.
2 Stultus præcipuè videtur,qui deficit in summa iudicij,scilicet secundũ altissimam causam,non autem si deficiat circa aliquid modicum.12ᵉ. q.46.1.1ᵐ.et 2.c.
3 Stultitia importat hebetudinem sensus spiritualis: sanitas autem totalem priuationem eius.Ideo prima opponitur contrariæ sapientiæ,secunda verò priuatiuæ.22ᵉ.q.8.6.1ᵐ.et q.46.1.o.
4 Stultitia duplex,sicut sapientia duplex;s.mundi,et Dei. Prima sapientia decipit,non autem secunda.22ᵉ.q.46.1.2ᵐ.et 3.q.113.
5 Non moueri iniuriis eo quòd æterna non sapiant, pertinet ad stultitiam mundi.Si verò ex stupore,pertinet ad stultitiam simpliciter.22ᵉ. q.46.1.4ᵐ.
6 Stultitia ex immersione sensus in terrenis,est peccatum,non autem si ex defectu naturæ,vt in amentibus. 22ᵉ.q.46.2.o.& 3.c.
7 Stultitia opponitur præceptis de cõtẽplatione veritatis.22ᵉ.q.46.2.3ᵐ.
8 Stultitia est filia luxuriæ,continens odium Dei, & desperationem futuri seculi,quia fastidiunt Deum,& dona eius.22ᵉ.q.46.5.o.
9 Stultitia ex impedimento corporali,causatur ex ira,ex luxuria verò, in quantum est ex immersione sensus in terrenis.22ᵉ.q.46.c.3.3ᵐ.
10 Hebetudo,stultitia,ignorantia,& præcipitatio differunt,quia prima opponitur intellectui,secunda sapientiæ,tertia scientiæ,& quarta consilio.22ᵉ.q.8.6.1ᵐ.
Stultiloquium significat peruersam sentẽtiam verborum per quæ quis præfert delectationes luxuriæ aliis bonis.22ᵉ.q.153.5.4ᵐ.
1 Stupor causatur ex insolita imaginatione.12ᵉ.q.41.4.c.fi.
2 Admiratio est principium philosophandi,sed stupor est impedimentum philosophicæ consideradionis, quo timetur iudicare in præsenti, & inquirere in futuro.12ᵉ.q.41.4.c.fi.& 5ᵐ.
1 Stuprum est illicita virginis defloratio,sub cura parentum.22ᵉ.quæ .154. 1.c.& 6.o.
2 Stuprũ fit deformius, ex duplici iniuria sibi annexa.s. virginis seductæ, vel vi oppressæ,& patris. Et secundum legem reus tenetur satisfacere vtrique.22ᵉ.q.154.6.3ᵐ.
3 *Filia sacerdotis etiam non nupta, deprehensa in stupro lapidabatur in veteri testamento,in aliis autem tantum nuptæ.3ª.q.29.1.4ᵐ.
1 Subiectio.& quælibet res perficitur,per subiectionem ad suum superius 12ᵉ.q.92.1.c.& 22ᵉ.q.81.7.c.
2 Mouens necessariò causat motum in mobili, totaliter ei subiecto,non autem in aliis.1ª.q.82.2.2ᵐ.& 22ᵉ.q.83.1.c.
3 Subiectio mulieris ad virum, inducta est in pœnam mulieris, propter peccatum.Vel non est per modum seruitutis, sed gubernationis.22ᵉ. q.164.c.2.1ᵐ.
4 Omnia sunt nunc subiecta Deo & Christo, secundum potestatem, sed post iudicium,per finalem impletionem voluntatis eius.3ª.qu.20.1.3. & q.59.4.2ᵐ.
5 Prima subiectio hominis ad Deum,est per fidem.22ᵉ.q.16.1.c.
6 Homo dicitur esse Dei dupliciter, scilicet per subiectionem potestati eius,& per vnionem charitatis. Secundum desiit per peccatum, non autem primum,nec alio modo.3ª.q.48.4.1ᵐ.
7 Subiectio Christi & cuiusliber alterius hominis ad Deum triplex.sc.secundum gradum bonitatis,potestatem,& obedientiam.3ª.q.20.1.
8 Christus fuit subiectus sibiipsi secundum naturam humanam, non autem secundum naturam diuinam, nec secundum aliam personam.3ª. q.20.2.o.
9 Omnia quæ ponunt subiectionem, vel minorationem Christi, intelliguntur secundum naturam assumptam,vel ad cõmendationem principij in parte.1ª.q.42.4.1ᵐ.& q.43.7.1ᵐ.
1 Subiectum duplex, scilicet subiectum inhæsionis, & subiectum scibile. 1ª.q.117.1.c.
2 Subiectum est causa effectiua propriæ passionis, quia proprium fluit à subiecto.1ª.q.77.6.3ᵐ.
Subitatio. Et comparatio motus irascibilis, & concupiscibilis quantum ad subitationem.22ᵉ.q.156.4.c.
Subsannatio & irrisio,conueniunt in fine.Sed differunt in modo:quia prima fit naso rugato,secunda verò fit ore,id est,in verbo & cachinnis. 22ᵉ.q.75.1.1ᵐ.
1 Subsistentia dicitur,cuius actus est subsistere,idest,per se existere, 1ª.qu. 29.2.c.
2 Omne subsistens est tantum vnum numero.1ª.q.41.6.q.44.1.c.& q.54.1. c.& q.75.7.c.
3 Subsistens vt nominatur nomine intentionis, dicitur suppositum.Si autem nomine rei dicitur subsistentia, inquantum subsistit, sed dicitur res naturæ,inquantum naturę communi supponitur:sed vt subsiat accident

eidentibus,dicitur substantia vel hypostasis: & inquantum rationalis dicitur persona.1ª.q.29.2.c.

4 Subsistere conuenit Deo, ratione eius ad quod significandum nomen imponitur,ſ.per se esse,non autem ratione eius a quo nomen imponitur.ſ.subesse nisi secundum quod essentia subest ipsi esse secundum rationem.1ª.q.14.1.1m.q.29 3.3m.& q.39.1.3m.

5 Omne quod est in Deo,subsistit: & tamen ibi non sunt nisi tres subsistentes.1ª.q.30.1.2m.& 2.c.& q.34.2.1m.

6 Sicut dicimus in diuinis,tres personas,vel tres subsistétias,sic Græci dicunt tres hypostases non autem tres substantias,propter errorem.1ª.q.29.2.3m.q.30.1.c.1m.

1 Substantia dicitur dupliciter.ſ.essentia seu quidditas, & suppositum,1ª.q.29.2.c.& 3ª.q.25.3m.

2 Substantia subsistentia,& essentia distinguuntur secundum triplicem actum,ſ.substare subsistere,& esse,quorum esse,est commune omni enti:sed substare & subsistere,est cõmune tantũ substantiæ.1ª.q. 29.2.ca.

3 Substantia est res,habens quidditatem,cui debetur esse per se, & non in alio,ſ.subiecto.1ª.q.3.5.1m.& 3ª.q.77.1.2m.

4 Per se existere,non est diffinitio substãtiæ,quia per hoc non demonstratur quidditas eius,quæ non est suum esse.1ª.q.3.5.1m.

5 Nulla pars integralis,potest dici substantia prima, vel hypostasis.1ª.qu. 29.1.5m.

6 Omne quod est per se in prædicamento substantiæ. est compositum ex esse & essentia,nou autem ex materia & forma.1ª.q.3.5.c.

1 Successio est in succedentib.sicut ordo in ordinatis.1ª.75.4.1m.

2 Conuersio eucharistiæ,non ponit aliquem actum imperfectum,sed ponit successionem,cuius relatio secundum rem,est in pane,non autem in corpore Christi,nisi secundum rationem.3ª.q.75.4.1m.

3 In damnatis est pœnarum successio.Sed gloria sanctorum est sine successione.12ſ.q.67.4.2m.& 22ſ.q.18.2.2m.

Sufficiens per se duplex,ſ.non recipiens additionem boni,vt Deus, & continens omnia necessaria,vt beatitudo.1ª.qu.26.1.1m.& 12ſ.q.3.2.2m.& 3.2m.q.4.7.2m.

Suffragia peccatoris prosunt mortuis,ex opere operato in persona eius, sed etiam ex opereoperante in persona ecclesiæ,vel ex opere operantis,licet magis possunt suffragia bonorum.3ª.q.82.6.c.

1 *Summum malum non datur.1ª.q.49.3.o.q.103.7.1m.& 22ſ.q.172.6.c.

2 Summum & infimum in vita humana,potest accipi dupliciter,ſ.per cõparationem status ad statum, tam in spirituali vita quam in seculari, vel per comparationem graduum,qui sunt perfectio vnius huius.22ſ. q.189.1.2m.

Super significat tria,ſ.directum situm,iuxta,& post.12ſ.q.89.2.1m.

1 Superbia dicitur dupliciter.ſ.vt supergreditur regulam rationis,& quilibet excessus:prima semper est mala: secunda vero, quandoque est bona.22ſ.q.162,1.1m.

2 Superbia dicitur tripliciter.ſ.inclinabilitas ad superbiendum,ex flexibilitate naturæ,vel corruptione fomitis actualis: elatio contra præceptum,vel inordinatus appetitus excellentiæ in quacunque re:& tertio inordinatus appetitus excellentiæ,qui debetur honor, & reuerẽtia:prima est initium vel radix omnis peccati:secũda est generale peccatum:tertia verò,est peccatum speciale,& est vnum de septem capitalibus.12ſ.q.84.2.o.& 22ſ.q.162.2.8.o.

3 Genus duplex superborum,ſ.efferentium se supra alios,& arrogantium sibi aliquid supra se.22ſ.q.33.5.c.

4 Superbia proprie est inordinatus appetitus excellentiæ, cui debetur honor & reuerentia.Vel superbia proprie respicit defectũ subiectionis hominis ad Deum,secundum.ſc.quod aliquid se extollit supra id quod est sibi præfixum secũdum diuinam regulam vel mensuram.12ſ. q.84.2.o.& 22ſ.q.77.5.c.q.132.4.c.q.162.1.o.& 2.3.c.& 4.5.6.c.

5 Superbia magis est in appetitu excellentiæ,quam in æstimatione.22ſ.q. 162.3.o.

6 Species superbiæ sunt quatuor,secundum Gregorium.ſ.vel cum aliquis existimat bonum quod habet ab alio,ac si haberet à seipso efficienter vel meritorie:vel cum aliquis attribuit sibi maius bonũ quam habeat: vel prout excellentior aliquis redditur ex hoc quod bonum aliquod excellentius cæteris possidet,& sic aliis despectis,singulariter vult videri.22ſ.q.162.4.o.

7 Excusatio peccati pertinet ad tertiam speciem superbiæ,præsumptio verò ad quartam.22ſ.q.162.4.3m.

8 Gradus superbiæ sunt duodecim secundum Bernardum,oppositi duodecim gradibus humilitatis,ſ.curiositas per quam aliquis curiose, vbiq3 & inordinatè circunspicit:leuitas mentis,per quam.ſ.homo superbe se habet in verbo inepta lætitia qua homo est facilis & promptus in risu: iactantia non tacens vsque ad interrogationem, singularis per quam.ſ.aliquis sanctior aliis vult apparere,arrogantia per quam.ſc. homo se aliis præfert,præsumptio per quam aliquis reputat se sufficientem ad maiora defensio peccatorum,simulata confessio, per quã, ſ.aliquis non vult subire pœnam pro peccatis quæ simulatè confitetur rebellio despiciẽs obedire: libertas per quam.ſ.homo delectatur libere facere quod vult peccandi consuetudo,quæ implicat Dei contemptum.22ſ.q.162.4.& 4m.

9 Superbia propriè,semper est peccatum.22ſ.q.162.7.o.

10 Superbia secundum se,est speciale peccatum ratione specialis obiecti: sed peccatum generale,secundum redundantiam duplicem.ſ.finis,& contemptus legis.22ſ.q.162.7.o.5.1m.& 8.c.

11 Superbia secũdum genus suum,est peccatum mortale, præter actus eius imperfectos,i.sine consensu deliberato.22ſ.q.162.5.o.

12 Superbia est grauissimum omnium peccatorum,ex parte auersionis, nõ autem ex parte conuersionis,22ſ.q.162.6.o.& 7.4m.

13 Superbia est initium omnis peccati,ex parte auersionis, concupiscentia verò ex parte conuersionis.12ſ.q.84.2.c.4.4m.

14 Superbia est initium omnis peccati,non actu,sed aptitudine.22ſ.q. 162. 2.o.& 5.1m.

15 *Superbia & auaritia inquantum sunt specialia peccata,sunt radices omnium peccatorum.12ſ.q.84.1.c.2m.& 2.c.& 22ſ.q.117.2.1m.

16 Superbia est primum omnium peccatorum, & principium eorum. 22ſ. quæstio.162.7.o.

17 Superuia est regina omnium vitiorum.12ſ.qu.84.4.4m.& 22ſ.q.132.4.ca. 1m.q.153.4.2m.q.162.8.c.

18 Superbia inordinate appetit excellentiam,sed inanis gloria manifestationem eius:ideo non sunt idem,sed prima causat secundam.22ſ.132. 4.c.q.162.8.2m.

19 Superbus anhelat ad superabundantiam fortitudinis: ideo vult videri audax.22ſ.q.162.7.5m.

20 Superbia opponitur magnanimitati secundum excessum,inquantũ tendit ad magna inordinate:sed directius opponitur humilitati, inquantum subiectionem aspernatur.22ſ.q.162.1.3m.& 5.c.

21 Superbia corrumpit solam humilitatem, per directam contrarietatem, cæteras autem virtutes corrumpit per abusum.1ª.q.64.2.5m.fi.et 22ſ. q.22.2.3m.

22 Superbia semper contrariatur dilectioni Dei, et aliquando dilectioni proximi.22ſ.q.162.5.2m.

23 Superbia est subiectiue in irascibili,non solum sensitiua,sed etiam in voluntate.22ſ.q.162.3.o.

24 Homo superbiuit de scientia & potentia: ideo conuictus est de ignorã per idololatriam,& de impotentia, per transgressionem legis.12ſ.q. 89.2 3m.& 6.c.

25 Superbia oritur ex virtutibus per accidẽs tantum,i.occasionaliter. 22ſ. q.192.5.3m.

26 Superbia directe impedit cognitionem,practicam,non autem speculatiuam,nisi indirecte.22ſ.q.162.3.1m.

27 Extollentia oculorum,est signum superbiæ, excludendo reuerentiam, & timorem.22ſ.q.161.2.1m.

28 Deus permittit ruere in luxuriam,vt liberet à superbia.12ſ.q.79.4. c.q. 87.2.1m.q.98.2.3m.& 22ſ.q.162.6.3m.

29 Remedium triplex contra superbiam,ſ.consideratio propiæ infirmitatis,magnitudinis Dei,& imperfectionis propriorum bonorum.22ſ. q.162.6.1m.

* Superficies est proprium,& per se subiectum colorum.12ſ.qu.36.1.3m.& 3ª.q.74.2.c.

Superius habet similitudinem cum inferiori, vt sol cum igne & in Deo est similitudo omnium rerum,& secundum accidens, potest esse aliquid simile substantiæ,similitudine quæ est inter causatum & causam.1ª.q. 57.2.2m.

1 Superstitio est quædam protestatio infidelitatis.22ſ.q.94.1.1m.q.97.4.c. & q.100.1.1m.

2 Superstitio est vitium religioni oppositum secundum excessum.22ſ.q. 92.1.o.q.94.1.c.q.95.1.c.q.122.3.c.& q.138.2.b.

3 Species eius sunt quatuor.ſ.cultus Dei inordinatus,idololatria, diuinatio,& obseruatio vana.22ſ.q.92.2.o.& q.94.1.o.

4 Ad superstitionem pertinet omnis idololatria,& omnis acceptio auxilij dæmonum ad aliquid faciendum vel cognoscendum.22ſ.q.95.2.c.

5 Quicquid procedit ex societate dæmonum cum hominib. superstitiosum est.22ſ.q.95.2.b.

6 Omnis superstitio oritur ex aliquo pacto cùm dæmonib.inito,expresso vel tacito:ideò prohibetur primo præcepto.22ſ.q.122.2.3m.& 3.4.c.

Suppositio ponitur aliquando in prædicato,tam confusa, quam determinata.1ª.q.36.4.4m.

1 *Suppositum.Et in compositis differunt suppositum & natura.1ª.q.3.3.c q.29.2.3m.& 3ª.q.16.5.1m.

2 In diuinis suppositum dicitur,quasi sub alio positum,non quidem secundum rem,sed secundum modum significãdi,quia ibi est res subsistens. 1ª.q.39.1.3m.

In Deo suppositum et natura, sunt idem re, et differunt secundum modum significandi.1ª.q.3.3.o.et 3ª.q.2.2.c.

4 Persona filij Dei,est suppositum naturæ humanæ.3ª.q.16.1.2.3.c.

1 Suspicio vitium importat,quæ quanto plus procedit, est magis vitiosa. 22ſ.q.60.3.c.

2 Suspicio est opinio mali,ex leuibus signis.22ſ.q.60.3.4.c.

3 Gradus suspicionis triplex.ſ.leuis dubitatio,certa æstimatio,et condemnatio iudicialis: prima est peccatum veniale, secunda est peccatum mortale,si est de graui,tertia est peccatum mortale,pertinens ad iniustitiam.22ſ.q.60.3.o.

4 Suspicio contingit tripliciter.ſ.ex propria malitia, ex odio et ex experientia.22ſ.q.60.3.4.c.

Sustinere est difficilius tripliciter, quàm aggredi: et importat passionem corporis,et actionem animæ.22ſ.q.123.6.1m.et 2m.

1 Susurratio est separationem amicitiæ,detractio verò,ad denigrationem famæ:ideò differunt fine,sed conueniunt in materia et forma.ſc. in occulta maledictione.22ſ.q 74.1.o.et q.75.1.c.

2 Susurratio est grauius peccatum detractione,& contumelia,quia amicitia est melior quolibet alio modo exteriori.22ſ.q.74.2.o.

3 Suum dicitur alicuius,quod ad ipsum ordinatur.1ª.q.21.1.3m.

4 Suum vniuscuiusque dicitur,quod ei secundum proportionis æqualitatem debetur.22ſ.q.58.11.c.

T

1 TAbernaculum Dei significat ecclesiam militantem, sed domus vel templum Dei,significat ecclesiam triumphantem.12ſ.q.102.4.2m

2 Ratio tabernaculi in veteri lege, & distinctio partium eius & templi,declaratur.12ſ.q.102.4.o.

3 Totus status prioris tabernaculi, ordinabatur ad figurandum mortem Christi.12ſ.q.102.4.5m.

1 Tabula secunda post naufragium peccatorum, est pœnitentia & verecundia.3ª.q.84.6.o.

Tacere dicendum,& loqui tacendum,est peccatum.12ſ.q.73.1.3m.

1 Tactus est sensus alimenti, gustus autem est discretiuus saporum.22ſ.q. 141.5.1m.

2 Tactus vt est in aliis membris quàm in lingua,distinguitur à gustu, & secundum diuersam rationem immutationis.1ª.q.78.3.3m.

3 Tactus est vnus genere,& est plures specie,secundum plures contrarietates,vel omnes huiusmodi conueniunt in vno genere proximo, sed innominato.1ª.q.78.3.3m.

4 Tactus est fundamentum omnis sensus,& est per totum corpus,sicut & organum eius:& eo dicitur aliquid sensitiuum 1ª.q. 76.5.c. & q.91.1. 3m.& 3.1m.

5 Subtilitas tactus,sequitur æqualitatem complexionis:ideo quanto quis est melioris tactus,tanto melioris est intellectus.1ª.q.76.5.c.

6 Organum & medium tactus,non possunt denudari suo obiecto,sicut in in aliis sensibus,quia qualitates tangibiles,sunt differentiæ corporis, in quantum corpus.1ª.q.91.1.3m.

7 Proles in ventre matris, antequam habeat animam rationalem,sentit per tactum.3ª.q.34.2.3m.

8 Tactus duplex.ſ.quantitatis,& virtutis.1ª.q.75.3m.& q.105.2.1m.

Tantum. & Hoc aduerbium tantum, cum sit exclusiuum, potest poni ex parte subiecti, & ex parte prædicati, possumus enim dicere: tantum Socrates currit.i.nullus alius currit: & Socrates curat tãtum. i.nihil aliud facit.1ª.q.31.3.2m.

Tarditas superflua minus opponitur rectitudini consilij,quàm præcipitatio,quia oportet consiliari tarde.22ſ.q.53.3.3m.

1 Temeritas. & Temeræ fieri dicuntur, quæ ratione non reguntur, vel propter impetum voluntatis,vel passionis,vel ex contemptu,& hoc propriè est temeritas,quæ causatur ex superbia: ideo continetur sub præcipitatione,quæ respicit vtrumque, sed magis primum.22ſ.q.53. 3.2m.

2 Temeritas siue præcipitatio,est defectus consilij, & species imprudentiæ.22ſ.q.53.2.5.c.fi.

3 Defectus docilitatis, vel memoriæ, vel rationis,pertinet ad temeritatem,seu præcipitationem.22ſ.q.53.c.fi.

T

1 TEmperantia est virtus,& est virtus specialis si sumatur antonomaticè,vt refrenat à maxime allicitibus: sed est virtus generalis communiter.22ſ.q.141.1.2.o.& 4.1m.& q.186.1.c.

2 Temperantia est virtus cardinalis.12ſ.q.61.o. et q.66. 1.4.c.et 22ſ.q.141. 7.o.

3 Temperantia et omnes partes eius, denominantur à defectu,in quo cõsistit laus earum, sicut fortitudo et omnes partes eius et laus earum consistit in excessu.22ſ.q 146.1.3m.

4 Laus eius magis est in vincendo delectationes,quàm in persistendo cõtra impetus earum.22ſ.q.138.2.3m.

5 Temperantia mensuram accipit ex conseruatione salutis corporalis, & multo magis ex conseruatione salutis spiritualis.22ſ.q.141.6.3m.

6 Necessitas huius vitæ,est regula temperantiæ.ſ.vt rebus vtamur, ad necessitatem vitæ præsentis.12ſ.q.63.4.c.& 22ſ.q.141.6.10.& qu.142.1.c.

7 Modus temperantiæ & omnium partium eius, est in retrahendo à delectationibus corporis.22ſ.q.141.2.3.c.& q.161.1.4.c.

8 Partes eius integrales,sunt verecundia,& honestas:partes verò subiectiuæ sunt abstinentia,sobrietas,castitas,& pudicia:partes autem potentiales seu adiunctæ,sunt continentia,humilitas,mansuetudo seu clemẽtia,modestia,bona ordinatio,ornatus,austeritas, parcitas, seu per se sufficientia,& moderatio seu simplicitas.22ſ.q.143.o.& q.145. 4. o. q. 146.1.3m.q.517.3.o.& q.160.1.o.& q.161.4.o.

9 Verecundia non est pars temperantiæ, quasi intrans essentiam eius, sed quasi dispositiuè se habens ad eam.22ſ.q.144.4.4m.

10 Verecundia principalius pertinet ad temperantiam, ratione motiui.ſ. turpis,& non ratione timoris,secundariò verò ad alias virtutes. 22ſ. q.144.1.2m.& 4.4m.

11 Studiositas est pars temperantiæ adiuncta,seu potentialis,& cõprehenditur sub modestia.12ſ.q.166.2.o.

12 Patientia non est pars temperantiæ: quia patientia firmat in bono contra tristitias illatas ab alio,hæc autem circa tristitias tactus,refrenando.22ſ.q.136.4.2m.

13 Obiectum temperantiæ,est bonum delectabilium in concupiscentiis tactus,secundum modum rationis,vel legis diuinæ.12ſ.q.63.4.c.

14 Temperantia principaliter circa concupiscentias,& delectationes, secundario autem circa tristitiam de ablentia delectabilium. 12ſ.q.35.6. 3m.& 22ſ.q.21.1.1m.q.23.4.2m.q.95.3.2m.q.141.3.& q.147.2.3m.

15 Temperantia directè modificat passiones concupiscibilis, quæ tendunt in bonum,& consequenter omnes alias.22ſ.q.141.3.1m.

16 Temperantia mundiciam operatur, sed non habet rationem sanctitatis, nisi referatur in Deum.22ſ.q.81.8.2m.

17 Propria materia temperantiæ sunt passiones circa delectabilia tactus.1ª. q.59.4.3m.& 12ſ.q.61.3.c. 22ſ.& q.137.1.c.

18 Temperantia principaliter est circa delectationes tactus, quo ad vsum, non autem quo ad iudicium.22ſ.q.151.3.1m.

19 Temperantia propriè est circa maximas delectationes. ſ.tactus. i. in cibo,potu,& venereis, secundariò autem circa delectationes aliorum sensuum.12ſ.q.60.5.c.& 22ſ.q.141.47.5.o.7.c.quæst. 143. & q.149.1.c. & q.151.3.o.q.153.1.1m.& q.155.2.c.& q.156.2.c.q.160.1.o.& q.166.1.c. & 2.c.2m.

20 Temperantia principaliter est circa delectationes tactus, secundo gustus:tertio olfactus, quarto aliorum sensuum.22ſ.q.141.5.o.

21 Temperantia est circa delectationes tactus moderando eas, non autem continentia,sed resistendo eis.22ſ.q.155.3.1m.

22 Temperantia est circa concupiscentias naturalium delectationum,non autem liberalitas:quia concupiscentia & delectatio pecuniæ,non est naturalis,sed animalis:ideo liberalitas nõ pertinet ad temperantiam. 22ſ.q.117.5.2m.

23 Temperantiæ est refrenare delectationes sensibilis, autem amicitiæ, id est,affabilitatis,sed causare delectationes rationis in conuictu.22ſ.q. 114.2.2m.

24 Integritas,tranquilitas animi,decor, & honestas, maximè conueniunt temperantiæ,inter cæteras virtutes.22ſ.q.141.2.1m.& 2m.& 3m.8.2m. q.143.c.q.145.4.o.& q.152.5.c.& q.180.2.3m.

25 Temperantia est principalior virtus,mansuetudine & humilitate.22ſ.q. 141.7.2m.& 3m.

26 Temperantia & fortitudo,vt virtutes humanæ,non sunt in angelis, sed tantum vt operantur moderare & firmiter.1ª.q.58.4.3m.

27 Temperantia est subiectiuè in concupiscibili.1ª.q.59.4.3m.& 12ſ.q.61.2. c.& q.66.1.c,q.85.3.c.22ſ.q.58.5.2m.& 9.c.

1 TEmplum vel altare,soli Deo dedicatur,licet nominetur in honore sanctorum.22ſ.q.85.2.3m.

2 Templum vel tabernaculum oportuit fieri, non quidem propter Deum,sed propter homines,vt excitaretur deuotio,& cognitio Dei. 12ſ.q.102.4.1m.

3 Templum fuit ædificatum à Salomone,in loco ostenso Abrahæ.Non autem prius,negentes appropriarent illud sibi,vel destruerent, * tertia verò ratio est, ne quælibet tribus vellet habere locum illum in sorte sua,& propter hoc orirentur inter eos lites & iurgia.12ſ.q.102.4.2m.

4 Gentiles cooperati sunt Iudæis,in constructione templi.Non autem in constructione tabernaculi:quia primum significat statum legis nouæ secundum verò,statum veteris legis.12ſ.q.102.4.2m.

5 Templum vel tabernaculum,erat tantum vnum,ad exclusionem idololatriæ & quia cultus corporalis, secundum se non erat Deo acceptus, sicut cultus spiritualis.Ideo multiplicantur ecclesiæ, & altaria nunc, 12ſ.q.102.4.3m.

6 Sicut in vnitate templi vel tabernaculi, repræsentabatur vnitas Dei vel ecclesiæ, sic in distinctione eorum repræsentabatur distinctio rerum sub Deo.12ſ.q.102.4.3m.& 4m.

7 Pars orientalis in templo,vel tabernaculo, significat mundum corporalem,vel vetus testementum.Sed pars occidẽtalis,id est sancta sanctorum,significat substantias spirituales,vel patriam cælestẽ, vel statum hunc.12ſ.q.102.4.4m.& 5m.& 6m.

1 Mala temporalia,infliguntur impiis in pœnam, non autem iustis, sed in medicinam.12ſ.q.114 10.3m.

2 Fides non est de aliquo temporali,vt de obiecto,sed vt pertinet ad veritatem æternam.22ſ.q.4.6.1m.

1 TEntare est sumere experimentum de aliquo,an sciat,vel possit, vel velit.Quod contingit textuliter.ſ.verbis,factis, apertè; occultè,expresse,1ª.q.114.2.o.& 22ſ.q.97.1.o.

2 Tentatio ad prouocandum ad culpam, semper est peccatum intentante, non autem semper in tentato.1ª.q.48.5.3m.

3 Quanto quis maiori tentationi succumbit, tanto minus peccat.12ſ.q. 73.5.c.& 6.2m.q.77.6.b.et 22ſ.q.162.6.1m.

4 Occasio tentationis duplex..ex sparte hominis.i.propinquare peccato et ex parte diaboli.ſ.bonũ opus.Prima debet vitari, nõ autẽ secunda, exemplo Christi.3ª.q.41.2.2m.

5 Tentatio per se non est appetenda,quia non est vtilis, nec bona,nisi per accidens.ſ.per auxilium gratiæ Dei,sed est mala de se.3ª. q. 41.2,2m.

6 Tentare Deum expresè, est petere aliquid ab eo, vel aliquid facere vt exploret eius sapientiam, pietatem, vel potestatem. Interpretatiuè verò,est sine necessitate & vtilitate, committere se Deo in factis, vel in petitionib.22ſ.q.53.4.1m.q.97.1.o.& 2.c.fi.& 3m.& 3ª.q.42.4.1m.

7 Tentare Deum, semper est peccatum, quia omnis tentatio procedit ex ignorantia,vel ex dubitatione.1ª.q.112.2.c.& 22ſ.q.97.2.o.

8 Tentatio Dei,& quælibet alia irreuerentia eius,opponitur religioni,& est species irreligiositatis.22ſ.q.97.3.o.

9 Superstitio est grauius peccatum tentatione Dei, quia magis est contra reuerentiam Dei.12ſ.q.97.4.o.

10 Adam tentatus fuit à diabolo principaliter, sed à muliere instrumentaliter.Nec fuit pœna,quia sine difficultate poterat resistere.22ſ.q.165. 1.3m.& 2.1m.

11 Conueniens fuit,quòd Deus permitteret hominem tentari à dæmone in statu innocentiæ,& iuuari faceret ab Angelis bonis.22ſ.q.156.1.o.

12 Ordo tentationis eius fuit conueniens.22ſ.q.165.2.o.& 3ª.q.41.4.c.

13 Christus voluit tentari,quadruplici ratione.ſc.vt nobis daret auxilium cautelam,exemplum,& fiduciam.3ª.q.41.1.o.

14 Modus & ordo tentationis Christi conueniens fuit.3ª.q.41.4.o.

15 Non omnis tentatio Christi legitur facta in deserto, licet quidam hoc asserant, scilicet imaginariè. Alij dicunt Hierusalem dici desertum. 3ª.q.41.2.3m.

16 Christus debuit tentari in deserto, quia diabolus magis tentat solitarios,& tendentes ad meliora.3ª.q.41.2.o.

17 Christus voluit tentari post ieiunium,quia ieiunium est arma contra tentationem,& ostendit infirmitatem humanam, scilicet famem.3ª.q. 41.3.o.

18 Christus fuit tentatus in quadraginta dieb.ieiunij,præter illas tres tentationes,quas habuit post ieiunium.3ª.q.41.3.2.

19 Diabolus tentans ostendit Christo regna,lignando digito, non autem oculis Christi aliquid repræsentando.3ª.q.41.4.7m.

20 Christus agebat,vt tunc à nemine videretur,licet diabolus portans crederet videri ab omnib.3ª.q. 41.4.7m.

1 Tempus non est numerus abstractus,sed est numerus.1ª.q.10.6.c.

2 Motus est alteratio mobilis,secundum diuersa vbi,sed tempus est fluxus ipsius nunc,secundum quod alternatur ratione.1ª.q.10.4.2m.

3 Tempus est primo motu cæli,sicut in subiecto, & primo mensurato.1ª. q.10.6.c.

4 Accidit tempori esse numerum motus firmamenti, inquantum est primus motus,quia si alius motus esset primus, esset numerus eius.1ª.q. 66.4.3m.

5 Tempus comparatur ad primum motum, vt mensura, & vt accidens ad subiectum,ad alios autem motus,vt mensura tantùm.1ª.q.10.6.c.

6 Tempus est vnum ab vnitate motus primi mobilis, non autem ab vnitate materiæ.1ª.q.10.6.c.& 3ª.q.75.7.1m.

7 Vnitas & pluralitas temporis & instantis, accipitur tantùm secundum primum motum cæli, qui est principium omnis motus & quietis.3ª. q.75.7.1m.

8 Tempus duplex, scilicet numerus prioris & posterioris in motu cæli mensurans omnem motum continuum habentem ordinem ad motũ cæli,& numerus prioris & posterioris in quocunque.1ª.q.85.4.1m.

9 Continuitas accidit tempori, ratione motus. Ideò tempus mensurans motum non continuum, nec habentem ordinem ad motum continuum cæli,non est continuum.1ª.q.53.3.o. q.61.2.2m.& q. 63.6.4m.q. 85.4.1m.& 12ſ.q.113.7.5m.

10 *Tempus non mensuratur alio tempore, nec fieri eius: quia totum esse

eius est in fieri. Ideo incipit in principio temporis, vt in principio: nõ autem vt in mensurante. 1ª.q.66.4.5m.

31 Esse corruptibilium non mensuratur æternitate, sed tempore: quia tempus mensurat ea, etiam si actu non mutentur, sicut & quietem. 1ª. quæ. 10.4.3m. & 5.c.

32 * Tempus est per se mensura motus primi. Ideo non mensurat esse nisi secundum quod subiacet variationi ex motu cæli. 1ª.q.10.4.3m. & 12ę.q. 31.2.c.

33 Tempus non mensurat nisi habentia principium & finem sui esse in tempore, quia etiam motus cæli, secundum quamlibet circulationem est huiusmodi. 1ª.q.10.4.c.

34 * Scriptura diuina creationem rerum, in diuisibili factam pronunciat dicens, In principio creauit Deus cælum & terram. Quod quidem principium Basilius principium temporis exponit, quod oportet esse indiuisibile, vt secundum philosophum probatur. 1ª.q.46.3.c.

35 Omnes & solæ operationes, quæ expectant in futurum aliquid ad complementum suæ speciei, sunt per se in tempore. 12ę.q.31.2.o.

36 Tempus procreationis carnalis & spiritualis est quintuplex. s. cõceptionis, alitionis, emissionis, lactationis, & ablactatis. 22ę.q.189.1.4m.

37 Pars nostra intellectiua secundum se est supra tempus. Sensitiua vero subiacet tempori. Ideo transmutantur secundum cursum eius. 12ę. q. 35.3.3m.

38 Intellectioni nostrę adiacet tempus, ratione phãtasmatum, quo ad secũdam operationem intellectus, non autem quo ad primam. 1ª. q. 85.5. 2m. & 12ę.q.113.7.1m.

39 Verbo omnium temporum, verè dicuntur de Deo. 1ª.q.10.2. 4m. & q.13. 1.3m. & q.42.2.4m.

40 Quædam nomina significant tempus, verba verò & participia cum tempore, sed aduerbia habitudinem temporis. 1ª.q.13.1.3m.

Tenebræ possunt dici tripliciter. s. subiectum lucis, humilitas, & priuatio eius. Primo modo, & secundo, sunt entia, & creatæ à Deo, non autem tertio modo. 1ª.q.66.1.c.5m. & 2.c.fi. & q.68.3.c.q.69.1.c. & quæstion. 74.3.4m.

* Teneri. Et Ad impossibile nemo tenetur. 22ę.q.79.3.1m. & q.88.3.2m. & q. 105.1.3m.

Tertia dies creationis. 1ª.q.69.1.2.c. principio.

Tergiuersari, est ab accusatione omnino desistere inordinatè. 22ę. quæst. 68.3.c.3m.

Ternarius numerus, est numerus perfectus. 22ę.q.70.2.c. & 3ª.q.53.2.c.

1 Terra. Et Non est possibile aliam esse terram, præter istam. Et eadem ratio est de aliis partibus mundi. 1ª.q.47.3.3m.

2 Astrologus demonstrat terram esse rotundam, per ecclipsim solis, & lunæ: naturalis verò per motum grauium ad centum. 1ª.q.1.2m. & 12ę.q. 54.2.2m.

3 Per opus ornatus tertiæ diei creationis, aufertur duplex informitas terræ, scilicet cooperatio per aquas, & defectus plantarum. 1ª.q.66.1.o. & q.79.2.c.

4 Terra sicut dicitur inanis & vacua quia deeret ei duplex pulchritudo, scilicet vna quam habet ex hoc quod est aquis discooperta, alia quam habet ex hoc quod est ornata herbis & plantis, ita eius formationem expressit scriptura per hoc quod dicit, & apparet arida. 1ª. q. 66.1.c. 1m. & 5m. q.67.4.c.q.68.3.c. & q.69.1.c.1m. & 2.c. & q.74.3.4m.

Tertullianus. Et Hæresis Tertulliani & Vadrianorum, siue Anthropomorphitarum, qui figurant Deum corporalibus lineamentis. 22ę. quæstio. 188.5.c.

1 Testamentum propriè est percipiendæ hæreditatis institutio filiis a patre. Ideo primo pertinet ad promissiones, secundo ad mãdata, quęse habent sicut via ad consequendam hæreditatem promissam. 3ª.quæst. 78.3.3m.

2 Omni tempore fuerunt aliqui pertinentes ad nouum testamentum. 12ę. q.106.3.2m.

3 Omnes quibus data fuit lex gratiæ, pertinent ad testamentum nouum. 12ę.q.106.1.3m. & q.107.1.2m. & 3m. & 22ę.quæst.108.1.3m. & 3ª.quæst.8. 3.3m.

1 Testis esse quilibet tenetur ad liberandum, non autem ad condemnandum, nisi requiratur à suo superiori, & iuridicè. i. in manifestis, & de quibus est infamia. 22ę.q.70.1.o. & 3.3m.

2 Ad testimonium requiruntur duo vel tres testes, & sufficiunt, nisi in episcopis, presbyteris, diaconib. & clericis Romanæ ecclesiæ, propter sanctitatem, dignitatem & aduersorios. 22ę.q.70.2.o.

3 Discordia testium, non aufert efficaciam probationis, nisi sit in circunstantiis, quæ variant substantiam facti. 22ę.q.70.2.2m.

4 Testis debet dicere certum pro certo, & dubium pro dubio. Nec peccat mortaliter errans, præmissa diligentia. 22ę.q.70.4.1m.

5 Clericus non potest iustè cogi, vt sit testis in causa sanguinis: quia non conuenit ei cooperari ad occisionem hominis. 22ę.q.70.1.3m.

6 Testis repellitur quadrupliciter, scilicet primo propter culpam, vt infideles, infames, & rei publico crimine, qui etiam accusare non possunt. Secundo propter defectum: rationis, vt pueri amentes et mulieres. Tertio propter affectum vt inimici, coniuncti, & domestici. Quarto propter conditiones, vt serui, & pauperes, & quibus imperari potest, de quibus probabile est, quod de facili possunt induci ad testimonium ferendum contra veritatem. 22ę.q.70.3.o.

7 Falsum testimonium habet triplicem deformitatem, scilicet periurij, iniustitiæ, & mendacij. Ideo est peccatum mortale, & prima & secunda deformitate, non ex tertia. 22ę.q.70.4.o.

8 Per prohibitionem falsi testimonij, prohibentur omnia peccata locutionis. 22ę.q.122.6.2m.

9 Testes accipiunt, non quasi pretium testimonij, sed quasi stipendium laboris, expensas ab vtraquę parte vel ab inducente. 22ę.q.71.4.3m.

Tetragrammaton est nomen proprium Dei, impositum ad significandum substantiam Dei, vt est incommunicabilis. 1ª.q.13.9.c.fi. & 11.1m.

Thamar non excusatur à peccato, nec Iudas fornicans cum ea. 22ę. quæst. 154.2.3m.

Theodosius Augustus, misit ad Ioannem in Aegypti eremo prophetam famosum, & certissimum victoriæ nuncium accepit. 22ę. quæst. 174.6.3m.

1 Theologia est doctrina necessaria homini, præter scientias naturaliter inuentas ab eo, 1ª.q.1.10. & 22ę.q.2.3.4.o.

2 Theologia est sapientia. 1ª.q.1.6.o.

3 Theologia est velut quædam impressio diuinæ scientiæ, quæ est vna & simplex omnium. 1ª.q.1.3.2m.

4 * Theologia est scientia nobis diuinitus reuelata. 1ª.q. 1.2.2m. & 22ę.qu. 188.8.c.fi.

5 Theologia est scientia procedens ex principiis per se notis in scientia superiori, scilicet Dei & beatorum. 1ª.q.1.2.o. & 6.1m.2m. & 22ę. quæ. 1.5.2m.

6 Theologia est vt scientia. 1ª.q.1.3.4.o.

7 Theologia est scientia practica, sed magis & principalius speculatiua. 1ª.q.1.4.o. & 5.c.

8 Theologia est scientia argumentatiua. Et maximè proprium eius est, arguere ex auctoritate sacræ quidem scripturæ propriè et ex necessitate aliorum verò sanctorum probabiliter, philosophorum autem, quasi extraneè, rationibus verò naturalis rationis ad aliquam manifestationem, non autem ad probandam fidem. 1ª.q.1.8.o.

9 Theologia disputat contra negantes, si aliquid de sacra scriptura condant, soluendo tantum rationes eorum, 1ª.q.1.8.c.

10 * Deus est subiectum theologiæ. 1ª.q.7.o.

11 Theologia nõ tractat de Deo et de creaturis æqualiter, sed de Deo principaliter, de creaturis autem, vt referuntur ad Deum, vt ad principiũ vel finem. 1ª.q.13.1m. et 7.c.

12 Theologia principalius agit de diuinis, quàm de actibus humanis, quib. agit, secundum quod per eos homo ordinatur ad perfectam Dei cognitionem. 1ª.q.1.4.c.fi.

13 Theologia considerat actus humanos tripliciter. s. primo vt per eos homo ad beatitudinem ordinatur, secundo, vt in eis est bonum et malũ melius et peius, tertio vt sunt meritorij. 12ę.q.2.7.c.3m.

14 Theologia non tractat principaliter de singularibus, sed vt sunt in exemplum vitæ, et in commendationem virorum per quos nobis reuelata est. 1ª.q.1.2.2m.

15 Ad ea quæ considerantur de Deo in theologia, vtimur effectibus eius, scilicet naturæ vel gratiæ, loco diffinitionis, quia de Deo non possumus scire quid est. 1ª.q.1.7.1m.q.2.2.2m.q.3.princ. & q.12.12.c.3m. & 13. 1m. & q.13.8.2m.

16 Finis theologiæ inquantum est practica, est beatitudo æterna. 1ª.q.14. c.fi. & 5.c.

17 Finis theologiæ vltimus est contemplatio primæ veritatis in patria. 1ª. q.1.4.c.fi. & 5.c.

18 Theologia tractat de consideratis in diuersis scientiis physicis. 1ª.q.1.3. 2m. & 4.c.

19 Theologia est dignior cæteris scientiis. 1ª.q.1.5.o.

20 Theologia non accipit aliquid ab aliis scientiis, vt à superiorib. sed vtitur eis vt inferiorib. propter nos. 1ª.q.1.5.2m. et 8.c.

21 Theologia non probat principia aliarum scientiarum, sed iudicat de eis, et reprobat quicquid eius veritati repugnat. 1ª.q.1.6.2m.

22 Theologia non accipit principia sua, nec supponit ea ab aliqua scientia humana, sed accipit ea immediatè à Deo. 1ª.q.1.5.2m. et 6.1m.

23 Theologia est de reb. secundum quod cognoscuntur lumine reuelationis diuinæ: metaphysica verò, secundum quòd cognoscuntur lumine ratione. 1ª.q.1.1.2m.

24 Theologia sacra differt secundum genus à theologia naturali, id est, à metaphysica. Ibid.

25 Theologia est magis diuina, & magis sapientia, quàm metaphysica. 1ª. q.1.6.c.

26 Theologia viæ subalternatur theologiæ beatorum. 1ª.q.1.2.c.1m.

1 Thomas iubetur tangere Christum, vt sit testis resurrectionis eius, licet crederet solo aspectu. Magdalena verò prohibetur, quia mulier erat, 3ª.q.54.4.2m. & q.55.6.3m.

2 Thomas aliud vidit, aliud credidit. 22ę.q.1.4.1m. & 3ª.q.55.5.3m.

3 Thomas Cantuariensis sustinuit scandalum publicum, vt occurreret maiori periculo, scilicet libertatis ecclesiæ, & repetiit res ecclesiarum, cum scandalo regis. 22ę.q.43.8.b.

1 Thurificatio non cessauit in nouo testamento, quia significat deuotionem orationis, non vt futuram, nec vt effectum eius, sed vt semper habendam, 3ª.q.83.5.2m.

2 Vtimur thurificatione, non ex statuto legis veteris, sed ecclesiæ, ad reuerentiam eucharistiæ, & ad repræsentationem effectus gratiæ, ideò primò fit altari, quod significat Christum, secundò omni homini per ordinem, quia gratia deriuatur à Christo ad fideles, officio ministrorum, 3ª.q.83.5.2m.

1 Thus offerebatur in sacrificiis veteris legis, ad significationem deuotionis necessariæ offerentib. & bonæ famæ, quia pingue odoriferum est. 12ę.q.101.3.14m.

2 Nec ponebatur in sacrificio zelotypiæ, qui non procedebat ex deuotione, sed magis ex suspicione. 12ę.q.102.3.14m.

Timiditas est peccatum leuius intemperantia, ratione peccantis, triplici ratione & obiecti siue materiæ necessarioris, scilicet quia timidus est minus compos suæ mentis, & peccatum eius est minus voluntarium dupliciter, scilicet cum principium eius sit ab exteriori impellente, atque minus circa singularia, & minus de facili potest contra timiditatem remdium adhiberi. 22ę.q.142.3.o.

1 Timor inter cæteros animæ motus, post tristitiam, magis obtinet rationem passionis, & est specialis passio. 12ę.q.41.1.2.o.

2 Timor est tristitia, non quidem essentialiter, sed ratione obiecti tristantis si sit præsens. 12ę.q.41.2.3m.

3 Timor non est virtus theologica, quia non habet Deum pro principali obiecto, sicut amor, sed malum. 22ę.q.19.9.2m. & 3m.

4 Timor pertinet ad appetitum sensitiuum. 12ę.q.41.1.c. & 22ę.q.7.1.c.

5 Timor nullo modo est concupiscibili, sed in irascibili. 12ę.q.25.1.c.q.41. 2.3m. q.42.3.2m. & q.43.2.3m.

6 Vis appetitiua perficitur contra concupiscentiam inordinatam delectabilium, dono timoris: ideò timor correspondet tempei aptiæ. 12ę. q68.4.c.fi. & 1m. & 4m. & 22ę.q.141.1.3m.

7 Decertantes non timent propter potentiam decertandi, sed propter defectum eius. 12ę.q.43.2.3m.

8 Decapitandi non timent: quia non habent spem euadendi, quæ requiritur ad timorem. 12ę.q.42.2.c.fi. & q.43.2.c.2m. & 3ª.q.15.7.c.

9 Timor nullo modo est in Deo, quia Deus non habet superiorem. 22ę.q. 19.11.2m.

10 Habitus & actus doni timoris, & passio eius, fuit in Christo secundum quod appetitus eius refugiebat læsionem corporis, non autem in certitudo futuri, nec vitium timiditatis actu, nec habitu. 3ª.quæs.7.6.o. & q.15.7.o.

11 Timor filialis, est in beatis, quo ad actum reuerendi Deum, non autem quo ad actum timendi separationem à Deo, nec timor seruilis. i. de pęnis, est in eis. 12ę.q.67.4.2m. & 22ę.q.19.11.o.

12 Timor est in damnatis propter successionem pœnarum, non tamen propriè: quia sunt sine spe. 12ę.q.67.4.2m.

13 Obiectum timoris, est malum futurum, difficilè, cui resisti nõ potest. 12ę. q.41.1.o. & 2.4.c.q.42.2.3.5.c.q.43.1.c.q.44.2.c.3m. 22ę.q.19.11.c. q.123. 3.c.q.144.1.c. & 2.c.

14 Timor primo & per se respicit malum, vt propriũ obiectum: bonum autem, vt habet respectum ad malum duplex. s. priuans bonum, vel inflictum à bono. 12ę.q.42.1.o. & q.43.1.1m.

15 Timor respicit duo. s. malum quod refugit, et bonum quod sua virtute potest infligere malum. 12ę.q.40.2.1.c. & q.40.3.1.1m. & 22ę.q.19.1.c. & 3ª.q.7.6.o.

16 Deus timetur, non quidem vt malum, sed quia infligit malum pœnę. 12ę. q.42.1.c.22ę.q.19.1.o. & 9.2m.

17 Deus obiectum timoris, ratione iustitiæ, spei verò ratione misericordiæ. 22ę.q.19.1.2m.

18 Timor est de malo naturæ, non autem propriè de malo culpæ, nisi ratione exterioris causæ. s. seductionis & huiusmodi. 12ę.q.42.2.3.o. 22ę.q. 144.1.c.

19 Malum naturæ, dupliciter non timetur. s. quando est multum distans vel quando est ineuitabile. 12ę.q.42.2.o. & 6.2m.

2 Insolita, & repentina, maximè timentur: quia videntur esse maiora mala & minus remediabilia. 12ę.q.42.5.o. & q.48.3.3m.

21 Quæ non habent remedium, quando sunt in præsenti, maximè timentur de futuro, non autem si carent remedio, dum sunt futura. 22ę. quæst. 42.6.o.

22 Malum quod timetur, semper est à causa extrinseca. 12ę. quæstio. 42.3.c. 2m. et 4.c.

23 Timor vt est à causa extrinseca, id est, vt est passio consequens phantasiam mali imminẽtis, potest timeri, non autem secundum quod subest voluntati. 12ę.q.42.4.o.

24 Timor oritur ex fuga mali, quæ oritur ex desiderio boni, ideo timor dicitur desiderium. 22ę.q.41.2.3m.

25 Timor per se nascitur ex amore, sed per accidens causat amorem. 12ę.q. 43.1.1m. & 22ę.q.123.4.2m. q.25.2.c.q.126.1.c. & q.175.2.3m.

26 Amor est causa timoris, dispositiuè, & materialiter, sed illatiuum mali, est causa timoris effectiuè. 12ę.q.43.1.o. & 2.c. & 22ę.q.19.9.3m.

27 Defectus est causa timoris, dispositiuè, & materialiter ex parte timentis, sed ex parte eius qui timetur, virtus & robur est causa per se, per accidens autem defectus. s. ignorantia, iniustitia, læsio, vel timor læsionis. 12ę.q.43.2.o.

28 Sensus non apprehendit futurum, sed ex apprehensione præsentis, animal mouetur instinctu naturali, ad timendum, vel sperandum futura. 12ę.q.41.1.3m.

29 Timor consequitur desperationem vincendi. 12ę.q.25.3.c.

30 Mites, & astuti, occultant iram, & nocent improuisos: ideo magis timẽtur, quàm acuti: * quia qui habent iram acutam, non occultant eam, & ideo nocumenta ab illis illata, non ità sunt repentina, quin præuideantur. 12ę.q.42.5.2m.

31 Timor causat contractionem caloris, & spiritus, ab exterioribus ad interiora: sed propter frigus caulatum ex imaginatione, refugiunt à corde, & à superioribus ad inferiora: sed ira facit econuerso, propter calorem & subtilitatem spirituum: ideo timor supra fugam & abominationem, addit quandam depressionem animi, propter difficultatem mali: sed ira facit promptos & audaces ad inuadendum. 12.q.25.1.c. & q.44.1.3.o. & q.45.4.1m. & 3m.

32 Timor impedit operationem exteriorem, ex parte membrorum, propter defectum caloris, sed confert ei ex parte animæ per solicitudinem, nisi perturbet rationem, propter excessum. 12ę.q.44.4.o.

33 Timor facit tacere, quia contrariatur formationi vocis. 12ę. q. 44.1.2m.

34 Timor facit pallere, sed verecundia, rubere, quia obiectum primi opponitur naturæ, & appetitui animali, obiectum autem secundi, opponitur secundo tantum. 12ę.q.44.1.3m. & 3ª.q.72.9.c.

35 Timor causat fitim, solutionem ventris, remissionem vrinæ & seminis, propter contractionem ventris, & testiculorum. 12ę.q.44.3.1m.

36 Timor Dei operatur ad vitationem omnis peccati, etiam negligentiæ. 22ę.q.54.2.4m.

37 Timor qui est secundum rationem, excusat totaliter à peccato, non autem timor inordinatus, sed diminuit peccatum, inquantum est inuoluntarius. 22ę.q.125.4.o.

38 Timor duplex, scilicet naturalis, id est, de malo corruptiuo, & non naturali, id est, de malo contristatiuo non repugnante naturæ. 12ę. quæst. 41.3.o.

39 Species timoris sunt sex, scilicet segnities, erubescentia, verecundia, admiratio, stupor & agonia. 12ę.q.41.4.o. & 22ę.q.19.2.1m.

40 Timor duplex, scilicet finalis, & seruilis. 12ę.q.67.4.2m. & 22ę.q.7.1.c. & q.22.2.o.

41 Timor quadruplex, scilicet humanus vel mundanus, seruilis, initialis, & filialis siue sanctus seu castus. 22ę.q.19.2.c.

42 Timor & tristitia habent conuenientiam in malo, sed differunt, quia primum est de futuro & arduo, secundum autem de præsenti & absolutè. 12ę.q.42.3.2m. & 3ª.q.15.7.c.

43 Timor magis respicit rationem difficilis, quàm spes. 12ę.q.44.2.3m.

44 Ea quæ augent spem diminuunt timorem, vt experientia, & omne augens potestatem. 12ę.q.42.5.1m.

45 Timor qui est inordinatus mortis tantum, id est timiditas, opponitur fortitudini, non autem timor qui est secundum rationem, nec timor inordinatus aliarum rerum, quia includitur in quolibet peccato. 22ę. q.125.2.o.

46 Timor initialis & filialis differunt secundum status, sicut imperfectum, & perfectum, non autem essentialiter. 22ę.q.19.8.o.

47 Timor mundanus & humanus, pro eodem computantur, quia conueniunt in vna ratione auertendi à Deo. 22ę.q.19.2.5m.

48 Timor mundanus vel humanus respiciunt pœnam auertentem à Deo, sed timor seruilis & initialis, pœnam trahentem ad eum seruilis principaliter, alius secundario. 22ę.q.19.2.4m.

49 Timor seruilis & filialis non sunt idem secundum substantiam, sed differunt essentialiter, & specificè. 22ę.q.19.2.3m. & 5.o.

50 Timor filialis non contrariatur virtuti spei, sed sibi mutuo cohærent, & se inuicem perficiunt. 22ę.q.19.9.1m.

51 Timor seruilis, ex amore sui causatur. 22ę.q.19.6.c.

52 Timor seruilis manet cum charitate, quo ad substantiam eius, non quo ad seruilitatem. 22ę.q.19.6.o. & 8.2m. et 10.c.

53 Timor seruilis secundum suam substantiam est bonus, sed seruilitas eius est mala. 22ę.q.19.4.o. et 7.9.c.

54 Timor non est peccatum secundum se, sed vt est inordinatus, et tunc est peccatum mortale, et quandoque veniale. 22ę.125.3.o. et 4.c. et quæst. 126.1.o.

55 Timor mundanus semper est malus, quia causatur ab amore semper malo. s. ab amore mundano. 22ę.q.19.3.o. et 9.c.

56 Timor filialis, et timor castus, sunt idem. 22ę.q.19.2.3m,

37 Timor filialis habet duos actus. s. reuereri Deum, et timere separationẽ ab eo. 12ę.q.67.4.2m.

58 Timor filialis augetur, aucta charitate, seruilis vero diminuitur secundũ actum eius, non autem secundum substantiam. 22ę.q.19.10.o.

59 Timor filialis, siue castus, est primum donum, inter septẽ dona spiritus sancti, non autem timor mundanus vel humanus, nec seruilis, licet sit à spiritusancto. 22ę.q.10.9.o. & 12.1m.

60 Actus doni timoris in beatis, est habere reuerentiam ad Deum. 12ę.qu. 67.4.2m.

61 Donum timoris eminentius retrahit à malis, propter reuerentiam Dei, quàm virtus moralis. 12ę.q.68.4.4m.

62 Donum timoris datur contra superbiam: nec tamen est humilitas, sed est principium eius. 22ę.q.19.9.4m.

63 Donum timoris correspondet spei. 22ę.q.17.princ. & q.19.princ.

64 Donum timoris, principaliter correspondet spei, secundariò autẽ temperantiæ. 22ę.q.14.1.3m.

1 Tyrannus. Et regnum faciliter degenerat in tyrannidẽ, propter magnam potentiam eius, ex crudelitate & auaritia, nisi regis sit perfecta virtus. 12ę.q.105.1.2m.

2 Tyranni ciuitates desolantes, sacra prædantes, i. magna per vim auferentes, sunt iniusti, non autem illiberales, quia illiberalitas est circa mediocres pecunias. 22ę.q.118.6.4m.

3 Perturbatio regiminis tyrannici non habet rationem seditionis, nisi sic inordinate fiat, quòd maius detrimentum sequatur: sed tyrannus est magis seditiosus. 22ę.q.42.2.3m.

4 Non licet occidere, vel inuadere tyrannos, nisi per publicam potestatẽ, licet principatus eorum sit iniustus. 22ę.q.42.2.3m.

Torneamentum, id est, inordinata & periculosa exercitia prohibentur priuatione sepulturæ ecclesiasticæ, non autem castiludia. 22ę.quæst. 40.1.4m.

1 Totum triplex. s. quantitatiuum, rationis vel essentiæ, totum potentiale vel virtutis: secundum & tertium conuenit formis per se, primum verò, per accidens tantùm. 1ª.q.76.8.c.

2 * Totum homogeneum, nihil includit quod non includat quælibet pars eius, nec differt secundum identitatem earum & totius, nec per consequens à suis partib. 1ª.q.11.2.2m.

3 Totum substantiale, est in qualibet parte totum, sicut tota natura & species aquæ, est in qualibet parte aquæ, non autem totũ quantitatiu um, sed pars in parte, sicut locatum in loco. 1ª.q.8.2.3m.

4 In substantiis incorporeis, non est totalitas per se, nec per accidens, nisi secundum perfectam rationem suæ essentiæ. 1ª.q.8.2.3m. & q.10.1.3m. & q.76.8.c.

5 Virtus totius potentialis est in vna parte eius completè, in aliis autem diminutè. 1ª.q.77.1.1m. & 12ę.q.57.2.2m.

Tragœdus, verus est falsus lector, secundum Aug. 1ª.q.17.1.1m.

1 Trahere. Et multi trahentes vnam nauim, faciunt vnam actionem ex parte operati, sed multas ex parte agentium. 1ª.q.76.2.c.

2 Te tua fata trahunt, vt poeta dixit. 1ª.q.116.2.3m.

1 Transfiguratio Christi conuenienter facta est, ostensione gloriæ, non autem mutatione formæ, vel naturæ. 3ª.q.45.1.o.

2 Testes eius fuerunt conuenientes, s. Moyses, Helias, Petrus, Ioannes, Iacobus, & Deus pater. 3ª.q.45.3.4.o.

3 Noyles tunc non reassumpsit proprium corpus, sed aliud sicut Angeli: Helias autem habuit proprium corpus, & venit illuc de paradiso terrestri, non autem de cœlo empyreo. 3ª.q.45.3.2m.

1 Transgressio propriè est agere contra præceptum negatiuum, & est communis omni peccato materialiter: sed formaliter est speciale peccatum dupliciter, scilicet, vt contemptum præcepti, & vt differt ab omissione. 22ę.q.79.2.o. & 3.3m. & 4.3m.

2 Transgressio & omissio propriè sunt peccata mortalia, sed largè. i. præter præcepta sunt venalia. 22ę.q.79.4.3m.

3 Transgressio simpliciter & absolutè: grauior est omissione, licet aliquando sit econuerso. 22ę.q.79.4.o.

4 Transfiguratio contrariatur actui virtutis, cuius omissio, dicit simplicem negationem. 22ę.q.79.4.c.2m.

Omnis transitus est determinatio ad determinatum. 1ª.q.46.2.6m.

Transmutatio organi sensus duplex, scilicet intentionalis seu spiritualis, & naturalis: prima requiritur per se ad actum potentiæ sensitiuæ apprehensiuæ, secunda verò per accidens: sed requiritur per se, ad actum

actum appetitus sensitiui.12ꝗ.q.22.2.3m.& 3.c.

1 Tremor est effectus timoris,propter debilitatem virtutis,ex defectu caloris.12ꝗ.q.44.1.2m.& 3.o.

2 Cor timentibus maximè tremit,& quæ connectuntur pectori,vt vox,labium inferius,mandibula inferior,brachia,manus: quia calor deserit cor,& descendit ad inferiora , vel quia hæc membra sunt mobiliora, sicut & genua.12ꝗ.q.44.3 3m.

1 Tribulatio. Et Misericordes quandoque tribulantur , ad eorum correctionem,vel humiliationem,vel probationem.22ꝗ.q.108.c.fi.

2 Tribulationes quibus Deus punit peccatores,sunt meritoriæ & satisfactoriæ,si patienter accepterntur,non autem aliter.12ꝗ.q.87.6.c.fi.

3 Nullus est sic crudelis , qui tribulatis & humiliatis noceat , sed parcit: quia canis etiam non mordet hominem iacentem.12ꝗ.q.47.4.a.1.

Triduo Christus fuit totus in sepulchro,non autem totum.3a.q.52.3.o.

1 Trinitas.Et Trinitatem non esse in diuinis,est impossibile.1a. quæst. 31.1.o.

2 Nomen trinitatis significat vnitatem essentiæ in recto,& numerum personarum in obliquo quo ad etymologiam,sed quo ad significationem,est econuerso.1a.q.31.1.1m.

3 Nomen collectiuum significat multitudinem simpliciter.id est,diuisorũ per essentiam & vnitatem minimam. s. vnitatem ordinis , sed trinitas econuerso.1a.q.31.1.2m.& q.39.5.6m.

4 Per rationem naturalem , non potest veniri in cognitionem trinitatis personarum.1a.q.32.1.o.& q.39.7.c.et q.93.6.4m.

5 Bonitas Dei per effectus potest intelligi,sine trinitate personarum, non autem in visione beata.22ꝗ.q.2.8.3m.

6 Trinitas non est trina,quia essent tres trinitates.1a.q.31.1.5m.

7 Trinitas est in vnitate,& econuerso,id est tres personę sunt in vna essentia,& econuerso.1a.q.31.1.4m.

8 Deus est Trinitas,contra Poretanos.1a.q.39.6.1m.

9 Pater non est trinitas.1a.q.3.1.1m.& q.39.6.1m.

Triplicitas non conuenit Deo , quia non significat absolute numerum sicut trinitas,sed significat comparationem inæqualitatis, quia est species proportionis inæqualis.1a.q.31.1.3m.

1 Tristitia est passio animalis , media inter duas passiones irascibilis : quia sequitur timorem,& prior est ira,quam etiam causat.12ꝗ.q.25.1.c.& q.42.3.1m.

2 Tristitia est dupliciter mala,scilicet secundum se,quæ est de malo apparenti,& vero bono,& secundum effectum,scilicet, de vero malo , sed immoderata impediens bonam operationem.22ꝗ.q.35.1.c.

3 Species eius,secundum applicationem ad extraneum,sunt quatuor,scilicet misericordia,inuidia,anxietas vel angustia,& accidia. 12ꝗ.q.35.8.o.& q.41.4.1m.& 22ꝗ.q.35.q.4.3m.

4 Obiectum tristitiæ,est malum proprium præsens.22ꝗ. q.35.8.c. & quæs. 36.1.c.1m.

5 Tristitia est de bono alterius,inquantum est malum sibi quadrupliciter, scilicet nocendo,carendo,excedendo,& quia est indignus.22ꝗ. quæs. 36.1.2 c.

6 Dolor est de repugnante ad naturam corporis,apprehenso per tactum, incipiens in læsione corporis , & terminatus in apprehensione : ideo est in sensu subiectiuè,& est passio corporalis:sed tristitia est de repugnante appetitu apprehenso interius, incipiens in apprehensione,& terminatur in affectione,& est in appetitu sensitiuo , & est passio animalis.12ꝗ.q.42.3.2m.& 3a.q.13.6.c.& q.46.6.c.

7 Tristitia est subiectiuè in concupiscibili.12ꝗ.q.23.1.c.1m.& 2.c.

8 Nulla tristitia secundum Stoicos est vtilis ad aliquid: ideo quælibet tristitia,secundum eos est vitanda.3a,q.46.6.2m.

9 Vera tristitia fuit in Christo.3a.q.15.6.o.& 7.c.2m,& 9.c.& q.46.6.o.

10 Tristitia fuit in ratione inferiori Christi,non autem in ratione superiori,nisi secundum quod radicatur in essentia animæ.3a.q.46.8.o.

11 Omnis defectus corporalis disponit ad tristitiam.22ꝗ.q.35.1.2m.

12 Ex spe & memoria malorum,causatur tristitia , sed non tanta , quanta à sensu præsentium.22ꝗ.q.30.1.3m,

13 Tristitia inter omnes animæ passiones,maximè corpori nocet.12ꝗ. q.37.4.o.& q.41.1.c.

14 Tristitia impedit omnem operationem,de qua est,sed auget eam operationem,cuius est principium.12ꝗ.q.37.2.3.o.& q.39.3.3m. & quæstion. 59.3.2m.

15 Contemplatio veritatis mitigat tristitiam & dolorem, etiam in cruciatu,ratione delectationis.12ꝗ.q.38.4.o.

16 Virtus moralis directè mitigat tristitiam interiorem,constituendo medium in ea,non autem dolorem exteriorem:quia non obedit rationi, sed sequitur naturam corporis , sed mitigat indirectè per redundantiam.3a.q.46.6.2m.

17 * Amici condolentes,mitigant tristitiam:quia videntur comportare tristitiæ onus cum illo,& quia in eo se percipit ab eis amari,quod est delectibile,delectatio autem omnis mitigat tristitiam.12ꝗ.q.38.3.o.

18 Somnus,balneum,& omnia recreantia,mitigant tristitiam.12ꝗ. q.38.5.o.

19 Omne animal naturaliter fugit tristitiam.22ꝗ.q.34.6.c.

20 * Passio concupiscibilis, importans quietem in malo , scilicet tristitiã, media est inter duas passiones irascibilis, sequitur enim timorem. Cũ enim occurrerit malum quod timebatur , causatur tristitia. Præcedit autem motum iræ. Quia cum ex tristitia præcedente aliquis insurgit in vindictam,hoc pertinet ad motum iræ.12ꝗ.q.25.1.c.

Throni dicuntur propter quatuor cõueuientias ad sedes materiales : quia eleuantur super terram,firmantur,sedẽtem suscipiunt, & apertæ sunt de super.1a.q.108.5.6m.

Turpelucrum est species auaritiæ.22ꝗ.q.118.8.4m.

Turpiloquium est filia luxuriæ:quia luxuriosi quorum est cor turpibus delectationibus plenum & concupiscentiis, de facili ad turpia vel verba prorumpunt.22ꝗ.q.153.5.4m.

1 Turpitudo duplex. s. voluntaria & inuoluntaria. Prima est vitiosa non autem ardua:sed secunda est pœnalis & ardua.s.vituperium.22ꝗ.quæ. 144.2.c.

2 Turpitudo duplex.s.inhonestatis & exterioris defectus. Secunda est in humilitate & mendicitate,non autem prima.22ꝗ.q.187.5.4m.

1 Turtur est melior pullis eius:in columbis autem est econuerso.12ꝗ.quæ. 102.3.3m.

2 Turtur & columba erant sacrificia pauperum , in holocaustis , propter volatus altitudinem, & in hostiis pro peccato, non autẽ in pacificis, quia non erant necessitatis.12ꝗ.q.102.3.9m.& 3a.q.37.3.c.4m.

3 Turtur & columba sunt in copia in Iudæa.Et significant coniunctionem duarum naturarum in Christo, castitatem & charitatem. 12ꝗ. q.102.3.2m.& 3a.q.37.3.4m.

4 Turtur solitaria, significat contemplationem & secretas orationum lacrymas. Sed columba gregalis vitam actiuam , & orationes ecclesiæ publicas.3a.q.37.3.4m.

5 Turtur significat prædicationem & confessionem fidei , per suam loquacitatem.Sed columba significat simplicitatem & mansuetudinem.3a. q.37.3.4m.

V

1 VAcuum non fuit ante creationem, nec post:quia vacuum non est tãtum negatio sed priuatio. i. spatium capax corporis sine corpore.Nec fuit possibile,nisi potentia creantis.1a.q.46.1.4m.

1 Vagatio mentis in oratione tollit fructum eius.Et est peccatum ex proposito tantum.22ꝗ.q.83.13.3m.

2 Et est filia accidiæ.22ꝗ.q.35.4.2m.& 3m.

Vapor non ascendit ad cacumina quorundam montium.1a. quæs. 68.2.c.fi.

Varro secundum Augustinum , dixit quòd est Deus anima mundi motu & ratione mundum gubernans.1a.q.1.c.

1 Vas quandoque dicitur instrumentum operandi aliquid.3a.q.62.3.1m.

2 Vasa sacra in necessitate ecclesiæ,quo ad materiam tantum, possunt venditi integra, ad vsum ecclesiæ. Si autem vendantur ad alium vsum , fragantur, præmissa oratione. Non autem vendi possunt ratione consecrationis:vt.s. pro ea aliquid plus exigatur : quia simonia essent. 22ꝗ. q.100.4.c.2m.& 3m.

Vbique esse,conuenit soli Deo.1a.q.8.2.4.o.& q.16.7.2m.& quæs. 52.2.c.& q.112.1.c.

Velleitas quæ secundum quosdam est voluntas incompleta , est de impossibili, quia.sc.aliquis vellet illud , si esset possibile. Voluntas autem completa non est nisi de possibili,quod est bonum volenti.12ꝗ.q.13.5.1m.& 3a.q.21.4.c.

Motus naturalis est velocior in fine & tardior in principio , motus autem violentus econuerso.12ꝗ.q.34.6.c.2m.

1 Velum templi duplex, scilicet interius antè sancta sanctorum , & exterius.Secundum scissum est in passione Christi, non autem primũ.12ꝗ. q.102.4.4m.

2 Velum templi habebat quatuor colores per quos quatuor elementa designantur,quæ nos impediunt à diuinis,scilicet byssum,per quod designatur terra,quia byssus,idest,linum de terra nascitur:purpuram,per quam significatur aqua. Fiebat enim purpureus color ex quibusdam conchis,quę inueniuntur in mari:hyachintum,per quam significatur aër,quia habet aëreum colorem,& coccum bis tinctum per quem designatur ignis.Vel per colores eius quatuor,designatur quatuor virtutes,sc.quia velum erat ornatum byssо, ad designandum carnis puritatem:purpura autem ad figurandum passiones, quas sancti sustinuerunt pro Deo : cocco bis tincto, ad significandum charitatem geminam Dei & proximi,;Hyachintho autem significabatur cœlestis meditatio.12ꝗ.q.102.4.4m.& 8m.

Venatio,Aucupium & piscatio sunt à natura.Ideò sunt secundum se licita 1a.q.96.1.c.& 22ꝗ.q.64.1.o.

1 VEndere.Et Pretium rerum venalium , consideratur secundum vsum hominis, non autem secundum gradum naturæ rerum.22ꝗ.quæ. 77.2.3m.

2 In illis est peccatum,quæ bis vendunt, * quod patet in iis quorum vsus non est aliud à re ipsa.In quib.reb.qui rem vendit,vel mutuat,cum in huiusmodi transeat dominium ad accipientem,vel rem bis vendit,& est in venditionib.ad credentium dum plus pro dilatione volunt accipere,vel vendunt quod non est. Et vtrumque est vsurarium & peccatum.22ꝗ.q.78.1.o.

3 In domo autem sunt duo , se.substantia & vsus.Sed aliud est habere domum, & aliud vti domo.Vnde separatim possum vsum vendere , sine domus venditione , & ita in omnibus aliis huiusmodi. Vnde si aliqua sunt quæ consistant in ipso vsu tantùm , & vsus eorum est distractio, non potest fieri id quod de domo.22ꝗ.q.78.1.o.

4 Denariis verò vtimur distrahendo,& frumento consumendo,& ideò si vsum vendis,bis vendis.22ꝗ.q.78.1.o.

5 Vendere ad terminum secundum iusti prætij quantitatem,non est vsura. Si autem cæteris parib.fiat vltra prætij quantitatem propter temporis expectationem,est peccatum vsuræ.22ꝗ.q.78.1.o.& 2.7m.

6 Vendens scienter rem quæ deficit in specie substantiæ , quantitate , vel qualitate,;peccat.Non autem vendens ignoranter. Sed cùm sciuerit, tenetur recompensare.1a.q.77.2.o.

7 Vendere carius quàm emit,est licitum meliorando rem , vel si mutetur prætium ratione loci vel temporis, vel propter periculum transferẽdi vel faciendi fieri.22ꝗ.q.77.4.5m.

8 Illa superabundantia quæ ex iusta permutatione seu venditione accidit non habet vitium inæquitatis. Aliàs non fuisset venditio vel permutatio iusta.22ꝗ.q.77.4.1m.

9 Vendere rem plus notabiliter,quàm valeat simpliciter sibi,vel ipsi vendenti,non licet,quamuis lex humana permittat citra dimidium , 22ꝗ. q.77.1.o.

10 Vendens non tenetur dicere publicè vitium rei,nec in particulari, nisi propter damnum,vel periculum.22ꝗ.q.77.3.o.

11 Venditor non tenetur dicere ementib.abundantiam venalium futuram per aduentum aliorum mercatorum, nec minuere prætium.22ꝗ.quæ. 77.4.3m.

12 Mensuras venalium oportet esse diuersas in diuersis locis,eas institui publica auctoritate vel consuetudine.22ꝗ.q.77.2.2m.

Venter adulteræ, potantis aquam zelotypiæ , semper intumescebat.12ꝗ.q. 103.2.3m.

1 Venus agit ex insidiis , & furatur intellectum multum sapientis , 22ꝗ.q. 55.8.1m

55.8.1m.

2 Venus dicitur ab Aristotele dolosa,& corrigia eius varia,secundũ quandam similitudinem,inquantum.s.hominem subito surripit , sicut & in doliis agitur,non tamen per astutias, sed magis per violentiam concupiscentiæ & delectationis.Ibidem.

Verberare hominem,nulli licet,nisi habenti potestatem supra eum , vt pater supra filium,& dominus supra seruum.22ꝗ.q.65.2.o. & q.72.2.2m.

Verbositas,curiositas , importunitas , inquietudo , & instabilitas loci vel propositi,pertinet ad euagationem mentis.Ideo oriuntur ex accidia. 22ꝗ.q.35.4.3m.

1 VErbum propriè importat rationem formæ exemplaris:quia est ars. 1a.q.3.8.2m.

2 Verbum cordis importat aliquid procedens ab intellectu , vt constitutum per operationem eius.1a.q.27.1.c.fi.& q.28. 4.1m.& q.34.1.c.

3 Verbum est ipsum intellectum,& id quod concipitur.1a.q.22.1.c.& q.28. 4.1m.& q.34.1.c.

4 Quicunque intelligit, ex hoc ipso quod intelligit , procedit aliquid intra ipsum.s.verbum.1a.q.27.1.c.

5 Verbum in anima,sine actuali cognitione esse non potest.1a.q.93.7.c.3m.

6 Verbum cordis significatum verbo oris,est conceptio rei intellectæ, ex vi intellectiua proueniens,vel ex eius notitia procedens.1a. q.27.1.2.c.& q.28.4.1m.q.34.1.o.& q.107.1.c.et 12ꝗ.q.93.1.2m.

7 Nihil implicans contradictionem , potest dici verbum. 1a. quæstion.25. 3.c.fi.

8 Verba tenent pręcipuum locum inter signa,quibus homo aliquid significat alteri.22ꝗ.q.55.4.2m.et q.72.1.c.q.11 o.1.2m.3a. q. 60.6. c. 1m.et 2m.

9 Verbis vtimur ad hominem , vt ei manifestemus nostros conceptus : ad Deum autem,vt nos vel alios excitemus.22ꝗ.q.91.1.c.

10 Verba vt signa inferũt multa damna, et in verbo homo facile delinquit. Sed secundum suam essentiam.i.vt soni,non nocent nisi auditui. s.clamando.22ꝗ.q.72.1.1m.et q.89.2.c.fi.

11 Verbum nostræ mentis manet, non autem verbum vocale. Sed neutrum subsistit.Verbum verò diuinum manet et subsistit.1a.q.37.1.2m.

12 Verbum Dei est tantum vnum , perfectum , et idem quod essentia , ideo est filius.Non autem verbum nostrum,nisi metaphoricè,quia est multiplex,imperfectum,et accidens.1a.q.27.1.2m.et q.33.2.3m. et qu. 34.2.1m.et 3.c.

13 Diuersitas obiectorum diuersificat speciem verbi et amoris. 1a. q. 93.8.c.

14 Verbum duplex.s.verbum vocale,et verbum mentale. Primo respondet spiritus corporalis:secundo verò spiritus intimi amoris.1a. q. 27. 1.c.

15 Verbum triplex,scilicet verbum cordis,vocis, et habens imaginem vocis.1a.q.27.1.c.

16 Verbum propriè dicitur tripliciter.s.conceptus mentis , vox significatiua eius.& imaginatio vocis.Impropriè verò dicitur verbum,res significata vel effecta verbo.1a.q.34.1.c.

17 Verbum vt significat conceptum mentis , est in Deo propriè secundum alias vero significationes eius , est in Deo metaphoricè tantum. 1a.q. 34.1.c.1m.& q.36.2.5m.

18 In diuinis est tantum vnum verbum.1a.q.27.5.3m.& q.34.3.c.& 1a. quæst. 41.6.o.

19 * Verbum in diuinis propriè , dicitur personaliter tantum , non autem essentialiter.1a.q.34.1.o.& 12ꝗ.q.93.1.2m.

20 Verbum est in diuinis ab æterno , & non tantum ratione incarnationis eius.1a.q.34.3.2.

21 Verbum in diuinis propriè, conuenit soli filio,figuratiuè autem conuenit spiritui sancto,inquantum manifestat filium.1a.q.34.2.o.

22 Deus eodem modo dicit se,& omnia alia,etiam creaturas.1a.q. 34.2.3m. & 3.c.& q.37.2.c.3m.

23 Verbum Dei respectu non entium,est expressiuum tantum,sed respectu entium,est etiam factiuum.1a.q.34.3.5m.

24 Verbum Dei respectu creaturarum,est expressiuum , & operatiuum,sed respectu eorum quæ sunt in Deo,est expressiuum tantum,1a. q.34.3.c.

25 Verbum principaliter refertur ad patrem,& quasi per se , sed ad creaturas refertur consequenter,& quasi per accidens.1a.q.34.3.o.

26 Verba significantia aliquid deuotionis , excitant mentes , & præcipuè minus deuotas. Sed verba pertinentia ad alia distrahunt mentem , & impediunt deuotionem.22ꝗ.q.83.12.2m.

27 Verba & participia dicuntur de Deo,ratione æternitatis,quæ continet omne tempus.1a.q.13.1.3m.

1 Verecundia non est virtus propriè,sed large,inquantum est passio laudabilis.22ꝗ.q.144.1.o.

2 Verecundia est timor turpitudinis exprobrabilis. Et principaliter respicit vituperium.Sed respicit culpam consequenter. Et hoc dupliciter. s.cessando & celando.22ꝗ.q.116.2.3m.& q.144,1.c.2m.2.o.& 4.c.

3 Verecundia non est timor de ipso actu peccati , sed de turpitudine vel ignominia,vel conuitio,vel opprobrio.12ꝗ.q. 41.4.c.2m.& 3m.& quæ. 42.3.4m.

4 Homines maximè verecundantur de actibus venereis , etiam in matrimonio,& de signis eorum.12ꝗ.q.151.4.c.

5 Verecundia non est de operibus virtutum,nisi per accidens,ratione falsæ opinionis,vel propter notam præsumptionis vel simulationis. 22ꝗ. q.144.2.3m.

6 Verecundia est ab iis , quorum testimonium est maioris ponderis , propter certitudinem ex rectitudine iudicij. s. à sapientibus & vtuosis, vel ex cognitione. s. à notis & coniunctis , vel propter effectum nocentis vel iuuantis.22ꝗ.q.144.3.o.

7 Aliqua peccata grauiora,sunt minus verecundabilia,quæ tamen sunt minus turpia:vel quia se habent in excessu temporalis boni. 22ꝗ. q.116.2.3m.& q.144.2.4m.

8 Verecundia est principiũ emendationis : quia in principio erubescimus oculos hominum:in fine verò oculos rationis & Dei.22ꝗ.q.144.4.4m.

9 Verecundia cellat turpem actum , sed erubescentia cessat à turpi actu. Vel vtraque propter timorem vituperij.22ꝗ.q.144.q.2.c.fi.

10 Verecundia iacit prima temperantiæ fundamenta , secundum Ambros. inquantum,scilicet incurrit horrorem turpitudinis.22ꝗ.q.144.4.4m.

11 Ex læpius verecundari causatur virtus, qua vitantur turpia , non autem virtus qua quis verecundetur,tamen sic disponit, quod verecundaretur si turpia ageret.22ꝗ.q.144.1.5m.

12 Verecundia non est in pessimis : quia peccatum non reputant vt turpe. Nec est in virtuosis & senibus: quia non apprehendunt illud possibile sibi,nec est difficile eis ad vitandum.22ꝗ.q.144.4.o.

13 Verecundia conuenit senibus & virtuosis condionaliter tantum. s. quia verecundarentur,si aliquid turpe agerent.1a.q.95.3.c.fi. & 22ꝗ. q.144.4.c.1.5m.& 4.c.

14 Carent vecundia homines , in peccatis profundati , quibus sua peccata non displicent,sed magis de eis gioriantur.22ꝗ.q.144.4.c.

Vereri.Et Quidam sunt qui non verentur alios contristare. 22ꝗ. q. 116.1.c.

1 Veritas octupliciter diffinitur.1a.q.16.1.c.fi.

2 Ratio veritatis consistit in adæquatione rei & intellectus. 1a. qu. 21.2.c.

3 Ratio veritatis,prius est in intellectu,quàm in rebus.1a.q.16.1.o.

4 * Veritas magis fundatur in esse rẽi,quàm in essentia rei. 22ꝗ. q.109.1.c.

5 Veritas dicit relationem,qua esse ordinatur ad intellectum , sicut bonitas ad appetitum.1a.q.16.1.3.c.

6 Veritas dicitur primo de intellectu , de enunciatione verò , inquantum est signum eius:de re autem,vt de causa eius.1a.q.16.7.8.c.

7 Veritas non entium,vt chimeræ , vel aliorum huiusmodi , est tantum in intellectu,& ab eo causatur.1a.q.16.3.2m.& 5.3m.& 7.4m.

8 Ad veritatem locutionum , requiritur res significata , & modus significandi.1a.q.39.4.5.c.

9 Veritas enunciabilium,non est aliud quàm veritas intellectus,quia enũciabile vt est in intellectu, habet per se veritatem , sed in voce est verum,quia significat veritatem intellectus,non autem per veritatem in enunciabili existentem.1a.q.16.7.c.

10 Eadem est veritas,& rectitudo communium principiorum apud omnes & æqualiter nota , sed in ratione speculatiua , eadem est , non autem æqualiter nota in conclusionibus,in practica verò ratione, nec est eadem,nec æqualiter nota.12ꝗ.q.94.4.c.

11 Veritas triplex.s. cognitionis naturalis, iusuſæ,& acqſitæ.1a.q.69.1.3m.

12 Homo pertingit ad cognitionem veritatis tripliciter.s.capiendo à Deo ab homine,& per studium:primò est necessaria oratio: secundò audi tus:tertiò meditatio.22ꝗ.q.180.3.4m.

13 Veritas quadruplex.s.vitæ,doctrinæ,iustitiæ,& locutionis.1a.q.16.4.3m. q.21.2.2m.& 22ꝗ.q.109.3.3m.

14 Veritas est in intellectu Dei propriè & primo, sed in intellectu nostro, est propriè et secundariò : in reb.autem est secundario et improprie. 1a.q.16.7.8.c.

15 Deus est veritas.1a.q.16.5.o.et 12ꝗ.q.3.7.c.

16 Deus est summa,maxima,et prima veritas.1a.q.16.5.c.

17 Veritas in diuinis sumitur dupliciter,s.propriè,idest, æqualitas intellectus Dei ad essentiam eius principaliter , et ad creaturas consequenter,et metaphoricè,idest,summa imitatio principij:primo modo dicitur tantùm essentialiter: secundo autem personaliter , et conuenit soli filio.1a.q.16.5.2m.et q.39.8.c.

18 Anima non iudicat de omnib.reb.secundum quamcũque veritatem, sed secundum primam veritatem , inquantum resultat in anima , sicut in speculo , secundum prima intelligibilia.1a.q.12.11.2m.et q.16.6.1m.q. 84.5.c.q.88.3.1m.et 12ꝗ.q.93.2.c.et 22ꝗ.q.173.1.2m.

19 Omnis veritas est à Deo.1a.q.16.5.3m.

20 Veritas prima est finis omnium desiderorum , et actionum nostrarum. 22ꝗ.q.4.2.3m.

21 Omnes res sunt veræ vna veritate,sc.Dei , sicut principio effectiuo et exemplari:sed multis formaliter.1a.q.16.6.o.et 12ꝗ.q.93.1.3m.

22 Quælibet veritas,præter primam,est aliquo modo mutabilis,1a.quæst. 16.8.o.

23 Veritas qua quis dicit verum,et qua verax dicitur,est virtus,non autem qua verum dicitur,sed est obiectum et finis virtutum.1a.q.16.4.4m.et q.17.1.c.et 22ꝗ.q.109.1.o.

24 Hæc virtus non est virtus theologica , nec virtus intellectualis , sed est virtus moralis: & medium eius est inter superfluum & diminutum, & & hoc dupliciter , scilicet ex parte actus & ex parte obiecti.22ꝗ.q. 109.1.3m.

25 Et est specialis virtus.22ꝗ.q.109.2.o.

26 Ad virtutem veritatis pertinet, talem se exhibere exterius per signa exteriora,s.per verba & facta, qualis est.22ꝗ. q.109.1.c.3m.2.c.& 3.1m.& 3m.& q.110.1.c.

27 Hæc virtus pars annexa iustitiæ,quia vtraque est ad alterum,& vtraque æqualitatem constituit : sed iustitia secundum debitum legale , veritas autem secundum debitum morale.22ꝗ.q.109.3.o.

28 Et declinat plus in minus quàm in maius, non quidem negando verum, sed affirmando.22ꝗ.q.109.4.o.& q.129.1.5m.

29 Veritas vitæ est communis ad quamlibet virtutem.22ꝗ.q.109.2.3m.

30 Veritas amatur per se,sed oditur per accidens.12ꝗ.quæst. 29.5.o.& 22ꝗ. q.15.1.3m.

31 Veritas creata est maior anima , secundum quid,vt perfectio eius , non autem simpliciter.1a.q.16.6.1m.

1 Verum dicitur dupliciter,scilicet verum veritate essentiæ,& verum veritate proprietatum.1a.q.68.4.c.& 22ꝗ.q.77.2.1m.

2 Ens est de ratione veri , non autem econuerso : ideo verum non potest intelligi , non intellecto ente , sed benè econuerso , non autem verò non existente.1a.q.16.3.3m.

1 Vespertilio circa terram volat:ideò significat præditos scientia seculari,qui sola terrena sapiunt.12ꝗ.q.102.6.1.fi.

Vestigium trinitatis attenditur secundum appropriata,per quæ veniri potest in trinitatem personarum.1a.q.45.7.1m.

2 Tres partes eius,diuersimodè assignantur à diuersis,quę tamen reducuntur ad principium,medium,& finem.1a.q.5.5.o.

3 Et repræsentat causam vt causam tantùm , imago autem repræsentat etiam quò ad formam causæ.1a.q.45.7.c.& q.93.6.c.

4 Vestigium trinitatis est in creatura secundum quod imitatur perfectionem Dei,seu consequitur esse perfectum,1a.q.5.5.o.& q.45.7.o.

5 Vestigium Trinitatis est in qualibet creatura, inquantum est creata, habens

bens formam et ordinem licet propriè fit tantum in indiuiduis substantiæ.1ª.q.45.7 .o.et q.93.6.c.

1 Vestis. Et In vsu vilium vestium potest esse peccatum inanis gloriæ et auaritiæ,et virtus humilitatis,signum contemptus mundi, pœnitentiæ,et tristitiæ.22ᵉ.q.168.1.c.2ᵐ.et q.187.6.o.

2 Vitiosum est,quòd vir vestiatur veste mulierum,vel econuerso,ad lasciuiam,sed potest esse sine peccato, propter aliquam necessitatem: sed prohibetur in lege veteri,propter idololatriam.12.quæst.102.6.6ᵐ.et 22ᵉ.q1.69.2.3ᵐ.

Vexatio Redimere suam vexationem licet, iuris ordine non prætermisso. 22ᵉ.q.66.5.3ᵐ.et q.100.4.3ᵐ.

Vgo de sancto Victore,non est auctoritatis.1ª.q.1.10.2ᵐ. et 22ᵉ.q.5.1.1ᵐ.et 3ª.q.45.2.c.et q.50.4.c.

1 Via. Et Non oportet quòd qui vadit per viam, in quolibet passu cogitet de fine viæ.12ᵉ.q.1.6.3ᵐ.

2 Homini datur longior via quàm angelo:quia magis distat à Deo per cognitionem.1.q.52.5.1ᵐ.

Vicem Dei gerunt homines,in commissis hominum iurisdictioni: non autem quo ad omnia,vt in institutis à solo Deo, sicut in matrimonio et huiusmodi.12ᵉ.q.100.8.3ᵐ.fi.

Vigilantia est idem quod solicitudo,et pertinet ad prudentiam. 12ᵉ. quæs. 47.9.o.

Vigilare. Et Cum aliquis vult diu vigilare de sero, ex quo sequitur quód non vadat hora matutinali ad ecclesiam, tunc actus iste interior vel exterior,per accidens se habet ad peccatum omissionis. 12ᵉ. quæstio. 71.5.c.

Vigiles.Et cursores,& alij huiusmodi, de suo labore viuentes, intelliguntur de labore manuum suarum viuere.22ᵉ.q.187.3.c.

1 Vindicatio est virtus specialis: quia ad hoc natura inclinat. 22ᵉ. quæst. 108.2.o.

2 Vindicatio consistit in medio duorum vitiorum.s.crudelitatis & seruitiæ,secundum excessum:& remissionis, secundum defectum. 22ᵉ. qu. 108.2.3ᵐ.

3 Naturalius est homini appetere vindictam iniuriarum illatarum, quàm ab hoc deficere: quia vix alicui nimis paruæ videntur iniuriæ sibi illatæ,secundum Salustium.22ᵉ.q.157.2.2ᵐ.

4 Vindicatio,& inflictio pœnæ peccanti,est licita, si sit propter bonum.s. vel emendationis, vel cohibitionis, vel quietis aliorum cum aliis debitis circunstantiis,non autem si sit ex odio,vel principaliter intendatur malum peccantis.22ᵉ.q.108.1.o.& 3.c.q.158.1.c.3ᵐ.& 2.c.&3.o. & 3ª.q.15.9.c.

5 Fortitudo disponit ad vindictam remouendo prohibens, zelus autem importat primam radicem eius:quia actus cuislibet virtutis,procedit ex radice charitatis.12ᵉ.q.105.2.10ᵐ.& 22ᵉ.q.108.2.2ᵐ.

6 Vindicatio debet fieri per priuationem eorum quę peccans diligit.l.per mortem,verbera,talionem,vincula,carcerem,seruitutem, damnum, exilium,ignominiam,& huiusmodi.22ᵉ.q.108.3.o.

1 Vinum vitis,est propriè vinum,alia verò per similitudinem eius.3ª.quæs. 74.5.c.1ᵐ.

2 Vinum calefacit & lætificat.22ᵉ.q.147.8.1ᵐ.& 3ª.q.74.5.c.

3 Vsus vini est illicitus accidens tantum.s. vel propter conditionem eius, qui faciliter læditur ex eo,vel propter excessum, vel votum,vel scandalum.22ᵉ.q.149.3.o.

4 Vinum antiquitus mulieres apud Romanos non bibebant, secundum Valerium.22ᵉ.q.149.4.c.

Violari quęcunque non licebat,dicebantur antiquitus sancta,vel sacrosancta,vt muri ciuitatis,& personæ in dignitate constitutæ.3ª.q.60.1.2ᵐ.

1 Violentia est à principio extrinseco, * nil conferente eo quòd vim patitur,vt.s.sic patiatur:id autem fit quantum ad inclinationis finem, vt si lapis proiiciatur sursum, qui inclinatur deorsum ferri secundo quo ad modum tendendi,vt si lapis velocius quàm sit eius inclinatio proiciatur deorsum.22ᵉ.q.175.1.c.

2 Violentia nemini conuenit,nisi per publicam potestatem. 22ᵉ. q.68.8.c.

1 Virginitas est specialis virtus.12ᵉ.q.64.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q.152.1.1ᵐ.& 3.o.& q. 155.c.1.5ᵐ.

2 Virginitas dicitur à virore,quia importat immunitatem à concupiscentiæ adustione,circa delectationes venereas.22ᵉ.q.1.2.1.c.

3 Virginitas secundum August. est in carne corruptibili, incorruptionis perpetua meditatio.22ᵉ.q.152.1.1ᵐ.

4 Virginitas quo ad suum materiale.i.pro incorruptione signaculi, vel ir resolutione seminis propter delectationem, est à natura, sed quo ad suũ formale. i. pro habitu quo quis proponit seu eligit perpetuo seruare integritatem mentis & corporis vel sine voto,vel præcipue cũ voto,est ex gratia Dei.22ᵉ.q.152.3.1ᵐ.

5 In delectatione venerea sunt tria.s.violatio signaculi virginalis,resolutio seminis delectionem causans, & propositum huius: remotio primi se habet ad virginitatem per accidens: remotio secundi se habet ad eam materialiter: remotio tertij se habet ad eam formaliter & cõpletiuè.22ᵉ. q.112.c.3ᵐ.& 3.o.

6 Virginitas perdita non potest reparari, ratione præteriti, sed bene quo ad omnem integritatem * operante Deo, & quo ad virginitatis propositum:nulla tamen potentia fieri,vt quæ corrupta est, corrupta nõ fuerit.1ª.q.25.4.3ᵐ.& 22ᵉ.q.152.3.3ᵐ.

7 Corruptio triplex. s. corporalis tantum. i. fractio signaculi virginalis, vel resolutio seminis,quocunque modo:&corruptio mentis tantum. i. consensus in rem veneream sine opere, & vtraque simul: in tertia amittitur virginitas irreparabiliter, in secunda reparabiliter: in priverò nullo modo.22ᵉ.q.152.1.o.& 3.3ᵐ.

8 Virginitas & pudicitia sunt in anima essentialiter, in carne verò materialiter.22ᵉ.q.152.1.2ᵐ.

9 Virginitas se habet ad castitatem, sicut magnificentia ad liberalitatem. 22ᵉ.q.152. 3.c.fi.& 5ᵐ.& q.155.4.c.

10 Virginitas est illustrior portio gregis Christi,secundum Cyprianum,supremum decorem sibi vendicat,secundum Ambros.quia est supremus mus gradus temperantiæ,& est virginum sublimior gloria,per comparationem ad viduas & coniugatas.22ᵉ.q.152.5.c.1ᵐ.

11 Virginitas est maxima,non quidem simpliciter, sed in genere castitatis. s.castitatis virginalis,coniugalis, & vidualis, non autem est maxima virtutum simpliciter: quia est minor virtutibus theologicis & religione quarum actus est ipsa occupatio circa res diuinas: & ideo præferuntur virginitati.22ᵉ.q.152.3.c.5ᵐ.& 4.5.o.& q.15.2.2ᵐ.q.155.1.o.& 4.c.1ᵐ.& q.185.4.o.

12 Coniugatus potest esse melior virgine dupliciter, scilicet si habeat animum magis paratum ad virginitatem si oporteret, licet non eam habeat in opere, sed in solo habitu,& propter aliquam aliam excellentiorem virtutem.2ᵉ.q.152.4.1ᵐ.& 2ᵐ.

13 Virginitas non opponitur luxuriæ sicut extremum, sed sicut medium. 22ᵉ.q.152.2.2ᵐ.

14 * Virginitas vt virtus, non potest amitti sine peccato: quia firmata est per votum.22ᵉ.q.152.3.4ᵐ.

15 * Virginitas quo ad suum formale,potest separari per pœnitentiam, & semper est cum cæteris virtutibus, non autem quo ad materiale eius. 22ᵉ.q.152.3.2ᵐ.& 3ᵐ.& 3ª.q.89.3.1ᵐ.

16 Fractio signaculi virginalis quocunque modo, sine proposito delectationis, non magis præiudicat virginitati, quàm fractio manus vel pedis.22ᵉ.q.152.1.3ᵐ.

17 Virginitas ad vacandum liberius Deo, & contemplationi eius, non est vitiosa,est licita & laudabilis.22ᵉ.q.152.2.o.& 3.5.c.

Viriliras est idem quod fiducia, ideo est pars potentialis fortitudinis. 22ᵉ. q.128.6ᵐ.

1 Virtus nominat perfectionem potẽtiæ,quia de ratione virtutis est quod ponat potentiam in vltimo quo ad actum, quo ad obiectum, & quo ad modum agendi.12ᵉ.q.55.1.2.3.c.& q.56.1.c.& q 66.3.c. & 22ᵉ. q.51. 12ᵐ.& q.129.2.c.

2 Virtus quandoque sumitur pro omni quod potest esse principium operationis,vel motus.12ᵉ.q.26.2.1ᵐ.& q.41.1.1ᵐ.

3 Virtus importat directè dispositionem habentis se conuenienter, secundum modum suæ naturæ,sed consequenter importat bonitatem. 12ᵉ. q.71.1.o.

4 Virtus est dispositio perfecti ad optimum, inquantum dicit operationem,per quam res finem suum consequitur. 12ᵉ.q.110.3.& 22ᵉ.quæst. 23.7.c.

5 Omnis virtus humana potentiæ rationalis,est habitus:sed potentia naturalis,est sua virtus.12ᵉ.q.55.1.o.& q.56.3.c.

6 Quandoque virtus dicitur, id ad quod est virtus, scilicet vel obiectum virtutis, vel actus eius, sicut fides dicitur quandoque id quod creditur,quandoque verò ipsum credere, quandoque autem ipse habitus quo creditur.12ᵉ.q.55.1ᵐ.

7 De ratione virtutis humanæ est habitus operatiuus, & bonus.12ᵉ.q.55. 1.3.o.q.56.1.c.& q.71.1.2ᵐ.& 22ᵉ.q.58.1.c.

8 Principale in virtute,est electio.22ᵉ.q.134.3.4ᵐ.

9 Vbi est speciale impedimentum rationis,ibi oportet esse specialem virtutem.22ᵉ.q.149.1.2.c.

10 * Virtus est bona seipsa,& non per aliam virtutem.12ᵉ.q.55.4.1ᵐ.

11 Virtus duplex, scilicet virtus vera, & virtus falsa vel simulata.22ᵉ.q.23. 7.3ᵐ.

12 Virtus dicitur dupliciter,sc.virtus vera,& virtus ficta.22ᵉ.q.23.1.c.

13 Virtus duplex,scilicet virtus propria,& virtus aliena.3ª.q.43.3.o.

14 Habitus moralis habet rationem virtutis,inquantum rationi conformatur.12ᵉ.q.58.2.c.fi.

15 Virtus simpliciter dicta,dicitur amor,secundum Augustinum, quia dependet à voluntate, cuius prima affectio est amor.12ᵉ.q.56.3.1ᵐ.& q. 62.2.3ᵐ.

16 Virtus, secundum Aug.est ordo vel ordinatio amoris, quia per eam amor in nobis ordinatur.12ᵉ.q.55.1.4ᵐ.& q.62.1.1ᵐ.

17 Virtus,secundum Aug.est bonus vsus liberi arbitrij,quia virtus ordinatur ad eum sicut ad proprium actum,12ᵉ.q.55.1.2ᵐ.

18 Virtus secundum Aug.est bona qualitas mentis qua rectè viuitur, qua nullus malè vtitur, qua Deus in nobis sine nobis operatur: quæ diffinitio totam virtutis rationem complectitur, & conuenit cuilibet virtuti,præter vltimam partem quæ conuenit virtuti infusæ tantùm. 12ᵉ.q.55.4.o.& 22ᵉ.q.108.2.2ᵐ.

19 Virtus vt est in concupiscibili vel in irascibili, nihil aliud est quàm quædam habitualis conformitas earum ad rationem. 12ᵉ.q.56.4.c.fi.& q. 92.1.c.

20 Virtus vniuersaliter est,quæ bonum facit habentem,& opus eiua reddit bonum:& hoc dupliciter,vel materialiter tantùm, vt virtutes intellectuales: vel formaliter, vt virtutes morales.22ᵉ.q.17.1.c.q.47.4.c. & q.58.1.c.

21 * Virtus dicitur vltimum potentiæ,quia ad illud potentia ordinatur,sc. ad obiectum,quia ibi virtus sumitur pro obiecto,12ᵉ.q.55.1.1ᵐ.& 3.c. & 22ᵉ.q.23.3.2ᵐ.

22 De ratione virtutis est,quòd se habeat tantùm bonum. 22ᵉ.q.1.3.& q.4. 5.c.& q.23.7.c.& quæst.51.1.2.c.& q.81.4.c.& q.117.6. c.2ᵐ.& 3ª.quæ. 7.6.1ᵐ.

23 Obiectum cuiuslibet virtutis, est bonum circa propriam materiam.Sed virtutes nominatæ ab aliqua generali conditione virtutum, illam sibi materiam specialiter vendicant, in qua difficilimum & optimum est,conditionem huiusmodi obseruare: sicut fortitudo pericula mortis,temperantia delectationes & tactus, & sobrietas mensuram circa delectationes cibi & potus.12ᵉ.q.63.4.c. & 22ᵉ. quæstion. 149.1.c. principio.

24 Virtus vera & simpliciter ordinat ad principale bonum. Sed virtus vera & secundum quid & imperfecta,ordinat ad paritculare bonum.falsa verò virtus,abducit à principali bono. Sicut non est vera virtus auarorum prudentia,qua excogitant diuersa genera locellorum,& auarorum iustitia,qua granium damnorum metu,contemnunt aliena, & auarorum temperantia,quæ luxuriæ quæ sumptuosa est, cohibent appetitum,& auarorum fortitudo qua vt,ait Horatius,per mare pauperiem fugiunt,per saxa,per ignes .22ᵉ.q.23.7.c.

25 Virtutes & vitia sortiuntur speciem ex eo quod est per se intentum,non autem ab eo quod est intentum per accidens, & præter intentionem.22ᵉ.q.109.2.2ᵐ.et q.110.2.c.1ᵐ.

26 Species virtutum distinguuntur secundum obiecta.12ᵉ.q.96.3.c.et 22ᵉ. q.18.2.c.et q.19.1.4.5.c.et q.31.4.c.et q.47.5.c.

27 Materia virtutum moralium duplex.s. materia propinqua. i. passiones vt plurimum,et materia remota.i.obiecta passionum.12ᵉ. qu.60.5.c.et 22ᵉ.q.31.1.2ᵐ.q.32.1.4ᵐ.et 117.2.3.o.et 6.c.

28 Obiecta passionum diuersarum potentiarum, comparata ad appetitum sensitiuum,causant diuersitatem passionum,ad rationem verò comparata,causant diuersitatem virtutum.12ᵉ.q.60.5.c.

29 Obiecta passionum dtuersarum potentiarum, semper causant diuersas species virtutum moralium.12ᵉ.q.60.5.c.

30 Nihil potest esse subiectum virtutis simpliciter dictæ, nisi voluntas vel potentiæ,vt motæ ab ea.12ᵉ.q.55.2.c.et 4.3ᵐ.q.36.3.o.et q.57.1.c.

31 Nulla virtus est in voluntate,respectu boni sibi proportionati, sed tantum respectu Dei vel proximi.12ᵉ.q.52.3.c.1ᵐ.& q.56.6.o.

32 Intellectus non potest esse subiectum virtutis, nisi vel secundum quid.i. virtutum intellectualium,vel simpliciter.i.inquantum mouetur à voluntate.12ᵉ.q.56.3.o.

33 Virtutes perficientes intellectum, excludunt totaliter falsum, non autem virtutes perficientes appetitum.22ᵉ.q.1.3.1ᵐ.

34 Omnis virtus & vitium est habitus voluntatis & mentis causaliter,non autem subiectiuè.12ᵉ.q.56.3.o.

35 Virtutes perficiunt nos, ad prosequendum debitè inclinationes naturales.Ideo ad quamlibet inclinationem naturalem determinatam, ordinatur aliqua specialis virtus.22ᵉ.q.108.2.c.

36 * Vna & eadem virtus potest esse in diuersis potentiis.12ᵉ.q.56.2.c.

37 Nulla virtus propriè est in corpore,sed tantum in anima.12ᵉ.q.53.2.c.& q.56.4.3ᵐ.

38 Omnis virtus circa passiones,est in appetitu sensitiuo. 12ᵉ. qu.56. 4.4ᵐ.

39 In Deo est potissime virtus.1ª.q.3.6.1ᵐ.& q.4.2.2ᵐ.

40 Virtutes circa actiones,& virtutes in voluntate, vel virtutes in intellectu practico vel speculatiuo,sine imperfectione,sunt propriè in Deo Non autem virtutes circa passiones in bonum spirituale nisi metaphoricè. Sed virtutes circa passiones in bonum corporale, nullo modo. Nec virtutes vitæ actiuæ,vt eam perficiunt.1ª.q.21.1.1ᵐ.& 12ᵉ.q. 61.5. c.1ᵐ.

41 Virtus ordinata ad bonum, secundum regulam rationis humanæ potest causari in nobis ex actibus nostris, non autem quæ secundum regulã diuinam.12ᵉ.q.51.2.3.4.o.& q.55.4.c.6ᵐ.& q.63.2.3.10.& q.55.2.c.& q. 92.1.1ᵐ.

42 Virtutes in sunt nobis à natura, secundum aptitudinem & inchoationem, non autem secundum perfectionem, præter virtutes theologicas,quæ sunt totaliter ab extrinseco,scilicet à Deo.12ᵉ.q.5.1.o.c.& q. 63.1.o.& 2.3ᵐ.3.c.q.71.2.1ᵐ.q.85.1.c.& q.95.1.c.& 22ᵉ.q.47.1.5.o.q.80. 2.c.& q.123.1.3ᵐ.& q.141.1.2ᵐ.

43 Virtutes quædam præter theologicas,causantur in nobis à Deo immediatè,ad finem supernaturalem.12ᵉ.q.51.4.o.& q.63.3.o.

44 Virtutes infusæ causantur in nobis à Deo,sine nobis agentibus, non autem sine nobis consentientibus.12ᵉ.q.55.4.6ᵐ.

45 Determinatio actus virtuosi, ad proprium & per se obiectum virtutis, est sub necessitate præcepti, sicut etiam actus virtutis. Non autem ad ea quæ accidentaliter & secundariò se habent ad proprium & per se virtutis obiectum.22ᵉ.q.2.5.c.

46 Actus virtutis virtus, eodem nomine quandoque nominantur. 22ᵉ. qu. 137.1.2ᵐ.

47 Ex hoc actus est virtuosus,quòd per rationem ordinatur ad aliquod bonum honestum.22ᵉ.q.147.1.c.

48 Virtus propriè non potest dici actus, nisi sicut habitus nominantur per actus: quia virtus semper includit respectum ad illud cuius est principium.12ᵉ.q.70.1.3ᵐ.

49 Aliqui actus sunt aliquibus virtuosi, tanquam eis proportionati & conuenientes,qui tamen aliis sunt vitiosi,tanquam eis non proportionati.12ᵉ.q.95.3.3ᵐ.

50 De ratione actus virtuosi sunt quatuor. s. quod operans sciat,quod eligat propter bonum,& immobiliter.12ᵉ.quæs. 100.9.c.& 22ᵉ.q.58.1.c.

51 Actus virtutis dicitur dupliciter,scilicet materialiter & formaliter. Primus potest esse sine virtute,non autem secundus.12ᵉ.q.93.3.2ᵐ.& 22ᵉ. q.32.1.1ᵐ.

52 Adiunctio actuum virtutum secundariarum,ad actus & virtutes principales, magis est secundum conuenientiam in modo qui est quasi forma earum,quàm secundum materiam.22ᵉ.quæst.157.3.2ᵐ.& quæstion. 161.4.o.

53 Actus interior & exterior,non requirunt diuersas virtutes.22ᵉ.q.31.4.b.

54 Quęlibet virtus principaliter est interius in anima,sed actus exteriores debent moderari secundum debitas circunstantias.22ᵉ.q.161.3.3ᵐ.

55 Actus interiores maxime pertinent ad virtutes.1ª.q.54.2.3ᵐ.

56 Actus exteriores sunt propriè actus illarum virtutum,ad quartum fines secundum speciem suam ordinantur.22ᵉ.q.3.1.c.

57 Quælibet virtus moderans amorem aliquorum bonorum, moderatur etiam ex consequenti timorem contrariorum malorum.22ᵉ. quæstio. 123.4.2ᵐ.

58 Actus exteriores sunt illius virtutis,cuius est mouere ad eos.22ᵉ. quæs. 32.1.c.

59 Diuersi actus eiusdem bonitatis pertinent ad eandem virtutem:si autem sint diuersæ bonitatis,pertinent ad diuersas.22ᵉ.q.51.2.c.

60 Diuersitas virtutum est ex diuersitate actuum, quorum est diuersa ratio bonitatis,22ᵉ.q.51.2.3.c.& q.161.2.3ᵐ.

61 * Actus vnius virtutis vt elicientis, potest attribui alteri virtuti vt imperanti.12ᵉ.q.114.4.1ᵐ.& 22ᵉ.q.32.2ᵐ.q.85.3.c.& quæst..88.7. c.& quæs. 147.2.2ᵐ.

62 Virtutes non sunt æquales, sed vna virtus est maior alia & in diuersis speciebus virtutum,& in eadem specie:non quidem secundum se, sed ex parte eiusdem hominis in diuerso tempore, vel ex parte diuersorum hominum propter maiorem assuefactionem,vel meliorem dispositionem naturæ vel rationis, vel propter maius donum gratiæ Dei. 12ᵉ.q. 66.1.o.& 2.c.& q.73.2.3ᵐ.& q.112.4.c.& 22ᵉ.q.5.4.o.

63 Virtutes quæ simpliciter ordinãt nos in bonum, sunt simpliciter digniores virtutibus retrahentibus nos à malo.22ᵉ.q.157.4.c.

64 Quælibet virtus tanto excellentior est, quanto ad altius bonum ordinatur.12ᵉ.q.111.5.c.& q.112.4.c.& 22ᵉ.q.117.6.c.& q.136.2.c.

65 Omnes virtutes in eodem sunt æquales secundum proportionem, quia æqualiter crescunt.12ᵉ.q.66.1.1ᵐ.& q.73.2.3ᵐ.

66 Virtutes theologicæ,sunt cæteris virtutibus nobiliores.12ᵉ.q.68.8.o.& 22ᵉ.q.9.1.3ᵐ.& q.19.9.4ᵐ.q.23.6.c.& q.104.3.c.q.117.6.c.q. 141.8.o.& q.161.5.c.

67 Virtutes theologicæ sunt priores cæteris virtutibus.22ᵉ.q.4.7. c. & qu. 10.1.1ᵐ.

68 Virtutes theologicæ sunt causæ cæterarum virtutum.12ᵉ.quæ. 63.3.c.& 22ᵉ.q.161.4.1ᵐ.

69 Virtutes theologicæ habent vltimum finem pro obiecto:alię autem virtutes sunt circa ea quæ sunt ad finem.22ᵉ.quæstion.4.7. c. & quæstio. 81.5.c.

70 Virtutes theologicæ non sunt virtutes humanæ,sed super humanæ, vel diuinæ.Et conueniunt homini,prout per gratiam participat naturam diuinam.12ᵉ.q.58.3.3ᵐ.& q.61.1.2ᵐ.& q.62.1.c.1ᵐ.& 2.3.o.

71 Virtutes habentes pro obiecto bonum spirituale,scilicet virtutes theologicæ & virtutes intellectuales, sunt simpliciter nobiliores virtutibus habentibus pro obiecto bonum corporale, vel aliquid ei adiunctum.22ᵉ.q.136.2.c.

72 * Vna virtus est prior alia secundum actus, licet simul infundantur omnes à Deo secundum habitus.12ᵉ.q.62.4.c.& 3ª.q.85.6.c.

73 Virtutes naturales sunt nobiliores virtutibus acquisitis, sed sunt minus nobiles virtutibus infusis.12ᵉ.q.63.2.3ᵐ.

74 Virtutes intellectuales,sunt simpliciter nobiliores virtutibus moralib. propter nobilius obiectum,sed est econuerso secundum quid.s.vt virtutes,& respectu actuum.12ᵉ.q.61.1.3ᵐ.& q.66.3.o.q.68.7.8.c.& 22ᵉ.q. 23.6.1ᵐ.& q.161.5.c.

75 Virtutes intellectuales & morales,perficiunt intellectum et appetitum in ordine ad regulam et mensuram increatam,virtutes vero theologicæ, ad regulam & mensuram increatam. 12ᵉ.quæst.62.2.1ᵐ.& quæst. 64.4.2ᵐ.

76 Virtutes morales sunt permanentiores virtutib.intellectualib.propter exercitium,sed econuerso propter obiectum.12ᵉ.q.53.1.3ᵐ.& 22ᵉ.q. 66.3.1ᵐ.

77 Virtutes morales sunt necessariores ad vitam humanam virtutib.intellectualib.12ᵉ.q.66.3.1ᵐ.

78 Vna virtus alteri virtuti non contrariatur aut repugnat,sed vitio, quia secundum Philosophum,bonum non est bono contrarium.22ᵉ.quæ. 101.4.c.

79 * Vitium non tantùm opponitur virtuti perfectæ,sed etiam imperfectæ in genere virtutis.l.habilitati naturali ad bonum, & dispositioni ad virtutem.12ᵉ.q.73.2.2ᵐ.& q.73.1.2ᵐ.

80 Omne vitium quod magis opponitur virtuti,nominatur ex defectu virtutis.22ᵉ.q.107.2.c.

81 Cùm virtus magis opponitur vni extremo vitiorum,quàm alteri, illud vitium magis oppositum nominatur nomine passionum,ad quam refrenandam virtus principaliter ordinatur. 22ᵉ.q.21.3.c.& quæstion. 53.principio.

82 Vitia inquantum sunt contra bonum rationis,contrariantur virtuti.In quantum autem sunt contra instinctum diuinum, contrariantur donis,12ᵉ.q.68.1.2ᵐ.

83 Multa vitia opponuntur vni virtuti dupliciter. sc.secundum diuersam habitudinem ad virtutem, & secundum diuersas circunstantiarum corruptiones.22ᵉ.q.10.5.c.& q.91.1.c.& 2.1ᵐ.

84 * Non oportet quòd principale vitium opponatur principali virtuti, 12ᵉ.q.84.4.1ᵐ.& 22ᵉ.q.34.5.1ᵐ.& q.118.7.1ᵐ.& q.142.3.1ᵐ.& q.162.6. 2ᵐ.& 7.3ᵐ.

85 Multa vitia opponuntur secundum diuersos actus,eidem virtuti.22ᵉ.q. 29.4.3ᵐ.

86 Virtuti vt sic,opponitur vitium.Sed vt bonitati,opponitur malitia.Peccatum autem opponitur ei,vt operatiuæ boni.12ᵉ.q.71.1.o.

87 Actus vitij potest esse cum habitu virtutis,& econuerso,nisi actus excludat causam habitus. 12ᵉ.q.63.2.2ᵐ.& q.71.4.o. & q.73.1.2ᵐ. & q.77.2. 3ᵐ.& 22ᵉ.q.24,11.o.

88 Vitium directè opponitur virtuti.Non autem peccatum,nisi secundum actum,sed opponitur actui virtuoso.12ᵉ.q.71.4.o

89 Directa oppositio vitiorum ad virtutes,non attenditur secundum causas,quia contingit vnum vitium oriri ex diuersis causis. Sed attenditur secundum speciem actus.22ᵉ.q.116.1.2ᵐ.& q.127.2.1ᵐ.& q.133.2.c. & q.138.2.1ᵐ.

90 Nec etiam attenditur secundum effectus.22ᵉ.q. 127.2.2ᵐ.& 132.2.3ᵐ.& q.133.3.c.

91 Habitus virtutis & vitij corrumpuntur per iudicium rationis,vel in cõtrarium mouentis,vel ex ignorantia, vel passione,vel electione.12ᵉ. q.53.1.c.fi.

92 Diuersitas finium diuersificat virtutes.12ᵉ.q.54.2.3ᵐ.

93 Virtutes theologicæ differunt specie à virtutib.moralib.& intellectualib.12ᵉ.q.62.2.o.

94 * Virtus infusa differt specie à virtute acquisita dupliciter.s.ratione diuersæ regulæ,& ratione diuersi finis.12ᵉ.q.63.4.o.

95 Virtutes morales differunt subiecto à virtutibus intellectualibus. Sed virtutes theologicæ differunt obiecto ab vtrisque.12ᵉ.q.58.2.o.& q. 62.2.o.

96 Obiectum virtutum moralium & intellectualium,est proportionatum naturæ hominis.Non autem obiectum virtutum theologicarum, sed est suprà rationem & suprà naturam. 12ᵉ.q.58.3.3ᵐ. & q.62.1.c.& 2.3. o.& q.63.3.o.

97 Homo secundum virtutes morales, dicitur simpliciter bonus, non autem secundum virtutes intellectuales. 12ᵉ. qu.56.3.c.& q.60.3.2ᵐ.& 22ᵉ.q.23.7.5ᵐ.

98 Virtus sumitur tripliciter,scilicet pro habitu, pro obiecto, & pro actu eius.12ᵉ.q.55.1.1ᵐ.

bens formam et ordinem licet propriè sit tantum in indiuiduis substantiæ.1^{a}.q.45.7.o.et q.93.6.c.
1 Vestis. Et In vsu vilium vestium potest esse peccatum inanis gloriæ et auaritiæ,et virtus humilitatis,signum contemptus mundi, pœnitentiæ,et tristitiæ.22ę.q.168.1.c.2^{m}.et q.187.6.o.
2 Vitiosum est,quòd vir vestiatur veste mulierum,vel econuerso,ad lasciuiam,sed potest esse sine peccato, propter aliquam necessitatem: sed prohibetur in lege veteri,propter idololatriam.12.quæst.102.6.6^{m}.et 22ę.q.169.2.3^{m}.
Vexatio Redimere suam vexationem licet, iuris ordine non prætermisso. 22ę.q.66.5.3^{m}.et q.100.4.3^{m}.
Vgo de sancto Victore,non est auctoritatis.1^{a}.q.1.10.2^{m}. et 22ę.q.5.1.1^{m}.et 3^{a}.q.45.2.c.et q.50.4.c.
1 Via. Et Non oportet quòd qui vadit per viam, in quolibet passu cogitet de fine viæ.12ę.q.1.6.3^{m}.
2 Homini datur longior via quàm angelo:quia magis distat à Deo per cognitionem.1.q.52.5.1^{m}.
Vicem Dei gerunt homines,in commissis hominum iurisdictioni: non autem quo ad omnia,vt in institutis à solo Deo, sicut in matrimonio et huiusmodi.12ę.q.100.8.3^{m}.fi.
Vigilantia est idem quod solicitudo,et pertinet ad prudentiam. 12ę. quæs. 47.9.o.
Vigilare. Et Cum aliquis vult diu vigilare de sero, ex quo sequitur quód non vadat hora matutinali ad ecclesiam, tunc actus iste interior vel exterior,per accidens se habet ad peccatum omissionis. 12ę. quæstio. 71.5.c.
Vigiles. Et cursores,& alij huiusmodi, de suo labore viuentes, intelliguntur de labore manuum suarum viuere.22ę.q.187.3.c.
1 Vindicatio est virtus specialis: quia ad hoc natura inclinat. 22ę. quæst. 108.2.o.
2 Vindicatio consistit in medio duorum vitiorum.s.crudelitatis & seruitiæ,secundum excessum:& remissionis, secundum defectum. 22ę. qu. 108.2.3^{m}.
3 Naturalius est homini appetere vindictam iniuriarum illatarum, quàm ab hoc deficere: quia vix alicui nimis paruæ videntur iniuriæ sibi illatæ,secundum Salustium.22ę.q.157.2.2^{m}.
4 Vindicatio,& inflictio pœnæ peccanti,est licita, si fit propter bonum.s. vel emendationis, vel cohibitionis, vel quietis aliorum cum aliis debitis circunstantiis,non autem si fit ex odio,vel principaliter intendatur malum peccantis.22ę.q.108.1.o.& 3.c.q.158.1.c.3^{m}.& 2.c.&3.o. & 3^{a}.q.15.9.c.
5 Fortitudo disponit ad vindictam remouendo prohibens, zelus autem importat primam radicem eius:quia actus cuiuslibet virtutis,procedit ex radice charitatis.12ę.q.105.2.10^{m}.& 22ę.q.108.2.2^{m}.
6 Vindicatio debet fieri per priuationem eorum quę peccans diligit.s.per mortem,verbera,talionem,vincula,carcerem,seruitutem, damnum, exilium,ignominiam,& huiusmodi.22ę.q.108.3.o.
1 Vinum vitis,est propriè vinum,alia verò per similitudinem eius.3^{a}.quæs. 74.5.c.1^{m}.
2 Vinum calefacit & lætificat.22ę.q.147.8.1^{m}.& 3^{a}.q.74.5.c.
3 Vsus vini est illicitus accidens tantum.s. vel propter conditionem eius, qui faciliter læditur ex eo,vel propter excessum, vel votum,vel scandalum.22ę.q.149.3.o.
4 Vinum antiquitus mulieres apud Romanos non bibebant, secundum Valerium.22ę.q.149.4.c.
Violari quęcunque non licebat,dicebantur antiquitus sancta,vel sacrosancta,vt muri ciuitatis,& personæ in dignitate constitutæ.3^{a}.q.60.1.2^{m}.
1 Violentia est à principio extrinseco, * nil conferente eo quòd vim patitur,vt.s.sic patiatur:id autem fit quantum ad inclinationis finem, vt si lapis proiiciatur sursum, qui inclinatur deorsum ferri secundo quo ad modum tendendi,vt si lapis velocius quàm sit eius inclinatio prociatur deorsum.22ę.q.175.1.c.
2 Violentia nemini conuenit,nisi per publicam potestatem. 22ę. q.68.8.c.
1 Virginitas est specialis virtus.12ę.q.64.1.3^{m}.& 22ę.q.152.1.1^{m}.& 3.o.& q. 155.c.1.5^{m}.
2 Virginitas dicitur à virore,quia importat immunitatem à concupiscentiæ adustione,circa delectationes venereas.22ę.q.1.2.1.c.
3 Virginitas secundum August. est in carne corruptibili, incorruptionis perpetua meditatio.22ę.q.152.1.1^{m}.
4 Virginitas quo ad suum materiale.i.pro incorruptione signaculi, vel irresolutione seminis propter delectationem, est à natura, sed quo ad suũ formale. i. pro habitu quo quis proponit seu eligit perpetuo seruare integritatem mentis & corporis vel sine voto,vel præcipue cũ to,est ex gratia Dei.22ę.q.152.3.1^{m}.
5 In delectatione venerea sunt tria.s.violatio signaculi virginalis,resolutio seminis delectionem causans, & propositum huius: remotio primi se habet ad virginitatem per accidens: remotio secundi se habet ad eam materialiter: remotio tertij se habet ad eam formaliter & cõpletiuè.22ę. q.112.c.3^{m}.& 3.o.
6 Virginitas perdita non potest reparari, ratione præteriti, sed bene quo ad omnem integritatem * operante Deo, & quo ad virginitatis propositum:nulla tamen potentia fieri,vt quæ corrupta est, corrupta nõ fuerit.1^{a}.q.25.4.3^{m}.& 22ę.q.152.3.3^{m}.
7 Corruptio triplex. s. corporalis tantum.i. fractio signaculi virginalis, vel resolutio seminis,quocunque modo:&corruptio mentis tantum. i. consensus in rem veneream sine opere, & vtraque simul: in tertia amittitur virginitas irreparabiliter, in secunda reparabiliter: in pri verò nullo modo.22ę.q.152.1.o.& 3.3^{m}.
8 Virginitas & pudicitia sunt in anima essentialiter, in carne verò materialiter.22ę.q.152.1.2^{m}.
9 Virginitas se habet ad castitatem, sicut magnificentia ad liberalitatem. 22ę.q.152. 3.c.fi.& 5^{m}.& q.155.4.c.
10 Virginitas est illustrior portio gregis Christi,secundum Cyprianum,supremum decorem sibi vendicat,secundum Ambros.quia est supremus mus gradus temperantiæ,& est virginum sublimior gloria, per comparationem ad viduas & coniugatas.22ę.q.152.5.c.1^{m}.
11 Virginitas est maxima,non quidem simpliciter, sed in genere castitatis. s.castitatis virginalis,coniugalis, & vidualis, non autem est maxima virtutum simpliciter: quia est minor virtutibus theologicis & religione quarum actus est ipsa occupatio circa res diuinas: & ideo præferuntur virginitati.22ę.q.152.3.c.5^{m}.& 4.5.o.& q.15.2.2^{m}.q.155.1.o.& 4.c.1^{m}.& q.185.4.o.
12 Coniugatus potest esse melior virgine dupliciter, scilicet si habeat animum magis paratum ad virginitatem si oporteret, licet non eam habeat in opere, sed in solo habitu,& propter aliquam aliam excellentiorem virtutem.2ę.q.152.4.1^{m}.& 2^{m}.
13 Virginitas non opponitur luxuriæ sicut extremum, sed sicut medium. 22ę.q.152.2.2^{m}.
14 * Virginitas vt virtus, non potest amitti sine peccato: quia firmata est per votum.22ę.q.152.3.4^{m}.
15 * Virginitas quo ad suum formale,potest separari per pœnitentiam, & semper est cum cæteris virtutibus, non autem quo ad materiale eius. 22ę.q.152.3.2^{m}.& 3^{m}.& 3^{a}.q.89.3.1^{m}.
16 Fractio signaculi virginalis quocunque modo, sine proposito delectationis, non magis præiudicat virginitati, quàm fractio manus vel pedis.22ę.q.152.1.3^{m}.
17 Virginitas ad vacandum liberius Deo, & contemplationi eius, non est vitiosa,est licita & laudabilis.22ę.q.152.2.o.& 3.5.c.
Viriliras est idem quod fiducia, ideo est pars potentialis fortitudinis. 22ę. q.128.6^{m}.
1 Virtus nominat perfectionem potẽtiæ,quia de ratione virtutis est quod ponat potentiam in vltimo quo ad actum, quo ad obiectum, & quo ad modum agendi.12ę.q.55.1.2.3.c.& q.56.1.c.& q.66.3.c. & 22ę. q. 51. 12^{m}.& q.129.2.c.
2 Virtus quandoque sumitur pro omni quod potest esse principium operationis,vel motus.12ę.q.26.2.1^{m}.& q.41.1.1^{m}.
3 Virtus importat directè dispositionem habentis se conuenienter, secundum modum suæ naturæ,sed consequenter importat bonitatem. 12ę. q.71.1.o.
4 Virtus est dispositio perfecti ad optimum, inquantum dicit operationem,per quam res finem suum consequitur. 12ę.q.110.3.& 22ę.quæst. 23.7.c.
5 Omnis virtus humana potentiæ rationalis,est habitus:sed potentia naturalis,est sua virtus.12ę.q.55.1.o.& q.56.3.c.
6 Quandoque virtus dicitur, id ad quod est virtus, scilicet vel obiectum virtutis, vel actus eius, sicut fides dicitur quandoque id quod creditur,quandoque verò ipsum credere, quandoque autem ipse habitus quo creditur.12ę.q.55.1^{m}.
7 De ratione virtutis humanæ est habitus operatiuus, & bonus.12ę.q.55. 1.3.o.q.56.1.c.& q.71.1.2^{m}.& 22ę.q.58.1.c.
8 Principale in virtute,est electio.22ę.q.134.3.4^{m}.
9 Vbi est speciale impedimentum rationis,ibi oportet esse specialem virtutem.22ę.q.149.1.2.c.
10 * Virtus est bona seipsa,& non per aliam virtutem.12ę.q.55.4.1^{m}.
11 Virtus duplex, scilicet virtus vera, & virtus falsa vel simulata.22ę.q.23. 7.3^{m}.
12 Virtus dicitur dupliciter,sc.virtus vera,& virtus ficta.22ę.q.23.1.c.
13 Virtus duplex,scilicet virtus propria,& virtus aliena.3^{a}.q.43.3.o.
14 Habitus moralis habet rationem virtutis,inquantum rationi conformatur.12ę.q.58.2.c.fi.
15 Virtus simpliciter dicta,dicitur amor,secundum Augustinum, quia dependet à voluntate, cuius prima affectio est amor.12ę.q.56.3.1^{m}.& q. 62.2.3^{m}.
16 Virtus, secundum Aug.est ordo vel ordinatio amoris, quia per eam amor in nobis ordinatur.12ę.q.55.1.4^{m}.& q.62.1.1^{m}.
17 Virtus,secundum Aug.est bonus vsus liberi arbitrij,quia virtus ordinatur ad eum sicut ad proprium actum.12ę.q.55.1.2^{m}.
18 Virtus secundum Aug.est bona qualitas mentis qua rectè viuitur, qua nullus malè vtitur, qua Deus in nobis sine nobis operatur: quæ diffinitio totam virtutis rationem complectitur, & conuenit cuilibet virtuti,præter vltimam partem quæ conuenit virtuti infusæ tantùm. 12ę.q.55.4.o.& 22ę.q.108.2.2^{m}.
19 Virtus vt est in concupiscibili vel in irascibili, nihil aliud est quàm quædam habitualis conformitas earum ad rationem. 12ę.q.56.4.c.fi.& q. 92.1.c.
20 Virtus vniuersaliter est,quæ bonum facit habentem,& opus eius reddit bonum:& hoc dupliciter,vel materialiter tantùm, vt virtutes intellectuales: vel formaliter, vt virtutes morales.22ę.q.17.1.c.q.47.4.c. & q.58.1.c.
21 * Virtus dicitur vltimum potentiæ,quia ad illud potentia ordinatur,sc. ad obiectum,quia ibi virtus sumitur pro obiecto,12ę.q.55.1.1^{m}.& 3.c. & 22ę.q.23.3.2^{m}.
22 De ratione virtutis est,quòd se habeat tantùm bonum. 22ę.q.1.3.& q.4. 5.c.& q.23.7.c.& quæst.51.1.2.c.& q.81.4.c.& q.117.6. c.2^{m}.& 3^{a}.quæ. 7.6.1^{m}.
23 Obiectum cuiuslibet virtutis, est bonum circa propriam materiam.Sed virtutes nominatæ ab aliqua generali conditione virtutum, illam sibi materiam specialiter vendicant, in qua difficilimum & optimum est,conditionem huiusmodi obseruare: sicut fortitudo pericula mortis,temperantia delectationes & tactus, & sobrietas mensuram circa delectationes cibi & potus.12ę.q.63.4.c. & 22ę. quæstion. 149.1.c. principio.
24 Virtus vera & simpliciter ordinat ad principale bonum. Sed virtus vera & secundum quid & imperfecta,ordinat ad paritculare bonum.falsa verò virtus,abducit à principali bono. Sicut non est vera virtus auarorum prudentia,qua excogitant diuersa genera locellorum,& auarorum iustitia,qua grauium damnorum metu,contemnunt aliena, & auarorum temperantia,quæ luxuriæ quæ sumptuosa est, cohibent appetitum,& auarorum fortitudo quæ vt,ait Horatius,per mare pauperiem fugiunt,per saxa,per ignes .22ę.q.23.7.c.
25 Virtutes & vitia sortiuntur speciem ex eo quod est per se intentum,non autem ab eo quod est intentum per accidens, & præter intentionem

nem.22ę.q.109.2.2^{m}.et q.110.2.c.1^{m}.
26 Species virtutum distinguuntur secundum obiecta.12ę.q.96.3.c.et 22ę. q.18.2.c.et q.19.1.4.5.c.et q.31.4.c.et q.47.5.c.
27 Materia virtutum moralium duplex.s. materia propinqua. i. passiones vt plurimum,et materia remota.i.obiecta passionum.12ę. qu.60.5.c.et 22ę.q.31.1.2^{m}.q.32.1.4^{m}.et 117.2.3.o.et 6.c.
28 Obiecta passionum diuersarum potentiarum, comparata ad appetitum sensitiuum,causant diuersitatem passionum,ad rationem verò comparata,causant diuersitatem virtutum.12ę.q.60.5.c.
29 Obiecta passionum diuersarum potentiarum, semper causant diuersas species virtutum moralium.12ę.q.60.5.c.
30 Nihil potest esse subiectum virtutis simpliciter dictæ, nisi voluntas vel potentiæ,vt motæ ab ea.12ę.q.55.2.c.et 4.3^{m}.q.36.3.o.et q.57.1.c.
31 Nulla virtus est in voluntate,respectu boni sibi proportionati, sed tantum respectu Dei vel proximi.12ę.q.52.3.c.1^{m}.& q.56.6.o.
32 Intellectus non potest esse subiectum virtutis, nisi vel secundum quid.i. virtutum intellectualium,vel simpliciter.i.inquantum mouetur à voluntate.12ę.q.56.3.o.
33 Virtutes perficientes intellectum, excludunt totaliter falsum, non autem virtutes perficientes appetitum.22ę.q.1.3.1^{m}.
34 Omnis virtus & vitium est habitus voluntatis & mentis causaliter,non autem subiectiuè.12ę.q.56.3.o.
35 Virtutes perficiunt nos, ad prosequendum debitè inclinationes naturales.Ideo ad quamlibet inclinationem naturalem determinatam, ordinatur aliqua specialis virtus.22ę.q.108.2.c.
36 * Vna & eadem virtus potest esse in diuersis potentiis.12ę.q.56.2.c.
37 Nulla virtus propriè est in corpore,sed tantum in anima.12ę.q.53.2.c.& q.56.4.3^{m}.
38 Omnis virtus circa passiones,est in appetitu sensitiuo.12ę. qu.56. 4.4^{m}.
39 In Deo est potissimè virtus.1^{a}.q.3.6.1^{m}.& q.4.2.2^{m}.
40 Virtutes circa actiones,& virtutes in voluntate, vel virtutes in intellectu practico vel speculatiuo,sine imperfectione,sunt propriè in Deo Non autem virtutes circa passiones in bonum spirituale nisi metaphoricè. Sed virtutes circa passiones in bonum corporale, nullo modo. Nec virtutes vitæ actiuæ,vt eam perficiunt.1^{a}.q.21.1.1^{m}.& 12ę.q. 61.5. c.1^{m}.
41 Virtus ordinata ad bonum, secundum regulam rationis humanæ potest causari in nobis ex actibus nostris, non autem quæ secundum regulã diuinam.12ę.q.51.2.3.4.o.& q.55.4.c.6^{m}.& q.63.2.3.10.& q.55.2.c.& q. 92.1.1^{m}.
42 Virtutes insunt nobis à natura, secundum aptitudinem & inchoationem, non autem secundum perfectionem, præter virtutes theologicas,quæ sunt totaliter ab extrinseco,scilicet à Deo.12ę.q.5.1.o.c.& q. 63.1.o.& 2.3^{m}.3.c.q.71.2.1^{m}.q.85.1.c.& q.95.1.c.& 22ę.q.47.1.5.o.q.80. 2.c.& q.123.1.3^{m}.& q.141.1.2^{m}.
43 Virtutes quædam præter theologicas,causantur in nobis à Deo immediatè,ad finem supernaturalem.12ę.q.51.4.o.& q.63.3.o.
44 Virtutes infusæ causantur in nobis à Deo,sine nobis agentibus, non autem sine nobis consentientibus.12ę.q.55.4.6^{m}.
45 Determinatio actus virtuosi, ad proprium & per se obiectum virtutis, est sub necessitate præcepti, sicut etiam actus virtutis. Non autem ad ea quæ accidentaliter & secundariò se habent ad proprium & per se virtutis obiectum.22ę.q.2.5.c.
46 Actus virtutis virtus, eodem nomine quandoque nominantur. 22ę. qu. 137.1.2^{m}.
47 Ex hoc actus est virtuosus,quòd per rationem ordinatur ad aliquod bonum honestum.22ę.q.147.1.c.
48 Virtus propriè non potest dici actus, nisi sicut habitus nominantur per actus: quia virtus semper includit respectum ad illud cuius est principium.12ę.q.70.1.3^{m}.
49 Aliqui actus sunt aliquibus virtuosi, tanquam eis proportionati & conuenientes,qui tamen aliis sunt vitiosi,tanquam eis non proportionati.12ę.q.95.3.3^{m}.
50 De ratione actus virtuosi sunt quatuor. s. quod operans sciat,quod eligat propter bonum,& immobiliter.12ę.quæs. 100.9.c.& 22ę.q.58.1.c.
51 Actus virtutis dicitur dupliciter,scilicet materialiter & formaliter.Primus potest esse sine virtute,non autem secundus.12ę.q.93.3.2^{m}.& 22ę. q.32.1.1^{m}.
52 Adiunctio actuum virtutum secundariarum,ad actus & virtutes principales, magis est secundum conuenientiam in modo qui est quasi forma earum,quàm secundum materiam.22ę.quæst.157.3.2^{m}.& quæstion. 161.4.o.
53 Actus interior & exterior,non requirunt diuersas virtutes.22ę.q.31.4.b.
54 Quęlibet virtus principaliter est interius in anima,sed actus exteriores debent moderari secundum debitas circunstantias.22ę.q.161.3.3^{m}.
55 Actus interiores maxime pertinent ad virtutes.1^{a}.q.54.2.3^{m}.
56 Actus exteriores sunt propriè actus illarum virtutum,ad quartum fines secundum speciem suam ordinantur.22ę.q.3.1.c.
57 Quælibet virtus moderans amorem aliquorum bonorum, moderatur etiam ex consequenti timorem contrariorum malorum.22ę. quæstio. 123.4.2^{m}.
58 Actus exteriores sunt illius virtutis,cuius est mouere ad eos.22ę. quæs. 32.1.c.
59 Diuersi actus eiusdem bonitatis pertinent ad eandem virtutem:si autem sint diuersæ bonitatis,pertinent ad diuersas.22ę.q.51.2.c.
60 Diuersitas virtutum est ex diuersitate actuum, quorum est diuersa ratio bonitatis,22ę.q.51.2.3.c.& q.161.2.3^{m}.
61 * Actus vnius virtutis vt elicientis, potest attribui alteri virtuti vt imperanti.12ę.q.114.4.1^{m}.& 22ę.q.32.2^{m}.q.85.3.c.& quæst..88.7. c. & quæs. 147.2.2^{m}.
62 Virtutes non sunt æquales, sed vna virtus est maior alia & in diuersis speciebus virtutum,& in eadem specie:non quidem secundum se, sed ex parte eiusdem hominis in diuerso tempore, vel ex parte diuersorum hominum propter maiorem assuefactionem,vel meliorem dispositionem naturæ vel rationis, vel propter maius donum gratiæ Dei. 12ę.q. 66.1.o.& 2.c.& q.73.2.3^{m}.& q.112.4.c.& 22ę.q.5.4.o.
63 Virtutes quæ simpliciter ordinãt nos in bonum, sunt simpliciter digniores virtutibus retrahentibus nos à malo.22ę.q.157.4.c.
64 Quælibet virtus tanto excellentior est, quanto ad altius bonum ordinatur.12ę.q.111.5.c.& q.112.4.c.& 22ę.q.117.6.c.& q.136.2.c.
65 Omnes virtutes in eodem sunt æquales secundum proportionem, quia æqualiter crescunt.12ę.q.66.1.1^{m}.& q.73.2.3^{m}.
66 Virtutes theologicæ,sunt cæteris virtutibus nobiliores.12ę.q.68.8.o.& 22ę.q.9.1.3^{m}.& q.19.9.4^{m}.q.23.6.c,& q.104.3.c.q.117.6.c.q. 141.8.o.& q.161.5.c.
67 Virtutes theologicæ sunt priores cæteris virtutibus.22ę.q.4.7. c. & qu. 10.1.1^{m}.
68 Virtutes theologicæ sunt causæ cæterarum virtutum.12ę.quæ. 63.3.c.& 22ę.q.161.4.1^{m}.
69 Virtutes theologicæ habent vltimum finem pro obiecto:alię autem virtutes sunt circa ea quæ sunt ad finem.22ę.quæstion.4.7. c. & quæstio. 81.5.c.
70 Virtutes theologicæ non sunt virtutes humanæ,sed super humanæ, vel diuinæ.Et conueniunt homini,prout per gratiam participat naturam diuinam.12ę.q.58.3.3^{m}.& q.61.1.2^{m}.& q.62.1.c.1^{m}.& 2.3.o.
71 Virtutes habentes pro obiecto bonum spirituale,scilicet virtutes theologicæ & virtutes intellectuales, sunt simpliciter nobiliores virtutibus habentibus pro obiecto bonum corporale, vel aliquid ei adiunctum.22ę.q.136.2.c.
72 * Vna virtus est prior alia secundum actus, licet simul infundantur omnes à Deo secundum habitus.12ę.q.62.4.c.& 3^{a}.q.85.6.c.
73 Virtutes naturales sunt nobiliores virtutibus acquisitis, sed sunt minus nobiles virtutibus infusis.12ę.q.63.2.3^{m}.
74 Virtutes intellectuales,sunt simpliciter nobiliores virtutibus moralib. propter nobilius obiectum,sed est econuerso secundum quid.s.vt virtutes,& respectu actuum.12ę.q.61.1.3^{m}.& q.66.3.o.q.68.7.8.c.& 22ę.q. 23.6.1^{m}.& q.161.5.c.
75 Virtutes intellectuales & morales,perficiunt intellectum et appetitum in ordine ad regulam et mensuram increatam,virtutes vero theologicæ, ad regulam & mensuram increatam. 12ę.quæst.62.2.1^{m}.& quæst. 64.4.2^{m}.
76 Virtutes morales sunt permanentiores virtutib.intellectualib.propter exercitium,sed econuerso propter obiectum.12ę.q.53.1.3^{m}. & 22ę.q. 66.3.1^{m}.
77 Virtutes morales sunt necessariores ad vitam humanam virtutib.intellectualib.12ę.q.66.3.1^{m}.
78 Vna virtus alteri virtuti non contrariatur aut repugnat,sed vitio, quia secundum Philosophum,bonum non est bono contrarium.22ę.quæ. 101.4.c.
79 * Vitium non tantùm opponitur virtuti perfectæ,sed etiam imperfectæ in genere virtutis.s.habilitati naturali ad bonum, & dispositioni ad virtutem.12ę.q.73.2.2^{m}.& q.73.1.2^{m}.
80 Omne vitium quod magis opponitur virtuti,nominatur ex defectu virtutis.22ę.q.107.2.c.
81 Cùm virtus magis opponitur vni extremo vitiorum,quàm alteri, illud vitium magis oppositum nominatur nomine passionum,ad quam refrenandam virtus principaliter ordinatur. 22ę.q.21.3.c.& quæstion. 53.principio.
82 Vitia inquantum sunt contra bonum rationis,contrariantur virtuti.Inquantum autem sunt contra instinctum diuinum, contrariantur donis,12ę.q.68.1.2^{m}.
83 Multa vitia opponuntur vni virtuti dupliciter. sc.secundum diuersam habitudinem ad virtutem, & secundum diuersas circunstantiarum corruptiones.22ę.q.10.5.c.& q.91.1.c.& 2.1^{m}.
84 * Non oportet quòd principale vitium opponatur principali virtuti, 12ę.q.84.4.1^{m}.& 22ę.q.34.5.1^{m}.& q.118.7.1^{m}.& q.142.3.1^{m}.& q.162.6. 2^{m}.& 7.3^{m}.
85 Multa vitia opponuntur secundum diuersos actus,eidem virtuti.22ę.q. 29.4.3^{m}.
86 Virtuti vt sic,opponitur vitium.Sed vt bonitati,opponitur malitia.Peccatum autem opponitur ei,vt operatiuæ boni.12ę.q.71.1.o.
87 Actus vitij potest esse cum habitu virtutis,& econuerso,nisi actus excludat causam habitus. 12ę.q.63.2. 2^{m}.& q.71.4.o. & q.73.1.2^{m}. & q.77.2. 3^{m}.& 22ę.q.24.11.o.
88 Vitium directè opponitur virtuti.Non autem peccatum,nisi secundum actum,sed opponitur actui virtuoso.12ę.q.71.4.o
89 Directa oppositio vitiorum ad virtutes,non attenditur secundum causas,quia contingit vnum vitium oriri ex diuersis causis. Sed attenditur secundum speciem actus.22ę.q.116.1.2^{m}.& q.127.2.1^{m}.& q.133.2.c. & q.138.2.1^{m}.
90 Nec etiam attenditur secundum effectus.22ę.q. 127.2.2^{m}.& 132.2.3^{m}.& q.133.3.c.
91 Habitus virtutis & vitij corrumpuntur per iudicium rationis,vel in cõtrarium mouentis,vel ex ignorantia, vel passione,vel electione.12ę. q.53.1.c.fi.
92 Diuersitas finium diuersificat virtutes.12ę.q.54.2.3^{m}.
93 Virtutes theologicæ differunt specie à virtutib.moralib.& intellectualib.12ę.q.62.2.o.
94 * Virtus infusa differt specie à virtute acquisita dupliciter.s.ratione diuersæ regulæ,& ratione diuersi finis.12ę.q.63.4.o.
95 Virtutes morales differunt subiecto à virtutibus intellectualibus. Sed virtutes theologicæ differunt obiecto ab vtrisque.12ę.q.58.2.o.& q. 62.2.o.
96 Obiectum virtutum moralium & intellectualium,est proportionatum naturæ hominis.Non autem obiectum virtutum theologicarum, sed est suprà rationem & suprà naturam. 12ę.q.58.3.3^{m}, & q.62.1.c.& 2.3. o.& q.63.3.o.
97 Homo secundum virtutes morales, dicitur simpliciter bonus, non autem secundum virtutes intellectuales. 12ę. qu.56.3.c.& q.60.3.2^{m}.& 22ę.q.23.7.5^{m}.
98 Virtus sumitur tripliciter,scilicet pro habitu, pro obiecto, & pro actu cius.12ę.q.55.1.1^{m}.

99 Virtus pro habitu,diuiditur in diuersa genera virtutum analogicè:quia bonum rationis non est in omnibus secundum eundem ordinem.12æ. q.61.1.1^{m}.
100 Genus virtutum triplex.s.genus virtutum theologicarum,intellectualium,& moralium.12æ.q.68.8.c.
101 Virtus humana sufficienter diuiditur per virtutes intellectuales & morales.12æ.q.58.3.o.
102 Virtus dicitur dupliciter,s.simpliciter,id est,quę facit rectè operari virtutes morales,& secundum quid,id est, quæ facit facultatem rectè operandi,vt virtutes intellectuales.12æ.q.56.3.o.& q.57.1.o. & 3.4.c.& q.61.1.c.& q.66.3.c.
103 Partes quæ singulis virtutibus assignantur, non sunt partes integrales, sed partes subiectiuæ,vel potentiales.12æ.q.54.4.2^{m}.
104 Virtus dicitur esse aliquorum dupliciter,scilicet vt obiectorum, & vt actuum.12æ.q.57.1.2^{m}.
105 Aliquid potest procedere ex radice virtutum dupliciter, s. directè.i.actus eius,& indirectè.i.occasionaliter.s.peccatum.22æ.quæs.20.1.2^{m}.
106 Aliquid impedit virtutem dupliciter. s. vel quo ad communem statum eius.s.tâtum peccatum,vel quo ad perfectum statum. s. aliquid minus bonum.22æ.q.153.2.1^{m}.
107 Virtutes aliquas oportet esse theologicas, ad acquirendum beatitudinem supernaturalem.12æ.q.62.1.o.& 2.3.c.
108 Virtutes theologicæ dicuntur: quia habent Deum pro obiecto, tantū à Deo infunduntur,& tantum per reuelationem Dei in sacra scriptura traduntur.12æ.q.63.1.c.& 22æ.q.17.5.6.c.
109 Virtutes theologicæ sunt,quibus mens humana Deo coniungitur.12æ. q.68.8.c.& q.104.3.c.& q.151.2.c.
110 Virtutes theologicæ,habent idem pro obiecto & fine.s. Deum.12æ.qu. 62.1.2.c.& q.107.1.1^{m}.& 22æ.q.4.1.7.c. & 17.5.6.c.q.19.0.2^{m}.q. 20.3.c. & q.23.6.c.q.81.5.o.& q.161.4.1^{m}.& 5.c.
111 Virtutes theologicæ habent duplicem regulam seu mensuram, scilicet Deum,& capacitatem nostram.12æ.q.64.4.c.
112 Virtutes theologicæ non sunt virtutes exemplares: quia non dicuntur theologicæ,quòd Deus eis sit virtuosus,sed nos ad eum,& à Deo. 12æ.q.62.1.2^{m}.
113 Virtutes theologicæ sunt tantum tres, scilicet fides, spes, & charitas. 12æ.q.62.3.o.& 22æ.princ.& q.17.6.o.
114 Virtutes theologicæ,secūdum habitus sunt simul,sed secundum actus, via generationis:fides est prima,spes secunda, & charitas tertia. Sed ordine perfectionis,est econuerso.12æ.q.62.4.o.& 22æ. quæ.17.7.8.o.
115 Sapientia non est virtus theologica:quia non est de Deo immediatè,& secundum quòd in se est, sicut fides, sed est de Deo per effectus eius. 12æ.q.62.2.2^{m}.
116 Virtutes intellectuales, sunt eorum per quæ homo fit beatus, vel sicut virtus actuum,& hoc dupliciter,scilicet meritoriè & inchoatiuè,vel sicut virtus obiectorum,non autem sicut virtus subiectorum,nisi fortè effectiuè.12æ.q.57.1.2^{m}.
117 Virtutes intellectuales sunt tantum tres speculatiuę,scilicet sapientia, intellectus,& scientia,& duæ practicæ, scilicet prudentia & ars.12æ. q.57.2.o.& q.68.7.c.& 22æ.q.4.8.c.q.4.8.c.q.47.5.c.
118 Omnis virtus intellectualis speculatiua, est tâtum circa necessaria,practica verò,est tantum circa contingentia.12æ.q.57.5.3^{m}. & q. 66.3.3^{m}. & 22æ.q.4.8.c.& q.47.5.c.
119 Bonum virtutis intellectualis,est verum,speculatiuæ quidem absolutè, practicę verò secundum conformitatem ad appetitum rectum. 12æ.q. 57.2.3^{m}.& q.64.3.c.
120 * Virtutes intellectuales non sunt connexæ ad inuicem.12æ.q.65.1.3^{m}.
121 Virtutes intellectuales speculatiuæ, præferuntur virtutib. intellectualibus actuis.12æ.q.68.7.o.
122 Virtutes speculatiuæ, non ex æquo distinguuntur ad inuicem,sed ordine quodam, sicut in totis potentialibus, quorum vna pars est perfectior altera.12æ.q.57.2.2^{m}.
123 Virtutes morales possunt esse sine virtutibus intellectualibus, præter prudentiam & intellectum,& econuerso, præter prudentiam. 12æ.q. 50.4.5.o.
124 Nulla virtus moralis est passio:quia passio est motus, & est indifferens ad bonum & ad malum,habens principium in appetitu, & terminum in ratione.Sed virtus est econuerso.12æ.q.59.1.o.
125 Non omnis virtus dicitur moralis,sed tantum illa quæ est in vi appetitiua.12æ.q.58.1.o.& q.68.8.c.
126 Virtus moralis non est vna tantum, sed multæ secundum speciem.12æ. q.60.2.o.
127 Multæ sunt virtutes morales circa operationes humanas secundum diuersas rationes debiti,quæ tamen omnes habent rationem iustitiæ. 12æ.q.60.3.o.
128 Virtutes morales sunt connexæ.12æ.q.65.1.o.& 2.c.q.66.2. c.q. 68.5.3^{m}. q.73.1.o.& 22æ.q.129.3.2^{m}.q.134.1.1^{m}.q.146.4.o. & q.147.2.1^{m}. q.152.3. 2^{m}.q.171.4.c. & 3^{a}.q.85.6.c.
129 Finis cuiuslibet virtutis moralis,est attingere medium in propria materia,quod determinatur secundum rectam rationem prudentiæ. 12æ.q. 66. 5.3^{m}.
130 Habitus virtutum moralium, causantur in potentiis appetiuis, secundum quod mouentur à ratione.12æ.q.51.2.c.3^{m}.& 3.c.& quæ. 53.1.c.fi.
131 Finis virtutum moralium,est bonum humanum.s. esse secundum rationem.Ideo oportet fines earum in ratione præexistere.22æ.qu.47.6. c. & qu.123.11.2^{m}.& q.136.1.2.c.
132 Omnis virtus moralis, est circa delectationes & tristitias consecutiuè non autem obiectiuè.12æ.q.59.4.1^{m}.& q.60.2.c.& 22æ.q.58.9.1^{m}.
133 Omnis virtus moralis * habet aliquas operationes bonas, quarum est productiua,& aliquas passiones similiter,vt delectationem vel tristitiam,quæ sunt passiones.Tamen oportet alias virtutes esse circa operationes,& alias circa passiones.12æ.q.60.2.o.
134 Virtus moralis potest esse cum passione & tristitia,et sine passione.Nec quælibet est circa passiones.1^{a}.q.95.2.3^{m}.et 12æ.q.95.o.et 22æ.q.58.9.o.
135 Multæ virtutes morales, sunt circa passiones. Tamen eadem virtus potest esse circa multas passiones, propter contrarietatem, vel propter eandem rationem repugnandi rationi.12æ.q.60.q.o.et 8.c.
136 Virtutes morales circa passiones sunt vndecim, secūdum Aristotelem, s.fortitudo,temperantia,liberalitas,magnificētia.magnanimitas, philotimia,mansuetudo,amicitia,veritas,eutrapelia, et iustitia.Sed sunt duodecim cum iustitia quæ est circa operationes.12æ.q.61.5.c.fi.
137 Eadem virtus moralis.s.temperantia,est circa omnes passiones concupiscibilis: quia se consequuntur, et ordinantur ad idem. Non autem circa passiones irascibilis,12æ.q.60.4.o.
138 Eadem est virtus moralis circa contrarias passiones. 12æ. qu. 60.4.c.2^{m}.
139 Vbi in actibus hominis est specialis ratio bonitatis, oportet esse specialem virtutem.22æ.q.109.2.c.et q.114.1.c.et q.137.1.c.et q.149. 1. c.prin. et 3^{a}.q.85.2.c.
140 Vbicunque est aliquis actus hominis bonus, et oportet quod respondeat alicui virtuti humanæ.22æ.q.17.1.c.et q.81.2.c.et q.104.2.c.q.109. 1.c.et 3^{a}.q.85.1.2.c.
141 Inter virtutes morales,tanto aliqua virtus est potior,quanto maius aliquid contemnit,vt Deo inhæreat.22æ.q.61.5.c.et q.104.3.c.
142 Virtutes morales, manent post hanc vitam in beatis, quo ad suum formale.s.quo ad ordinem rationis,non autem quo ad suum materiale.s. quo ad inclinationem appetitus ad passiones,vel ad operationes huius vitæ.12æ.q.67.1.o.et 2.c.3^{m}.et 4.1^{m}.q.68 6.c.et 22æ.q.52. 3. 2^{m}.et q. 136.1^{m}.et q.181.4.1^{m}.
143 Omnes virtutes morales reducuntur ad quatuor virtutes cardinales. 22æ.prolo.fi.
144 Et dicuntur virtutes cardinales principales: quia sunt circa potissimū in materia virtutū.Cardinales verò dicuntur: quia sunt fundamenta aliarum virtutum.Et sunt virtutes generales virtualiter. 22æ. q.129.5. c.etq.134.4.c.etq.137.2.c.et q.141.7.c.et q.143.c.et q.160.1.c.
145 Solæ virtutes morales et prudentia, dicuntur virtutes cardinales et principales:non autem intellectuales,nec theologicę.12æ.q.61.1.o.et q.66.4.c.
146 Et sunt tantum quatuor.s.prudentia,iustitia,fortitudo,et temporantia. 12æ.q.61.2.3.o.et q.66.1.4.c.et 22æ.pr.et q.123.11.o.et q.141.7.o.
147 Et capiuntur dupliciter,scilicet vt quatuor conditiones cuiuslibet virtutis,scilicet discretio,rectitudo,firmitas,& modus.&vt determinantur ad principales materias.Primo modo,sunt virtutes generales: secundo verò modo sunt virtutes speciales & realiter distinctæ.12æ.q. 61.2.3.4.o.& q.65.1.c.& q.66.2.c.& 22æ.q.54.8.2^{m}.& q.123.2.11.c.& q. 189.c.principio.
148 Et sunt quadruplices,s.exemplares,politicæ,purgatoriæ,& purgati animi.12æ.q.61.5.o.
149 Solæ virtutes infusæ,sunt perfectæ,& simpliciter virtutes.12æ.q.65.2.c. & 22æ.q.23.7.c.
150 Virtus acquisita disponit ad naturam humanam,sed virtutes infusæ disponunt honinem altiori modo, ad altiorem finem & ad altiorem naturam,scilicet ad naturam diuinam participatam.12æ.q.110.3.c.&22æ. q.23.7.c.
151 Virtutes infusæ augentur per actionem Dei, acquisitæ verò per actus nostros,qui etiam disponunt ad augmentum infusarum. 12æ.quæstio. 92.1.2^{m}.
152 Virtutes acquisitæ sicut perficiunt hominem ad ambulandum secundum quod congruit homini naturalis rationis, sic virtutes infusæ perficiunt hominem, secundum quod congruit lumini gratiæ.12æ.q. 110.3.c.
153 Virtutes infusæ, non auferunt contrarias dispositiones, sicut virtutes acquisitę,ideò patiuntur difficultatem in operando,non autem virtutes acquisitæ.12æ.q.65.3.2^{m}.& 3^{a}.q.89.1.c.
154 Virtutes infusæ auferuntur per quodlibet vnum solum peccatum mortale,non autem virtutes acquisitæ. 12æ.q.63.2.2^{m}.q.65.3.c.& q.71.4.c. & q.73.1.2^{m}.& 22æ.q.24.1.2,c.& q.133.1.2^{m}.
155 Quilibet actus disponit ad generationem virtutis acquisitæ, sed non complet eam,nisi vltimus actus perfectior aliis, agens in virtute omnium actuum præcedentium.22æ.q.24.6.2^{m}.
156 Finis virtutis acquisitę,est bonum ciuile,ad quod dirigit, finis verò virtutis infusæ est beatitudo cœlestis.12æ.q.63.4.c.
157 Virtus acquisita diminui potest per cessationem actus eius,non autem virtus infusa, quia virtus acquisita dependet ab actu sco, non autem virtus infusa.22æ.q.24.10.o.
158 Virtutes morales acquisitæ,non manent post hanc vitam, nec virtutes infusæ,quò ad actus circa propriam materiam, sed tantùm quo ad actus circa finem.22æ.q.181.4.1^{m}.
159 Virtus naturalis, est determinata ad vnum, virtus autem rationalis,se habet ad multa,12æ.q.49.4.2^{m}.q.50.1.c.& q.55.1.c.5^{m}.
160 Virtutes naturales agunt ex necessitate naturæ. Ideò peccatum non potest esse in actibus earum,si sint virtutes integræ. Non autem virtutes animæ agunt ex necessitate.12æ.q.71.4.c.3^{m}.
161 Quælibet virtus completa: vel virtus instrumentalis, est completè in omnibus simul concurrentib. ad vnam actionem, sed est in singulis incompletè.1^{a}.q.76.2.c.
Vis.Et * secundum iura,vim vi repellere licet, cum moderamine inculpatæ tutelæ.22æ.q.64.7.c.
1 Visio,Et nomen visionis extenditur ad significandum omnem cognitionem sensuum & intellectus, propter dignitatem visus, & certitudinem eius.1^{a}.q.67.1.c.12æ.q.67.5.3^{m}.& 22æ.q.177.2.2^{m}.
2 Videri dicuntur,quæ per se mouent intellectum,vel visum,ad sui cognitionem.22æ.q.1.4.5.c.
3 Visio triplex,scilicet corporalis,imaginaria, & intellectualis, quarum quælibet potest esse supernaturalis.1^{a}.q.93.6.4^{m}.22æ.q.174.1.3^{m}.& q. 175.3.4^{m}.
4 Visio corporalis & intellectualis triplex.s.per essentiam,per similitudinem acceptam à re immediatè,& per speculum.1^{a}.q.56.3.c.
5 Principium visionis intellectualis triplex, scilicet lumen naturale, lumen habituale,& primum intelligibile, per quod homo intelligit alia.22æ.q.15.1.c.
6 In visione corporali & imaginaria, est quædam trinitatis, sed imperfecta,sicut & in visione intellectuali, quia deficit consubstantilitas, & coæternitas.1^{a}.q.93.6.4^{m}.
7 Ad visionem sensibilem & intellectualem duo requiruntur,s.visus. & vnio eius,cum visibili.1^{a}.q.12.2.c.
8 Visio intellectualis est excellentior visione corporali & imaginaria sola,non autem cum visione intellectuali.3^{a}.q.30.3.1^{m}.
9 Occupatio exterior, facit minus videre in speculabilibus, & clarius in agibilibus propter experientiam & attentionem.12æ.qu.40. 5. 1^{m}. & 22æ.q.181.2.2^{m}.
1 Visus habitus per generationē naturalem,& visus cæci, illuminati per miraculum,sunt eiusdem speciei:ideo non possent esse simul in eodem oculo,sicut duo accidentia,vel duæ formæ eiusdem rationis, nō possunt esse simul in eodem subiecto.1^{a}.quæstio.94.3.1^{m}.& 12æ.quæs. 63 4.3^{m}.
2 Vtimur pertinentibus ad visum in intellectualibus, quia visus spiritualior & subtilior est cæteris sensibus,ratione obiecti,& ratione immutationis,1^{a}.q.67.1.c.
3 Sensibilia communia percipiuntur præcipuè per actum, & plus per visum.3^{a}.q.55.6.4^{m}.
1 Vita,& Hoc nomen vita,sumitur ab apparenti exterius, scilicet mouere se, sed imponitur ad significandum naturam cui hoc conuenit.1^{a}. q.18.2.c.
2 Vita quandoque pro essentia rei ponitur,vt Aug.dicit.1^{a}.q.51.1.2^{m}.
3 Vita primo manifestatur per hoc,ꝙ aliquid mouet, sed ideo omne mouens se quocunque motu,viuit propriè, & nihil aliud,nisi metaphoricè.1^{a}.q.18.1.o.& 2.3.c.& 22æ.q.179.1.c.
4 Vita manifestatur duplici opere.s.cognitione & motu.1^{a}.q.85.1.c.
5 Vita non se habet ad viuere,sicut essentia ad esse:sed sicut cursus ad currere,quorum vnum significat actum in abstracto,& aliud in concreto: vnde non sequitur,si viuere sit esse,quòd vita sit essentia: licet quandoque vita pro essentia ponatur, secundum quod Augustinus dicit, quòd memoria & intelligentia & voluntas sunt vna vita, & sic non accipitur à philosopho cum dicit, quòd actio intellectus est vita.1^{a}. q.18.2.in corpore.q.54.1.2^{m}.& 22æ.q.179.1.1^{m}.
6 Vita siue viuere,potest accipi tripliciter.s.pro esse viuentis, pro operatione vitali,& pro principio directiuo artium seu operationum vitalium.1^{a}.q.18.2.c.1^{m}.& 4.4^{m}.q.54.1.2^{m}.& 12æ.q.3.2.1^{m}.& q. 56.1.1^{m}.& & 22æ.q.19.7.c.
7 In Deo est perfectissime & maxime vita.1^{a}.q.18.3.o.
8 Vita Dei est essentia eius.1^{a}.q.19.4.1^{m}.
9 Deus est suum viuere,ideo non habet principium viuendi. 1^{a}.q.18.3.2^{m}.
10 Viuere Dei,est suum intelligere.1^{a}.q.18.3.c.2^{m}.& 4.c.
11 Omnia creata,sunt vita in Deo:quia quicquid est in Deo vt intellectū, est ipsum viuere Dei,& vita eius.1^{a}.q.18.4.o.
12 Deus est vita animæ effectiuæ,& mediante gratia,sed anima est vita corporis formaliter immediate 12æ.q.110.1.2^{m}.& 22æ.q.23.2.2^{m}.
13 Quæ secundum nullum tempus sunt possunt dici esse vita in Deo, secundum quod viuere nominat intelligere tantum, nō autem vt nominat principium operationis.1^{a}.q.18.4.2^{m}.
14 Mala non sunt vita in Deo,quia non sunt ab eo creata, nec conseruata, nec habent rationem propriam in Deo: cognoscuntur enim à Deo per rationem bonorum.1^{a}.q.18.4.4^{m}.
15 Vita rerum attribuitur spirituisancto, inquantum res mouentur à Deo: sed vita rerum appropriatur verbo, inquantum sunt in Deo vt cognitæ ab eo.1^{a}.q.18.4.b.
16 Christus non debuit eligere vitam solitariam,sed conuersari familiariter cum hominibus,vt doceret publice, liberaret, & attraheret eos. 22æ.q.25.6.5.& 3^{a}.q.40.1.o.& 2.c.3^{m}.
17 Christus non vixit semper in publico,sed quandoque solitarius, propter exemplum, quietem,orationem,& vt vitaret fauorem & ostentationem,3^{a}.q. 40.1.3^{m}.
18 Christus elegit vitam actiuam non quidem corporalem, sed spiritualē, scilicet doctrinæ & prædicationis,quia est optima.3^{a}.quæst. 40.1.2^{m}. & 2.3^{m}.
19 Christus non debuit ducere vitam austeram,sed conformem aliis in cibo.& potu.3^{a}.q.40.2.o.& q.41.3.1^{m}.
20 Vita naturalis pertinet ad substantiam hominis: ideo non suscipit magis & minus.12æ.q.112.4.3^{m}.
21 Vita vniuscuiusque hominis,est id in quo maxime homo delectatur,& cui maxime intendit.1æ.q.18.2.2^{m}.& 22æ.q.81.1.5^{m}.q.179.1.c.
22 Vita hominis duplex.s.corporalis & mentalis: secundum vitam secundam,est nobis communicatio cum Deo & angelis,hic quidem imperfecte,sed in patria perfecte non autem secundum primam.1^{a}. qu.95.1. 1^{m}.& 22æ.q.23.1.1^{m}.
23 Vita hominis triplex.s.practica,speculatiua,& voluptuosa: prima proprie est humana,secunda angelica,sed tertia bestialis.12æ. q.23. 1^{m}.& 22æ.q.179.2.1^{m}.& 3^{m}.
24 Vita abstinentium in solitudine, & vita communis in communi conuersatione,approbantur exemplo Christi,& Ioannis Baptistæ.3^{a}.qu. 40.1.1^{m}.
25 Vita in vniuersali,non diuiditur per vitam actiuam & contemplatiuam, sed tantum vita hominis,22æ.q.179.1.2^{m}.& 2.c.
26 Vita igitur hominis sufficienter diuiditur per vitam actiuam & contemplatiuam.22æ.q.179.o.
27 Vita actiua,est tantum in hac vita.1^{a}.q.20.4.3^{m}.& 12æ.q.67.1.2^{m}.q.68.6. 3^{m}.& 22æ,q.81.4.o.
28 Vita actiua consistit in omnibus agibilibus, sed principaliter in iis quæ ad alterum sunt,sicut in optimo agibili,scilicet in actibus iustitię.22æ. q.181.1.1^{m}.
29 Omnes actus virtutum moralium,pertinent essentialiter ad vitam actiuam,etiam actus prudentiæ.22æ.q.180.2.c.q.181.1.2.o.
30 Cognitio practica agibilium pertinet essentialiter ad vitam practicam non autem cognitio factibilium,sed cognitio speculatiua æternorū, præexigitur ad vitam practicam,tantum vt causa non autem essentialiter.22æ.q.181.2.o.
31 Vita actiua duplex.s.interior & exterior,prima adiuuat vitam contemplatiuam,non autem secunda,sed impedit eam.22æ.q.182.3.o.
32 Vita actiuc disponit ad vitam contemplatiuam,quam nullus potest assequi perfectè, nisi prius sit perfectus in vita actiua.22æ.q.181.1.3^{m}. & q. 182.1.2^{m}.& 4.c.
33 Vita contemplatiua directius & immediatius est ad dilectionem Dei, quam proximi,sed vita actiua est econuerso.22æ.q.182.c. & q.188.2.c.
34 In vita contemplatiua,homo conuenit cum Deo & angelis, sed in vita actiua cum animalibus.licet imperfectè,12æ.3.5.c.
35 Vita contemplatiua habet Deum familiariorem, sed vita actiua est fructuosior:ideo prima significatur per Ioannem, propter hoc prædilectum à Christo,secunda verò per Petrum.1^{a}.q.20.4.3^{m}.
36 *Vita contemplatiua secundum suum genus,est simpliciter nobilior,& maioris meriti,& prior quam vita actiua.13æ.q.57.1.c.&22æ.q.152.2.4. c.q.153.2.1^{m}.q.182.2.o.q.188.5.o & 3^{a}.q.40.1.2^{m}.
37 * Opus actiuæ vitæ duplex,s.spirituale,vt prædicare & docere:& opus corporale,vt recipere hospites,& seruire infirmis:primum est melius quam sint opera vitæ contemplatiuæ,non autem secūdum.22æ.q.188. 6.c.& 3^{a}.q.40.1.2^{m}.
38 Vita actiua in præsenti,durabilior est quam vita contemplatiua, ex defectu nostro,non autem secundum se.22æ.q.181.4.3^{m}.
39 Ambæ possunt esse simul in eodem,22æ.q.182.1.1^{m}.& 3^{m}.
40 Quidam sunt aptiores ad vitam actiuam, quam ad vitam contemplatiuam quidam autem econuerso.22æ.q.182.4.3^{m}.
41 Prædicatores & prælati,debent esse perfecti in vita actiua & contemplatiua.22æ.q.182.1.1^{m}.
42 Vita speculatiua est supra hominem.12æ.q.51.1.c.& q.188.8.5^{m}.
43 *Vita contemplatiua est tantum in intellectu.22æ.quæstio.180.1.30.& 2. 1^{m}.& 7.1^{m}.
44 Vita contemplatiua principaliter consistit in contemplatione diuinæ veritatis,sed dispositiue consistit in contemplatione cuiuslibet veritatis.22æ.q.180.4.o.& 7.c.q.181.8.2^{m}.182.2.c.
45 Vita contemplatiua habet vnum actum principaliter.s. contemplationem veritatis, in quo maximè perficitur veritatis contemplatio, & habet multos actus secundarios.22æ.q.180.3.4.c.
46 Ad eam quatuor pertinent.s.virtutes morales,aliqui actus, contemplatio effectuum Dei,& Dei contemplatio.22æ.q.180.4.c.
47 Et est diuturna dupliciter.sc.secundùm se in ratione obiecti.sc.Dei, & quia caret contrario,& quo ad nos,quia est in intellectu,& sine labore.1^{a}.q.20.4.3^{m}.& 22æ.q.180.8.o.
1 Vitium vniuscuiusque rei videtur esse, quod non sit disposita,secūdum quod conuenit suæ naturæ.12æ.q.71.1.2.c.
2 Vitium est habitus aut affectio animi,in tota vita inconstans,& à seipsa dissentiens,secundum Tullium.12æ.q.71.1.3^{m}.
3 Vitium in tantum est contra naturam hominis,inquantum est contra ordinem rationis.12æ.q.71.2.c.fi.
4 In plus se habet vitium,quàm ægrotatio vel morbus,tam in anima quàm in corpore:sicut etiam virtus, in plus se habet quàm sanitas: & ideò virtuti conuenientius opponitur vitium, quàm ægrotatio vel morbus: & vitium potest esse sine eis, & non econuerso.12æ.q.71.5.3.fin. & 2.c.princ.
5 A vitio,nomen vituperationis detractum creditur, secundum Augustinum.12æ.q.71.2.c.
6 Vitia sumunt speciem à fine proximo,genus autem & causam, à fine remoto.22æ.q.1.2^{m}.& q.111.3.3^{m}.
7 Non est contra rationem vitij capitalis,quòd vnum capitale oriatur ex altero,quia inuidia manifestè oritur ex vana gloria.22æ. q.36.4.1^{m}.q. 118.7.3^{m}.q.132.4.1^{m}.& q.153.4.2^{m}.
8 Non portet filias alicuius vitij capitalis, esse eiusdem generis cum eo. 22æ.q.118.8.1^{m}.& q.153.5.2^{m}.
9 Vitia opposita virtutibus theologicis, non reducuntur ad vitia capitalia,sicut nec virtutes theologicæ ad virtutes cardinales,22æ.q.10.1.3^{m}
10 Vitia carnalia in tantùm magis extinguunt iudicium,quantum longius abducunt à ratione.22æ.q.43.6.3^{m}.
1 Vituperatio creditur traherere nomen à vitio, secundum Aug.quia de de hoc,quælibet res vituperatur.12æ.q.71.2.c.
2 Vituperium debetur soli culpæ,sed respicit quemcunque defectum, secundum opinionem humanam,22æ.q.44.2.o.& 3.c.
3 Virtuosi contemnunt vituperium,sed imperfecti verecundantur. 22æ.q. 144.2.1^{m}.& 4.3^{m}.
1 Viuere sumitur dupliciter,scilicet pro esse viuentis, & pro operatione eius.1^{a}.q.18.2. c.1^{m}.& q.54.1.2^{m}.& 12æ.q.3.2.1^{m}.& quæ.56.1.1^{m}.& 22æ. quæstion.9.7.c.
2 Viuere dicitur esse viuentis,quia per hoc quod habet esse per suam formam,tali modo operatur.22æ.q.179.1.1^{m}.
Viuificare effectiuè,est perfectionis simpliciter, ideò conuenit Deo, non autem viuificare formaliter. 1æ.q.51.1.3^{m}.& 3^{a}.q. 2.5. 2^{m}.& q.5.3.2^{m}.q. 50.2.2^{m}.& 2.d.8.1.4^{m}.
1 Viuum siue animatum,est superius ad hominem & animal,3^{a}.q.50.4.b.
2 Viuum non est prædicatum accidentale, sed essentiale.1^{a}. q.18. 2.c.& 2. 3^{a}.q.50.5.c.
1 Vltimum rei duplex.s.in re,& extra rem.12æ.q.2.7.3^{m}.
2 Vltimum dicitur tripliciter.s.simpliciter in genere, & in specie,12æ.q.1. 1.2^{m}.fi.q.2.7.3^{m}.q.3.5.3^{m}.& q.5.8.c.
Vmbræ,& picturæ, & somnia,dicuntur esse falsæ, inquantum non subsunt res,quarum habent similitudinem.1^{a}.q.17.c.2^{m}.fi.
1 Vnctio,Et oportet,quòd materia sacramenti extremæ vnctionis.sit consecrata triplici ratione,scilicet quia efficacia sacramentorum à Christo descendit,propter plenitudinem gratiæ quæ confertur,& ex hoc quòd effectus eius corporalis, s.sanatio corporalis, non causatur ex materia naturali proprietate: & hæc consecratio fit ab episcopo tantùm.3^{a}.q.72.3.c.
2 Effectus principalis eius,est remissio peccatorum,non ad reliquias, sed consequenter quò ad culpam mortalem vel venialem si inueniat, nec recipiens ponat obicem.3^{a}.q.65.1.c.
3 In vltima vnctione infunditur gratia,quæ effectum sacramento præbet 3^{a}.q.87.3.c.
4 Et remittit peccatum quo ad maculam per gratiam quam infundit, & quo ad

lum tempus est in quo prælatus non possit eum in aliis occupare, 22ᵉ. q.88.8.3ᵐ.

30 In votis potest dispensari, inquantum in aliquo casu, illud quod cadit sub voto, est simpliciter malum, vel inutile, vel impeditiuum maioris boni, non autem inquantum illud est de iure naturali vel diuino, 22ᵉ. q.88.10.o.

31 Dispensatio voti est, cum absolute determinatur non esse seruandum, commutatio autem voti est, cum pro eo aliquid aliud imponitur. 22ᵉ. q.88.10.c.

32 Votum potest ex causa rationabili commutari in aliud melius, vel in aliud minus periculosum, sicut & dispensari, 22ᵉ.q.88.10.c.fi.& 1ᵐ.

33 In vtroque autem requiritur auctoritas ecclesiæ, in persona Dei, 22ᵉ.q. 88.2.3ᵐ.& 12.o.

34 Votum vergens in periculum personæ, debet frangi securè, si dispensatio non possit haberi, 22ᵉ.q.88.2.3ᵐ.& 12.2ᵐ.

35 Vota de rebus vanis & inutilibus, nõ debent dispensari, nec seruari: sed debent derideri, sicut vota de non pectinare caput in tali vel tali die quia talia vota mulierum, sunt magis fortilegia quam vota, & sunt reliquæ quædam idololatriæ, secundum quam seruabantur dies & menses & peccant talia vouentes, quia cum infidelibus etiam nec nomina debemus habere communia, secundum Hieronimum. 22ᵉ. quæstion. 88.2.3ᵐ.

36 Papa habet plenariam potestatem dispensandi in omnibus votis dispensabilibus, alij verò participatiuè, secundum quod Papa concedit eis, 22ᵉ.q.88.12.3ᵐ.

37 Solus Papa potest dispensare in votis perpetuis, vt in voto continentiæ & religionis, & voto crucis in subsidium terræ sanctæ, & voto peregrinationis ad transferendũ ad terram sanctam, alij verò prælati possunt dispensare in aliis votis, nisi Papa dispensationem sibi reseruet, sicut in voto terræ sanctæ & similibus, 22ᵉ.q.88.12.3ᵐ.q.184.6.ca.fi.& q.185.4.c.fi.& q.189.7.c.

38 Si prælatus dispensat sine apparenti causa in votis, dispensatio prælati non excusat vouentem in manifestis à culpa, sicut si prælatus dispensaret cum aliquo super, voto de ingressu religionis, nulla apparenti causa obstante, 22ᵉ.q.88.12.2ᵐ.

39 Si causa dispensandi in voto, sit apparens, vel dubia, potest, stari iudicio prælati dispensantis vel commutantis votum, non autem iudicio proprio, quia ipse vouens non gerit vicem Dei, nisi forte in casu, in quo id quod vouit, esset manifestè illicitum, vel non posset oportunè ad superiorem recurrere, 22ᵉ.q.88.12.2ᵐ.

40 In voto continentiæ, non est dispensandum propter periculum mortis corporalis, quia bonum continentiæ etiam sine voto est multo melius, quam salus corporis, & per alia remedia prouideri potest. 22ᵉ.q. 88.11.3ᵐ.

41* In voto continentiæ & religionis, per professionem solennizato, etiã Papa non potest dispensare, licet quidam iuristæ, ignoranter contrarium dicant, quia periculis humanis obuiandum est per humana, & non per diuina. 22ᵉ.q.88.11.o.186.8.3ᵐ.& q.189.8.5ᵐ.

1 Vox super Christum in baptismo, transfiguratione, & oratione, fuit effectiuè à tota trinitate, sed representatiuè appropriatur patri. 3ª.quæst. 39.8.2ᵐ.

2 Anima potest formare voces corporales, quia vnitur corpori, non autem angelus. 1ª.q.51.3.4ᵐ.

3 Voces non significant species intelligibiles, sed significant ea quæ sibi format intellectus ad iudicandum de rebus exterioribus. 1ª.quæstio. 85.2.3ᵐ.

1 Vsura in Euangelio metaphoricè accipitur, s.pro superexcellentia bonorum spiritualium, quam exigit Deus volens vt in bonis acceptis ab eo semper proficiamus, quod est ad vtilitatem nostram, & non eius. 22ᵉ.q.78.1.1ᵐ.

2 Vsura est pretium pecuniæ mutuatæ, vel cuiuscunque rei, cuius vsus est consumptio, vel distractio eius. 22ᵉ.q.78.1.c.

3 Accipere pretium pro principali vsu pecuniæ, qui est distractio eius, est vsura, non autem pro secundario vsu eius. s.ad ostentationem, vel in pignus, sed in vsu vasorum, est econuerso, 22ᵉ.q.78.1.6ᵐ.

4 Vsura secundum se est iniusta, contra legem naturæ, & peccatum mortale, quia idem bis venditur, vel venditur id quod non est, 22ᵉ. quæst. 78.1.o.

5 Theologi considerantes iusti & iniusti rationes, subtilius exponentes nomina hæc designantia largè extendunt huius nominis significationem, ad incrementa quæ proueniunt ex vsu omnium rerum, per similem vsum & rationem, & non tantum pecuniæ, 22ᵉ.q.78.1.2.o.

6 Significat primo nomen vsurę incrementum quod parit pecunia ex vsu suo secundario autem etiam significat superabundantiam quam parit quælibet res ex vsu suo, simili cum vsu pecuniæ. 22ᵉ.q.78.1.c.

7 Quod ab extraneis Iudæi vsuram acciperent, non fuit eis cõcessum qua si licitum sed permissum, ad maius malum vitandum, 12ᵉ.qu.108.1.2ᵐ. & 22ᵉ.q.78.1.2.

8 Mutuans potest exigere recompensationem eorum tantum, quæ pecunia non mensurantur, puta beneuolentiam, & amorem eius cui mutuauit, vel aliquid huiusmodi. 22ᵉ.q.78.2.o.

9 Et potest deducere in pactum recompensationem damni per quod subtrahitur sibi aliquid quod debet habere, hoc enim non est vendere vsum pecuniæ, sed damnum vitare, & potest esse, quod accipiens mutuum, magis damnum euitet, quam dans incurret, vnde acipiens mutuum, cum sua vtilitate damnum alterius recompensat. 22ᵉ.qu.78.2. 1ᵐ.& 3.c.

10 Recompensationem verò damni quod consideratur in hoc, quod de pecunia non lucratur, non potest in pactum deducere, quia non debet vendere id quod nondum habet, & potest impediri multipliciter in habendo. 22ᵉ.q.78.2.1ᵐ.

11 Nec quicquid de pecunia vsuraria aliquis lucratus fuerit, quia id quod de tali re est acquisitum, non est fructus huiusmodi rei, sed humanæ industriæ, nisi forte per detentionem talis rei alter sit damnificatus amittendo aliquid de bonis suis, tunc enim lucrans tenetur ad recompensationem nocumenti, 22ᵉ.q.78.3.o.

12 Et tenetur mutuans computare in sortem vsum venalem pignoris, 22ᵉ. q.78.2.6ᵐ.

13 Sed non potest deducere in pactum, vt sibi remutuetur, sed potest recipere mutuum sine obligatione, 22ᵉ.q.78.2.4ᵐ.

14 Et potest accipere munera gratis oblata, non autem cum pacto tacito vel expresso. 22ᵉ.q.78.2.o.

15 Quicunque ergo ex mutuo ratione mutui sperat lucrum peccat vsuræ vitio, secundum auctoritatem euangelij, sed non sic qui ex mutuo vitat damnum. vt si fortè per dentionem talis rei mutuatæ alter sit damnificatus, amittendo aliquid de bonis suis, tunc enim tenetur ad recompensationem nocumenti, sicut & tenens pecuniam vltra terminum, tenetur restituere, non quidem totum lucrum possibile, sed secũdum æstimationem, pensatis periculis laboribus, & expensis, 22ᵉ.q. 62.4.1ᵐ.& 2ᵐ.q.78.1.3ᵐ.& 2.1ᵐ.& 3.c.

16 Quia mutuum debet fieri gratis, & sine spe lucri, quandocunque in mutuo, vel ex mutuo, intenditur spes lucri, tunc non caret vitio vsuræ: sed sic non est in emptione & venditione, nisi habeat rationem mutui si enim aliquis carius velit vendere res suas, quam sit iustum pretium, vt de pecunia soluenda emptorem expectet, manifeste vsura committitur, quia huiusmodi expectatio pretij soluendi habet rationem mutui: vnde quicquid vltra iustum pretium, pro huiusmodi expectatione exigitur, est quasi pretium, mutui, quod pertinet ad rationem vsuræ: similiter etiam si aliquis emptor velit rem emere vilius quam sit iustum pretium, eo quod pecuniam ante soluit, quam possit ei res tradi est peccatum vsuræ, quia etiam ista anticipatio solutionis pecuniæ, habet mutui rationem. cuius quoddam pretium est, quod diminuitur de iusto pretio rei empræ, si verò aliquis de iusto pretio velit diminuere vt pecuniam prius habeat, non peccat peccato vsuræ. 22ᵉ.quæ. 78.2.7ᵐ.

17 Potest autem excludi spes lucri ab intentione dantis mutuo, modo prędupliciter. scilic. vel quando dans mutuo, paratus est omni tempore accipere rem mutuatam, etiam antè illud tempus determinatum, quo res verisimiliter deberent esse cariores: & hoc modo spes lucri, est per accidens intendatur, non tamen per se, quia non tollit rationem gratuiti à mutuo, vel quando dans mutuo, etiam tempus illud determinauit, in quo verisimiliter, res plus valiturę erant, propter solã damni vitationem, tunc enim damnum vitat, quando necessitati propriæ consulens, intendit cõseruare res suas sibi magis necessarias ad vsum vitæ, quas si tunc non haberet, oporteret eas alibi emere, & sic reportaret damnum de gratia mutui facta proximo: & sic intendens, in mutuando excusatur ab omni vitio vsuræ. 22ᵉ.q.62.4.1ᵐ.& 2ᵐ.

18 In scriptura sacra quantum ad legem veterem. condamnantur dantes pecuniam ad vsuram, & ideò contra legem diuinam accipiuntur vsuræ. vnde accipere vsuras ab alienis, non erat secundum intentionem legis, sed ex quadam permissione, propter prauitatem Iudæorum ad auaritiam, & vt magis pacificè se haberent ad extraneos, à quibus incrabantur. 12ᵉ.q.105.3.3ᵐ.& 22ᵉ.q.78.1.o.

19 Est etiam vsura contra legem naturæ, quia in hoc finis conueniens secundum naturam actus humanæ vitæ, corrumpitur: huic enim actui qui est mutuum dare, conueniens finis ostenditur naturaliter, scilicet finis communis societatis, & fraternæ charitatis, in subueniendo proximorum necessitatibus, & ideò gratis fieri debet naturaliter, quare quandocunque huiusmodi actus fit propter spem alicuius commodi vel lucri, tunc ab eo tollitur finis qui naturaliter competit ei, & fit contra naturam, quare iuri naturali repugnat, ideò non tantum fit iniustum contra legem diuinam, sed etiam contra ius naturale. 22ᵉ.q. 78.1.o.

20 Secundùm theologiam vsura condemnatur tanquam peccatum mortale, & graue, & æterna morte dignum. 22ᵉ.q.78.1.o.

21 Leges verò humanæ, aliquando considerant iustitiam, prout est conseruatiua pacis exterioris inter homines, & ideò leges tales non puniunt, nisi quod hanc pacem destruit, aliquando etiam prout magis illustrantur lumine fidei, & iuris diuini, considerant etiam iustitiam veram & interiorem, & sic etiam leges canonicæ prohibent & puniunt vsuras. 22ᵉ.q.67.art.1.1ᵐ.

22 Ius positiuum tamen permittit vsuras, non quidem vt iustas, sed ne communitas patiatur multas incommoditates: per vsuram enim retinentur multæ hæreditates, & vitantur damna quamplurima, propter quod etiam leges humanæ eam permittunt, & non puniunt, sicu puniunt & prohibent furta & rapinam. Iustianianus tamen imperator, sanctas sanctiones siue leges, subiecit ecclesiasticis institutis, sed præcipuè in vsuris & matrimonio, in quibus tota vita ciuilis versatur. 12ᵉ.q.96.6.c.& 22ᵉ.q.78.1.4ᵐ.

23 Quia omnis superabundantia vsurarum, est tanquam res aliena ipsi vsurario iniustè possidenti, sequitur quòd sit propria alterius, quia ipsa re priuatus est & destitutus, sed hoc est iustum secundum omnia iura quòd omnis re destituta, idest, qua quis iniustè destitutus & priuatus est contra iustitiam, restituatur. Restitutio enim semper respicit destitutionem, & ideò secundum omnem iustitiam naturalem, vsuræ restituendæ sunt, sed fortè dicetur, quòd illa destitutio facta sit voluntariè, idest, qui accipiens mutuum voluntarie videtur dare vsuram mutuanti, & etiam quia leges humanæ non puniunt, quæ tamen iniurias punire debent, quare non videtur esse contra iustitiam humanam, & ideò aduertendum est, quod voluntas hominis aliquando respicit volitum propter se, & aliquando propter aliud, quando autem propter se, tunc si illud volitum sit simpliciter iustum & bonum, tunc voletas est bona, & opus ex ea procedens est bonũ & iustum, si autem sit iniustum & malum, tunc similiter voluntas est mala, si verò respiciat volitum non propter se, sed propter aliud, sicut cum aliquis vult producere merces in mare, vt sic euadat periculum, tunc est distinguendum. 12ᵉ.q.6.6.c.

24 Conditio quæ dicitur interesse, siue damni recompensatio, & non spes lucri, potest excusare à vitio vsuræ, vt si quis mutuo dederit gratis, vsque ad terminum aliquem determinatum, in quo indiget sua pecunia

cunia pro aliqua necessitate, & mutuum non fuerit redditum ad prædictum terminum, potest mutuans repetere vltra sortem, quicquid damni incurrit propter defectum solutionis, & hoc modo potest etiã fideiussor repetere vsuras a debitore quas persoluit creditori propter defectum debitoris: quia ibi patet ratio iustitiæ, quia non spe lucri accipitur, sed pro recompensatione damni, 22ᵉ. quæstion. 78. 2. 1ᵐ.& 3.c.

25 Conditio quæ sumitur tantum ex spontanea oblatione, excusat à vitio vsuræ, s.quando tam ex parte dantis quam accipientis, gratis aliquid offertur. 22ᵉ.q.78.2.o.

26 Et hoc potest contingere, quando illud quod vltra sortem recipitur fit suum iure naturæ, sicut fructus pignorum pro dote vxoris, vel prouisione filiorum, vel potest fieri suum iure æquitatis, sicut res ipsa quæ impignoratur, quando secũdum æquitatem erat illius qui fructus percipit. 22ᵉ.q.78.2.6ᵐ.

27* In vsuris non transfertur dominium. 22ᵉ.q.78.c.3ᵐ.

28 Non est restituendum nisi quod est alienum & nõ suum, quare vsuræ nõ sunt in dominio possidentis, 22ᵉ.q.78.3.c.3ᵐ.

29 Cum vna res simul habere duos dominos nõ valeat, à se inuicem diuersos & æquales, & omnis vsura restituenda sit secundum legem diuinã ei à quo accepta est, sicut vero domino, sequitur quòd restituens non habet verum eius dominium, & sic non erat translatum in accipientẽ vsuram. 22ᵉ.q.78.3.c.3ᵐ.

30 Quæ mouere possunt theologos asserentes in vsura non transferri dominium, sunt quædam auctoritates, & ex iis rationes consequentes. 22ᵉ.q.78.3.c.3ᵐ.

31 Per anticipationem ergo temporis, aliquando generari potest vitium vsuræ, sicut per dilationem vel prolongationem, 22ᵉ.q.68.2.7ᵐ.

32 Licet accipere mutuo sub vsuris ad bonum sui vel alterius: non autem licet inducere ad faciendum vsuras. 22ᵉ.q.78.4.o.

33 Vendere autem carius iusto, propter dilationem solutionis, vel emere vilius propter anticipationem, est vsura: non autem econuerso. 22ᵉ.q. 77.1.1ᵐ.fi.& q.78.2.7ᵐ.

34 Et licet alias expensas licitè factas, puta in portatione pannorum. possint licite recuperare de eorum venditione, non autem possunt recuperare vsuras quas aliis dederant, cum hæc fuerit iniusta datio, & præsertim etiam cum dando vsuras peccauerint, si induxerunt tanquam occasionem peccandi vsurariis præbentes, cum etiam necessitas quę ponitur ab eis, vt s.mercationes honorabilius viuant, & maiores mercatores faciant non sit talis necessitas quæ sufficiat ad excusandum peccatum prædictum, 22ᵉ.q.78.4.o.

35 Sed hic potest cadere excusatio vsuræ dupliciter, s.quando gratis & liberaliter creditor huiusmodi superabundantiam tribuit debitori, & debitor non causa temporis accipit, vel quando creditor per damnũ propriæ rei recompensat huiusmodi superabundantiam, vt quando non potest habere pecuniam, sine alicuius rei proprię alienatione & damno, ex qua soluat creditori quod petit ante terminũ solutionis. Alias est casus vsurarius. 22ᵉ.q.78.3.c.

36 Si venditor rem suam intendat vendere carius, non propter tempus tãtum, sed tantum propter damnum, quod sibi videt imminere ex dilatione persolutionis recuperandæ, seu propter vexationem suam redimendam, quam probabiliter timet futuram sibi in repetitione debiti sui propter malitiam, vel impotentiam debitoris, tunc excusatur à vitio vsuræ, & sit æquitas æstimationis in huiusmodi contractibus, per recompensationem damni, vel quando probabiliter timẽntur hæc in credentia accidere. Et tunc rectitudo huiusmodi intẽtionis apparet, quando venditor optaret potius, non vendere talibus quam vendere ad credentiam, & quando libenter daret aliis pro minori pretio incontinenti persoluendo, quam venderet ad credẽtiam talibus pro pretio maiori, nisi venditio habeat rationẽ mutui, 22ᵉ.q.78.2.1ᵐ.& 7ᵐ

37 Vno autem modo, credentia facit contractum vsurarium, s.quando propter ipsam credentiam, res venditur carius, quam valeat simpliciter, vel quam esset valitura probabiliter, tempore solutionis, vel etiam si tantum sit valitura verisimiliter, tamen ipse venditor, alias res suas non venderet, nisi plus acciperet, propter ipsam credentiam, & tunc venditio habet rationem mutui, 22ᵉ.q.78.2.7ᵐ.

38 De iis autem quæ committuntur bonæ fidei aliorum ad lucrum, mihi videtur dicendum, quod aut commissio fit pecuniæ, vel alterius rei, ita quòd trãsfertur in toto vel in parte res commissa in potestatem eius cui committitur, aut ita fit commissio, quod non transeat dominium, sed remaneat tota res commissa in dominio committentis. Primo modo est vitium vsuræ, eo quod sperat lucrum iam de re non sua, quia iam erat translata per commissionem in dominium alterius. Et in hoc commissio assimilatur mutuo. Sed secundo modo potest sperari lucrum, sine vitio vsuræ: quia tunc commissa est pecunia vel res alia, sicut seruo vel ministro, qui de re domini negociatur ad vtilitatem domini sui. Et ideo committens potest sperare lucrum. sicut ex re sua. Et sic lucrum non accedit forti nec possidetur sine iusto titulo, quia sicut rei propriæ partum recipit, non tamen partum numismatis ex numismate immediatè, sed partum ipsarum rerum quæ per numismata sua sunt acquisitæ iusta commutatione, 22ᵉ.q.78.2.5ᵐ.

39 In toto vel in parte ideo dictum est, quia si aliquis committit centum alicui, ita quòd medietatem ei mutuet, & aliam medietatem suo retineat dominio, ita tamen quòd de illis centum debeat negociari ad lucrum, ille cui committitur, dico quòd hoc lucrum iam habet vitium vsuræ propter hoc, quòd non tantum ex re commissa sperat lucrum, sed etiam pariter ex re mutuata & commissa, 22ᵉ. quæstion. 78. 2.1ᵐ.& 5ᵐ.

40 Dare autem pecuniam mercatori vel artifici per modum societatis, cũ pacto vel spe lucri, ita quòd cum periculo ipsius committentis mercator de ea negociatur, vel artifex operatur, licitum est, non autem in mutuo, 22ᵉ.q.78.2.5ᵐ.

41 Dans verò pecuniam vsurario, vt vsuras exerceat, vel vt copiosius exercear, peccat: non autem si det pecuniam vt tutius seruetur, 22ᵉ.quæst. 78.4.3ᵐ.

42 Ad hæc dicendum, quòd in huiusmodi, aliud est vitare damnum, & aliud sperare lucrum, quia primum licet, non autem secundum, 22ᵉ.q. 78.3.c.

43 Quædam in consuetudinem deducta, habentur pro iustis legibus, quæ magis deberent dici corruptelæ permissæ, quam consuetudines approbatæ. Et hoc videmus in hac materia vsurarum, secundum regiones & ciuitates diuersas, quantum ad pupillorum & orphanorum tutelam. Vnde dico, quòd non possunt pupilli, quando sciunt veritatẽ, retinere superabundantias suarum rerum per vsuram acquisitas, 12ᵉ. q.108.5.2ᵐ.

44 Vsurarius tenetur restituere, quicquid accepit de vsuris, & fructus, & interesse, non autem quæ lucratus est cum eis etiam emendo possessiones, 22ᵉ.q.78.3.o.

45 Lex diuina iubet restitutionem vsurarum fieri, sicut & rapinarum. Et voco legem diuinam, quæ in canone sacræ scripturæ, & in decretis sanctorum patrum, & conciliis continetur, quia ius diuinum est quod diuinitus promulgatur, 22ᵉ.q.57.2ª.3.3ᵐ.

46 Debet tamen fieri huiusmodi restitutio vsurarum cautè, nec cum scandalo fiat personarum prædictarum. 22ᵉ.q.62.6.2ᵐ.

47 Ex præcepto etiam iuris naturalis habemus, quòd quæcunque vultis vt faciant vobis homines, & vos illis eadem faciatis. Sed iusta voluntate vult spoliatus re propria per vsuram, vt spoliator ei restituat. Quare similiter spoliator debet iustè restituere spoliato, 12ᵉ. quæstione. 99.1.3ᵐ.

48 Vxor etiam non potest licitè restituere vsuras, nolente marito, & adhuc viuente, cum vxor non sit domina rerum, sed tantum vir. est tamen ad generationem coniuncta viro in adiutorium, & in vsum rerum. Quare sicut non potest alienare res viri, ipso non volente, ita nec alia viri, potest restituere, ipso nolente, 1ª. quæst. 92.1.c.princip.& q. 98.2.b.2.

49 Si verò vt particeps fuit tantum lucri, aut fuit scienter, aut ignoranter, si scienter, tunc iterum potest fieri iustè dupliciter. scilicet, aut necessitate corporali, idest, quando alias commodè non potest inuenire remedium vitæ, sicut accidit pauperibus medicantibus, & sic aliquando etiam per hoc possunt excusari filij & filiæ, in domo parentum vsurariorum, qui alias nequeunt victum sic necessarium inuenire, & similiter vxor eadem necessitate potest excusari, 22ᵉ.q.32.7.3ᵐ.

50 Fautores & defensores, qui fouent vsurarios & defendunt in exercitio fœnerandi, sicut aliquæ ciuitates, & aliqui principes, fouent & defendunt huiusmodi, qui dicuntur Cursiui, qui alias non auderent exercere huiusmodi actum fœnerandi, tales fautores & defensores vsurariorum inquantum huiusmodi sunt tantum, non tenentur ad restitutionem alicuius, nisi inquantum sunt participes lucri. s.quia propter hoc sunt fautores vel defensores, vt ab vsurariis aliquam portionẽ recipiant: tamen in hoc etiam peccant contra Deum etiam quantumcũque vtilitatem regionis ciuitatis intendant, quia fouent peccatores in peccatis suis, 22ᵉ.q.78.4.3ᵐ.

51 Nec est simile de illis quorum auctoritate circa vsurarios fit aliquid, & de iis qui fouent defendunt, & accipiunt vt actores: quia illi sunt causa per se actus mali, isti verò non sunt causa ipsius actus mali, sed accidentium ipsi actui ad eius conseruationem & fructum ampliorem, 22ᵉ.q.78.4.o.

52 Sed maiori iustitia restituenda sunt ablata, quam debita sint soluenda, cum in hoc impleatur iustitia, tollens iniuriam tactam Deo & proximo: sed in solutione debitorum nulla tollitur iniuria, sed tantum soluitur iustitia, quare secundum hoc videntur prius restituenda ablata quam soluenda debita: restitutio enim præiertur etiam subuentioni parentum, nisi in extrema necessitate, 22ᵉ.q.31.3.3ᵐ.q.32.7.3ᵐ.q. 60.5. 4ᵐ.& q.62.5.2ᵐ.

53 Si vnus sit diues, & alter pauper, & plus indigens his de quibus restitutio facienda est, & æqualiter sit clarũ in vtroque, adhuc prius pauperi potest restitutio vsurarum iustè fieri, quam diuiti, eo quòd plus læsus est in ablatione suorum, & quia plus indiget. 22ᵉ.q. 31.3.3ᵐ.q.32.7.3ᵐ. & q.60.5.4ᵐ.& q.62.5.2ᵐ.

54 Quod autem in lege scriptum est de duplo, quadruplo, & quintuplo, nõ habet locum in vsuris, sed tantum in furtis vel rapinis, eo quod huiusmodi vsuræ, non destruunt bonum reipublicæ de sua ratione, sicut faciunt furta & rapinæ, sed tantum corrumpunt bonum personale, siue fraternum bonum & hoc non inferendo malum, sed tantum non faciendo bene fratri debitum: & de his alias scripsimus in septimo præcepto decalogi diffusius, 22ᵉ.q.62.3.2ᵐ.

55 Si ergo aliquod lucrum prouenit vsurario, vltra rem, & rei vsum naturalem, ex propria operatione, & solertia eius, in quo non est alius dãnificatus, dico sine præiudicio, quod non tenetur restituere homini huiusmodi lucrum. 22ᵉ.q.78.3.o.

1 Vsus rationis quandoque totaliter aufertur, ex nimia passione, sicut ex amore vel ira insaniens, & tunc talis passio si à principio fuit voluntaria, & non naturalis, imputatur actus ad peccatum: quandoque verò passio non totabiliter intercipit vsum rationis, & tunc ratio potest passionem excludere diuertendo ad alias cogitationes, vel dolendo, vel impediendo, vnde talis passio non totaliter excusat à peccato, si ratio non eam prohibeat. 1ª.q.63.3.c.3ᵐ.q.150.4.3ᵐ.& q. 156.3. 2ᵐ.q.157.3.3ᵐ.& 12ᵉ.q.77.1.2.7.c.q.78.2.3ᵐ.q.80.3.2ᵐ.& 22ᵉ.q.4.6.3.c. 3ᵐ.q.53.6.1ᵐ.& q.175.2.2ᵐ.

2 Vsus pecuniæ duplex, scilicet ad se & ad alios, primus pertinet ad expensas seu sumptus, secundus verò ad dationes. 22ᵉ.q.117.3.3ᵐ.

3 Vsus pecuniæ pertinens ad dationes duplex, s.principalis qui est distractio eius pro quo nihil vltra potest accipi, & secundarius, scili. vel ad ostentationem, vel in pignus, pro quo aliquid vltra potest accipi. 22ᵉ. quæs.78.1.6ᵐ.

4 Nihil vltra valorem rei, sperare debet mutuans ex vsu rei mutuatę: quia ratione substantiæ transfertur mutuum, & non ratione vsus, sed aliter est in accommodatis & locatis ad vsum, 22ᵉ.q.78.1.6ᵐ.

Vt sumitur dupliciter, scilicet causaliter, & consecutiuè. 12ꝯ.q.91.2m.
1 Vti & largè comprehendit se sub frui. 1a.q.39.8.c.
2 Vti, importat applicationem rei ad aliquam operationem, quæ etiam dicitur vsus eius. 12ꝯ.q.16.1.2.3.c.
4 Vti est actus voluntatis vt primi mouentis, ipsius intellectus autem vt dirigentis, aliarum verò potentiarum vt exequentium. 12ꝯ.q.16.1.c.& q.17.1.c.
5 Vti propriè est actus voluntatis vt principalis, non autem aliarum potentiarum, nisi instrumentaliter. 12ꝯ.q.16.1.o.
6 Vti aliquo dicitur dupliciter. sc. vt forma quæ est principium vsus, & vt obiectio: & sic aliquis malè vtitur gratia & virtutibus, non autem primo modo. 12ꝯ.q.55.4.5m. 22ꝯ.q.20.1.2m. & 3a.q.80.4.3m.
7 Vti est semper eorum quæ sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi inquantum refertur in fruitionem eius. 12ꝯ.q.16.3.o.
8 In cultu Dei oportet non vti quibusdam corporalib. actibus, vt adoratione corporali & huiusmodi, non quidem propter Deum, sed propter nos, scilicet eis tanquam quibusdam signis exterioribus, excitemur ad spirituales actus interiores. 22ꝯ.q.81.7.c.1m.
9 Vti peccato alterius ad bonum, est licitum, quia vtitur omnibus peccatis ad aliquod bonum, sed non licet inducere aliquem ad peccatum. 22ꝯ.q.78.4.c.
10 Vti, non conuenit brutis, sed tantum rationalibus. 12ꝯ. q.11.2.4m. & quæstion. 16.2.o.
11 Vti est nobilius quàm frui, quò ad vim apprehensiuam precedentem, sed est econuerso, quò ad obiecta, quia frui importat motum appetitiuis in appetibile absolutè, vti verò, in ordine ad alterum. 12ꝯ.q.16.2.1m.
12 Vti eius quod est ad finem, secundùm quòd est in consideratione rationis referentis illud in finem, est prius electione, sed est econuerso secundum quòd voluntas potentias executiuas mouet. 12ꝯ.q.16.4.o.
1 Vtile, dicitur dupliciter, scilicet sicut via ad finem, vt meritum ad beatitudinem, & sicut pars ad totum, vt ministeria Angelorum ad beatitudinem & eorum. 1a.q.62.9.2m.
2 Bonitas in ordine ad finem, vtilitas vocatur. 12ꝯ.q.72.1m.
3 Vtilia, dicuntur quæ sunt accommoda ad aliquem finem, & vtilitas, quandoque vsus nominatur. 12ꝯ.q.16.3.c.
4 Facere aliquid ad vtilitatem communem quod nulli noceat, est licitum cuilibet personæ priuatæ, non autem si nocet nisi ex auctoritate publica. 22ꝯ.q.64.3.3m.
5 Dispensationes spiritualium, principalius ordinantur ad vtilitatem cõmunem. 22ꝯ.q.63.2.c.
6 Exhibitio eorum quæ dantur alicui propter vtilitatem, tanto est laudabilior, quanto magis indiget: sed Deo nihil exhibetur propter vtilitatem eius, sed propter gloriam eius, & propter vtilitatem nostram. 22ꝯ.q.81.6.2.& 7.c.
Vulpes est naturaliter dolosa, sed hoc non est ei malum. 1a.q.63.4.3m.
Vuitur significat eos, qui mortes & seditiones hominum affectant, vt inde lucrentur. 12ꝯ.q.102.6.1m.
1 Vxor. Et in lege Moysis licebat ex dispensatione Dei dimittere vxorem, licet communius teneatur quòd non, sed quòd permittebatur vt minùs malum, quàm vxorcidium, ad quod proni erant Iudæi, nec punjebantur temporaliter. 12ꝯ.q.105.4.8m.
2 Causæ repudij scribebantur in libello, in generali tantùm, non quidem vt iustum appareret, sed vt haberet licentiam nubendi alteri, secundùm Iosephum, vel vt ex mora & ex consilio scribarum impediretur secundum Augustinum. 12ꝯ.q.107.2.2m.
Z
Zacharias petens signum ab Angelo, peccauit per incredulitatem, propter quam punitus fuit. 22ꝯ.q.97.3.3m.
Zachæus non tenebatur reddere quadruplum, sed hoc dixit, volens supererogare. 22ꝯ.q.62.3.2m.
Zelotypia oritur ex amore, non patiente consortium in re amata. 12ꝯ.quæstion. 28.4.c.
1 Zelus est amor intensus, non patiens consortium in re amata. 12ꝯ.quæstion. 28.4.o.
2 Zelus triplex, scilicet coniugis, inuidiæ, & amicitiæ, scilicet Dei & proximi, 12ꝯ.q.28.4.o.
3 Zelus, nemesis, inuidia, & misericordia, pertinent ad idem genus passionum, scilicet ad tristitiam de bonis, vel malis proximi, sed diuersimodè. 22ꝯ.q.36.3.c.
4 Zelus circa bona honesta, est laudabilis, sed zelus circa temporalia, est cum peccato, licet aliquando sit sine peccato. 22ꝯ.q.36.2.o.
5 Inuidia sumitur aliquando pro zelo, 22ꝯ.q.36.2.1m.
6 Contentio & zelus, sunt tantùm in carnalibus hominibus, & tantùm circa bona corporalia. 12ꝯ.q.28.4.2m.

FINIS.

INDEX QVRTTS.

IN SVMMAM SANCTI THOMAE,

Indicans claram & Solidam refutationem præcipuorum aliquot dogmatum, quæ hodie ab Hæreticis aſseruntur.

***

Bſoluere à peccatis poteſt ſolus ſacerdos. Suppl.q.19. artic.3.
Abſoluere quemlibet non poteſt quiuis ſacerdos. Sup, q.20.articulo primo.
Abſolutio quid in pœnitente prærequirat. par.3a.q.90.
Aboſoluens ſacerdos verè remittit. Supp.q.18.art.1.
Aqua benedicta, Par.3a.q.65.art.1.q.91.art.2.
Baptiſmus eſt ſacramentum maximæ neceſſitatis. Par.3a.q.68.art.8.
Baptizandos eſſe pueros, Par.3a.q.68.art.8.
Baptiſmo auferri omnia peccata. Par.3a.q.69.art.1.q.69.art.
Clauium effectus eſt remittere & ligare. Supp.q.18.
Concupiſcentiæ reatum aufert baptiſmus. Par.3a.q.69.art.12.
Confeſſio ſacerdoti facienda eſt iure diuino. Supp.q.6.art.1.2.& 3.q.7.ar.1
Confitenda eſſe omnia mortalia. Supp.q.9.art.2.
Confirmationem eſſe ſacramentum. Par.3a.q.72.art.1.
Euchariſtiæ in ſacramento non remanere ſubſtantiam panis & vini. Par.3a. q.75.art.1.
Sed conuerti ea in corpus & ſanguinem Domini. Par.3a.q.73.art.3.
Excommunicatio eſt legitima eccleſiæ poteſtas. Supp.q.21.& ſeq.
Extrema vnctio eſt ſacramentum nouæ legis, Supp.q.29.art.1.
Ieiunium non eſt contra libertatem fidelium. 22ꝯ.q.147.
Imagines Chriſti & ſanctorum cur in eccleſia. 22ꝯ.q.94.art.2.
Indulgentiæ quid valeant. Supp.q.25.
Iuſtificatio impij eſt remiſſio culpæ & infuſio gratiæ. 12ꝯ.q.113.
Lex humana iuſta obligat in foro conſcientiæ. 12ꝯ.q.96.arti.4. Item 22ꝯ.q. 12.art.2.
Liberum habet homo arbitrium. Par.1a.q.83.art.1.
Matrimonium eſt ſacramentum nouæ legis, Supp.q.42.
Meritum bonorum operum, 12ꝯ.q.21.art.3.& 114.
Miſſæ ſacrificium. 22ꝯ.q.85.
Opera noſtra non eſſe peccata. Par.3a.q.83.
Orandos eſſe ſanctos, 22ꝯ.q.83.art.4. Supp.q.72.
Orandum pro mortuis. Supp.q.71.
Ordinis ſacramento conſtitui peculiares in Eccleſia ſacerdotes. Sup.q.24.
Religioſorum ſtatum eſſe perfectum. 22ꝯ.q.186.
Reliquiæ ſanctorum ſunt honorandæ. Par.3a.q.15.art.6.
Sacramenta conferre gratiam. Par.3a.q.62.
Sacramenta nouæ legis ſunt ſeptem. Par.3a.q.65.art.1.
Virginitas eſt virtus matrimonio excellentior. 22ꝯ.q.152.art.4.
Voti obligatio. 22ꝯ.q.88.

QVI EARVM EST RERVM ET EIVS GENERIS DOCTRINARVM,

Quæ erudite & pie à ſancto Thoma in Summa Variis locis

TRACTATAE, RECTE VTILITERQVE AD SINGVLORVM Dominicorum, atque aliorum feſtorum dierum Epiſtolæ Euangeliique explicationem à verbi diuini Concionatoribus adhiberi poſſunt, aut potius rude quoddam indicis ſpecimen, ſtudioſo Concionatori viam demonſtrans eius perficiendi. Prior numerus partem, poſterior quæſtionem indicat.

Dominica prima Aduentus.
Epiſt. Rom.13.
Nox præceſſit. De veteri & noua lege. 12ꝯ.q.107.
Euang. Matth.21.
Ecce rex tuus venit tibi manſuetus.
De cauſa efficiente paſſionem Chriſti, Par.3a.q.47.
Dominica ſecunda Aduentus.
Epiſt. Rom.15.
Quæcunque ſcripta ſunt de ſcriptura ſacra eccleſiæ. Part.1a.q.1.art.10.& præcedentibus.
Deus det vobis idipſum ſapere. De diſcordia fugienda. 22ꝯ.q.38.
Euang. Luc.21.
Erunt ſigna in ſole, &c. De ſignis quæ iudicium præcedent, Suppl.q.73.
De iudicibus & procuratoribus. 22ꝯ.q.67.& 71.
De iudicio generali, Suppl.q.88.89.90.
Dominica tertia Aduentus.
Epiſt. 1.Cor.4.
Sic nos exiſtimet homo. 1.Cor.4. De ſacramento ordinis, Supp.q.34.& ſeq.
De diſcrimine, poteſtate ac priuilegiis Epiſcoporum & ſacerdotum, Sup. q.40.art.6. 22ꝯ.q.85.
De non iudicandis ſuperioribus. 22ꝯ.q.60.
Euang. Matth.11.
Beatus qui non fuerit ſcandalizatus in me. De fide. 22ꝯ.q.1.& ſeq.
De fide nuda & charitate formata. 12ꝯ.q.6.art.3.
Dominica quarta Aduentus.
Epiſt. Phil.4.
Gaudete in domino ſemper. De gaudio. 22ꝯ.q.28.
De vitiis gaudio ſuppoſitis. 22ꝯ.q.5.36.
In omni oratione. De oratione. 22ꝯ.q.83.
Euang. Ioan.1.
Quid baptizas. De baptiſmo Ioannis, Par.3.q.38.
De ſacramento baptiſmi, Par.3.q.68.
De lege & gratia. 12ꝯ.q.109.
In die natatiuitatis Chriſti.
Epiſt. Tit.3.
Apparuit benignitas. De infinita Dei bonitate. Par.1a.q.6.7.
De Dei miſericordia. Par.1a.q.21.23.
Euang. Luc.2.
Natus eſt nobis hodie Saluator. De incarnationis myſterio, Pa.3a.q.1.& ſe.
De natiuitate Chriſti, Par.3a.q.35.
In die ſancti Stephani.
Epiſt. Act.6.
Stephanus plenus gratia. De officio diaconorum, Suppl.q.37.art.3.4.
De dono fortitudinis. 22ꝯ.q.123.
Euang. Matth.23.
Hier. Hieruſalem quæ occidis prophetas. De martyrio. 22ꝯ.q.124.
De conſtanti confeſſione fidei & veritatis. 22ꝯ.q.3.
Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ.
Epiſt. Eccl.15.
Qui timet Deum. de dono timoris. 22ꝯ.q.19.
Adimplebit eum ſpiritu ſapientiæ & intellectus. De ſapientiæ dono. 22ꝯ. quæ.45.
De dono intellectus. 22ꝯ.q.49.art.2.
Euang. Io.21.
Tu me ſequere. De vita contemplatiua. 22ꝯ.q.180.& ſequent.
De ſtatu perfectionis. 22ꝯ.q.184.
Innocentium.
Epiſt. 14.
Habentes nomen eius in frontib. ſuis. De cauſa martyrij. 22ꝯ.q.124.art.5.
De aureola martyrum, Suppl.q.96.art.6.
Euang. Matth.2.
Fugit in Aegiptum. De defectibus Chriſti, Par.3a.q.14.15.
De baptiſmo paruulorum, Par.3a.q.68.art.9.
Vtrum baptiſmus auferat omnes pœnalitates huius vitæ. Par.3a.q.69.ar.4.
Dominca infra octauas Natiuitatis.
Epiſt. Gal.4.
Quanto tempore hæres paruulus eſt. De adoptione filiorum Dei, Par.3a. quæſt.23.
Euang. Luc.2.
Non diſcedebat de templo. De oratione. 22ꝯ.q.83.
De loco orationis. 22ꝯ.q.84.art.3.
De cantu eccleſiæ. 22ꝯ.q.81.
In die Circunciſionis,
Epiſt. Tit.2.
Apparuit gratia Dei & ſalua. De manifeſtatione Chriſti nati, Pa.3a.q.36.
Euang. Luc.2.
Vt circuncideretur puer. De legalib. circa Ieſum obſeruatis, Par.3a.q.37.
De efficacia ſacramentorum, Par.3a.q.62.63.
De nominibus Dei, Par.1a.q.13.
In die Epiphaniæ.
Epiſt. Iſa.60.
Surge illuminare. De gratia Chriſti ſecundum quam eſt caput ec. par.3.q.8
Euang. Matth.2.
Vbi eſt qui natus eſt rex. De manifeſtatione Chriſti nati, Par.3a.q.36.
De adoratione Chriſti, Par.3a.q.25.
Dominica infra octaua Epiphaniæ.
Epiſt. Rom.12.
Vt exhibeatis corpora veſtra hoſt. de partib. temperantiæ. 22ꝯ.q.44.& ſeq.
Euang. Luc.2.
Cum eſſet reſus an. de ſcientia Chriſti. Par.3a.q.9.10.11.12.
De obedientia. 22ꝯ.q.104.
Dominica prima poſt Epiphaniam.
Epiſt. Rom.12.
Habentes donationes. De donis. 12ꝯ.q.68.
De prophetia. 22ꝯ.q.171.& tribus ſeq.
Euang. Ioan.3.
Nuptiæ factæ ſunt. De matrimonij ſacramento, Suppl.q.41.
De miraculis Chriſti, Par.3.q.43.
Dominica ſecunda poſt Epiphaniam.
Epiſt. Rom.12.
Nolite eſſe prudentes apud voſm. De prudentia. 22ꝯ.q.47.& ſeq.
Euang. Matth.8.
Ecce leproſus veniens. De hæreſi. 22ꝯ.q.11.
Et dico huic, fac hoc, & facit. De obedientia & inobedientia. 22ꝯ.q.104.105.
Dominica tertia poſt Epiphaniam.
Epiſt. Rom.13.
Nemini quicquam debeatis niſi. De dilectione proximi. 22ꝯ.q.5.& ſeq.
Euang. Matth.8.
Domine ſalua nos: perimus. De timore qui fortitudini oppo. 22ꝯ.q.125.
Dominica quarta poſt Epiphaniam.
Epiſt. Coloſſ.3.
Induite vos viſcera miſericordiæ. De miſericordia. 22ꝯ.q.30.
De concordia, 22ꝯ.q.29.
De modeſtia, 22ꝯ.q.160.& ſeq.
Euang. Matth.13.
Superſeminauit zizan. De diſputatione cum infidelibus. 22ꝯ.q.10.art.7.
De punitione hæreticorum. 22ꝯ.q.11.art.3.4.
Dominica Septuageſimæ.
Epiſt. 1.Cor.9.
Neſcitis quod hi qui in ſtadio currunt. De ſpe. 22ꝯ.q.17.18.
Euang. Matth.20.
Miſit operarios in vineam ſuam. De de beatitudine. 12ꝯ.q.2.3.4.5. Supp.quæſtion.93.
De merito bonorum operum. 12ꝯ.q.114.
Dominica ſexageſimæ.
Epiſt. 2.Cor.18.
Et videntes non videant. De cæcitate mentis. 22ꝯ.q.15.
Sufficit tibi gratia mea. De gratia & eius effectu. 12ꝯ.q.19.& ſeq.
De raptu. 22ꝯ.q.175.
Euang. Luc.8.
Verbum affert fructum in patientia. De prædicatione, Par.3a.q.67.art.1.ad 1. Et 22ꝯ.q.188.art.4.
De doctrina Chriſti, Par.3a.q.42.
Dominica quinquageſimæ
Epiſt. 1.Cor.13.
Si habuero omnem fidem. De fide nuda, & formata charitate, 22ꝯ.q.4.
Euang. Luc.17.
Tradetur gentibus ad crucifigend. De effectibus paſſionis Chriſti, Par.3a. quaſtion.49.

Dominica inuocauit.
Epist. 2.Cor.6.
Ecce dies salutis.de recuperatione virtutum per pœnitentiam,Par.3.q.89
Euang. Matth.4.
Cùm ieiunasset 40.diebus.de ieiuniis.22ꝯ.q.147.
De tentatione Christi,Par.3ª.q.41.

Dominica Reminiscere.
Epist. 1.Thess.4.
Vnusquisque sciat vas suum possidere,de castitate & luxuria.22ꝯ.qu.151.& sequent.
Ne quis circunueniat fratrem. de fraude in emptione & venditione.22ꝯ quæstion.77.
Euang. Matth.15.
Filia mea malè à dæmonio vexatur. de impugnatione hominum à dæmonibus.par.1ª.q.114.

Dominica Oculi.
Epist. Ephe.5.
Tradidit semetipsum pro nobis oblationem. De sacerdotio Christi,Part. 3ª.quæstion.22.
Omnis fornicator aut auarus.De fornicatione,22ꝯ.q.154.
De auaritia.22ꝯ.q.118.

Euang. Luc.11.

Erat Iesus eiiciens dæmonium,de exorcismis.Par.3ª.quæstion.71.articulo 2.3.q.

Dominica Læthare

Epist. Gal.4.

Abraham duos filios habuit.De lege veteri & noua. 12ꝯ.q.quæstion. 99.& sequent.

Euang. Ioan.9.
Erant viri numero quasi 500.De sacramento Eucharistiæ,Par.3ª.q.73.

Dominica iudica.

Epist. Heb.9.

Christus assistens Pontifex.De sacerdotio Christi,Par.3ª.q.22.
Quomodo sit hominum & Dei mediator,Par.3ª.q.36.

Euang. Ioan.8.

Samaritanus es tu.de maledictione.22ꝯ.q.76.

Dominica Palmarum.

Epist. Phil.2.

Humiliauit semetipsum.De passione Christi,Par.3ª.q.46.
Euangelium fuit 1ª.dominica aduentus.

Dominica Paschæ.
Epist. 1.Cor.5.

Expurgate vetus fer.De inuidia & detractione,22ꝯ.q.36.& 73.

Euang. Mat.16.

Videte locum vbi pos.eum.De resurrectione Christi,Par.3ª.q.53.54.
De resurrectione,Suppl.q.75.& seq.

Feria secunda Paschæ.

Epist. Act.10.
Dedit eum manifestum fieri testibus.de manifestatione resurrect. Christi. Par.3ª.q.55.
Euang. Luc.4.
O stulti & tardi corde.De cæcitate mentis.22ꝯ.q.15.
Cognouerunt eum in fractione panis.De sumptione Eucharistiæ, Par.3ª. quæstion.80.

Feria tertia Paschæ.
Epist. Act.13.
Ignorantes Iesum.De ignorantia 12ꝯ.q.76.
Euangelium.
Prædicari in nomine eius pœnitentiam,& remissionem peccatorum.
De sacramento pœnitentiæ,Par.3.q.84.& seq.

Feria quarta Paschæ.

Epist. Act.3.
Authorem vitę interfecistis.De peccato eorum,qui Christum occiderunt. Par.3.q.47.art.6.& 5.
Euang. Ioan.21.
Manifestauit se iterum.De locis animarum post mortem,& earum egressibus,Suppl.q.69.

Dominica Quasi modo.
Epist. 1.Ioan.5.
Omne quod natum est ex Deo.De effectibus baptismi.Par.3.q.69.

Euang. Ioan.20.
Pax vobis.De pace,22ꝯ.q.29.
Quorum remiseris peccata.De potestate clauium,Suppl.q.18.
De virtute indulgentiarum,Suppl.q.25.

Dominica Misericordias Domini.
Epist. 1.Petr.2.
Qui cum maledicetur.De iniuriis verborum,22ꝯ.q.72.& seq.
Euang. Io.10.
Ego sum pastor bonus.De curatis & Episcopis,22ꝯ.q.184.art.8.& q.189.

Dominica iubilate
Epist. 1.Pet.2.
Subiecti estote omni humanæ creaturæ.De potestate secularis gladij,22ꝯ q.304.art.6.
Euang. Ioan.16.
Tristitia vestra vertetur in gaudium:De gaudio,22ꝯ.q.28.
Deacedia ,quæ gaudio opponitur,22ꝯ.q.35.

Dominica cantate.
Epist. Iac.1.
Ira viri iustitiam Dei non operatur.De iracundia.22ꝯ.q.158.
De mansuetudine,22ꝯ.q.157.
Euang. Io.16.
Ego veritatem dico vobis.De veritate,22ꝯ.q.109.Par.1ª.q.16.
Mittam eum vobis.De missione diuinarum personarum,Par.1.q.44.

Dominica vocem iucunditatis.
Epist. Iac.1.
Non refrenans linguam. de vitiis linguæ,22ꝯ.q.72.& seq.
Euang. Ioan.16.
Si quid petieritis patrem in nomine meo. de oratione,22ꝯ.q.83.

In festo ascensionis Domini.
Epist. Act.1.
Eritis mihi testes. de ascensione Christi,Par.3.q.57.
Euang. Marc.16.
Signa eos, qui crediderint, hæc seq.An iustificatio sit opus miraculosum 12ꝯ.q.113.art.10.
De gratia miraculorum.22ꝯ.q.178.

Dominica Exaudi.
Epist. 1.petr.4.
Estote prudentes.de prudentia & eius speciebus.22ꝯ.q.47.50.
De oratione & deuotione.22ꝯ.q.82.83.
Euang. Ioan.15.& 16.
Absque synagogis facient vos.de virtute exeommunicationis,Suppl.q.21. & seq.

Dominica Pentecostes.
Epist. Act.2.
Apparuerunt illis dispartitæ linguæ.de gratia linguarum.22ꝯ.176.
De donis.12ꝯ.q.68.
Euang. Ioan.14.
Paracletus spiritusanctus.de nominibus spiritus sancti.Par.1ª.q.36.

Feria secunda Pentecostes.
Epist. Act.1.
Cecidit sp.S.super omnes.de sacramento confirmationis,Par.3ª.q.72.
Euang. Ioan.3.
Qui credit in eum non iudicatur.de iudiciaria potestate Christi.Part.3ª. quæstion.59.

Feria tertia Pentecostes.
Epist. Act.8.
Miserunt ad eos Petrum & Ioannem.de ministro confirmationis, Par.3.q. 72.art.11.& 65.
Euang. Ioan.10.
Qui non intrat per ostium.de hæresi.22ꝯ.q.11.

Feria quarta pentecostes.
Euang. Act.5.
Per manus Apostolorum fiebant signa.de miraculis.22ꝯ.q.176.
Epist. Ioan.6.
Nemo potest venire ad me,nisi pater meus traxerit eum. de præ destinatione.Par.1ª.q.23.

In die Natiuitatis.
Epist. Rom.11.
O altitudo diuitiarum.de mysterio Trinitatis.Par.1.q.11.30.
Euang. Ioan.3.
Nisi quis renatus fuerit.de baptismo,Par.3.q.66.& seq.

In die corporis Christi.
Epist. 1.Cor.11.
Accepit panem.de transsubstantiatione,Par.3.q.75.
Euang. Io.6.
Qui manducat carnem meam.de sacramento Eucharistię,Par.3.q.73.

Dominica prima post octauas pentecostes.
Epist. 1.Io.4.
Deus charitas est.de amore Dei,Par.1.q.20.
Euang. Luc.16.
Induebatur purpura.de superbo vestitu.22ꝯ.q.169.
De purgatorio & suffragiis mortuorum,Suppl.q.71.

Dominica vndecima post octauas pentecostes.
Epist. 1.Io.3.
Nolite mirari si odit vos mundus.de odio.22ꝯ.q.34.
Qui habuerit substantiam.de elemosyna,22ꝯ.q.32.
De auaritia,22ꝯ.q.118.
Euang. Luc.14.
Homo quidam fecit cœnam magnam.De visione diuinæ essentiæ, Suppl. quæst.2.9

Vtrum

Vtrum infideles sunt cogendi ad fidem.22ꝯ.q.10.art.8.

Dominica tertia post octauam pentecostes.
Epist. 1.Petr.5.
Omnem solicitudinem vestram proiicientes. de solicitudine. 22ꝯ.q. 55. art.6.7.
De prouidentia Dei,Par.3ª.q.21.
Aduersarius vester dia. de impugnatione dæmonum, Par.1ª.q.114.
Euang. Luc.15.
Erant appropinquantes ad Iesum publicani & peccatores. De dilectione peccatorum.22ꝯ.q.25.ar.6.& seq.

Dominica quarta post octauam pentecostes.
Epist. Rom.8.
Existimo quòd non sunt condignæ passiones. de patientia.22ꝯ.q.136.
Euang. Luc.6.
Nolite condemnare. de iudicio temerario.22ꝯ.q.60.
De fallo testimonio.22ꝯ.q.70.

Dominica quinta post octauam pentecostes.
Epist. 1.Petr.3.
Vnanimes in oratione estote, compatientes. de concordia & misericordia.22ꝯ.q.29.30.
Euang. Luc.5.
Cum turbæ irruerent in Iesum vt audirent verbum Dei. De prædicatione Christi,Par.3.q.42.
De prædicatione religiosorum.22ꝯ.q.188.art.4.

Dominica sexta post octauam pentecostes.
Epist. Rom.6.
Vetus noster homo simul crucifixus est. de effectibus passionis Christi, Par.3ª.q.49.
Euang. Matth.5.
Nisi abundauerit iustitia vestra, de partibus iustitiæ.22ꝯ.q.79.
De præceptis iustitiæ.22ꝯ.q.122.

Dominica septima post octauam pentecostes.
Epist. Rom.6.
Cum serui essetis pecati. Quomodo per Christum simus liberati, Part.3. q.49.
Quem fructum habuistis tunc in istis. De effectu peccati quantum ad reatum pœnæ.1ª.q.87.
De fructibus spiritus sancti.12ꝯ.q.70.
Euang. Marc.8.
Si dimisero eos ieiunos. de sobrietate, gula & ebrietate. 22ꝯ. quæst. 148. 149.150.
Gratias agens fregit. De gratiam actione.22ꝯ.q.106.

Dominica octaua post octauam pentecostes.
Epist. Rom 8.
Sumus filij Dei,cohæredes autem Christi. De adoptione,Par.3ª.q.23.
Euang. Matth.7.
Attendite à falsis prophetis.De prophetis.22ꝯ.q.171.& seq.
De disputatione cum hæreticis.22ꝯ.q.10.ar.7.
De punitione hæreticorum.12ꝯ.q.11.ar.3.4.

Dominica nona post octauam pentecostes.
Epist. 1.Corinth.5.
Neque idolatræ efficiamini. de actibus latriæ.22ꝯ.q.84.
Euang. Luc.16.
Prudentiores sunt. de prudentia carnis.22ꝯ.q.53.
De vera prudentia.22ꝯ.q.47.

Dominica decima post octauam pentecostes.
Epist. 1.Cor.12.
Diuisiones gratiarum. De gratiis gratis datis.22ꝯ.q.176.
Euang. Luc.19.
Cœpit eiicere ementes & vendentes. De simonia.22ꝯ.q.100.

Dominica vndecima post octauam pentecostes.
Epist. 1.Cor.15.
Gratia Dei sum id quod sum. De gratia quantum ad eius necessitatem. 12ꝯ.q.109.
Euang. Luc.18.
Stans apud se orabat. De religione,deuotione,oratione.22ꝯ.q. 81.8.283.
Decimas do. De decimis.22ꝯ.q.80.

Dominica decima secunda post octauam pentecostes.
Epist. 2.Cor.3.
Fiduciam habemus per Christum ad Deum. De oratione & sacerdotio Christi,Par.3ª.q.21.22.
Euang. Mar.7.
Expuens in terram. De iis quæ concurrunt ad baptismum,Par 3ª.q.71.

Dominica decima tertia post octauam Pentecostes.
Epist. Gal.3.
Abrahæ factæ sunt promissiones. De veteri lege.12ꝯ.q.98.& seq.
Euang. Luc.10.
Plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. De peccato originali. 12ꝯ. q. 81.82.
De quatuor vulneribus quę Beda ponit,quibus humana natura vitiata est, 12ꝯ.q.85.art.3.

Dominica decima quarta post octauam Pentecostes.
Epist. Gal.5.
Manifesta sunt opera carnis. De peccatis & vitiis.12.q.71.& seq.

Fructus autem spiritus sunt. De fructibus spiritus sancti.12ꝯ.q.70.
Euang. Luc.17.
Non est inuentus qui rediret& daret gloriam Deo. De ingratitudine.22ꝯ. q.107.

Dominica decima quinta post octauas Pentecostes.
Epist. Gal.5.
Non efficiamur inanis gloriæ cupidi. de inani gloria,22ꝯ.q.132.
Is qui catechizatur verbo. de catechesi,Par.3.q.71.
Euang. Matth.6.
Nolite solicitis esse. de solicitudine,22ꝯ.q.55.ar.5.6.

Dominica decima sexta post octauas Pentecostes.
Epist. Ephes.3.
Ne deficiatis in tribulationibus meis. de perseuerantia,22ꝯ.q.319.
De verecundia,22ꝯ.q.144.
Euang. Luc.7.
Defunctus efferebatur. de qualitate animæ exuntis,Suppl.q.70.
De suffragiis mortuorum.Suppl.q.71.

Dominica decima septima post octauas Pentecostes.
Epist. Eph.4.
Cum omni humilitate & mans.&c. de humilitate,22ꝯ.q.161.
De mansuetudine,22ꝯ.q.157.
De patientia,22ꝯ.q.136.
Euang. Luc.14.
Sabbatho manducare panem. de sanctificatione sabbathi,22ꝯ.q.122.art.4.

Dominica decima octaua post octauas Pentecostes.
Epist. 1.Cor.1.
Confirmabit vos vsque in finem sine crimine. Vtrum quis possit mereri finalem perseuerantiam,12ꝯ.q.114.art.7.
Quot & quæ sint vitia capitalia,12ꝯ.q.84.art.4.
Euang. Matth.22.
Interrogauit eum vnus legis doctor. de disputatione hæreticorum, 22ꝯ. q.10.art.7.
De simulatione,22ꝯ.q.111.
De tentatione qua Deus tentatur.22ꝯ.q.97.

Dominica decima nona post octauas Pentecostes.
Epist. Eph.4.
Laboret operando manibus. de furto atque rapina.22ꝯ.q.66.
De ludis & lusoribus,22ꝯ.q.168.
Euang. Matth.9.
Dimittuntur tibi peccata tua.De contritione peccatorum,Suppl.quæst.1. & seq.
De confessione & satisfactione peccatorum,Suppl.q.6.12.

Dominica vigesima post octauas Pentecostes.
Epist. Eph.5.
Nolite inebriari vino in quo est luxuria. de ebrietate.22ꝯ.q.150.
De luxuria,22ꝯ.q.153.
Euang. Matth.22.
Qui fecit nuptias filio suo. de matrimonij sacramento,Suppl.q.41.
De gratia Christi secundum quam est caput ecclesiæ,Par.3.q.8.

Dominica vigesima prima post octauas Pentecostes.
Epist. Eph.6.
Non est nobis colluctatio. de impugnatione dæmonum,Par.1.q.114.
Euang. Iohan.4.
Incipiebat iam mori. de morte,12ꝯ.q.85.art.5.& 6.

Dominica vigesima secunda post octauas Pentecostes.
Epist. Phil.1.
Confidimus in Domino Iesu. De spe.22ꝯ.q.17.
Euang. Matth.18.
Si non remiseritis. De inuidia & detractione.22ꝯ.q.36.& 37.
De riditu peccatorum,Part.3ª.q.88.

Dominica vigesima tertia post octauas Pentecostes.
Epist. Phil.3.
Qui reformabit corpus humilitatis nostræ. De conditionibus beatorum resurgentium,Suppl.q.82.& seq.
Euang. Matth.22.
Ostendit mihi numisma. De obedientia sub secularibus potestatibus.22ꝯ. q.104.ar.6.
De mendacio & adulatione.22ꝯ.q.110.& 115.

In dedicatione templi.
Epist. Apoc.21.
Vidi ciuitatem sanctam. De sanctorum beatitudine.Suppl.q.93.
Euang. Luc.19.
Si aliquem defraudaui. De restitutione.22ꝯ.q.62.
De vsura.22ꝯ.q.78.

In festo Andreæ.
Epist. Rom.10.
Corde creditur ad iustitiam. De confessione fidei.22ꝯq..3.124.
Euang. Matth.4.
Relictis retibus & naui De statu religionis.22ꝯ.q.186.

Feriis Sancti Nicolai.
Epist. Eccles.44.
Ecce sacerdos magnus. De statu episcoporum.22ꝯ.q.185.
Euang. Luc.12.
Sint lumbi vestri præcincti. De castitate.22ꝯ.q.151.
De celibatu ordinandorum,Suppl.q.53.

Feriis

Ferijs conceptionis Mariæ.
Epist. Ecclef.24.
Ego quaſi vitis fructif. De ſanctitate beatæ Mariæ.Par.3^{a}.q.28.
Euang. Matth.1.
Virum Mariæ de qua natus eſt Ieſus. De deſponſatione matris Dei. Par.3. q.29.

Thomæ Apoſtoli.
Epist. Eccleſ.24.
Beatus vir qui in ſapientia morab. De ſapientiæ dono.22æ.q.45.
Euang. Io.20.
Infer digitum tuum huc. De qualitate Chriſti reſurgentis.Par.3.54.
De infidelitate.22æ.q.10.

Purificationis Mariæ.
Epiſt. Malach.3.
Veniet ad templum ſuum dominator. De oblatione Chriſti in templo. Par.3.q.37.art.3.
Quòd Chriſtus ſit caput eccleſiæ,Part.3.q.8.
Euang. Luc.2.
Poſtquam impleti ſunt dies purgationis. De purificatione beatæ Mariæ: Par.3^{a}.q.37.ar.4.
Par turturum. De paupertate Chriſti,Par.3^{a}.q.40.
Epiſt. 1.Petr.1.
In aſperſionem ſanguinis Ieſu Chriſti. De aqua benedicta, Par. 3^{a}. q. 65. art.1.q.71.art.2.
Euag. Matth.16.
Quodcunque ligaueris. De clauibus Suppl.q.17.& ſeq.

Mathæi Apoſtoli.
Epiſt. Act.1.
Oſtende quèm elegeris. De acceptione perſonarum.22æ.q.63.
Quod ad epiſcopatum oportet eligere meliorem.22æ.q.185.art.5.
De fortibus.22æ.q.95.art.8.
Euang. Matth.9.
In vias gentium ne abieritis. De participatione cum excommunicatis, Suppl.q.23.
De diſparitate cultus in matrimonio,Suppl.q.59.
De communicatione cum infidelibus.22æ.q.10.art.9.

Anunciationis Mariæ.
Epiſt. Eſai.7.
Ecce virgo concipiet. De virginitate beatæ Mariæ,Par.3^{a}.q.28.
Euang. Luc.1.
Aue gratia plena. De anunciatione beatæ virginis,Par.3^{a}.q.30.
De conceptione Chriſti,Par.3^{a}.q.31.& ſeq.tribus.

Philippi Et Iacobi.
Epiſt. Sap.5.
Tunc ſtabunt iuſti. De conditionib.beatorum & damnatorum reſurgentium,Suppl.q.81.86.
Euang. Ioan.14.
In domo partis mei manſiones multæ ſunt. De ſanctorum manſionbus, Suppl.q.93.

Feriis Crucis.
Epiſt. Gal.5.
Mihi abſit gloriari niſi in cruce. De effectibus paſſionis Chriſti, Par.3^{a}.q. 48.49.
Euang. Io.3.
Exaltari oportuit filium hominis.De paſſione Chriſti,Par.5.q.46.

Ioannis Baptiſtæ.
Epiſt.Iſa.49.
Dominus ab vtero vocauit me.De pueris ingredientibus religionem,22æ. q.189.
Euang. Luc.1.
Venerunt circuncidere puerum.De circunciſione,Par.3.q.70.

Petri & Pauli.
Epiſt. Act.12.
Miſit in carcerem.De incarceratione,22æ.q.65.art.3.
De fortitudine & martyrio.22æ.q.123.124.
Euang. Matth.16.
Super hanc petram.De eccleſiæ capite,Par.3.q.8.
De miniſtris clauium,Suppl.q.19.

Viſitationis Mariæ.
Epiſt. Cant.2.
Surge,propera amica mea.De Beata Maria,Par.3.q.27.
Euang. Luc.2.
Exurgens Maria abiit cum feſtinatione.De verecundia,22æ.q.144.

Mariæ Magdalenæ.
Epiſt. Prouer.3.
Fallax gratia & vana eſt pulchritudo.De ſuperfluo ornatu mulierum,22æ. q.168.
Euang. Luc.7.
Dimittuntur tibi peccata tua.De contritione,Suppl.q.1.& ſeq.

Iacobi Apoſtoli.
Epiſt. Eccl.4.
Induit eum coronā gloriæ.De dotib.& aureolis beatorū,Suppl.q. 95.96.
Euang. Matth.20.
Vnus à dextris,&c.De Simonia,22æ.q.100.

Laurentij.
Epiſt. 2.Corint.9.
Qui parcè ſeminat.De beneficentia & eleemoſyna,22æ.q.31.32.
Euang. Ioan.12.
Qui amat animam ſuam.De martyrio,22æ.q.124.

Aſſumptionis Mariæ.
Epiſt. Eccleſ.24.
In hæreditate domini morabor. De aſſumptione Beatæ Mariæ, Par. 3^{a}. q. 27.art.1.
Euang. Luc.10.
Maria optimam partem elegit. De vita actiua, & contemplatiua. 22æ. q. 179.& ſeq.

Bartholomæi Apoſtoli.
Epiſt. Epheſ.2.
Iam non eſtis hoſpites & aduenæ. De ſpe vitæ æternæ.22æ.q.17.
Euang. Marc.4.
Aſcendens Ieſus in montem vocauit. De eligendis idoneis.22æ.q.185.

Natiuitatis Mariæ.
Euang. Matth.1.
De qua natus eſt Ieſus. Quod B.virgo ſit mater Dei,Par.3.q.3.art.4.
Reliqua in die conceptionis.

Mathæi Apoſtoli.
Epiſt. Ephe.4.
Vnicuique veſtrum data eſt gratia. De gratia gratis data & gratum faciente,12æ.q.111.
Euang. Matth.9.
Non eſt opus ſanis medic. De pœnitentia,Par.3^{a}.q.84.& ſeq.

Michaelis.
Epiſt. Apoc.1.
Loquens per angelum ſuum.De ordine angelorum.12æ.q.108.
De miſſione angelorum.12æ.q.112.
De locutione angelorum.12æ.q.107.
Euang. Matth.18.
Væ homini per quem ſcandalum venit. De ſcandalo.22æ.q.43.
Angeli eorum in cælis. De cuſtodia hominum ab angelis.12æ.q.113.

Simonis & Iudæ.
Epiſt. Rom.8.
Quos præſciuit,hos & prædeſt. De prædeſtinatione Dei,Par.1^{a}.q.23.
Euang. Ioan.15.
Hæc mando vobis,vt diligatis inuicem. De charitate.22æ.q.23.& ſeq.
Epiſt. Apoc.7.
Vidi turbam magnam. Animas beatorum ſtatim poſt mortem deduci ad cælum,Suppl.q.69.art.2.
De libro vitæ,Part.1^{a}.q.24.
Euang. Matth.5.
Gaudete & exultate quia merces. De octo beatitudinibus.12æ.q.69.
De imaginibus ſanctorum.22æ.q.94.art.2.
De ſanctorum inuocatione,Suppl.q.72.

In die animarum.
Epiſt. 1.Theſſal.4.
Nolumus vos ignorare domientibus. De qualitate animæ exeuntis, Sup. q.70.
De ſuffragiis mortuorum,Suppl.q.71.
Euang. Matth.25.
Cum venerit filius hominis. De iudicio generali,Suppl.q.88.

Martini Epiſcopi. Vt ſupra in feriis.
Nicolai epiſcopi.

Chatarinæ Virginis.
Epiſt. Eccle.51.
Liberaſti corpus meum à perditione. De caſtitate.22æ.q.151.
Euang. Matth.25.
Virgines fatuæ. De virginitate.22æ.q.152.

Multum quoque prodeſſe poteſt, ad dilatandam, ex S. Thomæ Summa, eorum Euangeliorum & Epiſtolarum quæ in Eccleſiis per totum anni decurſum canuntur, doctrinam, & concionis de eadem habendæ materiam vberiorem reddendam, primus generalis Index, loca ſacræ ſcripturæ à S. Thoma in iſta Summa ad ſuæ doctrinæ confirmationem adducta complectens. Quandocunque enim explicandi Euangelij, vel Epiſtolæ declarandæ verba aliqua, in eo Indice reperientur, ſi loca in quibus eorundem verborum meminit Thomas, inſpicere libeat, ea & lucem & copiam, de iis ad populum dicturo, frequenter magnam ſuppeditabnnt.

***

INDEX SEXTVS.

CONCLVSIONVM HVIVS SVMMAE THEOlogicæ quæ dictis alibi à S.D. ſpecietenus repugnare videntur, Vnà cum ſolidis ſolutionibus, ac concordantiis vniuerſæ doctrinæ Tomiſticæ:

QVARVM COGNITIO INCREDIBILITER NON SOLVM ad intelligendam Summam Theologicam conferre,ſed etiam ad omnia S.Doctoris opera. Verba appoſita ad marginem remittunt ad locum proprium tertij Indicis.

NVMERVS INITIO CVIVSQVE DVBII ADSCRIPTVS *reſpondet numeris dubiorum, quæ ſparſim per totam Summam inueniuntur, qui plerunque eſt interruptus, cùm dubia, quæ ad alia opera pertinent, ſint omiſſa.*

Dubium. 1.

1 Abraham æqualiter meruit in matrimonio, ſicut Ioannes in virginitate.

Abraham, 2.

Oppoſitum videtur dicere.22æ.q.152.4.1^{m}.

Soluitur,

Verum eſt Abraham æqualiter meruit, reſpectu præmij eſſentialis,non autem accidentalis:quia meritum non ſolum penſatur ex genere actus, ſed magis ex animo operantis. Habuit autem Abraham animum ſic diſpoſitum,vt paratus eſſet, virginitatem ſeruare, ſi eſſet tempori congruum, ex quo meritum continentiæ coniugalis in ipſo æquatur merito continentiæ virginitatis in Ioanne, reſpectu præmij accidentalis.Sed continentiam Ioannes in opere, Abraham verò in ſolo habitu habebat.22æ.q.152.4.1^{m}.

Abraham. 6.

2 Abraham non fuit mendax, dicendo Saram ſororem ſuam. Immo hoc, quòd dixit Abraham,videtur fuiſſe mendacium.22æ.q.110.3.3^{m}. Quol.8. q.6.4.2^{m}.

Sol.In ſacra ſcriptura deducuntur aliquorum geſta,quaſi exempla perfectæ virtutis,de quibus non eſt æſtimandum, eos fuiſſe mentitos. Si qua tamen in eorum dictis appareant, quæ mendacia videntur, intelligendum eſt,ea figuraliter & prophericè dicta eſſe. Abraham tamen ſecundum Auguſtinū,dicens Saram eſſe ſororem ſuam, veritatè voluit celari, & non mendacium dici: Soror enim dicitur: quia filia patris erat, vnde & ipſe Abraham dicit,verè ſoror mea eſt,filia patris mei,& non filia matris meæ:quia ſcilicet ex parte patris ei attinebat.22æ.q.110.3.3^{m}. Quol. 8.q.6.4.2^{m}.

Abraham. 7.

3 Abraham accedens ad ancillam ſuam non peccauit.

Oppoſitum videtur dicere.4^{a}.d.33.q.1^{a}.ar.3.q.3.0.

Sol.ſicut dicitur,4^{a}.d.33.q.1.ar.3 q.3. c.cōcubinæ patriarcharum erant vxores eorum,quo ad principalem finem matrimonij, ſcilicet prolem, non autem quo ad finem ſecundum,ſcilicet regimen familiæ.Ideo dicebantur concubinæ:& hoc licuit ex diſpenſatione Dei.

Abraham. 8.

4 Abraham volens occidere Iſaac,non peccauit:quia debuit obedire præcepto Dei.

Oppoſitum videtur dicere; quia præceptum de non occidendo hominem & alia præcepta decalogi ſunt omnino indiſpenſabilia,etiam à Deo, vt patet.12æ.q.100.8.0.& 3.d.37.4.0.

Sol.ſicut Dub.518.

Abraham. 9.

5 Abraham emendo Speluncam in ſepulturam,non peccauit.

Oppoſitum videtur dicere: quia ſepultura eſt annexa rei ſpirituali, ideo vendere eam,vel emere eſt peccatū ſimoniæ.22æ.q.110.10.4.1^{m}.2^{m}.& 3^{m}. & 4.d.25.q.3.ar.1.q.1.0.ar.3.c.

Sol. Abraham emendo ſpeluncam duplicem, non intendebat emere niſi terram communem.Sed quia apud gentiles loca ſepulturæ deputata,religioſa reputabantur, ſi Ephron pro iure ſepulturæ pretium intendit accipere,peccauit vendens,licet Abraham non peccauerit emens.Vel excuſaretur Abraham: quia in hoc redemit ſuam vexationem. Quamuis enim Ephron gratis ei ſepulturam offerret, perpendit tamen Abraham, quod gratis recipere ſine eius offenſa non poſſet.22æ. q. 100. 4. 3^{m}. & 4. d.25.q.3.ar.2.q.3.2^{m}.

Abſtractio. 6.

9 Neceſſe eſt,vt intellectus noſter abſtrahat à phantaſmatibus.

Immo in ſtatu innocentiæ homo non acquieuiſſet ſcientiam ex ſenſibus. 3^{a}.q.61.2.0.& 4.d.1.q.1.ar.2.q.2.0.

Sol.ſicut dubium.1107.

Abſtractiò. 16.

10 Homo in hac vita non poteſt videre eſſentiā Dei,niſi abſtrahat à ſenſib. Immo Moyſes & S. Paulus viderunt in hac vita ſine lumine gloriæ eſſentiam Dei Veri.q.10.11.c.

Sol.ſicut Dub.486.

Accidens. 4.

Non omne adueniens rei poſt eſſe completum,eſt accidens.

Immo omne, ſine quo res intellecta ſecundum ſubſtantiam poteſt intelligi habet rationem accidentis.3^{a}.d.6.q.3.2.1^{m}.& Pot.q.4.8^{m}.

Sol.Illud, quod aduenit rei poſt eſſe completum, accidentaliter aduenit, niſi trahatur in communionem in illius eſſe completi, ſicut in reſurrectione corpus adueniet animæ præexiſtenti, non tamen accidentaliter: quia ad idem eſſe aſſumetur, vt ſcilicet corpus habeat eſſe vitale per animam,non autem ſic de albedine:quia aliud eſt eſſe albi.& aliud eſſe hominis,cui aduenit albedo.3^{a}.q.2.6.2^{m}.

Accidens. 7.

13 Menſura debet eſſe homogenea, id eſt eiuſdem generis cum ſuo menſurato.

Immo accidentia non oportet menſurari primo accidente, ſed ſubſtantia, Pot. q.7.4.7^{m}.

Sol.ſicut Dub.870.

Accidens. 12.

15 Accidens poteſt eſſe ſine ſubiecto virtute Dei.

Oppoſitum videtur dicere Phyſ.8.lec.21.med.c.d.

Sol.ſicut dicitur.12æ.q.51.1.c.& Pot.q.9.9.2^{m}.& Poſt.lect.14.accidens dicitur proprium dupliciter,ſcilicet indiuiduale,quod conuenit ſoli particulari,ſed non ſemper:& ſpecificum, id eſt,quod fluit ex principiis proprijs ſpeciei,& conuenit omni,& ſoli,& ſemper,loquitur ergo in tertia parte de proprio primo modo.ſ.de propria quantitate corporis Chriſti.Sed in 8.Phyſ.accipit proprium ſecundo modo, quia in hoc eſſet cōtradictio,& habetur.12æ.q.110.4.4^{m}.vbi dicit, quòd cū potentiæ animæ ſint naturales proprietates,animam conſequentes, anima non poteſt ſine iis eſſe: dato autem,quòd ſine iis eſſet, adhuc tamen anima diceretur ſecundum ſpeciem ſuam intellectualis vel vel rationalis, non quia actu haberet has potentias, ſed propter ſpeciem talis eſſentiæ, ex qua natæ ſunt eiuſmodi potentiæ effluere.

17 Accidens indiuiduatur numeratur & diſtinguitur ſecundum ſuum ſubiectum.

Accidens.

Immo accidentium varietas poteſt eſſe cauſa pluralitatis ſecundum numerum ſubiectorum,Trinit.q.4.2.c.

Sol.nullum accidens habet in ſe propriā rationem diuiſiònis, niſi quantitas. Vnde dimenſiones ex ſeipſis habent quandam rationem indiuiduationis ſecundum determinatum ſitum,prout ſitus eſt differentia quantitatis, & ſic habet duplicem ratiomem indiuiduationis, vnam ex ſubiecto,ſicut & quodlibet aliud accidens,aliam ex ſeipſa, inquantum habet ſitum,ratione cuius in abſtrahendo à materia ſenſibili, imaginamur hāc lineam, & hunc circulum.Et ideo rectè materiæ conuenit indiuiduere omnes alias formas, ex hoc quòd ſubditur illi formæ, quæ ex ſeipſa habet indiuiduationis rationem: ita quòd etiam ipſæ dimenſiones terminatæ,quæ fundantur in ſubiecto completo, indiuiduantur quodammodo ex materia indiuiduata per dimenſiones interminatas præintellectas à materia,Trinit.q.4.2.2^{m}.

Accidens. 15.

18 Accidentia numerantur ſecundum ſuppoſita.

Oppoſitum videtur dicere.1^{a}.d.9.q.1.2.c.

Sol.Accidentia ſumpta propriè,& adiectiuè,numerantur ſecundum diuerſa ſuppoſita,non autem,ſi ſumantur impropriè,& ſubſtantiuè, vt ſpiritor in diuinis.1^{a}.q.36.7^{m}.fi.& Pot.q.8.2.6^{m}.

Accidens. 16.

19 Duo accidentia numero eiuſdem rationis, vel generationis non poſſunt eſſe ſimul in eodem ſubiecto.

Oppoſitum videtur dicere.1^{a}.q.12.10.c.& q.52.2.2^{m}. & q.85. 4. c. & 2^{m}.& verit.q.8.14.c.& 7^{m}.

Sol. Aliquando duo accidentia eiuſdem rationis poſſunt eſſe ſimul in eodem ſubiecto in actu incompleto,non tamen vt in actu completo & perfecto,

fecto,ſicut albedo,dũ eſt in fieri,& nigredo in corrumpi,verit.q.8.14.9.

Accidens. 18.

21 Subiectum eſt cauſa proprij accidentalis in triplici genere cauſæ, ſcilicet materialis,efficientis,& finalis,aliorum autem accidentium eſt tantum cauſa materialis.
Immo accidens per ſe & proprium, vel nec omne cauſatur à principiis ſubiecti in genere cauſæ efficientis,Mat.q.4.2.9[m].
Sol. acidens proprium non cauſatur a ſubiecto per viam mutationis: ſed emanatio propriorum accidentium eſt per naturalem reſolutionẽ,ſicut ex vno naturaliter reſultat aliud,ſicut ex luce color,1[a].q.77.6.3[m].
Vel,quòd ſubiectum primum producitur cum proprio accidente primò, & per ſe:proprium verò ſecundariò & per aliud.

Accidens. 37.

22 Accidentia Euchariſtiæ poſſunt miſceri cum aliis liquoribus.
Oppoſitum: videtur dicere.8[a].q.77.8.c.1[m].& 3[m].
Sol.Intelligendum eſt quando ſit tanta permiſtio vini, vel liquoris extranei,quòd ſanguis Chriſti deſinat eſſe ſub toto: tunc enim dicitur vndique diffundi,nõ quia tangat ſanguinem Chriſti ſecundum propriaseius dimenſiones ſacramentales,ſub quib.continetur.3[a].qu.77.8.c.3[m].& 4[m].

Accidens. 41.

23 Corrruptio ſpecierum Euchariſtiæ non eſt miraculoſa, ſed miraculum præſupponit.
Oppoſitum videtur dicere.4.d.12.q.2.art.2.q.4.4[m].& opuſc.11.artic.35.
Sol.Species ſic remanere miraculoſum eſt: ſed quòd ſic remanentes, corrumpantur, eſt naturale: ſicut miraculoſum eſt: quòd cæcus viſum recipiat: ſed quòd iam viſu accepto videat eſt naturale. Remanet enim quidem compoſitionis & diuiſionis modus in accidentibus iſtis, dum quantitas retinet rationem materiæ, & qualitas rationem formæ. 4. d. 12.q,1.2.& q.3.3[m].& q.4.4[m].

Accidens. 44.

24 Nihil poteſt eſſe medium inter ſubſtantiam & a ccidens.
Oppoſitum videtur dicere à ſimili.4.d.12.q.1.ar.1.q.3.c.
Sol. Inter ſubſtantiam & accidens, quintum prædicabile datur medium, non autem vt diuiditur contra ſubſtantiam.1[a].q.76.4.4[m].& q.77.1.5[m]. & Quol.1.6.3[m].& ſpiritum.11. c.col.2.4[m].& Opuſc.23.& Metaphyſ.11. lec.2.F.

Accidens. 48.

27 Accidens aliquod miraculosè productum in aliquo ſubiecto,efficitur ei naturale,ſicut cæcus miraculoſè illuminatus,naturaliter videt.
Oppoſitum videtur dicere à ſimili.4.d.12. q.1.artic. 2. q. 4.4[m]. & Opuſ.11. artic.35.
Sol.ſicut 3.

Accidens.

28 Nihil prædicatur de Deo per accidens.1[a].q.3.6.c.fin.
Immo prædicatur aliquid de Deo per accidens.1[a].d.30.1.2[m].& 4[m].& Pot. q.7.8.6[m].& q.8.2.6[m].
Sol.ſicut Dub.29.

Accidens. 51.

29 Iſta eſt per ſe& nullo modo per accidens,Pater eſt Deus:& econuerſo.
Oppoſitum videtur dicere,Pot.q.8.2.9[m].
Sol. Licet in Deo nullum ſit accidens, eſt tamen quædam ſimilitudo accidentis,inquantum ea,quæ de inuicem dicuntur, prædicantur ſecundum accidens,& differunt ratione,& ſunt vnum ſubiecto.1[a].q.37. 4. 7[m].fi.& Pot.q.8.2.6[m].

Actio. 10.

32 Actio recta differt ab actione reflexa.
Oppoſitum videtur dicere.1[a].d.1.q.2. 1. 2[m]. & d.10.5.2[m]. & d.17.q.1.5.4[m].
Sol.ſicut Dub.41.

Actio.

33 Nulla actio tranſiens conuenit Deo.2[a].q.23.2.1[m].
Immo genus vtrumque actionis attribuimus Deo,Pot.q.10.1.c.
Sol.huiuſmodi duplex operationis genus Deo attribuimus: genus quidem operationis,in aliud extrinſecum tranſeuntis,inquantum dicimus quòd creat, conſeruat, & gubernat omnia. Ex quo operationis genere nulla perfectio Deo aduenire ſignificatur, ſed magis quòd prouenias in creatura perfectio ex perfectione diuina. Aliud verò operationis genus Deo attribuimus, inquantum ipſum intelligentem & volentem dicimus,in quo ipſius perfectio ſignificatur.Pot.q.10.1.c.fi.

Actio. 26.

34 Actio & paſſio conueniunt in vna ſubſtantia motus, & differunt tãtum ſecundum diuerſas habitudines.
Immo non poteſt eſſe idem accidens numero actio & paſſio, ſed eorum differentiæ ſunt tantum penes terminos,ſcilicet agens & patiens, 2[a].d. 40.4.1[m].& Contr.2.c.56.3[m].
Sol.Primò,quòd actio & paſſio poſſunt ſumi dupliciter,ſcilicet pro habitudinibus agentis ad patiens & econuerſo,& pro motu, in quo iſtæ habitudines fundantur:quia remoto per intellectum motu, nihil remanet de actione,&paſſione,niſi prædictę habitudines,vt habetur in 1[a].q.41.1. 2[m].& q.45.2.Si primo modo,ſic differunt realiter:quia alia eſt habitudo agentis ad paſſum, & alia econuerſo. Si autem ſecundo modo, ſic ſunt idem realiter:quia idem motus numero,vt eſt ab agente, eſt actio, & vt eſt in patiente, eſt paſſio. Vel actio & paſſio poſſunt ſumi dupliciter, ſ. prout forma paſſi, inquantũ eſt ab alio dicitur paſſio: vel pro ipſofluxu formæ.Primo modo differunt realiter ſecũdo autem ſunt idem realiter.
Sol.ſecundò,quòd cum dicit,S.D. 1[a]. q. 45.2.2[m]. quòd cum actio & paſſio conueniant in vna ſubſtantia motus,& differant ſolùm ſecundum diuerſas habitudines, oportet quòd ſubtracto motu, non remaneant niſi diuerſæ habitudines in cauſante & cauſato,reſpondendũ eſt,quòd ibi loquitur de actione accepta pro re acta, ſc.pro eo quod per actionem ſuſcipitur in patiẽte:quia.ſ.dicitur,actio, inquantum procedit ab agente: & paſſio inquantũ ſuſcipitur.Manifeſtum eſt enim,quòd creatio actiua, de qua loquitur ibi.S.D.eſt realiter diſtincta, cũ ſit diuina eſſentia creatione paſſiua.Vnde per hoc nõ datur intelligi,quòd actio ſit idem quod motus realiter,ſed magis oppoſitum,ſcilicet, quòd ab eo differat: quia ab actione poteſt ſubſtrahi motus. Quod autem ibi ſolum remanent diuerſæ habitudines,tunc hoc eſt quãtum ad actualem exiſtentiam.Actio enim tranſiens quando iam facta eſt, amplius non eſt:& quando fit, eſt. Vnde non remanet, poſtquam facta eſt ſecundum completam rationem eius:cuius actionis ratio completur, per hoc quòd eſt in aliud tendens.

Actus. 51.

39 Actio ſecũdum primam impoſitionem nominis importat originem motus,quo remoto,nihil aliud quàm ordinem originis importat.
Oppoſitum videtur dicere.2[a].d.40.q.1.4[m].& Contr.2.c.56.3[m].
Sol.Actio eſſentialiter accepta,ſcilicet pro reſpectu agentis ad paſſum, id eſt,pro ipſa emanatione, qua introducitur forma in patiente ſecundum eius primum gradum,poteſt dupliciter conſiderari, vno modo ſecundũ modum ſignificandi:& ſic importat originem motus. Alio modo,quantum ad rẽ ſignificatam: & ſic importat ipſam emanationem in ſe conſideratam,Pot.q.8.2.c.

Actus.

41 Actus rectus & reflexus nõ ſunt idẽ numero.1[a].q.28.4.2[m].& q. 87.3.2[m].
Immo ſunt idem numero.1[a].d.2.q.2.1.2[m].& d.10.5.2[m].& d.17.q.1.3.4[m].
Sol.ſicut habetur.1[a].d.17.q.5.4[m].actus rectus poteſt conſiderari dupliciter ſcilicet vt ratio,qua potentia reſpicit obiectum, & actus reflexus, quo potentia fertur ſuper actum ſuum ſunt idem numero. Alio modo vt natura quædam, vel ſecundum quòd actus rectus accipitur vt quoddam obiectum eiuſdem potentiæ,& ſic non ſunt idem numero.

Actus. 14.

45 Actus in ratione obiecti,& actus in obiectum ſub tali ratione, ſunt eiuſdem ſpeciei,vt viſio luminis,& viſio coloris.
Oppoſitum videtur dicere.1[a].q.87.3.2[m].
Sol.ſicut Dub.41.

Actus. 15.

46 Omnis virtus & potentia eodem actu fertur in obiectum, & in rationẽ formalem obiecti.
Oppoſitum videtur dicere.1[a].q.87.3.2[m].
Sol.ſicut Dub.41.

Actus. 24.

48 Actus diuerſarum potentiarum differunt genere.
Oppoſitum videtur dicere Phyſ.7.lec.8.princ.
Sol. Actus dupliciter comparantur ad ea,per quæ fiunt, ſcilicet vt principia actiua, & vt ad ſubiecta. Primo modo differunt genere vel ſpecie, non autem ſecundo modo,Veri.22.10.2[m].

Actus. 25.

49 Idem actus poteſt pertinere ad diuerſas potentias.
Oppoſitum videtur dicere,4.d.14.q.1.ar.2.q.1.c.& Veri.q.14.4.7[m].
Sol. Idem actus poteſt pertinere ad diuerſas potentias ſecundum diuerſas rationes & diuerſo ordine, non autem æqualiter, & eodem ordine,12ꝯ.q.56.2.1[m]. & verit.q.14.4. c.& 7[m].& q.22.13. 8[m].& q.24.5.c.

Actus. 27.

50 Vnius potentiæ non poſſunt eſſe plures actus.
Oppoſitum videtur dicere,verit.q.28.9.1[m].& 6[m].
Sol. Vnius potentiæ non poſſunt eſſe ſimul plures actus, niſi ſint ſubordinati.1[a].quæ.58.7.2[m].q.62.7.3[m].& 12ꝯ.q.54.1.3[m].& 22ꝯ.q.18.1.3[m].& 4.d.4. q.1.ar.3.q.2.o.& contr.1.c.76.3.& lib.2.c.58.fi.& verit.q.13.1.c.

Actus.

51 Actus & potentia non ſunt ſemper eodem genere.1.d.7.q.12.2.2[m].
Oppoſitum videtur dicere.1[a].q. 77.1.c.fi.
Sol. Dupliciter,primò, quòd licet actus & potentia ſint eiuſdem generis entis, non tamen oportet, quòd ſemper ſint eiuſdem generis prædicamentalis in ſpeciali. Ens enim per ſe reale creatum diuiditur immediatè in ſubſtantiam & accidens: quodquidem accidens ſubdiuiditur poſteà in nouem genera accidentium. Subſtantia igitur, & accidens dicuntur duo genera entis tranſcendentis. Vnde ſi potentia ſit in genere accidentis, benè oportet, quòd actus ſibi correſpondens, ſit in genere accidentis. Sed non oportet ſi potentia ſit in hoc genere accidentis, ſcilicet qualitatis, quòd actus ſibi correſpondens ſit in eodem genere.
Sol. ſecundò,quòd actus & potentia, qui differunt ſecundum eſſentiam, non ſunt ſemper in eodem genere, ſed benè actus & potentia eiuſdem eſſentiæ, vt habetur 1[a].qu.25.2[m].nam vt ipſe dicit Anima.13.c.de potentia paſſiua manifeſtum eſt, quòd;potentia paſſiua, quæ eſt ad actum ſuſtantialem, eſt in genere ſubſtantiæ: & quæ eſt ad actum accidentalem, eſt in genere accidentis, per reductionem ſicut principium, & non ſicut ſpecies completa: quia vtrumquodque genus diuiditur per potentiam ad actum. Vnde potentia homo, eſt in genere ſubſtantiæ, & potentia album eſt in genere qualitatis, Et ipſe ſubdit ibidem ad 11[m]. dicens, quòd ipſa anima eſt in potentia ad formas intelligibiles. Sed iſta,potentia non eſt eſſentia animæ, ſicut nec potẽtia ad ſtatuam quæ eſt in ære, eſt eſſentia æris: eſſe enim actu & potentia non eſt de eſſentia rei, quando actus non eſt eſſentialis. Materia verò prima eſt in potentia ad actum ſuſtantialem, qui eſt forma. Et ideò ipſa potentia materiæ eſt ipſa eſſentia eius.Et idem adducit Phyſ.1.lec.15.Et licet anima ſit in potentia etiam ad ſuas potentias, non tamen eſt in potentia ad illos per potentiam diſtinctam ab eſſentia eius.

Actus. 32.

52 Actus eſt prior potentia.
Immo actus eſt poſterior potentia,1[a].q.77.3.1[m].
Sol. actus in diuerſis eſt prior potentia, ſed in eodem eſt poſterior ſecundum tempus,1[a].q.3.1.c.& 8.c.fi.& q.77.3.1[m].&q.8.3.2[m].& qu.85.3.1[m].& q.94.3.c.& 12ꝯ.q.50.2.3[m].& 1.d.7.q.1.1.1[m].& 2.d.1.1.c.& d. 4.3.1[m].& contra 1.c.16.princ.& lib.2.c.16.10[m].& c.77.& Verit.q.13.1.10.& Pot.9.6.6. c.& q.7.1.c.princ.& Ma.q.4.3.c.fi.& verit.q.4.3.c.& ſpiritu 1.c.& 10.c. 3[m].& Quol.5.19.c.& Opuſs.31. & Metaph.3.lec.15.c.& lib.7.lec.2.G.& libr.9.lec.8.per totam,& lib.12.lec.5.& anima lib.3.lec. 10.D.& lec.11.fi.

Actus. 34.

53 Actus ſemper ſuperat potentiam in bono & malo.

Oppoſi

Oppoſitum videtur dicere.1[a].q.25.1.2[m].
Sol.eſt verum,quòd actus,qui differt ſecundum eſſentiam, à potentia,ſuperar potentiam,non autem in Deo,in quo ſunt idem.1[a].q.25.1.2[m].

Actus. 37.

55 Potentia actiua non diſtinguitur contra actum,ſed in eo fundatur.
Oppoſitum videtur dicere ſpiritu.11.
Sol.Cum in nulla creatura ſuum operari ſit ſuum eſſe,ſed hoc ſit ſolius proprium Dei, ſequitur quòd nullius creaturæ operatiua potentia ſit eius eſſentia ſpiritu.11.c.princ.

Actus.

56 Actus vel habitus non habent rationem radicis,ſed rationem rami.2[a].d. 5.q.1.3.c.& 1[m].& d.22.q.1.1.7.& d.42.q.2.1.c.& 2[m].& 3.1[m].
Oppoſitum videtur dicere.12ꝯ.q.84.1.c.& 2[m].& 2.c.& 22ꝯ.q.119.2.1[m].
Sol.ſicut Dub.144.

Actus. 46.

57 Diuerſi actus,quorum vnus eſt ratio alterius,nõ diuerſificant habitum.
Oppoſitum videtur dicere à ſimili.4.d.38.q. .ar.2.q.2.c.
Sol.Non diuerſificant habitum,ſi ſint ſubordinati, ſed benè,ſi non ſint ſubordinati.

Actus. 47.

59 Habitus acquiſitus ſemper reddit actum ſimilem actui,à quo generatus eſt,ſecundum ſpeciem,non autem ſecundum modum.
Oppoſitum videtur dicere à ſimili.12ꝯ.q.51.4.3[m].& Ver.q.10.19[m].
Sol. habitus infuſus non cauſat ſemper actum nouum ſimilem habitui,ſed firmat habitum præexiſtentem cum ſuo actu, ſicut medicinalia remedia adhibita homini ſano per naturam, non cauſant aliquam ſanitatem aliam,ſed ſanitatem prius habitam corroborant: acquiſitus autem reddit ſimilem.22ꝯ.q.51.4.3[m].

Actus. 56.

60 Actus ſimpliciter excedit habitum in bono & in malo.
Oppoſitum videtur dicere.1[a].q.25.1.2[m].
Sol.ſicut Dub.53.

Actus. 63.

61 Idem actus numero moralis ſiue humanus,eſt actio & paſſio.
Oppoſitum videtur dicere.2[a].d.40.4.1[m].fi.& contra.1.c.56.3[m].
Sol.ſicut Dub.34.

Actus.

62 Actus dicitur bonus vel malus dupliciter, ſcilicet formaliter, id eſt ex obiecto,ſcilicet ſolus actus appetitus:& materialiter.3[a].d.23.q 1.ar.4.q. 1.c.&q.2.ar.4.q.1.c.& 4.d.38.q.2.ar.2.q.2.c.
Oppoſitum videtur dicere quia actus videtur bonus ſeipſo.12ꝯ.quæſ. 55.4. 1[m].& 5[m].
Sol.Actus dicitur bonus ſeipſo bonitate naturæ, non autem bonitate moris.12ꝯ.q.18.3.3[m].

Actus. 78.

63 Idem numero actus in genere naturæ poteſt eſſe bonus & malus moraliter,non autem vnus numero in genere moris.
Oppoſitum videtur dicere.2[a].d.27.2.1[m].
Sol.vnus actus numero in genere moris non poteſt eſſe bonus & malus ſecundum ſe,ſed per abuſionem.12ꝯ.q.56.2.fi.22ꝯ.q.20.1.2[m],& qu. 38. 2.3[m].

Adam. 2.

66 Non in conuenit,Adam vidiſſe diuinam eſſentiam ſupernaturaliter.
Oppoſitum videtur dicere,contr.3.c.47.princ.& Ver.q.10.11.c.
Sol.ſicut Dub. 486.

Adam. 6.

67 Adam præſciuit incarnationem Dei non autem ſuum peccatum.
Oppoſitum videtur dicere:quia in paradiſo plenam notitiam homo habuerat de peccato,ex eo quòd habuit perfectam cognitionẽ omnium, quæ per virtutem Dei ab eo agenda,vel vitanda erant.12ꝯ.q. 40.3.3[m]. & 22ꝯ. q.27.3.2[m].& 2.d.23.q.2.2.c.& 3.d.25.q.2.ar.2.q.2.c.prin.F.
Sol.ſicut Dub.605.

Adam. 11.

69 Sciẽtia Adæ erat eiuſdẽ ratiõis cũ noſtra,licet eſſet per ſpecies infuſas.
Oppoſitum videtur dicere.1[a].q.1.2[m].& q.89.5.3[m].& 3[a].q.9.4.3[m].
Sol.ſicut Dub.1111.

Adam. 12.

70 Adam indigebat phantaſmate in conſiderando,non autem in acquirendo ſcientiam.
Oppoſitum videtur dicere.1[a].q.101.1.o.& 2.& d.20.q.2.2.o.
Sol.ſicut Dub.1107.

Adam. 13.

71 Adam in primo ſtatu non acquirebat cognitionem ex ſenſibilib.per modum argumentationis.
Immo erat ratronatiuus, & acceptiuus cognitionis ex ſenſibilibus. 2[a]. d. 23.q.2.1.3[m].& Ver.q.18.2.o.
Sol.ſicut Dub.1107.

Adam. 18.

72 Adam non cognouit cogitationes cordium,nec quælibet ſingularia.
Oppoſitum videtur dicere Verit.q.18.4.c.fi.& 14[m].
Sol.tripliciter:Primo,quòd non cognitiouit cognitiones cordium ſecundum ſe,ſed eas cognouit, ſecundum quòd per corporis motus manifeſtantur:ſicut & medici.2[a].d.7.q.2.1.&
Opuſ.10.c.38.& Opuſ.11.ar.36.o.
Vel dicendum, quòd in primo loco loquitur de cognitione naturali, vel per habitus gratuitos in ſecundo autem de cognitione,quę habetur per diuinam reuelationem.
Vel dicendum,quòd quia loquitur indefinitè,ideo non opponuntur.

Adam. 21.

73 Adam habuit fidem.
Oppoſitum videtur dicere.3[a].d.25.q.2.ar.q.2.c.
Sol.ſicut Dub.605.

Adam. 22.

74 Adam in primo ſtatu poterat mereri,non tamen ſine gratia.
Oppoſitum videtur dicere à ſimili.2[a].d.5.q.2.1.o.
Sol.ſicut Dub.679.

Adam. 35.

75 Adam non potuit primò peccare venialiter:ſicut etiam infidelis.
Immo in hominibus contingit eſſe peccatum veniale ſine mortali. 12ꝯ. q. 72.5.c.& 4.d.16.q.2.ar.1.q.3.2[m].& Ma.q.7.9.c.fi.
Sol.quòd quia peccatum mortale in tãtum opponitur integritati primi ſtatus,quòd corrumpit ipſum: quod peccatum veniale facere non poteſt, & non poteſt ſimul eſſe quæcunque inordinatio cum integritate primi ſtatus,conſequens eſt quòd primus homo nõ poterit peccare, venialiter,antequam peccaret mortaliter, licet in nobis aliquando ſit veniale ſine mortali,Nam impoſſibile eſt, q etiam in nobis peccatum veniale ſit in aliquo cũ originali peccato abſq; mortali.Cuius ratio eſt: quia antequam homo ad annos diſcretionis peruenat, defectus eratis prohibens vſum rationis excuſat eum à peccato mortali. Vnde multo magis excuſat eum à peccato veniali, ſi committat aliquid quod ſit ex genere ſuo tale.Cum verò vſum rationis habere incœperit,non omnino excuſatur à culpa venialis vel mortalis peccati.Sed primum,quod tunc homini cogitandum occurrit,eſt deliberare de ſeipſo. Et ſiquidem ſeipſum ordinauerit ad debitum finem, per gratiam conſequitur remiſſionem originalis peccati.Si verò non ordinat ſeipſum ad debitum finem,ſecundum quòd in illa ętate eſt capax diſcretionis,peccabit mortaliter,non faciẽs quod in ſe eſt. Et ex tũc nõ erit in eo peccatum veniale ſine mortali niſi poſtquam totum fuerit ſibi per gratiam remiſſum.Ab aliis autem peccatis mortalibus poteſt puer,incipiens habere vſum rationis, per aliquod tempus abſtinere: ſed à peccato dimiſſionis prædictæ non liberabitur, niſi quam cito poteſt,ſe cõuertat ad Deum.Primum enim, quod occurrit homini,diſcretionem habente,eſt, quòd de ſeipſo cogitet: ad quem alia ordinet ſicut ad finem:finis enim eſt prior in intẽtione. Et ideo hoc eſt tempus,pro quo obligatur ex Dei præcepto affirmatiuo, vt habetur, 12ꝯ.q.89.3.3[m].& 6.o.

Adam. 37.

76 Adam etiam per liberum arbitrium ſeu gratia habituali poterat vitare peccatum.
Oppoſitum videtur dicere,2.d.20.q.2.3.5[m].& d.28.2.o.
Sol.ſicut Dub.689.

Adam. 44.

77 Si Adam primò non peccaſſet, etiam non ſtatim confirmatus fuiſſet in gratia,ſiue originali iuſtitia: neque filij nati in eadem iuſtitia originali fuiſſent ſtatim confirmati.
Immo necaliquis purus viator in præſenti vita poteſt confirmari ſimpliciter in gratia.Ver.q.24.9.o.
Sol.dupliciter:primò,quòd iuſtitia originalis in qua primus homo conditus fuit,de ſe accidens naturæ ſpeciei.Vnde ſtatim quamdiu generaſſet, non fuiſſet Adam confirmatus in gratia: quia confirmatio gratiæ coniungit fini,cui viſo,non poteſt confirmatus non inhærere.
Secundò ſol.ſicut Dub.383.

Adam. 46.

78 Si Eua peccaſſet,& non Adam, filij eorum non habuiſſent defectus, ſequentes peccatum,ſcilicet,paſſibilitatem,& mortalitatem.
Oppoſitum videtur dicere.2.d.31.q.1.2.4[m].& q.2.ar.2.q.2.o.
Sol.quòd in ſecundis locis loquitur de ipſis defectibus filiorum, non quidem ex parte animæ,ſed ex parte corporis,quod eſt ex matre. Ideò quãtum eſt ex corpore,ſequuti fuiſſent illi defectus,niſi obſtitiſſet originalis iuſtitia,quæ fuiſſet in eis,vt dicit in eiſdem primis locis.

Addere. 7.

79 Vnum,tranſcendens addit ſupra ens in diuiſionem tantum.
Immo vnum,tranſcendens dicit ens indiuiſum:quia ens,quòd non diuiditur,eſt vera definitio eius.1.d.24.q.1.3.3[m].
Sol. quòd vnum ſecundum rationem propriam, qua diſtinguitur ab aliis tranſcendentibus,importat rationem indiuiſionis tantum.Sed ratio eius totalis completa conſiſtit in hoc, quod eſt eſſe ens indiuiſibile, aut non eſſe ens diuiſum.

Adæquari. 1.

80 Adæquari & aſſimilari important motum ad æqualitatem & ſimilitudinem, non autem æquale & ſimile. Ideò filius Dei eſt ſimilis & æqualis patri,& econuerſo: & adæquatur & aſſimilatur ei, ſed non econuerſo.
Oppoſitum videtur dicere.Ver.q.4.4.2[m].
Sol.quòd ſicut ipſe dicit ſecundo loco,Anſelmus accipit ſtrictè nomen ſimilitudinis,ſicut & Dionyſius 9.c.de diuinis nominibus vbi dicit,quòd in æquè ordinatis adinuicem recipimus ſimilitudinis reciprocationem vt ſcilicet vnum dicatur alteri ſimile & econuerſo.Sed in iis, quæ ſe habent,per modum cauſæ & cauſati,non inuenitur,propriè loquendo,reciprocatio ſimilitudinis.Dicimus enim, quòd imago Herculis aſſimilatur Herculi,ſed non econuerſo. Vnde quia verbum diuinum non eſt factum ad imitationem creaturæ,vt verbum noſtrum,ſed potius econuerſo:ideò Anſelmus vult,quòd verbum non ſit ſimilitudo creaturæ, ſed econuerſo.Si autem largo modo ſimilitudinem accipimus, ſic poſſumus dicere,quòd verbum eſt ſimilitudo creaturæ, non quaſi imago eius,ſed quaſi exemplar: ſicut etiam dicit Augu. ideas eſſe rerum ſimilitudines Nec tamen ſequitur, quòd in verbo non ſit ſumma veritas, quia eſt immutabile,creaturis exiſtentibus mutabilibus: quia non exigitur ad veritatem verbi ſimilitudo ad rem, quæ per verbum dicitur ſecundum conformitatem naturæ, ſed ſecundum repræſentationem. vt in q. de Eſſentia Dei dictum eſt.Ver.4.4.2[m].

Adiuare. 5.

82 Adiuuare licet creaturas irrationales,nec per eas dęmon nobis noceat.
Immo periculis humanis obuiandum eſt per humana, & non per diuina. 22ꝯ.q.88.11.c.
Sol. quòd non eſt obuiandum per diuina, abutendo eis, & modis illicitis: ſed ne dæmones per creaturas irrationales nobis noceant, vt habetur. 22ꝯ.q.38.2.3[m].& q.162.2.3[m].& q.30.3.o.

Adoratio. 21.

83 Crux propria Chriſti,vt repræſentans Chriſtum,& vt tet igit Chriſtum & perſu

& perfusa Christi sanguine debet eadem adoratione latriæ cum Christo adorari. Sed imago crucis eius in alia materia debet adorari latria, vt imago Christi tantum.
Oppositum videtur dicere.3ª.d.9.q.1.ar.2.q.4.o.
Sol.quod crux Christi,vt res est quædam non potest adorari latria, nisi vt repræsentans Christum:sed vt est res quædam Christum, debet adorari hyperdulia, & non latria, quia:non est pars Christi, vt habetur. 3ª.d.9. q.1.art.2.q.4.o.

Adulterium. 1.

84 Adulterium est species determinata luxuriæ.
Immo adulterium non tantum pertinet ad luxuriam, sed ad iniustitiam & auaritiam.Ideo est grauius furto, quanto vxor est charior re exteriori. 12ᵩ.q.72.2.4ᵐ.& q.73.5.1ᵐ.& 7.c.& q.88.5.c. q.100.6.c. fi. & 22ᵩ. q.65.4. 3ᵐ.& q 70.3.c.& q.108.5.c.& q.154.1.2ᵐ.& Ma. q. 15. 3. 3ᵐ.& Eph.5.lec. 2.Med.E.
Sol. quòd nihil prohibet in eodem actu diuersorum vitiorum deformitates concurrere.Et hoc modo adulterium continetur sub luxuria, & sub iniustitia. Nec tamen deformitas iniustitiæ omnino per accidens se habet ad luxuriam:ostenditur enim luxuria grauior, quæ in tantum concupiscentiam sequitur,quòd etiam in iniustitiam ducat.22ᵩ.q.154.1.2ᵐ.

Adulterium. 3.

85 Ardentior in propria coniuge faciens contra bonum matrimonij, inhonestè ea vtendo, est aliqualiter adulter,& magis quàm cum alia.
Immo concubitus cum propria vxore,qui fit ex libidine, est minus peccatum quàm fornicatio.22ᵩ.q.154.2,6ᵐ.fi.
Sol.quòd est magis adulter,si cum propria vxore non fiftit concupiscentia eius intra limites matrimonij 12ᵩ.q.87.5.c.& 4,d.15.q.2.ar. 2. q.20. & q. 4.ar.2.q.2.o.& d.30.L.fi.

Affabilitas. 1.

87 Affabilitas non est specialis virtus distincta ab aliis,sed est aliquid consequens omnes virtutes.
Immo est specialis virtus, & specialis obiecti, scilicet decentis conuersationis 22ᵩ.q.114.1.o.& 3.d.34.q.1.2.c.
Sol.sicut Dub.95.

Affirmatio. 2.

88 Affirmatio naturaliter est prior negatione: quia est simplicior,& significat compositionem priorem diuisione,&significat esse,quod est prius quàm non esse.
Oppositum videtur dicere à simili; quia non esse rei, est prius quàm esse eius:sicut & esse in potentia & in actu,1ª.q.77.3.1ᵐ.& 1.d.24.q.1.3. 2ᵐ.& Metaph.9.lec.7.8.9.o.& lib.12.lec.6,a.b,d.f.
Sol.sicut Dub.52.

Agens. 16.

91 In agentibus ordinatis secundum potest dupliciter agere, vel mouere scilicet secũdum propriam naturam,vel secundum naturam superioris.
Oppositum videtur dicere à simili.3ª. d.13.arti. 2. q. 2.2ᵐ.& 3ᵐ.& verit.q. 27.3.22ᵐ.
Sol.sicut Dub.301.

Agens. 18.

92 Aliquid agere potest vltra speciem suam in virtute agentis superioris, non autem in virtute propria.
Oppositũ videtur dicere.3ª.d.13.q.1.ar.2.q.2.2ᵐ.& 3ᵐ.& verit.q.27.3.22ᵐ.
Sol.sicut Dub.91.

Alchimia.

94 Alchimia non facit verum aurum.2ª.d.27.q.3.1.5ᵐ. & 4.d.11. q.1.ar.1.q. 3.3ᵐ.& Pot.q.6.1.18ᵐ.
Oppositum videtur dicere.22ᵩ.q.77.2.1ᵐ.
Sol.quòd sicut potest colligi.1ª.q.68.4.c.& 22ᵩ. q. 77. 2.1ᵐ. aliquid potest dici verum dupliciter,scilicet veritate essentiæ,& veritate omnium proprietatum eius.In 22ᵩ.loquitur primo modo,in aliis autem locis secudo modo.
Vel in 22ᵩ. loquitur de arte alchimiæ agente in virtute naturæ per applicationem agentium naturalium,in aliis autem locis loquitur de arte agente in virtute propria.
Vel in 22ᵩ. loquitur de habentibus perfectam artem alchimiæ: in aliis autem locis de sophisticè agentibus ex ignorantia veræ artis.

Amicitia. 4.

95 Amicitia non est specialis virtus, distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes.
Immo amicitia siue affabilitas est specialis virtus.& specialis obiecti,scilicet decentis conuersationis.22ᵩ.q.114.1.o.& 3.d.34.q.1.2.c.
Sol. ꝙ amicitia dupliciter sumitur, scilicet vt est in affectu: & sic non est virtus:quia vt sic non habet rationem laudabilis:vt patet in amicitia vtilis vel delectabilis. Amicitia verò honesti præsupponit omnes virtutes & consequitur eas.Secundo verò modo, vt est in exterioribus dictis & factis, & sic est specialis virtus,quæ etiam nominatur affabilitas. 12ᵩ. q. 60.5.c.& 22ᵩ.q.114.1.1ᵐ.

Amor. 20.

96 Deus dligit peccatores,& damnatos.
Immo Deus odit peccatores & damnatos.3ª.d.31.q.2.ar.2.q.1.o.
Sol.quòd Deus diligit peccatores,& damnatos quo ad naturam: sed odit eos,inquantum sunt mali, & inquantum non vult eis bonum vitæ æternæ,nisi voluntate antecedente.1ª.q.202.4ᵐ.& q.23.3.1ᵐ. & 22ᵩ.q.83.16. c.& 3ª.q.49.4.1ᵐ.& 3.d.19.ar.5.q.1.o.& d.28.5.3ᵐ.& d.32.2. 4ᵐ. & 5ᵐ.& contr.3.c.5.2ᵐ.fi.& Verit.q.20.2.c.& Verit.quæst.2.8.8.& Psal.5.& Ro.5. lec.2.

Amor. 33.

97 Homo in statu naturæ integræ, & Angelus in prius naturalibus, id est, sine gratia,possunt amare Deum supar omnia.
Oppositum videtur dicere,12ᵩ.d.109.4.o.& 8.o.& cont. 3. c. 60. & 1. Cor. 12.princ.A.et Heb.10.lec.3.princ.K.
Sol. quòd possunt amare Deum, amore naturali quantum ad substantiam operis, sed non quantum ad modum amandi, vt scilicet ex charitate diligant Deum,sed indigent auxilio Dei.Nam implere mandata legis,cõtingit dupliciter.Vno modo quantum ad substantiam operum, prout.s. homo operatur iusta et fortia et alia virtutis opera. Et hoc modo homo i statu naturæ integræ potuit omnia mandata legis implere:alioquin homo non potuisset in statu illo non peccare, cum nihil aliud sit peccare,quàm transgredi diuina præcepta. Sed in statu naturæ corruptæ non potest homo implere omnia mandata diuina sine gratia sanante. Alio modo possunt impleri mandata legis, non solum quantum ad substantiam operis,sed etiam quantum ad modum agendi,vt scilicet ex charitate fiant.Et sic neque in statu naturæ integræ, neque in statu naturæ corruptæ potest homo implere absque gratia legis mandata. Indiget insuper in vtroque statu auxilio Dei, mouentis ad mandata implenda,vt habetur.12ᵩ.q.109.4.c.

Amor.

99 Inimici debent amari ex charitate,3.d.30.1.c.
Immo diligere inimicos, est peruersum & vituperabile, & charitati repugnans:quia hoc est dilegere malum alterius.22ᵩ.q.25.8.c.3ᵐ.
Sol.quòd inimici debent amari ex charitate quò ad naturam: & in communi est de præcepto cuilibet, non autem in particulari, nisi in præparatione animi,sed est de perfectione,22ᵩ.q.25.8,o.et 9.c.q.34. 3. 3ᵐ.q.83.8. c.& q.108.1.c.& Ver.q.2.8.c.& q.108.1.c.& 21.4ᵐ.

Amor. 99.

100 In patria nullus est ordo dilectionis, nisi secundum propinquitatem ad Deum.
Immo quilibet beatus in patria plus diligit se,quàm proximum, & plus diligit propinquiorem sibi æquè bonum: sed plus diliget meliorem extraneum,quàm propinquiorem minus bonum.3.d.31.q.2.ar.3.q.2.o.
Sol. quòd gradus dilectionis sumi potest dupliciter:Primò secundum differentiam boni optati sibi vel alij. Secundò secundum intensionem actus.Primo modo beatus plus diligit meliorem quàm se: secundo verò modo autem econuerso. Sed comparando vnum proximum alteri vtroque modo plus diligit meliorem.Sed inter æquè bonos diligit plus propinquiorem sibi.22ᵩ.q.26.13.c.

Amor. 70.

101 In patria quilibet plus amat se post Deum,quàm alium.
Oppositum videtur dicere.Ver.q.2.9.12ᵐ.
Solu.quòd beati voluntate consequente volunt maius bonum alteri meliori quàm sibi,sed intensius sibi.Antecedente verò etiam maius bonum volunt sibi.22ᵩ.q.26.1.13.c.& 3.d.51.q.2.ar.3.q.2.3ᵐ.

Amor. 85.

102 Amor naturalis non est passio,sed connaturalitas rei.
Oppositum videtur dicere.12ᵩ.quæst. 23.4. o.& quæstio.25,3,4.c.& Magi.2. lect.5.med.
Sol.quòd amor pro inclinatione rei seu pro aptitudine, vel connaturalitate ad bonum,largo & non proprio modo est passio,id pro consequtione boni opponitur propriè aliis passionibus, sed diuersimodè, quia in moribus appetitiuæ partis bonum habet quasi virtutem attractatiuam, malum autem virtutem repulsiuam. Bonum ergò primo modo in potentia appetitiua causat quandam inclinationem seu aptitudinem, seu connaturalitatem ad bonum, quod pertinet ad passionem amoris, cui per contrarium respondet odium, sed bonum nondum habitum ad passionem desiderij, cui opponitur fuga mali, vel abominatio.Sed bonum adeptum dat quietationem in ipso bono adepto: & hoc pertinet ad delectationem & gaudium, cui opponitur ex parte mali dolor & tristitia.12ᵩ.q.23.4.c.

Amor.

103 Eodem actu numero amatur ratio dilectionis & obiectum eius.1. d.17, q.1.5.c.
Oppositum videtur dicere à simili.1ª.q.87.3.2ᵐ.
Sol.quòd ratio dilectionis in se cõsiderata vt res in ratione obiecti alio actu amatur: sed in ordine ad obiectum aliud,eodem actu amatur.1.d.17. q.17.q.1.5.c.

Amor. 110.

105 Amor est vnio amantis ad amatum.
Immo amor non est vnio,sed sequitur eam.12ᵩ. quæstion. 26.2.2ᵐ.& quæstion.28.1.2ᵐ.
Sol.quòd amor non est vnio secundum rem,sed secundum affectum.12ᵩ.q. 25.2.2ᵐ.et q.28.1.c.et 2ᵐ.et 3.d.27.q.1.1.2ᵐ. d.29.3.1ᵐ. d. 32. 3.3ᵐ. et Verit.q.26.4.c.

Amor. 158.

106 Cognitio est causa amoris.
Oppositum videtur dicere.4ª.d.50.q.2.ar.2.q.4.2ᵐ.
Sol.dupliciter,Primò quòd amor est in vi appetitiua, quæ respicit rem,secundum quòd in se est. Vnde ad perfectionem amoris sufficit quòd res, prout in se apprehenditur, amatur. Ob hoc ergo contingit, quòd aliquid plus amatur,quàm cognoscat,quia potest perfectè amari, etiam si non perfectè cognoscatur, sicut maximè patet in scientiis, quas aliqui amant propter aliquam summariam cognitionem, quam de eis habent.
Sol.sicut Dubio.24.

Analogia. 2.

107 In analogis prius dicitur,scilicet secundum rem, et secundum impositionem nominis.
Oppositum videtur dicere Verit.q.2.11.8ᵐ.et Anima.1.lec.2.
Sol.quòd non eodem modo dicitur,nec respectu eiusdem.1ª.Prol. 2.2ᵐ.et d.35.4.c.et contra.1.c.34.et Pot.q.7.7.c.fin.

Analogia. 6.

108 Analogum est tantum in vno analogato secundum propriam rationem:vniuocum autem est in quolibet.
Oppositum videtur dicere.12ᵩ.q.20.3.c,et 1.d.19.q.52.1ᵐ.
Sol.dupliciter,Primò quod ratio propria analogi sumitur dupliciter, scilicet pro significatione principali,qua verificatur de solo primo analogato.Et sic intendit in duobus locis primo recitatis.Alio modo pro cõceptu communi ad sua analogata omnia. Et sic verum est quod dicitur in aliis duobus locis.
Sol.secundò,quòd analogatum est triplex,scilicet secundum intensionem tantum,

tantum,vt sanitas ,secundum esse tantũ, vt commune ad corruptibile & incorruptibile:secundum vtrumque,vt transcendentia.In primis igitur locis loquitur de analogo,primo modo dicto,in aliis autem,secundo & tertio modo,& elicitur.1ª.d.19.q.5.2.1ᵐ.

Analogia. 8.

110 Primum in analogis oportet poni in definitione aliorum.
Immo hoc verum est tãtum in analogia secundũ determinatã habitudinẽ.
Vel scientia Dei est primum, de quo scientia dicitur analogicè: & tamen non ponitur in definitione scientiæ nostræ:quia definitio non esset per notius: nec econuerso, cum scientia Dei non definiatur, sicut nec ipse Deus.1ª.q.13.5.c.& 1.d.8.q.4.3.1ᵐ.& d.35.4.o.& Verit.q.12.11.o.
Sol.quòd analogia est duplex,scilicet prima determinatæ habitudinis, sicut inter substantiam & accidens.Et de hoc loquitur in locis primo allagtis.Ideo non dicit omnibus,sed indefinitè.Secunda est analogia proportionalitatis eorũ,quæ in infinitum distant,sicut inter Deum & creaturas,Et in his primum in analogis non ponitur in definitione aliorum, vt elicitur.1.Prol.22ᵐ.& Verit.q.2.11.c.& 6ᵐ.

Angelus. 2.

111 Angeli non fuerunt ante mundum,id est,ante corpora.
Immo Angeli dicuntur semper fuisse,Pot.q.3.18.10ᵐ.
Sol.quòd Angeli dicuntur semper fuisse, non quia ab æterno fuerunt, sed quia omni tempore fuerunt, quia quandocunque fuit tempus, fuerunt Angeli.Et per hunc etiam modum creaturę corporales semper fuerunt, Pot.q.3.18.20ᵐ.

Angelus.

112 Esse Angeli non est infinitum,licet Angeli sint penitus à materia separati secundum esse.2ª.d.20.q.1.1.6ᵐ.& Quol.10. 4. 2ᵐ.& 3ᵐ. & opusc.57.fi.
Immo esse Angeli est infinitum.1ª.q.7.2.o.& q.30.2.4ᵐ.& q.52.2.c.
Sol.quòd esse Angeli non est infinitum priuatiuè modo quanti,sed negatiuè,non simpliciter,sed respectu termini durationis,quo caret.2ª. d.2.q. 1.1.6ᵐ.& Quol.10.4.2ᵐ.& 3ᵐ.Opusc.53.27ᵐ.

Angelus. 5.

113 Esse Angeli est accidens.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.77.1.o.
Sol. quòd talia frequenter inueniuntur esse dicta in diuersis locis, quæ sic intelligi debent, Etenim habet comparationem ad principium essendi, ad ipsum quod est,si non sit suum esse,quod solum in Deo habet locum. Et hoc patet,quia esse album,ipsum album non est accidens, sed habito respectu ad albedinem,est principium esse albi, in quo solum essentialiter est albedo.Ad ipsum verò subiectũ, comparatũ,esse albũ est accidẽs. Per quẽ modũ esse rei animatę,habito respectu ad principiũ,vt est principiũ talis esse,ipsum esse non est accidens,quia natura eius,vt principiũ est in homine,saluatur,scilicet esse hominis.Primũ enim principiũ formale essendi,est ipsum esse, per quod quælibet forma dicitur causare esse. Vnde forma non dat esse suæ materiæ, quæ dicitur actus, nisi per ipsum esse, quod est etiam actus ipsius formæ, quod tamen dicitur sequi suam formam. Si igitur fiat respectus ad ipsum principium essendi in cõposito,esse non est accidens: si verò fiat respectus ad ipsum quod est, vt ad Angelum,vel ad quodcunque aliud, illud esse accidens: quia ipsum, quod est intelligi potest & definiri per propositionem indicantẽ quod quid est,etiamsi non sit:nec per aliquam dici posset ipsum esse, cum suũ esse non sit ipsum ens.Vnde in Angelo licet idem sit id quod est, & suppositum, scilicet & ipsum principium essendi, non tamen propter hoc quod accidentaliter se habet respectu vnius. Et accidens respectu alterius,Differunt enim in Angelo esse, & suppositum secundum rationem. Et hoc sufficit ad propositum,vt habetur Opusc.72.q.14.

Angelus. 21.

114 In substantiis separatis à materia,id est Angelis idem est suppositum & natura secundum rem,licet differant secundum rationem.
Oppositum videtur dicere.3ª.q.17.1.c.& 1.d.5.1.c.& d.34.q.1. 1. c. & 1ᵐ. & Vnio.1.c.pr.& 3.14ᵐ.& Quol.2.2.o.& Post.2.lec.6.fi.
Sol.tripliciter: Primò quòd suppositum & natura possunt considerari dupliciter vno modo quò ad constitutiua vtriusque tantum: & sic quia in rebus materialibus suppositum constituitur indiuiduatur per materiam signatam,quæ non pertinet ad definitionem, quæ significet quiditatem,seu naturam,siue essentiam:ideo semper dicit sanct.Doct. quòd in talibus suppositum & natura differunt realiter. Sed in angelis suppositum non constituitur per aliquid aliud,immo ipsa essentia & natura eorum per se ipsam indiuiduatur. Et sic intelligitur in omnibus locis primo allegatis, quòd in angelis suppositum & natura sint idem. Alio modo natura potest considerari,pro eo solo, quod significatur per definitionem,suppositum autem pro omni eo,quòd est in re, eo modo quo dicit.3ª.d.5.q.1.3.c.5.quòd de ratione personę est, quòd comprehẽdat omnia,quę sunt in re.Et quia in omni creatura sunt aliqua,quæ non sunt de definitione rei,vt accidẽtia & esse,ideo in omni creatura differt suppositum à natura & in solo Deo, in quo nullum est accidẽs,& cuius esse est eius essentia,sunt idem suppositum & natura.Cum autem nomine naturæ intelligatur id quod per definitionem propriè significatur, nomine autem suppositi intelligatur indiuiduum, habens illam quidditatem secundum triplicem gradum substantiarum in vniuerso,triplex inuenitur differentia suppositi à natura, in substantiis siquidem materialibus suppositum differt à natura dupliciter, scilicet secundum rem, & vltra hoc secundum rationem.Differt à primo modo dupliciter, scilicet intrinsecè,&extrinsecè.Intrinsecè quidẽ: quia aliquid essentiale suppositũ sibi intrinsecũ includit. quod non includit natura,s. principia indiuiduationis.Si enim sortes definiretur, in definitione eius poneretur hæc materia signata, quæ non ponitur vt signata in definitione naturæ humanæ. Differt secundò extrinsecè: quia aliquid reale extrinsecum sibi includit suppositum, scilicet esse actualis existentiæ, quod non includit natura: esse enim actualis existentiæ primò est actus suppositi, cuius est fieri, quod tamen non caderet in definitione sortis,si definiretur. Differt etiã secundum rationem,vt patet.In substantiis autem separatis aliis à prima suppositum differt à natura duob.modtãtùm,s. primo extrinsecè secundum rem & secũdum rationem: nihil enim reale intrinsecũ sibi includit suppositũ in eis,quod non includat natura:quia non indiuiduatur suppositum per aliquid positiuum,contrahens naturam specificam, quæ sit velut differentia indiuidualis,suppositio intrinseca,sicut est in substantiis naturalib. Sed quia in eis esse actualis existentiæ differt à natura, quod primò est actus suppositi:ideo suppositum in eis differt extrinsecè à natura, & addit extrinsecè realitatem actualis existentiæ. Differt secundò secundum rationem,vt patet. In Deo verbo suppositum vno tantũ modo differt,scilicet secũdum rationem: quia nec natura diuina indiuiduatur per aliquod additum, nec esse suæ actualis existentiæ distinctum est realiter ab eius essentia.Hanc solutionem innuit Quol.2.q.2.2.1ᵐ.
Sol.Secundò,quòd natura potest sumi dupliciter, s. in concreto, & in abstracto,vt habetur.1ª.q.3.3.c.& 1.d.23.1.c.& d.25.1.c.& Quol.2.q.2.2.c.& Quol.8.q.2.1.1ᵐ.& Opusc.30.lec.5.o.Metap.7.lec.2.& lec. fi.Primo modo significatur totum, & prædicatur de supposito: ideo est idem quod suppositum.Vnde 7.Metaph.lec.5.fi. dicitur,ꝙ ipsum quod quid est non est ipsa natura in abstracto,vt humanitas: sed animal rationale.Sed secũdo modo significatur natura vt pars: ideo nõ prædicatur de supposito.
Sol.tertiò,quòd suppositum & natura possunt iterum considerari tripliciter,scilicet logicè, physicè, & metaphysicè.Primo modo sunt idem in omni ente per se,siue composito,siue simplici:sed in solò ente per accidens differunt,vt habetur 7.Metaph.lec.4.et lec. 5.o.quia logicus est artifex rationis,considerans naturam et suppositum abstractè,vt in intellectu habent esse,sine iis quæ in re sunt,secundum quòd natura sumitur pro secunda substantia,et suppositum pro prima:et sic sunt idem, vt dicitur in prædicamentis. Secundo autem modo in omni simplici sunt idem,siue creata,siue increata:et tantùm in rebus materialibus differunt quia physicus, siue metaphysicus est artifex realis, considerans res, vt sunt extra intellectum in rerum natura. Et quia in re materiali est aliquid constituens suppositum,quod non constituit naturam speciei, nõ autem in re immateriali, ideò secundum physicum siue metaphysicum natura et suppositum in Angelis sunt idem, sed in compositis differunt. Tertio autem modo in omnibus creaturis differunt, et in solo Deo sunt idem:quia metaphysicus est maximè abstractiuus: nam abstrahit ab omni materia,non solum secundùm rationem, sed etiam secundum esse.Ideo sumit naturam pro ipsa forma totius in abstracto, suppositum autem pro re subsistẽte cum omni eo quod est in re.Et quia in omni re,præterquam in Deo,sunt aliqua præter formam totius, ideò secundum metaphysicum suppositum et natura sunt idem in Deo,et in creaturis differunt.Hæc solutio tractatur.7.Metaph.lect.11,fi, et Phys.Pot.princ.

Angelus. 35.

115 Impossibile est,esse duos angelos vnius speciei,quia vniuersi angeli differunt specie secundum diuersos gradus naturæ intellectiuæ.
Immo Deus potest facere alium angelum perfectiorem primo angelo,qui nunc primus est ,& esset alterius speciei à primo , ergo & alia eiusdem speciei,cum magis & minus in diuersis inueniatur, vt habetur Anima.7. 6ᵐ.& etiam , quia simpliciter loquendo , qualibet re à se facta potest Deus facere meliorem.1ª.q.25.6.c.fi.
Sol.dupliciter:Primo sicut Dub.502.
Secundò,quòd magis & minus dicitur dupliciter, vno modo , secundum quod materia eandem formam diuersimodè participat, vt homo & lignum albedinem. Et secundum hoc magis & minus non diuersificant speciem,Alio modo secundum gradus perfectionis formarum: & hoc diuersificat speciem:diuersi enim colores specie sunt, secundùm quòd magis & minùs propinquè se habent ad lucem.Et sic magis & minus in diuersis Angelis inuenitur,& non in eadem specie,Anima.7.6ᵐ.

Angelus. 38.

116 Differentia Angelorum,vt multi tenent,sumuntur secundùm diuersos gradus potentialitatis.
Immo multiplicatio indiuiduorum eiusdem speciei innuitur fieri posse per aliquam potentiam,quæ non sit potentia materię,quæ quamuis possit reperiri sine materia,vt in Angelis: tamen secundùm eam non fit multiplicatio indiuiduorum in eadem specie,cùm tot sint species, quot indiuidua in eis: differentia existente tantùm secundùm diuersos gradus perfectionis.1ª.q.55.2.1ᵐ.fi.
Sol.quòd hoc dictum est, quia nondum inuentum erat aliquid ad ostendendum potentiam non multiplicare indiuidua in eadem specie; quod tamen multi tenebant,Opus.72.q.8:

Angelus. 34.

117 Angelus assumit corpus propria virtute.2.d.q.1.2.2ᵐ.
Immo Angelus assumit corpus virtute diuina.1ª.q.51.2.2ᵐ.& 3ᵐ.
Sol.quòd verum & vtrumque:quia ibi virtus Dei principaliter,sed virtus Angeli instrumentaliter concurrit.
Vel dicendum, quòd in secundo sent. loquitur quò ad simplicem motum corporis assumpti,sed in prima parte quò ad condensationem aeris, & figurationẽ eius talem,ꝙ congruat ad repræsentandò intelligibiles virtutes,& mysteria ac effectus gratiã Dei ad salutem hominũ.1ª.q.51.2.2ᵐ.

Angelus. 71.

118 Motus Angeli potest esse continuus & discontinuus,sicut vult.
Immo motus Angeli non potest esse continuus,sed tantùm discontinuus. 12ᵩ.q.113.7.5ᵐ.& 1.d.8.q.3.3.o.& d.37.q.1.c.& 3ᵐ.& 2.1ᵐ. & 3.6ᵐ.& 2.d. 2.q.1.1.4ᵐ.& d.3.q.2.5.& Quol.8.vel 9.q.4.4.c.fi.& Quol.11.4.c.fi.
Sol.quòd vt habetur 5.& 6.Phys.motus habet continuitatem à mobili, & magnitudine super quam fit,& à tempore. Motus ergò Angeli potest continuari ex parte viæ seu magnitudinis,& temporis,idest,sine intermissione per quietem mediam,non autem ex parte mobilis: quia Angelus non est continuus.

Angelus. 72.

119 Angelus dùm mouetur,partim est in vtroque termino.
Oppositum videtur dicere.1.d.37.q.4.1.3ᵐ.
Sol.quòd in prima parte loquatur de motu continuo,sed in primo sent.de motu discreto.

Angelus. 73.

120 Angelus dum mouetur motu continuo,in principio est in toto loco diuisibili,à quo incipit moueri:sed dum est in ipso moueri,est in parte loci,quem deserit,& in parte loci,quem occupat.
Oppositum videtur dicere.1.d.37.q.4.1.3ᵐ.
Sol.sicut Dub.119.

Angelus. 79.

122 Angeli sunt immutabiles & incorruptibiles.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.9.2.c.& q.10.5.c.fi. & q.44.2.o. & q.45.2.1m.& 1.d.8.q.3.1m.& 2m.
Sol.quòd licet sint immutabiles & incorruptibiles: quia in eis non est potentia ad non esse: sunt tamen mutabiles secundum potentiam creatoris,Pot.q.5.4.c.fi.

Angelus. 8.

123 Angelos immutare voluntatem nostram,est omnino hæreticum.
Oppositum videtur dicere,Quol.3.q.3.2.o.
Sol.quòd angelus potest immutare voluntatem hominis persuadendo solùm,vel cogitando passiones,non autem de necessitate,1ª.q.111.2.o.

Angelus.

125 Non oportet operationem angeli procedere ab eo secundum totam virtutem suam cum sit dominus sui actus,2.d.7.q.1.2.c.ratione. 2. & Ma.q.16.6.17m.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.62.6.o.& q.63.8.3m.
Sol.quòd in primis locis loquitur de operationibus angelorum, secundũ quòd dependent ex libero arbitrio ipsorum. Sed in aliis locis loquitur de eis,secundum quod voluntati eorum nihil resistit ex parte corporis, nec ex parte sensualitatis,sicut in nobis.

Angelus. 89.

126 Angeli dupliciter possunt agere in animas nostras,scilicet confortando intellectum,& illustrando phantasmata.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.54.4.2m.& contr.2.c.94.3m.
Sol.sicut Dub.137.fin.

Angelus. 93.

127 Substantiæ separatæ,id est angeli non sunt principia intellectus humani,cum creatio intellectus humani sit immediatè à Deo.
Immo substantiæ separatæ sunt principia intellectus humani, Metaph.1.lec.vlt.fin.
Sol.Quod substantiæ separatæ quocumque modo accipiantur,sunt principia intellectus humani, vel per creationem, sicut Deus est principium eius,vel illuminando,dirigendo & confortando ipsum sicut angeli:aut etiam per motionem obiectiualem,sicut transcendentia.1ª.q.111.1.o.

Angelus. 99.

128 Tempus angeli potest esse continuum & discretum, sicut & motus eius.
Immò tempus angeli est tantum discretum.12ª.q.113.7.5m.& 1.d.8.q.3.3.c. & d.37.q.43.o.& 2.d.2.q.1.1.4.& d.3ª.q.2.5m.& Quol.2.5.c. & Quol.11.4.c.fi.& Opusc.36.c.1.
Sol. Quòd quia tota ratio continuitatis in tempore est ex continuitate motus, & dicitur 4. Phys. ideo huic dubio applicetur solutio posita supra ad Dub.118.

Angelus. 102.

129 Operatio angeli successiua,id est motus, scilicet intellectio & affectio mensuratur tempore,non autem æuo.
Immo proprie operatio angeli mensuratur æuo. 2. d. 2. q.1.1. qm, & Quol. 5.7.c.
Immo nulla operatio angeli mensuratur æuo.Opusc.36.c.4.
Sol.tripliciter, Primò, quòd operatio angeli successiua potest mensurari tempore,tanquam mensura,propria, & æuo tanquam mensura distanti, & æternitate tanquam mensura prima, & separata vt habetur. 1ª. q. 10. ar.6.c.& 2.d.2.q.1.a.2.c.
Sol.Secundo,quòd operatio propria & connaturalis Angeli, scilicet quia intelligit,& amat se,est sine successione, mensuratur æuo: sed operatio eius circa alias naturas est variabilis,& mensuratur tempore.
Sol.Tertiò:quia sicut habetur.4.Physic.tempus est numerus motus secundum prius & posterius,& per consequens est mensura rei successiuæ,& habentis vicissitudinem,vt dicitur.2.d.2.q.1.art.1.cor.ad 4m.Sed operatio Angeli potest sumi dupliciter,scilicet vel vna numero, & sic mensuratur æuo,& probatur Quol.5.q.4.c.fi.& nõ mensuratur tempore, quia sic non est successiua,nec habet prius, & posterius, nec vicissitudinem: vel multæ numero, secundum quòd vna intellectio succedit alteri per aliam speciem,& vna affectio alteri affectioni & sic mensuratur tempore, vt probatur in locis,secundo & tertio loco allegatis, & applicatio eius continua mensuratur continuo,& discreta discreto quod est numerus rerum continuarum.1ª.q.53.3.c.& 12ª.q.113.7.5m.

Angelus. 104.

130 Esse Angeli,& substantia eius mensuratur æuo.
Immo esse Angeli mensuratur æuo,sed substantia eius mensuratur per nũc æui.1ª.d.19.q.2.2.c.
Sol. Quòd in primo sententiarum accipit nunc æui pro mensura adæquata ipsius æuiterni:sed æuum pro mensura adæquata sui esse.Ideo sicut æuiternum & esse eius,differunt realiter,ita & nunc æui & æuum: sed in prima parte dicit,quòd nunc æui est ipsum æuum,quia æuum est indiuisibile & immobile sicut & nunc eius,& mensurat rem, vt est immobilis.

Angelus. 105.

131 Visio beata angeli mensuratur æuo.
Immo visio beata Angeli mensuratur æternitate.1ª.q. 10.5.1m.& 2.d.2.& Opusc.36.c.4.
Sol.tripliciter: Primò quòd & dicitur quol. 5. q. 4. c. princ, ex ignorantia linguæ græcæ distinguitur inter æternitatem & æuum, sicut si quis distingueret inter hominem & anthropon,quæ non differunt, nisi secundum vocem.
Sol.Secundò,quòd sicut habetur ibidem, æuum nihil aliud est nisi participatio æternitatis.Ideo idem est,dicere, participat æternitate,vt dicitur in locis secundò allegatis,& dicere,mensuratur æuo, sicut allegatur in primis locis.
Nec obstat quòd.1ª.q.10.5.2m.& 2.d.2.1.distinguere videatur æuum à participatione æternitatis,cum dicit,quòd esse Angelorum mensuratur æuo, & visio beata participat æternitate:quia alia participatio æternitatis est quo ad esse naturæ,& alia quo ad esse gloriæ: quia Angelus beatus magis est in participatione æternitatis,quam dæmon,vt dicitur. 2. d. 2.q.1. 2.5m.&quol.5.q 4.fi.tamen vtraque participatio potest dici æuum.
Sol.tertiò,quòd sicut dicitur quol.5.q. 4.1.c.visio beata mensuratur æternitate, vt prima mensura & separata, æuo autem vt mensura homogenea.

Angelus. 136.

133 Formæ supernorum Angelorum sunt vniuersaliores formis inferiorum.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.18.7.c.
Sol.dupliciter.Primò sicut Dub.476.
Secundò,quòd scientia superiorum Angelorum dicitur vniuersalior,quo ad eminentiorem modum intelligendi,& non quò ad modum prædicandi,vt habetur.1ª.q.104.4.1m.

Angelus. 157.

134 Intellectus Angeli est semper in actu,& nunquam in potentia.
Oppositum videtur dicere.2.d.3.q.3.1.5m.& d.2.6m.
Sol. quòd intellectus Angeli est semper in actu respectu sibi naturaliter cognitorum, & sic est semper in actu secundo, & in nulla potentia respectu verbi Dei,non autem in actu secundo per respectum reuelandorum,vt habetur.q.58.1.o.& 12ª.q.180.6.2m.

Angelus. 158.

135 Intellectus Angeli est in potentia essentiali & accidentali respectu reuelandorum:sed respectu naturaliter cognitorum, est tantùm in potentia accidentali.
Oppositum videtur dicere à simili 1ª.q.26.6. 4m.& 1.d.44.o.& Pot.q.3.16. c.& 17m.
Sol.dupliciter,primò sicut Dub.134.
Secundò sicut Dub.502.quia est qui nunc est,transcenderet.

Angelus. 162.

136 In Angelis sunt tantùm duæ potentiæ.s.intellectus & voluntas.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.54.5.c.& Opusl.11.co.3.13m.
Sol.quòd aliæ potentiæ dicuntur esse in Angelis secundùm quandam similitudinem,sed non propriè,vt habetur.1ª.q.54.5.c.

Angelus. 165.

137 In Angelis non est intellectus agens,nec intellectus possibilis.
Oppositum videtur dicere,2.d.3.4.4m.
Sol.quòd intellectus agens & possibilis possunt sumi dupliciter, scilicet primo prout intellectus possibilis est in potentia ad ea, quæ naturaliter potest cognoscere, vt intellectus agens habeat ea facere in actu per abstractionem specierum à materia, illustrando phantasmata, vt dicit Aristoteles 3.de anima. Secundò prout intellectus est aliquando in potentia respectu supernaturalium, & vt vnus intellectus dicitur illuminare alium intellectum inferiorem,confortando eum.Primo igitur modo in angelis propriè non est intellectus agens neque possibilis,sed tantùm secudo modo,Ideò dicit 1ª.q.54.4.c.fi.quòd non est in eis nisi æquiuocè.

Angelus. 177.

138 Angelus vno & eodem actu simul intelligit,se intelligere,& essentiam suam,non autem homo.
Oppositum videtur dicere à simili.1ª.q.87.3.1m.
Sol.quòd Angelus simul vtrumque intelligit; quia hoc quod est intelligere suam essentiam,est propria perfectio suæ essentiæ, quæ est proprium obiectum sui intelligere. Simul autem & vno actu intelligitur res cum sua perfectione:In homine verò sui intelligere obiectum primum non est ipsa eius essentia,sed aliquid extrinsecum,s.natura rei naturalis. Vnde alius est actus, quo intellectus intelligit lapidem, & alius actus quò quo intelligit se intelligere lapidem, vt habetur.1ª,q.87.3.c.fi.& 2m.

Angelus. 184.

140 Quòd Angelus habet triplicem de rebus cognitionem,scilicet in verbo,in mente eius,& in propria natura.
Oppositum videtur dicere,quo ad cognitionem rerum in propria natura, quia in Angelis est cognitio vniuersalis.
Respondeo dicendum dupliciter:primò sicut Dub.475.
Secundò dicendum,quòd cognitio vniuersalis dicitur esse in Angelis, nõ quia cognoscant naturam vniuersalem rerum per quem modum vniuersalis cognitio est in nobis causa deceptionis, sed dicit cognitio eorum esse vniuersalis, inquantum vniuersaliter ad multa cognoscenda se extendit,de quibus propriam & completam cognitionem habent,Matth.q. 16.6.16m.7.5m.Anima.7.5m.

Angelus. 191.

142 Quòd cognitio angeli non est discursiua, sed tantum cognitio nostra.Et tamen angeli syllogizare possunt,Et in substantiis separatis à materia, semper res cognoscibilis potest cognosci per certissimã demonstrationem,cùm illa non sint subiecta transmutationi.
Immo substantiæ separatæ non possunt cognoscere, nec cognosci,per certissimam demonstrationem contra.3ª.col.38.Metaph.2.principio.
Respõdeo dicendum,quòd syllogizare possunt,tanquam syllogismum cognoscentes,& in causis effectus videntes, & in effectibus causas,non tamen ita puòd cognitionem veritatis ignotæ acquirant,syllogizando ex causis in causata,& ex causatis in causas,vt habetur.1ª.q.58.3.2m.
Similiter dicendum, quòd cognoscunt se per essentiam suam, vt habetur.1ª.56.1.o.Sed nos cognoscimus eos, quantum ad quia sunt, non autem quantum ad quid sunt,vt habetur contra.3ª.col.38.
143 Quòd angeli non possunt per sua naturalia videre essentiam Dei, nec aliqua alia creatura.
Oppositum videtur dicere.Veri.10.11.c.1m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.486.

Angelus. 225.

147 Quòd vnus angelus illuminat alium angelum.
Oppositum videtur dicere à simili.12ª.q.54.4.o.contra.2.c.94.7m.
Respondeo dicendum dupliciter,primò sicut Dub.137.
Secundò dicendum, quod Angeli in cognitione naturali non indigent habitu,secundum quòd ad habitum requiritur lumen:exigitur autem,secũdum quòd requiritur species rerum,propter hoc quòd habent esse limitatum,vt habetur.3ª.d.14.ar.1.q.2.1m.

Vel

Vel vt habetur.1ª.q.54.4.c.in angelis nõ est intellectus agens, quod in nobis est lumen naturale,tamẽ intellectus eorum est lumen naturale, quo vnus illuminat alium.
Vel vt dicitur.2.d.3.q.3.4.4m.lumen intelligibile in angelis sufficit ad distinctam cognitionem rerum.Ideo non requiritur in eis lumen,quo abstrahant species à phantasmatibus,sicut in nobis.

Angelus. 168.

149 Quod angeli potuerunt peccare.
Immo statim à principio fuerũt angeli creati in gratia gratrũ faciente,per quam non fit auersio à Deo.1ª.q.62.3.ar.2.c.
Respondeo dicendum,quòd angelus si in sola sua natura consideretur,potuit peccare.Et sic naturale est angelo,quòd cõuertatur motu directionis in Deum,secundum quòd Deus, est principium naturalis esse. Sed quòd conuertatur in ipsum secundum quòd est subiectum beatitudinis supernaturalis,hoc est amore gratuito, à quo auerti potuit peccando, 1ª.q.63.1.c.prin.3m.

Angelus. 278.

151 Quòd peccatum angeli est irremediabile sextuplici ratione, scilicet primò quia angelus,malo quod appetiit, immobiliter adhæret. Secundò,quia angelorum natura non propagatur ex vno,ex quo vitium contrahat. Tertio quia potentia appetiit nec de venia cogitauit, nec alio suggerente peccauit.Quartò, quia proprio arbitrio peccauit. Quintò quia non in vno primo parente peccauit,sicut homo.Sextò quia peccauit in termino viæ,non autem homo.
Immo omnes illæ rationes,præter sextam reprobantur,2.d.7.q.1.2.c.
Respondeo dicendum quòd in tertio sententiarum recitat illas rationes vt probabiles datas ab aliis.Sed in secundo sententiarum reprobat eas tanquam non omnino necessarias Tamen prima ratio,quæ etiam ponitur.1ª.c.64.2.c.contra.4.c.55.4m.Ver.q.24.10.c.Mat.q.16.5.6. c. Opusc. 2.c.5.est optima ad probandum irremediabilitatem peccati angelorum non autem obstinationem eorum, quia est idem, quod immobilitas voluntatis,eorum vt arguitur in secundo sententiarum.Et eadem ratio est defunctis vt dicit in secundo,& certio sententiarum.ratione sexta.

Angelus. 287.

152 Quòd anima Christi, potest per propriam virtutem & naturam illuminare omnem creaturam rationalem,& etiam summum angelum dando ei gratiam &scientiam.
Oppositum videtur dicere,1.d.14.q.2.1.c.q.3.c.2.d.9.1.3m.
Respondeo dicendum, quòd anima Christi potest prædicta, secundum quod est instrumentum verbi,non autem secundum propriam naturam & virtutem quia quædam hujusmodi immutationum non pertinent ad animam,neque quantum ad ordinem naturę,neque quantum ad ordinẽ gratiæ,vt habetur,3ª.q.13.2.2m.1.d.14.q.3.c.

Angelus. 293.

153 Quod angeli indigebant gratia,ad hoc quòd eõuerterentur in Deum, prout est obiectum beatitudinis.
Oppositum videtur dicere,2.d.5.q.2.1.o.
Respondeo dicendum,quòd sicut dicitur,1ª.q.62.2.3m.conuersio in Deum est triplex,scilicet beatifica,meritoria, & præparatoria ad gratiam. In prima igitur requiritur gratia consummata. In secunda gratia habitualis viatorum.Non autem in tertia,sed tantum requiritur operatio. Dei, conuertentis voluntatem creaturę ad se.In prima igitur parte,loquitur de conuersione prima & secunda. Sed in secundo sententiarum loquitur de tertia,vt patet in spicienti diligenter vtrobique,sicut etiam adducetur infra Dubio 679.

Angelus. 302.

155 Quod angeli meruerunt in primo instanti suæ creationis.
Oppositũ videtur dicere à simili,1ª,q.62.4.c.5m.3.d.18.2.c.fi.Verit.q.1.1.2m
Respondeo dicendum dupliciter,primo dicendum quòd in secundo sententiarum loquitur de gratia,idest de auxilio Dei, præueniente operationem cuiuslibet intellectualis creaturæ:sed vtraque sumitur ex vna operatione completa,sed in prima parte loquitur de gratia habituali,gratificente nos Deo,& quia operantes meremur gloriam,ideo non est vnus actus,vt elicitur.1ª.q.62.2.3m.
Secundo dicendum,quod omnes angeli in primo instanti quo creati sunt in gratia meruerunt,sed quidam eorum statim impedimentum præstiterunt suæ beatitudinis,mortificanter præcedens meritum.Et tunc beatitudine quam meruerunt priuati sunt,1ª.q.63.6.4m.6.c.3m.4m.

Angelus. 304.

159 Quod angeli beati,non possunt proficere in beatitudine.
Oppositum videtur dicere,4.d.49.1.4.q.1.o.
Respondeo dicendum,quòd intentio perfectionis potest sumi dupliciter, scilicet vel ex parte subiecti melius dispositi,vel ex parte graduũ ipsius perfectionis secundum se. Primo modo beatitudo augebitur intensiuè seu ratione virium animæ separatæ,quæ aliqualiter retardantur ex naturali inclinatione animæ ad corpus, sine quo habent imperfectum esse,ideo imperfectè operatur: sed post resurrectionem,reassumptis corporibus,habent esse perfectum. ideo perfectè, idest, sine retardatione operantur contemplando diuinam essentiam, non autem secundum se,idest,respectu gratiæ consummatæ,& respectu claritatis, & luminis, & Dei.

Angelus. 306.

160 Quòd angeli beati, statim post primum actum meritorium, fuerunt beati.
Immo angeli in eodem instanti primo,meruerunt & fuerunt beati. 2.d.5. 2.c.1m.Quol.8.vel 9.q.4.3.o.
Respondeo dicendum,quòd in primis locis loquitur de merito &de gratia habituali,gratificante nos Deo,&qua operantes proprie meremur, non autem in secundis locis,vt dictum est Dubio.155.

Angelus. 316.

161 Quod angeli non mittuntur ad aliquod ministerium,nisi inferiores, secundum Dionysium,non autem superiores.
Immo purgationis minister,missus est vnus de Seraphin, 1ª,q.112.2.2m.Isa. 6.lect.vlt.fi.
Respondeo dicendum, quòd Gregorius dicit expressè & vult, quòd tantùm inferiores Angeli mittantur ad nos.Et hoc dicit esse propter ordinem diuinæ legis, vt inferiora reducantur ad Deum per media. Quod autem dicitur de Seraphin misso, dupliciter soluit, scilicet vno modo, quòd iste Angelus purgans,dicatur Seraphin æquiuocè,scilicet non ordine,sed ab actu quem tunc exercuit,quia igne purgauit, et Seraphin dicitur incendium.Alio modo soluit,quòd dicatur propriè Seraphin,ille qui est de ordine illo.Et dicitur purgare, non quia ipse immediatè purget,sed quia eius auctoritate, vel quia percepta ab ipso illuminatione, inferior Angelus purgauit. Et ponit exemplum. Sicut dicitur Papa vel Episcopus absoluere,quãdo auctoritate ipsius aliquid absoluit. Et ideò propter reuerentiam Angelus inferior,qui visionem formauit, reducit in Deum primò,et in Seraphin secundo.Ac si diceret. Ego purgo te per lumen receptum à Deo,mediante Seraphin,1ª.q.112.2.2m.Isa.6.fi.

Angelus. 329.

162 Quòd angeli custodiunt particulares hoies: archangeli prouincias, principatus totam naturam humanam,virtutes corpora, potestates supra dæmones,sed dominationes supra bonos spiritus habẽt custodiam.
Immo principes limitantur ad vnam prouinciam,archangeli ad vnum hominem,ad vtilitatem communitatis, Angeli verò ad propria hominis. 1ª.q.108.5.6.o.2.d.9.3.c.fi.d.11.q.1.2.3m.4m.3.d.3.q.3.arti. 2.q. 2.c.contra. 3.c.80.Opusc.3.c.126.fi.Ephe.3.lect.8.fi.
Respondeo dicendum,quòd archangeli,vt dicitur.1ª.q 180.5.4m.sunt medij inter angelos & principatus.Ideò conueniunt cum vtrisque & differunt ab vtrilque, quia custodiunt singulos homines quò ad vtilitatem multitudinis,& non personæ tantùm,vt habetur 1ª.q.108.5.4m.

Angelus. 331.

163 Quòd quilibet homo habet tantùm vnum Angelum custodem.
Immo aliquando vnus homo habet plures Angelos custodes.1ª.q.113.2.1m 2.d.11.q.11.3.4m.
Respondeo dicendum,quòd singulis hominib.vt sunt singulares personæ, dantur singuli Angeli,sed vt partes collegij, habent vnum in communi vt habetur 1ª.q.113.2.1m.3.c.

Angelus. 335.

165 Quòd idem Angelus custodit matrem & infantem, quandiu in vtero eius.
Oppositum videtur dicere.2.q.11.q.1.3.3m.
Respondeo dicendum,quòd ille angelus,qui custodit matrem, deputatur ad custodiam infantis, quandiu est in vtero eius,sed in natiuitate extra vterum deputatur angelus proprius custos eius,secundum Hieronymũ 1ª.q.113.5.3m.quia tantùm dicit quod custoditur statim post infusionem animæ rationalis.

Angelus. 340.

166 Quòd Christus non habuit Angelum custodem,sed ministrum, & hoc quò ad passibilitatem corporis tantùm.
Oppositum videtur dicere.2.d.11.q.1.3.6m.
Respondeo dicendum,quòd nulla penitus est contradictio,quia in secundo sententiarum loquitur quò ad Ioseph & matrem Christi, sed in prima parte loquitur de Christo secundùm seipsum.

Angelus. 354.

167 Quòd in Angelis sunt habitus.
Immo habitus vel dispositio non est in Angelis.12ª.q.49.4.c.3.d.23.q.1.1.c.
Respondeo dicendum,quòd in Angelis sunt habitus,sed alterius rationis quàm in hominib.vt habetur in primis locis.

Anima. 1.

168 Quòd anima rationalis non est suum esse.
Oppositum videtur dicere à simili.1ª.q.50.2.3m.q.61.1.c.
Respondeo dicendum,sicut Dub.113.
170 Quòd anima rationalis est tota in toto, & tota in qualibet parte corporis sui.
Immo potentiæ animæ & non anima, sunt perfectiones proportionatæ partib.animalis.1ª.q.76.8.2m.

Respondeo dicendum, quod ideò sunt partes in animali perfecto distinctæ,propter distinctionem potentiarum animæ perfectę,quasi potentię illæ essent perfectiones talium. Quod quidem verum est, loquendo de perfectione accidentali, per quam partes immediatè se habent ad operandum,non autem de perfectione substantiali, quia illæ potentiæ non sunt formæ substantiales. Immo quælibet talis pars habet esse ab ipsa essentia animæ.Vnde licet vnum sit esse substantiale ipsius totius,& cuiuslibet partis, quia vna tantum est forma substantialis, diuersæ tamen sunt perfectiones in diuersis partib. quæ sunt principia immediata operationum determinatarum.Vnde visiua potentia non est forma substantialis oculi, dans ei esse substantiale, licet perficiat eum ad videndum. sed ipsa essentia animæ,propter sui perfectionem. Vnde vna forma est constituens animal omnib.modis, quib.constitui potest,vt habetur.1ª. 76.8.o.Opusc.72.q.22.

Anima. 20.

171 Quòd anima rationalis est propria forma sui corporis.
Immo anima non est forma neque natura,cum moueat ad contraria. Anima.2.lec.3.
Respondeo dicendum quod anima rationalis mouet ad contraria,non quidem vt natura,sed vt rationalis per intellectum & voluntatem,vt habetur.Ver.q.26.3.c.

Anima. 21.

172 Quòd anima non est de essentia Dei.
Oppositum videtur dicere.1.d.8.q.5.2.1m.5m.
Respondeo dicendum,quòd anima per quendam similitudinem perfectionis,dicitur propinqua similitudini Dei,& non de essentia Dei,1ª. quæs. 14.3.2m.

Anima. 35.

174 Quòd anima rationalis per se non habet speciem completam, sed est pars speciei humanæ.
Oppositum videtur dicere.2.d.3.q.1.6.c.
Respondeo dicẽdum quòd aliquid dicitur esse species dupliciter, scilicet

logicè loquendo,idest significans aliquid prædicabile de multis differentibus numero,siue sit completum in natura siue non, sicut quælibet pars: & metaphysicè,idest, completum in natura,ita quod nullo modo sit pars alterius.Anima ergo rationalis est species primo modo, non autem secundo modo.

Anima. 46.

175 Quòd diuersitas in nobilitate animarum,sequitur nobilitetem corporum,in statu innocentiæ,& peccati,non autem in statu gloriæ.
Oppositum videtur dicere.Ver.q.12.6.4m.q.24.8.6m.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo quòd via generationis, perfectio animæ est propter corpus melius dispositum.Sed via intentionis naturæ,bona dispositio corporis,est propter perfectionem & nobilitatem animæ.
Secundo dicendum,quòd forma recepta,sequitur modum recipientis quãtum ad aliquid prout habent eadem in subiecto. Est non in eo materialiter,vel immaterialiter,multipliciter vel vniformiter,secundum exigentiam subiecti recipientis.Sed quantum ad aliquid forma recepta,trahit subiectum recipiens ad modũ suum prout scilicet nobilitates quæ sunt de ratione formæ,communicantur subiecto recipienti. Sic non subiectum per formam receptam nobilitatur. Et hoc modo per gloriam immortalitatis,corpus corruptibile immortale efficitur,& similiter per irradiationẽ,ab immobili veritate eleuatur mens prophetæ ad hoc quòd mens mobilia immobiliter videat,vt habetur.Veri.q.12.6.4m.

Anima. 47.

176 Quòd anima rationalis est hoc aliquid,vt subsistẽs, non autem vt completum in specie.
Immo anima rationalis,est vt species.2.d.3.q.1.6.c.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.174.

Anima. 49.

177 Quòd animæ rationales multiplicantur secundum numerum in eadem specie.
Immo anima est forma immaterialis, & substantiæ immateriales non multiplicantur secundum numerum in eadem specie.1a.q.75.5.c.q.76.1.1m.2.d.17.q.2.2.5m.Spiritu.8.c.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd animæ rationales dicuntur immateriales,quia nõ sunt dependentes à materia,vt habetur. 1a.q.75.6.1m.2.d.17.q.1.2.5m.
Secundo dicendum,sicut dubio.115.

Anima. 51.

178 Quòd anima rationalis non educitur de potentia materiæ,sed creatur à solo Deo.
Oppositum videtur dicere,quia agens agit sibi simile in specie.2.d.18.q.2.1.4m.Potentia q.3.9.5m.6m.20m.
Respondeo dicendum quòd licet anima rationalis dicatur non educi de potentia materię simpliciter,quia non ab homine per actionem eius de potentia in actum educitur,sed à Deo solo creatur, dicitur tamen educi secundum quid,quia per actionem hominis disponitur materia,vt sit necessitata ad receptionem animæ. Agens autem agit sibi similein specie, quando forma secundum quam similitudo attenditur, simpliciter q per actionem eius de potentia in actum educitur, vt habetur.2.d.18. .2.1.4m.

Anima. 60.

179 Quòd anima rationalis immediatè vnitur corpori, & nõ mediantibus quibusdam dispositionibus.
Immo dispositiones dicuntur non solum præcedere, sed etiam manere cũ forma substantiali.4.d.44.q.1.ar.1.q.1.3m.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd dispositiones sunt mediæ in ipsa alteratione præuia,sed non in introductione animæ. Vnde potest dici aliquid esse medium inter animam & corpus, & si non in essendo,tamen in mouendo, & via generationis, vt habetur contra.2.c.71.fi.
Secũdo dicendum quòd dimensiones easdem remanere in materia sub forma corrupti & geniti,potest intelligi dupliciter: vno modo secundum essentiam specificam:& sic bene remanent in vtroque.Alio modo secũdum numerum: & hoc dupliciter, scilicet vel numero eædem numerositate essentiæ:& sic etiam bene remanent in vtroque:vel numero numerositate subiecti:Et hoc item dupliciter,vel actu.& sic non remanent eædem numero:quia nullum accidens numero etiam successiuè. potest esse in diuersis subiectis,vel in potentia:& hoc dupliciter:vel in potentia naturali:& sic non possunt remanere eędem numero quia per agẽs naturale non potest idem numero iterato reparari,vel in potentia obedientiali,videlicet in potentia in ordine ad agẽs diuinũ: & sic eædem dimensiones etiam eędem numero numerositate subiecti remanent in materia post corruptionem rei, quæ postea per agens diuinũ recuperantes idẽ numero subiectum,efficiũtur in actũ,vt patet in resurrectione hominis.

Anima. 61.

180 Quòd anima rationalis,immediatè vnitur materiæ primæ,vt forma.
Immo multæ formę sunt inter materiam primam,& formam animalis,contra.2.capitulo.87.Meta.5.lec.17.
Respondeo dicendum tripliciter,scilicet primo, quòd dicuntur esse multæ successiuæ,ante introductionem animæ,non autem simul,cum anima nisi virtualiter,sicut etiam eadem est forma, qua ignis est ignis, & corpus,& substantia,vt habetur.3a.q.75.6.2m.2.d.12.4.c.d.18.q.1.2.c.cõtra.4.capitulo 80.2m.Spiritu.1.9m.Anima 9.11.c.Quol.11.1.c.Opusc.42.c.15.fi.Anima.2.lec.3.fi.
Secundo dicẽdum,quòd anima rationalis immediatè vnitur materiæ primæ,vt forma,& per essentiam suam est spiritus & forma corporis,quia in ea nõ sunt duæ formæ,sicut nec in corpore eius sunt duæ formæ,Sed anima est forma corporis,dans ei totum ordinem esse perfecti, scilicet dans ei esse substantiale,esse corporeum, & esse animatum, & sic de aliis,vt habetur.1a.q.76.3.con.q.75.6.2m.Veri.q.16.1.13m.q.26.3.c. Anima 8.c.1c.Thess.c.vlt.fi.
Tertio dicendum,sicut Dub.179.responsione prima.

Anima. 77.

182 Quod anima separata cruciatur igne inferni, per tristitiam, nõ autem per alterationem.
Immo animæ separatæ à corpore,ante resurrectionem premiantur & puniuntur etiam pœnis corporalibus.Opusc.3.c.179.
Respondeo dicendum, quòd puniuntur pœnis corporalibus per hoc q cognoscunt,quòd rebus corporalibus subduntur, non autem per alterationem corporalem,vt habetur.Opusc.3.c.179.

Anima. 78.

183 Quòd operationes sensitiuæ non manent in anima separata.
Oppositum videtur dicere,1a.q.77.8.4.
Respondeo dicendum,quòd manent virtualiter,sicut & potentiæ sensitiuæ Virtute tantum in anima,sicut in principio,vel radice,non autem in actu,vt habetur.1a.q.77.8.c.4m.

Anima. 79.

184 Quòd potentiæ immateriales manent actu in anima separata, non autem potentiæ organicæ,sed vt in principio,vel radice.
Oppositum videtur dicere,1a.77.8.4m.
Respondeo dicendum sicut Dubio.183.

Anima. 82.

185 Quòd anima separata intelligit per species tunc infusas,& per acquisitas hic,non autem per species innatas,nec tunc abstractas,nec conuertendo se ad phantasmata,sed ad superiora.
Oppositum videtur dicere.4.d.50.q.1.2.1m.
Respondeo dicendum,quòd quamuis species intelligibiles per se loquendo sint eiusdem rationis,dum sunt in anima coniuncta corpori, & cum sunt in anima separata,tamen per accidens sunt rationis diuersę,inquãtum anima in qua sunt diuersimodè se habẽt in coniunctione ad materiam,vel in separatione ab ea. Et ideo per species illas, anima coniuncta non intelligit,nisi conuertendo se ad phantasmata.Sed cum fuerit separata,intelliget per eas,etiam sint tali cõuersione,vt habetur. 3.d.31.q.2.4.c.4.d.50.q.1.2.1m.

Anima. 93.

186 Quod vti collatione & discursu,est connaturale animabus beatorum.
Immo discursus est in anima damnata,non autem necessario in anima beata.3.d.31.q.2.4.0.
Respondeo dicendum dupliciter,s.primo,quia in tertia parte loquitur de scientia infusa,sed in tertio sententiarum de scientia acquisita.
Secundo dicendum,quòd in tertio sententiarum intelligit quo ad necessitatem,sed in tertia parte quo ad possibilitatem, vel certitudinem,vt habetur.3.d.31.q.2.4.c.

Anima. 96.

188 Quòd cuiuslibet potentiæ sensitiuæ obiectũ est forma, prout est in materia corporali.Ideo est cognoscitiua particularis tantum.
Oppositum videtur dicere à simili quia videtur cognoscitiua vniuersalium,cum potentia sensitiua communicet in actibus intellectiuæ partis Quol.7.11.3m.
Respondeo dicendum,quòd quamuis in actibus intellectiuæ partis communicet, sicut repræsentans obiectum, quia obiectum intellectus est phantasma, tamen non communicat sicut instrumentum actus eius, vt habetur secundo loco.

Anima. 100.

190 Quòd anima hic nihil intelligit,sine phantasmate.
Oppositum videtur dicere.1a.q.61.2.0.4.d.1.q.1.ar.2.q.2.0.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1107.

Anima. 105.

191 Quòd anima rationalis cognoscit omnia, quæ cognoscit in prima veritate.
Oppositum videtur dicere,1a.q.12.11.3m.
Respondeo dicendum,sicut Dub.752.

Anima. 107.

192 Quòd Deus est primum obiectum intellectus animæ rationalis,quia ratio & causa veritatis alicuius obiecti, primò apprehenditur à potentia.
Oppdsitum videtur dicere.1a.q.12.11.3m.q.84.5.0.q.88.3.1m.Verit.q.8.7.6m q.10.6.6m.8.c.fi.
Respondeo dicendum,sicut Dub.752.

Anima. 108.

193 Quòd anima cognoscit omnia,in rationib.æternis.
Oppositum videtur dicere.Ver.q.8.7.6m.q.10.6.6m.8.c.fi.
Respondeo dicendum,sicut Dub.752.

Anima. 114.

195 Quòd anima tripliciter patitur,scilicet à Deo,à læsione corporis: & à propria operatione.
Oppositum videtur dicere.Verit.q.1.9.10.c.
Respondeo dicendum,tripliciter, scilicet, primò quod vt habetur 22c.q.45.2.3m.
Intellectus habet duos actus, scilicet,percipere & iudicare: vnde quo ad primum anima patitur,quia sentire& intelligere consistunt in quodam pati secundum Aristotelem. 2. de Anima. Sed quò ad secundum est è contrario, quia intellectus possibilis est principium actuum suum actus,vt habetur,Verit.q.1.9.c.
Secundò dicendum,quòd anima iudicando,agit actione immanente, non autem actione transeunte,& transmutante illum,in quo agit,sed è conuerso.
Tertiò dicendum, quòd anima agit secundùm modum significandi, non autem secundum rem,vt habetur Veri.q.8.1.13m.

Anima. 124.

196 Quòd omnis motus cognitiuæ & appetitiuæ virtutis,reducitur in naturam,sicut in primum principium.
Immo motus cognitiuæ virtutis,reducitur in verum,& motus appetitiuæ in bonum,12c.q.10.1 1m.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primò quòd reducitur in naturam sicut in principium actiuum:sed reducitur in verum vel bonum, sicut in suum obiectum.
Secundo dicendum,quòd reducitur in naturam, & ad vnum in communi: sed non

sed non semper in particulari determinatè,vt habetur,12c.10.1.2m.

Anima. 126.

197 Quòd anima differt realiter à suis potentiis.
Oppositum videtur dicere.Spiritu.11.7m.
Respondeo dicendum,quòd quandoque dicitur, quod anima est suæ potẽtiæ,& econuerso,sed non proprie,sed denominatiuè, quasi à principaliori sua virtute,vt habetur 1a.q.79.1.1m.Spiritu.11.7m.fi.

Anima. 128.

198 Quòd in potentiis vnis animæ,non potest esse nisi vna intentio.
Immo homo simul plura intendit,12c.q.12.art.4.c.fi.
Respondeo dicendum,quòd simul plura intendit,sicut etiam contingit si mul plura intelligere, inquantum sunt aliquo modo vnum,non autem distincta,vt habetur12c.q.12.3.c.3m.4.0.

Anima. 129.

199 Quòd omnes potentiæ animæ radicantur in vna essentia animæ. Ideo oportet,quòd quando intentio animę vehementer trahitur ad vnam operationem vnius potentiæ,retrahatur ab operatione alterius, quia vnius animæ non potest esse nisi vna intentio.
Oppositum videtur dicere.12c.q.12.3.c.fi.
Respondeo dicendum,sicut Dubio,198.

Anima. 133.

201 Quòd potentiæ animæ, sunt accidentia eius per se, & sunt in specie qualitatis.
Immo potentiæ animæ sunt in genere actionis,cùm potentia & actus dicantur ad idem genus pertinere.1a.q.77.1.c.
Respondeo dicendum tripliciter,scilicet primo quod potentię animæ secundum suam essentiam sunt in secunda specie qualitatis, sed vt fluunt ab essentia animæ, sic potentia ad actum est in genere actionis. Dicuntur enim potentiæ animæ esse in genere actionis, non quidem per se, sed reductiuè,vt principia suarum actionum.
Secundò dicendum,quòd potentia per se ad actum ordinata,est in eodem genere cum actu. Subiectum autem non nisi per accidens, ad accidens ordinatur.Sed substantia per se ordinatur ad actum qui est esse, vt habetur Anima.13.c.Phi.lec.5.fi.
Tertio dicendum,sicut Dubio 51.

Anima. 134.

202 Quòd capacitas animæ,non est,nec potest esse infinita in actu,sed potest ampliari in infinitum.
Opositum videtur dicere.1a.q.25.6.0.1.d.44.0.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.736.

Anima. 153.

204 Quòd omnes potentiæ animæ,sunt passiuæ,præter intellectum agentem,& potentias vegetatiuas,quæ solæ sunt actiuæ.
Oppositum videtur dicere.Veri.q.1.10.c.q.2.1.b.3.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.185.

Anima. 161.

205 Quòd multi habitus possunt simul esse in eadem potentia.
Oppositum videtur dicere à simili,1a.q.94.3.1m.12c.q.63.4.3m.2.d.30.q.2.1.7m.Verit.q.1.10.2m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.1111.

Anima. 171.

206 Quòd virtus est necessaria potentiæ sensitiuæ appetitiuæ,scilicet concupiscibili &irascibili,in quib.est subiectiuè,non quidem secundum se: sed vt sunt rationales participatiuè.
Immo etiam voluntati, quæ est rationalis per participationem,12c. quæst. 56.6.2m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio 1199.

Anima. 172.

207 Quod anima & angelus non conueniunt in vltima differentia.
Immo Gregorius nominat angelum rationale animal.1a.q.51.1.2m.
Respondeo dicendum,quòd ratio sumitur dupliciter, s.vno modo stricte & proprie ,secundum quòd nomen rationis sumitur ab inquisitione & discursu,siue secundum quòd ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturæ,vt dicit Isaac.quòd ratio oritur in vmbra intelligentiæ. Et sic rationale est differentia animalis, & Deo non conuenit, nec Angelis.Alio modo sumitur ratio communiter,scilicet pro qualibet cognitione virtutis non impressæ in materia.Et sic rationale communiter conuenit Deo & Angelis,& hominibus.vt habetur. 22c.q. 49.5.3m. 1. d. 25.q.1.1.4m.d.33.1.3m.2.d.3.q.1.2.4m.6.2m.

Anima. 190.

210 Quòd anima vegetatiua non agit,nisi in corpus sibi vnitum.
Oppositum videtur dicere.1a.q.78.2.c.
Respondeo dicendum,quod vis nutritiua & augmentatiua, habent suum effectum in eo in quo sunt,sed vis generatiua habet suum effectum,non in eodem corpore,sed in alio,vt habetur.1a.q.78.2.c.fi.

Animal. 10.

213 Quòd animalia quælibet præter perfecta, possunt generali ex semine, & sine semine per putrefactionem.
Oppositum videtur dicere.1a.q.71.1m.
Respondeo dicendum,quòd licet possint sic generari:differunt tamen specie,saltem quo ad modos originis,quamuis non quo ad substantiam.

Animal. 24.

214 Quòd animalia generata ex putrefactione, & animalia generata per coitum,non sunt eiusdem speciei,1a.q.71.1m.
Oppositum videtur dicere.2.d.15.q.1.1.2m.Met.7.lec.6.lec.8.
Respondeo dicendum tripliciter, scilicet primo quòd vtraque animalia sunt eiusdem speciei,secundum sententiam eius. Non autem secundum opinionem Auerrois commẽtatoris,quam aliquãdo ponit, vt famosam & probabilem,non autem vt veram.
Secundo dicendum,quòd animalia perfecta quæ generantur tantum ex semine,& animalia imperfecta quæ generantur tantum ex putrefactione differunt specie,non autem media,quæ generantur vtroque modo.
Tertio dicendum quòd animalia generata ex semine,& generata ex putrefactione differunt specie, quo ad modos originis, non autem quo ad substantiam.

Animal. 14.

215 Quòd in generatione animalis præcipue hominis,sunt necessariæ multæ generationes,non continuæ,sicut etiam multæ formæ.
Oppositum videtur dicere.1a.q.76.3.c.fi.2.d.18.q.2.3.1m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.180.650.

Appetitus. 4.

221 Quòd appetitus quilibet sequitur cognitionem.
Oppositum videtur dicere.12c.q.17.8.c.q.26.1.c.
Respondeo dicendum dupliciter,primo quòd sequitur cognitionem alterius,idest,Dei ordinantis naturam, non autem propriam cognitionem habentis appetitum.
Secundo dicendum,sicut Dubio.225.responsione secunda.

Appetitus. 5.

222 Quòd appetitus est ad res:sed cognitio est à rebus.
Immo cognitio nostra,est causa rerum.3.d.14.4.2m.
Respondeo dicendum, quòd cognitio nostra speculatiua est à rebus: sed cognitio practica est causa rerum,vt habetur.4.d.8.q.2.art.1.q.4.1m.Periher.lec.3.d.

Appetitus. 23.

233 Quòd appetibile non mouet appetitum sensitiuum,nec rationalem, nisi apprehendatur.
Oppositum videtur dicere.1a.q.56.6.c.q.6.60.1.c.q.80.1.c.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.221,225.

Appetitus. 28.

225 Quòd appetitus naturalis semper sequitur formam in re existentem, & non aliquam apprehensionem:alij autem formam apprehensam.
Immo quilibet appetitus sequitur cognitionem.1.d.1.q.4.1.1m.Veri.q.15.3.c.q.23.1.c.q.25.1.c.Ma.q.14.1.4m.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo,quia vt dicitur.12c.q.26.1.c.1.d.1.q.1.1m.4.d.49.q.3.art.1.q.1.c.Periher.lec. 14. appetitus naturalis sequitur cognitionem alterius,scilicet Dei ordinantis naturam omnium,secundum quòd etiam Deus à quibusdam dicitur natura naturans vt habetur.12c.q.85.6.c.principio.Non autem sequitur propriam cognitionem habentis appetitum naturalem.

Secundò dicendum, quòd aliquis appetitus potest dici intellectualis dupliciter. Vno modo, quia sequitur cognitionem intellectualem ipsius desiderati, inquantum sequitur formam apprehensam. Et sic distinguitur contra appetitum naturalem.Alio modo,quia sequitur naturam vel formam intellectiuam ipsius appetentis. Et sic quilibet appetitus intellectualis in homine,dicitur naturalis,prout naturale distinguitur contra violentum.Nam natura quandoque diuiditur contra rationem & voluntatem,cùm tamen ipsa ratio & voluntas,ad naturam hominis pertineant,vt habetur 12c.q.51.1.1m.Primo igitur modo appetitus intellectualis præsupponit cognitionem aliquam.Sed secundo modo non præsupponit in ipso appetente aliquam cognitionem, immo finerali cognitione,naturale desiderium hominis ad scire,dicitur intellectuale,autẽ omnem cognitionem in appetente ipsius desiderati actualem. Secùs est de cognitione potentiali.Ex quib.patet, quòd homo antè omnem cognitionem sensitiuam desiderat scire naturaliter appetitu naturali,post verò cognitionem imperfectam,desiderat scire perfectè appetitu intellectuali propriè,prout distinguitur contra appetitum naturalem.

Appetitus. 48.

226 Quòd nullus appetitus mouetur ad suum obiectum, nisi apprehendatur sub ratione boni vel mali,conuenientis vel nociui.
Oppositum videtur dicere.2a.d.24.q.2.1.2.c.3.d.17.ar.1.q.2.2m.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1200.

Appetitus. 51.

227 Quòd appetitus sensitiuus,& appetitus rationalis,idest,voluntas,sunt duæ potentiæ.
Immo appetitus sentiuus,est voluntas in hominibus. 3a.d.q.17.art.1.q.2.c.
Respondeo dicendum, quòd appetitus sensibilis potest in homine dici voluntas, non quidem secundum essentiam, sed inquantum est obediens rationi,secundùm Philosophum,vt habetur 3a.d.17.ar.1.q.2.c.

Appetitus. 53.

231 Quòd appetitus sensitiuus & voluntas, sunt rationales participatiuè.
Immo voluntas est rationalis per essentiam,3.d.23.q.1.ar.3.q.2.c.d. 27.q.2.ar.3.1m.5m.Veri.q.22.3.6m.5.0.Veri.q.1.5.12m.10.11m.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1199.

Aqua. 7.

235 Quòd vera aqua exiuit de latere Christi in cruce.
Immo fuit humor phlegmaticus,vt quidam dixerunt.3a.q.66.4.3m.princ.
Respondeo dicendum, quòd fuit pura aqua, sed miraculosè egrediens à corpore mortuo,sicut & sanguis eius,vt habetur.3a.q.68.4.3m.fi.

Ars. 2.

237 Quòd ars est recta ratio factibilium,& habitus operatiuus.
Immo nihil aliud ars esse videtur, quàm quædam rectitudo rationis, vt per determinata media ad determinatum finem actus humani perueniant.Poster.1.princ.
Respondeo dicendum,quòd ratio accepta pro potentia rationali discursiua,sic ars nõ dicitur ratio,sed rationis rectitudo. Sed ratio accepta pro habitu directiuo rationis,sic ars est ratio,dum dicitur,quòd ars est recta ratio rerum factibilium,idest,habitus directiuus ratione.

Ars. 7.

238 Quòd artes,quæ ordinantur ad opus rationis,dicuntur liberales, quæ verò ordinantur ad opus corporis,dicuntur seruiles.
Immo artes quæ ordinantur ad corpus rationis, dicuntur seruiles & practicæ,cùm ratio sit potentia discursiua.1.d.33.1.3m.
Respondeo dicendum,quòd artes liberales sunt speculatiuæ. Sed dicuntur artes,quia habent aliquid per modum operis, vt habetur.12c.q.57.3.3m.22c.q.47.2.3m.Poster.1.princ.

Ars. 19.

241 Quòd in aliqua materia est virtus agēs, ad productionem formæ artis, in aliqua verò non.
Immo in materia nulla est potentia actiua.3ª.q.32.4.c.3ᵐ.1,d.18.q.1.2.c.fi. Phi.2.lec.12.fi.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.644.

Ascendere. 4.

244 Quòd Christus ascendit super omnes cælos, & super omnem creaturam.
Oppositum videtur dicere.3.d.22.q.3.art.3.q.1.1ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.330.

Ascendere. 7.

244 Quòd nescitur, vbi Christus corporaliter ante ascensionem manserit, cum hoc scriptura non tradat.
Oppositum videtur dicere.3,d.22.q.3.art.2.q.3.3ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd tripliciter potest intelligi, quòd aliquid sciatur, scilicet per reuelationem, per seipsum, & hoc certitudinaliter, & cōiecturaliter per aliqua signa, vt habetur.12ᵩ.q.112.5.c. Primo igitur loco loquitur primo & secundo modo. Sed secundo, loquitur tertio modo.

Assistere. 3.

247 Quòd Sathan dicit assuisse, non autem astitisse Deo.
Oppositum videtur dicere.4.d.49.q.2.6.2ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd diabolus non dicitur Deo astitisse, quasi ipsum Deum per essentiā viderit, sed dicitur astitisse, quia à Deo visus est, & ad eum Dei prouidentia se extendit, per modum quo dicimus illa nobis præsto esse, quæ nostræ prouidentiæ subiacent, vt habetur. 4.dis. 49. q.2.6,2ᵐ.

Assumere. 11.

248 Quòd Deus possit assumere naturam angelicam, sine corruptione personalitatis angelicæ.
Oppositum videtur dicere.3.d.2.q.7.art.1.q.2.c.
Respondeo dicendum dupliciter. Primo quòd in tertio sententiarum loquitur de Angelo iam creato, sed in tertia parte loquitur de Angelo, quem Deus de nouo posset creare, vt habetur à simili.1ª.q.25.6.o.
Secundò dicendum, quòd quælibet natura posset de potentia Dei absoluta assumi, sed tantum natura humana secundum conguentiam, vt habetur.3ª.q.4.1.o.3.d.2.q.1.1.o.contra 4.c.ap.55..3ᵐ.4ᵐ.

Assumere. 17.

249 Quòd si persona diuina assumeret duas naturas humanas, tunc illa persona esset tantum vnus homo, & non plures.
Oppositum videtur dicere.3.d.1.q.2.5.2ᵐ.3ᵐ.4ᵐ.5ᵐ.d.2.3.4.5.o.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd sicut ipse dicit.3.d. 6.q.3.2.1ᵐ. natura humana assumpta, habet modum accidentis, & assimilatur habitui, qui est vltimum prædicamentum. Et accidentia numerantur secundum supposita, vt habetur.1ª.q.36.4.7ᵐ.q.39.3.c. Potentia.q.9. 6.c. Et sic accipit naturam humanam in tertia parte. Ideo exemplificat de veste, & formis eorum, quæ sunt apud nos, in quibus formæ, seu naturæ non plurificantur, non plurificato supposito, nisi sint accidentia, vel se habeant per modum accidentium. Sed in tertio sententiarum consideranit, quòd natura humana secundum se est substantia, & significatur nomine substantiuo, quæ plurificatur ratione suæ formæ, & non ratione suppositi.
Secundo dicendū, quòd in tertio attendit in præmissa propositione, quòd homo prædicatur, prædicata verò tenentur formaliter. Ideo sunt plures homines, propter plures naturas. Sed in tertia parte considerauit, quòd ly homo in prædicato restringitur ad standum pro supposito, ratione adiectiui sibi adiuncti.

Assumere. 15.

250 Quòd hæreticum est, Deum esse vnitum homini accidentaliter.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.36.4.7ᵐ.q.39.3.c. Poten.q.9.6.c.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.249.

Astrologia. 2.

251 Quòd Astrologia & perspectiua sunt magis naturales, quam mathematicæ materialiter, sed formaliter & principaliter, sunt econuerso.
Oppositum videtur dicere. Phy.2.lec.3.fi.lec.10.à med.D.
Respondeo dicendum, quòd istæ scientiæ dupliciter possunt considerari, scilicet vel vt sunt habitus cognoscitiui, & sic formaliter & principaliter sunt magis mathematicæ, quā Physicæ, quia demonstrant per principia & media mathematica, vt dicitur in omnib. locis allegatis pro vtraque parte. Vnde.22ᵩ.q.9.2.3ᵐ. dicit, quòd quilibet habitus cognoscitiuus formaliter respicit medium, & illud est potius. Et Post.1.lec.41. dicit, quod formalis ratio scibilis, sumitur secundum principia. Et ibidem, lec.25. dicit quod quædam scientiæ dicuntur mathematicæ simpliciter, quia sunt de subiecto abstracto à materia. Quædam verò nō simpliciter, sed per applicationem principiorum mathematicorum ad res materiales, sicut Astrologia. Vel secundū quod quælibet sciētia est quasi quidā motus rationis, vt ipse dicit.1ª.q.73.art.2.c. vbi sic ait, Omnis operatio, motus quidam dicitur. Et anima, 2.lec.1. sic ait, propria ratio vitæ est ex hoc, quod aliquid est natum moueri per seipsum, largè accipiendo motum, prout etiam intellectualis operatio motus quidam dicitur. Et hoc idem dicit, Post.1.lec.41. Et quia motus specificatur & denominatur ex termino ad quem, vt habetur quinto Phys. ideo cùm scientiæ mediæ per applicationem rerum mathematicarum ad materiam sensibilem terminentur ad res Physicas, ideo vt sic, sunt magis naturales, quam mathematicæ.

Attingere. 1.

252 Quòd atingere naturam superiorem, contingit dupliciter scilicet obiectiuè, & secundum virtutem.
Immo tunc transcenderet limitem naturæ inferioris.3.d.13.art.2.q.2.2ᵐ.3ᵐ
Respondeo dicendum, quòd sicut habetur.3ª.q.1.3.3ᵐ.1.d.8.q.3.2.c.2.d.1.q. 1.3.2ᵐ. Veri.q.29.3.3ᵐ.
Capacitas creaturæ est duplex, scilicet vel potentiæ naturalis, vel potentiæ obedientialis: de prima loquitur in tertio sententiarum, de secunda alibi.

Auaritia. 14.

254 Quòd auaritia etiam tertio modo scilicet, vt est rantum inordinatus appetitus diuitiarum radix est omnium peccatorum.
Oppositum videtur dicere, à simili.2.d.5.q.1.3.c.1ᵐ.d.22.q.1.1.7ᵐ.di. 42.q. 2.1.c.2ᵐ.3.1ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.1144.

Audacia. 3.

255 Quòd audacia est peccatum contrarium fortitudini.
Immo audacia est materia fortitudinis.1ª.q.21.1.1ᵐ.q.95.3.2ᵐ.22ᵩ.q.123.3.o. q.141.3.c.2ᵐ.3.d.26.q.2.2.4ᵐ.d.33.q.2.art.2.q.2.o.
Respondeo dicendum, quòd vt habetur.22ᵩ.q.127.1.o.3.d.26.q.3.5ᵐ. audacia quandoque est inordinata, & contrariatur fortitudini. Aliquādo verò sumitur sine inordinatione, & sic est materia fortitudinis.
Secundo dicendum, quòd vt dicitur.12ᵩ.q.45.1.1ᵐ. nomina passionum possunt sumi dupliciter, scilicet absolutè, & sic significant passiones. Et vt recedunt à ratione, & sic sunt nomina vitiorum. Primo ergo modo audacia est materia fortitudinis. Secundo aut modo cōtraria est fortitudini.

Audacia. 5.

256 Quòd sicut spes est prior quam audacia, ita timor est prior quam desperatio.
Immo desperatio est prior timore.12ᵩ.q.25.3.c.fi.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.455.

Audacia. 6.

257 Quòd sicut ex timore non semper sequitur desperatio, nisi sit intensus sic nec ex spe audacia, nisi sit vehemens.
Immo primum est econuerso.12ᵩ.q.24.3.c.fi.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.455.

Audacia. 12.

258 Quòd audacia non causatur ex ira, nisi mediante spe.
Immo ira consequitur audaciam, quia nullus irascitur, nisi audeat vindicare.12ᵩ.q.25.3.c.fi.4.2ᵐ.3ᵐ. Veri.q.26.5.3ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd ex ira non causatur propriè audacia, sed augetur, quia ira est quid ausiuum secundùm Philosophum. Vnde irati reddunturprompti & audaces ad inuadendum, vt habetur.12ᵩ.q. 45.4.arti. 3.3ᵐ.fina.

Auersio. 1.

259 Quòd cōuersio potest esse, sine auersione à Deo, vt in peccato veniali.
Oppositum videtur dicere.4.d.15.q.1.2.1ᵐ.
Respondeo dicendum, ꝙ sicut ipse dicit.12ᵩ q.89.3.o. hoc pōt intelligi dupliciter, s. vel in statu innocentiæ, vel in nobis, Si primo modo, sic non potuit esse conuersio sine auersione, vt ibidem probatur. Si autem in nobis, hoc est dupliciter, vt habetur ibid.6.o. scilicet vel quando homo incipit habere vsum rationis, vel post. Si primo modo, sic etiam non potest. Si autem post, hoc est dupliciter, vt ipse dicit.2.d.42. q.1.3.5ᵐ. quia auersio à bono in commutabili contingit dupliciter, vel actu tantum, vt in quolibet veniali, vel actu & habitu. Et sic est in omni peccato mortali tantùm.

Augmentum. 12.

261 Quòd corpus hominis dicitur augeri, per additionem materiæ.
Oppositum videtur dicere, quia secundùm aliquos corpus hominis per seipsum multiplicatur, & ad perfectam peruenit quantitatem per augmentum.4.di.44.q.1.ar.2.q.4.c.princ.
Respondeo dicendum, quòd secundo loco dicit, secundùm aliquos, sed in primis locis loquitur secundùm sententiam propriam.

Baptismus. 42.

265 Quòd si dubitatur de aliquo, an sit baptizatus, debet baptizari sub hac forma. Si non es baptizatus, ego te baptizo. In nomine patris, &c.
Immo iniuria fit baptismo, si baptizatus rebaptizetur. Vnde Athanasius puer ludo simulans se esse episcopum, baptizauit aliquos, quos Alexander episcopus eius, iudicauit non esse rebaptizandos.4.d.6.q.2.ar.1.q.1. 1ᵐ.L.4ᵐ.contra.4.c.59.fi.
Respondeo dicendum, quòd aut rebaptizat quis scienter, aut dubitatiuè, aut ignoranter. Si primo modo, sic fit iniuria sacramento. Si verò dubitatiuè. s. dubitando probabiliter, quòd sit baptizatus & non conscientia scrupulosa, idest, leui scrupulo vel suspicione, idem videtur, quia potuit & debuit certificari, vel consulere peritiores se. Si autem agnorat, & non est crassa ignorantia, sed quasi inuincibilis, an sit baptizatus vel non, tunc debet baptizari sub prædicta forma, vt habetur in locis primò allegatis. Vnde Alexander episcopus, prædictos iudicauit non esse rebaptizandos, quia Athanasius puer, eos baptizauerat cùm debita forma, & intentione, vt habetur.4.d.6.L.4.

Baptismus. 113.

267 Quòd sacerdos malus baptizans, peccat mortaliter, nisi in necessitate, & sine solennitate.
Oppositum videtur dicere.22ᵩ.q.3.5.c.fi.q.60.2.3ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dub.405.

Baptismus. 122.

269 Quòd puer moriens statim post baptismum, statim volat ad cœlum.
Immo pueris baptizatis morientib. desunt propria merita, nec habent vsum liberi arbitrij.12ᵩ.q.5.7ᵐ.2ᵐ.fi.q.113.3.1ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd in pueris baptizatis subuenit meritum Christi, ad beatitudinem consequendam, licet desint eis merita propria, & vsum liberi arbitrij non habeant, eo quòd per baptismum sunt Christi membra effecti, vt habetur.12ᵩ.q.5.7.2ᵐ.fi.q.13.3.1ᵐ.4.distin.4.q.3.ar.3.q. 3.1ᵐ.fin.

Beatitudo. 1.

270 Quòd beatitudo est operatio, & vltima perfectio.
Oppositum videtur dicere.1.d.1.q.2.1.2ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dub.621.

Beatitudo. 17.

271 Quòd essentia beatitudinis consistit in actu intellectus, sed delectatio eius in voluntate.

Oppositum videtur dicere.12ᵩ q.11.1.1ᵐ.4.c.2ᵐ.1.d.1.q.1.1.c.2ᵐ.
Respondeo dicendum, quod essentialiter beatitudo consistit in actu intellectus, sed consequenter seu concomitanter, consistit in actu voluntatis vt habetur in primis locis.

Beatitudo. 36.

273 Quòd beatitudo non consistit in consideratione scientiarum speculatiuarum.
Oppositum videtur dicere.22ᵩ.q.170.4.c.
Respondeo dicendum, quod consideratio scientiarum speculatiuarum, est quædam participatio veræ, & perfectæ beatitudinis, non autem substantialis beatitudo, vt habetur.12ᵩ.q.6.c.fi.q.66.3.1ᵐ.5.2ᵐ.22ᵩ.q.180.4.c.

Beatitudo. 37.

274 Quòd beatitudo non consistit in contemplatione angelorum.
Oppositum videtur dicere, cùm angeli sint principia intellectus humani, Quol.3.q.3.2.o. Meth.2.lec.2.
Respondeo dicendum, quod angeli sunt principia intellnctus humani, nō quidem producendo ipsum in esse, vt Deus ad quem est naturalis appetitus hominis, sed illuminando, dirigendo, & confortando, vt habetur. 1ª.q.111.1.o.

Beatus. 3.

277 Quòd beati in patria, omnes rationes rerum quæ in Christo sunt, non cognoscunt, & si ipsum comprehendant.
Immo tunc beati omnia opera diuina cognoscent.1ª.q.12.8.4ᵐ.1.d.21.L.fi.
Respondeo dicendum, sicut Dubio, 366.

Beatus. 11.

280 Quòd beati sunt statu impetrandi, non autem merendi.
Oppositum videtur dicere.2.d.5.q.2.c.
Respondeo dicendum tripliciter, primo, quòd meritum dupliciter sumitur, vt habetur.2.d.18.c. Vir.q.1.1.1ᵐ. scilicet propriè, idest actio, cui iustè debetur merces, ad quod requiruntur tria, scilicet status viæ, dominium operis, & charitas: & sic nec Angeli, nec alij beati meruerunt, nisi solus Christus, qui fuit simul comprehensor, & viator. Alio modo impropriè, idest, quælibet conditio, qua aliquis est dignus aliquo sicut dicitur, quòd species Priami digna est imperio: & sic Angeli per ministeria tunc nobis exhibita, dicuntur mereri gaudium accidentale.

Beatus. 17.

282 Quod beati non intersunt rebus viuorum, secundum legem communem.
Oppositum videtur, 4.d.50.q.1.3.o. Quol.11.q.1.3.o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.753.

Bonitas. 8.

284 Quòd omnia sunt bona bonitate Dei.
Immo sunt bona seipsis, & non per allam bonitatem.8.12ᵩ.q.55.4.1ᵐ. Veri. q.1.2.1ᵐ.7ᵐ.
Respondeo dicendum duplibiter, scilicet primo, quòd omnia sunt bona bonitate Dei, vt principio effectiuo, exemplari, & finali, sed sunt bona seipsis bonitate essentiali, quæ tamen est à Deo, vt habetur.1ª.qu. 6.4.o. 22ᵩ.q.23.2.1ᵐ.q.27.3.c.1.d.1.L.10ᵐ.d.19.q.5.4.3ᵐ. contra 1.c.40.22. Verit q.21.4.o.q.27.1.7ᵐ.
Secundo dicendum, quòd sicut Dubio.1171.

Bonitas. 13.

285 Quòd quodlibet bonum creatum, est bonū particulare, sed solus Deus est bonum vniuersale.
Immo in Deo non est vniuersale nec particulare.1ª.q.14.1.3ᵐ.1.di.35.5.o.di. 36.q.1.1.1ᵐ. contra 1.c.56.
Respondeo dicendum, sicut Dubio 475.

Bonitas. 16.

287 Quòd Deus est summum bonum.
Oppositum videtur dicere, quia beatitudo est summum bonum. 1ª.q.26.3. 1ᵐ.12ᵩ.q.3.1.2ᵐ.4.d.49.q.1.art.2.q.1.2ᵐ. contra 3.c.14.1ᵐ. Opusc.20.ca.8. Veri.q.1.9.7ᵐ.
Immo virtus infusa, est maximum bonum simpliciter. Veri.q.1.9.7ᵐ.
Respondeo dicēdum tripliciter, s. primo quòd ordo bonorum potest sumi dupliciter, s. vel respectu rectitudinis vitæ. Et sic virtutes sunt maxima bona, potentiæ sunt media, exteriora verò minima. Vel respectu beatitudinis. Et sic beatificans Deus est maximum, beatus medium, virtus autem minimum bonum.
Hæc solutio habetur 1.d.1.L.4ᵐ.2.di.27.L. Veri.q.12.3.5.1ᵐ.
Secundò dicendum, quòd bonum est duplex, s. vel subsistēs. Et sic Deus est summum bonum. Vel bonum in hærens. Et sic beatitudo est summum bonum in patria, & virtus in via. Hæc solutio sumitur.12ᵩ.q.18.4.c.2.di.1.q. 2.3.c. Dio.4.lec.9.10.
Tertiò dicendum, quòd maximum bonum dicitur dupliciter, s. vel simpliciter. Et sic Deus est maximum bonum. Vel in genere boni creati. Et sic beatitudo est maximum bonum. Virtus autem infusa dicitar maximum bonum, inquantum per eam homo vt in via ordinatur ad summum bonum simpliciter, scilicet ad Deum. Sed virtus acquisita dicitur maximū bonam secundum quid, inquantum per eam homo ordinatur ad summū bonum, in genere bonorum humanorum. Hæc solutio colligitur. Veri. q.1.1.3ᵐ.9.7ᵐ.

Bonitas. 69.

291 Quòd subiectum cuiuslibet mali, est bonum deficiens idest impotentia.
Oppositum videtur dicere, Opusc.3.c.118.
Respondeo dicendum, quòd nec tamen contraria sunt simul, quia malum non est bono sibi contrario, vt habetur.1ª.q.11.2.1ᵐ.

Bonitas. 75.

292 Quòd summum malum, nō contrariatur summo bono secundum rem, sed secundum vocem.
Oppositum videtur dicere.12ᵩ.q.73.4.o. Ma.q.2.10.o.
Respondeo dicendum, quòd nullum malum opponitur summo bono contrariè, nec priuatiuè, nisi indirectè, idest, secundum rationem communem boni, vt habetur.1v.q.17.4.3ᵐ.q.49.2.2ᵐ.1.d.36.q.1.2.ca.2.d.1.q.1.1. 1ᵐ. Veri.q.2.15.4ᵐ.

Bonitas. 82.

293 Quòd nulla creatura est bona per essentiam.
Immo omnis creatura est bona per essentiam. Veri.q.21.1.1ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd omnis creatura est bona per essentiam, inquātum essentia eius nō inuenitur sine habitudine ad bonitatem Dei, vt habetur. Veri.q.21.1.1ᵐ.fi.

Bonitas. 87.

294 Quòd qualibet re creata potest esse alia res creata melior, bonitate essentiali, & accidentali.
Oppositum videtur dicere. Veri.q. 29.3.6ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.503.

Bonitas. 141.

299 Quòd virtus est bona seipsa, non per aliam bonitatem.
Oppositum videtur dicere.2.d.27.2.1ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.1171.

Bonitas. 142.

300 Quòd bonum quod ponitur in diffinitione virtutis non est bonū transcendens sed bonum rationis.
Oppositum videtur dicere.12ᵩ.q.55.4.1ᵐ.q.94.2.c.2.dist.27.2.1ᵐ. Verit.q.1. 2.8ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd in locis primo allegatis, loquitur de eo quod ponitur in diffinitione vel formaliter, vel explicite, vel in actu, vel immediatè, quia diffinitio quorumcunque specialium non datur per transcendentia, sed per primum genus, & per vltimam differentiam, vt habetur. Met.7.lec.12.prin. Post.2. Sed in locis secundo allegatis, intelligit vel in virtute, vel in potentia, vel simplicite, vel immediate, eo modo quo dicitur.12ᵩ.q.94.2.c. Quol.2.q.2.1.c. Met.4.lec.1. quod ens est de ratione omnis entis. Et similiter de bono, respectu cuiuslibet bonis.

Capitale. 1.

302 Quod capitale vitium, dicitur à capite membro, vel quia pœna capitis punitur, vel quia est causa finalis per se multorum peccatorum.
Immo capitalia vitia non sunt causa finalis per se multorum peccatorum, quæ ex bono oriūtur.2.d.5.q.1.1.3.c.1ᵐ.d.22.q.1.1.7ᵐ.d.42.q.2.1.c.2ᵐ.3.1ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd capitalia dicuntur, quia vt in plurib. alia peccata oriuntur ex eis, licet quandoque aliquod vitium ex bono oriatur per abusum, vt habetur Ma.q.8.1.8ᵐ.

Charitas. 4.

305 Quòd charitas potest dici virtus generalis.
Immo charitas est virtus specialis, & iussio generalis.22ᵩ.q.23.4.5.o.q.58. 6.o.3.d.27.q.2.ar.4.q.2.3.o. Ma.q.8.2.c.fi.q.11.2.c. Veri.q.2.2.c.5.o.
Respondeo dicendum, quòd charitas potest dici virtus generalis inquantum ordinat actus omnium virtutum ad bonum diuinum. Sed vt respicit bonum diuinum vt proprium obiectum, sic est virtus specialis vt habetur 22ᵩ.q.58.6.c.3ª.q.85.2.1ᵐ.

Charitas. 7.

306 Quòd charitas est radix omnium virtutum.
Immo actus vel habitus, non habet rationem radicis, sed rationem rami. 2. d.5.q.1.3.c.1ᵐ.d.22.q.1.1.7ᵐ.d.42.q.2.1.c.2ᵐ.3.1ᵐ.
Respondeo dicendum, sicut Dub.1144.

Charitas. 9.

307 Quòd charitas est forma omnium virtutum.
Oppositum videtur dicere. Veri.q.2.3.4ᵐ.16ᵐ.18ᵐ.
Respondeo dicendum quòd charitas est forma virtutum effectiuè, quia imponit eis formam, non autem exemplariter, vel essentialiter, vt habetur 22ᵩ.q.23.8.c.1ᵐ. Veri.q.2.3.4.16ᵐ.18ᵐ.

Charitas. 14.

309 Quòd motus mentis humanæ in fruitione Dei, in qua consistit vita æterna, est actus charitatis.
Immo vita æterna consistit in visione Dei.12ᵩ.q.3.4.c. Io.14.
Respondeo dicendum, sicut Dub.271.

Charitas. 21.

310 Quòd charitas viæ, non potest æquari charitati patriæ.
Oppositum videtur dicere 1ª.q.117.2.3ᵐ.fi.
Respondeo dicendum, ꝙ non est eadē ratio quantitatis charitatis viæ, quæ sequitur cognitionem apertam, vt habetur 22ᵩ.q.24. 7.3ᵐ. Sed aliqui homines etiam in statu viæ sunt maiores aliquib. Angelis, non quidem actu, sed virtute, inquantum habent charitatem tantæ virtutis, vt possint mereri maiorem beatitudinis gradum quem quidam Angeli habent, vt habetur 1ª.q.117.2.3ᵐ.fi.

Charitas. 40.

311 Quòd charitas non est in nobis naturaliter, nec causatur ex actib. nostris, sed infunditur à Deo.
Oppositum videtur dicere, à simili.2.d.5.q.2.1.o.d.28.4.o.
Respondeo dicendum, sicut Dub.679.

Charitas. 44.

312 Quòd visio beata, charitas & huiusmodi, quæ pertinent ad præmium essentiale, non augentur in beatis, ex quo iam sunt perfectè beati.
Oppositum videtur dicere 4.di.49.q.1.art.4.q.1.o.
Respondeo dicendum quòd sicut Dubio.280.159.280.

Charitas. 45.

313 Quòd charitas potest augeri in infinitum.
Oppositum videtur dicere Veri.q.1.11.17ᵐ.q.2.2.10ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd est infinita, ex parte Dei, vel finis, non autem secundum se, vt habetur Veri.q.1.11.17ᵐ.q.2.2.10ᵐ.

Charitas. 54.

316 Quòd charitas datur, secundum mensuram subiecti, scilicet secundum capacitatem naturæ, & conatum.
Immo charitas viæ non datur secundùm capacitatem naturalium, sed secundùm voluntatem spiritus.22ᵩ q.24.3.b.

Respondeo dicendum,quòd non oportet quòd homo feratur in charitate totaliter in id quod fertur.Sed eius qui habet meliora naturalia, potest esse minor conatus & econuerso. Et ideo non est simile de Angelis qui sunt iam perfecti & de hominibus in via.

Charitas. 63.

317 Quòd ordo charitatis manebit in patria.
Oppositum videtur dicere.Veri.q.2.9.12^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.100.

Castitas. 7.

319 Quòd castitas est subiectiuè in anima.
Immo castitas est subiectiuè in concupiscibili.Veri.q.1.4.c.fi.
Respondeo dicendũ,quòd castitas consistit quidem sicut in subiecto in anima sed materiam habet in corpore.Pertinet enim ad castitatem, vt secũdum iudicium rationis,& electionem voluntatis, aliquis moderare vtatur corporalibus membris,vt habetur.22ᵩ.q.151.1^{m}.

Catechismus. 3.

320 Quòd catechismus pertinet tantùm ad sacerdotes.
Immo catechismus pertinet ad lectorem.3ª.q.71.4.o.
Respondeo dicendum,quòd catechismus pertinet ad sacerdotes principaliter,sed ad lectorem secundario, quo ad instructionem credendorum, ad diaconum.Sed ad instructionem cõuersuam pertinet ad episcopos & prædicatores,& ad quemlibet fidelem.Sed instructionem morũ pertinet ad anadochum,idest patrinum,vt habetur.3ª.q.61.4.o.d. 6.q.2.art. 2.q.2.o.ar.3.q.3.2^{m}.d.24.q.2.ar.1.q.2.c.fi.contra.4.c.7.4.

Causa. 37.

324 Quòd effectus non trahit necessitatem, vel contingentiam à causa remota & prima,sed à proxima.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.19.8.c.Veri.q.25.5.c.Ma.q.16. 7.15^{m}.Quol. 11.3.c.Quol.12.4.1^{m}.
Respondeo dicendum,dupliciter.scilicet primo quòd in locis primo adductis,loquitur quo ad assimilationem,& denominationẽ,quia effectus assimilatur causæ proximæ, & denominatur ab ea,non autem à causa remota & prima.Sed in locis secundo adducti,loquitur quantũ ad causalitatem,quia contingentia & necessitas omnium rerum,est principaliter à Deo,quia omnis causa primaria, plus influit in causatum causæ secundæ, quam causa secunda, vt dicitur in prima propositione libri de causis.
Secundo dicendum,quòd locis primo allegatis, intelligit de causa prima in genere.Sed in locis secũdo allegatis,loquitur de causa prima simpliciter,scilicet de Deo.

Causa. 40.

326 Quòd omnia nobiliori modo sunt in causa sua.quam in suo causato.
Immo non oportet,quòd illud quod de nobilitate causati,fit de nobilitate causæ.1ª.q.4.2.c.3.o.
Respondeo dicendum,quòd primum dictum est verum causaliter, secundum verò formaliter,vt habetur.Opusc.72.q.10.

Cælum. 10.

329 Quòd corpora beatorum erunt super omnes cælos.
Opositum videtur dicere à simili.3.d.22.q.3.ar.3.q.1.1^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.330,

Cælum. 11.

330 Quòd non oportet aliquam partem cæli esse superiorem Christo, sed ipsum esse super omnem circunferentiam cæli empyrei.
Oppositum videtur dicere.3.d.22.q.3.ar.3.q.1.1^{m}.
Respondeo dicendum,quòd ista duo stant simul,scilicet quòd non oportet aliquam partem cæli esse superiorem Christo, seu Christum esse super omnem circunferentiam cæli empyrei, vt dicit in tertia parte, & q̃ Christus non est extra cælum empyreum,sed ascendit in altissimam partem eius.Tamen si in tertia parte diceret,sicut habent aliqui libri, quòd corpus Christi est extra cælũ,debet intelligi quo ad necessitatem, quia non est de necessitate corporis beati,esse in loco.Sed in tertio sententiarũ,loquitur quo ad decentiam,quia decet ipsum esse in nobilissima parte cæli.

Cælum. 18.

333 Quòd cælum empyreum habet influentiam in inferioribus.
Oppositum videtur dicere.2.d.2.q.2.3.o.d.13.4.1^{m}.
Respondeo dicendum, quòd sicut habetur à simili.12ᵩ.113.3.3^{m}.fi. influentia est duplex,scilicet vel cognita per viam naturalis rationis idest per numerum sphærarum cælestium qui non scitur nisi per motum.Et sic accipit in secundo Sententiarum.Ideo dicit ibi,quòd secundum Philosophos,corpus non agit,nisi moueatur.Et contra.1.c.85.dicit quòd corpora non mouent,nisi mota.Vel influentia occulta qua totum vniuersum est vnum,secundum ordinem partium,quod est secundum virtutem,idest sola continuatio influxus diuini, qua inferiora gubernantur à Deo per superiora.Et sic accipit in prima parte.Ideo dicit ibi,q̃ sicut corpora gubernantur per angelos,non tantum per inferiores, sed etiam per medios & per primos,ita corpora inferiora per cælos, & omnia corpora per supremum cælum.Et Quol.6.19.c.fi.dicit quod proprium est cælo empyreo,inquantum est supremum corpus,attingens quodammodo ordinem substantiarum separatarum,influere sine motu.

Cælum. 31.

334 Quod motus cæli est naturalis.
Immo motus cæli est voluntarius.2.d.14.3.1^{m}.Met.12.lec.6.
Respondeo dicendum,quòd motus cæli est naturalis,ratione materiæ tantum,sed est voluntarius,ex parte motoris, vt habetur 1ª.qu.70.3.4^{m}.5^{m}. 12ᵩ.q.6.5.2^{m}.2.di.14.3.1^{m}.3.di.22.q.2.art.2.q.1.c,4.di.48.q.2.2.10^{m}.contra.2.c.29.Lib.3.c.23.25^{m}.Lib.4.c.99.fi.Veri.q.5.9.11^{m}.Potentia. q.5.5.c. Spiritu.6.7^{m}.Anima 8.18^{m}.Opus.5.c.72.Met.5.lect.5.Phi.2.Cæ.1.lect.3.

Cælum. 47.

339 Quòd motor cæli coniungitur orbi,secundum totum, secundum Philosophos.Ideo mõtor non mouetur per accidens,ad motum cæli.
Oppositum videtur dicere,2.di.7.q.1.2.c.Ma.q.16.6.17^{m}.
Respondeo dicendum,sicut dubio 119.120.121.125.

Certitudo. 2.

340 Quòd certitudo est tantum in cognitione.
Immo certitudo est in appetitu naturali,& in arte.12ᵩ.q.4.2.3^{m}.
Respondeo dicendum, quòd certitudo est in appetitu naturali, inquãtum infallibiliter inclinatur à Deo, dirigente ipsum in finem, & non quia appetitus naturalis cognoscat finem.12ᵩ.q.4.2.3^{m}.22ᵩ.q.18.4.c.3.dist.26, q.2.4.c.

Circuncisio. 24.

342 Quòd circuncisio conferebat gratiam, quo ad omnes effectus positiuos,& priuatiuos.
Immo circuncisio conferebat gratiam tantum quo ad effectus priuatiuos, & ad meritum vitæ æternæ.4.di.1.q.2.art.4.q.3.o.
Respondeo dicendum tripliciter, scilicet primo quòd in quarto loquitur de circuncisione primo, & per se. Sed in aliis locis ex consequenti, vt dicit dominus Petrus de Tarantasio,in quarto sententiarum, quia legalia iustificabant dispositiuè,& à remotis.nõ autem completiuè, nisi per modum signi,& non per modum causæ,quia vt dicit etiam Sanctus Doctor 4.di.1.q.2.art.2. q.1.2^{m}. Pœna circuncisionis non est satisfactoria, sed est signum eius.
Secundo dicendum,quòd secundum eundem dominum Petrum,circuncisio confert gratiam,quo ad omnes effectus & positiuos, sed non ita copiose,sicut baptismus.
Tertio dicendum, quòd in quarto sententiarum, loquitur secundum opinionem Magistri sententiarum.Sed in aliis locis,secundum sententiam propriam,vt patet ex modo loquendi.

Circuncisio. 24.

343 Quòd circuncisio conferebat gratiam,& erat meritoria ex opere operante tantum,i.inquantum erat fidei signum, de passione Christi futura, non autem ex opere operato,idest,non ex virtute circuncisionis.
Immo operabatur & erat meritoria,etiam ex opere operato. 4.dist.1.q.2, art.4.q.2.c.
Respondeo dicendum,dupliciter.ſ.primo,q̃sicut dicit dominus Petrus de Palude in quarto sententiarum.d.eadem, aliquid dicitur conferre gratiam ex opere operato dupliciter.ſ.vel causando effectum & dispositionem ad gratiam,ſ.characteremvel ornatum,vel nihil causando,sine quo tamen Deus non daret gratiam,quod tamen sufficit sine opere operante in paruulis.Secundo modo circuncisio conferebat gratiam ex opere operato,non autem primo mndo,sed tantùm sacramenta nouæ legis.
Secundò dicendum sicut in tertia responsione Dub.342.

Circunstantia. 7.

345 Quòd tempus sacrum est circunstantia peccati,quod fit in eo.
Immo est differentia peccatis,cùm aliquando sit vt obiectum contemptus Ma.q.2.6.2^{m}.
Respondeo dicendum,dupliciter, primò, quòd si quis facit aliquid indecens in tempore sacro.tempus sacrum,quod consideratur vt circunstantia,est per accidens respectu actus indecentis, qui in eo fit,potest considerari vt obiectum respectu alterius actus, actum circunstantis, qui est contemnere tempus sacrum,vt habetur Ma.q.2.6.2^{m}.
Secundò dicendum,quòd præceptum etiam tertium de sanctificatione sabbati,mysticè.i.quo ad cessationem à peccatis, & quod quietem mentis in Deum,est præceptum generale.Sed vt per ipsum prohibentur ad literam opera seruorum,i.opera mechanica, est præceptum speciale. Sub opere tamen manuali intelliguntur omnia humana officia,ex quib.homines licitè victum lucrantur,siue membris,siue pedib.siue lingua fiant vt habetur 22ᵩ.q.122.1^{m}.q.187.3.c.3 d.37.ar.5.q.2.3^{m}.Quol.7.17.c.fi.

Circunstantia. 8.

346 Quòd nulla circunstantia aggrauat peccatum in infinitum.
Oppositum videtur dicere.4,dist.16.q.3.art.2.q.4.5.o.Ma. q.2.8.o. Opusc. 12.artic.6.
Respondeo dicendum,sicut Dub.993.

Circunstantia. 14.

347 Quòd nulla circunstantia, præter intentionem peccantis,dat speciem peccato.
Oppositum videtur dicere.4.d.16.q.3.ar.2.q.3.c.Ma. q.2.6.6^{m}.
Respondeo dicendum,quòd in prima secundæ loquitur de inordinatione quæ non potest esse intẽta,cùm sit pura priuatio,nulli rei dans speciem. Sed in aliis locis loquitur de circunstantiis positiuis.Tamen etiam istæ, si essent omnino ignotæ,& inuolũtariẹ,nullo modo variarẽt speciem.

Claritas. 1.

349 Quòd claritas corporis gloriosi erit à gloria animæ.
Oppositum videtur dicere à simili.3ª.d.16.q.2.1.3^{m}.2.c.3^{m}.
Respondeo dicendum, quòd nulla est penitùs repugnantia, quia illa claritas causata est immediate à gloria animæ Christi,vt dicit in tertia parte sed mediate à Deo,vt asserit in tertio sententiarum.

Clementia. 7.

352 Quòd clementia & mansuetudo,non sunt maximæ virtutes,nisi secundùm quid.
Oppositum videtur dicere Veri.q.1.9.7^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dub.287.

Coactio. 5.

353 Quòd voluntas non potest cogi.
Oppositum videtur dicere 12ᵩ.q.6.4.o.5.2^{m}.
Respondeo dicendum,quòd voluntas potest cogi,respectu actus imperati,non autem respectu actus eliciti,vt habetur 12ᵩ.q.6.4.o.5.1^{m}. 2.d.15.q. 1.3.3^{m}.d.25.3.1^{m}.4.d.38.q.1.art.1.q.1.2^{m}.

Cognitio. 23.

356 Quòd cognoscere aliquid in vniuersali,est imperfectius,quàm cognoscere in speciali.
Oppositum videtur dicere 2.d.3.q.3.2.3.contra 2.c.92.Ver.q.19.c.
Respondeo dicendũ,q̃cognitio vniuersalis in p̃dicando,ex parte obiecti, est imperfectior particulari,sed ex parte medij,vel etiam cognitio vniuersalis in causando est econuerso,vt habetur 1ª.q.55.3.2^{m}.Veri.q.8.10. 1^{m}.Ma.q.16.6.16^{m}.

Coitus

Coitus. 1.

357 Quòd in coitu absorbetur vsus rationis propter vehementiam delectationis.
Oppositum videtur dicere 22ᵩ.q.150.4.3^{m}.q.156.4.2^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dub.372.

Collectiuum. 1.

358 Quòd collectium nomen significat duo,scilicet multitudinem suppositorum,& vnitatem ordinis.
Oppositum videtur dicere à simili.3ª.q.7.2^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.926.

Color. 2.

359 Quòd color est obiectum materiale visus,formale verò est lumen.
Immo color est obiectum formale visus.1ª.q.19.3.c.q.45.4.1^{m}.12ᵩ.q.1.1.2^{m}. q 8.2.c.10.2.c.Veri.q.14.8.4^{m}.Veri.q.2.4.c.Quol.3.27.c.
Respondeo dicendum tripliciter,scilicet primo quòd ficut innuitur Veri. qu.14.8.4^{m}. obiectum formale est duplex, scilicet quo, & quod.Primo modo color est obiectum materiale,sed lumẽ est obiectumformale.Sed secundo modo,est econuerso. Vnde vnius potentiæ possunt esse plura obiecta subordinata,scilicet obiectum quòd,& obiectum quo.
Secundo dicendum,quòd vt habetur Phi.2.le.5.fi.vnum & idem respectu diuersorum,est materiale & formale,sicut partes diffinitionis respectu diffiniti,se habent vt formale,sed respectu diffinitionis,vt materiale,& pars vna respectu alterius,sicut genus respectu differentiæ. Ideo color respectu corporum,est obiectum formale visus, sed respectu luminis, est materiale.
Tertio dicendum,quòd vt habetur.1.d.17.q.1.1.c.Mat.q.2.2.5^{m}. 11^{m}. color est lux incorporata.Vnde duplex est lumen,scilicet lumen intrinsecum in medio inter colorẽ & visum,& lumẽ intrinsecum q̃ includitur in colore.Lumen igitur extrinsecum,non est ratio formalis coloris, sed lumẽ intrinsecum,est ratio formalis coloris.Et Veri.q.2.4.4^{m}.habetur,q̃ lux in colore,est quasi formale.& terminatio diaphani, est quasi materiale.Et Met.10.lect.4.habetur,quòd in nigro est minimum de luce,quæ facit colores actu,vt patet in lib.de Sensu,& sensato.

Color. 3.

360 Quòd color non est coloratus, sed clarus. Similiter albedo non est alba.
Oppositum videtur dicere à simili.2.d.27.2.1^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.1171.

Color. 4.

361 Quòd lumen facit, quòd color qui est visibilis in po^{a}. fiat visibilis in actu.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.12.5.1^{m}.Anima.4.4^{m}.Anima.2.lect.14.fi.L. 3.lect.10.medendo.
Respondeo dicendum,dupliciter,scilicet primo quòd sicut habetur.1ª.q. 70.3.2^{m}.Anima.4.4^{m}. de hoc sunt duæ opiniones oppositæ, & recitat quandoque vnam,& quandoque aliam,dum disputat in theorica, licet quando determinat hoc iu physicis,magis adhæret secundæ opinioni.
Secundo dicendum,quòd vt dicitur Quol.7.qu. 2.1.c.Anima. 2. lect.14.fi. agens est duplex,scilicet vel perfectum,quod perfectè potest imprimere suam formam,vel imperfectum.quod hoc tamen potest, nisi confortetur à fortiori agente,Et sic color est visibilis in actu imperfecto,tamẽ est visibilis in potentia ad actum perfectum, ad quem reducitur per lumen.

Columba. 2.

362 Quòd columba quæ apparuit super Christnm Baptizatum, fuit verum animal.
Oppositum videtur dicere.1.d.16.3.3^{m}.
Respondeo dicendum,quod fuit verum animal, veritate essentiæ sed non veritate omnium proprietatum columbę,vt à simili potest colligi.1ª.q. 68.4.c.22ᵩ.q.77.2.1^{m}.

Compositio. 4.

364 Quòd omne compositum est aliquid,quod non conuenit alicui partium eius,& in eo est aliquid,quod non est ipsum.
Oppositum videtur dicere.Met.7.lect.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.1157.

Comprehendere. 6.

366 Quòd nullus intellectus comprehendere potest essentiam Dei.
Immo beati in patria comprehendunt naturam Dei.1ª.q. 12.7.1^{m}. Opusc. 72.q.26.
Respondeo dicendum,quo comprehendere,vt habetur.1ª.q.12.1.1^{m}.7.o.vno modo accipitur pro termino,scilicet in sequutionis, quãdo scilicet aliquid tenetur.Et sic beati in patria habent meritum ipei, & nosunt illam ineffabilem generationem.Et sic Philosophi non comprehenderũt diuinam naturam. Vnde non attigerunt ad illam generationem. Alio modo accipitur comprehendere propriè,quòd est concludere aliquid in terminis continentis.Et ideo illo modo nihil comprehendit Deum, quia ipse excedit omnem intellectum,vt etiam habetur Opusc.72.q.26.

Commune. 1.

367 Quòd commune est duplex,scilicet secundum rem,& secundum rationem.Primum est in diuinis tantum,secundum vero in omni natura.
Immo primum est etiam in creaturis,quia natura humana est iam communis multis secundum rem.1ª.q.13.9.c.
Respondeo dicendum,quòd commune potest sumi dupliciter,scilicet vel materialiter,idest pro re,quæ subsstat communitati,vel formaliter,idest pro ipsa communitate,quæ est quædam vnitas multorum,sicut etiam distinguitur de vniuersali.1ª.q.85.2.2^{m}.3,1^{m},4^{m},1.d.19.q.5.1.c.d.33.1.3^{m}.3, d.5.q.2.1.1^{m}.Met,7.lect.13.prin.anima.Lib.2.lec.2.fi.Sensu.lec.15.Opusc. 30.5.o.Primo igitur modo intelligitur.1ª.q.13.9.c.Sed secundo modo in cæteris locis,vt etiam patet Dubio.928.

Conceptio. 19.

370 Quòd virgo Maria mater Christi,fuit concepta in peccato originali.
Immo fuit immunis à peccato originali & actuali.1.d.44.3.3^{m}.
Respondeo dicendum,quòd nulla est omnino repugnantia,seu contradictio,etiam quoad apparentiam.Primo quia in primo Sententiarum,nullam mentionem facit de conceptione eius,sed solùm loquitur de ea & de eius immunitate,post sanctificationem eius,vt patet per auctoritatẽ sancti Anselmi,quam ibi exponit,sicut etiam posset dici de quolibet sanctificato,vel in vtero,vel per baptismum,quia tunc fuit immunis ab omni peccato originali,& actuali.
Secũdo,quia licet dicat,quòd fuit immunis,tamen non dicit,quòd semper fuerit immunis,sed sine signo vniuersali,sicut etiam dicit de aliis hominibus,quòd aliquando sunt in peccato etiam veniali in hac vita, sed nõ semper,nec diu,vt patet.3ª.q.79.4.2^{m}.3.d.3.q.1.L.1^{m}.4.d.12.q.2.ar.1.q.1. 1^{m}.d.21.q.2.1.4^{m}.Ma.q.7.12.4^{m}.
Tertio quia si quis velit pertinaciter asserere,quòd sanctus doctor intendit loqui de conceptione beatæ Virginis, scire debet, quòd non est ad propositum materiæ de qua ibi tractabat aliquid inserere de conceptione passiua matris Christi,qua concepta fuit,sed potius de conceptione passiua Christi,de qua etiam alibi dicit,quòd fuisset aliquid in Adam,nũ infectũ peccato originali,ex quo in ipsa assumptione,formatus sit Christus,est hæreticus,sed carnis eius emundatio,à præcedenti infectione, saltem intellectu præcessit assumptionem,vt habetur.3.d.3.qu.4.art.1.o. ar.2.c.2.L.prin.Io.3.lect.5.Sed solum occurrebat in primo sententiarũ ad conceptionem passiuam Christi,aliquid de conceptione actiua, qua Virgo beata concepit Christum, propter auctoritatem sancti Anselmi introductam ibidem,in qua dicitur,quòd Deus præparauit ipsam vnigenito suo in matrem.
Quartò,quia sanctus Thomas ibidem dicit,sicut etiam asserit sanctus Anselmus,quòd puritas matris Christi fuit sub Deo,inquantũ fuit in ea potentia ad peccandum. Sed hoc non per peccatum actuale, vt ipse dicit Veri.q.24.9.2^{m}.nisi fortè beata Virgo in sua natura consideretur,vt etiã ipse adducit de omnibus angelis hominibus. contra.3.c.109. Ergo per peccatum originale.
Quinto,quia ibi exponit auctoritatem sancti Anselmi, qui vbique tenuit expressè,sicut omnes sancti communiter affirmant, beatam Dei matrẽ conceptam fuisse omnino cum peccato originali.

Concupiscentia. 12.

372 Quòd concupiscentia non ligat totaliter rationem.
Immo in concupiscentia absorbetur vsus rationis,propter vehementiam delectationis.12ᵩ.q.34.1.1^{m},q.37.1.2^{m}.q.72.2.4^{m}.2.d.30.qu. 1.2^{m}.4.d.9. art.3.q.5. c.
Respondeo dicendum.quòd concupiscentia dicitur esse sine ratione,non quidem quia totaliter auferat iudicium rationis, sed quia tunc in nullo procedit secundùm iudicium rationis, nisi sit tanta vt faciat insanire. Tunc enim ligat totaliter rationem.22ᵩ.q.50.4.3^{m}.q.56,4.2^{m}.

Concupiscibili. 6.

374 Quòd omnia mala pertinent ad concupiscibilem, sicut ad primam radicem,non autem sicut ad proximum principium.
Oppositum videtur dicere.2.d.5.q.1.3.c.1^{m}.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1144.

Concupiscibili. 7.

375 Quòd omnis motus concupiscibilis causatus ex apprehensione, semper est peccatum,non autem si sit ex qualitate organi.
Immo primi motus naturales sensualitatis, nullo modo sunt peccata. 2. d. 24.q.3.2.o.d.41.q.2.1.5^{m}.3.d.39.q.2.1.4^{m}.Quol.4.21.o.
Respondeo dicendum,quòd primi motus dicuntur dupliciter, scilicet primo primi,idest naturales,sine imaginatione.Et secundo primi, idest,primi motus sensualitatis,ex imaginatione.Secundi sunt peccata,sed leuissima,primi verò nullo modo,vt habetur in primis locis.

Confessor. 13.

379 Quòd de quolibet confessore dicit,Non est inuentus similis illi.
Oppositum videtur dicere.4.d.49.q.5.art.3.q.2.3^{m}.art.5.q.3.c.Veri.q.26.6. 8^{m}.Heb.11.12.
Respondeo dicendum,quòd vnus sanctus præcipuè laudatur de vna virtute,& alius de alia, propter excellentiorem promptitudinem ad actum vnius virtutis,quàm alius,vel ad actum vnius virtutis quàm ad actum alterius. Et similiter sanctus quilibet habet aliquam præeminentiam, secundùm specialem vsum alicuius virtutis,vt habetur Iob princ.

Confirmatio. 10.

380 Quòd confirmans,& confirmandus debent esse in gratia, & debent esse confessi,& ieiuni de consilio,non autem de præcepto.
Oppositum videtur esse à simili.Io.8.Ro.2.fi.
Respondeo dicendum,sicut Dub.796.

Confirmatio. 32.

383 Quòd beata Virgo per secundam sanctificationem,fuit simpliciter confirmata in bono per gratiam habitualem, ita quod non posset per liberum arbitrium flecti in contrarium.
Immo nullus purè viator, nec etiam beata Virgo in præsenti vita, potest confirmari simpliciter,nec ab omni immunitate peccati conseruari per gratiam habitualem.contra.3.c.162.fi.Veri.q.24.9.o.
Respondeo dicendum dupliciter.ſ.primò, quòd gratia non immobilitat in bono,ne quis possit peccare,nisi fit perfecta,ſ.coniungens fini,vt habetur 1ª.q.62.3.2^{m}.12ᵩ.q.106.2.2^{m}.2.d.4.3.5^{m}.d.20.q.3.5^{m},contr.3.c.155. 162.Lib. 4.c.69.
Secundò dicendum,quòd vltra gratiam habitualem,quilibet vlterius indiget custodia diuinæ prouidentiæ in præsenti vita, vt habetur contra. 3.c.162.fi.

Conscientia. 8.

394 Quòd conscientia errans ligat.
Immo error conscientiæ habet vim absoluendi vel excusandi. Quol.7.vel 8.q.6.5.o.fi.
Respondeo dicendum,quòd error conscientiæ,quandoque habet vim absoluendi,quando.ſ.procedit ex ignorantia eius,quòd quis scire non potest,vel scire non tenetur.Et in tali casu, quamuis factum de se sit mortale,tamen intendens peccare venialiter,peccaret venialiter,sicut si aliqs intenderet accedere ad vxorem suam,causa delectationis tantùm,& ita intẽderet peccare venialiter, tunc si alia ei supponeretur eo nesciente,

nihilominùs venialiter peccaret. Quandoque verò error conscientiæ, non habet vim absoluendi vel excusandi, quando ipse error peccatum est, vt cùm procedit ex ignorantia eius, quod quis scire tenetur & potest, sicut si crederet fornicationem simplicem, esse peccatum veniale. Et tunc quamuis crederet peccare venialiter, non tamen peccaret venialiter, sed mortaliter, vt habetur Quol.7.vel 8.q.6.5.c.fi.

Consensus. 2.

385 Quòd consensus potest attribui voluntati, & rationi.
Immo consensus est actus voluntatis, scilicet complacentia & applicatio eius, ad aliquid existēs in potestate eius, 12ę.q.15.o.q.74.5.1m.4.d.29.1.c.
Respondeo dicendum, quòd consensus in actum, pertinet ad rationem superiorem, secundùm quòd in ratione voluntas includitur secundùm Philosophum, vt etiam habetur 12ę.q.10.2.b.q.15.4.o.q.74.7.1m.

Constantia. 1.

387 Quòd constantia pertinet ad continentiam.
Immo continentia est species constantiæ. 22ę.q.53.5.3m.
Immo constantia, est pars potentialis fortitudinis. 22ę.q.128.6m.
Immo constantia comprehendi potest sub manificentia, 22ę.qu.128.6m. Et potest etiam pertinere ad perseuerantiam, 22ę.q.128.6m. quia perseuerantia diuiditur in firmitatem & constantiam. 3.d.33.q.3.ar.3.q.2.c.3m.
Respondeo dicendum, quòd constantia in reb. arduis, & terribilib. est pars fortitudinis. In delectabilib. verò est pars continentiæ. Sed continentia est species constantiæ, secundùm quod constantia importat stabilitatē in quacunque materia. Et sic potest comprehendi sub magnificētia, non quidem vt pars eius potentialis, vel subiectiua, sed vt aliquid requisitum ad eam per modum partis integralis. Et similiter potest pertinere ad perseuerantiam, vt habetur 22ę.q.153.5.2m.

Continentia. 1.

389 Quòd continentia vt est abstinentia ab omni delectatione venerea, est virtus, non autem quæ est cum prauis concupiscentiis, quibus resistit.
Immo continentia non est virtus, sed aliquid minus virtute. 12ę.q.58.3.2m. 22ę.q.14.3.1m.
Respondeo dicendum dupliciter. ſ. primò, quòd continentia sumitur tripliciter, scilicet primo, secundùm quòd aliquis habet rectam rationem cum prauis concupiscentiis, quib. resistit. Secundo prout homo abstinet ab omni delectatione venerea, etiam licita. Tertiò, qua quis abstinet ab omni actu illicito. Prima igitur non est virtus, quia non operatur bonum faciliter, & delectabiliter. Sed reducitur ad temperantiam, vt im perfectum ad perfectum. Secunda verò & tertia, est virtus. Sed secunda reducitur ad temperantiam, vt pars subiectiua. Tertia verò, vt pars potentialis, vt habetur 22ę.q.155.1.o.4.o.3.d.33.q.3.ar.2.q.1.1m.
Secundò dicendum, quòd continentia etiam prima, est virtus, largè sumendo virtutem, scilicet pro omni principio actus laudabilis, vt habetur 22ę.q.153.1.c.fi.

Continentia. 9.

390 Quòd continentia & perseuerantia, sunt partes constantiæ, firmiter persistentes. Prima contra concupisentias. Secunda vero ꝓtra tristitias.
Oppositum videtur dicere. 22ę.q.53.5.2m.
Respondeo dicendum, sicut Dub.387.

Continentia. 10.

391 Quòd continentia est tantùm in voluntate subiectiuè.
Immo non est in vi appetitiua, sed in ratione. 12ę.q.158.3.2m. 22ę.q.53.5.3m. 3.d.33.q.2.art.4.q.2.c.
Immo est in concupiscibili. 3.d.33.q.2.art.4.q.2.o.
Respondeo dicendum, quod continentia potest attribuirationi, sicut primo mouenti, & incontinentia concupiscibili, licet vtraque immediatè fit in voluntate, vt in proprio subiecto. 22ę.q.155.3.c.fi.

Contingens. 6.

392 Quòd contingens vt contingens cognoscitur directè à sensu, sed indirectè ab intellectu.
Oppositum videtur dicere. 4.d.50.q.1.3.o. Quol.11.q.1.3.o.
Respondeo dicendum, sicut Dub.551.

Contritio. 6.

367 Quòd ad contritionem de venialib. non requiritur propositum non peccandi, sicut de mortali, sed sufficit displicentia eius, & suæ causæ.
Oppositum videtur dicere à simili, de pœna eius qui ad venialia fuit magis immersus. 4.d.21.q.1.ar.3.q.3.o.d.46.q.1.3.c. Opusc.12.ar.6.
Respondeo dicendum, quòd non requiritur de necessitate, sed est laudabile, vt habetur in locis primo allegatis.

Conuersio. 1.

399 Quòd conuersio in Deum est triplex, scilicet per gloriam, meritum, & præparationem quæ requirit triplicem gratiam, scilicet consummatam habitualem, & operationem Dei.
Oppositum videtur dicere à simili. 2.d.5.q.2.1.o.d.28.4.o.
Respondeo dicendum, sicut Dub.o.153.699.

Corpus. 11.

404 Quòd corpus prius viuum, & postea mortuum, non est idem corpus numero.
Oppositum videtur dicere. 3a.q.50.5.o. Quol.2.q.1.1.o. Quol.3.4.1m. Quol. 4.q.5.o. Opus.3.c.155.157.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.79.

Correctio. 6.

405 Quòd existens in peccato mortali, etiam occulto corrigēs ex officio, peccat, non autem corrigens vt frater, nisi propter scandalum.
Oppositum videtur dicere. 22ę.q.60.2.3m. Mat.7. Ro.2.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.796.

Creatio. 4.

407 Quòd Philosophi concedunt creationem esse, sed ab æterno.
Immo voluerunt motum incœpisse per viam naturæ, idest per generationem. Met.12.lect.5.prin. lect.7.prin.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.912.

Creatio. 17.

409 Quòd creare, requirit potentiam agentis infiniram.
Oppositum videtur dicere à simili. 2.d.1.q.1.3.o.4.d.5.q.1.art.3.q.3.5m.d.8. q.2.3.4m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.352.

Creatio. 18.

410 Quòd Deus non potest communicare creaturæ potentiam creandi aliquid virtute propria, & principaliter, nec instrumentaliter.
Immo potest instrumentaliter. 2.d.1.q.1.3.o.4.d.5.q.1.art.3.q.3.5m.
Respondeo dicendum, dupliciter, Primò quòd creatura potest agere supra naturam, & cooperari creatori per virtutem diuinam, & agens instrumentale. non autem & agens principale, scilicet non quidem quantum ad illos effectus, qui sunt immediatè à Deo vt creatio & sanctificatio, sed quantum ad aliquos effectus, qui fiunt mediante creatura, virtute diuina: nō autem potest dici, cooperari creatori virtute propria creaturæ, vt habetur. 4.d.8.q.2.3.4m. Ma.q.16.9.3m. Opus.1.c.23.
Secundo dicendum sicut Dubio.409.

Creatio. 25.

412 Quòd creatio passiua creatur, non quidem alia creatione, sed seipsa.
Oppositum videtur dicere à simili. 2.d.27.2.1m.
Respondeo dicendum, quòd creatur seipsa, non vt terminus creationis, sed vt quo aliud creatur, vt habetur. 1a.q.44.o.

Creatio. 2.

413 Quòd creatio est in instanti.
Immo principium temporis, non est mensura creationis, 1a.q.46.3, 1m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.129.
Immo creatio mensuratur æuo, vel tempore largè sumpto, scilicet pro numero cuiuscunque successionis. 2.d.1.q.1.6.3m. Veri.q.8.4.15m.

Creatura. 2.

417 Quòd in omnibus creaturis differunt suppositum & natura.
Oppositum videtur dicere. 1a.q.3.3.c.1.d. 25.1.3m. 3.d.5.q.1.3.o.1.4.c.55.4m. Potentia.q.7.4.c.q.9.1.c. Spiritu.5.9m. Anima.17.10m. Opusc.32. lect.6. o. Opus.37.c.4. Met.7. lect.11.fin. Lib.8. lect.3. Lib.9. lect.vlt.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.114.

Credere. 9.

419 Quòd quilibet tenetur explicitè credere articulos fidei, alia verò implicitè.
Immo non tenetur explicitè, credere omnes articulos fidei, sed tantum quantum sufficit ad dirigendum in vltimum finem. 3. d. 25 q.2.art.1.q.2. o.q.3.c.ar.2.q.3.o. L. Veri.q.14.11.o.
Respondeo dicendum, quòd ista non repugnant, nisi quis dicat, quòd primum dictum intelligitur de omnibus articulis fidei, cum tamen sanctus Doctor loquatur de articulis indefinitè, sine signo vniuersali. Vel si intelligatur vniuersaliter, tunc debet restringi ad articulos generales, de quibus Ecclesia solennizat, vt habetur. 22ę.q.2.7.o. Veri.q.14.11.c.fin. In secundo verò dicto, accipit articulos large, scilicet pro omni dicto, de quo est fides.

Damnatio. 4.

421 Quòd damnati blasphemant Deum mente & voce, & in hoc peccant.
Oppositum videtur dicere. 1a.q.63.2.o. Io.8. lect.6.
Respondeo dicendum. sicut Dubio.444.

Damnatio. 22.

425 Quòd obstinatio in damnatis est perpetua culpa & pœna. Sed non demerentur, quia non sunt in via, sed ad terminos pœnæ deuenerunt.
Oppositum videtur dicere. 4.d.22.q.1.1.3m.q.3.c.2m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.280.

Damnatio. 11.

426 Quòd bona quæ damnati fecerunt hic, prosunt eis in inferno.
Immo ex bonis damnatorum quæ fecerunt, non minuetur dolor eorum, sed magis augebitur. 4.d.43 ar.5.q.1.4m.d.50.q.2.ar.2.q.1.c.
Respondeo dicendum, quòd prosunt eis in inferno. ad mitigationem pœnæ, impediendo ne incurratur, non autem subtrahēdo pœnam, nec fortificando subiectum, non minuendo remorsum conscientiæ, vt habetur in locis primo adductis.

Datio. 12.

430 Quòd nulla creatura, potest dare Spiritum sanctum.
Immo homines, & Christus secundum quòd homo dicuntur dare Spiritū sanctum. 3a.q.8.1.1m.3.d.13.q.2.1.1m.
Respondeo dicendum, quod dare Spiritum sanctum dicitur dupliciter, scilicet authoritate, & sic est tantum Dei. Et ministerio, & sic homines, & Christus secundum quòd homo, dicuntur eum dare, vt habetur. 3a.q.8.1. 1m.3.d.13.q.2.1.1m. Gal.3.lect.2.

Debitum. 8.

431 Quòd Deus nulli est debitor.
Immo Deus est debitor homini, ratione promissi, 2.dist.27.2.3m.3.4m. contra.2.c.29.
Respondeo dicendum quadrupliciter, ſ. primo quod debitum vt dicitur. Quol.5.q.10.1.c. sumitur dupliciter. ſ. secundùm se, vt finis, & propter aliud, vt ea quæ sunt ad finem. Secūdo modo Deus nulli debitor est, quia vt dicitur, 1a.q.21.1.3m. debitum sic importat ordinem exigentiæ vel necessitatem alicuius ad quod ordinatur. Sed Deus non ordinatur ad aliud, sed omnia ad ipsum, nec obligatur alteri. 12ę.q.111.1.2m. Sed primo modo est debitor homini, non vt obligatus ei, sed vt homo ei subiiciatur, vt recipiat promissum.
Secundo dicendum, quod debitum est duplex, ſ. necessitatis, & congruitatis, vel vtilitatis, vt habetur 12ę.q.99.5.c.4.d.5.q.2.ar.2.q.1.1m.
Secundo modo Deus est debitor, non autem primo modo.
Tertio dicendum, quod debitum est duplex. ſ. morale, & legale, vt habetur 12ę.q.99.5.o.22ę.q.31.3.3m.q.80.1.c.q.117.5.1m.q.118.3.2m. Opus.19.c.9.19 Primum conuenit Deo, non autem secundum.
Quarto dicendum, quod Deus est debitor, nō vt obligatus ei, sed quia reddit debitū in ordine ad suā sapientiam, & suam voluntatē principaliter.
Secundario autem secundùm ordinem vnius creaturæ ad aliam, vt habetur 1a.q.21.1.3m.4.c.12ęq.114.1.3m. contra.2.c.28.29. Verit.q.6.2.c.q. 23.3.1m. 6.3m.6m. Potentia.q.3.16.17.c.

Defectus

Defectus. 10.

435 Quòd nullus defectus reducitur in Deum, sicut in causam.
Oppositum videtur dicere Quol.4.4.c.fi.
Respondeo dicendum dupliciter. ſ. primo, quòd causa defectus contingit dupliciter, ſ. ex propria intentione, & præter intentionem. Et sic semper oportet causam esse defectuum, non autem primo modo. Ideo primo modo cōuenit Deo, non autē secundo modo, vt habetur Quol. 4.4.c.fi.
Secundo dicendum, sicut Dubio.503.

Deitas. 2.

436 Quòd deitas, non potest supponere pro persona.
Oppositum videtur dicere. 3a.d.8.3.c.
Respondeo dicendum, quòd deitas in communi accepta, scilicet pro essentia, licet non supponat pro persona, tamen aliquando propriè trahitur ad supponendum pro persona, eo modo quo Magister exponit, vt habetur. 1a.d.8.3.c.

Delectatio. 7.

437 Quòd nulla delectatio, est quod optimum.
Immo aliqua delectatio potest esse summum bonum hominis. 12ę. q.34.3.o. q.39.4.1m.3.d.38.2.c.6m.4.d.49.q.3.art.4.q.3.c.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd aliquid potest dici summum bonum vel optimū dupliciter, scilicet vel per se, vel per aliud. Nulla ergo delectatio est quid optimum per se, cùm sit propter aliud. ſ. propter operationem. Sed tamen est propter aliud summum bonum hominis, inquantum accidit beatitudini, quæ est huiusmodi.
Secundo dicendum, sicut Dubio.287.

Delectatio. 44.

438 Quòd delectatio maximè corrumpit æstimationem prudentiæ, & præcipuè in venereis; quia totam animam absorbet.
Immo ligat totaliter rationem. 22ę.q.150.4.3.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.372.

Dæmon. 6.

440 Quòd dæmones vigent acumine scientiæ, & lumen intellectuale in eis est perspicuum.
Immo error est in intellectu dæmonum. 1a.q.58.5.o.2.d.7.quæs. 2.1.1m. Ma. q.16.6.o.
Respondeo dicendum, quòd error est in intellectu dæmonum, solùm respectu supernaturalium, & non respectu aliorū, vt habetur in secundis locis.

Dæmon. 13.

441 Quòd dæmones cognoscunt futura contingentia.
Respondeo dicendum, quòd cognoscunt non quidem futura contingentia in se, sed in suis causis, vel per aliqua signa, sicut & cogitationes cordium cognoscere possunt, quæ per aliquos corporis motus manifestantur, secundum Augustinum, sicut & medici cognoscunt. 2.d.7.q.2.1.b.1. Opusc.10.c.38. Opusc.11.art.36.o.

Dæmon. 37.

444 Quòd in dæmonibus non sunt propriè nisi duo peccata, scilicet superbia, & inuidia.
Immo in dæmonibus est odium, & peccatum in Spiritum sanctum, & multæ aliæ deformitates peccatorum. 2.d.43.6.6m. contra.3.c.109.
Respondeo dicendum, quòd sub superbia & inuidia, prout sunt dæmonib. comprehenduntur omnia peccata, quæ ab illis oriuntur inter quæ est odium, vt habetur. 1a.q.63.2.3m. 22ę.q.36.6.4.o. Ma.q.10.3. Io.8. lect.6.

Dæmon. 47.

445 Quòd tentatio dæmonum, non semper est peccatum: quia vitari non potest, sicut vitari potest tentatio carnis. Ideo tentatio carnis sine peccato esse non potest, vt patet per glossam.
Immo tentatio carnis, siue primus motus eius, non semper est peccatum. 2. d.24.q.3.2.o.d.41.q.2.1.5m.3.d.39.q.2.1.4m. Quol.21.o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.375.

Dæmon. 71.

446 Quòd dæmones non permittuntur facere omnia quæ possunt naturaliter, nec datur eis potestas faciendi aliquid supernaturaliter.
Immo vxor Loth seaundum aliquos, mutata est in statuam salis, mediantibus dæmonibus. Ma.q.16.9.3m.
Respondeo dicendum, quòd si vxor Loth mutata est in statuam salis mediantibus dæmonibus, hoc fuit virtute Dei, vt habetur Ma.q.16.9.3m.

Demonstratio. 3.

448 Quòd ex quolibet effectu notiori potest demonstrari, propriam eius causam esse.
Oppositum videtur dicere Princ.23.c. Poster.1.lect.2.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.323.

Dnominatio. 4.

450 Quòd in respectiuis fit denominatio ab extrinseco, non autem in absolutis.
Immo in relatiuis potest aliquid disponi & denominari per aliquid sui generis, non autem in absolutis. 4.d.8.q.1.art.2.q.1.1m.
Immo nihil denominatur à relatione, quasi ab extrinseco, sed quasi inhærente contra.2.c.13.
Respondeo dicendum, quòd aliquid denominatur respectu alterius dupliciter, ſ. quando respectus est ratio denominationis, & quando non, sed tantum causa. Et sic denominatur ab aliqua forma, ei inhærente, non autem primo modo, sed ab extrinseco tantum, vt habetur Verit.q.1.4.2m.

Desiderium. 6.

453 Quòd desiderium naturale rationalis creaturæ, est ad cognoscendum genera, species, & rationem omnium rerum, non autem omnia indiuidua. vel futura contingētia, quę solus Deus in sua æternitate cognouit.
Oppositum videtur dicere, quo ad cognoscendum omnia indiuidua, & futura contingentia, quia homo habet naturalem inclinationem ad cognoscendum futura. 1a.q.86.1.o.12ę.q.47.3.1m.q.95.1.3m.2.dist.7.qu.3.3. 1m.4.d.50.q.1.3.o. Verit.q.2.5.6.o.q.10.5.o. Quol.8. vel 11.q.1.3.o. Opusc. 29. Anima.3.lect.8.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.441.

Desiderium. 8.

454 Quòd desiderium animæ beatæ quiescit ex parte appetibilis, non autem ex parte appetentis.
Oppositum videtur dicere. 4.d.49.q.1.art.4.q.1.o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.159.

Desperatio. 7.

455 Quòd desperatio est prior timore, sicut ratio & causa eius Ideo timor consequitur desperationem vincendi.
Oppositum videtur dicere. 12ę.q.45.2.2m.
Respondeo dicendum, quòd ex timore non semper sequitur desperatio, nisi quando fuerit intensus, vt habetur secundo loco.

Desperatio. 8.

456 Quòd desperatio oritur occasionaliter ex timore Dei, & ex horrore peccatorum, non autem directè.
Oppositum videtur dicere. 12ę.q.25.3.c.
Respondeo dicendum, quòd oritur ex timore Dei per abusum eius, non autem si quis bene vtatur eo, vt habetur in primo loco.

Deus. 4.

457 Quòd Dei non est demonstratio, nisi per effectum.
Oppositum videtur dicere à simili. Trin.23.c. Poster.1.lect.2.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.448.

Deus. 5.

458 Quòd Deum esse, non est per se notum, sed est primum inter omnia credibilia.
Immo Deum esse, est per se notum, & Deum esse, & alia huiusmodi, quæ per rationem naturalem possunt esse nota, non sunt articuli fidei, sed præambula. 1a.q.2.1.2.1m.
Respondeo dicendum, quòd Deum esse, est per se notum simpliciter, non autem quo ad nos, vt habetur. 1a.q.2.1.o.1.d.3.q.1.2. o. contra.1.c.10.11. Lib.3.c.38.1m. Verit.q.10.12.o. Potentia.q.7.2.11m. Trin.3.6m.

Deus. 6.

459 Quod Deum esse, non est nobis naturaliter notum secundùm se, sed secundùm similitudinem & participationem eius.
Oppositum videtur dicere, 1a.q.4.2.4m.
Respondeo dicendum, sicut Dub.458.

Deus. 11.

461 Quòd in solo Deo esse & essentia sunt idem realiter.
Oppositum videtur dicere 1a. q.3.3.c.1.d.25.1.3m.3.d. 5.q.1.3.o. Potentia.q. 9.1.cap.
Respondeo dicendum, sicut Dub.114.

Deus. 23.

462 Quod anima attribuitur Deo secundum similitudinem actus.
Oppositum videtur dicere. 1a.q.4.3.4m.
Respondeo dicendum, sicut Dub.471.

Deus. 26.

463 Quòd Deus non est genus, nec species.
Oppositum videtur dicere. 2.d.3.q.2.c.fi.
Respondeo dicendum, quod diuinum esse, est proprium & determinatum non per additionem alicuius contrahentis. sed per negationem omnis adhibiti, vt habetur 2.d.3.q.2.2.c.fi.

Deus. 27.

464 Quòd Deus non est in genere, nec in prædicamento per se, nec reductiuè vt principum.
Immo Deus est in genere substantiæ reductiuè, vt mensura & principium omnium rerum, & sicut punctus & vnitas. 1a.q.3.5.c.fi. 2m.2.d.8.q.4.2.3m Potentia.q.1.7.1m.q.7.3.7m.8.2m.q.9.3.3m. Trin.2.4m.
Respondeo dicendum tripliciter. ſ. Primò, quòd aliquid est in genere reductiuè dupliciter, scilicet vel tanquam limitatum, determinatum, & restrictum ad illud genus. Vel sine limitatione, determinatione, & restrictione. Et sic secundo modo Deus est in genere, & non primo modo, vt habetur 1a.q.3.5.c.fi.
Secundò dicendum, quòd principium est duplex. ſ. vel intrinsecum, id est, de essentia generis, tanquam cōtentum sub genere. Vel extrinsecum, id est, efficiens, vel exemplare. Deus ergò est in genere reductiuè, vt principium secundo modo, non autem primo modo.
Tertiò dicendum, quod licet dicatur. Potentia.q.7.3.7m. quòd Deus est in genere vt principium, sicut punctus & vnitas, cùm vtrumque sit principium limitatum & intrinsecum, tamen ibi comparatio fit, quo ad rationem communem principij, non quo ad rationem principij limitati, vel intrinseci, vt habetur Met.5.lect.1. secundùm Philosophum.

Deus. 31.

466 Quòd in solo Deo sunt idem suppositum & natura, & in omnib. creaturis differunt.
Oppositum videtur dicere. 1a.q.3.3.c.1.d.25.1.3m.3.d.5.q.1.3.o. contra.4.c.55 4m. potentia.q.9.1.c. Spiritu.5.9m. Anima.17.10m. Opus. 32. lec.6.o. Opus. 37.c.4. Met.7. lect.11.fi. Li.8. lec.3. Li.9. lec.11. Anima.3. lect.8.
Respondeo dicendum, sicut Dub.114

Deus. 32.

467 Quòd in Deo non est materia, nec potentia, sed est purus actus.
Oppositum videtur dicere. 1a.q.4.4.o.
Respondeo dicendum, quòd in Deo non est potentia passiua, sed pontentia actiua, vt adducitur Dubio 494.

Deus. 34.

468 Quòd quicquid entitatis, bonitatis, & perfectionis est in creatura quacunque, totum est eminentius in Deo.
Immo non oportet, quòd est de nobilitate creaturæ, sit de nobilitate creatoris. 1a.q.4.2.c.3.o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio.326.

Deus. 39.

470 Quòd in Deo non est quantitas.
Oppositum videtur dicere. 1a.q.42.1.3m.

Respondeo dicendum, quòd magnum dicitur dupliciter, scilicet vel absolute, id est habens quantitatem continuam quæ dicitur magnitudo. Vel comparatiuè, id est excedens minus. Et sic prædicatur de Deo, non autem primo modo, vt habetur. Potentia. q.8.7.7m.

Deus. 40.

471 Quòd in Deo est similitudo omnium rerum, secundum formam, & secundum materiam.
Immo nullo modo Deus est similis creaturis. 1a. q.4.3.4m, 1. d. 19. q. 92. c. d. 35.4.6m. d.48.1.4m. contra. 1. c. 29. Verit. q. 2. 11. 1m. q. 23. 7. 11m.
Respondeo dicendum, quòd Deus est similis creaturis, non quidem similitudine propriè dicta, sed largè, vt etiam adducetur Dubio 1146.

Deus. 60.

472 Quòd Deus cognoscit omnia singularia distinctissimè.
Oppositum videtur dicere. 3. d. 14. q. 2. art. 2. 2m. contra. 1. c. 69. fi.
Respondeo dicendum sicut Dubio 477.

Deus. 69.

474 Quòd scientia dicitur analogicè de scientia Dei. & creaturæ.
Oppositum videtur dicere. 12ę. q. 49. 4. 0. 1. d. 35. 1. 3m. 3. d. 23. q. 1. 1. c. 56. 92. Verit. q. 1. 1. c.
Respondeo dicendum, quòd analogia est duplex. s. vel determinatæ habitudinis, vel analogia proportionalitatis, vt habetur. 1. Prol. 2. 1m. Veri. q. 2. 11. c. Secundo modo scientia dicitur analogicè de scienitia Dei, & de scientia creaturæ, non autem primo modo.

Deus. 70.

475 Quòd scientia Dei non est habitus, nec qualitas, nec effectus demonstrationis, vel principiorum, vel habens causalitatem.
Immo scientia Dei est effectus diuinæ artis, & habet causalitatem. 1a. dist. 38. 1. c.
Respondeo dicendum, quòd scientia Dei habet causalitatem respectu scitorum tantum, secundum quòd consequitur formam diuinæ artis & finem, vt habetur. 1. d. 38. 1. c.

Deus. 71.

476 Quòd scientia Dei, non est vniuersalis, nec particularis, nec in potentia, vel habitu, sed semper in actu.
Immo scientia Dei, est vniuersalissima. 2. d. 3. q. 3. 2. c. fi.
Respondeo dicendum, quòd in secundo Sententiarum, accipit vniuersale largo modo, s. pro eo quod se extendit ad multa. Sed in aliis locis, accipit vniuersale propriè, s. pro eo quod in diuersis habet diuersa esse, vt habetur. 1. d. 4. 2. 3m. d. 21. q. 2. 1. 4m. Ma. q. 16. 6. 16m. 7. 5m.

Deus. 76.

477 Quod Deus scit infinita, etiam scientia visionis.
Oppositum videtur dicere. 1. d. 39. q. 1. 1. 3. 0. 3. d. 14. art. 2. q. 2. 2m. q. 4. 2m. contra. 1. c. 69. fi.
Respondeo dicendum, quòd quia scientia visionis Dei est de omnibus rebus quæ aliquando sunt, ideo accipiendo omnia entia, tam de genere substantiæ, quàm de generib. accidentium, de quib. constat quòd erunt infinita, propter infinitas cogitationes, affectiones, & locutiones, quæ multiplicabuntur in infinitum in beatis & in damnatis, in perpetuum duraturis, etiam remota æternitate generationis ante & post ideo scientia visionis, Deus scit infinita, sicut intelligit in locis primo allegatis. Si verò accipiantur entia completa & subsistentia, s. supposita, sicut accipiuntur in locis secundo adductis, patet quòd sunt finita, si generatio incœpit, nec semper durare debeat, vt fide tenetur.

Deus. 79.

478 Quòd Deus sciuit aliqua quę nescit, & econuerso. 1a. q. 14. 15. 3m. 1. d. 39. q. 1. 1. 0. d. 41. 5. 0. Verit. q. 2. 13. 1in.
Oppositũ videtur dicere: quia scitum est in sciẽte, vt ipse dicit 1. d. 35. 5. 3m.
Respondeo dicendum, quòd Deus potest scire quod nescit diuisim, non autem coniunctim. Sed nullo modo potest plura scire, quàm scit, vt habetur in locis primo allegatis.

Deus. 80.

479 Quod mala pertinent ad scientiam Dei practicam.
Immo pertinent tantum ad scientiam eius speculatiuam. Verit. q. 3. 3. c.
Respondeo dicendum, quòd scientia Dei est duplex. s. vel simplicis notitię vel approbationis. Secunda est tantum bonorum. Sed prima est etiam malorum, vt habetur Verit. q. 7. 8. c.

Deus. 93.

482 Quòd Deus non potest videri per essentia in hac vita mortali.
Immo Paulus & Moyses viderunt Deum per essentiam. 1a. q. 12. 11. 2m. 22ę. q. 174. 4. c. 5. 1in. q. 175. 3. 0. q. 108. 5. c. 4. d. 49. 2. 7. 4m. 5m. Verit. 8. 5. 5m. 6m. q. 10. 11. c. 1m. 2in. q. 12. 6. 12m. 7. c. 9. 1m. 14. c. q. 13. 2. 0. q. 18. 1. 13m. Isa. 1. Io. 1. lect. 11. A. 2ę. Corint. 12. Lect. 1. 2. per totum.
Respondeo dicendum, quintupliciter, s. primo quia quod aliqui dicuntur vidisse Deum, debet intelligi per imaginariam, vel corporalem visionẽ, per species interius, vel exterius apparentes, vt habetur contra. 3. c. 47. princ. Verit. q. 10. 11. c. 4m. Isa. 1. princ. c. 6.
Secundo dicendum, quòd potest miraculosè fieri, quòd diuina virtute, aliquis intellectus creatus, non habens nisi dispositiones viæ, eleuetur ad videndum Deum per essentiam. Nec tamen ex tali visione, potest dici beatus simpliciter, sed secundum quid tantum, inquantum, scilicet communicat in actu beati, vt habetur. 4. d. 49. q. 2. 2. c.
Tertio dicendum, quòd dicitur Dominus loqui ad Moysen, facie ad faciem propter eminentissimum modum claræ visionis, quo Moyses super alios prophetas vidit, vt habetur. 12ę. q. 98. 3. 2m.
Quarto dicendum, quòd dicitur quòd quidam vident in speculo æternitatis, non quidem quia ipse Deus dicatur speculum æternitatis, sed ipsæ species quæ sunt in animo prophetæ. Et dicuntur speculum æternitatis, inquantum resultat in eis dispositio sapientiæ æternæ, vt habetur Isa. 6.
Quinto dicendum, sicut Dubio 486.

Deus. 102.

483 Quòd Deus non est primum cognitum ab intellectu nostro.
Immo Deus est primũ obiectum intellectus, quia ratio & causa veritatis alicuius obiecti, primo apprehęditur à potentia. 22ę. q. 1. 1. c. Quol. 7. q. 2. 2. c.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 752.

Deus. 112.

484 Quòd videre Deum facie ad faciem, est videre eum per essentiam immediatè.
Oppositum videtur dicere. 1a. q. 12. 11. 1m. fi. 12ę. q. 98. 3. 2m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 482. 486.

Deus. 115.

485 Quòd essentia Dei per nullam speciem creatam repræsentari potest.
Immo Deus & angeli cognoscuntur à nobis per species impressas, & non per species abstractas. 1a. q. 12. 2. c. 13. c.
Immo anima rationalis repræsentat Deum. 1a. q. 12. 2. c.
Respondeo dicendum dupliciter, s. primo, quòd hoc non ostendit quòd Deus videatur in patria per speciem suam. Nam ostensum est, hoc esse impossibile. Sed in via cognoscitur quandoque Deus, non quidem per speciem à creaturis acceptam, sed interius à Deo formatam. Vnde ibidem dicebatur, quòd non quærebatur de visione Dei per essentiam, vt habetur Opusc. 72. q. 7.
Secundo dicendum, quòd anima rationalis repræsentat Deum, secundum quòd Deus refertur ad creaturas vt causa, & conseruans, vt habetur Opusc. 61. c. 47.

Deus. 116.

486 Quòd essentia Dei non potest videri ab aliquo intellectu creato, sine lumine naturali, id est gloriæ.
Oppositum videtur dicere Verit. q. 10. 11. c. 1m. 11in.
Respondeo dicendum, quòd lux vel lumen gloriæ, potest accipi dupliciter, scilicet vel per modum qualitatis permanentis, sicut lux in igne, aut carbunculo, aut in stellis. Vel per modum passionis transeuntis, sicut lux in aëre, vt habetur. 22ę. q. 174. 3. 2m. Verit. q. 13. 2. ca. Paulus ergo in raptu & Moyses, viderunt essentiam Dei sine lumine gloriæ, primo modo, nõ autem secundo modo.

Deus. 146.

489 Quòd ratio aliqua est voluntatis Dei.
Immo nulla est ratio voluntatis Dei. Verit. q. 23. 1. 3m.
Respondeo dicendum quòd ratio aliqua est voluntatis Dei, non quidem ex parte eius, sed ex parte voliti propter aliud, vt habetur 1a. q. 19. 5. 0. q. 23. 5. c. 1. d. 41. 3. c. contra. 86. Lib. 2. c. 28. 29. 3. c. 97. Veri. q. 6. 2. c. q. 23. 6. 6m. Ephe. 1. lect. 1. fi.

Deus. 149.

490 Quòd voluntas Dei est omnino immutabilis, licet effectus eius mutentur.
Immo Deus mutat sententiam. 1a. q. 19. 7. 2m.
Respondeo dicendum, quòd Deus mutat sententiam, i. ordinem causarum secundarum, non autem consilium voluntatis suæ, vt habetur 1a. q. 19. 7. 2m. 4. d. 45. q. 2. ar. 2. q. 2. 1m. cont. 3. c. 96. fi. Veri. q. 6: 4. 1m. q. 12. 11. 3m. He. 6. lect. 4. post Med.

Deus. 181.

493 Quòd potentia secundùm propriam rationem principij operationis conuenit Deo, respectu actionum notionalium, secundùm quas aliqua procedunt secundùm rem, non autem respectu aliarum.
Immo principium dicitur significare proprietatem, & non essentiam vel potentiam, 1a. q. 36. 4. c.
Respondeo dicendum, quòd potentia proprie accipitur pro principio operationis, & sic cõuenit Deo. Sed large accipitur pro proprietate consequente naturam rei, vt habetur 1. d. 3. q. 4. 1. 0.

Deus. 182.

494 Quod potentia actiua, proprie conuenit Deo, non autem passiua.
Immo potentia Dei non est actiua nec passiua, sed est super actiua. 1. d. 7. q. 1. 1. 3m. Potentia q. 2. 1. 1m.
Respondeo dicẽdum, dupliciter, scilicet primò, quòd nullum nomen proprie conuenit Deo, quò ad modum significandi, quia sumitur à modo essendi in creaturis, qui in infinitum distat à modo quo Deus est. Ideò dicit, quòd potentia Dei non est actiua, sed superactiua, id est excellentiori modo se habens, quàm potentia actiua in creaturis. Tamen quò ad rem significata potentia actiua proprie cõuenit Deo, quia omne quod dicit perfectionem absolute, conuenit Deo, vt habetur. 1a. q. 13. 3. 9. 1. d. 8. q. 2. 3. 2m. d. 22. 2. 0. d. 35. 1. 2m. contra. 1. c. 3m.
Secundò dicendum, quòd in primo sententiarum loquitur de potentia generatiua in diuinis, cui proprie non conuenit ratio potentię actiuę, quæ habetur 5. & 9. Met. s. quòd potentia est principium transmutandi aliud, quia in diuinis non dicitur aliud. nec generatio ibi est transmutatio, sed simplex emanatio.

Deus. 194.

496 Quòd cùm pater sit principium generationis, & pater & filius sint principium spirationis, in patre erit potentia generandi, & in patre & in filio potentia spirandi.
Immo sicut pater & filius sunt vnus Deus, propter vnitatem formæ significatæ per hoc nomen Deus, ita sunt vnum principium, propter vnitatem formæ significatæ per hoc nomen principium. 1a. q. 36. 4. c. fi.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primò, quòd potentia spirandi in vtroque, non est alia & alia, sed vna & eadem numero, sicut est vnum esse numero, vt habetur 1a. q. 36. 4. 7m.
Secundo dicendum, quòd potentia dicitur principium, non quia sit ipsa relatio principij, sed quia est idem quòd principium, vt habetur potentia q. 1. 1. 3m.

Deus. 298.

498 Quòd Deus dispensare non potest, vt homini liceat non subdi ordini eius, etiam in iis, secundùm quæ homines ad inuicem ordinant.
Oppositum videtur dicere, 1a. d. 47. 4. c.
Respondeo dicendum, dupliciter, scilicet primò, quòd Deus potest dispensare, agendo præter ordinem suæ prouidentię, quò ad res subiectas ordini, non autem quo ad rationem ordinis, quæ est in Deo, vt habetur 1a. q. 105. 6. c. contra 3. c. 98. Potentia. q. 6. 1. 3m.
Secundò dicendum, sicut Dub. 501.

Deus. 204.

499 Quòd Deus potest raparare virginitatem perditam.

Immó

Immo præteritum non fuisse, non potest fieri etiam ex parte Dei, vt quod mulier corrupta, non fuerit corrupta. 1a. q. 10. 5. 5m. q. 25. 4. 0. 22ę. q. 152. 3. 3m. 1. d. 42. q. 2. 2. c. 3m. 2. d. 2. q. 1. 1. 7m. contr. 2. c. 25. Quol. 5. 1. 3. c. Quol. 9. vel 10. q. 2. 1m. Opusc. 9. q. 82.
Respondeo dicendum, quòd Deus potest reparare virginitatem perditam, quo ad omnem integritatem, non autem ratione præteriti: quia contradiceret, vt habetur. 1a. q. 25. 4. 3m. 22ę. q. 152. 3. 3m. 3a. q. 89. 3. 1m. 3. d. 31. q. 1. art. 4. q. 1. 1m. Quol. 5. q. 2. 1. 0.

Deus. 216.

501 Quòd nihil prohibet esse aliquid in potentia diuina, quod non vult, & quod non continetur sub ordine quem statuit rebus.
Oppositum, videtur dicere. 1a. q. 47. 4. c.
Respondeo dicendum, quadrupliciter. s. primo, quòd Deus potest dispensare, agendo præter ordinem suæ prouidentiæ, quo ad res subiectas ordini Dei, non autem quo ad rationem ordinis, quæ est in Deo vt habetur. 1a. q. 105. 6. c. contr. 3. c. 98. Po a. q. 6. 1. 3m.
Secundo dicendum, quòd Deus dotest agere & dispensare, præter ordinẽ suæ iustitiæ, secundum quòd in aliquo opere creato determinatur, non autem secundum quòd iustitia Dei, est ordinatio voluntatis eius in eo, vt habetur. 1a. d. 43. q. 2. 2. 1m.
Tertio dicendum, quòd diuina potentia non est ita ordini eius alligata, quin possit quandoque præter ordinem causarum secundarum aliquid agere, cum sibi placuerit, vt patet in operibus miraculosis, vt habetur. 1a. q. 25. 5. c. Potentia q. 1. 5. c. Opusc. 10. art. 1. 17.
Quarto dicendum, sicut Dubio. 498.

Deus. 219.

502 Quòd Deus potest facere vniuersum, & quamlibet creaturam meliorem quàm fecerit.
Immo vniuersum, non potest esse melius. 1a. q. 25. 6. 3m.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primò, quòd Deus potest facere vniuersum, & quamlibet creaturam, meliorem quàm fecerit, bonitate accidentali, & non essentiali, quia transcenderet limites suæ speciei, vt habetur. 1a. q. 25. 6. 0. 1. d. 44. 1. 0. 3. d. 13. art. 2, q. 2m. 3m. Potentia. q. 3. 16. c. 17m.
Secundo dicendum, quòd licet Deus non possit facere quamlibet creaturam meliorem bonitate essentiali, potest tamen facere qualibet re creata, aliam meliorem bonitate essentiali & accidentali, vt habetur. 1a. q. 25. 6. 0. 1. d. 44. 1. 3. ę.

Deus. 224.

503 Quòd Deus est causa peccati.
Immo mali culpæ; nullo modo Deus est causa. 1a. quæst. 48. 6. c. q. 49. 2. 0. q. 63. 5. c. fi.
Respondeo dicẽdum dupliciter, s. primò, quòd Deus est causa peccati, quo ad substantiam actus, non autem quo ad deformitatem, vt habetur. 12ę. q. 79. 1. 0. q. 80. 1. c. 22ę. q. 6. 2. 2m. 1. d. 40. q. 4. 2. c. d. 42. q. 2. 1. 0. 2. d. 34. 3. c. d. 37. 2. 0. q. 3. 1. 3m. 3. d. 23. q. 3. 2. 6m. contra 3. c. 162. Verit. q. 3. 4. 5m. Potentia. q. 1. 6. 5m. q. 3. 6. 2. 1m. Ma. q. 3. 1. 2. 0. Ro. 11. lect. 5. circa fi.
Secundo dicendum, sicut Dubio. 435.

Differentia. 2.

507 Quòd differentia complet essentiam generis.
Immo genus per se sumptum, non potest prædicari de differentia, prædicatione per se, nec econuerso. Meta. 3. lect. 8.
Respondeo dicendum, quòd complet essentiam generis Physici, vel determinando genus logicum ad speciem, non autem in se considerata.

Differre. 1.

508 Quòd differre propriè est semper per aliud, & est ralatiuum. Sed diuersum est absolutum, ex seipso vel alio. Ideo omne differens est diuersum, & non econuerso.
Immo qualiscunque formarum multitudo facit differentiam. Sed diuersitas fit solum per formas substantiales. Po a. q. 9. 8. 2m.
Respondeo dicendum, quòd diuersitas propriè fit solum per differentias substantiales, id est essentiales, sed impropriè fit per alias.

Differre. 3.

509 Quòd differe specie, cõtingit dupliciter, scilicet vel in diuersis speciebus completis, vel secundum diuersos gradus, in generatione eiusdem speciei.
Oppositum videtur dicere. 2a. d. 15. q. 1. 1. 2m. & Meta. 7. lect. 9. luc. 8.
Respondeo dicendum, quòd quando de ratione imperfecti est gradus imperfectus, facit differre specie, non autẽ quando non est de ratione eius.

Difficile. 4.

510 Quòd opera virtutum sunt difficilia.
Immo opera vittutum, sunt facilia. 4. dist. 14. q. 2. 2. 5m.
Respondeo dicendum, quòd opera virtutum dicuntur difficilia: quia sunt supra vires, non habentium virtutes, non autem propter laborem, vel tristitiam. Et etiam: quia quidam abundant sensu, & deficiunt intellectu, & plures sequunttur operationem sensus, vt habetur. 12ę. q. 71. 1. c. q. 107. 4. c. 3. d. 27. q. 2. 2. 6m. contra. 3. c. 26. Psal. 10. circa Med.

Diffinitio. 3.

511 Quod cum demonstratur causa per effectum, necesse est vi effectu, loco diffinitionis causæ.
Oppositum videtur dicere. Trin. 25. c.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 448.

Dimensio. 3.

515 Quòd dimensio corrumpitur tripliciter, scilicet per additionem, diuisionem. & diminutionem.
Immo magnum per additionem vel diminutionem vel diuisionem, nõ tollunt essentiam dimensionis. 3a. q. 77. 8. 4m.
Immo nec per diuisionem fit aliquid de nouo in dimensione. 3a. d. 21. qu. 1. art. 1. q. 2. 5m.
Respondeo dicendum, dupliciter, scilicet primo, quòd dimensio, seu quantitas dupliciter potest considerari, scilicet quo ad esse, id est quo rationem diuibilitatis eius, seu quo ad essentiam eius, id est quantum ad dimensiones interminatas. Secundo quo ad certam rationem mensuræ, seu quo ad determinationem eius. Secundo modo corrumpitur tripliciter, non autem primo modo, vt habetur. Meta. 5. lect. 14. fi.
Secundo dicendum, quòd si fuerit diminutio sufficiens, tunc dimensio corrumpitur, non autem si fuerit insufficiens, vt habetur in primis locis adductis.

Dispensatio. 7.

518 Quòd omnia præcepta decalogi, sunt omnino indispensabilia, etiam à Deo.
Immo in præceptis primæ tabulæ decalogi, nec Deus, nec homo potest dispensare, sed in præceptis secundæ tabulæ solus Deus dispensat. 12ę. q. 109. 8. 0. 22ę. q. 104. 4. 2m. 1. d. 47. 4. c. 3. d. 37. 4. 0. Ma. q. 3. 1. 17m. quæ. 15. 1. 8m. Quol. 1. q. 9. art. 2. 1m.
Respondeo dicendum quadrupliciter. s. primò, quòd præcepta in communi continentia intentionem legislatoris. s. conseruationem boni communis, vel ordinẽ iustitiæ & virtutis, vt omnia præcepta decalogi, sunt omnino indispensabilia, non autem alia, vt habetur, 12ę. q. 100. 8. o.
Secundò dicendum, quòd præcepta secundæ Tabulæ, secundum quòd pertinent ad virtutem, sunt omnino indispensabilia, etiam à Deo. Sed quantum ad solitum modum virtutis, possunt à solo Deo dispensari, vt habetur. 22ę. q. 104. 4. 2m.
Tertiò dicendum, quòd Deus potest dispensare in aliquo contra præcepta secundæ Tabulæ, remouendo dispositionem contrariam præceptis illis non autem remanente illa, vt habetur. 3a. d. 37. 4. 3m.
Quarto dicendum, quòd Deus potest dispensare in eis, remouendo ab actu rationem indebiti, non autem remanente ea, vt habetur. 12ę. q. 100. 8. 3m.

Dispositio. 13.

522 Quòd habitus vel dispositio non sunt in Deo, nec in angelis, nec in cœlis, nec in elementis.
Oppositum videtur dicere, 12ę. q. 50. 6. 0. q. 51. 1, 1m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 167.

Dolor. 1.

530 Quòd dolor est passio animæ, in appetitu sensitiuo, vel intellectiuo.
Oppositum videtur dicere Verit. q. 26. 4. 4m.
Respondeo dicendum, quòd dolor est in appetitu sensitiuo, vel intellectiuo impropriè. Nam propriè dolor non est passio animæ, quia nihil habent ex parte animæ, nisi apprehensionem, vt habetur Verit. q. 26. 4. 4m.

Dolor. 10.

531 Quòd impossibile est aliquam tristitiam, vel dolorem, esse summum malum.
Oppositum videtur dicere à simili. 12ę. q. 37. 4. 0. Ma. q. 2. 10. 0.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 837.

Ebrietas. 7.

534 Quòd ebrietas sine peccato, tollit culpam actus sequentis, sicut fortè accidit de Loth, & Noe.
Immo Loth culpandus est, secundùm Aug. 22ę. q. 150. 4. c. fi.
Respondeo dicendum, q̃ Loth culpandus est, non quantum ille incestus, sed quantum ebrietas meruit, vt habetur 22ę. q. 150. 4. c. fi.

Ecclesia. 8.

535 Quòd in casu necessitatis, licet vendere, aut emere terram, vbi quondam fuit ecclesia.
Immo annexum spirituali, non potest vendi vel emi, quia est simonia. 22ę. q. 100. 4. 3m. 4. d. 25. q. 3. 3. 3m.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 1.

Effectus. 3.

538 Quòd nullus effectus, de specie suæ causæ.
Oppositum videtur dicere à simili, quia ignis causat ignem eundem in specie, & homo hominem, 2. d. 20. q. 2. 3. c. Potentia. q. 7. 2. c. fi.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primò, quòd effectus non differens ab essentia suæ causæ vt ignis in ordine ad ignem, à quo immediatè causatur, est de specie suæ causæ. Sed effectus differens ab essentia suæ causæ, non est de specie suæ causæ. Sed potest esse de perfectione accidentali speciei, sicut & in reb. naturalib. aliquid speciem sortitur, si formam habeat, etiam si desit formæ effectus, sicut patet in graui, quod violenter sursum detinetur, ne descendat secundùm exigentiam suæ formæ, vt habetur 22ę. q. 110. 1. c. fi.
Secũdò dicendum, quòd pertingens ad speciem suæ causæ, non consequitur prædicationem vniuocam nominis suæ causæ, nisi recipiat formam eandem specie, secundùm eundem modum essendi, vt habetur contra. 1. c. 32. 2m. Pot. q. 7. 7. c. princ. 10m.

Electio. 1.

541 Quòd electio pertinet determinatè ad vnam potentiam, scilicet ad voluntatem.
Immo electio pertinet ad intellectum. 12ę. q. 13. 1. 2. 0.
Respondeo dicendum, quòd electio pertinet determinate ad vnam potentiam, s. ad voluntatum, sed in ordine ad intellectum, vt habetur 1a. q. 83. 3. c. 12ę. q. 13. 1. 2. 0. q. 17, 1. c. q. 58. 1. 2m. 4. c. 22ę. q. 155. 3. c. 3a. q. 18. 4, c. 1. dil. 41. 2. 1m. 2. d. 24. q. 1. 2. 0. d. 38. 3. 5m. d. 40. 2. c. 3. d. 33. q. 2. ar. 4. q. 2. 1m, 4. d. 4. q. 1. ar. 3. q. 2. c. Veri. q. 22, 13. 16m. 15. 0. q. 26. 6. c. Ethi. 3. lect. 6. 9. 0. Lib. 6. lec. 2. fi.

Eleemosyna. 9.

543 Quòd eleemosynæ non sunt recipiendæ à peccatoribus.
Immo eleemosyona potest fieri de turpi lucro. s. de mereticio, lenocinio, & histrionatu, non autem de obnoxiis restitutioni. 22ę. q. 31. 3. 3m. q. 32. 7 o. 8. 2m. q. 62. 5. 2m. q. 87. 2. 2m. q. 110, 3. 4m. 4. dis. 15. q. 2. art. 4. q. 2. 3. o. Quol. 12. 30. c. Opus. 37. c. 17.
Respondeo dicendum, quòd ille qui dat eleemosynam, quando dat vt foueatur in peccatis, vel quando dat vt aliquem inducat ad hæresim, mortaliter peccat propter intentionem corruptam, vel quia est obnoxium restitutioni, nec habet alia vnde restituat. Et tales eleemosynę non sunt recipiendæ non sunt, vt habetur in locis pro vtraque parte allegatis.

Aenigma. 1.

545 Quòd Adam videbat Deum ænigmate, id est, obscurè, s. per effectus, nõ autem obscurè, scilicet propter occupationem sensuum, & sensibilium causatam

causatam ex peccato,sicut nos
Oppositum videtur dicere.1ª.q.94.3.1m.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo quòd simul in effectibus, præcipue intelligibilibus Deum suo modo sine medio demonstrationis cognoscebat in ænigmat id est obscurè Secundo dicendum, sicut Dubio.485.1111.

Ens. 5.

546 Quòd priuationes,negationes,& non entia,sunt entia rationis tantũ.
Immo in multitudine importatur realis relatio.1ª.d.24.q.2.3.2m.
Respondeo dicendum,quòd multitudo simpliciter, siue transcendens,addit supra ens;duplicem negationem.s.vnam realem,& aliam per intellectum aggregantem,quæ non est in diuinis, vt habetur.1ª. dist. 24. q. 1.3. 1m.4m.5m.

Ens. 6.

548 Quòd ens includitur in quolibet apprehenso.
Oppositum videtur dicere.3ª.dist.11.2.2m.4.dist.12.q.1.art.1. 2m. potentia. q.7.3.c.prin.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.300.

Ens. 10.

549 Quòd ens prædicatur analogicè,de substantia & accidente.
Immo ens & vnum,æqualiter prædicantur de omnibus.Meta.10.lect.4.
Respondeo dicendum dupliciter.s.primo, quòd duplex est analogia Quædam est ipsorum conceptum ad ipsum nomen tantum,quod.s.nomen,significat vnum cõceptuum ex impositione, & significat alterum per quãdã similitudinem , non tamen ex impositione, sicut ridere significat risum hominis ex impositione,sed tamen ex quadam proportione significat floriditatem prati. Et talis analogia causat fallaciam. Alia est analogia ipsarum rerum ad vnum cõceptuum, seu ipsorum conceptuum ad vnum nomen,quod impositum est ad significandum illos conceptus,ordine tamen quodam. Et talis analogiæ triplex est gradus , secundum Philosophum.Ethicorum primo,& Metaphysicæ quarto. Nam quædam est analogia aliquorum , ad vnum principium effectiuum. Alia est analogia aliquorum ad vnum finem.Tertia vero est aliquorum ad vnum subiectũ Exemplum primi,secundum Phisophum,est de medicatiuis. Exemplum primi,secundum Philosophum,est de medicatiuis.Exemplum tertij , est de entibus.Ens igitur cum dicatur de aliquibus ordine quodam,per respectum ad aliquod vnum prædicatur de substantia & accidente , non quidem pure æquiuocè,nec omnino vniuocè,sed analogicè,cum accidens non habeat esse, nisi à substantia:quia accidens est magis entis,quãs ens,vt dicitur septimo Metaphysicæ. Analogica enim prædicatio est media inter puram æquiuocationem,& simplicem vniuocationem. Neque enim in iis quæ analogicè dicũtur,est vna ratio sicut in vniuocis, neque totaliter diuersa sicut in æquiuocis,sed nomen quod sic multipliciter dicitur,significat proportiones ad vnũ,sicut sanum de vrina dictum,significat signum sanitatis,de medicina verò dictum , significat causam eiusdem sanitatis,vt à simili habetur.1ª.q.13.5.c.fi.In analogica autem prædicatione,ordo attenditur idem quandoque secundum nomen & rationẽ quandoque vero non idem. Nam ordo nominis , sequitur ordinem cognitionis:quia est signum intelligibilis conceptionis.Quando igitur illud quod est prius secundum rem,inuenitur etiam prius cogniiione,idẽ inuenitur etiam prius,& secundum nominis rationem,& secundum rei naturam,sicut substantia est prior accidente natura, inquantum substantia est accidentis causa,& prior cognitione,inquantum substantia in diffinitione accidentis ponitur.Et ideo per prius dicitur de substantia,quã de accidente , & secundum naturam , & secundum nominis rationem. Quando verò id quod est prius secundum naturam,est posterius secundum cognitionem , tunc in analogis non est idem ordo secundum rem, & secundum nominis rationem,sicut virtus sanandi,quæ est in sanatiuis prior est naturaliter sanitate,quæ est in animali , sicut causa est prior effectu.Sed quia hãc virtutem per effectum cognoscimus , ideo etiam per effectum nominamus.Et inde est, quòd sanitatiuum est prius ordine rei, sed animal per prius sanum dicitur secundum nominis rationem, vt habetur,contra 1.c.34.Nec est necessarium,quòd ad verum analogum , requiratur diuersitas rationum immediatè significatarum per terminum analogum,aliàs nõ posset dari analogia aliquorum , ad vnum conceptũ tertium, quod est contra id quod habetur , contra 3. c. 43. Potentia q.7. 7.c.Sed sufficit quòd per terminum analogum significeturvna ratio quẽ tamen diuersimode participetur ab analogatis.
Secundò dicendum , quòd ista propositio , scilicet ens & vnum æqualiter prædicantur de omnibus,est triplex.Nam coniunctio,&,vno modo potest coniungere inter propositiones,vt sit sensus.Ens prædicatur æqualiter de omnibus,& vnũ prædicatur æqualiter de omnib.Et sic quia ambæ illæ propositiones sunt falsæ,ideo tota copulatiua est falsa.Alio mõ potest coniungere inter terminos,vt sit sensus. Ens & vnũ prędicãtur æqualiter de omnib Et sic est vera.Est enim sensus.quòd ens & vnũ prædicãtur æqualiter , id est,eodem modo prædicantur de omnibus , ita quòd si vnum prædicatur analogicè,& alterum,si vnum vniuocè , & alterum,si vnum æquiuocè , & alterum. Alio modo potest determinare æqualiter illam particulam de omnibus, vt sit sensus,Ens & vnum prædicantur de omnibus æqualiter, quia vnum eorum non prædicatur per prius de vno quàm de altero.Et sic est falsa.Vnde ibi committitur fallacia diuisionis.

Ens. 11.

550 Quòd ens participaliter & adiectiuè prædicatur pluraliter de tribus personis diuinis,substantiuè verò,singulariter tantum.
Oppositum videtur dicere à simili.1ª.dist.11.4.o.di.29.4.2m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.1133.

Enunciatio. 2.

551 Quòd omnis enunciatio affirmatiua in materia naturali est vera, & negatiua falsa. Sed in materia remota est econuerso. In contingenti autẽ quælibet vniuersalis est falsa,& particularis & indefinita est vera.
Oppositum videtur dicere Poster.lect.9.prin.
Respondeo dicendum,dupliciter.s.primò, quòd propositio vniuersalis in materia contingenti,potest accipi dupliciter.s.vel in omni tempore, & in casu possibili , vel in aliquo tempore,& aliquo casu. Primo modo est falsa.Non autem secundo modo.
Secundo dicendum,quòd aliquæ propositiones sunt, quæ simpliciter sunt in materia contingenti,vt omnis homo currit.Et quædam quæ respectu sui subiecti expressi , sunt in materia contingenti. Sed respectu subiecti implicito,sunt in materia naturali,vt omnis homo est coloratus : primæ sunt falsæ,non autem secundæ.

Episcopus. 8.

552 Quòd episcopus potest iudicare eos solùm,qui sunt de sua diœcesi.
Immo episcopus potest condemnare etiam eos qui sunt alterius diœcesis.22ę.q.70.1.3m.
Respondeo dicendum, quòd episcopus in cuius diœcesi aliquis alterius diœcesis delinquit in re nõ exempta,fit ei superior,ratione delicti, etiã si sit exemptus,nisi fortè delinquat in re aliqua exempta,puta in administratione bonorum alicuius monasterij exempti. Sed si aliquis exẽptus committat furtum , vel aliquid huiusmodi , potest per ordinarium condemnari,vt habetur.22ę.q.67.1.3m.

Æquitas. 1.

556 Quòd æquitas est pars iustitiæ,& continetur sub epiicia.
Immo est eadem ei.22ę.q.120.1.c.
Respondeo dicendum,quòd est eadẽ ei,vt lege determinatur , sed est pars eius vt accipitur iustitia in communi,vt habetur.22ę.q.1.1m.

Esse. 10.

559 Quòd esse,est prius omni alia participatiõe, & omni alio nomine Dei.
Et est nobilius.1ª.q.4.1.3m.2.3m.12ę.q.2.5.2m.1.d.19.q.1 2.3m.q.2.2. b.2. Ver. q.20.2.3m.q.22.6.1m.11.16m.Potentia.q.7.art.2.9m.Dio.5.lect.3.
Immo illud quod est communius prædicatione, est imperfectius minus communi.Ver.q.7.6.7m.
Respondeo dicendum,quòd esse potest accipi dupliciter,s. vel sine aliis in rebus inanimatis,& alia includunt ipsum. Et sic esse , est imperfectius aliis , sicut omne magis commune minus communi. Vel potest sumi esse, & alia seorsum,sine inclusione.Et sic est perfectius aliis.

Esse. 16.

560 Quòd esse capitatum,& esse corporeum,& esse animatum,pertinẽt ad personam Sortis.Sed ex iis non fit nisi vnum esse in Sorte.
Oppositum videtur dicere , quia in generatione animalis & hominis , in quib.est forma perfectissima,sunt plures formæ , & generationes intermediæ,& per consequens plura esse,contr.7.c.89.Met.5.lect.2.o.
Respondeo dicendum,quòd in illis generationib. successiuè sunt plura esse,sed in introductione vltimæ formæ,est tantùm vnum esse, continens virtualiter omnia præcedentia esse,vt habetur contra 2.c.89.

Esse. 20.

562 Quòd nec esse comparatur ad alia, sicut recipiens ad receptum , sed è conuerso,quia est actualitas omnium.
Immo semper illud quod substernitur in reb.est cõmunius, quàm id quod informat & restringit ipsum,sicut esse quàm viuere.1ª.q.65.3.c.
Respondeo dicendum,quòd prædicari de aliquo,contingit dupliciter,scilicet essentialiter,& participatiuè.Ideò esse quòd informatur ab his,de quib.prædicatur essentialiter , etiam substernitur eis secundùm rationem,vt indeterminatum determinanti,non quidem secũdùm rem, quia sunt idem realiter,vt esse & viuere , sed informat secundùm rem omnia de quib.prædicatur participatiuè , quia differunt realiter , vt habetur. Quol.2.q.2.1.c.

Esse. 28.

566 Quòd ad probandum aliquid esse , oportet vti pro medio quid nominis,non autem quid rei,quia quod rei sequitur quæstionem an est.
Immo oportet scire quid rei.Trin.23.c.
Respondeo dicendum,sicut Dub.448.

Esse. 29.

568 Quòd in qualibet creatura , differunt esse & essentia , operatio & potentia.vel virtus operatiua.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.3.3.c.3.d.5.q.1 .3.o.
Respondeo dicendum,sicut Dub.114.

Eternitas. 4.

570 Quòd æternitas excludit principium durationis.
Oppositum videtur dicere.Potentia.q.3.13.14.o.
Respondeo dicendum , quòd æternitas excludit principium durationis non autem principium originis. Ideò aliquid ęp est ab alio , potest esse æternũ,vt hĩ 1ª.q.42.2.2m.1.d.9.q.2.1.2m.Po ª.q.3.13.o.14.17m.q.10.1.16m

Eternitas. 6.

572 Quòd æternitas significatur pluralitęr.
Immo æternitas significatur singulariter , cùm non habeat partes.1ª.quæstion.10.1.3m.
Respondeo dicendum,quòd æternitas significatur pluraliter,vel quia participatur in multis , vel propter mensuram inferiorem.s.c.propter tempus,vt habetur 1ª.q.10.3.1m.1.d.19.q.1.2.2m.2.d.2.L.3.di.26. L.1m.Ro.10. fi.c.16.lect.2.fi.Eph.2.lec.1.princ.

Eucharistia. 50.

575 Quòd forma Eucharistiæ conuenienter significatur,s.in facto esse,non
Oppositum vĩ dicere à simili,qa illud ęp fit,est.2.d.1.q.1.2.3m.3.d.aut in fieri. 3.q.5.2.5m.
Respondeo dicendum, quòd illud quod fit non est eo modo quo fit , vt habetur 4.d.10.ar.2.q.2.2.2m.cont.2.c.17 fi.Quol.7,9.4m.Sed dicitur quod illud euod fit,est impropriè. Nulla enim res permanens potest simul fieri,& facta esse,si fieri,propriè sumatur.Sed quædam sunt, quæ significãt ipsum factum esse,per modum fieri , sicut cùm dicitur motus terminari. Simul enim terminatur,& terminatus est.Et similiter simul illuminatur & illuminatum est , eo quòd illuminatio est terminus motus. Et similiter etiam forma substantialis,simul recipitur, & recepta est.Et similiter aliquid simul creatur,& creatum est,vt habetur 2.d.1.q.1.2.3m.

Eucharistia. 64.

576 Quod hæc conuersio panis in corpus Christi, importat ordinem substantiarum.Ideò est sicut in subiectò in vtraque.
Immo hæc cõuersio,nõ habet subiectum.3ª.q.75.4m.2m.5.4.7.c.8. c.2m.4m.
Respondeo dicendum,quod hæc conuersio dicitur habere subiectum, sed non propriè,vt habetur 3ª.q.75.5.4m.

577 Quòd

Eucharistia. 67.

577 Quòd forma substantialis panis,& vini,conuertitur in animã Christi.
Oppositum videtur dicere.4.d.11.q.1.q.3.2m.Quol.5.q.6.1.1m.
Respondeo dicendum, quòd verum est , quòd forma substantialis panis & vini,conuertitur in animam Christi, vt dat esse corporeum , non autem vt dat esse animatum tali anima,vt habetur. 3ª.q.75. 6. 2m. 4. dist. 11.q.1. art.3.q.1.c.fi.

Eucharistia. 177.

584 Quòd quicquid est effectus passionis Christi est effectus eucharistiæ.
Oppositum videtur dicere.4.dist.2.q.1.2.1m.
Respondeo dicendum , quòd eucharistia ordinatur ad vltimum effectum passionis Christi , quasi completissimè ab ea efficaciam habens. Vnde per baptismum datur primus actus vitæ spiritualis,sed per eucharistiam datur complementum eius,vt habetur. 3ª.q.79. 1 .8.c.2m.6.2m.4. di.2.q. 1.2.1m.

Exclusio. 5.

588 Quòd dictio exclusiua,addita vni relatiuorum, excludit aliud , & omne quod est in alio supposito.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.13.7.6m.
Respondeo dicendum,quòd in diuinis dictio exclusiua , addita vni personæ,in prædicatis personalibus excludit aliam,non autem in prædicatis essentialibus,vt habetur.1ª.q.31.4.o.q.36.2.1m.contra 4. c. 25. Potentia. q.10.4.12m.Matth.11.Rom.c.vlt.Lect.2.fi.

Exemptus. 1.

589 Quòd exẽptus peccans in re non exẽpta,potest ab ordinario iudicari.
Oppositum videtur dicere.22ę.q 60.2.c.6.o.q.8.5.3m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.552.

Exorcismus. 3.

591 Quòd exorcizare pertinet ad sacerdotem,& ad exorcistam.
Immo pertinet tantum ad sacerdotem , sicut & benedicere aquam baptismalem.3ª.q.67.3.2m.
Respondeo dicendum : quòd exorcizare est proprium officium exorcistæ instrumentaliter.Sed secundum consuetudinem , totum fit à sacerdote, propter vnitatem.3ª.q.71.4.c.1m.2m.4.dist.6.q.2.art.3.q.3.o.

Experientia. 2.

593 Quòd experientia in operabilibus non est,potentia, & non solùm causat scientiam,sed etiam habitum,qui facit operationem virtutis vel vitij faciliorem, propter consuetudinem quæ est quasi altera natura , secundum Philosophum.
Immo experimentum,est experimentalis potentia.Met.lec.1.
Respondeo dicendum , quòd est experimentalis potentia , id est aptitudo ad faciliter operandum,non autem potentia propriè dicta.

Falsitas. 8.

594 Quòd res dicitur simpliciter vera vel falsa,tantum ab intellectu, à quo dependet, vt res naturalis , ab intellectu diuino , & artificialis a nostro.
Immo res dicitur vera vel falsa,à seipsa.1ª.q.17.1.c.Peri.lec.3.
Respondeo dicendum,quòd res naturales dicuntur falsæ,non quidem per se,sed per accidens,& secundum quid, respectu intellectus nostri dupliciter,scilicet ratione significati,& secundum rationem causæ , vt habetur.1ª.q 17.1.c.1.dist.19.q.5.1.Veri.1.4.Meta.5.rect.fi. dicuntur autem res aliquæ veræ vel falsæ,per comparationem ad intellectum nostrum, non quidem essentialiter vel formaliter,sed effectiuè,inquantũ, si natæ sunt, facere de se , veram vel falsam æstimationem. Et secundum hoc dicitur aurum verum,vel falsum,vt habetur Periher.lect.3.

Fama. 1.

595 Quòd fama bona est nobis necessaria propter nos;quia est præcipuum bonum inter exteriora bona : quia facit idoneum ad officia humana , & præseruat à peccatis.Et est necessaria propter alios, ne scandalizentur, & malum exemplum sumant ad peccandum.
Immo appetere famam propter se,pertinet ad inanem gloriam,sed appetere eam propter alios, pertinet ad charitatem quia non est necessaria propter nos,sed propter alios.Quol.9.vel 10.q.6.2.c.1ę. Cor. 4. lect.1.à med.1ę.Cor.6.lect.2.à med.
Respondeo dicendum,quòd illi quibus incumbit,vel ex officio , vel ex statu perfectionis,aliorum saluti prouidere , peccant , nisi infamiam propriam iuxta posse repellant , & famam seruent. Alij verò quibus magis custodia suæ salutis imminet ponunt suæ humilitati prouidentes , famã vel infamiam contemnere,vt habetur Quol.10.q.6.2.c.

Fœmininum. 1.

598 Quòd fœmininum genus adaptatur essentiæ diuinæ & proprietatibus masculinum personis,& neutrum essentiæ.
Immo per masculinum,& fœmininum,significatur aliquod suppositum determinatum,in natura communi.1ª.q.31.2.4m.fi.
Respondeo dicendum , quòd in diuinis etiam per ea significatur aliquod suppositum determinatum,sedlub eodem esse,in natura communi,vt habetur.1ª.q.36.4.7m.

Festum. 8.

599 Quòd peccans in festo , magis facit mysticè contra tertium præceptũ decalogi,quàm ad literam aliquod opus corporale licitum , facit in eo.
Oppositum videtur dicere.4.dist.31.art.5.q.2.q.3.1m.
Respondeo dicendum,sicut Dubio.345.

Fides. 5.

601 Quòd fides est substantia,id est,fundamentũ totius spiritualis ædificij.
Oppositum videtur dicere : quia humilitas est fundamentum totius spiritalis ædificij.22ę.q.4.7.o.q.161.2m.
Respondeo dicendum , quòd humilitas est fundamentum per modum remouentis prohibens , sed fides est fundamentum per modum accessus ad Deum,vt habetur.22ę.q.161.5.2m.

Fides. 19.

602 Quòd obiectum fidei, bene & vere potest dici complexum & incomplexum.
Immo qui dixerunt , obiectum fidei esse incomplexum , propriam vocem ignorauerunt.3ª.dist.24.art.1.q.2.c.
Respondeo dicendum , quòd ratio formalis obiecti dupliciter accipi potest.scilicet ex parte rei creditæ, & ex parte crepentis. Primo modo.cõiectum fidei est aliquid incomplexum. Secundo autem modo , est complexum,vt habetur.22ę.q.1.2.o.6.2m.1.dist.41.L.3.dist.24.art.1.q.2.o.cõtra 1.c.7.Veri.q.14.8.c.5m.12m.12.c.

Fides. 26.

603 Quòd ex vno articulo fidei,probatur alius,sicut Paulus argumentatur ad resurrectionem,ex resurrectione Christi.
Immo theologia non argumentatur ad principia sua probanda , quæ sunt articuli fidei.1ª.q.1.5.2m.7.8.c.Opusc.72.q.16.
Respondeo dicendum , quòd non ita intelligitur : quin resurrectio communis sit articulus fidei, cum in symbolo Apostolorũ ponatur inter articulos fidei.Vnde resurrectio probari non potest, licet per vnum articulum,alius defendi possit apud illum,qui vnum concedit,alio negato, vt habetur Opusc.72.q.16.Inde est,quòd articuli fidei,& si non possint demonstratiuè probari,possunt tamen per rationem declarari,non esse impossibiles,vt habetur Opusc.59.c.1.

Fides. 27.

604 Quòd errans in aliquo articulo fidei , non habet veram fidem dealiis.
Oppositum videtur dicere.3ª.q.68.8.3m.
Respondeo dicendum , quòd ille qui pertinaciter discredit vnum articulum,non est paratus sequi in omnibus doctrinam ecclesiæ. Si enim non pertinaciter discredit,iam non est hæreticus,sed solùm errans.Vnde manifestum est, quòd talis hæreticus errans circa vnum articulum , fidem non habet de aliis articulis , sed opinionem quandam , secundum propriam voluntatem,hinc est quòd non habet habitum fidei , quem tamen habet ille qui non explicitè omnia credit, sed paratus est omnia credere,vt habetur.22ę.q.5.3.c.4.1m.

Fides. 34.

605 Quòd homo in statu innocẽtiæ habuisset fidem de in carnatione Christi.
Immo non oportebat tunc ab aliquo homine haberi fidem de redemptore quia nondum seruitus erat inducta.2ª.dist.25.q.2.art.2.q.2 c.
Respondeo dicendum,quòd Adam tunc habuit fidem explicitam de incarnatione,secundùm quòd incarnatio Christi ordinabatur ad consummationem glotiæ , non autem secundùm quòd ordinabatur ad passionem & mortem Christi propter peccatum hominis , quia non fuit præscius casus sui.Et sic intelligit in tertio, quia ibi dicit , quia nondum seruitus erat inducta,vt ipse distinguit.22ę.q.2.7.c.

Fides. 36.

606 Quod fides non est in beatis.
Immo fides per quam beati erimus , potest dici semper manere in beatis. 22ę.q.1.6.1m.q.2.5.7.c.q.5.5.7.c.q.89.5.c.
Respondeo dicendum,quòd licet fides non remaneat quòd ad habitum remanet què ad effectum.Ideò dicit per quam beati erimus, vt habetur in locis secundò adductis.

Fides. 37.

607 Quòd fides est in dæmonib.coacta,non laudabilis,nec donum gratiæ.
Immo coactio non potest esse in consensu.4.d.29.1.o.
Respondeo dicendum,quòd fides quæ est in dæmonib.non est donum gratiæ , nec coguntur credere simpliciter , sed magis coguntur ad credendum ex perspicacitate naturalis intellectus,vt habetur 22ę.q.5.2.2m.

Fides. 85.

611 Quòd fides formata , est fundamentum spiritualis ædificij , non autem fides informis.
Oppositum videtur dicere.22ę.q.47.o.q.161.5.2m.
Respondeo dicendum dupliciter,sc.primò,quòd fides informis de se non est fundamentum spiritualis ædificij,sed vt cedit fidei formatæ.
Secundò dicendum,sicut Dub.601.

Figura. 1.

613 Quòd figura est forma quanti.
Oppositum videtur dicere a simili.22ę.q.96.2.2m.contr.3.c.105.5m.
Respondeo dicendum,quòd figura est forma quanti inquantum huiusmodi,quia est qualitas eius,& non aliter,vt habetur in locis primò allegat.

Filiatio. 6.

615 Quòd filius amittit hæreditatem,propter peccatum parentis, in crimine læsæ maiestatis.
Immo nullus punitur nisi pro culpa propria.12ę.q.87.o.22ę.q.108.4.c.1m. 4.d.46.q.1.art.2.q.3.c.q.2.art.2.q.2.3m.
Respondeo dicendum,quòd filius punitur pœna corporali,pro culpa parentum,& serui pro dominis,inquantum sunt aliquid eorum non autem pœna spirituali, nisi culpa aliorum fiat eis propria vel ratione consensus , vel imitationis, vt habetur 12ę.q.81.1.1m.2.1m.q.87.8.o.22ę.q.108.4. 1m.3m.q.164.1.4m.2.d.30.q. 1.2. 6m.d.33.q.1.2. o.Ma.q.1.19m.8. 6m. 7m.8m. 9m.12m.1.5m.q.5.4.c.Psal.18.fi.Isa.14.fi.Io.9.per totum.

Filiatio. 14.

616 Quòd filius Dei non est factus,nec operatus.
Oppositum videtur dicere.1.d.30.1.1m.3.d.7.q.2.1.1m.
Respondeo dicendum,dupliciter , scilicet primò , quòd filius Dei verus, non est factus,sed tantùm genitus.Si qui autem ex nihilo à Deo facti filij Dei dicuntur,hoc metaphoricè dicitur,per assimilationem ad verum filium Dei,vt habetur in locis primo adductis.
Secundo dicendum,quod fieri dicitur per adeptionem,mutari vero per remotionem.Ideo fieri conuenit Deo,non autem mutari,quia nihil remouetur ab eo,sed aliquid aduenit ei secundùm rationem , vt habetur.1.d. 30.1.1m.3.d.7.q.2.1.1m.

Filiatio. 17.

617 Quòd pater in diuinis,est maior filio ratione dationis,quæ auctoritatem dicit,nõ autem ratione dati,sed filius nullo modo est minor patre.
Immo hæc est vera,Christus est minor patre. 1ª.q.41.3.c.4m.3ª.q. 16.8.o.q. 20.1m.1m.3.d.4.q.2.2.4.d.11.2.o.d.21.q.1.9.2m.contra.4.c.48.Veri.q.29.1. 1m.Opus.3.c.223.1ę.Cor.15.lect.2.fi.
Respondeo dicendum,dupliciter.s.primo,quod secundùm Hilarium, pater est maior filio , propter auctoritatem originis , filius tamen non est minor patre,propter substantiæ vnitatem,vt habetur Opus.1.c.2.fi.

Secun

Secundo dicendum,quòd Christus dicitur minor parte, secundum humanitatem,non autem secundum diuinitatem.

Finis. 19.

621 Quòd impossibile est,quòd aliqua operatio voluntatis,habeat rationẽ vltimi finis.

Oppositum videtur dicere.12æ.q.3.2.0.4.c.q.25.2.3^{m}.1.dist.1.q.1.1.0.3. dist. 34.q.1.5.1^{m}.4.dist.49.q.1.art.2.q.2.0.q.4.2.0.Quolib.8.19.c. Opusc.3.c. 104 107.Ethic.10.lec.1.à med.Meta.9.lect.1.fi.

Respondeo dicendum,dupliciter.s.primo, quòd operatio voluntatis non habet rationem vltimi finis simpliciter,id est,vt est res possessa, sed fruitio rei,vt habetur.12æ.q.2.7.c.q.16.3.c.

Secundo dicendum,sicut Dubio.271.

Finis. 22.

622 Quòd res naturales diriguntur à Deo,ad finem boni,& creaturæ rationales ad vltimum finem.

Immo ars quædam necessaria est,quæ sit directiua ipsius actus rationis,per quam,scilicet homo in ipso actu rationis, ordinatè,& faciliter, & sine errore procedat.Post.1.lect.1.prin.

Respondeo dicendum, quòd creaturæ rationales in ordine ad vltimum finem diriguntur à Deo.Sed in ordine ad directionem ipsius actus rationis tanquam a principio quo,& requisito ad bene esse,diriguntur per artem quæ logica dicitur,vt habetur Posteriorum.1.lect.1.principio.

Finis. 24.

623 Quod voluntas est ipsius finis tantum.

Immo voluntas est etiam eorum quæ sunt ad finem.1.dist.45.2.1^{m}.2.dist.24. q.1.3.3^{m}.

Respondeo dicendum, quòd idem actus voluntatis est eorum quæ sunt ad finem,& ipsius finis vt ratio,non autem absolutè, vt habetur.12æ. q.8.3. o.q.12.4.c.3.dist.14.art.1.q.4.c.Verit.q.2.14.c.3^{m}.

Finis. 27.

624 Quòd voluntas non potest simul ferri in plures vltimos fines.

Oppositum videtur dicere.1ª.dist.17.q.1.5.c.

Respondeo dicendum sicut Dudio.198.

Finis. 29.

625 Quòd impossibile est,quòd anima,vel aliquid eius vt vltimus finis,nisi secundo modo,scilicet vt possessio vel adeptio,vel fruitio rei.

Oppositum videtur dicere.12æ.q.3.4.c.Io.14.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.621.

Finis. 39.

627 Quòd charitas est finis omnium virtutum.

Oppositum videtur dicere.3ª.dist.27.q.2.2.2^{m}.

Respondeo dicendum,quòd charitas non dicitur esse finis præcepti, quasi sit vltimus finis virtutum, sed sicut id quo omnes aliæ virtutes in finem vltimum ordinantur,vt habetur.3ª.dist.27.q.2.2.2^{m}.

Fluxus. 1.

628 Quòd fluxus maris,est per impressionem lunæ,non autem per aliquam formam aquæ.

Oppositum videtur dicere.3ª.dist.13.art.2.q.2.2^{m}.3^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.252.

Forma. 3.

631 Quòd in simplicibus & immaterialibus, idem est forma, & id cuius est forma.

Immo nihil est forma suiipsius.Ver.q.10.8.16^{m}.

Respondeo dicendum,quòd licet nihil sit forma suiipsius,potest tamen aliquando se habere per modum formę respectu suiipsius,inquantum ad se sua actio terminatur, qua scilicet anima seipsam cognoscit. Vnde non oportet, qaòd sit seipsa simplicior, nisi secundum modum intelligendi, inquantum id quod intelligitur,accipitur vt simplicius, ipso intellectu intelligente,sicut accipitur vt perfectio eius.

Forma. 5.

633 Quòd formæ non locantur in genere,nec in specie,sed composita.

Oppositum videtur dicere.2ª.dist.3.q.1.6.c.prin.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.174.

Forma. 7.

634 Quòd omnis forma de est communicabilis.

Oppositum videtur dicere.1ª.q.13.9.c.dist.25.3.c.d.34.q.1.1.4^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.167.

Forma. 8.

635 Quòd omnis forma existens in supposito.,per quod indiuiduatur, est communis multis secundum rem,vel secundum rationem,nõ autem formę subsistentes.

Oppositum videtur dicere.1ª.dist.25.3.c.dist.34.q.1.1.4^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.367.

Forma. 10.

636 Quòd formæ distinguuntur secundum diuersa principia actiua.

Oppositum videtur dicere à simili.Phy.7.lect.8.principio.

Respondeo dicendum quòd motus dupliciter comratur ad instrumenta, per quæ fiunt,scilicet,vel ad principia actiua, vel vt ad subiecta. Prim modo differunt specie,non autem secundo modo,vt habetur Veri.q.22. 10.2^{m}.

Forma. 21.

683 Quòd plures formæ eiusdem specie, non possunt esse simul in eodem subiecto.

Oppositum videtur dicere.1ª.q.12.10.c.q.58.2.2m.q.85.4.c.2^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.1111.

Forma. 31.

639 Quòd materia multiplicatur per aduentum formæ.

Immo ostensum est frequenter,formas multiplicari per materiam.1ª.q.3.3. c.q.54.4.2^{m}.3ª.q.3.3.c.Meta.7.lect.10.fin.Lect.14.fin.

Respondeo dicendum,quòd hoc primum dictum verum est, de multiplicatione specierum, quarum principia sunt formæ. Secundum verò de ea quæ est multiplicatio indiuiduorum in eadem specie,vt habetur Opusc. 72.q.11.

Forma. 33.

641 Quòd omne illud per quod materia efficitur propria huius formæ, se tenet ex parte materiæ, vt dispositiones, & remotiones impedimentorum.

Immo dispositio reducitur formam,ad quam disponit.3ª.dist.13.q.3.1.c.4. dist.2.q.2.art.1.q.1.2^{m}.Phy.3.lect.1.prin.

Respondeo dicendum, quòd cum dispositio sit medium inter formam & materiam, & medium comparatum vni extremorum, habeat rationem alterius extremi, ideo dispositio reducitur ad formam, vt habetur.12æ. q.27.3.c.prin.3.dist.13.q.3.1.c.Phy.3.lect.1.princ.

Forma. 39.

642 Quòd forma non latitat,contra Anaxagoram,nec est totaliter ab ideis contra Platonem,nec ab intelligentia,contra Auicennam.Sed educitur de potentia materiæ,ab agente naturali,secundum Aristotelem.

Oppositum videtur dicere.1ª.q.65.4.c.1^{m}.1. dist.36. q.2.1.c.contra.3.c.24. Potentia.q.3.7.18^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo, quòd quia dicitur in secũdo Posteriorum, quòd differentiæ essentiales rerum sunt nobis incognitæ,ideo dicuntur formæ rerum latitare nos.

Secundò dicendum, quòd formæ rerum quæ sunt in materia veniunt ab intelligentiis, non quidem per fluxum, sed per motum, vt habetur. 1ª.q. 85.4.1^{m}.

Forma. 40.

644 Quòd inchoatio formarum improbatur.

Immo in ipsa potentia,est quodammodo actus,idest forma.12æ.q.27.3.c.2. dist.18.q.1.art.2.c.fi.

Respondeo dicendum, quòd illa potentia non est potentia actiua, sed aptitudo naturalis & essentialis ipsius materiæ ad formam, vt habetur. 1ª.q.80.1.c.

Forma. 109.

645 Quòd quamlibet formam sequitur aliqua inclinatio,quæ est appetitus rei habentis illam formam.

Oppositum videtur dicere Phy.1.lect.12.princ.Libr.2.fi.

Respondeo,sicut dicendum Dub.1171.

Forma. 41.

646 Quòd formæ subsistentes,non habent causam aliam formalem sui esse & suæ vnitatis, nec causam agentem per transmutationem materiæ, de potentia ad actum,sed producentem totam substantiam.

Oppositum videtur dicere à simili.12æ.q.55.4.1^{m}.Veri.q.1.2.1^{m}.7^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dub.125.

Forma. 51.

648 Quòd intensio & remissio formarum nunquam causat diuersitatem speciei,sed quandoque consequitur eam.

Oppositum videtur dicere.1ª.q.50.4.2^{m}.12æ.q.18.11.1^{m}.q.60.5.3^{m}.q.72.8.1^{m}

Respondeo dicendum, quod magis & minus ex formis diuersorum graduum,diuersificant speciem, nõ autem secũdùm intensionem graduum eiusdem formæ,vt habetur in primis locis.

Forma. 60.

650 Quòd non est possibile plures formas substantiales simul esse in eodem corpore.

Oppositum videtur dicere Meta.5.lec.17.

Respondeo dicendum,quòd in hoc concordat sanctus Doctor dicens:nõ hoc dicimus,quasi in vno,& eodem indiuiduo multiplicentur formę secundum numerum generum,& differentiarum,vt scilicet in homine,sit aliqua forma à qua est homo, & aliqua à qua est animal, & huiusmodi, sed quia necesse est, quòd in rerum natura tot gradus formarum inueniantur,quot inueniuntur genera ordinata, & differentiæ. Est enim in reb.inuenire aliquam formam,quæ est substantia, & non est forma corporis,& aliquam quæ est forma corpois,sed non est forma corporis animati,& sic de aliis,vt habetur Meta.2.lect.5.

Forma. 94.

651 Quòd accidentalis forma non habet potentiam actiuam, sed est potentia compositi,vt calor ignis.

Oppositum videtur dicere à simili.Anima 2.lect.2.princ.

Respondeo dicendum, quòd non habet potentiam actiuam qua agat effectiuè,sed qua agat formaliter.

Fortitudo.

652 Quòd propria materia fortitudinis, sunt timores & audaciæ in maximis terribilib.

Oppositum videtur dicere.22æ.q.127.2.0.

Respondeo dicendum,sicut Dub.255.

Fortitudo. 4.

653 Quòd fortitudo est circa difficiliora, non autem circa meliora quàm iustitia,quæ in bello & in pace vtilis est, non autem fortitudo, sed tantùm in bello.

Immo fortitudo est vtilis,etiam in pace.22æ.q.123.art.2.1^{m}.5^{m}.

Respondeo dicendum,quòd fortitudo est vtilis in pace,sed non principaliter,immo principaliter in bello,vt habetur in locis primò allegatis.

Fortitudo. 18.

654 Quòd fortitudo est principalior magnanimitate.

Oppositum videtur dicere à simili.22æ.q.161.5.2^{m}.Veri.q.1.12.4^{m}.

Respondeo dicendum,quòd fortitudo est principalior, quia magis repugnat firmitati animi arduum in malis,circa quod est fortitudo,quàm arduum in bonis, licet enim bonum sit simpliciter principalius quam malum, malum tamen est principalius quantum ad hoc, quòd arduum in malis magis repugnat firmitati animi,vt habetur 22æ.q.120.5.3^{m}.

Frui. 3.

656 Quòd frui est actus voluntatis.

Oppositum videtur dicere 1ª.q.26.2.0.12æ.q.3.4.0.Opusc.3.c.107.

Respondeo dicendùm dupliciter,scilicet primo,quòd frui est actus in ordine ad intellectum,vt habetur 12æ.q.11.1.1^{m}.4.c.2^{m}.

Secundò dicendum, quod addendum fuisset, quòd frui non est ille actus absolutè, in quo consistit beatitudo, sed supra ipsum addit, frui enim complectitur actus intellectus, in quo est essentia beatitudinis,& omnem actum qui sequitur quasi perfectionem aliam addens supra actũ intellectus,vt puta delectationem & huiusmodi,quæ perficit operationem intellectus beati,sicut pulchritudo iuuentutem,vt habetur Opusc. 51.c.3.Opusc.72.q.2.

Fundamentum. 2.

657 Quòd fides est fundamentum aliarum virtutum: quia est prior eis, & sustentat eas.Fortitudo autem firmat contra aduersa, humilitas contra prospera.Timor contra culpam futuram. Pœnitentia cõtra præteritam.

Oppositum videtur dicere.22æ.q.4.7.0.

Respondeo dicendum,quòd fides dicitur fundamẽtum virtutum,eo quòd super eam aliæ virtutes firmentur,sicut supra aliquid immobile,sed fortitudo dicitur fundamentum: quia est virtus Cardinalis quasi principalis, eo quòd per eam quasi per ostium versum in cardine introitur in domum Dei,vt habetur Verit.q.1.12.24^{m}.

Generatio. 2.

660 Quo ad generationem naturalem,non requiritur aliqua potentia actiua in materia.

Oppositum videtur dicere.12æ.q.27.3.c.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.644.

Generatio. 3.

661 Quòd in generatione tota virtus actiua,est ex parte maris,& passio ex parte fœminæ.

Immo in generatione,fœmina se habet actiuè.3ª.q.31.5.3^{m}.q.35.3.3^{m}.contra 4.c.44.fi.Meta.7.lect.8.fi.

Respondeo dicendum,quòd in generatione, fœmina se habet actiuè solũ quo ad actum generationis in conceptione prolis,vt habetur.3ª.q.32.4. c.q.67.4.3^{m}.

Generatio. 17.

664 Quòd in statu innocentiæ fuisset generatio per coitum.

Generatio. 101.

668 Quòd nec beati illam ineffabilem generationem sciunt,quia non comprehendunt naturam Dei.

Immo beati in patria habent meritum spei,& noscunt illam ineffabilem generationem.1ª.q.12.7.1^{m}.Opusc.3.c.164.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.366.

Genus. 1.

670 Quòd genus respectu singularium,est vt formale,sed respectu speciei, est vt materiale.

Oppositum videtur dicere à simili Phy.2.lect.5.fi.

Respondeo dicendum,sicut Dubio 359.

Genus. 9.

673 Quòd aliquid est in aliquo genere dupliciter, scilicet vel se & directè vt species eius,& ea de quibus prædicatur genus,vel reductiuè, & indirectè,vt principia generis,negationes,& priuationes.

Immo nulla priuatio est essentia alicuius entis in genere collocati. 2.dist. 40.1.3^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dubio 464.

Genus. 12.

675 Quòd in omni re quæ est in genere,differt esse ab essentia.

Oppositum videtur dicere à simili.Meta.4.lect.2.

Respondeo dicendum,sicut Dubio 114.

Geometra. 1.

676 Quòd geometer modico studio acquirit scientiam conclusionis nunquam consideratæ.

Oppositum videtur dicere.12æ.q.51.4.3^{m}.q.54.4.3^{m}.

Respondeo dicendum:sicut Dubio.1108.

Gratia. 6.

677 Quòd gratia differt essentialiter à qualibet alia virtute.

Oppositum videtur dicere.12æ.q.60.3.c.22æ.q.106.1.0.q.107.2.c.

Respondeo dicendum, quòd gratia accipitur dupliciter, scilicet primo pro eo quo redditur debitum benefactorib.vt habetur.12æ.q.60.3.c.fi. Et sic differt essentialiter à qualibet alia virtute. Vel pro dono Dei gratuito,& sic non est virtus,sed est auxilium Dei & forma, non quidem intrinseca virtutum, sed quasi principium à quo virtutes formaliter oriuntur,vt habetur.12æ.q.110.3.c.

Gratia. 39.

678 Quòd ad habitum gratiæ requiritur præparatio subiecti, quæ principaliter est à Deo,mouente liberum arbitrium,secundario autem à nobis.

Immo in iis qui non per propriam voluntatem culpam in currunt & vsum voluntatis non habent, non exigitur ex parte eorum aliqua præparatio sicut in pueris patet in baptismo.4.dist.17.q.1.artic.2.q.1.c.fi.

Respondeo dicendum,sicut Dubio.269.

Gratia. 44.

679 Quòd homo in gratia existens,indiget auxilio Dei, mouente ad rectè agendum,non autem alia gratia habituali.

Immo homo magnanimus nullo indiget.22æ.q.129.6.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd nullo indiget ad rectè agendum, modo humano,& quo od auxilium hominum, sed bene indiget auxilio Dei mouente ad rectè agendum,vt habetur in primo loco.

Gratia. 45.

680 Quòd nulla creatura potest causare gratiam, sed solus Deus infundit eam immediatè.

Oppositum videtur dicere.3ª.q.13.2.0.

Respondeo dicendum, quòd creatura non causat gratiam authoritatiuè, sed ministrando sacramenta in quibus confertur gratia, vt habetur.3. d. 19.art.1.q.1.c.4.d.18.q.1.art.3.q.1.1^{m}.

Gratia. 51.

683 Quòd sacramenta ex secunda sanctificatione, id est ex vsu eorum, habent quòd causant gratiam;non autem ex prima.

Immo hoc habent ex prima,id est,ex institutione.3ª.q.66.2.c.

Respondeo dicendum,quòd hoc habent ex prima inchoatiuè,sed completiuè ex secunda institutione. Vnde tunc videtur aliquod sacramentum institui,quando accipit virtutem producendi suũ effectum, sicut baptismus tunc verè institutus fuit,quantũ ad ipsum sacramentũ quãdo Christus est baptizatus,& tũc virtutẽ inchoatiuè accepit,& in vsu cõpleuit.

Gratia. 78.

684 Quòd minima gratia potest resistere cuilibet concupiscentiæ,& mereri vitam æternam.

Oppositum videtur dicere à simili.3.d.31.q.1.3.2^{m}.

Respondeo dicendum,quòd potest mereri respectu præmiæ accidentalis non autem respectu præmij substantialis,vt habetur d..3.331.q.5.3.1^{m}.

Gratia. 101.

685 Quòd homo sine auxilio Dei gratuito, nõ ptõ se ad gratiã præparare.

Oppositum videtur dicere 2.d.5.q.21.1.0.d.28.4.0.

Respondeo dicendum,sicut Dub.689.

Gratia. 104.

686 Quòd homo in statu naturæ integræ, poterat sine gratia habituali, vitare omnia & singula peccata mortalia,& venialia,non autem sine auxilio Dei.

Immo ex solo libero arbitrio hoc poterat.2.d.5.q.2.1.0. d.28.4.0.

Respondeo dicendum,sicut Dub.689.1048.

Gratia. 105.

687 Quòd homo existens sine gratia,& in peccato mortali,non potest diu persistere,quin ruat in aliud peccatum mortale.

Immo existens in peccato mortali,potest per liberum arbitrium,sine gratia habituali vitare omnia & singula peccata mortalia, non autem sine auxilio Dei.2.d.20.q.2.3.1^{m}.d.28.2.0.

Respondeo dicendum,quòd circa hoc fuit duplex opinio doctorum.Et loquitur S.Tho.aliquando secundùm vnam,& aliquando secundùm aliam opinionem,cùm non sint oppositæ,vt habetur Veri.quæ.22.5.7^{m}.q.24.1. 10^{m}.12^{m}.Nam vt dicit Veri.q.24.12.0.

Prima opinio verificatur quantum ad hoc, quòd si homo velit conari ad resistendum, potest ex libero arbitrio vitare singula peccata mortalia. Secunda verò opinio verificatur quantum ad hoc, quòd voluntate habituata in malo per adhæsionem ad finem indebitum, non potest homo semper actualiter omnia consideranda præcogitare. Et in repentinis necesse est, quòd homo agat secundùm habitum, secundum Aristotelem in secundo Ethnicorum,sicut econuerso facilitas ad opera virtutum,potest esse ex duobus, scilicet ex consuetudine, & ex forti inhæsione ad obiectum.Secundam facilitatem,etiam facit virtus infusa statim à principio,non autem primum, vt habetur.4.d.14.q.2.2.5^{m}.

Gratia. 106.

688 Quòd homo sine gratia, potest vitare singula peccata mortalia, non autem omnia.

Immo per peccatum homo incurrit necessitatem peccandi venialiter, & non mortaliter.2ª.d.20.q.2.3.5^{m}.d.28.2.0.

Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primò,sicut Dub.687.

Secundò dicendum,quòd quædam sunt peccata mortalia, quæ homo sine gratia nullo modo vitare potest.sc.quæ directè opponuntur virtutibus theologicis,vt habetur 12æ.q.63.3.2^{m}.

Gratia. 107.

789 Quòd quædam sunt peccata mortalia,quæ homo sine gratia nullo modo vitare potest,s.quæ directè opponuntur virtutibus theologicis.

Immo ex solo libero arbitrio,ea vitare potest.2.d.5.q.2.1.0.d.28.4.0.

Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo à simili, quòd ad eliciendum actum conuersionis in Deum, sufficit liberum arbitrium, quod se ad habendam gratiam per hunc actum præparat & disponit.Sed efficacia vitandi peccatum & conuersionis ad meritum,non potest esse nisi per gratiam,vt habetur 2.d.5.q.2.1.0.

Graue. 1.

690 Quòd graue & leue,hñt in se principium actiuũ,& formale sui motus.

Immo non habent in se principium actiuum sui motus, sed tantùm passiuum.3ª.q.32.4.c.Metaph.5.lec.12.princip.Physi.2.Cæ.1.lec.3.lib.2. lect. 2.lib.3.lect.6.

Respondeo dicendum,quòd principium actiuum motus, potest sumi dupliciter,scilicet vt principium quod, & vt principium quo. Primo modo forma naturalis,idest,grauitas vel leuitas, non est principium actiuum,idest,motor grauium vel leuium, vt habetur 2.d.14.3.c. Sed secundo modo respectu motoris,idest,generãtis à quo est, sic est principium actiuum,quo generans dicitur mouere grauia & leuia, inquantum generando ipsa, dat eis formam, qua mouentur. Sed prout se tenet ex parte mobilis,sic est principium passiuum.

Habitus. 5.

692 Quòd idem habitus non se habet, quandoque ad bonum, & quandoque ad malum,sed benè eadem potentia.

Immo aliquis habitus se habet ad vtrumque, sicut & opinio ad verum & ad falsum,12æ.q.55.4.c.Veri.q.1.2.c.

Respondeo dicendum,quòd idem habitus se habet ad vtrumque non quidem per se directè semper,sed per abusum,vt habetur 22æ.quę.162.2.3^{m}. Ma.q.8.2.c.1^{m}.

Habitus. 9.

693 Quòd habitus distinguuntur specie,secundum principia actiua eorum secundum naturam,& secundum obiecta specie differentia.

Oppositum videtur dicere à simili,Phys.7.lec.8.princip.

Respondeo dicendum,sicut Dub.636.

Habitus. 26.

696 Quòd habitus omnes qui sunt in eadem potentia, sunt eiusdem generis,licet differant specie,propter differentiam obiectorum formalium.

Oppositum videtur dicere.1ª.q.1.1.2^{m}.

Respondeo dicendum,sicut Dub.1110.

Habitus. 27.

697 Quòd ex actib.habitus infusi, non generatur aliquis habitus acquisitus,sed præexistens augetur,seu confirmatur.

Immo ex actib.infusæ charitatis generatur habitus dilectionis acquisitus. Ver.q.17.1.13^{m}.

Respondeo dicendum,quod sicut declarabitur Dubio.1110.habitus infusi & acquisi

& acquisiti,quandoque sunt eiusdem rationis, & eiusdem speciei, & sic ex actibus habitus infusi non generatur aliquis habitus, sed præexistens augetur,vel confirmatur;quia duo accidentia speciei non possunt simul esse in eodem subiecto,vt ibi probatur;quandoque sunt diuersa rum specierũ & rationum, ideo possunt esse simul, & tunc ex actibus habitus infusi generatur aliquis habitus acquisitus.

Habitus. 29.

699 Quòd nullus habitus operatiuus,constituitur ex multis,quia est qualitas simplex,relata ad multa secundum vnum.
Oppositum videtur dicere.22ᵉ.q.49.4.c.q.52.2.o.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1099.

Habitus. 34.

701 Quòd in membris corporis,& in potentiis naturalibus, sicut non sunt aliquid habitus operatiui,ita etiam nec in potentiis sensitiuis.
Immo possunt in eis esse aliqui habitus,quibus bene aut male ad aliquid disponuntur.12ᵉ.q.50.3.c.fi.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo, quòd in membris corporis, & in eodem corpore sunt multi habitus secundum diuersos modos partium,sed non operatiui:quia secundum humores est sanitas,secundũ partes similes est fortitudo vel macies, secundum membra verò est pulchritudo,vt habetur.12ᵉ.q.54.1.c.
Secundo dicendum, quòd in ipsis etiam interioribus viribus animæ sensitiuis apprehensiuis possunt poni aliqui habitus,secundum quos homo sit bene memoratiuus,vel cogitatiuus,vel imaginatiuus,non autem in exterioribus,vt habetur.12ᵉ.q.50.3.3ᵐ.

Habitus. 43.

702 Quòd non est alius habitus principiorum,& conclusionum quæ ex eis eliciuntur,& præcipuè circa singularia.
Immo intellectus est habitus principiorum, & scientia est habitus conclusionum,Post.1.lec.ᵉ.princ.lec.6.med.lec.44.fi.
Respondeo dicendum, quòd si accipiantur, vt vnum est ratio alterius, sic vnus est habitus eorum.Sed si accipiantur secundum se, sic habitus sunt diuersi.

A.Hæresis. 27.

702 Quòd ecclesia contra Arrium confitetur vnitatem,simplicitatem,similitudinem,& æqualitatem,& negat diuersitatem, differentiam, seperationem,diuisionem,alienitatem,discripationem,& disparitatem.
Oppositum videtur dicere à simili,quo ad similitudinem, & æqualitatem, Ver.q.44.1ᵐ.
Respondeo dicendum,sicut Dub.80.

B.Hæresis. 34.

703 Quòd hæresis Manichæi est grauior secundum genus, quàm idololatria.
Immo idololatria est grauissimum peccatum.12ᵉ.qu. 102.3.11ᵐ.22ᵉ.q.94.30. Ma.2.10.c.1ᵉ.Cor.12.
Respondeo dicendum,sicut Dub.716.

Hæresis. 63.

705 Quòd angelos, vel aliquid aliud præter Deum fuisse ab æterno,est hæreticum.
Oppositum videtur dicere.Meta.12,lec.7.princ.Phys.8.lec.2.
Respondeo dicendum,sicut Dub.iii,912.

Hæresis. 66.

706 Quòd prima opinio Nestorij & Dioscori quam recitat magister in tertio Sen.d.6.scilicet quod in Christo sunt duæ hypostases,seu duo suppo sita,est hæretica.
Immo non est hæretica.3ª.d.6.q.1.2 c.
Respondeo dicendum,quòd illa positio est simpliciter hęretica.Sed in tertio Sent.dicit ipsam in esse hæreticam, quantum ad speciales modos vnionis,quos ponebant Dioscorum,& Nistorius hæretici.
Secundo dicendum, quòd illa positio est hæretica, quo ad proprietatem verborum,nõ autem quo ad intentionem ipsorum:quia accipiebant supposita & hypostases impropriè. ſ. pro particulari substantia subsistente per se,siue assumpta ab alio.

Homo. 26.

707 Quòd sicut bonum multitudinis est maius quam bonum vnius hominis,qui est de multitudine: ita etiam bonum multitudinis, ad quod ille vnus ordinatur,est minus quàm bonum extrinsecum, ad quod multitudo ordinatur: sicut bonum ordinis exercitus, est minus quàm bonum Ducis.
Oppositum videtur dicere.4.d.37.q.1.ar.4.q.1.3ᵐ.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1208.

Homo. 29.

709 Quòd ista propositio est prius vera, Homo est ens, quàm ista, Homo est rationalis:quia omnium perfectiones pertinent ad perfectionem essendi.
Immo ista prius est vera Anima rationalis inest homini, quàm ista homo est ens,cum in homine non sit alia forma à qua sit homo, & alia à qua sit animal vel ens.Meta.2.le.4.
Respondeo dicendum,quòd prima prius est vera via generationis, sed secunda via gradus perfectionis,vt habetur.1ª.q.77.6.1ᵐ.

Honor. 4.

701 Quòd honor est maximum bonum,inter bona exteriora.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.26.4.c.contra.1.c.vlt.fi.
Respondeo dicendum,sicut Dub.287.

Humilitas.

711 Quòd simpliciter loquendo,humilitas excedit virginitatem,& est potior cæteris virtutibus.22ᵉ.q.161.5.c.fi.
Immo humilitas acquisita est maximum bonum,secundum quid. Ver.1.1. 3ᵐ.9.7ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd humilitas post virtutes theologicas & intellectuales,est potior cæteris virtutibus, secundum quòd facit hominem bene subiectum in vniuersali quantum ad omnia, quælibet autem alia virtus quantum ad aliquam materiam specialem ordinando hominem, vt habetur in primis locis.

Iacob. 3.

712 Quòd Iacob non vidit Deum per essentiam.
Immo Iacob vidit Dominum facie ad faciem,contra.3 c.42.princ.1ᵉ. Cor. 13.lec.4.
Respondeo dicendum sicut Dub.482.

Idea. 2.

713 Quòd malum non habet ideam in Deo.
Oppositum videtur dicere.1ª.q.14.16.c.fi.
Respondeo dicendum,quòd mala non habent ideam in Deo vt operabilia abeo.Nã mala licet ab eo non sint operabilia,tamen sub cognitione practica ipsius cadunt, sicut & bona inquantum permittit vel impedit, vel ordinate ea,sicut & ægretudines cadunt sub practica scientiæ medici,in quantum per artem suam curat eas,vt habetur.1ª.q.14.16.c.fi.

Idem. 1.

714 Quòd maltiplicato vno eorum quæ sunt eadem re, & differunt ratione,nõ oportet multiplicari alterũ:sicut persona&proprietas in diuinis.
Oppositum videtur dicere à simili.22ᵉ.q.92.2.1ᵐ.
Respondeo dicendum dupliciter.ſ. primo quòd etiam in diuinis proprietates non personales sunt idem cum personis secundum aliam rationẽ identitatis, qua omne illud quod attribuitur Deo est eius essentia, vt habetur.1ª.q.40.1.1ᵐ.fi.
Secundò dicendum,sicut Dub.958.

Idololatria. 6.

716 Quòd idololatria est grauissimum peccatorum.
Oppositum videtur dicere.22ᵉ.q.106.c.q.94.3.4ᵐ.4.d.13.q.2.2.o.
Respondeo dicendum, quòd idololatria est grauissimum peccatorum secundum se,sed ex parte peccantis,hæresis & aliqua alia peccata possunt esse grauiora.12ᵉ.q.102.3.11ᵐ.22ᵉ.q.94.3.o.Ma.q. 2.10.c.1ᵉ.Cor.12.lect.1. prin.E.

Idololatria. 10.

717 Quòd dans hostiam non consecratam,pro eucharistia, est reus idololatriæ,non autem adorantes vel sumentes eam, si nesciant, cùm hostia debeat adorari latria sub conditione in habitu,vt habetur.
Oppositum videtur dicere à simili, quò ad adorantes vel sumentes eam, quia ad dignè sumẽdum eucharistiam,requiritur deuotio actualis, cùm nemo carnem Christi debeat manducare, nisi prius adoret, secundum Aug.3ª.q.80.6.2ᵐ.4.d.9.ar.3.q.5.c.ar.4.q.2.c.d.12.q.2.ar.1.q.3.o.q.3. arti. 1.q.2.c.
Respondeo dicendum, quòd intelligendum est de habitu, de quo procedit actus,& non de habitu, de quo non procedit actus. Qui enim est in habitu,& non in actu,similis est dormienti.Oportet autem,quod actus ille,qui in adoratione latriæ consistit,ab habitu aliquo progrediatur.vt habetur à simili,Verit.q.5.9.4ᵐ.q.20.2.2ᵐ.Non autem adorantes vel sumentes hostiam,sunt rei idololatriæ, cùm hostia debeat adorari latria sub conditione in habitu, & adorantes vel sumentes eam, existimentprobabiliter,hostiam esse consecratam:fides enim credentis non fertur ad has species panis,vel ad illas,sed ad hoc,quòd verum corpus Christi sit sub specieb.panis sensibilis, quando rectè fuerit consecratum. Vnde si non sit rectè consecratum, fidei non propter hoc suberit fallum.22ᵉ. q.1.3.4ᵐ.3ª.q.80.6.2ᵐ.3.d.9.q.1.ar.2.q.6.2ᵐ.

Ignorantia 18.

718 Quòd ignorantia electionis,nec excusat, nec minuit, nec causat peccatum,sed sequitur omne peccatum.
Immo peccatum contingit in actu liberi arbitrij, eligendo malum ex ignorantia.1ª.q.63.1.4ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd ignorantia inquantum tollit scientiam impedientem peccatum,est causa peccati, sed inquantum tollit, vel minuit voluntarium,excusat à peccato.Vnde ignorantia opposita scientiæ practicæ etiam excusat vel minuit peccatum,non autem ignorantia electionis sed constituit peccatum, vt habetur.12ᵉ.q. 47.2.c.q.88.2.c.Ma.q.36. 6ᵐ.Verit.q.1.6.3ᵐ.

Illuminatio. 1.

719 Quòd illuminatio non est motus.
Respondeo dicendum,quòd illuminatio fit in instanti,quia non est motus sed est terminus motus localis, & est alteratio,vt habetur 1ª.q.53.3.2ᵐ. 3.d.15.q.2.ar.1.q.1.2ᵐ.d.22,q.3,ar.2.q.2.1.

Imago. 7.

720 Quòd idem est motus in rem ipsam,& in imaginem eius.
Oppositum videtur dicere à simili.1ª.q.28.4.2ᵐ.q.82.3.2ᵐ.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primò quòd idem est motus in rem ipsam,& in imaginem eius,inquantum huiusmodi, non autem vt imago est res quædam alia,vt habetur in locis primò allegatis.
Secundò dicendum,sicut Dub.103.

Imago. 17.

721 Quòd prima assignatio imaginis,scilicet memoria,intelligentia, & voluntas,est secundùm potentias.
Immo memoria sumitur hic pro habituali retẽtione animæ. Intelligentia vero pro actu intellectus, voluntas autem pro actu voluntatis.1ª.q.79. 7.1ᵐ.q.93.7.c.3ᵐ.
Respondeo dicendum quadrupliciter, scilicet primò quòd assignatio imaginis, prima potest accipi dupliciter.ſc.secundùm perfectam imitationem diuinarum personarum,& secundùm imperfectam.
Primmo modo sumitur secundùm actus.
Secundo autem modo sumitur secundùm potentias,vt habetur Verit.quæstion.10.3.c.
Secundò dicendum,quòd imago attenditur quo ad quinque, scilicet quò ad substantialitatem,distinctionem,æqualitatem, ordinem,& actualem repræsentationem.Quò ad secundum & quintum principalius sumitur secundum actus, quàm secundum potentias, econuerso autem quò ad primum.Sed quò ad tertium & quartum sumitur vtroque modo, vt habetur 1ª.d.3.q.4.4.c.
Tertiò dicendum, quòd in primo sententiarũ loquitur de imagine inchoatiuè.Sed in prima parte de imagine completè,quia potentiæ specificantur & distinguuntur per actus, & actus per obiecta, ideo imago Dei est in

est in potẽtiis animæ inchoatiuè,in actibus verò generaliter perfectius respectu Dei complete.
Quartò dicendum,quòd in primo sententiarum loquitur secundum opinionem Magistri;in prima verò parte secundum sententiam propriam.

Imago. 19.

722 Quòd imago Dei est principaliter secũdum actus,sed consequenter secundum potentias,& præcipue secundum habitus.
Oppositum videtur dicere 1.d.3.q.5.o.
Respondeo dicendum tripliciter,ſ.primo quòd ista non opponuntur.Stat enim quòd altera assignatio sit prima,sed altera sit principalis.
Secundo dicendum,quòd in primo sententiarum non dicit principaliter, sed tantùm quòd prima assignatio imaginis,est secundum potentias,cuius oppositum non dicit in prima parte, nec in quæstionib. de Veritate, sed quòd principaliter est secundum actus.
Tertio dicendum,quòd quia anima non semper est actu intelligens,vt patet in dormiente, ideo oportet dicere, quod actus etsi non semper maneant in seipsis,manent tamen semper in suis principiis.ſ.habitus & potentiis,vt habetur 1ª.q.93.7.4ᵐ.fi.

Impeccabilis. 1.

723 Quod impeccabilis per naturam, non potest fieri aliqua creatura à Deo,sed tantùm per gratiam.
Immo nec ipsa gratia immobilitat creaturam in bono, ne possit peccare, 1ª.q.62.3.2ᵐ.12ᵉ.q.106.2.2ᵐ.2.d.4.3.5ᵐ.d.20.q.2.3.5ᵐ.contra 3.c.155.lib. 4.c.70.
Respondeo dicendum, dupliciter.ſc.primo quòd gratia non immobilitat in bono,ne quis possit peccare,nisi sit perfecta.ſ.coniungens fini,vt habetur in locis primo allegatis.
Secundò dicendum, quòd nullus pure viator, nec etiam beata Virgo, in præsenti potest confirmari simpliciter,nec ab omni immanitate peccati conseruari per gratiam habitualem, sed vlterius indiget custodia diuinę prouidentiæ,vt habetur cont.3.c.162.fi.Ver.q.24.1.16ᵐ.sicut etiam Dub.383.adductùm est.

Imperare. 5.

724 Quòd imperare non conuenit brutis,12ᵉ.q.17.2.o.
Immo virtutes appetitiuæ brutorum sunt imperantes.
Respondeo dicendum,quòd virtutes appetitiuæ bonorum,non sunt imperantes liberæ,sed secundum naturalem instinctum, bruta mouentur ad apprehensa,vt habetur.12ᵉ.q.11.2.c.

Imperare. 11.

725 Quòd actus voluntatis potest imperari.
Immo actus voluntatis à nullo imperatur.2.d.24.q.1.1.c.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo quòd actus voluntatis nõ potest cogi,sed potest imperari,quia potest ordinari à ratione,vt habetur.12ᵉ.q.17.5.6.Ma.q.3.3.5ᵐ.
Secundo dicendum,sicut Dub10.353.

Incontinentia. 9.

726 Quòd incontinens iræ, audit rationem, sed imperfectè. Incontinens autem concupiscentiæ,totaliter eam non audit.
Oppositum videtur dicere.22ᵉ.q.150.4.3ᵐ.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo,quòd motus iræ participat aliqualiter ratione,ideo incontinens iræ audit rationem, sed imperfectè.Sed motus concupiscentiæ totaliter est secundum sensum, & nullo modo secundum rationem,ideo eam non audit,vt habetur.22ᵉ.quæ. 158.4.c.3.d.26.q.1.2.c.Veri.q.25.2.b.c.fi.2ᵐ.Ma.q.12.4.c.fi.
Secundo dicendum,sicut Dub10.372.

Indiuiduum. 2.

728 Quòd pars in toto est indiuiduum vt manus.
Immo de ratione indiuidui est esse diuisum à quolibet alio, 1ª.q. 29.4.c.4. d.12.q.1.ar.1.q.3.3ᵐ.Trin.14.3ᵐ.
Immo indiuisio alicuius in se,est de ratione indiuidui. Sed diuisio ab alio est de consequentibus ad rationem eius.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo quòd manus in toto compositò,vt sic non est proprie indiuiduum, sed in ordine ad alias partes, potest dici indiuiduum,vt habetur in locis tertio adductis.
Secundo dicendum,sicut in locis tertio adductis.

Indiuiduum. 4.

729 Quòd hæc omnia indiuiduum, particulare, & singulare, dicuntur de partibus,vt de manu.Ideo in Christo possunt dici multa esse indiuidua, secundum numerum partium eius.
Immo cum manus sit quædam substantiæ in alio existens, indiuiduum,vel singulare dici non potest.3ª,q.16.12.2ᵐ.
Respondeo dicendum,quòd manus proprie vt in alio existens,non potest dici vere indiuiduum, sed secundum quod importat substantiam completam per se subsistentem separatam ab aliis,vt habetur.3ª.q.16.12. 2ᵐ.

Indiuiduum. 7.

730 Quòd compositum ex materia & forma determinata est indiuiduum.
Immo compositum ex materia & forma determinata & species, & compositum ex materia & forma communi,est genus,Met.2.lect.4.fi.
Respondeo dicendum,quòd species specialissimæ dicuntur indiuidua,per carentiam diuisionis formalis, quia non vlterius diuiduntur diuisione formali essentiali,siue per differẽtias formaliter oppositas, particularia verò dicuntur indiuidua inquantum neque formaliter, neque materialiter diuiduntur,vt habetur Met.10.lect.11.lect.12.

Indiuiduum. 11.

731 Quòd materia est principium indiuiduationis.
Immo aliqua forma indiuiduatur per seipsam,1ª.q.3.2.3ᵐ.
Respondeo dicendum, quòd forma receptibilis in materia indiuiduatur per materiam, quæ autem non est receptibilis in materia, indiuiduatur per seipsam.vt habetur.1ª.q.3.2.3ᵐ.3.c.q.13.9.c.3ª.q.77.2.c.4.d.12.q.1.ar. 1.q.3.3ᵐ.Pot.q.9.3.5ᵐ.Spiritu.5.8ᵐ.8.4ᵐ.13ᵐ.

Influere. 1.

726 Quòd nihil præter Deum est infinitum actu,nec potest esse, etiam per potentiam Dei,nec secundum essentiam,nec secundum esse, nec secundum virtutem seu potentiam,nec secundum magnitudinem,nec secundum multitudinem.
Oppositum videtur dicere.1.q.10.5.4ᵐ.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo quòd datur infinitum in actu negatiue,non autem priuatiue,vt habetur.Quol.9.vel 10.2.2ᵐ.
Secundo dicẽdum,quòd non inconuenit aliquod creatum esse infinitum, quòd non finiatur ab alio,vt habetur.1ª. q.10.5.4ᵐ.q.50.2.4ᵐ.Quol. 9. vel 10.q.2.2ᵐ.

Innocentia. 10.

738 Quòd actus matrimonij in statu innocentiæ soluisset integritatem carnis,non autem mentis,nunc autem soluit vtroque modo,non autem secundum habitem,sicut in coitu vitioso.
Immo tunc non soluisset integritatẽ carnis seu signaculũ virginitatis quia quamuis matrix post impregnationem claudatur, tamen ex delectatione,vt Aui.dicit,mouetur & aperitur.1.q.98.2.4ᵐ.12ᵉ.q.34.1.1ᵐ.4.d. 31.L.
Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo quòd signaculum virginitatis seu integritas carnis potest sumi dupliciter, scilicet vel pro integritate membri genitalis tantum vel cum priuatione seu negatione decisionis seminis,seu commixtione seminum & spirituum.Secũdo modo fuisset violatum seu solutum,non autem primo modo.
Secundo dicendum,quòd secundum Augustinum sicut ad pariendum tũc maturitatis impulsus fœminea vicera relaxaret, sic ad concipiendum ex delectatione fuisset signaculum virginitatis apertum. Vude violatio signaculi virginalis potest intelligi fieri dupliciter,scilicet per fractionem,& apertionem.Secundo modo fuisset violatum seu solutum, non autem primo modo vt habetur.12ᵉ.q.34.1.1ᵐ.

Innocentia. 11

739 Quòd tunc fuisset partus sine dolore.
Oppositum videtur dicere à simili,12ᵉ.q.34.1.2ᵐ.2.d.20.q.1.2.1ᵐ.
Respondeo dicendum sicut Dub.738.

Innocentia. 12.

740 Quòd tunc sacramenta non fuissent necessaria,quia nõ accepissent homines cognitionem ex sensibilibus.
Immo accepissent cognitionem à sensibilibus,1ª.q.10.1.1.o.2.d.20.q.2.2.o.
Respondeo dicendum,sicut Dub.1107.

Instans. 3.

741 Quòd inter quælibet duo instantia,qualitercunque signentur, semper est accipere tempus medium.
Oppositum videtur dicere 1ª.q.53.3.3ᵐ.q.63.6.4ᵐ.3.75.7.1ᵐ.1.d.37.q.4.2.o. 3.5ᵐ.6.7ᵐ.2.d.3.q.2.5ᵐ.4.d.11.q.1.ar.3.q.2.2ᵐ.fi.d.17.q.1.ar.5.q.1.3ᵐ.Quo. 9.9.c.Quol.11.4.c.fi.1ᵐ.
Respondeo dicendum quòd inter instantia temporis, & motus discreti, non cadit tempus medium,nec motus medius,vt habetur in locis secũdo adductis.

Instans. 5.

744 Quòd primum instans in quo res habet esse, datur, non, autem vltimum.
Immo est assignare vltimum instans,in quo angelus fuit bonus,& primum in quo fuit malus,2.d.3.q.2.5ᵐ.
Immo non est dare primum instans esse huius rei, puta primum instans, in quo Deus potuit facere mundum.Quol.5.1.c.fi.
Respondeo dicẽdum tripliciter,ſ.primo, quod primum instans in quo res habet esse datur, quia forma substantialis cum nõ suscipiat magis & minus, introducitur in materia in instanti. Sit ergo illud instans vt b. Aut ergo b.est primum instans formæ introducendæ,aut ante b.est aliud. Si primum,habetur intentum.Si secundum,sit illud aliud instans.a.Aut ergo in a,introducetur illa forma substantialis, aut non.Si sic,cum forma substantialis simul introducatur,& sic introducta,vt habetur 2.di.1.q.1. 2.c.sequitur q̃ illa forma non introducatur in b.quod est contra hypothesim.Si verò non in a,sequitur,q̃ b.erit primum instans esse formæ introducendę.Quòd quidem instans,est primum non esse formę corrumpendæ, vt habetur Quol.7.q.4.2.c.Quod autem non fit dabile vltimum instans formę,aut quantitatis corrũpendæ,sic patet:Nam aut illud vltimum instans,i.est vltimum instans non esse ipsius formæ corrumpendæ, aut esse eius. Non primum, quia sic post illud instans, forma non posset non esse,cum esset vltimum instans non esse eius.Si verò sit vltimum instans esse ipsius formæ corrumpendæ, tunc in illo instanti illa forma corrumpenda habebit esse, quia si non esset in alio instanti, & sic illud instans non esset instans esse ipsius formæ.quod est contra hypothesim, Aut ergo in illo eodem instanti,ſc.a,erit forma introducenda, aut non. Si sic, sequitur q̃ in eodem instanti simul erit duæ formæ substantiales, quod est contra doc.San.Th.Si autem in illo instanti.a,non fit forma introducenda, introducetur in alio instanti,ſ.b. Et cum inter illa duo instantia,ſ.a.&b.cadat tempus medium secundum philosophum,sequitur quòd materia in aliquo tempore erit sine forma, quia cum illud tempus medium,sit post vltimum instans formæ abiiciendæ, illa forma corrumpenda, non erit in illo tempore. Aliàs instans a. non esset vltimum instans esse eius,quod est contra hypothesim vt elicitur 12ᵉ. q.113.7.5ᵐ. Ver.q.27.2.10ᵐ.Quol.2.q.4.1.c.Quol.7.q.4.2.c.Phi.5.lect.6.lib.6.lec.8. Vbi Ver. q.27.ar. 2.10ᵐ.sic ait.Et ideo aliter dicendum est.ſc.q̃ non est dare vltimum instans,in quo peccator habuit culpam,sed vltimum tempus.Contingit autem dare primũ instans in quo habuit gratiam.Quod quidem instans est terminus illius temporis,in quo culpam habuit. Inter tempus autem & terminum temporis,non cadit medium.Vnde nec oportet dare tempus aliquod vel instãs,in quo aliquis nec culpam nec gratiam habeat.Hoc autem patet.Nam infusio gratiæ,cum sit in instanti,est terminus alicuius motus continui, vtpote alicuius meditationis, per quam affectus disponitur ad gratiæ susceptionem. Et eiusdem motus terminus est remissio culpæ,quia ex hoc ipsa culpa remittitur, quo gratia infunditur.In illo ergo instanti est primo terminus remissionis culpæ,& non habere culpam,& terminus infusionis gratiæ,scilicet habere gratiam.In toto autem tempore præcedenti.quod terminatur, ad hoc instans,in quo tempore mensurabatur motus prædicta meditationis,fuit peccator habens culpam,& non habens gratiam,nisi tantummodo in vltimo instanti,vt dictum est,sed ante vltimum instans huius temporis non est accipere aliudi immediate proximum, quia quodcunque

instans accipiatur aliud ab vltimo inter ipsum & vltimum erunt infinita instantia media. Et sic patet, quod non est accipere vltimum instans, in quo iustificatus sit habens culpam, & non habens gratiam. Est autem accipere primum instans in quo habet gratiam, & non culpam. Idem dicit. 12ᵃ.q.113.7.5ᵐ. Vbi sic ait in iis autem quæ subiacent tempori non est dare vltimum instans, in quo prior forma subiecto inest. Est autem dare vltimum tempus, & primum instans in quo forma sequēs inest materiæ, vel subiecto. Cuius ratio est, quia in tempore non potest accipi ante vnum instans, aliud præcedens immediate, eo quòd instantia conuenienter se haberent, sicut nec puncta in linea, vt probatur in sexto Phys. Sed tempus terminatur ad instans, & ideo in toto tempore præcedenti, quo aliquid mouetur ad vnam formam subest formæ oppositæ. Et in vltimo instanti huius temporis, quòd est primum instans sequentis formæ, habet formam quæ est terminus motus.

Secundo dicendum, quòd aliqui dicunt, quòd in toto tempore præcedenti angelus fuit bonus, sed in istius temporis vltimo instanti est malus. Et sicut non est assignare immediatum instans, ante aliud instans, ita nec vltimum instans in quo fuit bonus. Sed ista ratio bona est, prout inducitur à Philos. in 8. Phys. quando ipsum non continuat tempus quietis & motus, qui semper se tenet cum passione, quæ est in subiecto mobili tempore quietis, siue præcedat, siue sequatur. Sed si ponatur instans inter duas quietes vel inter duas partes motus continui, non magis se tenet cum vno quam cum alio. Non autem dicimus hic, ꝙ angelus per aliquē motum continuum actus sit malus. Et ideo primum instans malitiæ suæ, non est medium inter quietem & motum, sed inter duas quietes. Vnde ratio ista non est ad propositum. Ideo aliter est dicendum, scilicet ꝙ est assignare vltimum instans in quo angelus fuit bonus, & primum instans in quo fuit malus. Nec inter hæc instantia fuit temporis medium, quia tempus formaliter est numerus: nec sequitur ipsum continuitas, nisi ex parte motus. Vnde cum vicissitudo affectionum in angelo, per quas est bonus & malus, non sit continua, nec ordinata ad aliquem motum continuum, numerus earum dicetur tempus, quia secundum prius & posterius se habent. Sed non erit continuum. Vnde inter eius instantia non necessariò accipietur tempus medium, sicut nec inter duas vnitates numerus medius, vt habetur. 2.d.3.q.2.5ᵐ.fi.

Tertio dicendum, quòd licet non sit dare primum instans, in quo Deus potuit facere mundum est tamen dare primum instans in quo fecerit, sicut etiam est dare supremum vbi, vsque quo Deus mundum fecerit, non tamen est dare supremum, vltra ꝙ facere non potuerit, vt habetur. Quol. 5.1.c.fi.

Instans. 7.

745 Quòd in eodem instanti est illuminatio aëris, visio coloris, & discretio rei visæ, licet primum sit causa secundi & secundum tertij.

Oppositum videtur dicere à simili, 12ᵃ.q.8.3.2ᵐ.q.12.4.c.1.distin.17.q.1.5.c. cont.1.c.76.1ᵐ.

Respondeo dicendum, quòd licet aliquando sint similes notanter potest tamen aliquando videri lumen sine hoc quòd videatur color, vt habetur. 12ᵃ.q.8.3.2ᵐ.

Instans. 8.

746 Quod operatio intellectus & voluntatis potest esse in instanti.

Oppositum videtur dicere. Ma.q.16.4.2.4.

Respondeo dicendum, sicut Dub. quòd oportet, ꝙ deliberans consilietur de duobus quorum vtrumque potest facere vt alterum eorum eligat in futuro: & sic deliberatio secundum hoc quod æstimatur, ꝙ motus liberi arbitrij procedat ex deliberatione consilij, non est momentanea: sed quando deliberatio non procedit electionem, tunc non requiritur, ꝙ antequam aliquis eligat, habeat potestatem eligendi vel non eligendi. Sed in ipso instanti libere fertur in hoc, vel in aliud, vt habetur. Mat.q. 16.4.c.7ᵐ.

Intellectus. 2.

749 Quòd intellectus est potentia, realiter distincta ab essentia animæ.

Oppositum videtur dicere Spiritu.11.7ᵐ.fi.

Respondeo dicendum, sicut Dub.197.

Inoellectus. 3.

750 Quòd intellectus est potentia passiua.

Oppositum videtur dicere Veri.q.1.9.c.

Respondeo dicendum, sicut Dubio.185.

Intellectus. 10.

752 Quòd ens in communi est obiectum proprium intellectus.

Immo verum est obiectum intellectus, 1ª.q.54.2.c.q.55.1.c.q.82.4.1ᵐ.q.87.3 c.1ᵐ.12ᵃ.q.2.8.c.q.3.7ᵐ.q.9.1.c.3ᵐ.q.10.1.3ᵐ.q.60.1.1ᵐ.22ᵃ.q.4.1.c.q.25. 2.c.2.d.25.2.c.d.39.q.1.2.c.3.d.14.ar.1.q.2.c.d.17.ar.1.q.3.3ᵐ.d.23.q.1.2.3ᵐ. d.27.qu.1.4.ca.d.33.q.2.ar.2.q.1.3ᵐ.cont.3.c.26.1ᵐ.107.8ᵐ.Veri.q.24.7.c. q.27.1.7ᵐ.Ma.q.6.c.Opus.71.prol.

Immo verum relatum ad opus. est obiectum intellectus practici, 1ª. q.55.1. c.q.79.7.c.11.2ᵐ.q.87.3.1ᵐ.q.105.4.c.12ᵃ.q.10.1.3ᵐ.3.d.23.q 2.ar.3.q.2.c. Veri.4.22.10.4ᵐ.

Immo quod est quid est, est obiectū intellectus, 1ª.q.17.3.1ᵐ.q.18.2.c.q.57. 1.2ᵐ.q.58.5.c.q.67.3.c.q.85.5.6.c.12ᵃ.q.3.8.c.q.10.1.3ᵐ.q.31.5.c.22ᵃ. q.8.1, c.3ª.q.10.3.2ᵐ.q.76.7.c.2.d.13.3.c.fi.3.d.23.q.1.2.c.d.35.q.2.ar.1.q.1.c.4.d. 12.q.1.ar.1.q.22ᵐ.cont.1.c.58.4ᵐ.lib.3.c.41.1ᵐ.56.4ᵐ.108.3ᵐ.Veri.q.1.12. c.q.8.7.c.fi.q.10.4.1ᵐ.q.14.1.c.q.15.2.c.3ᵐ.3ᵐ.3.1ᵐ.q.25.3.c2.Trin.18.2ᵐ. Opus.3.c.85.Eth.6.lect.1.fi.Anima.3.lect.8.lect.11.fi.Sens.lect.10.fi.Perihermenias. lect.10.2ᵃ.q.Cor.12.fi.1ᵃ.Tim.6.lect.3.prin.

Immo substantia est obiectum intellectus. 12ᵃ.q.9.1.c.3ª.q.75.5.2ᵐ.2.d.3.c. 3.1.q.2.4.3ᵐ.Veri.q.8.7.fi.

Immo quidditas seu natura rei materialis est obiectum intellectus hominis, secundum præsentis vitæ statum, 1ª.q.12.11.c.q.84.7.8.c.q.85.1.c.5.3ᵐ 8.c.q.86.2.c.q.87.2.2ᵐ.3.c.1ᵐ.q.88.3.c.Opus.29.Anima.3.lect.8.fi.

Immo quidditas rei materialis, est obiectum cogitatiuæ potentiæ. Opusc.29.

Immo vniuersale, est obiectum intellectus. Nam natura rationalis excedit sensitiuam, quantum ad cognitionis obiectum, quia nullo modo potest cognoscere vniuersale, cuius ratio est cognosc. citiua, 1ª.q.12.4.c2.q.85.1. o.3.4ᵐ.12ᵃ.q.5.1.1ᵐ.prin 22ᵃ.q.58.5.2ᵐ.

Immo phantasma est obiectum intellectus possibilis. 12ᵃ.q.50.4.1ᵐ.2. dist. 8.c.d.20.q.2.2.o.d.23.q.2.2.3ᵐ.d.24.q.2.2.1ᵐ.3.d.14.ar.3.q.2.c.d.17.q.3. 1.c.d.31.q.2.4.c.cont.2.c.72.75.5ᵐ.94.2ᵐ.Veri.q.10.2.7ᵐ.10.q.3.9.2.2ᵐ. Ante.1.16ᵐ.15.2ᵐ.6ᵐ.16.Quol.7.11.3ᵐ.

Immo phantasma non est proprium & propinquum obiectum intellectus. 3ª.q.11.2.1ᵐ.3.d.31.q.2.4.5ᵐ.Veri.q.6.c.fi.

Immo species intelligibilis est proprium & propinquum obiectum intellectus, 3ª.q.11.2.1ᵐ.1.d.20.q.2.2.2ᵐ.3.d.31.q.2.4.5ᵐ.Anima.15.16ᵐ.

Oppositum videtur dicere, contra.2.c.74.2ᵐ.Spiritu.9.6ᵐ.Opusc.3.ca.85. Anima.3.lect.8.fi.

Immo verbum mentis, est obiectum intellectus contra, 1.c.53.lib.2.ca. 84. 2ᵐ.Pot.q.9.5.c.

Immo Deus est proprium obiectum intellectus. Nam optimum obiectum intellectus, non practici, sed speculatiui, est bonum diuinum. 12ᵃ.q.3.5.c.

Respondeo dicendum, tripliciter, s. primo, quòd vt habetur 1ª.q.14.5.2ᵐ.3ᵐ 1.d.35.2.c.1ᵐ. sicut est duplex visum, s. primum, i. species visibilis in oculo, & secundum id est, res colorata, cuius est illa species, sic est duplex intellectum seu obiectum intellectus, s. intellectum primum, i. verbum, species intelligibilis, phantasma, sed diuersimodè, vt postea distinguetur, & intellectum secundum, id est, res cuius similitudo est verbum, species, & phantasma. Et sic illud quod primo intelligitur est res cuius similitudo est species in intellectu, quæ non intelligitur primo & directè, sed secūdariò & reflexiuè, vt habetur 1.q.85.2.c.contra.2.c.74.2ᵐ. Sed intellectum primum est duplex, vt habetur 1.d.5.q.3.c.s. intellectū quod & intellectum quo. Primo igitur modo verbum est primum intellectū, id est, primum obiectum quod ipsius intellectus, quia illud quod concipitur de re, id est verbum, est primo & per se intellectum, non autem ipsa res, vel similitudo eius, vt habetur contra.1.c.53.lib.2.c.74.2ᵐ.Pot.q. 9.5.c. Si autem accipiatur secundo modo, s. intellectum quo hoc est dupliciter, vt habetur 3.d.31.q.2.4.5ᵐ.1. vel sicut obiectum remotum & improprium. Et sic phantasma est primum obiectū quo ipsius intellectus. Vel sicut obiectum proprium & propinquum. Et sic species intelligibilis est obiectum ipsius intellectus. Vel sicut habetur Quol.5.q.5.2.1ᵐ.illud, quod intelligitur, potest accipi dupliciter, s. vel formaliter. Et sic est species intelligibilis. Vel instrumentaliter. Et sic est verbum. Intellectum aut secundum, id est, res quæ intelligitur, potest accipi dupliciter, s. vel respectu alicuius intellectus in speciali. Et sic respectu intellectus hominis viatoris obiectum est quidditas seu natura rei materialis, vt habetur in locis sexto loco adductis. Et respectu intellectus angelorum, obiectum esse essentiam angeli, vt habetur, 1ª.q.84.7.c.q.85.1.c.q.87.3.c. Sed respectu intellectus diuini, obiectum est eius natura, vt habetur 1ª. q.14.2.5.o.1.d.35.2.c.cont.1.c.48.Causis.lec.13.fi.Meta.12.le.8. Vel potest accipi obiectum respectu intellectus in communi. Et hoc dupliciter, s. vel ex parte termini & complementi intellectionis, vel ex parte principij & inchoationis. Si primo modo, sit quidditas, seu quod quid est, siue natura, essentia & substantia rei, est obiectum intellectus: quia intellectus dicitur, quasi intus legēs: quia non persistit in exterioribus, sed pertingit vsque ad quidditatem rei, vt habetur 22ᵃ.q.8.1.c. Ver.q.1.12.ca. q. 15.1.cap. Si autem obiectum accipiatur secundo modo scilicet ex parte principij & inchoationis, hoc est dupliciter, vt habetur Met.5.le.6.pri.s. vel vt obiectum principale. Et sic substantia est obiectum intellectus, quia licet intellectus consideret de omnibus rebus tamen principaliter considerat de substantia, vt habetur. Meta.7. lect. 2.0. Vel vt obiectum commune. Et hoc dupliciter, scilicet vel per se primo. Et hoc iterum dupliciter. scilic. vno modo primo primitate perfectionis & causalitatis. Et sic Deus est primum principium cognitionis ipsius intellectus: quia propter Deum tāquam propter primam virtutis cognoscitiuæ causam, omnia alia cognoscimus, vt habetur 1.q.84.5.c.88.3.c.2ᵐ. Et ipsum cognoscimus, non quidem perfectè, sed per participatiouem, non tamen quidditatiuè, vel quòd sit ratio obiectiualis, sed quia est ratio & causa veritatis obiecti nostri, quæ primo apprehenditur à potentia intellectiua, vt habetur 1ª.q.2.1.1ᵐ.22ᵃ.q.1.1.c.Quol.7.q.2.1.c. Alio modo, primò primitate communitatis. Et sic ens est obiectum intellectus, quia ens secundum rationem formalem, est primum quod cadit in intellectu, vt habetur, 1ª.q.5.2.c.q.11.2.4ᵐ.1.d.8.q.1.3.ca.d.19.q.5.1.2ᵐ.8ᵐ.d.24.q.1.3.2ᵐ. Ver.q.21.1.c.4.4ᵐ.Pot.q.9.7.6ᵐ.15ᵐ. Opus.42.prin.Met.le.2.fi.li.4.le.3. li.10.le.5. Vel accipitur obiectum non per se primò, sed consequutiuè, vt propria passio obiecti ipsius intellectus. Et sic verum est obiectum intellectus, quia intellectus licet possit considerare naturas rerum, non considerando rationem veri, tamen nihil potest cognoscere, nisi consequtiuè concurrat ratio veri, quæ consistit in assimilatione rei & intellectus per speciem rei, vt habetur 1. q.16.3.3ᵐ.q.85.1.1ᵐ.1.d.19.q.5.1.2ᵐ. Ver.q.1.1.3ᵐ.

Secundo dicendum, quòd ens est obiectum formale quod, sed verum est obiectum formale quo, vt habetur à simili Quol.5.q.5.2.1ᵐ.

Tertio dicendum, quòd aliquid dicitur obiectum alicuius potentiæ dupliciter, vel exclusiuè, id est quod tantum ad illam potētiam pertinet, eo modo quo Boëtius dicit quòd singulare est. quod sentitur, & vniuersaliter quia intelligitur. Et in fine primi Phys. dicitur, quòd sensus est singularium, & ratio vniuersalium. Et hoc dupliciter, s. vel quantum ad modum siue rationem repræsentandi, consequentem intellectum seu actū rationis, siue modum intelligendi in præsenti vita, qui quidem modus intelligendi, est per abstractionem à conditionib. indiuidualib. lumine intellectus agentis. Et sic vniuersale est obiectum intellectus, prout intentio vtilitatis, consequitur modum intelligendi, vt habetur Pot.q.7. 9.c.Met.4.lec.4.Poster.lec.20.prin. Vel quantum ad rem intellectam. Et sic quidditas est obiectum intellectus, quia solus intellectus cognoscit quidditates rerum, vt habetur 1ª.q.57.1.2ᵐ.22ᵃ.q.8.1.c.1.d.19.q.5.1.6ᵐ.3. d.23.q.1.2.o d.35.q.2.ar.2.q.1.c.Ver.q.12.12.12ᵐ.Quol.7.q.2.2.c.Alio modo dicitur obiectum alicuius potentiæ collectiuè, id est, quod continet omnia quæ pertinet ad illam potentiam. Et sic ens est obiectum intellectus, quia nihil intelligitur nisi sit ens, vt habetur Ver. q.2.3.12ᵐ.quæst. 18.4.12ᵐ.

Intelle

Intellectus. 22.

753 Quòd intellectus noster non cognoscit singularia.

Oppositum videtur dicere. 1ª.q.86.1.o.22ᵃ.q.47.3.2ᵐ.2.d.3.q.3.3.1ᵐ.4.dist. 50.q.1.3.o.Veri.q.2.5.6.o.q.10.5.o.Quol,8.vel 11.q.1.3.o. Opusc. 29. Anima.3.lect.8.

Respondeo dicendum duplicit, scilicet primo, ꝙ sicut habetur. 1ª.q. 86.1. c. intellectus noster in statu viæ non cognoscit singularia per se & directè tamen cognoscit ea reflexiuè. Sed post mortem cognoscit per se & directè, per species influxas, sicut & Deus per essentiam suam, & angeli per species concretas cognoscunt singularia, vt habetur. 4.d.50.q.1.3.o. Quol.11.lect.1.3.o.

Secundo dicendum, quòd cum obiiciturꝙ proprium ipsius intellectus nostri est intelligere formam in materia indiuiduali, vt habetur Post lect. 33.fi. vbi sic dicitur: Nos enim intendimus de hominis rebus, de quib. in nobis scientia per demonstrationem acquiritur homini sunt res in materia existentes nobis notæ de quibus fiunt demonstrationes. Et hoc idem dicit. 1ª.q.12.ar.4.c. vbi dicitur ꝙ per intellectū connaturale est nobis cognoscere naturas, quæ quidem non habent esse nisi in materia indiuiduali. Et idem dicit. 1ª.q.75.1. c. Sed intelligere formam existentem in materia indiuiduali, est intelligere singulare. Ergo &c. dicendum est quòd vt dicit 1ª.q.12.4.c. proprium est intellectus nostri intelligere formam in materia indiuiduali existentem non tamen secundum ꝙ est in tali materia indiuiduali, sed secundùm quòd abstrahitur ab ea per considerationem intellectus intelligere autem formam in materia existentem, non prout in materia indiuiduali existit est intelligere vniuersale & non singulare, vt habetur in locis vltimo adductis.

Intellectus. 34.

755 Quòd intelligere nostrum est quoddam pati.

Immo passio est cum abiectione alicuius, 1ª.q.14.2.2ᵐ.Anima 11.1ᵐ.fi.

Respondeo dicendum, quòd vt habetur. 1ª.q.79.2.c. pati tripliciter dicitur scilicet, Primò proprissimè, quando, scilicet aliquid remouetur ab aliquo, quod conuenit sibi aut per naturam aut secundum propriam inclinationem. Secundo modo minus propriè dicitur aliquis pati, s. ex eo ꝙ aliquid ab ipso abiicitur, siue sit ei conueniens, siue non cōueniens. Tertio modo dicitur aliquis pati communiter scilicet ex hoc solo, quòd id quod est in potentia ad aliquid recipit illud ad quod erat in potentia absque hoc quòd abiiciatur aliquid. Secūdum quem modū, omne quod exit de potentia ad actum, potest dici pati etiam cum perficitur. Et sic intelligere nostrum est pati, & non aliis duobus modis.

Intellectus. 36.

757 Quòd intellectus mouet se.

Oppositum videtur dicere, cont.1.c.72.5ᵐ.lib.2.c.23.3ᵐ.Quol.6.q.2.2.c.

Respondeo dicendum, quod intellectus mouet se quia per hoc quòd cognoscit principium, reducit se de potentia ad actum, quo ad cognitionem conclusionum, vt habetur. 12ᵃ.q.9.3.c.quæstio.51.2.c.Ma.q. 6.3.ca. 10ᵐ.Anima.4.6ᵐ.

Intellectus. 38.

758 Quòd operatio intellectus est duplex, scilicet simplex apprehensio, & compositio & diuisio.

Immo operatio intellectus est triplex, scilicet intelligētia indiuisibilium, compositio & diuisio, & discursus. 1.d.33.1.3ᵐ.Post.prin.

Respondeo dicendum quòd sunt duo in genere, sed tres in specie secundum proprias rationes.

Vel dicendum, quòd licet intellectus & ratio sint idem secundum rem, differunt tamen secundum rationem. Nam ipsius intellectus, secūdum primum suum actum cōsiderati, qui est intelligere, est ipsam veritatem intelligibilem simpliciter apprehendere. Sed ipsius rationis est secūdum suum actum præcedere de vno intellecto ad aliud, ad veritatem intelligendam, & inde est quod Angeli, qui sine discursu intelligunt, dicuntur substantiæ intellectuales, homo verò, qui discurrit in actu intelligēdi, dicitur substātia rationalis. Sic ergo tantum ponuntur duæ operationes intellectus secundum quòd intellectus distinguitur contra rationē tamen accipiendo intellectum, secundum quòd conuenit realiter cum ratione, & econuerso, sic ponuntur tres operationes rationis & intellectus. Et hoc est, quod sanctus Doctor voluit innuere. in 1. Poster. lect. 1. cum dicit, quòd duo primi actus sunt ipsius rationis, secundum quòd ratio est intellectus quidam. Idem dicit, 22ᵃ.q.49.5.3ᵐ. vbi sic. Et si intellectus & ratio non sunt diuersæ potentiæ, tamen denominatur à diuersis actibus intellectus enim nomen sumitur ab anima penetratione veritatis: nomen autem rationis ab inquisitione & diuersa. 1.d.3.q.4.1.4ᵐ.dist. 33.1.3ᵐ.Met.2.lect.5.

Intellectus. 51.

760 Quòd intellectus intelligit aliquando rem aliter, quam sit.

Immo intellectus non errat, 2.d.39.q.3.1.c.fi.

Respondeo dicendum, quòd intelligere rem aliter quam sit, contingit dupliciter, scilicet ex parte obiecti, & ex parte intellectus, primum est falsum, non autem secundum. Vel verum est quòd intellectus qui intelligit rem aliter quam sit, est falsus, si ly aliter referatur ad rem intellectam. Tunc enim intellectus est falsus, quando intelligit rem esse aliter quam sit. Non est autem verum, si ly aliter accipiatur ex parte intelligētis. Est enim absque falsitate vt alius sit modus in intelligēdo quam modus rei in essendo, quia intellectum est in intelligente immaterialiter per modum intellectus, non autem materialiter per modum rei materialialis, 1ª.q.12.6.1.2ᵐ.q.13.12.3ᵐ.q.85.1.1ᵐ.1.d.38.2.1ᵐ.4.d.49.2.q.1.14ᵐ.4.4ᵐ.Verit.q.2.2.11ᵐ.5.6ᵐ.7ᵐ.q.3.1.11ᵐ.q.8.1.1ᵐ.

Intellectus. 55.

761 Quòd nihil potest intelligi, nisi secundum quòd est ens actu.

Immo res intellecta, quandoque est in potentia tantùm, cum res sint quasi quædam intelligibilia in potentia sicut & anima humana, quandoque est intelligens in potentia tantùm, 1ª.q.90.1.c.princip. Quol.8. q.2.1.c. Opusc.53.prin.

Respondeo dicendum quòd licet res intellecta, secundum se non semper sit in actu, est tamen in suis principiis, per quæ potest intelligi.

Intellectus. 60.

762 Quòd intellectus in actu, & intellectum, sunt idem.

Immo res intellecta, est realiter distincta ab intellectu. Pot.q.8.1.c.

Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd intellectus in actu & intellectus per vnionem sunt idem secundum speciem intelligibilē, vt habetur. 1ª.q.14.2.c.q.55.1.2ᵐ.q.85.2.1ᵐ.q.87.1.3ᵐ.1.d.35.1.3ᵐ.2.d.3.q.3. 1.c.4.d.49.q.2.1.10ᵐ.Ver.q.8.6.c.Spiritu.8.14ᵐ.Quol.8.vel 11.2.c.

Secundo dicendum quòd licet intelligere sit aliud quam intellectum secūdum se, contra tamen vnum est in specie intelligibili, qua intellectum intelligitur.

Intellectus. 74.

765 Quòd plures species possunt simul esse in intellectu.

Immo impossibile est quod idem intellectus similiter perficiatur diuersis speciebus intelligibilibus, ad intelligendū diuersa in actu. 1ª.q.85.4.c.fi.

Respondeo dicendum, quòd plures species possunt similiter esse in intellectu secundum actum imperfectum, non autem secundum actum perfectum. Similiter in sensu, vt habetur, 1ª.q.12.1.c.q.58.2.2ᵐ.q.85.4.c.2ᵐ.2. d.3.q.4.c.d.10.4.3ᵐ.3.d.14.art.1.q.4.c.cont.1.c.55.Veri.q.8.14.c.7ᵐ.Ma. q.16.4.c.Anima.18.5ᵐ.Quol.8.vel 11.2.o.

Intellectus. 79.

766 Quòd sensus & intellectus differunt realiter, per vniuersale & particulare. Et similiter appetitus sensitiuus & intellectiuus est, voluntas.

Immo intellectu quandoque sensus dicitur, 1ª.q.54.5.1ᵐ.4.d.44.L.fi.

Immo etiam vniuersale & particulare, non diuersificant potētiam, nec habitum, 3.d.26.q.2.4.c.

Immo nec appetitus sensitiuus & intellectiuus, s. voluntas distinguuntur per vniuersale, & particulare, Ver.q.22.4.2ᵐ.

Respondeo dicendum dupliciter, s.c. primo, quòd potentiæ, & habitus, distinguuntur per obiecta. Sed obiectum potest accipi dupliciter, s.c. quo ad rationem adæquatam, sub qua continetur quicquid pertinet ad illā potentiam vel habitum. Et sic obiectum cuiuslibet potētiæ, vel habitus est vniuersale, sicut color respectu visus. Ideo dicitur in fine secūdi Posteriorū, quòd sensus est vniuersalium, sentire autem particularium. Et sic vniuersale & particulare, non diuersificant habitus nec potētias. Vel quo ad illud ad quod fertur potētia vel habitus, per vnum actum. Et sic ratio est vniuersalium, sensus autem singularium, vt habetur in 1. Phy. in fine, sicut etiam Boetius dicit, quòd singulare est, quia sentitur, vniuersale verò, quia intelligitur.

Secundo dicendum, quòd duæ apprehensorum sunt per se directe appetibilis, sed posteriores. Nam Veri.qu.22.4.1ᵐ. ponit per se differentias appetibilis, sed priores, sicut rationale & irrationale sunt differentiæ per se priores, inter hominem & asinum. Sed esse liberi arbitrij, vel non esse, sunt differentiæ per se eorundem, sed posteriores. Vnde in 3. Sent. loquitur de distinctione principali, in aliis autem locis de secundariis. Ideo dicitur Ver.q.22.4.2ᵐ. quòd non distinguuntur principaliter per ea, sed consequenter.

Intellectus. 84.

767 Quòd intellectus abstrahit ab omni differentia temporis sicut & ab aliis conditionibus materialibus, quas sensus concernit.

Oppositum videtur dicere Ma.q.16.4.b.4.

Respondeo dicendum, sicut Dub.746.

Intellectus. 84.

769 Quòd in omni creatura differūt realiter, intellectus, volūtas, essentia.

Oppositum videtur dicere Spiritu.11.7ᵐ.fi.

Respondeo dicendum, sicut Dub.197.

770 Quòd intellectus est simpliciter prior voluntate, sicut motiuum mobili, & actiuum passiuo.

Oppositum videtur dicere, cont.2.c.56.2ᵐ.Ver.q.8.1.1.13ᵐ.

Respondeo dicendum, dupliciter, s. primo quòd intellectus est prior voluntate in via receptionis, sed econtrario in mouendo & agendo, vt habetur. 12ᵃ.q.83.3.3ᵐ.Ver.q.14.5.5ᵐ.q.22.11.14ᵐ.Ver.q.2.3.12ᵐ.

Secundò dicendum, sicut. Dub.185.

Intellectus. 107.

771 Quòd intellectus prior est voluntate in via receptionis, sed econtrario in mouendo.

Immo intellectus in mouendo & agendo regit voluntatem, 12ᵃ.q. 17.5.o. Ver.q.22.11.5ᵐ.

Respondeo dicendum dupliciter, s. primo quòd intellectus regit voluntatem non inclinando, sed ostendendo & ordinando, vt habetur 12ᵃ.q.17. 5.o.Ver.q.22.11.5ᵐ.Met.le.2.o.

Secundò dicendum, quòd intellectus agit, & est primum motiuum omnium potentiarum animæ, quo ad determinationem actus, voluntas verò quo ad exercitium actus, vt habetur, 12ᵃ.q.17.1.c.Ma.q.6.c.

Intellectus. 114.

773 Quòd ab intellectu procedit aliquid dupliciter. scil. aliquid per modum operationis, & aliquid per modum operati, ad voluntatem autem tantùm.

Immo ab vtroque procedit aliquid vtroque modo, 1ª.q.27.3.c.3ᵐ.3ª.q.37. 1.c.d.4.c.19.3ᵐ.Pot.q.4.2.7ᵐ.q.9.9.c.q.10.2.1.1ᵐ.Opusc.3.c.45.46.52.

Respondeo dicendum, dupliciter, scilicet primo quòd sicut distinguitur potentia. q.10.2.11ᵐ.aliquid procedere per modum operati, contingit dupliciter, scilicet vel secundum rationem similitudinis, vel per modū cuiuscunque impressionis. Secundo igitur modo procedit aliquid volūtate, non autem primo mode.

Secundo dicendum quòd vt dicitur. 1.d.18.4.c aliquid procedit à voluntate, nominatum tamen nomine operationis, non autem nomine proprio ipsius operati.

Intellectus. 120.

775 Quòd si intellectus agens sit aliquid animæ, vt quædam virtus ipsius necesse est dicere, quòd sit plures intellectus agentes secundum pluralitatem animarum, quæ multiplicantur, secundum multiplicationem hominum. Non enim potest esse, quòd vna & eadem virtus sit diuersorum subiectorum.

Oppositum videtur dicere. 12ᵃ.q.56 2.c.q.60.5.c.

Respondeo dicendum, sicut Dubio.1137.

Intellectus. 133.

780 Quòd intellectus practicus est motiuus voluntatis, non quasi exequens motum, sed quasi dirigens ad motum.
Oppositum videtur dicere, quo ad executionem motus. Veri. q. 6. 10m.
Respondeo, dicendum, sicut Dubio. 771.

Intendere.

783 Quòd natura intendit remotionem formæ & creaturam tendere in nihilum. Et hoc habet creatura ex seipsa. 1a. q. 10. 4. 3. 1m.
Immo quælibet res intendit conseruationem sui esse, quod est per formam quæ est finis generationis & conseruationis cuiuscunque, 1a. q. 15. 1. ca. 22ę. q 64. 5. 7. c.
Respondeo dicendum, quòd creatura sibi derelicta ex seipsa tendit in nihilum, non autem considerata sub prouidentia diuina.

Intentio. 14.

784 Quòd nullum malum potest per se intendi.
Oppositum videtur dicere à simili. 12ę. q. 19. 7. 2m. 3. 2. d. 38. 5. c. d. 40. 2. o.
Respondeo dicendum, dupliciter. scilicet primo quòd peccatum cadit in bonum hominis, non quidem secundum se, sed quia homo fit humilior & cautior ex peccato suo & aliorum, vt habetur, 12ę. q. 87. 2. 1m, 2m.
Secundò dicendum sicut Dubio. 226.

Intentio. 15.

785 Quòd peccatum recipit speciem ex intentione peccantis.
Immo aliquando variatur species pecati, sine eo quod intētio feratur ad ipsam circunstantiam, 4. d. 14. q. 3. art. 2. q. 3. c.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 347.

Intentionale. 1.

787 Quòd nullum intentionale denominat suum effectum, nec causa effectum naturalem.
Immo lumen secundum esse intentionale in aëre, denominat subiectum & causat effectus naturales, 2. d. 13. 3. c.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd intentionale quiescens in, anima, vt species vel genus non denominat, subiectum, sed intēționale fluens ab agente in passum, & ab agente ad actum, vt virtus instrumenti vel vt lux solis in aëre, bene denominat subiectum, & causat effectum naturalem, vt habetur. 4. d. 1. q. 1. ar. 4. q. 4. c.
Secundò dicendum, sicut Dub. 826.

Interpretatio. 1.

788 Quòd interpretatio est in dubiis, in quibus non licet absque dermination principis, à verbis legis recedere. Sed in manifestis non non opus est interpretatione, sed executione.
Immo legislator non potest aliquod præceptum ponere, quod non oporteat in aliquo casu prætermitti & interpretari. 15ę. q. 96. 4. 6. c. q. 97. 4. c. 22ę. q. 120. 1. 2m. 4. d. 15. q. 3. ar. 2. q. 1. c. 1m.
Respondeo dicendum, quòd potest prætermitti & interpretari ex aliqua causa rationabili & necessaria, vt quando periculum est in mora vt habetur in locis secundo allegatis.

Ira. 53.

789 Quòd ira & inuidia causant inconstantiam pertrahendo rationem ad aliud, sed luxuria totaliter extinguendo lumen rationis.
Oppositum videtur dicere, quo ad luxuriam, 22ę. q. 156. 4. 2m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 372.

Ira. 56.

790 Quòd vtrumq; obiectum amoris est bonum, obiectum autem odij, est malum. Sed ira respicit vidictam sub ratione boni, & nocentem sub ratione mali.
Oppositum videtur dicere. Ma. q. 1. 3. q. 3. 12. c. Ethic. 1. lect. 8.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 102.

Iudex. 1.

792 Quòd iudex iustè infligendo pœnas, non peccat.
Oppositum videtur à simili. 22ę. q. 33. 5. 0. 4. d. 19. q. 2. ar. 2. q. 2. o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 796.

Iudex. 8.

793 Quòd nullus est iudex sui, sed potest se committere. iudicio aliorum.
Oppositum videtur dicere. 22ę q. 67. 4. o.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd etiam si sit iudex supremus in præsentivita, potest se committere, non coactione aliqua sed sponte sicut Leo Papa, propria sponte se subdidit iudicio Imperatoris, & Christus hominibus, vt habetur, 22ę. q. 64. 5. 2m. q. 67. 1. 2m.
Secūdo dicendum quòd homo potest esse iudex, sui quia iniuria sua, est in iuria comunitatis, vel ecclesię, vel in contemptum Dei vt habetur. 22ę. q. 67. 4. o. 3a. q. 46. 2. 3m. 1. d. 43. q. 2. 2. 5m. 4. dist. 46. quæst. 1. art. 2. q. 2. o. q. 2. ar. 1. q. 3. 1m.

Iudicium. 18.

796 Quòd existens in peccato mortali etiam occulto ex officio corrigēs vel iudicans alios peccat. Non autem arguens vt frater nisi propter scandalum.
Immo existens in graui peccato potest ex officio & debet cum humilitate & timore redarguere & iudicare consimiles vel etiam existentes in minori peccato, non autem si suum sit publicum. 22ę. q. 33. 5. fi, q. 60. 2. 3m. Mat. 7. Io. 8. Ro. 2. fi.
Respondeo dicendum quadrupliciter, scilicet primo quòd sicut distinguitur Ioan. 8. Primum est verum de judice perseuerante in proposito peccandi. Secundum autem de conante ad resurgēdum, scilicet pœnitente.
Secundo dicendum, quòd primum verificatur de iudicante motu proprio Secundum verò de agente hoc, vt minister legis.
Tertio dicendum quòd in primis locis intelligit de iudice qui peccat ex malitia. In alijs autem quando iudex peccat ex fragilitate, vt ipse distinguit Met. 7.
Quarto dicendum, q̄ in multis locis loquitur de iudice laico, sed in primis loqtur de iudice ecclesiastico, quia dicit, quòd quilibet q̄ in peccato mortali, manēte peccato, exhibet se ministrum ecclesiæ in aliquo spirituali peccat mortaliter. Secus est si imminear necessitas, & habeat propositum confitendi, vt puta quia ante confessionem de mortali, nullus debet sumere sacram eucharistiam, si habeat copiam confessoris, & necessitas non vrgeat, sicut vt parochialis qui tenetur ex officio exhibere se ministrum ecclesiæ in spiritualib. ad ipsum pertinentibus vt habetur. 4. d. 16. L. 6m. d. 17. q. 2. ar. 5. q. 1. 3m. q. 3. ar. 1. q. 4. c. 1ę. Cor. 11. lect. 7.

Iudicium. 19.

797 Quòd iudicat legem, dicens eam non esse bene positam, non autem dicens eam non esse seruandam, sed de illo casu particulari.
Oppositum videtur dicere. 12ę. q. 96. 4. 6. c.
Respondeo dicendum quòd dicere hoc ex præsumptione, esse iudicium temerarium, non autem dicens hoc, in casu necessitatis, vt etiam in Dub. 788. adductum est.

Iudicium 13.

798 Quòd iudicium ecclesiæ, debet esse conforme iudicio Dei, & non astringi legibus humanis.
Oppositum videre 12ę. q. 93. 3. 3m. q. 96. 2. c. 2m.
Respondeo dicendum, quòd humanum regimen deriuatur à diuino regimine, & ipsum debet imitari. Deus autem q̄ uis sit op̄s & summe bonus, permittit tamen a iqua mala fieri in vniuerso, quæ prohibere posset, ne eis sublatis, maiora bona tollerentur, vel etiam peiora mala sequerētur. Sic ergo & regimine humano, illi q̄ præsunt, rectè aliqua mala tolerāt, ne aliqua bona impediantur, vel etiam aliqua mala peiora incurrantur. Sicut Aug. dicit in li. de ordine. Aufert meretrices de reb. humanis, turba ueris omnia libidinib. Sic ergo q̄ uis infideles in suis ritib. peccent tolerari possunt, vel propter aliquod bonum, quod in eis prouenit, vel pp aliquod malū quod vitatur. Ex hoc aūt q̄ Iudæi ritus suos obseruāt, in quib. olim præfigurabatur veritas fidei quam tenemus, hoc bonum prouenit, q̄ testimonium fidei nostræ habemus ab hostib. & quasi in figura nobis repræsentatur quod credimus, & ideo in suis iurib. tolerantur. Aliorum autem infidelium ritus, qui nihil veritatis aut vtilitatis afferunt, non sunt aliqualiter tolerandi, nisi fortè ad aliquod malū vitandū, s. ad vitandū scandalū, vel discidium, quod ex homine posset prouenire, vel impedimentum salutis eorū, qui paulatim sic tolerati, conuertūtur ad fidem. Propter hoc enim etiam hæreticorum, paganorum ritus aliquando ecclesia tolerauit, quando erat magna infidelium multitudo, vt habetur 23ę. q. 1. 0. 11. c. Lex autem humana dicitur aliqua permittere, non quasi approbans, sed quasi ea dirigere non potens. Multa autem dirigūtur lege diuina, quæ dirigi non possunt lege humana. Plura. n. subdūtur superiori causę quam inferiori. Vnde hoc ipsum q̄ lex humana non se intromittit de his quæ dirigere non potest, ex ordine legis æternæ prouenit. Secus autem esset, si aperobaret ea quæ lex æterna reprobat. Vnde ex hoc non habetur, quòd lex humana non deriuetur à lege æterna sed quòd non perfectè eam assequi possit, vt habetur 12ę. q. 93. 3. 3m.

Iuramentum 28.

799 Quòd si dubium est, an sit licitum vel proficuum quod iuratū est potest a quolibet episcopo dispensari. Si autem sit licitum manifeste. non videtur dispensabile, nec commutabile, nisi occurat aliquid melius ad communem vtilitatem, quod ad Papam maximè pertinet.
Oppositum videtur dicere à simili, 22ę. q. 88. 11. o. q. 186. 8. 3m.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 1208.

Iuramentum 33.

800 Quòd cogens iurare quem scit peierare, peccat mortaliter, nisi sit persona publica, vt iudex, qui requisitus tenetur ad hoc.
Oppositum videtur dicere à simili, etiam quo ad personam publicam, 22ę. q. 33. 5. o. 4. d. 19. q. 2. ar. 2. q. 2. o.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 796.

Iustitia 52.

802 Quòd iustitia, Dei est duplex, scilicet condecentia bonitatis eius, & retributio pro meritis.
Oppositum videtur dicere 12ę. q. 100. 8. 2m. 22ę. q. 104. 4. 2m.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 498.

Iustitia. 57.

803 Quòd hominis ad Deum serui ad dominum, patris ad filium, non est iustitia nisi secundum similitudinem.
Oppositum videtur dicere 1a. q. 4. 3. 4m. cont. 1. c. 29.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 471.

Iustificatio 21.

804 Quòd iustificari dicitur tripliciter, s. quo ad reputationem, exquutionem. & causam. Sed operalegis iustificabant primo modo & secundo, non tertio modo.
Oppositum videtur dicere. quo ad opera legis, 3a. q. 62. 6. 3m. q. 70. 4. o.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 342. 343.

Iustus. 1.

805 Quòd iusti sunt nobilissimę partes vniuersi. Ideo omnia bona & pacta sua & aliorum prosunt eis.
Oppositum videtur dicere, quo ad peccata sua & aliorum, 1a. q. 63. 2. 1m. 4. d. 17. q. 2. ar. 4. q. 1. 4m.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 717.

Lex 23.

808 Quòd lex naturalis est participatio legis æternæ, & impressio diuini luminis in creatura rationali, qua inclinatur ad debitum actum & finem.
Oppositum videtur dicere à simili. 3. d. 13. ar. 1. q. 2. 2m. 3m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 25.

Lex. 70.

810 Quòd lex vetus non cōferebat gratiam, quia hoc Christo reseruabat.
Oppositum videtur dicere a simili. 4. d. 1. q. 2. ar. 4. q. 2. c.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 342. 343.

Lex. 114.

811 Quòd lex humana est mensura mensurata à lege diuina, & à lege naturali, cuius finis est vtilitas hominum.
Oppositum videtur dicere. 12ę. q. 90. 1. o. 3. c. q. 96. 5. c. contra. 3. c. 114. 3m. 5m. c. 115. 2m.
Respondeo dicendum, quòd licet ratio humana non possit participare ad plenum mensuram vel dictamen rationis diuinæ, participat tamen suo modo & imperfectè à vtilitatem hominum.

Lex. 2.

813 Quòd liber de mirabilibus sacræ scripturæ, nō est Augustini, nec est authenticus.
Oppositum videtur dicere. Quol. 9. 6. 1m.
Respondeo dicendum, quòd Quodl. 9. 2. c. dicit librum illum esse Augustini, prout Magister Sent. eum allegat sed in tertia parte dicit eum non esse Aug. secundūm sententiam propriam.

Liberalitas. 9.

815 Quòd liberalitas est subiectiuè in voluntate.
Immo est subiectiuè in concupiscibili. 12ę. q. 60. 5. c. 22ę. q. 134. 4. 1m.
Respondeo dicendum, quòd materia liberalitatis seu obiectum eius est duplex. scilicet mediatum, videlicet pecunia. i. res possessa, vel immediatū scilicet aliqua passio circa pecuniam. i. amor vel concupiscentia vt habetur. 12ę. q. 6. art. 5. c. Liberalitas igitur potest sumi dupliciter, scilicet vel respectu materiæ mediate, eo modo quo dicitur. 22ę. q. 117. 3. 4. o. contra. quòd proprius actus liberalitatis est bene vti pecunia in se & in aliis. Et sic liberalitas est in voluntate subiectiuè, quia vti est actus voluntatis, vt habetur. 12ę. q. 16. 1. o. 1. d. 1. q. 1. art. 1. o. Vel respectu materiæ immediatè, scilicet reprimendo amorem inordinatum & cupiditatem pecuniæ, inquantum impediunt bonum vsum eius. Et sic liberalitas est in concupiscibili, quia quælibet virtus cuius obiectum est aliqua passio, est in eodem subiecto, in quo est illa passio, vt habetur in locis secūdo allegatis.

Libertas. 5.

816 Quòd libertas opponitur necessitati coactionis, non autem necessitati finis.
Immo libertas opponitur necessitati finis, cum libertas cuiuslibet rei sit dominium potestas sui actus ad opposita. 1a. q. 83. 3. 4. o.
Respondeo dicendum, quòd sicut naturalibus causis Deus mouendo eas, non aufert quin actus earum sint naturales, ita mouendo causas voluntarias non aufert libertatem, quin actiones earum sint voluntariæ & liberæ, sed potius hoc in eis facit. Operatur enim in vnoquoque secundū eius generis proprietatem, vt habetur. 1a. q. 83. 1. 3m.

Liberum. 5.

818 Quòd liberum arbitrium est per se ordinatum in bonum, nec tendit in malum, nisi sub ratione boni.
Oppositum videtor dicere à simili. 22ę. q. 19. 7. 2. 3m. 2. d. 38. 5. c. d. 40. 2. o.
Respondeo dicendum, quòd licet ab extraneis Iudæi vsuram acciperent, non tamen fuit eis concessum, quasi licitum sed permissum ad maius malum. vitandum, vt habetur. 12ę. q. 108. 1. 2m. 22ę. q. 78. 1. 2m.

Liberum. 6.

Quòd nullius creaturæ liberum arbitrium, potest naturaliter esse confirmatum in bonum, sed tantum ex gratia.
Immo gratia non immobilitat liberum arbitrium. 1a. q. 62. 3. 2m. 12ę. q. 106. 2. 2m. 2. d. 4. 3. 5m. d. 20. q. 2. 3. 5m. contra. 3. c. 155. Lib. 4. c. 70m.
Respondeo dicendum, quòd liber. arbi. viatoris potest per gratiam confirmari in bonum, aliquo modo non autem simpliciter, vt habetur. 3. q. 52. 3m. q. 79. 6. 1m. 2m, contra 4. c. 70. 2m, Veri. q. 24. 9. 11. 9m.

Locus. 1.

821 Quòd inter quælibet duo loca, sunt infinita loca, tam diuisibilia quam indiuisibilia.
Oppositum videtur dicere. 1. d 36. q. 4. 2. 5m. 6m.
Respondeo dicendum, quòd in primo Sent. loquitur de infinitis in actu, & de locis distinctis, quorum vnus non est aliquid alterius. Sed in prima parte loquitur de infinitis in potentia, & de locis indistinctis, quorum vnus est participans aliquid de extremis.

Locus. 6.

822 Quòd in corporalia sunt loco.
Oppositum videtur dicere. 1a. q. 2. 1. c.
Respondeo dicendum, quòd in corporalia sunt in loco per cōtactum suæ virtutis non autem per contactum quantitatis dimensiuæ, vt habetur. 1a q. 8. 2. 1m, 2m. q. 51. 53. o. Quol. 1. q 3. 1. c. 2. c. 3m.

A. Lux. 7.

828 Quòd lux non videtur per aliquam similitudinem, sed quia per essentiam suam informat oculum.
Oppositum videtur dicere, Verit. q. 10. 8. 10m.
Respondeo dicēdum, quòd lux corporalis non videtur per essentiam nisi quatenus fit ratio visibilitatis visibilium, & forma quædam dans eis esse actu visibile. Ipsa verò lux quę est in Sole, non videtur à nobis nisi per similitudinem eius in visu nostro existentem. Sicut enim species lapidis non est in oculo, sed similitudo eius, ita non potest esse, quòd forma lucis quæ est in Sole, sit ipsa eadem in oculo, vt habetur. Veri. q. 10. 8. 10m.

B. Lux. 8.

829 Quòd lux facit, quòd color, qui est visibilis in potentia, fiat visibilis actu.
Oppositum videtur dicere. 1a. qu. 12. 5. 1m. contra. 1. c. 76. 1m. Lib. 2. c. 77. 3m. Anima. 4. 4m. Anima. 2. lect. 14. fi. Lib. 3. lect. 10.
Respondeo dicendum dupliciter, s. primo, q̄ vt habetur. 1a. q. 79. 3. 2m. Anima. 4. 4m. de hoc sunt duę opiniones oppositę, & recitat S. Thomas quā doque vnā & quandoque aliam, dum disputat in Theolohia, licet quando determinat hoc in physicis, magis adhæreat secundæ opinioni.
Secundo dicendum, quòd vt habetur Quol. 7. q. 2. 1. c. Anima. 2. lect. 14. fi. Agens est duplex, scilicet perfectum quòd perfectè potest imprimere suā formam, & imperfectum, quòd hoc non potest, nisi confortetur à fortiori agente, Et sic color est visibilis in actu imperfecto, tamen est visibilis in potentia ad actum perfectum, ad quem reducitur per lumen.

Lux. 9.

830 Quòd eodem actu videtur color & lux.
Oppositum videtur dicere à simili. 1a. q. 87. 3 2m.
Respondeo dicendum, quòd eodem actu videtur color & lux, prout lux est ratio videndi colorem, non autem vt est obiectum visus vt habetur in locis primo allegatis, sicut etiam Dubio. 103. adductum est à simili.

Macula. 6.

831 Quòd cessante macula peccati, remanet reatus.
Oppositum videtur dicere. 12ę. q. 87. 6. c. fi.
Respondeo dicendum, quòd remanet non quidem vt reatus pœnæ, sed vt pœnæ satisfactoria, vt habetur in primo loco.

Magnificentia. 4.

833 Quòd magnificentia est in voluntate subiectiuè.
Immo magnificentia est in irascibili subiectiuè. 12ę. q. 6. 5. cę. 22ę. q. 134. 4. 6. 1m. 3. d. 16. q. q. 2. 2. 4m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 815.

Malitia. 1.

834 Quòd malitia ex qua dicitur aliquis peccare, est triplex, sc. habitus cuiuscunque vitij, electio mali, & peccatum præcedens.
Oppositum videtur dicere, quo ad peccatum præcedens. Ma. q. 3. 12. 16m.
Respondeo dicendum, quòd non omne peccatū quod ex alio peccato causatur potest dici ex malitia esse commissum, quia potest esse quod illud primū peccatum, quod est causa alterius, est commissum ex infirmitate, vel passione. Ad hoc autē quòd aliquis ex malitia peccet, oportet quòd malitia sit primum peccandi principium, vt habetur in secundo loco.

Malum. 6.

835 Quòd mala esse, ratio & experientia docent.
Oppositum videtur dicere, 2. d. 1. q. 1. 1. 2m.
Respondeo dicendum, q̄ malum esse, cognoscitur non ex se, sed vt priuatio per habitum, vt habetur in secundo loco.

Malum. 8.

836 Quòd si vniuersaliter malum non esset, vniuersum esset imperfectum.
Immo malum non pertinet ad perfectionem vniuersi, 1a. q. 19. 9. 2m. quæst. 48. 1. 5m.
Respondeo dicendum, q̄ malum non pertinet ad perfectionem vniuersi, neque sub ordine eius concluditur, nisi ratione boni, & per accidens, vt habetur. 1a. q. 19. 9. 2m. q. 48. 1. 5m. 1. d. 46. 3. o.

Malum. 9.

837 Quòd impossibile est esse summum malum.
Immo aliquid est summè malum. 1a. d. 17. q. 2. 2. c. 4. d. 14. L. 12m.
Respondeo dicēdum dupliciter, s. primo, quòd aliquid est summè malum, quo nihil est peius, non autem summè malum, quo non possit esse peius vt habetur in locis primo allegatis.
Secundo dicendum, sicut Dubio. 292.

Malum 11.

838 Quòd omne malum habet causam efficientem & materialem, non autem formalem & finalem.
Immo malum non habet causam efficientem, nec potest esse intentum. 1. d. 39. q. 2. 2. c.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd malum non habet causam efficientem per se, sed per accidens, & agentem præter intentionem.
Secundo dicendum, sicut Dub. 102. 842.

Malum 13.

839 Quòd malum est duplex, scilicet malum naturæ, & malum culpæ. Et vtrunque est vt in pauciōribus.
Immo vtrunque est, vt in pluribus. 1a. q. 49. 3. 5m. q. 63. 9. 1m. 12ę. q. 71. 2. 3m.
Respondeo dicēdum dupliciter, scilicet primo quòd malum culpę, secundum totam speciem humanam est vt in pluribus, in aliis autem est vt in paucioribus, sicut etiam malum naturæ, vt habetur primo & secundo loco allegatis.
Secundo dicendum, quòd quia per operationes sensus homo peruenit ad actus rationis, ideo plures sequuntur inclinationes naturæ sensitiuæ, quam ordinem rationis: plures enim sunt, qui assequuntur principium rei, quàm qui ad consummationem peruenunt. Ex hoc autem vitia & peccata in hominibus peruenunt, quòd sequuntur inclinationem naturæ sensitiuæ, contra ordinem rationis.

Malum 16.

840 Quod malum pœnæ, opponitur bono creaturæ, malum verò culpæ, bono increato.
Immo illud idem bonum, sc. increatum, quod per culpam actiuè priuatur, eius priuatio passiua, pœna est 2. d. 37. q. 3. 2. c.
Respondeo dicendum quòd non oportet quòd malum pœnæ, per quod bonum substantiale priuatur, sit magis malum simpliciter vel per prius, quàm malum culpæ, quod est in actione, vt habetur 2. d. 27. q. 3. 2. 1m.

Maria 7.

843 Quòd beata virgo Maria fuit sanctificata, priusquam nata ex vtero.
Oppositum videtur dicere 3a q. 27. 6. c. 1. d. 44. 3. 3m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio 370.

Martyrium 6.

846 Quòd martyrium Ioannis Baptistæ celebratur, licet mortuus sit, non quidem pro fide, sed pro reprehensione adulterij.
Immo causa cuiuscunque martyrij, est veritas fidei, 22ę. q. 124. 5. c. 2m.
Respondeo dicendum, quòd moriens pro quocūque opere bono, propter Deum, est martyr Dei, quia causa cuiuscunque martyrij, non solùm est veritas fidei, sed veritas fidei, vt est operans, vt habetur. 22ę. q. 124. 5. o. 4. d. 49. q. 5. art. 3. q. 2. c. 9m. 11m, 12m. Rom. 8. lect. 7.

Masculinum 1.

848 Quòd masculinum genus & fœmininum absolutè prædicantur tantum de supposito.
Oppositum videtur dicere à simili. 1. d. 4. q. 1. 3. 2m.
Respondeo dicendum, quòd in diuini prædicantur propriè de supposito, licet per quandam adaptationem etiam prædicent de essentia, vt habetur in secundo loco.

Materia 3.

850 Quòd materia inquantum habet esse saltem in potentia, est similis Deo.
Oppositum videtur dicere 1a. q. 4. 3. 4m. 1. d. 19. q. 1. 2. c. d. 35. 4. 6m. d. 48. 2. 2m. contra. 1. c. 29. Ver. q. 2. 11. 1m. q. 23. 7. 11m. Potentia. q. 7. 7. 10m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio 471.

Materia 6.

851 Quòd in materia nulla est potentia actiua.

Immo in naturalibus rebus, aliquid præexistit secundùm potentiam & actiuam & passiuam simul.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 644.

Materia. 8.

852 Quòd partes habent rationem materiæ, totum verò rationem formæ.
Immo partes se habent vt formale. Phy. 2. lect. 5.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 350.

Materia. 16.

354 Quòd materia prima secundum potentiam non est infinita simpliciter quia se extendit solum ad formas materiales.
Oppositum videtur dicere, quia materia est in omnibus creatis. Quol. 3. q. 8. 1. c.
Respondeo dicendum, dupliciter, scilicet primò, quòd si materia dicatur omne illud quod est in potentia quocunque modo: & forma dicatur omnis actus, necesse est ponere, quod anima humana & quælibet substantia creata sit composita ex materia & forma. Omnis enim substãtia creata est composita ex potentia & actu. Non autem si dicatur materia propriè, vt habetur. Quol. 3. q. 8. 1. c. prin.
Secundo dicendum, quòd etiam quo ad formas materiales materia prima non est in potentia ad quamcũque quantitatem imaginabilem. Sed tantum ad quantitatem conuenientem formæ naturali, qua & materiæ esse potest, vt habetur. 2. d. 30. q. 1. 1. c. contra. 2. c. 16. 7^{m}. Phy. 3. lect. 10.

Matrimonium. 9.

858 Quòd actus matrimonij potest esse sine peccato & meritoritorius.
Immo actus matrimonij semper est peccatum. 4. d. 31. q. 2. 2. c. fi.
Respondeo dicendum, quòd actus matrimonij semper est peccatum, saltẽ veniale, quia difficile est, quod in tali delectatione, aliquis placentiæ motus non insurgat, vt habetur. 4. d. 38. q. 1. 5. 4^{m}. nisi excusetur propter bonum prolis, vel fidei: intentum, actu vel habitu, vt habetur. 4. dist. 31. q. 2. 2. o.

Mediator. 1.

864 Quòd mediator Dei & hominum, est solus Christus principaliter, instrumentaliter autem sunt prophetæ, & sacerdotes vtriusque testamenti & angeli. Non autem Spiritussanctus nec dæmonium.
Immo Christus cùm sit Deus, non est mediator Dei & hominum. 3. d. 19, ar. 5. q. 2. o. L. fi.
Respondeo dicendum, quòd Christus secũdum quòd homo est mediator Dei & hominum, & secundum quòd est persona composita. Non autem secuneum quòd Deus, vt habetur. 3. q. 26. 2. o. 3. d. 19. art. 3. q. 2. o. L. fi. 4. di. 43. art. 2. quæst. 1. c. d. 48. q. 1. 2. c. Ver. q. 29. 4. 9^{m}. 5. 5^{m}. 1ꝛ. Tim. 2. lect. 1. fi. 1ꝛ. Tim. 1. lec. 1.

Memoria. 2.

865 Quòd memoria quæ est altera pars imaginis Dei, non est præteritorum, quia abstrahit ab omni tempore, cũ sit in intellectu & non in parte sensitiua.
Immo memoria intellectiua respicit præterita. Veri. qu. 10. 2. o. Opusc. 72. quæstion. 13.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd hoc dictum est per similitudinem quandam, quia recipere quod est talis memoriæ, præsupponitur intuitioni intellectus ordine quodam, sicut inter præteritum & futurum præsens ordo inuenitur, vt habetur Opus. 72. q. 13. in respon sione prima.
Secundo dicendum est. quòd ideo hoc dictum intelligi potest, quia intellectus possibilis, species retinet per tempora, cum sit locus specierum, secũdum Philosophum. Sed ad eas non redit nisi per phantasmata, quæ sunt in parte sensitiua, vbi etiam illa memoria sensitiua ponitur, vt habetur. Opus. 72. q. 13. in responsione secunda.

Memoria. 3.

866 Quòd memoria intellectiua non differt realiter ab intellectu possibili, sed est habitualis retentio eius, cuius actus est intelligentia quæ oritur ex memoria, sicut actus ex habitu.
Immo memoria, intelligentia, & voluntas sunt tres potentiæ distinctæ ab inuicem, quia memoria est virtus retentiua specierum. 1. d. 3. q. 4. 1. o. Veri. 7. 3. 3^{m}.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd in primo Sententiarum dicit hoc sustentando opinionem Magistri, vt patet ex verbis eius ibi, sed in primis locis loquitur secundum sententiam propriam.
Secundo dicendum, quòd sicut ipse ibi distinguit, hoc nomen potentia sumitur dupliciter, scilicet vel secundum quod Philosophi communiter accipiunt, idest pro principio operationis. Et sic quia memoria non habet operationem distinctam ab operatione ipsius intellectus, ideo Philosophi secundum essentiam potentię, siue vt est potentia cognitiua nõ posuerunt eam distinctam ab eo, vel sumitur pro qualibet proprietate animæ continente naturam eius. Siue ordinetur ad actum siue non, siue vt est principium intelligentiæ. Et sic quia receptibilitas, siue retẽtio habitualis est quædam proprietas animæ continens naturam eius. inquantum est possibilis, sicut omne quòd habet esse ab alio, ideo ponitur quædam potentia animæ. Et dicitur memoria quæ non haberactum sed esse principium intelligentiæ vel recipere, vel habitualiter retinere species intelligibiles est sibi loco actus. Et sic ponitur in primo Sententiarum esse potentia distincta ab intellectu possibili, non autem primo modo.

Mendacium. 7.

867 Quòd dicens verum, sed credens se dicere falsum, dicit mendacium per se & formaliter non autem econuerso nisi per accidens, & materialiter.
Immo mentitur, sed tamen dicit mendacium. 3. d. 38. 1. 1^{m}.
Respondeo dicendum, quòd in vltimo loco loquitur de mendacio, quod genus naturæ, in aliis autem quo ad genus moris, quia in moralibus forma & species sumitur ex fine.

Menstruus. 1

868 Quòd menstruus sanguis est in fœminis loco seminis, & est propria materia corporis Christi & aliorum, non autem semen fœminæ.
Immo ex sanguine menstruo non formatur conceptus. 3^{a}. q. 31. 5. 3^{m}.
Respondeo dicendum, quòd in tertia parte ad 3^{m}. per menstruum intelligit sanguinem corrumptum, quem natura abiicit singulis mensibus in mulieribus, vnde dicit ibidem quòd non est materia fœtus, sed purgamẽtum eius. Sed in aliis locis loquitur de sanguine puro & mundo, quem natura administrat ad fœtum.

Mensura. 4.

870 Quòd mensura debet esse homogenea, idest eiusdem generis cum mensurato.
Oppositum videtur dicere Potentia. q. 7. 4. 7^{m}.
Respondeo dicendum, quòd mensura proxima proportionata mensurato debet esse homogenea, idest eiusdem generis, non autem in aliis, vt habetur in locis primo allegatis.

Mensura. 5.

872 Quòd ratio naturalis & principia ei naturaliter indita, sunt regulæ generales & mensuræ omnium agendorum ab homine non autem naturalium.
Immo res ordinatur ad rationẽ naturalem, vt mẽsura ad mensuratum. 12ꝛ. q. 64. 3. c.
Respondeo dicendum, sicut dubio. 222.

Mensura. 7.

873 Quòd intellectus Dei est mensura prima omnium rerum non mensurata, res est mensura secunda mensurata. Sed intellectus noster est mensuratus à rebus non mensurans.
Immo intellectus noster est proxima operis regula, & mensura. Verit. q. 1. 2. c. q. 4. 4. c.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 222.

Meritum. 13.

880 Quòd non potest esse idem actus numero meritorius & fruitionis beatæ.
Oppositum videtur dicere. 2. d. 5. q. 1. 1. 2. c. Quol. 8. vel 9. q. 4. 3. o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 155.

Meritum. 21.

881 Quòd homo quolibet actu meritorio, meretur augmentum gratiæ, sed non statim augetur.
Oppositum videtur dicere. 2. d. 27. 5. 2^{m}.
Respondeo dicendum, quòd quando actus meritorius se habet ad præmiũ solum in ratione meriti, tunc sicut quis per vnum actum eiusdem rationis meretur præmium, ita & per alium. Sed quando se habet non solum vt meritum sed quodammodo vt causa, tunc se habet actus meritorius ad augmentum gratiæ, vt quolibet actu possit mereri augmentum gratiæ, vt habetur. 2. d. 27. 5. 2^{m}.

Meritum. 26.

882 Quòd nullius virtutis actus est meritorius, nisi sit informat° charitate.
Immo nec omnis actus informatur charitate. 22ꝛ. q. 132. 3. 1^{m}.
Respondeo dicendum, quòd actus humanus, scilicet vt amor humanæ gloriæ, quamuis inanis sit, non tamẽ semper repugnat charitati, neque quãtum ad id, de quo est gloria, neque quantum ad intentionem gloriam, quærentis, vnde non excludit meritum, neque est peccatum mortale sed veniale, sed tunc amittit vim merendi vitam æternam, si propter inanem gloriam fiat, etiam si illa inanis gloria non sit peccatum mortale, vt habetur 22ꝛ. q. 132. 3. c, fi. 1^{m}.

Meritum. 31.

883 Quòd meritum est æquale præmio vitæ æternæ, æqualitate quantitatis.
Immo est æquale æqualitate proportionis tantùm. 2. d. 27. 3. o, 3. d. 18. 2. c.
Respondeo dicendum, ꝙ æquale æqualitate quantitatis est, inquantum est ex gratia Dei: & virtute Spiritussancti. Nam gratia Spiritussancti, quam in præsenti habemus, & si non sit æqualis gloriæ in actu, est tamen æqualis gloriæ in virtute, vt habetur 12ꝛ. q. 114 3. 3^{m}. Sed ex parte nostra est æqualitate proportionis vt acceptum à Deuo.

Meritum. 39.

888 Quòd nullus potest sibi mereri ex condigno, nec ex congruo, reparationem post lapsum.
Oppositum videtur dicere à simili. 2. d. 5. q. 2. 1. o. d. 28. 4. o.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 689.

A. Meritum. 40.

889 Quòd homo potest aliquid mereri à Deo secundùm quid præsupposita Dei ordinatione, non autem simpliciter.
Immo ex solo libero arbitrio. 2. d. 5. q. 2. 1. o. d. 28. 4. o.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 689.

B. Meritum. 41.

890 Quòd nullus meretur viator, & pro viatore tamtum.
Immo etiam illi qui sunt in purgatorio merentur. 4. d. 21. q. 1. arti. 3. q. 1. 4^{m}.
Respondeo dicendum, quòd post hanc vitam non potest esse meritum respectu præmij essentialis. Sed respectu alicuius præmij accidentalis potest esse, quandiu manet homo in statu viæ aliquo modo. Et ideò in purgatorio potest esse actus meritorius, quantum ad remissionem culpæ venialis, vt habetur 4. d. 21. q. 1. art. 3. q. 1. 4^{m}.

Minister. 2.

892 Quòd quicunque existens in aliquo peccato mortali, exhibet se ministrum Ecclesiæ in aliquo spirituali, peccat mortaliter.
Oppositum videtur dicere. 4. d. 16. Lib. 6^{m}. d. 17. q. 2. art. 5. q. 1. 3^{m}. q. 3. ar. 1. q. 4. o. 1ꝛ. Corin. 11. lect. 7.
Respondeo dicendum, sicut Dub. 796.

Miraculum. 15.

894 Quòd operatio miraculorum attribuitur gratiæ gratis datæ, vt principio proximi. Fidei verò, vt virtuti disponenti ad hanc gratiam consequendam.
Immo attribuitur principaliter fidei. 22ꝛ. q. 178. 1. 5^{m}.
Respondeo dicendum, quòd operatio miraculorum attribuitur fidei propter duo, scilicet primo quid em quia ordinatur dispositiuè ad fidei confirmationem. Secundò quia procedit Dei omnipotentia, cui fides inniti tur Et tamen sicut præter gratiam fidei, necessaria est gratia sermonis ad fidei instructionem, ita etiam necessaria operatio miraculorum ad fidei confirmationẽ. Vnde fides non est sufficiens causa ad miracula facienda, sed est dispositio quædã, vt habetur. 22ꝛ. q. 178. 1. 5^{m}. Pot. q. 6. 19^{m}

Miraculum. 17.

895 Quòd in reliquiis sanctorum & verbis diuinis non est aliqua virtus vel forma qua fiunt miracula.
Oppositum videtur dicere. 22ꝛ. qu. 96. 4. 3^{m}. Quol. 12. 14. o. Rom. lect. 6. 1ꝛ. Corin. 10. fi.
Respondeo dicendum, quòd reliquiæ sanctorum & verba diuina si portẽtur ex fiducia Dei & sanctorum, quorum sunt reliquiæ, tunc ex virtute diuina possunt fieri miracula, non autem ex virtute reliquiarum de se, vt habetur à simili, in locis secundo allegatis.

Miraculum. 35.

896 Quòd anima Christi vt instrumentum verbi sibi vniti, habuit instrumẽ talem virtutem ad omnes mutationes miraculosas, ordinabiles ad instaurationem rerum, non ad annihilationem rerum.
Immo potest annihilare omnem creaturam. 1^{a}. q. 9. 2. c. q. 104. 3. 4. o. Verit. q. 5. 2. 6^{m}. Pot. 4. 5. 3. 4. o. Quol. 4. q. 3. 1. o.
Respondeo dicendum, quòd potest annihilare sicut & facere miracula virtute diuina, & non anima secundum se, vt habetur à simili. 1^{a}. q. 9. 2. c. 3^{a}. q. 13. 2. c. 3^{m}.

Miseria. 2.

897 Quòd nullus potest velle miseriam, sed quilibet naturaliter eam fugit.
Oppositum videtur dicere à simili. 12ꝛ. q. 19. 7. 2^{m}. 3^{m}. 2. d. 38. 5. c. di. 40. 2. o.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 1200.

Misericordia. 4.

898 Quòd misericoridia secundum se est maxima virtutum.
Oppositum videtur dicere à simili. 22ꝛ. q. 161. 5. c. fi.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 711.

Missa. 6.

900 Quòd celebrans missam in peccato mortali, vel inducens talem scienter, vel audiens missam præcisi per sententiam Ecclesiæ, vel notorij fornicarij, licet sustineatur à prælatis, peccant mortaliter.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 796.
Oppositum videtur dicere à simili. 4. d. 16. Lib. 6^{m}. d. 17. q. 2. ar. 5. q. 1. 3^{m}. q. 3. ar. 1. q. 4. c. 1ꝛ. Corin. 11. lect. 7.

Missio. 4.

901 Quòd mittere filium & Spiritum sanctum, conuenit cuilibet personæ diuinæ, & toti trinitati.
Immo mittere non conuenit, nisi personæ producendi, secundum Athanasium non autem secundum Aug. Pot. q. 10. 4. 14^{m}.
Respondeo dicendum, quòd cum dicitur, quòd Spiritussanctus mittit filiũ si in missione diuinæ personæ consideretur authoritas mittentis, ad personam missam, sic sola persona potest aliam personam mittere, à qua est persona missa. Et secundum hoc pater mittit filium, & filius Spiritum sanctum, non autem Spiritussanctus mittit filium. Et sic loquitur Athanasius. Si autem in missione personę diuinæ consideretur effectus, ratione cuius persona diuina mittitur, dicitur quòd cum effectus sit communis toti trinitati, nam tota trinitas operata est carnem Christi, & operatur sapientiã & charitatẽ in sanctis tunc potest dici, quòd persona mittitur tota trinitate. Et sic intelligit Augustinus vt habetur. Opus. 1. c. 14.

Missio. 19.

902 Quòd missio inuisibilis fit ad sanctos, in omni augmento gratiæ, secundum extensionem ad nouum effectum, non 19. aũt secundum intensionẽ.
Oppositum videtur dicere à simili. 4. d. 49. q. 1. art. 4. q. 1. o.
Respondeo dicendum, quòd secundum illud augmentũ gratiæ præcipuè missio inuisibilis attenditur, quando aliquis proficit in aliquem nouum actum vel nouum statum gratiæ. extensiuè, licet ex consequenti etiam extensiuè possit attendi.

Modestia. 2.

903 Quòd modestia est circa actiones interiores & exteriores.
Immo modestia est tantum in exterioribus gestibu. 3. d. 33. q. 3. ar. 2. q. 1. 3^{m}.
Respondeo dicendum, quòd modestia, non dicitur ex hoc quòd imponat modum in qualibet materia, secundum quòd hic accipitur, sed tantum in exterioribus gestibus, vt scilicet in eis maturitas debita obseruetur, in secundo loco. Sed modestia communiter accepta circa actiones interiores & exteriores accipitur, vt habetur in aliis locis.

Mors. 17.

904 Quòd dicens fuit Christum mori.
Immo necessarium fuit Christum mori. 3^{a}. q. 14. 2. o.
Respondeo dicendum, quòd necessarium fuit Christum mori, non necessitate coactionis, sed necessitate naturali, quæ non repugnat voluntati, vt habetur à simili. 3^{a}. q. 14. 2. c.

Mors. 19.

905 Quòd mors Christi dicitur dormitio, quia non per violentiam, sed per propriam voluntatem mortuus est.
Immo mors Christi fuit violenta. 3. d. 2. 1. L.
Respondeo dicendum, quòd mors Christi fuit violenta, ex parte naturæ humanæ eius, licet personæ ẽius nõ potuerit inferri violentia. Sed quãtum in occidentibus fuit intulerunt mortem, vt habetur. 3^{a}. q. 14. 2. o. q. 46. 3. 2^{m}. q. 47. 1. o. 3. d. 21. L. Quol. 1. 3. fi. Opus. 3. c. 237.

Mors. 15.

906 Quòd Christus fuit simpliciter mortuus.
Immo cum Christus sit Deus, erat immortalis. Opus. 2. c. 5. 7.
Respondeo dicendum, quòd licet Deus sit immortalis, tamen conuenienter confitemur, vnigenitum Dei verbum fuisse passum & mortuum, quia non hæc ei attribuimus secundum naturam diuinam, sed secundum naturam humanam, quam pro nostra salute in vnitatem personę assumpsit vt habetur Opus. 2. c. 5. 7.

Moyses. 1.

910 Quòd Moyses secundùm Dionysium, propter multam suam mansuetudinem, fuit dignus apparitione diuina. Ideo mansuetudo debet maximè appeti.
Immo diuina essentia nõ potest apparere alicui intellectui creato, sine lumine supernaturali, idest, gloriæ. 1^{a}. q. 12. 2. c. 1^{m}. 5. o.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd Moyses ostenditur Deum per essentiam vidisse, in quodam raptu, sicut & de Paulo dicitur, vt in hoc Iudæorum legifer, & doctor gentium æquarentur, secundum Aug. vt habetur. Veri. q. 10. 11. 1^{m}.
Secundo dicendum, sicut Dubio. 486.

Mundus. 13.

912 Quòd Aristotelis non intendit demonstrare æternitatem mũdi, sed disputatiuè tantum procedere.
Oppositum videtur dicere Io. 1. lect. 6. fi. Me. 12. lect. 7. Phy. 8. lect. 2.
Respondeo dicendũ, quòd vt habetur Me. 4. le. 5. fi. duplex est demonstratio. s. demõstratio simpliciter dicta, qua verũ simpliciter ostẽditur, & demonstratio ad hominẽ, qua non ex veris simpliciter, sed ex datis demonstratur falsitas alicuius opinionis. Dicit ergo, ꝙ Aristoteles non intendit demonstrare primo modo, sed secun do modo Ideo Me. 12. le. 5. dicit Aristoteles rationes non sunt demonstrationes simpliciter, nisi fortè contra positiones Philosophorum antiquorum, qui voluerunt motum incœpisse per viam naturæ, scilicet per generationem.

Natura. 13.

916 Quò nulla natura potest supra se, idest in actum excedentem proportionem virtutis suæ, sed potest in obiectum supra se.
Oppositum videtur dicere à simili. Veri. q. 29. ar. 3. 6^{m}.
Respondeo dicendum, sicut Dubio. 252.

Natura. 18.

617 Quòd Deus no facit contra naturam.
Immo Deus agit miraculosè. tripliciter, s. supra naturam, præter naturam, & contra naturam. 2. d. 18. q. 1. 3. c. Pot. q. 6. 2. 3^{m}. Heb. 2. lect. 1. fi.
Respondeo dicendum quadrupliciter, s. primo, quòd Deus agit contra naturam particularem, non autem contra naturam vniuersalem, vt habetur. Veri. q. 13. 1. 2^{m}. 3^{m}. Pot. q. 6. 1. 1^{m}. quia vt habetur. 12ꝛ. q. 36. 4. c. si potestas maior in tantum inuale ical, quòd muret cõtrariam inclinationem, in inclinationem propriam, iam non erit aliqua repugnantia vel violentia, sicut quando agens fortius, corrumpendo corpus graue, aufert ei inclinationem qua tendit deorsum. Et sic ferri sursum, non est ei violentũ, sed naturale.
Secundo dicendum, quòd Deus agit contra naturam, idest contra solitum cursum naturæ, non autem destruendo naturam, vt habetur. 22ꝛ. q. 104. 4. 2^{m}. Pot. q. 1. 3. 1^{m}.
Tertio dicendum, quòd Deus agit contra naturam, idest in oppositum illius, ad quod potẽtia naturalis inclinat, manente ipla inclinatione. sed ligata, non autem contra potentiã obedientialẽ, vt habetur Po. q. 1. 3. 1^{m}
Quartò dicendum, sicut Dubio. 498.

Naturale 11.

918 Quòd in naturalibus & moralibus, non quæritur quid semper fiat, sed quid fiat vt in pluribus.
Immo naturale inest semper. 22ꝛ. q. 57. 2. 1^{m}.
Respondeo dicendum, quòd illud quod est naturale habenti naturam immutabilem, oportet quòd insit semper, non autem habenti naturam mutabilem, vt habetur 22ꝛ. q. 57. 2. 1^{m}.

Necessitas 5.

921 Quòd necessitas quæ prouenit ex principio intrinseco, vt omne compositum ex contrariis, necessariò est corruptibile. est necessitas naturalis & absoluta.
Immo necessitas naturalis sumitur à fine. Phy. 2. le. 10. fi. Lec. 13. prin.
Respondeo dicendum, quòd necessitas naturalis sumitur à fine rei genitę, scilicet à forma substantiali rei, nõ autem à fine generationis ipsius rei, vt habetur in locis secundo adductis.

Negligentia 4.

924 Quòd negligentia est generale peccatum.
Immo negligẽtia importat defectum sõlicitudinis, quæ est specialis actus rationis, & actus specialis virtutis. 22ꝛ. q. 54. 1. c.
Respondeo dicendum, quòd negligentia est generale peccatum, ratione materiæ, id est ratione boni agendi, speciaie verò, inquantum priuat actum rationis, scilicet solicitudinem, vt habetur 22ꝛ. q. 45. 1. o.

Nomen 6.

926 Quòd ratio nominis magis & principalius se tenet ex parte eius ad quòd nomen imponitur, quàm ex parte eius à quo nomen imponitur.
Immo magis & principalius se tenet ex parte eius à quo nomen imponitur. 1. d. 2. 3. c. d. 4. q. 1. 1. c. Ver. q. 4. 1. 8^{m}.
Respondeo dicendum, ꝙ quia nomen imponitur ab eo, per quod res cognoscitur, s. à proprietate. vel ab operatione, si humanitus imponatur, ideo magis se tenet ex parte eius, a quo nomen imponitur, quo ad nos, licet ex parte rei significatæ sit econuerso, vt habetur in secundis locis.

Nomen 13.

927 Quòd in iis quæ apud nos sunt, nunquam nomen ab aliqua forma impositum, pluraliter dicitur, nisi propter pluralitatem suppositorum.
Immo nomina substantiua dicũtur pluraliter, propter pluralitatem formę significatę. 1^{a}. q. 36. 4. 7^{m}. q. 39. 3. c. 1. d. 9. q. 1. 2. o. d. 23. 4. 4^{m}. d. 25. 4. c. d. 29. 4. ca. 3. d. 1. q. 2. 4. 6^{m} Potentia. q. 9. 6. c.
Respondeo dicendum, quòd in tertia parte loquitur de puris creaturis, in quibus nunquam plurificatur natura, nisi plurificetur suppositum, nec econuerso, In aliis autem locis loquitur de nominib. vel secundum se, vel in diuinis & in Christo, vbi vnum potest plurificari fine alio.

Nomen 26.

928 Quòd hoc nomen Deus per se supponit pro natura communi, sed ex adiuncto supponit pro persona, homo autem econuerso.
Immo de se supponit pro persona, non autem pro essentia, nisi ratione diuinæ simplicitatis. 1^{a}. q. 39. 4. 5. o. 3. q. 16. 1. c. fi. 1. d. 4. q. 1. 2. o. Opus. 1. c. 5. Io. 8. lect. 3. prin.
Respondeo dicendum quadrupliciter, s. primo, quòd persona potest sumi dupliciter, s. primo, vt dicit suppositum indistinctum, id est vt dicit habens illam naturam seu formam. Et sic hoc nomen Deus, sicut & quodlibet aliud nomen concretum, supponit pro persona, non pro natura cõmuni, nisi ratione diuinæ simplicitatis. Secundo vt dicit suppositum distinctum, tamen indistinctè, id est non limitando ad hoc vel ad illud. Et sic hoc nomẽ Deus per se supponit pro natura communi, sed ex adiuncto, sup

cto, supponit pro persona, quia vt habetur. 1ª.q.39.4.3m.6.1m. natura diuina est vna & communis secundum rem in trious personis. Sed hoc nomen homo secundum se supponit pro persona, non autem pro essentia, nisi ex adiuncto, quia natura humana est distincta secundum esse in diuersis. Et non est vna nec communis secundum rem, sed tantum secundum rationem.

Secundo dicendũ est, quòd vt habetur. 1ª.q.3.3.c.1.d.23.1.c.d.25.1.3m. Quo. 2.q.2.2.c. Quol.8.q.2.1.1m. Met.7.lec.5.fi. natura seu essentia, quandoque accipitur in abstracto, & quandoque in concreto. Et ideo quando dicit sanctus doctor, quòd hoc nomen Deus supponit pro natura communi, accipit naturam in concreto. Sed quando dicit quòd nõ supponit pro natura communi, accipit naturam in abstracto.

Tertio dicendum, quòd duplex est suppositio, s. naturalis quam habet nomen secundum se, & accidentalis, quæ accidit nomini ex adiuncto, s. in propositione loquendo ergo de suppositione naturali supponit hoc nomen Deus pro natura communi, suppositione vero accidentali, supponit pro persona.

Quartò dicendum, quòd sicut Dubio. 367.

Notitia. 1.

929 Quod omnis notitia est bona.

Immo notitia circa scientias magicas, est mala. Quol.4.q.9.1.c.

Respondeo dicendum, quòd omnis notitia de se est bona, sed aliqua est mala vel per accidẽs, vel per abusum, vt habetur. 1ª.q.22.3.3m. 22ª. q.167. 1.o.1.d.19.q.5.2.5.d.35.q.2.ar.3.q.3.o. contra. 1.c.70.5m.71.8m. Veri. q.2.5. 4m.q.26.3.6m. Quol.4.16.o. Ethic..7.lect.13.prin. Met.12.q.lect.8.

Notio. 9.

931 Quòd filius & Spiritussanctus, non conueniũt in eadem notione, quia non conueniunt in aliquo speciali, sicut pater & filius.

Oppositum videtur dicere. 1.d.15.q.1.2.4m.

Respondeo dicẽdum, quòd de ratione notionis propriæ, sunt tria, s. origo, dignitas, & specificatio, vt habetur. 1ª.q.32.3.4.5m.1.d.26.3.c. Et sic esse ab alio & mitti, in quibus conueniunt filius & Spiritussanctus, non habent rationẽ notionis, quia deficit dignitas & specificatio. Tamen vtrũque dicitur notio communiter, ad quam sufficit prima conditio. Et sic loquitur in primo Sententiarum.

Notum. 3.

933 Quòd veritatem esse in communi, est, per se notum, etiam quo ad nos non autem veritatem primam.

Oppositum videtur dicere, quia cognitio primæ veritatis, est omnibus naturaliter inserta. 1ª.q.2.1.1m.

Respondeo dicendum, quòd cognoscere primam veritatem potest intelligi dupliciter. Vnomodo in aliquo communi sub quadam confusione, & sic est nobis naturaliter inserta, inquantum, scilicet prima veritas, idest Deus est hominis beatitudo. Homo enim naturaliter desiderat beatitudinem Et quod naturaliter desideratur ab homine naturaliter cognoscitur. ab eodem. Sed hoc non est cognoscere simpliciter primam veritatem. Alio modo cognitione speciali & propria, & talis non est nobis naturaliter inserta, vt habetur. 1ª.q.2.1.1m. 12ª.q.1.7.c.

Obedientia. 13.

936 Quòd obedientia est maior omni alia virtute morali, sed est minor virtutibus Theologicis.

Oppositum videtur dicere à simili. Verit.q.1.9.7m.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 287.

Oblatio. 7.

937 Quòd oblatio de mercede prostibuli, prohibetur in lege veteri propter iminundiciam. In noua verò lege propter scandalum.

Immo à peccatoribus quantumcunque obstinatis in hac vita, licet accipere beneficia, & e conuerso eis dare. 2.d.7.q.3.2.2m.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 543.

Oblatio. 8.

938 Quòd non dantes oblationes debitas, possunt puniri per subtractionẽ sacramentorum, si tamen à sacerdote cui debentur, ne sacerdotes videatur per sacramentorum exhibitionem aliquid exigere, & sic simoniam committere, sed puniri possunt per superiorem aliquem.

Oppositum videtur dicere à simili. 4.d.9.ar.5.q.1.c.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 1.

Omnipotentia. 1.

944 Quòd omnipotentia non potest communicari creatuæ.

Oppositum videtur dicere à simili. 2.d.1.q.1.3.o.4.d.5.q.1.art.3.q.3.5m.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 409.410.

Operatio. 1.

947 Quòd operatio non recipit speciem ab operante, sed à principio operationis.

Oppositum videtur dicere. Ethic.10.lect.5.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 636.

Operatio. 23.

951 Quòd opera mortua sunt meritoria, non quidem propriè, idest ex condigno, sed quasi similitudinariè, idest ex congruo. Et hoc respectu tripli cis boni, scilicet consequutionis bonorum temporalium, dispositionis ad gratiam, & assuetudinis bonorum operum.

Oppositum videtur dicere, quia habent pulchritudicem. 2.27.4.c.

Respondeo dicendum, quòd opera mortua valent ad humilitatem gratiæ, & ad abundantiam bonorum temporalium, sed principaliter habent ex se honestatem, iocunditatem, & pulchritudinem, vt habetur. 2.d.27.4.c.

Operatio. 24.

952 Quòd opera mortificata reuiuiscunt per pœnitentiam, non autem opera mortua.

Immo etiam opera mortua, cum sint meritoria. Ma.q.2.5.7m.

Respondeo dicendum, quòd est proprium bonum eius, cum est ex virtute propria, nõ autem, cum ex virtute aliena, nisi cum res naturalis, est cooperans. vt habetur a simili. 12ª q.111.2.c.fi.

Oppositio. 5.

958 Quòd quot modis dicitur vnum oppositorum, tot modis dicitur & reliquum.

Oppositum videtur dicere à simili. 1ª.q.40.1.1m.

Respondeo dicendum, quòd regula illa tenet tantum in oppositis, in quibus est eadem ratio multiplicationis. vt habetur. 22ª.q.92.2.1m.

Oratio. 29.

959 Quòd oratio mortuorum exauditur, & fructuosa est, vel propter deuotionem eorum pro quibus fit vel inquantum fit in persona ecclesiæ

Immo fructuosa est, etiam ex parte malorũ orãtium. 4.d.45.q.2.art.1.q.3.o.

Respondeo dicendum, quòd oratio peccatoris, inquantum ex bono desiderio naturæ fit exauditur ex misericordia Dei & non ex merito peccatoris nõ autem inquãtum peccator, nisi fortè ad vindictam, vt habetur. 22ª.q.83.16.o.q.178.2.1m. Por.q.6.9.5m. Io.4.lect.3. per totum.

Ordo. 24.

963 Quòd ea quæ sunt ordinis ecclesiæ, non possunt committi, nisi habenti ordinem. 22ª.q.187.1.c.

Oppositum videtur dicere. 4.d.24.q.2.2.9m.

Respondeo dicendum, quòd ea quæ sunt minorum ordinum, possunt licitè per alios non ordinatos fieri, quamuis illi non habeant ad hoc officium, non autem in aliis ordinibus, vt habetur 4.d.24.q.2.2.9m.

Organum. 2.

966 Quòd organis vel instrumentis musicis, non est vtendum in ecclesia, quia homini musica magis animum mouent ad corporalem delectationem, quam per ea formetur interius bona dispositio. Et ideo subtrahuntur in ecclesia instrumentã musica vt à corporalibus retrahantur, diuinis laudibus mancipati.

Immo in veteri testamento, vsus erat talium instrumentorum. 22ª. quæst. 91.2.4m.

Respondeo dicendum dupliciter, s. primo, quod in veteri testamento vsus erat talium instrumentorum, tum qua populus erã magis durus & carnalis, vnde erat per hominis instrumenta prouocandus, sicut & per promissiones terrenas, tum etiam quia huiusmodi instrumenta corporalia aliquid figurabant.

Secundò dicendum, quòd duplex ratio ad hoc assignatur, s. prima quòd illa instrumenta vt dictum est, erant figuralia, secundum autem q̃ Deus laudatur mente & voce, est morale. Alia ratio habetur ex verbis Philosophi, qui dicit, quòd contra sapientiam est, quòd homines instruantur in lyris & musicis, quia occupant animum in sui operatione. sed simplici debent esse musica contenti. Et ideo subtrahuntur in ecclesia instrumenta musica, vt à corporalibus retrahantur, diuinis laudibus mancipati, vt habetur Psal.32.

Oseæ. 1.

967 Quòd Osea propheta excusatur à fornicatione, quia debuit obedire præcepto Dei.

Oppositum videtur dicere 12ª.q.100.8.o.3.di.37.4.o.

Respondeo dicendum, sicut Dub.518.

Panis. 1.

968 Quòd conuersio panum & multiplicatio eorum, facta per Christum fuit per additionem materiæ nouiter creatæ.

Immo fuit per conuersionem materiæ præiacentis, sicut & multiplicatio costæ in Eua. 1.d.18.q.1.1.c.L.fi.

Respondeo dicendum, quòd communiter tenetur, quòd multiplicatio panum non est facta per modum creationis, sed per additionem extraneæ materiæ in panes conuersæ, secundum Augustigum, vt habetur 3ª.quæ. 44.4.4m.

Pars. 3.

970 Quòd partes subiectiuæ, non sunt de perfectione totius vniuersalis, sed est perfectè in qualibet eius parte, perfecta ratio eius simul & æqualiter.

Oppositum videtur dicere à simili. 12ª.q.54.3.2m.q.55.4.2m 2.dist.27.2.2m. Veri.q.1.2.di,

Respondeo dicendum, sicut Dub.973.1157.

Pars. 14.

971 Quòd vna pars est in potentia ad aliam, sicut materia ad formam, vel omnes partes sunt in potentia respectu totius.

Immo omnes partes dicuntur in potẽtia esse in toto, non respectu totius, sed vt per se sint in actu. Met.7.lect.14.à med.

Respondeo dicendum, q̃ via generationis partes sunt in potẽtia respectu totius, sed via resolutionis sunt in potẽtia in toto, vt per se sint in actu.

Pars. 21.

972 Quòd vniuersalius est totum & pars, respectu minus vniuersalis.

Oppositum videtur dicere à simili Phy.2.lect.5.

Respondeo dicendum, sicut Dub.359.

Pars. 24.

973 Quòd esse totius, non est esse alicuius partis eius.

Immo esse totius, est esse omnium partium eius. 3.d.6.q.2.3.c.

Respondeo dicendum, quòd loquendo de esse secũdum quòd est actus entis, tunc est vnum esse totius, & partis in toto, sed si separetur, est aliud & aliud, sed esse substantiale. est idem in eis secundum speciem.

Pars. 25.

974 Quòd in diuinis est ratio totius & partis, secũdum rationem tantum.

Oppositum videtur dicere à simili. 2.d.3.q.3.2.c.fi.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 475.

Participare. 1.

976 Quòd omne participatum à superioribus in inferiora, & omne superius, est vt formale respectu inferiorum.

Oppositum videtur dicere à simili. Phy.2.lect.5.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 359.

Passio. 21

978 Quòd nomina passionum animę quandoque sumuntur pro simplici operatione voluntatis.

Oppositum videtur dicere. 4.d.25.q.3.ar.1.q.1.1m.

Respondeo dicendum, quòd quandoque sumunrur pro simplici operatione voluntatis secundum apparentiam, sed non secundum essentiam.

979 Quòd

Passio. 26.

979 Quòd omnes passiones animæ reducũtur ad vndecim species. s. sex in concupiscibili, idest amor, odium, desiderium seu concupiscentia, fuga vel abominatio, delectatio vel gaudium dolor vel tristitia. Sed alię quinque sunt in irascibili, s. spes, desperatio, timor, audacia, & ira.

Oppositum videtur dicere, quo ad amorem, cùm passio sit motus quidam. 12ª.q.26.1.2.o.

Respondeo dicendum, quòd amor etsi non nominat motum appetitus tendentem in appetibile, nominat tamen motum appetitus, quo immutatur ab appetibili, vt ei appetibile complaceat, vt habetur 12ª. q. 26.2.3m.

Passio. 35.

980 Quòd in passionib. animæ, est duplex contrarietas, s. secundum diuersitatem obiectorum, idest boni, & mali, & secundum accessum & recessum ab eodem termino. Prima tantum est in passionib. concupiscibilis. Sed vtraque est in passionib. irascibilis.

Immo contrarietas boni, & mali, est propria passionibus concupiscibilis. Sed contrarietas possibilis, & impossibilis est propria passionibus irascibilis. 3.d.26.q.1.3.c.5m.

Respondeo dicendum, quòd contrarietas boni, & mali est principaliter in passionibus conpiscibilis, sed est in passionibus irascibilis, secundum q̃ oriuntur à passionibus concupiscibilis, vt habetur 3.d.26 q.1.3.c.

Passio. 52.

981 Quòd nulla inclinatio passionis, vel habitus ita vehemens est quòd ei ratio non possit resistere, si remaneat vsus rationis.

Immo in repentinis, necesse est quòd homo agat secundum habitum, secundum Aristotelem. Veri.q.24.12.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.372.

Passio. 79.

982 Quòd passio Christi est causa vniuersalis in remissione peccatorum, quam oportet singulis applicari per baptismum, pœnitentiam, & alia sacramenta.

Immo passio Christi est causa propria remissionis peccati. 3ª.q.49.1.o.

Respondeo dicendum, quòd passio Christi est propria causa remissionis peccati tripliciter, scilicet prouocando ad charitatem, redimendo, & instrumentaliter operando, sed est vt causa quædã vniuersalis quo ad sufficientiam, propria verò per applicationem ad singula peccata per sacramenta, vt habetur 1ª.q.56.2.3m.q.79.3.c.3ª.q.49.1.o.2.3.c.4.c. 2m.5.c. q.52.5.c.q.56.2.4m.q.62.5.c.q.69.1.2m.3m.q.79.3.c.3.d.19.1.o. L. princip.

Paulus. 2.

985 Quòd Paulus in sua conuersione habuit voluntatem actualem contrariam gratiæ. Ideo conuerso eius celebratur vt miraculosa.

Oppositum videtur dicere Ma.q.6.c.3m.

Respondeo dicendum, sicut Dub.372.

Peccatum. 2.

987 Quòd peccatum non est pura priuatio.

Oppositum videtur dicere Ma.q.2.9.2m.6m.

Respondeo dicendum, quòd peccatum est mors animæ, idest priuatio gratiæ effectiuè, & non essentialiter, vt habetur Ma.q.2.9.2m.6m.11.13m.12. 2m.q.4.2.10m.20m.

Peccatum. 18.

988 Quòd peccatum est duplex. s. peccatum occultum, & peccatum publicum. Secundum est corrigendum publicè, non autem primum.

Immo denunciatio semper debet fieri in peccatis occultis. 22ª.q.33.7.o.

Respondeo dicendum, q̃ ille qui occultè peccat, si non solùm in te peccat, sed etiam in alios, oportet statim ad denunciationem procedere, vt huiusmodi nocumentum impediatur, nisi fortè aliquis firmiter æstimaret, quòd statim per secretam admonitionem, posset huiusmodi mala impedire. Si autem solum in te peccat, seruandus est ordo euangelij.

Peccatum. 34.

990 Quòd illud peccatum dicitur generale quod priuat conditionem requisitam in qualibet virtute. Sed peccatum in Spiritum sanctum est spirituale, ratione spiritualis contemptus.

Oppositum, videtur dicere à simili. 12ª.q.84.1.c.2m.2.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.1144.

Peccatum. 36.

991 Quod peccata differunt specie, secundum fines, non autem secundum causas agentes.

Immo differunt specie secundum diuersa motiua. 12ª.q.72.8.9.c.

Respondeo dicendum, quòd motiuum peccati potest accipi dupliciter. Vno modo pro agente. Et sic peccata non differunt specie. Alio modo accipitur motiuum ad peccandum, vt finis & obiectum. Et sic secundũ diuersa motiua peccata differunt specie, vt 12ª.q.72.9.c.qrinc.

Peccatum. 38.

992 Quòd nullum quod est præter intentionem peccantis, dat speciem peccato.

Immo aliquando variatur species peccati, sine eo quòd intentio feratur ad ipsam circunstantiam. 4.d.16.q.3.art.2.q.3.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.347.

Peccatum 39.

993 Quòd circumstantiæ non possunt agrauare peccatum infinitum.

Oppositum videtur dicere 4.d.16.q.3.ar.2.q.4.5.o. Ma.q.2.8.o. Opu.12.ar.6.

Respondeo dicendum, q̃ vt habetur 12ª.q.18.10.o.q.88.5.o. eadem conditio actus respectu vnius speciei, est circunstantia & respectu alterius speciei, est de substantia actus, & differentia constitutiua. Et sic potest aggrauare peccatum in infinitum, non autem vt circumstantia.

Peccatum. 41.

994 Quòd peccata cordis, oris, & operis, non differunt secundum species completas, sed secundum gradus eiusdem speciei.

Immo sunt tres species. 3ª.q.90.3.1m.

Respondeo dicendum, quòd peccatum cordis, & peccatum oris, non distinguuntur à peccato operis, quando sunt simul, vt habetur 12ª. quæst. 72.7.3m.

Peccatum. 46.

995 Quòd omne peccatum est in voluntate, vt subiecto.

Immo non omne peccatum est in voluntate, vt in subiecto, sed vt in causa per se vel per accidens. 2.d.22.q.2.1.1m.d.24.q.3.2.2m.d.31.q.2.1.4m.d. 44.q.1.1.1m. Verit.q.15.3.3m. Ma.q.2.2.2m. Veri.q.1.15m.

Respondeo dicendum, quòd subiectum peccati est duplex, s. subiectum primum siue remotum, subiectum proximum. Voluntas est subiectum primum siue remotum omnis peccati, subiectum verò proximum, sunt diuersæ potentiæ, vt habetur 22ª.q.10.2.c.2.d.41.q.2.2.o.d.42.q.1.1.5m. Veri.q.25.1.c.1m. Ver.q.1.52m.

Peccatum. 35.

996 Quòd omnis voluntas sub Deo sibi relicta, potest secũdum se habere peccatum.

Immo impeccabilis potest fieri aliqua creatura à Deo. 1ª.q.63.1.c.1.d.39.q. 2.2.c.4m.2.q.23.q.1.1.o.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 723.

Peccatum. 82.

998 Quòd propria & per se causa peccati, est ex parte conuersionis, ad cõmutabile bonum.

Immo est ex parte auersionis, ab incommutabili bono. 4.d.15. quæst.1.2m. Ma.q.5.2.c.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 259.

Peccatum. 36.

1001 Quòd peccata hominum sunt impedimentum humani boni.

Immo peccata hominum, aliquando aliquod bonum figurant 22ª. q. 88.2. 2m.4.d.38.q.1.art.1.q.3.3m.

Respondeo dicendum, sicut Dub.717.

Peccatum. 123.

1003 Quòd maximum peccatum, opponitur maximæ virtuti, principaliter & directè, sed minimum extensuè.

Immo principale vitium, non opponitur principali virtuti. 12ª.q.39.4.1m. q.84.4.1m.22ª.q.118.7.1m.q.142.3.1m.q.162.6.2m.7.3m.4m.2.d.22.q.1.1.2m. 3.di.33.q.2.art.1.q.3.4m. Ma.q.8.1.3m.22ª.q.13.3.1m.

Respondeo dicendum, sicut Dub.292.

Peccatum 147.

1005 Quòd omnia peccata in hac vita, sunt remissibilia.

Oppositum videtur dicere. 22ª.q.14.3.o.q.118.5.3m.3ª.q.86.1.2m.3m.2.d.43. 4.o.L.3m. Veri.q.24.11.7m. Ma.q.3.14.15.o. Quol.2.q.8.1.o. Matth.12. Ro.2.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 151.

A. *Peccatum* 154.

1006 Quòd peccatum originale, est peccatum naturæ, sed peccatum actuale, est peccatum personæ.

Immo peccatum originale, sicut & alia vitia contra naturam 12ª.q.81.2.c.

Respondeo dicendum, quòd peccatum originale dicitur peccatum naturæ, non quia ex principiis naturæ humanę de se procedat, sed quia est in nobis ex dissolutione harmoniæ originalis iustitiæ, vt habetur. 12ª.qu. 82.1.o.2.d.30.q.1.3.2m. Ma.q.4.2.4m.

B. *Peccatum* 157.

1006 Quòd peccatum originale est voluntarium, per voluntatem Adæ tantum.

Immo est voluntarium etiam in aliis ab Adam, quia qui puniuntur pro peccato originali, non puniuntur pro peccato alterius, sed pro suo, quod quisque incurrit. Ma.q.4.1.19m.q.5.1.2m.11m.

Respondeo dicendum, quòd peccatum originale, vt personale ipsi Adę est voluntatium per voluntatem Adæ tantùm. Sed vt est quodammodo cõmune toti humanæ naturæ per infectionem, sic est voluntarium etiam voluntate aliorum. Et ideo cum aliquis punitur pro peccato primi parentis, non punitur pro peccato alterius, sed pro peccato suo, vt habetur Ma.q.4.1.19m.

Peccatum 159.

1007 Quòd peccatum originale est multiplex in virtute, quia virtualiter continet omnia peccata.

Oppositum videtur dicere 12ª.q.80.1.c.2m.2.c.

Respondeo dicendum dupliciter, s.c. primò, quòd pecatum originale est multiplex non solùm in virtute, sed etiam quia est maximum communitate, vt habetur Opus.10.c.28.

Secundo dicendum, sicut Dubio 1144.

Peccatum 204.

1008 Quòd peccatum veniale, & mortale, differunt genere.

Immo sunt quandoque eiusdem speciei. 12ª.q.72.5.1m.

Respondeo dicendum, q̃ nihil prohibet in diuersis rebus specie vel genere differentib. inuenire vnam formalem rationem obiecti à qua peccatum speciem recipit, vnde peccatum veniale potest ex se differre genere à peccato mortali. Sed ,ppter imperfectionem actus, potest esse eiusdem speciei cum peccato mortali, vt habetur 12ª.q.74.8.2m.9.c.3m.

Peccatum 205.

1009 Quòd peccatum veniale ex genere, potest fieri mortale ex intentione, non idem numero, nec multa simul.

Oppositum videtur dicere 4.d.16.q.3.art.2.q.3.c.

Respondeo dicendum dupliciter, s.c. primo, quòd consensus in veniale ex genere, est ex se veniale. Sed consensus in veniale, propter affectionem actus facit ex intentione mortale. vt habetur 12ª.q 74.8.2m.9.c.3m.q.88. 5.1m.2.d.24.q.3.4.5.o.d.42.q.1.4.c. Veri.q.15.4.2m. Ma.q.7.3.4.c.5.c.8.q. 15.2.16m. Quol.7.q.6.7m. Quol.10.q.8.2.3m.

Secundò dicendum, sicut Dubio 347.

Peccatum 208.

1010 Quòd peccatum veniale & mortale, differunt sicut reparabile, & irreparabile.

Oppositum videtur dicere. 1ª.q.69.2.c. Opu.3.c.148.149.

Respondeo dicendum, dupliciter, scilicet primo quòd peccatum veniale

& mortale differunt sicut reparabile & irreparabile, per principium interius: quia veniale dicit defectum circa ea, quæ sunt ad finem, sed mortale dicit defectum ab vltimo fine, vt habetur. 12ę.q.72.5.c.q.87.2.5.o.q. 88.1.o.5.c.22ę.q.24.10.c.fi.cont.3.c.139.fi.143.Ma.q.7.1.o.3.c. fi.9.c.Opu. 3.c.178.

Secundo dicendum, sicut Dubio 1008.

Peccatum. 213.

1011 Quòd in ratione superiori, dupliciter potest esse peccatum veniale. s. quando consentit in veniale ex genere, vel quando habet suoitum motum infidelitatis sine consensu.

Immo suprema pars rationis practicæ non potest esse de ordinata, nisi per peccatum mortale, non autem per veniale. 2.d.21.q.2.3.6^{m}.

Respondeo dicendum, quòd motus rationis superioris, in illud quod est veniale ex genere, est peccatum veniale. Similiter si sit mortale ex genere, et ex proprium obiectum ante deliberationem. s. infidelitas ex surreptione, quæ cum deliberatione est peccatum mortale, vt habetur 12ę.q. 74.9.10.o.2.d.24.q.3.5.o.Veri.q.15.5.9.Ma.q.7.1.c.fi.12^{m}.3.17^{m}.5.o.

Peccatum. 426.

1012 Quòd omne peccatum morte, est contra præceptum Dei.

Oppositum videtur dicere 22ę.q.148.2.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd non omne peccatum mortale directè contrariatur præceptis decalogi, sed tantum iniustitiam continens, vt habetur 22ę.q.69.1.c.q.70.4.c.q.148.2.1^{m}.

1 **Peccatum. 227.**

013 Quòd nullum peccatum mortale potest remitti sine alio; quia omnia peccata mortalia sunt connexa in auersione, non autem in conuersione.

Immo peccata mortalia, non sunt connexa 12ę.q.73.1.1^{m}.fi.

Respondeo dicendum, quòd sunt connexa, quo ad reatum pœnæ ex auersione propter contemptum, non ex conuersione, secundum quòd peccata distinguuntur, vt habetur. 12ę.q.73.1.1^{m}.

Pœnitentia. 4.

1017 Quòd pœnitentia est species iustitiæ commutatiuæ, licet contineat aliquid de qualibet virtute.

Immo pœnitentia non est species seu pars subiectiua iustitiæ, sed pars eius potentialis. 4.d.14.q.1.art.1.q.4.4^{m}.q.5.o.art.3.q.3.c.d.17.q.2.art. 2.q.4. c.art.3.q.2.b.

Respondeo dicendum, quòd quia iustitia æqualitas quædam est, ideo non potest esse vera adæquatio, nisi vbi est perfecta ratio iustitiæ, sed aliquis iustitiæ modus. Sicut ergo religio ponitur pars iustitię, non quidem qua si species, sed quasi pars potentialis in quantum aliquem modum iustitię participat, ita etiam pœnitentia pars potentialis iustitię debet poni, sed proprie debet dici species iustitiæ cõmutatiuæ, vt habetur in locis pro vtraque parte allegatis.

Pœnitentia. 9.

1018 Quòd pœnitentiam ordine naturæ, simpliciter præcedunt virtutes Theolohicæ.

Immo pœnitentia est prior charitate. 4.d.14.q.1.art.2.q.2.o.

Respondeo dicendum, quòd pœnitentia est prior charitate, & sequentib. ipsam, & posterior fide, & spe; quia fides & spes non habent rationem perfectæ virtutis, nisi secundum quòd sunt informatæ charitate. Et secũdum hoc pœnitentiam sequuntur. Et sic aliquo modo verum est, quòd pœnitentia est prima inter omnes virtutes. Sed vt fides, & spes sunt informatæ charitate, sic pœnitentia est posterior, vt habetur 4.d.14.q.1.ar. 2.q.2.c.fi.1^{m}.

Pœnitentia. 68.

1019 Quòd peccatum viatatoris, deleri potest per pœnitentiam, non autẽ peccata damnatorum.

Immo aliquod peccatum viatoris, est irremissibile. 22ę.q.14.3.o.q. 118. 5.3^{m}. 2.d.43.4.o.Lib.3^{m}.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 151.

Perfectio. 18.

1021 Quòd perfectum est prius imperfecto, ordine naturæ, & perfectionis, sed econuerso ordine temporis & generationis.

Immo est aliquod principiũ multiforme, & tamen cum sit compositum, est posterius principiũ vniformi, ordine naturæ, cum tamen omne principium sit perfectius principiato. Verit.q.5.2.2^{m}.

Respondeo dicendum, quòd principium in ratione principiandi est perfectius principato, & prius eo ordine naturæ generationis, non autem secundum perfectionem rei, & ordine naturæ perfectionis, vt habetur Verit.q.5.2.2^{m}.

Per se. 3.

1024 Quòd omne quod inest non per se, reducitur ad aliquid, quod inest per se.

Immo omne per accidens, reducitur ad causam per accidens, quia oportet effectum proportionabiliter referri ad causam suam. Periher.1.lect.13.

Respondeo dicendum, quòd licet reducatur ad causam per accidens naturem, contingit tamen reduci per se in aliquem intellectum prędordinantem, vt habetur Periher.1.lec.13.

A Perseuerantia. 2.

1025 Quòd perseuerantia est virtus specialis, habens speciale obiectum, scilicet opus laboriosum, vt tristabile, ratione diuturnitatis.

Immo perseuerantia non est virtus. 12ę.q.58.3.2^{m}.

Respondeo dicendum duplicit. s. primo quòd perseuerantia dicitur tripliciter. s. habitus mentis quo firmiter statur contra tristitias, habitus de proposito perseuerandi, & continuatio boni vsque ad finem vitæ. Primo modo non est virtus; quia non operatur bonum faciliter & delectabiliter, tamen reducitur ad virtutem perseuerantia, sicut imperfectũ ad perfectum. Secundo modo est virtus infusa, non autem tertio modo.

Secundo dicendum, sicut Dubio 389. in responsione secunda. 1025.

B Perseuerantia. 9.

1025 Quòd perseuerantia non est in appetitu sensitiuo sed in ratione.

Immo perseuerantia est in irascibili. 22ę.q.137.2.2^{m}.

Respondeo dicendum, quòd sicut ipse distinguit frequenter, & præsertim. 12ę.q.109.10.o. Perseuerantia dicitur tripliciter. s. habitus mentis, quo firmiter contra tristitias statur, habitus moderatiuus tristitię, & habitus de proposito perseuerandi. Primo & tertio modo est in ratione, id est in voluntate quæ est in ratione. Sed secundo modo est in irascibili.

Persona. 7.

1026 Quòd substantia in diffinitione personæ accipitur in communi, secũdum quòd diuiditur in substantiam primam, & secundam.

Immo substantia ibi sumitur pro supposito, non autem pro essentia. 1^{a}. qu. 30.1.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd substantia, posita in diffinitione personæ potest accipi dupliter. s. vel sine aliis particulis: & sic sumitur pro substantia in communi ad primam & secundam substantiam. Vel cum illa particula induiidua: & sic sumitur pro supposito vniuersali. Ideo dicitur potentia. q.9.2.7^{m}. quòd dicere indiuidua substantia idem est, ac si dicatur hypostasis, quæ idem significat in Græco, quod suppositum in Latino.

Pessimum. 1.

1028 Quòd pessimum non oportet, quòd opponatur optimo.

Oppositum videtur dicere 12ę.q.73.4.o.Ma.q.2.10.o.

Respondeo dicendum, sicut Dub.292.

Pietas. 6.

1033 Quòd opera pietatis non debent prætermitti propter religionem, nisi impediant eam: quia iam non essent opera pietatis.

Immo tractare negotia sæcularia piè, id est in auxilium indigentium, & miserorum, est religiosum. 22ę.q.18.3.2^{m}.& q.187.2.o.q. 188.2.2^{m}. Opus.19. c.11.Rom.16.2ę.Thi.2.

Respondeo dicendum, q̃ licet religiosis tractare negotia sæcularia, & opera pietatis pro pauperib. & viduis, non propter aliquod mundanũ, sed moderatè, cũm licentia & charitate, non autem ex cupiditate, vt habetur 22ę.q.18.3.2^{m}.q.71.2.o.q.187.2.o.q.188.2.2^{m}.3.2^{m}. Opus.19.c.11.Ro.16.

Potentia 2.

1037 Quòd potentia creaturæ est duplex, scilicet potentia ad esse, & potentia ad agere. Prima se tenet ex parte materiæ. Secunda verò ex parte formæ.

Oppositum videtur dicere à simili. 22ę.q.27.3.c.4.d.17.q.1.art.4.q.1.c. Ver. q.28.7.8.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.359.641.

Potentia 10.

1038 Quod oppositorum eadem est potentia.

Oppositum videtur dicere à simili. 1^{a}.q.94.3.1^{m}.12ę.q.63.4.3^{m}.2.d.30.q.2. 1.7^{m}.Ver.q.1.10.2^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter, sc. primo quòd oppositorum eadem est potentia, non tamen æqualiter, vt habetur 12ę.q.8.1.1^{m}.

Secundo dicendum, sicut Dub.19.

Potentia 20.

1041 Quòd ad ea quæ sunt diuersa genere, ex æquo se habentia, ordinãtur diuersæ potentiæ animæ, non autem aliter.

Oppositum videtur dicere 12ę.q.56.2.c.q.60.6.c.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 1173.

A. Præceptum 37.

1042 Quòd omnia præcepta decalogi, præter tertium, & quartum sunt negatiua, quia negatio est communior affirmatione.

Oppositum videtur dicere, quia quęlibet affirmatio habet negationem adiunctam. 22ę.q.44.3.3^{m}.4.d.15.q.2.art.1.q.4.3^{m}.

Respondeo dicẽdum, quòd negatio communiter accepta est communior affirmatione, cum se extendat res reales, & rationis, vnde omnis negatio fundatur in aliqua affirmatione intellecta vel imaginaria, nõ autem semper in aliqua affirmatione reali, vt habetur Ma.q.2.1.9^{m}.

B. Præceptum 40.

1043 Quòd intellectus, & scientia fidelium, sunt in præceptis legis Dei. Ideo non dantur de eis præcepta in decalogo, sed in sequentibus.

Oppositum videtur dicere 22ę.q.16.2.c.q.46.2.3^{m}.

Respondeo dicendum, quòd non dantur de eis in decalogo explicitè, sed virtualiter, & implicitè. Vnde 22ę.q.16.2.1^{m}.subiungit. Sed in sequentibus, scilicet explicitè.

Præceptum 52.

1044 Quòd operari sine tristitia, & delectabiliter, ratione finis, cadit sub præcepto legis Dei, non autem ex habitu.

Immo etiam ex habitu. 12ę.q.109.2.5.o.

Respondeo dicendum, sicut Dubio. 1045.

Præceptum 56.

1045 Quòd modus virtutis est triplex, s. scienter, voluntariè, & ex habitu. Primus est de præcepto legis diuinæ, & humanæ. Secundus diuinæ tantum. Tertius nullius.

Respondeo dicendum, quòd actus est bonus dupliciter, scilicet vel in genere moris, & sic intelligitur, primum dictum sancti Thomæ. Vel vt est meritorius. Et intelligitur secundum dictum eius, vt habetur 12ę.quæst. 109.2.5.o.

Præceptum 61.

1046 Quòd præceptum de dilectione Dei, perfectè impletur in patria tantum, sed imperfectè in via.

Immo etiam perfectè impletur in via. Opu.4.Opus.15.c.15.

Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd charitas dicitur perfecta, quando aliquis secundum totum posse suum diligit. Quod quidem cõtingit tripliciter. Vno modo sic, quod totum cor hominis actualiter semper feratur in Deum. Et hæc est perfectio charitatis patriæ, quæ non est possibilis in hac vita, in qua impossibile est propter humanæ vitæ infirmitatem, semper actu cogitare de Deo, & moueri dilectione ad ipsum. Alio modo, vt homo studium suum deputet ad vacandum Deo, & rebus diuinis, prætermissis aliis, nisi quantum necessitas

necessitas præsentis vitæ requirit. Et ista est perfectio charitatis, quæ est possibilis in via. Tertio modo ita quòd habitualiter aliquis totum cor suum ponat in Deo, ita. s. quòd nihil cogitet vel velit, quod diuinæ dilectioni sit contrarium, vt habetur 22ę.q.24.8.c.fi.

Secundo dicendum, quòd etiam tunc impletur, si nihil nobis desit, quod actu vel habitu in Deum referamus, vt habetur Opusc.18.c.5.

Præceptum. 70.

1047 Quòd modus virtutis. s. operari ex charitate, est de præcepto speciali non autem modus de aliis præceptis, nec modus aliarum virtutum.

Immo ipsa dilectio Dei & proximi, est sub præcepto legis, quo ad substantiam operis, nõ autem secundum quòd elicitur ab habitu charitatis. 12ę. q.96.3.2^{m}.2.d.28.3.o.3.d.37.6.o.2^{m}.4.d.15.q.3.ar.4.q.1.3^{m}.Verit. q.24.12. 15^{m}.15^{m}.14.2^{m}.3^{m}.7^{m}.Ma.q.2.5.7^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd cadere quid sub præcepto contingit dupliciter. s. quòd fine eo non pertingat homo ad vitam æternam. sic primum dictum sancti Thomæ est verum. Alio modo quòd fine illo non euadat culpam, & pœnam. Et sic secundum dictum eius est verum, vt ipse distinguit 2.d.28.3.1^{m}.Verit.q.24.12.15^{m}.

Secundo dicendum, quòd actus est bonus dupliciter, s. vel in genere moris & sic intelligitur primum dictum. Vel vt est meritorius: & sic intelligitur secundum dictum eius, vt habetur 12ę.q.109.2.5.o.

Præceptum. 71.

1048 Quòd homo in statu innocentiæ, poterat sine gratia seruare, & implere omnia præcepta legis Dei, quo ad substantiam actus, non autem quo ad modum eius. s. quòd aliquid fiat ex charitate. Sed post peccatum neutro modo.

Immo homo etiam post peccatum, potest sine gratia seruare omnia præcepta Dei, quo ad substantiam actus. 2.d.28.3.o.d.41.L.5^{m}.

Respondeo dicendum, tripliciter. s. primo, quòd homo sine gratia potest implere omnia præcepta legis Dei, & imperfectè, non autem omnia & perfectè, vt habetur 12ę.q.109.2.c.Veri.q.24.14.7^{m}.

Secundo dicendum, quòd in primis locis loquitur Sanctus Thomas de homine in natura corrupta per peccatum. In secundis verò locis de homine in natura integra, vt habetur Veri.q.24.14.7^{m}.

Tertio dicendum, sicut Dub.689.

Prædicari. 10.

1052 Quòd terminus in subiecto positus, tenetur materialiter, id est pro supposito. Sed in prædicato positus, tenetur formaliter, i. pro natura.

Immo terminus à parte prædicati positus, ad quem terminatur actus verbi non tenetur formaliter, sed materialiter. 3.d.1.q.2.5.2^{m}.3^{m}.4^{m}.5^{m}.

Respondeo dicendum, quòd idem respectu diuersorum est materiale, & formale, vt habetur Phy.2.le.5.vt etiam adductum est Dub.359.

Prædicari. 13.

1053 Quòd hæc prædicatio, Deus est pater, & econuerso, est per se, & nullo modo per accidens. Nec sicut superioris de inferiori, nec econuerso. Sed per identitatem.

Immo essentia prædicatur per accidens de persona, & econuerso. Potentia.q.8.2.6^{m}.

Immo nihil prædicatur de Deo per accidens. 1^{a}. q.3.6.c.fi.1.d.4.q.2.2.3^{m}.

Immo præfata propositio, est per accidens, & non per se. Po^{a}.q.8.2.6^{m}.

Immo, & relationes temporales Dei ad creaturas, dicuntur de Deo per accidens, & non per se. 1.d.30.1.2^{m}.4^{m}.Po^{a}.q.7.8.6^{m}.

Immo & ista non est per se, licet sit vera Deus est passus. 3.d.11.4.6^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, q̃ prædicari per accidens, dicitur quadrupliciter. s. accidentaliter inhærens vel denominans extrinsece, sine quo res potest esse, per aliud, & quod non est de ratione subiecti Primo modo non prædicatur de Deo per accidens, vt habetur 1^{a}. q.3.6. c.fi.1.d.4.q.2.2.3^{m}. Secundo vero modo, relationes temporales prædicãtur de Deo per accidens, vt habetur Potentia q.7.8.6^{m}. Et etiam tertio modo, vt habetur 1.d.30.1.2^{m}. quia relationes temporales prædicantur de Deo per accidens. i. per aliud, quia per relationes reales, quo sunt in creaturis, vt dicitur ibidem. Sed quarto modo essentia Dei prædicatur per accidens de personis, & econuerso, vt habetur Potentia. q.8.2.6^{m}.

Secundo dicundum, quòd prædicari per se, accipitur dupliciter. s. secundũ propriam rationem. i. quòd prædicatum sit de propria ratione subiecti, vt habetur Po^{a}.q.8.2.6^{m}. Et sic quia persona non est de propria ratione essentię, nec econuerso, nec relationes temporales sunt de ratione Dei, ideo quandoque dicit Sanctus Thomas, quod non prædicantur per se, sed per accidens. Alio modo dicitur prædicari per se, quando prædicatum & subiectum sunt idem vt habetur Meta 5.lec.18. Et sic dicit, q̃ essentia in diuinis prędicatur per se per idẽtitatem: quia secundum Boetium nulla verior est prædicatio, quàm quando idem de seipso prædicatur, vt habetur 1^{a}.q.39.6.2^{m}.

Præseruatus. 1.

1054 Quòd præseruatus ab aliquo, dicitur purgatus, vel liberatus.

Oppositum videtur dicere, quia Christus fuit præseruatus à peccato originali, & tamen non fuit purgatus, neque liberatus, vt habetur 4. d.43. art.4.q.1.3^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd licet solus Christus non fuerit purgatus neque liberatus à peccato originali, hoc tamen de nulla alia persona humana dici potest.

Secundo dicendum, quòd licet Christus peccatum originale non contraxerit, carnis tamen eius emundatio à præcedenti infectione, saltem intellectu præcessit assumptionem, vt habetur 3. dist. 3. quæst. 4. artic.2.c. 2^{m}.L.2^{m}.

Principium. 3.

1055 Quòd principium est communis causa, & causa elemento.

Immo quædam sunt, quæ se consequuntur ad inuicem conuertibiliter, sicut principium, & causa. Meta.4.lec.2.princ.

Respondeo dicendum dupliciter, s. primo quòd causa & principium sunt idem re conuertibiliter. Sed differunt ratione, vt habetur Meta.4.lect.2. principio. Lib.5.lect.1.principio.

Secundo dicendum, quòd causa dupliciter accipitur, vno modo propriè, s. pro causa quæ aliquo modo influit in effectum. Et sic principium in in plus se habet quam, causa quia principium à quo incipit motus est cipitur communiter. scilicet vt se extendit ad causam per se & ad causam principium non tamen est causa, hoc modo accepta. Alio modo accipitur per accidens quocunque modo accidentis. Et sic principium, & causa conuertuntur.

Priuatio. 4.

1059 Quòd priuatio est carẽtia eius quod est aptum natum haberi. Et hoc triplicitè. s. vel ab eo, vel ab alio eiusdem speciei, vel à quocunque. Et tertia tantum est in diuinis.

Immo nulla priuatio est in diuinis. 1^{a}.q.49.3.2^{m}.1.dist.43.q.1.1.c. 2.dist.34.1. 3^{m}.4.c.

Respondeo dicendum, quòd in secundis locis accipit priuationem propriè, s. pro carentia formæ debitæ eidem subiecto. Sed in primis locis accipit priuationem largè pro negatione entis determinati generis, aptitudinem rei in alio denotantis, sicut ipse ibidem se exponit.

Priuatio. 8.

1061 Quòd nulla priuatio est intenta ab aliquo agente.

Oppositum videtur dicere Potentia q.3.6.13^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter. s. primo quòd priuatio est præter intentionem naturæ particularis, sed est de intentione naturæ vniuersalis, vt habetur. Potentia q.3.6.13^{m}.

Secundo dicendum, sicut Dubio 1200.

Processio. 12.

1062 Quòd Spiritussanctus procedit à parte filio inquantum sunt plures agentes, & inquantum sunt vnum in vi spiratiua. Opusc.1.c.11. fi. Opusc. 2.c.48. Opusc.9.q.25.26.

Oppositum videtur dicere 1.d.29.4.2^{m}.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 1133.

Prophetia. 6.

1066 Quòd de ratione prophetiæ, non est ænigmaticæ cognitio: quia Moyses fuit propheta, & tamen Deum palam, & non per ænigmata vidit.

Oppositum videtur dicere Veri.q.12.13.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.486.

Prophetia 43.

1067 Quòd omnis prophetia de quacunque re, est eiusdem speciei quia est per vnum formale. s. per lumen diuinum.

Oppositum videtur dicere 1^{a}.q.1.1.2^{m}.Veri.q.12.3.c.fi.

Respondeo dicendum, sicut Dub.1111.

Prophetia 54.

1068 Quòd prophetia fuit in Christo, inquantum fuit viator.

Oppositum videtur dicere Veri.q.20.6.c.

Respondeo dicendum, quòd etsi Christus habuit plenam & apertam notitiam quantum ad partem intellectiuam de diuinis, habuit tamen in parte imaginatiua quædam similitudines, in quib. poterat speculari diuina inquantum non solùm erat comprehensor, sed etiam viator. Et hoc modo prophetia fuit in Christo, vt habetur 3^{a}.q.7.8.1^{m}.

Prophetia 58.

1069 Quòd Dauid habuit prophetiam, quo ad intuitum mentis, sine imaginaria visione.

Oppositum videtur dicere. 22ę.q.174.2.3^{m}.q.12.12.c.10^{m}.

Respondeo dicendum, quòd Dauid non habuit prophetiam quo ad intuitum mentis sine imaginaria visione perfectiorem aliis simpliciter, quia visio Moysi fuit excellentior quantum ad cognitionem diuinitatis, sed secundùm quia: quid Dauid plenius cognouit & expressit mysteria incarnationis Christi, vt habetur 22ę.q.17.4.1^{m}.

Proprium 3.

1073 Quòd in omni re proprium accidens est aliud ab essentia eius. Et est posterius ea ordine generationis & perfectionis.

Oppositum videtur dicere Spiritu.11.7.fi.

Respondeo dicendum, sicut Dub.197.

Prouidentia 30.

1075 Quòd prouidentia diuina gubernat corpora inferiora, per corpora superiora.

Oppositum videtur dicere. 2^{a}.d.2.q.2.3.o.d.13.1.4^{m}.

Respondeo dicendum, sicut Dub.333.

Prudentia 22.

1077 Quòd prudentia non conuenit brutis.

Immo prudentia est in brutis, etiam in brutis imperfectis, & memoriam non habentib. cùm prudentia sit naturalis æstimatio de conuenientib. prosequendis & nociuis fugiendis, & animalia etiam imperfecta percipiant naturaliter id quod nociuum est & conueniens. Met.lectu.2.Anima.3.lect.5.

Respondeo dicendum, quòd prudentia non conuenit brutis, nisi metaphoricè, scilicet inquantum instinctu naturali aguntur sagaciter, vt habetur in locis primo alleg.

Quantitas 12.

1080 Quòd quantitas dimensiua non est in Deo, sed tantùm quantitas virtualis.

Immo quædam species quantitatis dimensiuæ, quò ad rationem differentiæ, sunt in Deo, & per consequens æqualitas similiter. 1^{a}.d.19.q.1.1.4^{m}. d.24.q.1.1.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd æqualitas consequitur rationem quantitatis in communi, quæ consistit in quadam diuisibilitate. Vnde ratio quantitatis inuenitur propriè in illis, quæ secundùm se diuiduntur: Et sic Deo non conuenit: Inuenitur etiam quodammodo in illis, in quib. diuiso attenditur secundùm ea, quæ extrinsecus sunt, sicut virtus dicitur diuisibilis, & quãtitatis rationem habẽs, ex diuisione actuum & obiectorum. Et talis ratio quantitatis, scilicet virtualis Deo conuenit, & per consequens æqualitas, vt habetur 1^{a}.d.19.q.1.1.1^{m}.

Quo est 1.

1081 Quòd quo est, & quod est, in solo Deo non differunt.

Oppositum videtur dicere 1^{a}.q.3.3.c.

Respondeo

Respondeo dicendum, sicut Dub.114.

Raptus. 10.

1082 Quòd raptus mentis ad diuina est triplex. s. per similitudines imaginarias, per effectus intelligibiles, & per essentiam Dei. Primus conuenit Petro & Ioanni euangelistæ in Apocalypsi. Secundus Adæ, & Dauid. Tertius verò Paulo, & Moysi.

Oppositum videtur dicere, quo ad tertium modum. 1ª.q.12.2.c.1ᵐ.5.o.

Respondeo dicendum, sicut Dub.186.

Ratio. 13.

1084 Quòd ratio & intellectus sunt realiter eadem potentia.

Oppositum videtur dicere Poster. prin.

Respondeo dicendum, sicut Dub.758.

Relatio. 3.

1086 Quòd relatio secundum rationem eius nihil ponit in subiecto.

Oppositum videtur dicere contra. 2.c.13.

Respondeo dicendum, quòd relatio secundum esse eius inhæret subiecto secundum verò rationem eius, tantum assistit, quia non ponit in eo aliquid absolutum, sed tantùm per respectum ad aliud, vt habetur 1ª. q.28. 1.1ᵐ.2.c.q.39.1.c.q.40.1.c.1.d.8.q.4.3.4ᵐ.d.33.1.c.Pot.q.7.8.9.c.prin. 7ᵐ. q.8.1.4ᵐ.2.c.q.9.5.2ᵐ.14ᵐ.

Relatio. 10.

1087 Quòd vnitas & pluralitas specifica relationum, sumitur ex causa, numeralis autem ex subiecto nulla verò ex terminis.

Immo relationes multiplicantur secundum rem, & secundum fundamenta. 3.d.8.5.o.d.21.q.1.ar.1 q.2.5ᵐ.

Respondeo dicendum dupliciter, s. primo, quòd illud quod in tertia parte dicitur causa. in tertio sententiarum dicitur fundamentum, vt patet per exempla, in vtroque libro posita. Et quælibet distinctio relationum realis, est ex fundamentis, quæ si distinguantur specificè, siue in eodem subiecto, siue in diuersis causant distinctionem specificam relationum. Si verò fundamenta distinguantur solo numero, quod est ex distinctione numerali subiectorum; tunc relationes distinguuntur realiter solo numero, vt dicit vtrobique.

Secundò dicendum, quòd quamuis ex terminis multiplicentur respectus relationis, non tamen oportet quòd multiplicentur relationes secundũ rem. Et quia ex eo res habet vnitatem & multitudinem, ex quo habet esse, ideo secundum id in quo relatio fundatur, iudicandum est ea, vtrum sit secundum rem vna vel plures, vt habetur 3.d.8.5.c.prin.4ᵐ.

Relatio. 39.

1088 Quòd relatio in diuinis non est totum vniuersale, nec omnes simul sunt aliquid maius quàm vna tantùm.

Oppositum videtur dicere à simili. 2.d.3.q.3.2.c.fi.

Respondeo dicendum, sicut Dub.475.

Relatio. 47.

1089 Quòd relationes Dei ad creaturas non sunt realiter in Deo, nec extra Deum, nec ipse Deus.

Immo sunt realiter creatura. 1ª.q.6.2.1ᵐ.q.13.7.o.q.28.1. 3ᵐ.4.c.q.45.3.1ᵐ. 3ª.q.2.7.o.1.d.8.4.1.3ᵐ.d.9.lib.q.2.2ᵐ.d.14.q.1.1.2ᵐ.2.c.3ᵐ.q.2.1.c.1ᵐ.d. 22.3.c.4.3ᵐ.d.26.q.2.1.c.d.30.2.4ᵐ.d.33.1.c.4ᵐ.d.36.q.2.2.2ᵐ.2.d.1.q.1.2. 5ᵐ.3.d.1.ar.1.q.1.1ᵐ.d.2.q.2.ar.2.q.3.2ᵐ.d.5.q.1.ar.1.q.1.c.3ᵐ.d.7.q.2.1.c.d. 8.5.c.fi.dist.32.3.c.Ver.q.4.5.c.Pot.q.3.3.c.q.7.1.9ᵐ.9.10.11.o.Quol.1.2.o. Quol 8.vel 9.4.o.Opul.3.c.219.

Respondeo dicendum, quòd relationes Dei ad creaturas, quę sunt realiter in creaturis, sunt etiam in Deo, secundum rationem, & intellectum nostrum & angelicum, & diuinum, vt habetur 1ª.q.6.2.1ᵐ.qu.13.7.2ᵐ.4ᵗʰ.3. d.32.3.c.d.36.q.2.2.2ᵐ.d.37.q.1.2.1ᵐ.

Religio.

1090 Quòd professi religionem, mortui sunt mundo, & viuunt Deo. Vnde non sunt reuocandi ad vitam humanã, occasione cuiuscunque euentus.

Oppositum videtur dicere 4.d.38.q.1.1.ar.4.q.1.3ᵐ.

Respondeo dicendum, sicut Dub.1208.

Rhetorica. 1.

1093 Quòd rhetorica est ex coniecturis ad suspicionem: quia quandoque non fit complete fides vel opinio, sed suspicio quædam: quia non totaliter declinatur ad vnam partem cõtradictionis, licet magis declinetur in hanc quam in illam. Sed Dialectica est probabilibus ad opinionem.

Immo rhetorica est scientia, ad rationalem Philosophiam pertinens. Post.

Respondeo dicendum, quòd rhetorica per respectum ad suas causas & passiones. s. secundum, quòd est doncens, est scientia. Et formantur in ea naturales propositiones & necessariæ. Sed quantum ad vsum siue quantũ ad modum procedendi, sic non vtitur propositionib. vniuersalibus, sed coniecturis. Sic autem non est scientia, sed magis modus sciendi.

A Sacerdos. 14.

1094 Quòd Christus noluit nasci de sacerdotib. ne videretur idem sacerdotium eius, & sacerdotium vetus. Sed vetus esset figura sacerdotij eius.

Oppositum videtur dicere. 3ª.q.31.2.2ᵐ.

Respondeo dicendum, quòd noluit nasci de sacerdotib. secundum rectam genealogiam, sed secundum stirpem ex parte matris suæ.

Sacramentum. 68.

1095 Quòd sacramenta veteris legis nihil interius efficiebant in anima ideo dicuntur iustitia carnis.

Oppositum videtur dicere. 4.d.1.q.2.ar.4.q.2.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.342.343.

Saluari. 7.

1097 Quòd ex diuina prouidentia, procurantur multæ occasiones salutis hominib. vt prædicationes, exempla, actus virtutum pro loco & tempore, ægritudines, flagella, & etiam peccata.

Oppositum videtur dicere, quo ad peccata. 4.d.17.q.2.ar.4.q.1.4ᵐ.

Respondeo dicendum, sicut Dub.784.

Sanitas. 2.

1098 Quòd sanitas est tantum in animali.

Oppositum videtur dicere à simili, 4.d.14.q.1.ar.3.q.1.c.Ver.q.14.4.7ᵐ.

Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo quòd eadem numero sanitas est in animali & in aliis, nec alia sanitas est medicinæ & vrinæ quã sanitas animalis, quam medicina facit, & vrina significat, vt habetur. 12.q 20.3.3ᵐ.

Secundò dicendum sicut Dubio 1173.

Scientia. 1.

1099 Quòd scientia significat qualitatem, quam consequitur quidam respectus.

Immo scientia est collectio specierum ordinatarum ad cognoscendum, 3ª q.12.2.c.3.d.14.ar.3.q.4.c.3ᵐ.cont.1.c.56.5ᵐ.Ver.q.10.2.fi.q.20.2.ca.fi.q. 24.4.8ᵗʰ.Opus.9.q.81.

Respondeo dicendum, q̃ de scientia duplex fuit opinio, s. opinio Auicennæ dicentis, q̃ scientia nihil aliud est, quam habilitas quædam intellectus ad recipiendam illuminationem, & species intelligibiles ab intelligentia, vt habetur. Ver.q.12.1.c. Alij autem dicunt q̃ non, sed q̃ scientia est collectio specierum. Ideo sanctus Doctor quandoque ponit hoc sub dubio, vt habetur cont.1.c.56. vbi dicit, quòd habitus scientiæ, vel est habilitas quædam ad recipiendas species intelligibiles, vel est cõgregatio specierum, &c. Quandoque verò declinat ad primam opi. Et sic dicit q̃ scientia est qualitas simplex. Et sæpius declinat ad secundam, ideo dicit, quòd scientia est collectio specierum, vt etiam dicetur infra. Dub.1108.

Scientia 6.

1102 Quòd nulla scientia probat sua principia. sed probat alia ex eis. Nec disputat contra negantes ea, propter primam Philosophiam.

Immo in Physica Philosopus disputat contra negantes sua principia. Phy. lect.2.

Respondeo dicendum, quòd Philosophus in Physica disputat contra negantes sua principia, non vt Physicus, sed vt induens habitum Metaphysici, vt habetur Phy.1.lect.2.

Scientia 27.

1105 Quòd scientia acquisita est habitus naturalis, quia inest vnicuique homini quoddam principium scientiæ, s. lumen intellectus agentis, per quod cognoscuntur statim à principio naturaliter, quędam vniuersalia principia omnium scientiarum.

Immo scientia fit in nobis per proprium ingenium & studium, 1ª. q.117.1.o.Poster.1.

Respondeo dicendũ, quòd scientia acquisita est habitus naturalis inchoatiuè quo ad principia. Sed completiuè per proprium ingenium & studium, vt habetur Poster.1.

A Scientia 32.

1107 Quòd in statu innocentiæ, homo non acquisiuisset scientiam ex sensibus.

Oppositum videtur dicere 1ª.q.1.101.1.o.2.d.20.q.2.2.o.

Respondeo dicendum tripliciter, s. primo, quòd vt colligi potest 2.d.20.q. 2.2.2ᵐ. Potentiæ sensitiuæ dupliciter considerari possunt, s. vel secundũ se, vel vt illustratæ lumine intellectus agentis, Primo modo potentiæ sensitiuæ sunt inferiores intellectu possibili. Ideo non erat conueniens in illo statu recto, quòd intellectu acquireret scientiam ex sensib. quia tunc inferiora dependebant & perficiebantur à superioribus, & non econtrario. Secundo autem modo ratione intellectus agentis qui est superior intellectu possibili poterat intellectus possibilis accipere scientiam ex sensibus.

Secundo dicendum quòd tũc accepisset scientiam, ex sensib. quo ad vsum, applicando habitus infusos ad phantasmata, non autem acquirendo habitum scientiæ de nouo, vt habetur 2.d.20.q.2.2.3ᵐ.d.23.q.2.2.3ᵐ.

Tertiò dicendum, sicut Dub.1218.

B Scientia 33.

1107 Quòd disciplina quæ est receptio cognitionis ab alio, requiritur ad scientiam.

Oppositum videtur dicere 1ª.q.117.1.c.Ver.q.11.1.c.Quol.8.4.c.

Respondeo dicendum, quo ad scientiam ab alio acquisitam, requiritur disciplina, non autem ad scientiam per inuentionem propriam, vt habetur 1ª.q.117.1.c.3ᵐ.4ᵐ.

Scientia 35.

1108 Quòd ille qui in aliqua scientia acquirit per primam demonstrationem, scientiam conclusionis vnius, habet quidem habitum scientiæ sed imperfectè. Cum autem acquirit per aliquam aliam demonstrationem, scientiam conclusionis alterius, non aggeneratur in eo alius habitus scientiæ, sed habitus qui prius in erat fit perfectior, vt pote ad plura se extendens.

Immo geometer modico studio acquirit habitum scientiæ de conclusione quam nunquam consideraiit. 12ᵉ.q.65.1.1ᵐ.

Immo & tota vna scientia, continet diuersas particulares scientias, respectu diuersarum conclusionum. Ver.q.8.16.4ᵐ.

Respondeo dicendum, quòd in duob. primis locis loquitur de scientia, secundum q̃ est simplex qualitas. In aliis autem secundum quòd est quoddam aggregatum, vt superius declaratum est Dub.1099.

Scientia. 84.

1110 Quòd scientia quæ habetur per reuelationem diuinam, & scientiæ humanitùs inuentæ, differunt secundum genus. Vnde theologia quæ ad sacram doctrinam pertinet, differt secundum genus ab illa tho ª. quæ pars philosophiæ ponitur.

Immo omnes habitus qui sunt in eadem potentia, sunt eiusdem generis. licet differant specie propter differentiam obiectorum formalium. 12ᵉ.q. 54.1.1ᵐ.

Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd in prima parte loquitur de genere propinquo nobis innominato. Sed in prima secundæ, loquitur de genere remoto.

Secundò dicendum, quòd in prima parte loquitur de genere logico. Sed in prima secundæ, loquitur de genere Phys.

Scientia. 49.

1111 Quòd scientia infusa & scientia acquisita, sunt diuersarum rationum & diuersarum specierum. Vnde nihil prohibet de eisdem reb. & de quibus physicæ disciplinæ tractant: secundum quòd sunt cognoscibiles lumine naturalis rationis, & aliam scientiam tractare, secundum quòd cognoscuntur lumine diuinæ reuelationis.

Immo scientia Adæ, quæ fuit per species à Deo infusas, fuit eiusdem rationis cum scientia nostra, quæ est per species acquisitas. 1ª.q.94.3.1ᵐ.

Respondeo dicendum tripliciter. s. primo, q̃ 1ª.q.1.1. vult q̃ sint diuersarũ rationũ, propter diuersum lumen. Sed q.94.3.1ᵐ. dicit q̃ sunt eiusdẽ rationis: sunt per idem lumẽ naturale, licet per diuersas species, s. in Adam per infusas, in nobis autem per acquisitas, quæ non diuersificant scientias siue rationem scientiæ in eodem subiecto.

Secundo igitur dicendum, quod 3ª.q.9.4.3ᵐ. loquitur de scientia infusa, & acquisita eodem subiecto, vt probatur 1ª. q.85.4.c.3ª.q.35.5.c.3.d.23.q.3. art.4.q.3. Sed 1ª.q.94.3.1ᵐ. loquitur in diuersis subiectis. s. in Adam & in nobis. Ideo dicit, q̃ potentia visiua quæ habetur per naturam, & quæ habetur per miraculum sunt eiusdem rationis. Ideo non possent esse similiter in eodem oculo.

Tertio dicendum, q̃ quia habitus distinguuntur per speciem secundum distinctionem formalem obiectorum, & secundum ordinem ad diuersa, vt patur de virtutib. infusis & acq̃sitis 12ᵉ.q.63.4.o. & in anima Christi scientia infusa & acquisita, sunt diuersorũ obiectorũ formaliũ propter diuersum lumen, & ordinantur ad diuersa, vt dicitur 3.q.9.4.o. Ideo concluditur ibi ad tertium, q̃ sunt diuersorum rationum. Scientia verò Adæ infusa & scientia nostra acquisita, sunt eiusdem rationis, quia sunt eiusdem obiecti: & ordinantur ad idem. Vnde licet 12ᵉ.q.63.4.o. probetur, quòd virtus infusa differt specie à virtute acquisita, tamen ibi ad tertium dicitur, q̃ si Deus infunderet tales virtutes, quales per actus acquiruntur, essent eiusdem rationis, & eiusdem speciei, sicut & oculus productus per naturam, & productus per miraculum, sicut etiam Adam, Eua, Christus, & cæteri sunt eiusdem speciei, licet cæteri producti sint per naturam, & Adam, Eua, & Christus immediatè formati sint à Deo.

Scientia. 64.

1113 Quòd aliqua scientia imperat aliis, tanquam ancillis eis vtendo.

Immo imperare est actus rationis, & non scientiæ. 12ᵉ.q.17.1.o.

Respondeo dicendum, quòd imperare est actus rationis, vt principij directiui quo ad esse rei imperatæ, sed est actus scientiæ, quo ad bene esse rei scitæ, vt scita est.

Scientia. 69.

1114 Quòd donum scientiæ est principaliter speculatiuum, & secundariò practicum, sicut & fides.

Immo donum scientiæ est tantum practicum. 3.d.35.q.2.ar.3.q.2.o.

Respondeo dicendum, q̃ vt habetur 1ª.q.14.16.c. Scientia dicitur speculatiua vel practica tripliciter. s. vel ratione obiecti, vel ratione finis, vel ratione modi procedendi. Vnde donum scientię ratione obiecti est practicum tantum: quia est tantum de humanis, quorum cognitio non est necessaria ad salutem, nisi practica, vt habetur 22ᵉ.q.9.o.3.d.35.q.2.art.3.q. 1.o. Sed ratione finis, donum scientiæ est principaliter speculatiuum, & secundariò practicum, sicut & fides ad quam ordinatur, vt habetur 22ᵉ. q.9.3.c.

Semen. 7.

1117 Quòd semen mulieris nihil facit ad generationem prolis. Ideo aliquæ concipiunt sine eo.

Immo semen fœminæ se habet actiuè. 3ª.q.31.5.3ᵐ.q.32.4.c.q.35.3.3ᵐ.contra.4.c.44.fi.Math.fi.

Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd semen fœminæ est imperfectum in genere seminis, propter imperfectionem virtutis fœminæ. Vnde fœmina se habet actiuè in præparatione materiæ, non autem in conceptione prolis, vt habetur in secundis locis.

Secundo dicendum, sicut Dub.661.

Sensibile. 4.

1119 Quòd sensibilium aliqua immutant sensum spiritualiter tantùm, vt color, quædam autem materialiter, vt gustabile & tangibile. Alia verò vtroque modo.

Immo omne sensibile, immutat sensum realiter & naturaliter. 2.d.13.3.c.

Respondeo dicendum, sicut Dub.787.

Sensualitas. 5.

1120 Quòd singuli motus sensualitatis, sunt in potestate nostra, non autem omnes simul.

Immo etiã omnes simul, vt videtur dicere à simili. 2.d.5.q.2.1.o.d.28.3.4.o.

Respondeo diccendum, sicut Dub.689.

Sensus. 4.

1121 Quòd sensus est quædam deficiens participatio intellectus.

Immo sensus & intellectus differunt realiter. 1ª.q.84.6.c.Anima.3.lec.4.o.

Respondeo dicendum, sicut Dub.646.

Sensus. 22.

1122 Quòd sentire & intelligere sunt actiones immanentes.

Immo sentire non est totaliter remotum, à genere actionum ad extra. 1ª.q. 27.5.c.Meta.5.lec.16.fi.

Respondeo dicendum, quòd sentire quod est operatio in sentiente, est extra naturam intellectualẽ. Sed dicitur non esse remotum à genere actionũ quæ sunt ad extra, quia sentire perficitur per actionem sensibilis in sensum, vt habetur prima q.27.5.c.

Signum. 3.

1124 Quòd signum quandoque dicitur causa. s. quando est notior effectu. Sed sæpius dicitur de effectu, & diuiditur contra causam. Tamen ideo scriptura potius dicit vt luminaria cæli sint in signa quàm in causas, vt occasionem idololatriæ tolleret.

Oppositum videtur dicere Pot.q.7.7.10ᵐ.

Respondeo dicendum, sicut Dub.471.1146.

Similitudo. 10.

1126 Quòd similitudo in diuinis aliter pertinet ad verbum, & aliter ad amorem.

Immo ipse amor, non est similitudo. 1ª.q.27.4.3ᵐ.cont.4.c.23.fi.

Respondeo dicendum, quòd similitudo ad verbum pertinet inquantum ipsum est quædam similitudo rei intellectæ, sicut genitum est similitudo generantis. Sed ad amorẽ pertinet, nũ quòd ipse amor sit similitudo, sed inquantum est principium amandi, vt habetur 1ª.q.27.4.2ᵐ.

Simonia. 1.

1127 Quòd simonia est studiosa voluntas emendi vel vendendi aliquid spirituale, vel annexum ei.

Immo annexum spirituali, licet vendere aliquo modo tempore necessitatis. 22ᵉ.q.100.1.6ᵐ.4.o.4.d.25.q.3.ar.2.q.3.o.

Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd annexum spirituali est duplex. s. vel dependens ex re spirituali, vt beneficia ecclesiastica, vel ordinatum ad aliquid spirituale, vt vasa sacra, & iuspatronatus. Secundum licet vendere aliquo modo ratione materiæ, in necessitate ecclesiæ, nõ autem primum: quia sic esset simonia; vt habetur in locis secundo allegatis.

Secundo dicendum, sicut Dubio.5.

Sobrietas. 1.

1130 Quòd sobrietas est circa potum ebriatiuum.

Immo sobrietas est circa cibos. 2.d.44.q.2.1.3ᵐ.

Respondeo dicendum, quòd sobrietas proprie, est circa potum ebriatiuũ: large verò est circa cibos & omnem materiam: quia sobrius dicitur, quasi ebriam, id est, mensuram seruans, vt habetur in primis locis.

Solus. 3.

1132 Quòd hæc propriè non conceditur. Pater, vel trinitas est solus Deus, nisi ex parte prædicati intelligitur aliqua implicatio.

Oppositum videtur dicere 1.d.21.q.2.o.

Respondeo dicẽdum, quòd Sanctus doctor, vtrobique vult, quòd ly solus, sit conditio suppositi. Sed quia in prima parte attendit modum significandi, & prædicatum stat formaliter, & significat per modum formæ, non autem per modum suppositi, ideo dicitur, q̃ ly solus, non propriè ponitur ex parte prædicati. Sed in primo Sententiarum attendit rem significatam. Et essentia diuina subsistit, & habet rationem suppositi, etiã non intellecta distinctione personarum. Ideo dicit quòd potest poni ly solus in prædicato tali.

Spiratio 2.

1133 Quòd pater & filius in diuinis sunt duo spirantes, sed vnus spirator.

Immo sunt etiam duo spiratores. 1.d.11.4.o.d.12.3.c.d.29.4.2ᵐ.

Respondeo dicendum dupliciter, s. primo, quòd spirator potest sumi dupliciter, s. substantiuè, & adiectiuè, quia est nomen verbale. Et secundũ Grammaticos, nomina verbalia sunt substantiua voce, & adiectiua significatione. Ideo autoritatem sancti Hilarij, 2. de Tri. exponens, 1ª.q.36. 4.7. s. quòd spiritussanctus à patre & filio autorib. confitendus est, dicit quòd Hilarius accepit substantiuum pro adiectiuo. Si ergo spirator sumatur substantiuè, sunt vnus spirator. Si verò adiectiuè, sunt duo spiratores. quia adiectiua numerantur secundũ numerum suppositorum quibus adiunguntur. Substantiua verò secundum numerum formæ sui significati, vt habetur 1ª.q.36.4.7ᵐ.q.39.3.c.1.d.9.q.1.2.o.d.23.4.4ᵐ.d.25.4.c. d.29.4.c.3.d.1.q.2.4.6ᵗʰ. Potentia.q.9.6.o.

Secundo dicendum quòd in 1. Sent. attendit significationem nominis, in prima verò parte attendit modum significandi. Et quia nomina verbalia significant actum, & actus numerantur secundum supposita, quia actus sunt suppositorum, vt habetur 1. Met. ideo dicit in 1. lent. quòd duo spiratores. Sed quia nomina verbalia non significant per modum actus, sicut verba & participia, sed per modum substãtiæ & præcipuè substantiua, ideo in prima parte dicit quòd sunt vnus spirator.

Spiritus 9.

1134 Quòd pater & filius, sunt vnum principium spiritussancti, vnitate notionis communis.

Immo pater & filius non conceduntur communiter esse idem principium spiritussancti, quia ratione articulationis, includitur vnitas suppositi, licet quidam concedant, quia non ponit vnitatem absolutam, sed respectu eius cui additur, quia est adiectiuum, 1ª.q.36.4.6ᵐ.1.d.29.4.3ᵐ.Opu. 9.q.56.

Respondeo dicendum, dupliciter, s. primo quòd hoc non videtur multum cogere, quando possit concedi, quòd pater & filius sint idem principium, sicut & vnum. Vtimur enim pronominibus communiter, & pro essentia, & pro persona.

Secundo dicendum, sicut Dub.1133.

Stuprum 3.

1135 Quòd filia sacerdotis etiam non nupta deprehensa in stupro, lapidabatur in veteri testamento, secundùm Hieronymum. In aliis autem tantùm nuptæ.

Immo filia sacerdotis comburebatur, aliæ verò lapidabantur, 3ª.quæ. 29. 1.4ᵐ.fi.

Respondeo dicendum quòd filia sacerdotis si deprehensa fuerat in stupro & violauerat nomen patris sui, flammis exurebatur. Sed quidam referunt verbum Hieronymi ad lapidationem infamiæ, vt habetur 3ª.quæs. 29.1.4ᵐ.fi.

Subiectum 2.

1136 Quòd subiectum est causa effectiua propriæ passionis, quia proprium fluit à subiecto.

Immo subiectum est causa materialis eius, 1ª.q.77.1.5ᵐ.

Immo proprię passiones, sunt accidentia subiecti per se, & similiter producuntur a simili, 1ª.q.77.1.5ᵐ.

Respondeo dicendum, quòd subiectum est causa materialis propriæ passionis, vt materia in qua, sed est causa effectiua, non quidem per aliquam trãsmutationẽ, sed per naturale resultationem, vt habetur 2ª.q.77.6.3ᵐ.

Suffragia 1.

1141 Quòd suffragia peccatoris prosunt mortuis, non solùm ex opere operato in persona eius, sed etiam ex opere operante in persona ecclesiæ, vel etiam ex opere operantis, licet magis prosint suffragia bonorum.

Oppositum videtur dicere à simili, 2.d.40.4.5ᵐ.

Respondeo dicendum, sicut Dubio 959.

Summum 1.

1143 Quòd summum malum non datur.

Immo aliquid est summe malum, 1.d.17.q.2.2.c.4.d.14.L.12.

Respondeo dicendum, sicut Dub.837.

Superbia. 15.

1144 Quòd superbia & auaritia, inquantum sunt spiritualia peccata, sunt radices omnium peccatorum.
Oppositum videtur dicere: quia actus vel habitus, non habet rationem radicis, sed rami. 2.d.5.q.1.3.c.1m.d.22.q.1.1.7m.d.42.q.2.1.c.2m,3.1m.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primo quòd peccatum dicitur spirituale dupliciter, id est vel quia est circa spiritualem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, vt omnia vitia circa actum rationis, vt habetur 22q. q. 54.1. c.q.99.2.o. Superbia igitur dicitur spirituale peccatum primo modo, magis quàm secundo.
Secundò dicendum, quòd radix dupliciter potest considerari. s. vel vt est prima & vniuersalis causa & per se omnium quæ procedunt ex arbore. Et sic dicit in secundo sent. q̃ speciale peccatum auaritiæ & superbiæ in actu vel in habiu est passio habitualis, consequens peccatum originale, habet rationem radicis: quia ortiur ex fomite peccati originalis, qui propriè est radix omnium peccatorum, vt dicit 2.d. 43. 1. 2m. Sed in aliis locis considerat radicem, quantum ad hoc, q̃ ex ea oritur & nutritur arbor. Ideo dicit auaritiam & superbiam, inquantum sunt specialia peccata habere rationem radicis, quia non est aliquod genus peccati, quod frequenter non oriatur & nutriatur ex eis, licet non semper. Et etiam quia Salomon dicens superbiam esse initium omnis peccati, & Paulus dicens, cupiditatem esse radicem omnium malorum, loquuntur de eis, vt sunt peccata specialia. Sed vt auaritia & superbia, est inordinatus appetitus vniuscuiusque rei, sic etiam non est radix, sed genus omnis peccati, vt habetur in secundis locis.

Superficies. 1.

1145 Quòd superficies est proprium & per se subiectum colorum.
Oppositum videtur dicere. Verit.q.2.3.2m. Anima.13.8. Meta. 4. lec.7. Post 1.lec,34.prin.
Respondeo dicendum, quòd sicut dicitur Ver.q.1.3.c. subiectum tripliciter comparatur ad accidens. s. vt præbens ei sustentamentum, vt potentia ad actum, & vt causa eius. primo modo accidens non est subiectum alterius, sed benè secundo & tertio modo.
Vel superficies est subiectum quo, non tamen subiectum quod quia vt habetur. 3.d.33.q.2.ar.4.q.1.c. Post.1. lec. 2. vnum accidens non potest esse subiectum alterius accidentis in virtute propria, sed benè in virtute substantiæ. Accidens autem dicitur subiectum accidentis per se, inquantum ponitur sint in definitione alterius accidentis, & dicitur nó per se: id est non ex se, quia est in virtute substantiæ.

Superius. 1.

1146 Quòd superius habet similitudinem cum inferiori, vt sol cum igne. Et ideo est similitudo omnium rerum secundum formam & secundum materiam. Et secundum accidens potest esse aliquid simile substantiæ, similitudine quæ est inter causatum & causam.
Immo nullo modo Deus est similis creaturis, nec causa suis causatis. 1a.q. 7.3.4m,1.d.19.q.1.2.c.d.35.4.6m.d.48.1.4m,cont.1,c.2.29. Ver,q.2.11.1m.q. 4.4.2m.q.23.7.11m. Pot.q.7.7.10m.
Respondeo dicendum, dupliciter. s. primo, quòd vt habetur Ver. q.4.4.2m. Potentia.q.7.7.4m. Similitudo dicitur dupliciter, s. vel proprie. i. quando forma æqualiter & eadem ratione est in vtroque extremorum, vel sumitur large in exemplari, licet non sit ad imitationem alterius. Et sic secundo modo Deus, Idea, Verbum, Substantia, & Causa, quandoque dicũtur habere similitudinem ad suos effectus: quia secundum Aristotelem in Quarto & Quinto Metaphysicæ, similia dicuntur, quęcunque conueniunt in qualitate seu forma, non autem primo modo, vt est supra Dub. 471. adductum est.
Secundò dicendum, quòd etiam similitudo creatoris reperta in creatura, est ducens nos, sed confusè in cognitionem eius, vt habetur 1, d.3.q.2.1, o.q.3.c,

Suppositum. 1.

1147 Quòd in compositis dicuntur suppositum & natura.
Oppositum videtur dicere 1a.q.3.3.c,
Respondeo dicendum, sicut Dub.114.

Tempus. 11.

1150 Quòd tempus non mensuratur alio tempore, nec fieri, eius: quia totũ esse eius, est in fieri. Ideo incipit in principio temporis, vt in princ. nõn autem vt in mensurante.
Oppositum videtur dicere Pot.q.3.17.24m.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd pro tanto oportet illud quod incipit habere mensuram durationis, quia incipit per motum. Sic autem tempus non incipit.
Secundò dicendum, quòd omnis mensura in suo genere seipsa mensuratur, sicut linea per lineam, & similiter tempus per tempus, vt habetur Pot.q.3.17.24m.

Tempus. 15.

1151 Quòd tempus est per se mentura motus primi. Ideo mensurat esse, nisi secundum quòd subiacet variationi ex motu cæli.
Immo accidit tempori esse mensura motus firmamenti. 1a.q.66.4.3m.
Respondeo dicendum, q̃ homo accidit tempori, quia si alius esset motus primus, illius motus esset tempus mensura, vt habetur 1a.q.66.4.3m.

Tempus. 14.

1152 Quòd scriptura diuina creationem rerum, indiuisibili factam pronunciat dicẽs In principio creauit Deus cælum terram. Quod quidem principium, Basilius principium temporis exponit, quod quidem esse indiuisibile, vt secundum Philosophum probatur.
Oppositum videtur dicere 1a.q.46.3.1m.
Respondeo dicendum, sicut Dub.129.

Theologia. 4.

1153 Quòd theologia est scientia nobis diuinitus reuelata.
Immo theologia est scientia acquisita per studium, laborem, & motum intellectus, scilicet propter incipientium eruditionem, prouectorum instructionem, & impedimentorum euitationem. 2a.prolog. o.1.prol.quæstio.1.3.c.
Respondeo dicendum, dupliciter scilicet primo, quòd theologia humanitùs inuenta, scilicet philosophia prima, est scientia acquisita per studium. Sed theologia, cuius subiectum est Deus, est nobis diuinitus reuelata.
Secundò dicendum, quòd etiam theologia diuinitus reuelata priorib. acquiritur à nobis per studium, quo ad eius conclusiones, non autem quo ad eius principia, quæ sunt articuli fidei, & quæ sunt omnibus diuinitus reuelata.

Theologia. 10.

1154 Quòd Deus est subiectum theologiæ.
Immo ens diuinum reuelabile, est subiectum theologiæ. 1a.q.1.1.2m.3.c.2m, 4.c.1.prol.4.o.
Respondeo dicendum, sextupliciter. s. primo quòd duplex est subiectum in sciẽtia, vt habetur. Meta.5.lec.6.prin. s. vel subiectum adæquatum, quod scilicet prædicatur de omnib. consideratis per se in illa scientia vel subiectum principale seu subiectum attributionis, s. quòd principaliter cõsideratur, & ad quod referuntur omnia, quæ in illa scientia considerantur, & ad illud ordinantur. In primo igitur sententiarũ loquitur de subiecto primo modo, in prima verò parte de subiecto scientiæ secundo modo.
Secundò dicendum q̃ vt ipse dicit Deum esse subiectum theologię verum est, cùm formalis ratio obiecti in theologia sit à Deo. Et tale est verum subiectum eius. Aliud verò dictum, de iis quæ materialia sunt in subiecto intelligi potest, & non id subiectum esse dicimus, nisi fortè per accidẽs. Sed diximus alibi id esse subiectum theologiæ; quia reuerentiæ doctorũ qui talia dixerũt, in aliquo derogare oderimus, vt habetur Opus. 72.q.1.
Tertiò dicendum, q̃ ratio formalis obiecti est duplex, vt habetur 22q.q.1.2. c.s. vel ex parte rei, vel ex parte nostra. In primo igitur sententiarum, sumit rationem formalem primo modo. In prima verò parte, secundo modo.
Quartò dicendum, quòd in primo Sen, loquitur de subiecto materiali, in prima autem parte, de subiecto scientiæ formali, quia in hac scientia nõ consideratur aliquid quo ad rationem entis, vel diuini, vel reuelabilis, sed sub ratione Dei, id est, vel de Deo, vel in ordine ad Deum, vt ad principium, vel finem.
Quintò dicendũ, q̃ in primo sent. loquitur de thelogia, vt est scientia subalternata, quia incipit à reuelatis, nec seruat ordinem doctrinæ, s. procedendo à facilioribus sed in prima parte loquitur de theologia secundum se, & vt subalternans est, quia incipit à magis notis nobis.
Sextò dicendum, q̃ in primo Sent. loquitur vt bachalarius, secundum opinionem aliorum, ideo dicit, potest dici, & de quib. dicit quòd reuerentiæ doctorum qui talia dixerunt, in aliquo derogare oderimus, vt habetur Opus. 72.q.1. Sed in prima parte loquitur secundum sententiam propriam, vt thelogię doctor. Ideo dicit dicendum est, quia quando scripsit supra libros Sententiarum, erat bachalarius, quando verò composuit summam theologiæ erat sacræ thelogiæ doctor & magister.

Theologia. 19.

1155 Quòd theologia est dignior cæteris scientiis.
Immo metaphysica est dignior cæteris scientiis, cum sit ordinatiua aliarũ scientiarum, 2.d.3.q.3.2.d.24.q.2.2.4m.cont.3.c.25.8m. Ethi.6.lec.6.prin. Meta.1.lec.1.med.
Immo logica est dignior cæteris scientiis, cum sit ars artium. Post.1.prin.
Respondeo dicendum quòd sacra theologia est dignior aliis scientiis, & propter nobilitatem materiæ, & certitudinem, & altiorem finem, vt habetur in primis locis. Sed metaphysica dicitur dignior aliis scientiis humanis inuẽtis, quia ordinat eas. Logica autem quia est adminiculum aliarum, vt habetur Trin.17.2m.

Theologia. 24.

1156 Quòd theologia sacra differt secundum genus, à theologia naturali, id est à metaphysica.
Oppositum videtur dicere. 12q.q.54.1.1m.
Respondeo dicendum, sicut Dub.1110.

Totum. 2.

1157 Quòd totum homogeneum, nihil includit, quod non includat quælibet pars eius, nec differt secundum identitatem earum & totius, nec per consequens a suis partibus.
Immo quodlibet totum essentiale vel integrale, dicitur realiter ab omnib. suis partibus. etiam finalibus sumptis. Met.7.lec.10.le.14.fi.
Respondeo dicendum, quòd differt etiam totum homogeneum etsi non secundum rem, saltem ratione.

Verbum. 19.

1161 Quòd verbum in diuinis propriè dicitur personaliter tantùm, non autem essentialiter.
Immo dicitur etiam essentialiter, 1.d.27.q.2.2.o. Ver.q.4.2.9m,10m.11m. Opus.3.c.41.
Respondeo dicendum dupliciter, scilicet primo, quòd verbum vt dicit relationem rationis, dicitur essentialiter. Sed vt dicit relationem realem, sicut est in vsu, dicitur personaliter tantùm, vt habetur in secundis locis.
Secundò dicendum, q̃ verbum dicit quandam emanationem intellectus, & exitum in manifestationem sui. Et ideo quia exitus ille potest intelligi vel secundum rem distinctam, prout ic diuinis filius exit à patre, vel secundum rationem tantum, prout intelligere est ab intellectu diuino, ideo & verbum quandoque essentialiter, & quandoque personaliter dicitur sicut & amor, vt habetur 1.d.27.q.2.2.1m.

Veritas. 4.

1162 Quòd veritas magis fundatur in esse rei, quam essentia rei.
Immo etiam res dicitur vera vel falsa, sicut dicitur aurum verum vel falsum. Periher.1.lec,3.
Respondeo dicendum quod dicuntur tamen res aliquæ verè vel falsæ per comparationem earum ad intellectum nostrum, non quidem essentialiter vel formaliter sed effectiuè, inquantum, scilicet natæ sunt facere de se veram vel falsam æstimationem, vt habetur Periher.lec.3.

Virgini

Virginitas. 1.

1166 Quòd virginitas est specialis virtus.
Immo virginitas non est virtus, sed nominat statum virtutis, & aliquid virtuti accidens. 3a.d.33.q.3.ar.2.q.2.3m.d.36.2.5m. Ver.q.5.2.7m.
Respondeo dicendum, q̃ sicut habetur. 22q.q.152.3.o. 4.di.33.q.3.2.4m. Virginitas potest sumi tripliciter, s. vel materialiter, id est pro incorruptione ſgnaculi, seu irresolutione seminis propter delectationem. Vel formaliter, id est pro habitu quo quis proponit seu eligit perpetuo seruare integritatem mentis & corporis. Et hoc dupliciter, s. vel sine voto, vel cum voto. Primum accidit virtuti. Secundum autem nominat statum virtutis, vt habetur 4.d.33.q.3.ar.3m.4m.6m. Sed tertium est virtus & potest remanere, deficiente primo & secundo, vt habetur in locis primo allegatis.

Virginitas. 14.

1168 Quòd virginitas, vt virtus, non potest amitti sine peccato, quia firmata est per votum.
Immo potest amitti sine peccato. 4.d.33.q.3.2.2m.4m.d.49.q.5.ar.3.q.1.c.
Respondeo dicendum, quòd in Secunda Secundæ loquitur de virginitate, quo ad suum formale. s. quo ad propositum voto firmatum, integritatis perpetuo seruandæ. Sed in 4. Sent. loquitur de ea, quo ad suum materiale. s. quo ad integritatem carnis, quæ nominat materiam, & statum virtutis, & non virtutem sine voto vel cum voto.

Virginitas. 15.

1169 Quòd virginitas quo ad suum formale, potest reparari per pœnitentiam, & semper est cum cæteris virtutib. non autẽ quo ad materiale eius.
Oppositum videtur dicere, etiam quo ad omnem integritatem. 1a. q. 25.4. 3m. 21q.q.152.3.3m. Quol.5.q.2.1.o.
Respondeo dicendum, quòd etiam quo ad omnem integritatem carnis virtute diuina potest reparari, non autem ratione præteriti: quia hoc implicaret contradictionem, scilicet quòd mulier corrupta non fuerit corrupta, vt etiam superius Dub.499. adductum est.

Virtus. 10.

1171 Quòd virtus est bona seipsa, & non per aliam virtutem.
Immo est bona alio, s. ordine rationis, vel mensura rationis. 2.d.27.22.
Respondeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd in primo dicto loquitur de alietate realì. Sed in secundo dicto de alietate rationis, quia sic etiã lux esset perfectio coloris, cum tamen color sit essentialiter lux secundum Arist. in lib. de Sensu & Sensato, s. q̃ lux est tota hypostasis colorũ. Et sanctus doctor dicit 1.d.17.q.1.ar.1.c. q̃ color est lux in corporata.
Secundò dicendum, quòd primo intelligit quòd virtus non est bona alia bonitate formaliter & intrinsecè, Secundo autem, quòd est bona originaliter & extrinsecè, ordine rationis.

Virtus. 21.

1172 Quòd virtus dicitur vltimum potentiæ, quia ad illud potentia ordinatur, scilicet ad obiectum: quia ibi virtus sumitur pro obiecto.
Immo est vltimum potentiæ, per respectum ad actum; quia altissimum & vltimum in quod potẽtia eleuari potest, est actus quem virtus elicit, sed non est aliquid potentiæ. 2.d.27.1.1m.
Immo virtus dicitur vltimum potentiæ: quia perfectio potentiæ, mensuratur ex vltimo & maximo, quòd quis potest. 3.d.23.q.1.art.3.q.1.c. Poster. 1.lect.37.
Immo & actus est vltimum potentiæ, sicut extra genus potentiæ, virtus autem sicut eodem genere, scilicet principali. 3.d.23.q.1.ar.3.q.3.2m.
Immo vel dicitur esse vltimum, id est, difficillimum quia est in medio, quòd est difficillimum. Vir.q.1.13.1m.
Immo vel virtus dicitur esse vltimum in specie, non autem simpliciter. Vir. q.1.9.15m.
Immo vel virtus dicitur vltimum potentiæ, non vt importat ordinem effectus, sed ordinem excessus. 22q.q.23.3.2m.
Respondeo dicendum tripliciter, s. primo quòd vt habetur 4.d.8. q. 1.ar.1. q.1.1m. duplex est vltimũ, s. vel in re, sicut superficies locati, est vltimum eius, vel extra rem, sicut locus. Habitus igitur virtutis est vltimum potentiæ primo modo, actus autem & obiectum secundo modo, primum immediatè, secundum verò immediatè.
Secundo dicendum, quòd vt habetur Vir.q.1.1.6m. aliquid dicitur vltimum potentiæ dupliciter. s. vel materialiter, id est illud quod potentia ordinatur. Et ad hoc est duplex. s. propinquè actus, remotè obiectum. Vel essentialiter, id est complementum & perfectio potentiæ, siue sit aliud à potentia, scilicet habitus, siue non.
Tertiò dicendum, quòd sicut probatur Ver.q.14.3.c. duplex est potentia. s. vel cuius actus transit in exteriorem materiam, & perficit eam. Et vltimum talis potentiæ, est actus eius principaliter, secundario autem obiectum eius. Vel cuius actus non transit ad extra, sed ipsam potentiam perficit. Et vltimũ talis potẽtię vt stabile est habitus vt fluens, est actus eius.

Virtus. 56.

1173 Quòd & eadem virtus, potest esse in diuersis potentiis.
Oppositũ videtur dicere 1a.q.79.5.c.fi.4.d.14.q.1.ar.3.q.1.c. Ver.q.14.4.7m.
Respondeo dicendum dupliciter. s. quòd in prima Secundæ loquitur de potentia ordine quodam, sicut ibi subiungit, quòd vna virtus potest esse in diuersis potentiis, non æqualiter, vt intelligi in 4. Sent, sed ordine quodam, s. in vna principaliter, in alia verò per modum diffusionis, vel dispositionis, vel directionis, vel secundum quòd vna potentia mouetur ab alia.
Secundò dicendum, quòd in quarto Sententiarum loquitur de esse in potentia, vt in subiecto, & secundum idem, sed in prima Secundæ, secundum diuersa, & vt in causa, vel vt in effectu, vel vt in subiecto, & quocunque alio modo.

Virtus. 61.

1175 Quod actus vnius virtutis, vt elicientis, potest attribui alteri virtuti, vt imperanti.
Oppositum videtur dicere à simili. 4.d.14.q.1.ar.3.q.1.c. Veri.q.14.4.7m.
Respondeo dicendum, sicut dubio 1173.

Virtus. 72.

1177 Quòd vna virtus est prior alia secundum actus, licet simul infundantur omnes à Deo, secundum habitus.
Oppositum videtur dicere 12q.q.65.1.3m. Vir.q.5.2.4m.6m.8m.11m.
Respondeo dicendum, q̃ virtutes simul infunduntur, sed ordine quodã, prout actus vnius ordinatur ad aliam, vt etiam supra Dubio 1173. adductum est.

Virtus. 79.

1178 Quòd vitium non tantum opponitur virtuti perfectæ, sed etiam imperfectæ, in genere virtutis, scilicet habilitati naturali ab bonum, & dispositioni ad virtutem.
Oppositum videtur dicere Virt.q.1.10.16m.
Respondeo dicendum dupliciter, s. primo, quòd in vltimo loco loquitur de virtutib. moralib. infusis, quæ simul stant cum vitiis, vt tendunt ad nõ esse. Sed in aliis locis loquitur de fide informis, & infidelitate, quæ opponuntur secundum verum & falsum circa idem.
Secundo dicendum, quòd in quæstionib. de virtutib. in communi, loquitur de oppositione imperfecta, quæ est, vel medij ad medium, vel medij ad extremum, in aliis autem locis, de appositione perfecta, id est de contrarietate, quæ est inter maximè distantia, sicut etiam supra Dubio 292. adductum est, & adducetur infra Dubio 1181.

Virtus. 84.

1179 Quòd non oportet, q̃ principale vitiũ opponatur principali virtuti.
Oppositum videtur dicere 1q.q.73.4.c.22q.q.34.2.b. Ma.q.2.10.c.
Respondeo dicendum dupliciter, s.c. primo, quia vt habetur 10.d.17.q.2.2. c.4.d.14.L.12m. malum maximum, seu summum, vel pessimum, potest sumi dupliciter, s. vel per remotionem omnis boni, vel per accessum ad cętera mala. Primo modo non datur, nisi in apprehensione. Ideo non opponitur optimo, nisi secundum rationem. Secundo autem modo, potest tripliciter considerari, s. vel secundum speciem suam, prout peccata & vitia specificantur ex obiecto suo, sicut & virtutes, id est per conuersionem ad boum commutabile. Vel secundum auersionem, vel secundum circunstantias, vel secundum extensionem ad effectus. Primo modo opponitur optimo pessimum, non autem secundo vel tertio modo, sed potius optima virtus, opponitur etiam minimis peccatis, excludendo ea.
Secundo dicendum, sicut Dub.292.1178.

Virtus. 94.

1180 Quòd virtus infusa differt specie à virtute acquisita dupliciter, s.c. vel ratione diuersæ regulæ, vel ratione diuersi finis.
Oppositum videtur dicere à simili. 1a.q.94.3.1m.
Respondeo dicendum, sicut Dubio 1111.

Virtus. 120.

1181 Quòd virtutes intellectuales non sunt connexæ ad inuicem.
Immo simul omnes infunduntur Deo. 3.dis.23. q.2.5.cap.4.dis,14. q.1,artic. 2.q.2.c.
Respondeo dicendum, quòd virtutes omnes simul infunduntur quantum ad habitus. Sed quòd vna dicatur prior altera, est quantum ad ordinem consideratum in earum actibus, vt habetur 4.d.14.q.1.ar.2.q.2.c.prin. vt etiam supra Dub.1173. Dub.1177. adductum est.

Vita. 36.

1185 Quod vita contemplatiua secundum suum genus, est simpliciter nobilior & maioris merici, & prior quàm vita actiua.
Immo est econuerso. 3.q.35.q.1.4.o.
Respondeo dicendum, quòd vita actiua ex hoc quòd est vtilior, non est nobilior simpliciter, sed secũdum quid, sed contemplatiua est dignior, quia quæritur propter se, & propter aliud, vt habetur 3.d.35.q.1.artic.4. quæ.1.c.

Vita. 37.

1188 Quòd opus actiuæ vitæ est duplex, scilicet opus spirituale, vt prędicare & docere, & opus corporale, vt recipere hospites, & seruire infirmis. Primum est melius quàm sint opera contemplatiua, non autem secundum.
Oppositum videtur dicere 22q.q.282.2.o,
Respondeo dicendum, sicut Dubio 1185.

Vita. 43.

1189 Quòd vita contemplatiua est tantum in intellectu.
Immo est etiam in inquisitione rationis, & in affectu. 22q.q.180.1.o.2.1m.7. 1m.3.d.35.q.1.art.2.q.2.o.
Respondeo dicendum, quòd vita contemplatiua est tantum in intellectu essentialiter, & principaliter in actu eius. Sed vtitur inquisitione rationis vt medio, & est causaliter, antecedenter, & concomitãter in affectu, vt habetur in primis locis.

Vnitas. 19.

1193 Quòd Deum esse vnũ, potest ratione demonstrari, & pôt fide teneri.
Immo fides est de non apparentibus, secundum Apostolũm. Opus. 72.q.9. Heb.11.lect.1.
Respondeo dicendum, quòd hoc primum dictum est, s. quòd Deum esse vnum, potest ratione demõstrari, quia ratio naturalis subseruit fidei. Vnde dictum est per fidem esse acceptum hoc, secundum quòd fides supponit Deum esse vnum, tanquam ratione responsum. Vel hoc ideo dici potest, vt fiat resolutio ad diuersos homines, quia vni de hoc fieri potest demonstratio, alteri verò non, quem per fidem necesse est ad Deum accedere, vt habetur. 1a.q.2.2.1m. Opu.72.q.9.

A Vniuersale. 8.

1197 Quòd vniuersale est commune multis, secundum rem.
Oppositum videtur dicere 3.d.1.L.ib. Meta.7.lec.13.fi. Periher menias lec.10.
Respondeo dicendum, quòd vniuersale est semper aptum natum esse in multis, secundum rem, licet nõ semper insit multis, propter aliquod impedimentum, vt habetur in locis secundo adductis.

Voluntas. 3.

1199 Quòd voluntas est rationalis per participationem.
Immo voluntas est rationalis per essentiam. 3.d. 23.q. art.3.q.1.c.d.27.q.2. art.3.q.1.1m.
Respondeo dicendum, quòd sicut ipse distinguit 1a.q.82.3.c. fi.3. d.27.q.2. art.3.

art.3.q.1.5^{m}.voluntas inquantum est in parte intellectiua,& inquantum est immaterialis est rationalis per essentiam,vt potentia.Sed dicitur rationalis per participationem quo ad similitudinem actus cum concupiscibili & irascibili:quia fertur ad aliquid extra,& etiam quia dirigitur à ratione,vt habetur Verit.q.1.10.11^{m}.Opusc.53.

Voluntas. 24.

1200 Quòd qui vult bonum propter indebitum finem, vult bonum sub ratione mali.

Immo voluntas nihil vult nisi sub ratione boni. 1^{a}. q. 19. 9.c.q.48.1.2^{m}.4^{m}. 12ę.q.8.1.0.q.78.1.1^{m}.1.d.46.Lect.6^{m}.2.d.1.q.1.1.2^{m}.d.5.q.1.2.5^{m}.d.34.3.c. d.35.5.4^{m}.lect.1^{m}.d.37.q.3.1.3^{m}.cont.2.c.40.7^{m}.Lib.3.c.4.5^{m}.107.Ma.q. 1.3.c.q.3.12.0 Ethic.3.Phil.2.lect.5.

Respondeo dicendum dupliciter,s.primo, quòd velle aliquid sub ratione mali potest intelligi dupliciter, s. vel quòd ipsa malitia, id est priuatio boni moueat ad volendum. Et sic nullus vult aliquid sub ratione mali. Vel quòd aliquis velit aliquid propter aliquid quod in se est malum, tamen apprehensum est sub ratione boni.Et sic aliquis vult aliquid sub ratione mali.

Secundo dicendum,quòd velle aliquid sub ratione mali,potest accipi dupliciter. s.vel vtiliter,id est vt apprehensum sub priuatione omnis boni, vel specialiter,id est sub priuatione boni moralis, tamen sub ratione boni vtilis,seu delectabilis.Et sic aliquis vult aliquid sub ratione mali,non autem primo modo,sicut quando aliquis facit aliquid vt furetur, sciens furtum esse malum moraliter,tamen sub ratione boni vtilis.

Voluntas. 27.

1202 Quòd voluntas pro facto reputatur.

Oppositum videtur dicere.2.d.43.3.3^{m}.Lect.fi.4.d.4.25.q.3.art,1.q.1.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd voluntas pro facto reputatur, tam in bonis quam in malis, in iis quæ sunt omnino ab homine, & quo ad præmium essentiale,non autem in sacramentis, & quo ad præmium accidentale, vt in remissione pœnæ,vt habetur.12ę. quæst. 20. 4. c. 22ę. quæstio. 81.6. 1^{m}.3^{a}.q.68.2.2^{m}.fi.4.d.4.q.3.art.3.q.2.c.fi.d.17.q.3.ar.5.q. 2. 2^{m}. Lect. 2^{m}. d.20.q.1.1.3^{m}.q.3.2^{m}.Verit.q.24.1.1^{m}.

Votum. 16.

1204 Quòd virtus voti, est obligatio eius, quæ est maior in voto solenni, quam in voto simplici,& quo ad Deum,& quo ad homines.

Oppositum videtur dicere Quol.10.11.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd licet vtrunque votum quantum ad reatum peccati mortalis,qualiter obliget apud Deum,non tamen ad alia, sicut quantum ad impedimẽtum matrimonij,& huiusmodi,vt habetur Quol. 10.11.1^{m}.

Votum. 29.

1207 Quòd nullum votum religiosi est firmum, nisi de consensu prælati, quia nullum tempus est,in quo prælatus non possit eũ in aliis occupare.

Oppositum videtur dicere.22ę.q.88.12.2^{m}.Quol.10.10.3^{m}.

Respondeo dicendum,quòd per votum obedientiæ,supponitur religiosus prælato suo, quantum ad generalem dispositionem vitæ suæ, licet non quantum ad omnes actus particulares,vt habetur Quol.10.10.3^{m}.

Votum. 41.

1208 Quòd in voto continentio & religionis, per professionem solennizato, etiam Papa non potest dispensare, licet quidam iuristæ ignoranter contrarium dicant:quia periculis humanis obuitandum est per humana & non per diuina.

Immo in voto continentiæ & religionis quantumcunque solennizato, vt alij dicunt probabilius potest dispensari per Papam, si communis vtilitas totius Ecclesiæ,vel vnius regni,vel vnius prouinciæ,hoc requirat.4. d.38.q.1.3^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo, quòd in Secunda Secundæ,loquitur de voto ratione consecrationis indelebilis.In quarto verò Sententiarum ratione boni promissi,quo potest esse aliquid melius, scilicet bdnum commune.

Secundo dicendum,quòd in quarto Sententiarum loquitur secundum opinionem aliorum,ideo dicit,quòd alij dicunt probabilius,vnde ibi respõdet argumentis ad vtranque partem. In Secunda Secundæ verò loquitur secundum propriam sententiam.

Vsura. 27.

1209 Quòd in vsuris non transfertur dominium.

Immo in vsuris transfertur dominium,secundum aliquos.4.d.15.q.2.art.4. q.2.c.Opusc.73.c.19.

Respendeo dicendum dupliciter. s. primo, quòd in quarto Sententiarum loquitur secundum opinionem aliorum,ideo præmittit, secundum aliquos.In aliis autem locis loquitur secundum sententiam propriam.

Secundo dicendum, quòd in quarto Sententiarum intelligit de pignorib. amissis à non soluentibus, infra terminum positum in contractu mutui. In aliis antem locis, de eo quod exigitur vltra veram sortem, licet alij dicant econuerso.

Vti. 5.

1210 Quòd vti est actus voluntatis.

Immo vti, vt est de eius essentia, magis consistit in executione eius quod est ad finem,quàm in imperio voluntatis.1.d.1.q.1.2.c.

Respondeo dicẽdum dupliciter,scilicet primo, quòd hoc dictum est ideo scilicet quòd vti est actus voluntatis: quia voluntas non solum est imperans,sed etiam exequens, vt patet in actionibus, quas per seipsam facit. Et sic vti est actus eius.

Secundo dicendum,quòd hoc ideo dictum est:quia coniungitur voluntas cuilibet virium inferiorum,sicut motor coniungitur mobili,vt habetur Opusc.72.q.3.

Christus. 6.

1212 Quòd idem iudicium est de istis propositionibus Christus secundum quòd homo,est persona,suppositum,hypostasis,& res naturæ.

Immo vltima magis accedit ad veritatem.3^{a}.d.10.q.1.art.2.q.3.c.

Respondeo dicendum,quòd in tertia parte considerauit prædicta nomina quantum ad illud,ad quod nomina imponuntur. Sed in tertio sententiarum quo ad illud,a quo imponuntur.

Christus. 28.

1213 Quòd nõ est dicendum,Christus est creatura,nisi addendo secundum naturam humanam,vt caueatur hæresis Arrij.3^{a}.q.16.8.0.q.20.1.1^{m}.

Immo non tantum ad vitandum errorem, sed quia est loquutio falsa. 3^{a}. d. 11.2.0.d.21.q.1.3.2^{m}.contra.4.c.48.Verit.q.29.1.1^{m}.

Respondeo dicendum dupliciter,s.primo,quòd vt habet 1^{a}.q.45.4.0. Creari propriè & simpliciter est tantum suppositorum. Sed impropriè & secundum quid,est etiam formarum & partium, licet magis concreentur. Ideo creatura impropriè potest dici natura assumpta. Et sic loquitur in tertia parte.Sed in aliis locis loquitur de creatura propriè.

Secundo dicendum,quòd vt habetur Opusc.37.c.4. Creatio primo determinatur ad esse,sed ex consequenti ad naturam.Dupliciter igitur potest dici aliquid creatura,s.vel ratione naturæ creatæ. Et sic loquitur in tertia parte vel ratione ipsius esse suppositalis.Et sic loquitur in aliis locis.

Christus. 80.

1215 Quòd anima Christi in verbo scit infinita potentia, quasi scientia simplicis intelligentiæ.Non autem scit infinita in actu, id est scientia visionis: quia entia in actu, secundum omne tempus,non sunt infinita: quia generatio non est æterna.Opusc.9.q.81.

Oppositum videtur dicere.1^{a}.q.14.12.0.Verit.q.20.4.c.

Respondeo dicendum dupliciter,scilicet primo, quòd quia non dantur infinita in actu,ideo dicitur nescire infinita.Sed quia datur secundum successionem,ideo dicitur scire infinita in potentia.

Secundo dicendum,sicut Dubio.477.

Christus. 85.

1216 Quòd scientia Christi infusa,fuit distincta in multos habitus.

Oppositum videtur dicere.3^{a}.d.14.art.3.q.4.c.

Respondeo dicendum tripliciter,s.primo,quòd vt habetur. 1^{a}. d. 3.q.1^{m}.3. d.14.art.1.q.2.c.fi.q.3.c.prin.2^{m}.ad esse habitus intellectiui,duo concurrunt,s.species intelligibilis, & lumen. In tertia igitur parte loquitur de scientia quo ad primum, sed in tertio Sententiarum quo ad secundum.

Secundò dicendum,quòd in tertia parte loquitur de scientia respectu obiecti,id est, quò ad scibilium genera, sed in tertio Sententiarum quo ad modos.

Tertio dicendum,quod scientia Christi infusa,fuit distincta in multos habitus,quia fuit discursiua seu collatiua,quo ad vsum, sicut volebat, non autem quo acquisitionem.vt habetur 3^{a}.q.11.3.0.4.fi.3.d.14.ar.3.q.3.0.Veri.q.20.3.1^{m}.

Christus. 88.

1217 Quòd Christus per scientiam infusam cognoscebat omnia singularia præsentia,præterita,& futura.

Immo per eam non cognoscebat futura contingentia, nec cogitationes cordium.3^{a}.d.14.ar.3.q.1.c.q.5.2^{m}.Veri.q.20.6.c.

Respondeo dicendum dupliciter.sc.primo, quòd in tertia parte loquitur de cognitione practica.In aliis autem de cognitione speculatiua.

Secundò dicendum,quòd in tertio Sentẽtiarum loquitur Christo,& scientia eius infusa simpliciter, & secundùm se.In tertia vero parte loquitur de Christo,vt est caput ecclesiæ,& pastor omnium.

Christus. 89.

1218 Quòd in Christo fuit scientia acquisita, sed experimentalis per species acquisitas,per operationem intellectus agentis eius.

Oppositum videtur dicere.3.d.14.ar.3.q.5.3^{m}.d.18.3.5^{m}.Veri.q.20.3.1^{m}.

Respondeo dicendum, quòd in tertia parte loquitur de scientia, præsupposita opinione Aristotelis,scilicet quòd intellectus agens sit naturalis potentia animæ rationalis,cuius propria & adæquata operatio, sit abstrahere species a phantasmatib.quia Aristoteles nullam aliam operationem ei assignat.Sed in tertio sententiarum præsupponit, quod intellectus agens possit esse sine hac operatione.Nec tamen est frustra, vt pateret in intellectu completo per omnes species, sicut nunc est intellectus Christi,quia habet alias operationes, scilicet causare notitiam principiorum,& fortificare operationem intellectus possibilis. Assistendo ei, vt educat in actum ea quæ virtualiter continentur in primis principiis. Et ideo intellectus agens concurrit in omni intellectione cooperando intellectui possibili,vt habetur 2.d.24.q.2.2.1^{m}.Veri.q. 10.8.c.fi. In quæstionibus vero de veritate, loquitur secundùm opinionem quam præmittit, quam tamen dicit se non credere veram. Vel intelligit, siccut in tertia parte.

Christus. 95.

1219 Quod in Christo est duplex voluntas humana,scilicet voluntas rationis,& voluntas sensualitatis,id est,appetitus sentiuus.

Immo in Christo fuit tantùm vna voluntas humana.3.q.18.2.2^{m}.3.0.4.5.c.

Respondeo dicendum,quod in Christo fuit tantum vna voluntas humana rationalis per essentiam,vt potentia.Sed duplex actus,scilicet, vt natura & ratio thelesis,idest,simplex voluntas.Et bulesis, id est consiliatiua, secundum Damascenum,vt habetur in locis primo adductis.Sed appetitus sensitiuus dicitur voluntas non per essentiam, sed per participationem.

Christus. 103.

1221 Quòd omnis potentia communibalis cuicunque creaturæ, multo abundantius communicata fuit animæ Christi, s.vt materia elementalis magis obediat ei ad motum, quàm qualitatib. actiuis, & virtuti cælesti, & magis potuisset mouere cælum,quàm angelus quicunque.

Immo aliquid in creaturis fuit potentius anima Christi.3.d.16 q 1.2.5^{m}.

Respondeo dicendum,quòd aliquid fuit secundum quid potentius anima Christi, secundum propriam naruram & virtutem, vt claui in passione ad perforandum,nihil autem fuit potentius ea simpliciter,vt habetur 3^{a}.q. 14.2.3^{m}.3.di.16.q.1.2.5^{m}.

FINIS

OMNIVM QVAE SVNT VISA Animaduersione digna in Commentariis Reuerendis.D. Thomæ de vio caietani,in vniuersam Summam Diui Thomæ Aquinatis.

Multò copiosius & fidelius quàm hactenus vnquam ordine alphabetico digestus.

A

ABDICATIONEM bonorum, diuitiarum,& venereorum diuersimodè fieri & intelligi oportet.q.186.ar.7.4.pag.662.22ę.par.
Absolutionis sacramentalis forma in quibus verbis consistat.q.84.ar.3.pag.412.co.1.3^{a}.par.
Abstinentia corpus castigatur non solum contra illecebras luxuriæ, sed & gulæ. q.147.ar.2.ad 2.pa. 482.col.1.nu.30.22ę.par.
Abstinentia duo obseruat recta ratione in subtractione alimenti,s.conseruationem naturę:& potentiam ad opera debita, & ex his iudicatur quando abstinentia est virtutis. q.147. ar.1.2.pag. 493.22ę.par.
Abstinentia & continentia quomodo differant. q.88.ar.11.pag.311.22ę.par.
Abstinentiæ laus consistit in quodam defectu,& ex hoc ipsa, & eius partes denominantur, sicut laus fortitudinis in quodam excessu consistit, ex quo omnes eius partes denominãtur.q.147.art.1.ad 3.pag.481.col.2.nu. 40.22ę.par.
Abstinere ex feruore spiritus,& velle mortificare carnem suam,non curando an diminuat vitam,an sit peccatum.q.147.ar.1.2.pag.493.22ę.par.
Abstractio à sensibus quotupliciter contingat.q.173.3.c.pag.599. 22ę.part.
Abstractio specierum à sensibilibus,an sensibus mediantibus, ab anima separata fiat.pag.407.col.2.lin.34.1^{a}.par.
Abstractionem fieri à viribus sensitiuis,& non à vegetatiuis in vehementi animæ intentione,quare oporteat.q.175.ar.5.3.pag.608.22ę.par.
Abstractionem iuxta formalem, abstractis proprietatibus non personalibus personæ remanent,pa.ea,col.2.lin.87.1^{a}.par.
Abstractionem iuxta formalem abstractis proprietatibus personalibus hypostases non remanent.pag.ea.col.2.lin.93.1^{a}.par.
Abstractionem iuxta totalem, abstractis proprietatibus non personæ, sed sola essentia remanet.pag.191.co.2.lin.78.1^{a}.par.
Abstractionis à sensib. an conuenienter assignentur tres tantum causæ. q. 175.ar.1.& 2.pag.605.22ę.par.
Abstractionis per modum resolutionis nomine quid intelligatur. q.3.art. 3.ad 3.pag.30.3^{a}.par.
Abstractionis duplicis dilucidatio.q.3.ar.3.pag.5.3^{a}.par.
Abstracta spiratione à filio, quomodo formaliter à spiritussancto distinguatur.pag.191.col.2.lin.92.1^{a}.par.
Abstractis per intellectum diuinis personalitatib.an possit intelligi natura diuina assumere.q.3.art,3.ad 2.pag.& par.ead.
Abstractum & concretum secundum intellectum in quo differant,& similiter abstractum secundum rem & compositum secundum rem.pag. 21. col.2.lin.50.1^{a}.par.
Abstractũ quo pacto significat vt quo,& non per modum subsistentis.pag. 65.col.2.lin.76.1^{a}.par.
Accidens in substantiis immaterialibus nullum existit.pa.246.co.2.lin.35. 1^{a}.par.
Accidens per accidens,accidens per se naturaliter præsupponit.pa.22.co. 1.lin.1.1^{a}.par.
Accidens secundum sanctum Thom.cum in virtute substantiæ agere dicatur,constructio intransitiua esse dicitur,id est,ipsa virtus substantię.pa. 340.col.2.lin.90.1^{a}.par.
Acidentia determinata quam formam sequantur.pa.34.col.2.lin.81.1^{a}.par.
Accidentia quomodo intelligantur,quia indiuiduantur per subiectum,an scilicet intrinsecè,an extrinsecè,id est,an cum dicitur hæc albedo,in ly hæc,claudatur intrinsecè subiectum,an extrinsecè. q.29.ar,1.pa.153.lin. 44.col.2.1^{a}.par.
Accidia an sit tristitia de bono diuino in ipso Deo vel in me,vel in vtroq3. q.35.ar,1.pag.132.22ę.par.
Accusare alium an quis aliquando teneatur.q.68.art.1.pag.234.22ę.par.
Accusare prohibitus an teneatur in casu periculi multitudinis personã criminosam,& testes cum certis circũstantiis iudici reuelare,vt ex officio iudicis rei publicæ prouideatur.q.68.ar.1.pag.234.col.2.lin.60.223.par.
Accusatio quomodo fieri debeat,& quibus modis iniusta dicatur.q. 68.2. 0.& 3.0.pa.235.22ę.par.
Accusationem an præcedere debeat secreta admonitio.q.33.ar.7.ad 3.pag. 125.22ę.par.
Accusationem in principes an Iudex possit abolere.q.68.ar.3.ad vltimum, pa.235.22ę.par.
Accusator cum reo colludens,qui noxius est,an pœnam incurrat. qu.69. ar.2.2^{m}.pag.237.col.2.22ę.par.
Accusatoris vicem quatuor sunt quę supplent.q.67.ar.3.pa.223.22ę.par.
Accusatus in iudicio,ad sui excusationẽ mentiens, cõtrariatur dilectioni Dei,cuius est iudiciũ, & dilectioni proximi.tum ex parte iudicis cui debitam obedientiam negat:tum ex parte accusatoris,qui venit puniẽdus in probatione deficiens.q.69.ar.1.pa.237.col.1.lin.10.22ę.par.
Actio angeli:neque actio alicuius creaturæ est eius esse.pa.249.col.2.lin. 55.1.par.
Actio Dei an sit actio ab æterno formaliter vel materialiter.pa.219.col. 2, lin.21.1.par.
Actio ipsa immanens an sit productio actiua eius, quod secundum præcedere dicitur.pag.eadem lin.81.1.par.
Actio omnis humana quantumcũque vitiosa,continetur sub genere actionis humanæ.q.18.ar.4.pa.58.12ę.par.
Actio transiens(puta mouere) vt distinguitur contra effectum,an dicat solum motum ad hoc,aut aliquid aliud.pa.137.col.1.lin.70.1.par.
Actionem secundum immanentem quomodo quædam processio ad intra existat.pag.183.col.2.lin.49.1.par.
Actiones duę in instrumento continentur,s.vna instrumentalis secundum quam operatur,non in virtute propria,sed in virtute principalis agentis,altera propria quæ sibi secundum propriam formam competit,sicut securi competit scindere ratione suæ acuitatissfacere autem lectum inquantum est instrumẽtum artis. Non autem perficit actionem instrumẽtalem,nisi exercendo actionem propriam,scindendo enim facit lectũ. q.62.1.2^{m}.pag.279.col.1.3^{a}.par.
Actiones quæ sunt ad alterum, dupliciter egent speciali rectificatione in comparatione ad agentem.58.ar.2.ad vltimum pa.109.22ę.par.
Actus absolutè aliter considerantur vt sunt in rerum natura,aliter vt obiecta:& aliter vt sunt in executione.q.20.ar.1.pa.69.12ę.par.
Actus à deliberatiua ratione procedens si non sit ordinatus ad debitum finem,ex hoc ipso repugnat rationi,& habet rationem mali.q.18.ar.4. ad 3.pa.58.12ę.par.
Actus appetitus sensitiui sortiti sunt præaliis nomẽ passionis eo quod passionem corporalem habent annexam, alij vero non exigentes in cõmuni remanserunt operationis vocabulo.q.60.ar.1.pa.177.12ę.par.
Præter 17.Actus appetitus in litera tractatos sex proprios rationalib.(scilicet velle frui,intendere,eligere consentire, & vti) & vndecim communes,qui passiones vocantur,sunt duo alij actus distincti, specie in esse naturæ ab istis,s.nolle & tristari, nec tamen litera est diminuta, quia sub suis oqpositis tractati sunt.q.47.pa.137.12ę.par.
Actus bonus infert necessitatem virtutis.q. 81.ar.2.pa. 269. 22ę. part. inter
Actus bonitas ex fine primo saluatur in voluntatis actu, cuius finis est proprium obiectum:bonitas autem ex materia & circunstantiis,primo saluatur ipso actu exteriori.q.20.ar.2.pa.70.12ę.par.
Actus deformitas an sit de ratione speciei ipsius actus,qu.6,art, 2, pag. 30. 22ę.par.
Actus exterior in executione licet habeat bonitatem ex fine & materiali circunstantiis ex voluntate,& voluntas ab obiectis: dissimiliter tamen hoc fit:quia bonitas ex fine descendit in actum interiorem voluntatis per se & formaliter,in actum verò exteriorem executione denominatiuè tantum,bonitas verò ex genere & circunstantia,ex obiecto in actum interiorẽ deriuatur,denominatiuè tantum,& per eum in actum exteriorem formaliter.q. 20.ar.2.pa.70.12ę.par.
Actus exterior inordinatus,an inueniri possit ex zelo iustitiæ absque peccato.q.34.ar.4.pa.132.22ę.par.
Actus exterior non addit in bonitate & malitia,ex fine actui interiori, bene tamen finis consequutus addit in bonitate & malitia, voluntati bonæ vel malæ ex fine.q.20.ar,4,pa.72.12ę.par.
Actus exterior voluntatis quia claudit in se dependentiam à voluntate, stat quòd bonitas prius secundum naturam insit ipsi actui humano exteriori quam voluntati,& adhuc restet ambiguum, an etiam illa bonitas quæ prius ei conuenit,dependeat à voluntate,licet enim prius non dependeat à posteriori,quod tamen prius inest alicui potest dependere ab eo qui posterius inest.q.20.ar.2.pa.70.12ę.par.
Actus exterioris bonitas ex materia & circunstantiis prius conuenit ipsi quam voluntati,primo quia conuenit ipsi per se,& consequenter voluntati per ipsum,secundo quia hæc bonitas pendet à ratione non à voluntate.q.20.ar.1.pa.69.12ę.par.
Actus exterioris bonitas,sufficienter comparatur in litera ad bonitatem actus exterioris per hæc duo membra,s.vt habens omnino eandem bonitatem,& vt habens omnino aliam secundum se,ita quòd quandocunque actus exterior est secundum se bonus, sub secundo membro comprehendatur.q.20,ar.3.pa.71.12ę.par,
Actus exteriores dicuntur boni vel mali mortaliter,vt subsunt alicui actui immanenti,& non aliter,q.74.ar.1.pa.232.12ę.par.
Actus gratiæ sermonis aliter habetur ab arte humana,aliter à Spiritu sancto.q.177.ar.1.pa.610.22ę.par.
Actus habetur secundum quandam eminentiam,ergo est actiuus aliorum, an valeat consequentia.q.8.ar.5.pa.65.3.par.
Actus humanus ex sua bonitate vel malitia,vt sic habet rationem recti,laudabilis meritorij etiam apud Deum: & similiter peccati, culpabilis, demeritorij etiam apud Deum,& hoc intenditur & determinatur in litera per totam q.21.ita.s.quòd in omnibus illius quæsitis reduplicationis nota determinat bonitatem vel malitiam propriam seu contractam ad actum humanum.pa.57.12ę.par.
Actus humani quadrifariam dicuntur quo ad bonitatem & malitiam: quidam enim sunt per se mali,quidam per se boni,quidam indifferentes, quidam solitariè sumpti sonantes malum, qui tamen possent exaduẽtitiis honestari. vt sint boni.q.39.ar.1.pa.120.12ę.par.
Actus humani quum dicuntur iuxta diuersitatem motiuorum specificari, intelli

intelligendum est de motiuis in genere causæ finalis,& non effectiuè.i. de his quæ mouent,vt fines.idest, de intentionis finibus, & non de his quæ mouent purè actiuè.q.72.ar.3.& 8.pa.222.& 225.12ꝯ.par.
Actus idem numero potest esse successiuè bonus & malus,sed nõ idem numero actus in genere moris:actus enim voluntatis secũdum se est in genere naturæ,& secundum suas conditiones in genere moris,q.20.ar.6. pa.74.12ꝯ.par.
Actus interioris bonitas est causa bonitatis actus exterioris,idest proportionis,seu attributionis actus exterioris ad bonitatem interiorem, & è contrario,& sic de aliis attributionibus,secundumquas deriuatur denominatio.q.20.ar.3.pa.71.12ꝯ.par.
Actus interioris & exterioris bonitas vel malitia quandoque est eadem. q.20.ar.3.pag.71.12ꝯ.par.
Actus imperans & imperatus,siue interior & exterior, licet sint vnus numero actus,non vt simplex,sed vt compositus,non frustra nec per accidens quæritur quid ex quo procedat: sicut nec in naturalibus quando vnum numero constat,ex pluribus non per accidens nec frustra quæritur,quid ex quo in alterum redundet.q.20.ar.3.pa.71.12ꝯ.pa.
Actus imperandi contra actum deprecandi vel præmittendi, quomodo distinguatur.q.88.ar.1.pa.285.22ꝯ.par.
Actus iusti ex quibus fit iustitia:sunt moraliter boni,quamuis non sint totaliter perfecti.q.18.ar.7.pa.90.12ꝯ.par.
Actus malus etiam ex circunstantia omnis finis, licet non possit ordinari in bonum finem,actus tamen malus etiam ex circunstantia finis, potest ordinari in bonum finem.q.18.ar.4.ad 3.pa.58.12ꝯ.par.
Actus morales & materia moralis quomodo distinguantur.q.56.art.8.pa. 199.22ꝯ.par.
Actus neuter.vide voluntas.12ꝯ.par.
Actus non solum est moraliter bonus,ex obiecto,sed etiam bonitatem primam & specificam habet ab eo,q.17.ar.2.pa.52.12ꝯ.par.
Actus notionales personis sunt attribuendi.pag.194.col.1.lin.1.1ª.par.
Actus omnes morales sunt immanentes formaliter loquendo: cum enim subiectum moralitatis sit actus voluntatis, oportet actum inquantum voluntarium sumi,quum sumitur inquantum moralis.q.74.art. 1.pagi. 232.12ꝯ.par.
Actus omnis debet habere finem:quia omne agens agit propter finem.qu. 18.ar.9.pa.61.12ꝯ.par.
Actus omnis infidelium an simpliciter sit peccatum, ad Gregorium Arimi nensem.q.10.ar.4.pa.39.22ꝯ.par.
Actus qui actualiter est,à sola imaginatione,quamuis possit subesse imperio rationis,non est in genere moris,q.18.ar.9.pa.61.12ꝯ.par.
Actus proprium principium an sit vis appetitiua.q.58.ar.4.pa.191.22ꝯ.par.
Actus quilibet voluntarius dæmonis in malus existat.pagi.297. col.1. lin. 93.1ª.par.
Actus qui passiones dicuntur in voluntate positi,non distinguuntur specificè in esse naturę,sed omnes preter iustitiam ad 7.actus prænominatos reducitur,ſ.velle,nolle frui,intendere,elicere,consentire,ibid.
Actus quòd ex genere & circunstantiis potest ordinari in malum finem intelligitur de circunstantiis non transeuntibus respectu eiusdem actus in specie,& similiter de malo.q.18.ar.4.ad 3 pa.58.12ꝯ.par.
Actus simpliciter est nobilior &melior habitu,sicut actus simpliciter,actu permixto potentiæ,secundum quid autem habitum actu esse nobiliorẽ non inconuenit.q.71.ar.3.pa.217.12ꝯ.part.
Actus specialiuus quomodo cadat sub prudentia. quæ.47.art.2.pag.166. 22ꝯ.par.
Actus turpitudo,& paruitas boni in actu peccati,licet formaliter distinguantur:non sunt tamen obiecta peccatorum,quæ penes ea distinguantur,ſ.pœnitentiæ & obstinationis,q.14.ar.2.ad 2.pa.54.22ꝯ.par.
Ad actus virtuosi rationem quomodo spectat modus.qu.44.ar.8.pag.156. 22ꝯ.par.
Actus virtutis inter modum intrinsecum & extrinsecum differẽtia.& quis cadit sub præcepto.q.44.ar.4.pa.154.22ꝯ.par.
Actus vltimus rationis practicæ est præcipere.q.88.ar.1.pa.ead.22ꝯ.par.
Actus voluntatis est primo malus formaliter:actus autem aliarum virium formaliter,sed non primò sed secundariò.q.74.ar.2.pa.233.12ꝯ.par.
Actus voluntatis sumitur dupliciter vno modo secundum se, alio modo vt est forma,seu cõditio actuum exteriorum humanorum.q.20.ar. 1.pa. 69.12ꝯ.par.
Actum esse in genere intelligibili aliud est, & aliud esse actum respectu intelligibilium materialium:cum primum importet esse actum absolutè & simpliciter,secundum autem per compositionem.pag.297.1ª.par.
Actum interiorem voluntatis finis formaliter qualificat,actus autem exterior dominatiuè tantum,formaliter intelligendo idest,inquantum finis & inquantum actus,cum quo tamen stat, quòd actus exterior vt finis qualificet voluntatis actum interiorem formaliter siue actus exterior habeat rationem ænis principalis,siue secundarij.qu.20.art.2.pagi. 69 12ꝯ par.
Actum inter purum & potentiam puram, mediant entia habentia aliquid actus & potentiæ.pa.340.col.1.lin.1.1ª.par.
Actum peccati exigere à bono,siue ab eo qui est paratus ad peccandum an liceat.q.78.ar.4.pa.263.22ꝯ.par.
In Actu texteriori bonitas inuenta,quia ex fine pendet,nõ solum ex ratione sed etiam per se ex voluntate interiori: bonitas autem ex genere & circunstantiis ex ratione solum, ideo illa in voluntatem, vt proximam & per se causam,hæc in rationem reducitur.q.20.ar.2.pa.69.12ꝯ.par.
Actu naturæ bono dæmones abutuntur.pa.287.col.1.lin.93.1ª.par.
Actui actum similem reddit habitus acquisitus à quo generatus est secundum speciem non autem secundum modum.q.89.6.3ᵐ.1ª.par.
Actui exteriori prius conuenit bonitas moralis secundum se, ac per hoc in rerum natura:secundo ipsimet obiectiuè.tertiò actui voluntatis cui obiicitur:quarto ipsimet in executione q.19.ar.1.pa.69.12ꝯ.par.
Actui interiori voluntatis qui comparatur ad exteriorem sicut formale ad materiale(qui est actus imperans)non accidit ordinari in alium finem. q.17.ar.6.ad 2.pag. 59.12ꝯ.par.
Actum & potentiarum distinctionis radix diuersitatis obiecti existit pa. 341.col.2.linea.8.1ª.par.
Actuum quidam est adæquatus potentiæ. vt intelligere respectu intellectus, & videre respectu visus: quidam verò inadæquatus vt tale intelligere:puta intelligere bouem.& tale videre puta videre album.pa.251. col.1.lin.79.1ª.par.
Actuum quidam est per se primò actus:& secundariò potentia:quidam autem econuerso:& similiter potentiarum quędam est per se primo actus & secundariòd potentia.quædam autem è contra.pa.251.lin.91.1ª.part.
Actuum cum respondeat effectui & per hoc respondeat etiam patenti (quia agit in eo suum effectum)non est intelligibile quòd extrema proportionis actui ad passiuum adæquentur,& actiui & effectus non.q.54. ar.4.pa.157.12ꝯ.par.
Actiua dupliciter inueniuntur,scilicet in esse naturæ,& in esse apprehenso.q.23.ar.4.pa.90.12ꝯ.par.
Actiuo omni est commune,si agit,proximum esse passo.q.30.art.2.pag.96. 12ꝯ.par.
Actiuorum differentia secundum naturam, & secundum virtutem, litera vult quòd passiones non distinguantur penes distinctionem naturarũ agentium,sed virtutum quæ ad differẽtias apprehensionis spectant:obiectum namque appetitus non est res,sed res apprehensa.q.23.ar.4.pa. 80.12ꝯ.par.
Adam angelos per essentiam videre non potuit.quæst.94.art. 2.pa.221.lin. 60.1ª.par.
Adam an minus peccauerit quam mulier quantam ad speciem superbiæ.q. 177.ar.4.pag.603.22ꝯ.par.
Adam an scientiam habuerit omnium naturaliter scibilium.q.94.ar.2.pag. 422.col.1.1ª.par.
Adam in statu innocentiæ animalibus dominabatur.pa.297.1.par.
Adam in sua creatione an adeptus fuerit similitudinem diuinam quantum ad scientiam nondum actu,sed solum potentia.quæst.173.art.1.pag.610. 22ꝯ.par.
Adam per essentiam non vidit Deum secundum communem statum illius vitæ,sed solum supernaturaliter.pag.421.col.1.lin.40.1ª.par.
Adam quas passiones habuerit,& quas non. pa.424.q.95.ar.2.lin.80.1ª.par.
Adę operavtrum minus fuerint efficacia ad merendum quàm nostra.q.95. ar.4.pa.425.lin.70.1ª.par.
Adæ peccatum an fuerit superbia pag.603.22ꝯ.
Addere quod præsupponit id,cui additur,ad augmentum spectat.q.20.ar. 5.pag.73.12ꝯ.par.
Adiectiua de tribus personis in numero plurali prædicantur. pa. 184.co.1. lin.19.1ª.par.
Admiratio cur ab Arisſ.ponatur concupiscentia,à Dama.autem timor.q.41. pag.125.12ꝯ.par.
Admirans in ipso admirationis actu videtur habere tria:ſc.nouæ, raræ,vel arduæ rei intuitum desideratum,collationem ipsius cum occulta causa, & naturalem quandam concupiscentiam cognoscendi causam. q.31.ar. 8.pag.106.12ꝯ.par.
Adoratio Mardochæi & Ioannis Euangelistæ erga creaturam declaratur. q.84.ar.1.ad 1.pag.285.22ꝯ.par.
Adoratur eucharistiæ hostia consecrata ab ecclesia sine conditione.q.1.ar. 1.ad 4.pag.4.22ꝯ.par.
Adulator laudans aliquem de peccato veniali venialiter peccat.q.115.ar.2. pag.393.22ꝯ.par.
Adulterium quomodo committatur inter coniugatum & solutã, vel coniugatam.q.154.ar.8.ad 1.pag.535.22ꝯ.par.
Adulterium quomodo potest dici esse in eo, qui nimis diligit vxorem pa. 535.22ꝯ.par.
Adulterium viri & mulieris potest dupliciter considerari.q.154.ar.8.ad 2. pag.ead.22ꝯ.
Aaduocatus quomodò teneatur subuenire causis pauperum.q.71.ar.1.pag. 242.22ꝯ.par.
Aduocati,iudicis,& testis in iudicio differentia.q.71.ar.1.pa.ea.22.par.
Aduocatum quomodò excuset ignorantia q.71.ar.3.pa.244.22ꝯ.par.
Aequalitas an fundetur supervna quantitate distinctorum extremorum.q. 42.p.281.col.1.lin.65.1ª.par.
Aequalitas an ponat aliquid reale in diuinis.q.42.p.201.co.1.lin.55.1ª.par.
Aequalitas an sit in filio ex vi productionis.quæst.42.pag.201.col.1.lin.73. 1ª.part.
Aequalitas diuinarum personarum an sit relatio realis & quomodo.pag. 201.co.1.lin.59.1ª.par.
Aequalitas fundata in substantia distinguitur à similitudine, & identitate secundum modum.q.42.p.200.co.2.lin.vlt.1ª.par.
Aequalitas in substantia fundata quo pacto distinguatur à similitudine & identitate secundum modum.pa.200.lin.vlt.1ª.par.
Aequalitas mutua an sit inter Patrem & filium.q.42.pa.201.co.1.li.13.1ª.p.
Aequalitatis affirmatio quo pactò ex inæqualitatis negatione sequatur.p. 200.lin.87.1ª.par.
Aequalitate vti proportionali,contingit dupliciter, videlicet vt forma iuti,vel vt modo peruenienti ad quantitatẽ rei.q.61.ar.4.p.202.22ꝯ.par.
Aequalitatem in diuinis personis ponere necesse est.pag.200.col.2.lin.78. 1ª.part.
Aequari non significat æqualitatem accipere, sed æqualitatem habere per modum fluxus.q.42.p.201.coſ.lin.20.1ª.par.
Aequitas an dirigat legalem iustitiam.q.120.ar.2.p.403.22ꝯ.
Aequitas an sit quasi superior regula humanorum actuum. q.120.ar.2.pag. 402.22ꝯ.par.
Aequitas quod sua principia est directio legis absolutæ simpliciter: pro quanto principia æquitatis sunt fines extrinseci legum, altiores finibus proximis ipsarum legum.q.121.p.404.co.1.lin.55.22ꝯ.par.
Aequiuoca an & quomodo vniuocum in prædicationib.reducantur pag. 70.co.2.lin.2.1ª.par.
Aeternitas Dei an formaliter duratio.sit.pa.45.col.1.lin.25.1ª.par.
Aeternitas Dei an sit formaliter duratio.q.10.pa.45.col.1.lin.20.1ª.part.
Aeternitas & durationis differentia.vide Duratio.
Aeternitas & tempus in eo differunt, quòd æternitas sit vnitas,tempus verò sit numerus:illa absque successione,hoc prioris &posterioris,& c.q. 10.ar.1.pa.43.col.2.lin.45.1ª.par.

Aeter

Aeternitas ex quo potissimum notificetur.q.10.pa.44.col.2.lin.40.1ª.par.
Aeternitas participatiuè in aliis inuenitur.pa.45.li.27.1ª.par.
Aeternitas per tempus cognoscenda est pag.43.3.col.2.lin.51.1ª.part.
Aeternitas verè & propriè est in solo Deo.pa.45.col.2.lin.18.1ª.par.
Aeternitatis participatæ & æui differentia.q.10.pa.48.col.1.li.25.1ª.par.
Aeternitatis ratio,quòd in vniformitatis apprehensione consistat quomodo exponatur.pa.42.lin.80.1ª.par.
Aeternitate participata an operatio beata operetur,arguitur (in 4. di.49. q.6.) à Scoto.q.10.pa.47.col.2.li.78.1ª.par.
Aeternitatem dicere vniformitatem esse,& dicere esse vnitatem, non differũt,nisi quia specialius,perfectius & melius dicitur vniformitas,sicut vniuersaliter melius explicat naturam rei,genus proximũ quam remotum q.10.pa.44.col.1.lin.10.1ª.par.
Aeternitate inter tempus per se primo differentia est per esse totum simul & huiusmodi.pa.56.col.1.lin.11.1ª.par.
Aetatis defectus excusans à mortali,multo magis excusat à veniali.qu.89. ar.6.pa.284.12ꝯ.
Aeuiternum an æuo,mensuretur.pa.49.co.1.lin.18.1ª.par.
Aeuum an continuè fiat propriè loquendo.q.10.pa.48.col.2.li.38.3ª.part.
Aeuum an totum simul sit.pa.48.1ª.par.
Aeuum licet non sit aliud quam æternitatis participatio, distinguitur tamen à S.Thoma hic & in 3.cont.Gen.c.16.æternitas participata ab æuo. q.10.pa.48.col.1.lin.5.1ª.par.
Aeuum medium est inter æternitatem & tempus.pa.46.col.1.li.19.1ª.part.
Aeuũ nihil aliud est,quam æternitatis participatio.pa.48.col.1.li.4.1ª.par.
Aeui & temporis differentia.q.10.pa.46.col.2.1ª.par.
Aeuo an æuiternum mensuretur.q.10.pa.49.col.1.lin.20.3ª.par.
Aeuo an substantia bouis absolutè mensuretur. q.10.pa.48.col.1.1ª.par.
Affabilitas in quibus sit,& quòd duo exigat.quæstion.116.art.1. pagin.393. 22ꝯ.par.
Affectus ad spiritualia an aliud peccatum quam superbia esse possit.pa.286. col.2.lin.86.1ª.par.
Affectus ad spiritualia an malus sit:quia declinat à regula superioris.pagi. ead.lin.87.1ª.par.
Affirmatio sicut est causa affimationis:ita negatio est causa negationis pa. 6.col.1.lin.60.1ª.par.
Affirmatio si est caula affirmationis & negatio negationis: ista regula tenet in solis causis propriis.q.64.ar.6.ad 1.pa.293.3ª.par.
Agens immediatũ & patiens:quod simile coniungi:vel oporteat esse,quæ ratio sit.pa.39.col.2.li.48.1ª.par.
Agens non intendit priuationem boni,nisi quia intendit aliud bonum incompossibile illi priori.ac per hoc habet annexã priuationem alterius. q.18.ar.8.pa.60.1ª.par.
Agens omne an finitum vel infinitum facere intendat.pagi.134.c.1.lin. 77. 1ª.par.
Agens omne an sibi simile agat.pa.1114.col.1.li. 52.1ª.par.
Agens propriè dicitur posse,vt in proprium effectum, & vt in propriã naturam,quod vnica trãsmutatione potest educere de potentia in actum. q.2ꝯ.ar.1.ad 5.pa.249.3ª.par.
Agens proximum quid sit:& multa de agente proximo & immediato. pa. 38.col.2.lin.2.1ª.par.
Agentia corruptibilia quomodo comparentur.pa.212.col.2.li.52. 1ª. par.
Agentia imperfecta quæ agunt & patiuntur, sunt duplicia. pag. 212.col.1. lin.80.1ª.par.
In Agentibus quia apprehensa distinctio naturarum patet quum cibus talis differens ab illo alio secundum speciem apprehensus, mouet appetitum,distinctio autem secundum virtutem est secundum diuersam rationem apprehensionis: ita quòd ex ipsa diuersa ratione quæ apprehendi tur,eadem res habet diuersam virtutem mouendi appetitum. q.23.art.4. pa.81.12ꝯ.par.
Agentium causarum impedimenta quomodo intelligenda sunt.pa.115.co. 2.lin.52.1ª.par.
Agere per necessitatem naturæ dupliciter intelligi potest.pa.113.col.2.lin. 5.1ª.par.
Agere quomodo intelligatur in solis cognoscitiuis esse principium agendi propter finem.q.6.ar.1.coſ.pa.23.12ꝯ.par.
Alchimistarum ars quomodo reprobetur.q.77.ar.2.pa.251.22ꝯ.par.
Alimentum dupliciter dicitur:vno modo vt est in communi potentia:alio modo vt ad ipsa membra determinatum est.pa.491.col.1. lin.77.1ª.part.
Alimentum dupliciter sumitur:vno modo vt in substantiam nutriti conuersum est:alio modo vt est in potentia proxima,vt in eammet conuertitur.pa.491.col.2.lin.29.1ª.par.
Alimentum superfluum quod dicatur:& quod necessarium.pa.ead.lin.39. 1ª.par.
Aliqua quantò sunt perfectiora,an alia excedant magnitudine, vel multitudine.pa.232.col.1.lin.41.1ª.par.
Aliquid conuenire alicui per se,idest,non per accidens dupliciter contingit:vno modo physicè,alio modo simpliciter.pa.214.co.1.lin.45.1ª.par.
Aliquid dici tale ab aliquo dupliciter contingit,pa.32.col.2.lin.50.1ꝯ. par.
Aliquid esse vel fieri voluntate,contingit dupliciter,ſ.concomitanter vel casualiter,seu principatiuè pa.194.col.1.li.33.1ª.par.
Aliud est,contigẽter euenire,& aliud est necessario eu enire: & aliud est, infallibiter seu ineuitabiliter euenire.pa.127.co.1.lin.93.1ª.par.
Aliud est dicere,Sortes pater eit causa per se Platonis filij. & Plato per se causa,& aliud est dicere Sortes & Plato sunt per se causa Ciceronis.pa. 221.col.1.lin.7.1ª.par.
Altaris & aliarum rerum ecclesiasticarum inanimatarum consecratarum virtus.q.83.ar.3.pa.404.col.1.3ª.par.
Alterans primum vniuersaliter est omnino inalterabile,& primum moues localiter immobile,& prima causa omnino incausata.pag.22.col.1. lin. 4.1ª.par.
Amicitia an sit specialis virtus distincta per se.q.23.ar.3.1ᵐ.pa.77.22ꝯ.part.
Amans quomodo sit in amato,& econuerso.q.28.ar.2.pa.108.12ꝯ.par.
Amare actu virtute vel habitu quid sit.q.24.ar.10.ad 2.pa.89.22ꝯ.par.
Amare propriè est appetitus sensitiui:quum enim amor sit prima passio appetitus sensitiui, si amare non conueniret propriè appetitui sensitiuo, nec delectari nec timere proprie eidem conueniret.q.25.art.2.pag. 84. 12ꝯ.par.
Amari quæritur aliquid ea ratiõe qua honorari,& quomodo intelligatur. q.27.ar.1.ad 2.pa.104.22ꝯ.par.
Amatum in peccato veniali an ametur habitualiter propter Deum,quamuis non actus.q.24.ar.10.ad 2.pa.89.22ꝯ.par.
Amatum quo pacto in amante est pa.146.col.1.lin.20.1ª.par.
Amor cum primus actus voluntatis sit quomodo non possumus eligere nisi præamemus.pa.130.col.lin.12.1ª.par.
Amor essentialiter & personaliter sumi potest.pa.179.col.2.li.1.1ª.par.
Amor est ab amante & amabili vt concepto.pa.176.col.1.lin.83.1ª.par.
Amor est fortior odio non loquendo de quocunque odio relato ad quemcunque amorem & econuerso:sed de coniugatis.q.29.ar.3.pa.94.12ꝯ.p.
Amor est in Deo.pa.120.col.1.lin.17.1ª.par.
Amor & odium non formaliter sed virualiter congenerantur,coalescunt, & condefinunt.q.23.ar.4.pa.81.12ꝯ.par.
Amor ex propria ratatione reflectitur supra se.q.25.ar.2.pa.92.22ꝯ.par.
Amor naturalis dupliciter capitur: vno modo pro inclinatione naturali alicuius in aliquid,alio modo pro actu elicito potentiæ appetitiuæ.pa. 275.col.1.li.25.1ª.par.
Amor naturalis est in angelis.pa.ead.lin.35.1ª.par.
Amor non distinguitur in amorem amicitiæ,& concupiscentiæ, tanquam in diuersos amores,sed tanquam iu diuersos modos amandi.vnus enim & idem amor est amicitiæ respectu amici, & concupiscentiæ respectu boni illi voliti.q.26.ar.4.pa.87.12ꝯ.par.
Amor personaliter est nomen proprium spiritussancti.pa.120.lin.2.1ª.par.
Amor Potest esse perfectus cognitione exist ẽte imperfecta:quia perfectio cognitionis attenditur secundum modum quo Perficitur ratio, qui est distinguere etiam quæ sunt simplicia,ac per hoc ad perfectam cognitionem boni exigitur & quod bonum secundum se apprehẽdatur,& quod distincte cognoscatur secundum pares proprietates, &c.perfectio autem appetitus moris non exigit tot cognitiones boni, sed Prima sufficit ei.ſ.quòd bonum secundum se apprehendatur.q.27.ar.2.pa.88.12ꝯ.p.
Amor quomodo bonum in communi respiciat.pa.120.co.1.li.51.1ª.par.
Ad amorem omnes vnitates concurrentes si considerentur, amor magis vnit quàm intellectio: quoniam amor causatiuus est vnionis realis: sed si comparetur amor & intellectio secundum illam solam vnionem quã facit formaliter,sic intellectio magis vnit,quàm amor: quia intellectus in actu est intellectum in actu,amans autem non est amatum in actu.qu. 28.ar.1.pa.90.12ꝯ.par.
Amoris de ratione an sit procedere à verbo inquantum verbum, an solum inquantum verbum res intellecta est.pa.147.co.1.lin.27.1ª.par.
Amoris perfectio ex duplici capite oritur, ſc.ex parte amantis,& ex parte amati: cognitio autem est causa amoris tantùm ex parte amati. pag.88. 12ꝯ.par.
Amoris veri qui solis bonis conuenit quinque signa. q.25.art.7.pagin.94, 22ꝯ.part.
Amydum.vide Eucharistia.3ª.par.
Analogia.vide Nomen.idem.
Analogatum primum an poni debeat in rationib,aliorum analogatorum. pa.70.co.2.lin.84.1ª.par.
Analogum prius dicitur de eo, quod ponitur in aliorum diffinitione quã de alis,pa.ea.lin.71.1ª.par.
Analogum quo pacto in vno tantum secundum propriam.rationem saluetur.pa.102.co.1.lin.74.1ª.par.
Angelus an & quo pacto possit dici moueri: dum est in termino à quo vel ad quem.pa.243.co.1.lin.45.1ª.par.
Angelus an in primo instanti mereri potuerit,& ex consequenti peccasse. pa.290.col.2.lin.59.1ª.par.
Angelus an ex parte rei electæ peccauerit & appetierit non solum malè, sed malum propria virtute beatitudinem appetendo,&nunquid in hoc doctor sanctus sibi contrarius videatur.pa.289.co.1.li.76.1ª.par.
Angelus an possit in loco indiuisibili quantumcunque paruo: aut quãtumcunque magno esse.pa.241.co.1.li.50.1ª.par.
Angelus an possit instantanea mutatione acquirere terminum stantem à termino à quo nisi pertransito medio.pa.144.co.1. lin.89.1ª.par.
Angelus an singularia cognoscat per species à rebus acceptas, aut per influxas.pa.263.co.1.lin.12.1ª.par.
Angelus beatus beatitudine proficere non potest.pa.ea.lin.76.1ꝯ.par.
Angelus beatus peccare non potest.pa.284.col.1.lin.11.1ª.par.
Angelus est creatus à Deo.pa.279.co.1.lin.66.1ª.par.
Angelus est simpliciter magis ad imaginem Dei, homo autem est magis secundum quid.pa.317.co.1.lin.1.1ª.par.
Angelus & anima sunt diuersarum specierum,& naturaliter inęquales.pa. 324.col.2.lin.84.1ª.par.
Angelus fuit creatus beatus naturali beatitudine.p.102.co.1.lin.78.1ª.par.
Angelus idem matrem & infantem custodit, quandiu est in vtero eius.pa. 113.ar.5.ad 3ᵐ.1ª.par.
Angelus in Deum conuerti non potest, nisi auxilio gratiæ adiutus fuerit. pa.ea.lin.30.1ª.par.
Angelus in loco est:æquiuocè tamen corporis respectu.pa.237.co.1.li.74. 1ª.part.
Angelus localiter moueri potest:æquiuocè tamen corporis respectu.pag. 242.co.1.lin.93.1ª.par.
Angelus motu continuo necessariò media pertransit.pag.ead.co.2.lin.74. 1ª.part.
Angelus motu non continuo non potest pertransire omnia media.pa.ead. lin.84.1ª.part.
Angelus naturali dilectione diligit plus Deus quàm se.pa.278.co.1.lin.56. 1ª.part.
Angelus non cognoscit omnia per essentiam suam, sed per similitudines superadditas.pa.254.col.1.lin.3.1ª.par.
Angelus non est vbique: sed in vno particulari loco. pag.239.col.2.lin,83. 1ª.part.
Angelus non fuit creatus beatus beatitudine supernaturali.p.281.co.2.lin. 1.1ª.par.

Angelus non peccauit in primo instanti sui esse.pagi.290.colum.1. lin.67. 1ª.par.
Angelus peccauit appetendo esse vt Deus pag.288.col.1.lin.59.1ª.par.
Angelus per nullum habitum intelligit Deum naturaliter,sed propria substantia vtitur vt specie intelligibili ad intelligendum Deum.q.50.art.6. 147.12ᵉ.par.
Angelus per suam substantiam seipsum intelligit.pa.258.col.1.li.36.1ª. par.
Angelus quilibet alios cognoscit per inditas omnium rerum rationes in eo.pa.259.col.1.lin.87.1ª.par.
Angelus quilibet habet proprium ordinem nobis incognitum.pa.464.co. 1.lin.14.1ª.par.
Angelus secundum mentem sancti doctoris,an per tres species simul intelligat,scilicet essentiam diuinam:per essentiam propriam : & per aliquã speciem innatam:& an singula ex quo cognoscit & ponit differentiam inter cognita,per diuersas species simul cogoscit.pag.267.col.2.lin.14. 1ª.par.
Angelus seipsum diligit dilectione naturali & electiua.pag.277.col.1.lin. 73.1ª.par.
Angelus statim post primum charitatis actum quo beatitudinem meruit, beatus fuit.pa.282.col.2.lin.88.1ª.par.
Angelus tam bonus quàm malus naturali sua virtute imaginationem mutare non potest.pa.464.col.1.lin.78.1ª.par.
Angelus vnus alium illuminat.pa.ea.lin.32.1ª.par.
Angelus vnus alterius voluntatem mouere non potest.pag.450.col.2.lin. 82.1ª.par.
Angelus vnus diligit alium dilectione naturali quo ad aliquid : & quo ad aliquid non.pa.ead.col.2.lin.73.1ª.par.
Angeli aliqui à Deo in ministerium mittuntur.pag.465.col.1. lin.8.1ª.par.
Angeli an secundum proprias rationes omnia cognoscant.pag.263.col.2. lin.54.1ª.par.
Angeli appetitus per concupiscibilem & irascibilem non distinguitur.pa. ead.co.2.lin.24.1ª.par.
Angeli apprehensio qua peccauit an sit immobilis.pa.297.colum.1.lin. 73. 1ª.par.
Angeli boni prælati sunt malis & eos regunt.pa.460.co.1.lin.73.1ª.par.
Angeli cognitiõe beatifica an gratiæ mysteria cognoscere possint.pa.266. col.2.lin.31.1ª.par.
Angeli cognitione naturali gratię mysteria non cognoscunt.pa.ead.li.88. 1ª.par.
Angeli consecuti sunt gratiam & gloriam secundum naturalium quantitatem.pa.283.co.2.lin.48.1ª.par.
Angeli de custoditorum malis non dolent.pa.470.co.1.lin.55.1ª.par.
Angeli deficere necessitatem reparationis, quomodo intelligatur.q.4.ar. 2.pa.37.3ª.par.
Angeli eorum quæ naturaliter cognoscunt , non omnia actu considerant, sed secundum cogitationem in verbo semper actu considerant.pa.267. col.1.lin.48.1ª.par.
Angeli esse dupliciter distinguitur:absolutè.s.& vt coexistens differentis temporis realis,vel imaginarij.pa.48.col.2.lin.50.1ª.par.
Angelicæ essentiæ & potentiæ sicut sunt alterius rationis à nostris , ita & habitus.q.50.ar.6.pa.147.12ᵉ.par.
Angeli essentiam per seipsam esse similitudinem omnium,&per adiunctas species,tantum distat vt primum ponat perfectionem altissimam, secundum diminutam:quia primum ponit essentiam illam vnitè habere species rerum,secundum verò diuisim.q.51.ar.1.pa.148.12ᵉ.par.
Angeli in cœlo empyreo seu supremo creati sunt.pa.280.co.1.li.38.1ª.par.
Angeli inferiores nunquam superiores illuminant:sed ẽcontra.pa.451.co. 1.lin.7.1ª.par.
Angeli inferiores tantum de lege communi mittuntur : superiores autem ex diuina dispensatione.pa.466.co.1.lin.44.1ª.par.
Angeli in primo instanti an verè propriè vitam æternam meruerint.pagi. 292.col.2.li.19.1ª.par.
Angeli intellectus secundum Scotum vt obiecto mouetur;ita à gratiæ mysteriis in actu positis.pa.236.col.2.li.vlt.1ª.par.
Angeli interdum corpora assumunt.pa.236.col.1.li.53.1ª.par.
Angeli inter substantias spirituales cum locum tenent,quem corpora cælestia inter substantias corporeas,&c.pa.368.col.1.lin.15.1ª.par.
Angeli in verbo mysteria cognoscunt non omnia:neque æqualiter,neque simul.pa.ea.col.2.lin.5.1ª.par.
Angeli in verbo omnia simul cognoscunt.pa.ea.li.60.1ª.par.
Angeli.Ministrare.3ª.par.
Angeli multi sunt in vno ordine nobis noto.pa.456.col.1.lin.63.1ª.par.
Angeli nec cum hominibus nec inter se sunt vnius hierarchiæ:sed tres inter se hierarchias constituunt ex parte multitudinis ordinatæ.pa.ea.li, 3e.1ª.par.
Angeli non cognoscunt componendo & diuidendo.pag.269.col.1.lin.75, 1ª.par.
Angeli non habent corpora sibi naturaliter vnita.pa.234.co.2.lin.62.1ª. p.
Angeli non possunt simul cognoscere naturaliter ea,quæ per diuersas species innatas eis repræsentantur.pa.ea.col.1.li.64.1ª.par.
Angeli non sunt in potentia essentiali secundum naturalem cognitionem pa.267.col.1.li.25.1ª.par.
Angeli nullum vitæ opus absolutè loquendo in corporibus assumptis exercent.pa.ea.co.2.li.70.1ª.par.
Angeli nunquid in genere esse dicantur.pa.235.co.1.li.1.1ª.par.
Angeli omnes imo omnes creaturæ rationales sunt vnius hierarchiæ ex parte principis.pa.454.co.1.li.53.1ª.par.
Angeli omnes secundæ hierarchiæ non mittuntur.pa.467.co.2.li.26.1ª. p.
Angeli omnes si in primo instanti verè meruerint per actum dilectionis Dei vt supernaturali beatitudinis obiectum est, ergo in secundo instanti non tenebantur ad actualiter dirigendum actum suum in charitatis obiectum.pa.ea.lin.93.1ª.par.
Angeli operationes an æuo mensurentur.pa.47.col.1.li.13.1ª.par.
Angeli operationes an tempore mensurentur.pa.ea.li.71.1ª.par.
Angeli per corpora assumpta quædam vitæ opera operari possunt : quantum ad id,in quo cum corporibus vitalibus communicant , non autem quantum ad id,quod viuentium proprium existit.pa.ea.li.66.1ª.part.
Angeli per species a Deo influxas singularia cognoscunt.pa.262.co.2.lin. 74.1ª.par.
Angeli per sua naturalia aliquã cognitionem de Deo habere possunt.pa. 260.col.2.li.1.1ª.par.
Angeli plures an simul in vno loco potentia naturali vel logica esse possint.pa.ea.li.52.1ª.par.
Angeli plures remanserunt quàm ceciderunt.pa.294.col.1.li.7.1ª.par.
Angeli plures simul in vno loco esse non possunt.pa.ea.co.2.li.36.1ª. part.
Angeli possunt naturali cognitione omnia simul cognoscere,quæ per vnã speciem repræsentantur.pa.ea.li.63.1ª.par.
An eli quanto sunt superiores tanto per species vniuersaliores intelligunt.pa.256.co.1.li.87.1ª.par.
Angeli quomodo per contractum virtualem in loco esse dicantur.pag.ea. li.86.1ª.par.
Angeli ratio essendi in loco secundum doctorem quædam sit.pa.ea.lin.60. 1ª.par.
Angeli res naturales cognoscunt per species intelligibiles in eis existentes.pa.261.col.2.li.84.1ª.par.
Angeli secundum instans cum fuerit libertatis & meritis:ita quòd liberum omnibus fuit immediatè post creationis instans meriri & demeriri : an omnes angeli erant viatores.pa.291.co.2.li.58.1ª.par.
Angeli secundum naturam suam incorruptibiles non existunt.pa.233.co.2. lin.40.1ª.par.
Angeli secundum Scot.& sanct.doct.quo pacto in loco esse dicantur.pag. 238.col.2.li.50.1ª.par.
Angeli singularia cognoscunt.pa.262.col.1.li.84.1ª.par.
Angeli sunt in maxima multitudine omnem materialem numerum excedentes.pa.231.col.2.li.vlt.1ª.par.
Angeli sunt in tali potentia secundumcognitionem per reuelationem:pa. ea.li.28.ar.1ª.par.
Angeli superiores inferiores illuminant de omnibus quæ nouerunt.pag. li.86.1ª.p.
Angeli virtute propria miracula facere non possunt. pag. 462. co.1.lin.95. 1ª.part.
Angeli vnus actus an sit primus naturalis & meritorius. pa. 292.co.1.li.50. 1ª.part.
Angelis an sit potentia motiua.pa.ea.lin.50.1ª.par.
Angelis conuenit mitti inquantum de nouo applicantur ad aliquod ministerium.q.112.ar.1.c.pa.465.1ª.par.
Angelis dilectio est duplex,naturalis,scilicet & electiua. pa.276.co.1.lin. vlt.1ª.par.
Angelis duplex est cognitio:vna s.naturalis,& hæc est per ipsorum essentias,per species innatas:alia supernaturalis & beatifica : & hæc dicitur cognitio,quam in verbo Dei habent.p.266.co.1.li.78.1ª.par.
Angelis est aliqua locutio.pa.276.co.2.li.39.1ª.par.
Angelis est sola intellectiua cognitio.pa.153.co.2.li.3.1ª.par.
Angelis est liberum arbitrium.pa.274.co.1.lin.1.1ª.par.
Angelis malis duplex lucus pœnalis conuenit : infernus, sc.simpliciter:& aer caliginosus vsque ad diem iudicij.p.298.co.2.li.14.1ª.par.
Angelis negare omnem discursum,an de mente Scoti probabile sit. pa.ea. co.2.lin.85.1ª.par.
Angelis non est intellectus agens:neque possibilis nisi æquiuocè.pag.252. co.1.li.91.1ª.par.
Angelorum esse intelligibile an sit esse substantiale, vel intentionale. pag. 262.col.1.li.1.1ª.par.
Angelorum locutio an prior illuminatione sit,vel contra. pa.449.co.1.li. 2.1ª.par.
Angelorum ministeria & orationes sanctorum quomodo non in verbo, sed in dono consilij sunt.q.42.ar.3.pa.181.12ᵉ.par.
Angelorum missio sicut & diuinarum personarum,scilicet inuisibilis & visibilis,est duplex,sc.interior.i.ad effectum intellectualem,sc.ad illuminationem : & exterior.i.ad effectum corporalem. Primo modo conuenit omnibus angelis non autem secundo modo.q.112.ar.2.pa.466. co.1. lin.70.1ª.par.
Angelorum multitudo an intelligatur materialis , scilicet secundum speciem,& secundum numerum : an multitudo specifica materialis tãtum, an multitudo primarum partium materialium vniuersi. pag. 232.co.1.li. 88.1ª.par.
Angelos inferiores tantum ad nos mitti expresè dicit Dionysius c.13.cęl. hierar.Et hoc dicit esse propter ordinem diuinæ legis vt inferiora reducantur in Deum per media.Quod autem dicitur de Seraphin misso:soluit dupliciter.I.vno modo quod ille angelus purgans,dicatur Seraphin æquiuocè,sc.non ordine sed ab actu,quem tunc exercuit, quia igne purgauit,& Seraphin dicit incendium.Alio modo soluit, quod dicatur propriè seraphin,ille qui est de ordine illo.Et dicitur purgare, non quia ipse immediatè purget, sed quia eius authoritate vel quia percepta ab ipso illuminatiõe,inferior angelus purgauit.Et ponit exemplum. Sicut dicitur,Papa vel episcopus absoluere quando authoritate ipsius aliquis absoluit. Et ideo propter reuerẽtiam angelus inferior qui visionem formauit reducit in Deum primo,&in Seraphin secundo.Ac si diceret:ego purgo te,per lumen acceptum à Deo mediante Seraphin q.112.art.2.pa. 466.co.2.lin,10.1ª.par.
Angelos inter potest esse pugna non discordia voluntatum, sed contrarietate meritorum eorum pro quibus pugnare dicuntur pag.ea.co.2.li.10. 1ª.part.
Angelum voluntariè peccasse in primo instanti sui esse,an Manichæum sapiat.pa.ea.co.2.lin.30.1ª.par.
Anima aliquo corpore mediante vniri non potest.p.337.co.2.li.2.1ª.p.
Anima an & quomodo per species abstractas singularia cognoscat.p.406. co.1.lin.65.1ª.par.
Anima an propter melius corpori vniatur.pa.402.co.1.li.85.1ª.par.
Anima an tam inferiora quàm supriora per propriam essentiam cognosat. pa.ea.co.2.lin.86.1ª.par.
Anima Christi an omnia simul in verbo , vel successiuè ad quodcunque se voluerit conuerti videat.pa.62.co.2.li.82.1ª.par.

Anima

Anima eadem in homine est nutritiua, sensitiua,& intellectiua. pa. ea.lin. 79.1ª.par.
Anima est tota in toto,& tota in qualibet parte.pa.337.co.1.li.70.1ª.par.
Anima &vniuersaliter omnis forma substantialis in materia recipitur nullo modo accidente mediante.pa.336,co.1.li.47.1ª.par.
Anima humana an esse per se habeat.pag.ea.li.52.1ª.par.
Anima humana est incorruptibilis.pa.322.co.1.li 7.1ª.par.
Anima humana est principium incorporeum & subsistens.pa. 319.co.1.lin. 95.1ª.par.
Anima humana vniuersaliter sumpta in communi an vnam numero materiam habeat.pa.490.co.1.li.37.1ª.pa.
Anima immediatè à Deo fit.pa.410.co.2.li.4.1ª.par.
Anima inseparata cum sit memoria quoad vtranque conditionem:scilicet conseruationem obiecti & præteritionem tam actus quam obiecti sensibilis,an in parte intellectiua sit memoria complerè.pa.536.co. 2.li. 14.1ª.par.
Anima inseparata manet actus scientiæ acquisitæ:sed non eodem modo.p. 407.co.1.li.40.1ª.par.
Anima intellectiua non est composita ex materia & forma.pa.322.col.1.li. 95.& vlt.1ª.par.
Anima intellectiua quamuis in homine pro vegetatiua & sensitiua sufficit an etiam sufficiat pro forma mixtionis & corporeitatis.pa.ea.co.2.li. vlt.1ª.par.
Anima intellectiua quare non corrumpatur.pa.328.co.2.li.1.1ª.par.
Anima intellectiua secundum.essentiam est corporis actus: sed secundum potentiam non:quia inquantum potest intelligere corpus nõ perficit. pa.327.co,1.li.84.1ª.par.
Anima nata de se est mouere ad quamlibet partem: sed per corporis grauitatem impeditur:ideo difficile est homini ascendere.qu.62.art.2.ad 2ᵐ, pa.281.co.2.1ª.par.
Anima non est corpus,sed corporis actus.pa.318.co.1.lin.84.1ª.par.
Anima non est substantia Dei.pa.409.co,1.li.21.1ª.par.
Anima nostra cum sit pura potentia in genere intellectionisquomodo per seipsam intelligi potest.pa.ea.li.68.1ª.par.
Anima nostra duas virtutes ad intelligendum concurrentes habet : vnam actiuam vocatam intellectus agens, & aliam passiuam vocatam intellectus passibilis.pa.252.co.1.li.83.1ª.par.
Anima nostra non per essentiam suam,sed per actum suum se cognoscit.p. 395.co.1.li.56.1ª.par.
Anima nostra quomodo in potentia essentiali seipsam cognoscat,& tamẽ ipsa sit in seipsa intrinsecè secundum esse naturale.pagi.ead.col.9.li.58. 1ª.par.
Anima nostra quomodo intrinsecè naturam entis habeat seu substantiæ secundum esse naturale:& tamen sit in potentia essentiali ad cognitionem entis substantiæ.pa.ea.li.60.1ª.par.
Anima per intellectũ cognoscit corpora cognitione immateriali,vniuersali & necessaria.pa.376.co.1.li.33.1ª.par.
Anima per species inditas non intelligit.pa.378.co.1.li.1.1ª.par.
Anima q secundum substãtiam sit pura potentia,& quod secundum vnam eius & ab ea virtutem,scilicet intellectum agentem sit actus in eodem genere,quomodo simul se compatiuntur.pa.397.co.1.li.92.1ª.par.
Anima quomodo sit perfectio corporis,& tamẽ nullam in se naturam corporis claudit.pa.320.co.1.li.92.1ª.par.
Anima.Quomodo stent hæc simul,anima inficitur ex carne,quæ est principium geniti: & caro non inficit animam nisi inquantum est principium actiuum in generatione.q.61.ar.4.pa.249.12ᵉ.p.
Anima rationalis sola inter sensibilium formas per creationem fit. pa.ead. li.68.1ª.par.
Anima sensitiua ab anima generante principaliter causatur, & semine instrumentaliter.pa.485.co.1.lin.88.1ª.par.
Anima separata an in communi resurrectione huius vel illius reuersa ad corpus retineat suam propriam terminationem,an perdat illam & terminetur personalitate totius.q.6.ar.3.pa.59.3ª.par.
Anima separata cũ incorporea sit:& à nullo corpore localiter distet quomodo quæritur.ar.7.q.89.vtrum distantia localis,&c.pa.eadem.lin. 73. 1ª.par.
Anima separata æquè propinquum & distans intelligit. pag.ead.colum.2. li.94.1ª par.
Anima separata cognoscit omnia naturalia, in communi tamen &cõfusè. pa.ea.li.21.1ª.par.
Anima separata cognoscit quædam singularia,sed non omnia etiam potẽtia.pa.ea.li.83.1ª.par.
Anima separata habet de aliis animabus perfectam cognitionem naturalem:de angelis autem imperfectam & deficientem.pa.404.co.1.lin. 41. 1ª.par.
Anima separata sua naturali virtute aliquod corpus mouere non potest. pa.ea.li.70.1ª.par.
Anima si esset immediatum principium suę operationis,an semper habens animam actu opera vitæ habet,cum anima secundum essentiam sit actus sicut semper est viuum,& an rationes Scoti contra ipsum procedant. p. ea.co.2.li.29.1ª.par.
Anima simul cum copore producta est.pa.ea.li.75.1ª.par.
Anima sola potens intelligere quomodo dicatur.pa.ea.col.2.li.34.1ª. par.
Anima sua virtute materiam corporalem immutare non potest.nisi aliquo corpore mediante.p.484.co.1.li.18.1ª.par.
Animæ substantiam impossibile est suam potentiam esse.pa.339, co.1.li.50. 1ª.par.
Anima vna aliam per speciem intelligit:& ideo anima Lazari nosse potuit animam Abrahæ sicut alia substantias separatas.pag.405.colum.2.lin.9. 1ª.par.
Animæ aliæ ab intellectiua quare corrumpantur.p.ea.li.13.1ª.par.
Animæ an nulla contrarietas insit.p.ea.co.1.li.87.1ª.
Animæ brutorum non sunt subsistentes.pa.321.col.2.li.12.1ª.par.
Animæ immortalitas an ex naturali desiderio certificari possit.pa.ea.co.2. li.48.1ª.par.
Animæ in potentiis est ordo.pa.359.co.1.li.36.1ª.par.
Animæ intellectiuæ esse an aliis formis conueniat.pa.ea.lin.80.1ª.par.
Animæ intellectiuæ esse an sit ipsum esse compositi.p.ea.co.2.li,78.1ª.p,
Animæ non sunt creatæ ante corpora:sed simul creantur,cum corporibus infunduntur.pa.488,co.2.li.vlt.1ª.par.
Animæ omnes secundum sanctum doctorem quo pacto vna sunt in homine,& an ratio Scoti contra ipsum valeat.pa.333.co.1.li.44.1ª.par.
Animæ separatæ quæ hic aguntur naturaliter nesciunt.pa.498.co.1.lin.45, 1ª.par.
Animæ sunt tres.pa.346.co.1.li,5.1ª.par.
Animæ tres secundum Pla.quo pacto essentia & loco distinguantur.p.311, co.2.li.61.1ª.par.
Animæ vegetatiuæ partium omniũ,generatiua est finalior.dignior & perfectior.q.72.ad 1ᵐ.pa.314.co.2.li.55.1ª.par.
Animam habere operationes per se dupliciter intelligitur:vno modo,s.absque corporeo organo,alio modo per se,omnino,idest,quòd non communicet corpori vt organo,& hinc tota quæstio de animæ immortalitate pendet.pa.ea.co.4.li.34.1ª.par.
Animam intellectiuam cum semine traduci hæreticum est.pa.486,co. 2.li, 73.1ª.par.
Animam operari per se tribus modis dici potest.pa.ea.li.65.1ª.par.
Animam præter intellectiuam an ponatur aliqua alia forma in materia inextensa,scilicet anima sensitiua animalium perfectorum.pa.338. co.1.li, 65.1ª.par.
Animarum humanarum substantiæ quales sint.pa.390,co,1.li.89.1ª.par.
Antichristus an dicatur caput omnium malorum tam dæmonum quam hominum.q.8.ar.8.pa.67.3ª.par.
Anxietas.Quum effectus tristitiæ consistat in appetitu fugitiuo , quando cõtingit esse refugium aliquod,constituitur anxietas & angustia,quãdo verò in tantum tristitia est quod nec appetibile aliquod ex ea derelinquitur,sed solum contrarium contristans,constituitur accidia.q.15, ar.8.pa.114.12ᵉ.par.
Apostoli quidam à Christo sunt electi,qui orant in matrimonio,ad statum religionis & episcopatus.q.186.ar.4.Episcopus.7.pa.658.22ᵉ.p.
Apostoli sunt ordinati episcopi à B.Petro: cui a domino dictum est, pasce oues meas.q.186.ar.41.pa.649.22ᵉ.par.
Apparitio imaginaria ex trib. causis prouenire potest,s.ex voluntate imaginantis , & ex commotione naturæ sanã vel ægra , & ex commotione ab extrinseca causa,scilicet angelis,pa.464.co.2.li.10,1ª.par.
Appetere naturaliter contingit dupliciter:vno modo quò ad actus specificationem:alio modo quòd ad illius exercitium.pa.366.co,1.li.54.1ª.
Appetere nihil aliud quàm in aliquid inclinari.p.261.co.1.li.50.1ª.part.
Appetibilis seu finis ratio vt tendatur in ipsum & quiescatur in eo est eadem secundum naturã & diuersã secundum virtutem:quod est esse eandem materialiter & diuersam formaliter respectu passionum.q.23.ar.4, pa.80.12ᵉ.par.
Appetibilium naturalis ordo ab appetitu sensitiuo quomodo consonet,q omninò sit cõtrarius ordini statuto ab institutore naturæ in hoc quod naturæ instituitur delectationes sensibiles instituit propter operationes vt finem, & appetitus sensitiuus appetit operationes ,ppter delectationes,& quomodo ex hoc quod apprehensio sensitiua non attingit ad cõmunem rationem boni,sed particularis boni quod est delectabile:sequatur & sicut effectus ex causã quod appetitus sensitiuus feratur in operationem propter delectationem.q.4.ar.2.pa.12.12ᵉ.
Appetitiua nõ conceditur in litera simpliciter magis actiua, quam apprehensiua,sed quò ad principiandum actum exteriorem : apprehensiua enim cum moueat appetitiuam: est magis in actu simpliciter & magis actiua quodam modo,appetitiua autem efficacior est actum exteriorem, quia ei obediunt vires executiuæ,& quia primum mouens est ad exercitium actus.q.22.ar.2.ad 2.p.77.12ᵉ.par.
Appetitus actus est appetere non habita : amare habita , & delectari in eis q.19.art.1.pa.110.co.2.li.40.1ª.par.
Appetitus an sit actus elicitus naturæ intellectualis.p.110.co.1.li.90.1.par,
Appetitus à quo mouetur , cùm in istas res singulares sensibiles fertur.pa, 363,co.1.lin.32.1ª.par.
Appetitus intellectiuus an feratur in res singulares secũdum aliquam rationem vniuersalem:sicut cum appetit aliquid,quia est bonum. p.ea.co, 2.lin.vlt.1ª.par.
Appetitus intellectiuus & sensitiuus diuersæ potentiæ sunt.pa.361.co.1.li, 50.1ª.par.
Appetitus intellictiui & sensitiui differentia in hoc quòd appetitus sensitiuus tendit in operationes propter delectationes , intellectiuus autem econuersò appetit delectationes propter operationes.q.4.ar.2.p.17.vide Delectio.12ᵉ.par.
Appetitus naturalis dupliciter sumitur: vno modo pro inclinatione à natura indita:& sic non est actus aliquis eliquatus, alio modo pro actu secundo,quo in præcognitum tenditur.p.346.co.1.li.83.1ª.par.
Appetitus sensitiuus distinctus per irascibilem & concupiscibilem est subiectum virtutis moralis,propriè , temperantiæ.s.& fortitudinis:non inquantum communis est nobis & brutis , sed vt obedibilis rationi. q.56. ar.4.p.164.12ᵉ.par.
Appetitus sensitiuus & rationalis.i.voluntas,quot sint potentiæ. q.80.art. pa.362.co.1.o.1ª.par.
Appetitus sensitiuus qumomodo per irascibilem & cõcupiscibilem distinguatur.pa.274.co.2.li.93.1ª.par.
Appetitus sensitiui ad voluntatem an tam arcta obedientia videatur,vt nisi in virtute eius mouere non possit.pa.365.co.1.li.16.1ª.par.
Appetitus sensitiui obiectum est bonum sensibile , sed bonum simpliciter est obiectum voluntatis.q.59.ar.4.pa.274.co.2.1ª.par.
Appetitus sensitiui prosequentis bonum,& fugientis malum motus differentia.q.141.ar.3.pa.569.22ᵉ.
Appetitus superior an quandoque vel semper mediante inferiori appetitu moueat.pa.ea.co.2.lin.17.1ª.par.
Appetitus superior qui est voluntas an sit subiectum studiositatis, curiositatis,vel inferior qui est concupiscibilis & irascibilis.q.166.& 67.p.576 & 577.22ᵉ.par.
Appetitum an appetibile moueat in genere causæ efficientis. pa.364. co.1.

Bonum est quod omnia appetũt.i.quod omnia appetunt est bonum.q.6.p. 31.co.1.li.12.1ª.par.
Bonum & ens an sint eadem secundum rem.q.1.ar.1.pa.26.co.1.li.5.1ª.par.
Bonum & ens cum rationibus distinguantur:oportet quòd secundnm eas ordinata sint,& quo etiam ordine.pa.26.li.50.1ª.par.
Bonum & ens sunt idem secundum rem,sed secundum rationem differunt. pa.26.co.1.li.5.1ª.par.
Bonum & malum an eodem modo sumantur in responsione quum dicitur bonum & malum sunt super se differẽtiæ actus voluntatis & in eius sub iuncta ratione,scilicet: nam bonum & malum per se ad voluntatem per tinent sicut verum & falsum ad rationem.pa.64.12ꝗ.par.
Bonum & malum in operationibus sic attenditur secundum seipsas, vt ni hil referat (quo ad propriam bonitatem vel malitiam) qualitercunque homo operans afficiatur ad ipsas.q.60.ar.2.pa.178.Virtus 12ꝗ.par.
Bonum & malum moraliter sunt per se differentiæ actus voluntatis in genere moris.q.19,ar,1.pa.63.12ꝗ.par.
Bonum & malum non sunt per se differentiæ actus.voluntatis.q.19.pa. 63. co.2.li.8.12ꝗ.par.
Bonum & pulchrum in subiecto an sint eadem.q.5.ar.4.1m.pa.28.1ª.par.
Bonum illud spirituale appetitum in primo peccato angeli quod fuit an scilicet fuerit ipsemet vt à seipso amatus puro amore amicitiæ:an beati tudo desiderata sibi pa.387.co.1.li.44.1ª.par.
Bonum inter & verum est triplex comparatio.pa.370.co.1.li.84.1ª.par.
Bonum omne faciendi sibi possibile an omnes teneantur habere intentionem.q.186.ar.2.ad 2.pa.647.22ꝗ.
Bonum omne vtile est bonum bonitate morali,seu secundum se rationi cõ sonans.q.32.ar.2.pa.109.12ꝗ.p.
Bonum proprium an possit esse sine communi.q.47.ar.10.pa.166.22ꝗ.
Bonum proximum fundamentum appetibiliter importat:quamuis bonum perfectum:ens in actu:& ens fundamentum & causam appetibiliter importet.pa.26.co.2.li.5.1ª.par.
Bonum quomodo primi & vltimi rationem habere dicatur.pa.28.col.2.li. 67.1ª.par.
Bonum rationis consistere in veritate sicut in proprio obiecto,quomodo intellligatur.q.124.ar.1.pa.423.22ꝗ.
Bonum simpliciter,quod dicatur,pa.30.li.53.1ª.par.
Bonum summum in genere,quod esse dicatur.pa.30,co.2.li.48.1ª.par.
Bonum tale faciendum contemnens,an peccet.pa.ea.22ꝗ.par.
Bonum triplex est scilicet forma,subiectum &habilitas subiecti ad formã, pa.225.co.1.li.93.1ª.par.
Bonum vt forma per malum totaliter tollitur.pa.225.co.2.li.1.1ª.par.
Bonum vt subiectum per malum nec tollitur,nec diminuitur.pag.225.lin. 9.1ª.par.
Boni cur quæstio fiat.pa.25.co.2.li.58.1ª.par.
Boni de ratione loqui aliud est,quam loqui de ratione talis boni.q.1.art.1. in cor.pa.2.3ª.par.
Boni & mali actus,& ratio finis boni & mali inueniuntur separatè & con iunctè.q.20.pa.71.co.1.li.66.12ꝗ.p.
Boni quæstio dupliciter ordinati potest.vno modo secundum se,alio modo vt est pars tractatus de perfectione,pa.25.co.2.lin.78.1ª.par,
Boni ratio consistit in modo,specie,& ordine.pa.ea.li.82.1ª.par,
Boni ratio quomodo sumatur.pa.29.co.2.li.3.1ª.par.
Boni significationes in Deo posita,an creaturæ bonitas claudatur.pag.71. co.2.li.74.1ª.par.
Boni viri virtus,quare magis identificatur virtuti principis,quam ciuis,q. 4.ar.11.pa.166.22ꝗ.
In Boni viri virtute an claudatur virtus principis.q.57.ar.11.pa'166.22ꝗ.
Ad bonum virum spectat bene posse præesse,& subesse.q.47.ar.11.pag.166. 22ꝗ.par.
Bonæ vel malæ voluntati ex fine,non addit finis consequutus in bonitate & malitia.q.20.pa.73.co.1.li.35.12ꝗ.p.
Bona omnia sunt bonitate diuina extrinsecè,& causaliter,bonitatibus au tem proprius formaliter & extrinsecè.pa.32.co.2.li.26.1ª.par.
Bona temporalia an sint impedimenta ad speculationem.q.186.art.3.ad 2. pa.648.22ꝗ.par.
Bonitas actus extrinseci obiecti an sit ex voluntate.q.20.pa.70.co.2.li.50. 12ꝗ.par.
Bonitas actus propria exterioris an in exequutione sit à voluntate. q. 20. pa.q.69.co.2.li.63.12ꝗ.p.
Bonitas aliqua prius conuenit actui exteriori quàm voluntati.q.20.art.2. pa.69.co.2.li.75.12ꝗ.par.
Bonitas communis quæ ad omnem actum virtutis perfectæ exigitur,con sistit in quatuor generalibus conditionibus insinuatis per quatuor virtutes cardinales,i.rectitudine,firmitate,moderatione,&discretione.q. 60.ar.2.pa.178.vide virtus.12ꝗ.p.
Bonitas diuina finis est omnium rerum.pa.212.co.1.li.12.1ª.par.
Bonitas diuina omnium corporalium finis est.p.290.co.2.li.76.1ª.par.
Bonitas eadem est qua est bonus actus abstracte conceptus, & actus in re rum natura positus sicut eadem est humanitas,qua homo abstractè con ceptus est homo,& qua homo in rerum natura positus est homo, licet sit alius essendi modus:quia in rerum natura & abstractione.q.20.art.1. pa.69.12ꝗ.par.
Bonitas ex fine specifica distinguitur contra bonitatem ex circunstantia, etiam finis.q.28.ar.4.pa.98.12ꝗ.
Bonitas ex fine inest voluntati formaliter, bonitas autem ex actu volito, inest ipsi voluntati denominatiuè,quia inter actus volũtatis ex fine pri mo saluatur in voluntatis actu,cuius finis est proprium obiectum: boni tas autem ex materia & circunstantiis primo saluatur in ipso actu exte riori.q.20.pa.70.co.2.li.70.12ꝗ.par.
Bonitas ex genere & circunstantiis in eodem actu inuenta an ex volunta te peadeat.q.20.pa.70.co.1.li.66.12ꝗ.p.
Bonitas finis &eius quod est ad finẽ vt sic,est vnamet:licet finis & id quod est ad finem distinguantur.12ꝗ.par.
Bonitas intentionis non constituit bonitatem actus, furando diuitem ad subueniendum pauperibus:& per consequens bonitatis quantitas in in tentione,non constituit quantitem bonitatis in actu.q.19.ar.8.pagi.67. col.2.li,60.12ꝗ.p.
Bonitas obiecti differt duobus modis(& per accidens)à bonitate finis in actu voluntatis,scilicet quando finis pendet ex fine, & quando volun tas ex voluntate.q.19.ar.2.pa.64.12ꝗ.p.
Bonitas qua appropinquamus Deo,an possit diminui.q.26.art.7.pag.100. 22ꝗ.par.
Bonitas rei duplex,scilicet spectans ad ipsam rei substantiam,& circunstãs eam.q.42.ar.6.pa.127.12ꝗ.p.
Bonitas tota actus exterioris,an in executione comparetur ad voluntatẽ q.20.ar.2.pa.71.co.2.li.15.12ꝗ.par.
Bonitas vel malitia comparatur ex fine in actu exteriori inuenta,bonitati vel malitiæ ex genere & circunstantiis in eodem existenti.q.2[illegible].pa.70. co.1.li.58.12ꝗ.p.
Bonitas voluntatis humanæ requirit quòd ordinetur ad summum bonum non apparanter,sed quod in veritate est summum confusè vel distinctè naturaliter vel supernaturaliter secundum statum personæ.q.19.ar.9.p. 67.12ꝗ.par.
Bonitate cur sub tractatu de perfectione quæratur.pa.26.co,1.li.2.1ª. par.
Bonitate diuina omnia sunt bona extrinsecè,& causaliter;bonitatibus au tem propriis intrinsecè,& formaliter.q.6.pa.32.co.2.li.23.1ª.par.
Bonitatem rationis in qualibet virtute participari dupliciter potest intel ligi:primo in seipsa ratione vt res cuius pars capitur, secundò in ipsis participantibus vt est pars capta.q.20.3.ad 2.pa.71,12ꝗ.p.
Bonitati diuinæ ex aliorum volitione an aliquid perfectionis accrescat.p. 112.co.2.li.4.1ª.1ª.par.
Bonitatis doctrina ex fine & actu intelligitur formaliter.i.inquantum hu iusmodi.q.20,pa.73.co.1.li.10.12ꝗ.p.
Bonitatis quantitas & malitia an differant.q.19.art.8.pa.67.co. 1.li.50.12ꝗ.
Bruta animalia an quanquam veritatem manifestent,intendant ipsam manifestationem.q.110.pa.383.co.1.li.3.22ꝗ.
Bruta animalia inuocant Deum inquantum naturaliter desiderant bonita tem eius:sed obediunt ei,inquantum naturalis instinctus eorum moue tur à Deo.vide Animalia bruta.
Bruta animalia mouere se propter finem quomodo concedi debeat.qu.6. ar.1.col.2.pag.23.12ꝗ.
Bruta animalia timent & sperant non ex cognito futuro, sed ex instinctu naturæ.q.40.ar.3.pa.122.col.1.lin,70.12ꝗ.par.
Bruta an intendant manifestare affectus suos.q.110.ar.1.pa.382.22ꝗ.par.
Bruta habent appetitum motus respectu futuri & boni, vt patet de spe & desperatione:& mali,vt patet de timore,q.40.articu.3.pagi.22.col.1.li. 60.12ꝗ.par.
Bruta non cognoscunt futura: quia non apprehendunt ipsa vt quia erunt vel non erunt,quod est propriè cognoscere futura: cùm enim tempus non aliter percipiatur sensu,nisi per immutationem:& futurum non sit: nec fuerit:ac per hoc non immutet nec immutauerit sensum:futurum re pugnat cognitioni sensitiuæ,præterea spes & timor vniuersaliter quæli bet passio irascibilis in brutis est motus animalis appetitus secundum substantiam(quia est actus secundus elicitus ex cognitione seu obiecto ab appetente causatus)sed est secundum quid naturalis,pro quanto natu ra supplet non obiectum cognitum.q,40.ar.3,pa.122,12ꝗ.par.
Bruta percipere possunt præteritionem & futuritionem : & possibile vel impossibile vt sunt differentiæ potentiarum.q.40.ar.3.pag.122.12ꝗ.part.
Brutum nulla arte fieri potest vt aliquod brutum eligat: quia ars non po test dare naturę substantiam actus:sed modum:electio autem nõ significat modum actus,sed ipsum actum substantialiter.q.13.ar.2.pa.44.12ꝗ.p.

C

Calor an in Deo sit formaliter.q.24.pa.85.col.1.lin.2.22ꝗ.par.
Calor cœlestis,animalis & elementaris non est multiplex calor, sed vnus & idem multiplicis agentis vim habens, prout subiacet prin cipio actiuo elementari an mali,aut cœlesti.pag.486.col.2.lin. 26.1[illegible].p.
Calor disponens ad formam ignis manet post aduentum eius:non quidem idem numero,sed idem specie,quia non est idem eius subiectum.q.7.pa. 62.col.1.lin.70.3ª.par.
Canonicus à quo licentiam petere debeat transeundi ad monachos.q.189, pa.679.co.2.li.20.22ꝗ.
Canonicorum regularium licentia transeundi ad monachos an debeat es se obtenta.q.189.pag.679.co.1.70.12ꝗ.
Calumniæ descripto.q.68.pa.225.o.22ꝗ.par.
Cantus ecclesiastici finis in quo consistat.q.91.art.1.pag.326.22ꝗ.par.
Cantus & soni an eadem sit ratio.q.91.pa.326.col.2.lin.20.22ꝗ.par.
Cantus omnis an in ecclesia sit licitus.q.9.pa 326.co.2.lin.35.22ꝗ.par.
Cantibus insistere quibus competat: & quibus prædicationi, doctrinæ & eleemosynis.q.91.pa.327.co.1.lin.50.22ꝗ.
Carnis integritas an sit pretiosior vita.q.124.ar.4.ad 2.pa.428.22ꝗ.par.
Carnis integritas perditur dupliciter, scilicet voluntariè & inuitè.q.124. ar.4.pa.429.col.2.lin.73.22ꝗ.par.
Castitas an sit virtus ab abstinentia distincta.q.151.ar.3.pa.503.22ꝗ.
Castitas cœlibum an nuptiarum castitate sit melior.q.186.ar.4.ad 2.p.649. col.2.num.70.22ꝗ.par.
Castitas vera virtus an sit in infideli.q.151.ar.1.ad 3.pa.502.22ꝗ.par.
Castitatis & pudicitiæ distinctio an benè assignetur.q.151.articu.4.pa.503. 22ꝗ.par.
Castitas virtus quomodo perdatur.q.151.pa.502.co.1.lin.80.22ꝗ.
Cæcitatem mentis.Duo modi positi in litera quibus homo incurrit volun tariam cæcitatem mentis non coincidunt.q.15.ar.1.pa.56.22ꝗ.par.
Causa alicuius dupliciter dicitur directè,scilicet,& indirectè.pag.471.co. 2.lin.29.1ª.par.
Causa an in omni concursu contineatur. q.115.ar.6.pag.479.col.2.li.79.1ª.
Causa an sit in concursu.q.115.ar.6.pag.479.col.2.lin.15.1ª.par.
Causa cœlestis an directè attingat actus humanos.q.116.pagin.480.col.2. lin.52.1ª.par.
Causa deficiens & causa per accidens,sunt idem subiecto: & distinctæ for maliter in vno sensu: & sunt idem subiecto & formaliter in alio sensu. q.75.ar.1.pag.238.12ꝗ.par.

Causa deficiente in minori parte an semper deficiat propter aliquam cau sam impedientem:& an.i.sit error stoicus. pag. 478.col.1.lin.55.1ª.part.
Causa.Effectus intentus à causa,non prouenit ex impedimento,non causæ agentis,sed materialis.q.115.ar.6.col.2.lin.68.1ª.par.
Causa efficiente indigere ex duobus consistit.pa.210.col.1.li.16.1ª.par.
Causa exemplaris ab effectiua distinguitur & coordinatur inter formales quia est velut extrinseca suæ rei.pa.32.col.2.lin.84.1ª.par.
Causa impediens:an sit actiua.q.115.ar.6.pag.479.col.1.lin.79.1ª.
Causa instrumentalis an actionem propriam habeat.pa.216.co.1.li.45.1ª.p.
Causa libera cum diuina infallibilitate quomodo saluetur.pa. 127.col.2.li. 12.1ª.par.
Causa posita ponitur effectus.q.115.ar.6.pa.479.col.2.lin.10.1ª.par.
Causa prima quomodo de facto causet.pa.91.col.1.li.55.1ª.par.
Causa prima effectiua rerum est causa æquiuoca.pa.24.col.1.lin. 93.1ª.par.
Causæ agentis absentia dicitur causa defectus,quãdo ipsa præsentia debea tur.pa.228.col.2.li.75.1ª.par.
Causæ cœlestis effectus an in hoc mundo sint naturales. q. 116.pa.480.col. 2.lin.59.1ꝗ.par.
Causæ de ratione efficacia est,pa.15.col.1.li.32.1ª.par.
Causæ duæ torales virtutibus propriis agentes ac eiusdem rationis, non possunt vnum,& eundem per se effectum producere.q.67.art.6.pag.311. 3ª.part.
Causæ quando & quare in minori parte deficiant.q.115.art.6.pa.479.col.1. lin.78.1ª.par.
Causæ sunt sibi inuicem causæ.q.67.ar.3.pag.205.12ꝗ.par.
Causæ supremæ si concurrant,à quo concursu mediorum,& vltimorum ef fectuum concursus sit causandus.q.115.ar.6.pa.479.col.2.li.55.1ª.par.
Causam esse directè alicuius actus non contingit nisi pro hoc, quod pro prium principium illius actus mouet ad agendum : sic intelligitur præ supposito quod actus sit alicuius principij principiantis ipsum executi nè, ad hoc quod aliquid sint idem siue diuersum sit, causa illius vltra il lud principiumq uod non absolutè, sed inquantum est causa executiua dorterquòd moueat principium, illud exequens ad agendum. qu. 80. ar.1.pa.255.12ꝗ.part.
Causam esse dupliciter contingit effectiua scilicet propriè exemplarem. pag.15.col.2.lin.1 1ª.par.
Causam perfectius cognoscens an plures effectus in ea videat. pa. 60.col. 2.lin.17.1ª.par.
Causalitas qua appetibile mouet appetitum : quia non est,nec potest esse purè effectiua:sed est effectiua & finalis: connumerata est contra finalẽ à S.Tho. in j. parte & alibi, quia autem in veritate interuenit causalitas effectiua : ideò hic & alibi quandoque exprimitur quod bonum apprehensum est actiuum:& appetitus est passiuus.q.22.ar.3. pag. 98.12ꝗ.part.
Causarum duarum subordinatarum effectus,in eodem genere causæ reduci tur in causam superiorem per causam mediam.q.115. artic. 6,col.2.lin. 69.1ª.par.
Causarum singulorum effectuum totã series non est necessaria. q.115.art.6. pa.479.col.2.lin.68.1ª.par.
Causatum omne an compositum sit.pa.22.col.1.lin.48.1ª.par.
Cerimonialia absolutè, & simpliciter non potuerunt post Christum sine peccato mortali seruari.q.102.ar.4.pa.338.12ꝗ.par.
Certitudo in humanis possibilis, quæ fit per idoneos testes, quando acci piatur.q.60.pag.198.col.1.lin.4.22ꝗ.
Certitudo sufficiens ad iudicium iudicis non est certitudo euidentiæ, & quomodo habetur diuersis modis.q.60.ar.2.pa.197.22ꝗ.par.
Character ad quod disponat.q.63.pa.286.col.1.li.70.30.par.
Character an imprimatur à sacramentis.q.63.pa.284.col.1.lin.10.3ª.
Character an indelebiliter maneat in anima.q.63.ar.5.p.287.col.2.li.80.3ª.
Character an ponatur dispositio ad gratiam absolutè.q. 63. p.286.col.2.li. 46.3ª.par.
Character an sit in alia potentia,quàm intellectus voluntatis. q.63.artic.5 287.col.2.lin.35.3ª.
Character an sit intellecta.q.63.ar.4.pa.281.3ª.par.
Character an sit potentia pure passiua.q.72.ar.5.pa.333.co.2.3ª.par.
Character an sit subiectiuè in potentia animæ.q. 63. ar. ad Scot. & Duran. pa.281.3ª.par.
Character confirmationis de necessitate præsupponit characterem baptis mi.q.72.ar.6.pa.334.col.1.3ª.par.
Character conuenit in subiecto cum fide magis,quàm cum religione.q.63. ar.4.pag.287:col.1.lin.60.3ꝗ.
Character cum sit potentia in parte superiori animæ, ad recipiendum vel tradendum cultum protestantem fidem, rationabiliter ponitur in sub iecto fidei.q.63.ar.5.pa.287.col.2.li.65.3ª.par.
Character est in genere potentiæ.pa.284.3ª.
Character est spiritualis potẽtia,quia cõuenit ministris Christi.p.284.3ª.p.
Character fidelium in quot genera distinguatur.q.63.ar.3.pa.285.col.2.lin. 78.3ª.par.
Character fidelium quomodo distinguatur.q.63.pa.286.col.1.lin.1.3ª.
Character in baptismo tenet locum dispositionis & formæ.q. 69.arti.9.& 10.pa.325.col.1.3ª.par.
Character militaris an sit deputatiuus hominis ad militiam consistentem in percutiendo.q.63.pa.284.col.1.li.32.3ª.
Character non est per se in genere.pa.284.3ª.
Character non secundum se,sed secundum suam causam(hoc est non soli tariè sumptus,sed vt ex causa sua sensibili)quæ est sacramentum, habet rationem signi.q.63.ar.1.pa.283.col.2.3ª.par.
Character sacramentalis an sit absolutus in genere qualitatis, & an sit re latio extrinsecus adueniens.q.63.pa.284.col.2.lin.75.3ª.par.
Character sacramentalis,an sit Christi character.q.63. pag. 286. col. 1.lin. 15.3ª.par.
Character sacramentalis, an sit deputatiuus hominis ad cultum Dei. q. 63. ar.2.pa.284.3ª.par.
Character sacramentalis est spiritualis perfectio animæ ad cultum diuinũ secundum ritum Christianum.q.63.pa.284.col.1.li.68.3ª.par.
Character sacramentalis quia est Christi sacerdotis character, consequẽs est, vt sit quædam diminuta inuitatio ordinata ad actus spectantes ad Christi sacerdotium, quod est esse participationem sacerdotij Christi. q.63.pa.286.col.1.lin.35.3ª.par.
Character sacrorum ordinum de necessitate præsupponit characterem ba ptismi.q.72.ar.6.pa.334.3ª.par.
Character sub quo genere generalissimo ponatur,& in qua specie.q.62.ar. 2.ad Scot & Duran.pa.284.3ª.par.
Characterem imprimi per sacramenta an in sacra scriptura contineatur. q.63.ar.1.pa.283.col.1.lin.65.3ª.par.
Characterе spirituali aliquo num fideles insigniantur.q.63.ar.1.pa.283.co. 1.li.40.3ª.par.
Characteris relatio an immediatè fundetur super essentia animæ. q. 63.pa. 284.col.2.lin.55.3ª.par.
Charitas amicitia,non quæcunque,sed diuina est, naturæ diuinæ commu nicationem consequens,in creatura rationali, per quam diuinæ beatitu dinis participes sumus hic in spe,& in patria in re.q.23.art.1.pa. 75. col. 1.lin.70.22ꝗ.par.
Charitas an habeat maiorem inclinationem in suum actum,& delectatio nem in opere,quàm aliæ virtutes.q.23.ar.2.pa.76.22ꝗ.par.
Charitas : an habeat quantitatem perfectionis intensiuè diuersarum ra tionum in via & in patria,& quomodo.quæstion.24.artic.4.ad 3. pagin. 22ꝗ.par.
Charitas an respiciat diuersa diligibilia diuersis rationibus.q.25. art.12.pa. 99.22ꝗ.par.
Charitas an secundum rationem proprię speciei habeat terminum augmẽ ti.q.24.ar.7.pa.84.co.2.lin.5.22ꝗ.par.
Charitas,an sit secundum autorem simpliciter augmentabilis in infinitum an in via tantum.q.24.ar.7.pa.84.22ꝗ.par.
Charitas corrumpitur effectiuè,& non solum demeritoriè,à quolibet pec cato mortali.q.24.ar.10.pa.89,col.1.lin.30.22ꝗ.
Chartarum & alearum artifices an peccent.q. 169. artic. 2. ad 4.pagin.585. 22ꝗ.par.
Charitas cum talis forma accidentalis sit,vt nulli creaturæ factæ,aut facti bili possit esse connaturalis, sed soli diuinæ substantiæ, non secundum accidentis naturam,sed substantialiter connaturalis sit,efficacia eius in quocunque reperiatur, secundum diuinitatis naturam pensanda, est, in Deum resoluenda,vt proximum &connaturale eius principium q.23,p. 77.co.1.li.70.22ꝗ.p.
Charitas dato quòd in infinitum augeatur in via, an stet quod terminetur in patria.p.84.22ꝗ.
Charitas est participatio infiniti cum conuenientia formali.q.24.p.84.co. 2.lin.86.22ꝗ.
Charitas excedit totam naturæ virtutem,&consequenter omnem eius co natum & dispositionem.q.23.p.80.co.2.li.60.22ꝗ.p.
Charitas ex hoc quod operatur an habeat formaliter quod efficacia eius reducatur ad infinitatem Dei & non in propriam. q.23.art.21.pagin.76. 22ꝗ.par.
Charitas in angelis an detur secundum solam Dei voluntatem. q.24.art.3. p.ea.22ꝗ.p.
Charitas infinita quæ sit.q.23.p.77.co.1.li.78.22ꝗ.p.
Charitas in statu viæ an possit augeri in infinitum. q.24.ar.7.pag.84.col.2. lin.48.22ꝗ.
Charitas qualiter sit augmentabilis.q.24.ar.7.co.2.li.25.22ꝗ.
Charitas quomodo est forma vtutum,q.23.ar.9.pa.79.22ꝗ.p.
Charitas quomodo habeat amicitiæ Dei rationem. q.23. artic.1. pagin.75. 22ꝗ.part.
Charitas quomodo in angelis fuit secundum conatum. q.24.p.81.co.1.lin. 45.22ꝗ.par.
Charitas quomodo pariat gaudium.q.28.ar.1.2.& 3.p.107.& 108.22ꝗ.p.
Charitas quomodo sola ponatur Deum attingere,vt in ipso sistat.q.21.art. 6.p.78.22ꝗ.p.
Charitas quot modos operandi ponat in anima.q.23.p.76.co.2.li.58.22ꝗ.
Charitas quotuplicem habeat perfectionis latitudinem.q.24.ar.7.p.85.co. 2.lin.58.22ꝗ.
Charitas simplicitẽr est forma fidei & obedientiæ. q.4.artic.3. ad 3.pag.21. 22ꝗ.part.
Charitas viæ an possit esse æqualis vel maior secundum perfectionem te nentem se penes propinquitatem ad obiectum charitate alicuius beati in patria.q.27.ar.4.p.81.22ꝗ.par.
Charitas viæ nunquam potest peruenire ad æqualitatem charitatis patriæ q.67.ar.6.ad 3.pa.206.12ꝗ.p.
Charitate cessante an debita ordinatio ad finem vltimum desit. p.80.col.1, li.25.22ꝗ.
Charitate subtracta, aut scientia,aut fide, si potentia remanet actus nõ est nullus, sed contra sola potentia deficiente alia non sunt efficacia q. 63. p.284.co.1.li.78.3ª.p.
Charitatem esse finem præcepti & cadere sub præcepto quomodo intelli gatur.q.184.ar.3.pa.628.22ꝗ.p.
Charitati an quodlibet peccatum mortale directè oppoanatur.q.24.ar.12. p.90.22ꝗ.p.
Charitati opponuntur diuersa vitia diuersimodè.quæst.10.art.5.1.pag.40. 22ꝗ.part.
Charitatis actus an sit delectabilis.q.23.p.76.co.1.li.50.22ꝗ.
Charitatis actus an sit facilis q.23.p.76.co.1.li.31.22ꝗ.
Charitatis actus quot modis sumatur.q.23.p.76.co.1.li.72.22ꝗ.
Charitatis augmento an terminus præfigatur ex tribus enumeratis in litera,i.ratione formæ,ex parte agentis,& ex parte subiecti. q.24.ar.7.p 34. 22ꝗ.par.
Charitatis augmentum an quis mereatur quolibet actu charitatis. q. 24.p. 83.co.1.li.70.22ꝗ.p.
Charitatis augmentum requirit motum liberi arbitrij, non minus, quàm infusio eiusdem propter conatum acquisitum.q.24.p.90.col.2.li.50.22ꝗ.
Charitatis beneuolentiæ & beneficentiæ differentia. q.26.ar.6.p.99.22ꝗ.
Et distinctio inter habentem charitatem secundum communem rationem boni,& secundum propriam rationem charitatis.q.27.ar.1.p.140.22ꝗ.p.
Charitatis feruor in hac vita quis sit qui non compatitur peccatum venia le.q.87.ar.1.pag.426.col.1.3ª.par.

Charitatis obiectum negatur esse Deum cognitum, & dicitur esse ipsum Deum absolutè, non quòd possit diligi non cognitus, sed quia cognitio tenet se respectu istius habitus qui charitas: non ex parte obiecti; sed subiecti. q.87. ar.6. pa.206. 12ę. par.
Charitatis ordo: an sumatur secundum proportionem dilectionis ad diligibile, cum hoc attendatur penes diligentem & diligibile. q.44. ar.8. p. 156. 22ę. par.
Charitatis proprium quid sit. q.23. pa.80. col.2. lin.5. 22ę.
Charitatis quantitas extensiua quam habet in comparatione ad proprium obiectum non potest augeri, sed bene intensiua. quæs. 24. art.10. pag.89. 22ę. par.
Charitatis quantitas perseuerat eadem numero patria augmentata tunc vsque ad terminum. q.24. ar.7. col.1. lin.15. 22ę.
Charitatis quantitas fit secundum solam Dei voluntatem. q.24. art.3. p.77. 22ę. part.
Charitatis quodlibet actu an mereamur augmentum ipsius ad Duran. 24. ar.6 ad 1. p.83. 22ę.
Chrisma esse consecratum ab episcopo an sit de necessitate sacramenti. q. 72. ar.3. p.332. col.1. 3ª. par.
Chrisma quid sit. q.72. ar.1. & 2. pa.330. 3ª. par.
Chrismatis consecrationem an Papa possit committere singulari sacerdoti. q.72. pa.332. col.1.
Christus. An in Christi, concessa cognitione abstractiua omnium singularium: concedenda sit cuiuslibet singularis propria species in Christi intellectum. q.11. ar.1. ad Sco. pa.78. 3ª. par.
Christus. An in Christo fuerit cognitio intuitiua omnium singularium ad Sco. q.11. ar.1. pa.78. 3ª. par.
Christus. An oportet in Christo ponere scientiam inditam, & quare. q. 9. ar.3. pa.71. 3ª. par.
Christus. An sicut ex defectu materiæ magnificentiæ in Christo non sequitur defectus magnificentię interioris: ita nec ex defectu materiæ fidei sequatur defectus fidei in eo. q.2. ar.3. pa.13. 3ª. par.
Christus. An spes in Christo respectu secundario speratorum fuerit habitus aliquis. q.7. ar.4. pa.54. 3ª. par.
Christus. Quomodo intelligatur quòd in quantum Christi humanitas operabatur virtute diuinitatis sacrificium Christi erat efficacissimum ad delenda peccata per gratiam. q.2. ar.3. ad 1. p.129. 3ª. par.
Christus an corporaliter visus fuerit à Paulo, & an visio illa tũc fuerit quãdo dicit, Saule, Saule quid me persequeris. q.57. ar.7. pa.263. 3ª. par.
Christus: an fuerit ad literam mendicus. q.187. ar.5. pa.662. 22ę. par.
Christus an in primo instanti suæ conceptionis habuerit vsum liberi arbitrij. q.34. ar.2, pa.171. col.1. li.25. 3ª. par.
Christus an meruerit exteriora bona, quia dignitas merendi spectat ad charitatem, ac per hoc præstat exteriorum bonorum præsentiæ coæuæ. q. 19. ar.3. pa.122. 3ª. par.
Christus ante Ioannis baptisma quid exercuerit. q.4. ar.1. pa.35. 3ª. par.
Christus an verè præceperit cæcis vt eum manifestarent. q.104. ar.4. p.369. 22ę. par.
Christus, an voluerit humana voluntate per alios homines aliquid fieri & non potuerit facere quod fieret. q 13. ar.4. pa.89. 3ª. par.
Christus certus erat de euentu mortis, & reliquorum malorum futurorũ, & quomodo. q.15. ar.7. pa.97. 3ª. par.
Christus gloriam animę suæ deriuauit in corpus in transfiguratione. q.45. ar.2. pa.113. 3ª. par.
Christus in primo suæ conceptionis instanti, an sanctificatus fuerit sanctificatione perfectissima. q.34. pa.172. col.1. li.10. 3ª. par.
Christus inquantum homo an stet vel sedeat in cœlo. q.58. ar.2. p.265. 3ª. p.
Christus in quibus fuit exemplum perfectionis. q.4. ar.2. pa.37. 3ª. par.
Christus in suo descensu duo genera à purgatorio liberauit. q.52. ar.8. pag. 248. 3ª. par.
Christus in vsu scientiæ infusæ non indigebat conuersione ad phantasmata. ad Duran. q.11. ar.2. pa.80. 3ª. par.
Christus natus an omnibus conditionibus hominum est conuenienter, manifestatus. q.36. pa.181. col.1. lin.40. 3ª. par.
Christus non debet dici homo dominicus, & quare. q.16. ar.3. p. 101. 3ª. par.
Christus num fuerit decimatus in lumbis Abrahæ. q.31. pa.164. col.1. lin.15. 3ª. part.
Christus num in primo suę conceptionis instanti fuerit sanctificatus. q.34. ar.1. pa.170. col.1. lin.75. 3ª. par.
Christus num reali relatione causari ad causam, & similis ad simile ad matrem referatur. q.35. pa.178. col.1. lin.20. 3ª. par.
Christus num specialiter dicatur filius Abrahæ & Dauid, & quibus rationibus autor intendat probare. q.31. ar.2. pa.158. col.1. 75. 3ª. par.
Christus prædestinatus est filius Dei: an hæc locutio sit propria q. 26. ar.1. ad 2. & 3. pa.134. 3ª. par.
Christus principalius venit abolere peccatum totius naturæ: quàm peccatum vnius personæ. q.1. ar.3. pa.8. 3ª. par.
Christus proprie est mediator inter Deum & hominem. q.26. p.141. 3ª. par.
Christus quare nihil scripserit. q.42. ar.4. pa.205. 3ª. par.
Christus quomodo dicatur caput ecclesiæ. q.8. ar.1. p.62. 3ª. par.
Christus quot habuerit origines. q.25. p.176. co.2. li.55. 3ª. par.
Christus Romæ caput ecclesiæ suæ statuit, non solum ratione communi, quia facta Apostolorum sunt facta Christi (iuxta illud, sine me nihil potestis facere) sed quia voléti Petro ex Roma recedere, sicut olim ex Antiochia recesserat, ipse Christus obuiauit, iubens vt reuertatur, & Romę sedes Apostolica stabiliatur. q.35. ar.7. p.179. col.1. li.50. 3ª. p.
Christus secundum quod homo, an dicendus sit filius Dei. q.58. ar.3. p. 265. 3ª. par.
Christus si naturali generatione aliquem produxisset, purũ hominem produxisset. q.2. ar.5. ad 2. p.16. 3ª. par.
Christus sua passione impleuit legem totam & omnem iustitiam omnis generis iuris & præcepti. q.4. ar.2. pa.213. 3ª.
Christi actiones humanæ possunt dupliciter considerari. q.1. ar. 2. ad 3. p.5. 3ª. part.
Christi anima an ex hoc quòd scit omnia quæ scit Deus scientia visionis, sequatur ipsam scire infinita. q.10. ar.3. pag.76. 3ª.
Christi anima an habuerit potestatem præseruandi corpus suum à morte. q.47. ar.1. ad Sco. pa.216. 3ª. par.
Christi anima vnde habuerit prædictam potestatem. ibid.
Christi anima an imperfectius quocunque angelo intuitiuè cognouerit in proprio genere quicquid intueri vtrique datum est. q.11. ar. 4. pag.81. ad Scotum. 3ª. par.
Christi anima an simpliciter profecerit, secundum aliquem actum secundum. q.34. pa.171. col.2. lin.50. 3ª. par.
Christi anima non videt in verbo quicquid videt verbum. q.10. ar.2. ad pa. 75. 3ª. par.
Christi animæ an inconueniat quòd aliqua perfectio actus secundi ei de nouo aduenerit. q.34. ar.2. pa.171. 3ª. par.
Christi animæ an insit virtus instrumentalis ad omnia miracula. q.13. art.2. pa.156. 3ª. par.
Christi animæ descẽsus ad inferos, ad infusionem luminis gloriæ in sanctis patribus operatus est. q.52. ar.2. pag.244. 3ª. par.
Christi animæ species intelligibiles infusæ an fuerint perfectissimæ. q. 11. ar.6. ad Sco. pa.82. 3ª. par.
Christi animam an bene concludatur habere per scientiam infusam notitiam omnium singularium. q.11. ar.1. pa.79. 3ª. par.
Christi animam proficere in perfectione spirituali, quotupliciter possit intelligi. q.34. pa.171. col.1. li.60. 3ª. par.
Christi caro an simul sit concepta & assumpta à verbo. q.33. art.3. pag.169. col.1. li.35. 3ª. par.
Christi caro si prius fuisset concepta quàm assumpta an aliquando habuisset propriam hypostasim. q.33. ar.3. pa.160. col.1. li.50. 3ª. par.
Christi carnem efficere, aliter attribuitur personæ spiritussancti, & aliter filio eandem assumere. q.32. ar.1. pa.164. 3ª. par.
Christi conceptio an fuerit naturalis, an miraculosa. q.33. ar.4. pag.170. co. 1. o. 3ª. par.
Christi corpus an conuenienter opinetur esse extra totam continentiam cœlorum corporeorum, ita quòd planta pedis eius sit supra conuexum supremi cœli. q.57. ar.4. ad Duran. pa.262. 3ª. par.
Christi corpus an habeat originis relationem ad Adam & alios patres. q. 31. ar.6. p.162. co.2. li.30. 3ª. par.
Christi corpus quomodo conceptum sit de Spiritu sancto. q.32. p.165. co.1. o. 3ª. par.
Christi corpus vnde formatum. q.31. ar.5. pa.161. co.2. li.40. 3ª. par.
Christi corpus viuum & mortuum an fuerit idem numero simpliciter. qu. 50. ar.5. ad Sco. p.239. 3ª. par.
Christi corporis conceptio cùm à tota sit Trinitate, an Spiritui sancto attribuatur. q.32. pa.164. co.1. li.70. 3ª. par.
Christi corporis, & aliorum hominum, an sit aliqua differentia. q.33. p.168. co.2. li.65. 3ª. par.
Christi corporis firmatio in primo instanti fuit perfecta essentialiter: non autem quantitatiuè. q.33. ar.1. p.168. 3ª. p.
Christi corporis præseruatio à putrefactione an attestetur virtuti ipsius naturæ & voluntariæ morti. q.51. ar.3. pa.238. 3ª. par.
Christi descensus ad inferos, an fuerit secundum substantiam animæ, an solùm secundum effectum. q.52. ar.2. p.43. 3ª. par.
Christi doctrinæ excellentia penes quæ attendatur. q.42. ar.1. p.203. 3ª. p.
Christi humanitas quid sit. q.50. ar.1. p.268. 3ª. p.
Christi mater an conuenienter ad templum accesserit purganda. q.37. ar.4. p.188. co.1. li.30. 3ª. p.
Christi mors an fuerit meritoria ex parte animæ. q.50. ar.6. p.240. 3ª. p.
Christi mortis celeritas fuit & naturalis & voluntaria. art.1. ad 2. pag.217. 3ª. part.
Christi mortis tres dies & dies creationis mundi diuersimodè ordinãtur. q.51. ar.4. p.242. 3ª. p.
Christi natiuitas ad humanam salutem est ordinata. q.36. p.182. co.1. lin.10. 3ª. part.
Christi natiuitas quomodo fuerit manifestata. q.36. p.180. co.1. li.25. 3ª. p.
Christi natura corporalis quomodo possit agere in angelo. q.8. art.4. ad 3. p.65. 3ª. par.
Christi natura humana se habet ad personam filij Dei sicut se habet natura Sortis ad personam Sortis. q.2. ar.10. p.20. 3ª. par.
Christi perspona dupliciter distinguitur. q.2. ar.4. p.15. 3ª. p.
In Christi persona sunt duæ rationes subsistendi, in duabus naturis: licet sit ibi vnum subsistens simpliciter, & vna ratio subsistendi simpliciter. q. 2. p.15. 3ª. p.
Christi personam esse compositam, an sit simpliciter & formaliter verum. ibidem.
Christi pœnalitates intrinsecæ quantum durauerint. qu.52. art. 4. pag.245. 3ª. part.
Christi priuilegium est mereri aliis ex condigno. q.19. p.123. 3ª. p.
Christi verba, ego pono animã meam &c. & similia, quomodo intelligantur. q.30. ar.3. ad 1. p.238. 3ª. p.
Christo an conuenienter nomen fuerit inditum. q.37. art. 2. p.186. co.1. lin. 60. 3ª. par.
De Christi clamore in cruce duplex modus dicendi. ar.1. ad 2. p.217. 3ª. p.
Christo conuenientium mediante natura humana distinctio. q. 48. ar.5. pa. 232. 3ª. p.
Christo conueniunt omnia personalia siue humana, siue diuina secundum rationem personalitatis æternæ, si ly, secundum, tenetur specificatiuè. q.35. p.167. co.2. li.80. 3ª. par.
Christo natiuitas temporalis an conueniat, 35. pa.173. col.1. lin. 70. 1ª. part.
Christo nõ est adempta potestas deriuandi gloriã animæ ad corpus: ergo gloria illa charitatis quæ apparuit in Christo in transfiguratione, deriuata est ab anima, an hæc ratio valeat. q.45. ar.2. p.213. 3ª. p.
In Christo non fuisse scientiam ex suo genere acquisibilem per infusionẽ, vt fuit in Adam, cur in litera asseratur. q.9. ar.4. p.72. 3ª. p.
Christum deleuisse omnia peccata mundi, quomodo intelligatur. q.2. art. 4. p.7. 3ª. p.
Christum esse Dei filium, an conueniat secundum perfectam filiationis Dei rationem. q.23. p.165. co.2. lin.20. 3ª. p.
Christum fuisse assumptum à diabolo, quid sit. q.41. art.4. p.200. 3ª. par.

Christum

Christum palàm docuisse & in occulto nihil fuisse loquutum, quomodo intelligatur. q.42. ar.2. pa.204. 3ª. par.
Christum sedere ad dexteram patris cum dicitur, quam distinctionem importet ly. q.58. ar.2. pag.265. 3ª. par.
Christum se subdisse sponte Pilato, qualiter intelligatur. q.67. ar.1. ad 2. pa. 238. 22ę. par.
Christiano existenti in terris infidelium, an liceat omittere signum à Christianis deferre solitum, vel mutare vestem, ne Christianus cognitus occidatur. q.2. ar.2. pa.12. 22ę. par.
Cibi. An distinctio data de moderatione ciborum sit bona. q.145. art.1. pag. 481 22ę. par.
Ciborum delectationes natæ sunt abstrahere hominem à bono rationis, diuersis rationibus. q.146. ar.2. c. pag.282. 22ę. par.
Circuncisio. Christus an fuerit corporaliter circuncisus. q.37. pa.185. col.2. lin.70. 3ª.
Circuncisio Christianorum Indorum dicentium se circuncidi, vt conformentur Christo: an sit licita. q.37. ar.1. pa.185. 3ª. par.
Circuncisio legalis quæ dicatur. q.37. pa.185. co.2. lin.50. 3ª.
Circunstantia. Quomodo stent ista simul scilicet circunstantia nunquam dat speciem nisi ratione alterius motiui, vt obiectum seu finis proculdubio per se, quia ab his quæ sunt per accidens, non sumitur species, & omnis circunstantia transmutans actum de bono in malum, dat peccato speciem. q.72. pa.2. 226. col.1. lin.70. 12ę. par.
Circunstantia. Sicut in naturalibus quædam accidentia sunt secundum se formæ, quædam autem solummodo conditiones præsuppositarum formarum: ita in moralibus quædam circunstantiæ sunt secundum se bonitates vel malitiæ: quædam conditiones tantum suppositarum virtuum vel malitiarum: primæ faciunt actum bonum vel malum, secundæ autem non, item primæ sunt secundum se species quædam moralium habentes propria obiecta, secundæ autem non. q.18. ar.10. pa.62. 12ę. par.
Circunstantia an det speciem peccato, etiam si non sit finis. q. 72. pag.226 col.1. lin.28. 12ę.
Circunstantia an & quando respiciat specialem. i. secundum se proprium ordinem rationis. q.18. ar.11. pa.63. col.1. lin.30. 12ę. par.
Circunstantia faciens actum de non malo malum, dat speciem. qu. 72. art. 9. pa.226. & q.76. art.4. pa.243. 12ę. par.
Circunstantia loci sacri quamuis omnia peccata aggrauet per accidens, illa tamen sola ad speciem sacrilegij trahit: quæ sanctitati loci directo opponitur aut annexæ immutari. ibid.
Circunstantia nulla mutat speciem, nisi habeat rationem alterius motiui vt finis, non ita quod fit, aut apprehendatur vt finis præiacentis peccati, sed sufficit quod sit confinis. q.72. ar.9. pa.226. 12ę.
Circunstantia personę non transfert in aliam speciem: nisi peccatum voto vel statui eius aduersetur. q.7. pa.27. 12ę. pa.
Circunstantia quandoque facit actum de bono, aut non bono malum, dat speciem. q.18. ar.10. & 11. pag.62. & 63. 12ę. par.
Circunstantia quandoque respicit specialem, id est, secundum se propriũ ordinem rationis, dat speciem. q.18. ar.10. pa.62. 12ę.
Circunstantia sola an mutet peccati speciem. quæ. 72 pag.226. col.1. lin.50. 12ę. par.
Circunstantia specificans, eo ipso quod ingreditur latitudinem specificantium: oportet obiectiuum ordinem ponere, & differentiam seu conditionem obiectiuam ponere formaliter & directe intentam. q. 72. arti. 9. pag.226. 12ę.
Circunstantia temporis sacri aggrauat peccatum, non tamen apponit speciem sacrilegij, nisi fiat in contemptum temporis sacri. quæst. 7. pag.26. 12ę. par.
Circunstantia vt sic, nunquam dat speciem: sed oportet eam transire indifferentiam seu conditionem obiecti. q.72. ar.9. pa.226. 12ę. par.
Circũnstantiæ circa eundem sunt actum, numerus autem operationum nõ non circunstat vnm & eandem operationem, sed addit aliam & aliam operationem. q.7. pa.28. 10. col.1. lin.4. 12ę.
Circunstantię mutantes seu dantes speciem, an in conditiones principales seu differentias obiecti transeant. q.13. ar.10. col.2. li.78. 12ę.
Circunstantiæ necessariò cognoscendæ à spirituali iudice: sunt transferẽtes in aliam speciem, & aggrauantes in infinitum, id est addẽntes secundum se rationem peccati mortalis. q.7. pa.27. 12ę.
Circunstantiarum differentia quæ sit. q.13. ar.10. col.2. lin.30. 12ę.
Circunstantiarum diuersarum corruptio, an quando habet idem motiuum diuersificetur species peccati. q.52. ar.2. ad 3. pa.180. 22ę. par.
Clamor an bene exponatur in litera. q.158. ar.7. pa.547. 22ę. par.
Clementia an sit subiectiuè in voluntate. q. 157. pag. 543. col. 2. lin.68. 22ę.
Clementia & mansuetudo quomodo differant. q.157. ar.1. pa.539. 22ę. part.
Clementia & mansuetudo sunt circa actum interiorem & exteriorem, diuersa tamen ratione. q.157. ar.1. pa.540. col.1. lin.70. 22ę.
Clementia & seueritas licet sint circa idem remotè, non tamen sunt circa idem proximè. q.157. ar.2. pa.540. col.2. li.30. 22ę.
Clementia & seueritas quare non sint opposita. quæst. 157. arti. 2. pag.540. 22ę. par.
Clementia in qua potentia sit subiectiuè. q.157. art.3. 2. pa.541. 22ę. par.
Clericus apostatans à clericatu vel à quatuor minoribus an peccet mortaliter. q.12. ar.1. pa.49. 22ę. par.
Clericatus seu ordinum minorum status & exercitium an relinqui possit. q.12. ar.1. pa.49. col.1. li.50. 22ę. par.
Cœlum an sit animatum. pa.313. col.1. li.68. 1ª. par.
Cœlum empyreum & cœlum sydereum ex quibus composita sint. pa. 309. col.2. lin.70. 1ª. par.
Cœli nomen in tres significationes distinguitur, scilicet propriè, participatiuè, & metaphoricè. pa.39. co.2. li.68. 1ª. par.
Cœlo quomodo subsunt aut non subsunt entia per accidens, casualia, fortuita, & electio nostræ ac voluntaria, & quot modis in his erratur perniciosè. q.95. ar.5. pa.337. 22ę. par.
Cœlestia corpora quotupliciter meueantur. qu. 70. pag.313. col.1. lin.40. 1ª. part.
Cœlesti corpori non est coniuncta aliqua anima vt forma, sed vt motor. pa.313. col.1. lin.23. 1ª. par.
Cogitatio. Quomodo distinctio de cogitatione vt est actio quædam, & vt est ad aliam actionem ordinata, sit ad propositum literæ volenti quod inquantum primo modo considerat, de ipsa habeat iudicium superior ratio: inquantum verò secundo modo accipiatur: ad inferiorem rationem pertineat. q.15. ar.4. p.49. 12ę.
Cogitatio cordis alterius in suo effectu ab angelo cognisci potest. pa. 265. li.30. 1ª. par.
Cogitatio dupliciter cognosci potest, scilicet in suo effectu: vel in seipsa. pa.265. col.1. lin.24. 1ª. par.
Cogitatio posita in actu an possit occultari à voluntate. q.57. ar. 4. pa.265. col.1. lin.80. 1ª. par.
Cogitationes cordium & mysteria gratiæ quare sint occulta, an sit eadem ratio. q.57. ar.5. pa.266. col.1. lin.78. 1ª. par.
Cogitationes cordium in seipsis, seu quod idem est, vt sunt in voluntate soli Deo sunt naturaliter cognitæ. pa.265. li.42. 1ª. par.
Cogitationes cordium sunt purè voluntariæ, quia ex sola voluntate depédet, quod aliquis actu cogitet aut velit aliquid, quoniã habitus est quo quis vtitur quam vult. q.57. ar.4. pag.265. col.1. lin.46. 1ª. par.
Cogitabile omne excedens, an sit. pa.13. li.79. 1ª. par.
Cogitabile omne excedere dupliciter dicitur. pa.13. col.1. li.29. 1ª. par.
Cogitatiua quomodo omnia sensibilia in particulari cognoscit, & tamen ipsa est quoddam sensibile. pa.320. col.1. li.56. 1ª. par.
Cognitio abstractiua & quidditatiua quomodo differant. q.84. art. 7. pag. 382. col.1. lin.80. 1ª. par.
Cognitio aliqua an sit operatio vitalis ab intrinseco actiuo principio vitæ. q.171. ar.2. pa.589. col.2. li.35. 22ę. par.
Cognitio an sit in angelis omnium eorum quæ per vnam speciem repræsentantur. q.58. pa.267. col.1. lin.55. 1ª. par.
Cognitio attingens aliquid secundum prædicata communia tantum potest dici imperfecta in potentia confusa in communi vniuersalis, & est dupliciter, & alia multa de cognitione Dei, quo pacto seipsum cognoscit. pa.83. li.90. 1ª. par.
Cognitio duplex, s. naturalis & gratuita, & hæc duplex, s. speculatiua & affectiua. pa.274. co.1. li.23. 1ª. par.
Cognitio gratuita speculatiua est totaliter non ablata, sed minuta. pa.274. lin.35. 1ª. par.
Cognitio in angelis est duplex, s. naturalis, & hæc est per essentias ipsorum, & per species innatas: & supernaturalis, & beatifica & hæc cognitio est quam habent in verbo Dei. q.57. pa.266. co.1. li.70. 1. par.
Cognitio inest omnib. à sensibilib. à sensu, per defluxionem, aut per radicem. q.84. ar.6. p.380. col.1. li.40. 1ª. par.
Cognitio intellectiua quid operetur. q.84. ar.6. pa.380. co.1. li.75. 1ª. par.
Cognitio intellectualis à sensibili fit non sicut à perfecta & totali causa, sed magis sicut à materia causæ. pa.381. co.1. li.1. 1ª. par.
Cognitio matutina & vespertina angelorum quæ dicatur. pa. 261. co.2. li. 11. 1ª. par.
Cognitio matutina & vespertina penes quid differant. pa.262. col.1. lin.8. 1ª. par.
Cognitio matutina & vespertina quid denotare posset. pagin. 271. lin. 50. 1ª. part.
Cognitio naturalis an debeat proportionari naturę cognoscenti. q.12. ar. 4. p.56. co.2. lin.83. 1ª. par.
Cognitio naturalis angeli est immobilis. pa.296. co.1. li.66. 1ª. par.
Cognitio naturalis nec est ablata, nec diminuta. p.274. li.28. 1ª. par.
Cognitio negata fidei & attributa prophetiæ, an sit cognitio euidentiæ. q. 171. ar.3. pa.590. 22ę.
Cognitio propria de aliquo dupliciter intelligi potest: primo vt distinguitur contra communem ex parte actus cognoscendi, secundo ex parte rei cognitæ. pa.83. co.2. li.74. 1ª. par.
Cognitio quidditatiua vnde dependeat. q.84. 6. art.7. pagin. 382. co.2. lin.5. 1ª. part.
Cognitio sensus: puta visus, aut etiam simplicis intellectus, an quia cõformis rei, ideo vera dici potest, pa.99. co.1. li.79. 1ª. par.
Cognitio singularium est quò ad nos prior vniuersalium cognitione. pa. 385. co.2. lin.71. 1ª. par.
Cognitio supernaturalis per modum naturalis est, etiam consequenter immobilis. pa.296. li.67. 1ª. par.
Cognitio vespertina habere creaturam pro termino & medio essentialiter differt à cognitione matutina. pa.271. li.86. 1ª. par.
Cognitio vespertina habere creaturam pro termino tãtum est eadem realiter cum cognitione matutina differens solum secundum terminos seu cognita. p.271. lin.91. 1ª. par.
Cognitione beatifica an mysteria gratiæ possint cgnosci ab Angelis. q. 57. ar.5. pa.267. co.2. li.20. 1ª. par.
Ad Cognitionem duo concurrunt, s. acceptio & iudicium, q.173. ar.2. pag. 597. 22ę. par.
Cognitione duo concurrunt, s. receptio & iudicium. pag.63. col.1. lin.90. 1ª. par.
Cognitionis futurorũ vana inquisitio an sit perniciosa ex se, vel quia prohibita. q.95. ar.2. p.333. 22ę. par.
Cognitum est in cognoscente immaterialiter. pa.56. co.2. li.17. 1ª. par.
Cognitum est principium specificatum cognitionis, pagin. 79. co.2. lin.18. 1ª. part.
Cognitum quo pacto in cognoscente fit, an sancti doct. super hoc consequentia valeat, pa.56. co.1. li.50. 1ª. par.
Cognoscere conferri gratiam huic vel illi, an spectet ad beatitudinem, q. 57. ar.5. pa.266. co.2. li.35. 1ª. par.
Cognoscere cuius speciei sit: & cuius est etiam intelligere, pa.105. co.2. li. 79. 1ª. par.
Cognoscere occulta & incerta diuinæ sapientiæ an sit supra naturam humanam quantum ad substantiam actus. q.171. ar 2. ad 3. pa.590. 22ę.
Cognoscere per aliud quotupliciter intelligatur, quæst. 87. articu. 2. ad 3m. 1ª. part.
Cognoscere quomodo potest ex natura suo habere actu aliquam ex natura cognoscibilium ab ipso, quando natura ipsa est habens affinitatem cum aliis, &c. p.259. co.2. li.5. 1ª. par.

Cogno

Cognoscere simul: & vna operatione cognoscere, an & quomodo distinguatur. pa.267.col.1.li.93.1ª.par.
Cognoscentium naturarum diuersus ordo, ponit diuersos modos quib. cognoscens est cognitum. q.12.pa.56.col.2.li.10.1ª.par.
Cognoscitiuum aliquorum dupliciter inuenitur in potentia essentiali & potentia accidentali, & alia multa ad hoc, pa.319.col.2.li.30.1ª.par.
Columba in cuius specie spiritussanctus descendit super Christum baptizatum: an fuerit verum animal, q.39.ar.7.pa.195.3ª.part.
Comedendo ex imperitia excessus quotupliciter contingat. q.148.p.490.col.1.lin.40.22ᵉ.par.
Comedendo scienter mensuram excedendo propter cibi delectabilis concupiscentiam, an solum ad gulam pertineat. q.148.artic.1.col.1.lin.70.22ᵉ.par.
Comedere carbones aut calcem, quando sit gula mortalis, & quando bestialis. q.148.ar.2.pa.491.col.2.lin.1.22ᵉ.par.
Comedere carnes humanas est contra præcepta iuris naturalis. q.148.ar 2.pa.491.col.1.li.80.22ᵉ.par.
Comodere excessiuè non propter concupiscentiam, sed propter imperitiam, an sit vitiosum, & cuius vitij opus. q.148.ar.1.pa.499.22ᵉ.par.
Comedere præter mensuram quando sit peccatum mortale. q.148.ar.2 co.2.li.25.22ᵉ.par.
Cometa quare putatur esse potius signum mortis principum, quam aliorum hominum. q.36.ar.7.pa.184.3ª.par.
Commune dupliciter dicitur per modum, scilicet actus, & per modum potentiæ, & sic etiam communitas. pa.23.col.2.li.50.1ª.par.
Communicare cum excommunicatis per concilium Constantiæ concessum est præterquam in duobus casibus. q.82.ar.9.pa.401.3ª.par.
Communicare se aliis importat perfectionem ad minus in his, quib. communicatur. q.1.ar.1.in cor.pa.2.3ª.par.
Communicare se aliis, secundum quod importat actionem, quæ est perfectio agentis in actu (quæ in Deo est sua substantia) & secundum quòd importat illationem effectus ad extra, quomodo distinguatur. q.1.pa.2.col.1.lin.65.3ª.par.
Communicare se creaturæ, an Deo summo modo conueniens sit. q.1.art.1.pa.2.col.1.lin.25.3ª.par.
Communicabilitas duplex ponitur propriè, scilicet & metaphoricè. pag.75.col.1.li.20.1ª.par.
Communio an non solum ecclesiæ: sed etiam Christi præcepto sit necessaria. q.80.art.11.pa.391.col.1.3ª.par.
Communio sub vtraque specie an sit necessaria omnibus adultis. An omnibus sacerdotibus. An omnibus confitentibus. pa.390.3ª.par.
Communio popularis sub vtraque specie an sit licita. q.80.art.12.in princ. pag.399.3ª.par.
Communio popularis sub vtraque specie an expediat ecclesiæ Christi. pa.390.col.1.3ª.par.
Communio sub vtraque specie an sit fructuosior, quàm communio sub specie panis tantum. 392.col.2.3ª.par.
Communio sub vtraque specie, an sit in præcepto. Ibidem de hac specialiter materia, quæstiuncula.1.3ª.par.
Communio sub vtraque specie an sit necessaria omnibus comprehendendo etiam infantes. ibidem.
Commutationes an rationem iusti diuersificent. q.61.ar.3.pa.202.col.1.lin.68.22ᵉ.par.
Commutationes distinguuntur per voluntarium & inuoluntarium. q.61.ar.3.pag.202.22ᵉ.par.
Commutationes inuoluntariæ distinguuntur in occultas & manifestas, & quare in litera vsura & consilium non computantur inter voluntarias commutationes. q.61.ar.3.pa.202.22ᵉ.par.
Commutationes inuoluntariæ quotuplicem habeant rationem iusti. q.61.ar.3.pa.202.col.1.lin.75.22ᵉ.par.
Commutationes omnes voluntarias & inuoluntarias pertinere ad vnam speciem iustitiæ dicendo: an intelligatur de specie specialissima vel subalternatiua. q.61.art.3.pa.202.22ᵉ.par.
Commutationes quare dicantur voluntariæ. q.61.ar.3.pa.202.22ᵉ.par.
Commutationum numerus in litera in quinto Ethicorum quare non est vniformis. pa.202.22ᵉ.par.
Compositio an in persona Christi possit saluari ex natura humana, & suppositio. q.2.pa 15.col.2.lin.45.3ª.par.
Compositio ex contrariis an sit prima causa mortis, & aliorum defectuum humanæ naturæ, an verò peccatum. q.15.ar.5.pa.95.3ª.par.
Compositio formalis & accidentalis in quo conueniant & differant. pag.328.col.1.li.72.1ª.par.
Compositio quæ dicatur vnius cum alio seu aliis, & vnius ex alio seu aliis. q.2.pa.13.col.2.li.55.3ª.
Compositionis multiplex genus. pa.15.3ª.par.
Compositionis ratio imperfectionem componentium formas an importet. q.2.ar.4.ad 3.dubium. pa.15.3ª.par.
Conatus an proportionaliter sint dignificati secundum dispositiones charitatis, à Spiritu sancto. q.24.pa.81.col.2.li.25.22ᵉ.par.
Conatus in angelis an resoluatur in naturam vt in causam. q.24.ar.3.pa.81.22ᵉ.par.
Conceptio. Quid de conceptione beatæ virginis tenendum. q.81.3.p.258.12ᵉ.par.
Conceptionis intellectualis obiectum potest dupliciter pertinere tam ad vitam actiuam, quàm contemplatiuam. q.181.ar.3.pa.621.22ᵉ.par.
Conceptibus in pluribus duo clauduntur, scilicet assimilatio ad obiectum & eorum pluralitas. pa.68.col.1.li.10.1ª.par.
Conclusio an sit simpliciter scita, necne. q.62.pag.184.col.2.li.80.12ᵉ.part.
Conclusio & operatio sequuntur debiliorem partem. q.62.art.1.pa.184.& q.63.ar.3.pa.188.12ᵉ.par.
Concubitus cum muliere extra vas debitum, an sit eiusdem speciei cũ aliis peccatis circa modum concumbendi. q.154.art.11.pa.528.2ª.par.
Concubitus extra parentes & proles, an sit contra ius naturale, ita quòd nulla dispensatione humana possit esse licitus. q.154.pag.526.col.1.lin.20.22ᵉ.par.
Concubitus illicitus cum muliere integra, polluta tamẽ per mollitiem vel sodomiam, an sit stuprum. q.154.ar.5.pa.522.22ᵉ.par.
Concubitus patris cum filia, aut matris cum filio, an sit licitus in aliquo casu sine diuina dispensatione. q.154.ar.9.pa.525.22ᵉ.par.
Concubitus viri voluntarij non seminantis, & mulieris seminantis, cum sit contra naturam, sub quo modo contineatur. pa.528.2ª.par.
Concupiscentia an non adiuuet ad aggrediendum, nisi per accidens. q.123.ar.10.pa.421.22ᵉ.par.
Concupiscentia delectabilis quare maximè assimileturpuero. q.151 art.2.ad 2.pa.103.2ª.par.
Concupiscentia inter passiones concupiscibilis vt se tenet ex parte animæ & maximè sensibilis, absque corporali namque coniunctione experimur concupiscere magis sensibiliter quàm amare, odisse, &c. & quia quod se tenet ex parte animæ: est formale in passionib. ideo de passionibus istis formaliter loquendo dicitur quod concupiscentia est magis sensibilis. q.25.ar.2.ad 1.pa.85.2ª.par.
Concupiscentia naturalis non differt ab appetitu naturali quo ad obiectũ sed bene quo ad modum. q.30.pa.97.col.2.li.75.12ᵉ.par.
Concupiscentia naturalis non est infinita. q.30.ar.4.pa.97.12ᵉ.par.
Concupiscentiæ aliquis amor, an sit sine amore amicitiæ illius qui concupiscitur. q.26.pa.87.col.2.li.20.12ᵉ.
Concupiscentiæ & amicitiæ distinctio amoris in amorem, non est tam diuisio amoris quàm amatorum. q.26.p.87.col.2.li.15.12ᵉ.
Concupiscentiæ rationalis obiectum est & finis, & habet totaliter rationẽ finis: concupiscentiæ verò naturale obiectum, etsi est finis, non tamẽ habet totaliter rationem finis, tum quia habet rationem modificati ad naturam, tum quia ordinatur ad alium finem indutum, scilicet naturam. q.30.ar.4.p.97.12ᵉ.p.
Concupiscentiam esse infinitam potest intelligi dupliciter. s. obiectiuè & subiectiuè, seu ex parte obiecti seu ex parte actus, quæs. 30.artic.4.p.97.12ᵉ.par.
Concupiscere absque determinatione alicuius quantitatis, quando quis dicatur. q.30.97.col.2.li.40.12ᵉ.p.
Concupiscentiarum tactus & honoris differentia. quæst.156.ar.2.pag.537.22ᵉ.par.
Concupiscibis obiectum comparari ad obiectum. irascibilis, vt commune ad proprium, & ad plura se extendere &c. non est ipsa habere sicut vniuersale & pasticulare, sed sicut motus simpliciter, & motus ad vbi. q.25.art.1.pa.84.12ᵉ.par.
Concupiscibilis obiectum quando sit bonum & malum. q.25.ar.1.col.2.li.55.12ᵉ.part
Conditionalis cuius antecedens & consequens sunt impossibilia, potest esse vera. q.25.ar.3.ad 3ᵐ.pa.139.co.1.li.30.1ª.par.
Conditionalis quomodo valeat, si animæ sensitiuæ operatio sine organo esset: hæc anima esset hic homo. pa.321.co.2.li.pe.1ª.par.
Confitens sua peccata ante baptismum receptum non est absoluendus. q.68.ar.5.& 6.pa.316.3ª.par.
Confiteri semel in animo an iustus, id est, sine peccato mortali existens teneatur. q.65.ar.2.ad 4.pag.288.co.1.3ª.par.
Confessione sacramentali scita & commissa sub sigillo confessionis quomodo differant. q.70.ar.1.ad 2.pa.239.22ᵉ.
Confirmationis character an sit characteris baptismalis confirmatio. q.72.pa.333.3ª.
Confirmationis sacramenti, an episcopus sit ita proprius minister, q̃ non ab episcopo facta nulla est: & tamen ex dispensatione apostolica non episcopus possit illam conferre. q.72.ar.8.9.10.& 11.p.334.3ª.par.
Confirmationis sacramenti forma quæ. q.72.p.332.co.2.li.60.3ª.par.
Confirmationis sacramento deputantur fideles ad seruitium speciale spectans ad officium principis. q.65.ar.3.ad 2.299.co.1.3ª.par.
Confirmationis sacramentum magis annexum est baptismo, quàm sacramentum ordinis, cum confirmatio firmitas perfectioque sit baptismi. q.72.p.334.co.1.li.15.3ª.par.
Confirmationis sacramentum quando multis simul, & quando singulis separatim conferatur. q.72.p.339.co.2.li.70.3ª.par.
Coniugalis actus quomodo cum peccato fiat. q.154.art.1.ad 4.pagin.514.22ᵉ.par.
Coniunx in delectatione coniugalis actus vltimum sibi finem constituens mortaliter peccat, idque in genere luxuriæ: sicut ponens vltimum suum finem in gloria humana. peccat mortaliter peccato inanis glorię. q.154.pa.514.co.2.lin.45.12ᵉ.par.
Coniuncta duo realiter: an vbi est vnum oporteat esse & reliquum. qu.76.ar.6.pa.361.co.2.3ª.par.
Coniunctio creaturarum vniuersi an sit maxima. q.2.p.22.co.2.li.78.3ª.
Coniunctio quæuis an sit consideranda, vel ex parte coniunctorum, vel eius in quo coniunguntur. q.2.p.22.co.2.li.65.3ª.par.
Coniunctionis humanæ naturæ cum persona filij Dei duplex acceptio. q.2.ar.10.pa.23.3ª.par.
Coniunctionis in litera posita distinctio ex parte extremorum vel ex parte termini: an sit sufficiens. q.2.ar.9.pa.22.3ª.par.
Consensus. Quomodo hæc duo stent simul, quandiu incertum est, an secũdum rationes diuinas resistatur vel non, nullum iudicium rationis habet rationem finalis sententiæ. & consensus in delectationem cogitationis pertinet ad rationem inferiorem. q.15.ar.4.pa.49.12ᵉ.
Consensus in delectationem morosam an spectet ad rationem inferiorem q.15.p.49.co.1.li.70.12ᵉ.
Consensus vterque. s. in delectationem & in actum secundum rem quãdo fit secundum rationes temporales, est rationis inferioris, quando verò fit secundum rationes æternas, est rationis superioris, in hoc tamen est differentia, quòd quando est rationis inferioris, est etiam superioris, saltem negatiuè, sed non econuersò: secundum appropriationem autem deliberatio iudicium, ac consensus vnius scilicet delectationis. ad inferiorem, alterius verò, id est, actus, ad superiorem spectat. q.74.art.7.pag 235.12ᵉ.
Conscientia proprie est actus, non potentia, aut habitus. q.79.ar.13.pa.360.co.2.li.15.1ª.par.
Conscientiæ erroneæ depositio fit non solum per oppositam rationem, aut veritatis dispositionem, sed etiam per exclusionem ab applicatione ad opus

ad opus. q.19.ar.5.& 6.pa.65.12ᵉ.par.
Conscientiæ nomen dupliciter sumitur. s. propriè: & communiter, & quomodo vtroque modo sumatur. pa.360.col.2.lin.13.& lin.35.1ª.par.
In Consecratione mens maxime debet eleuari in Deum. q.83.art.1.pag.275.22ᵉ.par.
Consequentia bona est à propositione vera de inesse ad suam modalem de vero. pa.13.lin.50.1ª.par.
Consequentia hæc an valeat; modus connaturalis hominis est, vt per visibilia ad inuisibilia manuducatur: ergo inuisibilia Dei oportuit homini pervisibilia manifestari. q.43.pa.201.col.2.lin.60.1ª.par.
Consequentia hæc an valeat: vis rationis consistit in hoc quod quid est vniuscuiusque rei creatæ specifice sumptum, abstrahit ab hinc & nũc, ergo non potest esse sufficiens medium ad inferendam nouitatem. rei. q.46.pa.220.c.1.lin.80.1ª.par.
Consequentia ista: an valeat: fit non bene: ergo male. pag.297.col.2.lin.10.1ª.par.
Consequentia ista an valeat, nulla veritas est: ergo verum est nullam veritatem esse. pag.13.col.2.lin.15.1ª.par.
Consequentia ista an valeat, post morã debitoris licet petere interesse, nõ solum damni emergentis, sed etiam lucri cessantis, ergo damnum quod quis incurrit ex hoc quod de pecunia non lucratur licet exigere. q.78.pa.260.col.1.lin.58.22ᵉ.par.
Consequentia ista qui valeat, voluntas est boni, ergo dupliciter tantum potest incipere velle. q.19.ar.7.pa.115.col.2.li.80.1ª.par.
Consequentia ista quomodo subsistat, vti peccato alterius, ad bonum suũ vel alterius, non est peccatum, ergo si quis absque necessitate, pro vtilitate tamen sua, vel alterius, vtatur peccato alterius, est à peccato immunis. q.78.pa.263.col.2.li.2.22ᵉ.par.
Consequentia ista quomodo valeat: A est causa entium inquantum entia: ergo est causa omnis eius quod pertinet ad esse eorum. pa.210.co.2.lin.80.1ª.part.
Consequentia ista quomodo valeat: Deus omnibus prouidet prout congruit eorum naturæ: ergo conuenienter homini in sacra doctrina spiritualia sub corporalibus similitudinibus traduntur. q.1.ar.9.pa.11.col.1.lin.4.1ª.par.
Consequentia ista quomodo valeat: si res materialiter in anima esse deberet, ratio nulla esset, quare res extra non cognosceret. pa.376.col.2.lin.93.1ª.par.
Consequentia sancti doct. ab altissima operatione quæ est intelligere ad talem intellectionem quomodo valeat. pa.53.col.1.lin.53.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. an & quomodo valeat forma finitur per materiam: ergo forma quæ non est nata esse in materia est finita. pag.33.co.1.lin.87.1ª.par.
Consequentia sancti doctoris an inferatur, cum ex hoc quod ponit aliquã creationem intellectualem, infert omnino incorpoream. pag.230.col.1.lin.20.1ª.par.
Consequentia ista sanct. doct. an valeat, anima habet duos modos essendi, scilicet coniunctum & separatum: ergo duo operandi, scilicet per conuersionem ad phantasmata, & superiora. pa.402.col.2.lin.63.1ª.par.
Consequentia ista sanct. doct. an valeat, componere & diuidere seu discurrere conuenit intellectui nostro ex imperfectione, ergo opposita perfectio conuenit intellectui angelico. pa.267.col.1.li.54.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. an valeat, & sit efficax, perfectio conuenit solo Deo per suam essentiam, ergo est perfectum, ergo esse bonum, &c. pa.31.col.2.li.35.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. an valeat, in diuinis sunt plures relationes reales, ergo sunt plures res subsistentes in diuina natura. q.30.pa.157.co.2.lin.60.1ª.par.
Consequentia ista sancti doctoris, an valeat, natura est intra rem, ergo appetitus ad extra non est ipsa natura. pa.273.col.1.li.4.1ª.par.
Consequentia ista sancti doc. an valeat, si infinitum vnam speciem haberet & etiam rationem totius & perfecti haberet. pag.393.co.2.li.22.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. an valeat, voluntas autem naturaliter inclinatur in bonum, ergo voluntas habens bonum infinitum extra se in aliquid intrinsecum tendit. pa.273.li.85.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. intelligere angeli esse subsistens, ergo vnũ tantum: an gratia materiæ vel formæ intelligenda sit. in pag.247.lin.32.1ª.part.
Consequentia sancti doct. quæ procedit à rerum conditionibus ad nominum conditiones, an & quomodo valeat. pa.69.col.2.li.38.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. quomodo valeat, actus incompletus, & medius, est notitia confusa, ergo prius distinctè quàm indistinctè cognoscit. q.85.pa.316.col.2.lin.76.1ª.par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo valeat, anima coniuncta non mouet corpus nisi vniuificatum a se, ergo separata nullum corpus mouere potest. pa.484.col.1.li.82.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. quomodo valeat, Deus agit secundum intellectum & voluntatem, ergo vniuersum quod est eius effectus perfectæ similis naturam intellectualem habet. pa.230.col.1.li.8.1ª.par.
Consequentia ista sancti doctoris quomodo valeat, ens inquantum ens, est subiectum Metaphysi. ergo omne ens secundum quod est subiectum Meta.q.44.pa.220.col.2.li.65.1ª.par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo valeat, in homine est aliqua Dei similitudo deducta ab eo, nõ secundum æqualitatem, ergo in eo est imago Dei imperfecta. pa.415.col.2.li.21.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. quomodo valeat, intelligere angeli est subsistens, &c. ergo non distinguitur à substantia Dei. pa.99.li.88.1ª.par.
Consequentia ista sancti doct. quomodo valeat, quelibet causa habet rationem principij, ergo à qualibet causa aliquis ordo in suos effectus deriuatur. pag.446.col.1.lin.14.1ª.par.
Consequentia ista sancti doctoris quomodo valeat, quando dicit, q̃ sunt aliquæ substantiæ intellectuales, &c. ergo aliqua substantia intellectualis perfecta. pa.234.col.2.li.88.1ª.par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo valeat, res fluuunt à Deo quo ad materiam & formam, ergo fluunt in mente angeli quo ad cognitionem singularitatis. pa.262.col.2.li.93.1ª.par.
Consequentia sancti doctoris quomodo valeat, substantialitas est subsistentia seu subsistit, ergo non distinguitur in diuersos gradus substantialitatis. pa.249.col.2.li.12.1ª.par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo vera sit, si intelligere angeli esset, eius substantia esset subsistens. pa.247.col.2.li.14.1ª.par.
Conseruatio duplex est, directa. s. & indirecta. pa.440.col.1.li.62.1ª.par.
Consideratio vnde dicatur. q.53.ar.4.ad 2.pa.187.22ᵉ.par.
Consilium actiuum est gratis gratia data quibusdam, sed consilium passiuũ est donum omnium existentium in gratia. q.47.ar.14.22ᵉ.par.
Consilium. An omne peccatum sit contra bonum consilium. q.51.ar.1.ad 3.pa.175.22ᵉ.par.
Consilium Christi de præcepto est multiplex. q.108.ar.3.ad 2ᵐ.12ᵉ.
Consilium donum ab eubulia differt, non solum secundum communem rationem doni, sed etiam propriam. q.52.ar.1.pa.177.22ᵉ.par.
Consilium donum an respondeat virtuti prudentiæ. q.52.177.art.2.col.2.li.65.22ᵉ.
Consilium est de operationibus, inquantum ordinantur ad aliquem finem. q.14.ar.2.pa.46.col.2.lin.70.12ᵉ.
Consilium est in Deo quo ad certitudinem iudicij, nõ autem quo ad inquisitionem dubiam. q.22.ar.1.ad 1ᵐ.1ª.par.
Consilium & electio quomodo differant. q.14.p.48.ar.4.col.1.li.58.12ᵉ.pa.
Consilium licet absolutè sit prius electione & eius causa, ordo tamen doctrinæ habet, vt prius de ipsa electione secundum se, & deinde de consilio eius causa tractetur, & hoc vt prius tractetur quid est, & deinde causa extrinseca illius. q.13.in prin.pa.43.12ᵉ.par.
Consilij processus est simpliciter resolutiuus, quia enim consilium, finem, & ad finem, in materia agenda tantum & propter agendum & quomodò agendum à posterioribus secundum esse in priora considerat, resoluere simpliciter dicitur. q.15.ar.4.pa.49.12ᵉ.par.
Consilium significat inquisitionem completam, id est vsque ad iudicium inclusiuè. q.14.ar.1.pa.46.12ᵉ.par.
Consilia facere & ad ea conuenire an liceat in festo. q.122.ar.4.ad 3.p.407.22ᵉ.par.
Consulendum potissimè est his qui pro locorum & temporum vel quarumlibet rerum oportunitatib. constrictius quasi quadam sorte iunguntur: cum omnibus prodesse sit impossibile. q.71.ar.1.c.pag.243.co.1.num.40.22ᵉ.part.
Constantia in abstinendo à delectationib. pertinet ad continentiam. q.154.pa.512.co.1.lin.35.22ᵉ.
Constantiæ & perseuerantiæ differentia. q.137.pag.464.co.1.lin.25.22ᵉ.
Constantinum fuisse mundatum à lepra in baptismo, nullius auctoritate constat. q.69.ar.8.ar.3.pa.324.co.1.3ª.par.
Consuetudinem legi derogantem non oportet ab actu illicito derogare: si tamen ab illicitis tunc actib incho asset, ex quo inualuit & iam consuetudinis vim habeat legi scriptæ derogat. q.97.ar.3.pa.305.12ᵉ.par.
Contractus seu applicatio virtualis secundum sanctum doctorem quid esse dicatur. pa.237.co.1.lin.89.1ª.par.
Contemplatio Dei quòd sit possibilis, diuina, & transitoria. q.180.pa.619.co.1.lin.78.22ᵉ.par.
Contemplatio discursiua an sit communis motui obliquo & recto. q.180.art.6.pa.618.co.2.lin.5.22ᵉ.
Contemplatio ex parte nostri est magis continua, hoc est, magis ac magis continuari potest, eò quòd corporalis labor ibi non interuenit. qu.180.pag.619.col.1.lin.65.22ᵉ.par.
Contemplatio in se habet certamen & contentionem, propter defectum intellectus, & gratuitatem corruptibilis corporis, quòd nos ad inferiora retrahit, non autem ex contrarietate veritatis quam contemplamur. q.180.pa.619.co.1.lin.30.22ᵉ.par.
Ad contemplationem referri potest temporalis defectus dupliciter. q.108.ar.7.ad 4.pa.628.22ᵉ.
Contemplationis motuum assignatio an sit sufficiens. q.180.ar.5.ad 2.& 3.pag.617.22ᵉ.par.
Contemplationis operatio per quot motus distinguatur. q.180.pa.617.co.1.lin.55.22ᵉ.par.
Contemplatiua vita duplucem habet dispositionem à virtutib. moralib. q.108.p.614.co.1.lin.60.22ᵉ.part.
Contemplatiua vita (ex parte contemplantis) consistit in illorum contemplatione, quib. contemplandis homo studium suum principaliter adhibet. q.180.ar.4.p.615.co.1.lin.70.22ᵉ.
Contemplatiua vita ex parte nostri an sit totaliter diuturna. q.180.pa.619.co.1.lin.45.22ᵉ.
Contemplatiua vita quæ dicatur, & quomodo distinguatur. q.180.pa.614.co.1.lin.10.22ᵉ.par.
Contemplatiua vita quot habeat sibi pertinentia. q.180.pag.615.co.1.li.30.22ᵉ.part.
Contemplando licet naturaliter non possimus supra secundum gradum ascendere. secundum tamen diuini luminis participationem, altius mẽs humana conscendit, non sine phantasmatib. tamen. q.180.ar.6.p.618.co.1.lin.10.22ᵉ.
Contentio an affinitatem habeat ad zelum. q.38.p.141.co.2.lin.65.22ᵉ.
Contentio & discordia oriuntur ex inuidia, ratione termini à quo, sed ex inani gloria ratione termini ad quem. q.39.art.2.pagin.142.co.1.lin.30.22ᵉ.part.
Contentionis & aliorum peccatorum finis tripliciter potest referri ad intentionem: & inde habetur quando mortale vel non mortale peccatum interuenit per se loquendo. q.38.ar.1.pa.141.22ᵉ.
Continentia. Ad continentiam efficacius operatur maceratio carnis per abstinentiam cibi & potus, quam per subtractionem vestium, vel per laborem corporalem. 188.ar.6.pa.668.co.2.li.70.22ᵉ.
Continentia an moderetur passiones, q.143.ar.1.pa.476.co.2.li.88.22ᵉ.
Continentia an sit pars prudentiæ, ac per hoc virtus. q.53.art.5.pagin.181.22ᵉ.part.
Continentia an sit solùm circa delectationes tactus. q.155.art.2.pagi.533.22ᵉ.part.
Continentia deficit à ratione virtutis. quæstio. 58.art.3.ad.2.pagin.171.12ᵉ.part.

Continentia differt à temperantia,realiter & essentialiter.q.143.ar.1. pag. 476.col.2.lin.85.22ę.par.
Continentia & incontinentia incipiunt à fluctibus passionum.q.143. pag. 477.col.1.lin.85.22ę.par.
Continentia & temperantia,an sint simul in anima.q.143.pa. 477. col.1.li. 60.22ę.
Continentia quos motus moderetur.q.143.ar.vnico.pag.476.col.1.lin.65. 22ę.par.
Continentiæ coniugalis meritum Abrahæ an æquetur merito continentiæ virginitatis in Ioanne,respectu præmij accidentalis,an verò substãtialis.q.152.art.4.ad 1.pag.508.col.2.nu.30.& q.186.art. 4.ad 2. pag. 649. 22ę.par.
Continentiæ nomine quid communiter intelligatur apud theologos & philosophos morales.q.155.ar.1.pa.533.22ę.par.
Continentiæ subiectum,an sit ratio vel appetitus.q. 53. art.5. ad 3.pag.181. 22ę.par.
Continentiam esse habitum in voluntate subiectiuè,stat cum doctrina sancti Thomæ.q.155.ar.3.pa.535.22ę.par.
Continens & incontinens quomodo eligant,cum Arist.dicat contrarium in septimo Ethicorum,q.155.art.3.pa.535.22ę.par.
Contingens à Deo nihil est in quo necessitatis aliquid non sit.pa.399. col. 2.lin.80.1ª.par.
Contingens causa ex se,necessariò determinatur ab aliquo exteriori ad effectum.q.19.p.112.col.2.lin.55.1ª.par.
Contingens ex quo est contingens propter materiam, quæ est indiuiduationis principium, an propter hoc processus sancti doct.in discussione, ar.386.etiam ex particularib.existat.pa.394.col.1.li.5.1ª.par.
Contingens vel necessarium sumitur vel pro re ipsa,vel vniuersali ratione rei.pag.393.li.95.1ª.par.
Contingentia ad vtrumlibet dupliciter inuenta fuit, scilicet quandoque ex parte causæ,& quandoque ex parte eius ad quod dicitur. pa. 113.col. 1.lin.1.1ª.par.
Contingentia an comprehendantur sub rationibus contingentium, an verò sub ipsis contingentibus.q.86.pag.394.col.2.li.20.1ª.par.
Contingẽtia:an sint indiuidua materialia.q.86.ar.3.q.493.col.2.li.75.1ª.pa.
Contingentia conclusionis contingentis non reducitur in præmissam necessariam mediante alia contingente quasi cõtingẽtia conclusionis fit à contingẽtia præmissæ,& contingẽtia præmissæ fit ab altera præmissa necessaria,quamuis conclusio contingens,reducatur in præmissam contingẽtẽ & alteram necessariam,sed sat est quod conclusio ipsa & eius contingentia reducantur in præmissam necessariam vt modificatam in præmissa contingente.q.115.pa.478.col.2.lin.65.1ª.par.
Contingentia dupliciter,vt scilicet contingentia: & vt necessarium haberent insertum.pag.393.col.2.li.67..1ª.par.
Contingentia futura à Deo cognoscuntur prout sunt actu in seipsis: ergo prout sunt in causis suis.pag.89.col.1.li.31.1ª.par.
Contingentia futura Deus cognoscit secundum statum quo actu ab æterno simul existunt.pa.89.col.1.li.87.1ª.par.
Contingentia futura quomodo Deus certè cognoscat pag.89. col.2.li.40. 1ª.par.
Contingentia in particulari per sensum, in vtili verò per intellectum apprehenduntur.q.86.p.394.col.1.lin.65.1ª.par.
Contingentia vt sic directè sensu,indirectè intellectu: vt autem necessitatis vel voluntatis,aliquid habent, directè intellectu cognoscuntur.pag. 393.li.70.1ª.par.
Contingentiæ diuinæ prima radix quæ sit.pag.117.col.2.li.60.1ª.par.
Contra passum dupliciter inteligitur, vel secundum identitatem speciei, vel secundum æqualitatem quantitatis.q.31.61.ar.4.pa.203.22ę.par.
Contra passum primo inuenitur in passionibus iniuriosis, secundo in ablatione rerum per vim, tertio in commutationibus voluntariis.q.61.pag. 203.col.2.lin.20.22ę.par.
Contra passum seruare:an sit seruare iustitiam.q.61.ar.4.p.203.col. 1.li.40. 22ę.par.
Contraria.Eadem ratione non formaliter,sed virtualiter, vnum contrarium appetitur,& reliquum refutatur.q.23.art.4.pa.80.12ę.par.
Contraria quomodo fieri habeant circa idem,& quomodo non. q. 24.art. pag.91.22ę.par.
Contraria secundum se formaliter inuenta,in quocunque sint gradu,contraria sunt & incompossibilia in eodem, & alterum contra alterum pugnat.q.52.ar.2.pag.152.12ę.par.
Contrarietas boni& mali difficilium spectat ad irascibilem, vt totum hoc bonum arduum,vel malum arduum,per se concurrit: sunt enim quædã boni & mali species,bonum difficile,& malum difficile. q. 23.art.2.pag. 79.12ę.par.
Contrarietas est alia à contrarietate, licet communicent in nemine. q.23. pag.80.col.1.lin.5.12ę.par.
Contrariorum potest esse vnus habitus,secundum quòd conueniunt in vna ratione communi.q.54.pa.156.col.2.lin.75.12ę.par.
Contrariorum vnum quando formaliter & quando virtualiter appetatur. q.23.pa.80.col.2.lin.25.12ę.par.
Contrarium magis distat à suo contrario quàm simplex negatio. q. 79.pa. 267.col.1.lin.25.22ę.par.
Contritio plura in se continet: inter quæ vnum est velle recompensare ad arbitrium sacerdotis.q.90.ar.2.pa.435.col.1.3ª.par.
Contritio secundum essentiam:an sit pars sacramenti.q.90.p.eadem.3ª.p.
Contritio singularis de singulis:an requiratur,propter contritionem vniuersalem.q.113.q.378.col.2.lin.75.12ę.par.
Contritionem habere de peccatis in die festo non est de præcepto. q.122. ar.4.pa.407.22ę.par.
Contumelia an de ratione sit,dicere iniuriam coram iniuriato.q.72. art.1. pag.247.22ę.par.
Contumelia:an distinguatur specie ab improperio,& conuitio.q. 72. ar.1. pa.247.col.1.li.62.22ę.par.
Contumelia & blasphemia quæ ad iram attinent, an consistant in solis verbis.q.158.pa.547.col.2.li.78.22ę.par.
Contumelia,rixa,& blasphemia:an sint bene expositæ. q.158.ar.7.pag.547. 22ę.part.
Contumelia vnius est speciei specialissimæ ex vnitate honoris,contra quẽ tendit specificam vnitatem habens, sicut detractio ex vnitate famæ.q. 72.p.248.col.1.lin.5.22ę.par.
Contumeliæ:an consistant etiam in factis inquantum facta sunt.q.72.art.1. pag.247.22ę.par.
Contumeliæ latitudo formaliter & materialiter.q.72.ar.2.pa.247.22ę.par.
Contumeliæ peccatum,licet perficiatur in ore, vt communiter videtur in vsu:si contumeliæ tamen nomine intelligatur de honorationis peccatũ certum est quòd nõ consumatur in ore: quamuis multa in peccato oris de honoratio fit.q.72.ar.7.pa.225.12ę.par.
Contumeliæ,quas prælati obiurgando proferre possunt, an non nisi spiritu sancto suggerente dici debeant.q.72.ar.2.p.248.co.2. lin. 20. 22ę. par.
Contumelio sus:an teneatur petere veniam ab iniuriato.q.72.ar.3.pa.248. 22ę.par.
Conueniens:an fuerit Deum creari.q.1.2.1.pa.2.col.1.li.20.3ª.par.
Conueniens claudit in se possibile,& addit super illud. q. 1.art.1.in tit.pa. 2.3ª.par.
Conueniens omne,an sit possibile.q.1.ar.1.pa.2.lin.15.3ª.par.
Conuenientia & differentia inter animam intellectiuam: & alias formas respectu esse,quæ nam sit.pa.328. col.1.li.25.1ª.par.
Conuenientia inter formam substantialem & accidentalem quæ sit pag. 359.col.2.li.69.1ª.par.
Conuersio duplex.s.formalis,& substantialis.q.75.art.4.p.351.col.2.3ª.par.
Conuersio quæ fit,qua panis conuertitur in corpus Christi.q. 75. art. 4.pa. 351.col.2.3ª.par.
Conuersio in Deum quotuplex sit.q.62.ar.2.p.281.col.2.lin.25.1ª.par.
Conuersione facta an remaneant accidentia panis & vini.q.75.ar.5.p.354. col.2 3ª.par.
Conuersionis terminus est quid reale vt reale.q.75.p.354.co.2.li.65.3ª.par.
Conuertibilitas cuiuscunque creaturæ in quamcunque aliam secundum agens virtutis infinitæ quomodo intelligatur.q.75.art.4.ad 3.pa.352.co. 2.li.50.3ª.par.
Conuertibilitatis ratio quæ sit.q.75.ar.4.pa.ea.co.& lin.3ª.par.
Conuerti in Deum quid propriè esse dicatur.pa.281.co.1.li.12.1ª.par.
Conuerti vnũ in aliud potest dupliciter scilicet per transfubstantiationem, & per transmutationem.q.2.ar.1.pag.10.3ª.par.
Cor.Dispositio requisita ad motum cordis membri pudendi,non qualitas sequens passionem appetitus,mediante motu cordis: sed est qualitas naturalis, soli naturæ subiecta, per quam motus iste non voluntarius, sed naturalis est.q. 17.ar.8.ad 3.pa.55.12ę.par.
Cor& pudenda habent proprium motum naturalem:quia quodlibet eorũ est quasi separatum animal:&quia quodlibet eorum est principium.pa. 55.12ę.par.
Cordis est duplex infirmitas. Prima est mortalis non autem semper secunda.q.74.ar.9.pa.237.co.2.lin.20.12ę.par.
Cordis varius motus ex apprehensione & appetitu animali nascẽs corpus mouet & alterat secundum diuersas qualitates: alterarum autem corpus,variè etiã afficit imaginationem,& appetitum: & variè disponitur ipsum corpus ex hoc ad sanitatem,& ad habilitatem hanc,vel villam.q. 17.ar.7.ad 2.pa.54.12ę.par.
Corpus agit secundum quod est in actu,in aliud,secundum quod est in potentia.pa.474.col.2.lin.1.1ª.par.
Corpus cæleste an viuum sit: & an viuentia digniora non viuentibus existant.pag.17.co.1.lin.5.1ª.par.
Corpus cùm animæ intellectiuæ vnitur:oportet quòd sit mistum,& maximè ad æqualitatem reductum,quale est nostrum.pag.335.colum.2.li.48. 1ª.par.
Corpus dupliciter capitus physicè scilicet &mathematicè.pag.34.co.2.li. 25.1ª.par.
Corpus esse vicinius personæ propriæ,animã autem naturæ humanæ,quomodo intelligatur.q.6.ar.1.ad 2.pa.47.3ª.par.
Corpus esse actiuum secundum suam substantiam dupliciter intelligi potest:vno modo vt sit elicitiuũ alicuius suæ propriæ actionis: alio modo vt corpus non sit per seipsum elicitiuum alicuius actionis: sed sit radix & principium,&c.pa.474.li.22ę.1ª.par.
Corpus & esse compositum ex materia & forma licet in via sancti doct. conuertantur: non tamen apud alios idem dicendum est. pag. 17. lin.8. 1ª.part.
Corpus inquantum corpus an viuat.q.3.p.16.co.2.lin.85.1ª.par.
Corpus nullum naturale,infinitum esse potest.pa.17. lin.68.1ª.par.
Corpus omne in in cuius ratione cadit potentia ad diuisionem an sit continuum.q.3.pa.16.co.2.lin.78.1ª.par.
Corpus quando propriè sumitur pro corpore,quod est in prædicamento substantiæ.pa.16.co.1.lin.90.1ª.par.
Corpus quando sit animale,& quando spirituale secundum Aug.q.54.art. pag.353.1ª.par.
Corpus quemadmodum non est causa animæ, nec in esse, nec in fieri: sed occasio & materia inqua fit: ita non est causa multitudinis earum, sed occasio & differentia in qua,pa.330.co.1.lin.75.1ª.par.
Corpus quodcunque Deus immediatè mouere potest.pa.444.co.1.lin.61. 1ª.part.
Corpus secundum quod est actu,an sit actiuum: q.115.ar.1.pa.474.co.2.li. 10.1ª.part.
Corporis cœlestis ad hæc inferiora corpora quæ sit proportio. q.115.pag. 478.co.2.lin.65.1ª.par.
Corporis distinctio ab Alberto posita doctrinæ sanct.doct.conuenit.pag. 353.lin.34.1ª.par.
Corpora cœlestia aliquid agere dupliciter contingit,s.causaliter,& occasionaliter.pa.476. co.1.lin.90.1ª.par.
Corpora cœlestia non imponunt subditis humanæ operationi necessitatem.pa.427.co.2.lin.36.1ª.par.
Corpora cœlestia non sunt humanorum actuum causa.pa.477.col.1.li.18. 1ª.part.
Corpora elementaria sicut habent duplices motus,ita corpora cælestia vltra naturalem inclinationẽ ad suos cursus possunt mutari in illud quod autor

autor naturæ facit.q.44.ar.2.pag.209.3ª.par.
Corpora inferiora:an habeant conditiones præsuppositas à toto cœlo.q. 115.p.479.col.1.li.15.1ª.par.
Corpora inferiora prius patiuntur & mouentur à cœlo, quàm illi coagãt. q.115.pag.479.col.1.lin.5.1ª.par.
Corpora quomodo ad agendum concurrant:an. s. vt media per quæ transeat vis actiua:an vt disponentia: an vt emittentia de se atoma:an vt educentia de aliorum potentiis,&c.q.115.ar.1.p.473.col.2.lin.60.1ª.
Corporum cœlestium visione: an possint comprehendi virtutes eorum.q. 12.ar.1.ad Duran.pa.83.3ª.par.
Corporum formæ:an per se fiant.q.66.p.301.col.2.li.20.1ª.par.
Corporum inferiorum motus:an causentur à cœlestibus.q.115.ar. 3.pa.475. li.25.col.1.1ª.par.
Corporalis creatura,an sit immediatè à Deo prima productione. q. 65.pa. 300.col.1.lin.35.1ª.par.
Corporalia,imo omnia à Deo sunt.pa.298.col.2.lin.77.1ª.par.
Corporalia omnia per angelos reguntur.pa.461.col.2.lin.8.1ª.par.
Corporaliũ omniũ finis est Diuina bonitas.q.65.pa.299.col.2.li.65.1ª.par.
Corporeum & incorporeum quid dicitur.229.col.2.li.4.1ª.par.
Correlatiuum tertij modi,vt scibile seu dominus, & similia,an possint iudicari esse secundum duo ætatis genera.pa.74.col.1.lin.84.1ª.par.
Correctio.An prælatus teneatur ex præcepto fraternæ correctionis inquirere defectus subditorum.q.33.ar.2.& 3.p.119.& 120.22ę.par.
Correctio fraterna,an requirat ex necessitate præcepti admonitionem secretam ante denunciationem.q.33.ar.7.pa.124.col.2.lin.43.22ę.par.
Correctio peccatoris,an absque peccati venialis incursu fieri possit. q.33. ar.5.pa 23.col.2.li.35.22ę.par.
Correctio quare sit necessaria.q.109.ar.8.pag.364.col.2.li.25.12ę.par.
Correctione indigẽs si quis occurrat Prælato,& alteri,magis tenetur prælatus ad correctionem,quàm subditus, sicut magis tenetur Prælatus ad non scandalisandum illum, sicut vniuersaliter magis tenetur ad obseruantiam communium præceptorum Prælatus,quam alij, pro quanto tenetur ad excellentiorem vitam quam alij.quæst.33.art.3.pag.122.col.2. lin.30.22ę.par.
Correctionem fraternam omittendo quomodo quis excusetur à peccato. q.33.23.pa.125.22ę.par.
Corrigendi ratio quando tolli dicatur.q.33.ar.5.col.2.lin.58.22ę.par.
Corrigens in peccato mortali, an peccet mortaliter. qu.33.art.5.pag.123. 22ę.par.
Creare est propria actio solius Dei.pa.215.col.2.lin.54.1ª.par.
Creare nihil aliud est,quam facere quòd res est,nec includit quòd sint tales & tales.q.44.ar.1.pa.209.col.2.lin.84.1ª.par.
Creationis relatio,an passiue distinguatur realiter à re creata. q.44.pag. 210.col.1.lin.4.1ª.par.
Creandi potentia,quare naturæ communicari non potest.pa. 217. col.1.li. 23.1ª.par.
Creans ad creatum dicitur,sicut creatiuum ad creabile,vt dicitur.5.Metaphis.q.46.ar.1.pa.219.co.2.lin.40.1ª.par.
Creatum dupliciter sumi potest,propriè scilicet & communiter.pag.217. lin.91.1ª.par.
Creatum omne quomodo sub aliqua certa ratione creantis,comprehendatur.pa.37.co.1.lin.81.1ª.par.
Creatum per accidens,dupliciter intelligi potest.p.217. col. 2.li.85.1ª.par.
Creatum quomodo accipiatur, an vt distinguitur contra concreatum, an verò vt distinguitur contra increatum, scilicet incausatum effectiuè.q. 44.ar.2.pa.210.col.1.lin.75.1ª.par.
Creato à quolibet ad infinita an inferri possit.pag.37.lin.74.1ª.par.
Creata propriè sunt tantum subsistentia.pa.214.col.2.lin.72.1ª.par.
Creatio est ex nihilo.pag.213.col.2.lin.1.1ª.par.
Creatio importat habitudinem creaturæ ad creatorem, cum quadam nouitate,sine inceptione.q.45.pa.214.col.2.lin.15.1ª.par.
Creatio non admiscetur operibus naturę, sed præsupponitur eidem.q.45. ar.8.pag.218.col.2.lin.80.1ª.par.
Creatio passiua,secundum esse vt inhæret, est naturaliter posterior creatura,& est subiectiuè in ea,sed secũdum rationẽ eius, vt causatur ex actione Dei,est prior.q.45.ar.3.pag.214.col.1.lin.50.1ª.par.
Creatio ponit in creato relationem tantum.pa.214.lin.5.1ª.par.
Creatio pro creatione passiua sumitur.pa.214.col.1.li.2.1ª.par.
Creatio secundum Sco & posteriores dupliciter sumitur. vno modo pro factione rei nulla omnino materia suppposita, alio modo pro factione rei in aliquo subiecto præiacente.pa.409.co.2.li.60.1ª.par.
Creationis relatio est accidens, & non est relatio transcendens & multa de ista materia.pa.214.col.1.li.37.1ª.par.
Creatura corporalis immediatè à Deo existit.pag.300.co.1.lin.35.1ª.part.
Creatura omnis rationalis in solis naturalibus constituta peccare potest. pa.285.col.1.lin.8.1ª.par.
Creatura rationalis dupliciter cõsiderari potest,vno modo absolutè,alio modo vt ordinata ad felicitatem.pa.53.col.2.li.7.1ª.parte.
Creaturæ, an possibilis sit sublimior gradus diuinæ visionis quàm sit gradus animæ Christi,q.10.ar.4.ad.3.pag.77.3.par.
Creaturæ intellectuales solæ, propriè loquendo, ad imaginem Dei sunt. pag.416.col.1.li.66.1ª.par.
Creaturæ sunt similes Deo, non secundum eandem rationem specificam, aut genericam, sed secundum aliquem analogiam. pag. 25. col. 2. lin.8. 1ª.part.
Creaturam aliquam incorpoream ponere necesse est.pa.229.col. 2. lin.52. 1ª.part.
Creaturarum cognitio non relata in cognitionem Dei, dupliciter intelligitur constituere peccatum.q.167.art.1.pa.577.22ę.par.
Creaturarum vniuersitatem incepisse, an sit articulus fidei. q. 46. pag.221. col.1.lin.47.1ª.par.
Creaturas denominari aliquales ex eo quod conuenit eis secundum proprias causas, non autem ex eo quod conuenit eis secundum primas, & vniuersales causas quomodo sit intelligendum.q.4. art.2.pag.38.3.part.
Credere. Licet qui citò credit, leuis sit corde, non tamen qui citò credit Deo,leuis est corde.q.64.ar.4 2.pag.191.12ę.par.
Credere.Quomodò aliqui credant in fide maiorum bene vel malè. q.2.ar. 6.3.pag.15.22ę.par.
Credere.Quomodo sint hæc literæ verba intelligenda, non credere nisi videre ea esse credenda.q.1.ar.4.2.pag.14.22ę.par.
Credere & scire quomodo differant.q.1.ar.4.pa.5.col.1.li.60.22ę.
Credere explicitè Trinitatem,an sit de necessitate salutis. q. 2. art. 8. & 9. pag.17.22ę.
Credere in Deum an sit vnus actus fidei ad Duran.q.2.ar.2. pa. 12. 22ę.par.
Credere oportet, quòd promissionem Ecclesiæ factam à Christo (scilicet spiritus sanctus docebit vos omnem veritatem.Ioannis.14.) ipse cui nõ est difficilius per vnum quàm per multitudinem adimplere, per vnum caput totius Ecclesiæ adimpleat.q.2.pa.12.col.1.lin.10.22ę.par.
Credibilia an per certos articulos sint distinguenda.q.1.art.6.pag.7.col.2. 22ę.par.
Credulitas extenditur ad certitudinem quandoque,ex veritate constante testis veri.q.1.ar.4.pa.5.col.2.lin.5.22ę.par.
Credulitas seu æstimatio rei, scilicet cum aliqua hæsitatione & cũ assertiua determinatione,dupliciter est.q.60.ar.3.pag.197.22ę.par.
Crimen.Quib. accusare est prohibitum, possunt & debent in casu, vt multitudinis periculo succurratur iudici reuelare personam criminosam,& testes cum certis & indubitatis circunstantiis,vt ex officio iudicis Reipublicè possit prouideri.q.68.ar.1.pa.234.col.2.lin.60.22ę.par.
Crimen læsæ maiestatis maximis pœnis subiacet.q.10.8.o. & q. 11.3.c.& q. 108.4.2m.22ę.par.
Crimen susurrationis,contumeliæ, & detractionis quomodo differant.q. 74.ar.1.pa.250.col.2.lin.70.22ę.par.
Crudelitas, an dicatur à crudo propter asperitatem saporis:q.159.ar.1.pa. 549.22ę.par.
Credulitas an importet inflictionem pœnæ ex culpa.q.159.art. 2. pag.550. 22ę.par.
Crudelitas quomodo differat ab iracundia.q.159.ar.1.pag.549.co.1.lin.45. 22ę.par.
Crudelitas quomodo ponatur opponi clementiæ,cum,superius.q.108.pò natur extremum vnum virtuti vindicationis. q.159. art.1. ad 1. pag.549. 22ę.part.
Crudelitatis nomina vocamus,tam vitium oppositum vindicationi per excessum,quàm etiam oppositum per excessum clementiæ. q.159.ar.1.pag. 549.co.2.lin.75.22ę.par.
Culpa plus habet de ratione mali,quàm pœna quæcunque tam sensus quã damni.pag.22ę.col.2.li.10.1ª.par.
Culpæ remissio an sit effectus pœnitentię,secundum quod virtus est.q.86. pag.424.col.1.o.3ª.par.
Cultus dicitur perniciosus, quotiescũque per cultum exteriorem aliquid falsum significatur.q.93.pa.329.co.1.lin.20.22ę.par.
Cultus diuinus an per ministerium pullantis ab ecclesia Deo reddendus falsificetur.q.91.pa.326.co.2.lin.85.22ę.par.
Cultus ecclesiastici superfluitas quale peccatum sit.q.91.ar.1.& 2.pag.326. 22ę.par.
Cultus veri Dei an aliquid perniciosi in se continere possit. q.93. pag.328. col.2.lin.75.22ę.par.
Cultus veteris legis hodie à iudicibus seruatus,an habeat rationem mendacij.q.93.ar.1.& 2.pag.328.22ę.par.
Cupiditas an proprie dicatur inordinatus amor habendi pecunias ad retinendum,non ad expendendum.q.84.ar.1.pa.265.co.1.lin.15.12ę.par.
Cupiditas est duplex,& eius differentia. q.24.art.10.pag. 90.col.1.lin.20. 22ę.part.
Cupiditas est radix omnium malorum.Ad Duran.q.84.ar.1.pa.265.12ę.par.
Cupiditas qua ratione dicatur vitium capitale. q.84.ar.1.pa.265.col.2.lin. 20.12ę.par.
Curiositas.An sufficienter dictum sit de curiositate sensitiuæ cognitionis q.167.ar.2.pag.578.22ę.par.
Curiositatis an sit videre & audire propter intellectum aut vitæ commoda.q.167.pag.578.co.1.lin.65.22ę.par.
Curiositas circa quæ versetur.q.167.pa.579.col.1.lin.65.22ę.par.
Curiositas, gula & luxuria quomodo differant. q.167. art. 2.ad 1.pag.589. 22ę.part.

D

Daemon. Pactum initum cum dæmone quomodo intelligitur. q. 95. art.4.pa.336.22ę.part.
Dæmon. Secunda ratio literæ sumpta ex parte futuri inuentus ad probandum omnem diuinationem duæ fit per inuocationes dæmonum esse illicitam,est efficax.q.95.art.4.pa.336.22ę.par.
Dæmon an in primo instanti suæ creationis fuerit malus.q.63.ar.3.pa.290. co.1.lin.35.1ª.par.
Dæmon an sit causa omnium peccatorum hominum directè an indirectè. q.114.ar.4.pa.472.co.1.lin.10.1ª.par.
Dæmon superatus vacat à tentatione ad tempus.pa.473.co.2.li.11.1ª.par.
Dæmones adiurare an sit licitum.q.90.ar.2.pa.325.22ę.par.
Dæmones an aliquid eorum cognoscere possunt quę hic aguntur.q.89.ar. 8.pag.408.co.1.1ª.par.
Dæmones an aliquid intelligant,per species conseruatas,quas hic acceperunt,an verò per influxas tantum.q.89.ar.5.pa.406.co.2.lin.80.1.par.
Dæmones an cognouerint Christum esse Messiam in lege promissum. qu. 44.ar.1.pa.208.3ª.par.
Dæmones an cognouerint Christum esse verum Deum. q.44.art.1.pa.208. 3ª.part.
Dæmones an & quomodo sint obstinanti in modo. q.64.art.2.pa.295.col. 1.lin.20.1ª.par.
Dæmones an propriè possint facere miracula: & an per miracula lagè seducere possint.q.114.ar.5.pa.472.col.1.lin.10.1ª.par.
Dæmones an semper actu naturæ bono abutantur.q.64.pag.397.col.2.lin. 30.1ª.par.
Dæmones an sint aut fuerint in ordinibus,secundum statum gloriæ.q.109. art. 1.pa.459.col.2.lin.40.1ª.par.
Dæmones an sint substantiæ intellectuales,vnitæ corporibus necne.q.115. ar.5.pag.477.co.1.lin.75.1ª.par.

Dæmones faciunt aliquas leuitates, vt sint familiares hominibus, quos conantur decipere. q.89.pag.40.6.co.1.lin.55.1ª.part.
Dæmones in ordinibus perseuerant, secundum naturæ conditionem. pag. 459.li.58.1ª.par.
Dæmones nec per se, nec per accidens, nec directè, nec indirectè cælestiũ corporum actionibus subduntur. pag.477.col.2.li.1.1ª.part.
Dæmones neque sunt, neque fuerunt in ordinibus secundum gloriæ statum. pag.459.col.2.lin.47.1ª.part.
Dæmones non sunt naturaliter mali. pag.289.col.2.li.93.1ª.part.
Dæmones non sunt: sed fuerunt in omnibus secundum statum gratiæ meritoriæ. pag.459.lin.51.1ª.par.
Dæmones quomodo se fingant animas defunctorum, vt inducant in errorem. q.89.art.8.pag.408.col.2.1ª.par.
Dæmones sunt obstinati in malo: & sancti confirmati in bono. pag.295.co.1.li.20.1ª.par.
Dæmones sunt substantiæ intellectuales, non vnitæ corporibus. pag.477.col.1.li.90.1ª.par.
Dæmonis omnis actus, ex libertate arbitrij procedens: an semper sit malus. q.64.pag.397.col.1.lin.78.1ª.par.
Dæmonis operatione: an vti liceat cessante omni inuocatione, pacto, vel reuerentia. q.90.ar.1.& 2.pag.324.325.22ᵉ.par.
Dæmonis societas: an aliqua ratione admitti possit, cessante omni reuerentia, inuocatione, & pacto, tam explicitè quàm implicitè. q. 90.pag.324.col.1.lin.60.22ᵉ.part.
Dæmonum apparationes quinque modis fiunt. q.95.art.3.pag.334.22ᵉ.par
Dæmonum cognitio affectiua: an fit totaliter ablata. q.64.ar.1.pa.294.col.1.lin.35.1ª.par.
Dæmonum illusiones, aut spirituum & humorum commutationes, aliquãdo causentur, vt vigilantes imaginemur, vt appareat nobis sic esse in re, sicut contingit dormientib. quando somniant. q.80,art.2.pag.255.col,2.lin.50.12ᵉ.par.
Dæmonum inuocatio: an fieri possit absque eorum cultu. q. 95, art. 4. pag. 336.col.2.lin.45.22ᵉ.par.
Dæmonum inuocatione diuinatio facta: an sit peccatum mortale ex suo genere. q.95.ar.4.pa.336.col.1.lin.50.22ᵉ.part.
Dæmones naturæ: an sint subordinatę. q.109.ar.2.pa.460.co,1.li.10.1ª.par.
Dæmonum opera: an indirectè aliquo modo, hominum bonum procurari possit. q,65.art.4.pag.298.col.2.lin.30.1ª.part.
Dæmonum operibus vti, puta locutione, exequutione, seu seruitio: an sit peccatum mortale. q.90,ar.1.pa.324.col.1.lin.70.22ᵉ.part.
Dæmonum proprium est tentare, vt noceant perpetratione peccati. q.114.ar.2.pa.471.col.1.lin.80.1ª.part.
Dæmonum tacita & expressa inuocatio quomodo distinguantur, quę. 95. art.3.pag.334.22ᵉ.part.
Dæmonum vti operatione: an sit peccatum mortale, q. 90. art. 1. & 2. pag. 208.22ᵉ.part.
Dæmonibus: an congruat ordinem prælationis secundum naturam habere. q.109.ar.2.pa.480.col.1.lin.30.1ª.part.
Dæmonibus: an necessariò sit dolor. q.65.art.3.pa.298.col.1.lin.70.1ª.part.
Dæmonibus duplex locus pœnalis conuenit, infernus. s.simpliciter, & aër caliginosus vsque ad diem iudicij. 65.ar.4.pa.298.col.2.lin.15.1ª.part.
Dæmonibus èst prælatio. pa.402.col.1.lin.30.1ª.par.
Dæmonibus non est illuminatio. pag.402.col.1.li.48.1ª.par,
Damnatus quilibet descendit ad inferos cum armis suis, id est, cum aliqua mala voluntate, in qua obstinatus perseuerat, & non solum cum auersione ab vltimo fine vero. q.109.art.8.pag,363.12ᵉ.part.
Damnati, de malis quæ fecerunt non pœnitent ratione culpæ, sed ratione pœnæ. q.13.ar,4.pa.52.col.2.22ᵉ.par.
Damnati non habeant odium diuinæ iustitiæ. q.13.pa.53.co.1.lin.10.22ᵉ.pa.
Damnum ex mutuo emergens: an liceat exigere. q.78.ar.2.pa.259.22ᵉ.par.
Damnum lucri cessantis: an in pactum deduci possit. q.78.pa.260.col.1.lin, 60.22ᵉ.part,
Damnum quod quis incurrit ex hoc, quòd de pecunia non lucratur; an licite possit exigere. q.78.pa.260.col.1,lin.60.22ᵉ.part,
Damnũ occasionem alicui dare omni lege est prohibitum. q. 77. pag. 256. col.1.line.70.22ᵉ.par.
Dare maiorem & minorem gratiam, & simpliciter dare: an fiat æquè gratuita. q.23.pag.133.col.1.lin.50.1ª.par,
Dare minus indigenti iusto quàm magis indigenti peccatori melius est, nisi indigentia in eo sit multo maior. q.32.art.3.pa.116.22ᵉ.par,
Datio duplex, scilicet ex debito, & ex amore. In prima potest esse vitium acceptionis personarum, non autem in secunda. q.23.art. 5, ad 3ᵐ.pa.132, col.2.1ª.part.
Debitum: an sit coniugi reddendum omni tempore, quantumcunque sacro aut communionis præteritæ, aut futuræ. q. 153.art.3.pag. 511. col.1, lin.5.22ᵉ.part.
Debitum coniugale non reddere, quando & quare est peccatum mortale, q.153,ar,3.ad 3.pag.511 22ᵉ.par.
Debitum coniugi reddere: quia est actus sub præcepto affirmatiuo cadens ideo obligat pro loco, aliisque circunstantiis concurrentibus. q.153.art, 3.pag.11.col.1.lin.2.22ᵉ.par.
Debitum in operatione diuina dupliciter attendi potest. Aut secundum quod aliquid debetur Deo. Aaut secundum quid debetur rei creatæ, q. 21.ar.1.pag.123.col.1.lin.60.1ª.par,
Debitum matrimonij quæ concernunt, in iis, mulier est æqualis viro, in iis tamen quæ ad dispositionem domus pertinent, vir caput est mulieris. q. 23.ar,8.pag,119.col.2.lin.75.22ᵉ.par.
Debitum non minuit meritum, nisi minuat voluntarium. q.114.ar.1.col.1.o. 12ᵉ.par.
Debitum secundum decentiam ad opus operatum est debitum secundum necessitatem ad opus operans ministri. q.64.ar.6.pa.292.3ª.par.
Debitum vt commune quomodo fiat debitum, vt proprium sine applicatione communis boni per actum distributionis ad hunc particularem. q.62.ar.1.pa.204.22ᵉ.par.
Decimæ. Ecclesia statuit quòd ex integris fructibus decimæ soluantur ad exemplum Dei, qui excellentem valde portionem suis ministris decreuit: ac per hoc detrahens ecclesiæ, si diuini exemplo decreti mota, excelens quoque stipendium Dei ministris statuerit. q.87.art.2.ad vlt.pa.293 l 22ᵉ.part.
Decimæ. Genti alicui volenti amplecti fidem Christianam sine onere decimarum, ecclesia concedere debet quod non soluent. q.87.art.1.pag.292. 22ᵉ.par.
Decimæ: an à clericis ex propriis prædiis debeant solui. q.87. pa.294.col.1. lin.20.22ᵉ.par.
Decimæ: an de omnibus sine aliqua exceptionis ope dari debeant. q. 87. ar.2.pa.293.col.1.lin.15.22ᵉ.par.
Decimæ: an in noua lege non diuina, sed ecclesiastica authoritate impositæ sint Christiano populo. q.87.art.1.pa.292.22ᵉ.par.
Decimæ: an in subsidium tantum ministrorum dandæ sint, vt in veteri lege mandatum erat. q.87.pa.291.col.2.lin.50.22ᵉ.par.
Decimæ non solùm propter ministros, sed & propter pauperes dantur à populo Christiano, quoniam ministri sic sunt patres pauperum in temporalibus, vt magis sint patres pauperum & diuitum in spiritualibus. q. 87.pag.292.col.2.lin.10.22ᵉ.par.
Decimæ partis determinatio ministris ecclesiæ in lege noua exhibendæ: an sit iusta q.87.ar.1.pag.292.22ᵉ.par.
Decimæ partis diuini cultus ministris exhibendæ determinatio vnde prouenerit. q.87.ar.1.pag.292.22ᵉ.par.
Decimæ quare non debeantur omnibus ecclesiasticis etiam prædicantib. q.87.ar.3.pag.293.2ᵉ.par.
Decimarum & præbendarum ius est spirituale. quæstio. 87. art. 3.pag.293. 22ᵉ.par.
Decimarum exhibendarum ministris diuini cultus determinatio, ex duodenario numero tribuum Israel prouenit. q.87.art.1.pag. 290.col.2.lin. 70.22ᵉ,par.
Decimarum iudicialium & cæremonialium differentiæ. q.87. art.1.pa.291. col.1.lin.40.22ᵉ.par.
Decimarum ius altaris ministerium, & seminationem spiritualium, non separatim sed simul consequi, dubium non est. q.87.ar.3.pag.293.col.2.lin. 5.22ᵉ.par.
Decimarum onera an sint iustitiæ distributiuæ. q.87.pag.291.col.2.lin.60. 22ᵉ.par.
Decimarum onere neglecto, si gens aliqua velit fidem Christianam amplecti, an hoc Ecclesia eis teneatur concedere. q.87.pag. 292. col.2.lin. 70.22ᵉ.par.
Decimarum præceptum an sit iudiciale, an verò cęremoniale. q.87.ar.1.pa. 291.co.1.lin.20.22ᵉ.par.
Decimarum veteris legis, & nouæ differentia q. 87.pag. 291.col.2.lin.10. 22ᵉ.part.
Decimas ex consuetudine non soluẽtes, quomodò à peccato excusentur. q.87.ar.1.ad5.pag.292.22ᵉ.par.
Decimas petentibus an præscriptio, aut ecclesiæ Romanæ tacita donatio obiici possit. q.87.pa.292.co.2,lin.50.22ᵉ.par.
Decimas soluere de propriis prædiis an clerici teneantur, etiam si sint clerici eiusdem ecclesiæ. q.87.ar.4.pag.293.22ᵉ.par.
Decimare præceptum an rectè dicatur iudiciale. q.87.ar.1.pa.292.22ᵉ.par.
Decimatio an fuerit Christo facta in lumbis Abrahæ. q.32.pa.164.co.1.lin. 10.3ª.par.
Decimatio an per se directè & immediatè ordinetur ad æqualitatem inter ministros Dei & populum seruandam, &c. q.87.pagin.291.col.1.lin.50. 22ᵉ.part.
Defectus. In defectiuis, causa defectiua non est propria causa effectus defectiui quo ad defectum: sed ex hoc ipso quòd magis elongatus à perfectione, magis defectiuus est, & quia mensura debet esse certissima, nihil prohibet quo ad nos, defectus mensurari penes accessum ad aliquod positiuum summè deficiens: sicut infirmitates, maiores & minores dicimus per accessum ad mortem, & similiter potentialia per accessum ad materiam primã: cùm in rei veritate, illæ per recessum à vita, & istæ per recessum ab actu maiores vel minores sint. q.22.ar.2.pa.77.12ᵉ.par.
Defectus animæ vel corporis an sub se ignorantiam contineat. q.14.pa.91. col.1.lin.60.3ª.par.
Defectus an necessariò proueniat à naturali & debita dispositione, ex aliqua causa trahente rem extra suam dispositionem. q.49.pa.227.co.1.lin. 55.1.par
Defectus assumpti à Christo, sunt assumpti ad tria, hoc est, ad satisfaciendum pro natura humana, ad comprobandam suam humanitatem, & ad exemplum virtutis. q.15.ar.1.pa.92.co,2.lin.80.3ª.par.
Defectus corporales qui in Christo fuerunt, an fuerint contracti, an vero aliter habiti. q.14.ar.3.pag.91.col.1.lin.10.3ª.par,
Defectus de quo est sermo in litera S.doct.q.19.art.6. an negatiuè vel contrariè sumatur. pag.115.col.2.li.9.1ª.par.
Defectus in voluntate, vnde voluntas est causa deficiens, est idẽ subiecto, & formaliter causa per accidens ex parte causæ: quia est ipsamet, & est idem subiecto, tantùm causæ per accidens ex parte effectus tãtùm, quia est idem subiecto voluntati: & dat voluntati esse causam deficientem, non dando causalitatem, sed deficientiam. q.75.ar.1.pa.238.12ᵉ.par.
Defectus quotupliciter ex peccato consequatur. q.164.art.1.pag.573.col. 2.lin.80.22ᵉ.par.
Defectus seu infirmitates omnes humanæ à Christæ assumptæ fuerunt q. 14.art.4.pa.91.lin.70,3ª.par.
Defectus si priuatiuè accipiatur, vt, sc. careat eo quòd habere debet, tunc angeli intellectus nõ habet defectum. Si verò accipiatur negatiuè, cum quælibet creatura inuenitur deficiens, Deo comparata. q.12.pag.56.co. 2.1ª.par.
Defectib. subiacere, corpus assumptum à filio Dei an fuerit conueniens. q. 14.ar.1.pag.89.col.2.lin.89.3ª.par.
Defectiua vt sic quia penes maiorem elongationem à perfectione magis defectiua sunt, consequens est quòd maior defectus non sit à minore defectu, vt à propria causa, sed ex ipsa elongatione interuenit. q.22.art.2. ad 1.pag.77.12ᵉ.par.
Delectatio. An immunitas à delectatione in seminis resolutione sit de ratione virginitatis tanquàm materia. q.152,art.1.pa.504.22ᵉ.par.

Delecta

Delectatio. An operatio sit propria causa delectationis, vt constitutio in connaturale bonum, an indistinctè. q.32.ar.1.pa.102.12ᵉ.p.
Delectatio. Quomodò saluetur veritas literæ, dicentis quod delectatio causatur ex hoc quòd appetitus requiescit in bono adepto: quum apud sanct. doc. delectatio sit quies appetitus. q.4.ar.1.pa.15.12ᵉ.p.
Delectatio. Quomodò stent hæc simul delectatio propter se & non propter aliud appetitur: si ly propter dicat causam finalem, & delectationes sunt propter operationes. q.4.art.2.pa.15.12ᵉ.p.
Ddelectatio. Relatio conuenientiæ vel disconuenientiæ in actu exercito, concurrit ad causandam delectationem vel tristitiam, vt ratio agendi. q.32.ar.1.pa.102.12ᵉ.p.
Delectio à tribus causatur. q.32.ar.1.pa.103.co.2.li.65.12ᵉ.p.
Delectatio cõcubitus si referatur ad osculum, &c. absolutè, sic est finis ex parte operantis, sed si referatur ad actus istos, vt delectabiles secũdum sensum tactus, sic est finis ex parte operis. q.154.ar.4.pa.519.col.2.li. 65. 22ᵉ.par.
Delectatio cur in tactu & osculis à natura sit ordinata. q.154.art.4.pag.519. co.1.li.55.22ᵉ.p.
Delectatio duplex, s.carnalis, idest, quæ completur sensu carnis. s. ciborũ, & venereorum, & spiritualis, idest quæ completur sola apprehensione animæ. q.118.ar.6.pa.400.co.1.22ᵉ.p.
Delectatio est in ratione subiectiuè tanquam in imperãte, in appetitu autem tanquam in eliciente. q.74.ar.6.pa.235.12ᵉ.p.
Delectatio est solum passio concupissibilis, & quare. quæs. 23.ar.4.pag.80. 12ᵉ.par.
Delectatio & operatio consequens, eadem numero bonitate morali bonę sunt: ac per hoc optimam operationem sequens delectatio, optima est non minore bonitate, & non magis nec minus bona moraliter. q.34.art. 3.pa.109.12ᵉ.par.
Delectatio & operatio, seu bonum coniunctum causans delectationem, de quo est delectatio, dupliciter possunt considerari: primò secundum se absolutè, secundo in respectu ad inuicem. q.4.ar.2.pa.13.colum.2.lin.20 12ᵉ.par.
Delectatio & tristitia in voluntate non sunt verè passiones. q.31.ar.4.pag. 98.12ᵉ.p.
Delectatio in actu coniugij bene circunstãtionati, non est peccatũ sed donum Dei. q.153.ar.2.pa.519.22ᵉ.
Delectatio morosa coniugati de actu matrimonij cogitato, non est peccatum mortale. q.74.ar.7.pa.235.12ᵉ.par.
Delectatio morosa non est peccatum mortale. quæst.154.art.4.2.pag.158. 22ᵉ.par.
Delectatio osculi est delectatio secundum tactum, infra latitudinem venereorum. q.154.ar.4.pa.518.co.2.li.70.22ᵉ.
Delectatio quandoque exigit subiectum, & obiectum, & tres actus, s. coniunctionis, eorum cognitionis, tam obiecti quàm coniunctionis immutationis appetitus: quæ est formalis delectatio. pa.98.12ᵉ.p.
Delectatio secundum se est tota simul, & absque tempore: per accidens autem (scilicet ratione motus adiuncti) aliqua est non tota simul, & in tẽpore. q.31.ar.4.pa.99.12ᵉ.p.
Delectationem esse finem principalem propter quem aliquid bonum dicimus quomodo intelligatur. q.58.ar.9.ad 1.pa.193.22ᵉ.
Delectationem sequi operationem, accidit ei inquantum est passio, non enim omnis passio sequitur sic operationem. quæstion.32.arti.3.pagi.78. 12ᵉ.par.
Delectationis bonitas est causa bonitatis in operatione causalitate seu redundantia analoga: in qua saluatur identitas numeralis, in causa & causato. q.24.ar.4.pa.83.12ᵉ.p.
Delectationis diffinitionis explanatio. q.31.ar.1.pa.98.12ᵉ.p.
Delectationis propria causa quæ sit. q.32.ar.1.pa.102.co,1.li.53.12ᵉ.p.
Delectationis solum causa cõcubitus factus, an libidinosus dicatur. q. 154. ar.4.pa.519.co.2.li.5.22ᵉ.p.
Delectationes ab appetitu intellectiuo appetuntur propter operationes ecõtrariò autem appetitus sensitiuus tendit in operationes propter delectationes. q.4.ar.2.pa.15.12ᵉ.p.
Delectationes an aliorum sensuum à tactu non pertineant ad naturam hominis conseruandam, nisi prout ordinatur ad delectabilia tactus. pagin. 503.22ᵉ.par.
Delectationes appetuntur ab intellectu propter, operationes. q.4.ar.2.pa. 13.co.2.li.65.12ᵉ.par.
Delectationes & concupiscentiæ naturales dicuntur, quæcunque sunt, non per æstimare aliquid. q.31.ar.6.pa.10.12ᵉ.p.
Delectationes & concupiscentiæ quomodo differant. q.31.ar.8.pa.102.co. 1.li.45.12ᵉ.p.
Delectationes propriæ indiuiduis sunt duplices: quędam consonæ naturę indiuiduali & quædam æstimationi seu consuetudini ea æstimatione, primæ spectant ad concupiscentias naturales, alteræ ad rationales. qu. 30.r.3a.p.96.12ᵉ.p.
Delectationes sensibiles an ab institutore naturę sint institutę propter operationes vt finem. q.4.ar.2.pa.13.co.1.li.70.12ᵉ.p.
Delectationes sensibiles an sint totæ simul. q.31.ar.5.p.180.colum.2.lin.45. 12ᵉ.part.
Delectationes actus sunt ad quas ordinantur concupiscentiæ naturales, tripliciter potest intelligi. q.31.ar.1.pa.101.co.2.li.5.12ᵉ.p.
Delectationes venereæ an magis opprimãt rationem, quam vinariæ quæ sunt in ebrietate. q.151.ar.3.ad 1.pa.503.22ᵉ.
Delectationum obiecta nom solum diuersicant materialiter, sed & formaliter delectationem. q.51.ar.8.pa.102.co.1.li.10.12ᵉ.p,
Delectabile conuenienter distinguitur in delectabile naturale à rationali seu inconueniens secundum naturam & secundum apprehensionem, vbi ly secundum denotat causam conuenientiæ ex parte subiecti, & nõ ex parte obiecti. q.30.ar.3.pa,96.12ᵉ.p.
Delectari in aliquo propter se formaliter distinguitur in litera, non contra delectare propter se finaliter quomodolibet, sed finaliter vltimate. q.70.pa.212.12ᵉ.par.
Deliberatio. An per subtractionem deliberationis soluatur specie actus moralis. q.88.ar.6.pa.281.12ᵉ.p.
Deliberatio. Non quàm citius potest deliberat, qui interdeliberandum ad aliud diuertit: ac per hoc qui ad aliud aspicit vanè, non quam citò potest de seipso deliberat, & sic est reus omissionis præceti diuertendo nõ quàm citò potest deliberando. q.89.ar.6.pa.184.12ᵉ.p.
Deliberationis defectu actus imperfectus, an sit eiusdem speciei. q.88.pag. 281. co.2.li.50.12ᵉ.
Demonstratio duplex, scilicet quia & propter quid. pag.13. col.2. lin.pen. 1ª.part.
Demonstrabile an sit per effectus notiones nobis, Deum esse. q.2.p.14. co. 1.li.5.1ª.par.
Denunciatio an exigatur ad executionem pœnæ à iure inflictæ. q.12.ar.2. pa.56.2ª.par.
Denunciatio in correctione fraterna an fieri possit, antequam admonitio secreta præcesserit. q.33.ar.7.pa.124.co.2.li.40.22ᵉ.
Denũciatio priuationis dominij & iuris fidelitatis an requiratur, an verò sufficiat denunciatio censuræ. s. quòd est excommunicatus. q.13. pa. 50. co.1.li.80.22ᵉ.p.
Denunciatio protinus est relinquenda, si post inductionem testium, probabiliter creditur, quòd peccator videns se denunciatum, deterior efficietur. q.33.pa.126.co.2.li.2.22ᵉ.
Denunciatio publica an fieri non possit nisi præcesserit testium inductio. q.33.ar.8.pa.125.co.2.li.80.12ᵉ.p.
Denunciatio talis pœnæ an exigatur. pa.56.22ᵉ.
Denunciationis via procedens prælatus, an pręcipere & inquirere possit. q.33.ar.7.ad 5.pa.125.22ᵉ.
Denunciari publicè an debeat. peccator, si desit spes emendationis ipsius. q.33.ar.8.pa.125.22ᵉ.p.
Denunciator qui defecerit in probatione, an ad talionis pœnã teneatur. q.68.pa.235.co.2.li.70.22ᵉ.
Denunciatus per sententiam excommunicatus propter apostasiam à fide, ipso facto eius subditi sunt absoluti à dominio & iuramẽto. &c.q.13.p. 50.co.1.li.75.22ᵉ.par.
Derisio aliundè habet distinctionem ab aliis peccatis verborum contra proximum, aliundè verò habet grauitatem. q.75.articu.1.pag.251.col.1. lin.20.22ᵉ.part.
Derisio dupliciter fieri potest. s. materialiter, & formaliter. q.75.pag.252. col.1.lin.5.22ᵉ.part.
Descensus ad inferos an Christo fuerit conueniens. quotupliciter probetur. q.2.ar.1.pag.243.co.1.lin.10.3ª.p.
Descensus animæ Christi ad inferos non fuit in tali genere motus, quemadmodum mouetur Angelus de loco ad locum. quæst.52.pag. 244.col.1. lin.65.3ª.p.
Descensus animæ Christi an fuerit secundum substantiam ad solum infernum Patrum. q.52.pa.243.col.lin.20.3ª.par.
Descensus animæ Christi, in sanctis Patribus operatus est infusionem luminis gloriæ, applicando ad eos virtutem suæ mortis, hoc est, exequendo substantiali præsentia ablationem pœnæ, qua priuabantur lumine gloriæ, & sic Deitas immediatè eos beauit. q.52.p.244.co.1.lin.15,3ª.p.
Descensus Christi ad inferos an fuerit secundum substantiam animæ, vel solummodo secundum effectum. q.52.pa.244.col.lin.40.3ª.p.
Descensus Christi ad inferos in purgatorio quæ fuerit efficacia. p.52. ar.8. pa.247.col.1.lin.70.par.
Descensus Christi an fuerit secundum effectum in quemuis inferni locum. q.52.arti.1.pa.243.co.1.lin.40.3ª.p.
Descensus Christi in quem inferni locum fuerit. q.52.ar.1.pag. 243.col.1.li. 20.3ª.part.
Descensu Christi ad inferos, an liberati fuerint pueri, qui cum peccato originali decesserant. q.52.p.247.co.1.lin.10.3ª.p.
Descensu Christi ad inferos, an statim sancti patres inde fuerint liberati. q.52.ar.5.p.246.col.1.li.30.3ª.p.
Descensu Christi, an animæ in purgatorio tunc tales quales sunt quę nunc ibi detinentur, fuerint liberatæ. q.52.ar.8.pa247.co.1.li.55.3ª.p.
Desiderium. Intellectum humanum non cognita prima causa nisi an est, habere naturale desiderium ad cognoscendum primam causam quid est: quomodo intelligatur. q.3.ar.8.p.14.12ᵉ.p.
Desiderium an essentialiter ab amore distinguatur, q.30.ar.2.pag.96.col.2. lin.82.12ᵉ.p.
Desiderium animæ separatæ an totaliter quiescat, ex parte appetibilis. qu. 4.p.18.co.1.lin.40.12ᵉ.p.
Desiderium, cupiditas, & spes an sint eadem, q.40.ar.1.pagin.120. co.2.lin. 75.12ᵉ.par.
Desiderium est præparatio ad desiderati complexum. q.12.ar.6.p. 59.col.1. lin.40.1ª.par.
Desiderium & concupiscentia quomodo differant. q.20.ar.1.pagin.121.co. 1.1ª.part.
Desiderium quid propriè dicatur. q.33.ar.2.107.col.lin.30.12ᵉ.p.
Desideratum naturaliter ab homine, naturaliter ab eo cognoscitur. q.2.p. 13.co.2.lin.30.1ª.par.
Desperatio an in voluntate quandoque causetur ex bono arduo futuro æstimato. q.40.ar.1.p.121.co.2.lin.70.12ᵉ.p.
Desperatio an sine infidelitate esse possit. q.20.articu.2.pag. 71.col.1.li.60. 22ᵉ.part.
Desperatio an sit maximum peccatorum, q.20.p.71.co.2.22ᵉ.p.
Desperatio à spe differt, primò per simplicem accessum & recessum, à bono arduo: per possibilitatem & impossibilitatem secundario. q.40.art.1. p.121.co.2.lin.50.12ᵉ.p.
Desperatio ex parte obiecti est prior timore & illius causa, timor verò ex parte modi attingendi obiectum est desperationis causa. q. 45.ar.2.pag. 132.12ᵉ.par.
Desperationis causa propriè quæ sit. q.20.ar.4.p.72.co.2.lin.20.22ᵉ.p.
Detractio an conuenienter diffiniatur, quod est denigratio alienæ famæ per verba. q.73.ar.1.p.247.co.2.22ᵉ.p.
Detractio & contumelia, in iis quæ ad Deum sunt, an vniantur in blasphemia. q.73.ar.3.p.249.10.1.lin.35.22ᵉ.p.
Detractio materialiter in his quæ pertinent ad honestatem vitæ ex genere verborum: an sit peccatum motale. q.73.ar.2.pa.248.22ᵉ.part.

Detractio

Detractio materialiter quando non est peccatum mortale.q.77.ar.2.pag. 251.22ę.p.
Detractio materialiter,l.non animo detrahendi,an sit regulariter mortale peccatum.q.73.ar.2.pa.248.co.1.li.5.22ę.p.
Detractio furratio & contumelia,quomodo differant.q.74.ar.1.pag. 250. co.2.li.3.22ę.par.
Detractionis proprius effectus an sit excæcatio mentis.q.73.ar.3.pag.249. co.1.li.40.22ę.p.
Detractionem audire in tribus casibus,quare & quãdo sit peccatum mortale.q.76.ar.4.p.259.22ę.p.
Detractor an dicatur qui dicit bonum opus ex mala voluntate factum.q. 73.ar.1.pa.247.22ę.par.
Detractorem corrigere cui ex officio incumbat.q.73.ar.4.pa.249.co, 2.li. 70.22ę.par.
Detractoria verba dicere dupliciter contingit,l.formaliter,& materialiter.q.73.ar.2.pa.248.co.1.li.70.22ę.p.
Detrahere proprio honori & famæ an quis coactè possit.q.73.art.2.col.2. li.40.pa.248.22ę.par.
Deuotio an aliquam voluntatis promptitudinem significet.q.82.ar.1.pag. 273.co.1.li.80.22ę.p.
Deuotio an significet actum voluntatis,aut qualitatem actus.q.82.ar.1.ad 1.p.273.22ę.par.
Deuotio an sit verus religionis actus.quæst.82.ar.2.pagi.274.col.1.lin.30. 22ę.part.
Deuotio,quæ præcipuus est ligionis actus importat primò prompte velle diuinum honorem in nostra exercitatione sui cultus & inde prouenit prompta electio oportunorum ad hoc,& prompta executio conuenientium.82.ar.1.pa.273.co.2.li.80.22ę.
Deuotio quem actum voluntatis respectu finis importet.q.27.ar.1.p. 204. 22ę.part.
Deuotio vnde propriè dicatur.q.82.ar.1.p.273.co.1.li.59.22ę.p.
Deuotionis causa qualis ponatur in mulieribus & simplicibus.q.28. art.3. pa.108.22ę.par.
Deuotionis caulæ intrinsecæ.q.82.ar.3.pa.276.22ę.
Deuotionis nomen vnde sit,& quid significet.quæstio.28.art.1.pagin. 110. 22ę.part.
Deuotas personas esse difficile est eas,quæ cõmuniter tristes aclyluestres nesciunt cum aliis conuersari,nisi perturbentur,aut dissoluantur.q. 82. ar.4.pa.275.co.2.li.10.22ę.p.
An solius Dei natura prædicetur de supposito.quæstion..17.art.1.pag. 110. 3ª.part.
Deus.Genera cognoscibilium de Deo,principaliter sunt duo: quædam demonstrabilia,quædam nõ nisi per reuelationem cognoscibilia.Ista sunt, Trinitas personarum,beatitudo nobis promissa, incarnationis & redẽptionis mysteria.Illa verò sunt,Deum esse vnum,& immortalem,&c.q. 1.ar.1.co.2.li.20.1ª.par.
Deus in Deo inuenitur duplici modo subsisteus &habeus naturam.q.3.ar. 2.pa.27.3ª.par.
Deus ab homine puro per essentiam in hac vita mortali videri non potest. pa.63.co.1.li.1.1ª.p.
Deus absque ordine sapientiæ & iustitiæ suæ nihil operari potest. pa.140. co.1.li.64.1ª.par.
Deus ad hoc vt in essentia intellecta secundum proprias rationes omnium intelligat:quid requiratur.pa.85.co.1.li.78.1ª.p.
Deus amat omnia existentia:non tamen eo modo sicut nos.pa.121.co.2.li. 15.1ª.part.
Deus an absque omnipotentialitate sit actus purus.q.14.ar.2.pa.79. col. 2. li.80.1ª.par.
Deus an consideretur vt stat sub conceptu communi,& relatiuo aut negatiuo.q.1.ar.7.pa.8.co.1.li.45.1ª.part.
Deus an ex ratione Deitatis sit infinitè cognoscibilis.q.1.art.7.pa.8.col.2. li.80.1ª.par.
Deus an fallere possit.q.5.pa.45.3ª.par.
Deus an sit in aliquo genere reductiuę.pag.20.co.2.li.80.1ª.p.
Deus an non solùm vult ulia:sed vult omnia,quæ velle potest.pa.111.co.2. li.35.1ª.par.
Deus an per essentiam suam singularia cognoscat.pag.77.colum.2.lin. 30. 1ª.par.
Deus an per se sit primo,idest,secundum quòd ipsum efficiens.q.3.ar.2.pa. 17.co.2.li.20.1ª.par.
Deus an possit cõsiderari vt altissima causa,& vniuersaliter,secundũ quodcunque prædicatum respectiuum ad extra: & an si consideretur relatiuè ad extra.q.1.ar.7.pa.8.co.1.lin.30.1ª.p.
Deus an possit dici accidens.q.3.ar.1.pa.16.co.1.li.75.1ª.p.
Deus an qualibet re a se facta:aliam meliorem facere possit.pag.140.li.82. 1ª.par.
Deus an se possit extendere vel pertingere ad aliquid de nouo.q.9.art.1.p. 42.co.1.li.25.1ª.par.
Deus an sit corpus,idest,substantia quæ verè & propriè est quanta seu extensa,an non: sed rel inextensa omnino, aut extense actus, aut quouis alio modo ab ipsa corpulentia distinguatur.q.3.ar.1.pa.16.col.2.lin.10. 1ª.par.
Deus an sit directè in genere,triplici argumentorum genere examinatur. q.3.ar.4.pa.20.co.1.li.70.1ª.par.
Deus an sit extra totum vniuersi ordinem: ita quòd creaturæ ad ipsum ordinentur:& non econuersò.pa.73.co.2.li.83.1ª.par.
Deus an sit forma aut materia alicuius compositi.q.3.ar.8.pa.22.col.2. lin. 75.1ª.par.
Deus an sit idem quod sua essentia seu natura.q.3.ar.3.pag.19. colum.1.lin. 48.1ª.par.
Deus an sit in genere substantiæ reductiuæ.q.3.art.5.pagi.20.colum.2. lin. 85.1ª.par.
Deus an sit in latitudine corporum.q.3.ar.1.pa.17.col.1.li.35.1ª.p.
Deus an sit mouens immobile.q.3.ar.1.pa.16.co.2.li.40.1ª.part.
Deus an sit nominabilis.q.13.pa.76.co.1.li.6.1ª.par.
Deus an sit prima causa efficiens.q.3.ar.2.pa.17.co.2.li.1.1ª.
Deus an sit primum ens,actusque purus.qu.3.art.1.pag.16. colum.2.lin.70. 1ª.par.
Deus apud S.Tho.est,vnius tantùm rationis formalis eleuatæ comprehendentis omnia,&c.pa.78.co.2.li.38.1ª.par.
Deus causa rerum est prima,q.2.ar.2.p.14.co.1.li.25.1ª.p.
Deus cognoscit alia a se cognitione propria.pa 84.co.1.li.65.1ª.par.
Deus cognoscitur à nobis ex creaturis tripliciter.q.13.ar.1.pa.65.co.1.lin. 30.1ª.par.
Deus contingentia futura cognoscit.pa.81.co. 1.li.1.1ª.p.
Deus cum dicimus est bonus,quis sensus sit.pa.66.co.2.li.52.1ª.p.
Deus cum sit prima causa efficiens: quomodò non sit forma: aut materia alicuius compositi.pa.22.co.2.li.45.1ª.par.
Deus de omnibus theologalibus prædicatur,quia sunt aut Deus aut Dei, aut ad Deum,aut à Deo,&c.q.1.ar.7.pa.8.co.2.li.30.1ª.p.
Deus dupliciter intelligitur,vno modo secundum seipsum alio modo secundum virtutem diffusam.pa.38.co.1.li.70.1ª.par.
Deus dupliciter sumi potest,absolutè scilicet,& vt primum agens.pa 212. co.1.lin.54.1ª.par.
Deus est,an hæc propositio sit per se nota.q.1.ar.50.pag. 12.colum.1.li.78. 1ª.par.
Deus est bonus.pa.30.co.1.88.1.par.
Deus est eminenter intelligens,& volens,& exequens,& tamen formaliter.q.1.ar.4.pa.6.co.2.li.2.1ª.par.
Deus est idem quod sua essentia,seu natura.pa.19.co.1.li.53.1ª.par.
Deus est in aliquo dupliciter,scilicet effectiuè,& obiectiuè.pa. 38.lin.84, 1ª.part.
Deus est infinitus.pa.33.co.1.li.74.1ª.par.
Deus est in omnibus rebus intimè.pa.38.li.78.1ª.par.
Deus est ipsum esse per subsistens.q.4.ar.2.pa.24.co.1.li.85.1ª.par.
Deus est maximè æternus.pa.44.co.2.li.80.1ª.par.
Deus est maximè perfectus.pa.23.co.2.li.50.1ª.par.
Deus est maximè vnus.pa.52.co.1.li.48.1ª.par.
Deus est mensura homogenea.q.3.ar.5.pa.21.co.1.li.35.1ª.par.
Deus est nomen naturæ quo ad id quod nomen impositum est: operationis verò quo ad id in quo impositum est.p.74.co.2.li.86.1.par.
Deus est omnino simplex,& quotupliciter probetur. q.3.ar.7.p.22.co.1.li. 25.1ª.par.
Deus est nomo,an hęc propositio sit in materia naturali,& per se.q.16.ar. 1.ad 1.pa.100.3ª.par.
Deus est primum intelligibile simpliciter.q.5.ar.2.p.27.co.1.li.60.1ª.p.
Deus est principium non alicuius generis tantum,sed totius esse.q.3.ar.5, pa.20.co.2.li.78.1ª.p.
Deus est purus actus,q.3.ar.2.p.17.co.1.li.78.1ª.p.
Deus est sacræ scripturæ Autor, omnia simul suo intellectu comprehendens.q.1.ar.10.p.12.co.1.li.3.1ª.p.
Deus est scientia perfectissima,p.79.co.1.li.2.1ª.p.
Deus est subiectum scientiæ totius,q.1.ar.7.p.9.co.1.li.28.1ª.p.
Deus est trinus.q.1.ar.8.p.9.co.2.li.70.1ª.p,
Deus est summum bonum simpliciter p.30.co.2.li.39.1ª.p.
Deus est suum esse,probatur tripliciter.q.3.ar.4.p.19.co,2.li.75.1ª.p.
Deus est vbique per essentiam,præsentiam & potentiam. p.38.co.2.lin.29, 1ª.part.
Deus est vnus.p.52.co.2.li.vlt.1ª.par.
Deus est vnus re, & plures secundum rationem dupliciter percipi potest. p.68.co.1.li.48.1ª.p.
Deus est vt in re:& vt in loco secundum aliquid vbique.pag.38.col.1.li.81. 1ª.part.
Deus & deitas an in Deo nullo modo distinguantur secundum rem.q.3.ar. 3.pa.19.co.2.li.65.1ª.p.
Deus ex creaturis à nobis nominari potest: non autem secũdum quod est secundum se.p.65.co.1.li.4.1ª.p.
Deus ex parte actus amandi:omnia æqualiter amat.p.121.li.59.1ª.par.
Deus generat Deum, & dictas generat deitatem quomodo differant. q.3. ar.3.p.19.co.2.li.15.1ª.p.
Deus gloriosus qui est infinitum bonum si naturaliter ageret, an tolleret omne malum ab vniuerso.q.2.p.1.co.1.li.65.1ª.par.
Deus immediatè amatur in via,cum quo tamen stat quod monet ad actum amandi per speculum creaturæ.q.27.ar.4.p.105.22ę.p.
Deus in omni operante operatur sic quod ipsæ res proprias operationes habeant.p.446.co.1.li.81.1ª.p.
Deus inquantum Deus an sub lumine sibi adæquato esset subiectum scientiæ alicuius.q.1.ar.7.p.8.co.2.li.80.1ª.p.
Deus inquantum Deus est subiectum sacræ doctrinæ, & non inquantum causa altissima.q.1.ar.6.p.7.co.2.li.20.1ª p.
Deus in se est maximè cognoscibilis,p.52.co.2.li.35.1ª.p.
Deus intelligi potest tribus modis plusquam genere diuersis communicare seipsum creaturæ.q.1.ar.1.in cor.Pa.2.3ª.p.
Deus ly num stet pro proposito diuino.q.3.ar.3.p.18.co.2.li.68.1ª.p.
Deus magis meliora diligit.p.121.li.84.1ª.p,
Deus mala cognoscit.p.77.co.1.li.10.1ª.p.
Deus necessitate absoluta vult aliquid non omnia, nisi ex suppositione.p. 112.co.1.li.1.1ª.p.
Deus non entium scientiam habet.p.86.co.2.li.52.1ª.p.
Deus non est agens contentum in specie, aut genere, sed principium vniuersale totius esse.q.4.ar.3.p.25.co.1.li.35.1ª.p.
Deus non est compositio ex materia & forma. q.3. ar.3.pag.19.co.1.lin.58, 1ª.parte.
Deus non est corpus.p.16.co.2.lin.22.1ª.p.
Deus non est iustitia commutatiua.p.122.co.1.li.86.1ª.p.
Deus non est primum quod à nobis cognoscitur.p.401.co.1.li.34.1ª.p.
Deus non est verè ignis,sed se habet ad modum ignis consumentis.q.1.ar. 9.p.10.co.2.li.80.1ª.p.
Deus non generat cum dicitur:an detur intelligi quòd generatio diuinæ naturæ repugnet.p.105.co.2.li.40.1ª.p.
Deus non potest esse accidens.p.21.co.2.li.34.1ª.p.
Deus non potest facere contra rerum ordinem vt à prima causa dependet pa.447.

p2.447.co.2.li.5.1ª.par.
Deus nullo receptiuo est coarctatus.q.7.ar.1.pa.33.co.2.li.7.1ª.p.
Deus omnia in nihilum redigere potest.pa.443.co.2.li.38.1ª.p.
Deus omnibus prouidet prout congruit eorum naturæ.q.1.art.pa.11.co.1. li.2.1ª.par.
Deus omnium rerum perfectiones continet.q.4.ar.2.pa.23.co.2.li.80.1ª.p.
Deus per essentiam suam & rationem cognoscendi an cognoscat alia à se in seipsis in esse obiectiuo seu cognito positis per actu intelligendi diuini intellectus.pa.83.li.65.1ª.part.
Deus per se num sit primò agens.q.3.ar.2.pa.18.co.1.li.55.1ª.par.
Deus potest alia facere quam quæ facit.pa.140.co.2.li.16.1ª.p.
Deus potest facere præter rerum ordinem:prout ex qualibet secundarum causarum dependet.pa.447.li.24.1ª.par.
Deus potest fieri dupliciter pars alicuius,secundum illud: Dominus pars hæreditatis.q.185.ar.3.pa.638.22ę.
Deus pro naturæ nomine,quando sumatur.p.32.co.2.li.90.1ª.p.
Deus quãdo formaliter capiatur:&quid Dei nomen importare habeat,& quomodo etiam quadrupliciter considerari potest.pag.8.colum.1.li.5. 1ª.part.
Deus quomodo alia videat.pa.83.co.1.li.4.1ª.part.
Deus quomodo apud se omnium rerum rationes habeat.pag.90.col.1.lin. 87 1ª.part.
Deus quomodo dicatur nobilissimum omnium entium.q.3.ar.1.p.16.co.2. li.80.1ª.par.
Deus quomodo quandoque pro essentia: & quandoque pro persona supponit quandoque pro essentia tantum:quãdoque pro tribus suppositis. pa.105.co.1.li.30.1ª.par.
Deus quonam modo in omnibus per essentiam sit. pagi.41. colum.1.lin.12. 1ª.part.
Deus quonam modo in omnibus rebus adsit.pa.40.co.1.li.48.1ª.p.
Deus quo pacto in omnibus per potentiam sit.pa.41.li.36.1ª.par.
Deus quo pacto in omnibus per præsentiam existat.p.40.li.89.1ª.p.
Deus quo pacto in sanctis per gratiam existat.pa.40.co.2.li.52.1ª.p.
Deus quo pacto sub sua omnipotentia contineatur.pa.183.co. 2.li.71.1ª.p.
Deus respectu sapientium in genere,& respectu sapientis simpliciter. est simpliciter & maximè sapiens.q.1.ar.6.pa.7.co.2.li.70.1ª.par.
Deus secundum,quod est altissima causa,dupliciter exponi potest.pag.7. co.2.li.16.1ª.par.
Deus seipsum perfectè comprehendit.pa.80.co.2.li.pe.1ª.p.
Deus seipsum per seipsum intelligit.pa.79.co.2.li.88.1ª.par.
Deus solus an habeat Theologiam adæquatam eius subiecto formali. q.1. ar.7.pa.8.co,2.li.75.1ª.par.
Deus solus est bonus per essentiam,pa.31.co.2.li.14.1ª.p.
Deus solus omnino immutabilis existit.pa.42.co.1.li.7.1ª.par.
Deus solus pater & filius & spiritus sanctus ab æterno est.pa.279.co.1.lin. 85.1ª.par.
Deus sub ratione deitatis an sit subiectum Theologiæ, tam Beatorum quã nostræ.q.1.ar.7.p.8.co.2.li.50.1ª.par.
Deus sub ratione Deitatis est obiectum talis scientiæ, ergo sub lumine diuino & econuerso an valeat ista consequentia.q.1.ar.3.pa.5.co.1.lin.70. 1ª.par.
Deus sub ratione suæ propriæ quidditatis sit subiectum sacræ doctrinæ.q. ar.7.pa.8.co.1.li.60.1ª.par.
Deus theologiæ subiectum est.pa.8.co.1.li.78.1ª.par.
Deus tripliciter sumi potest.pa.18.co.2.li.76.1ª.p.
Deus vt clare visus Beatis obiicitur,q.1.ar.2.p.4.col.1.li.60.1ª.par.
Deus vt obiectum formale, proximus vt obiectum materiale sub formali & vt materia,& cætera vt materia tantum diliguntur:& eorum declaratio,q.25.ar.1.pa.93.22ę.p.
Deus vt reuelatus abstrahẽdo à claritate & obũbratione, obiicitur Theologiæ nostræ absolutè sumptæ,q.1.ar.2.pa.4.co.1.li.60.1ª.p.
Deus vult se & alia,pa.111.co.1.li.17.1ª.p.
Dei æternitas an sit formaliter duratio,q.10.ar.2.pa.45.co.1.li.25.1ª.p.
Dei cognitio perfectior habetur à nobis,per gratiam, quàm per notionẽ naturalem.pa.64.li.86.1ª.p.
Dei cognitio per gratiam in hac vita naturali præfertur non ex parte modi sed ex parte obiecti.pa.64.co.2.li.4.1ª.p.
Dei consideratio propriissimè in sacra doctrina habetur,q.1.ar.6.pa.7. co. 2.li.30.1ª.par.
Dei contemplatio quatenus nobis inseritur,q.1.ar.5.pa.7.co.1.lin.45.1ª.p.
Dei esse est infinitum,non tamen communicabile aliis secundum eandem rationem,q.2.pa.16.co.1.li.5.1ª.par.
Dei ratione omnia in sacra doctrina considerantur,q.1.ar.7.pa.8.co.1.lin. 78.1ª.par.
Dei reuelatio an sit ratio formalis,q.1.ar.2.p.5.co.2.li.45.1ª.par.
Dei scientia adæquata,nõ potest esse nisi vna inadæquata verò potest multiplicari,q.1.ar.2.pa.4.co.1.li.55.1ª.p.
Dei scientia an non possit esse nisi vna formaliter,q.1.ar.2.pa.3.col.2.lin.5, 1ª.part.
Dei tria ex sensibilibus cognoscimus,s.causalia,negatiua, & supereminentia.pa.64.co.1.li.37.1ª.par.
Dei visio an possit communicari in solis dispositionibus viæ,q.12.p.57.co. 2.li.85.1ª.par.
Dei vnitas ex parte eius est eminẽs,ex parte verò intellectus nostri est proportio eius ad sensibilia,pa.86.li.71.1ª.par.
Deo alia cognoscuntur,non in seipsis,sed in ipso Deo,pag.82.co.2. lin.71. 1ª.part.
Deo conuenit excellentissima bonitas,q.6.ar.2.pa.31.co.1.li.5.1ª.p.
Deo nihil est prius,neque secundum rem,neque secundum intellectum,q. 3.ar.2.pa.26.co.2.li.78.1ª.p.
In Deo nihil inueniri præter rationem suæ naturæ,quomodo intelligatur q.2.ar.1.pa.10.3ª.par.
Deo nulla res est dignior,q.1.ar.5.pa.6.co.2.li.75.1ª.p,
Deo num aliquid sit prius secundum intellectum,vel secundum rationem. q.3.ar.5.pa.21.co.1.li.80.1ª.par.
Deo quomodo nihil sit prius neque secundum rem neque secundum intellectum:& proprerea genus non habet.pa.21.co.1.li.pe.1ª.par.
Deo quo pacto multa attribuantur.p.142.co.2.li.24.1ª.par.
Deo sunt perfectiones omnium rerum.pa.27.co.li.pen.1ª.part.
Deum ad videndum,an ex parte visiuæ virtutis aliqua similitudo exigatur pa.54.co.1.li.12.1ª.par.
Deum ad videndum,an impossibile est concurrere aliquam similitudinem ex parte rei visæ.pa.54.li.16.1ª.p.
Deum alia à se cognoscere,an sit necesse.q.14.ar.5.pa.81.co.2.li.75.1ª. par.
Deum esse an sit demonstrabile à posteriori,seu per effectum,q.2.art.2.pa. 14.co.1.li.1.1ª.par.
Deum esse ens per essentiam quo pacto exponatur,pag.209. colum.2. li.5. 1ª.par.
Deum esse,est demonstrabile à posteriori seu perfectum,pagi.14.colum.1. 1ª.par.
Deum esse:& vnum esse,& immortaliter, &c.nihil extranei in se habent, q.1.ar.8.pa.10.co.2.li.20.1ª.par.
Deum esse velle probare omnino est extraneum.q.2.ar.3.pa.14.co.1.lin.80. 1ª.par.
Deum supponere pro parte quomodo intelligatur,q.16.ar.2.ad 1.pag.101. 3ª.par.
Deum videntes nõ vident in eo alia per species eorum: sed per ipsam diuinam essentiam intellectui eorum vnitam,pag.61.colum.2.li.68.1ª. part.
Deum videntium vnus perfectius videbit quam alius.pag.58.col.2.lin. 90. 1ª.par.
Deum videri sensu,visu,& quacunque alia vi sensitiuæ partis est impossibile.pa.55.co.2.li.17.1ª.par.
Deitas an non sit nisi vna ratio formalis,q.1.ar.2.p.3.co.2.li.8.1ª.par.
Deitas & lumen diuinum an conuertantur.quæst.1.art.3.pag.5.co.1.lin.15. 1ª.par.
Deitati an respondeat vna tantum ratio formalis adæquata obiecto,vt obiectum est,q.1.ar.3.pa.5.co.1.li.60.1ª.par.
Diabolus.Quomodo diabolus machinando in mortem Christi excesserit modum potestatis sibi à Deo traditæ,q.49.ar.2.pa.233.3ª.par.
Diabolus habet potestatem impugnandi homines.q.114.ar.1.pa.471.co.1. li.50.1ª.par.
Diabolus an possit facere proprie miracula,quæst.114.pag.472. co.1.li.50. 1ª.par.
Diabolus an possit per miracula largè seducere.qu.114.pa.472.col.1.lin.55. 1ª.part.
Diaboli potestas in nos,an per passionem Christi adempta sit.q.49.pa.233. 3ª.part.
Diaboli proprium est,tentare vt noceat perpetratione peccati. qu. 114.ar. 2.p.471.co.1.li.80.1ª.p.
Dialectica.Tam dialectica quàm demonstratiua docens est vna, sed in vsu est differentia: quia dialectica etiam vtens est vna, demonstratiua verò multiplex.q.57.ar.6.p.170.12ę.
Dialectica inquisitiua,etiam in speculatiuis procedit ex communibus:demonstratiua autem,quæ est iudicatiua,procedit ex propriis.q.51.p.177. co.1.li.50.12ę.
Dies prima an conuenienter lucis productionem contineat, q.67.ar.4.pa. 307.col.1.li.40.1ª.par.
Dies sex sufficienter numerantur.p.316.co.1.li.30.1ª.p.
Diei septimæ ascribitur perfectio vniuersi. q.73. ar.1.pagin.315.co.2.lin.10, 1ª.part.
Die primo admiscetur & consummatur creatura spiritualis,secundo corporalis superior:tertio inferior.q.73.ar.2.p.316.co.1.li.35.1ª.p.
Die quarta an luminaria produci debuerint.q.70.ar.1.p.311.co.2.1ª.p.
Die quinta de aquis & de firmamentis cæli tractatur, vnde apparet diem quintam respondere secundæ.q.71.p.314.co.1.li.41.1ª.p.
Die secunda vtrum firmamentum fuerit factum.q.68.ar.1.p.308.co.1.li.30, 1ª.part.
Die septimo requieuit Deus ab omni opere.q.73.art.2.pag.315.co.2.lin.30. 1ª.part.
Die sexto vltimum corpus est ordinatum,sc.terra,per productionem animalium terrestrium.q.72.p.314.co.2.li.45.1ª.p.
Die tertia an plantarum productio fieri debuerit. q.69.art.2.pag.311.co.1. 1ª.part.
Die tertia num aquarum congregatio conuenienter fuerit facta.q.69.art. 1.p.312.1ª.p.
Differentia alicuius speciei remota,an remaneat substãtia generis eadem numero.q.67.p.206.co.1.li.40.12ę.p.
Differentia assignata inter cognoscentia, & non cognoscentia an vera sit. p.79.co.1.li.2.1ª.p.
Differentia assignata inter receptionem materiæ & intellectus quæ sit pa, 231.co.2.li.16.1ª.p.
Differentia bifariam distinguitur,s.secundum rationem &secundum rem. p.19.co.1.li.87.1ª.p.
Differentia comparatur ad genus,vt forma ad materiam.q.18.p.59.co.2.li. 70.12ę.par.
Differentia inter consanguinitatem & affinitatem. q.154.pag.525.co.1.lin. 22ę.part.
Differentia inter consequentia formam & consequẽtia materiam quo ad necessitatem contingentium à sancto doctore posita an nulla sit.p.349. co.1.li.31.1ª.p.
Differentia inter diminui per se & per accidens qualis sit.pa.226.co.1.lin, 30.1ª.par.
Differentia inter indiuiduum substantiæ,& indiuiduum accidentis.qu.29. ar.1.pa.153.co.2.li.75.1ª.
Differentia inter intellectum & voluntatem quomodò saluari possit, pa, 476.co.2.li.73.1ª.p.
Differentia inter homines secundum ea,quæ ad actus & habitus animæ rationalis pertinent est triplex.q.171.p.387.co.2.li.5.22ę.p.
Differentia inter suppositum & naturam an habeat locum in agelis.q.2.ar. 2.in cor.p.11.3ª.p.
Differentia materialis an non sit angelis, eo quòd ex materia & forma nõ sint compsiti.q.50.ar.4.p.232.co.2.li.80.1ª.p.

Differentia materialis an ſit in duab.animabus, q.50.ar.4.pa.233.co.1.lin.5. 1ª.part.
Differentia num ſit aliqua inter dona & virtutes,q.68.ar.1.pa.207.co.2.li. 20.12æ.par.
Differentia hominis ab animali quæ ſit,q.3.pa.19.co.1.li.78.1ª.par.
Differentia peccati commiſſionis & omiſſionis,q.72.ar.6.pa.224.col.2.li. 5.12æ.par.
Differentia peccati venialis & mortalis,q.72.art.5.pa.224.colum.1.lin.10. 12æ.par.
Differentia peccatorum ex parte auerſionis.pa.72.ar.1.pag.221.col.lin.10. 12æ.par.
Differentia peccatorum ſpecificatur iuxta diuerſitatem motiuorum,q.72. ar.3.pa.222.co.2.li.0.12æ.par.
Differentia peccatorum ſpiritualium à carnalibus aſſignata an ſit conueniens,q.72.ar.2.pa.222.co.1.12æ.par.
Differentia perſonarum penes coniunctionem ſecundum ſe,& non ſecundum ſe,quomodo ſit radix inhabilitatis & habilitatis ad coniugium inter ſe,q.154.ar.9.pa.525.22æ.p.
Differentia qualis ſit inter ly Deus:& ly homo in ſupponendo.pa.185.co. 2.lin.86.1ª.
Differentia quæ ſit inter beatitudines & virtutes.quæſt.69.art.1.p.212.co. 1.12æ.part.
Differentia quæ ſit inter ea quæ fiunt à natura,& quæ fiunt ab arte: nõ quacunque,ſed cooperante natura quæ ſit.pag.449.col.2.lin.85.1ª.p.
Differentia realis extrinſeca quæ ſit.q.3.ar.3.p.19.co.2.lin.20.1ª.p
Differentia ſecundum rationem latitudinem habet.pa.26.co.2.lin.12.1ª.p.
Differentia tangens entia inquantum ſunt,& non ſunt,quæ ſit.pa.86.co.2. lin.77.1ª.p.
Differentiæ modi quot ſint.q.3.ar.3.p.19.co.1.lin.80.1ª.p.
Diffinitio proceſſu compoſitiuo miniſtrante,diuiſione inueſtigatur.pag. 44.co.2.lin.52.1ª.p.
Dilectio.An cæteris paribus magis meritorium ſit diligere amicos quàm inimicos,vel è contrario.q.27.ar.7.p.106.22æ.p.
Dilectio.An in dilectione proximi ex charitate,oporteat ei velle charitatem.q.25.ar.1.pa.91.22æ.par.
Dilectio.An homo offenſus teneatur ſub præcepto diligere in ſpeciali inimicum petentem veniam.q.24.ar.8.p.28.22æ.p.
Dilectio an conuenienter menſuretur ſecundum conatum recipientium, q.24.ar.1.pa.80.co.2.li.20.22æ.
Dilectio charitatis num ſiſtat in Deo,an ſe extendat etiam ad proximum, q.25.ar.1.pa.91.22æ.par.
Dilectio Dei,proximi,& amicorum.includit charitatis dilectionem,q.25. pa.92.co.1.li.50.22æ.par.
Dilectio meliorum an debeat eſſe maior dilectione coniunctiorum,q.26. ar.7.pa.100.co.1.li.80.22æ.par.
Dilectio naturalis in beatis remanet.pa.182.co.2.li.90.1ª.p.
Dilectionum potius ſit ad oppoſitum,quam ad intentum,q.23.pa.77.col.1. li.30.22æ.par.
Dilectio honoris & dilectio diuitiarum,& huiuſmodi quomodo differãt. q.26.ar.7.pa.100.c.2.li.20.22æ.p.
Dilectio proprij corporis an debeat eſſe ex charitate,q.25.ar.5.pa.93.col. 2.li.40.22æ.part.
Dilectio proximi an debeat eſſe maior,quam dilectio proprij corporis,q. 26.ar.5.pa.99.co.1.li.58.22æ.par.
Dilectio proximi an ſit magis meritoria quã dilectio Dei,q.27.ar.8.p.107. co.1.li.60.22æ.par.
Dilectio humanæ amicitiæ imperata à charitate, quomodo ad Deum, & quomodo ad proximum reſpiciat.q.25.ar.1.pa.92.co.2.li.30.22æ.
Dilectionis actu an quis poſſit mereri dilectionis aumentum.q.24.pag.83. col.1.li.68.22æ.p.
Dilectionis diuerſitas quę eſt ſecundum charitatem ex parte obiecti an ſit ſecuadum ſpem,q.26.ar.7.pa.100.22æ.q.
Dilectionis & amicitiæ differentia.q.23.ar.1.p.74.co.2.li.55.22æ.p.
Dilectionis ſigna & effectus inimico exhibere,an ſi de neceſſitate ſalutis, q.25.ar.9.co.2.li.20.22æ.par.
Diligere aliquem inquantum debet,& diligere alium pluſquam debet,eſt impoſſibile,q.44.ar.8.ad 1.p.156.22æ.par.
Diligere corpus proximi quomodo poſſimus ex charitate,cum non pedit nos remanere.q.25.ar.5.pa.99.22æ.par.
Diligere Deum,& propterea dare eleemoſynam pauperi,vt ſit,aut conferuetur in charitate,eſt verè diligere pauperem vt amicum ex charitate, q.25.pa.92.co.li.70.22æ.par.
Diligere dupliciter ſumitur,ſcilicet notionaliter & eſſentialiter.pag.180. co.1.li.18.1ª.par.
Diligere eſſentialiter ſumendo,Pater & filius non diligunt ſe Spiritu ſancto,q.37.pa.180.co.1.li.19.1ª.p.
Diligere non tenemur omnes æqualiter:ſed poſſumus nobis magis coniũctis maius bonum optare.q.26.ar.7.pa.100.22æ.par.
Diligere notionaliter ſumendo,& Pater & Filius diligunt ſe ſpirituſſancto,q.37.pa.180.co.1.li.20.1ª.par.
Diligere ſumendo eſſentialiter,Pater &filius non diligunt ſe à ſpirituſancto,pa.280.li.22.1ª.par.
Diligere ſumendo notionaliter,Pater & filius diligunt ſe ſpirituſancto,p. 180.li.27.1ª.par.
Diligibilium omnium ex charitate an ſit eadem ratio.q.25.p.96.co.1. li. 10. 22æ.par.
Diſcordia per accidens,an & quando poſſit dici peccatum,q.37.ar.1.pag. 140.co.1.li.30.22æ.par.
Diſcordia quam affinitatem habeat cum inuidia.q.38.pa.142.colum. 1. lin. 15.22æ.par.
Diſcordiæ ortus ex inani gloria & inuidia,an ſit effectiuè vel formaliter, q.37.ar.2.pa.140.22æ.par.
Diſcretio puerorum à confeſſore in confeſſione facile poteſt animaduerti,q.80.pa.389.co.1.li.20.3ª.par.
Diſcretionis iudicium ad communionem requiſitæ in pueris debet à parẽtibus & confeſſore fieri,q.80.ar.ad vit.pa.388.co.1.li.5.3ª.par.
Diſpenſatio.Secluſa conſuetudine,ex hoc ipſo quod aliquis conſtitutus eſt rector multitudinis:commiſſa quoque eſt ſibi authoritas diſpenſandi in lege ſuperioris,ſcilicet quo ad leuia, quo ad frequentia & quo ad propria,q.97.pa.306.12æ.p.
Diſpenſatio an in voto fieri poſſit,q.88.ar.10.pa.310.co.2.li.25 22æ.par.
Diſpenſatio à quo Rectore in qua lege fieri poſſit,q.82.pa.306.co.1.lin.35. 12æ.par.
Diſpenſatio in leui à principe an poſſit exigi,q.97.pa.306.colum.1.lin.65. 12æ.par.
Diſpenſatio in voto ſolenni religionis nulla ratione fieri poteſt.qu.88.ar. 11.pa.311.co.lin.80.22æ.par.
Diſpenſatione egens,an in vna conditione ieiunij & propterea diſpenſatus ſit totaliter liber à vinculo præcepti de ieiunio,q.147.art.7.pa.489. 22æ.par.
Diſpenſatione rectoris ſubiacet defectus in perſona vel caſu,q.97.ar.4.p. 306.12æ.par.
Diſpenſator elemoſynarum poteſt pro ſe,ſi indigeat eo tenore quo pro aliis diſpenſare,q.32.ar.9.pa.120.22æ.par.
Diſperſa inferius eſſe vnita ſuperius verum eſt cęteris paribus,q.23.ar.4.p. 80.12æ.par.
Diſplicere poteſt dupliciter ſumi,q.84.art.8.& 9.pa.416.3ª.p.
Diſpoſitio.Hæc verba literæ,in omni ordinata diſpoſitione vnitas ſpecifica ſumitur ex parte cauſæ extrinſecæ,vel intrinſecæ effectiuæ vel formalis.de intrinſeca vel quaſi intrinſeca cauſa propria verificantur, non materiali vt ſic quoniam nulla res ponitur in eſſe materiam, ſed ex qua ponitur ineſſe quæ eſt,vt formalis & actiua.& non ſolum materię ratio nem habens diuerſimodè,q.82.ar.2.pa.261.12æ.p.
Diſpoſitio inordinata plures habet concurrentias ſpectantes ad illam,q. 81.ar.2.pa.261.co.2.li.30.12æ.par.
Diſpoſitio liberi arbitrij an gratiæ infuſionem ſequatur,q.113.ar.8.pa.381. co.1.li.8.12æ.par.
Diſpoſitio nulla ſequitur actionem agentis,vbi diſpoſitione non eſt opus vt in illuminatione,q.113.ar.8.pa.381.co.2.lin.5.12æ.p.
Diſpoſitio ſubiecti an ſequatur actionem diſpoſitiuam, an verò inductiuam,q.113.ar.8.pa.381.co.2.12æ.par.
Diſpoſitio ſubiecti ſequitur actionem agentis,per quam etiam ipſum ſubiectum diſponitur,q.113.ar.8.pa.381.co.1.li.89.12æ.p.
Diſpoſitio ſumitur dupliciter,vno modo ſecundum quod eſt genus habitus.Alio modo ſecundum quod eſt aliquid contra habitum diuiſum, q. 49.ar.3.pa.142.co.2.li.10.12æ.par.
Diſpoſitio tripliciter ſe habet ad id quod diſponit,q.74.ar.4.p.234.co.2. lin.68.12æ.par.
Diſputare de fide num liceat religioſis,coram ſimplicib. idiotis, non ſolicitatis ab infidelibus,q.10.ar.7.p.41.co.2.li.80.22æ.
Diſputare de materia fidei an liceat laicis.q.10.ar.7.p.41.22æ.p.
Diſputare publicè de materia fidei an liceat clericis.p.41.22æ.
Diſputatio publica an admittat laicorum argutiones.q.10.p.42.co.1.lin.5. 22æ.par.
Diſtantia albi à non albo an à nigro includatur.q.79.ar.4.p.266: co.2.lin. 70.22æ.par.
Diſtantia an ſit maior inter ens & non ens,quàm inter duo entia,q.79.art. 4.p.266.co.2.li.20.22æ.
Diſtantia contraria an ſit maior quàm contradictoria. qu.79.ar.pag.266. 22æ.par.
Diſtantia inter contradictoria an ſit maior.q.79.art.4.pa.266.co.2.lin.40. 22æ.part.
Diſtantię multum dupliciter dicuntur,ſ.diſſimilitudine conditionum,vel proportione coniunctionis.p.337.co.1.li.26.1ª.p.
Diſtantia quadruplex,ſ.ſitualis,naturalis,ſuppoſitalis,virtualis.p.9.col.2. li.71.1ª.p.
Diſtinctio an ſit à materia vt à cauſa prima,id eſt in reducibili in aliã priorem cauſam,dupliciter.q.47.ar.1.p.222.co.2.li.30.1ª.p.
Diſtinctio hęc num ſit ſufficiens,Bonum triplex eſt,ſ.forma,ſubiectum,& habitus ſubiecti ad formam.q.48.ar.4.p.225.co.1.li.85.1ª.p.
Diſtinctio contra res vnius ordinis cauſam & cauſatum an congruenter à Dionyſio poſita ſit,p.25.co.1.li.51.1ª.p.
Diſtinctio diuinarum perſonarum an fiat per ſolam relationem,& qua ratione.q.40.ar.4.p.192.co.2.li.80.1ª.p.
Diſtinctio intelligere animæ à ſancto doctore in litera poſita videlicet, quod oportet animam intelligere aut per conuerſionem ad phantaſma. ta:aut per conuerſionem ad ſuperiora,an ſufficiens ſit.p.491.co.2.li.84 1ª.part.
Diſtinctio minima eſt in diuinis:quoniam relatiua & cõuenientia eſt ſumma:quia ſunt eadem res ſumma & ſimpliciſſima: & omnino indiuiſa.p. 190.co.1.li.61.1ª.p.
Diſtinctio naturę & appetitus an aliqua dici poſſit.q.59.ar.2.p.273.co.1.li. 1ª.part.
Diſtinctio num ſit ex ſecundis agentibus, & quotupliciter improbetur.q. 47.ar.1.p.222.co.1.li.40.1ª.p.
Diſtiectio omnis oportet quòd ſit per aliquod intrinſecum:formam,ſc.& materiam.p.191.co.1.li.43.1ª.p.
Diſtinctio perſonarum an fieri poſſit per relationes. q.40.ar.2.p.189.co.2. li.78.1ª.p.
Diſtinctio perſonarum,non autem eſſentiæ conuenienter ſit per proprietates q.40.ar.1.p.189.co.1.li.85.1ª.p.
Diſtinctio potentiarum an fiat per actus & obiecta q.77.ar.3.p.341.co.1.li. 68.1ª.par.
Diſtinctio principalis an ſit diſtinctionis formalis. q.47.ar.2.p.223.co.1.li. 20.1.part.
Diſtinctio quo ad potentias,appetitus intellectiui,& ſenſitiui.q.80.ar.2.p. 361.co.2.li.55.1ª.par.
Diſtinctio relatiua prima inter reales diſtinctiones ponitur. p.191.co.2.li 27.1ª.part.
Diſtinctio rerum an ſit à caſu.q.47.ar.1.p.222.co.1.li.45.1ª.p.
Diſtinctio rerum eſt à materia ſola, & cauſaliter, vel à materia ſimul & agente.q.47.ar.1.p.222.co.1. li.25.1ª.par.

Diſtinctio S. doctoris, quod dupliciter ordinetur aliquid ad alterum actiue ſcilicet vel paſſiuè an ſufficiens eſſe videatur,pa.453.colum.2.lin. 60.1ª.part.
Diſtinctio ſeu multitudo rerum eſt ex intentione primi agentis, qui eſt Deus,q.47.ar.1.pa 222.co,1.pa.60.1ª.p.
Diſtinctio terminorum qui in diuinis ponuntur quotuplex.q.30.ar.3.pag. 158.co.2.li.85.1ª.par.
Diſtinctio triplicis gradus virtutis cognoſcitiuæ quæ ſit,q.85.pa.384. col. 1.li.62.1ª.part.
Diſtinctio hypoſtaſis an fiat per relationem.q.40.ar.2.pa.190.col.2.li.80. 1ª.part.
Diſtinctionem formalem ſemper inæqualitatem requirere,dupliciter probatur,q.47.art.2.p.223.co.1.li.40.1ª.p.
Diſtinctonis eſſeutialis potentiarum animę quæ ſit cauſa,q.77.ar.3. p.341. co.1.li.70.1ª.par.
Diſtinctionis rerum cauſa eſt ſapientia Dei,q.47.ar.2.pag.223.colum.1.li. 10.1ª.par.
Diſtinctionis termini numeralis membra ex quot differentiis manifeſtetur,q.30.ar.3.pa.259.co.1.li.10.1ª.par.
Diſtinctiua ſpecificè per ſe ſunt diuerſificatiuã ratiõis formali eius quod diſtinguitur,q.72.ar.1.pa.260.12æ.par.
Diſtingui ſecundum rem contingit dupliciter,primò vt duæ res, quarum vna nihil eſt alterius:ſecundo ſit vt vna res includat totam aliam & ſuperaddat ei aliquid aliud,q.2.ar.2.in cor.pa.11.3ª.p.
Diſtributio in diſtributiua iuſtitia,datur vnicuique ſuum quodammodo, non enim id quod eſt ſimpliciter partis,ſed eſt aliquo modo partis,qu. 61.ar.1.pa.201.co.1.li.25.22æ.par.
Diſtributio.Iuſtum in diſtributionibus eſt æquale ſecundum proportionẽ & in commutationibus æquale ſecundum quantitatem : vt ſcilicet res quæ diſtribuuntur,ita ſe habeãt inter ſe,ſicut perſonæ quibus diſtribuũtur,ſe habeant inter ſe:& res quæ commutantur ſint æquales quantitatiuè,q.61.ar.2.pa.201.co.1.li.60.22æ.p.
Diſtributio debita & gratuita quomodo differant,q.62.pa.207.col.2.lin. 45.22æ.par.
Diſtributio ſiue fiat,ſiue non,dummodo res diſtribuẽdæ adſint, & tempus diſtribuendi vrgeat, cæteris conditionibus requiſitis concurrentibus ſine impedimento:diſtributor tenetur ad faciendum de communi proprium parti cuilibet,ſecundum ſuam proportionem,q.62.pa.204.col.1. lin.85.22æ.par.
Diſtributor an teneatur ad aliquam appropriationem.q.62.pa.204.col.2. li.2.22æ.par.
Diſtributor communium bonorum qui fraudem fecit,aliter reſtituere tenetur quàm teneatur hoſtis qui dona communia iniuſtè diripuit,qu.62. ar.1.pa.205.22æ.par.
Diſtributor faciens recompenſationem ei cui minus dedit quàm debuit, hoc facit per comparationem rei ad rem,q.61.ar.1.pa.20.22æ.
Diſtributiua & commutatiua iuſtitia an debeant attendere conditionem perſonæ,vt redundet in diuerſitatem rei,q.61.art.2.pagi. 201. colum.2. li.20.22æ.par.
Diſtributiua iuſtitia attenditur ſecundum ſe,& ſecundum quod in diuerſitatem rei redundat.q.61.ar.2.pa.201.co.2.li.30.22æ.par.
Diuerſa non oportere eſſe ſimiliter,niſi propter aliquid vnum in quo conueniunt & à quo dependent,quomodo intelligendum eſt, q.171.ar.4.p. 590.22æ.par.
Diuerſitas ſpecierum luxuriæ,an ſit maior ex parte fęminæ.an verò ex parte viri,q.153.pa.512.co.1.li.5.22æ.par.
Diuina eminentia in timore reuerentiali Chriſti an habuerit rationem reuerendi quatenus eminentia Dei abſolutè,an quatenus potens eſt infligere malum,q.7.ar.6.pa.55.3ª.par.
Diuinatio habet in ſe rationem ſuperſtitionis, quia auxilium dæmoniacũ aſſumitur,q.95.ar.2.pa.333.co.2.li.15.22æ.par.
Diuinatio & huiuſmodi inuocationes an ſint manifeſtè actus infidelitatis poteſtatiui,q.95.ar.2.pa.336.co.2.li.50.22æ.p.
Diuinatio & vniuerſaliter dæmonum inuocatio,an fieri poſſit abſque eorum cultu,q.45.ar.4.pa.158.22æ.par.
Diuinatiuo ex genere ſuo an ſit mortale peccatum, q.95.ar.2.p.333.co.2.li. 20.22æ.par.
Diuinatio licet ſubiectiuè ſit in intellectu, in quo eſt tam inquiſitio,quam cognitio,ſiue debitè,ſiue indebitè,habeatur:quia tamen includit ordinem ad voluntatem,cuius eſt vti pacto cum dæmoniis ideo rectè ab Autore ex hac parte ponitur ſuperſtitionis ſpecies, quæ vitium in voluntate eſt,ſicut religio eſt virtus in voluntate,q.95.ar.2.pag.334.col.2. lin. 70.22æ.par.
Diuinatio omnis an ſit cum expreſſa dæmonum inuocatione,q.95.ar.2.p. 333.co.2.li.30.22æ.par.
Diuinatio per aſtra in quo formaliter conſiſtat,quæſ.95.art.5.pagin.5.337. 22æ.part.
Diuinatio quæ ſit per ſomnia an ſit illicita,95.art.6.pa.339.co.1.22æ.
Diuinatio quomodo eſt in intellectu & ſpectet ad cultum,q.95.art.2.ad 2. pa.392.22æ.par.
Diuinationis nomine quid apud theologos & in eccleſia intelligatur,qu. 95.ar.1.pa.333.22æ.par.
Diuinationis ratio in quo conſiſtat,q.95.ar.1.pa.333.co.12.li.60.22æ.par.
Diuinationum ſpecies quomodo formaliter damnentur,& pœnæ, & quo modo diſtinguantur,q.95.ar.3.pa.334.22æ.par.
Diuiſio animalis in partem mouentem & in partem motam in cæteris animalibus eſt diuiſio in partes integrales formaliter:& non in partes eſſentiales niſi cauſaliter:in homine autem quando duplex,motiuum habet, ſcilicet ſenſitiuum & intellectiuum eſt diuiſio in partes integrales quo ad motum prouenientem ab appetitu ſenſitiuo,pagi.334.col.2.lin. 49.1ª.par.
Diuiſio an ſit prior vnitate non ſimpliciter:ſed ſecundum noſtræ apprehẽſionis rationem,pa.51.co.2.li.5.1ª.par.
Diuiſio propria boni humani eſſe dicitur.pa.30.co.1.li.50.1ª.par.
Diuiſio propriè eſt boni in eo quod bonum,pa.30.li.53.1ª.par.
Diuiſionis partes vniuocę,ſunt coęquę ſecundũ rationem generis:licet altera earum ſit prior ſecundum rem:ſed in analogis, vna earum ſemper eſt prior re,& ratione,q.61.ar.1.pa.201.co.1.22æ.p.
Diuitiæ habitæ,an per ſe natæ ſint perfectionẽ charitatis impedire, q. 186. ar.3.ad 4.pa.648.22æ.par.
Diuitiæ ad fœlicitatem præſentem,an organicè requirantur,q.118.ar. 1.p. 397.co.2.li.5.22æ.par.
Diuitiæ inſtrumentaliter coadiuuant ad fælicitatem vitæ actiuæ,quæ conſiſtit in exterioribus operationibus,qu.186.art.3.pagi.649.colum.1.li.5. 22æ.par.
Diuitiæ ſunt ſecundum rectam rationem,propter proprium finem in vnoquoque,q.118.ar.1.pa.397.co.1.li.70.22æ.par.
Diuitiarum amor an ſit menſurandus ad finem vitæ ſecmndum conditionem cuiuſque,q.118.ar.pa.397.22æ.par.
Diuitiarum menſuræ exceſſus,prout ad vitam hominis neceſſaria ſunt, an conſtituat auarum,q.118.ar.1.pa.397.co.1.li.3.22æ.par.
Diuitias habere an ſit impedimentum excluſium à ſtatu religioſorum, qu. 186.ar.3.pa.648.co.2.li.35.22æ.par.
Docere.Excellentior eſt modus docendi verbo quàm ſcripto.q.42.art.4. pa.204.3ª.par.
Docere.an ſit actus vitæ actiuæ,an verò contemplatiuæ,q.181.ar.3.pa.621. co.1.li.15.22æ.par.
Docere in die feſto philoſophiã & alias diſciplinas licet,q.122.ar.6.p.411. 22æ.par.
Docere per modum exhortationis priuatæ,conuenit mulieri, non autem publicè prædicare,q.177.ar.2.pa.611.co.1.li.20.22æ.par.
Docere ſolos Iudæos,in principio an conuenienter per Chriſtum & Apoſtolos fuerit factum,q.42.ar.1.pa.203.col.1.li.5.3ª.par.
Docendi actus eſt velut actio tranſiens,qu.181.art.3.pagin.621.col.1.lin.35. 22æ.par.
Doctrina omnis ſpectat ad vitam actiuam,ſiue doceat actionem,ſiue contemplationem,q.181.ar.3.pa.621.co.1.li.58.22æ.pa.
Docendo tria prædicator facere debet,ſ.inſtruere, delectare, & flectere, q.177.ar.1.pa.610.co.1.li.40.22æ.par.
Docens cauſat ſcientiam in addiſcente reducendo de potentia ad actum primum.p.481.co.1.li.3.1ª.par.
Doctrina Chriſti num fuerit occulta ſecundum intentionem ratione inuidiæ.q.42.ar.3.p.204.co.1.li.25.22æ.
Doctrina poteſt eſſe in occulto tripliciter,vel quo ad intẽtionem(& hoc dupliciter,vel ratione inuidiæ,aut ratione immunditiæ) vel quo ad diſcipulos,vel quo ad modum.q.42.ar.3.p.204.co.1.li.20.3ª.p.
Doctrina tanto certior eſt,quanto vniuerſalior & remotior ab opinionibus.q.67.ar.2.pa.203.1ª.p.
Dolor abſolutè ſenſationem abſolutæ læſionis corporis conſequitur, ita quòd ſi nullus eſſet læſionis ſenſus nullus eſſet dolor.q.15.art.5.p.95.co. 1.li.50.3ª.p.
Dolor corporis an ſit ſummum malum,quæſt.40.art.4.pag.121.co.1.lin.50. 12æ.par.
Dolor duplex eſſe dicitur,vt paſſio ſcilicet,& vt ſimplex actus voluntatis p.98.co.1.li.1.1ª.p.
Dolor eſt paſſio appetitus ſenſitiui ex corporis læſione percepta ſenſu. q. 15.ar. 5.p.95.3ª.p.
Dolor neceſſariò eſt in dæmonibus.p.298.li.81.1ª.p.
Dolor ſenſibilis an fuerit in Chriſto,q.15.ar.5.p.95.co.1.li.5.3ª.
Dominium duplex:vt diſtinguitur,ſc. contra ſeruitutem,& contra ſubiectionem quandocunque.p.427.co.2.li.38.1ª.p.
Dominium num in vſura transferatur. qu.78.art.3.pag.263.colum.1.lin.55. 22æ.par.
Dominium primo modo in ſtatu innocentiæ non erat. pagin. 427. lin.43. 1ª.part.
Dominium primum an importet ordinationem ſubditi ad bonum domini. q.106.ar.427.co.2.li.30.1ª.p.
Dominium ſecundum in illo ſtatu erat.p.427.li.46.1ª.p.
Dominium temporale modificatur à ſpirituali in eodem homine.q.64.ar. 4.ad 3.p.218.22æ.p.
Dominij temporalis coniunctio cum ſpirituali,an æquam reddat vtriuſque conditionem.q.64.ar.4.p.219.co.1.li.5.22æ.
Donum an ſignificet primò proprietatẽ perſonalem ſpirituſſancti, vel reſpectum aptitudinalem ad creaturas rationales:vel aliquid aliud, p.181. co.1.li.13.1ª.p.
Donum an ſit datio irredibilis.q.38.ar.2.p.181.co.1.li.85.1ª.p.
Donum eſſe & dari an competat diuinę perſonæ.q.38.ar.1.p.181.co.1.li.65. 1ª.part.
Donum in communi tria manifeſtè importat,ſ.rem donabilem,reſpectum donabilitatis,& reſpectum quaſi poſſeſſionis.p.181.li.58.1.p.
Donum intellectus quare eſt neceſſarium.quæſtione. 8.articu.4.pagin.32. 22æ.part.
Donum intellectus,quomodo facit rectam æſtimationem. q.8.ar.5.& 6.p. 33.22æ.par.
Donum nullum perdi ſine culpa,quomodo verſificatur.q.50.ar.2.pag.237. 3ª.part.
Donum perſonaliter in diuinis ſumptum eſt proprium nomen ſpirituſſancti.181.co.1.li.91.1ª.p.
Donum ſapientiæ eſt in intellectu formaliter,in voluntate autem cauſaliter.e.7.co.2.li.95.1ª.
Donum ſe habet vt verbum:ſicut enim verbum dicit,ſ.reſpectum originis, notitiam,& reſpectum ad res directas faciendas,ita donum dicit reſpectum originis,&c.q.58.ar.2.p.582.co.1.li.5.1ª.p.
Donum ſupernaturale ſecundum Scotum, non eſt gratia gratum faciens ſeu charitas:ſecus ſecundum ſanctum doct.p.424.co.2.li.25.1ª.p.
Dona beatitudinibus in eo differunt:quòd dona ſint habitus,beatitudines verò tantum actus.q.68.p.208.co.1.li.30.12æ.p.
Dona aliter reſpondent virtuti thelogicæ,aliter virtuti morali.q.52.art.2. p.177.22æ.p.
Dona an ſint diſtincti habitus à virtutibus. q.68.art.1.pag.287.co.2.lin.30. 12æ.part.
Dona circa quæ obiecta eſſe dicantur.q.68.ar.1.p.287.co.2.li.75.12æ.par.

Dona omnia licet se habeantvt exequentia in ordine ad instinctũ spiritus sancti,sicut morales virtutes in ordine ad rationem ;si comparentur tamen dona inter se aliqua dicuntur dirigentia,& aliqua exequentia,qu. 69.pa.212.12ꝯ.par.
Dona spectantia an intellectum nõ distinguuntur penes speculatiuum, & practicum.Ad autorem,q.68.ar.4.pa.209.12ꝯ.
Dona sunt necessaria & virtutibus distincta.Ad Scotum,q.68.art.1.p. 207. 12ꝯ.par.
Doni nomine an amor essentialis claudatur, q.38.ar.2.pag.181.colum.2.li. 85.1ª.par.
Dualitas naturæ,vnitas verò personæ sunt causæ,q.17.pag.112. colum.1.li. 40.3ª.par.
Dubium duplex motum super litera : alterum simpliciter : alterum autem ad hominem circa examen cuiusdam propositionis,scilicet omne quod est,&c.pa.478.co.2.li.53.& lin.65.1ª.par.
Dubium motum circa hæc verba literæ,Aliqua delectatio hominis potest dici optimum inter bona humana.Repugnat quidem hoc doctrinæ.Autoris,tenentis operationem præcedentem,puta visionem Dei, esse optimum inter bona humana,q.34.ar3.pa.109.co.1.li.70.12ꝯ.par.
Dubium motum circa illa verba in corpore articuli.Finis propriè est obiectum interioris actus voluntarij.q.18.ar.6.pa.59.co.2.li.20.12ꝯ.p.
Dubium motum circa illa verba literæ,Inter omnes passiones concupiscibilis,magis est sensibilis concupiscentia,q.25.art.2.pag.85.colum.1.lin. 45.12ꝯ.par.
Dubium motum circa literam,videlicet bonum & malum sunt per se differentiæ actus voluntatis,an Autor intendat de actibus voluntatis simpliciter,an in genere moris.q.19.ar.1.pa.63.co.1.li.60.12ꝯ.p.
Dubium motum circa hoc,quod bruta non cognoscunt futura,q.40.art.3. pa.122.co.1.li.25.12ꝯ.par.
Dubium motum circa hunc sensum literę,quomodo virtus intellectualis, quæ vocatur intellectus,sit in medio,cùm careat contrario,q.64.ar.3.p. 191.col.65.12ꝯ.part.
Dubium motum de illa propositione vniuersali assumpta in litera arguendo in oppositum scilicet in omnibus in quibus virtus consistit in medio contingit peccare per excessum,sicut & per defectum,q.64.ar.4.p.191. co.1.li.80.12ꝯ.par.
Dubium motum in litera,an scilicet impotens recuperaret rem suam aut aliquid sibi debitum,via iuris accipiendo illam sine scandalo,peccet coram Deo,q.66.ar.5.pa.227.co.2.li.75.22ꝯ.par.
Dubium motum in litera,an,si quis committeret pecuniam suam vsurario, non habenti alias vnde vsuras exerceret,daret materiam peccandi, qu. 78.pa.264.co.1.li.63.22ꝯ.par.
Dubium motum in litera an videlicet S.doc.fermo sit de ordine in causando & essendo & absolutè aut respectu huius & in hoc,pag.28.co.2.lin. 9.1ª.par.
Dubium motum in litera,an votum semper sit ordinatio eorum quæ quis vnuet in Deum,q.88.pa.303.li.251.22ꝯ.par.
Dubium motum in litera circa ordinem,ar.3.q.4.pa.924.co.2.li.86.1ª.p.
Dubium motum superlitera ad hominem,& simpliciter,q.4.ar.5.pa.17.co. 2.li.33.12ꝯ.par.
Dubium motum superlitera,An accidia sit tristitia de bono diuino in ipso Deo,vel in me,vel in vtroque,q.34.ar.1.pa.132.co.2.li.70.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera an de ly distinctio quædam à S.doct. facta locum habere possit,pa.78.co.1.li.2.1ª.par.
Dubium motum super litera,an idem sit iudicium,de dæmonibus,& hominibus damnatis,quo ad habendam fidem.6.art.2.pagi.27. colum.1. lin.5. 22ꝯ.par.
Dubium motum super litera,an omnes vndecim actus appetitus,quos passiones dicimus, & sunt in voluntate sint actus voluntatis specificè distincti in esse naturę,an nulli,an aliqui sic,an aliqui non,q.47.ar.1.p.137. D co. 2.li.60.12ꝯ.par.
ubium motum superlitera,an quia differentia finis: & eius quod est ad finem non per accidens spectat ad voluntatem,nec voluntas per accidẽs intend t & eligit:an(inquam)idcirco nõ solum per accidens,sed per se differat quo ad voluntatem,bonitas ex fine,& ex obiecto.q.19.art.2.pa. 64 co.2.li.70.12ꝯ.par.
Dubium motum superlitera an S. doct. circa declarationem rationis formalis obiecti in æquiuocationem inciderit. pagin. 5. colum. 1.lin. 28. 1ª.part.
Dubium motum superlitera an Sanctus doctor sibi contrarius sit : quando dicit quod sensus exterior secundum solam mutationem ab obiecto operatur,&c.pa.386.co.1.li.48.1ª.par.
Dubium motum super litera,an S.doct.intendat nouum modum existendi tanquam disparatum à quatuor in litera numeratis.pag.205. co. 2.li. 57.1ª.part.
Dubium motum super litera an scilicet aliqua scientia probet suum subiectum esse.pa.14.co.1.li.70.1ª.par.
Dubium motum super litera an.s.confirmati beati existant:vel econtra. p. 433.co.2.li.29.1ª.par.
Dubium motum super litera,an scilicet determinare finaliter ea, quæ sunt fidei,pertinet ad autoritatem summi pontificis, q.1.art.10.pa.10.co.1.li. 50.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera, an scilicet Deus sit in genere substantiæ reductiuè,pa.28.li.87.1ª.par.
Dubium motum super litera an scilicet doctor processus sophisticus videatur:quando sub hoc communi,scilicet se habere: ad formam disceditur determinare ad hoc speciale.scilicet esse formam.p.17.co.2.li.76. 1ª.part.
Dubium motum super litera,an scilicet fides infusa non magis inclinetur ex parte habitus in non decipi,quam fides acquisita.q.4. art.5.col.2.lin. 60.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera an scilicet intellectus in se sit actus quidam & vnumquodque secundum quod actu est cognoscibile sit.pa.395. col. 2.li.91.1ª.part.
Dubium motum super litera an scilicet ista consequentia valeat,nulla veritas est.ergo verum est nullam veritatem esse,pagin.13.colum. 2.lin.18. 1ª.par.
Dubium motum super litera,an scilicet liceat fideli,in terris infidelium omittere signum,a Christianis solitum deferri,q.3.ar.2.pag.19.co.1.lin.15. 22ꝯ.par.
Dubium motum super litera an scilicet omnia in sacra doctrina considerata in vna formali ratione conueniant,pa.5.co.2.li.57.1ª.par.
Dubium motum super litera, an scilicet peccatum commissum ex timore amittendi bona mũdana dictet specie a peccato commisso ex timore amittendi bonum corpori,q.19.ar.2.pa.65.co.2.li.3.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera, an scilicet processus à causis ad effectus, & processus.consilij sin compositiui an resolutiui..q.14.ar.5.pa.47.co.2.li. 30.12ꝯ.part.
Dubium motum super litera,an scilicet res sit finis secundum quod est in intentione,an secundum quod est in rerum natura.q.1.ar.1.pag.2. col.1. li.10.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera,an scilicet simoniacus mentalis possit tuta cõscientia retinere quicquid simoniacè acquisiuit.q.100.pa.358. col.1.lin. 75.22.ꝯ.par.
Dubium motum super litera an scilicet si sciamus quòd hęc propositio est vera,Deus est:ergo cognoscitur in re, quod Deus est:ita quòd hoc est cognescere esse quòd in ipso Deo est.pa.28.co.1.li.50.1ª par.
Dubium motũ super litera,an s.verum sit,quòd in angelis, cum gratia viæ, non fuerit fides,q.5.ar.1.pa.25.co.2.li.68 22ꝯ.par.
Dubium motum super litera an sibi,scilicet doct.sit contrarius in eo quod dixerit,quod species intelligibiles sunt actu intelligibiles, & postea dixerit quo habitum ter actum cognoscimus.pagin.397.colum. 2.lin.95. 1ª.par.
Dubium motum super litera,an videlicet iudex in peccato mortali etiam occulto constitutus,peccet iudicas alios.q.60.ar.2. pagi.197. colum.1. li.5.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera,an videlicet operatio sit propria causa delectationis,vt constitutio in connaturale bonum:an vero indifinitè.qu. 32.ar.1.pa.102.co.1.li.60.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera, causam,s.indiuiduationis recipi in materia, vel non posse recipi p.10.co.1.
Dubium motum super litera,circa hanc conclusionem, an odium sit dissonantia ad repugnans,sine ad malum. quæst.29.art.1.pag.93.co.1.lin.40. 12ꝯ.part.
Dubium motum super litera circa hanc materiam,an,s.in his quæ defectũ important,intentio attendatur secundum accessum ad maius.q.23.ar.2. p.77.co.3.li.50.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera circa c. firmiter.de summa Trinit. & fide catholic.cuius sanct.doct.non fuit recordatus.pagin.279.colum.2.lin.50. 1ª.part.
Dubium motum super litera circa conclusionem principaliter intentam totumque articulum tertium. quæstione 85. an scilicet totus labor otiosus esse videtur, & etiam per accidens, pagin.394. colum. 1. linea 45. 1ª.part
Dubium motum super litera, circa differentiam appetitus intellectiui & sensitiui q.13.ar.2.p.43.co.2.li.65.12ꝯ.
Dubium motum super litera circa differentiam assignatam inter angelum & ipsum Deum,p.368.co.2.li.48.1ª.p.
Dubium motum super litera circa differentiam assignatam inter imaginẽ & vestigium.p.418.co.2.li.9.1ª.p.
Dubium motum super litera circa differentiam assignatã inter partes conclusionis penes meditationem & immediationem.pag.430.col.1.lin.87. 1ª.part.
Dubium motum super litera circa differentiam positam inter intellectum & voluntatem p.369.co.1.li.50.1ª.p.
Dubium motum super litera, circa discursum quo ponitur differentia inter actiones hominis & humanas q.1.ar.1.p.1.col.1.li.45.12ꝯ.
Dubium motum super litera,circa distinctionem concupiscentiæ q.30.ar. 3.p. 96.co.2.li.20.12ꝯ.
Dubium motum super litera circa id quod sanct.doct.supponit omne volitum aut amatur vt finis,aut ad finem.p.368.co.1.li.18.1ª.p.
Dubium motum super litera,circa illam propositionem, Nihil perficitur ab aliquo inferiori, nisi secundum quod in inferiori est aliqua participatio superioris.q.3.ar.6.p.13.co.1.li.35.12ꝯ.
Dubium motum super litera circa illam propositionem : omnes potentiæ animæ ad animam solam comparantur sicut ad principium.p.345.col.2. li.22.1ª.p.
Dubium motum super litera circa illam propositionem , proprium obiectum nostri intellectus est natura habẽs esse in particulari sensibili,&c. ergo intellectus ad hoc vt suum obiectum cognoscat,oporteret vt conuertatur ad phantasmata.p.81.li.93.1ª.p.
Dubium motum super litera circa illam propositionem : quanto aliquid est abstractius tanto nobilius.p.368.co.2.li.89.1ª.p.
Dubium motum super litera,circa illud,an in hæretico maneat fides informis.q.5.ar.3.p.28.co.1.li.20.22ꝯ.
Dubium motum super litera circa istam propositionem: tota scientia virtute in principiis continetur,an scilicet doctrinæ sancti Thomæ aduersari videatur.p.9.co.1.li.38.1ª.p.
Dubium motum super litera circa particulam illius propositionis: natura rei materialis verè & perfectè cognosci non potest,nisi vt in particulari existens cognoscatur.p.81.co.2.li.60.1ª.p.
Dubium motum super litera circa primum miraculorum gradum , nunquid excedentia naturæ facultatem secundum facti substantiam primũ locum miraculorum tenet.p.448.co.2.li.18.1ª.p.
Dubium motum super litera circa probationem cuiusdam propositionis, scilicet an inconueniens sit quòd propter bonum multiplicationis humanæ peccatum necessarium existat, pagin.431.columna prima.linea 2. 1ª.part.
Dubium motum super litera circa probationem secundæ particulæ conclusionis,quòd angelus non sit vbique, &c. pagin.240.columna 1.lin.1. 1ª.part.
Dubium motum super litera circa propositionem illam:posita causa necesse est sequi effectum,&c.pa.478.co.1.li 10.1ª.par.
Dubium motum super litera circa quandam causam in litera reddità quæ non videtur esse causa.pa.205.li.84.1ª.par.
Dubium motum super litera circa quandam conclusionem,an scilicet sensus literalis multiplicari possit:nulla certitudo erit quis sensus ad literam intentus sit quolibet proferente suam expositionem ad alterius interpretandum.pa.12.co.1.li.9.1ª.par.
Dubium motum super litera circa quandam consequentiam, triplex perfectio soli Deo conuenit per suam essentiam:ergo esse perfectum esse bonum,&c.pa.21.co.2.li.65.1ª.par.
Dubium motum super litera circa quandam responsionem qua euaditur, quòd voces non significent species intelligibiles.non tamen quin significent conceptiones seu formationes,&c.p.386.li.54.1ª.part.
Dubium motum super litera circa quandam S.doct. regulam & quandam eius rationem.pa.184.co.1.li.60.1ª.par.
Dubium motum super litera circa rationem assignatam in diuersa proportione inter causas vniuocas,& æquiuocas:vnde.s.aut quantũ valet hæc conclusio:si Sortes esset causa per se formę,in Platone esset causa suiipsius.pa.441.co.1.li.42.1ª.par.
Dubium motum super litera circa rationem cuiusdã explanationis, an scilicet omnis actionis modus consequatur formam quæ est actionis principium.p.388.co.5.li.55.1ª.par.
Dubium motum super litera circa rationem pro conclusione: quod intellectus non potest multa,&c.p.388.li.66.1ª.par.
Dubium motum super litera circa rationem qua Sanctus doctor vtitur cõtra Auicebron spiritualium pluralitatem ponentem.pagi. 231.colum.1. li.65.1ª.par.
Dubium motum super litera circa responsionem.art.3.q.115.an.s.S. doct.à proposito diuertere videatur cùm primò proponit cõditionalem de proportione qualitatum ad formas substantiales, deinde transit ad gradus causandi earundem.pa.485.co.1.li.60.1ª.par.
Dubium motum super litera circa tit.q.114.vtrum scilicet dæmones impugnent nos eo quia responsio S.doct.ad aliud tendere videatur.p.471.co. 1.li.36.1ª.par.
Dubium motum super litera circa vitales operationes & non vitales. pa. 236.col. 2.li.5.1ª.par.
Dubium motum super litera cùm S.doct.proposuit: quod naturalia & humana ad diuinam referantur prouidentiam,neque nisi de humanis probauit:& per consequens diminutus esse videtur.pagi.280. colum.2. lin . 88.1ª.par.
Dubium motum super litera cur scilicet animi nostri motus in Deum reducitur.pa.371.co.1.li.65.Et quid doctor Sanctus per primam motionẽ à Deo intelligat.ibid.li.67.1ª.par.
Dubium motum super litera de causa vniuersali componendi diuideudique particularis est.pa.269.co.2.li.4.1ª.par.
Dubium motum super litera, de illa propositione , Obiectum an moueat determinando actum ad modum principij formalis,à quo in rebus naturalibus actio specificatur,an vero obiectum moueat ad modum principij,secundum rem,quæstion.9.articul.1.pagina 32. columna 2.linea 66. 12ꝯ.par.
Dubium motum super litera,de specificatione peccati,an scilicet fiat specificatio ex parte conuersionis,an vero ex parte auersionis,q.20.ar.1.p.70. co.2.li.35.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera,Differentiæ secundum bonum & malum cõstituunt distinctas & contrarias species actuũ moralium & malum non est natura aliqua,sed nihil.quæstion.18.artic.5.pagina.58. columna 2.li. 20.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera , eo quod responsio ad tertium contrariatur corpori articuli & vniuersali doctrinæ de consonantia motus corporalis,& motus animalis in passionibus.quæst.44.artic.1.pagin.130.co.1.li. 10.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera ex propriis ipsius diuinæ cognoscibilitatis. pa.61.co.1.li.49.1ª.par.
Dubium motum super litera ex Scoto in primo,dist.17. q.2.an habitus nullam habeat rationem principij actiui.q.49. artic.3.pagin.142.col.1. lin. 40.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera in eo quod.s.doct.dicit. quod ad intellectus perfectionem spectat scire.pa.453.co.1.li.3.1.par.
Dubium motum super litera in eo quod S.doctor dicit,quod etiam generans inferius mouet ad speciem vt instrumentum cœlestis corporis.pa. 485.li.85.1ª.par.
Dubium motum super litera in eo quod Sanctus doctor dixerit quod dominim super animalia homini naturale existit.pagina 426. col.1.li.82. 1ª.par.
Dubium motum super litera in materia angelorũ super ly differt quomodo scilicet capiatur.pa.233.col.1.li.1.1ª.p.
Dubium motum super litera nunquid quædam ratio S.doct.fundata super illa propositione,quælibet alia voluntas non est sua regula, &c.sit efficax.pa.286.co.1.li.40.1.par.
Dubium motum super litera, primò circa discursum ab angelo negatum: secundo circa eius apprehensionem, tertiò circa radicẽ immobilitatis, quartò circa connaturalitatem,quintò circa immobilitatem apprehensionis.p.295.co.2.li.1.vsque ad lin.58.1ª.p.
Dubium motum super litera propter quid cùm voluntas non feratur nisi in cognita,& non feratur simul nisi in simul cognita:de intellectu,negatur quod contingit multa simul intelligere,&de voluntate conceditur quod contingit multa simul intendere.q.12.pa.42.co.1.li.10.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera pro quo supponit ly Deus quando Sanctus doctor quærit:vtrum Deus sit idem quod sua essentia.pa.10.co.2.lin.61. 1ª.par.
Dubium motum super litera,quare Autor in q.25.ar.3.12ꝯ. doceat quod arduum est ratio accedendi & appetendi:in q.verò.23.ar.2.ca.par.expresè velit quod arduum habeat rationem,vt in ipsum tenditur,q.25. art.3. pa.85.co.2.li.10.12ꝯ.par.
Dubium motũ super litera,quare res immaterialis formalioris & vniuersalioris naturæ & virtutis quã sit corpus,potest directè moueri à corpore,vt ab obiecto:& non potest moueri ab eo,vt à motore ad exercitium.q.9.ar.5.pa.35.co.2.li.40.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera,quia Autor sibi contrarius videtur,nam in q. 45.ar.2.12ꝯ par.asper.euuit,quòd desperatio sit effectus timoris sicut audacia spei.in q.verò 25.ar.3.ea.part. expresè dicit quod desperatio est prior timore,& quod timor sequitur desperationem victoriæ,sicut audacia spem eiusdem.q.45.ar.2.12ꝯ.p.132.co.2.li.20.12ꝯ.part.
Dubium motũ super litera,quia Autor videtur sibi contrariari,in hac propositione scilicet,virtutes intellectuales an sint simpliciter loquendo nobiliores quam morales.q.66.p.200.co.1.lin.5.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera,quia doctrina Auctoris non videtur rationi consona,dum peccatum veniale concedit in sensualitate:idest,appetitu sensitiuo,& mortale negat in eadem.q.74.ar.4.pa.234.colum.1. li.65. 12ꝯ.par.
Dubium motũ super litera,quia falsum videtur,quod nulla virtus habeat tantam inclinationem in suum actum & delectationem, sicut charitas. q.23.pa.76.co.1.li.65.22ꝯ.par.
Dubium motum super litera,quia non concluditur quòd intellectus mouet voluntatem quoad intentum:aut concluditur quod intellectus mouet omnes vires animæ ex parte obiecti.q.9.ar.1.p.33.co.1.lin. 60.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera,quomodo hæc cõclusio sequitur ex illis præmissis,ratio quare appetitus sensitiuus mouet voluntatem, assignatur ex parte dispositionis subiecti appetentis,& tamẽ in calce q.9.ar.2.12ꝯ. par. concluditur quod appetitus sensitiuus mouet voluntatem ex parte obiecti.q.9.ar.2.pa.33.co.2.li.75.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera quomodo Deus contra ordinem suum facere possit.pa.447.co.2.li.81.1ª.par.
Dubium motum super litera quomodo Deus omnium rerum mensura dicatur.pa.21.co.1.li.31.1ª.par.
Dubium motum super litera quomodo esse quandoque æquiuocè sumatur.p.28.co.2.li.54.1ª.p.
Dubium motum super litera,quomodo ex dictis sanct. doct. exclusiue sequatur, quòd secundum solam gratiam nouus sit cognoscendi modus. p.205.li.30.1ª.p.
Dubium motum super litera , quomodo fidei finis referri debeat in finem charitatis,cum fidei finis & obiectum idem sit quod finis charitatis. pa. 20.co.1.li.60.22ꝯ.
Dubium motum super litera quomodo malum sit obiectum audaciæ , an per se,an verò per accidens.q.45.ar.1.p.131.co.1.li.10.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera , quomodo nempè soluetur litera , dicens q̃ delectatio causatur ex hoc, quòd appetitus requiescit in bono adepto: cum Apud Autorem delectatio sit quies appetitus.q.4.ar.1.p.15,co.1.lin. 10.12ꝯ.par.
Dubium motum super litera quomodo omne agens directè secundum formam agat p.441.co.1.li.95.1ª.p.
Dubium motum super litera, quomodo post determinationem, quòd bonitas aliqua prius conuenit actui exteriori,quam voluntati:dubitari ritè potest,an tota eius bonitas pendeat ex voluntate, q.20.ar.2.p.69.co. 2.li.75.12ꝯ.
Dubium motum super litera,quomodo.s.contrarietas inter bonum & malum spectet ad irascibilem.q.23.ar.2.p 78.co.2.li.70.12ꝯ.
Dubium motum super litera,quomodo sit vulgatum inter Philosophos q̃ omnis appetitus est boni,& quòd nullus operatur aspiciens ad malum, & in litera dicatur,quòd obiecta concupiscibilis sint bonum &malum. q.25.ar.2.p.84.co.2.li.50.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera,quomodo stent hęc simul,bonitas finis est posita inter circunstantias, & diuidi contra bonitatem circunstantiarum. q.18.ar.4.p.58.co.1.li.20.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera,quomodo stent hæc simul,quantò aliquis est actus immaterialior,tanto est nobilior:& magis subditur imperio rationis:& id quod tenet autor in ar.7.qu.17.12ꝯ.p. & Aris.1.Politicorum. q. 17.art.8.p.55.li.55.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera , quomodò verificetur , quòd quantum mala est intentio,tantum mala est voluntas.quæst.19.art.8.pa.67.co.1.lin.48. 12ꝯ.part.
Dubium motum super literea quomodovirtus intellectualis inferioris angeli ex conuentione angeli superioris ad ipsum confortatur.p.449.co. 2.li.87.1ª.p.
Dubium motũ super litera,Quo pacto odium proximi est speciale vitium, si eius obiectum est ratio mali proximi & nullum malum speciale. q.34. p.132.co.1.li.75.22ꝯ.p.
Dubium motum super litera,quo possit esse verum,quod inter species numerorum sit ordo per accidens, & processus in infinitum.q.1.art.4.p.4. co.2.li.10.12ꝯ.p.
Dubium motum super litera,quo pacto.s.ratio sedat iram,inquantum iratus non totaliter audit imperium rationis oppositum. q.46. ar.5.pa.135. co.2.li.10.12ꝯ.
Dubium motum super litera,quo pacto verificetur,quòd omnes habentes fidem , intelligunt ea esse credenda , & quòd ab eis nullo modo est deuiandum.q.8.p.33.co.1.li.15.22ꝯ.p.
Dubium motum super litera quo sanct. doctor arguitur de superfluitate pluries repetitæ propositionis causa posita, &c. pagin.478. linea 70. 1ª.part.
Dubium motum super litera, quum omnis passio animæ, fit cum aliqua disconuenienti transmutatione corporali , an sequatur quòd omnis passio est cum transmutatione in deterius. quæ.22.ar.1.pag.76.col.1.lin.10. 12ꝯ.part.
Dubium motum super litera, s.an in omnib. naturis ordinatis inueniatur, quòd ad perfectionem naturæ inferioris duo concurrant. q.2.ar,3.p.13. co.1.li.10.22ꝯ.p.
Dubium motum super litera, sc. an in sola anima & appetitu intellectiuo nulla sit propriè passio.q.22.ar.3.p.78.co.2.li.58.12ꝯ.
Dubium motum super litera,scilicet, an natura rationalis inquantum cognoscit vniuersalem boni & entis rationem, habeat immediatum ordinem ad vniuersale essendi principium.quæst.2.art.3.pag.13.col.1.lin.70. 22ꝯ.part.

Dubium motum super litera,f.quomodo ex hoc quod voluntatis obiecti formale est finis conclusum est quod omnes actiones humanæ,sunt propter finem.q.1.ar.1.pa.1.co.2.li.55.12ª.par.
Dubium motum super litera,scilicet,quomodo intelligatur,quòd doctrina Ecclesiæ,sit infallibilis regula:ita vt recedens ab ipsa,recedat a ratione formali obiecti fidei.q.5.ar.3.pa.27.co.2.li.60.22ª.par.
Dubium motum super litera,scilicet quo pacto S.Thomas,in prima parte.q.82.art.4. ponit differentiam inter motionem intellectus a voluntate,& èconuerso:in q.verò.22.art.3.12ª.part.quod intellectus finaliter, voluntas verò effectiuè mouet.q.22.ar.3.pa.78.co.1.li.65.12ª.p.
Dubium motum super litera,scilicet,virtus moralis,quatenus virtutis moralis rationem habet,an sit operatiua.q.55.art.3.pag.161.colum.1. lin.20. 12ª.par.
Dubium motum super litera,Si actus exterior & interior sunt vnus actus, & vnum subiectum numero in genere moris,quorsum tanta quæstio de prioritate,depédentia,& causalitate bonitatis & malitiæ moralis vnius ab altero,hæc enim cum diuersitatem supponant per accidens,ad moralem doctrinam spectare videntur.q.20.ar.3.pag.71.columna 2. linea 38. 12ª.par.
Dubium motum super litera simpliciter & ad hominem: an scilicet omnia in theologia considerentur sub ratione Dei.pagina 8.colum.2.linea 50. 1ª.par.
Dubium motum super litera super illa propositione;veritas est lumen intellectus,pa.45.2.co.2.li.85.1ª.par.
Dubium motum super litera super probatione voluntatis, an sc. procedat de motione voluntatis ad actum proprium:vel de motione voluntatis ad actum extraneum.pa.450.co.2.li.23.1ª.par.
Dubium motum super litera tam de finitate,quam infinitate formæ.pa.33. co.1.li.50.1ª.par.
Dubium motum super litera,videlicet an aliquid intersit inter apprehendere finem,& apprehendere rationem finis,q.1.arti.2.pagin.2.col. 2.li. 80.123.par.
Dubium motum super litera videlicet,quod ex mereri & beatum esse non sequitur gratia perfecta & imperfecta simul.pag.282.colum.2.linea 64. 1ª.par.
Dubium motum super liera vtrum angelica custodia incipiat ab ortu in vtero secundum animam rationalem, non à natiuitate extra vterum. p. 469.co.2.li.50.1ª.par.
Dubium mouetur ex Grego.de Arimino,in 2.sentent. distinct.34.volente, quod peccatum propriè,quo quis dicitur formaliter peccans, non est actus,nec est aliquid incomplexè significabile.q.71.ar.6.pa.219.col.1.li. 3.12ª.par.
Dubium motuetur super litera,an tristitia sit bona vel mala, & qua bonitate vel malitia,q.39.ar.1.pa.120.co.1.li.15.12ª.par.
Dubium occurrit an in litera concludatur, quod obedientia est maxima virtutum moralium.q.104.ar.368.co.1.li.60.22ª.par.
Dubium occurrit an pulsare in organis inter officia ecclesiastica sonos secularium vanitatum sit peccatum mortale.q.91.pagin.326.colum.1.lin.vlt. 22ª.part.
Dubium occurrit,an scilicet sit verum quod naturalis ratio dictet homini quod alicui superiori subdatur, à quo egeat adiuuari & dirigi, & hoc propter defectus quos in seipso sentit.q.85.art.1.pagin.286.col.1.lin.40. 22ª.part.
Dubium occurrit ex Martino volente quòd actualis tolerantia mortis nó sit de ratione martyrij.q.124.ar.4.pa.428.co.1.li.47.22ª.p.
Dubium occurrit in litera, an fides importet solum assensum ad ea, quæ proponuntur.q.8.ar.5.pa.33.co.1.li.20.22ª.par.
Dubium occurrit in litera, penes quid attenditur in iustitia acceptionis & dationis secundum se,vt distinguitur contra iniustam acceptionem vel dationem, non secundum se sed secundum causam, vt de turpi lucro dicitur.q.32.ar.7.pa.118.co.1.li.70.22ª.p.
Dubium occurrit in litera,quomodo blasphemia habeat in se grauitatem infidelitatis, aggrauans ipsam, quum tamen blasphemia sit frequenter saluafide & non est de ratione blasphemiæ dissensus,constituens infidelitatem.q.13.ar.3.pa.52.co.1.li.55.22ª.par.
Dubium occurrit quare concupiscentia delectabilis maximè assimilatur puero,au quia appetitus delectabilis est nobis connaturalis,&c.qu.151. ar.2.pa.502.co.2.li.55.22ª.par.
Dubium quadruplex motum super litera,circa hanc quæst.nimirum an agens diuidatur in agens secundum naturam,& agens secundum virtutẽ & quomodo distinguantur.q.23.ar.4.pa.80.co.1.& 2.à li.60. primæ columnæ,vsque ad li.42.co.2.12ª.par.
Dubium quadruplex super litera motũ, de eo,an scilicet bonitas actus ex fine sit ad rationem referenda.q.20.ar.2.pa. 70.co.1.li.20.vsque ad li.75. 12ª par.
Dubium Scoticum motum super litera quomodo sumendo diligere notionaliter pater & filius diligunt se Spiritusancto.pagi.180.colum.1. li. 65. 1ª.par.
Dubium triplex motum super litera,an sc.bonitas exterioris actus ex fine accepta augeat bonitatem interioris actus.q.20.ar.4.pa.72.co.2.à li.53. vsque ad li.78.12ª.par.
Dubia quoad actum cautelæ,remedij & huiusmodi, sunt in priorem partem interpretanda,sed quo ad actum punitionis in meliorem.q.62.ar.4. ad 3.pa.108.22ª.par.
Dubia tria mota super litera circa quasdam rationes à S.doct. factas ordine relata.pa.116.co.2.li.90.1ª.par.
Duellum non inuenitur esse proportionatum medium ad terminationem litis,tam ciuilis quam criminalis.q.96.pa.342.co.1.li.5.22ª.par.
Duella an fiat licita in aliquo casu.Et de causis duellorum.q.95.ar.8. ad 3. pa.341.22ª.par.
Duella quid propriè dicantur.q.95.artic.8.pagin. 341. column.1. linea 85. 22ª.par.
Duelli & defensionis contra inuadentem differentia.q.96.pa.342.2.1.li.30. 22ª.par.
Duratio & æternitas quomodo differant.q.10.p.45. co.1.li.20.1ª.par.
Duratio omnis alteri comparata est maior,minor,& æqualis.q.ead.

E

Ebrietas. An homine inexperto primò se inebriante ex proposito: nihilque cogitante de periculo sequentium peccatorum:sequens ex tali ebrietate peccatum excuset,vt nõ prauum, aut imputetur vt præuisum.pa.501.22ª.par.
Ebrietas.An peccatum commissum ab ebrio ex sua culpa excusetur à toto vel a tanto vel potius aggrauetur.p.501.22ª.par.
Ebrietas.An peccata commissa ab ebrio sine sua culpa, totaliter sint excusata.q.150.ar.4.pa.501.22ª.par.
Ebrietas an pertineat ad minuta peccata.q.150.pa.499.co.2.li.52.22.p.
Ebrietas an secundum se delectet.q.1.ar.5.pa.5.co.1.li.40.12ª.par.
Ebrietas assidua,an sit peccatum mortale.quæ.150.art.2. ad 1m.pagin.499. 22ª.par.
Ebrietas continetur sub gula,sicut species sub genere, q.150.pa.497. col.2. li.80.22ª.par.
Ebrietas duplicem habet grauitatem,vnam substantialem, alteram consequenter se habentem.q.150.pa.499.co.1.li.15.22ª.par.
Ebrietas ex inordinata concupiscentia,& vsu vini semper est peccatum,q. 150.pa.497.co.2.li.65.22ª.par.
Ebrietas pro actu inebriatiuo,ad hoc quod non sit peccatum duas habet conditiones.q.150.pa.497.co.2.li.45.22ª.par.
Ebrietas scienter non ex delectatione potus, sed propter medicinam an sit licita.q.150.ar.2.ad 3.pa.499.22ª.par.
Ebrietatis defectus an sit voluntarius.q.150.pa.498.co.1.li.60.22ª.
Ebrietatis nomine quid significatur.q.150.ar.1.p.497.22ª.p.
Ebrietati vitium oppositum quomodo constituatur in abstinendo à vino ex nocumento naturæ,quum superius dictum sit nocumentum ex delectabili in cibo & potu proueniens per accidens se habere ad gulam.q. 150.ar.1.ad 1.pa.490.22ª.par.
Ebrietatem non solum vinũ,sed etiam alia inducunt,vt ceruisia à qua quis abstinere tenetur,debens abstinere aliquo die à vino. quæstio.150.22ª. part.
Ebrius.In ebrio esse duo peccata,s.ebrietatem & peccatum sequens intelligendum est secũdum subiectam materiam,idest secundum se duo peccata,non quod in eo retineant qualitatem,sed alterum transit in circunstantiam primi.q.76.ar.4.p.243.12ª.par.
Ebrius is propriè dicitur,qui animaduertit potum vini esse immoderatum & inebriare potentem,magis tamen vult ebrietatem incurrere,quam à potu abstinere.q.150.pa.498.co.1.li.58.22ª.par.
Ecclesia an decimas alicubi exigat.q.43.pa.153.co.1.li.35.22ª.par.
Ecclesia cur temporalia æstimare non debeat.q.45.pag.153.colum.2.li.30. 22ª.par.
Ecclesia potest disponere de suis sicut domina.q.43.pa.152.22ª.p.
Ecclesia sola habet dominium rerum sibi dimissarum,& non prælatus quicunque etiam papa.q.43.ar.8.pa.152.22ª.par.
Ecclesiæ consecrationes omnes sunt immobiles,manente re, quæ cõsecratur.q.39.ar.3.0.pa.144.co.1.22ª.par.
Ecclesiæ,in hoc quod ecclesia pro paruulis credit, intendit, enuntiat, est quædam accommodatio.q.68.ar.9.pa.318.co.1.3ª.p.
Ecclesiam totam alloqui quomodo intelligatur.q.177.ar.2.pa.611.22ª.par.
Ecclesiastica bona & propria differunt in tribus.q.185.ar.7.pag.643.22ª.p.
Effectus dupliciter ad suam causam considerari potest: primò, scilicet vt obiectum ad potentiam:secundo vt effectus ad causam.pa.240.co.1.lin. 70.1ª.par.
Effectus in actu an & quo pacto causam in actu habeat.pa.183.co.1.lin.68. 1ª.par.
Effectus in actu sunt omnes affimationes includentes in se cõtradictoria, scilicet commune & proprium.q.39.ar.2.pa.183.co.2.li.15.1ª.par.
Effectus inueniuntur duobus modis causam suam representare.q.45. ar.7, pa.218.co.1.li.25.1ª.par.
Effectus nullus ad causæ suæ speciem pertinet.q.110.pag.383.col. 2. lin.30. 22ª.par.
Effectus partialis ratio quomodo distinguatur àratione effectus totalis.q. 52.pa.240.co.1.li.49.1ª.par.
Effectus proprios bruta cognoscunt cognitione sensitiua manifestare quemadmodum appetunt comedere & bibere.q.110.pa.383.co.1.lin.30. 22ª.par.
Effectus remotiui culpæ, & effectus positiui gratiæ an differant.q.62.pag. 283.co.1.li.70.3ª.par.
Effectus totalis ad aliquam virtutem tripliciter comparari potest,scilicet vt defectiuus,vt excessiuus & vt adæquatus,pagin.240.colum.2. lin.52. 1ª.par.
Effectus vnitas,alia est realis,alia formalis.q.52.pagi.240.colum.1. lin.40. 1ª.par.
Effectum esse in causa æquiuoca excellentiori modo dupliciter contingit. pa.30.co.2.li.78.1ª.par.
Electo supposito quod voluntas velit eligere duobus æqualibus propositis secundum aliquam conditionem,voluntas non arcetur ad naturalitatem:sed potest ad considerandam aliquam eminentiam in altero mouere,& inuenta vel apposita, eligere alterum.q.13.art.6.ad 3. pagin.46. 12ª.par.
Electio conuenit Deo.q.18.ar.4.pa.117.co.1.li.10.1ª.p.
Electio est proprius actu liberi arbitrij.qu.18.art.4.pagin.117.col.1.lin.30. 3ª.par.
Electio includit intentionem finis quoniam electio est eorum quæ sunt ad finem prodter finem.quæstion.58.ar.4. & 5.pagin.172. vide intentio. 12ª.par.
Electio licet sit partis superioris vt principaliter eligentis: est tamen partium obsequentium vt exequentium.q.56.ar.4.pa.164.12ª.p.
Electio nõ conuenit brutis animalibus:quia quum appetitus electiuus sit liber ad eligendum & non eligendum, & ad hoc vel illud eligendum, appetitus sensitiuus est ad vtrumque naturaliter determinatus.q.13.art. 2.pa.43.1ª.par.
Electio omnis an sit ex necessitate.q.13.pa.45.co.2.li.65.12ª.p.
Electio per modum instinctus naturalis,in aliquibus animantibus esse potest.q.13.pa.44.co.2.li.70.12ª.par.

Electio quæ est actus interior voluntatis in electionibus prælati vel principis,est electio nominationis talis personæ,&c. quia electio eorũ quæ sunt in potestate eligentis,q.13.ar.4.p.45.12ª.p.
Electio semper est quo ad specificationem & exercitium actus liber:simplex autem actus voluntatis, non est vniuersaliter quò ad specificationem actus,liber,q.13.ar.6.p.45.12ª.
Electionis conclusio subsequitur ex intentione finis medio discursu prudentiæ ex stabilito fine discurrentis,q.56.p.165.col.2.li.40.12ª.p.
Eligere Quod eligi debet melior intelligitur de possibilibus haberi. q.61. ar.2.p.215.22ª.
Eligens ad ecclesiæ prælationem qualis esse debeat,q.185.ar.7.pag.637. 22ª.part.
Eligibilis non est,qui manifestè tenet cõcubinam,vel in alio peccato mortali,creditur versari.q.43.ar.2.p.215.li.10.22ª.
Eligibilium ad ecclesiasticas dignitas comparatione,præsupponunt bonitatem,q.63.ar.2.p.215.22ª.par.
Eleemosyna. Quomodo intelligendum sit quod non potest determinari quando est ista necessitas quæ obligat sub peccato mortali ad dandum eleemosynam,q.185.ar.7.p.643.22ª.
Eleemosyna à muliere fieri potest iuxta dispensationem sibi conuenientem,q.32.p.119.co.2.li.70.22ª.par.
Eleemosyna vt sit in pcepto,duo simul requiruntur,scilicet superfluitas in debente,& extrema necessitas in eo cui debetur, q. 32.ar.5.p.117. col.1. lin.20.22ª.par.
Eleemosynam an facere possit vxor nil habens præter dotem, q.32.art.8.p. 119.22ª.par.
Eleemosynam dare abundanter quotupliciter contingat,q.32.p. 120.co.2. lin.70.22ª p.
Eleemosynam dare de superfluo est in præcepto, & dare eleemosynam ei, qui est in extrema necessitate,aliàs autem est in consilio,q.32.ar.5.p.117. col.1.lin.30.22ª.
Eleemosynam dare quare non est malum alterum à furto,quando quis furatur vt det eleemosynam,q.148.ar.2.p.489.2ª.par.
Eleemosynam dare quo tempore quis obligetur q.32.art.5.p.117.col. 1.lin. 80.22ª.par.
Eleemosynam dare quoties,& quare,& quando est in præcepto secundum certum tempus,q.32.art.5.pag.120.22ª.
Eleemosynam dare sic abundanter vt superfluat an sit peccatum,q.32.ar.10. p.120.22ª.par.
Eleemosynarum largiotines abrenũtiationi propriarum diuitiarum comparatur:non secus atque vniuersale ad particulare, & holocaustum ad sacrificium,q.186.ar.3.ad 6.p.649.col.1.nu.50,22ª.
Elementa in homine esse secundum substantiam, cur S. doctor dixerit.pa. 411.col.1.li.92.1ª.par.
Elementa media sunt in transmutatione,non in informatione, q.76.p.334. col.2.li.79.1ª.par.
Elementa non actu : sed virtute secundum sanctum docto. in misto remanent,& quomodo secundum mentem sancti doct.& Sco.;dupliciter elementa in misto remanere intelligitur,p.335.co.2.li.1.1ª.p.
Elementorum formæ an rectè ab Auer.dicantur substantiæ,q.76.p. 334.co. 2.li.83.1ª.p.
Elementorum mistio quomodo dicatur esse ĩ misto, vbi etiam Auerrois ratio cum sancti doctoris impugnatione,p.334.co.2.li.80.1ª.p.
Eleemosynaliter aliquid dare pro spirituali quomodo liceat,q.32. art.4.p. 116.22ª.par.
Eleemosynaliter quo pacto aliquid dari possit pro spirituali,q.32. arti.4.p. 116.co.2.li.75.22ª.p.
Emanationes diuinæ an per hoc distinguantur:quòd vna est ab vno,altera verò a duobus,p.177.co.1.lin.4.1ª.p.
Ens an prius sit secundum rationem,quàm bonum,p.26.col.2.li. 64. 1ª.par.
Ens an sit primum intelligibile,sicut sonus primum audibile,q.5.ar.1. p.26. col.2.li.78.1ª.p.
Ens an sit prius rationis ordine secundum se,aut quò ad nos, pag.26.li.86. 1ª par.
Ens esse in actu dupliciter contingit,p.303.co.2.li.90.1ª.
Ens inquantum ens an causam defectiuam habeat,p.210. column. 2.lin.66. 1ª.part.
Ens inquantum ens an fiat per transmutationem substantialem, q.44.ar.2. p.210.co.2.li.58.1ª.
Ens non est analogum Deo & creaturis secundum extrinsecam denominationem,p.70.co.1.li.78.1ª.
Ens omne inquantum ens est bonum,p.27.co.1.li.81.1ª.par.
Ens omne quo pacto per physicas disciplinas sensibile sit,p.2.col.2.lin.19. 1ª.part.
Ens per vnum & multa diuiditur quasi per vnũ simpliciter, &multa secundum quid,p.50.co.2.li.63.1ª.
Ens potest comparari ad alias rationes formales,quæ sunt sui ordinis,q.5. ar.2.p.27.col.1.lin.1.1ª.par.
Ens seu esse quomodo sumatur,p.220.li.pen.1ª.p.
Ens simpliciter fieri,& fieri omnis secundum quod ens, qualiter differant. q.44.p.211.co.1.li.65.1ª.
Entis an nulla differentia sit ex parte obiecti penes quam intellectiua vis diuersificari possit,& an sanctus doctor in hoc sibi contrarius videatur, p.353.co.1.li.79.1ª.par.
Entis bonum & ens sunt idem secundum rem,quæs.5.ar.1.p.26. co.1.lin.35. 22ª.par.
Entis causa inquantum est ens, an sit causa omnium illorum quæ quoquo modo ad esse eius spectant,q.44.ar.2.p.210.col.2.li.75.1ª.
Entis causæ inquantum ens sunt causæ facientes substantiam ex pura potẽtia,q.44.ar.2.p.210.co.2.li.55.1ª.p.
Entis nomine non importatur analogia secundum causam finalem: neque secundum causam efficientem:sed secundum causam materialem,p.344. co.2.li.48.1ª.
Enti cum nihil opponatur nisi non ens, quid ex hoc inferatur, p.179.col. 1.lin.48.1ª.p.
Enti neque bonum prius cõuenit,quàm vnum,aut verum,&c. neque prius conuenit naturæ bonitas quàm vnitas aut veritas,q.5.ar.1.p.25. co.2.lin. 50.1ª.par.
Entia plura quo pacto necessaria esse dicantũt,p.210.col.1.li.50.1ª.
Enuntiabile inter & rem quæ differentia sit,p.93.co.2.li.58.1ª.p.
Enuntiabilia Deus fecit,p.93.col.1.li.4.1ª.
Enuntiabilia Deus scit,non componendo & diuidendo,sed per simplicem intelligentiam,p.93.li.12.1ª p.
Enuntiabilia quandoque sunt vera,& quandoque non,q.14.p.93. co.2.li.3. 1ª.part.
Enuntiabilium iudicium & de re est diuersum.quæstion.14.pa.93.co.2.li.45. 1ª.par.
Epicheia seu æquitas quid sit: cùm multarum difficultatum solutione.quę. 120.ar.1.p.402.22ª.p.
Episcopus habens redditus suos distinctos à præbendis clericorum an teneatur ad dispensandum illos in reliquas portiones, puta vnam pro fabrica,& vnam pro pauperibus.q.185.ar.6.643.22ª.p.
Episcopus habens votum religionis vtrum teneatur dimittere episcopatum & implere votum.q.189.ar.31.p.675.22ª.p.
Episcopus an debeat esse doctus, & doctor theologiæ vel iuris canonici, q.185.ar.638.22ª.p.
Episcopus an potius debeat esse Iurisperitus quàm Theologus.q.185. pag. 639.col.1.lin.30.22ª.p.
Episcopus dum consecratur an debeat pontifici celebranti concelebrare. q.82.ar.2.p.398.col.1.3ª.p.
Episcopus per alium sufficienter curam animarum gerens, non tenetur residere, etiam si nulla necessitas ad extra manẽdum inducat. q.185.ar.5.p. 640.22ª.par.
Episcopus se obligare ad ea quæ sunt perfectionis quomodo intelligatur. q.184.ar.5.pag.629.22ª.par.
Episcopi an sub peccato mortali teneantur residere in suis ecclesiis,quæ. 185.art.5.p.640.22ª.p.
Episcopi & religiosi dupliciter deficiunt à perfectione ad quam tenentur. q.184.art.5.2.pag.631.22ª.p.
Episcopi non minus hodie quàm olim ad prædicandum tenentur.q.185 p. 639.co.1.lin.60.12ª.par.
Episcopi sunt pastores ouium Christi, & ad illos spectant.Ezech.actus 6. c.34.à Domino expressi.q.185.p.640.co.2.lin.1.22ª.
Episcopatum acceptanti & distribuenti quid conueniat.q.185.art.3.pagi. 638.co.2.lin.70.22ª.p.
Episcopatum appetens ratione bonorum circunstantium,non ordinat episcopatum ad bona circunstantia vt ad finem : sed appetitum suum ordinat ad circunstantia bona, vt ad finem.q.183.art.1.pagin.635.co.2.lin.85. 22ª.par.
Episcopatum appetere propter honorem & sufficientia temporalium an sit peccatum mortale.q.185.art.1.pag.62.22ª.q.par.
Episcopatum appetere ratione celsitudinis an sit peccatum mortale,q.185. 22ª.par.
Episcopatum religiosorum status quomodo se habeant ad inuicem.q.185. ar.5.3.p.641.22ª.
Episcopatum appetere,vt prosit subditis,præsumptuosum videtur,nisi manifesta necessitate imminente, præsertim cum aliquis claritatis zelo diuinitus ad hoc incitatur,q.185.p.636.co.2.li.79.22ª.p.
Error an enunciatione fieri possit,q.2.ar.2.p.12.col.2.li.80.22ª.
Error falsitatis in quo consistat,q.2.ar.2.p.12.co.2.li.60.22ª.par.
Error Scoti imponenti sancto doct. quòd anima separata non intelligat per species conseruatas quas hic accepit,p.406.co.2.li.91.1ª.
Errores Zabiorum,Almarianorum,Dauid de Diuinando,p.22.co.2. lin.26. 1ª.part.
Errantes circa diuina quomodo nihil aut aliquid Dei sciunt,q. 2.ar.2.3.pa. 12 22ª.par.
Est dupliciter determinari potest ex parte scilicet prædicati, & ex parte subiecti.p.9.col.2.li.50.1ª.
Esse,Hæc verba,esse pro proprio effectu habere, quotupliciter intelligantur,q.8.ar.1.p.38.co.2.li.43.1ª.p.
Esse ab essentia distinctio vniuersalis,q.3.ar.p.19.co.2.li.78.1ª.par.
Esse absolutè dupliciter dici potest vno modo per abstractionem à simpliciter secundum quid,alio modo per exclusionem secundum quid:& inclusionem simpliciter,p.336.co.2.li.9.1ª.par.
Esse accidentale nouum an filio Dei ex humanitate assumpta adueniat.q. 17.q.12.co.1.lin.40.3ª.p.
Esse actualis existentiæ creatum, an aliud sit in Christo, præter increatum pertinens ad diuinam personam.q.17.p.111.co.2.lin.40,3ª.p.
Esse actualis existentiæ quid propriè vocetur.q.17.pag. 111.col. 2.lin.vlti. 3ª.part.
Esse actualis existentiæ realiter distinguitur ab esse essentiæ, seu quidditatio.q.17.art.2.pag.114.col.1.lin.78.3ª.par,
Esse ad vitam tripliciter comparari potest,p.24.co.2.lin.37.1ª.p.
Esse aliquid in aliquo dupliciter contingit,scilicet cognoscibiliter & realiter.pag.335.co.1.16.1ª.p.
Esse alterius multis modis contingit, scilicet vt pars totius, vt possessio possidentis:& vt effectus est causæ, & hoc etiam multipliciter.pag.278. col.2.lin.5.1ª.par.
Esse an à fieri & conseruari dependeat.pa.38.co.1.lin.91.1ª.p.
Esse an sit effectus posterior primæ & vniuersalissimæ causæ,quæ est Deus, producere esse absolutè ad rationem creationis pertinet cum creatio sit propriè actio solius Dei.pag.215.col.2.lin.45.1ª.p.
Esse an tantum sit vnicum in Christo.q.17.p.111.co.1.lin.43.3ª.p.
Esse causatur vel ab intra vel extra.q.3.art.4.pa.19.co.2.lin.80.1ª.par.
Esse contingit dupliciter,scilicet positiuè vt in Deo,negatiuè vt in vniuersali.p.57.col.1.lin.79.1ª.p.
Esse Dei est suum intelligere : ergò Deus est agens per per intellectum.pa. 86.col.1.lin.76.1ª p.
Esse Dei quo pacto eius intelligere dicatur.p.82.co.1.lin.8.1ª.p.
Esse per se cuius effectus sit.p.38.col.2.lin.48.1ª.p.
Esse ens in ratione contingit dupliciter.q.8.ar.ª.p.29.12ª.p.
Esse & agere in hoc conueniunt, quòd vtrumque est suppoti: quia tamen

diuersimodè sunt suppositi,ideo non est similis de illis ratio quo ad vnitatem vel pluralitatem,q.17.p.114.col.1.li.40.3ª.p.
Esse & fieri aliquid connaturale quid est,p.58.col.1.li .95.1ª.
Esse & principia comparationis sunt extra essentias omnium substantiarũ formaliter,in Dei autem substantia omnia formaliter clauduntur, p.31. col.2.li.54.1ª.p.
Esse existentiæ an non actu et essentiam nisi terminatam, hoc est personatam seu per se subsistentem,q.17.ar.2.p.114.col.1.li.43.3ª.par.
Esse in genere dupliciter dicitur,scilicet directè & reductiuè,p.20.co.1.li. 76.1ª.par.
Esse in loco dupliciter dicitur,s.vt in re,& vt in loco, pag. 40. col.1.li.48. 1ª.part.
Esse in particulari dupliciter sumi potest,radicaliter.s.vel formaliter, pag. 382.col.1.li.65.1ª.
Esse in persona quod est contra rationem formæ communis,quomodò intelligitur,q.4.ar.4.p.41.3ª.
Esse immateriale rerum licet sit earum esse secundum quid,est tamen in se & in ordine vniuersi esse simpliciter & mobilius,q.66.artic. 4. pag.201. 12ꝯ.par.
Esse nouiter acquisitum,vel antiquum nouo modo se habens, an sit in termino generationis,q.17.ar.2.p.113.col.2.li.8.3ª.
Esse nullum existentiæ substantiale creatum,in Christo inueniri,octo mediis arguitur,q.17.p.112.co.2.li.50.3ª.
Esse num a forma separari non possit,q.17.pa.103.co.1.li.8.3ª.p.
Esse personale,& esse substantiæ personalium an sint eadem,q.17. q.12.co. 1.lin.38.3ª.
Eesse personæ, & pertinentium ad personam vnum & idem, sunt tum quo ad personam respectu naturæ, tum quo ad personam respectu partium, q.17.p.112.co.2.li.35.3ª.
Esse personæ non aliud est præter esse naturæ: quia persona in diuinis est idem quod natura,q.17.p.112.co.1.li.58.3ª.p.
Esse proprium an sit in sorte,q.17.p.111.co.2.li.20.3ª.
Esse quando sit proprium naturæ,q.17.p.112.co.1.li.70.3ª.p.
Esse quando sumatur pro esse specifico,& quando pro esse actualis existentiæ,q.3.p.20.co.2.li.60.1ª.p.
Esse ratione alicuius dupliciter contingit:vno modo simpliciter:alio modo vt modus intrinsecus,seu essentialis,p.382.li.67.1ª.
Esse rerum generabilium an tempore mensuretur,pag.48. colum. 1.lin.91. 1ª.part.
Esse vbique & per se primò est proximum Deo,p.41.col.1.li.54.1ª.
Esse vel non esse in alio per formationem, an rectè assignetur pro radice indiuiduationis,q.3.p.18.co.1.li.85.1ª.
Essevnicuique sui sufficit suo modo,propterea enim personæ,& personalib. omnibus sufficit vnum esse,quia eodem esse persona est, vt quod personalia,vt quo,vel secundum quod alio vel simili modo,q.17.p.113.col.1.li. antepen.3ª.p.
Esse vnum an tantum constituatur ab omnibus integrantibus personam,q. 17.p.111.co.1.li.75.3ª.
Esse vnum est cum persona vna, agere verò multiplicatur cum pluralitate naturæ,q.17 ar.2.p.114.co.1 li.40.3ª.p.
Esse vnum, quod sit ab vna forma quomodò secundum sanctum doct. veri ficetur,pa.331.co.2.li.88.1ª.
Essentia Dei an se habeat ad esse vt potentia ad actum,quæst.3.pag. 20.col. 1.li.1.1ª.par.
Essentia diuina an habeat rationem materiæ & formæ subsistentis, pa.196. co.2.li.53.1ª.
Essentia diuina an sit verè forma intelligibilis naturalis,p.57.col. 2.lin.28. 1ª.part.
Essentia diuina quomodo constituat intellectum beatum in actu vice speciei intelligibilis,p.54.co.2.li.89.1ª.
Essentia & existentia an distinguantur realiter,q.17.pag.134.col. 2. lin.44. 3ª.part.
Essentia generis in qua specie conueniunt, & esse specificum, quo quælibet species ab altera differt, an formaliter solum differant, non aurem realiter,q.3.p.20.co.2.li.58.1ª.
Essentia Patris est in filio,& essentia patris est filius an idem sint,p.203.co. 2.li.81.1ª.p.
Essentia,Præsentia,&potentia Deum esse in omnibus in dubium est,q.8.ar. 3.co.2.li.25.1ª.
Essentia quid significet & quid etiam esse,p.19.co.2.lin.83.1ª.p.
Essentia quomodo à quidditate distinguatur,q.3.artic.5.pa.20. co.2.li. 60. 1ª.par.
Essentia vna trium personarum & tres personæ vnius essentiæ,p.183.col.2. li.65.1ª.
Essentiam diuinam esse formam intellectus,& videre Deum idem sunt,pa. 203.li.54.1ª.par.
Essentialia appropriari personis conueniens fuit ad fidei manifestationẽ, p.187.co.2.li.50.1ª.
Essentialiter determinatum secundum esse specificum an sit res determinabilis essentialiter per plura esse specifica,p.150.co.1.li.50.1ª.par.
Essendi modus alius in subiecto inferiori, & alius in subiecto informationis,q.3.p 18.co.1.li.80.1ª.
Essendi modus in esse per essentiam an subdiuidatur,q.8.ar.3.p.50. col.1.in vit.1ª.par.
Essendi modi ex parte rei cognitæ quot sint,p.55.col.2.li.70.1ª.
Euangelium dicitur tempore Apostolorum secundum veritatem in vniuerso orbe prædicatum secundum reputationem: de orbe enim secundum notitiam habitato hoc & similia intelliguntur,q.106.p. 347.122.pa.
Eucharistia. Habere rem sacramenti Eucharistiæ per votum ecclesiæ quid sit,q.73.ar.3.p.338.co.1.3ª.
Eucharistia an ad motum hostiæ corpus Christi moueatur per accidens,q. 76.p.361.co.1.3ª.p.ad Scot.
Eucharistia,An conuersio panis in Corpus Christi præexistens,& manens secundum suum esse antiquum sit possibilis,q.75.ar.4.p. 351.col.2.3ª.pa.
Eucharistia.An hæc propositio, Aliquid non potest esse vbi prius non erat nisi vel per loci mutationem vel alterius conuersionem in ipsum, sit vera & bene applicetur ad esse in sacramento,quæs.75.art. 2. pag. 347.col. 2.3ª.par.
Eucharistia.An hæc sit propria quod erat panis est Christi corpus,q.75.ar. 2.p.348.col.2.3ª.
Eucharistia,An oporteat aquam ex qua fit panis, pro hoc sacramento esse veram & naturalem,q.74.ar.7.p.344.co.1.3ª.
Eucharistia. An expediat quotidie celebrare,q.80.articu.10.pag.388.col.1. 3ª.Part.
Eucharistia.Ex qua materia debeat fieri panis consecrabilis,q.34.ar.3.pag. 170.3ª.Par.
Eucharistia An omnia verba quib. vtimur in consecratione sanguinis sint de necessitate sacramenti,q.78.in tribus primis,ar.p.37.1.co.1.
Eucharistia. An rarefactione specierum sacramentalium noua illa quantitate particula quæ per rarefactionem fit, sit naturaliter a naturali agente,q.77.ar.5.ad Scot.p.368.co.2.3ª.
Eucharistia.An sola verba consecrationis à sacerdote prolata(prætermisso canone)conficiant sacramentum,q.78.ar.1.ad 4.p.371.col.1.
Eucharistia.An verum sit corpus Christi metaphoricè seu significatiuè tãtum esse in Eucharistia,q.75.ar.1.p.345.col.1.li.60.3ª.p.
Eucharistia.Christum esse sub hostia est quoddam esse relatiuum,q.76.ar. 6.p.361.col.2.3ª.
Eucharistia.De existẽtia corporis Christi in sacramento Eucharistiẹ,quid ex sacra scriptura habeatur,q.75.ar.1.p.325.co.2.3ª.par.
Eucharistia.De modo quo in instanti generationis nouæ substantiæ ex speciebus sacramentalibus fit materia,q.77.ar.5.p.368.col.1.3ª.
Eucharistia. De tempore,modo, & subiecto sex effectuum Eucharistiæ.q. 79.ar.5.p.380.col.1.3ª.p.
Eucharistia.De veritate,& consignificatione huius orationis sacramentalis,hoc est corpus meum,q.78.ar.2.p.371.3ª.p.
Eucharistia.Diuersæ opiniones circa nouitatem continentiæ,& nouitatẽ conuersionis,q.75.ar.1.p.346.col.1.3ª.par.
Eucharistia.Dominus cum dicit,nisi manducaueritis,&c.loquitur de manducatione spirituali in voto seu habitu,q.79.artic.1.p.379.col.1.3ª. Part.
Eucharistia. Inter suscipientem Eucharistiam, & suscipientem baptismum in peccato mortali,q.79.ar.3.ad 1.p.379.co.1.3ª.
Eucharistia.Quum dicitur sacramenti eucharistiæ rem tãtùm esse gratiam suscipientium aut vnitatem ecclesiæ aut corpus Christi mysticum, hæc omnia sumuntur pro vno,& eodem,s.gratia Dei.q.73.ar.1.ad 3.p.330.co. 2.3ª.part.
Eucharistia.Si corpus Christi habet partes & proprietates suas sub modo sacramẽtali,an simpliciter necessariò sequatur quòd habeat eas sub existentia naturali.q.76.ar.2.p.358.co.2.3ª.p.
Eucharistia. Vtrum verum sit quòd corpus Christi verum in suo esse naturali,est Eucharistia & sacramentum & res sacramenti.q.76.p.359.col.1. 10.3ª.par.
Eucharistia an dependeat à naturali modo,vt à sacramento,vel re sacramẽti.76.p.358.co.1.li.68.3ª.p.
Eucharistia an includat respectum, cuius terminus est existentia modo naturali contra existentia,licet sit eadem sub duob.modis,s.naturali & sacramentali,tamen non est terminus relationis quę includitur in Eucharistia,sed modo naturali.q.76.p.358.co.1.3ª.p.
In Eucharistia panis est institutus,sicut in sacramento baptismi aqua est instituta q.74.p.342.co.2.3ª.p.
Eucharistia vna non est consecrabilis.q.74.ar.5.p.343.3ª.
Eucharistia non solum per se saluat consumando salutem secundum ipsius perceptionem,sed etiam per se saluat vt in voto. quæs.73.pag.338.col.2. 3ª.part.
Eucharistiæ in sacramento debet modica aqua vino misceri.q.74.art.6.pa. 344.co.1.3ª.p.
Eucharistię in sacramẽto panis non redigitur in nihilum, sed mutatur substantia panis in corpus Christi:secundum Ambrosium.q.75.ar.3.ad 3.pa. 351.co.1.3ª.p.
Eucharistiæ in sacramento quomodo accidentia sint sine subiecto diuersæ opiniones.q.77.ar.1.2.& 3.p.364.co.1.3ª.
Eucharistiæ in sacramento quomodo se habeant adinuicem nouitas continentiæ,& nouitas conuersionis.q.346.co.1.p.75.3ª.
Eucharistiæ in sacramento quot interueniant mutationes q.75.ar.2.p.349. co.2.3ª.p.
Eucharistiæ in sacramento si esset alia substantia sub accidentibus panis quam corpus Christi,an aontrariaretur venerationi Eucharistiæ.qu.75. p.349.co.1.3ª.p.
Eucharistiæ in sacramento si substantia panis remaneret, non esset verum quòd Christus dixit,hoc est corpus meum.q.75.p.348.co.2.3ª.p.ad Scot. & Duran.
Eucharistiæ res an sit vnitas corporis Christi mystici, sine qua non potest esse salus.q.73.p.338.co.1.li.58.3ª.
Eucharistiæ sacramentum an hoc modo sit de necessitate salutis quemadmodum sacramentum baptismi.q.73.p.338.co.1.3ª.p.
Eucharistię sacramentum an sit absolutè necessarium ad salutem q.73.ar.3. p.338.co.2.3ª.p.
Eucharistiæ sacramentum an sit de necessitate salutis.qu.73.pag.338.col.2. 3ª.part.
Eucharistiæ sacramentum duo continet,s.sacramentum,&res sacramenti, q.73.p.338.co.1.li.50.3ª.
Eucharistiæ sacramentum esse panem ex spleta commodum,Albertus Magnus in 4.sen.di.12.tenet.q.74.ar.3.p.341.co.1.li.12.3ª.p.
Eucharistiæ sacramentum falsum,est quod Græci efferant calicem domini cum vino tantum,hoc enim Armeni non Græci olim faciebant.q.74.ar. 6.p.344.co.1.3ª.p.
Eucharistiæ sacramentum quib.negandum.q.80.ar.6.p.385.co.1.3ª.
Eucharistiæ sacramentum quid dicatur.q.73.ar.2.p.338.co.1.3ª.p.
Eucharistiæ sacramentum quo ad rem scramenti,est de necessitate salutis. q.73.p.338.co.1.li.38.3ª.p.
Eucharistię sacramentum sumens contritus,sed non confessus de peccato mortali,habens copiam confessoris,an peccet mortaliter.q.89.art.4.p. 378.co.2.3ª.part.

Eucha

Eucharistiæ sacramentum sumens in peccato mortali an committat gratius peccatum omnibus peccatis,q.80.ar.5.p.384.co.2.3ª.
Eucharistiæ sacramentum quomodo debet fieri.q.73.ar.2.p.338.co.3ª.par.
Eucharistiæ sacramentum sumens quid consequatur.q.79. art. 1.p.376.col. 2.3ª.part.
Eucharistiæ sacramenti oblatio quomodo fiat,q.79.ar.5. p. 380. col.1.3ª.p.
Eucharistiæ sacramenti quantitas potest fortiri a suprema omnium substãtiarum,vt ipsamet quantitas sit vice substantiæ,&c.q.77.p.365.col.1.lin. 30.3ª.part.
Eucharistiæ sacramenti res an haberi possit ante perceptionem sacramenti.q.73.p.338.col.1.li.68.3ª.
Euentus commune vocabulum ad effectum per se & per accidens significat id quod quomodolibet ex actione prouenit. quæstio. 20. art.5.p.73. 12ꝯ.par.
Euentus præuisus an addat in bonitate vel malitia.q.20.pag.73.col.1. li.75. 12ꝯ.par.
Euentus quicunque sequens(siue per se siue per accidens) siue frequenter siue raro(modo sit præuisus & volitus) siue directè siue indirectè addit ad bonitatem vel malitiam actus,quia hoc spectat ad voluntatem magis deordinatam in malis,& magis affectatam in bonis,q.20.artic. 5.pag.73. 12ꝯ.part.
Euentus quomodo distinguatur,q.20.p.74.co.1.li.20.12ꝯ.
Exclusio non fit à concomitantibus & præsuppositis,q.23.ar.3.p. 78. & q. 83.ar.2.p.263.12ꝯ.
Excommunicatus.Sciens Sortem sibi motum esse nominatim excommunicatum, & tamen communicans cum eo in diuinis ex hoc quòd nõ actualiter sibi occurrit hunc esse excommunicatum excusatur à mortali, q.6. ar.8.p.27.12ꝯ.
Excommunicatis & reipublicæ hostibus,an sint beneficia subtrahenda inquantum per hoc arcentur à culpa,q.3.p.114.col.1.li.10.22ꝯ.par.
Exempla ponimus non quod ita sint: sed vt sentiant quæ additcant, p. 70. co.1.li.76.1ª.p.
Exemplar dupliciter Deo attribuitur scilicet vel ratione substantię simpliciter,vel sic & immutabilis,p.222.co.2.li.11.1ª.
Exemplar primum omnium rerum Deus est,p.221.col.2.li.34.1ª.
Existentia.An ita sit in veritate quod in Christo nulla sit existentia substantialis nisi in diuina,q.17.arti.2.pag. 12.3ª.part.ad Sco. & Duran.& Io.de Neapo.
Existentia an de mente diui Tho.nullum sit in Christo esse actualis existentiæ creatum,q.17.ar.2.p.112.3ª.
Existentia subsistantialis an sit personæ, vt proprij susceptiui:an verò communiter sit personæ vel naturæ,q.17.p.114.co.2.li.45.3ª.p.
Existentiæ actualis an aliquod substantiale inueniatur in Christo. q.17.p. 111.col.2.li.70.3ª.
Existere per se,& separatim existere,quomodo differant, q. 2. art.2.ad 3.p. 4.3ª.part.
Experientia in solum pariat scientiam similium secundum speciem, q.12. ar.1.ad Duran.p.82.3ª.p.
Extasis. Plures accidentia contingentia patientibus extasim & huiusmodi causantur ex sua apprehensione originaliter, quamuis forte cõsuetudo mutata in naturam,etiam inuitos postmodum afficiat, q.17.ar.7.p.54.vi de Cordis.12ꝯ.p.
Extremo non solum extremum,sed medium opponitur.q.22.arti.1.pag.76, 12ꝯ.par.

F

Factio notionali,an ad plures determinari possit.q.41.arti.6.p.199.col. 1.1ª.par.

Factiones notionales an sint de aliquo,q.41.ar.3.p.196.1ª.

Factionum rationalium an in diuinis sit potentia respectu,quæs.41.ar.4.p. 197.col.1.&2.1ª.par.
Factum dici potest cuicunque id contingit ex tempore, q.13.pag.72.col.1. 1ª.par.
Falsitas in intellectu componente dupliciter,scilicet formaliter & obiectiuè,p.105.co.2.li.83.1ª.p.
Falsitas secundum quid in rebus dupliciter existi,p.102.li.39.1ª.
Falsitas simpliciter, non est in rebus à Deo dependentibus:nisi fortè in voluntariis,p.103.col.2.li.34.1ª.p.
Falsum an simpliciter sit in rebus,an secundum quid,q.17.col.1.1ª.p.
Falsa opinio quomodo stet cum operatione iustitiæ,quæst.1. arti. 3.1.pa.5. 22ꝯ.par.
Falsum aliud est sub vero esse falsum, & aliud sub vero esse cognitionem falsi,q.1.ar.3.p.4.22ꝯ.
Falsum quomodo acceptionem inadæquatam rei doponat,p.100.co.2.lin. 65.1ª.par.
Falsum quomodò in intellectu angeli inueniri possit si eius intellectio est simplex appresio cui compositio aut diuisio non admiscetur,p.270.col. 2.li.50.1ª.par.
Fama. An qui multo tempore antè alicuius famam mendaciter læsit quod iam obliuioni datum est,teneatur quum ad memoriam habuerit,ad restitutionem,p.202.22ꝯ.
Fama. Coram personis scientibus modum restituendi famam, non est facienda restitutio formæ ablatæ inuitè dicendorum, & similiter si dicta illa habentur pro oblitis,p.212.22ꝯ.p.
Famam alicuius indirectè lædens,puta quia accusatus vel denuntiatus negat falsò tamẽ se commisisse id de quo accusatus vel denuntiatus est,& ita accusator vel denuntiator notatur de calumnia,an teneatur ad restitutionem,q.62.ar.2.2.pa.207.22ꝯ.
Fama bona est nobis necessaria propter nos, quia est præcipuum bonum inter exteriora bona:quia facit idoneum ad officia humana, & præseruat à peccatis,& propter alios ne scandalizentur,& malum exemplum sumant ad peccandum,q.73.ar.2.p.248.22ꝯ.p.
Fama iustitiæ ablata qualiter restitui debet secundum conditionem personarum,q.62.ar.2.2.p.207.22ꝯ.
Famam alterius lædens, minuens, aut auferens an incurrat vitium contumeliæ,q.72.p.248.col.1.22ꝯ.p.
Fatum an sit immobile,q.116.ar.3.p.481.col.2.1ª.
Fatum an sit in rebus creatis.Ibid.
Fatum dicitur à fari,quasi effatum diuinæ prouidentiæ, vel quia antiqui solebant per illud de futuris effari,q.116.p.480.col.2.1ª.
Fatum est in causis creatis inquantum ad effectus producendos à Deo ordinata sunt,p.481.li.56.1ª.
Fatum nihil aliud est quam causa contingentium secundum diuinæ prouidentiæ ordinem,p.481.li.72.1ª.par.
Fatum poni potest pro prouidentia diuina omnia prædicante & proloquente,p.481.col.1.li.36.1ª.
Fatum proprie, est dispositio syderum, qua quis est conceptus vel natus Sed improprie est prouidentia Dei,ideo est in rebus,q.116.p.480.col.2. 1ª.part.
Fatum vt in causis secundariis absolutè est mobile vt à diuina prouidentia est immobile,non necessitate absoluta sed conditionali,p.481.col.2.li. 44.1ª.par.
Fati nomine causam quandam occultam,à qua nihil declinare potest intelligere videmur,p.408.col.2.li.1.1ª.
Fati ratio quæ sit,q.116.ar.4.p.48.col.1.1ª.p.
Fato omnia subdi an sit admittendum,q.116.ar.4.p.482.col.1.1ª.
Fati vocabulo sancti vti recusauerunt propter malum errorem euitandũ, p.481.li.41.1ª.par.
Fato non omnia subduntur,p.482.col.1.li.33.1ª.
Fæcunditas non est omnis naturæ conditio,p.149.col.1.li.6.1ª.par.
Fæcunditas in illa natura cui conuenit, eo modo inuenitur communicare se,quo inuenitur agere ad sui communicationem,p.ead.li.20.1ª.
Fictio simul cum peccatis commissis post baptismum, per pœnitentiam delenda est,q.69.ar.2.ad 2.& 3.p.237.3ª.p.
Fideiussor an possit exigere pecuniam pro fideiussione,q.78.art.24.p.259. 22ꝯ.part.
Fides an in angelis ex gratia emanauerit,q.5.ar.1.p.25.22ꝯ.
Fides an non assentiat alicui nisi quod est à Deo reuelatum,q.1.ar.1.pag.1. 22ꝯ.part.
Fides an sit prima inter virtutes Christianas vel humanas,q.4.art.7.pa.24. 22ꝯ.part.
Fides an certior sit secundum se scientia. quæstione 4.articul.8. pagina 25. 22ꝯ.part.
Fides cum charitate an sit magis virtus quàm sine charitate,q.4.art.5.p.22. 22ꝯ.part.
Fides cum charitate an sufficiat ad iudicandum, quæstio.45.art.2.pag.158. 22ꝯ.part.
Fides & charitas an differant à spe per hoc quòd illæ Deum secundum se, ista verò Deum vt nostrum respiciat,q.10.ar.3.p.39.22ꝯ.
Fides & sapientia an differant penes assensum& iudicium:q.45.ar.1.ad2.p. 157.2ª.p.
Fides & spes acquisitæ tam respectu naturalium quàm supernaturalium, non sunt virtutes,quia non sunt obiectis proportionatæ.q.62.art.3.pa. 185.12ꝯ.p.
Fides & spes an possint esse sine charitate.q.56.ar.4.p.156.12ꝯ.
Fides & spes euacuantur in patria ratione superfluitatis & incompossibilitatis.Spei siquidẽ habitus euacuatur ex successione oppositæ formę,s. luminis gloriæ per modum habitus,& ex efficacia oppositi actus,sc.videre Deum non per modum transeuntis,&ex incompossibili statu suppositi: spei autem habitus euacuatur & ex efficacia oppositi actus, scilicet habere Deum & ex incompossibili statu suppositi.67.art.3.pa.204. 12ꝯ.part.
Fides & theologia altior habitus est,quàm speculatiuum & practicum.q. 8.ar.3.p.32.22ꝯ.
Fides ex parte nostri est in medio, non autem secundum se: quia secundum se est de Deo,cuius non sunt extrema: ex parte autem nostri est de Deo per modum compositionis & diuisionis. quæst.64.art.4.pag. 191. 12ꝯ.part.
Fides importat assensum intellectus ex electione,ad aliud quod creditur, cum certitudine.q.56.ar.4.p.196.12ꝯ.
Fides id est fidelitas an coincidat cum veritate.q.13.ar.1.p.52.22ꝯ.
Fides informis an maneat in hæretico.q.5.ar.3.p.27.22ꝯ.
Fides informis non est in damnatis, nec in dæmonibus qu.5.art.2.pag.27. 22ꝯ.part.
Fides infusa licet inquantum virtus non possit esse sine charitate,fides tamen inquatũ fides potest esse sine illa:quia potest habere sine illa opus suum.Secus autem est de prudentia.q.66.ar.4.p.201.12ꝯ.
Fides infusa an magis inclinet in non decipi quàm fides acquisita. q.4.art. 5.p.22.22ꝯ.
Fides infusa an habeat vnitatem ex obiecto. quæstione 4.artic.6.pag.24. 22ꝯ.part.
Fides non potest vniaersaliter præcedere intellectum. q. 8.arti.82.pag.35. 22ꝯ.par.
Fides non stat cum scientia,& tamen theologia est scientia.q.1.art.6.pa.6, 22ꝯ.part.
Fides,opinio &scientia de eodem sunt incompossibiles in eo.q.69.ar.3.p. 204.12ꝯ.part.
Fides quomodo est habitus speculatiuus,& quomodo habitus altior.q.4. ar.2.ad 2.p.21.22ꝯ.
Fides perfecta an secundum actum dependeat à volũtate perfecta.q.4.ar. 2.p.21.22ꝯ.p.
Fides quomodo importat solum assensum ad ea quę proponuntur,cùm dictum sit quòd facit ea quæ creduntur videre sub communi ratione credibilis.q.5.ar.5.p.33.22ꝯ.p.
Fidei dissentire quot modis contingat.q.10.ar.2.p.37.22ꝯ.
Fides quomodo à doctoribus perficitur.q.1.ar.7.p.8.22ꝯ.
Fides quomodo enumeretur inter gratias gratis datas.q.176.ar.1.4.& 5.p. 613.22ꝯ.p.
Fides quomodo non claudat appetitum recti operis,sed in sola cognitione consistat.q.47.ar.13.ad 2.p.167.22ꝯ.p.
Fidei finis an referri debeat in finem charitatis.q.3.ar.3.1.p.20.22ꝯ.
Fidei obiectum distinguitur ex parte rei,& ex parte nostri.q.1.art.2.pa. 4. 22ꝯ.part.

Fidei

Fidei obiectũ esse nonvisum vel non apparens intelligitur de obiecto non ex parte rei, sed ex parte nostri. Et in hoc casu solet etiam obiectum fidei dici imperfectum.q.67.ar.5.ad 3.p.205.12ꝯ.p.
Fidei rebus assentire an eleuet hominem supra naturam. q. 6.art.1.pag.29. 22ꝯ.part.
Fidei tria testimonia.q.2.ar.8.ad vlt.p.16.22ꝯ.
Fidei virtutis subiectum est intellectus à voluntate bene motus, spei autem subiectum est voluntas affecta meritis.Ad Scot.q.65.art.4. pag.197. 11ꝯ.part.
Fideni informem non esse in dæmonibus an efficaciter in litera probetur. q.5.ar.2.p.27.22ꝯ.par.
Fidelis potest dupliciter considerari,scilicet ex parte habitus& habentis. q.2.ar.3.ad 2.p.13.22ꝯ.
Fiducia.An præter fiduciam sit ponenda securitas,tanquam aliquid ad magnanimitatem pertinens.q.129.ar 6.p.443.22ꝯ.p.
Fiducia pro spe certa in materia magnanimitatis, an sit virtus, vel conditio virtutis.q.129.ar.6.p.443.22ꝯ.p.
Filiario an tantummodo dicatur de Christo secundum rationem personalitatis æternæ.q.35.p.176.col.2.li.70.3ª.p.
Filiatio est ita suppositi vt subiecti quòd non naturæ,q.35.artic.5.pag.374. 3ª.part.
Filiatio temporalis Christi an sit rationis tantum,q.35.artic.5.ad Scotum. 3ª.part.
Filiationis proprium subiectum quid sit.q.25.ar.6.pagin.177.col.2.lin.60. 3ª.part.
Filia an teneatur seruire patri prouocanti eam ad malum, q.101.ar.4.p.316. 22ꝯ.part.
Filius est æqualis patri potestate,p.204.col.2.li.61.1ª.
Filius est alius à patre.p.161.col.2.li.35.1ª.p.
Filius est genitus non de nihilo sed de patris substantia.p. 196. col.2.lin.8. 1ª.part.
Filium & spiritum sanctum visibiliter mitti conueniens fuit.p. 207. col.2. lin.67.1ª.
Filium necesse est esse coæternum patri.p.202.col.1.li.1.1ª.par.
Filium necesse est esse æqualem patri in magnitudine ab æterno.p.203.co. 1.li.53.1ª.p.
Filium Dei assumpsisse hominem,an debeat concedi.q.4.ar.3.ad 2.pag.40. 3ª.part.
Filio & spirituisancto conuenit inuisibiliter mitti.pag. 206. col. 2.lin.68. 1ª.part.
Finis appetitus quare est infinitus,q.27.ar.6.p.106.22ꝯ.
Finis rationem habere actum interiorem charitatis quomodo intelligatur.q.27.ar.6.p.106.22ꝯ.
Fines omnium vitiorum an ordinentur in finem superbię.q.132.ar.4.p.445. 22ꝯ.part.
Finis. An res sit finis secundum quod est in intentione,an secundum quod est in rerum natura,q.1.ar.1.ad 1.p.2.12ꝯ.
Finis. An quum dicitur quod actus voluntatis nõ potest esse vltimus finis, sit sermo de fine vltimo vt res dicitur finis, vel vt adeptio rei dicitur finis,q.1.ar.1.ad 2.p.2.12ꝯ.p.
Finis.Quid intersit inter apprehendere finem, & apprehendere rationem finis,q.1.ar.2.col.2.fi & q.6.ar.2.p.24.12ꝯ.
Finis tripliciter consideratur, & triplici actu voluntas fertur in finem vt sic,scilicet volitione,fruitione,& intentione,q.12.ar.1.p.41.12ꝯ.p.
Finis est obiectum formale omnis actus voluntatis,q.81.artic. 6.pagin.59. 12ꝯ.part.
Filius adiunctus relatus ad actum interiorem,non est circunstantia,sed ad substantiam actus specificatiuè concurrit,relatus autem ad actum exteriorem,habet rationem circunstantiæ,q.17.ar.4.p.58.12ꝯ.
Finis vt finis licet adiunctus, quia est circunstantia actus exterioris moralis, & finis vt finis est obiectum voluntatis, ideo voluntas ex fine siue circunstante siue specificante, media voluntate ad exteriorem actum pertinet,q.20.ar.2.p.69.p.12ꝯ.p.
Finis supernaturalis quare naturaliter nobis occultus sit, pa.2.col.1.li.49. 1ª.part.
Finis duplex scilicet finis rationis operandi, seu rei operatæ & finis operantis,p.7.col.1.li.5.1ª.p.
Finis duplex,scilicet intrinsecus.p.7.li.31.1ª.p.
Finis consecutio quomodo distinguatur,p.42.col.2.li.37.1ª.
Firmamẽtum à Deo creatum,id est cælum stellarum est suprema sphæra secundum Aristo.non autem secundum Astrologos modernos,q.68.1.2.3. o.1ª.par.
Firmare animum in bono iustitiæ contra pericula mortis an spectet ad fortitudinem,q.124.ar.2.1.p.425.22ꝯ.
Finitas & infinitas est duplex,p.32.col.2.lin.vlt.1ª.par.
Finitas & infinitas perfectionis duplex,quædam scilicet ex parte materiæ quædam ex parte formæ.p.33.col.1.li.46.1ª.p.
Finito omni posse fieri additionem,qualiter intelligatur,q.7.art.12.ad 1.p. 60.3ª.p.
Fomes.An ex hoc quod fomes est concupiscentia contraria rationi habitualiter,liceat inferre,quod fomes est inclinatiuus ad malum,& difficultatiuus in bono,q.27.p.144.3ª.
Fomes est inclinatio partis sensitiuæ exeuntis à rationis ordine, q.91.ar.5. p.298.12ꝯ.p.
Fomes peccati quomodo sit inordinata concupiscentia habitualis, q. 27. ar.3.p.144.3ª.p.
Fomes quod in beata virgine per diuinam prouidentiam perfectius ligabatur quàm per interiorem sanctificationem quomodo intelligatur,q. 27.p.144.3ª.
Forma Maxima:In quemcunque actum potest forma aliqua, potest quælibet eiusdem speciei licet non æquè perfectè: non est vera nisi in formis simplibus secundum essentiam & potentias,quæstio.54.arti.4.pag.157. 12ꝯ.part.
Forma.Tribus modis tantum potest quis imaginari additionem gradus ad gradum in qualitatibus,primò vt gradus aliquis præexistens secundum rem in actu aliquo,adiungatur formæ existenti in aliquo gradu, non in summo,secundo vt gradus aliquis præexistens non secundum rem, sed secundum intellectum potentiam actuam, de foris apponatur formæ non in summo, tertio vt gradus aliquis præexistens in potentia subiecti educatur de eius potentia, addatur præexistenti, sed primus modus est impossibilis: in secundo autem & tertio additionis ratio non vere seruatur,p.148.12ꝯ.
Forma. Licet in vtrisque specificans & sic consistat indiuisibili,nec habeat latitudinem, & propterea commune est vtrisque, quod specificè nihil potest addi aut subtrahi quin varietur species, habentibus tamen differentiam medicantem ab extraneo specificante, ex hoc ipso respectu,cõuenienti formæ secundum suam naturam specificam pure sumptam, annexus est motus accessus ad illud maior & minor,secundum quẽ huiusmodi formę secundũ se dicuntur augeri vel minui.Talis autem accessus non potest poni in aliis formis, quoniam nihil extra respiciunt specificans cui diuisibilis hic accessus annecti possit.p.148.12ꝯ.
Forma.In formis si intentio intelligitur per additionem, hoc non potest esse nisi vel ex parte formæ,vel ex parte subiecti.p.148.12ꝯ.
Forma.Quantitates continuæ quo ad hoc propter earum propinquitatem ab substantiam,& naturales potentiæ quæ consequuntur immutabiliter substantias, computatæ sunt in litera cum formis specificantibus. pag. 148.22ꝯ.
Forma nulla in homine stabilis est nisi anima intellectiua.p. 333. col. 1.lin. 86.1ª.par.
Forma corporeitatis seu mixtionis præter animam intellectiuam an in cõposito esse dicatur.par.334.col.1.li.44.1ª.par.
Forma dupliciter capitur, scilicet absolutè & secundum quid.p. 33. col.1. lin.64.1ª.par.
Forma communis dupliciter contrahi potest & à contrahente denominari.p.173.col.2.li.36.1ª.
Forma absoluta quomodo sumatur,p.322.co.2.li.38.1ª.par.
Forma si ratio agendi sit, necesse est quod vnumquodque sicut se habet ad formam,ita se habeat ad rationem agendi,secus alio modo, pa.17.col.2. li.51.1ª.
Formæ accidentales intensibiles & remissibiles,quia nõ distinguuntur nisi aut formaliter aut materialiter,& distinctio specifica ex forma est, materialis autem ex subiecto:ideo litera per hanc distinctionem,informis si intensio intelligitur per additionem,hoc nõ potest esse nisi vel ex parte ipsius formæ vel ex parte subiecti: non intendit aliam quàm consuetam, sicut additio est specificè differẽs aut numeraliter. Nec datur alius modus,quoniam additio gradus ad gradum,intelligitur gradus numeraliter distinctii:ideò dicta distinctio est sufficiens.p.148.12ꝯ.
Formę eiusdem speciei an possint esse simul in eodem subiecto.q.15.ar.5.p. 76.3ª.par.
Formæ intẽtio & remissio apud S.Tho.quo pacto sit ipsius essentiæ formæ & non solum ipsius esse.p.290.co.2.li.91.1ª.p.
Formæ quomodo esse per se conueniat.p.233.co.2.li.87.1ª.p.
Formæ corporum non per se fiunt.p.301.co.1.li.24.1ª.p.
Formæ corporum eo modo quo fiunt ab agentib. corporalibus vt à causis propinquis à substantiis separatis vt motorib. ad formas, à Deo autem vt prima.p.301.1ª.p.
Formæ corporales in prima rerum conditione an à solo Deo productæ sint.p.301.li.33.1ª.p.
Formæ quædam vt respiciunt subiectum, non recipiunt magis & minus, seu non habent latitudinem: vel quia forma indiuisibiliter & specificatiuè se habet ad subiectum: vel quia de ratiõe formæ est indiuisibilitas, non in partes quantitatiuas, sed in plura, quorum aliquo adiuncto vel adempto perfectior vel minus perfecta sit,p.148.12ꝯ.
Formæ naturales dicuntur substantiæ corporeæ denominatiue à corporibus quarum sunt formæ.p.116.co.2.li.3.1ª.p.
Formæ perfectio & augmentum aut oritur ex ipsa natura specifica formę, aut ex participatione eius in subiecto: ita quòd vtraque perfectio & vtrunque augmentum vbi inuenitur: commune est formæ & subiecto vt habet formam:differentia autem est in causa est in causa originis. qu.51. ar.1.p.148.12ꝯ.p.
Formæ ad rationem duo requiruntur: primò quòd forma sit principium formale illius cuius est forma: secundò quòd forma & materia conueniant in vno numero esse quo compositum ex eis est. pa.325. co.1.lin.55. 1ª.part.
Formæ propriæ intenduntur & remittuntur tantùm secundum habitudinem ad subiectum.q.52.ar.2.p.152.12ꝯ.
Formam fieri per transmutationem, & ipsam educi de potentia ad actum non differunt.p.301.co.2.li.25.1ª.p.
Formam propinquam esse materiæ dupliciter contingit, vno modo quo ad vnionem:alio modo quo ad gradualem perfectionem.p.301.col.2.li. 69.1ª.par.
Formam vniri materiæ dispositæ quadrupliciter intelligitur.p.336.co.2.li. 56.1ª.par.
Formam educi de potentia materiæ secundum secretam mentem Peripateticorum quid sit.p.410.co.1.li.22.1ª.p.
Formam per se causari aut à causa respici quid intelligatur. p.441.co.2.li. 8.1ª.par.
Formis pluribus compositum in via sancti doc.Quo constet ex vltima forma & composita ex materia & forma:vel formis præcedentib.vt ex proprio actu:& propria potentia.p.331.co.2.li.93.1ª.p.
Formis diuersis quæ sumantur secundum sanctum doct.& quomodo adinuicem prædicentur: per accidens autem in secundo modo,&c.pa.332. co.2.li.55.1ª.p.
Formalis distinctio nulla est inter essetiam diuinam & proprietates personales & attributa,&ꝯ reliqua.p.146.co.1.li.78.1ª.p.
Formarum intensio & remissio quomodo fiat quæstio.24.arti.4. & 5.p.81. 22ꝯ.par.
Formarum genus triplex,p.318.co.1.li.85.1ª.p.
Formarum quædam habent suam differentiam sine ordine ad aliquod extraneum:quædam verò habent suas differentias cum ordine ad aliquod extraneum,ita quòd non sunt absolubiles ab alio extraneo. pagina 148. 12ꝯ.part.

Forma

Formarum Intentionem non fieri per additionem gradus ad gradum(seu magis ad minus, vel formæ ad formam in eadem specie) de additione formaliter loquendo, bene & efficaciter in litera ostenditur. pag.148. 12ꝯ.par.
Fœlicitatis contemplatiuæ materia.p.143.col.1.li.28.1ª.par.
Fœlicitatis actiuæ materia p.143.li.69.1ª.par.
Fœminam necesse fieri fuit.p.413.col.1.lin.91.1ª.par.
Fœminæ etiam in statu innocentiæ natæ fuissent.p.433.col.1.li.1.1ª.part.
Fortitudo an sit circa mortis pericula solum in bello communi.q.123.ar.5. pa.415.22ꝯ.
Fortitudo an consistat circa repentina quantum ad electionem.q. 123.ar.9. p.420.22ꝯ.
Fortitudo an assumat iram ad actum sustinendi.quæst.123.arti.10.pag.420. 22ꝯ.part.
Fortitudo an ideò sit virtus cardinalis: quia laudem firmitatis potissimè sibi vendicat.q.123.p.420.22ꝯ.
Fornicatio simplex est peccatum mortale.quæst. 154.articul.2. pingin.515. 22ꝯ.part.
Fornicatio: an sit maius peccatum forto.quæstion.154.articu.3.pagin.517. 22ꝯ.par.
Fortitudo an sit virtus inquantum tollit impedimenta rectæ rationis ponendæ in operibus humanis.q.123.ar.1.p.412.22ꝯ.
Fortitudo an sit circa timores & audacias tanquàm cohibitiua timoris & moderatiua audaciæ.q.123.ar.3.p.423.22ꝯ.par.
Fortitudo an sit circa timorem & audaciam vt actus.413.22ꝯ.
Fortitudo an sit solũ circa mortis pericula, & illa pericula sint maxima. q. 123.ar.4.p.415.22ꝯ.
Fortitudo vt est specialis virtus,an habeat partes subiectiuas. q.124.pag. 425.22ꝯ.
Fortitudinis actum exercere propter vitandum vituperium, ttistitiam aut damnum,an sit verè fortis.q.123.ar.1.ad 2.p.412.22ꝯ.
Fortitudinis actum qui est sustinere,an sola ratio per se faciat.q.123.art.10. p.421.22ꝯ.
Fortitudinis finis an sit bonum in quo quis firmatur.q.124.arti.3.pag.429. 22ꝯ.part.
Fortitudinis partes integrales, an sint distinctæ à partibus potentialibus. p.429.22ꝯ.
Fortis an operetur propter bonum proprij habitus, vt propriũ finem præstitutum.q.123.ar.7.p.418.22ꝯ.
Fortis quomodo superat tristitiam animalem & corporalem.q. 123. arti.8. p.419.22ꝯ.
Fortuna & casu in rebus inferioribus quædam apparent.pag.123.col.2.lin 12.1ª.par.
Fortuitum & casuale quomodo relatiua sint & quę inter absoluta & respectiue differentia sit.p.126.col.1.li.74.1ª.
Fortuitum casuale est aliquid ad causas inferiores relatum: quod tamen relatum ad causas superiores per se intentum est.pag. 480. col. 2. lin.15. 1ª.par.
Fraudulentia in emendo vel vendendo an sit speciale vitium distinctum a furto & rapina.q.77.ar.3.pa.254.22ꝯ.
Fruitionis vocabulum apud Thomistas & Scotistas æquiuocatur,apud priores siquidem significat formaliter delectationem,amorem autem connotatiue & causaliter: apud alios verò significat formaliter amorem amicitiæ.q.11.ar.1.p.39.12ꝯ.
Fugere.An damnato iustè ad mortem liceat fugere. Et an liceat aliis iuuare istum ad fugiendum.q.69.ar.3.& 4.p.238.& 239.22ꝯ.
Furtum an possit bene fieri.q.66.ar.7.p.229.22ꝯ.
Furandi animum habere & inferendi nocumentum proximo, etiam in minimis,quomodo potest esse peccatum mortale. quæst. 66.ar.6.pag.228. 22ꝯ.par.
Furari res superfluas alterius subueniendum magnæ necessitati propriæ vel alienæ,an sit peccatum,q.66.ar.7.p.229.22ꝯ.
Furtum non est accipere alienam vxorem vel filiam,& quare.q.66.ar.3.pa. 225.22ꝯ.par.
Furti ratio an sit sufficienter assignata.p.229.22ꝯ.
Furti & rapinæ diuersitas specifica sumitur ex diuersa ratione obiecti. q. 66.ar.4.p.225.22ꝯ.par.
Futurum. Aliud est dicere à est futurum, & à erit, quoniam cum veritate primi stat falsitas secundi.q.40.ar.3.p.122.12ꝯ.p.
Futura dupliciter in seipsis vel causis & his vel necessariis, vel vt in pluribus.p.122.li.fi.1ª.p.
Futura in seipsis solo Deo cognoscuntur propter æternitatis intuitum. p. 395.col.1.li.1.1ª.p.
Futura in causis necessariis à nobis noscuntur.p.395.li.2.1ª.
Futura in causis vt in pluribus noscuntur per coniecturam plus & minus iuxta causarum inclinationem.p.395.li.3.1ª.par.
Futura tam necessaria quàm vt in pluribus quàm in paucioribus in seipsis à solo Deo cognoscuntur.p.264.col.2.li.88.1ª.
Futura necessaria cognoscuntur in suis causis ab angelo per certitudinem pa.264.li.33.1ª.p.
Futura dupliciter,scilicet secundum seipsa,vel secundum eorum rationes. p.394.col.2.li.90.1ª.p.
Futura vt sic intellectu non nisi reflexè noscuntur.p.394.li.92.1ª.p.
Futurorum rationes intellectu perceptibiles sunt, & scientiæ de eis esse non possunt.p.394.lin.93.1ª.

G

Generatio in statu innocentiæ per coitum,quo ad coniunctionem maris & fœminæ fuisset, non autem quo ad immoderatam concupiscentiam.p.432.col.1.li.54.1ª.p.
Generatio in genere operationum vitalium cum non vitalibus communicantium an & quo pacto à sancto doctore posita sit pag.237.col.1.lin.4. 1ª.part.
Generatio,distinctio,& comparatio,quæ sint.p.145.col.2.li.62.1ª.p.
Generationis rationem quo pacto verbi processio in diuinis habeat. pag. 145.li.77.1ª.p.
Generationis ratio quo pacto ad diuinam processionem applicetur. pag. 146.col.1.lin.50.1ª.
Generationis de ratione sunt duo,scilicet distinctio suppositorum & formæ vnitas,quæ communicatur.p.167.col.2.li.61.1ª.
Generatione prius esse imperfectius quomodo intelligatur .p. 370. col. 2 lin.71.1ª.par.
Generationis terminus an habeat esse nouiter acquisitum, vel antiquum nouo modo se habens,vide verbum.Esse.
Generans inter & genitum duo inueniuntur, scilicet conurnientia & distinctio.p.199.col.1.li.53.1ª.
Generans omne quo pacto sibi simile generet.p.148.col.1.li.19.1ª.par.
Generandi potentia diuinam naturam in recto significat & paternitatem in obliquo.pa.168.col.1.li.73.1ª.
Generatiua potentia quo pacto diuina natura esse dicatur.p. 198. col.2.li. 12.1ª.par.
Geniti forma dupliciter,vno modo vt similis formæ generantis,alio modo tacetur.p.212.col.1.li.fi.1ª.par.
Genus duplex ad fidem pertinentem,scilicet directè & & indirectè.p.166. col.2.li.4.1ª.par.
Genus actionis duplex, scilicet immanentis & transeuntis, & alia multa de huiusmodi actionibus.p.249.co.2.li.67.1ª.
Genus duplex perfectionis in Deo inuenitur, quædam sunt creaturis communicabiles,vt sapientia,bonitas:quædam incommunicabiles, vt infinitas,deitas.p.256.col.2.li.66.1ª.
Genus in quo causæ dilectio naturalis sit causa electiua.p.276.col.2.lin.fi. 1ª.par.
Genus pro genere logico sumitur.p.20.co.1.li.73.1ª.par.
Generis alicuius propria dupliciter accipi possunt, scilicet secundum totum id quod sunt,& secundum rationem illius generis.p.15. col.2.lin.5. 1ª.par.
Generis humani multiplicatio an per se finis intentus sit, vel nullum agés multitudinem numeralem per se intendit.p.431.co.2.li.63.1ª.
Genere in aliquo maximè tale est causa omnium aliorum quæ illius generis sunt.p.1.col.1.li.93.1ª.
Genere summum bonum quod sit,& quod simpliciter.pag.30.col.2.lin.48. 1ª.part.
Genere causæ materialis reductio tripliciter fieri potest. p.322.co.2.li.80. 1ª.part.
Genera de Deo cognoscibilium principaliter duo sunt, demonstratiua,s. & per reuelationem cognoscibilia.p.1.co.2.li.8.1ª.p.
Genera entium duo sunt:quædam ad hoc primo instituta vt sint: quamuis forte secundario alia repræsentent & hæc vocamus res: quædam verò ad hoc primo instituta sunt naturaliter: vt alia repræsentent & hæc vocamus intentiones rerum:& species intelligibiles: seu sensibiles,pa. 257.co.2.li.1.1ª.p.
Gladius flammeus positus ante paradisum quid sit,q.164.ar.1.pa.573.22ꝯ.p.
Gloria largiori vocabulo, an significet etiã notitiam solius ipsiusmet qui gloriatur,q.132.ar.1.p.448.22ꝯ.
Gloria an sit distinguenda in magnam,& mediocrem, sic vt spectet ad diuersas virtutes sicut distinguitur honor.q.132.ar.2.p.449.22ꝯ.
Gloria inanis an sit vitium capitale respectu superbiæ, q.132.ar.4.pag.450. 22ꝯ.part.
Gloria. An sufficientia trium modorum inanis gloriæ sit benę data. q. 132. ar.1.p.448.22ꝯ.
Gloria.Prouocatio ad virtutum opera ex appetitu glorię,quomodo intelligatur.p.448.22ꝯ.
Gloria. An gloriæ cupidus secundum veritatem deficiat à magnanimo. q. 150.ar.2.ad 2.p.516.22ꝯ.p.
Gloriæ inanis quatuor modi,ex quibus est peccatum mortale, an bene assignentur.q.152.ar.3.p.516.22ꝯ.p.
Gloriæ inanis & superbiæ differentia,an bene assignetur. q.152.ar.4.p.508. 22ꝯ.part.
Gloriæ inanis filiæ quomodo distinguantur.q.152.ar.5.22ꝯ.p.
Glossa propositionis, omne tale per participationẽ reducitur ad tale per essentiam.p.150.li.1.1ª.p.
Gnome an sit virtus acquisita.q.53.ar.4.p.181.22ꝯ.
Graduentur ex quib.mouentia,s.fine formæ executione. p.108.co.2.li.24. 1ª.part.
Graduationes rerum quomodo fiant.p.251.co.1.li.82.1ª.p.
Graduatio secundum causæ finalis ordinem quomodo fieri possit,pag.342. co.1.li.55.1ª.p.
Gradus ipsarum rerum in triplici differentia esse dicuntur. pa.371. co.2.li. 56.1ª.p.
Gradus incipientium & proficientium possunt dupliciter sumi.q.186.ar.1. p.645.22ꝯ.p.
Gratia. An gratia gratum faciens ita exigatur ad iustificationem impij q impossibile sit per quamcunque potentiam aliter iustificari impium. q. 113.ar.2.p.375.22ꝯ.
Gratia.An gratia & culpa sint formaliter opposita priuatiuè sicut tenebrę & lumen.q.113.ar.5.p.378.12ꝯ.
Gratia.Cur non sit simile de illuminatione cæci & iustificatione impij.pa. 382.12ꝯ.
Gratia.Effectus diuinæ dilectionis in nobis qui per peccatum tollitur, est gratia, qua homo fit dignus vita æterna: quum enim omne peccatum mortale includat in se contrarietatem ad charitatem (quia est transgressio illius præcepti charitatis negatiui scilicet nihil est præferendum amicitiæ diuinæ) ideo omne peccatũ mortale priuans rectitudine naturali,priuat etiam rectitudine gratiæ. quæst.113.articul.2.pagin.375. 12ꝯ.part.
Gratia.Dabile est summum possibile in gratia secundum sanctum Tho.q.7. ar.6.p.55.3ª.p.
Gratia.An gratiæ donum habituale exigat in subiecto præparationem.q. 112.ar.2.p.372.12ꝯ.p.
Gratia. An in litera bene probetur quòd dispositio liberi arbitr. sequitur gratiæ infusionem,quia dispositio subiecti sequitur dispositionem agentis,per quam etiam ipsum subiectum disponitur. q.113.ar.8.ad 2.pag.381. 12ꝯ.part.

Gratia

Gratia An anima sit naturaliter capax gratiæ.quæstion.113.arti.10.pag.382. 12æ.part.
Gratia.An gratiæ augmentum sit supra quantitatem,& non supra virtutem præexistentis gratiæ.q.114.ar.8.p.387.12æ.p.
Gratia. Bonum gratiæ vnius est melius quàm bonum naturæ totius vniuersi.q.113.ar.8.p.381.12æ.p.
Gratia,an sit idem quod virtus.q.110.ar.3.p.367.12æ.par.
Gratia.An gratia sit in essentia animæ in subiecto.q.110.artic.5.pagin.368. 12æ.part.
Gratia. An differentia inter gratiam operantem & cooperantem pro gratuita Dei motione sumptam,in litera posita sit incoueniens.q.111.ar.1.p. 369.12æ.
Gratia Christi dupliciter dicitur prima.q.8.ar.1.p.62.3ª.par.
Gratia viatoris,& comprehensoris.q.34.ar.4.p.172.3ª.
Gratia & culpa licet absolutè & respectu hominis non sint opposita immediata,respectu tamen hominis lapsi sunt opposita immediata ex habitudine extremorum ad tale obiectum;quia homo lapsus se habet ad hęc vt ad priuationem & habitum.q.113.ar.2.ad 1.p.375.12æ.p.
Gratia sumitur aliquando vt comprehendit sub se quemcunque infusum habitum.q.2.ar.10.p.23.3ª.par.
Gratia cuiuslibet singularis personæ an habeat quantitatem alterius rationis à quantitate gratiæ Christi.q.7.ar.11.p.60.1ª.
Gratia vnionis in Christo duo in se claudit.q.7.ar.13.p.61.3ª.par.
Gratia materiæ hæc duo mutuo se inferunt.A.est per suam essentiam bonũ & A.est bonum per essentiam.p.32.col.1.lin.52.1ª.
Gratia quando pro gratuito dono sumatur.p.281.col.2.li.21.1ª.par.
Gratia merentis an sit necessariò imperfectior gratia fruentis.pa. 282.col. 2.lin.25.1ª.
Gratia tam Dei quàm hominis ponit aliquid grato,licet differenter.q.110. ar.1.p.366.12æ.
Gratia quum homo perdit eam, non annihilatur: quia (quum non sit res subsistẽs)nec fit nec corrumpitur,nec creatur,nec annihilatur,sed secũdum eam homo creatur in tali esse:dicitur autem creari, quia non educitur de potentia subiecti,nec datur ex meritis.q.110.ar.1.p.366.& q.112. art.1.pa.372.12æ.
Gratiæ intentior gradus an comprehendatur sub annexis quæ per deuotionem ministri impetrari possunt recipienti sacramentum. q. 64. art.1. p.289.3ª.par.
Gratiæ habitualis quomodo finis sit vnio personalis.q.7.artic.12.pag.60. 3ª.part.
Gratiæ nouitas à gratia distincta non est, tanquam gratia noua esse possit, sed ad ostendendum tempus,quando inuisibilis missio fit.pa. 207.col.2. lin.22.1ª.
Gratiæ dono an homo eleuetur ad aliquem actum qui est supra naturam humanam quantum ad substantiam actus.quæst.171.artic.1.ad 3.pag.518. 22æ.part.
Gratiam habitualem in Christo ponere,an necesse sit.quæs.7.art.1. pag.52. 3ª.part.
Gratiam in nobis efficienter causare Christi actiones,quomodo intelligatur.q.8.ar.1.ad 1.p.62.3ª.par.
Gratiam non esse supernaturalem potentiam impij sicut vita supra potentiam in corpore mortuo,quomodo intelligatur.p.382.12æ.
Gratuitum dicitur,quod naturæ non debetur,sed gratis datur.p.281.col.2. lin.74.1ª.par.
Grauitas peccatorum an attendatur principaliter secundum materiam in qua peccatur.q.128.ar.3.p.489.22æ.par.
Gubernationis effectus principalis est vnus,generales sunt duo in particulari nobis innumerabilis existunt.p.438.col.1.li.65.1ª.
Gubernationi diuinæ omnes subduntur.p.438.1ª.p.co.2.li.63.1ª.par.
Gubernatione exiguntur duo.s.ratio & executio.p.439.col.2.li. 33.1ª.par.
Gubernationis diuinæ præter ordinem impossibile est quòd aliquid contingat.p.436.col.2.li.95.1ª.par.
Gubernationi diuinæ in generali nihil contrà nititur:sed in speciali. pag. 410.col.1.lin.82.1ª.
Gubernat Deus omnia quantum ad rationem immediatè,quantum ad executionem verò quædam mediantibus aliis,p.439.col.1.li.36.1ª.
An nocumentum corporis ex gula per accidens se habeat ad gulam, & nõ directè pertineat ad grauitatem peccati.q.148.2.p.489.22æ.
Gula. An sufficientia quinque specierum gulæ & ratio eiusdem, sint bene assignatæ,q.148.ar.4.p.491.22æ.
Gulæ species an accipiantur secundum differentiam motiuorum.ibi.!
Gulæ peccati determinatio ab autore facta,an sit vera.q.148.ar.2. pag.439. col.1.lin.36.1ª.par.
Gulæ concupiscentia an sit mortalis.p.480.22æ.

H

HAbere rationem causæ finalis non sumitur identicè: sed dupliciter,s. in actu exercito & signato.p.28.col.1.li.86.1ª.par.
Habitus per mihi & tibi (id est in me & extra me)variatur ratio formalis & generica habitus.q.61.ar.5.ad 1.p.183.12æ.par.
Habitus. Vbi non inuenitur consuetudo aut aliquid maius,ibi non inuenitur propriè habitus.ibid.
Habitus voluntatis in via nobilior est habitu intellectus,secus tamen in patria.p.370.col.2.li.77.1ª.par.
Habitus non seipsum,sed per actum cognoscitur.p.370.1ª.par.
Habitus sciẽtiæ secundũ quod est in intellectu in anima separata remanet. pa.597.col.2.lin.90.1ª.par.
Habitus acquisitus,an quolibet actu suo augeatur.q.24. art. 6.ad 2. pag.86. 12æ.part.
Habitus. Quare aliqui generati ex laudabilibus actibus inclinant ad similes actus.& aliqui tantùm ad effectus virtutum.quæst. 44. art.1. pag.153. 22æ.part.
Habitus per se infusi, & habitus per se acquisibiles sunt diuersarum rationum intrinsecè,& essentialiter.q.9.ar.4.ad 2.& 3.p.71.3ª.par.
Habitus est dispositio qua bene vel malè disponitur dispositum,secundum se vel ad alterum.q.49.ar.1.p.141.12æ.
Habitus sumitur dupliciter,primò propriè, & sic non inuenitur extra animam rationalem, secundò communiter pro habituali dispositione siue ad naturam siue ad opus in pluribus consistentem,& sic inuenitur etiam in animatis.q.49.ar.4.p.144.12æ.
Habitus est inclinare de propria & adæquata obiecta, sed hoc conuenire non potest habitui in appetitu,quia hoc conuenit ipsi appetitui,quoniã eius officium imò natura est inclinatio ad obiectum proprium, nihil enim aliud est appetitus quam inclinatio.In appetitu tamen ponere habitum propter inclinationem ad propria,id est specialia obiecta sub cõmuni obiecto contenta,inclinantem ad illa,promptæ faciliter, &c. necessarium est.q.51.ar.1.p.148.12æ.par.
Habitus licet primo sint qualitates bene vel malè disponentes animam,secundariò tamen etiam disponentes, sic corpus habitus nomen obtinet. q.50.ar.1.p.144.12æ.p.
Habitus in intellectu est simpliciter necessarius: in voluntate verò solum ad bene esse.q.50.ar.5.si.p.148.& q.51.ar.1.p.148.12æ.
Habitus quidam fluit naturaliter in intellectu pręsentib.ab extra terminis principiorum:voluntate autẽ non: sed sola promptitudo ipsius ad principia,sc.bonum prosequẽdum,& malum fugiendum,& huiusmodi inest à natura.q.51.ar.1.p.149.12æ.p.
Habitus determinat potentiam non ad producendum actum talis speciei: sed hoc vt ipsa habitu perfecta sit proprium principium perfecti operis, in quo sua consummatur perfectio.q.49.ar.3.p.142.12æ.
Habitus est causa actiua per se substantiæ & modi actus triplicis,sc.perfectionis,determinationis in esse naturæ,& determinationis in esse morali, quamuis facilitatem ex parte operantis tantum præbere videatur.p. 49.ar.3.12æ.
Habitus quia & habitus& formæ sunt vtraq; sortiri possunt distinctiuas,s. propria formarum & propria habituum.Et hoc intẽdit litera.q.54.ar.2. & non quod cum dispositione harum stet indispositio horum. pag.156. 12æ.part.
Habitus idem potest transire de bono in malum aut econuersò, sed quod idem sit bonus & malis est impossibilè.q.54.ar.3.p.157.12æ.
Habitus idem numero in se immutatus non potest fieri de non virtute virtus.q.55.ar.1.p.180.12æ.
Habitus moralis habet rationem virtutis humanæ inquantum rationi cõformatur:non conformitate superadditæ relationis, sed conformitate essentiali.q.58.ar.2.p.171.12æ.p.
Habitus proprius alicuius operis non est virtus si non sit in cõsummatiua potentia operis,q.58.ar.3.ad 2.p.172.12æ.
Habitus dans solã facultatem bene operandi, dat bonitatem operationis, in potentiam, habitus autem dans etiam rectum vsum eius dat bonitatem operationis in actu : quia vsus constituit operationem in actu,quia est applicatio potentiæ ad ipsam.163.12æ.p.
Habitus per se infusi sunt,qui sola infusione haberi possunt,illi autem qui possunt ex nostris actib.aut natura acquiri sunt per accidens infusi: accidit enim eis infundi.q.51.ar.4.p.150.& q.163.ar.4.p.189.12æ.
Habitus infusi,ex vno actu contrario corrumpuntur,non autẽ acquisiti,q. 67.ar.3.p.204.12æ.
Habitum quorundam perficere non se extendit ad vti ipso habitu, id est, quidam habitus sunt perfectiui & inclinatiui potentiarum absolute in ordine ad causanda opera,sed non perficiunt easdem potentias vt stant sub voluntate vtente, & isti sunt artes & scientiæ. Quidam verò perficiunt & inclinant potentias non solùm absolutè, sed etiam vt vsuales, siue imperatiuè siue exequutiuè,& hi sunt virtutes morales,quæ ex propria ratione inclinant voluntatem ad rectum sui vsum.q.56.art. 3.p.143. 12æ.part.
Habitus perficiens potentiam vt eius propria perfectio secũdum id quod habet de actu,perficit & cõplet actiuitatem potentiæ: secundum id autem quod est in potentia:appropriat potẽtiam ed susceptionem vltimæ perfectionis,idest operationis perfectæ.p.49.ar.3.12æ.
Habitus & potentia concurrunt ad effectiuè causandum actum, non sicut causæ partiales & vniuocæ,neque sicut intensum & remissum, sed sicut imperfectum differt à seipso perfecto.p.49.42.3.12æ.par.
Hæresis ad rationem in se sufficit quòd sit error in his quæ fidei sunt,sed rationem an hæretici formaliter vltra hoc ad pertinaciam requiritur.pag. 166.col.2.lin.23.1ª.
Hæresis & Iudaica perfidia an distinguatur penes figuram & manifestationem.q.10.ar.5.p.40.22æ.par.
Hæresis an includat inhæsionem ad Christum.q.11.ar.1.p.45.22æ.
Hæresis est Arriana dicere Christum minorem.q.11.ar.1.p.45.22æ.p.
Hæresis noua de conceptu Christi refellitur.q.31.ar.5.p.161.3ª.p.
Hæresim incurri ex verbis inordinatè prolatis, quomodo intelligatur. q. 16.ar.8.p.106.3ª.
Hæreticus.Cum hæreticis in vocabulis communicare quomodo prohibitum sit.q.16.ar.8.p.105.3ª.par.
Hæreticus an Damascenus fuerit.p.176.col.2.lin.82.1ª.p.
Hæretici in mente solum,an sint excommunicati.q.11.ar 3.4.p.47. 22æ.par.
Hierarchia in qualibet sunt diuersi ordines.p.455.col.2.li.1ª.par.
Homicidium casuale duobus modis imputatur, & vtriusque modi conditiones latissime declarantur.q.64.ar.8.pa.121.22æ.
Homicidium.An super quod datur opera rei illicitæ, & & homicidium casuale,conseqnens imputetur.q.64.ar.8.pa.121.22æ.
Homicidium quantum ad malitiam actus exterioris secundum se & quantum ad actum intentionis est grauius peccatum fornicatione.q. 73.ar.8. pa.230.12æ.par.
Homo.An per hominem in statu naturæ integræ intelligat autor hominẽ præcisè in naturalibus, secluso omni gratuito dono & omni peccato præuio,an in homine habente donum iustitiæ originalis.q.109.ar.2.3.& 4.pa.356.& 359.12æ.
Homo.An autor intendat quod homo in statu naturæ corruptæ non possit moraliter bonum ex propriis naturalibus facere. q.109.art.2.pa.356. 12æ.par.
Homo.Et propositio qua probetur (scilicet solius primi agentis est,præparare ad vltimum finem) & verissima formaliter intellecta detendentia in illum quoniã nulla materia, nullum disponens, nullum adiuuans tendit in illum finem nisi ex primi agentis motione cui conuenit primò tendere in illum.Ibi.
Homo.Ista autoritas Io. 15. Sine me nihil potestis facere:non est limitanda ad communem influxum tantum:sed est vniuersaliter vt sonat intelligenda,& proportionaliter distribuenda.q.ar.6.ad 2.pag.361.12æ.part.
Homo. In homine inuenitur Dei similitudo per modum imaginis secundum mentem, secundum verò alias eius partes per modum vestigij.pa. 418.col.1.li.74.1ª.p.
Homo.Hominem suum angelus custos nunquam totaliter dimittit.p.469. lin.75.1ª.par.
Homo. Quomodo intelligitur quod secundum honestatem ex qualibet promissione homo homini obligatur.q.88.ar.3.ad 1.p.299.22æ.p.
Homo. Quomodo stent hæc duo simul : homo habet donum gratiæ quo potest perseuerare, & homo non potest ex sola gratia perseuerare. q. 109.art.10.p.766.12æ.p.
Homo. An verum sit quòd in quo homo excellit, detur homini à Deo, vt ex eo aliis prosit.q.141.art.1.p.446.22æ.p.
Homo. An naturalis ratio dictet homini quòd alicui superiori subdatur à quo egeat adiuuari, & hoc propter defectus quos in seipso sentit. q.85. ar.1.p.286.22æ.p.
Homo.Quum quæritur an homo sine gratia per sua naturalia legis præcepta implere possit,sermo est de omnibus præceptis diuinæ legis,siue nouæ siue veteris.q.109.ar.4.p.259.12æ.p.
Homo an in statu naturæ integræ potuerit vitare omnia peccata ex suis naturalibus.q.109.ar.8.p.12æ.p.
Homo an in statu naturæ integræ possit omnia diuina mandata implere quantum ad substantiam operum.q.109.ar.4.p.3060.12æ.p.
Homò,an possit se ad Dei gratiam per seipsum præparare.q.109.arti. 6.p. 361.12æ.part.
Homo,an possitt diligere Deum super omnia ex solis naturalibus sine gratia.109.ar.3.p.358.12æ.p.
Homo an homo in statu innocentiæ potuerit peccare venialiter absque peccato mortali.q.89.ar.3.p.283.12æ.p.
Hæc literæ verba primum quod homini occurrit cogitandum cum incœperit habere vsum rationis est deliberare de seipso, intelliguntur non solum de debito,sed de facto & de seipso quodammodo vt fine & quodammodo vt ad finem.q.89.ar.6.p.248.12æ.
Homo bonus est bonus ciuis,sed non econuersò.q.92.arti. 1.p.290.Ciuis. 12æ.par.
Homo in nullo statu potest ex solis naturalibus verum aliquod super naturale cognoscere.q.109.ar.1.p.355.Intellectus.12æ.p.
Homo.Licet in statu naturæ corrupt æquantũ est ex sufficientia sua possit ex puris naturalib.diligere Deum super omnia referibilia in ipsum,non tamen potest diligere Deum super omnia sua simpliciter : quia potest non peccare ac per hoc non potest non ponere impedimentum dilectioni Dei super omnia, sicut potest in statu naturæ corruptæ. Ibidem.
Homo conuenienter formatus dicitur de limo terræ,idest,terra aqua commista.p.411.col.1.li.30.1ª.
Homo in statu innocentiæ erat incorruptibilis effectiuè : non autem formaliter.p.482.col.1.li.18.1ª.p.
Homo non habet naturaliter, sed obedientialiter infœlicitatem ordinatam.p.53.col.1.li.69.1ª.par.
Homo non dominabatur angelis,sed animalibus imperando: plantis verò & inanimatis vtendo, absque tamen impedimento. pag. 427. col.1. lin. 7.1ª.part.
Homo est imago Dei imperfecta.p.415:col.21.1ª.par.
Homo tactu cæteris animalibus præstat.p.336.col.1.li.21.1ª.par.
Homo dicitur,& est Deus propter vnionem & quomodo.q.2.art.8.pa.20. 3ª.part.
Homo quomodo prædicetur de Deo.q.16.ar.1.ad Scot.p.100 3ª.pa.
Homines prædicari de Deo ratione relationis quomodo verificetur.q.16. ar.4.ad.4.p.102.3ª.par.
Homo est factus Deus,an ista propositione ly homo possit supponere simpliciter & personaliter.q.16.ar.7.p.104.3ª.par.
Homo Iste,id est,Christus incepit esse,an hæc debeat simpliciter negari.q. 26.ar 9.p.106.3ª.par.
Homo per solum donum gratiæ non potest optare bona operanda & vitare mala vitanda,sed ad hoc aget speciali auxilio Dei vltra gratiam: quia gratiam non dat quicquid opus est ad hæc duo. quæst.109.arti. 9.p.363. 12æ.part.
Homo existens in peccato mortali, & non se disponens ad gratiam ex hac suppositione quòd velit permanere in tali statu, necesse habet peccare mortaliter, & impossibile est ei non peccare mortaliter. Ad Scotum. q.109.ar.8.ad 1.p.364.12æ.par.
Homo primus non vidit Deum per essentiam, secundum communem statum illius vitæ.p.421.col.1.li.15.1ª.p.
Homo primus cognoscebat Deum altiore cognitione quàm nos media, scilicet inter cognitionem patriæ & huius exilij.p.ead.lin.70.1ª.par.
Homo primus angelos per essentiam videre non potuit. pag. ea.col.2.lin. 62.1ª.par.
Homo primus habebat excellentiorum cognitionis modum de angelis quam nos.p.422.col.78.1ª.par.
Homo primus omnium naturaliter scibilium sciẽtiam habebat,super naturalem verò quantum ad vitæ regimen opus erat:neutra autem nesciebat.p.ead.lin.94.1ª.p.
Homo primus nullo modo decipi potuit tam respectu scitorum quam nescitorum.p.413.col.1.lin.86.1ª.par.
Homo primus in gratia creatus fuit.p.424.col.1.lin.58.1ª.par.
Homo in statu innocentiæ omnes virtutes aliqualiter habuit. pa.425.co.2. li.1.1ª.part.
Homo est liber.p.371.col.2.lin.53.1ª.par.
Homo extra paradisum factus : & deinde in eo positus est, transferendus post vitam animalem in cœlum.p.436.col.1.li.19.1ª.par.
Homini est naturale opus diligere Deum super omnia,si naturale sumatur pro eo quod est secundum naturam,non autem si sumatur pro eo quod fluit ex natura.p.358.12æ.par.
Hominis primi opera ex parte gratiæ efficaciora erant.pag.426. col.1.lin. 16.1ª.par.
Hominis primi opera erant efficaciora ad meritum ex quantitate operis absolutè.p.426.li.21.1ª.par.
Hominis primi opera erant minus efficacia ex quantitate proportionali operum.p.426.li.22.1ª.p.
Hominis corpus fuit à Deo immediatè formatum.p. 420: col. 1.li.44.1ª p.
Hominis in productione scriptura speciali loquendi modo vtitur. p. 413. col.1.lin.49.1ª.p.
Hominem venerari inquantum imago Dei est,an spectet ad latriam vel duliam.q.103.ar.3.p.364.22æ.par.
Homines quosdam Deus reprobat & quosdam prædestinat, vt sua bonitas representetur,& per modum misericordiæ partitiuè,& per modum iustitiæ primitiue.p.331.col.2.lin.96.1ª.par.
Homines inter necesse est aliquam disparitatem in statu innocẽtiæ fuisse. pag.427.lin.77.1ª.par.
Homines fuissent nati cum iustitia.p.433.col.1.li.23.1ª.p.
Homines non possunt assumi ad ordines angelorum quò ad naturæ gradum.p.459.col.1.lin.33.1ª.par.
Homines inter meliorem habens tactum est melioris ingenij.pa. 131.col.2. lin.16.1ª.par.
Homines non possunt docere angelos,sed tantummodo eis loqui.pa. 483. col.2.li.14.1ª.par.
Homines in termino non habebunt custodes,sed congregantes aut puniẽtes socios.p.469.col,2.li.21.1ª.par.
Homines indifferẽtes ad angelorum ordines assumuntur.p.459. li.71.1ª.p.
Homines per angelos illuminantur.p.473.col.2.li.30.1ª.p.
Homines ab angelis,custodiri necesse est.p.467.col.2.li.51.1ª.par.
Homines & alia animalia quomodo in delectationibus trium sensuum differant.q.141.ar.7.ad 3.p.472.22æ.par.
Homines beati in superioribus ordinib.angelorum an illuminent angelos minus beatos in inferioribus ordinibus constitutos.q.181.art.3.pag. 469.22æ.par.
Hominum custodia est duplex,particularis scilicet & vniuersalis. pa.468. li.84.1ª.p.
Hominum custodia particularis ad infinitum ordinem angelorum tãtùm pertinet.p.468.li.89.1ª.p.
Hominum custodia vniuersalis secundum diuersos ordines multiplicatur p.468.co.2.li.7.1ª.
Hominum peccata omnia indirectè à dæmone causantur.pag.472.co.1.li. 10.1ª.par.
Hominum omnia peccata directè à dæmone non causantur.pag.472.li.21. 1ª.part.
Hominibus singulis singuli angeli ad custodiam deputantur. pa.468.co.1. lin.7.1ª.p.
Honor. An distinctio trimembris inordinati appetitus honoris sit sufficiens.q.131.ar.1.p.446.22æ.p.
Honorare aliquem propter diuitias,an sit acceptio personarum.q.123.art. 3.p.421.22æ.p.
Honorari vt causa honoris non est honorari simpliciter : quia ly vt causa honoris est conditio diminuens.q.25.ar.1.p.237.3ª.
Honoris relationes in Deum & proximum in litera positæ, an requiratur actualiter.q.131.ar.1.p.446.22æ.p.
Hostia.vide Sacerdotes.
Humanum. Cuius exorbitantiæ causa est dualitas naturarum subordinatarum in homine,quarum vna contrariatur alteri.quæst.71.art.2.pag.217. 12æ.part.
Humanum. Quum dicitur quòd humana natura non constituit diuinam personam simpliciter, sed constituit eam secundum quod denominatur à tali natura,quomodò denominatio sumatur.quęst.3.artic.1.ad 3.p. 27.3ª.par.
Humanum corpus Deus instituit in optima dispositione secundum conuenientiam ad animam rationalem & eius opera. pag.412. col. 1.lin.72. 1ª.part.
Humana natura in Christo, an inclinetur ad propriam personalitatem.q. 4.ar.2.ad 3.p.39.3ª.par.
Humanæ dignitatis explicatio.q.4.ar.6.p.43.3ª.par.
Humani actus dicuntur qui sunt proprij homini in eo quòd homo in quibus à brutis differt:sunt actus intellectus & voluntatis, tam eliciti quã imperati.p.476.1.li.67.1ª.p.
Humanorum sensuum perfectionem in vnitate veritatis consistere intelligitur & in eodem,& in diuersis nominib.q.148.ar.1.ad p.489.22æ.
Humidum radicale quonam modò à nutrimentali distinguatur.pa.49.co. 1.li.81.1ª.p.
Humilitas.An quis possit se credere omnib.viliorem absque falsitate.q.161 ar.5.p.650.22æ.p.
Humilitas an sit magnanimitas,vel virtus disparata ab ea.q.161.ar.1.pa.551. 22æ.part.
Humilitas quo pacto est moderatiua spei:& tamen est circa omnia. q.161. ar.5.p.551.22æ.
Humilitas an sit virtutib.aliis ab intellectualib.& iustitia nobilior simpliciter secundum quid.p.559.22æ.
Humilitatis ad iustitiam comparatio,an sit bene assignata.p.569.22æ.
Humilitatis proprius actus est contemnere sublimitatem terrenam.pagi. 569.22æ.
Humiliare seipsum an ad humilitatem propriè spectet. q.161.ar.2.pag.553. 22æ.part.
Humilitate an iustitia particularis sit excellentior.p.566.22æ.p.
Hypostasis diuina melius dicitur quòd relationib. distinguatur quam per originem.p.191.co.1.li.92.1ª.p.
Hypostasis.Vide Homo.Christus.Vniri.

I

IAcob an sit excusabilis in his quæ egit emendo primogenituram.q.100. ar.4.p.356.22æ.p.
Iacob an viderit Deum per essentiam.q.12.ar.11.1ª.par.

Iactantia de malo perpetrato : & de scientia vera animo nocendi, aut de malo non perpetrato, an sit iactantia.q.113.art.2.pa.389.22ꝯ.par.
Iactantia in quinque casibus est peccatum mortale.q.113.pa.389.22ꝯ.
Iactantia an nat tantum verbis.q.132.ar.5.pa.146.22ꝯ.par.
Ianua cœli per similitudinem dicitur fruitionis diuinæ consecutio. q. 49. 5.ar.5.pa.234.3ª.par.
Idea significat formam rei alicuius præter rem ipsam existentem pa.234.li. lin.75.1ª.par.
Idea an ponatur vt exemplar, vel vt principium essendi. pag.234. lin. 93. 1ª.part.
Idea an sit essentia diuina.pa.234.col.2.lin.23.1ª.par.
Idea quomodo ad esse se habeat & quid esse subiectum sit.pa.95. col.2.lin. 62.1ª par.
Idea signignificat essentiam diuinam exemplariter mutabilem. pa. 97.col. 1.lin.91.1ª.par.
Idea secundum quid est, omnium exemplar quæ à Deo secundum quodcunque tempus fuerunt.pa.97.col.2.lin.83.1ª.par.
Idea vt ratio est omnium factibilium& cognoscibilium secũdum proprias rationes tam speculatiuè quàm practicè.pa.97.li.85.1ª.par.
Idea vt ratio respondens causæ primæ est idea corporis,quod est genus in in prædicamento substantiæ.pa.97.li.96.1ª.par.
Idea inuenitur entis vnius & boni; ita quod illa est Deus.pag.32. col.1.lin. 95.1ꝯ.par.
Idea boni quo pacto Aristoteles cum Platone conueniant.pag.32.col.2.li. 3.1ª.part.
Idea vnius & boni omnia bona denominantur.pa.32.li.25.1ª.par.
Ideæ respectus quis & quomodo intelligatur.pa.79.li.58.1ª.par.
Ideæ an ipsa diuina essentia existant vt est obiectiua rerum ratio & quomodo ipsæ cum ratione se habeant,& alia multa de ideis.pa.90.col.2.li. 33.1ª.par.
Ideas in mente diuina ponere necesse est.pa.95.col.1.li.70.1ª.par.
Ideas plures ponere necesse est.pa.96.col.2.li.70.1ª.pa.
Ideas tam in artificibus quàm in Deo dupliciter intelligi contingit.pa.97. col.2.lin.16.1ª.par.
Idem inquantum idem inconuenit multiplicari, & non multiplicari, sed inquantum aliquo modo differens est ab ipso,potest multiplicari & nõ multiplicari.q.113.ar.6.ad 2.pa.379.12ꝯ.par.
Idem realiter & conuertibiliter impossibile est separari: sed quæ sunt idem realiter & non conuertibiliter, possunt separari ex parte qua non est conuertibilitas.q.113.pa.379.12ꝯ.
Identitas extremorum inter se an talis qualis est eorum in tertio. pag. 152. col.2.lin.69.1ª.par.
Idololatria an sit grauissimum peccatorum,quæst.94.art. 2.& 3.pag.329.& 22ꝯ.part.
Idololatria exterior,an sit grauius peccatũ,quã infidelitas.q.94.p.329.22ꝯ.
Idololatriæ actus exterior tantùm est peccatum mortale.q.12.ar. 1. ad 2.p. 49.22ꝯ.par.
Idololatriam committens Christianus secundum actum exteriorem tantùm,an incurrat ecclesiasticas censuras latas contra hæreticos.q.94.ar. 1.pa.330.22ꝯ.par.
Ieiunium. An inuitantes ad comedendum, & ministrantes comedentibus in die ieiunij,vbi scitur vel creditur communiter, quod nolunt ieiunare,peccent mortaliter.q.147.ar.4.ad 2.pa. 486.22ꝯ.par.
Ieiunium. An causa rationabilis excusans potentes ieiunare sit sola necessitas vel etiam pietas.q.147.ar.3.pa.483.22ꝯ.par.
Ieiunium.An ratio autoris ad excusandos pueros à ieiunio sit valida.quæ. 147.ar.3.pa.483.22ꝯ.par.
Ieiunium. An senes & mulieres prægnantes teneantur ad ieiunium. q.147. pag.483.22ꝯ.
Ieiunium.An vnica comestio sit ab ecclesia statuta.q.147. artic. 6.pag.487. 22ꝯ.par.
Ieiunium.An vsus comestibilium sit modum medicinæ licitus tam vespertina hora quam aliis horis.q.147.pa.487.22ꝯ.
Ieiunium. An propter substentationem naturæ liceat illa eadem refectione vti hora vespertina qua ieiunantes vtuntur per modum medicinæ.q. 147.pa.487.22ꝯ.
Ieiunium. An liceat pro sustentatione naturæ vti refectione vespertina in mane,& prandere vespere absque solutione ieiunij.q.147. art.5.pa.486. 22ꝯ.par.
Ieiunium. An nesciens vel non cogitans istas causas medicinæ vel sustentationis,sed simplici corde, tanquam ex consuetudine communi sumẽs refectionem vespertinam violet ieiunium.q.147.arti.5.p.486.22ꝯ. part.
Ieiunium. An potus qui dicitur sumi ad alterationem corporum & digestionẽ ciborum sit licitus,quum medici testentur potum tam vini quàm aquæ post horam lædere corpus,digestionemque impedire.q.147.pag. 468.22ꝯ.par.
Ieiunium. An in causa dubia circa obseruandum ieiunium ecclesiæ possint ordinarij dispensare.q.147.art.4.pa.485.22ꝯ.par.
Ieiunium an per quælibet vitia adiũcta desinat esse actus virtuosus. q. 147. ar.2.ad1.pa.483.22ꝯ.par.
Ieiunium exultationis an sit in præcepto.q 147.art.5.ad 2.pa.477.22ꝯ.part.
Ieiunium frangendo an toties quis in eodem die peccet mortaliter quoties comedit,an semel tantum.q.147.ar.8.pa.489.22ꝯ.par.
Ieiunium an frangat qui hora cœnæ comedit quæ communiter assumuntur ad nutrimentum,vt fructus,panis & huiusmodi.q.147.art.6.pa.487. 22ꝯ.part.
Ieiunium ecclesiæ frangens,non ex contemptu, sine causa tamen rationabili,an peccet mortaliter.pa.465.22ꝯ.par.
Ieiunare.An is qui non indiget ieiunij remedio ad delectationem cohibitionemque culpæ,nec ad mentis eleuationem teneatur ex præcepto ecclesiæ ad ieiunium.q.157.ar.1.ad 2.pa.384.22ꝯ.par.
Ieiunare non obligati ex præcepto ecclesiæ, an teneantur abstinere à carnibus & lacticiniis,&c.q.147.ar.8.pa.490.22ꝯ.par.
Ignis cessante motu cœli non posse comburere stipulam; quia secundus motor à primo dependet.q.109.ar.1.pa.355.12ꝯ.par
Ignorantia.Quomodo intelligenda sint hæc literæ verba, Inquantum remanet in ignorante devoluntario,intantum remanet de intentione peccati,& secundum hoc non erit per accidens peccatum.q.76.art.3.p.241. 12ꝯ.par.
Ignorantia. Quum inter ignorantiam malæ electionis & ignorantiam iuris differentia sit,quòd ignorantia electionis consistit in ipsa voluntatia actuali in consideratione, ignorantia vero iuris in voluntaria habituali priuatione scientiæ: quandoque aliquis ex actuali obliuione eius quod scit & habitualiter meminit, operatur, neutram ignorantiamincurrit: quoniam omnium reminisci supra hominis est facultatem.q.6.art.8.pa. 27.12ꝯ.par.
Ignorantia.Peccata quæ sunt secundum se mala & fiunt ex ignorantia iuris,sunt eiusdem speciei cuius essent si fierent à sciente: quia sunt voluntarij in seipsis per se & directè,non solum materialiter sed formaliter secundum conuersionem ad obiectum : quamuis secundum contrarietatem ad virtutem,indirectè,& per accidens sint voluntarij.q. 76. ar.4.p. 343.12ꝯ.par.
Ignorantia.Peccata quę fiunt ex culpabili propter negligentiam ignorantia facti non sunt eiusdem speciei cuius essent facta à faciente. sed spectant ad species peccatorum directè voliturum : qui plus requiritur ad rationem speciei propriæ,quàm actu voluntarij : oportet enim esse per se intentum id vnde species sumitur.q.76.ar.4.pa.33.22ꝯ.par.
Ignorantia.Peccata quæ fiunt ex ignorantia iuris positiui quæ non sunt secundum se mala,sed solùm quia prohibita,quia obiectum formale velatur,non sunt eiusdem speciei facta ab ignorante eius & à sciente.qu.76. pa.343.12ꝯ.par.
Ignorantia. Peccata facta ex ignorantia facti culpabiliter, siue sint secundum se mala siue non,redeunt ad naturam suæ speciei:quoniam culpam impedit velamen ignorantiæ à locando actum extra intentum.q.76.pa. 343.12ꝯ.par.
Ignorantia.Quando non aufert propriam & perfectam speciem deliberato peccato quod ex ea fit, non aufert per consequens id quod ex ,ppria specie sibi vendicat scilicet esse mortale & esse mortale grauioris ordinis.Quando verò ignorantia distrahit sequens peccatum in speciem alterius peccati(puta ebrietatis venenationis nõ discretissimè) tunc quia peccatum sequens non fortitur propriam speciem, quantumcunque secundum se esset mortale aut grauioris ordinis non facit actum ex veniali mortalem, nec ex mortali leuioris ordinis mortalem grauioris ordinis, quamuis aggrauet vt circunstantia, quia circunstantia non habens propriam speciem nunquàm aggrauat infinitum, nunquam transfert in proprium ordinem.q.76.p.343.12ꝯ.p.
Ignorantia adiuncta sequenti peccato,non auget,sed diminuit illud : quia plus adimit de grauitate illius, quàm apponat de grauitate propria.qu. 76.p.343.12ꝯ.
Ignorantia an maior sit peccantis ex passione quàm ex malitia.q. 78.art.4. ad 1.p.151.12ꝯ.p.
Ignorantia duplex.Vna priuans vsu rationis : altera priuans sola scientia eius quod scire tenetur.Et hæc est duplex,s.iuris & facti.q.76.ar.4.pag. 243.12ꝯ.p.
Ignorantia ex parte rei scitæ,est secundum triplicem scientiam triplex.q. 76.ar.4.ad 1.p.243.12ꝯ.
Ignorantiæ sufficienter enumerantur duæ tantum eius quodo quis scire tenetur,s.affectata vt liberius peccet,& per negligentiam.q.76.ar.2.pa. 241.12ꝯ.
Ignorantia ex parte rei ignoratæ tantum (id est non ex parte ignorantis, id est non culpabilis) excusat totaliter ab inuoluntario id quod est effectus proprius ignorantiæ,siue det operam rei licitæ,siue illicitę.p.76. ar.2.p.241.12ꝯ.p.
Ignorantia causans per accidens actum vt remotio prohibentis de se (id est de sua propria ratione)sibi vendicat quod actus ille sit inuoluntarius, ignorantia siquidem vt remotio prohibentis est causa non per se,sed per accidens inuoluntarij,ignorãtia autem vt absentia scientiæ, est causa per se inuoluntarij.q.76.ar.3.p.242.12ꝯ.
Ignorãtia est causa per accidens peccati, non ens enim non est causa per se entis & ponitur causa vt remouẽs prohibens,seu remotio prohibentis.q.76.ar.1.d.204.12ꝯ.p.
Ignorantiam tollentem totaliter vsum rationis excusare à toto, est verum per se loquendo : sed per accidens contingit non excusari : cùm enim ignorantiæ tali coniungitur quod est voluntaria culpabiliter, tunc ratione istius accidentis non excusat à toto,quæst.76.ar.4.pag.43. 12ꝯ.par.
Ignorantia semper excusat à toto inuoluntario vt sic. Et quando dicitur quod aliquando excusat à tanto,sed non à toto,intelligitur de ipso inquantum habet rationem voluntarij.q.76.ar.3.p.241.12ꝯ.par.
Ignorantia concomitans (seu quæ non est causa actus peccati) quia non causat inuoluntarium actum,ideò non excusat à per se spectantibad actum illum. Cum quo tamen stat quod excuset ab omnino per accidens;quia nullus fit ex illa ignorantia in eo actus volendi illa. q.76.pa. 241.12ꝯ.p.
Ignorãtia non est secundum se peccatum:quia omne secundum se vitium mortale opponitur secundum se alicui virtuti mortali : ignorantia autem non opponitur alicui virtuti mortali sed scientiæ. Et quia non est secundum se peccatum,oportuit respondendo dicere secundum quid est peccatum, & dictum est secundum negligentiam. q.76.art.2.pagin. 241.12ꝯ.par.
Ignorantiam inter defectus communes vbi de defectibus corporis agitur computare, quomodo licuerit.q.14.ar.4.pa.91.3ª.par.
Ignotum non specificat quo ad reposita per se in specie, secus autem est de reductiuè ad speciem pertinentibus.quæstio.76.articu.4. pagin.243. 12ꝯ.part.
Illicitum quomodo accipiatur in materia diuinationis.q.95.ar.4. pag.336. 22ꝯ.part.
Imaginatio tam imaginari vel non imaginari quàm imaginari hoc vel illud subesse intelligitur imperio nostro quatenus pendet ex parte animę pa.54.12ꝯ.par.
Imaginatio non quorumcunque,sed consideratorum à ratione, subest imperio rationis.q.17.ar.7.ad 3.pa.54.12ꝯ.par.

Imago

Imago processus diui Thomæ,quo probat imaginem esse adorandam eadem adoratione qua Christus,quomodo valeat.q.25.art.3.ad Duran. p. 139.3ª.par.
Imago in diuinis nomen personale est.pa.54.li.44.1ª.par.
Imago est nomen proprium filij.q.54.1ª.par.
Imago trinitatis inter creaturas rationabiles existit.pagin.218.colum.1.li. 56.1ª.par.
Imago creationis in omnibus hominibus existit:recreationis in iustis tantum:similitudinis autem solum in beatis.pa.417.co.1.li.46.1ª.p.
Imago naturæ personarum imaginem nõ excludit:sed potius illam infert. pa.417.co.2.li.36.1ª.par.
Imago trinitatis in mente primò attenditur secundum actum verbi & amoris: secundariò autem ex consequenti secundum potentias & præcipuè habitus.p.419.col.2.li.8.1ª.par.
Imago trinitatis attenditur in anima secundum quod fertur aut nata est in Deum ferri notitia & amore.p.419.li.81.1ª.par.
Imago propriè dicitur, quòd procedit ad similitudinem alterius, id autẽ à quo procedit dicitur propriè exemplat,improprie autem imago.q.35. ar.1.1ª.par.
Imaginis conditiones quæ & vnde oriantur.p.173.co.1.li.3.1ª.par.
Imagines Dei an sint licitæ.q.25.ar.3.ad 1.pa.139.3ª,par.
Imagines astronomicæ an sint damnatę simpliciter,& ab authore.q.96.ar. 2.2.p.343.22ꝯ.par.
Immutabile quomodo impropriè sumatur:& quomodo propriè.pag. 42. co.li.54.1ª.par.
Imperium Ad imperij rationem tria concurrunt, s.ordinatio alicuius ad aliquid intimatio & motio quorum duo prima pertinent ad rationem tertium autem ad voluntatem.q.17.ar.1.pa.52.12ꝯ.p.
Imprudentia priuatiuè an sit separabilis ab imprudentia contrariæ. q. 35. ar.1.p.178.22ꝯ.par.
Imprudentia acquisita an corrumpatur per vnum actum pœnitentiæ.q.53. ar.1.3.p.86.2ª.par.
Imprudentiæ peccatum an consistat in habitu.q.53.ar.1.p.189.22ꝯ.par.
Incarnatio.De incarnatione dupliciter loqui contingit.articul,1.pagin.2. 3ª.part.
Incarnatio Christi non debuit fieri in principio mundi,nec in finem mundi differri.q.1.ar.6.pa.9.3ª.par.
Incarnationis mysterium quãdo significetur.q.1.ar.1.pa.2.3ª.par.
Incarnationis pluralitatem quare sanctus Thomas his non inuestigauerit.q.1.pa.2.3ª.par.
Incarnationis possibilitatem quomodo tractauit.q.13.p.2.3ª.par.
Incarnari plus significat quam exprimat.q.1.ar.1.in tit.pa.2.3ª.p.
Inclinatio naturalis,& natura quomodo sumatur.pagin.275.colum.1,lin. 50.1ª.par.
Incontinens concupiscenti quare sit turpior.qu.155. articul.4. pagin.535. 22ꝯ.par.
Incontinentia.An passio non sit per se causa sed occasio incontinentiæ.q. 55.ar.1.pa.5.22ꝯ.par.
Incontinentia secundo dicta est propriè incontinentia.q.155.ar.1. pa.533. 22ꝯ.par.
Incorporari Christo quotupliciter contingat.q.1.ar.9.22ꝯ.p.
Indignatio an sit in litera bene explicata.q.158.ar.7.pa.547.22ꝯ.p.
Indignatio an sit dicenda filia iræ vel mater.q.158.art.7.pa.547.22ª.p.
Indiuiduum quare indiuiduum dicatur.pag.18.co.1.li.67.1ª.par.
Indiuiduum subsistantiæ cum quibus conueniat.pa.553.co.2.li.95.1ª.par.
Indiuiduum vnum immaterialis ordinis, æquiualet non tantum infinitis indiuiduis materialibus sub vna specie,sed etiam sub vno genere etiam analogo.q.10.ar.1.ad 3.pa.37.12ꝯ.p.
Indiuiduationis causa an in materia recipiatur:vel non recipiatur.pag.18. co.1.li.67.1ª.part.
Indiuisibile actu tam secundum continuitatem quàm secundum diffinitionem est prius notum opposita diuisione.pa.391.co.1.li.55.1ª.par.
Indiuisibile omnino scilicet actu & potentia est posterius naturaliter diuisibili.p.391.li.88.1ª.par.
Inducere aliquem ad furtum & huiusmodi,an sit scandalum.q.43. ar.1.2.3. & 4.p.149.150.22ꝯ.p.
Inducere volens aliquem ad religionem debet considerare duas conditiones.q.189.ar.8.pa.680.22ꝯ.par.
Inducere aliquem ad religionem conuentualium an sit laudabile.q.189.p. 680.22ꝯ.par.
Inesse.In illa maxima, omne quod inest alicui personæ siue pertineat ad naturam illius siue nõ: vtitur ei in persona,sumitur in esse propriè vt in esse distinguitur contra extrinsecus adiacere.q.2.ar.2.p.11.3ª.part.
Infallibilitas diuina quo pacto cum causa libera saluetur.pag.127. 2.li.18. 1ª.par.
Infamia inquiri an possit de omnib.contra infamatum de vno.q.69.ar.1.& 2.pa.236.& 237.q.70.ar.1.pa.2.9.22ꝯ.par.
Infamia quid dicatur.q.69.ar.1.2.pa.216.22ꝯ.p.
Infamans seipsum propter tormenta,an peccet mortaliter,& teneatur ad restitutionem.q.73.ar.1.pa.247.22ꝯ.par.
Infans.An infans baptizatus teneatur in principio suæ discretionis ad conuersionem in Deum, sicut & non baptizatus. Et si teneatur, an quilibet baptizatus sit de hac præcepti obseruatione dubius & teneatur consequenter confiteri tanquam de dubio.q.89.ar.6.p.284.12ꝯ.par.
Infernus puerorum à S.Thoma comprehẽditur sub inferno damnatorum. q.52.ar.2.pa.243.3ª.par.
Infidelitas.Quomodo contingat multos errores in vna infidelitate, & in multis speciebus infidelitatis aliquem inueniri.q.10.ar.5.p. 41. 22ꝯ.p.
Infidelitas an rationabiliter dicatur esse peccatum.q.10.ar.1.pa.37.22ꝯ.par.
Infidelitas quomodo ponatur grauissimum peccatorum.q.10.ar.3.pag. 38. 22ꝯ.par.
Infidelitatis diuersæ species an attendantur secundum errores.q.10.ar.5. pa.40.22ꝯ.par.
Infideles adultos ad fidem cogere an principibus liceat.q.10.ar.8.pag.42. 22ꝯ.par.
Infideles quomodo subsint iudicio ecclesiæ.q 10.ar.9.pa.43.22ꝯ.par.
Infidelibus videntes spectantia ad eorum cultum an peccent.q.10.ar.4.p. 39.22ꝯ.par.
Infinitum per essentiam quid significare habeat.p.34.co.2.li.2.1ª.p.
Infinitum secundum essentiam ab infinito secundum quantitatem in quo differat.p.34.1ª.par.
Infinita Deus an cognoscat.p.88.co.1.li,52.1ª.par.
Infinitorum an scientia visionis sit:p.88.li.61.1ª.par.
Infinita propter quid Deus absolutè nouit:& propter quid scientia visionis existat.p.88.li.88.1ª.par,
Infirmitas corporis voluntaria non excusat à peccatis sequentibus,durante illius infirmitatis affectu.q.77.ar.7.pa.249.12ꝯ.p.
Informandi duplex est modus.q.2.ar.1.p.10.3ª.par.
Ingenitum esse est patris proprium.p.168.col.2.li.72.1ª.par,
Ingenitum cum cõstet ex in,& genitum:vtrumque multiplex esse dicitur, p.169.co.1.li.23.1ª.par.
Ingenitũ sumitur tripliciter scilicet negatiuè extra genus in genere Dei & in genere principij diuini primum,& etiam conuenit creaturis non generatis,secundum spiritui sancto,tertium autem est notio patris tantum.q.33.ar.4.1ª.par.
Ingenitæ duæ personæ quare in diuinis esse non possint.pagin.169.lin.70. 1ª.part.
Ingratitudo quantificatur ex beneficio.quæstion,88.ar,1.ad 1.pag.428.co. 2.3ª.par.
Ingratitudo an sit peccatum mortale propter conditionem eius quod omittitur.q.10.ar.1.pa.38.22ꝯ.par.
Ingratitudo consequens peccatum mortale an habeat perfectam rationẽ ingratitudinis.q.10,pa.38.22ꝯ.par.
Ingratitudo formaliter quot modis inueniatur.q.10,p.38.22ꝯ,par.
Ingratitudo materialiter ad quam speciem spectet,q.10.p.382.22ꝯ.par.
Inimicum non dirigere & negare ei loquelam quomodo & quare licitum sit.q.25.ar.8.9.pa.95.22ꝯ.par.
Iniustitia acceptionis & dationis secundum se in illicitè acquisitis penes quid attendatur.q.32.ar.7.p.118.22ꝯ.par.
Iniustum facere ex suo genere esse mortale, quomodo intelligatur.qu.59. ar.4.p.203.22ꝯ.p.
Innocentiæ in statu an defectus aliquis fuerit.p.429.co.2.li.89.1ª.p.
Innocentiæ in statu ad generis humani multiplicationem generatio fuisset.p.430.co.1.li.78.1ª.p.
Inobedientia Dei an sit grauius peccatum quàm homicidium & similia in proximum.q.105.ar.2.p.371.22ꝯ.
Instrumentum defectiuum ad artis opus dupliciter concurrere contingit p.117.co.1.li.57.1ª.p.
Instrumentum quotuplex sit.q.62.ar.5.1.3ª.p.
Intellectus.An corpus Christi sacramentaliter videatur ab intellectu viatoris nec ab intellectu angelico naturaliter, quia iste modus essendi est penitus supernaturalis.q.66.ar.7.p.352.co.2.3ª.p.
Intellectus. Quomodo teneat processus literæ,probãtis quod intellectus mouet voluntatem per modum principij formalis, præsentãdo ei suum obiectum.q.9.ar.1.p.32.12ꝯ.
Intellectus creatusnon humanus an possit absolutè:siue per potentiam in alio siue in se videre per essentiam,id est.intelligere quidditatem ita vt completè determinare,sciat quæstionem quid est de Deo.p.52.co.1.lin. 87.1ª.par.
Intellectus creatus an Dei essentiam videre possit:& quorum hæc opinio fuerit.p.53.co.1.li.3.1ª.
Intellectus creatus an naturaliter Deum videre desideret, pagina 53.88. 1ª.part.
Intellectus aliquis creatus est impossibile,quod p sua naturalia essentiam Dei videat.p.55.co.li.47.1ª.
Intellectus creatus ad diuinam visionem lumine creato eget.p.57.co.1.li. 69.1ª.p.
Intellectus creati augmentum ad videndum Deum an sit extra totum ordinem connaturalem ad videndum Deum.p.57.c.2.li.60.1ª.p.
Intellectus agens si sit substantia separata est vnus numero, si aliquid animæ multiplicatur cum ea.p.355.co.1.li.55.1ª.p.
Intellectus ex hoc,quòd reflexè respicit singularia an in eo memoria insit p.356.co.1.li.94.1ª.p.
Intellectus & ratio in homine non sunt diuersæ potentiæ. p.357.col.2.lin. 85.1ª.par.
Intellectus ab intelligentia distinguitur non sicut potentia à potentia:sed sicut actus à potentia.p.359.co.1.lin.84.1ª.
Intellectus speculatiuus & practus non sunt diuersæ potentię.p.359.co.2. lin.31.1ª.p.
Intellectus mouet voluntatem finaliter.p.307.co.2.li.89.1ª.p.
Intellectus coniunctus corpori possibili non potest intelligere nisi conuertendo se ad phantasmata.p.381.co.1.li.37.1ª.p.
Intellectus noster an singulare per seipsum cognoscat.pagin.381.1.lin.89. 1ª.part.
Intellectus iudicium ligato sensu impeditur.p.383.co.1.li.93.1ª.p.
Intellectus iudicium cur ligato sensu fallatur.p.383.co.2.li.26.1ª.p.
Intellectus noster intelligit materialia à phantasmatibus abstrahendi. pa. 384.co.1.lin.22.1ª.p.
Intellectus agentis illuminatio super phantasmata an aliquid positiuum in eis ponat 384.co.2.1ª.p.
Intellectus non potest multa per modum multorum intelligere.p.387.co. 2.li.fi.1ª.p.
Intellectus non intelligit componendo & diuidendo. pag.388.co.2.li.95. 1ª.part.
Intellectus circa quod quid est non fallitur nisi per accidens.pa.389.co.2. li8.1ª.par.
Intellectus nullus creatus ĩ Deo omnia videre potest,sed iuxta Deum videndi motum plura vel pauciora p.59.co.2.li.35.1ª.p.
Intellectus conceptus an aliud sit ab ipsa actuali intellectione.p.143.co.2. li.88.1ª.
Intellectus à voluntate in quo actu differat.p.147.co.2.li.85.1ª.
Intellectus noster possibilis nunquid in angelis esse dicatur,pa.252.co.2,

lin.4.1ª.par.
Intellectus noster quotupliciter considerari possit.p.195. colum.2. lin.39. 1ª.par.
Intellectus angeli species propter sui excellentiam, an sit ratio seu similitudo multorum distincta, quemadmodum essentia diuina est ratio omnium, p.257.col.1.li.72.1ª.p.
Intellectui an accidat ab obiecto moueri.p.258.co.2.li.56.1ª.par.
Intellectus angelicus an ab aliquo obiecto naturaliter mobilis existat.pa. 265.co.2.li.59.1ª.par.
Intellectui angelico falsitas per se esse non potest, sed per accidens, non quo ad naturalia, sed quo ad supernaturalia.p.270.co.1.li.86.1ª.par.
Intellectus & voluntas an & quomodo ad omnem veritatem determinatæ sint. p.274.co.1.li.22.1ª.par.
Intellectus solus an & quomodo ad vnum determinatus sit.pa.276.col.2. li.93.1ª.part.
Intellectum esse indeterminatum ad vnum tripliciter contingit: vno modo in actu primo. alio modo in secundo, tertio modo in particulari obiecto.pa.276.li.pen.1ª.par.
Intellectus an voluntatis respectu motor sufficiens existat: & quomodo mobile tali motori proportionari oporteat.p.295.co.2.li.85.1ª.par.
Intellectus immobilitas quomodo sit cum voluntatis mobilitate. pa. 295. lin.94.1ª .par.
Intellectus an semper esse apprehendat.p.323.co.2.li.183.1ª.par.
Intellectus creatus an possit simul videre infinita, ita quod distinctè cognoscat quodlibet eorum.q.10.ar.3 pa.76.3ª.par.
Intellectus humanus an possit vti scientia infusa nõ conuertendo ad phãtasmata.q.11.ar.2.pa.80.3ª.par.
Intellectus angelicus & animæ separatæ & homines beati differunt.q.76. ar.7.p.362.co.2.3.par.
Intellectus beatus an per actum beatificũ videat corpus Christi in eucharistia.q.76.ar.7.pa.362.co.2.3ª.par.
Intellectus practici cognitio ac veritas in actu dirigendi consistit, quæ directio infallibiliter est vera circa contingentia, si consona sit appetitu recto præcedenti. Et sic virtus intellectualis semper vera respectu contingentium saluatur: non inquantum cognitorum: sed inquantum attingibilium ab humano opere propter conformitatem ad appetitum rectum.p.1.169.12ᵉ.par.
Intellectus practici verum secũdum se quidem à rebus pendet quo ad cognoscere, ex parte autem nostri ab appetitu recto: qui facit nobis appetere finem secundum ipsius appetitus disposicionem. Quo ad dirigere verò ipsa intellectualis virtus est regula, & nostro lumini rationis naturalis & appetitiui commensuratur.quæst.64.art.3. pagi.191.Mouere. 12ᵉ.par.
Intellectus ab anima an realiter secundum Tho.distinguatur vel secundũ Sco.formaliter.p.327.co.1.li.79.1ª.par.
Intellectus an essentia animæ abstractio sit.p.327.co.2.li.65.1ª.par.
Intellectum quo intelligimus esse vnum in omnibus est impossibile.p.329, li.5.1ª.par.
Intellectus de vnitate quemadmodum Auerroistæ inter se dissentiunt.pa. 329.lin.72.1ª.par.
Intellectus in solo Deo est substantia: in reliquis est potentia.pa.349.col, 2.li.31.1ª.part.
Intellectus noster est potentia passiua.p.350.co.1.li.3.1ª.par.
Intellectus an sit potentia passiua, vel sit potentia purè passiua.p.550.co.2. li.pe.1ª.par.
Intellectus est potentia nobilior simpliciter, quàm voluntas pa.378.co.2. lin.49.1ª.par.
Intellectus agens secundum Durãdum & Gofredum an de necessitate potentia.pa.252.co.2.li.93.1ª.p.
Intellectus agens de quo Philosophus loquitur: est aliquid animę nostrę. p.354.co.1.li.94.1ª.par.
Intellectus circa ea quæ circundant quidditatem falli potest componendo, diuidendo vel ratiocinando.p.:89 co.2.li.1.1ª.par.
Intellectus non potest directè, & primo cognoscere singulare materiale. pa.381.co.2.li.13.1ª.par.
Intellectus non potest intelligere singulare indirectè.p.391.1ª.par.
Intellectus noster an possit intelligere singulare in actu recto vel reflexo. p.392.co.1.li.60.1ª.par.
Intellectus noster nec in actu, nec in habitu infinita intelligere potest sed in potentia tantum.p.392.co.2.li.72.1ª.par.
Intellectus agens est actus ipsorum intelligibilium quæ à materia abstrahuntur, & eis mediantibus possibilis intellectus intelligit. p.396. col.2. li.85 & de intellectu possibili.392.li.90.1ª.par.
Intellectus agens cum vt quoddam lumen ponatur: dupliciter aliquid illuminare dicitur, vnomodo vt in se lux quædam sit & ex eo lumen diffusum maneat, alio modo vt in se lux non sit sed naturam actumque luminis tantum habeat, scilicet esse quo alia videntur.pagi.397. colum.2. li.2.1ª.par.
Intellectus instigat habitu naturali: quoniam quum indigeat speciebus intelligibilibus ad hoc ꝙ intelligat: nõ est per seipsum in actu, ita quòd possit absque superaddita qualitate exire in actum intelligenda. In voluntate autem ipsa potẽtia vices naturalis habitus optinẽ præbet: quia ex seipsa naturaliter inclinatur ad tendentum in finem naturalem: secus autem est respectu supernaturalis finis.quæst.62.art.3.pag.183. Habitus.12ᵉ.par.
Intellectus humanus an ex virtute suæ natuæ possit cognoscere omne verum non supernaturale.q.109.ar.1.p.355.12ᵉ.par.
Intellectus practici an Deus sit obiectum.q.3 ar.6.p.12.12ᵉ.p.
Intellectus practici actum non quærit propter seipsum sed propter actionem: quomodo intelligatur.q.3.pa.12.12ᵉ.par.
Intellectus practici perfectior veritas, seu vera directio in agibilibus attẽditur penes conformitatem ad appetitum rectum rectitudine finis moralium: quæ est bonitas moralis. In factibilibus autem attendẽtur penes conformitatem ad appetitum rectum rectitudine finis artificialium: ꝙ non est appetitum esse bonum moraliter: sed esse rectum, idest tendere in rectum finem.q.57.ar.5.p.169.12ᵉ.p.
Intellectus an ex inferiori à liquo semper decipiatur.pag.423.col.2.lin.4ª. 1ª.par.
Intellectum aliquem per speciem intelligere dupliciter cõtingit, vno modo immediatè aspiciendo repræsentatum per illam speciem, alio modo immediatè aspiciendo ipsam speciem.pa.405.co.1.li.26.1ª.p.
Intellectum agentem quidam Deum gloriosum intelligunt, qui verissimè est intellectus simpliciter, & summę agens: sed extra propria quæ nobis inquirimus.p.354.lin.vlt.1ª.par.
Intellectum agentem ponere necesse est.p.352.co.2.li.75.1ª.par.
Intellectum creatum Deus vtroque modo mouet, scilicet dãdo virtutem & dando speciem intelligibilem.p.445.co.1.li.35.1ª.par.
Intellectiuum principium necesse est esse hominis formam substantialem. pa.325.co.1.li.90.1ª.par.
Intellectiuus appetitus an feratur in res singulares secundũ aliquam rationem vniuersalium: sicut cum appetit aliquid: quia est bonum. pagi.362. co.2.lin.pen.1ª.par.
Intellectualitas est vltima & summa natura in vniuerso.pag.2.col.1.linea 92.1ª.par.
Intellectu quicunque creato impossibile est Deum comprehendere. p.59, co.1.li.72.1ª.par.
Intellectu & homine quomodo vnio fiat: & quid vnio illa operatur.p.326. co.1.li.1.1ª.par.
Intellectu primum quo intelligitur est idsum intelligere.pag.398.col.1.li. 68.1ª.par.
Intellectui agenti duo opera attribui possunt, vnum est facere intelligibilia in potentia esse intelligibilia in actu, alterum vero illuminare intellectum possibilem.p.352.li.63.1ª.par.
Intelligere ad hoc quod aliquid in actu sit, quæ requirantur.pagi. 258.lin. 62.1ª.par.
Intelligere Dei est eius substantia.p.81.co.1.li.47.1ª.p.
Intelligere quo pacto in intelligente maneat.p.81.li.86.1ª par.
Intelligere quo pacto speciem intelligibilem consequatur.pag n. 81.lin. 9.1ª.par.
Intelligere an sit ab anima, & an intellectus concurrat merè passiuè ad obiectum actiue.p.336.co.ii.82.1ª.p.
Intelligere an sit causaliter pati.p.350.co.2.li.24.1ª.p.
Intelligere an pati formaliter sit p.350.li.95.1ª.p.
Intelligere multa vt multa, & per multas species, & per modum vnius & vnam speciem an idem dictu sit p.388.co.1.li.33.1ª.
Intelligere nostrum si actu intelligere sit, cur non statim positum in intellectu intelligitur.p.398.li.87.1ª.p.
Intelligere per conuersionem ad superiora, nunquid ipsi animę præternaturale sit.p.403.co.1.li.29.1ª.p.
Intelligere nec actio cuiusque creaturæ est eius substantia.p.24.6.co.2.li. 43.1ª.par.
Intelligere per species vniuersales quid sit: & quotupliciter contingit.p. 156.co.1.li.80.1ª.p.
Intelligere non solum est perfectio simpliciter, sed etiam intelligere omnia per vnum.p.256.co.1.li.76.1ª.p.
Intelligendi actus quo Deus intelligit an possit fieri actus intelligendi quo anima Christi formaliter intelligeret. Ea sit non an hoc sit quia est alterius naturæ q.9.ar.1.p.60.3ª.p.
Intelligendi modus per conuersionem ad superiora quo pacto nobilior esse dicatur: positiuè, sut permissiuè.p.403.co.2.li.66.1ª.p.
Intelligenda quomodo ad numerum senarium reducantur.q.8.art.1.pa.31. 22ᵉ.part.
Intelligibiles per seipsum conditiones,p.258.co.1.li.53.1ª.p.
Intelligibile dupliciter sumitur.p.82.co.2.li.39.1ª.p.
Intelligibile in actu, quod est effectus intellectus agentis, an priusquã species intelligibilis sit.p.383.co.1.li.58.1ª.p.
Intelligibile an communiter pro omni re materiali sumatur, & tunc primum est quærere an intellectus nostr sit pura potentia in genere intelligibilium, id est sub hoc genere quod intelligibile vocatur: secundum verò an sit pura potentia in genere intelligibilium, id est entium materialium.p.396.co.1.li.1.1ª.
Intelligat quo pacto homo per animam vt superegreditur, id est ipsam materiam non informet.p.328.co.1.li.9.1ª.
Intendere dicitur quis aliquid tripliciter, s. actualiter, virtualiter & habitualiter.q.64.ar.8.ad 3.p.264 3ª.p.
Intendere potest voluntas multa simul, nõ autem intellectus multa simul intelligẽre: quia intellectus non attingit plura nisi vt vnum: voluntas verò vt plura, q.12.ar.3.p.42.12ᵉ.
Intentio. Quantitas bonitatis in intentione non constituit quãtitatem bonitatis in actu: quia bonitas intentionis non constituit bonitatem actus q.19.ar.8.ad 3.p.ea.& par.
Intentio. Quantitas ex obiecto & modo intentionis, redundat in actum voluntatis & actum exteriorem vt stant sub intentione, seu formaliter, id est, vt tendunt in finem quem respicit intentio q.19.ar.8.p.e.& par.
Intentio primo attingit terminum, & deinde terminabilia, in ipsum, electio verò primò attingit terminabilia, & deinde terminum. q.12.ar.4.p. 42.12ᵉ.p.
Intentio. Quantum mala est tantùm mala est voluntas formaliter, id est vt stat sub intentione, q.19.ar.8.p.67.12ᵉ.p.
Intentio in perfectionib. est penes accessum ad causam, quia perfectio effectus est ex causa: in defectib. autem est penes elongationem à perfecto. q.22.ar.2.p.77.12ᵉ.p.
Intentio iocosa ministri an tollat veritatem sacramenti. q.64.ar.10.ad 2.p. 295.3ª.par.
Intentio naturæ, est ad speciem, nõ autem ad indiuiduum, nec ad genus.q. 85.ar.1.1ª.p.
Intentionale & cognoscitiuum quomodo distinguantur.p.257.co.2.li. 37. 1ª.part.
Interpretatio sermonum extendit se ad difficultatem vocum.q.176.ar.2.4. p.610.22ᵉ.par.
Inuidia in angelo nunquid non aliter potuit esse nisi affectata excellẽtia singularis.p.287.co.1.li.60.1ª.pa.

Inuidia

Inuidia an ex pusillanimitate sequatur.q.36.ar.1.3.p.132.133.22ᵉ.par.
Inuidia quomodo dicatur peccatum respectu mali proximi, cum respectu boni.q.158.ar.4.pa.144.22ᵉ.part.
Inuidiæ distinctio data a sancto doctore an sit bona.q.36.art.1. pagin.138. 22ᵉ.par.
Inuidiæ vitium an diuidatur in plures species.q.36.art.3.4.pag.1.3. & 134. 22ᵉ.par.
Inuident senes iuuenibus, & quare, cum inuidia sit inter æquales.q.36.ar. 14.p.132.134.22ᵉ.p.
Inuocare Dæmonem, & iurare quomodo differant.q.89.art.1.3.pagin.315. 316.22ᵉ.par.
Ira inquantum subest rationi nuntianti, est ab ea: inquantum verò subest rationi imperanti, sedatur ab ea.q.46.ar.5.p.135.12ᵉ.p.
Ira malum respicit indutum iusti vindicatiui rationem: odium autem malum nudum secundum se.q.46.ar.6.p.136.12ᵉ.p.
Ira ex parte appetibilis scilicet iniustæ vindictæ, an sit ex suo genere peccatum mortale.q.158.ar.3.pa.543.22ᵉ.p.
Ira an non causet contentionem & discordiam nisi cum additione inanis gloriæ.q.131.ar.5.pa.446.22ᵉ.par.
Ira an sit nimium ex parte appetibilis.Ibid.
Ira quantum ad inordinationem, quæ est secundum modum irascendi, an habeat quandam excellentiam propter vehementiam & velocitatem sui motus.q.158.ar.8.p.548.22ᵉ.p.
Ira an ex parte boni sub eius ratione appetit malum, sit minus malũ quã concupiscentia.q.158.ar.4.p.544.22ᵉ.p.
Ira an ex parte sui obiecti habeat quòd multa vitia nascantur ex ea. q. 158. ar.6.pa.157.22ᵉ.par.
Ira non causatur ex sola tristitia: quia requiritur etiam spes vltionis. q.23. ar.4.p.80.12ᵉ.par.
Ira terminat omnes passiones irascibilis, quia in ipsa finiuntur tanquam in vltima passione: hoc est dicere: quod ira est vltima passio seu vltimus motus huius potentiæ & notior, & propterea denominat potentiam. q.46.ar.1.p.134.12ᵉ.par.
Iræ passionem habere non debent consiliarij indices, & alij qui nõ habent executionem vindictæ.q.158.ar.1.p.542.22ᵉ.p.
Iræ distinctio in litera an sit posita.q.158.ar.4.pa.342.22ᵉ.p.
Iræ distinctio in litera posita quo pacto sit distinctio specifica peccatorũ iræ.q.158.ar.4.pa.546.22ᵉ.p.
Iræ proprium obiectum habet per se mensuram, & si in aliquo casu fortè non habet hoc est per accidens, odij autem obiectum non habet per se mensuram, & si habet, hoc est per accidens.pa.136.12ᵉ.p.
Iræ species (scilicet fel, mania & furor) non sunt veræ species ex parte obiecti, quamuis ex parte subiecti specificè distinguantur.q.46.ar.8.p.137. 12ᵉ.part.
Iram componi ex tristitia & appetitu vindictæ quomodo intelligatur, q. 15.ar.9.p.97.3ª par.
Iratus an appetat malum sub ratione boni honesti iustæ vindictæ, qu.158. ar.4.p.544.22ᵉ.par.
Irascibilis & concupiscibilis dupliciter sumi possunt: vno modo vt sunt passiones: seu potentiæ sensitiuæ, alio modo vt absolutè significant vim seu appetitum iræ.p.274.co.2.li.3.1ª.p.
Irascibilis & concupiscibilis, superiori parti obediunt.pag.364.col. 2.lin. 39.1ª.par.
Irascibilis obiectum secundum Scot.est offendens: ex quo sequitur quod apud ipsum irascibilis nunquam est respectu boni.quæ.23.art.1.pag.69. 12ᵉ.part.
Irascibilis adæquatum obiectum est difficilis secundum, sub quo comprehenditur offendens.ibid.
Irascibilis obiectum est bonum æstimatum, cõcupiscibilis verò sensatum. Illam mouent intentiones elicitæ, istam species sensibilium.ibid.
Irregularitas sequitur factum, & non requirit culpam.q.76.art.3.pag. 241. 12ᵉ.par.
Irregularitas homicidij ex defensioue commissi.quæstion.89.art.3.p. 414. 1ª.part.
Irrisio vnde habet grauitatem & quando coincidit cum blasphemia, q.75. ar.1.pa.251.22ᵉ.par.
Iudæ peccatum an maius fuerit peccato Iudæorum, qu.47.ar.6.pagi. 227. 3ª.par.
Iudæorum libri an sint tolerandi sicut ritus eorum.quæst.10.art.11. pagin. 44.22ᵉ.par.
Iudæorum maiores an cognouerunt Christum esse messiam, q.47.ar.5.pa. 226.3ª.par.
Iudex in peccato mortali existens etiam ouculto, an peccet mortaliter iudicans alios, q.6.ar.2.p.203.22ᵉ.p.
Iudicium. Quando proceditur per viam inquisitionis oportet præcedere infamiam. & quid dicatur infamia.quæstio.69.art.1.2.pagina.236.& 237. 22ᵉ.par.
Iudiciuum perfectum de re mutabili an detur, quæstion.59.art.5.pagi. 268. 3ª.par.
Iudicium particulare. Quomodo duplex concurrat ante præceptum, & à quo, q.51.ar.3.pa.175.& 176.1ª.part.
Iudicium interius quomodo reducatur ad iudicium exterius.q.60.art.3.5. p.202.22ᵉ.part.
Iudicium de rebus & iudicium de personis quomodo sint diuersa, qu.60. ar.4.2.p.197.& 198.22ᵉ.p.
Iudicium iniustum an sit iudicium, obligetque ad parendum, q.70.art.4.2. p.240.& 241.22ᵉ.par.
Iudicij forma an pertineat ad distributiuam potentiam, q.53.ar.4.pag.182. 22ᵉ.par.
Iudicia diuina ad quæ se extendant.q.59.ar.5.p.268.3ª.par.
Iudicari an debeat secundum allegata & probata: & soluuntur multæ rationes doctorum, q.67.ar.2.p.231.22ᵉ.p.
Iuramentum an aliquis quando euasit vexationem, teneatur soluere redẽptionem vexationis promissam iuramento cùm esset in vexatione.pag. 318.22ᵉ.par.
Iuramentum an dicere in veritate, per fidem meam, & alia huiusmodi sint iurare.q.89.ar.6.p.319.22ᵉ.par.
Iuramentum. Veritas quomodo ponatur comes iuramenti, q.89.arti. 3.pa. 316.22ᵉ.par.
Iuramentum an distinguatur specie per assertorium & promissorium, qu. 89.ar.3.p.31.316.22ᵉ.p.
Iuramentum an sit finis veri quod confirmatur. aut econuerso.q.89.ar.4.5. p.316.317.22ᵉ.par.
Iuramentum & verum quod firmatur an se habeant vt forma & materia, vel aliter, q.89.ar.4.5.ibid.
Iuramentum promissorium coactè factum an obliget in foro conscientię, & quare & quantum, & quare est relaxabile, quæst.88.artic.7.pagi. 106. 22ᵉ.part.
Iuramentum cum animo non seruandi & non se obligandi, an sit obligatorium.ibid.
Iuramentum quare obliget, & simpliciter promissio coactè facta non obligat.ibid.
Iuramentum non denuntiandi, an sit contra publicam iustitiam.ibid.
Iuramentum & vorum quomodo conueniant & differant quo ad actus seruatos & dispensationis authoritatem, quæst.89.ar.8.& 9.pa.322.323. 22ᵉ.par.
Iuramentum illicitum quomodo omne sit periurium, quæst.98.art.1.p.325. 22ᵉ.part.
Iuramentum de malo, an cõtra bonum supererogationis, vel indiscretum an sit peccatum mortale, q.89.ar.2.3.& 4.p.347.22ᵉ.p.
Iuramenti relaxationem dupliciter contingit fieri, quæst.89.art.33.p.316. 22ᵉ.par.
Iuramenti finis an sit confirmatio dicti humani, q.98.ar.1.p.215.22ᵉ.p.
Imramẽto promissorio semper est vna veritas necessaria quæ est indispensabilis, q.89..ar.7.ad 1.pa.319.22ᵉ.par.
Iuramento iurantis. Et si vti licet per falsos deos, non tamen licet inducere etiam paratum ad iurandum per falsos deos. quæstio.98.ar.4.pag.316. 22ᵉ.part.
Iuramenta de minimis an sint obligaioria, q.89.ar.7.p.318.22ᵉ.p.
Iurare super vero cum animo non iurandi, an sit peccatum mortale. q.89. ar.7.p.448.22ᵉ.p.
Iurans facere bonum supererogationis quantum peccet. q.98.art. 2.p.348. 22ᵉ.part.
Iurans coactè alicui verbis simulatoriis animo non se obligãdi, an peccet mortaliter iurando q.89.ar.7 p.319.22ᵉ.
Iurantes se non prius exituros de domo se inuicem honorandi gratia, an teneantur seruare hæc iuramenta.p.330.22ᵉ.
Ius paternum an sit simul ius defectiuum & naturale. quæst.57.art.1.pa.87. 22ᵉ.part.
Ius paternum an sit defectiuum.q.37.art.4.p.194.22ᵉ.
Iuris dispositioni standum est.q.72.ar.9.p.226.12ᵉ.p.
Iustitia commutatiua an in Deo sit.p.122.co.2.li.15.1.p.
Iustitia Dei conuenienter veritas nominatur.p.123.co.2.li.16.1ª.p.
Iustitia præfertur fortitudini: iustitia enim rectificando animum in omnibus operationib. quæ sunt ad alterum, rectificat etiam respectu vitæ & mortis, & sic iustitia est tantò nobilior quantò vniuersalior: circa maiora scilicet & minora rectificans in his quæ sunt ad alterum.q.66.ar.4.p. 201.12ᵉ.p.
Iustitia est cira actum immanẽtem vt proprium actum, circa transeuntem vt propriam materiam.q.58.ar.3.ad 3.p.290.22ᵉ.
Iustitia quomodo ponitur nobilissima virtutum, cum superius dictum sit misericordia est nobilissima inter morales.q.58.ar.12.p.194.22ᵉ.
Iustitia distributiua et commutatiua diuersimodè habent suum debitum. q.61.ar.1.ad 2.& 3.p.201.22ᵉ.p.
Iustitia commutatiua an sit de Deo.q.61.ar.4.ad 3.p.202.22ᵉ.
Iustitia an dicatur per prius de ęquitate quàm de legali iustitia, q.210.ar.2. p.401.22ᵉ.
Iustitiæ triplex species inuenitur secundum triplicem ordinem inuentum in aliquo toto.q.61.ar.1.p.201.22ᵉ.
Iustitiæ partes omnes an sint subiectiuè in voluntate. q.10.art.1.ad 2.p.37. 22ᵉ.part.
Iustitiam legalem esse specialem virtutem in essentia, generalem autem in esse quomodo intelligatur.q.58.ar.5.6.& 7.p.191.& 192.
Iustificatio. Remissionem peccatorum esse consummationem siue peruentionem ad terminum huius motus qui est iustificatio impij, quomodo intelligatur.q.113.ar.6.p.379.12ᵉ.
Iustificatio an amor intendat quod gratiæ infusio & remissio culpæ sint idem secundum substantiam & distinguatur secundum terminos: an verò intendat quòd sint, conueniant & distinguantur sicut generatio & corruptio, quum generatio vnius est corruptio alterius, q.113.ar.6.ad 2. p.379.12ᵉ.par.
Iustificationem impij esse ipsam remissionem peccatorum secũdum quod omnis motus speciem accipit à termino, quomodo intelligatur. p.379. 12ᵉ.part.
Iustificatio. In iustificatiõe ordo naturalis est, quod primò est infusio gratiæ, secundo motus liberi arb. in Deum, tertiò motus liberi arb. in peccatum, quartò consequutio iustitię, & quintò exclusio culpæ.q.113.ar.8.p. 381.12ᵉ.par.
Iuuans omne statuit Iupiter esse pium.q.94.ar.5.p.295.22ᵉ.par.

L

Lapidis natura cum non inueniatur: nisi in hoc vel illo lapide existens, & scientia de rebus existat: oportet scientiam terminari ad lapidei tatem in hoc existentem.p.331.co.1.li.46.1ª,p.
Latitudo insinuata in nominum communicabilitate quænam sit.p.75.co.2. li.53.1ª.part.
Laudabiliter dupliciter dicitur, scilicet vt distinguitur contra ex debito præcepti, & vt distinguitur contra vituperabiliter, quæst 32.ar.6.p.119. 22ᵉ.part.
Lætitiæ exultatio & iucunditas propriè dicuntur nisi in naturalib. rationib.q.31.ar.1.p.98.1ª.par.
Lex: an præmiare & consulere sint actus legis.q.99.ar.5 & 6.p.311.12ᵉ.par.
Lex: cur populi veteris legis omnia fuerint figuralia.quæst.104.art 2.ad 2.

pag.339.12ꝯ.par.
Lex diuina non dicitur diuina à subiecto tanquam sit aliquid in Deo: sed dicitur diuina ab autoritate, à modo & à fine: est nanque à Deo superna turaliter data ad ducendum in Deum supernaturalem finem.q.93.ar.p. 293 12ꝯ par.
Lex. Ista propositio, rationes inferiorum gubernantium sunt quecunque aliæ leges præter æternam, est vera, q.93.ar.3.p.ead.& par.
Lex aliqua deriuari à lege naturæ per modũ determinationis, quo ars formam communem ad specialem determinat: quomodo intelligatur, qu. 9.ar.2.p.298.12ꝯ.par.
Lex humana an obliget in foro cõscientiæ quod homo teneatur mori pro eius obseruatione.96.ar.4.p.301.12ꝯ.p.
Lex. Quomodo stẽt hæc duo simul quòd princeps obligetur quo ad Deũ, ita quod peccat non seruando legem: & quòd lex non habet vim coacti uam super eum.q.96.ar.5.p.303.12ꝯ.p.
Lex. Quomodo stent hæc duo simul, quod princeps potest legem tollere, mutare & in ea dispensare, & quòd ipse in foro conscientiæ subditur le gi. Ibid.
Lex. Quadrupliciter occurrere potest casus agendi cõtra legis verba pro seruanda eius intentione.q.96.ar.6.p.304.12ꝯ.p.
Lex an diuina & humana differunt penes hoc: quod diuina intendit principaliter amicitiam ad Deum, humana autem intendit principaliter ami citiam hominum inter se.q.99.ar.2.& 3.p.310.12ꝯ.par.
Leges ponere an conueniat aliis principibus & populis, vt sapiunt regiũ regimen.q.50.ar.1.ad 3.pa.173.22ꝯ.par.
Leges humanæ fiunt secundum id, quod vt in pluribus agendum est, & nõ dearticulantur omnia in omni euentu. Et hoc tribus de causis, prima est ex defectu ingenij humani, secunda ex parte confusionis vitandæ, tertia ex variabilitate rerum, de quibus fit lex humana.q.96.ar.6.pagin. ead.par.
Legis omnia præcepta naturæ radicantur in vno, primo ratione cuius dicitur lex vna: q.94.ar.1.p.294.12ꝯ.par.
Legibus tribus eget homo ad sui rectitudinem moralem seclusa rectitudi ne requisita pro cœlesti patria.q.91.ar.1.2.& 3.p.288.12ꝯ.p.
Liber vitæ an & quo pacto ad omnes in vitam æternam ordinatos extendatur.136.co.1.li.84.1ª.par.
Liber vitæ in Deo est notitia firma: ac significatiua prædestinatorum.pag. 135.co.2.li.13.1ª.par.
Liber vitæ propriæ gloriæ vitam respicit.p.136.co.1.li.3.1ª.p.
Liber vitæ secundum rei veritatem nullus deletur.ibidem.li.53.1ª.p.
Liberi arbitrij rationi an naturalitas repugnet: & sic quod esse naturalis dicatur.p.374.co.1.li.22.1ª.par.
Liberum dupliciter dicitur scilicet quo ad exercitiũ: vel quo ad actus specificationem: & eodem modo operatio.p.275.co.1.li.54.1ª.p.
Liberum arbitrium est potentia.p.363.co.2.li.85.1ª.par.
Liberum arbitrium an ponatur habitus naturalis & potentia naturalis.p. 374.co.1.li.28.1ª.par.
Liberum arbitrium, potentia appetitiua est.ibidem.co.2.li.69.1ª.p.
Liberum arbitrium & voluntas non sunt duæ, sed vna potentia.p.375.col. 1.li.27.1ª.par.
Libertas in primo in voluntate fit & in voluntate primo formaliter, in ratione autem radicaliter, & quomodo Scoti motiuum solui possit.p.372. co.2.li.57.1ª.par.
Libertatis radix formaliter est voluntas, causaliter verò ratio.q.17.art.1. ad 2.p.52.& q.74.ar.5.p.234.12ꝯ.p.
Libertatis prima radix ratio esse dicitur, ita quòd ex primo alia libertas in est.p.373.co.1.li.45.1ª.p.
Libertas & magnificentia, fortitudo & veritas quum non respiciant operationes secundum se (vt respicit iustitia & partes eius) sed vt aliquaiter se habent ad passiones, sunt subiectiuè in appetitu sensitiuo, in voluntate autem & Deo non nisi metaphoricè & secundum quid, q.60.ar. 5.p.180.12ꝯ.par.
Liberalitas consistit magis in affectu, quam effectu. qu.117.art.3.pag.400. 22ꝯ.par.
Liberalitatis habitus ad quid ponatur.q.117.ar.13.p.170.22ꝯ.p.
Licentia quã debet petere canonicus regularis transeundo ad monachos clericos, an debeat esse obtenta.q.189.ar.8.p.779.22ꝯ.par.
Lignum vitæ an virtutis specificæ, & immortalis conseruatiuum erat.pa. 429.co.2.li.53.1ª.part.
Lignum vitæ mortalitatem quodammodo causabat, non simpliciter.ibid. li.2.1ª.par.
Libro vitæ secundum hominem opinionem aliqui delentur.pa.136.lin.55. 1ª.part.
Libro vitæ deleri, vel non deleri non solum ad opinionem hominum referendum est, sed etiam quantum ad rem, p.136.co.1.li.76.1ª.par.
Lingua. Quomodo illud apostoli intelligatur, qui loquitur lingua, non loquitur hominibus, q.76.ar.2.p.610.22ꝯ.p.
Linguarum donum quare oportuit esse in primitiua ecclesia.q.176.ar.1.p. 608.22ꝯ.par.
Linguarum donum quare ecclesia non habet.q.76.ar.3.pa.22ꝯ.p.
Litera vna scriptura scripturæ non inconuenit secundum sensum literalé plures esse sensus, p.12.co.1.li.1.1ª.par.
Litigium quomodo differt à contentione. & quando est peccatum materialiter vel formaliter.q.116.art.1.p.503.22ꝯ.par.
Localis distantia an impediat cognitionem tam angeli quam animæ separatæ.pa.206.col.1.lin.60.1ª.p.
Locus vnus altior altero esse in superficie connexa cęli empyrei ad quem sensum dicatur.q.57.art.5.p.261.3ª.par.
Locus sacer. vide Circunstantia.12ꝯ.p.
Locum replere dicitur scilicet formaliter & effectiuè.pa.40.colum.1.lin. 69.1ª.par.
Loca inter duo quælibet diuisibilia esse infinita loca media, quodammodo verum sit.p.244.co.1.li.69.1ª.par.
Loculos habere an sit opus imperfectionis.q.188.ar.7.p.66.22ꝯ.par.
Locutio aliqua est angelis.p.451.1.co.2.li.40.1ª.p.
Locutio nõ fit per angelum Deo, ordinando conceptum respectu Dei actiuè.p.453.co.2.li.70.1ª.par.
Locutio fit per angelum Deo ordinando conceptum suum respectu Dei passiuè.ibid.li.74.1ª.par.
Locutionem vnius angeli ad alium non omnes percipiunt.p.454.colum. 1.li.22.1ª.par.
Loqui de ratione humana aliud est, & aliud loqui de propositionibus no tis naturæ humanæ.pa.10.col.2.li.67.1ª.par.
Loqui possunt angeli inferiores superioribus.p.452.lin.4.1ª.par.
Locutus an & quomodo Deus ad angelos fuerit, & de qualocutione intel ligatur.p.453.co.2.li.31.1ª.p.
Loth, Quomodo intelligẽda sint gesta Loth, quum obtulit filias suas, abu sui.q.78.ar.4.pa.266.22ꝯ.p.
Ludus an solum propter vehementiam affectus ad ludum reddatur pecca tum mortale ex circunstantia.q.168.ar.2.p.581.22ꝯ.par.
Lucrum cessans ex mutuo an liceat exigere.quæst.78.ar.2.ad 1.pagin.267. 22ꝯ.par.
Lucrum à depositario accipere an liceat.q.77.ar.1.pa.260.22ꝯ.p.
Lucri immoderatus appetitus quando sit peccatum mortale.p.118.art.3.& 4.q pa.409.22ꝯ.par.
Ludus. Quomodo trahere aliquem ad ludum causa lucri obtinet trahentẽ ad restitutionem.q.32.ar.7.ad 2.p.120.22ꝯ.p.
Ludi excessus quando quis vtitur turpibus verbis vel factis an sit peccatũ mortale.q.168.ar.2.pa.591.22ꝯ.par.
Ludi an excessus sit peccatum mortale, quando quis causa ludi vtitur his quæ sunt in nocumentum proximi.ibid.
Lumen an esse naturale, an verò intentionale.q.67.ar.2.pagin.306.col.1. li.30.1ª.
Lumen diuinæ reuelationi ad aliquam scientiam dupliciter comparari potest.p.5.co.2.li.55.1ª.p.
Lumen intentionale an sit habere.p.306.co.1.li.48.1ª.par.
Lumen infusum nõ numeratur inter species sed inter virtutes intellectus quia non se habet vt ratio intelligenda, sed vt intellectum confortando efficaciam præstans.p.445.co.1.li.76.1ª.p.
Lumen gloriæ an faciat videre credita, & quantum valeat huius probatio q.1.ar.4.ad 3.pa.64.22ꝯ.p.
Lumen gloriæ in patria ponere necessarium est ad eleuandam animam ad videndum Deum, & eo beatè fruendum, q.67.ar.3.p.204.12ꝯ.par.
Lumen est subiectiuè in intellectu.q.57.ar.5.ad 2.p.206.12ꝯ.p.
Lunæ dies quotus fuerit quando Christus mortuus est. q.46.arti.9.pagin. 224.3ª.par.
Lux non est corpus.p.306.co.1.li.8.1ª.par.
Lux est qualitas actiua consequens substantiam corporis ex se lucentis, ibid.col.2.li.95.1ª.par.
Lux, an pro luce spirituali vel corporali suppponat.p.307.co.2.li. 50.1ª.p.
Lux maior offuscat minorem & quomodo.q.5.art.4.ad 2.p.45.3ª.p.
Luxuria an inter peccata cõtra naturam infimum locum teneat mollities ea. Qua ratione mollities & peccata Sodomotica mulierum sunt pecca ta mortalia.p.530.22ꝯ.
Luxuria. An inconuenientia consanguinitatis & affinitatis sint eiusdem ra tionis.q.154.ar.9.ad 2.p.530.22ꝯ.
Luxuria. An extra parentes & proles concubitus inter alias personas con iunctas sit contra ius naturale, ita quòd nulla dispẽsatione humana possit esse licitus.ibid.
Luxuria. Quomodo verum est quòd in decretis enumerãtur illa quæ sunt species luxuriæ secundum seipsa.q.154.ar.1.10.p.527,22ꝯ.
Luxuria intelligitur secundum ecclesiam peccatum venereum. q.155.ar.1. p.509.22ꝯ.par.
Luxuria quomodo oriatur ex gula.q.154.ar.4.ad 1.p.511.22ꝯ.
Luxuriæ filiæ à diuersis positæ quomodo differant.q.253.ar.5.ad 1.pag.512. 22ꝯ.part.
Luxuriæ species an accipiantur ex parte materiæ. quæstion 154.articulo 1. ibidem.
Luxuriæ species an magis diuersificentur ex parte fœminæ quàm ex parte viri.q.154.ar.1.ibid.
Luxuriæ an ponendæ sint plures species: vna videlicet in actu coniugatorum.q.154.ar.1.ibid.
Luxuriæ quatuor modi cõtra naturam in litera positi, an sint quatuor species peccati contra naturam.q.154.ar.11.p.528.22ꝯ.
Luxuriæ peccata contra naturam an transeant in deformitates vitiorum naturalium: ita quòd vnum & idem peccatum sit sub vitio contra naturam, & sub vitio naturali.q.154.ar.12.p.530.22ꝯ.

M

Macula an sit priuatio vel relatio rationis. Ad Scotum. q.86.pag.271. 12ꝯ.part.
Magdalenæ erroneæ visionis rationabilis causa quando Christum æstimauit hortulanum.q.55.ar.4.ad 7.p.255.3ª.p.
Magis & minus per se non variunt speciem.q.60.ar.5.p.180.12ꝯ.
Magnanimitas. An ad magnanimum spectet operari magnum in qualibet virtute, ita quòd magnanimus respicit circa hoc solam magnitudinem. q.134.ar.2.ad 2.p.454.2ª.p.
Magnanimitas an sit circa magna operari tanquam proprium actum & ob iectum, & an sit circa magna operari vt circunstantiam rectè sperandi honores magnos q.129.ar.1.p.438.22ꝯ.
Magnanimitas an sit etiam circa paruos honores, & cum hoc distinguatur ab alia virtute quæ est circa paruos honores.quæ.129.art.2.pag.439. 22ꝯ.part.
Magnanimitas an sit circa magnum in opere magnificentiæ. q.134.ar.2.ad 2.p.453.22ꝯ.
Magnanimi proprius actus an sit tendere in magnum cuiuscunque virtutis opus.q.129.ar.4.p.442.22ꝯ.
Magnificentia quæ est specialis virtus, an sit solum circa sumptus magnos, vel etiam circa opera magna.quæst.134.art.1.2.& 3.pag.453.& 454. 22ꝯ.part.
Magnitudo si infinita esset an essentiam infinitam haberet.p.34.col.1.li.88. 1ª.parte.

Maiores quandò & quomodo debeant reprehendi.q.2.ar.2.p.204.3ª.p.
Maledictio quomodo multiplicatur in multas species.pagina. 261.22ꝯ. part.
Maledictio quando est peccatum mortale.q.76.ar.3.pa.261.22ꝯ.p.
Maledicere diem natuitatis suæ & huiusmodi, quomodo est peccatũ mor tale.p.261.22ꝯ.par.
Maledictum esse a Deo quid sit.q.46.ar.4.ad 3.p.217.3ª.p.
Malum actionis, & malum rei diuersimode causantur.p.127.li.23.1ª.p.
Malum rerum aliquarum reducitur in Deum sicut in causam. pag. 228.col. lin.74.1ª.par.
Malum vnum summum primum principium omnium malorũ non datur, sicut econtra datur vnum summum bonum.Pagin.229.colum.1.linea.1ª. 1ª.par.
Malum actionis non reducitur in Deum, sicut in causam.p.228.colum.1.li. 63.1ª.par.
Malum culpæ quomodo opponitur proprio bono increato: non vt in nobis: sed vt in seipso.p.229.co.1.li.88.1ª.par.
Malum actionis quando dicitur quod non reducitur in Deum: an intelligatur vniuersaliter de omni malo actionis, an tantum in voluntariis. p. 228.co.2.li.7.1ª.par.
Malum absolutè loquendo significat priuationem boni secundum rationem debiti quando, sicut &c. quæstione 18.articulo.5.ad 2.paginam.58. 12ꝯ.par.
Malum in moralibus quandoque significat Priuationem boni secundum rationem debiti quando, sicut &c. actui humano vel habitui, quandoque autem significat ens contrarium actui vel habitui humano bono.q. 18.pa.58.1ꝯ.par.
Malum species genus & differentia in moralibus formaliter est ens positiuum & bouum in se, quamuis sit malum homini secundum rationem. q.18.ar.5.pa.58.12ꝯ.par.
Malum est æquiuocum ad malum verè & propriè, & ad malum genus differentias & species moralium.q.18.ar.5.ad 2.p.58.12ꝯ.p.
Malum æquiuocè dicitur de malo absolutè & de malo morali: quoniam malum absolutè est formaliter nullius naturæ, sed primariò & nihil, ma lum autem morale est multarum naturarum, quæst.71.arti.6.pagin. 218, 12ꝯ.par.
Malum culpæ Deus nullo modo vult: tamen vult per accidens malum naturalis defectus, & malum pœnæ.p.118.co.2.li.59.1ª.par.
Malum culpæ an & quomodo bono diuino priuat.p.119.colum.1.lin.8. 1ª.par.
Malum causa depulsiuè: quia quum apprehensio ad bonum animas ordine tur, malum apprehensum non causat in animali bonum ad se, sed a se: hoc enim est causare conueniens animali in proportione ad tale obiectum.q.23.ar.4.p.38.12ꝯ par.
Malum quia non est obiectum appetitus vt prosequendum, sed vt fugiendum, & eadem ratione quia bonum appetitur, malum refutatur: ideo vtrumque verificatur, scilicet & quod vtrumque est obiectum diuersimo dè, & quod bonum communiter assignatur & diuulgatur, quia bonum per se malum verò per accidens, idest, per aliud scilicet bonum est obie ctum.q.25.ar.1.pa.84.12ꝯ.p.
Malum morale tollere totum bonum morale sibi oppositum: potest permissiuè & positiuè intelligi.q.18.ar.8.ad 1.p.60.& qu.75.art.4.pag.240. 12ꝯ.par.
Malum quo pacto sit quædam absentia boni.pagin.224.column.1.lin.220. 1ª.part.
Malum inuenitur in rebus, sicut & corruptio.p.224.co.1.li.1.1ª.p.
Malum est in bono vt in subiecto.p.225.co.1.lin.29.1ª.p.
Malum totaliter bonum consumere non potest.p.225.li.88.1ª.part.
Malum omne in rebus voluntariis est pœna vel culpa.pagin.220.col. 1.li. 49.1ª.par.
Malum non habet causam formalem.p.227.co.2.li.10.1ª.par.
Malum habet causam efficientem, non per se, sed per accidens.p.227.li.19. 1ª.part.
Malum non habet causam finalem.p.127.co.1.li.13.1ª.p.
Mali culpæ ratio non consistit in malitia contrariè, sed in malitia priuatiuè.q.18.ar.9.pa.61.12ꝯ.par.
Mali causa quum assignatur, aut assignatur causa deficiens, aut au assignatur causa per accidens, quia causam efficientem per se habere nõ potest neque positiuam neque negatiuam.q.75.ar.1.p.238.12ꝯ.par.
Mala culpæ quo pacto sint à Deo permissa propter vniuersi cõfectionem. p.118.co.2.li.75.1ª.par.
Manifestare aliquod ignotum dupliciter contingit, vno modo per simplicem præsentationem obiecti: alio modo per adhibitionem luminis adiuuantis.q.449.co.1.li.47.1ª.p.
Mansuetudo an sit virtus adiuncta temperantiæ.quæst.157.ar.3.pagin.5.41. 22ꝯ.part.
Maria. Affirmandum vt rationi consentaneum est, quod in propria domo inuenta est in vtero habens.q.29.ar.2.ad 3.p.155.3ª.p.
Maria virgo cur sit adoranda.q.25.ar.5.p.140.3ª.p.
Maria virgo si sanctificata fuisset ante animationem an indiguisset redemptione Christi.q.27.ar.2.p.133.3ª.p.
Maria virgo non fuit sanctificata ante animationem, ergo post animationem, an valeat consequentia.27.ar.5.p.247.3ª.p.
Maria virgo an sit verè mater Christi, quia corpus Christi ex ipsa sumptũ est.q.35.ar.5.140.3ª.par.
Martyrium. An de ratione martyrij sit actualis tolerantia mortis.quę.124. ar.4.p.428.22ꝯ.part.
Martyrium. De quo genere causæ est quæstio cum quæritur de causa martyrij.q.124.ar.3.p.426.22ꝯ.
Martyrium. An tolerantia afflictionum vsque ad mortem sit actus martyrij meritorius.q.124.ar.p.428.22ꝯ.par.
Martyrium. An qui se sponte obtulerunt ad martyrium bene fecerint, qu. 124.ar.3.p.424.22ꝯ.p.
Martyrium innocentum quomodo sit meritorium cœlestis patriæ. q. 124. ar.1.1.p.424.22ꝯ.par.
Martyrium an sit actus alterius virtutis quam fortitudinis.q.124.ar.1.3 pa. 426.22ꝯ.par.
Martyrium an comparetur ad finem sicut ad finem in quo quis firmatur & ad fortitudinem vt ad habitum elicientem.quæst.124.ar.2.1.pagi.425. 22ꝯ.par.
Martyrium an aliquod non sit actus charitatis etiam imperatiuè.q.124.p. 425.22ꝯ.par.
Martyrium an inter cæteros actus humanos sit perfectior secũdum genus suum quasi maximæ charitatis signum.q.124.p.425.22ꝯ.
Martyrij causa an esse possint opera virtutum relata in Deum. q.124.pagi. 426.22ꝯ.par.
Martyrij causa an esse possit vitatio cuiuscunque mendacij contra quancunque veritatẽ inquantum mendacium est diuinæ legi contrarium. q.124.p.420.22ꝯ.par.
Mathematica cur prima bonitate bona non sint.p.27.co.2.li.2.1ª.par.
Mathematica dupliciter sumi possunt. s. absolutè, & sub abstractionis modo: p.27.co.2.li.28.1ª.par.
Mathematica formaliter loquendo cum nõ sint nec actu, nec potentia: & tamen rationem entis habent. cum ens non dicatur nisi de eo quod est in actu vel potentia, quomodo ista duo simul stant.pag.28.colum.1.lin. 59.1ª.par.
Mathematica an ideo à fine abstrahant: quoniam abstrahunt à materia & motu.p.27.co.2.li.5.1ª.par.
Mater an aliquo modo actiuè concurrat ad generationem prolis, q.32.ar. 4.ad Scot.p.166.3ª.par.
Materia corporalis non obedit angelis immediatè ad transformationem formalem.p.461.co.1.li.15.1ª.p.
Materia an primo indiuiduo alicuius speciei per generationem propagan dæ formata an ad certam quantitatem secundum se extendatur, quamuis nobis incertam.p.489.co.2.li.61.1ª.par.
Materia in qua anima habet esse perfectum, dupliciter deperdi potest, vno modo per partium variationem: alio modo inquantum perfecta animã participat.p.491.co.1.li.86.1ª.par.
Materia corruptibilium & incorruptibilium.non est vna.pag.302.colum. 2.li.7.1ª.par.
Materia secundum id quod est potentia ad formmam an sit potẽtia ad omnes formas: quibus communis est.p.303.li.16.1ª.p.
Materia an in cœlo esse dicatur: & an alterius rationis existat.p.303.col.1. li.33.1ª.par.
Materia cœli an sit simplex substantia corporea. pag. 303.colum. 2.lin.72. 1ª.par.
Materia propria formæ an sit ante aduentum formæ. quæst.6.artic.4.p.40. 3ª.part.
Materia prima quo pacto sit prima in potentia ad esse substantiale primita te intentionis vel executionis.p.336.co.1.li.73.1ª.p.
Materia quomodo per formam contrahatur sicut substantia.p.199.co.2.li. 5.1ª.par.
Materiæ nomine quid veniat.599.co.2.li.15.& p.199.co.2.li 4.1ª.
Materiæ informitas an præcessit duratione eius formationem: aut distractionem, sed natura tantum.pag.305.colum.2.lin.93.& pag.302.col.1.55. 1ª.part.
Materiæ vocabulum an sancto doctori defecerit: ex hoc quod dixit quod nomine corporis pars rei materialis intelligitur. pag. 319.col.1. lin.54. 1ª.part.
Materiam esse in Deo est impossibile.p.17.co.1.li.90.1ª.
Materiam ad formã Deus immediatè mouere potest. p.444.co.2.li.in tex. 53.1ª.par.
Maxima quædam propositio de forma assumpta à sancto docto. quo pacto vera sit.p.57.co.1.li.95.1ª.p.
Maximè esse tale in aliquo genere aliud est: & aliud est esse primam seu perfectissimam speciem alicuius generis.p.15.co.1.li.9.1ª.
Meditatio an attendatur penes carere innouatione & veteratione, & tamen prius & posterius habeat quatenus in primo cum æternitate conueniunt, & in secundo cum tempore.p.46.co.1.li.95.1ª.p.
Medicinam corporalem tripliciter contingit respuere.qu.97.art.1.pag.45. 22ꝯ.par.
Medium rei & rationis quomodo dicantur q.48.ar.2.p.229.3ª.
Membri nomine in materiam mutilationis quid intelligitur. q.65.ar.1.pa. 222.22ꝯ.
Memoria significat vim conseruatiuam cognitorum præteritorum vt præ terita sunt.p.355.co.1.li.71.1ª.p.
Memoria intelrectiua non est alia potentia ab intellectu possibili.p.356. co.2.li.90.1ª.p.
Mendacium. Quomodo de ratione mendacij perniciosi est intentio nocendi.q.110.ar.1.p.382.22ꝯ.
Mendacium perniciosum an attendatur penes finem intentum.q.110.ar.4. p.375.22ꝯ.p.
Mendacium iocosum vel etiam officiosum an sit minus malum, quàm pernicioſum.q.110.ar.2.p.393.22ꝯ.
Mendacium iocosum dupliciter dici potest.q.110.ar.3.6.p.385.22ꝯ.
Mendicare. An laudabile seu licitum sit hominem diuitem retẽtis diuitiis ad tempus mendicare victum proprium humilitatis gratia.q.197.ar.5.p. 661.22ꝯ.p.
Mendicantes ex cupiditate an peccent mortaliter.p.661.22ꝯ.
Mensuræ durationis secundum Sco. quot sint.p.47.co.1.li.50.1ª.p.
Mentiri. An mentiens in iudicio excusetur à peccato mortali propter imperfectionem materiæ, q.69.ar.1.3.p.380.22ꝯ.
Mentiri doctorem, prædicatorem vel iudicem mortaliter quid sit. qu.110. ar.4 p.385.22ꝯ.
Meritorium. In communi loquendo, in merito concurrunt quatuor: s. persona merens seu merita ipsius, merces & persona reddẽs mercedem. q. 114.ar.1.p.383.12ꝯ.par.
Meritorium. Quare bis author quærat: an aliquis sine gratia possit mereri vitam æternam q.14.ar.2.p.384.12ꝯ.part.
Meritorium. Hominem non posse mereri, ab alio homine quem prius offendit nisi ei satisfaciens reccõcilietur, quomodo intelligatur. q.114.art. 2.p.384.12ꝯ.par.

Meritorium. An actus elicitus à gratia sit meritorius simpliciter vitę æternæ.q.113.ar.3.p.377.12ꝛ.p.
Mritorium. Quo pacto possit homo de per gratiam mereri ex condigno vi tam æternam, quum inter Deum & creaturam quamcunque multo minus quàm inter patrem & filium, possit esse iustum simpliciter.114. arti. 3.p.384.12ꝛ.par.
Meritorium. An ratio quare nullus potest mereri ex condigno sibi reparationem post lapsum, qua scilicet motio diuinæ gratiæ interrũpitur post lapsum, sit valida.q.114.ar.7.p.389.12ꝛ.p.
Meritorium. An ratio quare perseuerantia dicitur non cadere sub merita (quia scilicet dependet solùm ex motione diuina) sit valida.q.114.ar.9. p.381.12ꝛ.p.
Meritorium. Actus naturæ in habente charitatem sunt meritorij.q.2.ar. 8. p.16.22ꝛ.par.
Meritorium præsupponit laudabile, & laudabile rectum, & rectum bonũ. q.21.ar.1.p.74.12ꝛ.p.
Meritoria operatio quotuplex.q.4.ar.4.p.41.3ª.p.
Meritorius primus. actus tam in angelis quam in anima Christi verè actus liber, quamuis ex natura determinatur ad bonum. quæstio.34.art.3.172. 3ª.part.
Metaphoris quomodo vti Theologi dicantur.p.11.co.1.li.1.1ª.par.
Metaphoris quomodo sacra doctrina vtatur propter necessitatem & vtilitatem.p.11.li.38.1ª.par.
Minimum in homogeneis substantiis potens per se existere an detur.pag. 35.co.1.li.21.1ª.par.
Ministrare sacramenta an ange possint.q.64.ar.7.p.290.3ª.par.
Minister indignus in articulo necessitatis (quomodo laico licet baptizare) baptizans excusetur à peccato.q.64.ar.6.ad p.292.3ª.par.
Minister indignus an exscusetur à peccato, tam si baptizet cum solennitate quam sine solennitate.q.64.ar.6.ad 3.p.294.3ª.p.
An huiusmodi administratio sacramenti ab indigno ministro sit ex suo gecere peccatum mortale.q.64.ar.6.p.294.3ª.par.
Ministrum indignum in duobus casibus licet inducere ad exhibitionem sacramenti.q.64.ar.6.p.262.3ª.p.
Ministri mentalis intentio an exigatur ad perfectionem sacramenti.q.64. ar.8.pa.293.1ª.par.
Ministri ecclesię instrumentaliter operantur in sacramentis: ergo possunt sacramenta conferre etiam si sint mali, an valeat consequentia.q.64.ar. 5.p.290.3ª.p.
Ministeria diuina non committi hominibus propter eorum remunerationem an verum sit.q.185.ar.3.p.638.22ꝛ.p.
Miraculum quod Christus fecit in nuptiis, rationabiliter creditur fuisse primum eius miraculum.q.43.ar.3.p.296.3ª.par.
Miraculum vnum est maius alio.p.448.1ª.p.
Miracula dicuntur omnia quæ à Deo fiunt præter causas nobis notas. pa. 448.co.1.li.53.1ª.p.
Miracula quæ in sacra scriptura nõ continentur an credenda sint.q.27.ar. 6.p.147.3ª.par.
Miracula quæ fecit Christus manifestant sufficienter ipsius deitatem.q.43. ar.4.p.107.3ª.p.
Miracula propriè dæmones facere non possunt.pag.472.colum.1. lin. 99. 1ª.par.
Miraculis dæmones largè seducere possunt.ibid.li.74.1ª.p.
Misericordia secundum se est maxima virtutum.q.30.ar.p.103.22ꝛ.
Misericordia maximè est in Deo non secundum passionis affectum: sed secundum effectum.p.123.co.2.li.66.1ª.p.
Misericordiam & iustitiam in quolibet Dei opere inuenire oportet.pag. 124.col.1.li.14.1ª.par.
Missa mali sacerdotis an sit tanti meriti quanti est missa boni.pagina. 400. col.1.
Missio quo pacto in visibilem & inuisibilem distinguatur.pag.265. colum. 1.li.93.1ª.part.
Missio est nomen multiplex multas intẽtiones habens sicut processio missi.&c.p.208.co.1.li.37.1ª.p.
Mobile aliquód addetur, quod non mouebitur ad aliquid determinatum & vltimum.p.285.co.1.li.21.1ª.par.
Modus, species & ordo, quid sint & quomodo ipsius doctor san. vtatur, p. 29.co.2.li.5.1ª.p.
Modus in bono substantiali angelorum quomodo saluetur.pagi.29.linea. pen.1ª.par.
Modus subsistendi vltra naturam specificam indiuiduis conuenit substantiæ.p.154.co.2.li.59.1ª.p.
Modus quo res naturalis perficitur, an causetur ex naturali modo essendi eiusdem.p.555.co.1.li.71.1ª.p.
Modus essendi peccati in aliquo dupliciter contingit, aut scilicet secundum reatum: aut secundum affectum.pa.286.co.2.li.2.1ª.p.
Modus substantiæ, & modus quantitatis in litera positi, in quo differunt. q.76.ar.1.p.357.co.1.3ª.p.
Modo substantiæ an intelligatur id quod communiter dicitur esse indiuisibiliter.q.76.ar.1.p.357.3ª.p.
Monasterium. Ab ingredientibus monasterium quomodo liceat vel non liceat aliquid exigere.q.100.ar.3.p.354.22ꝛ.p.
Monopolia facientes vt ponant pretium quod volunt, sunt iniustissimi, & multipliciter tenentur ad restitutionem.q.77.ar.3.p.264.22ꝛ.p.
Mollities an sit plurium specierum.q.154.p.528.22ꝛ.par.
Morti iustè adiudicato an liceat fugere.q.69.ar.3.& 4.p.238.22ꝛ.
Morti adiudicato an liceat rumpere vincula quibus ligatur.q.69.ar.3.&4. p.238.22ꝛ.par.
Morti damnatus an censetur damnatus ad carcerem.pa.238.22ꝛ.par.
Morti cõdemnatus vt fame moriatur, an teneatur comedere si potest: alio quin homicidium sui committat.p.238.22ꝛ.p.
Motus. Differentia inter intellectum & voluntatem in mouendo, stat in hoc: quod voluntas mouet effectiuè intellectum & alias animæ vires quo ad exercitium actus: intellectu autem mouet illam finaliter, & cum hoc effectiuè ad specificationem actus, & ila efficientia quæ necessario coniungitur fini.q.22.ar.3.p.78.12ꝛ par.
Motus. Non solum aptitudo ad motum & operationem inest subiecto per se, sed motus ipse & operatio.q.10.ar.1.ad 2.pa.37.12ꝛ.par.
Motus. Quomodo intelligatur hæc propositio: quod nullam habet notitiam finis, etsi in eo est principium actionis vel motus, nõ tamen eius est agere vel moueri propter finem est principium in ipso sed in alio, & quomodo intelligatur hæc, quodcunque sic agit vel mouetur a principio intrinseco quod habet aliquam notitiam finis, habet in seipso principium sui actus, non solum vt agat, sed etiam vt agat propter finem.q. 6.ar.1.p.23. Agere. Finis.12ꝛ.p.
Motus in imaginem quatenus imago est, an sit idem cum motu in rem ipsam.q.25.ar.3.p.138.3ª.par.
Motus duplex quo instrumentum mouetur.q.62.ar.4.p.230.3ª.p.
Motus ab extrinseco ex parte actiui est fortior in principio ex ratione cõtrarietatis, quam vnumquodque & seipsum imprimere, & oppositio contrarianti obsistere nititur ex parte autem patientis, motus ab extrinseco debet esse minor in principio: quia magis contrariatur in principio. q.35,ar,6.ad 2.p.131.12ꝛ.p.
Mouere dupliciter dicitur, scilicet finaliter & effectiuè.p.37.colum.1.lin. 89.1ª.
Motus quilibet sicut habet proprium prius & posterius in seipso, ita etiam habet proprium numerum numeratum illorum, & consequenter proprium tempus,p.48.co.2.li.95.1ª.par.
Motus localis secundum sanctum doct.proprie loquendo substantiis spiritualibus non conuenit.p.242.co.2.li.73.1ª.p.
Mouere est reducere de potentia adactum.q.9.principio.p.32.Intellectus. Obiectum.12ꝛ.p.
Motus angeli necessario est in tempore.p.245.co.2.li.3.1ª.p.
Motus angeli continuus est in tẽpore continuo, motus verò discontinuus est in tempore discreto.p.245.lin.19.1ª.p.
Motus angeli an & quo pacto non mensuretur tempore, quod est primi motus mensura, sed alio siue continuo, siue discreto de mente san.doct. p.246.co.1.li.21.1ª.par.
Motus duplex quidam ordinatus ad consequentiam aliquam perfectioné ipsius mobilis, vel alicuius mobilioris se, quidam autem per oppositum. p.285.co.1.li.36.1ª.p.
Motus inferiorum corporum à corporibus cœlestibus causatur.pag. 475. co.1.li.32.1ª.p.
Motuũ exteriorum ordinatio an sufficienter reducatur ad duas virtutes positas ab Aristotele.q.68.ar.1.p.234.22ꝛ.Part.
Moyses ex quatuor causis finalibus creaturarum vnam tantum tetigit propter idololatriæ offensionem tollendam.pa.312.co.1.li.29.1ª.par.
Mulier conuenienter ex viro formata est magis quam fœmina cuiuscunque animalis ex eo.Pa.414.co.1.li.78.1ª.p.
Mulier conuenienter fuit formata de costa viri.p.414.li.95.1ª.p.
Mulier quando dicitur violentar oppressa vt non perdat castitatem.q.151. ar.1.p.502.22ꝛ.p.
Mulier sciens se tãgi ab aliquo mala intentione & nõ consentiens, an peccet mortaliter, non retrahendo se quum non potest se sine scandalo retrahere.q.154.ar.4.p.118.22ꝛ.p.
Mulier seipsam polluens veneream experiendo delectationem, an peccet peccato stupri.q.154.ar.6.Pa.522.22ꝛ.p.
Mulieris factum an exigatur ad generationem.quæst.154.artic.12.pag.330. 22ꝛ.par.
Multitudo quomodo ex vnitatibus componatur.p.51.co.1.li.14.1ª.p.
Multitudinis species an secundum numeri species existant.p.16.col.1. lin. 81.1ª.par.
Multitudinem infinitam per se esse in actu est impossibile. pagin.18.col.2. li.70.1ª.par.
Multitudinem infinitam per accidens, esse in actu est possibile.pag. 16. lin. 72.1ª.par.
Multitudinem infinitam in actu siue per se: siue pe accidens est impossibile.pa.16.lin.76.1ª.par.
Multitudinem infinitam in potentia esse est possibile.pagin.36.co. 2.li.78. 1ª.par.
Mundus est tantum vnus.p.223.co.1.li.8.1ª.par.
Mundus ab vno gubernatur.Pa.437.col.2.li.5.1ª.par.
Mundum semper fuisse demonstratione probari non potest.p.219.col.2.li. 6.1ª.par.
Mundum incepisse sola fide tenetur.p,220.co.1.li.50.1ª.p.
Mutatio omnis species quædam mortis est. quæstion.54.articu.3.pag.252. 3ª.part.
Mutatio ex nihilo & in nihilum an sit possibilis, & quomodo.p.42.co.2.li. 71.1ª.part.
Mutuans an possit deducere in pactum remutuationem.q.78.art.2.2.p.259. 22ꝛ.part.

N

Natiuitas. Quum dicitur quòd natiuitas attribuitur personæ vt subiecto nascenti, intelligitur de subiecto denominationis.q.35.ar.1.pa. 173.3ª.part.
Natiuitas Christi non debuit manifestari omnib. ne meritum fidei minueretur.q.26.ar.2.p.143.3ª.p.
Natura. Cur diuus Tho. in hoc mysterio medij secundum naturæ ordinem parte agentis secundum ordinem operationis in cor, art.5.q.6.non meminerit, quum tamen de illo in respõsione ad primum tractauerit. p.52. 3ª.part.
Natura. Quomodo vulnera humanæ naturæ consistant in destitutione virium animæ à proprio ordine naturali ad virtutem, cum peccatum nullum bonum naturæ tollat.q.85.ar.3.p.258.12ꝛ.
Natura composita quid sit.q.2.ar.1.p.10.3ª.p.
Natura an sicut est determinata ad vnum effectum, ita sit determinata ad vnum modum producendi illum.q.28.ar.1.p.249.3ª.p.
Natura corporalis nata est moueri immediatè à non spirituali secundum locum p.462.co.1.li.46.1ª.p.
Natura & suppositum quomodo distinguantur.p.19.co.1.li.57.1ª.p.
Natura vna an per aliam determinabilis existat.p.259.co.2.li.91.1ª.p.
Natura nullum actum habere potest, nisi illę sit actio immanens aut transiens.pa.149.col.1.lin.1.1ª.p.
Naturæ cognoscibiles duplicis ordinis esse dicuntur, scilicet cognoscibiles tantum: & cognoscibiles & cognoscitiuæ per accidens.p.260.co.3. li.10.1ª.par.
Naturæ cognoscibiles dupliciter considerari possunt, scilicet vt cognoscibiles præcisè: & vt cognoscentes cognitæ.p.260.li.27.1ª.p.
Naturæ possibilis de ratione an sit esse in particulari.p.381.colum.2.lin. 7. 1ª.part.
Naturæ rei materialis an possit vera & perfecta cognosci: absque eo, quòd cognoscatur vt in particulari existens.p.381.li.40.1ª.p.
Naturæ ordine existente secundum quodlibet genus causæ, cur D.Tho.ordinem naturæ duobus eorum appropriat.q.6.ar.5.p.80.3ª.p.
Naturæ ordinem ex parte materiæ in mysterio incarnationis cur diuus Thomas pertransierit,p.80.3ª.p.
Naturæ nomen quomodo sumatur.p.47.col.2.lin.84.1ª.p.
Naturæ corruptæ appellatione quid intelligendum sit,q.109.art.223.& 4. pag.356.12ꝛ.p.
Naturæ ordo an reparari non possit nisi Deo voluntatem hominis ad se trahente per gratiam,q.109.ar.7.362.12ꝛ.p.
Naturæ determinatio non est minus efficax quàm determinatio habitus: est tamen minus faciens & explicans opus suum quam determinatio habitus acquisiti: quia habitus acquisitus in ipsa acquisitione expulit insurgentia contraria, naturalis autem determinatio non: vnde assimilatur habitui infuso potius quam acquisito.quæstio.56.articul.6.pagina.166. 12ꝛ.par.
Naturam participans aliquam quomodo sibi simile faciat: non producendo naturam absolutè: sed applicando.p.216.co.2.li.74.1ª.p.
Naturam supralicuius aliquid esse dupliciter contingit.pagi.56, colum.1. lin.82.1ª.part.
Naturam existentem in hac materia non prout est in hoc, an sit à phantasmatibus abstrahere.p.384.col.2.lin.15.1ª.p.
Naturalis virtus non potest transmutare ad formam nisi determinatã materiam.q.28.ar.1.ad quintum.p.250.3ª.p.
Naturalia omnia humana, quæ fiunt hic per accidens, reducuntur ad regulam diuinæ prouidentiæ; siue in aliquod intellectuale agens.p.480. col. 2.li.69.1ª.
Naturalibus (quia sunt determinata ad vnum) sufficit inclinatio ad conueniens dissonandum ab inconuenienti, in animalibus autem (quia redũt in contraria secundum seipsa) non sufficit animali amor conuenientis pro odio disconuenientis, sed vtrumque seorsum.quæstio.23. ar.4. pag. 80.12ꝛ.par.
Naufragans. Statuta applicantia bona naufragantium occupantibus sunt iniquissima.q.66.ar.p.228.22ꝛ.p.
Necessitas naturalis an auferat libertatem.p.367.co.1.li.84.1ª.p.
Necessitas quia habet magnam latitudinem secundum diuersos gradus diuersimodè facit alienum mihi debitum.q.186.ar,4.pa.658.22ꝛ.
Necessarium dupliciter sumitur.p.1.co.1.li.69.1ª.p.
Necessarium ad finem dupliciter dicitur, scilicet adesse & ad bene esse.pa. 1.li.27.1ª.par.
Necessarium est ad humanam salutem esse doctrinam per reuelationem acceptam de multis: quæ humanam quæstionem excedunt.pa.1. colum. 2.li.1.1ª.par,
Necessarium est ad humanam salutem esse doctrinam per reuelationem de his, quæ de Deo etiam naturali ratione inuestigari possunt.pagi.1.li. 2.1ª.par.
Necessarium quomodo à possibili differat.p.43.co.1.li.16.1ª.p.
Necessarium quomodo quendam veritatis modum significet.p.45.co.2.li. 67.1ª.par,
Necessarium quomodo distinguatur.p.365.co.2.li.36.1ª.p.
Necessarum dupliciter sumitur, vno modo simpliciter, alio modo immutabiliter.p.91.co.1.li.34.1ª.p.
Negligentia est nomen æquiuocum vel quasi æquiuocum ad peccatum oppositum prudentiæ, & ad peccatum oppositum studiositati: & illa est in intellectu & ista in voluntate.q.76.ar.2.p.243.12ꝛ.p.
Negligentia ratione electionis an probetur spectare ad imprudentiam. q. 54.ar.2.p.282.22ꝛ.p.
Negotium. An per negotia secularia intelligantur omnia vel quædam.qu. 187.ar.2.p.656.22ꝛ.p.
Negociatio lucri causa quomodo non est bona vel mala, sed habens speciem mali.q.76.ar.4.p.256.22ꝛ.p.
Negociario potest reddi bona vel mala ex fine.ibid.
Nemesis seu indignatio an pertineat ad bonos mores verè: nec sit in doctrina fidei prohibita.q.36.ar.2.p.133.22ꝛ.p.
Nihil præter Deum ab æterno fuit.p.219.co.1.li.64.1ª.p.
Nihil omnino in nihilum redigitur. pa.44.co.2.li.76.1ª.p.
Nomen omne significans naturam ab indiuiduo distinctam est communicabile proprie secundum rem vel secundum rationem saltem.pagin.75. co.1.li.42.1ª.par.
Nomen omne significans formam non indiuiduam per aliud suppositum, sed per seipsam secundum quod in se est communicabile proprie re & ratione quamuis re non metaphorice.p.75.co.1.li.7.1ª.p.
Nomen Deus est communicabile secundum rem: communicabile autem secundum opinionem: & secundum similitudinem.pag.76.colum.1. lin. 28.1ª.par.
Nomen aliquod diuinum si esset significans naturam illam inquantum hanc, illud esset incommunicabile proprie ad extra. pagina. 76. lin. 28. 1ª.part.
Nomen Deus de quibus verificetur.ibid.li.84.1ª.p.
Nomen Deus de tribus dicitur non vniuoce, nec æquiuoce, sed analogice. p.76.co.2.li.30.1ª.p.
Nomen qui est: est nomen Dei maxime proprium triplici ratione.p.77.co. 1.li.32.1ª.par.
Nomen qui est, an sit Deo maxime proprium præter alia nomina.p.77.lin. 72.1ª.part.
Nomen ab aliqua forma impositum nunquam pluraliter dicitur: nisi propter pluralitatem suppositorum.q.3.ar.7.ad 2.p.33.3ª.p.

Nomen hoc spiritussanctus est proprium diuinæ personæ procedẽtis per modum amoris ex accommodatione sacræ scripturæ.pag.174.colum.1. lin.51.1ª.par.
Nomen sapientiæ absolute, quid significet.p.69.co.2.li.69.1ª.p.
Nomine sacræ doctrinæ seu disciplinæ quid intelligatur.pagin,1.co.2.lin. 78.1ª.par.
Nomine animæ quid veniat.p.318.co.1.li.31.1ª.p.
Nomine scientiæ cognitio intellectiua certa & euidens.pag.78.col. 2,lin, pen.1ª.par.
Nomina dicuntur de Deo substantialiter: imperfectè tamen.pa.78. col.2. lin.6.1ª.part.
Nomina multiplicata ad vnum, in vno vel ab vno, abusiue vocantur.analoga.q.60.ar.1.p.259.3ª.par.
Nomina non dicuntur de Deo. & aliis pure æquiuoce.pa.70.colum.2.lin. 29.1ª.par.
Nomina quæcunque sunt communia Deo & creaturis de eis dicuntur secundum analogiam vnius & alterum.p.70.li.66.1ª.p.
Nomina metaphorica quæ dicantur.p.71.co.1.li.8.1ª.par.
Nomina communia proprie dicta, si dicerentur de Deo, causaliter tam de creaturis, quam de Deo dicerentur.p.71.li.25.1ª.p.
Nomina an solum significent quòd Deus sit causa vel quod sit essentialiter talis.p.71,li,76.1ª.par.
Nomina communia prius dici de Deo quantum ad rem significatam, quómodo intelligatur.p.71.co.2.li.4.1ª.p.
Nomina quædam importantia relationem ad creaturas an ex tempore de Deo dicantur.p.72.co.1.li.14.1ª.p.
Nomina abstracta pro personis supponere non possunt.pag.187.col.1.lin. 1.1ª.par.
Nomina tam personalia quam notionalia si adiectiua fuerint: de essentia non prædicantur: si verò substantiua prædicantur de ea.pagin.187.li.52. 1ª.par.
Nomina significantia originem diuinarum personarum quomodo significare habeant.p.25.co.1.li.40.1ª.p.
Nomina tertij ordinis tantum temporaliter dicuntur: secundi verò æternaliter, tantum primi vtroque modo,p.25.li.68.1ª.p.
Nomina aliqua dicta de Deo proprie & magis & prius dicuntur de Deo quo ad rem significatam: nulla autem quo ad modum significandi.p.25. co.2.li.3.1ª.p.
Nomina Deo attributa non sunt synonyma.p.25.li.36.1ª.p.
Nomina communia Deo & creaturis non dicuntur de eis vniuocè p. 68. co.2.li.3.1ª.p.
Nominis alicuius trium personarum omissio tollit veritatem baptismi.qu. 66.ar.6.p.304.co.1.3ª.p.
Nominum quædam important absolutum, quædam relationem. p.32.co.1. lin.81.1ª.p.
Nominum de Deo tria sunt genera: s.negatiua, relatiua: & positiua: p.66. co.1.li.67.1ª.p.
Nominum diuinorum essentialium quædam sunt substantiua, & quædam adiectiua.p.148.co.1.li.11.1ª.p.
Nominum passiones secundum modum significandi quomodo allatę sunt. q.2.ar.2.ad 1.p.11.3ª.p.
Nominum mutatio quo ad significãdum in sacramentorum formis an tollat veritatem sacramenti.q.66.ar.5.ad 7.p.302.co.1.3ª.p.
Nomina Deo attributa sunt duo, sc.perfectio significata & modus significandi.p.67.co.1.li.84.1ª.p.
Nota de Deo naturali lumine dupliciter sumuntur: vno modo secundum se, alio modo vt nobis nota, & similiter articuli fidei sumuntur secundũ se, vt crediti.p.14.co.1.li.10.1ª,
Notitia à qua conceptus procedit, triplex esse potest iuxta triplicem modum quo actualis notitia in nobis causatur.p.145.co.1.li.87.1ª p.
Notitia vniuersalioris est prior notitia minus vniuersalis,p.386.co.2.li.79. 1ª.part.
Notio quid sit à quo introducta, & quo pacto à theologis sumatur.p.163. co.2.li.14.
Notio in diuini an ab eo, cuius est notio distinguatur.p.164.co.1.1ª.
Notio sexta, s.inspirabilitas, communis, sc.patri, & filio, cur non ponenda sit.165.co.2.li.24.1ª.p.
Notiones sunt quinque, s.inaccessibilitas, paternitas, communis spiratio, filiatio, & processio.p.165.co.1.li.85.1ª.p.
Numerus quomodo possit esse verum quod inter species numerorum est ordo per accidens & processus in infinitum, quia accidit numero præexistenti quod ei addatur vnitas.q.1.ar.4.ad 2.p.4.12ꝛ.
Numerus quilibet quo pacto sit vnius secundum se formaliter, & ita in infinitum augeatur.p.36.co.2.li.29.1ª.p.
Numerus ad visionem requisitus duplex, scilicet virtus visiua, & vnio rei visæ cum videntę.p.53.co.2.li.84.1ª.par.

O

Obedientia. An subditus teneatur obedire prælato mandanti contra constitutionem seu regulam in his inquib.potest & vult dispensare.q.185.ar.22.p.638.22ꝛ.par.
Obedientia oritur ex propinquitate, sed propinquitas est duplex, s.similitudinis & proportionis. Et secundum similitudinem quidem quanto actus est nobilior, tanto proprior secundum naturam suam est rationi, & aptior vt sequatur eam. Secundum proportionem verò quanto bonum proprium ad quod aliquid infra latitudinem obsequentium ordinatur est magis consonum rationi, tãto magis subditur eius imperio. vide Imperium.12ꝛ.
Obedientia respectu Dei & hominis an sit eiusdem speciei specialissimæ, q.104.ar.2.4.p.368.22ꝛ.
Obedientia an sit maxima virtutum moralium.ibi.
Obedientia non est de essentia perfectionis absolutæ, sed religiosæ perfectionis.q.104.ar.5.p.309.22ꝛ.p.
Obedientiæ obiectum an sit præceptum communiter vel strictè sumptum q.104.ar.2.p.366.22ꝛ.par.
Obedientiæ hominis seu iudicio an subsint actu interiores animi. qu.104. ar.5.p.369.22ꝛ.par.

Obedientiæ votum habet duplicem materiam.quæst.186.ar.73.pagin.652.22ꝯ.par.
Obedire prælato an teneatur religiosus in his in quibus potest prælatus dispensare.q.104.ar.55.p.369.22ꝯ.p.
Obiectum.Per hanc propositionem obiectum mouet determinando actũ ad modum Principij formalis,& quo in rebus naturalibus actio specificatur intendit litera quod obiectum mouet in genere causæ formalis. Nõ dixit autem absolute quod mouet vt principium formale:vt infinuaret quod non est principium formale intrinsecum sed extrinsecum, nõ tamen separatum vt idea,sed coniunctum.quæstion.9. articul.pagin.32. 12ꝯ.par.
Obiectum,Quæ sit differentia inter obiectum potentiæ,& secũdum se, obiectum potentiæ.q.8.ar.2.co.pa.30.12ꝯ.p.
Obiectum potẽtiæ passiuæ comparatur ad ipsam vt causa motus vel actus ipsius.Et sic quum vis appetitiua sit passiua,vniuersaliter obiectum proprium cuiusque actus appetitus est causa actiua illius.quæst.27.arti.1.p. 88.12ꝯ.par.
Obiectum intellectus nostri,nunquid infinitum compatiatur, vel illud in potentia tantum & quomodo.p.392.co.2.li.72.1ª.p.
Obiectum melius videri ab vno quam ab alio ex duobus oriri potest.p.57. co.2.li.pe.1ª.par.
Obiectum beatificum & obiectum fidei an adæquentur:& quomodo.mysterium incarnationis obiecto per se fidei claudatur.quæst.2.art.5.p.14. 22ꝯ.par.
Obiectum vt obiectum nec dicit causam effectiuam:& propterea potest distinguere aliter quam effectiuè:scilicet formaliter.q.54.ar.2.pag.156. 12ª.par.
Obiectum ad hoc quod specificet actum voluntatis,exigitur quod sit formaliter per se & directè intentum: non exigitur autem quod sit primo intentum.q.72.ar.9.p.226.12ꝯ.p.
Obiectio Scoti cõtra san.doct.de diffinitione rationis paternitatis & spirationis.p.166.co.2.li.32.1ª.p.
Obiectio in primo & adæquato intellectus duo existunt,ratio scilicet obiectiua.puta:quid erat esse entis:& conditio obiectiua:scilicet ratio,seu modus quidditatis.p.359.co.2.li.28.1ª.p.
Obiectiones Scoti in materia angelorum contra san.doct. quomodo soluantur.p.239.co.2.li.2.1ª.p.
Oblationes debitas negantem an sacerdos priuare debeat sacramento. q. 86.ar.1.p.286.22ꝯ par.
Obiectiua pluralitas quomodo intellectu diuino existat.pag.97.co.1.lin. 71.1ª.par.
Obseruantia an sit virtus generica:& cuius speciei sit honorare hominem propter virtutem,q.103.ar.4.p.365.22ꝯ.p.
Obstinatio an sit effectus communis & vnius rationis in homine & angelo.p.296.co.1.li.31ª.p.
Occultum dupliciter per se & per accidens.q.11.ar.3.p.472.22ꝯ.p.
Occulta quæ sunt nobis de Deo quemadmodum magis sunt propria Deo in cognoscendo,ita & in essendo.p.co.2.li.2.1ª.p.
Obseruationes quæ fiunt ex cõsuetudine patriæ simplici corde an sint peccata.q.96.ar.3.p.344.22ꝯ.p.
Occisio.An teneatur homo,prætermittere actum tutelæ propriæ vitæ ad euitandam occisionem alterius.q.64.ar.7.p.220.22ꝯ.
Occidere tyrannum quando non est recursus ad superiorem an liceat.qu. 64.ar.3.p.218.22ꝯ.par.
Occidere quenquam an liceat pro defensione rerum suarum.qu.64.ar.73, p.218.220.226.22ꝯ.p.
Occidere quenquã pro vitanda violentia stupri,vel sodomiæ,vel reliquorum an liceat.q.64.ar.7.2.ibid.
Occidendi hominem quæ sit causa iusta.q.64.ar.2.p.217.22ꝯ.p.
Odium.Vniuersaliter odium est dissonantia à malo obiecto & causa quia oportet malum obiectum esse odio habitum,sed quia diuersum in vtroque odio constituitur obiectum(quia vnius persona,alterius res) varietas apparet,& non est:quoniam vtrobique id quod habet rationem mali obiecti & causæ odij,abnegatur ab effectu & dissonat.pagina.94.12ꝯ. part.
Odium.Aliud est odio haberi & aliud non amari.q.29.ar.4.p.94.12ꝯ.p.
Odium an quicquid mali culpæ est interioribus peccatis in proximum sit ex interiori odio.Ibid.
Odium diuiditur in odium inimicitiæ & abominationis, sicut amor in amorem amicitiæ & concupiscentiæ.q.29.ar.1.p.93.12ꝯ.p.
Odium Dei an possit terminari ad ipsum Deum in seipso.q.84.ar.1.pa, 285, 22ꝯ.par.
Odium Dei est duplex,s.secundum abominationem:& secundum inimicitiam.q.34.ar.2.p.127.22ꝯ.par.
Odium Dei est grauissimum peccatum.Ibid.
Odium Dei quomodo sit peccatum in spiritum sanctum.Ibid.
Odium Dei clauditur in quolibet peccato mortali.Ibid.
Odium proximi est grauius peccatum reliquis peccatis in proximũ. q.34. ar.4.p.129.22ꝯ.par.
Odium proximi an sit vltimum(vt in litera dicitur)& tamen claudatur in in aliis,& causet alia.q.34 ar.5.& 6.pa.139.& 131.22ꝯ.
Odium an oriatur ex fuga tristitiæ cum causetur ex inuidia.Ibid.
Odium an ex inuidia generetur formaliter secundum naturam obiecti, ex ira autem dispositiuè tantum.Ibid.
Odio haberi potest Deus proter pœnam inflictam alicui, non autem per se.q.34.ar.1.p.126.22ꝯ.par.
Odij peccatum an sit vnius tantum speciei specialissimæ.ibid.ad vlt.
Odij obiectum & causa non est malum simpliciter,sed malum huic. q. 29. ar.1.p.93.12ꝯ.p.
Offensa an directè opponatur gratiæ.q.86.ar.2.p.407.3ª.p.
Officium,In officiis ecclesiasticis vnde sumatur regula quãtitatis cantus. q.91.ar1.2.p.327.22ꝯ.p.
Officium,An pulsare in organis inter ecclesiastica officia sonos secularium vanitatum sit peccatum mortale.q.91.22ꝯ.
Officium ecclesiasticum dicere manibus operando non licet.q.187.ar.3.p. 657.22ꝯ.par.
Omne quod est secundum se totum actus,an ad intellectum in actu sit.pa. 3.5,co.1.li.82.1ª.p.
Omne quod quocunque modo à Deo est,quemadmodum necesse est esse. p.29.co.1.li.33.1ª.par.
Omnes dij gentium dæmonia,quomodo verificetur.quæst.94.ar.pagi.332. 22ꝯ.par.
Omnia quæ in tempore fiunt an æternitati præsentia sint.pag.88.colum.1. li.21.1ª.par.
Omnia qui dicit,nihil excludit.p.125,co.2.li.21.1ª.p.
Omnia esse creata à Deo non solum est possibile,sed etiam necessarium.p. 213.co.2.li.91.1ª.par.
Omnia quæ processu temporis diuina prouidentia facta sunt in prima rerum conditione,secundum quasdam rationes seminales producta fuerunt.p.281.co.2.li.82.1ª.par.
Omnia in esse à Deo conseruantur:& hoc tam fide,quam ratione. p. 440. col.2.li.63.1ª.par.
Omnia à Deo in esse non directè conseruantur.p.440.li.75.1ª.p.
Omnia conseruari egent à Deo directe.pa.440.li.52.1ª.p.
Opus.An cuiuslibet spiritualis actus corporale exercitium licitum sit in festo.q.122.p.407.22ꝯ.p.
Opus quodlibet seruile facere in die festo ad Dei seruitium an liceat. qu. 122.p.507.22ꝯ.p.
Opus corporale ex necessitate in festo fieri quomodo liceat.q.122.art.43. p.407.22ꝯ.p.
Opera corporalia an sint licita in die festo.p.207.22.22ꝯ.
Opera seruilia si transeunt in communia sunt licita in festo. pagina. 407. 22ꝯ.part.
Opera seruilia in festo ex consuetudine hodie fiunt licita.p.407.22ꝯ.p.
An opera in festo licita reddantur illicita ex hoc quod fiunt mercenariè seu propter lucrum,p.417.12ꝯ.p.
Opera seruilia sicut venari,ludere, sonare instrumentis musicis & huiusmodi quomodo licita vel illicita sint in die festo.p.407.22ꝯ.p.
Operas suas locare & laborem spiritualẽ vendere,an liceat viris spiritualibus.q.100.ar.2.3.& 4.p.353.354.& 366.22ꝯ.
Operatio. Vnumquodque esse propter suam operationem, quomodo intelligatur.q.3.ar.2.p.11.12ꝯ.
Operatio angeli circa motus continuitatem an sit vna vel plures. p.242. co.2.li.77.1ª.p.
Operatio immanens dupliciter sumi potest,s.in communi,puta intelligere,videre:& in speciali seu contractè:puta intelligere humanum, videre bouinum,&c.p.249.co.2.li.71.1ª.p.
Operatio omnis incipiens cum esse rei est ei ab agente à quo esse habet: quæ propositio cum sit sancti doctor.quomodo verificetur. p.290.co.1. li.86.1ª.p.
Operatio prima angeli,quo ad specificationem & actus rectitudinem an naturalis fuerit.p.295.co.1.li.82.1ª.
Operatio animæ cum non sit in genere substantię,ergo nec potentia operatiua,& an rationes Scoti contia hoc procedant p.339.co.1ª.p.
Operatio ita participata æternitate mensuratur.p.47.co.2.li.92.1ª.p.
Operatio intellectus vtrum sit omnium perfectissima:& vtrum conclusio sancti doct.quò ad hoc vera sit p.142.co.1.li.60.1ª.p.
Operationis actiuæ nobilitas pensatur ex forma quæ est actionis principium.q.51.ar.2.p.149.12ꝯ.
Operationes distinctæ cõtra passiones sunt operationes ad alterum,q.60. ar.2.p.178.12ꝯ.
Operationum quædam est vitalis,quæ.s.est ab anima inquantum anima,& quædam non vitalis,quæ.s.est a natura tatum,vt motus sursum vel deorsum. Item operationum vitalium quædam dicunt aliquid commune cum non vitalibus & aliquid proprium inquantum vitales sunt, quædam verò nihil cum non vitalibus commune habent.p.226.col.1.lin.85. 1ª.par.
Operarios conducentes cũ pacto quod non ieiunent,quomodo peccent. q.147.ar.4.p.485.22ꝯ.
Operari corporaliter licet in die festo pro diuersis necessitatib. publicis & priuatis.q.122.ar.43.p.407.22ꝯ.
Opinio. An melius sit aliquem frequentius falli habendo opinionem bonam de malo homine,quam rarius falli habendo malam opinionem de aliquo bono homine,& an ratio ad hoc allata sit efficax.q.60.ar.4.pag. 202.22ꝯ,
Opinio Aristotelis,vtrum Platonis opinioni cõsentiat in materia de idea boni.p.32.co.2.li.3.1ª.p.
Opinio Aristotelis de anima intellectiua: & discordia inter ipsum & sanctum doctorem.p.38.co.2.li.5.1ª.p.
Opiniones multorum asserentium causam ipsius prædestinationis. p. 130. co.2.li.91.1ª.p.
Opinio Poretani ponentis relationem esse personam:personã autem non esse essentiam,an maiè adducta sit.p.189.co.1.li.36.1ª.par.
Opinio antiqua de operationibus ipsius Dei.p.446.co.1.li.47.1ª.p.
Opinio Platonis,Auicennæ,& aliorum de corporum actionib.p.474.col. 1.li.67.1ª.p.
Opinionem falsam habens de Deo,an eum cognoscat secũdum quid,q.10. ar.3.p 38.22ꝯ.
Opinionem malam habere de homine ex leuib.indiciis quando est mortale & quando veniale.q.60.ar.2.p.200.22ꝯ.
Opiniones an dæmones sint.p.473.co.1.li.50.1ª.p.
Opiniones an fatum concedatur.p.480.co.2.li.50.1ª.
Opiniones Philosophorum & Theologorũ de his,quę ad hominis actiones pertinent.p.302.co.1.li.82.1ª.p.
Opiniones de animarum creatione.p.488.co.1.li.62.1ª.p.
Opiniones nunquid intellectus ab intelligibili patiatur.p.352.co.1.lin.10. 1ª.par.
Opiniones de angelis & anima,p.357.co.1.li.86.1ª.p.
Opiniones multorum an appetibile appetitum moueat in genere causæ efficientis p.362.co.9.li.56.1ª.p.
Opiniones antiquorum de sensibilium cognitione.pag.375.colum.2.li.32. 1ª.part.

Opiniones antiquorum quomodo anima corpora cognoscat.p.374.col.1. li.91.1ª.par.
Opiniones Philosophorum quomodo substãtiæ immateriales à nobis cognoscantur,& intelligantur.p.899.col.1.li.92.1ª.p.
Opiniones Philosophorum de fœlicitate.p.899 co.2.li.90.1ª.
Opiniones Philosophorum de gubernatione mundi. pagin. 437. line.29. 1ª.part.
Oppositio relatiua an & quo pacto in Deo existat pagin. 152. col. 2.lin.2. 1ª.par.
Oppositio sola relatiua an in diuinis realiter distinguatur.p.174.col. 2.lin. 86.1ª.par.
Oppositorum vnum excludere reliquum,dupliciter intelligi potest, formaliter scilicet & effectiuè, & multa alia circa istam conditionalem: si vnum oppositorum,&c.p.15.col.2.li.80.& ibid.li.88.1ª.par.
Oppositum infinitum dupliciter contingit.p.16.col.1.li.1.1ª.
Optimum simpliciter,nullo adiecto fit melius.q.34.ar.3.p.190.12ꝯ.p.
Opus creationis triplex.p.311.co.2.li.52.1ª.p.
Oratio.De ordine trium priorum orationis dominicæ.qu.83.art. 9.p.280. 22ꝯ.part.
Oratio.In oratione duplex concurrit vnitas ad Deum.q.83.arti .1.2.p.280. 22ꝯ.par.
Oratio.An ex proposito euagari in oratione quam quis non tenetur dicere sit peccatum.q.83.ar.12.p.285.22ꝯ.
Oratio sicut & voluntas distinguitur in simpliciter vel secundum quid.q. 21.ar.4.p.125.3ª.p.
Oratio aliter apud grammaticos, & aliter apud rhetores, & aliter apud theologos accipitur.q.83.ar.1.p.280.22ꝯ.
Oratio est inter causas efficientes.q.83.p.280.22ꝯ.p.
Oratio quomodo offertur Deo,& quid.q.83.ar.3.p.280.22ꝯ.
Oratio tam priuata quam publica: an debeat esse vocalis, quotuplicimodo fieri possit.q.83.ar.12.22ꝯ.p.
Orationis conditio piè petendi quid importet.q.83.ar.1.4.p.287.22ꝯ.
Orationis causæ.q.83.ar.2.3.p.283.22ꝯ.p.
Orari an debeat solus Deus.q.83.ar.4.p.280.22ꝯ.
Orare seu dicendo officium: an satisfaciat attendendo solùm ad passionẽ Christi.q.83.ar.3.p.290.22ꝯ.p.
Orationem quomodo faciebat Hieremias in limbo patrum pro Hierusalem.q.83.ar.11.p.281.22ꝯ.
Orationes nostras qualiter sancti videant.q.84.ar.8.p.980.22ꝯ.p.
Orando mente vagari quando sit peccatum mortale,& quando veniale.q. 83.ar.13.p.286.22ꝯ.
Ordo rationis in quo consistat.p.26.col.2.li.57.1ª.p.
Ordo rerum in essendo dupliciter considerari potest.p.28.co.2.li.81.1ª.
Ordo articulorum sancti doctor.an præposterus videatur.pag.67.col.1.li. 45.1ª.par.
Ordo tertius potentiarum animæ cur tribus sensibus attribuitur, non autem aliis potentiis in litera à sancto doctore enumeratis.p.343. col.1.li. 35.1ª.par.
Ordo naturalis inter potentias est triplex,scilicet secundum causa actiuã, finalem,& materialem.p.345.col.1.li.19.1ª.
Ordo inter recipiens & receptum licet solius naturæ esse possit vt pater de subiecto,passione,&c.potest tamen esse durationis.p.350.col.1.li.61. 1ª.part.
Ordo quo indiuisibile à nobis cognoscitur ex habitudine ad quidditatem sensibilem pensandus est.p.391.col.1.li.60.1ª.
Ordo dupliciter distinguitur,communis scilicet,& specialis. p. 455.col.2. li.71.1ª.p.
Ordo angelicus habet duo.p.458.co.1.li.67.1ª.
Ordo necessarius simpliciter est ad salutem ecclesiæ: loquendo ad ecclesiam simpliciter & absolutè.q.65.ar.4.p.298.p.
Ordo originis an sit præcise id,quod realiter ipsæ processiones distinguãtur.p.147.col.1.li.1.1ª.
Ordo in materia diuinarum personarum à sancto doctore in litera positus qualis sit,an scilicet quo ad nos,an secundum se.p.344. colum.1.lin.64. 1ª.part.
Ordo naturæ in personis diuinis existit.p.202.col.1.li.54.1ª.
Ordo duplex est in rebus.p.202.col.2.li.3.1ª.p.
Ordo in vniuerso duplex inuenitur,intelligibilis scilicet & sensibilis, alter materialitate,alter autem materia constat.p.202.li.59.1ª.
Ordo,affectio,& cognitio quid determinent.p.405.co.2.li.fi.1ª.
Ordinis rerum in finem in diffinitione prouidentiæ,an intelligatur & ipse ordo in finem,& peruentio ad finem an ordo tantum.p.125.co.1.li.62. 1ª.part.
Ordinis de ratione an prioritas & posterioritas sit.p.125.li.90.1ª.p.
Ordinem intelligibilium esse supra ordinem intellectuum quomodo intelligatur.p.396.co.1.li.41.1ª.
Ordine actuum qui est ordo causæ efficientis, & in ordine potentiæ, qui est ordo causæ materialis qualis reductio fiat.p 322.co.2.li.56.1ª.p.
Ordine ordinatur aliquid ad alterum dupliciter, scilicet actiuè & passiuè. p.453.col.2.li.64.1ª.p.
Ordines multiplicantur secundum causarum multiplicationem.p.447.co. 1.li.11.1ª.p.
Ordines dupliciter dici quo ad naturam & quo ad gratiam. pa. 459.col.2. li.35.1ª.p.
Ordines duo operationum in actionem & passione intellectus attenduntur.p.392.co.1.li.4.1ª.
Ordines tres de facto in vniuerso inueniuntur.q.1.art.3.in responsione ad dubia in cor.p.3.3ª.p.
Ordines quo ad graduum distinctionem remanebunt. pagin. 456. lin. 75. 1ª.part.
Ordines quò ad executionem officiorum partim remanebunt, & partim non.p.456.lin.88.1ª.p.
Ordinum distinctio in angelis vnde sit.p.456.col.1.li.42.1ª.
Ordinum distinctio angelis per respectum ad finem supernaturalem inest completiuè à gratia:inchoatiuè autem à natura,ibi.li.47.1ª.
Ordinibus angelorum duo concurrunt,scilicet naturæ conditio, & dona gratiæ.p.459.col.1.li.27.1ª.p.
Ordinare & conferre,rationis propria opera sunt, conueniunt autem voluntati vt intellectum participat.q.17.ar.1 p.52.12ꝯ.p.
Ordinare aliquid in bonum commune est totius multitudinis vel alicuius vicem gerentis totius multitudinis.q.90.ar.3.p.286.12ꝯ.
Ordinari in summum bonum contingit tripliciter primò in communi secundò in speciali confusè tamen,tertiò,in speciali & distinctè. q. 19.ar. 9.p.67.12ꝯ.par.
Ordinari in finem vltimum est debitum actui virtutis.q.23 ar.7.1.& 2.p.74. 75.76.22ꝯ.p.
Ordinari phantasmata naturalium ad intelligibiles veritates excedentes intellectum,dupliciter intelligi potest.q.173.ar.1.3.p.597.22ꝯ.
Ordinatum ad Deum vt finem ignorum ratione naturali consequendum, quibus egeat,&c.p.1.co.1.li.35.1ª.
Ordinatum ad finem in tantum necessarium, inquantum finis sine eo haberi non potest.q.187.ar.3.p.657.22ꝯ.p.
Ornatus. An clerici & religiosi peccent mortaliter mutantes vel variantes habitum suum.q.169.ar.2.p.584.22ꝯ.p.
Ornatus mulierum prouocatiuus ad lasciuiam an reponatur in specie prouocantium ex sola intensione:an etiam ex qualitate operis.q.169.ar.99. p.554.22ꝯ.par.
Ornatus excedens limites consuetudinis quantum sit illicitus. pag. 514.q. 169.22ꝯ.par.
Ornatus fucatorius an possit aliqua ratione excusari à peccato mortali,nisi addatur aliqua circunstantia peccati mortalis.q.169.p.514.12ꝯ.
Ornatus pretiosus mulierum, an debeat intelligi absolute vel respectiue. q.169.p.514.22ꝯ.
Ornatus immoderantia distinguitur.q.169.ar.1.p.573.22ꝯ.p.
Origo passiue præcedit proprietates personarum præcedẽtium etiam personales.p.92.co.2.li.60.1ª.
Originale,& actuale peccatum in qu. differant.q.1.ar.4.p.8.3ª.p.
Osculа & tactus quando sunt peccata mortalia, & quando venialia.q.134. ar.4.p.518.22ꝯ p.
Oscula & tactus vxoris quomodo sint peccata,& quomodo non. q.154.p. 518.22ꝯ.
Oscula sponsarum per verba de præsenti qualia & quando seu pacta.q.154 p.518.22ꝯ.

P

PAnis.Assus Eucharistiæ.p.5.3ª.p.
Papa iudicium vel præceptum recusare contingit tripliciter,& quando pertineat ad schisma,& quando non,q.39.ar.12.p.142.143.22ꝯ.
Papa habet plenitudinem potestatis in spiritualib.tantum, in temporalib. autem in ordine ad spiritualia.q.43.ar.8.p.158.22ꝯ.
Papa an possit subiicere se alicui in foro iudiciali. q.67.artic.1.2.p.230.231. 22ꝯ.par.
Papa potest committere simoniam sicut alia peccata, sed non incurrit censuras p.230.22ꝯ.
Papa an solus dispenset in votis perpetuis.q.184.ar.6.p.659.22ꝯ.
Papa eximens religiosum ab obedientia sui prælati,non dispensat in voto obedientiæ,q.186.ar.5.3.p 650.22ꝯ.par.
Papa an possit eximere religiosum ab obedientia sui prælati. q.186.art.8.3. p.652.22ꝯ.p.
Papæ plenitudo potestatis super bona ecclesiæ quid importet. q.109.art.1. 7.p.383.22ꝯ.
Papæ veri,& indubitati persona,an possit esse schismatica. q.39.arti.1.2.p. 142.143.22ꝯ.p.
Papæ subiectio spontanea in principio an transeat in necessitatem.qu.97. ar.1.2.p.345.22ꝯ.
Paradisus locus est in Orientis parte constitutus.p.434 co.1.li.80.1ª.p.
Paradisus,est locus conueniens humanæ habitationi secundum primæ immortalitatis statum p.435.co.2.li.25.1ª.p.
Pars an naturaliter plus diligat totum quàm seipsam. pa.278. col.2. lin.14. 1ª.part.
Pars nulla est perfecta extra suum totum.279.co.2.li.20.1ª.p.
Pars an plus diligat totum quàm seipsam.q.26.ar.3.p.22ꝯ.
Partes iustitiæ an sint declinare à malo,& facere bonum.q.79.ar.1. p.264. 22ꝯ.part.
Particularia ab illis denominantur.p.51.co.1.li.94.1ª.p.
Passio. Mutationes quæ sunt materia passionum consistentium in fuga seu retractione, declinant in peius, quæ sunt materia passionum consistentium in extensione seu prosequutione: quia vita humana consistit in vitali extensione cordis ad totum corpus.q.22.p.76.12ꝯ.
Passio.Motus animi qui passiones vocantur, habent rationem passionis ex adiuncta transmutatione corporali: habent autem rationem appetitiui motus,& talis(puta iræ vel timoris) secundum se. qu.22.ar.1.ad 1.& 3.p. 77.12ꝯ.p.
Passio.Non omnis sed aliqua naturæ obiecti diuersitas(illa scilicet quæ redundat in diuersam rationem delectabilis) diuersificat speciem passionis.q.31.ar.7.p.102.12ꝯ.
Passiones se habent ad bonum & malum morale sicut exteriores actus. q. 24.ar.2.p.82.12ꝯ.p.
Passio. Ad delectationem & tristitiam terminantur omnes aliæ passiones, & ab eis quodammodo regulantur.q.33.4.p.108.12ꝯ.
Passio.Amor,desiderium,delectatio,& tristitia & si quid est eiusmodi sumatur pro naturalib. dissonantiis vel consonantiis potentiarum vel actuum huiusmodi æquiuocè dicuntur de eisdem vt sunt animales passiones.q.23. ar.4.p.80.12ꝯ.
Passio. Pars apprehensiua trahitur ab agente ad hoc vt sit ipsum secũdum esse intentionale,pars verò appetitiua trahitur ab agente vt iungatur sibi secundum esse essentiale. Et est sermo de passione vere,& communiter siue ab agente siue à fine.q.22.ar.2.p.77.12ꝯ.par.
Passio.Circa passionis Christi effectum tria notabilia.quęst.49.ar.5.p.244. 3ª part.
Passio. Litera vt distinctionem passionum in anima doceret, vtens similitudine agentis naturalis inquãtum attrahit, & inquantùm triplex effectus

ctus in patiente sit,non est digressa.q.23.ar.4.p.80.12ꝯ.par.
Passio. Ratio obiecti passionis appetitus sensitiui integratur ex bonitate, vel malitia,præsentia vel absentia vel indifferentia & apprehensione.q. 30.ar.2.p.96.12ꝯ.p.
Passio dupliciter dicitur,scilicet propriè dicta,& communiter. p. 418.col. 1.li.75.1ª.par.
Passio. Licet omnis exeat limites, naturales motus non tamen omnis passio nocet aut habet aliquid præter naturam: quia hoc consonat naturæ vt quandoque motus cordis varietur. Item licet omnis passio sit cum præternaturalitate motu cordis & noceat naturę,non tamen omnis passio est mala moraliter quando est voluntaria: quia recta ratio dictat ꝙ propter aliquod bonum corpori etiam nocumentum inferatur.q.24.ar. 2.p.82.12ꝯ.p.
Passio.An omnis sit cum transmutatione in deterius, & nulla sit in melius. q.22.ar.1.p.76.& par.12ꝯ.
Passio omnis animæ absolutè loquendo est cum præternaturali transmutatione: quia cordis motus aut iuteditur aut remittitur à suo naturali motu:quia tamen inter præternaturales passiones datur lititudo, & minus mala respectu magis malæ habet rationem melioris,ideò passiones illæ quæ ad peius declinant,magis propriè passiones dicuntur.q.22. art. 1.p. 76.12ꝯ.par.
Passione communiter homo erat passibilis & anima & corpore: quoniam sentiebat.p.225.li.83.1ª.
Passione propriè homo & anima & corpore impassibilis erat: quia virtus animæ passionem prohibebat sicut & mortem.p.225.li.89.1ª.p.
Passione quòd in omni sit transmutatio aliqua præternaturalis, in corde, est neminem in passione eadem actualiter diutius perdurare sine corporali læsione aut curatione.q.22.ar.1.p.76.12ꝯ.p.
Passiones quomodo repugnent rationi.q.129.ar.2.p.439.22ꝯ.p.
Passiones primariæ exigunt duas conditiones, scilicet quod sint per se, id est nihil per accidens habentes admistum, tam in se quam in suis causis: & quod sint vltimæ in singulis generibus.p.86.12ꝯ.p.
Passiones sanctorum an ecclesiæ proficiant per modum redemptionis. q. 48.ar.5.p.231.12ꝯ.
Passiones in appetitu sunt veræ operationes,causare tamen ab appetibili, & habentes pro obiecto appetibile.Sed in appetitu sensitiuo sunt per se mistæ cum passione corporali,in appetitu verò intellectiuo non, & per exclusionem huius compositionis dicuntur in simplices actus similes tamen passionibus sensitiui appetitus. quæstion. 22. articul. 3. pagin. 78. 12ꝯ.par.
Passioni,& morti tradere inuitum innocentem est impium: & crudele absolutè loquendo,nõ autem in ordine ad Deum,cuius sunt vita,& mors. q.47.ar.3.ad 1.p.225.3ª.
Passionis communiter dictæ magis habet rationem pars appetitiua, quàm apprehensiua: selcuso enim corpore pari consistit in recipere ab agente te & trahi in illud.q.22.p.77.12ꝯ.
Passionis Christi necessitas an conuenienter quæratur antequam de eius possibilitate sit quæsitum.q.46.ar.2.p.215.3ª.p.
Liberationis humanæ modus per Christi passionem conuenientior fuit quàm per solam Dei voluntatem.q.46.ar.3.p.215.3ª.p.
Passionum quædam sunt quarum obiecta consistunt explicite in applicatione huius ad hoc,quædam autem non.q.46.ar.2.p.134.12ꝯ.
Passionum genera sunt quatuor, scilicet motus in bonum, motus à malo, quies in bono & inquietudo in malo. Vltimum in primo genere est spes in secundo timor,in tertio delectatio,in quarto,tristitia, & omnes sunt per se tam in se quàm in suis causis. quæstion. 25. articulo. 4. pagin. 86. 12ꝯ.part.
Passionum animæ aliæ circa bonum. aliæ circa malum:earum verò quæ circa bonum: aliæ circa bonum habitum vel suo tempore habendum: aliæ circa bonum non habitum,& tunc non habendum. p.425. column.1.lin. 8.1ª.par.
Passionum duplex est modus:per modum præuenientis & impedientis: & & per modum consequentis & obedientis.ibid.p.425.68.1ª.
Passionum Christi generalis quædam explicatio.q.46.ar.p.217.3ª.p.
Passionum generalitatem ad literam quare Christus suscepit.q. 36.art.5.p. 217.3ª.par.
Pati est communius quàm dolere.q.46.ar.6.p.219.ad Scot.3ª.p.
Pati causaliter esse nihil aliud est quam ex passione causari.p.351. col.1.lin. 2.1ª.part.
Pater vnica paternitate an referatur ad plures filios.quæst.35.arti. 5.p.174. 3ª.part.
Pater est Deus,pater est persona in diuinis cum dicimus, quòd prædicatũ existat.p.160.co.1.li.92.1ª.
Pater quod ad filium referatur, non vna sed duabus relationibus quomodo intelligatur.p.164.co.2.li.37.1ª.p.
Pater est principium.p.166.col.2.li.65.1ª.p.
Pater est nomen proprium personæ patris.p.167.col.1.li.42.1ª.
Pater diuini quid significare habeat:& quomodo sumatur.p.167. co.2.lin. 29.1ª.p.
Pater de Deo dupliciter dicitur,scilicet personaliter&essentialiter.p.167. li.80.1ª.p.
Pater per prius in diuinis dicitur personaliter essentialiter. p. 168. col.1.li. 24.1ª.part.
Pater quomodo plura princpia dici possit.p.178.co.2.li.70.1ª.
Pater voluntate concomitante filium genuit:p.194.co.1.li.45.1ª.p.
Pater genuit filium natura non voluntate principiante: sed sic produxit creaturam.p.194.1.li.53.1ª.
Pater quomodo æqualis sit filio & æquetur.p.201.co.1.li.15.1ª.p.
Pater quomodo nullo modo prior filio esse intelligatur.p.202.col.2.li.60. 1ª.par.
Pater est in filio & econuersò secundum essentiam,relationem, & originem.p.203.co.1.li.vlt.1ª.
Patri an principij nomen conueniat.p.166.1ª.col.li.73.1ª.p.
Patri mitti non conuenit,sed filio & spiritui sancto.p.107.colum 2.lin.64. 1ª.part.
Patrem esse in filio quotuoliciter intelligi potest.p.2.li.7.1ª.
Patres sancti in limbo quem dolorem habuerint,q.52.ar.5.p.245.3ª p.
Paternitas cùm prædicatur de essentia,an sit prædicatio per se.p.167.co.1. li.84.1ª.p.
Patientia.An secundum authorem ponendæ sint duæ patientiæ,& duæ perseuerantiæ.q.128.ar.1.p.435.22ꝯ.
Patientia an remaneat in patria ratione istius actus qui est frui bonis ad quæ per patientiam peruenire volumus.6.126.ar.2.1.p.457.22ꝯ.p.
Patientia quare dicitur imperfectior iustitia.q.126.p.457.22ꝯ.
Patientia quare si imperfectior temperantia.ibidem.
Patientia est radix & custos omnium virtutum:an bene exponatur. q. 126, p.457.22ꝯ.par.
Patientia secundum quod est virtus, an haberi possit sine charitate. q. 136. ar.3.p.459.22ꝯ.
Patientia an sit virtus adiuncta fortitudini.quæstion. 136.articul. 4.p. 460, 22ꝯ.par.
Patientia an distinguatur in formatam & informem.p.470.22ꝯ.p.
Patientiæ & fortitudinis comparatio an sit rationabilis.q.136.art. 2.p.456, 22ꝯ.par.
Phantasmata & ea quæ sunt in parte sensitiua, non sunt causa:sed materia causæ ad ea quæ sunt intellectus.q.85.ar.1.p.267.12ꝯ.p.
Phantasmata diuersa eiusdem speciei quomodo in vno homine esse dicantur:cùm duo accidentia eiusdem speciei simul in eodem esse nõ possint. p.330.co.1.li.52.1ª.p.
Paulus. In Paulo ex visione diuinæ essentiæ remansisse species intelligibiles,sicut abesse visione corporali,&c.Potest dupliciter intelli_i. q. 185. ar.4.3.p.640.22ꝯ.p.
Paulus ita se obligatum omnibus Christi beneficiis aiebat: vt non solum vna cum aliis,sed etiam ipse teneretur pro omnibus. q.1. art. 4. ad 3.p.2. 3ª.par.
Paulus an fuerit par.Petro.q.33.ar.4.2.p.121.123.22ꝯ.p.
Paulus an peccauerit excitãdo discordiam inter Pharisæos,&Sadducæos. q.37.ar.1.p.140.22ꝯ.p.
Paulus quomodo dicatur raptus ad videndam diuinam essentiam, quum ipse dicat se non vidisse sed audiuisse verba ineffabilia.q.175.art.3.p.605. 22ꝯ.par.
Paupertas per se voluntaria quæ sit,q.40.ar.3.ad 1.p.297.3ª.p.
Pax quæ fit vi & metu,& non pax.q 29.ar.1.p.109.22ꝯ.
Pax quomodo sit actus charitatis.q.29.ar.4.p.110.2ª.p.
Peccatum.Necessarium est secũdum fidem catholicam credere quòd omnis vtriusque sexus ab Adam secundum rationem seminalẽ prouenienes, ex ipsa sua generatione sit obnoxius peccato originali: an autem aliquis actualiter non habuerit ex speciali gratia originale peccatum ad fidem tanquam necessariò credẽdum non spectat, quamuis tanquam probabile spectare possit propter authoritates sanctorum,quæst.81.art.3.p. 258.12ꝯ.
Peccatum. Qquomodo stent hæc simul peccare ex malitia nihil aliud est, quam voluntatem ex seipsa moueri ad malum:& peccata ex malitia qui ex ægritudinali habitudine ad malum mouetur. quæstio.87. art.3.p.251. 12ꝯ.part.
Peccatum. Quomodo possint hæc stare simul, actus peccati est à Deo & defectus concomitans nullo modo est à Deo, sed a causa creata sola.q. 79.ar.1.p.262.12ꝯ.
Peccatum Deus est causa actus qui est peccatum tam secundum esse naturæ quàm moris,non tamen est causa peccati: quia non est causa ꝙ actus fiat cum defectu, id est, non est causa concomitantiæ seu coniunctionis defectus cum actu; coniunctio nanque ista non vndecunque prouenit, sed ex deficiente libero arb.nec conuenit actui quomodolibet sumpto, sed vt à deficiente pendet.q.79.ar.1.p.253.12ꝯ.p.
Peccatum. Quo pacto stet declaratio autoris de modo quo originale peccatum traducitur.q.81.ar.1.p.257.12ꝯ.
Peccatum.Literæ processus a peccato ordine ad peccantem,ad peccatum secundum se,est bonus.q.62.ar.1.p.121.12ꝯ.
Peccatum. Licet enim peccatum humanum reducatur in hæc tria principia,ignoratiam,passionem,& malitiam:in omni tamen paccato inuenitur mala voluntas & ignorantia.q.78,ar.1.p.249.12ꝯ.p.
Peccatum.Quomodo veniale per se diuponit ad mortale:quũ non nisi per quãdam consequentiam vel remouendo prohibens concurrat.q.88.art. 3.ad 3.p.289.22ꝯ.
Peccatum. Quomodo dictum sit quòd de veniali ex genere sit mortale ex parte agentis dum constituitur in eo finis:quum ar.5.q.88.dicatur quòd circunstantia non facit de veniali mortale, nisi mutãdo speciem. p.280. 12ꝯ.par.
Peccatum. Augmentata conuersione ad obiectum non oporteret augeri auersionem,quia conuersio ex intentione mensuratur,quę peraccidens respicit obiectum vt causat auersionem.q.77.p.248.12ꝯ.
Peccatum.Cur author qui posuit peccatum originale esse habitum & cõcupiscentiam & componit ex materiali & formali,in corpore.ar.4.qu. 82. sola duo distinguit in peccato originali, quorum vtrumque spectat ad formale,nullam de aliis faciens mentionem.p.262.12ꝯ.
Peccatum. Distinctio secundum gradus in peccato cordis, oris & operis, non est distinctio specifica secundum species imperfectas: siue peccatũ cordis & oris ordinentur ad peccatum operis vt imperfectum ad perfectum per modum simplicis persecutionis, siue per modum cuiusdam inter medij termini;quia vnicum tantum est motuum obiectiuè.qu.72. ar.7.p.226.12ꝯ.
Peccatum. Id quod concurrit per accidens quamuis necessariò, non dat speciem peccato:sic enim currit inordinatio,auersio reatus,& huiusmodi.Ibidem.
Peccatum. Quia priuatio originalis iustitiæ est prima intrinseca radix originalis peccati,causa eius ponitur non qualitercunque, sed formalis.q. 81.ar.2.p.261.Dispositio.12ꝯ.
Peccatum. Quomodo se habeat inordinatio voluntatis ad peccatum originale materialiter, & ad priuationem originalis iustitiæ. qu.82.ar.3.p. 261.12ꝯ.
Peccatum. Stat quod peccatum inferat maius nocumentum non substantialiter,& sit minus graue substantialiter.p.203.12ꝯ.par.

Peccatum

Peccatum.In motibus præcedentibus actus voluntatis est peccatum commissionis:quia quando committitur aliquis actus inordinatus voluntarie,siue voluntarius sit positiue,siue negatiuè, est peccatum commissionis,vt patet in delectationibus malis non imperatis,sed nec exactis, q. 74.ar.3.p.233.12ꝯ.p.
Peccatum. An ratio quare peccato non debeatur pœna infinita intensiuè, quia est econuerso ad commutabile bonum,sit bona.q.87.arti. 4.p.274. 12ꝯ.par.
Peccatum. An formale in peccato originali sit priuatio iustitiæ originalis totius,an in hoc puta in voluntate,p.261.12ꝯ.
Peccatum.Omissio sumitur materialiter & formaliter.q.79.art.3.pag.468. 22ꝯ.par.
Peccatum originale cùm dicitur in litera esse inordinata dispositio,&c.sumitur inordinatio cõtrariè,& fundatur super prioritate ad ea quæ sunt contra harmoniam conformem naturæ nostræ rationali,q.82.ar.1.pag. 260.12ꝯ.par.
Peccatum originale est habitus in ordine ad naturam sicut ægritudo: non autem in ordine ad opus,nisi indirectè per remotionem prohibentis.q. 82 p.260.12ꝯ.
Peccatum originale est languor naturæ etiam absolutę:quoniam consistit in contraria dispositione non solum iustitiæ originali,sed naturali sanitati ipsis hominis inquantum rationale,q.82.p.260.12ꝯ.p.
Peccatum originale est habitus corruptus, ideo in corruptione consistens, sicut enim ægritudo est habitus consistens in corruptione humorum peccantium, originale est habitus consistens in corruptione partium animæ.q.82.ar.2.p.261.12ꝯ.par.
Peccatum originale dicitur remanere actu,&transire reatu:quia verè actu remanet priuatio iustitiæ originalis, non tamen sub ratione culpæ,non enim imputatur amplius ad culpam,nec reseruatur punienda.q. 82.ar.3. p.258.12ꝯ p.
Peccatum in ordine ad peccantem,& ad intentionem peccantis, & vt voluntarium,& secundum se idem sunt: quia secundum se sumptum claudit in sua ratione esse à peccante, sic quòd ex hoc sortitur peccatum rationem, & peccatum est à peccante ex hoc quod eius quod voluntate est volutarium quod per intentionem quæ est respectu finis qui est prorium obiectum voluntatis exprimitur.q.62.p.221.12ꝯ.p.
Peccatum in moralib. ex hoc ipso quòd est peccatum, est offensiuum Dei & auersiuum à Deo, quia istæ duæ rationes in peccato distinguuntur non vt disparatæ,sed vt subordinatæ: ita quòd peccatum esse contra rationem,sub ordinatur ad esse contra Deum:& illud infert hoc: quasi vt inferius suum superius. Item quum bonum rationis sit Deo fini naturali connexum, oportet vt peccatum quod est malum rationis, ex eo ipso quod contrariatur bono rationis, adducat à Deo fine naturali & consequenter supernaturali.q.71.ar.6.p.220.12ꝯ.p.
Peccatum ex hoc ipso quod est cõtrarium rationi formaliter habet quod est contrarium Deo:obiectiuè non efficaciter,sed obiectiuè,id est, non quòd Deo ipsi aliquid ex tali contrarietate adimatur,sed quantum est ex effectu peccantis.p.220.12ꝯ.p.
Peccatum ex certa malitia & ex passione, & non specie, sed gradu perfectionis & imperfectionis differunt,q.78.ar.1.p.249.12ꝯ.p.
Peccatum veniale & mortale,quomodo,q.88.art.3.ad 2.dicantur conuenire in genere,cum in articulo præcedenti dictum sit quod distinguuntur genere.p.289.12ꝯ.
Peccatum est actus humanus malus, & est quid incompletè significabile: significatur namque infinitis nominibus incomplexis, vt fornicationis blasphemiæ & aliis huiusmodi nominibus.Ad Greg.q.71. artic. 6.p.119. 12ꝯ.par.
Peccatum est actus malus dupliciter,scilicet,contrariè & priuatiuè. q. 71. ar.9.p.219.12ꝯ.
Peccatum non est actus nec deornatio, sed actus contrarius virtuti. q.66. ar.5.p.140.12ꝯ.par.
Peccatum est vnum per se,& est ens contrarium virtuti,& inordinatio priuatiua & necessariò concomitans ipsum vt informans illud, & propterea doctores peccati nomine sæpe vtuntur ad significandum illam adiacentem priuationem: sicut vtuntur etiam nomine beatitudine ad significandum summam delectationem.q.72.ar.1.p.221.12ꝯ.p.
Peccatum omissionis formaliter sumptæ est duplex.q.79.pa. 266.22ꝯ.part.
Peccatum vnius deriuari in alium per modum meriti, quomodo intelligatur.q.108.ar.4.ad 1.p.380.22ꝯ.p.
Peccatum quadruplex committitur contra fortitudinem actuum.q.127.ar. 1.p.434.22ꝯ.p.
Peccatum primum in angelis secundum effectum non potest esse aliud quam superbia.p.434.li.17.1ª.p.
Peccatum inuidiæ consequenter potuit esse in angelis secundum effectum p.434.col.2.li.56.1ª.p.
Peccatum angeli an fuit ex parte electionis,& non ex parte rei electæ vel fuit peccatum superbiæ.p.287.col.1.li.12.1ª.p.
Peccatum primi angeli fuit aliis causa peccandi non cogens, sed quasi exhortationem indicens,p.293.co.2.li.14.1ª.p.
Peccatum originale fuit in Adam peiori modo inductum& prius:quia per actum proprium & in actu proprio.q.93.ar.1.p.263.12ꝯ.p.
Peccatum originale est per prius in essentia animæ quàm in potentiis. Ad Scotum.q.83.ar.2.p.ead.& par.
Peccatum an sit pœna præcedentis peccati.Ad Scotum.q.87.art. 2.pa.272. 12ꝯ.par.
Peccatum veniale quomodo dicatur opponi feruori Charitatis.q.87.pag. 425.col.2.li.85.3ª.p.
Peccatum veniale & mortale an distinguantur ex eo,quòd mortale in ordinationem circa finem, veniale autem circa ea quæ sunt ad finem importat.q.88.ar.1.p.277.12ꝯ.
Peccatum omne est subiectiuè in voluntate, quoniam in omni peccato concurrit actio voluntatis positiuè vel priuatiue. q. 74. artic.1.pag.232. 12ꝯ.par.
Peccatum idem potest secundum diuersa esse in pluribus subiectiuè sicut potest diuersimo de esse à pluribus,paria namque in actionibus immanẽtibus sunt esse in,& esse ab operante.q.74.p.232.12ꝯ.
Peccatum veniale & mortale non distinguuntur ex parte conuersionis vnde peccata habent speciem, sed ex parte auersionis, vnde peccata non habent speciem, & iuxta duos modos deordinationis auersiue constituuntur hæc duo peccata.Cùm enim peccando auersio fit à fine, est peccatum mortale,cùm autem peccando auersio non simpliciter, sed quædam fit citra tamen postergationem finis,tunc fit peccatum veniale circa quodcunque obiectum hæc accidant.q.72.ar.5.p.261.12ꝯ.
Peccatum veniale & mortale non distinguuntur penes hoc quòd mortale est contra præceptum, veniale contra consilium, vtrumque si quidem sub præcepto cadit.Ibid.ad Scot.12ꝯ.p.
Peccatum in spiritum sanctum quomodo intelligatur esse speciale genus peccati,& continere sub se species.q.14.ar.2.p.54.22ꝯ.p.
Peccatum in spiritum sanctum quare potius dicatur irremissibiles ex parte peccantis quam alia mortalia,quum omne peccatum mortale auferat vitam animæ.q.14.ar.3.p.55.22ꝯ.p.
Peccatum mortale an non solum demeritoriè, sed etiam effectiue tollat charitatem.q.24.ar.10.p.89.22ꝯ.p.
Peccatum omissionis an omnino distinguatur à transgressione. q. 76. ar.2. p.263.22ꝯ.p.
Pecati diuisio in peccatum cordis, oris, & operis potest intelligi dupliciter:primò per modum diuisionis in partes subiectiuas:secundò per modum quasi totius integralis in suas partes consequenter se habentes, & hoc modo tractatur.q.72.ar.7.p.225.12ꝯ.
Peccati grauitas est duplex,quædam substantialis, & ista attenditur penes per se primò obiectum, & quædam accidentalis, & hæc est multiplex: nam quædam consequitur directe ad peccatum, & quædam indirectè, quædam superuenient,quędam comitatur,& multis breuiter modis accidens grauitas variatur,sicut cætera consequentia.q.73 artic.8.Pag.250. 12ꝯ.p.
Peccati grauitas principaliter est ex obiecto,seu siue.q.73.ar.3.12ꝯ.
Peccati diuisio in veniale & mortale, an sit diuisio analogi in eadem quibus secundum prius & posterius prædicatur. q. 88. artic. 1.ad 1.pag.177. 12ꝯ.par.
Peccati mortalis culpa remittitur,inquantum tollitur per gratiam auersio mentis à Deo, sublato autem eo quod est ex parte auersionis nihilominus remanere potest id,quod est ex parte conuersionis inordinatæ, cũ hanc contingat esse sine illa,q.86.ar.6.c.p.424.co.2.nu.50.3ª.p.& q.89. ar.1.ad 3.
Peccati causæ ex parte peccantis sunt quatuor,sc.ratio,voluntas,sensus & eius appetitus:ex parte verò obiecti vna iuxta vnitatem completi obiecti,plura tamen complectentis respondentia prædictis potentiis.qu.75. ar.2.p.239.12ꝯ.
Peccati obiectum est bonum apparens dissonum rationi. quæst.75.pa.239. 12ꝯ.part.
Peccati causæ extraneæ ex parte obiecti sunt duæ,s.persuasoria & sensibilia,ex parte autem subiecti nulla est, quia solus Deus hinc est extra.75. ar.3.p.239.12ꝯ.
Peccati commissio & obmissio virtutis oppositæ, non distinguuntur specie morali,q.72.ar.6.p.224.12ꝯ.
Peccati mortalis actus stat cum virtute acquisita.q.63.ar.2.p.187.12ꝯ.
Peccata non distinguuntur specie secundum reatus pęnarum.q.72.ar.5.p. 123.12ꝯ.p.
Peccata venialia an remittantur quandocunque gratia infunditur. qu. 87. ar.2.p.426.co.2.3ª.p.
Peccata sequentia amentiam,ebrietatem & similia quando fuerunt voluntaria imputatur,non vt peccata illarum specierum,sed vt circunstantiæ primorum peccatorum.q.77.ar.7.p.249.12ꝯ.p.
Peccata contra virtutes theologicas an specificentur penes auersionem ab incommunicabili bono.q.20.ar.1.ad 1.p.70.22ꝯ.
Peccata exteriora quantum ad nocumentum quod proximo infertur, an sint peiora quàm interius odium.q.34.ar.3.p.128.22ꝯ.p.
Peccata facta ex ignorantia priuante totaliter vsum rationis,non sunt extra genus moris nec secundum se peccata: sed sunt circunstantiæ peccatorum pertinentes ad circunstantiam quæ significant effectum, & propterea obseruandæ sunt in istis regulæ datæ de euentib. & nocumentis peccatorum datis.q.20.ar.5.& qu.63.ar.8.p.73.& 188.12ꝯ.
Peccata reponenda sunt in solis specieb.suorum per se obiectorum,formaliter & directè volitorum.q.72.art.9.p.226.12.p.
Peccata omnia secundum reatum in angelis esse possunt. p.286.co. 2.li.13. 1ª.part.
Peccata si distinguerentur secundum oppositas virtutes,in idem redirent, s.quòd distinguerentur secundum obiecta:quia virtutes distinguuntur per obiecta:sed nõ idem rediret quo ad hoc quòd haberentur distinctiua propria vsque ad species specialissimas vitiorum & peccatorum. qu. 72.ar.1.ad 2.p.121.12ꝯ.
Peccata dimitti sine fide passionis Christi explicitè implicitè impossibile est potentia ordinaria.q.49.ar.1.p.232.3ª.p.
Peccata non distinguuntur specie secundum diuersitatem præceptorum. esse enim cõtra legem seu legis præceptum spectat ad auersionem peccati,peccatum autem non habet speciem ex parte auersionis.pagin.224. 12ꝯ par.
Peccata quæ perfectionem non habent:nisi in opere, se habent ad peccata cordis,oris & operis,quasi vt totum integrale ad suas partes: q. ædã verò perficiuntur solo corde vel ore, & sic peccatum diuiditur in peccatum cordis, oris & operis,vt in veras & perfectas peccati species. p. 275.12ꝯ.p.
Peccato inquantum voluutarium,intimius est inordinatio contrariè quã priuatiue & conuersio quam auersio: inquantum verò malum simpliciter intimius inest ordinatio priuatiuè,& auersio quam conuersio.p.178. 12ꝯ.par.
Peccatum (simpliciter & absolutè loquẽdo) magis essentialis & intimior est inordinatio contrariè,seu conuersio quã in ordinatio priuatiuè seu auersio: quia peccatum est magis voluntarium quàm malum: secundò quia conuersio dat peccato veram speciem:auersio autem dat priuationem speciei, magis autem conuenit peccato differentia vere specifica, quàm priuatio speciei.p.178.12ꝯ.

Peccato

Peccatorũ contrariorum & specifica distinctio est ex contrariis obiectis in esse morali, non ex priuationibus inordinationis & auersionis. Ad Scotum.pa.221.12ꝗ.p.
Peccatorum grauitas attenditur secundum obiecta causaliter, secundum autem auersionem formaliter: quia grauitas conditio est malitiæ, quę in auersione consistit, q.77.ar.6,p.248.12ꝗ.
Peccare ex contemptu duo importat, q.168.ar.9.p.652.22ꝗ.p.
Peccare ex contemptu quis dicatur.ar.9.p.652.22ꝗ.
Peccare in die festo an sit facere contra præceptum de obseruatione festi. q.122.ar.4.p.406.22ꝗ.
Peccare quia consistit in agere: & propterea ad hoc quòd aliqua potentia peccet mortaliter non sufficit quòd sit mota à voluntate, sed oportet vt secundum se libere agat: oportet quòd secundum modum propriè libertatis potentiæ, attribuamus ei peccare, q.74.ar. 4. p.234.22ꝗ.p.
Peccans in die festo magis agit contra hoc præceptum quam qui opus corporale alias licitum fecit.q.122.ar.4.p.406.22ꝗ.
Peccans secundo, an ex hoc ipso grauius peccet quàm prius peccauerit.q. 88.ar.1.ad 1.p.428.col.2.3ª.
Peccandi consuetudo implicat Dei contemptum non formaliter, sed interpretatiuè.q.162.ar.4.p.564.2ª.p.
Peccator quo modo à diuina voluntate recedere videatur, p.115. colum.2. 1ª.part.
Percutiens mulierem prægnantem subsequente abortu sine intentione occidendi, quando sit homicida voluntarius vel casualis, q. 64. art.8. pag. 121.22ꝗ.p.
Percussio vna clerici quomodo est multarum specierum.q.53. art. 2.in fi.p. 180.22ꝗ.p.
Perfectio. An in omnibus ordinatis naturis inueniatur, quod ad perfectionem inferioris duo concurrunt.q.2.ar.3.p.13.22ꝗ.
Perfectio. An perfectionem & excellentiam consequatur quis omnibus quæ appetit.q.132.ar.4.p.450.22ꝗ.p.
Perfectio quid significet & quomodo à sancto doct.sumatur.p. 23.col.1.li. 8.1ª.par.
Perfectio duplex scilicet in esse & absolutè.p.29.co.1.li.97.1ª.
Perfectio prima vniuersi congruè septimæ diei ascribitur, vltima autem consummationi sæculi.p.315.col.2.li.7.1ª.p.
Ad Perfectionem status ecclesiastici tria requiruntur, q. 184, art. 4.p.629. 22ꝗ.par.
Perfectionis quicquid est in inferiori an proportionaliter in superiori ponendum sit, p.111.col.1.li.63.1ª.p.
Perfectum se reputare an sit præsumptuosum.q.185. artic. 1.ad 2.pagin.637. 22ꝗ.par.
Periurium qualis inaduertentia excuset.q.98.ar.3.ad 3.p.34.22ꝗ.
Perseuerantia. Meritum.vlt.12ꝗ.
Perseuerantia an sit specialis virtus.q.137.ar.1.p.462.22ꝗ.
Perseuerantiæ & constantiæ differentia an sit bene assignata, q. 137.ar.3.p. 464.22ꝗ.p.
Perseuerantiæ an opponatur pertinacia directè.q.138.articu.2.pagin.466. 22ꝗ.par.
Persona. An sola persona diuina possit propter suam infinitatem subsistere duabus naturis.q.3.ar.1.ad 2.p.26.3ª.p.
Persona. Quomodo verificetur quod persona diuina impedierit naturam humanam à propria personalitate, q.4.ar.2.ad 3.p.38.3ª.
Persona diuina quomodo est infinita, q.3.ar.7.p.33 3ª.p.
Persona seu hypostasis, quid addat super naturam singularem.q.4. ar. 7.ad 1.ad Sco.& Aureolum.p.41.3ª.
Persona significat in genere rationalium substantiarum, quod hæc tria nomina scilicet substantia: res naturę & substantia, seu hypostasis significãt communiter in toto genere substantiarum, pagin.154.colum.2.lin.pen. 1ª.par.
Persona de Deo dicitur excellentiori modo, quàm de creaturis, p.155.col. 1.li.21.1ª.
Persona an significet perfectissimum in tota natura, p.155.li.53.1ª.p.
Persona diuina significat relationem per modum substantiæ, id est, hypostasis in natura diuina.p.156.col.1.li.42.1ª.p.
Persona est idem realiter quod essentia.p.182.col.2.li.26.1ª.p.
Persona seu relatio non differt re vel ratione tantum ab essentia diuina.p. 182.li.53.1ª.
Persona in diuina præter essentiam tribus communem, & relationem ac originem cuique personæ propriam: an sit quædam entitas absoluta incommunicabilis, quæ diuinæ personæ constitutiua est. p.190.col. 1. lin. 14.1ª.par.
Persona vna diuina an in alia secundum relationem esse dicatur, p.204.co. 1 li.43.1ª.
Persona patris vna an referatur ad duas personas, scilicet filij & spiritus sancti non vna relatione.p.164.col.1.li.75.1ª.
Persona diuina inuisibiliter mittitur secundum solam gratiam gratum facientem.p.205.co.2.li.5.1ª.p.
Personæ aliis coniunctæ nomine quid significetur.q.65.ar.4.p.123.22ꝗ.
Personæ diuinæ in diuinis, quod nec relatio, nec substantia prima, aut secunda, nec aliquid positiuum quidditatiuum diuinis personis significetur.p.157.col.1.li.3.1ª.
Personæ plures in diuinis sunt.p.157.co.1.li.1.1ª.
Personas tres necesse est tantum in diuinis ponere.p.158.li.10.1ª.p.
Personis diuinis dupliciter loqui possumus.p.191.col.2.li.5.1ª.
Personalitatibus trium personarum per intellectum circunscriptis, an remaneat in intellectu vna personalitas Dei.q.3.ar.3.ad 2.p.29.3ª.p.
Personæ alicui diuinæ potest conuenire mitti.p.204.co.2.li.94.1ª.
Personæ incommunicabilitatis, an conuenienter assignetur per hoc quod est non posse Prædicari de pluribus.q.3.ar.1.p.26.3ª.p.
Personæ nomen commune est tribus personis diuinis secundum rationem non sicut genus vel species: sed sicut indiuiduum vagum.p. 160. col.1.li. 43.1ª.p.
Personæ diuinæ competit donum esse & dari.p.181.co.1.li.70.1ª.par.
Personæ diuinæ secundum rationem suæ processionis inquantum includunt essentialia, attributa, scientiam scilicet & voluntatem habent causalitatem respectu productionis rerum, p.217.col.2.li.88.1ª.par.
Personæ quatuor attribuuntur.q.2.ar.2.in 2.par.cor.p.11.3ª.p.
Personam aliquam fieri hominem, quare non importet mutationem in subiecto acquirente naturam humanam.q.16.ar.6.6.ad 2.p.103.3ª.p.
Personam diuinam significare relationem dupliciter intelligi potest.q.16. p.103.3ª.col.2.li.40.1ª.
Pertinacia quæ est de ratione hæresis, quomodo sit intelligenda. q. 11.ar.2. ad 3.p.47.22ꝗ.p.
Pertinacia an spectet ad intellectum, q.132.ar.5.p.451.22ꝗ.
Pessimum optimo contrarium esse, intelligitur in rebus habentibus contrarium: in carentibus autem contrarietate non habet locum.q.72.ar.9. p.221.12ꝗ.p.
Pietas an exhibeat cultum filiis.q.101.ar.1.2.& 3.p.360.& 361.22ꝗ.
Pietas ratio an sit bene ab autore assignata.p.362.22ꝗ.p.
Pignoris fructus an liceat suos facere, q.78.ar.2.ad 6.p.262.22ꝗ.
Placere velle hominibus propter lucrum an sit peccatum.q.115.ar.1.p.392. 22ꝗ.p.
Plantarum productio an die tertia fieri debuerit. vide Die tertia.
Pęna. An pœna peccato veniali respondens, in inferno finietur.q.87.ar.5. p.275.12ꝗ.p.
Pœna. An ratio adducta quare pęnæ spirituales non sunt medicinales tam (scilicet quia bonum animæ non ordinatur in aliud maius bonum) sit efficax.q.87.ar.8.p.276.12ꝗ.p.
Pœna. An obligatio ad pœnam intelligatur si imponatur à Prælato vel etiam si non imponatur, q.186.ar.9 p.653.22ꝗ.
Pœna. An possit aliquis obgligari ad pœnam sine culpa veniali vel mortali.q.186.p.653.22ꝗ.p.
Pœnarum excessus quantum ad id quod exterius agitur, an pertineat ad iustitiam, q.159.ar.1.ad 2.p.549.22ꝗ.
Pœnitentia. An totum sacramentum pœnitentiæ (compositum, scilicet ex materia & forma) causet remissionem peccatorum ratione vtriusque partis.q.84.p.411.col.2.3ª.
Pœnitentia. An remissio culpæ sit effectus pœnitentiæ, vt est actus virtuosus.q.87.ar.6.p.424.co.2.3ª.p.
Pœnitentia an sit virtus acquisita.q.85.ar.6.p.420.co.2.3ª.par.
Pœnitentia de quo iure sit.q.84.ar.7.p.415.co.1.3ª.
Pœnitentiæ sacramenti partes quæ sint.q.90.ar.1.p.434.co.1.3ª.p.
Pœnitentiæ sacramentum sine satisfactione, an sit verum sacramentum.q. 90.ar.2.p.435.co.2.3ª.p.
Pœnitentiæ actus sub quo contineantur.q.85.ar.3.p.419.co.2.3ª.
Pœnitentiæ virtus quid sit.q.85.ar.2.p.ea.3ª.p.
Pœnitentiæ sacramentum an habeat materiam ex qua constituatur.qu.84. ar.1.& 2.ad Sco.p.411.co.1.3ª.
Pœnitens an teneatur plus ad gratiarum actiones quam innocens. q.106. ar.2.p.372.22ꝗ.p.
Politica & œconomica in multas species distinguuntur. quæst. 50.pa.175. 22ꝗ.part.
Pollutio nocturna an nunquam sit peccatum, q.154.ar.5.p.520.22ꝗ.
Ponere aliquid quid sit.p.158.li.88.1ª.p.
Possessionum proprietas an sit ab humano condicto.q.66.art.2.ad 1.p.225. 22ꝗ.part.
Possibile vel impossibile in ecclesiasticis mysteriis & naturalib.attenditur secundum potentiam ordinariam.q.75.ar.2.p.346.co.1.3ª.p.
Possibile absolutè quid sit: & quomodo distribuatur.pag.138.col.1.lin.61. 1ª.par.
Potentiam Dei fundari super esse infinito, & vniuersaliter perfecto quid ex hoc inferatur.p.138.co.2.li.97.1ª.p.
Potentiam quandam animæ appetitiuam ponere necesse est.p.361.col.1.li. 4.1ª.par.
Potentiam respectu actuum notionalium necesse est in diuinis ponere.p. 197.li.63,1ª.par.
Potentia vna animæ ab alia oritur.p.344.co.2.li.pe.1ª.
Potentia an & quorum actuum in diuinis ponatur. pagin.197.col.2. lin.2. 1ª.part.
Potentia, quod in vnoquoque agente sit id: quo agens agit, quomodo verificetur.p.198.co.1.li.84.1ª.
Potentia actiui & passiui, quę in claudat, p.250.co.2.li.3.1ª.p.
Potentia distinguitur in naturalem & obedientialem. q.1.ar.3.ad 3.pag.5. 3ª.part.
Potentia dupliciter sumitur.p.197.co.1.li.45.1ª.p.
Potentia triplex esse dicitur.p.2.co.1.li.62.1ª.p.
Potentia nulla in Deo est.p.166.co.2.li.1.1ª.p.
Potentia est duplex: actiua, s. & passiua.p.137.co.1.li.8.1ª.p.
Potentia passiua nullo modo in Deo est.p.137.li.11.1ª.p.
Potentia actiua in Deo maximè est.p.137.li.13.1ª.p.
Potentia Dei est infinita.p.137.co.2.li.96.1ª.p.
Potentiæ omnes animæ ab animæ essentia fluere dicuntur.p.344.col.1.lin. 59.1ª.par.
Potentiæ imperfectiores à perfectiorib. oriuntur ordine finali & actiuo. p.345.co.1.li.27.1ª.
Potentiæ perfectiores ab imperfectiorib.oriuntur ordine materiali.p.345 li.32.1ª.par.
Potentiæ existentes in sola anima vt in subiecto corpore destructo remanent.p.345.li.93.1ª.par.
Potentiæ animæ secundum genus, quinque sunt.p.346.co.1.li.7.1ª.par.
Potentiæ distinguuntur per actus: & actus per obiecta. p.195.col.2.lin.61. 1ª.part.
Potentiæ diuersificantur secundum actum & obiectorum diuersitatem.p. 250.li.87.1ª.p.
Potentiæ non organicæ sunt in sola anima vt in subiecto.pa.343.col.2.lin. 4.1ª.part.
Potentiæ organicæ sunt in coniuncto vt in subiecto.p.250.li.7.1ª.
Potentiarum diuersitatem constituit aliqua, sed non omnis obiectorum diuersitas.q 54.ar.1.p.556.12ꝗ.part.
Potentiarum diuersitatis realis causa an rationi diuersitas in obiecto sufficiens videatur.p.342.co.2.li.2.1ª.part.

Potentias

Potentias distingui per actus & obiecta dupliciter intelligi potest, p.341. col.1.li.80.1ª.par.
Potentias plures in anima ponere necesse, est.p.341.co.1.li.5.1ª.par.
Potens in vnum, & nõ in an plus habere potestatem limitatam ad vnum quo modo intelligatur.q.3.ar.7.p.33.3ª.p.
Potus. Et an huiusmodi potus habeat rationem peccati mortalis ex ipso damno vsus rationis, an ex periculo peccandi, an ex vtroque. q.150.pa. 500.22ꝗ.par.
Potus vini, an ex hoc ipso reddatur culpabilis, quòd priuat scientem & volentem, vsu rationis.q.150.ar.2 p.500.22ꝗ.
Practicum & speculatiuum quid sint: & quomodo diuidantur.p.5.col.2.li. vlt.1ª.par.
Prædestinat cur Deus istos: illos autem reprobat, sola Dei voluntas est causa, p.132.col.2.li.82.1ª.par.
Præceptum. Ad rationem præceptorum decalogi: quia sunt prima elementa legis communia omnib.de populo exigitur communitas.id est quod sint de illis quæ communius singulis conueniunt, q.110.artic.11.pag.320. 12ꝗ.par.
Præceptum. Sub præcepto cadit aliquid dupliciter, primò sic, quòd eius oppositum sit contra præceptum: & hoc est mortale, secundo sic quod eius opposita sint præter præceptum: & hoc est veniale, q.72.art. 6.pag. 223.12ꝗ.
Præceptum. Non est idem finis præcepti, & id de quo præceptum datur: quia illud finis, hoc ad finem: qui finis præcepti non cadit sub præcepto vt id quod præcipitur, sed vt intentum à legislatore, q.100.arti.9.pa.318. 12ꝗ.par.
Præceptum. Quia sub præcepto charitatis cadit dilectio Dei ex toto corde quod comprehendit dilectionem omnium ad Deum, ac per hoc modificationem omnium præceptorum à charitate, consequens est quòd pro quocunque tempore obligat præceptum charitatis pro eodem modus charitatis in aliis obseruandis obliget, non ex vi aliorum præceptorum, sed ex vi præcepti charitatis, ad quem non solum spectat proprius actus secundum se, sed vt modus cæterorum.quæs.100.arti. 10. pag.319. 12ꝗ.part.
Præceptum an concurrat cum actu omnis virtutis, & non cum omni actu virtutis.q.104.p.367.22ꝗ.
Præceptum de sanctificatione sabbathi est de exteriori cultu Dei, non de interiori datum, q.122.ar.p.406.22ꝗ.
Præceptum neminem ligat, nisi mediante notitia eius: ideo nullus ignorans tenetur ad aliquod præceptum, nisi teneatur, vel potuerit scire illud inquantum in eius notitiam, illud præceptum deuenit per alios, vel deuenire potest promulgatione facta.q.90.p.4.m.12ꝗ.p.
Præceptum, crescite & multiplicamini, an obliget tantum multitudinem & non singulos de multitudine.q.152.ar.2.ad 1.p.506.22ꝗ.
Præceptum iuris positiui obligans ad mortale an discernatur à non præcepto penes materiam, pœnam, modum vel verbum, q.186.ar.9.ad 2.p.654. 22ꝗ.par.
Præceptum domini, non apparebit in conspectu meo vacuus: an licitè modo seruari possit & debeat, q.86.ar.1.p.288.22ꝗ.
Præceptum an sit obiectum obedientiæ communiter vel strictè sumptum, q.104.ar.2.ad 1.p.367.22ꝗ.
Præcepta secundæ tabulæ an sint de iure naturæ. Ad Scotum, q.100.ar.1.p 313.12ꝗ.
Præcepta Dei esse præcepta iuris naturalis quæ sunt de necessitate salutis secundum se, quomodo intelligatur, q.147.ar.4.p.485.22ꝗ.p.
Præcepta decalogi an sint prima legis principia, quibus statim naturalis ratio assentit, q.112.ar.4.p.406.22ꝗ.
Præcepta positiua & alia quomodo habeant diuersimodè rationem debiti.q.122.ar.1.p.404.22ꝗ.
Præceptorum cerimonialium & iudicialium in lege veteri positorum, quomodo saluetur differentia, q.86.ar.1.p.288.22ꝗ.p.
Præcipere & eligere actus intellectus & voluntatis non solum simul fiunt sed vnus & idem numero actus est actus vtriusque, diuersimodè tamen: præcipere enim est actus intellectus formaliter, appetitus verò virtualiter & similiter electio est actus appetitus formaliter. intellectus verò virtualiter, q.53.ar.4.& 5.p.79 12ꝗ.
Præcipere an possit ecclesia in his quæ spectant ad naturã corporis, q.104. ar.5.p.369.22ꝗ.p.
Prædestinatus peccator secundum aliquod tempus an sit neque beatus: neque malus.p.121.co.2.li.vlt.1ª.
Prædestinatum sicut omne: ita omne prouisum infaliliter euenit.p. 133.co. 2.li.4.1ª.p.
Prædestinati omnes sunt electi & dilecti à Deo, pagin.130.colum. 1.lin.44. 1ª.part.
Prædestinatorum numerus est Deo certus: non solum formaliter, sed & materialiter: non solum vt cognitus: sed vt electus & præfinitus. p. 133. lin. 88.1ª.p.
Prædestinatio est in Deo.p.128.li.24.1ª.p.
Prædestinatio quid propriè sit, & eius differentia.p.128.li.90.1ª.
Prædestinato: non est aliquid in prædestinato, sed in prædestinante tãtum, p.129.co.1.li.46.1ª.p.
Prædestinatio est certa: non tamen necessitatem imponit, p.133.col. 1. li.92. 1ª.par.
Prædestinatio in particulari à Deo facta, huic vel illi, quare ab homine naturaliter sciri non possit p.499.o.1ª.
Prædestinatio, quo ad præordinationem nullo modo sanctorum precibus iuuatur.p.125.col.1.lin.29.1ª.p.
Prædestinatio quid est, q.24.ar.1 p.131.3ª.
Prædestinatio vt respicit prædestinata, quid præsupponat.q.1. ar.3. ad 3.p. 5.3ª.par.
Prædestinationis effectus dupliciter, q.10.ar.3.in responsione ad dubia.pa. 6.3ª.par.
Prædestinationis prophetia quomodo compleatur, q.30.ar.1.p.153.3ª.
Prædestinatione duo sunt, scilicet præordinatio & effectus.p. 135. col.1.li. 25.1ª.par.
Prædicare in peccato mortali an sit peccatum mortale, q.187.art.1.pa.656. 22ꝗ.par.
Prædicator. An stipendium sustentationis sub pacto ponere liceat sacerdotibus, prædicatoribus, & diuini cultus ministris.q.100.ar.2.3.& 4.p.353. 354.& 356.22ꝗ.
Prædicandi actus est de numero actuum consecratorum.q.64.ar. 6.ad 1.p. 291.3ª.p.
Prædicationis modus medius inter vniuoca & æquiuoca, p. 70. col. 1.lin. 89.1ª.
Prædicator verbi quæ debeat cauere, q.40.ar.3.p.200.3ª.p.
Prædicatores peccant dicendo ridicula inter prædicandum verbum Dei. q.168.ar.2.p.580.22ꝗ.p.
Prælatus. An quando factum est notorium, sed nescitur autor, nec habentur indicia, teneatur reus se reuelare Prælato præcipienti, vt si quis sciuerit reum reuellet eum.q.69.ar.1.& 2.p.236.237.22ꝗ.p.
Prælati ecclesiæ quomodo peccent dando bona ecclesiæ.q.43.art. 8.p.152. 22ꝗ.par.
Præsentia in agentibus corporalibus & spiritualibus qnotuplex sit. p. 39. col.1.li.90.1ª.p.
Præsentiarum enumeratarum in materia angelorum in loco existentium, quæ certæ sint: & quæ ambiguæ.p.238.col.1.li.15.1ª.
Præteritum dupliciter sumitur, scilicet formaliter & denominatiuè.p.139. co.2.li.46.1ª.p.
Præterita non fuisse diuinæ voluntati non subiacet.p.139.li.71.1ª.p.
Præsumptio. An esset præsumptuosum quòd aliquis in statu imperfectę virtutis attentaret assequi statim ea quæ sunt perfectæ virtutis, quæ. 130.ar. 1.p.445.22ꝗ.
Præsumptio non est vitium: quia nimis sperat in Deum: sed quia sperat bonum excedens propriam conditionem.quæst.64.art.4. pag.191.12ꝗ.par.
Præsumptio an dominuat diuinam virtutem.q.21.ar.1.p.72.22ꝗ.p.
Prauus ad meliores exercitationes deductus proficiet.qu.109.art.7.p.361. 12ꝗ.par.
Pretium iustum rei an sit quod nunc inuenitur, licet notabiliter deficiat à pretio communiter currente ab expectantib.quotidianos emptores.q. 77.ar.1.p.254.22ꝗ.
Pretij iusti latitudo.q.77.ar.1.ad 1.p.254.22ꝗ.p.
Presbyteri an ex parte curæ quam suscipiunt, ponantur in statu perfectionis.q.184.ar.6.p.631.22ꝗ.
Presbyteri, curati habent curam animarum, sed nõ principaliter. q.184.ar. 8.p.633.22ꝗ.p.
Primum quandoque sumitur vt notat ordinem prioritatis cæterorum efficientium respectu: quandoque sumitur vt significat secundum quod ipsum.p.17.co.2.li.12.1ª.p.
Primò alicui conuenit, quod sibi non propter aliud & aliis quisque propter ipsum conuenit q.109.ar.6.360.12ꝗ.
Princeps vel iudex potest dupliciter emendare quod nocet proximo, & quando est ei obediendum.q.66.ar.5.1.p.218.22ꝗ.p.
Princeps. Eadem est virtus boni viri & boni principis. q.42.art.1.pag.127. 12ꝗ.part.
Principium. Sicut in speculatiuis præter prima principia communissima inueniuntur propria principia per se nota, ita in practicis præter communissima præcepta prima sunt propria præcepta etiam prima in illo ordine: ita quòd secundum vnum quemque inclinationis naturalis gradum sunt aliqua præcepta prima, vt principia propria per se nota, & reliqua præcepta secunda: vt conclusiones ex eis dependentes. q.94.ar.1. p.194.12ꝗ.
Principium quomodo confusè supponat.p.179.co.1.li.15.1ª.p.
Principio non conuenit perfectio.p.23.co.2.li.17.1ª.p.
Priuatio quomodo magis & minus propter diuisionem suscipiat. p.52.co. 1.li.64.1ª.p.
Priuationis & defectus ratio consistit in recessu à perfecto.q.22.ar.2.p.77. 12ꝗ.part.
Priuatiuè quædam opposita habent medium: quia priuatio consistit in priuari, ac per hoc non tollit totum oppositum. qu.18.ar. 8.ad 1.pag.50. 12ꝗ.part.
Prius secundum sensum iudicamus magis commune quàm minus commune.p.387.co.1.li.5.1ª.p.
Prius & posterius an sint de ratione ordinis.q.26.ar.1.p.97.22ꝗ.
Processus sancti doctoris circa species intelligibiles ab immaterialitate absolutè ad immaterialitatem talem qualis, an in materia angelorum sibi contrarius videatur.p.330.co.2.li.24.1ª.
Processus sancti doct.s. sub communi se habere ad formam, &c. an sophisticus videatur.p.17.co.2.li.80.1ª.
Processus sancti doct. de spiratione & processione in diuinis personis an nullus sit. Et an contradictoria implicet.p.158.co.1.li.50.1ª.p.
Processus sancti doctoris in materia cognitionis angelorum ex parte rerum materialium an procedat, ibi.co.2.li.92.1ª.p.
Processus sancti doctoris secundum proportionalitatem angelorum ad ad corpora cœlestia, an super aliqua ratione fundetur.p.268.co.2.li.96. 1ª.part.
Processus sancti doctoris art.5.qu.8ꝗ. an sit sophisticus & secundum accidens peccet.p.387.co.1.li.47.1ª.p.
Processus sancti doct. an intentum habeat: quando dicit, quòd intellectus noster cum rebus generalibus proportionaliter similitudinem habet. p.389.co.1.li.19.1ª.p.
Processus sancti doctoris à destructione antecedentis ad destructionem consequentis quomodo valeat.p.242.co.2.li.6.1ª.p.
Processio nulla in diuinis esse potest nisi verbi & amoris. Pag.148.lin. 69. 1ª.Part.
Processio amoris in diuinis non est generatio.p.147.co.2.li.54.1ª.p.
Processio in diuinis per modum amoris procedit aut species.pa.147.li.56. 1ª.par.
Processio in diuinis quomodo sumatur, & multi alij termini.pa.146.co.1.li. 86.1ª.par.
Processio secũdum actionem ad extra, an in infinitis creaturis sit propria, p.145.co.2.li.35.1ª.par.
Processio duplex est.p.143.co.1.li.vl..1ª.par.

Procef

Processiones an propriis rationibus distinguantur. pag. 148. col. 1. lin. 50. 1ª. part.
Processionis amoris de ratione an sit in primo modo dicendi per se, an in secundo. p. 146. col. 2. li. 15. 1ª.
Processionem faciens religionis in peccato mortali, an quando ad cor redierit contritus cōsequatur indulgentiam plenariam, q. 189. ar. 3. 3. p. 675. 22ª. par.
Proditionem paratam sciens clericus, an debeat & possit reuelare sine nota irregularitatis. q. 33. ar 7. p. 125. 22ª.
Productio. Naturalis modus productionis alicuius diuersus penes hoc quod est produci in corpore vel extra, & ante corpus arguit diuersitatem naturæ rei productæ. q. 6. ar. 3. p. 48. 3ª. p.
Proficiendum. An omnes teneantur habere intensionem ad proficiendum in charitate vsque ad perfectam charitatem. quæst. 180. artic. 2. 2. p. 614. 22ª. part.
Progressus sancti doct. an diminutus videatur in omissione difficilis quæstionis, Nunquid ipsa anima per species intelligat. pag. 173. col. 2. lin. 59. 1ª. part.
Progressus literæ circa motum circularem animæ nostræ qualis sit. q. 180. ar. 6. 2. p. 618. 22ª.
Propheta. Ad prophetæ rationem quid requiratur, q. 6. ar. 4. p. 54. 3ª. p.
Propheta an maior fuerit Moyses quam Dauid, q. 174. art. 4. p. 277. 22ª. par
Propheta excellentissimus an fuerit Moyses. Ibid.
Prophetæ quando ex instinctu errant, an corrigantur à spiritu sancto. q. 171. ar. 5. p. 591. 22ª.
Propheta. Notanda contra nouos prophetas, & specialiter contra quemdam Amo Deum, q. 175. ar. 5. p. 107. 22ª. p.
Prophetæ veri alia conditio quantum ad promulgationem prophetiæ. q. 173. ar. 3. 2. p. 606. 22ª.
Prophetæ veri quo ad duo habent euidentiam. q. 173. ar. 4. ibid.
Prophetarum simpliciter & dæmonum differentia. q. 172. ar. 1. c. 5. pag. 596. 22ª. part.
Prophetia. An hi qui creduntur prophetæ audiendi sint in his quæ dicunt se habere ex spiritu prophetiæ. q. 175. ar. 6. 3. p. 608. 22ª.
Prophetia. In prophetis non fit aliqua alienatio à sensibus cum aliqua inordinatione. q. 173. ar. 3. p. 600. 22ª. p.
Prophetia quantum differat à somniis & melancholicis apparitionibus. q. 172. ar. 1. p. 593. 22ª. p.
Prophetiæ an multæ sint species. q. 174. ar. 1. p 600. 22ª.
Prophetia. Ad prophetiam veram quæ requiruntur, q. 171. art. 11. 4. pag. 588, 22ª. par.
Prophetiam exigere naturalem dispositionem intelligitur dupliciter. q. 172. ar. 3. p. 595. 22ª. par.
Prophetiam impedit malitia morum. Ibid.
Prophetica certitudo qualis sit. quæstione eadem, articulo 5 pagin. 596. 22ª. par.
Prophetica illuminatio sit ab angelo quo ad ipsum lumen propheticum an non. q. 172. ar. 2. p. 694. 22ª. p.
Prophetica. An detur quintum secundum quod reuelatio prophetica fit præter quatuor in litera enumerata. q. 173. ar. 3. p. 598. 22ª. par.
Propheticum lumen non esse habitum an bene probetur, q. 171. ar. 2. p. 590. 22ª. par.
Proportio inter lumen gloriæ, & diuinam substantiam quid sit. p. 58. col. 2. li. 3. 1ª. par.
Proportio inter genus humanum & vniuersum elicita ex ratione sancti doct. quomodo valeat, & alia quæ fuerunt impugnata. pa. 132. col. 1. lin. 37. 1ª. par.
Proportionalis similitudo sancti doct. quomodo declinet à forma intelligibili ad bonum per illam apprehensum, p. 110. col. 1. li. 80. 1ª. p.
Propositio ista, Deus est, quibus viis probetur. p. 14. co. 1. li. 87. 1ª. p.
Propositio ista, Agens oportet coniungi ei, in quod mediatè agit, quomodo vera sit. p. 3[illegible]. 1ª. p.
Propositio ista, Sicut res intelligitur, ita & nominatur: quomodo distinguatur. p. 65. col. 1. li. 70. 1ª. p.
Propositio ista. Quæcunque Deus scit, de necessitate scit: quomodo intelligatur. p. 213. co. 1. li. 32. 1ª. p.
Propositio ista sancti docto. Nihil aliud ab actu puro est actualitas: an & quo pacto probetur & verificetur. Eadem col. 2. li. 93, 1ª.
Propositio ista, Quicunque intelligit: ex hoc ipso, quod intelligit; procedit aliquid intra ipsum, quomodo intelligatur. p. 143. col. 2. li. 82. 1ª. part.
Propositio ista, Conceptio rei intellectæ ex vi intellectiua, & eius notitia procedit, qualiter intelligatur. p. 144. col. 1. li. 37. 1ª. p.
Propositio ista sanct. doct. verum vnio verbi incarnati sit facta in persona. q. 2. ar. 2. p. 11. col. 1. li. 19. 3ª. p.
Propositio ista, Vnumquodque intelligibile in actu, secundum quod eius similitudo est in intellectu, an & in quibus locum habeat. p. 267. colum. 2. li. 1 1ª. p.
Propositio ista, Omnis virtus, quæ non est sua regulata rectitudine actus declinare potest an falsa sit. p. 285. col. 2. li. 56. 1ª. par.
Propositio ista, Si potentia per se respiceret vnum cōtrariorum vt obiectum: oportet alterum ad aliam potentiam pertinere, quomodo verificetur. p. 542, co. 1. li. 68. 1ª.
Propositio ista sancti doct. Medium & conclusio ad eādem potentiam pertinent quomodo intelligatur. p. 358. col. 1. li. 95. 1ª.
Propositio ista sancti doc. Actus rationalis de vno in aliud procedens hoc de principio seu medio ad conclusionem est vt motus, quomodo intelligatur. ibid. co. 2. li. 85. 1ª.
Propositio ista quomodo sumatur. Differentia posita est inter suppositum & naturam. q. 2. ar. 2. p. 11. col. 1 li. 60. 3ª. p.
Propositio causalis sancti doct. quod continuitas ex magnitudine, seu spacio in motum redundet, per hoc, quòd mobile illi magnitudini commensuratur, an vera sit. p. 358. co. 2. li. 14. 1ª.
Propositio illa sicut obiectum ad potentiam, ita subiectum ab scientiam, quomodo intelligatur. p. 8. col. 1. li. 93. 1ª.
Propositio affirmatiua falsa ex repugnantia terminorum, quomodo fiat. vera. q. 16. ar. 10. p. 195. 3ª.
Propositio ista, Deus non generat, an vera sit. pag. 185. col. 1. lin. 93. 1ª. part.
Propositio ista, Defectus assimilatur formæ argentis, per quam agit, quomodo vera sit. p. 194. col. 2. lin. 74. 1ª. p.
Propositio ista, In quocunque genere perfectum inuenitur, in eodem debet perfectum præexistere, quomodò verificetur. pag. 234. col. 2. lin. 83, 1ª. par.
Propositio ista, Angelus est in loco per modum continentis perfecti, an necessaria esse videatur. p. 242. col. 1. lin. 63. 1ª. p.
Propositio ista sanct. doct. Christus est principium vniuersalis generis habentium gratiam. q. 7. ar. 10. p. 58. co. 1. lin. 65. 3ª. p.
Propositio ista, Vnumquodque se habet ad formam quæ est principium actionis quæ ad actionem ipsam, an vera sit in formis voluntarie principantibus. p. 278. col. 1. li. 41. 1ª. p.
Propositio ista sancti doct. Quod ad omne opus melius vire per alium virum adiutorium præstatur, quam per ipsam fœminam, generatione tamen excepta, an vera sit. q. 413. col. 2. lin. 91. 1ª. par.
Propositione ista sancti doct. Quodlibet abstractum subsistens est vnum tantum, de quali abstracto intelligatur. p 413. li. 71.
Propositiones istæ sancti. doc. Impossibile est aliquid in aliquo tempore quiescere, & in vltimo instanti illius temporis aliter se habere & omne quiescens in aliquo tempore, in quolibet instanti illius temporis eodē modo se habet, an gratia formæ vel materiæ veræ sint. pa. 245. col. 1. lin. 34. 1ª. par.
Propositiones sanct. doct. Circa probationem intellectionis, seu cognitionis angelorum quo pacto intelligendæ sunt, formaliter s. aut materialiter. p. 246. col. 2. li. 67. 1ª.
Propositio ista: Deus est: est per se nota, secundum tamen se, non nobis. pa, 13. co. 1. li. 4. 1ª. p.
Propositio ista, Præexistere in virtute causæ agentis non est præexistere imperfectiori, sed perfectiori modo, quomodo intelligatur. p. 24. colu. 1. li. 48. 1ª. p.
Propositio ista, Nullum corpus mouet non motum, quomodo intelligatur. p. 16. col. 2. li. 34. 1ª. par.
Propositio per se nota cur per se dicatur, videlicet an quemcunque alium modum excludat, & quomodo. p. 12. co. 2. li. 18. 1ª. p.
Propositio omnis cuius prædicatum cadit in ratione subiecti in via sancti doct. est per se nota: sed non econuerso. p. 12. co. 2. li. 37. 1ª p.
Propositio ista, primum est causa medij: quomodo intelligi habeat. pa. 14. co. 2. li, 91. 1ª. p.
Propositio per se nota quotuplex sit p. 12. co. 1. li. 87. 1ª.
Propositio ista sancti doct. Diuersitas actuum potentiarum diuersitatē exigit, quomodo intelligatur. p. 250. co. 2. li. 53. 1ª. p.
Propositio ista sancti doct. Quanto angeli Deo similiores existunt: tanto per pauciores species intelligunt: an vera sit. p. 256. co. 1. li. 91. 1ª.
Propositio ista sancti do. Quæ sunt dispersa in inferiorib. in superiori adunantur, quomodo intelligatur. p. 262. co. 1. li. 95. 1ª. p.
Propositio ista sancti doc. Intelligere subsistens non potest esse nisi vnum: an vera ista sit. p. 247. co. 2. li. 48. 1ª. p.
Propositio ista sancti doct. Semper prius saluatur in posteriori: quomodo sumatur. p. 275. co. 2. li. 43. 1ª. p.
Propositio ista S. doct. Vnumquodque, quod est alterius: magis diligit ipsum quàm seipsum, quomodo saluetur. p. 278. co. 1. li. 42. 1ª.
Propositio nulla secundum se est hæretica. q. 12. ar. 1. p. 46. 2ª.
Propositio ista sancti doct. Proprietates constituunt personas: seu secum supposita ferunt inquātum sunt ipsæ personæ, an singularis sit. p. 192. co. 1. li. 66. 1ª. p.
Propositio aliqua quomodo contraria est secundum se fidei, & non quo ad nos. q. 11. ar. 1. p. 46. 22ª.
Propositiones affirmatiuæ veræ de Deo formari possunt. p. 78. co. 2. lin. 2. 1ª. part.
Propositiones impropriæ non sunt in diuinis extendendæ, sed exponendæ. p. 162. co. 1. li. 57. p.
Propositionum quatuor sancti doct. differentia. pagin. 114. colum. 2. lin. 78. 1ª. par.
Proprium. Alia est distinctio proprij à proprio & proprij à communi, cōmune enim nō distinguitur contra proprium per aliquod positiuum in se quod non sit in proprio, duo autem disparata distinguuntur ab inuicem suis positiuis distinctiuis, quorum vnum alterum, reliquum constituit, q. 25. ar. 1. p. 84. 12ª.
Proprium & per essentiam quomodo distinguantur & determinentur. p. 31. co. 1. li, 40. 1ª. p.
Proprium quomodo sumatur. p. 77. co. 1. li. 3. 1ª. p.
Propriè dupliciter capitur vno modo vt distinguitur cōtra communiter, alio modo vt distinguitur contra metaphoricè, pag. 67. colum. 1. lin. 12. 1ª. part.
Proprietates esse in personis, transitiuè & intransitiuè intelligi potest, pa. 289. co, 2. li. 2. 1ª. d.
Proprietates in diuinis an distinguere oporteat. p. 164. co. 1. li. 55. 1ª. p.
Prouidentia. Quomodo prouidentia inuenitur medium in virtutib. moralib. q. 47. ar. 7 p. 164. 22ª.
Prouidentia. Differentia inter medium & finem moralium virtutum. q. 47. ar. 7 p. 164. 22ª.
Prouidentia dum ponitur pars prudentiæ, an idem ponatur pars sui. q. 49. ar. 6. 3. 171. 172. 22ª.
Prouidentia diuina quibusdam necessitatem imponit, non autem omnib. p. 127. co. 1. li. 79. 1ª. p.
Prouidentiæ diuinæ omnia subiacent, non tantùm in vniuersali, sed etiam in singulari. p. 125. co. 2. li. 51. 1ª. p.
Prouidentiam esse in Deo necesse est. p. 125. co. 1. li. 1. 1ª.
Prouidet omnibus Deus immediatè quo ad ordinis rationem. q. 42. p. 127. li. 12. 1ª. p.
Prouidet Deus per aliqua media quantum ad executionem. q. 43. ar. 1. pag. 127. li. 3. 1ª. p.
Prudentia. De qua prudentia (monastica an politica) est sermo: quum decernitur esse in principe tantùm archictonicè. quæst. 47. art. 12. pag. 167. 22ª. part.

Pruden

Prudentia. Vnitas specifica rationis formalis veri obiecti prudentiæ, ex parte obiecti attenditur penes vnitatem rationis formalis quod est contingens agibile, ex parte verò subiecti vnitas ista attenditur penes vnitatem modi iudicandi, scilicet penes dispositionem appetitus, q. 60. art. 1. p. 167. 12ª.
Prudentia an sit in peccatoribus, q. 47. ar. 13. p. 167. 12ª. par.
Prudentia imperfecta propter præcepti defectum quomodo non est nisi in malis, ibid.
Prudentia quare non potest esse homini naturalis, quæst. 47. ar. 15. pag. 174. 12ª. part.
Prudentia an bene concilietur imperatiuè, q. 51. ar. 2. 1. p. 175. 22ª.
Prudentia an sit directiua omnium virtutum, q. 45. ar. 2. p. 158. 22ª.
Prudentia directiua in omnibus moralibus virtutum actibus est vna secundam speciem specialissimam: recta si quidem ratio agibilium iudicat inter agibilia diuersarum virtutum moralium, ergo est vna respectu omnium virtutum moralium, q. 60. ar. 1. ad 1. p. 167. 12ª.
Prudentia quæ est in ratiōe vt substat appetitui, ideo appetitus affectio corrumpit æstimationem prudentiæ, & redundando in rationem vt eius obiectum, & non corrumpit æstimationem artis & geometriæ, q. 58. ar. 5. p. 174. 12ª.
Prudentia infusa nec inquantum virtus nec inquantum prudentia potest esse sine charitate, quia inquantum prudentia dependet magis ab vltimo quàm à finibus proximis, & proprerea sicut non potest esse sine moralibus infusis, à fortiori non potest esse sine charitate, q. 65. art. 4. p. 197. Fides. 12ª. par.
Prudentia an sit principium in ratione vel in cogitatiua, q. 47. ar. 5. 3. p. 162. 163. 22ª.
Prudentia an sit virtute morali superior, cùm sit de his quæ sunt ad finem. q. 47. ar. 5. 3. p. 162. 22ª.
Prudentia est in intellectu vt se extendit ad singularia. Vbi intellectus dicit seipsum, & connotat cogitatiua, quæ est ratio particularis. Vel prudentia est in intellectu principaliter & in cogitatiua & memoratiua secundariò, q. 57. ar. 4. p. 169. 12ª.
Prudentia est recta ratio ragibilium appetitu recto particularis finis facta & firmata. q. 58. ar. 5. p. 174. 12ª.
Prudentia essentialiter pendet ab appetitu recto, quia proprius actus prudentiæ est rectè præcipere circa agibilia, conuenit eoim ei vt distinguitur à suis partibus, & est consummatio cæterorum actuum, sicut autem præcipere non est intellectuale quin dependeat ab appetitu (præcipit enim quilibet volenti) ita rectè præcipere sibiipsi in moralibus non est nisi à recta. q. 58. ar. 5. p. 174. 12ª.
Prudentiæ certitudo duplex. q. 47. ar. 3. 3. p. 62. 22ª. p.
Prudentiæ quæ est cautio ad quod malum vitandum ponatur, qu. 49. art. 7. & 8. p. 172, 22ª.
Prudentię pars quæ est eubulia, an sit in eo qui est peccator. q. 51. ar. 1. p. 175. 22ª. p.
Prudentiam non esse in iuuene nec in actu, nec in habitu, quomodo intelligatur, q. 47. ar. 14. ad 3. p. 168. 22ª.
Prudentiam œconomicam an peccator habere possit, q. 51. artic. 1. pag. 175. 22ª. p. 1t.
Prudentiam dirigere virtutes morales etiam in præstituendo finem quomodo intelligatur. q. 66. ar. 3. p. 199. 12ª.
Puella. An stupri ratio inueniatur in puella virgine spontaneè de voluntate parētum violata, vt sic acquirat dotem pro matrimonio. q. 154. ar. 6. p. 522. 22ª. par.
Pueri infidelium an sint inuitis parentibus baptizandi. ad Scot. q. 10. ar. 12. p. 45. 22ª.
Pueri Iudæorum & aliorum infidelium seruorum, an sint inuitis parentibus baptizandi, q. 10. ar. 12. p. 45. 22ª.
Pueri nati in statu innocentiæ habuissent virtutem motiuam membrorum sufficientem: non ad quoslibet actus, sed pueritiæ conuenientes. p. 432. col. 2. li. 5. 1ª. p.
Pueri in statu innocentiæ non fuissent nati confirmati in iustitia, p. 433. co. 1. li. 86. 1ª. par.
Pueri in statu innocentiæ non nati essent perfecti in scientia, sed absque difficultate eam acquisiuissent. p. 434. co. 1. li. 17. 1ª.
Pueri in statu innocentiæ non habuissent perfectum vsum rationis, sed ad opera puerilia idoneum, p. 434. co. li. 1. 43. 1ª. p.
Pulchrum est quædam boni species. q. 27. ar. 1. p 88. 2ª. p.
Punctum morum sicut dicitur causare lineam: & tamē non nullo genere causæ causat illam in esse, ita nunc stans dicitur causare æternitatem non in esse reali, sed in esse cognito. p. 45. co. 1. li. 74. 1ª.
Pusillanimitas primum & tertium membrum in litera posita, an coincidant. q. 133. ar. 2. p. 452. 22ª. p.

Q

Quædam non inconuenit dici ad aliquid secundum nomina specifica, quæ non dicuntur ad illud secundum nomina generica, p. 192. co. 2. li. 9. 1ª.

Quæstio quid est, quando sequatur quæstionem est. pagin. 14. col. 1. lin. 62. 1ª. part.
Quæstio de creatura an misceri debeat quæstioni de naturæ diuinæ perfectione, p. 24. co. 2. lin. 89. 1ª. p.
Quæstio de bono in communi cur à sancto doctore fiat. p. 25. colū. 2. li. 18. 1ª. part.
Quæstio de necessitate scientiæ vel præscientiæ Dei futurorum respectu quotupliciter discuti possit. p. 90. col. 2. li. 79. 1ª. par.
Quæstio quæ à Scoto mouetur circa voluntatem absolutam & nostram. s. quò ad habitudinem voluntatis absolutæ valitorum respectu. p. 366. co. 2. lin. 85. 1ª. p.
Quæstio quæ à sancto doct. mouetur de cognitione omnium corporum, non autem de cognitione simpliciter an sit contraria quæstioni quam mouet de omnium cognitione simpliciter. p. 277. col. 2. li. 5. 1ª.
Quæstio an est. Re aliqua esse dupliciter quæritur, primò vt sciatur ipsum esse & sic oportet primò post quid nominis quærere an sit: secundò, vt sciatur quare est, & hæc quæstio est posterior quæstione quid est: quoniam prius oportet scire quidditatem in se quàm vt causam esse rei. qu 49. art. 4. p. 144. 12ª.
Qualis in anima posita secundum Scotum corpus possibile præseruare non potest quin ipsum patiatur pa. 438. col. 1. lin. 43. 1ª. par.
Qualis vnusquisque est secundum appetitum, talis ei videtur finis quo ad persequutionem: quæ consistit in præcepto. q. 58. art. 5. p. 174. & q. 59. 2ª. 5. p. 89. & q. 77. ar. 1. p. 145. 12ª. par.
Quantitatis passio an infinitum sit. p. 153. lin. 76. 1ª. par.
Quantitas secundum rem an in Deo sit. 153. col. 1. li. 24. 1ª. p.
Quantitas continua quomodo intendatur in rarefactione. q. 24. art. 5. 1. p. 84. 12ª. par.
Quantitati conuenit esse maiorem & minorem in eadem specie, non ex hoc quod est participabilis à subiecto, sed ex hoc ipso quod participat naturam materiæ. q. 52. ar. 2. p. 152. 12ª. par.
Quatuor concreata esse dicuntur. p. 305. col. 2. li. 33. 1ª. par.
Quid. Cur manifestè dat aliam speciem. ibid.
Quid. Quoties non computatur inter circunstantias: quia circunstantiæ circa eundem sunt actum: numerus autem operationum non circunstat vnā & eandem operationem: sed addit aliam & aliam operationē. ibid.
Quid. Circa quid, id est, conditiones obiecti (vt paruum & magnum, in re oblata & quomodo) quamuis actus multum aggrauet. ibid.
Quidditas. Qui est de Deo attributum quotupliciter considerari potest. p. 77. col. 2. lin. 62. 1ª. par.
Quidditas cur proprium intellectus obiectum esse dicatur. p. 106. lin. 84. 1ª. par.
Quidditas rei materialis an sit obiectum intellectus, vel ens. p. 381. col. 2. lin. 2. 1ª. par.
Quidditas rei materialis supponitur obiectum & motiuum & adæquatum intensiuè respectu intellectus nostri pro statu isto. pa. 392. col. 2. lin. 82. 1ª. p.
Quidditas quæcunque vel natura quantumcunque secundum rationem quidditatiua: actualis sit: relata tamen ad esse potentiæ rationem habet. p. 20. col. 1. lin. 11. 1ª. p.
Quidditatum singularitatem existentiam seu coniunctionem vnius cum altero in rerum natura & durationem talis existentiæ seu cōiunctionis in rebus esse certum est. p. 263. co. 2. li. 47. 1. p.
Quidditates rerum naturalium sunt sufficientes causæ effectuum qui naturaliter ordinati apparent. p. 15. co. 2. li. 59. 1ª.
Quidditates simplices in cognoscendo intellectus non potest esse falsus: sed aut verus: aut nullus. p. 106. co. 1. lin. 3. 1ª. p.
Quod verè est nulli accidit vniuocè, sumptum, secus autem analogicè. p. 22. co. 1. li. 13 1ª.
Quod & quo in materia idearum quomodo intelligantur. p. 96. co. 2. li. 76. 1ª. part.
Quotlibet proferente contraria, solitum esse stultum est. q. 23. in prin. p. 79. 12ª. part.
Quotiens circunstantia. p. 7. 12ª.
Quotidie. Eucharistia. vl. 3ª. par.

R

Raptus est species luxuriæ distincta, & tamen conincidit cum stupro & aliis specieb. luxuriæ. q. 154. ar. 7. p. 523. 22ª. p.
Raptus an dirimat matrimonium iam contractum. q. 57. art. 7. pag. 523. 22ª. part.
Raptus an impediat matrimonium contrahendum. quæstio. 154. art. 7. pag. 523. 22ª. par.
Raptum per rapinam est raptoris quantum ad detentionem, & non simpliciter. q. 66. ar. 33. p. 225. 22ª. p.
Rapere vel furari an liceat Christiano seruum infidelis. q. 66. ar. 8. 2. p. 225. 229. 22ª. p.
Ratio. Mouere regulatiuè appetitum proprium est rationi respectu moralium: in ratione enim oportet esse legem regulatiuam appetitus: & habet mouere & imperare eo modo quo lex mouet & imperat: in moralibus autem oportet legem principari & ei appetitum omnem obedire. q. 60. ar. 1. p. 177. 12ª.
Ratio erronea non habet in se vnde liget, sed quatenus acceptatur. Vnde exquacunque causa non acceptatur, vel in se in applicatione non ligat. q. 19. ar. 5. & 6. p. 65. 12ª.
Ratio recta est duplex, quædam respectu proprij finis ipsius virtutis moralis, sicut medium cibo & potu est finis abstinentiæ proprius: quędam verò respectu finis extrinseci: prout vita æterna est finis ad quem fides formata ordinat abstinentiam. q. 19. ar. 5. & 6. p. 65. 12ª.
Ratio est nobilior appetitu: quia ex se apprehēdit in vniuersali, id est, quia ex se respicit res secundum esse eleuatum, in quo vniuntur omnia particularia quæ in re diuisa sunt: appetitus verò tendit in res quæ habent esse particulare: vniuersale autem altioris est ordinis &c. q. 66. ar. 3. p. 199. 12ª. part.
Ratio boni an sit obiectum intellectus: bonum autem ipsum obiectum voluntatis. p 369. co. 1. li. 11. 1ª. p.
Ratio sancti doctoris quę probat in materia intellectionis angelorum ordinum naturalium habere: vt corpora inferiora sint in potentia ad perfectiones suas, &c. corpora autem superiora congenitas habeant suas perfectiones, an probet. p. 254. co. 2. li. 25. 1ª. p.
Ratio sancti doct. an sufficiens sit: quæ probat quod necesse est præter inferiora corpora ponere corpus cœleste infeiorum effectuum actiuum esse. p. 475. co. 1. li. 43. 1ª.
Ratio humana quid sit & quotuplex. p. 10. co. 1. li. 80. 1ª. p.
Ratio formalis obiecti in scientia est duplex: altera scilicet obiecti vt res, altera obiecti vt obiectum: vel altera vt quæ: altera sub qua. p. 4. co. 2. lin. 46. 1ª. p.
Ratio formalis ex parte nostri quomodo intelligatur. q. 1. ar. 6. p. 7. 12ª.
Ratio superior animæ Christi in eius passione, an pateretur ex parte obiecti. p. 46. ar. 7. p. 220. 3ª. p.
Ratio quam significat nomen an sit intellectus conceptio de re significata. p. 67. col. 2. lin. 80. 1ª. par.
Ratio eadem est quo ad casus agentes & formales quo ad vniuersalem extensionem. p. 115. co. 2. li. 26. 1ª. p.

Ratio

Ratio ista sancti doctoris forma alia si præter animam intellectiuam praexisteret,anima daret non esse singulariter,&c.an procedat:& an Scoti motiuum contra ipsam valeat,p.333.col.1.li.88.1ª.par.
Ratio sancti doct.in responsione ad quartum,&c. nunquid euacuet vim argumenti Auerrois,vel in æquinoco laboret.p.330.col.2.li.fi.88.1ª.p.
Ratio sancti doct. ad probandam causalitatem subiecti proprij accidentis respectu,an & quomodo valeat.p.344.col.1.li.1ª.par.
Ratio sancti doct.ad probandam intellectus possibilitatem: quoniam non semper perfectius est.an vera sit.p.352.col.2.li.38.1ª.
Ratio sancti doctoris ad probandam intellectus possibilitatem, quantum valeat,p.352.col.1.lin.64 1ª.
Ratio sancti doct.probantis: quòd facere intelligibilia in actu sit opus nostrum:an vera sit.p.354.col 2.li.83.1ª.par.
Ratio sancti doct. circa memoriam intellectiuam an sequatur quòd nulla sit diuersitas specifica inter quoscunque intellectus formaliter sumptos nisi inter agentem & possibilem,p.356.co.2.li.91.1ª.
Ratio inferior & superior apud Augustinum non sunt diuersæ potentiæ, sed officiis & habitibus distinguuntur,p.358.col.1.li.30.1ª.par.
Ratio veri an sit nobilior ratione boni,p.368.co.2.li.79.1ª.
Ratio in moralibus est sicut imperans & mouens, vis autem appetitiua sicut imperata & mota.q.60.art.1.p.177.12ª.par.
Rationes seminales in materia corporali multipliciter existunt,p.474.co. 2.li.12.1ª.par.
Rationes sancti doct. quinque viis probantes Deum esse:ad quid concludendum afferri possunt,p.14.col 1.li.97.1ª.
Rationes quomodo ostendunt possibilitatem logicam eorum quæ sunt fidei,q.2.ar.10.ad 2.pa.18.22ª.par.
Rationes duæ formales licet se habeant conuertibiliter vt subiectum, & passio:non tamen in vnitatis gradu conuertibiliter se habent,p. 5.col.1. li.89.1ª.par.
Rationalis natura inquantum cognoscit entis & boni rationem vniuersalium:an habeat immediatum ordinem ad vniuersale essendi principium q.2.ar.3.p.13.22ª.par.
Rationis inuestigatio naturalis an sufficiat ad cognitionem diuinorum naturaliter scibilium,q.2.ar.4.1.p.14.22ª.pa.
Rationis superioris duæ sunt operationes. s. intuitus & consultatio & ad hanc secundam spectat deliberatio & consensus, & secundum hanc dirigit inferiora,& reflectitur super seipsam,quæst.74.art.9.& 10.pag.238. 12ª.part.
Rationibus æternis omnia dupliciter cognoscuntur.s. obiectiuè vel casualiter,p.79.col,2 li.59.1ª.
Rationibus in æternis obiectiuè secundum præsentem statum, anima non cognoscit omnia:sed bene anima beata,p.380.col 1.li.1ª.
Rationbailibus creaturis iustè exigitur quod credant supernaturalia& illis conformia operentur,q.2.ar 3.p.13.22ª.
Realis distinctio est in Deo secundum rem non absolutam,sed relatiuam, p.152.co.2.li.1ª.par.
Recti secundum iustitiam & alias virtutis differentias an bene assignetur penes commensurationem ad agentem vel alterum,q.57.arti.1.pag.187. 22ª.par.
Reducens aliquid de potentia in actum,est in actu,an hæc propositio sit vera tam in causis principalibus quàm instrumentalibus,q.9.ar. 2.pag.70. 3ª.par.
Regimen vnius est optimum respectu aliorum regiminum simplicium, nó autem commixtorum,&c,q.65.ar.4.p.336.22ª.
Regi,Quum dicitur inferiora regi per superiora,intelligendum est per superiora non secundum quid,sed simpliciter & absolute,quæst. 59.art.6. pa.268.3ª.
Regula topica,oppositum meliori est,peius,quomodo intelligatur, q.142. ar.3.p.474.22ª.par.
Regula quando in antecedente ponitur aliquid actum animæ pertinens: consequens accipiendum est:non secundum esse quod in se habet:sed in ipsa anima:quomodo intelligatur,p.91.col.2.li.74.1ª.par.
Regula,subiectionis defectus non est culpa: sed eam culpa sequitur, quomodo intelligatur,p.228.col.1.li.36.1ª.par.
Regulæ cuiusdam in applicatione an implicatio in adiecto committatur, p.92.col.2.li.7.1ª.par.
Relatio quo pacto à fundamento distinguatur,p.31.co.1.li.5.1ª.
Relatio an impèrfectionem dicat,p.152.co.1.li.75.1ª.par.
Relatio quando est res naturæ:& quando non, & alia multa de relatione. p.72.col.1.li.65.1ª.p.
Relatio & origo an in modo significandi differant.p.190.5.1ª.p.
Relatio quoniam actum consequitur,an hypostases distinguere habeat,p. 190.col.2.li.84.1ª.p.
Relatio realis tria requirit,q.35.ar.5.p.174.3ª.
Relatio non omnis an sit in intellectu,vel aliqua voluntate:aliquaverò ab imaginatiua,p.150.col.1.li.76.1ª.p.
Relatio identitatis specificæ,seu genericæ,est ratio realis mutua. ibi. col. 2.li.41.1ª.
Relatio quomodo distinguatur,q.199.col.2.li.83.1ª.par.
Relatio realiter in Deo existens est idem essentiæ secundum rem & nó differt nisi secundum rationem,p.150.co.2 li.82.1ª.p.
Relatio subsistens facit distinctionem suppositalem,& quid dictio aliud significet,p.191.co.2.li.52.1ª.
Relationis esse & essentiæ in Deo est omnino vnum & idem,p. 150. col.2. li.89.1ª.
Relationes sunt in genere formarum actiuarum vt apprehensæ, quamuis non sint in genere formarum actiuarum vt existentes,q.32.ar.1.pag.102. 12ª.par.
Relationes quædam sunt in diuinis realiter,p.149.co.2. li. 7. & multa alia dubia de ipsis relationibus eadem,ibi.li.seq.1ª.par.
Relationes actus notionales consequuntur,pagin. 192. column. 2. lin. 48. 1ª.part.
Relationes reales tantum quatuor fiunt in Deo:scilicet paternitas,filiatio spiratio,& processio,p.152.col.2.li.86.1ª.
Relationi vni secundum speciem an duæ secundum speciem correspondere possint,164.col.2,li.52.1ª.p.
Relationis nomine quid sanct. Tho.intelligere dicatur,p.190.col. 1.lin.92. 1ª.part.
Relationem non habere causam actiuam propriam intelligitur de causalitate propria,sic quòd terminetur ad ipsam solam,q.55.arti.1. pagin.160. 12ª.part.
Relationibus personis constitutis inquantum sunt ipsæ personę quid significetur:& quam vim habeant illa verba, cum ista propositione adiuncta abstractum & concretum,&c.p.191.col.1.li.25.1ª.p.
Relationibus in æternis causaliter:sed non solis anima non cognoscit omnia,ibid.li.8.1ª.
Relatiuum vnum quonam pacto in alio esse dicatur,pag.204. col. 1. lin.41. 1ª.part.
Relatiui specifica ratio quomodo in esse ad aliud consistat,p.164. col.1.li. fi.1ª.part.
Religio.An actus spectantes ad diuinam reuerentiam spectent elicitiuè ad ad religionis virtutem,q.81.ar.4.p.270.22ª.
Religio. An instituentes sine licentia Papæ vt aliquæ personæ iuxta mortem tertij ordinis viuant in communi,& proficeantur tria vota religionis,sint institutores nouæ religionis, & an tales peccent & sint puniendi,q.88.ar.1.4.p.664.22ª.
Religio quomodo perficit in ordine ad Deum,q.81.ar.1.p.268.22ª.p.
Religio an habeat vnum Deum sub vna ratione pro obiecto vnde habet quod est virtus,q.81.ar.3.& 5.p.269.271.22ª.p.
Religio an sit prima inter virtutes morales,quæstio.81. artic, 6. pagin.271. 22ª.part.
Religio quomodo non colit Deum propter seipsum,sed propter nos,q.81. ar.7.p.272.22ª.
Religio an sit nomen perfectionis,q.186.ar.1.p.645.22ª.p.
Religionis voto astrictus si nullam inuenit eum recipere volentem, quid agere debeat,q.189.ar.3.1.p.675.22ª.
Religionis nomen vnde derriuetur,q.1.p.268.22ª.p.
Religionis actus proprius & adæquatus quis sit.quæst.81. arti. 2.pagi.269. 22ª.part.
Religionis & charitatis ad Deum vnio quomodo sint diuersarum relationum.q.82.ar.2.1.p.273.274.22ª.p.
Religionis cuiuscunque regulæ & statuta, cõtinent quatuor genera agendorum.q.186.ar.9.p,653.22ª.
Religionis status etiam tempore Christi &Apostolorum fuit.q.187.ar.1.p. 659.22ª.p.
Religioni nihil officit habere indeterminatam materiam.q.81.ar.2.3.pag. 269.22ª.p.
Religionem ingressurus quæ & qualia debeat cogitare.q.189.ar.10.ad vltimum.p.682.22ª.
Religionem habere quosdam proprios & immediatos actus,quomodo intelligatur.q.81.ar.1.1.p.268.22ª.
Religionum ordinatarum ad contemplandum & contemplata prædicandum,modus paupertatis an sit bene assignatus. quæst.188.ar.7.pag.669. 22ª.part.
Religiosus transiens de vna religione ad alteram,an sit apostata. q.12.ar.1. p.39.22.p.
Religiosus transgrediens præceptum Dei contẽtum in regula an plus peccet quàm transgrediens præceptum Dei non contentum in regula cæteris paribus.q.186.ar.55.p.653.22ª.
Religiosus an peccet ex negligentia, libidine vel contemptu in his quæ alias religiosis non sunt peccata. quæstione 186.articulo 9. pagina 653. 22ª.part.
Religiosus abutẽs donis quę sibi fiunt vt liberius insistat diuinis obsequiis an peccet mortaliter.q.187.ar.4.p.659.22ª.
Religiosus talibus illicitè vtens an teneatur ad restitutionem.q.569.p.187 ar.4.22ª.
Religiosus an teneatur succurrere patri nó valenti sine ipso viuere.q.101, ar.44.p.362.22ª.p.
Religiosus factus episcopus an teneatur habere socium suæ religionis & & bibere eum duabus manibus, & alia similia. quæst.185.art.8.pag.644. 22ª.part.
Religiosus factus episcopus an subdatur vinculis censurarum suæ regulæ, q.185.ar.8.p.644.22ª.
Religiosus quomodo intelligatur in statu perfectionis esse. q.185.ar.5.3.p. 641.22ª.p.
Religiosus qui contemnit ea quæ consequuntur ad perfectionem charitatis an peccet mortaliter.q.186.ar.2.p.646.22ª.
Religiosus an plus mereatur faciendo ex obedientia quæ magis sibi displicet quàm faciendo quæ non displicent.q.ea.ar.5.5.p.650.22ª.
Religiosi diuites an vituperabiliter, consumant diuitias in fabricis sumptuosis.q.188.ar.7.2.p.670.22ª.
Religiosi excedunt curatos in perfectione. quæstion.184.articu.8.pag.633. 22ª.part.
Religiosis malis fauere est magnum peccatum. quæst.186. art.10. pag.655. 22ª.part.
Remissio.An aliqua culpa à Deo remittatur sine gratia.q.87.ar.4.p.428.co. 1.3ª.part.
Remissio.Ad remissionem peccati mortalis detestatio & dispicẽtia virtualis an sufficiant.q.87.ar.1.p.425.co.2.3ª.
Remisso peccato mortali,remanere inordinatam conuersionem ad commutabile bonum,quomodo intelligatur.q.85.ar.4.ad 1.p.428,co.2.3ª.
Repræsentari distinctè non dicitur res nisi illa cõditio repræsentetur qua formaliter in suo proprio & essentiali esse constituitur.pa.261.co.1.lin. 19.1ª.par.
Repræsentatiuum quantum contingit esse:tantum contingis esse ipsam cognitionem.p.261.li.56 1ª.p.
Reprobatio quid sit, & quo pacto sancti doct.ratio intentum inferat.134. lin.45. 1ª.par.
Reproborum numerus non est omnino certus.p.134.co.2.li.25.1ª.p.
Reprobat aliquos Deus.p.129.co.2. li.15.1ª.par.
Res. Duæ conditiones requiruntur ad hoc quod aliquis sit causa iniustæ accep

acceptionis indirectè.q.62.ar.7.p.213.12ª.p.
Res in sacra doctrina dupliciter signa fieri dicunt.pagin.11.co.2.linea. 44. 1ª.part.
Res an sit causa finalis in intentione,an in executione.pagin.28. col. 2.li. 6.1ª.part.
Res diuersorum generum nullo modo comparabiles dicuntur quando vt sic accipiuntur..p.31.co.1.li.18.1ª.p.
Res perfecta dupliciter dici potest,scilicet simpliciter,& secundum quid. ibid.co.2.li.90.1ª.p.
Res graduantur ex suis essentiis in perfectione simpliciter non completiuè sed radicaliter.p.32.co.1.li.26.1ª.p.
Res nulla alia à Deo infinita simpliciter:quamuis secundum quid infinita esse possit.p.34.co.1.li.40.1ª.par.
Res pro re subsistente:cuius tantum est esse propriè loquendo quando sumatur.p.44.co.2.li.94.1ª.p.
Res vt in speculo voluntario,an in ipso Deo existant.pag.60.col. 1. linea. 21.1ª.par.
Res sunt in deo propriè vt in causa, metaphoricè autem in speculo. ibi.li. 56.1ª.par.
Res infidelium quare non liceat priuata autoritate auferre.q.66.ar.8.2.p. 229.22ª.par.
Res est vnum de transcendẽtibus,ideo est communis,& indifferens ad absolutum & relatiuum.q.29.ar.3.1ª.p.
Res sicut se habet ad esse,ità & ad cognosci.p.106.co.1.li.58.1ª.p.
Res eadem melior formaliter fieri non potest.p.140.co.2.li.77.
Res eadem potest fieri melior accidentaliter.ibid.li.81.1ª.p.
Res quælibet à Deo facta:adhuc aliam meliorem facere potest.ibid.lin.85. 1ª.part.
Res omnis diuina an habeat quicquid inueniri potest infra latitudinem rationis formalis.p.200.co.2.li.39.1ª.p.
Res per essentiam vocatur quando tres conditiones habet.p.209.co.1.li. 93.1ª.par.
Res infidelium an possint auferri tanquam ab iniustis possessoribus. p. 76. ar.8.2.p.331.22ª.p.
Res cuius species intelligibilis est similitudo : est quod primò intellectus intelligit.p.385.co.2.li.62.1ª.
Res quasdam in esse mediantibus aliquibus causis Deus conseruat.p. 442. co.2.lin.91.1ª.p.
Res in duplici ordine existunt:quædam sunt quibus creari cõuenit per se: quædam vero quibus per accidens conuenit.p.443.column.1.linea. 65. 1ª.par.
Res omnis naturalis accipiendo rem vt contra cõcursum distinguitur, an habeat causam:ex qua necessariò fiat.p.480.co.1.li.8.1ª.p.
Res exterius existentes,etsi sint paruæ,an sint multum appetibilesvt necessariæ ad humanam vitam.q.66.ar.2.p.225.22ª.
Re in qualibet duo sunt,scilicet quidditas & existentia.pag.369.col.1.lin. 93.1ª.par.
Res alienæ triplicis acceptionis distinctio an sit sufficiens.q.62.ar.6.p.211. 22ª.par.
Rei præsentia existentis in loco ad locum est duplex,scilicet circunscriptiua,diffinitiua.p.237.li.92.1ª.p.
Rem eandem melius intelligere contingit,si ly melius actum ex parte potentiæ determinet,p.290.co.1.li.74.1ª.p.
Rem locatam præsentem esse in loco,quot modis ex sensibilibus,imaginamur.p.237.co.2.li.87.1ª.p.
Rerum inuentarum multiplex differentia.quæstion.66.ar.5.2.pag.228 225. 22ª.par.
Rem eandem non contingit melius intelligere,si ly melius, actum ex parte obiecti determinet.p.290.co.1.li.64.1ª.p.
Rem alienam occultè detinens inuito domino an continue peccet. q. 66. ar.3.2.p.225.22ª.p.
Rem alienam detentam occultè contrectans an semper peccet.pagi. ead. 22ª.part.
Rem propriam sibi ab aliquo ablatam,an per se possit sine scandalo absq3 iuris ordine recipere.q.66.ar.5.3.p.215.228.22ª.
Rerum cõmumtatem esse de iure naturæ quo ad vsum potest intelligi positiuè,& negatiuè.q.66.ar.3.2.p.225.22ª.p.
Rerum,distinctio seu multitudo ex intentione primi agẽtis : qui est Deus. p.222.co.1.li.49.1ª.p.
Rerum causalitas dupliciter considerari potest, scilicet primo secundum se:alio modo vt est qualitas.p.85.co.2.lin.81.1ª.p.
Rebus inferioribus quædam à causa & fortuna facta apparent ibid. col.2. li.12.1ª.par.
Rebus exterioꝶb.quomodo homo:& alia animalia diuersimode vtantur q.ead.ar.1.p.218.22ª.p.
Restitutio.Ad restitutionem insolidũ obligatis pluribus an dominus possit facere gratiam aliquibus,& ab vno totum exigere.qu.62.arti.6.p.211. 22ª.par.
Restitutio. Quomodo circunstantia temporis diuersimodè se habet ad actum restitutionis,& ad alios actus virtutis.q.62.ar.7.p.213.22ª.
Restitutio.An ea quæ in litera dicuntur de assequutione præbẽdæ habeãt locum in aliis consequutionibus bonorum,scilicet donationibus,testamento,&c.q.62.ar.44.p.208.22ª.p.
Restitutio qualiter sit facienda ei,cui est facta distributio beneficij antequam sit firmata.q.62.ar.24.p.208.22ª.p.
Restitutio an fieri debeat indiguiori quando decreta iusta distributione beneficij pro eo antequam executioni mandetur apparet magis digno cui confertur.q.62.ar.24.p.208.22ª.
Restitutio cui facienda sit,quando ecclesia esset corrupta in capite,& malis modis beneficia conferrentur.q.62.art.24.p.208.22ª.p.
Restitutio damni lucri cessantis ex pecunia mutuata an &quando debeat restitui creditori.q.62.ar.4.1.p.208.22ª.p.
Restitutio rei iniustè ablatæ an facienda sit ei à quo accepta est, an ei cuius res est.ibid.
Restitutio magnorum debitorum tempore iniusti belli non est facienda iniusto principi ad fouendum exercitum.ibid.
Restitutio quomodo facienda sit longè posito,ignoto, vel mortuo.q. 62. ar.5.1.p.209.22ª.p.
Restitutio quomodo fieri debeat de casu inuentis,quorum dominus ignoratur.ibid.
Restitutio an facienda sit domino multum distanti: si vergat in graue damnum restituentis.ibid.
Restitutio an fieri debeat ei qui est in extrema necessitate ab eo qui ei tenetur similiter in extrema necessitate existenti.ibid.
Restitutio per confessorem ex qua tequeretur criminis detectio,an sit facienda:& an teneatur aliquis ad talem restitutionem.q.62.ar.62.p. 210. 22ª.par.
Restitutio quæ statim fieri non potest sine grauidamno restituentis an possit differri vt congruo tempore fiat.q.62 ar.8.p.213.22ª.p.
Restitutionis cuiuscunque duæ radices vniuersales.q.62.arti.6.pagin.211. 22ª.part.
Restitutioni obligatus & petens remissionem habuit gratiam,an sit absolutus à debito restitutionis, vel requiratur quod rem in promptu offerat q.62.ar.2.p.207.22ª.p.
Restitutionem tenentur facere principes,si latrones increscant, quia redditus quos habent,sunt quasi stipendia,vt conferuent iustitiam.q.62.ar. 7.co.3.22ª.par.
Restituere debet meretrix quæ acquisiuit simulatis verbis vel factis.q. 62. ar.5.p.209.204.22ª.
Restituere quando debet prælatus qui est dispensator rerum ecclesiastica rum.q.62.ar.5.p.209.22ª.p.
Restituere an teneatur rem à domino suo voluntario in solam suam vtilitatem accipiens,& eam amittens.q.62.ar.6.p.211.22ª.p.
Restituere an teneatur qui est causa iniustæ acceptionis.q.62.art.7.pa.213. 22ª.par.
Restituere differens propter impotentiam an teneatur de damno quod in currit dominus ex illa dilatione.q.62.ar.8.p.213.22ª.
Restituente vno tantum an socij qui insolidum tenebantur de necessitate salutis an teneatur restituere ei qui restitut.quæstion.62.ar.6.3.pag.211. 22ª.par.
Resurgentes cum Christo an ad vitam penitus immortalem surrexerint.q. 53.ar.3.p.250.3ª.par.
Reuerẽtia soli Deo debita,an spectet ad eius imaginem.q.103.ar.3.3.p.365. 22..par.

S

Sacerdos.An sacerdotes noui Episcopo eos ordinanti concelebrent dicendo simul cum ipso verba consecrationis. q.82.ar.2.p.398.c.2.3ª.p.
Sacerdos.An peccatu omissionis celebrationis missæ sit peccatum mortale.q.82.ar.10.p.402.co.1.3ª.p.
Sacerdos.An plures sacerdotes eandem hostiam consecrare possunt. q.82. ar.1.p.398.co.1.3ª.p.
Srcerdoti an liceat totaliter à celebratione missæ abstinere. q.82.art.10.p. 402.col.1.3ª.p.
Sacerdotium ante legem non diuina, sed humana determinatione dignitas erat primogeniti.q.130.ar.1.p.226.12ª.p.
Sacra doctrina vt est vna pro tanta scientia theologica sumitur,& supponit pro vnitate specifica speciei specialissimæ.p.4 co.2.li.3.1ª.p.
Sacra doctrina an sit scientia altioris ordinis quam sint physicæ scientiæ, & an contineat conditiones speculatiuas & practicas formaliter. pa.6. co.2.li.67.1ª.p.
Sacra doctrina quomodo maximè sapientia inter omnes humanas sapientias existat non solum in genere sed simpliciter,& quomodo ly simpliciter capiatur.p.7.co.1.li.90.1ª.p.
Sacra doctrina quòd de Deo propriissimè consideret,& consequenter secundum quod est altissima causa : quomodo probetur. ibidem linea 95. 1ª.par.
Sacra doctrina quando pro doctrina reuelata vt est conclusionum, sumi habeat.p.2.co.2.li.82.1ª.p.
Sacra doctrina est scientia subalternata scientiæ Dei,& beatorum.p.3.col. 1.li.67.1ª.p.
Sacra doctrina credit principia sibi à Deo reuelata.p.3.c.1.li.70.1ª.p.
Sacra doctrina omnia considerata an in vna formali ratione conueniant, id est,diuina reuelabilitate.p.5.co.2.li.40.1ª.p.
Sacra doctrina est dignior secundum quod speculatiua omnibus speculatiuis & secundum quod practica omnibus practicis. pag.6.co.2.lin.62. 1ª.part.
Sacra doctrina est maxima sapientia inter omnes sapientias humanas nó solum in genere:sed simpliciter.p.7.co.1.li.89.1ª.p.
Sacra doctrina non arguit ad principia:sed ad conclusiones ex principiis. p.9.co.2.li.62.1ª.par.
Sacra doctrina disputat arguendo contra negantes principia eius: si eius aliquid concedant.ibi.li.65.1ª.p.
Sacra doctrina disputat soluendo tantum contra negantes principia : & nihil omnino concedentes.ibi.
Sacra doctrina congruè vtitur metaphoris corporalium ad diuina & spiritualia.p.11.co.1.li.1.1ª.p.
Sacra doctrina sub vna litera plures sensus habet,s.literalem & spiritualẽ. p.11.co.2.li.4.1ª.p.
Sacramentum. Ad sacramenti perfectionem non requiritur de necessitate sacramenti eius formam constitui ex communioribus verbis in aliqua lingua:sed tantum de necessitate præcepti ecclesiæ.quęst.60.ar.7.p.272. 3ª.part.
Sacramentum. Conditio requisita ad sacramenta non sufficit quod sit secundum habitum,sed oportet quòd sit secundum virtutem.q.64.ar.8.p. 95.1ª.par.
Sacramentum. In sacramentis prolatio verborum corrupta non impedit formam sacramentorum.q.72.ar.4.p.333.3ª.p.
Sacramentum. In sacramentis non debet esse tanta interruptio in forma verborum quod continuitas orationis soluatur.q.60.ar.8.p.163.3ª.p.
Sacramentum an sit verè & secundum rem causa instrumentaliter agens ad gratiam.q.62.ar.2.p.275.3ª.p.
Sacramentum causare in instanti non incouenit,nec Deum agere in tem-

pore.q.62.ar.1.p.275.3ª.p.
Sacramentum impoimere characterem ex sacra scriptura non habetur,sed ex ecclesiæ autoritate non multum antiqua,q.63.ar.1.p.282.3ª.p.
Sacramentum perfici vbi sanctificatio perficitur, quomodo intelligatur. q.66.ar.1.p.300.3ª.p.
Sacramentum an perficiatur solum nominibus quæ sunt in communi vsu. q.66.ar.5.ad 7.p.302.co.1.3ª.p.
Sacramentum recipiens cum peccato mortali vel quia eius conscientiam non habet vel quia non perfectè contritus, quando consequatur gratiam in remissionem peccatorum,ita quod virtute sacramenti fiat de attrito contritus.q.72.ar.7.p.334.co.1.3ª.p.
Sacramenta nouæ legis possunt considerari vt causæ,& vt signa.q.8.ar.12. p.60.3ª.par.
Sacramentis an filij innocentes in statu innocentiæ indiguissent.q.61.art. 2.p.275.3ª.p.
Sacramentis nouæ legis inest quædam virtus superaddita:quę quidem virtus nihil aliud est quam motus quo instrumentum mouetur a principali agente,q.62.ar.4.p.279.1ª.p.
In Sacramentis res & verba coeunt in vnum signum:quia velut materia & forma constituunt vnum sacramentum:quod non nisi vnum signum est q.60.ar.6.ar.2.p.272.3ª.p.
Sacramentorum principalis effectus est gratia distincta contra characterem.q.62.ar.1.p.279.3ª.p.
Sacramentorum formæ licet in antiquis iuribus non inueniantur omnes expressæ:in concilio tamen Florentino sub Eugenio 4.omnes expressæ sunt.q.72.ar.4.p.332,co.2.3ª.p.
Sacramentalis virtus inexistens verbis sacramentalibus quid sit.q.78.ar.4. p.373.co.2.3ª.p.
Sacramentalis gratia distinguitur specie à gratia virtutum & donorum. q.61.ar.2.p.278.3ª.p.
Sacrificium offerri per modum satisfactionis quare dicatur,& effectũ eius proprium esse,quod ex vi ipsius quatenus satisfactorium est sit.q.22.art. 4.ad 2.p.128.3ª.p.
Sacrificium Christi sumitur dupliciter,scilicet secundum se: &.secundum suum morale sacrificium.ea.q.ar.5.q.118.3ª.p.
Sacrificium Leuitic.præceptum vtrum offerretur pro matre an pro filio. q.38.ar.3.p.182.3ª.p.
Sacrilegium.An percussio monialis,& concubitus cum ea sint in eadẽ specie sacrilegij.q.99.ar.1.p.335.22ę.
Sacrilegium quomodo fit agere directè contra sanctitatem alicuius personæ loci vel rei.Ibid.
Sacrilegium an fit percutere eucharistiæ sacramentum,& an talis sit excõmunicatus.Ibid.
Sacrilegium grauius est iniuriari sacramento Eucharistiæ,quam occidere Papam.q.69.ar.1.dubium.p.236.22ę.
Sacrilegium an sit peruertere verba diuinæ legis.quæstion.99.ar.1.pa. 335. 22ę.par.
Sacrilegij diffinitio an conueniat soli sacrilegio.p.360.22ę.
Sanctus doctor cur sæpissime multa dicat quæ ipse non probat,p.264. co. 2.li.90.1ª.par.
Sancti si vident omnia qnæ hic agunt, an vana videatur specialis q.sancti doct.an sancti videant orationes nostras ad se directas.pagin.408.co.2. li.27.1ª.par.
Sanctitas imperat actibus aliarum virtutum.q.81. art.8.1.p.272.22ę.par.
Sanctificatio quæ fit perfacerdotiũ Christi est perpetua,re consecrata manente.q.63.ar.5.p.286.3ª.p.
Sanctificatio potest sumi dupliciter.q.27.ar.2.p.143.3ª.p.
Sanctificatio beatæ virginis in vtero matris an habeatur ex sacra scriptura.q.27.ar.6.pa.245.3ª.p.
Sanctificata si fuisset beata virgo ante animationem:an incurrisset peccatum originale.q.27.ar.2.p.141.3ª.p.
Sanguis qui erat in corpore Christi,an esset diuinitati vnitus.q.5.art.2.pa. 44.3ª.par.
Sanguis Christi effusus in passione,an totus resurrexerit cum eo.q.54. ar. 3.pa.253.3ª.par.
Sanguis aliquando miraculosè in calice apparens,qua adoratione sit adorandus.q.77.ar.8.p.363.co.2.3ª.p.
Sanguinem totum resumere an fuerit necesse Christo resurgenti.q.54. ar. 3.p.252.3ª.p.
Sapientia continet intellectum & scientiam non vt partes integrales, sed quasi partes potentiales:habet enim se sapientia ad intellectum & scientiam,sic quod ipsa continet quicquid ille & eminentiori modo.q.57.ar. 1.p.167.1ª.par.
Sapientia rationes terminorum maximè vniuersalium considerat, quia est sic est proprius effectus primæ causæ. Indicat autem de principiis quia eorum causa considerat rationes terminorum:iudicium enim rei per illius causas fit.q.66.ar.5.p.202.22ę.p.
Sapientia secũdum altiorem gradum an spectet ad gratiam gratis datam. q.45.ar.5.p.159.22ę.p.
Sapientia Dei sicut est causa distinctionis rerum:ita:& inæqualitatis. pag. 223.co.1.li.7.1ª.par.
Sapientiæ nomen quid importet.p.7.co.1.li.87.1ª.p.
Sapientiæ nomen notitiam ordinatiuam & iudicatiuam quandoque importat.ibid.li.80.1ª.p.
Satisfactio.Omnis alia satisfactio efficaciam habet ex satisfactione Christi ex duplici capite.q.1.ar.2.ad 2.p.3.3ª.p.
Satisfactio Christi,est perfecta & condigna secundum æqualitatem ad culpam commissam.q.1.ar.2.ad 2.p.3.3ª.p.
Satisfactio sacramentalis ex hoc ipso quod est pars sacramenti auget gratiam.q.90.ar.1.ad 2.p.434.co.1.3ª.p.
Satisfacere an possit vnus pro alio.q.48.ar.2.p.130.3ª.p.
Satisfacere pro peccato non potuit purus homo sufficienter, adæquando culpam commissam formaliter loquendo de puro homine,scilicet vt dicitur non solum per exclusionem coniunctionis cum diuino suppofito sed etiam per exclusionem diuinæ misericordiæ gratificantis ad Sotum q.1.ar.2.p.11 3ª.p.
Satisfaciendi impossibilitatem quid causet.q.1.ar.2.pagin.2.ad Scotum.3ª. part.
Scandalum per se & per accidens quomodo distinguantur.q.43.ar.1.2.pa. 149.150.22ę.p.
Scandalum pusillorum quando est,vel non est pertinax.quæst.43.art.12.p. 149.22ę.par.
Scandalizare aliquem per accidens,an reducatur ad speciem scandali.qu. 43.ar.1.p.140.22ę.p.
Scientia physica:seu naturalis dupliciter dici potest,scilicet obiectiuè & effectiuè.p.1.co.1.li.73.1ª.p.
Scientia vt est intellectualis virtus quomodo suatur. pagin.2 col.2.linea. 78.1ª.par.
Scientia est deplex,scilicet subalternans,& subalterna.pag.2.col.2.lin.93. 1ª.part.
Scientia subalternans, & subalternata, quam euidentiam conclusionum in seipsis habeant & ferè totam materiam scientiam subalternantium, & subalternatarum.p.3.co.1.li.16.1ª.p.
Scientia an virtute in principiis contineatur.p.9.co.1.li.39.1ª.p.
Scientia Dei nullo modo dicur siua est.p.85.co.2.li.14.1ª.p.
Scientia Dei est causa rerum.ibid.li.77.1ª.p.
Scientia Dei causa est non nisi voluntate adiuncta.pagin.90.col.2.lin.76. 1ª.par.
Scientia Dei quæ est prima,an necessaria sit.p.90.li.71.1ª.p.
Scientia Dei non est variabilis.p.93.co.1.li.96.1ª.p.
Scientia quædam est speculatiua tantum: quædam practica tantum: quædam secundum quid practica;& secundum quid speculatiua.p.94.co.1. li.23.1ª.p.
Scientia Dei de seipso est speculatiua tantum.p.94.co.2.li.3.1ª.p.
Scibilium limes in vna scientia quid sit.p.9.co.2.li.22.1ª.p.
Scibilia a Deo contingentia sunt propter causas proximas necessario autem relata ad scientiam Dei.p.90.co.2.li.71.1ª.p.
Scire omnes rationes contra fidem esse solubiles aliud est:& aliud est scire eas soluere.p.10.co.1.li.23.1ª.p.
Scientia de aliis a Deo speculatiua est & practica.p.94.co 2.li.4.1ª.p.
Scientia Dei dupliciter loqui potest absolutè & respectu sciti. ibid. lin.33. 1ª,part.
Scientia non omnis infusa specie ab acquisita distinguitur, sicut eiusdem speciei cum acquisita.p.423.co.1.li.15.1ª.p.
Scientia & virtutes intelligibiles nullo modo nec formaliter(scilicet nec materialiter)remanerent actu, si species intelligibiles in intellectu possibili non conseruarentur.q.67.ar.2.p.203.12ę.p.
Scientia de Deo adæquata nõ potest esse nisi vna, inadæquata verò potest verificari.q.1.p.4.1ª.p.
Scientiæ habitus in nobis non sunt species intelligibiles, illæ enim & singulæ & omnes carent contrariis,scientia autem non.q.5.3.art.1.p.134. 12ę.part.
Scientiæ habitus est simplex qualitas extendens se ad omnes cõclusiones spectantes ad eandem rationem specialissimam sub hoc genere quod est scibile.q.54.ar.4.p.167.12ę.p.
Scientiæ vnitas specifica attenditur penes vnitatem specificam scibilis,nõ quantum est in hoc vel illo genere substantiæ vel qualitatis,sed inquantum est in genere scibilis.q.54.ar.4 p.157.12ę.
Scientiæ habitus non est essentialiter plures species intelligibiles ordinatæ,sed simplex qualitas:quia habitus scientificus est essentialiter in prima specie qualitatis vt vna eius species specialissima: nulla autẽ species qualitatis est composita ex plurib.qualitatib. diuersarum specierũ quales sunt species intelligibiles.q.54.ar.4.p.157.12ę.
Scientiæ mediæ quomodo sint simpliciter naturales. q.9. artic.2.3.pag.36. 22ę.part.
Scienciæ subalternatæ,quæ concurrant.p.3.co.1.li.66.1ª.p.
Scientia absolutæ ratione:vt distinguitur contra alios habitus:seu virtutes intellectuales esti habere conclusiones in principiis visibiles.p.3. co.2.li.5.1ª.p.
Scriptura diuina vtitur nominibus processionem significantibus & alia multa ad materiam processionis in diuinis spectantia.p.143.co.1.lin.87. 1ª.parc.
Scripturæ consuetudo attendenda est:in qua introducuntur angeli in corporibus apparentes.p.236.co.1.li.1.1ª.p.
Scribere an fit ex suo genere opus seruile. q.122. articulo 4.3.pagina 407. 22ę.par.
Scurrilitas quantum sit peccatum.q.148.ar.5.p.489.22ę.p.
Secundum quod sumitur dupliciter,primo,vt denotat rem determinatam tantùm:secundo vt denotat causam seu radicem. q.5.articul. 1.pag.150. 12ę.part.
Secretorum reuelatio quãdo sit peccatum mortale vel veniale. q.70.ar.1. 2.p.239.240.22ę.p.
Semen. An valeat iste processus,distinctio sexus est à natura propter diuersam operationem ad generationem oportunam,ergo est penes diuersitatem agentis & patientis, ergo virtus actiua est ex parte maris, passiua verò ex parte fœminæ.q.32.ar.4.p.166.1ª p.
Semen extenso nomine dicitur non solum species, sed etiam menstruum. q.115.ar.1.1ª.p.
Semen humanum an & quo pacto materiam disponat pro anima ipsa intellectiua.p.487.co.1.li.16.1ª.p.
Semen non resoluitur ex alimẽto determinatio iam ad membra.p.491.col. 2.85.1ª p.
Semen est superfluum alimenti.ibid.li.94.1ª.
Semen secundum Scotum nec est actiuum generationis substantialis nec organizationis,sed cuiusdam præuiæ alternationis tantum.p.485.co.2. li.82.1ª.par.
Seminis virtus:aut virtus quæ est in semine an adueniente anima rationali etiam remaneat:& similiter spiritus & quæ erat corporis formatiua,regitiua efficiatur.p.486.co.2.li.57.1ª.p.
Sensus literalis an multiplicari possit.p.12.co.1.li.10.1ª par.
Sensus vel intellectus quo pacto est aliud à sensibili vel intelligibili. p.80. col.1.lin.

co.1.li.28.1ª.p.
Sensus proprij obiecti respectu:non est falsus nisi per accidens,sed respectu sensibilis communis & per accidens est falsus.pag.105.colum.lin.13. 1ª.part.
Sensus dupliciter capitur: vno modo vt cognoscit res, secundo vt offert superiori potentio:& hoc dupliclter.ibid.li.60.1ª.p.
Sensus distinguuntur secundum diuersitatem immutatiui exterius p.347. co.1.li.63.1ª.par.
Sensus sunt quinque iuxta quinque immutatiui species. ibidem. linea.76. 1ª.par.
Sensus nomine rem exteriorem tantum significamus.pag.364.colum.2. li. 5.1ª.par.
Sensus dupliciter immutari potest ex parte obiecti,& ex parte organi.pa. 464.co.2.li.46.1ª.p.
Sensus ab angelo vtrinque scilicet ex parte obiecti &organi immutari potest.ibid.li.50.1ª.par.
Sensitiuæ partis vires interiores non est necesse ponere nisi quatuor,scilicet sensum communem,phantasiam,æstimatiuam; & memoratiuam.pa. 348.co.1.li.16.1ª.p.
Sensualitas quia secundum se habet tantum libertatis vt sufficiat ad peccatum veniale:ideo peccatum veniale ei attribuitur:quia verò non habet tantum rationalitatis vt possit in peccatum mortale,(quia non est eius respicere bonum rationis & finem) ideo ei non attribuitur peccatum mortale.q.74.ar.4.p.234.12ę.p.
Sensualitas,idest,pars appetitiua sensus tripliciter sumitur:primò vt sensitiua est absolute.& sic nullum habet in peccatum: secundo vt est volentis:& sic est principium & consequenter subiectum peccati venialis:tertio vt est mota deliberatione,& sic est principium & subiectum virtutis & vitij,actus virtuosi & peccati mortalis.quæstion.74.artic.4.pag. 234.12ę.par.
Sensualitas nomen est appetitus sensitiui.p.163,co.2,li.94.1ª.p.
Sensualitas est genus potentiæ appetitiuæ diuisum in irascibilem & cõcupiscilem:vt diuersas species.p.364.co.1.li.21.1ª.p.
Sensualitatis omnes motus quos voluntas potest & debet præuenire,si nó præuenit quando,sicut &c.sunt peccata.q.74.ar.3.p.233.12ę.p.
Sensualitatis singulos motus voluntas potest & debet præuenire.q.74.ar. 3.p.233.12ę.par.
Sepultura est defuncto beneficium dupliciter.q.31.ar.2.1.p.113.22ę.p.
Sepulchri Christi in petra excisio ad quid spectet, q.51.artic.2.pagin, 240. 3ª.part.
September est quasi totus solennis,apud Iudæos sicut & septimus dies. q. 102.ar.4.12ę.par.
Sermones interpretandi sunt semper secundum subiectam materiam p.18. col.1.li.11.1ª.p.
Serpens obseruare plantam mulieris quomodo intelligatur.q.165.art.1.p. 575.22ę.p.
Seueritas an bene diffiniatur.q.159.ar.2.p.559.22ę.p.
Signum sancti doctoris:quod radij stellarum diuersos effectus habẽt,iuxta stellarum diuersitatem quomodo ad propositum faciat.pag.309.col. 2.li.70.1ª.par.
Signa corporalia quod modis inueniantur in naturalibus.95.arti.5.pa.337. 22ę.par.
Signa humanorum actuum quomodo inueniãtur in moribus animalium. q.95.ar.7.p.339.22ę.p.
Significare quid est:& esse nomen substantiale an idem sit.pagi.66. col. 2. li.94.1ª.par,
Significare aliquid vt distinctum seu in ratione distincti dupliciter contingit,scilicet formalitẽr & fundamentaliter.p.69.co.1.li.53.1ª.p.
Significare oportet in diuinis in abstracto & concreto non solum nomina essentialia,sed etiam personalia scilicet paternitatem & patrem. pa. 164.co.1.li.45.1ª.par.
Significari vt res quid.& quid sit significari vt ratio.pag.165.colum. 1. lin. 23.1ª.par,
Significari vt res quædam,est significari vt res singularis in rerum natura. p.66.co:1.li.5.1ª.par,
Similitudo.Quinq; modis potest intelligi quòd similitudo est causa amoris:primo vt quoddam speciale bonum: secundò vt ratio determinans formaliter boni rationem ae hoc quòd sit amoris causa:tertio vt determinans formaliter bonum ad hoc quòd sit amoris causa in hoc:quartò vt conditio boni ab hoc fit causa amoris:quintò vt dispositio ex parte subiecti:ita quod bonum inquantum bonum sit propria causa amoris ex parte obiecti,& similitudo ad bonum sit propria causa amoris vt propria dispositio ex parte subiecti.q.27.ar.3.p.89.12ę.p.
Similitudo.Apprehendi vt simile in actu exercito quid sit.Ibid.
Similitudo quotuplex sit.p.25.co.1.li.1.1ª.p.
Similitudo ex parte videntis an per accidens concurrat ad Dei visionem inquantum similitudo est.p.54.co.2.li.7.1ª.p.
Similitudo san.doct.an valeat:sicut corpus non potest formam diuersis figuris,&c.p.62.co.2,li.49.1ª.p.
Similitudo perfecta in genere creaturarum factibilium an &quomodo detur.p.229.co.2.lin.89.1ª.p.
Similitudo dupliciter ab imagine distingui potest:vno modo,vt præambula ad ipsam,alio modo,vt subsequens & perficiens ipsam.pa.420. col.1. lin.64.1ª.p.
Similitudo ex parte subiecti est propria causa amoris,quicquid sit ex parte obiecti.p.234.12ę.p.
Similitudo in litera assignata inter sensitiuum in homine & bruto, & humanam naturam in propria & aliena persona, quomodo intelligatur. q.2.ar.2.ad 2.p.11.3ª.p.
Similitudo inter effectum & causam quomodo in tertia conclusione literæ saluetur.q.50.ar.6.p.240.3ª.p.
Similitudines proprias vel poetarum tanquam simulacra spiritualium interpretari,scribere aut prædicare præsumptuosum est.quæst.60.ar.5.ad 1.p.241.3ª.p.
Simoniam committens cum Papa absque alia dispensatione, an excusetur à pœnis iuris:seu an Papa cum ipso facto dispenset.quæstio.100.art.6.7. p.359.22ę.par.
Simoniacus mentalis an possit tetinere quicquid simoniacè acquisiuit: q. 100.ar.6.6.p.355.22ę.p.
Simplex quo pacto apud theologos & Philosophos sumatur.p.333. col. 2. li.24.1ª.par.
Singularitas secũdum Auerroim an intellectionem impediat accipiendo singulare vt distinguitur contra vniuersale in prædicando:vel vt distinguitur contra vniuersitatem speciei in essendo.pagin.330.colum.2.lin. 3.1ª.dar.
Singularitas materialis secundum Auerroim intellectionem impedit. ibi. lin.75.1ª.par.
Singularia quæcunque sunt per diuisionem naturæ specificæ secundum Auerroim in eis singularia materialia existunt.p.330.li.76.1ª.p.
Singularia secundum mentem sancti doct.quotuplicia sunt.pag.330.col.2 li.85.1ª.par.
Singulare.Sin dictio,non denotat aliquem specialem modum essendi:sed absolute sumitur.p.33.co.2.li.82.1ª.p.
Singulare cognoscens in causis vniuersalibus an cognoscat singulare inquantum hoc.p.262.co.1.li.45.1ª.p.
Synagogas Iudæorum vel muscheas Maurorum,an liceat ædificare seu rè parare.q.169.ar.2.4.p.585.22ę.
Synderesis est virtus:quia est intellectus qrincipiorum: & est primò omnium in mente nostra.Et est habitus legis naturalis,nõ lex ipsa propriè loquendo.q.94.ar.1.p.295.12ę.p.
Synderesis instigatorium ad bonum dicitur.pagina.360.columna.1.linea. 4.1ª.par.
Synderesis non est potẽtia,sed naturalis habitus intellectus respectu principiorum in operabilibus.ibid.li.33.1ª.p.
Sobrietas metaphoricè locum habet in sapientia.quæstio.119.art. 1.1. pag. 495.22ę.par.
Sobietas quare iudicatur in senibus episcopis, & regib. specialiter magis quam iuuenibus,& mulieribus.q.149.ar.4.p.497.22ę.
Sobrietatis distinctio an sit bona q.149.ar.1.p.495.22ę.p.
Societatum conditiones.q.78.ar.2.5.p.272.22ę.p.
Socrates nihil scripsit sub nomine proprio.q.42.ar.3.p.202.3ª.p.
Solicitudo proprie quid importet.q.47.ar.9.p.165.22ę.
Solus categorematicè non potest addi termino essentiali in diuinis.p.161. col.2.li.69.1ª.part.
Solus multipliciter distinguitur.p.162.co.1.li.26.1ª.p.
Solus Deus omnia per essentiam suam cognoscit.p.377.co.1.li.69.1ª.p.
Somnia quomodo ex cœlo significent,& quomodo in adhæsione ad somnia peccetur.q.95.ar.6.p.337.22ę.par.
Somnis & alienationibus à sensibus corporis in magis diuinæ renelationes percipiantur:& futurorum præuisiones. pag.63.colum.1. linea 44. 1ª.part.
Sophisma figuræ dictionis est quando mutatur,quo in quod. pag.50.co.2. lin.13.1ª.par,
Sortes quomodo sint licitæ vel illicitæ vniuersaliter,& specialiter in temporalib.dignitatib.q.95.ar.8.p.340.22ę.par.
Sortes an totum compositum significent,& an sit vnũ simpliciter siue substantialiter non per informationem:sed per formæ assistentiam. pa.326. co.1.li.94.1ª.p.
Species intelligibilis qualiter generetur.q.173.ar.2.p.597.22ę.
Species rerum sunt separatæ.p.32.co.1.li.94.1ª.p.
Speciem intelligibilium vniri perfectè intellectui, an ipsam sit inhærere intellectui.p.55.co.1.li.82.1ª.p.
Species plurium repræsentatiua ad obiectum adæquatum vno modo comparatur,ad obiectum verò inadæquatum duobus modis comparari potest.p.83,co.1.lin.7.1ª.
Species intelligibiles an dentur.p.254,co.1.li.622.1ª.p.
Species per quas angeli intelligunt a rebus acceptæ non sunt:sed eis connaturales existunt.p.254.co.2.li.13.1ª.p.
Species aliqua intelligibilis ipsius Dei an ponenda sit ab ipsa essentia substantiæ intellectualis,locum speciei intelligibilis repræsentantis Deum tali intellectui sufficienter suppleat.p.261.co.1.li.4.1ª.p.
Species nulla creata an sit immediatum principium alicuius operationis. p.262.co.2.li.pe.1ª.p.
Species impressa angelo à Deo se habet sicut si in oculo esset naturaliter congenita species alicuius obiecti:puta huius albi pag.263.col.2.lin.93. 1ª.part.
Species intelligibiles secundum sanct. doct. an numerentur inter formas naturaliter agentes quæ scilicet ideo non agunt quia impediuntur. pa. 378.co,2,li.6.1ª.p.
Species intelligibilis est,qua intellectus intelligit. pagin.385.col.2.lin.55. 1ª.part.
Species intelligibilis est, quòd secundariò intellectus intelligat. ibid.lin. 59.1ª.pa.
Specificans inquantum specificans stat in indiuisibili: id est, caret latitudine,id est,non habet in se aliqua plura.quæstio.52.articul.1.pagin.150. 12ę.part.
Spectaculis interesse indecentib.peccatum est:& qui plus peccent.q.167. ar.2.2.p.579.22ę.p.
Speculatiuum & practicum quomodo sumantur.p.94,co.1.li.51.1ª.p.
Spelta.Eucharistia.3ª.p.
Spes.An ad formalem rationem obiecti spei spectet esse futurum.q.18.art. 2.p.64.22ę.p.
Spes.an proprium obiectum sit possibile.q.20.ar.4.p.73.22ę.p.
Spes differt à desperatione primo per simplicem accessum & recessum & à bono arduo,per possibilitatem autem & impossibilitatem secundariò q.40.ar.1.p.121.12ę.par.
Spes,fides & charitas acquisitæ an sint virtutes theologicę,& de causa necessitatis virtutis infusæ.q.17.ar.5.p.60.22ę.par.
Spes obiectum an sit beatitudo formalis vel obiectiua. quæst. 17.ar.2.p.59. 22ę.part.
Sperare &diligere in voluntate,an sint diuersi actus.quæ.18.art.1.pag.64. 22ę.par.

Spiritussanctus an rectè inferatur esse effector filiorum Dei.32.q.2.ar.1.p.162.3ª.part.
Spiritussanctus an & quo pacto vt amor diuinus procedere dicatur.p.173.co.2.li.19.1ª.par.
Spiritussanctus quotupliciter sumatur.p.174.co.1.li.35.1ª.p.
Spiritussancti quæstio cum sit vna,& scita duo quomodo litera sancti doctoris procedat.ibid.li.84.1ª.p.
Spiritussanctus necessariò à filio procedit.ibid.li.pe.1ª.p.
Spiritussanctus à patre per filium procedit.pagina.177.colum.1.linea.85.1ª.par.
Spiritussactus pater & filius sunt vnum principium. pagina.ead. colum.2.li.39.1ª.par.
Spiritussanctus an vt amor vel vt impressio procedat.p.181.colum.2.li.26.1ª.par.
Spiritussanctus cum sit à voluntate vt à principio:an possit sic & aliter se habere.p.195.co.2.li.13.1ª.q.
Spiritualis potestas duobus modis se intromittit de temporalibus.qu.60.ar.6.p.200.22ℭ.p.
Spiratiuum principium vt sit,an suppositorum pluralitatem exigat.p.178.co.1.li.7.1ª.p.
Status. Aliud est hominem post mortem sortiri statum immutabilem secũdum animam.& aliud est sortiri statum non impedibilem..q.59.art.5.ad 1.& 3.p.268.3ª.p.
Status.Quod in statu innocentiæ superiora nullo modo dependebant ab inferioribus nullo modo intelligantur.q.61.ar.2.p.275.3ª.p.
Status significatio an sit ab autore bene data.q.183.ar.1.p.625.22ℭ.
Statutum mutare volentium ex cumulatione pecuniæ superfluæ præsenti eorum conditioni appetitus,an sit rectus,quæstio.118.arti.1.pagin.397.22ℭ.par.
Studiositas an sit propriè virtus.quæstione centesima sexagesima sepitima p.579.22ℭ.p.
Stulto quando respondendum est,& quãdo non,secundum stultitiã suam 72.ar.3.p.248.22ℭ.p.
Stuprum an sortiatur rationem suæ speciei ex adiũcta parentum custodia.q.154.ar.6.p.522.22ℭ.p.
Subditus quomodo sit ista propositio intelligenda: virtus cuislibet subditi est vt bene subiiciatur principanti.q.92.ar.ar.1.p.200.12ℭ.p.
Subsistere in diuinis formaliter loquendo est magis personale quam essentiale.q.3.ar.2.p.27.3ª.p.
Subsistere dupliciter capitur: vno modo,vt significat tãtum affirmationẽ essendi in rerum natura:& negationem sustentationis in alio quocunq3 alio modo subsistere importat quendam naturalem entis modum.p.248 co.1.li.67.1ª.p.
Subsistere quid faciat,& includat.p.209.co.8.li.42.1ª.p.
Subsistens quomodo capiatur.p.319.co.1.li.26.1ª.p.
Substantia corporea sumpta quomodo,& contra quod distinguatur.p.16.co.1.lin.pen.1ª.p.
Substantia indiuidualis secundùm materiam signaram quantitate percipitur à cogitatiua.q.76.ar.7.p.363.co.1.3ª.p.
Substantia indiuidualis vt habet modum essendi puræ substantiæ percipitur à solo intellectu.Ibid.
Substantia quomodo per seipsam indiuiduatutur:quomodo ex parte accidentium & quomodo per subiectum.p.154.co.1.li.3.1ª.p.
Substantia materialis quomodo per materiam indiuiduatur sub ceteris dimensionibus tanquàm per proprium & intrinsecum,non solum constitutiuum:sed distinctiuum.p.154.co.1.li.9.1ª.p.
Substantia intellectualis vt sic,an materialis sit,idest,independens in esse à materia.p.333.co.1.li.86.1ª.p.
Substantia intellectualis quomodo corpus naturaliter vnitum habere possit:& quis modus à sancto doctore exclusus fuerit.pa.235. colum. 2.lin. 3.1ª.par.
Substantię in corporibus simpliciter separatæ sunt:vel inquantum sunt intellectuales.Ibi.li.51.1ª.p.
Substantiis quę apud nos sunt ratio inuenitur generis seorsum existens in rerum natura absque nobilitate superaddita naturæ.pa.233.colum.1.lin.88.1ª.par.
Substantias per naturales formas immateriales perfectè cognoscere non possumus.p.400.co.1.li.46.1ª.p.
Substantiua prædicantur de tribus personis singulariter tantùm: ita quod non pluraliter.p.184.co.1.li.15.1ª.
Summum excessus supremi respectum addit.p.30.co.2.li.28.1ª.p.
Superbia.An contemptus præcepti sit proprius actus superbiæ vel inobedientiæ.q.164.ar.2.1.p.563.22ℭ.p.
Superbia. Quid intelligatur appellatione grauium peccatorum,quãdo dicitur superbiam esse primum inter grauia peccata.q.162.ar.74.pag.570.22ℭ.par.
Superbia dicitur initium omnis peccati secundum ordinem intẽtionis ex parte scilicet finis:quia obiectum suum est finis omnium bonorum cõmutabilium,ad quæ alia vitia conuertuntur.quæstion.84.artic.2.pagin.265.12ℭ.p.
Superbia & inanis gloria habentes se vt finis,& medium quomodo sint diuersis modis vna prior altera.q.132.ar.4.p.450.22ℭ.
Superbia quid sit,cum à diuersis diuersimodè diffiniatur.q.162.ar.1. & 2.p.561.& 563.22ℭ.p.
Superbia an sit appetitus quo quis tendit supra id quod est.pagin.563.22ℭ.part.
Superbia an sit appetitus propriè excellentiæ despectiuæ tantum.ead. pa. & part.
Superbia ponitur subiectiuè in voluntate & in appetitu sensitiuo.qu.162.ar.3.p.564.22ℭ.p.
Superbia quomodo sit involuntate,cum in ea nulla sit virtus moralis.ead. pag.& par.
Superbia an ideo sit peccatum mortale:quia est contemptus.quæst.162.ar.3 p.864.22ℭ.p.
Superbia quæ attenditur penes præesse Deo,est bestialitati vitium non humanum.q.162.ar.5.p.576.22ℭ.p.
Superbia quare ex parte conuersionis nõ habet quod sit maximum peccatorum sed ex parte auersionis.q.152.ar.6.p.568.22ℭ.p.
Superbia qua prauitate habeat rationem primi.quæst.162.ar.7.pagin.569.22ℭ.par.
Superbia est primum peccatorum ex parte conuersionis & auersionis.pa. & par.ead.
Superbiæ species an sint sufficienter enumeratæ.162.ar.5.p.564.
Superbiæ species an sint bene assignatæ.p.& par.ead.
Superfluum habens an cogi possit ad dandum pauperibus.q.118.art.3. & 4. p.400.22ℭ.p.
Suppositum. Quid sit illud quod suppositum addit intrinsecum sibi supra hanc suam naturam.q.2.ar.2.p.11.3ª.p.
Suppositũ.Illud quod suppositum dicitur addere supra naturam an oportet esse ens reale.q.2.ar.2.p.11.3ª.p.
Quod suppositum addit supra naturam anoporeat esse intrinsecum supposito.q.2.ar.2.pa.11.3ª.p.
Suppositum.q.2.ar.3.in ti.p.13.3ª.p.
Sustinere quomodo importat actionem.q.123.ar.6.p.417.22ℭ.
Susurratio contumelia,& detractio quomodo differant.q.74.ar.1.pa.250.co.2.li.65.22ℭ.p.
Susurratio an distinguatur specie iuxta distinctionem amicitiæ.q.74.ar.1.p.250.22ℭ.p.
Susurratio materialiter quando sit peccatum mortale.p.250.22ℭ.
Susurrationis fines an varient speciem,q.74.artic.1.pagin.25.col.2.lin.65.22ℭ.part.

T

Temeritas quid propriè significet,& quomodo exponi debeat.q.53.ar.3.p.180.22ℭ.p.
Temperantia an inter virtutes cardinales contineatur.q.141.art.7.o.p.472.22ℭ.par.
Temperantiæ regula an sumatur ex necessitate præsentis vitæ.q.141.ar.6.p.472.22ℭ.p.
Temperantiæ & fortitudinis differentia vt sunt virtutes generales, an sit bene assignata.q.141.ar.2.p. 468.22ℭ.p.
Temperatum vel intemperatum non posse dici id quod est per accidens& præter intentionem quomodo intelligatur. quæst. 59.artic. 2.3.pag.195.22ℭ par.
Tempus vtrunque motum angeli mensurans, aliud est à tempore mensurante motum cœli,quoniam angeli motus ex eo non dependet. pa.245.co.1.li.26.1ª.par.
Tempus sacrum Circumstantia.12ℭ.p.
Temporale an per se de naturæ intentione existat.p.431.co.1.li.79.1ª.p.
Tentatio. An Christus si miraculum fecisset, conuertendo lapidem in panem à se edendum,peccasset.p.200.3ª.p.
Tentatio omnis an vel ex ignorantia aliqua vel dubitatione procedat. q. 97.ar.2.c.p.346.co.1.nu.40.22ℭ.p.
Tentatio carnis si ratio ei resistat, non est peccatum. q.80.artic.3.pag.256.12ℭ.par.
Tentatio Christi fuit virtuosa contra nostras tentationes. q.41.ar.1.p.199.3ª.part.
Tentatio omnis ab intrinseco an sit peccatum. quæst.4.1.ar.1.ad 3.pag.198.3ª.p.r.
Tentationes'vincendi modus est recursus ad sacras scripturas & exempla sanctorum.q.4.1.ar.1.p.199.3ª.p.
Tentationem Christi ordinem explicat Matthęus secundum tempus.q.41.ar.4.ad 5.p.200.3ª.p.
Tentationum ordinis conueniens ratio in litera ponitur.ea.q.art.2.p.220.3ª.par.
Tentare vt perpetratione peccati noceat. diaboli proprium est pa.471.lin.96.1ª.par.
Tentare est experimentum sumere & quotuplex est tentatum.p.471.col.1.lin.79.1ª.p.
Tentare Deum an semper sit peccatum mortale. q 97.aric.3. & 4.pag.346.22ℭ.part.
Tentatus quare fuerit Christus à Diabolo. quæstio.41.articul.4. pag.200.3ª.part.
Terminus relatiui inquantum terminus an sit ex absoluta: ac per hoc nulluum oportet ponere correlatiuum: vt alterum relatiuum terminet: nec secundum rem,nec secundum rationem pag.72.co.2.lin.27.1ª.part.
Termini nomine quando intelligatur id ad quod relatiuũ dicitur,& quod in relatiui diffinitione ponere oportet.p.72.co.1.li.73.1ª.p.
Termini numerales qui sint.p.159.co.1.li.16.1ª.p.
Termini numerales in diuinis significant illa, de quib.dicuntur solam negationem addendo.p.159.co.1.li.31.1ª.p.
Termini motus angelici cuius naturæ sunt.p.243.co.1.li.82.1ª.p.
Testis falsus ex obliuione inculpabili quid facit. quæſ.70.ar.4.pagin.241.22ℭ.par.
Testes in crimine occulto an sint adhibendi.q.33.ar.8.1.p.125.22ℭ.p.
Testes singulares quomodo recipi possunt inter religiosos in factis iterabilib.q.70.ar.2.p.240.22ℭ.p.
Testificari an teneatur testis quando alius tenetur accusare. q.70.art.1.pa.239.22ℭ.p.
Theologia est scientia,& tamen fides non stat cum scientia.q.1.art.5.pa.6.12ℭ.part.
Theologia an sit scientia & scientiæ Dei subalternata. pag.2. col.1. lin.48.1ª.part.
Theologia nostra dupliciter considerari potest: vno modo secundum se, alio modo vt in nobis viatorib.p.3.co.2.lin.37.1ª.p.
Theologia beatorum & nostra an conueniant in vna ratione formali obiecti vt obiectum est, & consequenter sunt vna scientia secundum speciem specialissimam p.5.co.1.li.57.1ª.p.
Theologia nec est pure practica,nec purè speculatiua,sed est altior comprehendens in se eminentius practici & speculatiui rationem.p.5.co.2.li.87.1ª.par.
Theologia ex quibus principiis procedere dicatur. pagin.10. co.1.lin.70.1ª.part.

Theologia si ex naturalibus rationibus procedit vt ex extraneis & probabilibus,cur tantus labor à doctoribus speculatiuis assumptus est. pa.10. col.2.li.2.1ª.p.
Theologia quomodo propter necessitatem & vtilitatem metaphoris vtatur.p.11.co.1.li.35.1ª.p.
Theologia nostra cum nihil aliud sit quam impressio,& sigillum essentiæ diuinæ proprium,ad quid se extendat.6.co.1.li. 46.1ª.p.
Theologia sub se practicum & speculatiuum comprehendit.p.6.col.1.lin.33.1ª.par.
Theologia est magis speculatiua,quàm practica,p.6.co.1.li.67.1ª.p.
Theologia an comprehendat sub se practicum & speculatiuum per modũ aggregationis.p.6.co.1.li.75.1ª.p.
Theologiæ proprium est acommodare res vniuersaliter ad sacram doctrinam spectantes:vt signa sint cum fiunt.p.6.co.2.li.90.1ª.p.
Theologus quo pacto Philosophorum rationes soluere habeat.p.9.co.2.li.81.1ª.par.
Timor.An peccatum commissũm ex timore mundano distinguatur specie à peccato commisso ex timore carnali.q.19.ar.2.2.p.67.22ℭ.p.
Timor.Motus appetitus sensitiui ex malo futuro apprehenso abstrahendo à certo vel incerto:an sit vere timor.q.157.p.96.3ª.p.
Timor.In timore semper fit contractio ad intus:sed quia nõ semper fit vsque ad frigus ingrossans,ideo in litera negatur contractio naturæ corporeæ,non quia fiat,sed quia non fit consummata vsque ad frigus.q.44.ar.1.p.130.1ª.p.
Timor seruilis quomodo habeat pro obiecto malum pœnæ.q.19.art.6.pa.68.22ℭ.par.
Timor initialis an sit idem cum filiali.q.19.ar.8.p.69.22ℭ.p.
Timor seruili duos habet actus:& quomodo adiunguntur timori initiali.q.19.ar.8,2.p.ead.22ℭ.p.
Timor castus an crescat crescente charitate.q.19.ar.10.p.70.2ª.p.
Timor filialis an sit quasi genus ad dilectionem Dei.quæstio.22.ar.2.p.74.22ℭ.par.
Timor & audacia an sit circa idem obiectum,puta, malum.q.123.ar.3.3.pa.414.22ℭ.p.
Timor mortis an excuset à prohibitis vel præceptis legis positiuæ sue hominis.q.125.ar.3.p.432.22ℭ.p.
Timoris filialis obiectum an sit malum culpæ.q.19.ar.2.p.66.22ℭ.
Timoris obiectum includit in se tria scilicet malum arduum futurum, ex quibus redditur ratio timendorum,stnon timendorum,& magis & minus timendi.q.42,p.127,12ℭ.p.
Totalitas triplex quantitatiua,essentialis,& potestatiua,& eorum differẽtia & quomodo distinguantur.p.337.co.2.li.37.1ª.part.
Totalitas quantitatiua an sit differens habitudo formæ ad totum & partes quæ in extentione formæ committatur.p.337.co.2.li.44.1ª.p.
Totalitas essentialis an formis & animæ per se conueniat. ibid. linea.84.1ª.part.
Traductio.De qua traductione loquatur Euangelista quum dicit beatum Ioseph noluisse beatam virginem traducere.quæst.29.ar.2.ad 3.pa. 150,3ª.par.
Trinitas quo pacto impugnetur à negantibus productiones diuinis esse ipsas actiones immanentes.p.148.co.2.li.76.1ª.p.
Trinitatis nomine in diuinis vtendum est.p.160.co.1.li 91.1ª.p.
Trnitatis diuinarum personarum ad cognitionem impossibile est per naturalem rattonem peruenire.p.162.co.2.li.9.1ª.p.
Tristitia secundus modus an sit aliquando cum peccato.p.120.12ℭ.p.
Tristitia solitariè sumpta,est mala moraliter,quia importat aliquid solitariè sumptum dissonans rationi scilicet priuationem boni, inquietudinemque appetitus.q.39.ar.1.p.120.12ℭ.p.
Tristitiæ & delectationis nouus modus in angelis & animabus separatis p.299.co.1.li.12.1ª.p.
Tristitiæ passio est in sola concupiscibili.Ad Sco.q.23.ar.4.p.80.12ℭ.p.
Tristitiæ primus modus in litera positus quomodo regulandus & iudicandus est vt sit bonus.q.36.ar.2.p.137.22ℭ.
Tristitiæ tertius modus qui est indignatio an sit cum peccato. eadem. pa. & part.
Tristitiæ quartus modus an sit semper peccatum.ead.p.& par.
Tristitiam non esse speciale vitium dupliciter potest impediri.q.28.ar.4.1.p.112.22ℭ.par.

V

Vegetatiuæ partes sunt tres.p.346.co.2.li.43.1ª.p.
Vegetatiuæ potentiæ in genere tres esse dicuntur.pag.347.col.1.lin.16.1ª.par.
Vegetabilia an moueant seipsa.q.66.ar.1.co.p.198.Mouere.12ℭ.p.
Velle an potest aliquis incipere quia incipit esse vel cognoscit bonum alteri.p.115.co.2.li.pe.1ª.p.
Vendere cum pacto de retrouendendo & locãdo an sit vendere plus quã valet. q.77.ar.1.p.254.22ℭ.p.
Vendere ad terminum an licet.q.76.ar.2.7.p.261.22ℭ.p.
Venalis rei vitiis occultatio quomodo reparetur in casu licito; & de pretio præsenti aut futuro, q.77.ar.3.p.256.22ℭ.p.
Verbum Dei patris & creaturarum expressiuum est.p.171.li.67.1ª.p.
Verbum diuinũ quomodo procedat vt res eiusdem naturæ cum Deo: quãdo intelligere est esse.p.145.co.2.li.86.1ª.p.
Verbum vt verbum est ipsum intentum in actu interius quod habeat. pagi. 147.co.1.li.8.1ª.par.
Verbum Dei eius,quod est in Deo patre est tãtum expressiuum; creaturarum verò est expressiuum & opetatiuum.p.171.li.78.1ª.p.
Verbum Dei an ex vi productionis suæ non procedat ex scientia creatura sed diuinæ essentiæ.p.172.co.1.li.37.& an verbum sic procedat de scientia solius essentiæ, quod non procedat vt verbum personæ nisi concomitanter.ibi.li.6.1ª.par.
Verbum in diuinis an conceptum intellectus significare habeat.p.170. co. 1.li.92.1ª.par.
Verbum Dei quomodo propriè & metaphoricè ponatur.quæst.171. col.1. li.3.1ª.par.
Verbum Dei quid significet.p.172.co.2.li.82.1ª.p.
Verbum Dei assumpsisse humanam naturam in atomo dupliciter exponitur.q.2.ar.5.ad 2.p.16.3ª.p.
Verbi nomen in diuinis propriè sumptum est personale:& nullo modo essentiale,p.169.co.2.li.89.1ª.p.
Verbi nomen proprium dictum in diuinis est proprium nomen personæ filij.p.171.li.81.1ª.p.
Verbo omnia quæ videntur,non successiuè,sed simul videntur,p.62.col.1.li.3.1ª.par.
Verbo Dei respectu ad creaturas importatur.p.171.co.2.li.24.1ª.p.
Verecũdia & honestas an sint partes integrales temperantiæ,q.143.ar.1.p.465,22ℭ.par.
Veritas principaliter est in intellectu,secundario in rebus in ordine ad intellectum à quo dependent.p.98.co.1.li.26.1ª.p.
Veritas propriè loquendo tantum est in intellectu componente & diuidẽte p.99.co.1.li.3.1ª.p.
Veritas non solum est in Deo:sed ipse est veritas prima & summa.pag.101.co.2.li.1.1ª.par.
Veritas intellectus diuini est immutabilis,nostri autem intellectus mutabilis est.p.103.co.1.li.62.1ª.p.
Veritas qua omnia vera sunt quodam modo est vna,& quodam modo nõ. p.101.co.2.li.76.1ª.p.
Veritas quo pacto est conformitas intellectus & rei.p.100.co.1.li.1.1ª.p.
Veritas intellectus quomodo multiplicetur, & quomodo inueniatur vniuocè in omnibus intellectibus saltem creatis.pagina.102. colum. 1. lin. 24.1ª.par.
Veritas intellectus speculatiui consistit in hoc quod cognoscere adæquatur rei cognitę:veritas autem intellectus practici consistit in hoc quod dirigere adæquatur principio directiuo.q.517.ar.5.p.169.12ℭ.p.
Veritas prima qualiter ab authore accipiatur.q.1.ar.1.p.1.22ℭ.p.
Veritas prima an absolutione vel specificatiue sit obiectum fidei formale, ead.p.& par.
Veritas prima sola est obiectum formale fidei.p.ead.& par.
Veritas nullas creata est æterna.p.102.co.1.97.1ª.p.
Veritas virtus quomodo extendat se ad omnia.q.105.ar.3.p.364.22ℭ.
Veritatis virtuti opposita vitia an sufficienter assignentur.q. 113.ar.1.p.319.22ℭ.par.
Veritatem principiorum quomodo vnus alio melius intelligat.qu.5.ar.4. ad vlt.p.29.22ℭ.p.
Veritatem esse in communi an per se notum sit.p.98.co. 2.1ª.p.
Veritate diuina omnia esse vera quomodo intelligatur.p.102.li.88.1ª.p.
Verum & ens convertuntur.p.100.co.1.li.77.1ª.p.
Verum an in communi cognoscibili importet.p.ea.co.1.li.92.1ª.p.
Verum & falsum sunt contraria.p.106.co.2.li.3.1ª.par.
Veri ratio nobilior est quàm ratio boni:quia absolutior est.qu.66.ar.3.pa.199.12ℭ.p.
Veri ratio quomodo entis apprehensionem assequatur.pa.77,col.2.lin. 18.1ª.part.
Veri ratio absoluta prior est ratione boni.p.101.co.1.li.50.1ª.p.
Verè quod est nulli accidit vniuocè sumptum:secus analogicè.p.22.col.2.lin.11.1ª.p.
Vesperas dicere ante prandium in quadragesima an clerici teneantur. q. 147.ar.7.p.488.22ℭ.
Vestigium,quid sit,& quomodo sumatur.p.218.co.1.li.5.1ª.p.
Vestigium trinitatis in omnibus creaturis inuenitur.p.218.li.69.1.p.
Vestigio & imagini commune est repræsentare,& quæ differẽtia sit.p.218. lin.19.1ª.p.
Vestimentorum vsus an sit ab arte introductus.q.146.ar.2.3.p.482.22ℭ.
Vestimentorum vsus dato quòd sit ab arte an recte inferatur quòd circa ipsum non sit aliqua specialis virtus ea.p.& par.
Visio. An ad visionem Dei homo non possit pertingere nisi per modum discentis à Deo doctore.q.2.ar.3.p.3,22ℭ.
Visio Dei est soli Deo similiter naturalis.q 9.ar.2.ad 3.p.68.3ª.p.
Videri diuina essentia an possit à beatis sine visione personarum.q.2.art.8. p.16.22ℭ.p.
Videri aliquid dupliciter potest:vno modo in seipso obiectiuè:alio modo in alio obiectiue.p.60.co 2.li.61.1ª.p.
Viduitas an sit virtus specialis distincta specie à virginitate & castitate coniugali.q.152.ar.3.5.p.508.22ℭ.
Vindicatio an sit virtus in priuata persona,q.108.ar.2.p.377.22ℭ.
Vindicta quam quis petit à iudice,an spectet ad vindicationis virtutem.q. 80.ar.1.p.267.22ℭ.p.
Vim aliquam animæ existentem in potentia ad agere,vel non agere, & ad agere hoc vel illud, indigere duob. motorib. quomodo intelligatur.q. 9.ar.1.p.43.12ℭ.
Vir cognoscens vxorem sine intentione seminãdi quomodo peccet.q.154 ar.1.4.p.512.22ℭ.par.
Vir cognoscens vxorem quibus modis peccet mortaliter & venialiter.p. ead.& par.
Vir osculans & tangens vxorem quomodo peccet.p.ea.& par.
Virginitas. Ad virginitatem an propositum perpetuæ incorruptionis per se pertineat.q.152.ar.1.p.504.22ℭ.
Virginitas an sit virtus.q.152.ar.3.p.506.22ℭ.par.
Virginitas an sit distincta à castitate.p.ea.& p.
Virginitas à nullo voto firmata an sit virtus.q.152.ar.4.p.507.22ℭ.p.
Virginitas an sit religio vel pars religionis sicut est votum.p.ea.& p.
Virginitas & paupertas non habent specialem rationem virtutis & consequenter nec specialia extrema, inter quæ medient infra proprias materias in ordine ad regulam tam diuinam quàm humanam,sed ex intrinseco fine & religionis actu scilicet voto.q.64.ar.1.p.189.12ℭ.p.
Virginitatis formale an possit reparari per pœnitentiam.p.554.22ℭ.
Virginitatem perdens masculus per coitum cum meretrice,an committat stuprum.q.154.ar.6.p.522.22ℭ.par.
Virginalis signaculi integritas an habeat se tanquam accidens ad virginitatem.q.152.ar.1.p.504.22ℭ.par.
Virginitati mentali non præiudicat consensus in culpam coniugalem & quare.q.29.ar.1.p.152.3ª.par.

Virtus. Vnumquodque est magis & minus tale secundum sui constitutiui propriam latitudinem.q.22.ar.2.ad 1.p.77.12ę.p.
Virtus. Vnumquodque sicut agitur.ita aptum natum est agi & è conuerso. q.49.ar.3.p.140.12ę.p.
Virtus. Solæ virtutes perfectæ sunt connexæ.q.65.ar.1.p.193.12ę.
Virtus. In virtutibus mediũ rationis consistit in affirmatione propriæ materiæ & omnium conditionum spectantium ad rationem rectam, medium autem rei consistit in æqualitate rei ad rem seu personam alteram q.64.ar.2.p.190.12ę.p.
Virtus. In virtutum omnium genere nobilius semper est generans: licet enim actus procedentes habitum virtutis sint secundum se imperfecti, vtamen ex altiori oriuntur principio generatiui sunt virtutis.q.63.art.2.p.187.12ę.part.
Virtus. Augmenti intensiui virtutum quatuor causæ: scilicet consuetudo naturalis inclinatio, iudicium perspicacius, & gratia.q.66.ar.7.pag.189.12ę.par.
Virtus. Num in voluntate sit aliqua virtus, quæ hominem disponat ad proprium bonum.q.56.ar.6.li.47.12ę.p.
Vbicunque est virtus aliqua specialis circa aliquod maximum, an sit necessarium esse aliam virtutem circa mediocria.quæstio.160.ar.1.pagin.550.12ę.part.
Virtus. Sicut lumen naturale est quoddam præsuppositum principium vt origo virtutum in nobis naturaliter præexistens, ita inesse supernaturali oportet ponere lumen supernaturale principium & originem omniũ infusarum.q.100.ar.3.p.314.12ę.p.
Virtus. Principia naturaliter cognita secundum naturalem eorum inchoationem in anima, sunt seminaria omnium virtutum.quæst.63.ar.1.pagin.187.12ę.par.
Virtus. An solæ virtutes morales sint circa signa rerum.qu.109.art.1.p.380.22ę.par.
Virtus. Vbicunque est virtus in medio, contingit & per excessum & per defectum peccare siue simul siue separatim, siue vno siue pluribus vitiis non est curæ.q.64.ar.4.p.191.12ę.
Virtus. A virtute operatiua virtutem deitatis non esse comprehensam ab humanitate Christi, an bene declaretur.q.19.ar.1.p.70.3ª.p.
Virtus. Consistere in medio computatur inter proprietates virtutis, ponitur autem in diffinitione virtutis, sicut sæpe proprietas notiores admittuntur in diffinitionibus, vt latentes differentiæ insinuantur.quæ.46.in prin.p.180.12ę.p.
Virtus. Omnis virtus humana non moralis est intellectualis.qu.58.ar.1.p.171.12ę.par.
Virtus. Omnia obiecta virtutum sumpta secundum actus, quibus homo attingit illa, possunt referri ad bonum priuatum alicuius personæ vel bonum commune multitudinis.q.96.ar.3.p.301.12ę.p.
Virtus. An modum istum virtutis scilicet volés & eligens bene probetur in litera non cadere sub lege humana.q.100.ar.9.p.318.12ę.p.
Virtus an faciat operationem ordinatam.q.55.ar.2.li.40.p.161.12ę.p.
Virtus intellectualis quæ vocatur intelectus siue cognitio principiorum secundum se est in medio duorum contrariorum.quæst.64.art.3.pa.108.12ę.par.
Virtus theologica non consistit in medio, nec ex parte obiecti, nec ex parte actus. Ad Sco.q.64.ar.4.p.191.12ę.p.
Virtus heroica non differt specie à virtute communiter dicta.q.7. ar. 2.p.48.3ª.part.
Virtus moralis dat facultatem & rectum vsum per modum inclinantis, & non cum hac vel illa limitatione: quod non facit.qu.56.art.3.pagin.163.12ę.par.
Virtus perfecta quid importet, & quid itidem imperfecta.p.193.12ę.p.
Virtus moralis an dependet à virtute intellectuali.q.58.ar.4.col.2.li.34.p.173.12ę.par.
Virtus intellectualis (puta prudentia) includitur in morali, & econuerso moralis in intellectuali, scilicet prudentia, cum enim prudentia propriè attendatur secundum suum proprium & præcipuum actum (qui est rectè præcipere) & ipse sit principium rectæ electionis: virtus moralis cui attribuitur electio pro proprio actu pendet necessariò ex prudentia, & rursus quia ipsum rectè præcipere pendet ab appetitu recto, cõsequens est quod prudentia ab appetitu recto.quæstion.58.artic. 4. & 5.pagina.173.12ę.par.
Virtus. Sacramentum.3ª.p.
Virtus moralis vtrum distinguatur ab intellectuali.q.58.ar.1.li.45.12ę.p.
Virtus attribuitur capiti humano, & quo respectu.q8.ar.1.p.62.3ª.p.
Virtus liciti ex temporalibus bonis, scilicet vel de suo vel de debito an distinctio sit bona.q.187.ar.4.p.659.22ę.p.
Virtus moralis sicut quælibet alia est essentialiter habitus: sed moralis est habituatiua appetitus ad eliciendum actus quando, vbi sicut, quantum oportet propter bonum rationis.q.55.ar.1.p.161.12ę.p.
Virtus moralis addit super habitum differentiam specificam, sicut super animal.q.55.ar.1.p.ead.& p.
Virtus agentis dupliciter augeri potest: vno modo per simplicem mansionem: alio modo per alterius formæ appositionem.p.57.col. 2.li.61.1ª.p.
Virtus nulla operatiua siue angeli: siue cuiuscunque creaturæ est eius substantia.p.57.co.2.li.18.1ª.p.
Virtus distinctio secundum rationem speciei in ordine ad obiectum & secundum ordinem ad actum, seu secundum specificam differentiam & rationem vt sic, & secundum hanc conditionem, scilicet esse principium actus recti, est bona.q.66.ar.4.p.201.12ę.p.
Virtus inquantum huiusmodi est operatiua, facit enim operationem ordinatam siue ordinationem in actu, tanquam effectum proprium nec relationem habere sic effectiuam per se causam inconuenit, sed oportet quãdoque.p.162.12ę.p.
Virtus vna quomodo dicatur forma alterius.q.4.ar.3.p.21.22ę.p.
Virtus cognoscitiua quãto ad plura se extendit, tantò est nobilior.q.8. ar. 3.p.32.22ę.p.
Virtus moralis quare non potest esse à natura.q.47.ar.7.3.p.164.22ę.p.
Virtus ideo dicitur cardinalis, quia præcipuè sibi vendicat id quod communiter spectat ad virtutes.q.123.ar.11.p.422.22ę.
Virtus secundum essentiam est in medio, quę est in medio duorum vitiorũ. Secundum effectum verò dicitur virtus esse in medio quæ in propria materia circa quam est, medium facit inter plus & minus illius seu in illa ad illam, &c.q.64.ar.1.p.189.12ę.p.
Virtus moralis non secundum essentiam, sed secundum effectum media inter passiones dicitur: quia scilicet inter passiones cõstituit medium eligendo eas in illa quantitate, &c. quia in medio secundum rationem constituuntur: hoc enim effectus virtutis moralis est.quæst.59.pag.175.12ę.par.
Virtus moralis, inquantum est virtus moralis an sit principatiua actus moralis.q.55.ar.2.p.161.co.2.li.5.12ę.p.
Virtutis theologicæ ratio an consistat in habere Deum pro obiecto.q.17. ar.6.p.60.22ę.q.
Virtus moralis an solum actu electionis pendet à prudentia.q.58.art.5. co.1.li.57.p.174.12ę.p.
Virtus an ex propria ratione inclinet voluntatem ad rectum sui vsum.qu. 56.ar.4.li.1.p.164.12ę.p.
Virtus posita qua nemo malè vtitur quotupliciter exponi possit.q.56.art. 1.li.17.p.162.1ę.p.
Virtute nullus male vtitur vt principio mali actus: quamuis malè vtatur ipsa principiante bonum actum.ordinando ad extraneum malum finem quod tamen impossibile est in virtutibus quæ nõ possunt esse informes. q.55.ar.4.p.162.12ę.p.
Virtutis ad virtutem comparatio aliquando intrinseca aliquando extrinseca.q.4.ar.3.2.p.22ę.p.
Virtutis intellectualis secundum se mensura nec practicè, nec speculatiuè est aliquod virtutis genus: quia procederetur in infinitum.q.64.ar.3.p. 161.12ę.par.
Virtutis Cardinalis definitio.q.141.ar.7.co.p.471.co.2.nu.70.22ę.
Virtutis perfectio an regulariter tollat fomitem.q.15.ar.2.p.93.3ª.p.
Virtutis theologicæ medium dupliciter inuenitur: semper tamen per accidens.q.17.ar.6.p.63.22ę.p.
Virtutis superioris actus quo pacto potest imperari ab inferiori virtute, cum imperare sit superioris.q.32.ar.1.2.p.115.22ę.p.
Virtutis moralis proprius finis est atingere medium. Ibid.
Virtutis moralis formalis effectus dupliciter intelligitur: primo vt ex sua essentia habitus ille reddat appetitum habituatũ, ad actum & non plus: secundò vt reddat appetitum habituatum ad actum cum omnibus eius conditionibus suæ latitudinis.55.ar.1.p.161.12ę.p.
Virtus moralis quid sit.q.58.ar.ar.4.co.2.li.30.p.173.12ę.p.
Virtuti morali finem præfitui à prudentia dupliciter potest intelligi.qu. 47.ar.6.p.164.22ę.p.
Virtutes omnes simul infundi quomodo intelligatur.quæst.6.ar.2.3.p.30. 22ę.par.
Virtutes cardinales quomodo excedãt cæteras virtutes.q.123.ar.11.p.422. 22ę.par.
Virtutes intellectuales an sint potiores moralibus.quæstio.171.ar.5.p.591. 22ę.par.
Virtutes intellectuales an sint nobiliores humilitate.p.& par.ead.
Virtutes morales dupliciter disponunt ad vitam contemplatiuam. q.180. ar.2.p.614.22ę.p.
Virtutes morales infusæ perficiunt in ordine ad vltimum finem simpliciter: acquisitæ verò in ordine ad vltimum finem in genere, idest boni humani: puta fœlicitas positæ 10.Ethicorum. Et ideo primæ sunt virtutes simpliciter secundæ secundum.q.65.ar.2.p.195.12ę.p.
Virtutes omnes moralet sunt connexæ: quia virtus moralis exigit prudẽtiam, & prudentia omnes tres virtutes morales.q.65.ar.1.p.193.12ę.p.
Virtutes in eodem existentes, vt perficiunt subiecta, vt mota à prudentia vel charitate sunt æquales proportionaliter: vt vero perficiunt eadem vt tendentia in proprias materias sunt inæquales.q.66.p.198.12ę.p.
Virtutes intellectuales imperfectè secundũ statum dicuntur virtutes: morales, autem nisi sint secundum statum perfectè, non dicuntur virtutes.q.66.ar.1.p.198.12ę.p.
Virtutes intellectuales sunt nobiliores simpliciter quàm morales, quia habent nobilius obiectum, morales autem sunt nobiliores secũdum quid, scilicet secundum communem rationem virtutes: quia dat non solum facultatem actus recti, sed facultatem rectè vtendi ipsa facultate. q. 66. ar.3.co.1.& 2.p.199.12ę.p.
Virtutes an officiis idest actibus, an vero finibus, & vitiis discernantur. q. 151.ar.1.ad 3.p.502.co.2.nu.10.22ę.
Virtutes theologicæ acquisitæ non dantur: quia improportionata sunt acquisitæ omnia actus infallibiliter rectos & proportionatos supernaturalibus.q.72.ar.3.p.185.12ę.p.
Virtutes morales omnes sunt circa passiones & operationes: sed aliquæ principaliter operationes, aliquæ principaliter passiones bonificant.q. 60.ar.2.p.179.12ę.p.
Virtutes morales circa passiones nõ possunt poni in angelis vel Deo q.61. ar.5.ad 1.p.183.12ę.p.
Virtutes cardinales dicuntur principales vel vt genera, vel gratia præcipuæ materiæ.q.61.ar.3.p.182.12ę.p.
Virtutes cardinales, dicũtur quæ virtuosam vitam sustinent, & super quas vniuersa studiosa vita firmatur, ac opera propriè explet.q. 61.in prin. p. 181.12ę.p.
Virtutes morales acquisitæ vt imperantur à charitate non ordinantur ad vltimum finem supernaturalem vt ad proportionatum secũdum se, sed ex parte ordinantis tantum: virtutes autem morales infusæ ordinantur vt secundum se proportionatę ad talem finem supernaturalem. Ibid. Infusio, Habitus.12ę.p.
Virtutes morales infusas præter tres theologicas & quatuor cardinales ponere necesse est. Ad Sco.q.63.ar.3.p.185.12ę.p.
Virtutes morales acquisitæ si secundum humanas causas iudicium fiat, dicũtur & sunt inter maxima bona hominis, & simpliciter virtutes & hoc spectat ad moralem. Si autem de eisdem iudicãdum sit secundum si per naturales & diuinas causas, sic sunt & dicũtur virtutes secundum quid, & hoc spectat ad theologum.q.60.ar.2.p.178.12ę.p.
Virtutes morales imperfectè quo ad statum, sicut se habent ad prudentiam.

tiam, ita fides & spes ad charitatem: vtrobique enim contingit defectus status ex subtractione principij & in dispositione subiecti: virtutes enim morales habẽt pro subiecto appetitum vt subest rectæ rationi perfectæ: quæ est prudentia simpliciter: & fides & spes intellectum motum à voluntate perfecta & voluntatem affectam meritis præsentibus, quorum vtrunque sola charitate habetur.q.65.ar.4.p.196.12ę.p.
Virtutes in irascibili & concupiscibili, scilicet temperantia & fortitudo rectificant vti: quia stabilium fines prudentiæ regulatiuæ ipsius vti ex illius finibus vt principiis, & sic extendunt se ad voluntatem mediatè. p. 163.12ę.par.
Virtutum moralium distinctio, in politicas, purgatorias, & purgati animi, non est distinctio virtutum secundum essentiam, sed secundum statum actus perfectionem.q.61.ar.5.p.183.12ę.p.
Virtutum theologicarũ quomodo Deus est diuersimodè obiectum.qu.17. art,6.p.63.22ę.p.
Virtutum fines an à vitiis virtutum differant penes habere terminũ & non habere terminum.q.47.ar.15.p.168.22ę.p.
Virtutum intellectualium post hanc vitam remansio concluditur potius ex sui causa (scilicet speciebus intelligibilibus) quam ex suæ essentiæ natura propter maiorem doctrinæ certitudinem, vel hoc fit per species intelligibiles intelligendo ipsas & quicquid se tenet ex parte ipsarum, q.66.ar.2.p.198.12ę.p.
Virtutum consummatio nõ est natura: quia natura est determinata ad vnũ consummatio autem virtutum non est secundum vnum modum actionis: sed diuersimodè secundum diuersas materias in quibus virtutes operantur, & secundum diuersas circunstantias.quæst.63.art.1.pagi.187.12ę.par.
Virtutum intellectus & scientiæ actus in compositione consistit: compositio secundum diuersas naturas diuersimodè à recto si intellectu, ideo consummatio harum virtutum non est secundum vnum modum actionis sed diuersimodè secundum diuersas materias.quæstion. 63.art.1.pa, 187.12ę.par,
Vita. Quo pacto tertius gradus contemplatiuæ in litera designatus, attribuatur vitæ contemplatiuæ hominum in hac vita.180.artic.6.pagi.617. 22ę.part.
Vita contemplatiua potest dupliciter determinari.quęst.180.ar.4.pag.615. 22ę.par.
Vita contemplatiua an sit simpliciter melior actiua.qu.181.ar.1.pagin.622, 22ę.par.
Vita in hac per rationem naturalem possumus cognoscere Deum secundum quod est in prima omnium causa excellentissima.pagin.64.colum, 1.lin.5.1ª.par,
Vita quomodo differat à viuere.q.18.p.108.co.1.1ª.p.
Vita propriè est esse substantiale: minus propriè verò est operatio.p.107, col.2.li.69.1ª.p.
Vita maxime propriè est in Deo.p.108.co.1.li.65.1ª.p.
Vita diuina sunt omnia in Deo.p.109.co,1.li.72.1ª.p.
Vita vel viuere tripliciter dici potest.p.ead.co.2.li,47.1ª.par.
Vita qualis declaratio dici possit.q.18.p.108.co.1.1ª.p.
Vitæ perfecta ratio an solum saluetur in rebus quæ quandoque fiunt.q.18, p.109.co.1.1ª.par.
Vitarum diuersitas an accipiatur secundum diuersos actus qui cõueniunt homini secundum seipsum, officiorum verò secundum actus qui referũtur ad alios.q.183.ar.3.2.p.626.22ę.
Viuentia propriè sunt illa: quæ seipsa secundum aliquam speciem motus mouent.p.107.co,1.li.86.1ª.p.
Viuentium modi sunt quatuor.p.346,co,1.li.9.1ª.p.
Viuere an sit omnium naturalium rerum,q.18.ar.1.p.107,co.1.li.40.1ª.p.
Viuere qui propriè significet.q.18.p.199.co.2.li.35.1ª.p.
Vires inferiores apprehensiuæ dupliciter sumuntur: primo secundum naturam & sic à natura, & non à virtute nec habitu determinantur. Alio modo vt subsunt rationi, & sic ordinantur ad intellectus perfectionem, q.56.ar.5.p.165,12ę.p.
Vitium capitale an dicatur illud ex quo apta nata sunt oriri multa vitia secundum rationem causæ finalis.q.148,ar.5.& 6.p.493.& 494.22ę.
Vitij nomine significatur habitus, vitij, peccati autem nomine actus ipsius vitij.q.71.in prin.p.216.12ę.p.
Vltimum & primum in propositionibus generationis ordinem denotant: & quomodo etiam supponant.q.28.co.2.li.72.1ª.p.
Vnctio extrema quomodo præparet ad Eucharistiam.quæst.65.art.3.pagi. 297.3ª.part.
Vniformitas vnitatis species est.p.44.co.1.li.9.1ª.p.
Vnio. Quod vnio sit secundum esse substantiale verbi, vt est personæ quomodo intelligatur.q.2.ar.6.ad 1.& 2.p.17.3ª.p.
Vnio. Nulla operatio illius hominis qui est Christus potuit præcedere vnionem.q.2.ar.11.pag.24.3ª.p.
Vnio incarnationis quare est in persona,& non in natura.q.2.ar.2.ad 1.pa. 11.3ª.par.
Vnio animæ intellectiuæ ad corpus quid sit, & quomodo etiam naturalis p.328.co.2.li.61.1ª.par.
Vnio dupliciter capitur, vno modo pro relatione vnionis inter materiam & formam, alio modo pro fundamento illius relationis.pag.97.co.1.li. 78.1ª.par.
Vnio diuiditur in vnionem in persona & vnionem in natura,q.2.ar.2.ad 3. p.11.3ª.par.
Vnio an sit facta in supposito, an in hypostasi.q.2,ar.3.3ª.p.
Vnio humanæ naturę ad verbum formaliter loquendo, non est per vnionẽ instrumenti diffinienda.q.2.ar.5.ad 4.p.17.3ª.p.
Vnio dicitur in facto esse, & assumptio in fieri. an hæc differentia sit ex parte rei posita.q.2.ar.8.p.20.3ª.p.
Vnio ad Deum secundum esse personale, & maior, & perfectior, quam secũdum oprationem: an sit vera propositio.q.4.ar.2.ad 2.p.37.3ª.
Vnionis mysterium quare incarnationis nomine significetur.qu. 1.ar.1.in ti.p.1.3ª.par.
Vnionis distinctio quantum ad relationem quam significat vel quantum ad coniunctionem quam consequitur. Et an dicta coniunctio sit creatũ. q.2.ar.7.p.19.3ª.p.
Vnionis & assumptionis differentia an sit realis, vel rationis tantum. q. 2. ar.8.p.20.3ª.par.
Vnionis relatio quid sit.q.2.ar.8.p.20.3ª.p.
Vnionis & assumptionis prima differentia in litera posita qualiter intelligatur.q.2.ar.8.p.20.3ª.p.
Vnionis in Christo gratia an sit prior ordine executionis & intentionis gratia habituali seu summa gratia & gloria in eodem.quæst.34.art.1.pa. 107.3ª.par.
Vnionis gratia quare est excellentius & permanentius donum quam gratia operationis.q.50.ar.2.p.238.3ª.p.
Vnioni incarnationis nihil tam simile inuenitur vt est vnio animæ intellectualis ad corpus.q.2.ar.6.ad 1.& 2.p.17.3ª.p.
Vnionem naturæ humanæ in persona verbi Dei negare, quid sit.q.2.art.2. p.11.3ª.p.
Per vnionem animæ, & corpus in Christo non constituitur noua persona sed ad prœexistentem personam Dei composita natura singularis ex anima, & corpore adiuncta.q.2.ar.5.ad 1.p.16.3ª.p.
Vnitas vniuersalis ecclesiæ generalis consilij & summi pontificis an sit eadem.q.1.ar.9.& 10.p.10.22ę.p.
Vnitas ecclesiæ cui opponitur schisma in quo constat.q.39.ar.1.pa.146.
Vnitas ecclesiæ quomodo est à charitate.p.& par.ead.
Vnitas si actus intelligendi existat quid inferatur.pag.200.colum.1.li. 21. 1ª.part.
Vnitas virtutis in angelo qualis sit, realis scilicet an formalis, an vtraque simul.p.250.co.1.li.47.1ª.p.
Vnitas effectus qualis in angelo existat formalis an numeralis.p. 250, lin. 61.1ª.par.
Vnitati ecclesiæ quomodo opponitur schisma.p.& par.ead.
Vniri Deo in persona nec conueniens est, nec inconueniens carni humanæ secundum conditionem suæ naturæ, & quare.quæst.1.arti. 1.ad 2.pa. 2.3ª.par.
Vniri alicui in hypostasi, & vniri secundum hypostasim, quomodo differat q.2.ar,6.ad 1.p.17.3ª.p.
Vniuersale an ab intellectu nostro primo cognitum sit p.392.col.2.lin.48. 1ª.par.
Vniuersal. a physica, mathematica, & metaphysica quomodo inter se differant.p.27.co.2,li.56.1ª.p.
Vniuersi suprema pars, id est, angeli ex natura sua vendicant sibi similitudinem ad Deum non secundum quasdam perfectiones simpliciter: sed secundum omnes: magis tamen minus secundum gradus suos.p.256.co.2. li.79.1ª.p.
Vniuocatio posita à sancto doctore in quadam sua consequentia quomodo intelligatur.p.68.co.2.li.69.1ª.p.
Vnum an prius enti conueniat, quam simplicitas & immutabilitas. pa. 49. co.2.li.44.1ª.p.
Vnum supra ens addit non rem aliquam, sed solam diuisionis negationem. p.50.co.1.li.4.1ª.p.
Vnum cum ente conuertitur.p.50.co.1.li.9.1ª.p.
Vnum non dicit rationem perfectionis: ac consequenter nec vnitas: nec eius species dicunt perfectionem simpliciter formaliter loquendo: sed à perfectione, & imperfectione, abstrahunt.p.32.co.1.li.68.1ª.p.
Vnum an supra ens aliquid addat.p.50,co.1.li.31.1ª.p.
Vnum diuersimode multis opponitur.q.50.co.2.li.59.1ª.p.
Vnum & multa transcendenter dupliciter sumuntur, sc. substantialiter & formaliter.p.51.co.1.li.43.1ª.p.
Vnumquodque secundum, quod est actu operatur.p.79.co.2.li.15.1ª.
Volitio omnis exigit quid & cur.q.18.ar.9.p.60.12ę.p.
Volitum. Quadruplex est circa volitum dist.q.1.ar.3.p.5.3ª.p.
Volitum. Non quicunque vult præmissas seu antecedens, vult conclusionem seu consequens in seipso: in sua autem causa quicunque vult antecedens, vult consequens simpliciter vel vt in paurib.q.13.ar.6.ad 1.p.46. 1ª.part.
Volitum. Ad rationem voluntarij indirectè, non sufficit potestas in voluntate & negatio prouisionis, sed oportet tria concurrere, 1. posse, debere, & non velle, vel non imperare.q.6.art.3.p.25.12ę.
Volitum. Ad rationem voluntarij indirectè non sufficit potestas & negatio, sed adesse oportet obligationem & debitum.q.18.ar.9.p.60.12ę.
Volitum. Quum volũtarium dicatur dupliciter (scilicet vel quia volitum, vel quia in potestate voluntatis) quomodo licuit in litera, ex hoc quòd primus actus voluntatis non potest esse voluntarius. primo modo inferri quod est nullo modo est voluntarius.q.92.ar.4.p.34.12ę.p.
Volitum est aliquid vt finis: & vt ad finem.p.111.co.2.li.75.1ª.p.
Voluntas an sit distinguenda signi in Deo à volũtate simpliciter seu beneplaciti.q.19.ar.10.co.2.li.38.p.119.1ª.p.
Voluntas. Esse, viuere, & huiusmodi dupliciter sumi possunt, primo vt sunt quædam particularia bono secũdum seipsa, & sic possunt (licet rarò) repudiari, eo quòd defectum habent alicuius boni quod appetitur. Alio modo vt sunt necessariò connexa beatitudini; & sic quantum est ex parte sui non possunt repudiari.p.37.12ę.p.
Voluntas. Obiectum vndique bonum necessariò mouet voluntatẽ ad specificationem actus.ibid.
Voluntas. Quum quæritur an voluntas moueatur de necessitate à suo obiecto, sumitur necessarium verè & propriè: quòd scilicet impossibile est aliter se habere, & est sermo de necessitate naturali. q.10.arti.2.p.37. 12ę.par.
Voluntas. Aliud est voluntatem necessariò moueri ab obiecto ad exercitium actus, & volũtatem sic dispositã necessariò moueri ad exercitium actus: primum enim falsum est, & denotat quod obiectum est talis & sic efficacis naturæ quod potest voluntatem ad exercitium actus necessariò ducere, secundum verò verum est; denotat naturam voluntatis quæ habet quendam motum naturalem non semper actu, sed quando est in certa dispositione.q.10.ar.2.p.37.12ę.par.
Voluntas. Quia res immaterialis est formalioris & vniuersalioris virtutis, quàm corpus secũdum vnitatem non potest à corpore moueri, neque vt ab obiecto, neque vt à motore ad exercitium, conceditur tamen in li-

tera & alibi quod voluntas seu intellectus mouetur ab exteriori tanquam obiecto,non autem tanquam à motore ad exercitium:quia ad mouendum obiectiuè exteriora concurrunt,etsi non sufficienter,tamen inchoatiuè, mediatè,& vt materia obiecti,ad mouendum autem ad exercitium nullo modo concurrunt ex parte motoris ad exercitium: est enim talis motor solus Deus cum ipsa voluntate.quæstion.9.art.5.pa. 35. 12ę.par.
Voluntas quomodo stet,quod appetitus sensitiuus mouet voluntatem ex parte obiecti,si ratio quare moueat voluntatem sit ex parte dispositionis subiecti vt litera dici.q.9.ar.2.p.33.Mouere.12ę.p.
Voluntas.Quomodo voluntas moueatur à passione.pagin.77.art.1.p.245. 12ę.par.
Voluntas.An voluntas quantum ex se est parata,sed propter impotentiam cessans ab opere,sit perfecta ac si operaretur.quæstion.20.art.4.pag.72. 12ę.par.
Voluntas.Ad volendum sufficit voluntas cum obiecto: sed ad volendum à se(ita quod ly a se dicat causalitatem applicandi seipsum ad volendũ) non sufficit voluntas cum obiecto,sed exigitur voluntas præuolens finem.q.9.ar.4.p.34.12ę.p.
Voluntas.An motio à voluntate per se pertineat ad fidem.quæst.4.ar.4.p. 22.22ę.par.
Voluntas.Duplex est habitudo voluntatis ad volitum tam finem quam id quod est ad finem:prima secundum quòd volitum est in voluntate: secunda secundum quod voluntas ad volitum in se realiter tendit.qu.16. ar.4.p.51.12ę.par.
Voluntas.Quamuis primus actus voluntatis sit ex instinctu dato ab exteriori,non obiecto,sed ex causa effectiua Deo, ipsa tamen iam ex hac finis volitione seipsam mouet ad volendum,alia propter finem quod brutis non conuenit:quia ad omnia mouentur ex instinctu.quæstio.9. ar.4. p.34.12ę.par.
Voluntas.An in voluntate detur actus neuter, idest, qui nec sit finis, nec eorum quæ sunt ad finem.Ad Scot.quæst.8.in princ.pa.29.& qu.47.pag. 137.12ę.par.
Voluntas.Quia naturale vt distinguitur contra liberum,sequitur ad naturale:idest substãtiale(omne enim naturale est substantiale)ex hoc quod author declarauit in voluntate inueniri motum naturalem,idest,substãtialem,optimè satisfecit quæsito, an sit talis motus naturalis vt distinguitur contra liberum.q.10.ad 1.p.36.12ę.p.
Voluntas.An præter bonum & beatitudinem omne conueniens alicui secundum suam naturam,sit naturaliter ab eo volitum.ibid.
Voluntas.In hac literæ propositione,voluntatis obiectum est finis:sermo est de primo & formali obiecto voluntatis.q.1.ar.1.p.1.12ę.p.
Voluntas:Quomodo ista literæ consequentia valeat,voluntatis obiectum formale est finis,ergo omnes actiones humanæ sunt propter finem.q.1. ar.1.p.1.12ę.p.
Voluntas.Quum quæritur,an voluntas sit tantum finis,an etiam eorũ quæ sunt ad finem:sumitur voluntas pro volitione, nõ pro ipsa potentia volitiua.q.8.ar.2.in ti.p.30.12ę.p.
Voluntas.Quomodo valeat probatio huius conclusionis : voluntas secundum quod nominat actum, propriè loquendo est finis tantum.qu. 8.ar. in ti.p.30.2ę.p.
Voluntas.An in hoc quæsito,Vtrum voluntas eodem actu feratur in finẽ & in id quod est ad finem:quæratur de ipsa volitione aut vniuersaliter de actu voluntatis.q.8.ar.3.ti.p.31.12ę.p.
Voluntas.Quomodo intelligatur, quod voluntas quando mouetur in finem inquantum huiusmodi,moueatur quoque necessario eodem motu in finem.q.8.ar.3.ti.p.31.12ę.cor.
Voluntas.Quia vlterius natura est causa essentialiter prior causa voluntaria,apparet quod voluntas non solum natura quædam est: sed prius in habet naturæ rationem causalitatemque propriam.Quia demum in causis essentialiter ordinatis coniunctis in vnam,id quod est prioris causæ proprium articipatur a posteriori(vt supremum infimi attingat infimũ supremi) apparet quod voluntatis prima opera oportet esse naturalia, & prius ipsam velle aliquid naturaliter quam liberè.q.10.ar.1.ad 1.p.37. 12ę.part.
Voluntas.Impossibile est volũtatem peccare absque ignorantia vel errore intellectus:quia voluntas est solum boni vel apparentis boni. Sed ignorantiæ nomine in proposito intelligitur etiam ipsa actualis inconsideratio.q.77.ar.2.p.245.12ę.p.
Voluntas an pateat ex ratione,quæ in litera ponitur ad probandam conclusionem responsiuam q.19.ar.9.co.2.li.39.p.118.1ª.p.
Voluntas diuina quibusdam à se volitis necessitatem imponit,& quibusdã non.p.1.6.co.2.li.79.1ª.p.
Voluntas Dei omnino immutabilis est.p.115.co.2.li.93.1ª.p.
Voluntas signi à volũtate simpliciter in ipso Deo distinguitur,p.119.co.2. li.48.1ª.par.
Voluntas diuina circa quæ signa ponatur.p.119.co.2.li.62.1ª.par.
Voluntas parata quamuis non operans proter impotentiam, nihil de præmio vel pena perdit essentiali:quamuis careat aliqua accidentali remuneratione vel pœna,respondenti ipsi exercitio actus exterioris.q.20. art. 4.p.71.12ę.par.
Voluntas potest dici & esse completa dupliciter. Vno modo secundum illam habitudinem qua volitum est in voluntate:alio modo secundum illam qua voluntas tẽdit in realem assequutionẽ voliti.20.ar.4.p. 72.12ę.
Voluntas cõcomitans,& voluntas principiãs quomodo vocentur. p.194. co.1.lin.85.1ª p.
Voluntas & natura in causando in quibus differant.p.194.colum.2. lin. 16.1ª.par.
Voluntas an verificetur vt productiua ad extra tantum:an vt ad intra productiua.p.195.co.1.li.47.2ª.p.
Voluntas in comuni dupliciter considerari potest.p.195.co.1.li.62.1ª.p.
Voluntas dicitur moueri non solum à bono vniuersali apprehenso per rationem,sed etiam in bono apprehenso per sensum, inquantum bonum apprehensum per sensum,permittitur concurrere cum apprehenso per rationem in idem motiuum,ita quod motiuum voluntatis non solum est bonum vniuersale apprehensum per rationem in sua puritate, sed etiam coniunctum cum bono apprehenso per sensum.quæstio.10.ar.3.p. 39.12ę.par.
Voluntas an possit velle formaliter verum.q.14.ar.1.p.53.22ę.
Voluntas Dei an sit vniuersalis causa omnium rerum.qu.19.ar.6.colum.1. li.78.p.115.1ª.par.
Voluntas an merè naturaliter aliquem actum habeat. pagin. 195. colum.1. lin.74.
Voluntas quo pacto naturæ rationem habeat.p.195.co.2.li.50.1ª.par.
Voluntas quomodo æquiuocè sumatur.p.196.co.1.li.59.1ª.par.
Voluntas est in angelis.p.272.co.1.li.23.1ª.p.
Voluntas angelorum neque est intellectus:neque natura eorum.pag.273. col.2.lin.33.1ª.part.
Volunta angeli an intellectus esse dicatur.p.272.co.1.li.12.1ª.p.
Voluntas & liberum arbitrium an vna & eadem potentia secundum veritatem sint.p.273.1ª.par.
Voluntas perfecta an impossibilium respectu esse possit.p.288.colum.2.li. 21.1ª.par.
Voluntas Dei an sit omnino immutabilis.q.19.ar.6.colum.2.lin.78.pa.115. 1ª.par.
Voluntas pro quo sumatur.p.110.co.1.li.3.1ª.p.
Voluntas est in Deo sic,quod suum velle est intelligere.p.110.co.1.li.25.
Voluntas Dei causa rerum.p.113.co.2.li.2.1ª.p.
Voluntas dupliciter moueri potest,ex parte scilicet obiecti,& ex parte potentiæ.p.450.co.1.li.87.1ª.par.
Voluntas etiam dupliciter moueri potest,scilicet ab intrinseco & extrinseco.p.463.co.2.li.fi.1ª.p.
Voluntas Dei an necessarium sit semper impleri.q.19.ar.6.colum.1.lin.54. p.115.1ª.par.
Voluntas a solo Deo ab intus immutari potest.p.464.co.1.li.12.1ª.p.
Voluntas reducitur ad actum per præcedentes actus ex parte subiecti.qu. 75.ar.2.p.239.12ę.p.
Voluntas dupliciter mouetur,vno modo sicut obiectum, alio modo sicut dans ipsam virtutem volendi.p.444.co.2.li.2.1ª.p.
Voluntas tendit tantum in bonum existens vel in bonum apparens, & sic tendit in non ens sub ratione boni.q.19.ar.9.1ª.p.
Voluntas Deum videntis an Deo necessariò inhæreat.pag.398.co.1.lin.93. 1ª.part.
Voluntas est interdum nobilior secundum quid intellectu. p.369.col.1.li. 44.1ª.p.
Voluntas mouet intellectum & omnes animæ vires effectiuè. p.370.co.2. li.95.1ª.p.
Voluntas quando non pro velleitate, sed pro velle simpliciter sumitur.p. 115.co.1.li.45.1.p.
Voluntas simpliciter diuinæ voluntati in volito formaliter cõformis, illa sola est quæ sub ratione boni non apparẽtis,sed veri exercetur. q.19.ar. 10.p.68.12ę.
Voluntas quia ad tertium volitorum genus(puta esse viuere &c.)determinata est naturaliter quò ad specificationem vt in plurib. & causa vt in plurib.non necessariò prouenit effectus,ideo quælibet particularia bona (etiam esse viuere, intelligere) non necessariò mouent voluntatem ad specificationem actus.p.37.12.p.
Voluntas an antecedens velle possit absque consequentis volitione.ibi.li. 62.1ª.par.
Voluntas angeli an quadrupliciter post electionem inflexibilis sit. p.296. co.1.li.30.1ª.p.
Voluntas coactionis necessitate nihil velle potest.p.365.co.2.lin.17.1.p.
Voluntas an violentari possit: & aliquid coactionis necessitate velle. ibi. lin.48.1ª.par.
Voluntas simpliciter &absolutè à toto genere eligibilium libera est.q.13. ar.6.ad 3.p.46.Eligere.12ę.p.
Voluntas quantum ad propositum potest dupliciter considerari, sc. vt res est,& vt causa est,& in ratione causæ voluntas,& natura secundum proprias causandi differentias distinguuntur. Et quia ratio causæ in natura ad causam spectat inquantum res est,hinc apparet quòd voluntas vtriusque causæ rationem habet.q.13.ar.6.ad 3.p.46.1.3ª.p
Voluntas quotupliciter sumatur.q.19.ar.1.p.110.co.1.li.8.1ª.p.
Voluntas non quæcunque vult de necessitate vult. p.367. colum. 1.lin.pe. 1ª.part.
Volutas an vltimo fini in vniuersali necessariò inhæreat. pa.367. colum.2. lin.79.1ę.
Voluntas potest aliquid velle ex finis seu suppositionis necessitate.ibi.lin. 96.1ª.par.
Voluntas necessitate naturali aliquid vult.pagina 366. columna 1. linea 2. 1ª.part.
Voluntas non eget continentia vt inclinetur quantum in se est in bonum rationis proprium volentis:sed vt resistat insurgentib.passionib.appetitus sensitiui.q.56.ar.6.p.166.12ę.
Voluntas respectu primi actus se habet vt mota tantum, & Deus, vt mouens. Et nomine primi actus non intelligitur solus ille quem voluntas in principio operationum suarum omnium habet, sed quicunque primus absque consilio & præuio motiuo ad bonum. quæst. 3.ar.2. pa.370. 12ę.part.
Voluntas actus per modum naturæ distinctus cõtra actum voluntatis per modum rationis contrarium eligentis nihil aliud est quam velleitas.q. 18.ar.5.p.115.3ª.p.
Voluntatis per actum an procedat aliquid in ea tanquam eiusdem terminus.p.146.co 2.li.1.1ª.p.
Voluntatis determinatio quo ad exercitium, vehementior ac naturalior est sui determinatione ad speciem & obiectum: includit enim illam & addit.q.10.ar.2.p.ead.& par.
Voluntatis actus similes passionib.appetitus sensitiui,metaphoricè cõsueuimus vocare passiones : vt velle vindictam vocamus iram,& velle malũ alicui odium.q.10.ar.3.p.78.12ę.p.
Voluntatis actualis immutatio an ad omnem remissionem peccatorum actualium requiratur.q.86.ar.2.ad 1.p.422.co.2.3ª.
Volũtatis actuum tres ordines,primus secundum lineam rectam & respectu eiusdem obiecti, secundus secundum reflectionem super hunc vel illum.tertius secundum ipsos actus reflexos inter se.25.12ę.par.
Voluntatis diuinæ quæ sit perfectio,q.19.ar.2.p.111.co.1.li.5.1ª.p.
Voluntatis actus ab intellectu cognoscitur.p.399.co.1.li.9.1ª.
Voluntatis diuinæ nulla est causa,p.114.co.2.li.30.1ª.p.
Voluntatis completio & incompletio attenditur secundum modum motus voluntatis,q.13.ar.5.p.45.12ę.p.
Voluntatis obiectum esse vniuersale bonum,quomodo intelligatur, qu.2. ar.7.& 8.p.9.12ę.
Voluntati nostræ aliquo modo subiectorum septem sunt genera,q.88.ar.1. p.295.1.22ę.p.
Voluntatem obiectiuè efficaci sufficientia solùm Deus mouet:angelus verò persuasione,q.88.art.1.pa.295.li.20.1ª.
Voluntatem ex passionum parte angeli immutare possunt, non tamen necessitate,q.88.ar.1.p.295.li.26.1ª.par.
Voluntatem Dei semper impleri necesse est,p.114.li.61.1ª.p.
Voluntatem vtroque modo mouere:& maximè secundò, scilicet interius inclinando,proprium Dei est,p.445.li.25.1ª.p.
Voluntarium an soli Deo notum sit,p.275.col.1.li.72.1ª.p.
Votum.An sufficiat sola promissio ad votum,q.88.ar.1.co.2.li.5.p.296.22ę.
Votum. An sit differentia inter votum simplex religionis quando quis vouet ingredi religionem, & quando quis vouet fieri vel esse religiosus, ita quòd in neutro sit cogitatio de perseuerãdo aut non perseuerando. q.189.ar.4.p.676.22ę.
Votum.Quæ sit ratio huius quod nullum votum religiosi est firmum. q.88. ar.1.p.307.22ę.
Votum.Nullum votum religiosi esse firmum sine consensu prælati sui, quo modo intelligatur.p.307.22ę.p.
Votum. Ad vouendum religionis ingressum non debet quis facilis esse, q. 189.ar.1.p.672.22ę.p.
Votum.In votis subditorum an referatur consensus vel contradictio superiorum ad opus quod est materia voti,an ad vinculum voti, q.88.ar.8.p. 307.22ę.p.
Votum. Ad votum solenne religionis ecclesia potest aliquos inhabiles facere,q.88.ar.9.p.309.22ę.p.
Votum. An ille cui displicet vouisse ita quòd si esset adhuc liber non voueret,quia tamen vouit vult seruare votum,peccet,& si peccat an mortaliter.q.88.ar.6.2.p.304.22ę.p.
Votum. Sub voto propriè dicto an ea quæ sunt de necessitate salutis cadant,q.88.ar.1.p.294.22ę.p.
Votum.Ad voti obligationem non sufficit propositum sine promissione,q. 88.ar.1.p.296.22ę.p.
Votum singulare quotuplex sit,q.189.ar.2.22ę.
Votum emittens ingrediendi religionem,& postea contrahens & consummans matrimonium ad quid teneatur,p.309.22ę.p.
Votum emittens ingrediendi religionem, & perseuerandi in ea, & postea contrahens,& consummans matrimonium ad quid teneatur, p.309.22ę.
Votum approbare & ratificare aliud est quàm credere illud esse validum, q.189.ar.5.p.668.22ę.p.
Votum peregrinationis terræ sanctæ: an authoritate propria possit quis commutare in votum religionis,q.189.ar.3.p.665.22ę.p.
Votum emittens meretrix vel concubina ad instantiam lenonis vel concubinarij nunquam nubendi,an postea licitè nubere possit, pa. & par.ead.
Votum emittens ingrediendi religionem, & non inueniens nisi monasteria non reformata parata ad eius receptionem,quid agere debeat, q. 8.ar.3.p.301.22ę.p.
Votum religionis emittens an cogi possit vt ingrediatur,q.189.art.3.1.p.& par.ead.
Votum an verè fiat in baptismo,q.88.ar.2.p.307.22ę.p.
Votum an sit promissio alicuius operationis vel omissionis,q.88.ar. 1. col. 2.li.15.p.296.22ę.p.
Votum solenne in articulo necessitatis communis est dispensabile per Papam,q.88.ar.11.p.311.22ę.
Votum an possit in melius commutari ab ipso vouente sine prælati authoritate,q.88.ar.2.p.298.22ę.p.
Votum factum de bono supererogationis propter malum finem an sit verè votum,q.88.p.307.22ę.p.
Votum non nubendi an sit votum castitatis.q.88.ar.3.p.301.22ę.p.
Votum subditi antequam prælato innotescat an obliget,q.88. ar.8.pa.307. 22ę.part.
Votum habens simplex religionis arctioris de facto, post professus laxiorem an teneatur ad arctiorem,q.89.ar.8.3.p.680.22ę.
Votum an factum de bono supererogationis propter malum finem sit verè votum.q.88.ar.2.co.1.li.46.p.298.22ę.p.
Voti materia an possit esse indifferens ad bonum,&malum moraliter.q.88. ar.2.p.297.22ę.
Voti necessitas an sit similis necessitati non peccandi.quæst.88.ar. 3.p.299. 22ę.part.
Voti solennitas in quo consistat.q.88.ar.7.p.305.22ę.
Voti simplicis,& solennis an sit distinctio specifica.q.88.ar.3.p.299.22ę.
Voti commutatio,& dispensatio quomodo differant.q.88.arti.10.pag.319. 22ę.par.
Voti solennis indispensabilitas qua ratione à sancto Th.tenetur. p.319,ar. 11.22ę.
Vota & contractus,&c. facta ex metu etiam cadente in constãtem virum, sunt voluntaria, quamuis aliquid habeant inuoluntarij admixtum, ac per hoc si mala sunt ardua peccata sunt mortalia.q.6.ar.3.p.25.12ę.
Vota ex facilitate cordis, repentino timore, & nimio dolore, & magna tribulatione facta an sint verè vota.q.88.ar.1.q.6.ar.3.p.25.12ę.
Vota quæ fiunt sine determinatione temporis,quando sint soluenda.q.88. ar.3.p.299.22ę.p.
Vota quæ fiunt sanctis an sint bene interpretata in litera.ibi.
Vota quum ex cordis facilitate, vel repentino timore,vel dolore,vel tribulatione facta an sint verè vota.q.88.ar.1.co.1.li.78.p.295.22ę.
Vota subditorum irritata ab habente potestatem non perpetuam, an sint semper irritata vel cessante illa reuiuiscant,q.88.ar.8.p.307.22ę.
Vota dispensare pro arbitrio prælatos non posse an ratio literæ bene probet.q.88.ar.12.p.312.22ę.p.
Vota dispẽsare non posse prælatos sine constante causa,an sit verum.q.88. ar.12.p.312.22ę.
Vota ieiuniorum &abstinentię perpetua an alius à papa possit dispensare. q.88.ar.123.p.313.22ę.p.
Vota perpetua solus Papa dispensat.ibi.
Vota religionis ad quæ obligent.q.186.ar.6.1.p.654.22ę.p.
Voto simplici astrictus solùm, & intrans religionem, & exiens sine causa rationabili,an satisfecerit voto.q.80.ar.1.p.390.2ę.
Votorum simplicis,& solennis vnde sit efficacia.q.88.ar.9.p.309.22ę.
Votorum dispensatio an fieri possit aliqua duarum causarum, in litera expressarum sine quacunque necessitate habentis votum. q.88.art.11.p.313. 22ę.part.
Vouens nubere an verum votum emittat & per consequens teneatur.p.& par.ead.
Vouens hanc religionem in hoc monasterio determinatè,&principaliter ingredi, & sine sua notitia culpa repulsus est,an teneatur seruare castitatem.q.88.ar.3.ad 2.p.299.22ę.
Vouens vt supra an semel refutatus à tali monasterio teneatur expectare, an forsan inuitent eum.q.88.ar.3.ad 2.p.& par.ea.
Vouens principaliter religionem aut talem religionem ingredi & repulsus à multis religionibus, & à pluribus locis alicuius religionis, an teneatur quærere per omnes religiones,& omnia loca. q. 88.art.3. p.299. 22ę.par.
Vouens virginitatem ratione non continentiæ absolutæ,sed continentiæ virginalis: posteà corrupta culpabiliter an teneatur continere.q.88.ar. 3.p.299. 22ę.
Vouens votum in quo duæ concurrunt promissiones:altera vt materia,altera vt essentia voti,an sit dupliciter transgressor. ead. articulo 5.p.303. 22ę.part.
Vouens subditus cum licentia superioris qui post votum factum reuocat licentiam:an teneatur votum seruare.q.88.ar.8.p.107.22ę.
Vouens ieiunare certa die, & non ieiunãs an teneatur ieiunare altera die, q.88.ar.12.p.312.22ę.
Vouens religionis ingressum an licitè possit exire. quæst.189. ar.3.3.p.675. 22ę.par.
Vouere opposita conciliorum an quis possit. q.88.ar.2.p.297.22ę.p.
Vouere oppositum concilij an sit peccatum mortale vel veniale. q.88.art. 2.p.297.22ę.
Vox super Christum in baptismo, transfiguratione, & oratione fuit effectiuè à tota trinitate,sed repræsentatiue appropriatur patri. q.39.art.8. 3ª.part.
Vsura an sit peccatum accipere pro mutuata pecunia. q.78.ar.1.co.1.li.79. p.257.22ę.p.
Vsura sufficienter ex ratione literæ probatur iniqua.q.88.ar.1.p.295.22ę.p.
Vsura an transferat dominium.q.78.ar.3.p.263.22ę.
Vsuræ permissiuas leges condere quomodo liceat. q.78.art.1.2. & 3.p.258. 22ę.p.
Vsurarius an dicitur qui habet spem recipiendi aliquid vltra sortem. q.78. ar.4.p.263.22ę.
Vsurarius an teneatur ad restitutionem.q.78.ar.4.p.263.22ę.
Vsurarius an dicatur qui mutuat alicui aliquid vt veniat ad molam vel officinam suam,& multi alij casus,exprimuntur. quæst.78.ar.2. pag.263. 22ę.par.
Vsurarius qui composuit cum Papa super vsuris à certis clericis exactis an sit tutus in conscientia,q.100.ar.1.7.p.352.359.22ę.p.
Vsurario non habenti pecunias vnde vsuras exerceat, an liceat in depositum tradere pecunias.q.78.ar.4.3.p.263.22ę.
Vsus multiplex rerum,& pecuniæ,super quo fundatur ars nummularia. q. 78.ar.1.6.p.259.22ę.
Vtilitas communis ad quam principaliter ordinantur ministeria ecclesiæ, est spiritualis,& non corporalis.q.63.ar.2.p.215.22ę.p.
Vulnera humanæ naturæ quomodo ponantur effectus peccati:quum superius dictum sit quòd concupiscentia quæ importat hæc vulnera est ipsum peccatum originale: nihil enim est sui ipsius effectus.q.85.ar.3.pag. 268.12ę.par.

Z

Zelus sumitur dupliciter scilicet pro feruenti dilectione: & formaliter pro tristitia deficientium sibi vel amicis.qu.28.articu.4.pag.91. 12ę.part.

Finis Indicis eorum,quæ habentur in Commentariis.

INDEX

QVODLIBET. QVAESTIONVM D: T: ORDINE ALPHA-betico Digestus.

A

Abundantia temporalium est materia superbiæ.Quo. 4.q.12.ar.23.
Acceptio personarum in quo cõsistat. Quo. 4.ar.15.
Accidentia in sacramento absque subiecto subsistũt & hoc miraculosè.Quo.9.q.2.ar.5.
Actio cuiusque rei est per formam naturæ illius rei Quo.6.q.2.ar.2.
Actio ignis est secundum proprietatẽ naturæ ignis. Quo.6.q.2.ar.2.
Actio voluntatis angelicæ radicatur in essentia eius à qua procedit eius virtus & operatio.Quo.6.q.2.ar.2.
Actio non potest agere omnia quæ potest velle, quia actio voluntatis limitatur.Quo.6.q.2.ar.2.
Actio duplex est.Quo.4.q.6.ar.9.
Actiones bonæ secundum se aliquando malæ,Quo.9.q.7.ar.15.
Actiones circa singularia iudicantur bonæ vel malæ voluntariæ,vel in voluntariæ.Quo.5.q.5.ar.10.
Actionum humanarum multiplex est differentia. Quodlib. 9. quæstion. 7. art.15.
Actus malum aliquam habens annexam conditionem nunquam potest bene fieri.Quo.8.q.6.ar.15.
Actus dupliciter spiritualis.Quo.8.q.6.ar.12.
Actus humanus potest dici dupliciter.Quo.4.q.9.ar.16.
Adam si non peccasset an iidem homines numero saluarentur.Quo.5.quæ, 5.ar.8.
Adam si non peccasset, nec aliquis de stirpe eius, tot nascerentur mares quot fœminæ.Quo.3.q.11.ar.25.
Adam in statu innocentiæ quomodo dilexit Deum super omnia & plusquam seipsum.Quo.1.q.4.ar.8.
Adoratio imaginis refertur ad prototypum.Quo.8.q.4.ar.7.
Adultera,adulterium occultum non tenetur ante iudicem reuelare:nec iudex potest ante cogere ad iuramentum.Quo.5.q.8.ar.16.
Alimentum conuertitur in id quod principaliter de veritate humanæ naturæ & quãtum ad speciem & quantum ad indiuiduum.Quo.8. q.3.ar.5.
Aliquid fit quod non habet causam.Quo.12.q.4.ar.4.
Aliquid dupliciter aliquam virtutem habet.Quo.12.q.9.ar.15.
Amoris signum.Quo.5.q.3.ar.6.
Angelus meretur vt mater vt in termino viæ existens.Quo.9.q.2.ar.9.
Angelus mouetur per tempus & non in instanti.Quo.9.q.2.ar.9.
Angelus agit in hæc inferiora.Quo.9.q.4.ar.10.
Angelus agit in mentes nostras dupliciter.ibid.
Angelus potest mouere motu locali, hæc inferiora.ibi.
Angelus nec vlla causa alia potest creare,nisi prima causa.Quo, 3. quæst.3. ar.16.
Angelus ordinem habet ad motum continuum.Quo.9.q.2.ar.9.
Angelus non mouetur à motu cœli.ibi.
Angelus dicitur moueri operationibus.ibi.
Angelus est indiuisibilis.ibi.
Angelus singularia cognoscit per species influxas sibi ab arte diuina sicut, & Deus est,tamen differentia in duobus.Quo.7.q.1.ar.3.
Angelus non componitur ex materia.Quo.9.q.2.ar.6.
Angelus est substantia intellectualis.ibi.
Angelus nedum singularia sed vniuersalia cognoscit.ibid.
Angelus est incorporeus.ibi.
Angelus nullo modo est causa animæ rationalis,sed solus Deus. Quodli.3. q.3.ar.6.
Angelus quomodo est in loco.Quo.1.q.3.ar.4.
Angelus componitur substantialiter ex essentia & esse per participationem,Quo.2.q.2.ar.3.
Angelus est totaliter intellectualis naturæ,Quo.6.q.2.ar.2.
Angelus quicquid agit,agit per imperium voluntatis.ibi.
Angelus licet sit incorporeus,potest tamen motus eius in loco esse continuus,Quo.2.q.3.ar.5.
Angelus simul videre potest res in verbo & in propria natura, Quo. 9. q. 2.ar.7.
Angelus videt res in proria natura per speciem intelligibilem concreatã vel infusam inhærentem inhærentem.ibi.
Angelus res videt in verbo per ipsam verbi specim siue essentiam,quæ non est in hærens.ibi.
Angelus duplicem habet operationem.ibi.
Angelum vel corpus glorificatum non est inconueniens in conuexo cœli empyrei esse,Quo.6.q.1.ar.3.
Angelo inest compositio ex essentia & esse, non tamen est compositio sicut ex partibus substantiæ.Quo.2.q.2.ar.3.
Angelo non est omnino idem suppositum & natura bene, idem in Deo, Quo.2.q.2.ar.4.
Angeli duratio non habet prius & posterius,Quo.10.q.2.ar.4.
Angeli mensura quantum ad substantiam tantùm non habet prius & posterius.ibi.
Angeli mensura respectu aliarum operationum& affectionum habet prius & posterius.ibi.
Angeli substantia non est suum esse sicut in Deo.Quo.9.q.2.ar.6.
Angeli quidditas & esse distinguuntur,Quo.9.q.1.ar.7.
Angeli potentia intellectiua non terminatur ad duos actus secundum idẽ sed secundum diuersas species,Quo. 9.q.2.ar.7.
Angeli beatitudinem meruerunt ex hoc ipso quòd ad verbum conuersi sunt.ibid.
Angeli motus non est in instanti,Quo.11.q.4.ar.4.
Angeli motus mensuratur quodam tempore,ibi.
Angeli mutatio simpliciter est mutatio corporalis,ibi.
Angelorum omnium supremus est subiectum,Qui Nõ autem lucifer,Quo, 5.q.5.ar.7.
Angelice non modus est nobis ignotus secundum quod in se est, Quo. 3. q.3.ar.7.
Angeli superiores possunt agere in inferiores Angelos, & in animas nostras,& huiusmodi actio dicitur influxus,Quo.3.q.3.ar.7.
Annihilatio non inuenitur in consecratione panis, sed transubstantiatio panis.Quo.5.q.6.ar.11.
Anima quomodo dicitur creata ex materia & forma,Quodlib.3.quæstion. 8.ar.10.
Anima quòd sit forma carens materia duplex ratio,ibid.
Anima separata à corpore quibus speciebus intelligit, Quodlib.3.quæstio. 5.ar.21.
Anima separata intelligere potest quedam per species intelligibiles,Quo, 3.q.9.ar.12.
Anima communicat esse suum corpori,ibid.
Anima secundum suum esse est forma corporis,ibid.
Anima quicquid intelligit in prima veritate non intelligit. Quodlib.10. q.4.ar.7.
Anima potentiarum sensitiuarum actuum separata non habet, Quodli.10. q.4.ar.8.
Anima in brutis quemadmodum operationem per se non habet ita nec substantiam.ibi.
Anima sensitiua secundum quosdam,duos actus habet,ibi.
Anima sensitiua & intellectiua differunt secundum perfectum & imperfectum,Quo.11.q.5.ar.5.
Anima sensitiua & intellectiua eandem habent essentiam,ibi.
Anima sensitiua educitur de potentia materiæ in brutis, in nobis verò nõ, sed per creationem.ibi.
Anima quando dicitur forma partis & forma totius,Quo.2.q.2.ar.4.
Anima humana similitudines rerum quibus cognoscit accipit à reb. Quo, 8.q.2.ar.3.
Anima patitur pœnam ab igne corporeo.Quo.3.q.10.ar.23.
Animæ sensitiuæ non conuenit per se esse nec operari:nec fieri. Quodlib. 9.q.5.ar.11.
Animæ quæ æquali pœna retinentur in purgatorio vna citius liberari potest quàm alia,Quo.20.q.7.ar.14.
Animæ substantia est incorruptibilis,Quo.11.q.5.ar.5.
Anima separata recipit influxum specierum intelligibilium à natura superiori,scilicet diuina.ibi.
Anima separata potest aliam cognoscere.ibi.
Anima corpus immediatè perficit,Quo.12.q.7.ar.10.
Anima est forma substantialis corporis,ibi.
Anima non traducitur per generationem,Quo.12.q.7.ar.11.
Anima humana non est totaliter intellectus, sed participat intellectualitatem,Quo.6.q.2.ar.2.
Anima vegetabilis & sensibilis deducũtur in esse per generationem, Quo, 9.q.5.ar.11.
Anima vegetabilis & sensibilis non sunt formæ subsistentes.ibi.
Anima vegetabilis & sensibilis non sunt substantiæ viuentes.ibid.
Anima vegetabilis & sensibilis sunt principia viuendi & essendi.ibi.
Anima Christi nõ potest cognoscere omnia quæ Deus facere potest, ideo non cognoscit infinitè,Quo.3.q.2.ar.3.
Anima separata à corpore hominis non dicitur homo nisi æquiuocè, Quo.3.q.2.ar.4.
Anima separata à corpore patitur ab igne corporeo,Quodlib.20.quæstio. 6.ar.13.
Animæ sensitiuæ non conuenit per se esse nec operari: nec fieri. Quodliõ 9.q.5.ar.11.
Animæ quæ æquali pœna retinentur in purgatorio,vna citius liberari potest quàm alia,Quo.20.q.7.ar.14.
Animæ substantia est incorruptibilis,Quo.11.q.5.ar.5.
Anima dupliciter considerari potest,ibi.
Anima est principium diuersorum actuum.ibi.
Anima rationalis est incorruptibilis.Quo.10.q.3.ar.6.
Anima rationalis per se suam habet operationem, quam exercet nullo organo corporeo mediante,ibid.
Anima aliquo indiget corporali dupliciter.ibi.
Aqua in sacra scriptura dicitur expresè esse supra cœlum, Quo.4.q.2.ar.3.
Aquas esse super cœlos qualiter sit intelligendum,ibi.
Arcus nubium multipliciter accipitur.Quo.3.q.14.ar.30.
Arcus quomodo significat Christum,ibi.
Auditores diuersorum magistrorum tenentium diuersas opiniones excusantur à peccato,si de his quæ non pertinent ad fidem, & bonos mores, sequuntur opiniones magistrorum suorum.Quo.3.q.4.ar.10.

B

Baptismus triplex, scilicet sanguinis, flaminis, & fluminis. Quodlib.6. q.3.ar.4.
Baptismus est sacramtẽum necessarium simpliciter,& puer in deserto natus,non potest absque baptismo saluari.Quo.6.q.3.ar.4.

Baptismo

Baptismo gemo hereditatur ad vitam spiritualem, & fit membrum Christi & incorporatur ei.Quo.6.q.3.ar.4.
Beatitudo sanctorum in operatione consistit & non in habitu.Quo.8.q.9. artic.20.
Beatitudo ad animæ potentiam dupliciter comparatur.ibi.
Beatitudo est vltimus finis hominis & summum bonum ipsius.ibi.
Beatitudo substantialiter consistit in actu intellectus.ibid.
Beati per prius tendunt in Christi humanitatem, quàm eius diuinitatem, Quo.8.q.9.ar.21.
Beatus prius ipse Deus est quem attendunt.ibi.
Benedictio quando sit laudabilis.Quo.4.q.12.ar.23.
Bonitas diuina est finis omnium.Quo.12.q.6.ar.8.
Bonus qui altero dupliciter dicitur.Quo.8.q.4.ar.6.
Bonus simpliciter est semper eligendus.ibi.
Bona ecclesiastica quomodo dispensanda sunt.Quo.6.q.7.ar.12.

C

Charitas dupliter cognoscitur.Quo.8.q.2.ar.4.
Intellectus rerum qualitates comprehendit.Quo.8.q.2.ar.4.
Charitatis actus per charitatem habetur.Quo.8.q.2.ar.4.
Charitatem quis nouit se habere per charitatem.ibi.
Charitas est in non habente charitatem secundum esse intelligibile, licet non secundum esse natum.ibi.
Charitas secundum essentiam augetur,Quo.9.q.6.ar.13.
Charitas virtus non tollitur per essentiam suam.ibi.
Cathecuminus adultus si habet baptismum in voto, consequitur effectum baptisin casu.Quo.4.q.7.ar.10.
Cathecuminus dicitur Christianus per fidem &non per baptismum.Quo. 12.q.12.ar.20.
Cathedra dupliciter consideratur Quo.3.q.4.ar.9.
Cœlum Empyreum habere influentiam in reliqua corpora tenetur. Quo. 6.q.11.ar.19.
Cœlum secundum quosdam animatum, non secundum omnes. Quo.12.q. 6.artic.9.
Cœlum non fuit ab æterno.Quo.12.q.6.ar.8.
In cœlo sunt principaliter duo motus.Quo.6.q.11.ar.19.
Christus fuit verus homo non autem purus homo.Quo.3.q.2.ar.4.
Christus verè comedit post resurrectionem.Quo.3.q.2.ar.5.
Christus poterat se ostendere esse legislatorem,non faciendo visibilia miracula.Quo.2.q.4.ar.6.
Christi oculus post mortem fuit æquiuocè occulus sicut mortuus, & eadem ratio de aliis partibus corporis Christi.Quo.3.q.2.ar.4.
Christus.In Christo est tantùm esse.Quo.9.q.2.ar.3.
Christus. In Christo vnum est suppositum & vna hypostasis sicut & vna persona.Quo.9.q.2.ar.2.
Christus.In Christo sunt plura indiuidua,non tamen ipse est plura indiuidua.ibid.
Concupiscentia non potest vitari,sic vt nullus concupiscentiæ motus surgat.Quo.4.q.11.ar.21.
Confiteri statim peccatum laudabile est nõ necessarium, nisi in casu. Quo. 1.q.6.ar.11.
Confiteri semel in anno omnes fideles tenentur & ad susceptionem sacramenti ibid.
Confessio sacramentalis quibus & quando est necessaria.Quo.1.q.6.ar.10.
Confessor nullo modo confessionem reuelare debet nec verbo nec signo, nec nutu,Quo.5.q.7.ar.13.
Confessor non debet iniungere sacerdoti, qui dimisit diuinum officium quòd horas easdem repetat.Quo.3.q.13.ar.29.
Confirmatio confertur in fronte,Quo.11.q.7.ar.7.
Confirmationis minister solus est episcopus.ibi.
Confirmatio in casu conferri potest per simplicem sacerdotem.ibid.
Confirmatio est causa gratiæ spiritualis.ibi.
Confirmatio est sacramentum perfectionis.ibid.
Confirmatio non est sacramentum tantæ necessitatis sicut baptismus.ibid.
Conscientia hominis errare potest.Quo.3.q.12.ar.26.
Conscientia est quodammodo dictamẽ rationis:est enim applicatio scientiæ ad actum.Quo.3.q.12.ar.26.
Conscientia errans errore voluntario, vel directè per negligentiam peccat.Quo.3.q.12.ar.27.
Conscientia errans errore inuoluntario proueniente ex ignorantia alicuius circunstantiæ absque omni negligentia excusat.ibid.
Consilium quid.Quo.5.q.10.ar.19.
Consilia sunt quasi quædam instrumenta per quæ facilius ad perfectionem peruenitur.Quo.4.q.12.ar.24.
Consilia ordinantur ad præcepta.Quo.4.q.12.ar.24.
Consilia simpliciter ordine naturæ sunt priora præceptis.Quo. 5.quæstio. 10.ar.19.
Consilia cadunt sub præcepto secundùm animi præparationem,Quo.6.q. 7.artic.12.
Consilia aliquando parant viam ad præcepta.Quo.4.q.12.ar.23.
Consilia ordinantur sicut ad finem ad præcepta prout sunt interiorum actus virtutum.Quo.4.q.12.ar.24.
Consilioram obseruantia, est difficilior quàm obseruatio præceptorum quantum ad exteriores actus.Quo.4.ibid.
Conuersio an peccato actuali an prius sit quàm auersio,Quo.6.q.9.ar.3.
Corpus gloriosum nõ potest naturaliter esse cum alio corpore in eodem dem loco.Quo.1.q.10.ar.21.
Corpus gloriosum potest esse cum alio corpore in eodem loco, virtute Dei.Quo.1.q.10.ar.22.
Corpus vnum esse localiter in duob.locis, implicat contradictionem.ibi.

D

Damnati non refrigerabuntur varietate pœnarum.Quo.8.q.8.
Damnati in inferno gaudent de pœnis inimicorum suorum&tristantur qui diuina iustitia implentur.Quo.3.q.10.24
Damnati perfectam habent inuidiam.Quo.8.q.6.ar.18.
Damnati vellent omnes pati malum.
Damnati vellent in casu propinquos saluari.ibi.
Damnatorum corpora si resurgent sine deformitatibus nescitur,Quo.7.q. 5.art.12.
Damnatio propter peccatum primi parentis:& nemo ab illa liberatur nisi per Christum.Quo.6.q.3.ar.4.
Decimæ debent dari ministris & omnes tenentur ad decimas iure positiuo.Quo.2.q.4.ar.8.
Decimas non soluens vbi non est consuetudo non peccat,si est paratus soluere ad mandatum Ecclesiæ. Consuetudo enim non præiudicat ecclesiæ.Quo.2.q.4.ar.8.
Decimas omnes tenentur soluere: etiam pauper tenetur decimas soluere diuiti sacerdoti,Quo.6.q.5.ar.10.
Defectus alicuius potest esse dupliciter.Quo.4.q.3.
Deformitas in corpore potest esse duobus modis,Quo.7.q.5.ar.12.
Determinatio duplex est.Quo.7.q.3.ar.6.
Deus præcipit prædicari verbum domini,sed ordinatè,Quo.12. q.19.ar.30.
Deus potest corruptum reparare, id est, reintegrare mentem per gratiam & consolidare corpus per miraculum,sed non potest facere, non fuisse cognitam à viro.Quo.5.q.2.ar.3.
Deus est impeccabilis nec peccare potest nec velle.Quo.5.q.2.ar.3.
Deus non potest facere quòd materia sit sine forma,non ex potentiæ defectu,sed quia repugnat rationi entis,Quo.3.q.1.ar.1.
Deus non potest facere vnum corpus simul esse localiter in duobus locis, non ex defectu potentiæ,sed quia implicat contradictionem, Quo.3.q. 2.art.2.
Deus non solum est in his quæ sunt, sed & quæ fuerunt & erunt. Quo. 11. q.1.ar.1.
Deus alio modo vbique est quò & aliæ res.ibid.
Deus est vbique tanquam in quolibet & in toto.ibid.
Deus est & operatur in singulis rebus per virtutem suam.ibid.
Deus secundum potentiam potuit facere mundum in infinitum antequam fecerit,Quo.5.q.1.ar.1.
Dei essentiam nemo potest comprehendere.Quo.1.q.1.ar.1.
Deus potest aliquid facere de potestate absoluta, etiam redigere vniuersam creaturam in nihilum.Quo.4.q.3.ar.4.
Deus vnum tantùm habet esse.Quo.12.q.1.ar.1.
Deus non potest facere contradictoria simul esse.Quo.12.q.2.ar.2.
Deus est omnibus modis infinitus,ibid.
Deus agit per suum intellectum & per verbum quod est omnium formatiuum.ibid.
Dei opus non est informe.ibid.
Deus potest id quod in nihilum redactum est idem numero reparare.Quo. 4.q.3.art.5.
Deus omnia potest reparare, & sine motu, quia in eius potestate est quòd producat effectus sine causis mediis.Quo.4.q.3.ar.5.
Deus dicitur bonus essentialiter,creaturæ autem dicuntur bonæ per participationem.Quo.2.q.2.ar.3.
Deus est formaliter Deus per suam essentiam.Quo.6.q.1.ar.1.
Deus potest facere in infinitum in actu,Quo.9.q.1.ar.1.
Deus,non est tertis falsitatis,Quo.2.q.4.ar.6.
Deus infinita est virtus,Quo.11.q.1.ar.1.
In Deo non inueniter aliquod accidens,Quo.2.q.2.ar.4.
Diabolum inhabitare hominem potest intelligi dupliciter,Quo.3.q.3.ar.8
Differentia inter liberalitatem & simoniam,Quo.5.q.11.ar.23.
Differentia inter episcopos,plebanos & archidiaconos,Quo.3.q.6.art.17.
Diffinitio in rebus naturalib.non solum significat formam,sed etiam materiam.Quo.2.q.2.ar.4.
Disputatio ad duplicem finem ordinatur,Quo.4.q.9.ar.18.
Disputatio est ordinatio ad remouendum dubitationem, & ideò aliquando vtendum est rationibus aliquando auctorib.Quo.4.q.9.ar.18.
Distinctio per formam in reb,naturalib.fit dupliciter.Quo.4.q.4.art.7.
Diues peccat non dando eleemosynam de superfluo, habens pauperem, quem signa extrema necessitatis habere scit.Quo.8.q.6.ar.13.
Diues non tenetur omnibus pauperibus eleemosynam dare.ibid.
Diues ille dicens se præcepta obseruasse mentitus est,Quo.4.q.12.ar.24.
Diuina essentia est simpliciter infinita.Quo.3.q.2.ar.3.
Diuina essentia in patria immediatè ab intellectu glorificato videbitur. Quo.7.q.1.ar.1.
Docere sacram doctrinam simpliciter melius est & magis meritorium, quàm impendere particularem curam,nisi in casu necessitatis.Quo.1.q. 7.art.14.
Dupliciter aliquid accipitur vt accidens præter rationem rei.Quo.2.qu.2. artic.4.

E

Ecclesia eadem quæ nunc & quæ apostolorum tempore,Quo,12. quæst. 13.art.21.
Ecclesia primitiua quomodo aurum non habebat.ibid.
Ecclesiæ primitiuæ alius status,sed tamen eadem.ibid.
Ecclesia in his quæ ad matrimonium pertinent tripliciter se habet.Quod. 5.artic.15.
Eleemosyna quid & quotuplex sit,& quando cadat sub præcepto.Quod.8. q.26.art.13.
Eleemosyna non potest fieri ex rapinis.Quo.12.q.18.ar.31.
Eleemosyna in casu ex malè acquisitis fieri potest.Quo.ibid.
Enunciabile idem potest quandoque esse rerum: quandoque falsum.Quo. 4.q.9.ar.17.
Episcopatum recusare an sit melius quàm consentire.Quo.5.q.11.art.23.
Episcopatum appetere dupliciter contingit.ibid.
Episcopatum bonum desiderare quomodo intelligitur.ibid.
Episcopatum appetere aliquando bonum,aliquando malum est.ibid.
Episcopus non peccat si zelo charitatis dat beneficium bono,& prætermittit meliorem.Quo.6.q.5.ar.9.
Esse substantiale res est non accidens.Quo.12.q.5.ar.6.
Esse est proprius effectus Dei.ibid.
Esse & essentia in solo Deo idem sunt.ibid.
Esse dupliciter consideratur.Quo.9.q.2.art.3.

Esse du

Esse dupliciter alicui tribuitur.ibi.
Esse specificatum est per viuere,ibid.
Esse est id in quo fundatur vnitas suppositi,ibid.
Essentia diuina non est quid determinatum ratione limitationis,sed ratione distinctionis.Quo.7.q.1.ar.1.
Aeternitas latinè & æuum græcè idem est,Quo.5.q.4.ar.7.
Aeuum secundum quosdam habet prius & posterius,Quo.10.q.2.ar.4.
Aeuo aliquid tribuitur dupliciter,ibid.
Excommunicatus separatur à communione fidelium, non autem hominum nisi per accidens,Quo.11.q.8.ar.9.
Cum excommunicato communicare directè est peccatum mortale, ibidem.
Excommunicati quando sunt vitandi, & quando cum illis participare nõ debemus,Quo.4.q.8.ar.14.
Exempla Christi pertinent ad perfectum obiectum præceptorum, Quo.1.q.12.ar.24.

F

Fama nõ est homini necessaria propter seipsum sed propter proximum Quo.10.q.6.ar.13.
Famæ contemptus aliquando laudabilis,aliquando vitiosus,Quod.10.q.6.ar.15.
Famam appetere propter proximum charitatis est, Quodlib.10. quæstion. 6.art.3.
Famam contemnere ratione suæ humilitatis est,ibi.
Festum conceptionis diuæ Virginis celebratur in ecclesia, sed ratione sanctificationis,Quo.6.q.5.ar.7.
Filius in diuinis quomodò habeat vnam tantum filionem & non duas filiationes,Quo.1.q.2.ar.2.
Filius illegitimus damnum incurrere dicitur duobus modis, vnum: quia non admittitur ad actus legitimos, aliud quia non succedit in hæreditate paterna,ibid.
Filius illegitimus quomodo potest legitimari,ibi.ar.3.
Filius qualiter à patrè distinguitur & qualiter à spiritu sancto,Quodlib.4. q.4.art.7.
Filij & alij domestici tenentur obedire patrifamilias in his quæ pertinent ad dispensationem domus,Quo.2.q.5.ar.9.
Forma missionis dupliciter intelligi potest,Quo.10.q.1.art.3.
Fruitio in passione in aliquo modo peruenietur ad essentiam animæ Christi,& non aliquo modo,Quo.7.q.2.ar.5.
Fruitio licet vno modo non peruenerit in passione ad essentiam animæ Christi,non sequitur quòd fruitio fuerit imperfecta in Christo, ibidem.

G

Generatio alterna filij Dei declaratur,Quo.1.q.2.ar.2.
Gloria sanctorum videri dupliciter contingit, Quolibet.8.quæstion. 6.artic.17.
Gloria non poterit videri à damnatis post diem iudicij quocunque modo consideretur,ibid.
Gloriæ sanctorum damnati erunt memores,ibid.
Gratia quomodo causatur à Deo in anima,Quo.4.q.6.ar.9.
Gratia quandiu durat in anima operatur causans eam,non tamen ita quod faciat semper nouam gratiam,Quo.4.q.6.ar.9.

H

Habitus scientiæ acquisitæ remanent post hanc vitam, Quodlibet.12. q.9.art.13.
Habitus scientiarum acquisitarum destruentur quo ad aliquid post hanc vitam,ibid.
Hæreticis non est communicandum,Quo.10.q.7.ar.15.
Hæreticos excommunicari interdum non est peccatum,ibid.
Hæreticis non est mors infligenda in casu,ibi.
Hæretici qui ad Ecclesiam redeunt concedendus est introitus,ibi.
Hæritici ad Ecclesiam redeuntes possunt interdum ad dignitates recipi ecclesiasticas,ibi.
Homicidium nunquam est licitum,licet hominem occidere licitum interdum sit,Quo.8.q.6.ar.15.
Homo & humanitas differunt per modum totius, & per modum partis, Quo.9.q.2.ar.2.
Homo resurget idem numero,Quo.11.q.6.ar.6.
Hominis principia essentialia corpus sunt & anima.ibid.
Homo resuscitatus naturam mortalem ex se habebit,ibi.
Homo potuit peccare etiam si in prima tentatione non deccassec, & filij eius poterant peccare etiam si pater non peccasset, Quodlibet.5. quæst. 5.arti.8.
Homo potuit peccare etiam si in prima tentatione non peccasset:filij eius poterat peccare etiam si pater non peccasset,Quodlibet.5. quæstione 5. articu.8.
Homo potest requirere vt aliquis statum suum habeat post mortem, Quo. 3.q.9.ar.22.
Homo per liberum arbitrium quomodo non posset adimplere legem & vitam æternam mereri sine auxilio Dei.Quo.1.q.5.ar.7.
Homo assimilatur maiori mundo,Quo.4.q.2.ar.3.
Hominis compositio,Quo.2.q.2.ar.3.
Honor duplex,Quo.10.q.6.ar.12.
Honor qui virtuti debetur nulla potest emi pecunia,ibi.
Honor dupliciter alicui exhiberi potest.ibid.

I

Idea pluraliter dicitur in diuinis, & non singulariter, quia hoc nomen est impositum ad significandum respectum ad creaturam, Quodlibet. 4.q.1.ar.1.
Idea,exemplar vel principium cognitionis dicitur.ibid.
Idea,exemplar & ratio dicitur resp.productionis & cognitionis.ibi.
Idea in Deo est sicut quod intelligitur, ideo diuinæ simplicitati quod multa intelligat non repugnat.ibi.
Ideæ per prius naturam & speciem quam indiuidua.Quodlibet. 8.quæst. 1.art.1,2.
Ieiunando nimis vel vigilando homo potest peccare, Quodlibet.5.quæst. 9.arti.18.
Ignis corporeus agit in animam separatam non virtute propria, sed inquãtum est instrumentum diuinæ iustitiæ.Quo.2.q.7.ar.13.
Ignorantia non semper excusat à toto sed a tanto. Quodlibet 1.quæstion. 9.artic.19.
Immensitas non excludit pluralitatem nisi secundum quòd tollit determinationem,Quo.7.q.3.ar.6.
Impedimentum boni operis directè virtuti contrariatur, Quodlibet.3.q. 5.artic.1.
Inducere aliquem ad iurandum quod religionem non intret,graue est peccatum,Quo.3.q.5.ar.14.
Indulgentiam qui recipere vult requiritur vt sit in statu charitatis. Quo.2. q.8.ar.16.
Infinitum duplex & vtrunque definitur.Quo.9.q.1.ar.1.
Infinitum per se repugnat ei,quod est in actu.ibi.
Infinitum per accidens inuenitur in potentia.ibi.
Infinitum in actu potest facere Deus.ibi.
Infinitum potest dici,& secundum formam,& secundum meteriam. Quo. 3.q.2.ar.3.
Intellectus quare non potest plura simul intelligere per diuersas species, Quo.7.q.7.ar.2.
Intellectus agens facit phansmata intelligibilia.Quodlibet.8. quæstion.2. articul.3.
Intellectus noster non potest plura simul actu intelligere,nisi quę per vnã speciem cognoscit.Quo.7.q.1.ar.2.
Iudicium est futurum in terra & in cœlo.Quo.7.q.1.ar.2.
Iudicium nedum electorum sad & reproborum erit.ibid.
Iudicium ordinatur ad retributionem præmiorum.ibi.
Iudicium est duplex sicut & & præmium.ibi.
Iudicium competit Christo respectu humanitatis.ibi.
Iudicium fiet in valle Iosaphat.ibid.
Iudicium aliud est quod Christo competit ratione diuinitatis.ibi.
Iudicium est duplex.Quo.12.q.22.ar.37.
Iuramentum in casu seruari non debet.Quo.12.q.14.ar.23.
Iuramentum obligans debet habere iudicium, iustitiam & veritatem. ibidem.
Iuramentum illicitum non tenetur homo obseruare,nec obligationem illicitam,Quo.5.q.13.ar.27.
Iuramenti obligatio tripliciter potest se habere. Quodlibet. 5. quæstione. 13.art.27.
Iustitiæ actus est vnicuique reddere quod sibi debetur, Quodli.5.quæstio. 9.arti.7.
Iustitiæ medium quomodo accipitur,Quo.6.q.5.ar.10.
Iuuenes inducere ad religionem voto vel iuramento licet nisi in casu.Quo. 3.q.5.ar.11.
Iuuenes habentes legitimam ætatem, possunt se voto vel iuramento obligare,ibid.

L

Labor manuum studio contrariatur. Quodlibet.7. quæstione 7. articulo.18.
Labor Apostoli fuit supererogationis.ibi.
Labor manuum prædicatoribus contrarius.ibi.
Lubor manuum in casu obligat omnes.ibi.
Labor manuum interdum in præcepto.ibid.
Labor manuum non obligat omnes,Quo.7.q.7.ar.17.
Labor manuum magis religiosos quàm seculares obligat.ibid.
Labor manuum non obligat eos qui spiritualibus vacant operibus, Quo. 7.q.7.ar.18.
Laus aliquorum in scripturis dupliciter.Quo.8.q.6.ar.15.
Lineas duas naturales esse infra duò puncta impossibile naturaliter, non autem miraculosè.Quo.1.q.10.ar.22.
Luciferum non fuisse supremum angelorum dicitur ab aliquibus. Quo.5. q.4.arti.7.
Lumen gloriæ ad quid sit necessarium.Quo.7.q.2.ar.1.

M

Magicæ scientiæ vsus est prohibitus,Quo.4.q.9.ar.16.
Malum aliquando voluntarium,aliquando non.Quodlib.5.quęstio. 5.arti.10.
Malum seu peccatum minimè committit homo cum à propria excusatur conscientia.ibi.
Malum non opponitur diuinæ essentiæ,bene quidem effectu diuinæ essentiæ.Quo.11.q.2.ar.2.
Malum nullam habet similitudinem in Deo.ibi.
Malum est propter intentionem & voluntatem. Quodlib. 8. quæstione.6. artic.16.
Martyrium non cadit sub præcepto,sed habere animum paratum ad martyrium in casu cadit sub præcepto.Quo.4.q.10.ar.20.
Martyrio aliquis absque perfecta charitate potest se offerre, sed nõ sic prõpte & delectabiliter,Quo.4.q.10.ar.19.
Matrimonium non potest esse inter Christianum & Iudæam ab eo baptizatam.Quo.6.q.3.ar.
Matrimonium est quasi quoddam pactum: per matrimonium vnus tradit potestatem sui corporis.alteri.Quo.11.q.9.ar.10.
Matrimonij impedimentum.ibid.
Matrimonium impeditur per maleficia.ibid.

Matrimonium

Matrimonium impeditur per diabolum, quia diabolus est fortior matrimonio.ibid.
Matrimonium impeditur frigiditate.ibi.
Matrimonium impeditur maleficio.ibid.
Matrimonium contractum soluit frigiditas & impedit contrahendũ.Quo. 11.q.8.ar.10.
Matrimonij causa est consensus per verba de præsenti.Quodlibet.5.quæst. 8.artic.5.
Melius est fecisse quàm incepisse bonum, redire de cruce quàm ire ad crucem.Quo.5.q.7.ar.14.
Mendacium quomodocunque fit vel verbo, vel facto, vel scripto,semper est peccatum.Quo.6.q.9.ar.17.
Mendacij peccatum principaliter consistit in intentione fallendi. Quo. 6. q.9.arti.17.
Ministri Dei tenentur prouideri in necessariis iure diuino.Quo.2.q.4.ar.8.
Ministri Dei debent habent habere decimas.Quo.2.q.4.ar 8.
Miracula non semper fiunt ad demonstrandum gratiam eius per quam miracula fiunt.Quo.2.q.4.ar.6.
Mortuus quod eleemosynæ quas mandauit dari retardantur, quantum ad meritum nullum detrimentum patitur, bene autem ad effectum elegmosynæ.Quo.6.q.8.ar.13.
Mundum esse ęternum demonstrari non potest,neque rationes Aristotelis hoc demonstrant.Quo.3.q.14.ar.31.
Mutuo accipienti vt redimat se à latronibus debet restituere. Quodlib. 5. q.9.art,17.

N

Natura multipliciter dicitur,tamen reducitur ad vnum modum. Quo. 2.q.2.ar.4.
Natura secundum Boetium.ibid.
Natura ex determinato principio terminatur ad vnum & ex determinata materia aliquid producitur in determinata specie.ibid.
Naturæ ordo duplex est.Quo.5.q.10.ar.19.
Necessitas quæ non opponitur libertati. Quodlibet 4. quæstione 12. articulo 25.
In necessitate omnia communia quomodo intelligitur. Quodlibet 5.q. 9. articulo 17.
Necessarium dupliciter.Quo.4.q.12.ar.24.
Notitia quatuor modis accipi potest.Quo.7.q.1.ar.7.
Notitia secundum quandam considerationem non est in omnibus sicut in subiecto.ibid.

O

Obedire prælato aliquando est magis meritorum, quàm aliquid facere ad dictum fratris,aliquando non. Quodlibet.6. quæstione 6.articulo 11.
Obedientia perfecta est simpliciter in omnibus quæ non sunt contra Deũ & regulam.Quo.1.q.8.ar.15.
Obedientia non iubet malum aliquod perpetrare nec aliqua bona amittere.ibidem.
Obedientia prælato debita se extendit ad illa ad quæ se extendit vis prælationis.Quo.2.q.5.ar.9.
Occasio duplex est.Quo.4.q.12.ar.23.
Operatio intellectus duplex.Quo.5.q.5.ar.9.
Opiniones de qualitate reproborum in resurrectione.Quod.7. q.5.art.12.
Opiniones circa compositionem Angelorum.Quo.7.q.3.ar.7.
Oratio pro alio facta interdum maioris meriti.Quo.8.q.5.ar.8.
Orationis vna conditio vt quis pro se oret.Quo.8.q.5.ar.8.
Orationis valor est duplex.Quo.8.q.5.ar.8.

P

Papa habet potestatem dispensandi super omnia quæ pertinent ad iura positiua,non autem ad diuina.Quo.4.q.8.ar.3.
Papa potest dispensare in bigamia.ibid.
Papa est super omnes.Quo.12.q.18.ar.3.
Papæ est determinare de his quæ spectant ad fidem'Quo.9.q.7.ar.16.
Papa etiam nequam prophetare potest.Ibid.
Papæ iudicium in sanctorum canonizatione non erat.Ibid.
Papa potest canonizare sanctos.Ibid.
Passio Christi fuit necessaria.Quo.2.q.1.ar.2.
Passio vna minima Christi sufficisset pro omni peccato.Ibid.
Passio Christi fuit quasi pretium per quod liberati sumus à seruitute Diaboli,peccati & pœnæ.Ibid.
Passio Christi fuit exemplum virtutis & sacramentum salutis.Ibid.
Pater debet filio non solum educationem sed etiam disciplinam.Quo.2.q. 5.artic.9.
Pater eodem verbo dicit se & creaturam, quia quicquid patet scit totum vnico suo verbo.dicit.Quo.4.q.4.ar.6.
Pater in generatione animalium semper est agens, materia vero à matre ministrata est sicut patiens.Quo.5.q.5.ar.8.
Peccare in spiritum sanctum quomodo est irremissibile.Quodlibet. 2.q.8. artic.15.
Peccatum in spiritum quid.Quo.22.q.8.ar.15.
Peccatum dupliciter esse cultum.Quo.4.q.8.ar.12.
Peccatum verè occultum, subditus scienti non tenetur obedire prælato præcipienti reuelare.Quo.4.q.8.ar.12.
Peccatum plenius non remittitur nisi per absolutionem sacerdotis, aliquando per votum virtute clauium.Quo.4.q.7.ar.10.
Peccatum mortale consistit in auersione a Deo.Quo.4.q.11.ar.22.
Peccatum originale abolitur per gratiam Christi,in baptismo,remanet tamen quantum ad corruptionem fomitis in carne.Quodlibet.6.quæstio. 9.artic.15.
Peccatum originale traducitur per traductionem seminis.Quod.12.quæst. 21.artic.34.
Peccatum originale non attingit personam.ibi.
Peccatum ex parte actus est aliqua natura.Quo.1.q.9.artic.17.
Peccati morbus per contritionem extinguitur.Quo.1.q.6.ar.11.
Peccato veniali non debetur pœna per se,sed per accidens.Quod.2.quæst. 7.artic.14.
Peccata quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ secundum suum genus sunt grauissima in genere peccatorum & grauiora peccatis quæ sunt cõtra præcepta secundæ.Quo.5.q.10.ar.20.
Peccator & debitor alicuius satisfactionis dupliciter.Quo.3.q.13.ar.28.
Perfectio & status perfectionis quomodo differunt.Quo.3.q.6.ar.17.
Perfectionis maioris est conseruare puritatem inter pericula quàm extrà Quo.3.q.6.ar.17.
Ad perfectionem virginitatis tria requiruntur.Quo.6.q.10.ar.18.
Perfectus dicitur aliquis dupliciter.Quo.1.q.7.ar.14.
Perfectos viros in iniuriis personalibus decet omnia sufferre: non autem debent sufferre Dei iniurias nec vsque ad auditum.Quodli. 5.quæstione 13.artic.26.
Perfectus aliquis quomodo dicitur.Quo.3.q.6.ar.17.
Perfecti viri dupliciter impugnari possunt,Quo.5.q.13.ar.26.
Periurium est grauius peccatum quàm homicidium.Quo.1.q.9.ar.18.
Petrus peccauit mortaliter negando Christum.Quo.9.q.7.ar.14.
Petrus negando Christum negauit fidem.ibi.
Petrus negando Christum commisit mendacium,periurium,blasphemiam & perseuerantiam in peccato.Quo.9.q.7.ar.14.
Pœna potest totaliter dimitti.Quo.2.q.9.ar.16.
Pontifex habet potestatem dispensandi thesaurum ecclesiæ. Quodlibet.2. q.8.artic.16.
Potentia sensitiua dupliciter reducitur in actum,per similitudinem sensibilium.Quo.7.q.1.ar.2.
Potentia sensitiua solum in generali plura sentire dicitur.Quodlib.7.quæ. 1.artic.2.
Præceptum quid.Quo.5.q.10.art.19.
Præceptum affirmatiuum obligat loco & tempore.quo.10.q.5.ar.9.
Præceptum in casu contrariatur consilio.ibi.
Præceptum non obligat eum qui sine peccato mortali in seculo viuere nõ potest.ibid.
Præceptum legis naturæ duplex,quo.7.q 7.ar.17.
Præceptum importat rationem debiti:debitum est duplex quodli. 5.q. 10. artic.19.
Præcepta sunt priora consiliis naturaliter ordine perfectionis. quod. 5.q. 10.art.19.
Præcepta legis sunt ductiua ad perfectam virtutem.quo.2.q.5.art.10.
Prædestinatio est certa & infallibilis.quo.11.q.3.ar.3.
Prædestinatio non ponit necessitatem ibid.
Prædestinatio præscientiam & dilectionem Dei præsupponit.ibi.
Prædestinatio habet duas causas.ibid.
Prædestinationis causa alia necessaria,alia contingens.ibi.
Prædestinationis liberum arbitrium est causa.ibi.
Prædestinatio ex tribus certitudinem habet.quodl.12.q.3.ar.3.
Prædestinationis effectus contingens.ibi.
Prædicator vel doctor qui semper propter humanam gloriam docuit,vel prædicauit per pœnitentiam non recuperat aureolam.quod.5.quęst.12. artic.24.
Prædicator qui falso vel confusè prædicauit vel docuit,tenetur suam doctrinam reuocare vel declarare.quo.5.q.12.art.25.
Prędicatori aliquando licet habere oculum ad temporalia,aliquando nõ. quo.2.q.6.ar.12.
Prædicatores non possunt prædicare & Dei verbum annunciare propria autoritate.quo.12.q.12.ar.29.
Prælatus qui dat beneficium ecclesiasticum alicui suo consanguineo, vel amico sine recompensatione non habet intentionem simoniacam. quo. 5.q.11.ar.23.
Prælatus Ecclesiæ aliquando potest committere curam Ecclesiæ suo consanguineo si idoneus est.quo.4.q.8 ar.15.
Prælatus non potest subditum suum ab administratione romouere propter aliquid quod ab eo in confessione audiuit.quo.5.q.7.ar.13.
Prælatus ratione sui interdum non est honorandus, bene quidem semper respectu muneris,quo.8.q.4.ar.7.
Prælationem appetere peccatum est.quo.2.q.6.ar.9.
Præsciti possunt demereri.quo.5.q.1.ar.2.
Primus motus semper est peccatum veniale, & si sequitur iudicium rationis poterit esse peccatum mortale.quo.4.q.11.ar.21.
Primum in intentione vltimum est in executione.Quo.8.q.1.ar.2.
Primi motus infidelium non sunt peccata mortalia.quo.4.q.11.ar.22.
Pueri non exercitatim præceptis sunt recipiendi an ingressum religionis obligandi aliquando voto vel iuramento vel beneficiis alliciendi.quo. 4.q.12.ar.23.
Pueri Iudæorum ac aliorum infidelium non habentes vsum rationis non baptizandi inuitis parentibus.quo.2.q.4.ar.7.

Q

Quantitas sensibilis potest esse per miraculum etiam absque subiecto. Quod.q.4.ar.10.
Quomodo intelligantur verba, non sunt facienda mala vt eueniant bona.quo.3.q.5.art.11.

R

Rachelis amplexus quid significat.quo.4.q.12,ar.23.
Relationes in diuinis quæ.quo.1.q.2.ar.2.
Religio per arborem si comorum intelligitur.quo.4.q.12.ar.23.
Religionis status est schola pœnitentiæ.ibi.
Religiosus sine licentia sui superioris non potest claustrum exire ad subueniendum parentib. si est extra claustrũ, potest remanere & ministrare

re pa

reparentibus,si per alium subuenire non potest.Quo.3.q.6.ar.16.
Religiosus non tenetur reuelare peccatum fratris & sui prælati,nisi in casu.Quo.1.q.8.ar.16.
Religiosus non tenetur obedire prælato suo contra Deum aut regulam. Quo.10.q.5.art.16.
Religiosus in quibus suo teneatur obedire prælato.ibid.
Religiosus supponitur prælato suo per votum obedientiæ quantum ad generalem disponsitionem vitæ suæ.ibi.
Religiosus comedendo carnes non peccat nisi in casu.Quo.1.q.9.ar.20.
Religiosi & Episcopi sine disterentia sunt in statu perfectionis. Quodlib.3. q.6.artic.17.
Religiosi si commissionem,vel dispensationem habent, possunt meritoriè eleemosynam facere.Quo.3.6.ar.15.
Religiosi sunt maioris perfectionis quàm presbyteri parochiales. Quo.3. q.6.arti.17.
Res vna numero non potest esse in rebus materialibus simul plura in actu, sed plura in potentia sicut idem aër est simul aqua & ignis. Quodlib.7. q.1.art.1.

S

Sacerdos eucharistiam peccatori dicenti se confessum esse & obsolutum denegare non debet,nisi quem nouit excommunicatum.Quo.5. q.6.art.12.
Sacerdos degradatus consecrare & baptizare potest.Quo.12.q.11.ar.7.
Sacerdos curam animarum non habens absoluere non potest.ibid.
Sacerdos nunquam debet confessionem reuelare Quodlibet. 12. quæst. 11. articul.18.
Sacerdos reuelans confessionem esset sacrilegus.ibi.
Sacerdos nullo pacto debet communicare, sciens vnum esse peccatorem obstinatum cum vna hostia non consecrata.Quo.5.q.6.ar.12.
Sacerdos non debet denegare sacramentum peccatori, qui se præsentat. ibidem.
Sacramenta aliquando agunt secundum quod sunt in voto, sed plenius quando actu exhiberentur.Quo.4.q.7.ar.10.
Sacramenta virtutem habent sanctificandi.Quo.12.q.10.ar.16.
Sacramenta duplicem habent virtutem.ibi.
Sacramenta vim habent operandi effectum in animam.ibi.
Sacramenta veteris legis per fidem credentium in Christum venturum iustificabunt.ibid.
Sacramenta dupliciter operantur.Quo.4.q.7.ar.10.
Salomon & Iosias à pueritia ad regnum sunt assumpti.Quo.5.q.11.ar.21.
Sanctus Matthæus statim vocatus est ad statum perfectionis non autem ad apostolatum.Quo.5.q.11.ar.21.
Sancti in patria vident diuinam essentiam.Quo.10.q.8.ar.17.
Sancti ex hoc beati sunt quia vident Deum per essentiam.ibid.
Sancti vident diuinam essentiam attingendo, & non comprehendendo. ibidem.
A Sanctis omnia quæ dicta sunt à diuino dicta spiritu. Quo. 12.q.17.art.28.
Sanguis Christi totus in passione eius effusus resurrexit cum eo, qui autem habetur in quibusdam Ecclesiis fluxit ex quadam imagine. Quo. 5. q.3.art.5.
Satisactio voluntaria est sacramentalis.Quo.3.q.13.ar.28.
Scientia Dei est factiua & cognoscitiua omnium bonorum,malorum verò cognoscitiua non causatiua.Quo.5.q.1.ar.2.
Scientiam vel notitiam quarumque rerum siue bonarum siue malarum appetere est bonum in genere, sed tamen secundum diuersas circunstantias additas potest esse bonum vel malum.Quo.4.q.9.ar.15.
Scripturæ dupliciter manifestatur veritas.Quo.7.q.6.ar.14.
Scripturæ veritas cum difficultate manifestatur.ibi.
Senarius numerus secundum naturam est creatura,secundum esse est creator & idem quod essentia diuina.Quo.8.q.1.ar.1.
Simonia non maximum peccatum simpliciter.Quo.5.q.10.ar.20.
Species vini in sacramento altaris possunt alteri liquorum commisceri. Quo.10.q.1.ar.3.
Speciebus si additur liquor quando eas corrumpit.ibid.
Status secularium periculosior est statu religionis.Quo.3.q.5.ar.13.
Substantia dicitur dupliciter etiam in Christo.Quo.3.q.2.ar.4.
Summum in vita humana dupliciter accipitur.Quo.5.q.11.ar.21.

T

Testamentum vetus figura fuit noui, vetus simul & nouum figura sunt cælestium.Quo.7.q.6.ar.15.
Tunc solum aliquod bonum esset prætermittendum propter consequens malum, quando malum consequens esset multò maius quam bonum.Quo.3.q.12.art.11.

V

Venditio iusta quid est.Quo.2.q.5.art.10.
Venditor tenetur iustam venditionem facere,non autem venditionē liberalem.Quo.2.q.5.ar.10.
Verbum cordis importat quoddam procedens à mente siue ab intellectu, quo.5.q.5.ar.9.
Verbum diuinum relationem importat ad creaturam non ratione relationis,sed ratione naturæ quam includit.quod.q.4.ar.6.
Verbum Dei repræsentatur aliqualiter verbo nostri intellectus.quod.4.q. 4.art.6.
Verbum cordis non est species intelligibilis.quod.5.q.5.ar.9.
Veritas omnibus fortior.quodl.12.q.14.ar.22.
Verum aliquid dicitur esse dupliciter quod.3.q.2.ar.5.
Vestibus pretiosis vti debent personæ communes & publicæ ratione dignitatis.quod.10.q.6.ar.14.
Virginitas duob.consideratur.quod.5.q.2.ar.3.
Virgiaitas non necessaria.quod.4.q.12.art.24.
Virgo potest concipere,& incorrupta remanere naturaliter. quo.6.q.10. art.18.
Virgo diua sanctificata sed concepta in peccato.quo.6.q.5.ar.7.
Virtus qualitercunque accipiatur significat potentiæ complementum. quodl.4.q.2.ar.2.
Virtutis actus est duplex.quo.4.q.12.ar.4.
Visio intellectiua habet esse per triplicem medium. quodlibet. 7. quæst.1. articul.1.
Vnitas prædicatur de Deo secundum remotionem tantum.quod.10.qu.1. artic.1.
Voluntas Dei est principium totius entis.quo.12.q.3.art.3.
Voluntatis est imperare.quo.9.q.5.ar.12.
Vouere est actus latriæ seu religionis.quo.3.q.5.ar.2.
Votum solemne continentiæ impedit matrimonium contrahendum, sed & contractum impedit matrimonium. Quodlibet. 10. quæstione 6, articulo.11.

Indicis Quodlibet, Quæstionum Diui Thomæ finis.

RERVM ET VERBORVM, QVAE IN OPVSCVLIS Caietani continentur.

Primus numerus significat paginam,secundus columnam,tertius numerum intercolumnarem.

A

Abrahæ ex fide reputata est iustitia, ita & omnib. qui credunt reputabitur ad iustitiam.51.col.2.n.8.
Absolutionis sacramentalis effectus num sit peccatorum remissio.111.col.1.n.30.40.
Absolutionis sacramentalis effectus ritè factæ, & à debito ministro, debita forma, & super debitam materiam,est remissio peccatorum. 111. col.1.n.50.
Abstratio formalis & totalis quid sint.221.co.2.n.60.
Abstractum & concretum ex modo significandi important duo,nempe subiectum & formam.282.col.1.n.70.
Abstractum & concretum quomodo sunt in prædicamento,aliter Methaphysicus,aliter logicus iudicat.282.col.2.n.40.
Abstracti & concreti accidentium differentia.282.col.2.n.10.
Abstracti & concreti in prædicamento substantiæ,conuenientia.282. col. 2.nu.10.
Accidens an habeat aliquod subiectum proprium.281.col.1.n.40.
Accidens non potest completè definiri absque additione subiecti. 276.co. 2.nume.30.
Accidens habet propriam existentiam distinctam ab existentia subiecti. 277.col.2.nu.10.20.
Accidens quatuor modis corrumpitur.279.col.2.n.50.
Accidentia in concreto nò sunt in prædicamento,sed in abstracto propriè sunt in prædicamento.282.col.1.nu.1.
Accidentia habent essentiam incompletam.275.col.1.n.20.
Accidentia an habeant propriam existentiam distinctam realiter ab existentia substantiali.276.n.10.
Accidentia ex principiis essentialibus causantur secundum actum perfectum.280.col.2.n.50.
Accidentia in sequentia materiam,sunt accidentia indiuidui: insequentia verò formam,sunt propriè passiones.280.col.1.n.50.
Accidentia an eadem sint numere ingenito & corrupto. 279. col. 1.nu.70. col.2.nu.40.
Accidentia accipiunt complementum ex agente exteriori. 280. colum. 2. nume.50.
Accidentium alia sunt sequentia formam substantialem, alia verò materiam.278.col.2.n.10.
Accidens quatuor modis generatur.279.col.2.n.60.
Accidentium quædam formam sequuntur, alia sequuntur formam à materia dependentem, alia verò formam à materia separatam.278. col. 2.nu. 50.& 70.
Accidentium quæ sequuntur materiam duplex genus.279.col.1.nu.30.
Actus supernaturalis quis dicatur.207.col.1.n.40.
Actor sequitur forum rei.32.col.2.n.70.
Actus finit potentiam:potentia finit actum.267.col.1.n.20.
Actiones sunt singularium.32.col.2.n.70.
Adulter quamuis non sit ipso facto priuatus iure exigendi debitum à coniuge innocente, in foro tamen conscientiæ, eo iure priuandus est. 129. col.1.n.50.
Alterius causa existens potest secundum aliquid sui ordinis esse sine illo. 258.col.2.n.40.
Amicitia consistit in mutuo amore.29.col.1.n.30.
Amor sui absque peccato nunquam est.118.col.1.n.80.
Anima an fuerit prius natura.269.col.1.n.50.
Anima humana corpori coniuncta an possit quidditatiuè cognoscere substantias immateriales.271.col.2.n.20.
Anima humana an nata sit intelligere substantias separatas per suam substantiam,aut per speciem influxam, aut per speciem causatam ex phantasmate,271.col.2.n.60.
Animæ an habeant inclinationem ad diuersa corpora. 267. columna.2.numero 10.
Animæ humanæ cum ex eo occasione multiplicentur ad corpoream multiplicationem,permanent destructis corporibus.267.column.2.num.70.
Animæ defunctorum an liberentur à pœnis purgatorij per indulgentias. 103.col.2.n.60.& sequentibus.
Animæ in purgatorio existentes an sint certæ de sua salute. 117. col. 1. n.5. 50.60.70.
Animæ esse num sit etiam ipsius corporis.261.co.2.n.50.
Animæ in purgatorio existentes extra statum merendi & demerendi sunt, non autem satisfaciendi.116.col.1.n.60.
Animæ intellectiuæ distinguuntur numero in eadem specie.254.colum 2, num.20.
Animæ intellectiuæ indiuiduatio.268.col.1.nu.80.
Animæ quomodo patiuntur ab igne corporeo, & de corporum cruciatu, 188.co.1.
Animorum immortalitas.186.col.2.
Animabus in purgatorio an Papa autoritate clauium det indulgētiam.105, col.1.n.30.40.
Analogi diuisio & resolutio qualis sit.217.co.2.n.80.
Analogi comparatio qualis sit.217. co.1.n.70.
Analogi prædicatio de suis analogatis qualis sit.215.n.50.
Analogi abstractio ab analogatis qualis sit.214.co.2.n.20.
Analogia secundum inæqualitatem quænam dicatur.212.co.1.n.20.
Analogia proportionalitatis quid & quotuplex sit, & quomodo proprie analogia dicatur.213.col.1.n.60.
Analogia quotuplex sit & quis sit eius primus modus.212.c.1.n.1.
Analogia attributionis quid sit,& quibus modis fiat,& quæ eius conditiones.212.co.1.60.
Analogiæ nominis conceptus abstrahit non sicut vnum simpliciter,sed sicut vnum proportione.215.co.1.n.20.
Analogum nomen quomodo ab analogatis distinguatur.213.co.2.60.
Analogum num a rerum naturis,de quibus dicitur absolui possit. 220. columna 1.
Analogam vnitatem nominis vnitas aut diuersitas obnubilat. 219. colum. 1.num.60.
Analogum nomen virum sit vniuocum.219.co.2 . n.20.
Analogata sunt duplicia.219.co.2.n.10.
Analogatorum secundum analogi nomen diffinitio qualis. 216. colum.2. num.30.
Analogatorum nominum circa intellectum cautelæ necessariæ. 219. col. 1.nu.30.
Angelos intercedere pro nobis testimonio Zachariæ comprobatur. 294. col.2.nu.20.
Angeli an sint à nobis inuocandi.294.co.2.n.30.
Antonij Trōbettæ impugnatio contra quinque dicta S.Th.in prima parte. q.85.ar.4.223.co.1.nu.70.
Apostolica sedes an abutatur in sacris canonib.verbis sacræ scripturæ.125 co.1.n.40.& 70.
Apostoli, inquantum apostoli habuerunt non solùm potestatem ordinis, sed & iurisdictionis.7.co.1.n.10.
Apostoli quantum ad apostolatus autoritatem fuerūt æquales simpliciter 7.co.1.n.10.
Apostolis aliis non esse aliàs collatum quod Petro.54.co.2.n.30.
Apostolorum æqualitatem ex mille sanctorum autoritatib. comprobari. 54.co.2.n.50.
Attritio impœnitentium non potest fieri contritio.68.co.2.n.70.
Attritio an possit fieri contritio.68.co.1.n.30.
Aptitudinalis inhærentia num sit de inhærentia accidentis. 276. colum. 1. num.20.

B

Bariona idem quod filius columbæ.49.co.1.n.60.
Bariona cur Petrus dictus.ibid.
Basiliense concilium errauit sequendo Concilium Constantiense. 39. co.2.n.70.
Basiliense concilium quo tempore celebratum fuerit.8.co.2.n.50.
Beatus ille seruus quem dominus super omnia bona sua constituet.28.col. 1.num.50.
Bedæ auctoritas de Ecclesia Romana.26.col.2.n.70.
Bedæ expositio super illa verba,Tu es Petrus & super hanc petram, &c.51. col.1.n.70.
Beneficiorum ecclesiasticorum emptio quę clericatui sunt annexa,& non solum illorum quæ habent clauium administrationem, vel ordinis executionem est prohibita.172.col.2.n.60.
Beneficiorum ecclesiasticorum emptio an sit simoniaca.172,col.2.n.30.
Bona vsurarij per vsuram extorta,sunt obligata eis, à quibus extorta sunt, reali obligatione.171.col.1.nu.10.20.
Bernardi de Romano Pontificè Christi vicario testimonium.67. col.1.numero 80.
Bernardi ad Innocentium secundum scripta de præeminentia Romanæ ecclesiæ.27.col.nu.70.
Bona in bello rapta cuius sint conditionis.237.col.1.nu.10.20.30.
Bona vsurarij non obligata sint eis à quibus vsuræ extortæ sunt.170.col.2. num.80.
Bonifacij Constitutio de Papa hæretico deponendo.26.col.2.n.60.
Bonifacij VIII.testimonium quod Papa à nullo nisi à Deo iudicari possit. 28.col.2.n.20.

C

Cambia dubia quæ sint.163.col.1.n.70.
Cambia vera & iustificata.266.col.3.nu.30.
Cambia iniusta quæ dicantur.163.col.1.n.50.
Cambiorum realium contractus,an sint contractus mutui,licet cambia vocentur.163.col.2.n.40.
Cambiorum tria genera.163.col.1.n.1.& 10.
Cambiis in realibus an sit contractus permutationis.164.col.1.n.20.
Cardinales non possunt deponere Papam hæreticum nisi eis ab vniuersali ecclesia fuerit commissum.22.col.1.n.50.
Cælestinus Papa renunciauit Papatui.27.col.2.n.20.
Cælum si moueatur tempore infinito, primum mouens ipsum est infinitæ virtutis intensiuè.197.col.1.n.10.
Charitas imperfecta an necessariò deferat secum post mortem timorem pœnalem.117.col.2.n.40.50.60.
Charitatis actus extendit se ad omne peccatum in proprium. 13. columna 2.nume.

2.numero 20.
Charybdim cupiens vitare incidit in Scyllam.16.col.1.n.60.
Catholicus quilibet, absolutè & sine limitatione aliqua loquendo, est in ecclesia maior infideli.23.col.2.n.60.
Christiani Orientales an sint subiecti Romano Pontifici. 65. columna 2. numero 70.
Christi quod propium est, blasphemia est nobis attribuere. 289. columna 2.numero 40.
Circunstantia loci per se necessariò non est confitenda.133.col.1.nu.1.
Claues cui dantur, dantur vt agat claudendo vel aperiendo regnum cælorum.51.col.1.nu.30.
Claues ecclesiæ Petro & cæteris collatæ,non eædem prorsus sunt.56.col. 1.num.20.
Claues regni cælorum Petro promissæ, plena fuit ecclesiæ potestas in quatuor genera diuisa.58.col.2.n.70.80.& fo.59.n.10.
Claues Petri personæ & non dono reuelationis aut beatitudinis promissę sunt.29 col.1.n.50.
Claues regni cælorum,officium pastorale,& potestas ligandi,atque soluéndi,ecclesiæ datæ sunt dupliciter.8.col.2.n.70.
Claues tunc Petro sunt datæ, quando est factus pastor ouilis Christiani. 64.col.2.n.80.
Clauium amissio apud hæreticos intelligitur quatenus hæretici sunt, & quo ad licitum vsum.24.col.2.n.1.
Cogitatio delectabilis de visa pulchra muliere, nisi in malum finem dirigatur,nullum peccatum est.90.col.1.n.10.20.
Communicare sub altera specie tantum nequaquam illicitum est populo Christiano.292.co.2.n.40.
Communitas Ecclesiæ quòd habeat potestatem supra Papam, quòd ecclesię regimen esse democraticum seu populare,quomodo intelligendum. 36.col.2.n.60.
Commutatiua iustitia exigit, vt aliquid detur & accipiatur inter singulares personas secundum æqualitatem arithmeticam. 156. col.1.nu.10.
Commensuratio quomodo indiuiduet animam intellectiuam. 268.colum. 2.nume.50.
Conceptionis perfectio est duplex.222.n.40.
Consilium Constantiense quo tempore, & sub quo fuerit celebratum.8. col.2.nu.30.
Concilium Constantiense pro illo tempore primo quo fecit illa decreta de potestate Synodi,non erat verum concilium vniuersalis ecclesiæ.39. col.2.nu.70.
Concilium Basiliense quo tempore celebrarum.8. columna, secunda numero 50.
Concilium vniuersale legitimè congatum errare potest definiendo Papa absente,& non consentiente 43.columna secunda,numero 60.70.
Concilium perfectuum secundum præsentem ecclesiæ statum potest congregari sine Papa,& eo inuito, si requisitus non vult illud congregare. 18.col.1.nu.50.
Concilium generale repræsentat concilium Apostolorum & seniorum. 43.col.2 n.70.
Concilium autorizatum à Papa,non est maioris autoritatis quàm ipse Papa.36.col.2.n.20.30.
Concilium perfectum secundum præsentem statum ecclesiæ potest deponere incertum Papam.30.col.1.n.50.
Concilium an possit inuito Papa de decennio in decennium celebrari. 19. col.1.n.40.
Concilium generale congregandi authoritas est in ecclesia secluso Papa secundum aliquorum opinionem.17.col.2.n.70.
Concilium esse supra Papam noua quadam fictione aliqui imaginantur.14. co.1.n.70.80.
Concilium potest errare.16.col.1.nu.70.
Concilium posse aut non posse sine Papa congregari quomodo verificetur.18.col.1.nu.40.
Concilij vniuersalis & Papæ auctoritas an vertatur in dubium.9.colum.1. numero 70.
à Concilio ad Papam conceditur appellatio.16.col.1.n.70.
Concilium ac sanctorum patrum autoritates affirmantes,in Petro ac Ro. Ponti.successore Petri totius ecclesiæ pontificatum institutum.66.col. 1.num.30.& seq.
Concilia quare congregentur. 41.col.1.nu.40.
Concilia à Papa autoritatem habent.43.col.2.nu.40.50.
Conditiones iusti commutatiui & distributiui.156.col.1.n.10.
Confiteri an quilibet teneatur.71.col.2.nu.40.
Confiteri an oporteat singulas species & numerum certum peccatorum. 73.col.2.n.1.
Confessor congnoscens ex his q̃ audit in confessione sequi in se ipso emissionem seminis sibi displicentem,an peccet mortaliter audiedo, vel prosequendo tales confessiones.114.col.2.n.70.
Confessor non debet relinquere confessionem,si ex ea sequi animaduerterit pollutionem,cum non sit simpliciter voluntaria.sed in sua causa. 115. col.1.n.20.
Confiteri non solum Christi fideles debent peccata mortalia, sed etiam quæ ita occulta sunt,vt solo corde peccata sint. 72. columna 2. numero 20.30.
Confiteri non tenentur Chri fideles nisi peccata mortalia ex vi sacramenti & Ecclesiæ institutione.71.col.2.n.60.70.
Confiteri peccata mortalia omnia quæ quis admisit, Lutherani negant esse necessarium.
Confiteri venialia & omnia mortalia num sit præsumptionis. 108. col. 1. nume.40.
Confessio informis an sit iteranda.76.col.1.n.10.
Confessio illorum informis, etsi illis diuina non adsit gratia, si fecerunt quod in se est, non est infructuosa,sed valida.76.columna prima, numero 30.40.
Confessori nullatenus licet reuelare peccatum confitentis, etiam deliberatam occidendi summum Pontificem voluntatem habentis. 114. col. 1.nume.60.
Confessionis tempus quodnam debeat esse vt quis mereatur frui indulgentiis.96.col.2.n.60.
Coniugij clandestini vsus malus est,& mortale peccatum, si aliqua turpitudinis,& scandali ratio adfit:tecus autem veniale esse potest. 88. col.2. numero.50.60.
Coniugij clandestini vsus an sit illicitus mortaliter.88.col.2.n.30.
Coniugum vno transeunte ad hæresim, an alter qui remanet, possit ad secunda vota transire.40.col.2.n.1.
Confusio non sequitur continentiam plurium.223.n.30.
Continentiæ votum vxoris non potest vir irritare, sicut votum abstinentiæ.135.col.2.nu.1.
Circunstantiam temporis festiui non esse necessariò confitendam, nisi in contemptum festi peccatum fuerit.109.col.1.n.20.
Contritio an debeat esse singulorum peccatorum mortalium.69.columna 2.nume.20.
Contritio an remittat non solum culpam, sed etiam pœnam debitam peccato.40.col 2.n.40.50.
Contritio & attritio displicentiam,non dolorem significant.68.columna 1.numero 40.
Contritio & attritio duplex,perfecta atque imperfecta.68.col.1.n.50.
Contritio non modo culpam,sed pœnam damni delet,non autem pœnam sensus nisi æternam.70.col.2.n.60.
Contritionem quæ ad sacramentum pœnitentiæ ordinatur non oportet terminari formaliter,sed virtualiter tantum ad omnia & singula peccata mortalia.69.col.2.n.40.
Corpus non est perfectum, quod non potest à se putrida membra abiicere.25.col.1.n.40.
Concreti & abstracti in prædicamento sudstantiæ conuenientis. 282. col. 2.nu.10.
Crapula fuit causa mortis multorum.28.col.1.n.50.
Credulitatis & fidei differentia.288.col.2.n.4.
Christus vnica oblatione offerens semetipsum in cruce,consummauit omnes antecedentes.287.nu.30.
Cultus diuini & orationis efficacia.181. & seq.col.1.& seq.

D

DAmasus Papa accusatus de adulterio.26.col.1.nu.10.
Delectatio voluntaria de cogitato actu licito conditionaliter est peccatum mortale,cum sit de concubitu peccati mortalis.89.co. 2.num.1.
Delectatio voluntaria de visa pulchra muliere an sit cõputanda inter peccata mortalia delectationis morosæ.90.col.1.nu.1.
Delectatio voluntaria de cogitato actu licito conditionaliter,sic mortale peccatum.89.col.1.nu.70.
Delectatio voluntaria de præterito actu coniugij non est peccatum mortale.79.co.2.num.50.
Deus secundum mentem Aristotelis & Auerrois est virtutis infinitæ intensiuè.
Deus an possit multiplicare formas sine materia.254.co.2.nu.30.
Deus num moueat vt finis,vel vt agens.200.col.1.nu.70.
Deus solus est ens simpliciter perfectum, vniuersitatem perfectionum in se habens.264.co.2.nu.20.
Deus tamesi est ipsum esse,omnes tamen ipso perfectiones habet.264.co. 1.num.30.
Deus vtrum sit causa actiua alicuius substantiæ.320.co.1.nu.10.
Apud Deum non est differentia in vno vel in multis seruare. 40. colum.2. num.20.
Deus non est virtus in corpore.193.co.2.nu.60.
Dei in Ecclesia est potestas autoritatiua super coniunctionem Petri & Paratus,non autem super papam,quomodo hæc verba sint intelligenda. 46.co.1.nu.50.& seq.
Deus vtrum sit infinitæ virtutis.192.co.1.
Deum orandum esse per merita sanctorum, testimonio sacræ scripturæ comprobatur.295.co.1.nu.10.
Deus vtum sit ipsum esse omnium quo res formaliter sunt.263.col.2.num. 60.& seq.
Deus cur non venerit saluare naturam angelicam.254.co.2.nu.30.
Duo aliqua suppositaliter distincta esse vnum formaliter dupliciter contingit.244.co.1.nu.50.
Deus non est in genere.263.co.1.nu.50.
Dimensiones interminatæ an præcedant formam substantialem in materia.276.col.2.nu.40.
Dementia erit causa quod Papa deponi possit.31.nu.30.
Diaconi altaris & diaconi mensarum à quibus instituti.86.col.1.nu.20.
Differentiæ in accidentibus sumuntur ex diuersitate propriorum principiorum.283.co.1.nu.20.&.60.
Differentia sumitur à toto composito & parte formali.273.nu.40.
Demonstratio vniuersalis quænam sit.224.co.1.nu.30.
Differentia & genus à quo sumantur.274.co.1.nu.20.
Distantia accidenti subiecta an possit intelligi esse sine omni accidente. 277.co.2.num.40.
Distributiua iustitia exigit distributionem à principibus,vel à ciuitate factam singulis personis secundum æqualitatem geometricam,156.col.1. num.20.
Dominium transfertur à soluentibus vsuras,168.co.1.nu.70.

E

ECclesia tripliciter accipitur.14.co.3.nu.20.
Ecclesia quomodo est noua ciuitas.190.col.2.
Ecclesia quomodo habeat potestatem iurisdictionis quæ in verbis domini continetur,an scilicet ratione suæ totalitatis, an ratione partis. 34.co.3.num 70.80.
Ecclesia Romana sola potest sua auctoritate de omnibus iudicare,de ea verò nulli iudicare permittitur.27.co.2.nu.70.

Ecclesia non aliquod membrum,sed collectionem eorum significat.32.colum.2.nu.19.
Ecclesia an sit totum, & an autoritas eius sit maior Papæ.17. columna. 2. num.30.
Ecclesia ciuitas est Hierusalem.190.col.2.
Ecclesia pro quo sumatur,cum dicitur,Dic ecclesiæ.32.co.2.nu.1.
Ecclesia Catholica dupliciter refertur ad Petrum,scilicet vt significatam & inchoatam.57.co.2.nu.1.
Ecclesia an Episcopi authoritatem hebeat.33.co.1.nu.40.
Ecclesia vniuersalis est communitas perfecta & libera.31.co.2.nu.70.
Ecclesia vniuersalis,seu concilium vniuersale an habeat potestatem supra Papam simpliciter,ita quod Papa sit illi subditus.8.co.2.nu.20.
Ecclesia licet sit in libertate gratię,est tamen subdita secundũ iurisdictionem Papæ.29.col.2.nu.10.
Ecclesiæ diffinitio.19.co.2.nu.60.
Ecclesia quid significet,cum dicitur,Dic ecclesiæ,33.co.2.nu.10.
Ecclesia nihil potest super Papam absolutè, nec etiam in casu hæresis. 23. col.2.nu.10.
Ecclesia est subdita Papæ,& non econuerso,29.co.2.num.10.
Ecclesia constituta est à domino Iesu Christo iudex Papæ in casu peccati, 9.col.1.num.40.
Ecclesia est ciuitas sancta,190.col.1.
Ecclesiæ totius pontificatum Petro per hæc verba,Pasce oues meas, collatum,60.col.2.numer.60.70.
Ecclesiæ totius Pontificatum Petro fuisse promissum,58.col.1.num.40.
Ecclesiæ communitas secundum propriam naturam sumpta, non est talis naturæ, vt ad ipsam spectet instituere aut destituere vicarium sui principis,32.col.1.num.30,
Ecclesiæ particulares an habeant potestatem iurisdictionis in reseruatis prohibitis,&c.33.col.2.num.80.
Ecclesiæ Christi quinque conditiones.191.col.1.
Ecclesiæ Dei,secluso Papa,non est data potestas Papalis, aut superior Papali,42.col.1.num.80,
Ecclesiam gubernandi auctoritas,quæ est apostolatui proproia, sine iurisdictionis potestate non est,fol.7.col.1.num.10.
Ecclesiæ fundamentum est Christus.55.col.2.num.1,
Ecclesiastica potestas an inueniatur in malis ministris.49.colum.2.nu. 20.
Ecclesiam ratione suæ totalitatis habere posse,& quandoque habere potestatem aliquam iurisdictionis quomodo intelligatur.34.co.2.nu.70.80.
Ecclesiam ad vniuersalem spectat sibi prouidere de Papa. 31. colum.2.numero 70.
Ecclesiam comparare Papæ nihil aliud est quàm comparare totum parti integrali,& quærere quid sit maius,14.col.2.num.70.
Ecclesiæ & synodorum differentia,189.colum.2.
Ecclesiasticæ potestatis finis est vnitas fidei,charitatis,& pacis.column.2. numero 10.
Eleemosynam negans quando tenetur eam facere, vt seruet ad tempus indulgentiæ,peccat,101.colum.2.numero 70.
Episcopatum emens & acquirens non intendendo soluere promissam pecuniam,num sit simoniacus,174.col.1.numero 50,
Essentia simplicium tantùm formata est,251.col.2.numero 20.
Essentia substantiæ compositæ non est relatio inter materiam & formam, aut aliquid superadditum composito,231.c.1.numero 40.
Essentiam speciei indiuiduis comparatam,totum contingit esse & partem vt autem pars est, de illis minimè prædicatur, vt autem totum est & in cõcreto nomine significata de illis prædicatur.239.col.2.num.20.& 30.
Essentia per se subsisteps non in singularibus est genus,vel species,vel differentia,240.col.1.numero 20.
Essentia substantiæ compositæ non est sola forma,231.col.1.numero 10.
Essentia absolutè accepta non est vniuersalis vt habet esse in singularibus, 246.col.1.numero 50,
Essentia vt habet esse in intellectu,est vniuersalis,vel vt genus, vel vt species,vel vt differentia,246.col.1.numero 70.
Essentia primæ causæ est suum existere,257.co.1.numero 60.
Essentia diuina est ipsum ejus esse.263.co.1.numero 20.
Essentia substantiæ compositæ signicata per modum totius est genus, species,& differentia,&c.240.col.2.numero 50.
Essentia simplicium non plurificatur in eadem specie,256.co. 1.numero 50
Essentia absolutè sumpta non est vniuersalis.245.col.2.numero 60.
Essentia quanam ratione conueniat esse genus,speciem, vel differentiam, 240.col.1.num.60.
Essentia generis,speciei & indiuidui distinguuntur absolutè, considerata penes signatum,& non signatum,235.co.2.num.10.
Essentiæ nomen in substantiis compositis quidnam significet,231.col.1.nu. 70.& 60.2.nu,20.
Essentiæ quinque nomina,& quæ,227.col.2.nu.50.& 70.
Existentia substantiæ est substantia, & existentia accidentis est accidens, 260.col.1.nu.50.
Existentia actualis ad nullum genus determinata, vtrum sit purum esse. 263.co.2.nu.30.
Exercens actus sacros aliqua consecratione sanctificatos in peccato existens mortali,peccat mortaliter, non autem si exerceat actus sanctos, vel iustos,non consecratos tamen.176.co.1.nu.14.
Excommunicationis sententia communionem fidelium tollit tam intrinsecam quàm extrinsecam quo ad communia suffragia.112.column.1.numero.40.
Ens & essentia num immediatè significent ipsa prædicamenta, vel eorum naturas,an mediatè,226.co.1.num.60.
Ens mobile an sit subiectum in Philosophia naturali.207.co.2.nu.80.
Ens concretum quidditati sensibili est primum cognitũ cognitione actuali confusa. 221.co.2.num.60.
Ens mobile non autem corpus mobile,aut substantia mobilis, vel naturalis,est subiectum adequatum philosophiæ naturalis.208.co.1.nu.60.
Ens num sit primum cognitum ordine & via originis.220.co.2.nu.50.
Ens num per prius de substãtia,posterius de accidente dicatur, an de vtroque vniuocè.228.col.2.num.50.
Ens formaliter quidnam sit.212.colum.2.num.30.
Ens significans veritatem propositionis quidnam.225.co.2.nu.70.
Ens dupliciter accipitur,scilicet nominaliter & participaliter.242.columna 1.nu.60.
Ens appellatur compositum respectu essentiæ.225. columna.2. numer. 20. & 30.
Eentis mentalis conceptus repræsentatiuus num sit vnus.219.columna.2. num.60.
Entis de conceptu.q.136.co.1.num.60.
Entis & essentiæ nomine quidnam significetur.225.co.2.nu.40.
Entis in prædicamento includuntur duo.242.col.2.nu.10.
Esse animæ,& esse hominis quomodo inter se differant.262.co.1.nu.10.
Esse hominis in morte corrumpitur,esse autem animæ non.262. column.1. num.10.
Esse in Deo est de conceptu quidditatiuo ipsius,263.co.2.nu.10.
Esse est duplex,quidditatiuum,& existentiæ actualis.262.co.2.nu.50.
Esse actualis existentiæ,& essentia an distinguantur realiter.258.column. 2.num.60.
Esse nulla additione specificatum est esse commune.263.co.2.num.80.
Error in principio paruus,in fine efficitur magnus.220.co.2.nu.60.
Eucharistiam ex instituto Christi immolari.286.co.1.nu.30.
Eucharistia an sit hostia pro peccatis.287.co.1.nu.30.
Eucharistiam ex institutione Christi in remissionem peccatorum immolari.286.co.2.nu.60.
Excommunicatio num priuet à participatione interiori fidelium.112. col. 1.num.19.

F

FIdes facit membrum ecclesiæ.20.co.1.num.10.
Fides non est sine voluntate.28.co.2.nu.60.
Fides est argumentum rerum non apparentium.256.co.1.num.60.
Fides distinguitur contra legem,dilectio verò comprehenditur sub lege, 289.co.2.nu.1.
Fides, saltem informis,exigitur ad membrum Iesu Christi.23. columna.2. num.20.
Fide sola hominem iustificari asserunt Lutherani.188.co.1.nu.50.
Fide construitur ecclesia.65.co.1.nu.50.
Fidem & characterem habens, suscipit influxum interiorem à Iesu Christo capite.23.co.2.nu.80.
Fides est nomen æquiuocum.288.co.1.nu.70.
Fidei sacramentum quod remanet in hæretico,non est extra fidem.24. co. 1.num.40.
Fides num necessaria sit ad fructuosam absolutionem sacramentalem.109. col.2.nu.50.60.
Fidei Petri profundissima expositio quam Christus expressit dicens, Beatus es,& ex his verbis,Tu es Christus,tues filius Dei viui.49.column.2. num.20.
Fides Petri magis quam illius confessio ecclesiæ fundamentum est.50.col. 2.num.30.
Fidei solum characteerem habens est simul fidelis & infidelis.23.column 2.num.60.
Fidei in materia magis standum est antiquorum quam modernorum autoritati.30.col.2.num.1.
Fiduciaillorum vana est qui ad communionis sacramentum accedunt putantes se sine mortali peccato accedere, cum sint confessi.127. column. 2.num.40.
Firmitas ex consensu vtentium, non ex parte authoritatis, sed executionis se tenet.39.co.2.nu.40.
Felicitas humana secundũ Aristotelem sita est in contemplatione substantiarum separatarum.272.co.2.nu,10.
Forma accidentalis in ente an in actu tantum recipiatur.276.nu.10.
Forma an recipiat diuisionem sine materia.254.col.2.nu.40.
Formæ substantialis & accidentalis conuenientia.275.co.2.nu.1,
Forma substantialis puræ potentiæ an tantum actus sit.276.columna.1.numero.10.
Forma multiplicata ad multiplicationem corporis,destructis corporibus an remaneat in sua multitudine.268.co.1.nu.10.
Formæ substantialis & accidentalis differentia.275.column. 31. & colum, 2.num.30.
Formæ sunt in triplici differentia.268.co.1.nu.20.
Formarum distinctio quæ sit.269.co.1.nu.40.
Formalis distinctio quæ sit.269.co.1.nu.30.

G

GEnus,species,differentia & diffinitio idem realiter sunt, distinguuntur autem formalibus eorum significatis.236. colum.2.num.70.& fol.seq.num.10.
Genus &.differentia quid importent.273.co.2.nu.20.
Genus sumitur à toto composito & parte materiali.273.nu.30.
Genus verũ vbi cum suis speciebus inuenitur,oportet esse diuisuas ipsius generis,& specierum constitutiuas differentias.274.co.2.num.20.
Genus continet species & differentias.223.col.1.nu.20.
Genus comparatum ad speciem concipitur vt pars.236.col.1.nu.40.
Genus comparatur ad speciem non sicut eius pars, sed vt totum. 235. col. 2.num.60.
Generum passiones sunt duplices.280.co.2.nu.30.
Genus sumitur à materia quam non significat, differentia verò a forma, quam non importat species vero à composito ex vtraque, quæ tamen non significat.237.col.1.nu.10.& 20.
Genus sumitur ex proprio modo essendi,quo prædicamentum ipsum partes constituitur.283.co.1.num.10.20.
Genus & differentia in accidentibus non sumuntur à materia & forma. 283.co.1.nu.10.20.

Genus & differentia in simplicibus sumuntur à tota quidditate,273. col.2. nume.70.
Genus & differentia à quo sumantur,274.col.1.numero 20.
Genus tametsi significet vnam essentiam,plures tamen species distinguuntur,139.col.1.num.10.
Græci cognouerunt Romanum Pontificem successorem Petri, & eum venerati sunt.66.colum.1.num.40.

H

HAeresis solus casus efficit quòd Papa subiiciatur ecclesiæ, ita quòd possit deponi.47.column.2.num.1.
Hæresis sotus casus ex sacra scriptura excipitur ab impunibilitate Papæ respectu ecclesiæ.47.colum.1.num.40.
Hæretici consecrant verum corpus Christi, & ordinant veros sacerdotes,si seruata forma & intentione ecclesiæ hoc faciant. 23. columna.2. num.40.
Hæretici qui sunt hæretici solo actu interiori an sint excommunicati.20. column.1.numer.80.& seq.fol.
Hæretici omnes sunt chismatici.19.col.2.num.60.
Hæreticum hominem post vnam & secundam correctionem esse deuitandum.25.co.1.num.60.
Hebreorum transitus mare rubrum quid significet.52.colum.1.num.70.
Hierosolymatana ecclesia sit mater omnium ecclesiarum.64.colum.1.numero.20.
Horas canonicas in choro dicendi & exoluendi modus.131.co.2.nu.20.
Homo an teneatur superiori obedire in his,in quibus parendo oportet periculo mortis se exponere.284.colum.2.num.40.
Hominem creauit Deus liberum,& reliquit eum in manu consilij sui. 16. colum.2.num.20.
Homines in gratia constitutos,esse Christi capitis membra viua. 290. col. 2.num.70.
Hostia incruenta quæ dicatur.287.colum.1.num.50.
Hostia cruenta fuit Christus cum in ara crucis se semel obtulisset pro peccatis totius mundi.287.colum.1.num. 50.
Hostiæ cruentæ & incruentæ differentia.287.column.1.num.40.
Humana prouidentia falli potest,oratio autem ecclesiæ falli non potest, 48.column.1.num.30.

I

INdiuiduum omne distinctum realiter à suo esse, habet plura prædicata quidditatiua,quorum successu magisac magis appropinquat ad suum esse.273.colum.2. num.60.
Indiuiduationis principium non est materia nec forma,nec quantitas,sed proprietas indiuidualis,scilicet hecceitas.232.col.2.num.60.
Indulgentia quid sit.91.colum.1.num.10.& seq.
Indulgentia an liberet tantum à pœnitentiis iniunctis, tam viuos quam mortuos.95. colum.1.num.30.40.
Indulgentia an sit absolutio,an dispensatio.92.columna.2.numero.70.80. &pag.seq.
Indulgentia an respiciat pœnitentiam iniunctam 94.column.1. & seq. nu. 10.& seq.
Indulgentia absoluendo ab iniunctis pœnitentiis,an absoluat à pœna debita peccato apud diuinam iustitiam.102.colum.1.num.70.& columna. seq.num.10.20.
Indulgentia num sit absolutio ab iniuncta pœnitentia.91.colum.2.nu.80.
Indulgentia num potius sit absolutio,quam distributio, vel compensatio. 91.colum.2.num.50.
Indulgentiam dandi quælibet rationabilis causa an sit etiam rationabilis causa quantæcunque indulgentiæ.82.col.1.num.20.
Indulgentiæ causa si exprimatur in bulla,an sit rationabilis causa tantæ indugentiæ.84.col.1.num.60.
Indulgentiæ debito modo collatæ fidelibus ad clauium potestatem & auctoritatem spectant.105.co.1.n.50.
Indulgentiæ num fiant de thesauro meritorum Christi & sanctorum. 97. col.1.num.60.70.80.
Indulgentiæ per modum suffragij prosunt defunctis ex diuina misericordia & gratia.104.col.1.nu.30.
Indulgentiæ quo in pretio fuerint apud priscos,&an apud illos de eis fiat mentio.90.col.1.num.50.
Indulgentiæ tam secundum se,quam secundum suam quantitatem.nó subiacent libero imperio voluntatis prælatorum,nisi adsit rationabilis dispensandi causa.83.col.2.n.10.& seq.
Indulgentiarum causa quæ.95.col.1.n.60.
Indulgentiarum rationabilis causa an necessariò requiratur.83. columna. 1.num,70.
Indulgentiarum thesaurus satisfactionum & meritorum Christi,& sanctorum thesaurus est.81.col.2.nu.60.
Indulgentiarum thesaurus merita sunt Christi & sanctorum.98.col.1. nu. 10.& seq.
Indulgẽtiarum thesaurus,satisfactionum thesaurus est superfluarum,quæ per pœnalia opera,& meritoria fiunt,quæ superflua sunt.81. columna. 1.num.70.
Indulgentiarum thesaurus non sunt merita Christi.127.co.2.nu.70.
Indulgentias cõsequendas operam dare,an sit imperfectionis.101.c.1.n.10.
Indulgentiam dare num spectet ad iurisdictionem.91.co.2.n.30.
Indulgentias stationum instituit Gregorius.90.co.1.n.50.
Infidelitas inter crimina contrariatur ad esse papæ.46.col.2.n.60.70.
Infinitum aliquid esse contingit dupliciter.266.co.1.n.30.& seq.
Iniustitiam non inueniri in monte Pietatis.161.co.2.n.20.
Israël cui custodit non dormit neque dormitat.29.co.2.nu.60.
Intellectus cuiuslibet an possit cognoscere substãtias separatas ex sua immaterialitate.270.col.col.2.n.60.
Intellectus noster si est immaterialis, sequitur quòd intelligat res secundum se immateriales.270.col.2.n.40.
Inquiri non potest de crimine nisi cuius publica infamia præcesserit.130. col.1.num.70.
Inquisitus de aliquo crimine non tenetur complices in crimine nominare & accusare.129.col.2.nu.60.
Intelligentia quæuis constituit vnam speciem.254.col.2.n.50.
Intelligentia simplex est immunis à materia corporali,non autem à materia,qua non materia,sed materia corporalis impedit intelligibilitatem in actu.251.col.2.nu.60.
Intelligentiæ an sint à nobis quidditatiuè cognoscibiles in hac vita. 269, col.2.nu.80.
Intelligentiæ cum non habeant materiam, an Deus possit eiusdem speciei facere plures.254.col.2.num.40.
Intelligentiæ num sint à Deo effectiuè productæ.257.col.1. n.80.
Intelligentiæ sunt in prædicamento,quãquam illarum differentiæ lateant 269.col.2.num.20.
Intelligentiæ sunt compositæ ex actu & potentia,quo est,& quod est.258. col.2.num.10.& 20.
Intelligẽtiarum numerum est facile inuenire,cum sint compositæ ex actu & potentia.260.co.2.nu.70.
Intelligentias habere esse à Deo effectiuè.257.col.1.n.30.
Intentionum infinitas an inueniatur in formis.293.co.1.nu.40.
Iudæis licet vendere ea quibus ipsi vtuntur in suis sacrificiis, dummodo non sint per se superstitiosa. 131.co.2 n.60.
Iudex non potest quempiam cogere vt dicat defectum,quem non iudiciariè nouerit.130.co.1.n.50.60.
Iustitia,fides & charitas quomodo inter se differant.289.col.1.n.40.
Iustus sibi imminentem pœnam timendo, non propterea deserens quod rectum vsum rationis deceat,nullatenus peccat.118.co.1.n.50.
Ius naturale fundatum supra ipsam ecclesiæ naturam,non instituit ecclesiam supra Iesu Christi vicarium.32.co.1.nu.70.
Ius speciale vbi est,non oportet ex iure communi procedere. 25. column. 2.num.30.
Iuris verba non sunt intelligenda secundum formam iuris.96.col.2. n.60.
Iuris alterius quod quis habet in se nemo renuntiare potest.23.columna.1. numero.10.
Iurisdictionis actus an possit in inuitum exerceri,92.co.2.nu.10.

L

LEx secunda nouæ legis conuenire ex vi vocabuli dicitur. 41. colum.1. num.60.
Leges instituuntur cùm promulgantur,firmantur autem cùm moribus vtentium comprobantur.14.co.1.nu.60.
Lutheranæ doctrinæ neruus in quo consistat.288.col.nu.60.
Lutheranorum cùm catholicis circa sacrificium missæ conuenientia & differentia.286.co.1.num.10.
Lucri cessantis damnum quamuis aliquando liceat petere, non tamen licet illud petere,dum illud actu minimè adsit.172.co.1 n.60.
Lucri cessantis damnum quando licet petere,an peti possit totum lucrum cessant.172.col.1.nu.40.

M

MAgis & minus non variant speciem.274.col.1.nu.80.
Magorum adorantium Christum aduentus quid significet. 52. col. 1.num.70.
Maleficium an liceat soluere opera malefici ad hoc parati vtendo. 18. column.1.
Mali causa & origo,& cur homines plura & maiora mala inualuerint,quã cætera animalia.
Manus & pedis abscissio, & oculi eiectio in Euangelio quid significent, 28.col.2.num.30.
Marcellinus papa hæresis,insimulatus.25.col.1.num.60.
Materia an habeat propriam existentiam.273.co.1.n.10.
Materia est pars quidditatis substantiæ naturalis.231.co.1.nu.70.
Martha & Maria figuram gerebant vitæ actiuæ & contemplatiuæ.52.col. 1.num.60.
Materia non est essentia substantiæ compositæ.230.co.2.num.40.
Materia num possit esse sine forma.252.co.1.nu.10.
Materia nunquid sit principium indiuiduationis.232.co.2.nu.30.
Materia nunquid sit pars quidditatis naturalis.231.co.2.nu.40.
Materia signata est per se intrinsecum indiuiduationis principium,non autem quippiam aggregatum ex materia & quantitate.233. columna.2.numero.10.
Matrimonium contractum per procuratorem an sit mutrimonium.87.co. 1.num.30.
Matrimonium contractum à iuuene post religionis ingressum vel egressum quantum valeat.129.co.1.nu.10.
Matrimonium legitimè contractum per verba de præsenti potest autoritate papæ dirimi absque religionis ingressu.123.co.11.n.40.50.
Matrimonium per procuratorem contractum, quãquam ecclesiæ sacramentum nõ sit,verùtamen est tale coniugium sit contractum, quod dirimit omnem contractum postea consummatum.87.columna.1.numero.40.
Matrimonij contractus clandestinus num sit licitus.87.co.2.num.10.
Matrimonij ad vinculum duo concurrunt,& quæ.22.co.2.nu.10.
Matrimonj vsus ante benedictionem an licitus sit.88.co.1.n.50.
Matrimonij vsus ante benedictionem quamuis mortale peccatum non sit, à venialitate alienum non est.87.col.1.n.60.70.
Matrimonio in contrahendo multiplex finis inuenitur.87.columna.2. numero.60.70.
Matrimonij contractus clandedinus nonnunquam licitus est, vbi abiunt omnia scandala.87.co.2.nu.20.
Matrimonij contractus non propter prolem aut vitãdum fornicationem, an sit licitus.87.col.2.nu.50.
Merces vbi à Deo promittitur, ibidem cointelligitur meritum.290.col. 1.nu

1.numero 70.
Mercedem ille cogitur reddere in cuius fauorem opus agitur.156. colum. 2.num.60.
Mercedẽ nemo cogitur reddere pro opere in alterius fauorem facto. 156. column.2.num.60.
Meritum an esse possit in purgatorio.116.colum.1.num.40.
Meritum à satisfactione diuersum est.98.colum.1.num.30.
Meritum quid sit apud Theologos.289.column.2.num.70.
Merita multa Christo & sanctis superfuerunt,quæ nobis communicata pro nobis satisfacere possunt.98.colum.2.num.10.
Missæ & diuini officij tempus hodie est valde onerosum. 30. columna.1. numero 20.
Missum non esse minorem mittente.56.colum.1.num.60.
Mons Pietatis quis vere & propriè dicatur.262.column.2.num.20.
Mons Pietatis quid sit,quæ eius capitula, & quid discutiendum. 255. numero.20.
Mortuorum trium resuscitationes à Christo factæ figurant gerebant triũ generum peccatorum spiritualium.52.colum.1.num.60.
Mouens per se primo tempore infinito vnum motum continuum,oportet tale esse immobile.196.col.2.num.30.
Motor primus est mensura omnium substantiarum.193.column.1. num.30.
Motor primus est virtutis infinitæ.194.col.1.num.10.
Mulier suscipiens ex adulterio prolem nõ tenetur se prodere, etsi inde veri hæredes damnum patiantur.135.colum.1.num.30.
Mutuans sub spe vltra sortem aliquid habendi,non aliter mutuaturus,absque tamen omni conuentione,num sit vsurarius mentalis. 169. colum. 2.num.10.& 40.
Mutuantes in monte Pietatis quomodo nullam vsuræ,vel iniustitiæ maculam incurrant.156.col.1.num. 60.

N

NAtura absolutè sumpta habet vnitatem quandam.243. columna.2.numero.80.
Natura absolutè sumpta num vnitatem vel pluralitatem habeat.243. column.1.num.10.
Natura absolutè sumpta num sit illa quæ prædicatur de indiuiduis.345.co. 2.num.20.
Natura absolutè sumpta nec est vna, nec plures. 244. columna. 1. numero.10.
Natura humana tota ruerat,non autem angelica, per peccatum. 254. col. 2.numero 20.
Natura per modum totius significata secundum se sumpta,est ea quæ prædicatur de indiuiduis.241.colum.2.num.10.
Natura per modum totius significata,secundum naturam seu rationẽ propriam,vel secundum se, idem sunt quod natura considerata secundum eas conditiones, siue secundum ea prædicata quæ conueniunt sibi ex hoc, quod habet in singulari,vel in singularibus esse.241.columna.1.numero.20.
Natura secundum se sumpta nullum esse sibi vendicat.241.col.1.numer.70.
Natura secundum se vna est numero.241.col.1.numer.50.
Negotiatio tripliciter fit,& quomodo.264.colum.1.numero.70.
Nocumentum annexum per se peccato,& nocumentum annexum per accidens quomodo differant.28.num.60.
Nominatus.Contra Nominatos à reõ prorsus occultos non est procedendum.130.colum.1.num.40.
Notitia in vniuersali an sit notitia incompleta.224.colum.1.num.20.
Numismatum commutatio in cambiis quadrifariam fit.266.col.2.num.30.
Numismatum commutationes quomodo oporteat fieri, vt rectitudo seruetur.265.colum.1.num.60.

O

OBiectum scientiæ realis est ens extra animam.247.co.2.nu 80.
Obiectorum distinctio præuenit distinctionem actuum,sicut causa effectum.265.col.1.n.20.
Oblatum & donatum lucrum ex recipientis mutuum amore, quanquam praua & vsuraria intentione mutuantis,nocet illi qui donauit,nec pauperibus restituendum est.170.num.30.
Odium Dei an faciat de Christiano non Christianum.28.col.2.nu.50.
Operantem an oporteat esse in gratia,tempore quo fit opus pro indulgentia.86.co.1.nu.10.
Operantem pro indulgentia consequenda oportet esse in gratia, eo tempore quo fit opus indulgentiarum.86.co.2.nu.30.& seq.
Opera bona sanctorum tanctum vt satisfactoria sanctis superfuerunt. 99. num.40.
Opera bona quare dicant esse facienda Lutherani.289.co.2.n.60.
Opera Dei sunt perfecta.25.col.1.num.30.
Opera humana ex diuina promissione & gratia meritoria esse vitæ æternæ & non simpliciter.289.co.2.nu.70.
Opera nostra esse satisfactoria pro peccatis.291.co.2.num.40.
Opera nostra quomodo sint meritoria vitæ æternæ,290.col.2.nu.50.
Opera nostra non esse meritoria gratiæ,nec vitæ æternæ,nec esse satisfactoria pro peccatis,asserunt Lutherani.289.co.2.n.40.
Opera quæ in monte Pietatis exercentur,non modo ad commutatiuæ iustitiæ relationem reducuntur,sed etiam distributiuæ.257,co.2.n.50.
Opera viuorum Christi membrorum esse meritoria vitæ æternæ.290.col. 2.num.20.
Operam dare indulgentiis communis est actus perfectis & imperfectis in charitate constitutis,si pœnis adhuc pro peccatis suis obnoxii sint.101. col.1.num.20.
Operum duo esse genera, tam humana quam canonica autoritate probatur.255.col.1.nu.80.
Operum valor existentium in peccato mortali.291.co.1.nu.50.
Operum duo genera operatus est Christus,propter duas in se naturas.40. col.2.nu.50.
Operatio seu passio realis primo & adæquatè inest vniuersali.248.numero.10.
Oratio ecclesiæ perseuerans pro se in necessariis, ad salutem ecclesiæ est efficacior,quam tota omnium hominum prouidentia.48.col.2.n.10.
Oratio est commune remedium omnibus occurrentibus malis.30. col.1. num.40.
Oratio vbi non est amota,ibi nec auferetur misericordia.30.n.10.
Orationis & cultus diuini efficacia.181.col.1.
Orationis remedio contra malum Papam vtendum,non depositionis.47. col.2.num.60.
Ordo generationis an sit prior ordine perfectionis.252.col.2.nu.60.
Ordo rerum duplex inuenitur in vniuerso,nempe intelligibilium & sensibilium.261.col.2.nu.30.
Ordinis sacri in susceptione necessarius est tactus corporalis,vt simul fiat cum prolatione verborum.120.col.1.num.80.
Ordines sacri quomodo tradantur vel suscipiantur.86.co.2.nu.10.
Oues Christi pascere,actus est auctoritatis in pascente, vtilitatis in ouibus,finis in Christo.60.co.2.n.70.
Ouile vnde constituendum.10.col.2.num.10.
Ouile vt habetur Ioan.10.significat ecclesiam Catholicam.10.co.2.num.1.

P

PApatus diffinitio.16.col.1.nu.20.
Papa an propter aliud crimen quam hæresis possit deponi.28. colum. 2.num.40.50.
Papatus est potestas omnium aliarum potestatum,coactiuam vim habens & omnem potestatem virtualiter continens.17.co.2.nu.60.
Papa cadens in hæresim damnatam, an incidat in excõmunicationem.24. col.2.num.20.
Papa cum est hæreticus quomodo subiiciatur concilio secundum aliquorum opinionem.20.col.1.nu.50.
Papa est super potestatem ecclesiæ vniuersalis,& concilij generalis.10,colum.1.nu.60.
Papa ex authoritate illa,Fiet vnum ouile, & vnus pastor, quod sit pastor illius ouilis & non econtra, quomodo intelligendum. 37. columna.1. num.20.30.
Papa factus hæreticus ipso facto est depositus iure diuino.23.colum.2.nu. 20.& seq.
Papa factus hæreticus,subest potestati ministeriali ecclesiæ,& non autoritatiuæ ecclesiæ super papam.21.col.1.num.40.50.
Papa non potest errare in iudicio fidei,quia hic error esset error vniuersalis ecclesiæ.41.col.2.n.30.40.
Papa non potest errare in fide errore iudiciali,quamuis possit errare personaliter.40.co.1.nu.70.80.
Papa non habet superiorem in terris.42.co.1.nu.50.60.
Papa non potest inuitam ecclesiam deserere,quia non potest iuri ecclesiæ renuntiare.29.col.2.num.1.
Papa nulla lege humana deponi potest.26.col.2.num.70.
Papa hæreticus est ipso facto priuatus papatu, hæc propositio quomodo intelligatur.20.col.2.nu.1.
Papa hæreticus manens papa,habet iudicem vniuersalem ecclesiam. 20. colum.1.num.70.
Papa hæreticus quomodo sit iudicandus.22.col.2.num.40.
Papa in hæresim lapso,parato tamen se corrigi quomodo cum eo sit agendum.25.col.1.nu.10.
Papa in nullo euẽtu absque sua culpa subest ecclesiæ,ita quòd deponi possit.30.col.2.num.50.
Papa pessimus,fidelis tamen toleratus à Deo,non potest totum corpus ecclesiæ inficere,aut in perniciem inducere.30.col.2.nũ.50.
Papa propter crimen hæresis subiicitur concilio.19.col.2.nu.10.20.
Papa propter incorrigibilitatem in quocunque notorio crimine scandalizante ecclesiam,an subiiciatur concilij potestati, ita quod possit ab eo deponi.25.col.2.num.50.60.
Papa quare pro infidelitate sola possit deponi.46.col.2.nu.60.70.
Papa quomodo sit super ecclesiam.9.col.2.nu.40.
Papa quod habeat supremam potestatem in ecclesia quomodo intelligendum.37.col.2.nu.20.30.40.
Papa quòd nõ minus sit episcopus Ecclesiæ catholicæ,quam quilibet Episcopus suæ ecclesiæ,quomodo intelligendum.37.col.2.nu.60.70.
Papa quod possit committere potestatem depositiuam papæ hæretici collegio Cardinalium.46.col.2.nu.50.
Papa quòd sit supra communitatem totius reliquæ ecclesiæ ex illa authoritate,Pasce oues meas,&c.quomodo intelligendum,36.col. 2.nu. 80.& fol.seq.num.10.
Papa quòd sit proximus & immediatus vicarius Christi, quomodo intelligendum.37.col.2.nu.60.70.80.
Papa secluso quòd non sit in ecclesia potestas legislatiua.16.col.2.nu.60.
Papa secluso quod in ecclesia non est papatus suppletiuè,sicut in regulante vsum ipsius.15.col.1.nu.20.
Papa viuens tribus modis potest amoueri à Papatu.22.col.1.nu.40.
Papæ & aliorum pontificum differentia in quo consistat.22.col.1.n.50.
Papæ potestas directæ est respectus spiritualium ad supremum simpliciter finem humani generis.41.co.1.nu.70.
Papæ potestas in defunctos extenditur per modum suffragij.92.colum. 2. num.70.
Papæ potestas quod sit supra ecclesiam vniuersalem, & concilium generale,quomodo intelligendum.38.col.1.nu.50.60.70.80.& col.seq.
Papæ quanta potestas a Iesu Christo data.31.col.1.num.70.
Papæ qui depositi fuerunt in conciliis Basilienfi & Constantienfi,& alij in eorum locum subrogati.25.col.1.nu.50.
Papa vt possit per concilium deponi,quod casus criminum sint diuina lege statuti.27.col.1.num.70.
Papam esse caput ecclesiæ vniuersalis non singulorum membrorum quomodo intelligatur.76.col.1.nu.30.40.
Papam esse caput ecclesiæ ex autoritate Constantiensi consilii constat. 9.

col.2.num.10.
Papam nõ posse errare hanc vel illam opinionem habendo, vel ipsum vel cum maiori parte ecclesiæ, non est hæresis.128.co.1.n.70.
Papam subesse iudicio concilij, ad quam legem spectet determinare casus 26 num.80.
Passiones generum sunt duplices.280.co.2.nu.30.
Par in parem non habet imperium.32.col.2.nu.50.
Paulus Apostolus cur in dignitate apostolatus cæteris fuerit dignior.7. col.1.num.20.
Paulus cur à dextris, Petrus verò à sinistris in bullis papæ imprimitur.7. col.1.num.20.
Paulus fuit par Petro in executione, non in auctoritate regiminis.7.col.2. nu.30.
Pauperum vniuersitas ad cætera soluenda tenetur, quæ pauperes soluere non possent.157.co.2.nu.70.
Peccare volenti non est administrandus fomes.133.co.2.80.
Peccator an teneatur ad contritionem quando recordatur peccatorum suorum.70.co.2.nu.10.
Peccator ex vi sacramenti maximam consequitur vtilitatem si peccata semel confessa sæpius confiteatur.75.co.1.n 40.50.
Peccati mortalis commissi memoria secundum se non obligat ad contritionem pro tali tempore, sed statim, secundum suum effectum.105.col. 2.nu.70.
Peccati actus vnus est numero, quamuis interioris actus voluntatis interrumpatur.136.co.1.nu.30.
Peccato pro contrito & confesso imposita satisfactio, si exoluatur in peccato mortali an sit iteranda.78.co.1.nu.30
Peccato in veniali existens quispiam potest substantialiter bonus esse, nõ tamen meretur peccando in opere substantialiter bono.134.col.2.n.60.
Peccata an remittantur ante charitatis aduentum.289.co.1.n.20.
Peccata nemini remittuntur nisi credat sibi remissa esse quando presbyter remittit.127.co.2.nu.10.
Peccata mortalia totaliter occulta, vt sunt peccata in solo corde, sunt necessariò confitenda.72.co.1.n.50.60.
Peccata semel ritè cõfessa subsequuta absolutione & satisfactione, an possint iterum fructuosè confiteri.75.co.1.nu.10.
Peccata sua confessurus, num id potissimum cogitare debeat, quid faceret, si non esset præceptum confiteri, an etiam vellet confiteri, & exinde iudicare cor suum.107.co.2.n.10.& seq.
Peccatorum displicentiam quantum oporteat esse in contritione. 68. col. 2.nu.40.
Peccatorum quas species & quæ genera oportet confessorem in salutari pœnitentiæ iudicio cognoscere.74.co.1.n.50.
Peccatorum remissio non fit per fidem informem, sed per fidem formatam charitate.289.col.1.nu.80.
Peccatorum singulas species in iudicio pœnitentiæ confiteri oportet, & numerum certum prout expediens ad salutem. 73. columna 2. numero 40.50.
Perfectio simpliciter quid sit.274.col.2.nu.30.
Perfectio in hoc vel in illo quid sit.ibid.
Perfectionis diffinitio secundum Anselmum.220.co.1.n.70.
Perfectiones existẽtes in Deo num sint aliquo modo distinctæ præter omne opus intellectus.264.co.2.nu.30.
Perfectiones in aliquo esse dupliciter contingit.264.colum. 2.numer.40. & seq.
Perfectiones existentes in Deo, secundum se distinguuntur virtualiter seu fundamentaliter: in eodem verò vt determinant actum intellectus, non distinguuntur ratione, sed actualiter.265.co.1.n.50.
Personæ Petri in se & non solum in persona ecclesiæ promissas esse claues 51.colum.2.num.30.
Personæ Petri, quamuis charitate qualificatę, dictum esse, Pasce oues meas 59.colum.2.num.10.
Petrus claues accipiens, ecclesiam significauit secundum Augustinum. 9. column.1.num.1.
Petrus clãues accipiendo an ecclesiam significauerit.40.col.1.nu.40.50.
Petrus an fuerit solus institutus pastor vniuersalis ecclesię, & an fuerit maior auctoritate super alios apostolos 7.col.1.nu.30.
Petrus fuit filius Ionæ, non Ioannis 50.col.1.nu.40.
Petrus si est caput corporis Christi, ergo totius ecclesiæ collectiuè.9.col. 2.numer.20.
Petri personæ, & non dono reuelationis aut beatitudinis promissæ sunt claues,49.col.1.n.50.
Petri successor quis verè sit & dicatur.7.colum.2.numer.20.
Petri successoribus num dictum sit, Pasce oues meas, 62.columna 1.nu.70.
Petri inter potestatem & aliorum Apostolorum quinque differentiæ, septima columna, numero 80.
Petri potestas vsque ad consummationem seculi perseuerat.7.col.num.10.
Petro datæ sunt claues regni cælorum,23.columna prima, numero 80.
Petro promisit Christus illum futurum ecclesiæ fundamentum non absolutè, sed vt petra,50.columa 2.nume.70.
Petro soli ita, quod non aliis apostolis, dictum esse, Pasce oues meas. 60. colum.1.numero 10.
Petro soli vniuersim committi ecclesiam per hæc verba Christi, Pasce oues meas.60.column.1.numero 40.
Petrum habere ex Christi institutione successorem in pontificatu ecclesię catholicæ.61.colum. 2.numero 50.
Petrum solum accepisse claues, consonat ei quod est ecclesiam accepisse claues.57.columna 1.numero 70.
Pietatis in monte nullum esse proprie mutuum, sed societatem potius quandam piissimis capitulis ad commune bonum vnitam. 181. columna 1.numero 60.
Philosophiæ naturalis subiectum adæquatum quodnam sit. 209. columna 2.numero 10.
Pluralitas vbi est sine ordine, ibi confusio.223.columna 1.numero 20.
Pœna canonica pœnitentibus iniungenda.113.columna 2.numero 70.
Pœnarum duo genera spiritibus infliguntur.188.co.2.
Pœnitenti num opus sit conteri de singulis peccatis numeraliter in eadem specie.133.colum.1.numero 20.
Pœnitentem confiteri omnia mortalia non vanum sed necessarium est, huiusmodi autem est venialia confiteri.108.co.1.nu.60.
Pœnitentia iniuncta à confessore, si non impleatur in hac vita, num exoluenda sit in alia.113.columna 2.numero 30.
Pœnitentiæ veræ tempus est vsus indigentiæ.96.column.2.numero 10.20.
Pœnitentiæ sacramentum quando inueniatur fructuosum. 76. columna 2. numero 50.60.
Pœnitentia quomodo, & quando sit necessaria pro consequenda indulgentia.92.columna 1.numero 70.
Pœnitentia vera est, non amplius peccare, & nouam prorsus ducere vitam.117.columna 1.numero 40.
Potentia pura plus dependet ab actu, quàm actus imperfectus ab actu perfecto.252.columna 2.numero 30.
Potentia quælibet receptiua comparata ad actum in ea receptibilem aut est naturalis, aut violenta, nec aliqua est in natura potentia neutra.206. columna 1.numero 70.
Potentia receptiua actuum supernaturalium, num sit potentia naturalis. 207.columna 1.numero 30.
Potentia materialis est duplex.278.columna prima.numero 10.
Potentiæ omnes in naturalibus actuum supernaturalium receptiuæ, obedientiales sunt, non autem naturales.267.colum.1 numero 40.
Pontificum summorum electionem Dominus sibi soli reseruauit. 22. col. 1.num.50.
Pontifex Romanus an à Christo institutus fuerit pontifex super omnes ecclesias principatus in beato Petro.29.col.1.num.10.
Pontifex an dispensare possit cum sacerdote occidentalis ecclesiæ, vt accipiat vxorem.121.col.2.num.21.& 40.
Pontificatum omnibus quærentibus per fas & nefas sede vacãte propter ambitionem ac ecclesiæ ruinam, an liceat probo viro & digno quærere pontificatũ, ad eum finem vt in sede positus ecclesiæ prosit & illam reformet.175.col.1.num.10.
Potestas applicatiua ecclesiasticę potestatis ad personam, non est in ecclesia secluso papa nisi in casu.17.col.1.num.40.
Potestas electiua Papæ non est data ecclesiæ.35.col.2.nu.70.
Potestas electiua quamquam principaliter & regulariter sit in papa, non tamen potest sibi eligere successorem.45.col.1.n.40.50.
Potestas electiua papæ in papæ potestate est.44.col.2.n.60.
Potestas iurisdictionis prælatorum, est propter bonum subditorum.9.co. 1.num.30.
Potestas iurisdictionis nulla est in ecclesia, quæ non sit in papa. 9. colum, 2.num.70.
Potestatis ecclesiæ papæ in casu hæresis comparatio.19.col.2.nu.1.
Præcepta illa tantum obligant ad mortale, quæ de aliquo sunt, quod ad Dei, proximi charitatem spectat.118.col.2.nu.70.
Prædicata negatiua dupliciter possunt accipi, formaliter & fundamentaliter.242.colum.2.nu.70.
Prædicatio ecclesiæ quo ad indulgentias tripliciter se habet.84.co.2.n.50.
Prælatus est propter ecclesiam & non econuerso.19.col.2.nu.1.
Prælati quamuis a subditis corrigi possint, non tamen eis pœna infligẽda.27.col.2.num.80.
Prælati non debent a subditis coram multitudine corripi, nisi imminerit periculum fidei.20.col.1.num.30.
Procuratio simoniaca quæ dicatur.175.col.1.nu.30.

Q

Quantitas interminata an sit in materia subiectiuè.276.column.2.numero.70.
Qualitates symbolicæ à quo corrumpantur.279.col.2.num.20.
Quidditas omnis intelligibilis sub ratione vniuersalis absque contradictione est plurificabilis numero.254.col.2.nu.10.
Quidditas quæ in sua existentia est actualis, non est ad aliquod genus determinata.263.co.2 nu.10.
Quidditas substãtiæ simplicis, est ipsummet simplex, quia non est aliquod recipiens ipsam.253.col.2.nu.30.
Quidditatis cognitio quomodo differat à cognitione quidditatiua. 269. col.2.num.70.
Quid rei & quid nominis intellectus.225.col.1.nu.70.

R

Rebus in naturalibus num detur potentia neutra.206.col.1 numer.60.
Reconciliatio reddit amicum reconciliatum.289.col.1.num.30.
Religiosus factus episcopus num ad obseruantias regulares ex debito legali teneatur.119.col.1.num.70.
Religionis ingressus an negari possit iis qui ex Iudæis originem ducunt. 130.col.2.nu.10.
Religionis suscipiens habitum volens absolutè vitam mutare, an ad religionem teneatur.131.col.1.num.10.
Romam pontificis sedem solam esse sedem apostolicam.64.columna.2.numero.20.
Romanus pontifex est totius ecclesiæ rector vt multorum doctorum testimonio comprobatur.64.col.2.num.60.
Romanus pontifex non diuina institutione, sed facto Petri caput ed vniuersalis ecclesiæ, & Petri verus successor.64.col.1.nu.30.
Romanum pontificem successorem Petri cognouerunt ac venerati sunt Græci.66.col.1.num.40.
Romanum pontificem non posse esse hæreticum ex verbis domini colligitur.65.col.1.num.20.
Romanum pontificem succedere Petro in pontificatu totius ecclesiæ.63. col.2.num.40.
Respublic.ecclesiastica melius instituta quam ciuilis. 47. columna. 2, numero.70.

Sacer

S

Sacerdos sola ordinis potestate fultus non est idoneus sacramenti pœnitentiæ minister.79.col.2.nu.60.
Sacramenti pœnitentiæ minister an possit esse sacerdos absque iurisdictione.79.col.2.nu.40.
Salus prima est rectæ fidei regulam custodire, & à constitutis patrum nul latenus deuiare.9.col.1.nu.60.
Sanctorum inuocationem, hoc est sanctorum hominũ, Lutherani negant in scriptura sacra contineri.294.col.2.num.10.
Sanctos pro nobis intercedere apud Deum sacrę scripturæ testimonio cõ probatur.294.col.2.nu.40.50.& 60.
Salus nostra post dominum Iesum ex Papa dependet.25.columna.1.numero.70.
Satisfacere potest homo pro suis peccatis ex operibus aliàs Deo debitis, vel ex præcepto diuini iuris, vel positiui.77.columna secunda numero 10.20.
Satisfactio mortua non est satisfactio, sicut homo mortuus non est homo. 78.colum.1.nu.60.
Satisfactio pro pœna temporali, actuali peccato debita, est onus personale.85.col.1.num.70.
Satisfactio pœnitentialis de aliàs debito num fieri possit.77.column.1.numero.80.
Satisfactio nostra pœnitentialis apud Deum est insufficiens absque charitate.78.col.1.nu.70.
Satisfactionem pro peccatis Lutherani negant.294.col.1.nu.20.
Satisfactiones quorum fiat ex quibus constet thesaurus vnde fiant indulgentiæ.81.col.2.nu.50.
Scotistarum erroris causa duplex.244.col.2.num.70.
Scripturas diuinas inteligendi clauis vera.52.col.1.num.70.
Sententia damnata in aliqua vniuersitate famosa, vbique est damnata. 254. col.2.num.40.
Sensus exiens de potentia ad actum an prius communius, quàm minus cõmune cognoscat.224.co.1.num.70.
Spasmus non sumitur dupliciter.181.col.1.& quod dicitur de spasmo beatæ Mariæ virginis an sit canonicum.181.col.1.& 2.
Species specialissima quare sit primum cognitum.223.columna.prima numero decimo.
Spiritus sanctus an procedat à patre & filio, an verò à patre solum.40.co. 2.num.10.
Spiritualium auctor est Deus.173.col.1.nu.30.
Statutum vniuersalis concilij integri consensu vtentium confirmatur.39. col.2.num.40.
Substantia subiecta accidenti an possit intelligi esse absque omni accidente.276.col.1.num.10.
Substantia in communi quatuor requiruntur.273.columna. prima numero decimo.
Substantiæ compositæ & substantiæ simplicis differentia.253.columna.secunda numero vigesimo.
Substantia est causa accidentium.278.col.1.num.60.
Substantia simplicium atque essentiæ immateriales sunt. 250. columna.2. num.80.
Substantiarum separatarum quælibet species, num habeat tantum vnum indiuiduum.254.colum.1.num.70.
Substantiarum substantiam propriè dici, accidentium autem non nisi secũdum quid.228.colum.1.num.20.
Substantiæ simplices subsistentes perfectiores sunt substantiis compositis 230.colum.1.num.60.
Subdiaconi Sicilię à Pelagio ab vxoribus suis abstinere iussi. 40. columna 2.numer.10.
Synodorum & ecclesiæ differentia.159.colum.2.
Symoniacus quis dicatur, & quibus pœnis puniendus.174.col.1. num.70.

T

Thesaurus indulgentiarum.97.col.1.num.50.
Thesaurus indulgentiarum aliter quam per sacramenta dispensari potest à papa, & cæteris ecclesiæ prælatis.82.colum.2.num.50.60.
Thesaurus aliquis an sit necessarius ad efficaciam indulgentiarum.80.columna.2.num.1.
Thesaurus indulgentiarum an subditus sit aliter dispositioni papæ, quam per sacramentorum collationem.92.colum.2.num.40.
Thesaurus vnde constet, vnde fiunt indulgentiæ 91.colum.1. num.60.
Transcendentia quomodo se habeant ad naturas rerum supra quas cadũt. 241.colum.2.num.40.

V

Vacans cœnæ & vacans ebrietati, quomodo inter se differant.134.co. 1.num.20.
Verba Christi, Tibi dabo claues regni cælorum, Petro nõ in persona omnium apostolorum dicta sunt.53.colum.2.num.1.
Verba hæc Hieronimi, Orbis maior est vrbe, quomodo intelligenda. 42. colum.1.numero 30.
Verba illa Matth.18.Quæcũque ligaueritis, erunt.& quid importent.33. columna prima & secunda numero.80.
Verbi vnio cum natura humana.183.colum.3.
Venditor vel emptor si sciant valorem rei, & naturam, an nullũ subsit peccatum si res vendatur pro maiori aut minori pretio.133.col.1.nu.60.70.
Venationes à principibus prohiberi possunt in damnũ subditorum.133.columna.2.num.30.
Vermes non minus generantur ex hostiis consecratis, quam ex non consecratis.230.column.1.num.20.
Vidua quæ voluntariè delectatur de coniugali actu præterito, an peccet mortaliter.89.colum.2.num.40.
Vnitas est duplex, numeralis & formalis.243.colum.1.num.50.
Vnitates quæ habent esse extra animam, non sunt communes, sed particulatæ & multiplicatæ numeraliter iuxta numerum indiuiduorum quorũ sunt.243.columna 2.num.70.
Vnitas quælibet nihil aliud est quam rei diuisio.243.colum.1.num.20.
Vnitas numeralis non sequitur quidditatem.232.colum.2.num.70.
Virtus is actiuæ quantitas ex effectus quantitate cognoscitur.192.col.1.
Virtutis superioris est disponere de actu inferioris autoritatiuè.21.columna 2.numero 8.
Virtutis infinitæ intensiuè est, si quid per se primo moueat tempore infinito.165.column.2.numero 20.
Virtus seu potentia Dei gloriosissimi est tantæ perfectionis quòd nullis perfectionis limitibus angustetur.193.colum.1 num.18.
Vitia occultissima subiacent ecclesiæ censuris.133.columna.2.numero.70.
Vniuoci & æquiuoci, puri & analogi differentia.229.colum.1.numner.70.
Vnum pro multis respondere tripliciter contingit.4.colum 1.numero.10.
Vniuersalia in actu num sint extra animam.247.columna.2.numero.10.
Vniuersile accipitur dupliciter, nempe formaliter & obiectiuè. 247. col. 2.num.40.
Vniuersalia naturalia non sunt diffinibilia, & quare.232.colum. 2.num.10.
Vniuersale in prædicando est in quod in intellectu nõ est impossibile prædicari de multis.246.columna secunda numero 60.
Vniuersalis nomen tripliciter intelligitur,247.columna 2.numero 20.
Voueus aliquid alicui particulari imagini beatæ Mariæ virginis, an per illud votum sit acquisitum ius ecclesiæ.179.columna prima.
Voti natura an bonum supererogationis.135.columna 2,numero.70.
Votum non nubendi æquiualet voto castitatis.177 colum.2.
Votum professionis emissurus an possit absolutè renunciare propinquis hæreditatem quã probabiliter dubitat malè adepto ære infectam. 178. columna prima.
in Vsura num transferatur dominium.168.col.1.numer.50.
Vsuræ quinque pro centum quomodo se habeant.132.colum.1.nu,70.80.
Vsura restituenda est accipienti pecunias mutuo sine necessitate, 131. col. 2.numero 60.
Vsuram quæ constituant.169.colum,2.num.30.
Vsurarius mentalis an teneatur ad restitutionem.170.col.1.num.10.
Vsurarij altero hærede non potente restituere alter minimè tenetur insolidum.171.colum.2.num.40.
Vsurarij altero hærede non potente restituere an alter teneatur insolidũ. 171.colum.2.num.20.
Vxor in lege Moysi non poterat dare viro libellum repudij. 29. columna secunda numero 10.
Vxor num teneatur sub peccato mortali abstinere à carnali cõmercio viri publici concubinarij.124.colum.2.num.40.60.

Finis Indicis in Opuscula Caietani.

***

TABVLA PRINCIPALIVM LOCORVM,

Quæ sunt visa animaduersione in Chrysostomi Iauelli Commentariis super primam partem sancti Thomæ,

Prior numerus indicat paginam, posterior columnam.

A

ABsoluta omnia habent distinctiuum intrinsecum sicut constitutiuum.pag.55.col.2.
Abstractio quotupliciter,& quomodo fiat.p.87.c.2.
in Abstractis præsentialitas est applicatio virtutis in ratione agentis.pa.29.col.2.
Accidens quotuplex sit.pa.60.col.1.
Actio immanens in diuinis est actio notionalis.pag. 89.col.2.
Actio notionalis vt sic est relatio,licet differat ab ea secundum modum significandi.pa 89.col.2.
Actio recipit vnitatem & distinctionem ex termino sibi adæquato.pagin. 94.col.2.
Actio immanens.ex parte obiecti quot requirat.pa.56.col.2.
Actio transiens quomodo imperfecta.pa.31.col.2.
Actio immanens perfecta.pa.31.col.2.
Actus & potens de sua ratione sunt indistantes.pa.29.col.2.
Actum notionalem non est verum esse a voluntate vt à principio & non aliter.pa.91.co.1.
Adæquati subiecti conditiones,secundum Scotum,& S. Thomam.pagina 5.colum.2.
Adæquatio in creatis & in Deo non est vniuoca, sed analoga. pagina 94. columna 2.
Ad hoc,quod aliquid fundet similitudinem,non est necesse,vt sit vera qualitas,sed concipiat modo qualitatis.pag.94.col.1.
Ad hoc quòd Deus sit perfectus substantialiter, quot requirantur. pagina 15.col.2.
Ad hoc quod aliquid faciat compositionem cum altero, quid sit necesse. pagin.15.colum.1.
Adiectiuum nomen semper tenet in concreto.pag.79.co.1.
Aequalitas non est relatio realis sed rationis.pa.94.col.2.
Aequalitas in Deo quid dicat.Ibidem.
Aequalitas & similitudo in creatis possunt esse realiter distinctæ. pagina 94.colum.2.
in Aequalitate non requiritur commensuratio nisi in creaturis. quarũ perfectio terminata est.pa.94.col.2.
Aequalitas requirit negationem maioritatis & minoritatis.ibidem.
Aequalitas in Deo non est proportio, neque commensuratio, nec æquatio quantitatis,sed tantum vnitatis in quantitate sine excessu, & defectu.ibidem.
Aeternitas ex principali importat immutabilitatem.pa.34.col.1.
Aeternitate nihil potest mentiuri nisi fiat diuini ordinis.pa.36.co.2.
Aeternitas potest dici duratio.p.33.col.2.
Aeuum quid sit.pa.38.col.2.
Aeuum à quo trahat vnitatem.pa.38.col.1.
Aeuum quomodo compatiatur secum successionem.pa.37.col.1.
Aeuum dicitur ab æternitate.ibid.
Aeuum est infinitum negatiuè.ibid.
Aeuum includitur negationem infinitorum defectuum eiusdem rationis. ibidem.
Aeuum non est idem,quod æternitas participata.pa.36.col.2.
Aeuum quid dicat in æuiterno.pa.38.col.2.
Aeuiternum esse est indiuisibile & totum simul.pa.38.col.1.
Aeuum in quo æuiterno sit subiectiuè.pa.38.col.2.
Aeuum compleri per actionem gratuitam non inconuenit.ibid.
Affirmatio & negatio licet reducantur ad idem genus rei, non tamen ad idem genus principij cognoscendi.pag.84.col.2.
Agens voluntarium potest diuersimode agere ex sua apprehensione.pag. 91.col.1.
in Agente voluntario modus per se agendi non est modus essendi. pagin. 90.col.2.
Agens naturale non habet nisi vnum modum agendi.pa.91.col.1.
Agens particulare non propriè conditinguitur agenti vniuersali. pagin. 77.col.2.
Agens,qua agens non habet producere sibi simile.pa.56.col.1.
Agens secundum non agit nisi in virtute primi.pag.30.co.1.
Agentia non causant totum pa.29.col.1.
Agens est quodammodo actus passi.pa.29.col.2.
Agens producens formam,producit consequentia ad formam. pagina 12. columna prima.
Agens quomodo fit simile effectui.pa.18.col.2.
Albedo subsistens non distingueretur seipsa ab omni albedine recepta subiecto.pa.25.col.1.
Aliquid esse tale per essentiam,quotupliciter contingat.pa.12.col.2.
Aliud est,conuenire naturæ hominis,aliud,esse naturale.p.1.col.2.
Alius,alia,aliud,quid significent.pa.68.col.1.
Amare est motus appetitus ad rem,vt bonam.pa.55.col.1.
Amor quotuplex fit.pa.80.col.1.
Amor personalis dicit relationem subsistentem.p.80.col.1.
Amor patris in filium non est sicut in subiectum,sed vt in obiectum.ibid.
Amor necessariò procedit ex verbo.pa.75.col.2.
Amor primo conuenit spiritu sancto.pa.99.col.1.
Amor diuinus quotupliciter consideret.pa.56.col.2.
Angeleitas seipsa suppositatur pa.88.col.1.
Angelus & cœlum non differunt esse mensurabilium.pagina 38. colum. 2,
Angelus inferior vt cognoscens adæquatur,non exceditur à cognito.pa. 34.col.2.
Angeli esse,actiones instantaneæ,& motus localis quomodo mensurentur.pa.37.col.2.
Angeli operationes naturales sunt à potentia actiua creata.p.36.col.1.
Angeli operatio est defectibilis a principio intrinseco & extrinseco.pag. 36.col.2.
Animæ rationalis esse dependet à conseruatione Dei.p.38.col.2.
Anima separata quomodo non sit persona,nec materia figurata.pagin.62. column.2.
Anima separata non perfectè cognoscit substantias separatas naturaliter. pa.45.col.1.
Appetibilitas quomodo se habeat ad bonum.p.19.col.1.
de Appetitus ratione est tendentia in alterum.p.56.col.1.
Appetitus fundatur in aliquo esse perfecto vel verè vel apparenter.pagin. 20.col.1.
Appetitus cadit vel super incomplexum,vel super infinitum verbi.pagin. 20.col.1.
Argumenta contra fidem,sunt falsa,& solubilia.pa.2.col.1.
Argumentatiuum quid sit.pa.6.col.1.
Aristotelis ordo in libris metaphysicis.pa.29.col 2.
Arithmeticæ obiectum quale sit.pa.65.col.1.
Articuli fidei quomodo probentur a Theologo.p.6.col.1.

B

BEatus non potest non actu frui Deo.p.44.col.1.
Beatus non format verbum de diuina essentia.p.43.col.1.
Beatus quarnam cognoscere de Deo nequeat.pa.50.col.1.
Bonum & appetibile conuertuntur.pa.19.col.2.
Bonum & finis quotupliciter considerentur.pa.21.col.2.
Bonum est in triplici gradu.pa.22.col.1.
Bonum non conuertitur cum ente abstracto,sed existente.p.22.co.2.
Bonum quomodo conuertatur cum ente.pa.20.col.1.

C

CAelo,quatenus est tale corpus,repugnat,diuidi.pa.96.col.2.
Cælum quomodo sit nobilius animatis.p.10.col.1.
Calor naturalis quomodo generet carnes.p.42.col.1.
Causa quando dicatur in effectum procedere.pa.53.col.1.
Causa naturalis secundum se determinatè & tot producit effectus.pagin. 48.col.1.
Causæ essentialiter ordinatæ & accidentaliter,in quibus inter se differãt. pa.27.col.2.
Causa & causatum quando sint eiusdem ordinis.p.18.col.2.
Causa media pendet à prima,quotupliciter possit intelligi. pagina 8. columna secunda.
Causarum communissimè sumptum,non omne est compositum.pagina 15. columna 1.
Causatum vt quod,quid sit.pag.15.col.1.
Cognitio virtutis & potentiæ agentis facit cognoscere ipsum agens.pag. 49.col.2.
Cognitio de Deo per gratiam, ex modo est infima, ex obiecto autem est perfectissima.pa.51.col.2.
Cognitum vt habens suam bonitatem,est causa finalis ipsius actus amandi.pa.55.col.1.
Cognitum vt cognitum,est causa efficiens desiderium, & actum voluntatis.pa.55.col.1.
Cognoscere conclusionem in principio,& ex principio,differunt.pagina 48.colum.2.
Cognoscens quotupliciter sumatur.p.44.col.1.
omne Cognoscibile est cognoscibile per aliquam speciem sui repræsentatiuam,vel per seipsum.pa.44.col.2.
Concausatis rebus propriè non conuenit esse.p.28.col.1.
Conceptus omnis vel fundatur in mente.vel in re obiecta intellectui.pa. 63.col.1.
Conceptum secundum addere supra primum,quid sit.pagina 83. colum.1.
Constitutum & constituens distinguntur realiter.pa.88.col.1.
Conueniens quotupliciter sumatur.pa.6.col.2.
Corpus metaphysicum quod sit.pa.25.co.2.
Corpus physicum,mathematicum & methaphysicum quomodo differant. pa.25.col.2.
In corpore naturali,quod habet esse per se,& existit diuisum actu ab aliis datur determinata magnitudo in maius & minus.p.26.col.1.
Creatum totum est à Deo immediatè.pa.30.co.1.
in Creatis sunt idem persona, hypostasis. subsistentia, et essentia, sed non conuertuntur.pa.63.col.2.
in creatis nullum idem numero est in distinctis suppositis.pa.78.col.2.

Creatu

Creaturæ quotupliciter sint in Deo.pa.47.columna 1.

D

DEmonstrationis diffrentia per effectum adæquatum, & non adæquatum in quo stet.pagina 8.col.prima.
Denominatio extrinseca quando fiat,pagina 23.col.2.
Denominatio intrinseca quando fiat.ibidem.
Denominatio per causam exemplarem, effectiuam & finalem quomodo fiat.pagina 24.col.prima.
Denominatio formalis in absolutis non est nisi à forma intrinseca pagina 24.col.prima.
Descriptiones quotuplices sint.pagina 7.col.2.
in Deo tres relationes distinguuntur tantùm ratione.pagina 94.col.2.
in Deo datur potentia realis productiua,respectu actuum notionalium& essentialium ad extra pag.91.col.2.
in Deo quomodo sit potentia intelligendi.pagina 91.col.2.
Deus est alio modo perfectus,alio modo perfectus filius.pag.94.col.1.
Deus quomodo intelligat omnia vnico actu.pagina 91.col.2.
Deum fuisse aliquando sine verbo perfecto, est impossibile. pagina 89.columna secunda.
Deus est multiplex ratione fundamentaliter,& non subiectiuè. pagina 83. columna prima.
nomen Deus semper supponit pro habente Deitatem, & non pro Deitate habita.pag.84.col.prima.
a Deo omnis fluxus & egressus realis,sicut actio elicita remouetur.pag 89 columna secunda.
Deus seipso distinctus est à quolibet alio.pagina 82.col.2.
Deus respectu terminorum personalium non est singulare sumptum singulariter,sed commune.pag.61.col.prima.
in Deo non dantur plura singularia respectu principij. pagina 79.columna secunda.
Deus cur dicatur speculum voluntarium.pagina 47.col.2.
in Deo quomodo continentur res distinctè,& quomodo indistinctè.pag 48.col.2.
in Deo repugnat esse distinctas productiones,sine ordine originis.pagina 76.columna secunda.
Deum non esse corpus,quomodo intelligendum.pag.10.col.prima.
Dei essentia est sola sui ipsius adæquata & perfecta species. pagina 43 columna secunda.
Dei essentia cur possit per se ipsam esse forma intellectus.pag.43.col.2.
in Deo sunt plura supposita conuenientia penitus in eadem quantitate numerali sine excessu,& defectu.pagina 94.col.2.
Deus est indiuiduum vagum ex parte naturæ.pagina 67.col.2.
Deus quomodo sit in loco.pagina 30.col.prima.
Deus quomodo describatur à Theologo.pagina 7.col.2.
in Dei intellectu & voluntate quomodo possit assignari pluralitas actuum pagina 55.col.1.
Deus quotupliciter cognoscibilis sit.pagina 42.colum.prima
in Deo est modus quantitatis.pagina 61.col.prima.
Deus amat creaturas,dum eis largitur esse.pagina 74.columna 2.
Deus solus est primo & per se causa esse creati.pag.28.col.2.
in Deo quomodo sit motus.pagina 31.columna 2.
Deus quomodo sit in parualis capitatis.pagina 30.col.2.
Deus quomodo sit in infideli,& dæmone.ibidem.
Deus quomodo sit in essentia sua.pag.31.col.prima.
Deus diuerso modo est causa boni vius moralis liberi arbitrij,& prgdestinationis.pagina 51.co.2.
Deus quomodo similis creaturæ.pagina 18.col.2.
Deus seipso solo producit esse vel secundum totum, vel secundùm partem.pagina 29.col.1.
Deus duotupliciter possit intelligi.pagina 5.co.1.
Deus quomodo vniuersaliter perfectus.pa.16.col.prima.
Diaphanum ex vna & eadem parte sui immutatur ab albo & nigro.pagina 93.columna 2.
Dicere in Deo addit respectum originis vel expressionem. pagina 79.columna secunda.
Dictionis exclusiuæ vis.pagina 68.co.2.
Dictio exclusiua quotupliciter possit apponi in diuinis.p.69.co.1.
Differentia inter relationes hypostaticas,& non hypostaticas.pagina 95.columna prima.
Differentia est extra rationem formalem generis,& eeonuerso. pagina 13. co.secunda.
Differentiis remotis,remouentur species,& remanet tantùm natura & cõmunis.pagina 87.co.2.
Diffiniens non est necesse vt sit prius suo diffinito.pa.87.co.prima.
Diffiniens non potest esse posterius suo diffinito.ibidem.
Diffinitio remota omni institutione humana,repræsentat diffinitum,pagina 51.co.2.
Diffinitum & diffinitio distinguuntur ratione,non re.pa.13.co.prima.
Distinctio rationis virtualis præcedit omnem actum intellectus.pagina 83 col.prima.
Distinctio relatiua est prima in ordine entium,& cur.pagina octuagesima sexta col.secunda.
Distinctio omnis in diuinis realis est solum per oppositionem rulatiuam. pagina 75.co.secunda.
Distinctio nulla alia datur apud Thomistas,nisi aut realis aut rationis.pa. 55.columna 1.
Distingui ratione quotupliciter aliqua possunt.pa.11.co.1.
Diuersi modi producendi qui sunt ab eodem agente, non terminantur ad idem specie.pa.77.co.2.
in Diuinis non potest assignari nisi ordo originis.p.78.co.1.
inter Diuinas personas est distinctio realis,non absoluta,sed relatiua tantum.pa.76.col.prima.
in Diuinis persona hypostasis & subsistentia sunt idem conuertibiliter.pa. 63.col.2.
Diuina relatio inquantum est ens diuinum habet quod possit concipi modo relatiuo & modo absoluto.pa.88.co.2.
in Diuinis an prioritas in aliquo sensu tolerari possit.pagina 95.co.2.
in Diuinis suppositis non est relatio æqualitatis realis.pa.95.c.prima.
Diuisio secundum extrema contradictionis quæ sit.pagina 40.co.2.
Diuisio entis in vnum & multa,qualis sit.pagina 39.co.2.
Donum quot res dicat.pagina 82.col.1.
Doni ratio formalis quæ sit.ibidem.
Donum quomodo conueniat essentiæ & filio & spiritui sancto.pagina 81. col.2.
Donum dicit formaliter aptitudinem donabilitatis.pa.82.co.2.
Durare formaliter est manere in esse.pagina 28.co.2.
Durationis esse diuini conditiones.pag.33.col.2.
Durationis esse creati conditiones.ibidem.
Duratio esse diuini quomodo sit mensura aliarum.ibidem.

E

EAdem res est à qua sumitur genus & differentia.pagina 13.col.1.
Effectum esse nobiliorem causa sua organica, non inconuenit. pagina 29.col.2.
Effectus quomodo assimiletur formæ agentis,per quam agit.pagina 90.columna secunda.
Essentia non est propria forma patris, nec filij, sed communis. pagina 74. columna secunda.
Effectus agentis voluntarij potest hoc vel illo modo produci pagina nonagesima prima.co.prima.
Effectus agentis naturalis,deducto impedimento, non potest esse nisi vno modo.pagina 91.col.prima.
Effectus cognitio ex natura rei pendet à cognitione causæ. pagina 41. col. prima.
Elementa quomodo sint æterna.pa.9.colum prima.
Eligibile per se,& per accidens.pagina 20.col.prima.
Enti reali conuenit,distingui re & ratione.pa.17.co.2.
Ens vniuersalissime sumptum & nominaliter significat essentiam vniuersalissimè:& participaliter suinptum significat esse vniuersalissime. pagina 13.columna 2.
Ens & bonum quotupliciter considerari possint.pa.19.col.prima.
Exitus quotuplex sit.pagina 97.columna 2.
Ens finitum sufficienter diuiditur in decem prædicamenta. pagina.columna prima.
Ens productum diuiditur in necessarium & possibile.pa.31.co.2.
Entitas fundamenti relationis quæ sit.pagina 58.co.prima.
Esse, actualitatem omnis naturæ esse quotupliciter intelligi possit, pagina duodecima columna 2.
Esse est fundamentum omnium.pag.29 col.prima.
Esse est cæteris omnibus vniuersalius.ibidem.
Esse per essentiam in omnibus,quid sit.pag.30.col.2.
Esse per præsentiam in omnibus,quid sit.ibidem.
Esse per potentiam in omnibus,quid sit.ibidem.
Esse ab vno, vel duobus, non arguit productiones diuersarum rationum necessariò.pagina 55.co.prima.
Esse in intentione non est finis.pagina 22.columna 1.
Essentia est ratio essendi.pagina 202.colum.2.
Essentiæ rerum præcisè sumptæ non dicunt aliquam perfectionem vel imperfectionem.pagina 23.colum.2.
Essentiæ rerum sumptæ in ordine ad esse, dicunt perfectionem vel imperfectionem.ibidem.
Essentia quid sit,pagina 63.colum 2.
Essentia ignis posset dici infinita,non tamen ignis secundum essentiam.pagina vigesima quinta.colum.2.
Essentia vt essentia est principium conuenientiæ essentialis.pagina quinquagesima nona.colum.prima.
Essentia vt relatio est principium disconuenientiæ relatiuæ:ibidem.
Essentia nec generat,nec generatur.pagina 84.col.2.
Essentia diuina nec per se,nec per accidens generatur ibidem.
Essentia diuina stat penitus indistincta.ibidem.
Essentiæ ratio est sicut ratio naturæ communis pagina 88.colum.2.
Essentia sola in diuinis non generat,sed concurrit paternitas.pagina nonagesima tertia.colum.1.
Essentia & paternitas in generatione diuina non sicut duo principia productiua.ibidem.
Essentiam vnam esse trium personarum,cur conuenienter dicatur. pagina 85.colum.prima.
Essentia cur sit commune prædicatum.pagina 59.colum.2.
Essentia vt adiuncta paternitate,est potentia generandi in diuinis. pagina 93.colum.prima.

F

FActio & datio non sunt eiusdem rationis.98.colum.prima.
Fallacia fit cum transitur à modo vnius prædicati ad modum alterius. pagina 85.colum.prima.
Fidei dogmata in quotuplici sint gradu.pag.71.colum.prima.
Filiatio præcisè & totaliter distinguit filium à patre quocunque alio circunscripto.pag.75.colum.2.
Filiatio non est sufficiens distinctiuum filij à spiritu sancto.pag.75.col.2.
Filiatio dicit vnam rationem formalem genericam, sub qua stant plures rationes formales specificæ pagina 94.colum.1.
Filius non causat paternitatem actione propriè dicta, sed tantum causat per modum resultantiæ.pag.57.colum.2.
Filius in diuinis secundùm filiationem potest esse fine spirare. pagina nonagesima sexta.colum.2.
Filius quo ad distinctionem à spiritu sancto pendet à spirare.ibidem.
Filius & spiritus sanctus quomodo producere dicantur naturaliter. pagina 90.columna prima.
Filius est in patre vt originatum in originante.pagina 97 colum.prima.
Filius in diuinis cur sit perfectus.pagina 94.columna prima.
Filius non esset in patre,nisi vna essentia esset duobus. pag.96.columna 2.
Filius quomodo mittatur a se,& à spiritu sancto.pagina 99.co.2.

Filius non mittitur nisi ex amore quò creatura diligitur à Deo. pagina 99. columna prima.
Filius licet habeat perfectè Deitatem, non tamen habet eam omnibus modis, quibus potest haberi, pagina 94. columna prima.
Filius vnitur patri in essentia, & distinguitur ab eo personaliter, pagina 97. columna prima.
Forma eo ipso quod recipitur in materia, non habet omnem modum perfectionis sibi debitum, pagina 24. columna 2.
Forma non recepta in materia est infinitum secundum quid, pagina 24. columna secunda.
Forma & esse sunt intenta propter alterum, pagina 25. columna prima.
Formæ eiusdem speciei causant similitudinem inter duo indiuidua pagina 94. columna prima.
Formæ tà reales quàm intentionales in esse imperfecto possunt plures esse simul in eodem subiecto, pagina 93. columna 2.
Formæ reales vnius generis, & intentionales in esse completo non possunt esse simul in eodem subiecto, pagina 93. columna 2.
Formæ quomodo sint variabiles, pagina 32. columna 2.
Forma substantialis non est immediatum principium actionis, pagina 29. columna prima.
Forma cùm introducitur in eodem instanti concomitantur eam propriæ qualitates, pagina 25. columna 2.
Fundamentum totale diuinarum relationum non est essentia præcise. pagina 61. columna prima.
Fundans æqualitatem, non est necesse, vt sit quantitas, sed vt habeat modum quantitatis. pagina 94. columna prima.

G

Generare & spirare dicunt actionem agredientem, & non determinatum effectum. pagina 80. columna secunda.
Generatio & spiratio diuina quomodo sint necessariæ. pagin. 89. co. 2.
Generatio est à supposito ad suppositum, pagina 85. columna prima.
in Genere contentum, vt sic, est imperfectum, pagina 13. columna prima.
Gratia Dei quotupliciter in homine innouetur, pagina 99. column. prima.
Gratia gratum faciens cùm datur, datur quoque & persona diuina. pagina 98. columna prima.

H

Habere deitatem stant plures modi formales habendi eam, pagina 194. columna prima.
Homo quomodo disponant se ad gratiam, pagina 55. col. prima.
Homini quid sit naturale secundùm philosophum, pagina 42. col. prima.
Homini quomodo sit naturale desiderium videndi Deum, ibidem.
Humanitas non generat, sed humanitas vt in hoc, pagina 93. colum. prima.
Inter Humanitatem & hominem quotuplex sit differentia, pagina vndecima, columna secunda.
Hypostasis quid sit, pagina 63. columa secunda.
Hypostasis diuina est quid subsistens in natura intellectuali, pagina 88. columna prima.

I

Idea Platonica quid sit. pagina vigesimaquarta, columna prima.
Ideæ quid sint, pagina 61. columna 2.
Idem notius esse se ipso, quomodo possit. pagia 31. col. 2.
Id quod ex natura sua est substantia, in quocunque inueniatur vniuocè dictum, non potest esse accidens. pagina 14. columna 2.
Identitatis ratio quotuplex sit. pagina 82. columna 2.
ad Imaginis rationem quot requirantur. pagina 75. columa prima.
de Immanentis actionis ratione est, vt sit subiectiuè in agente. pagina 56. columna secunda.
Impossibile quotuplex, pagina 32. columna prima.
Impressio & amor productus idem sunt, pag. 82. columna prima.
Inclinatio habitualis est ipsa voluntas. pagina 56. col. prima.
Incommunicabilitas tribus personis diuinis communis ad reducatur pagina 65. columna prima.
Inconuertibile alteri, quomodo aliquid sit. pagina 59. columna 2.
Indefinentia elementorum & Angelorum in quo differat. pagina 34. col. 1.
Indiuiduum vt indiuiduum est per imperfectius natura. pagina 63. col. 2.
Indiuiduum vagum quid importet. pagina 73. col. prima.
Indiuiduum signatum quid importet. ibidem.
Indiuiduum vagum quotuplex sit. ibidem.
Indiuiduo quotuplex indiuisio competat. pagina 10. col. 2.
Infinita multitudo in essentialiter ordinatis non potest dari. pagina vigesimaseptima, columna 2.
Infinitas intensiua non est intimior in Deo quàm extensiua secundum nostrum modum intelligendi. pagina 41. col. prima.
Infinitas intensiua non addit super essentiam in Deo nisi negationem limitationis. ibidem columna 2.
Infinitas actu in magnitudine repugnat ex natura rei. pagina 27. col. 2.
Infinitum secundùm essentiam quid sit. pagin. 25. columna 2.
Infinitum secundùm magnitudinem quid sit ibidem.
Infinitum spacium per transitum, quotupliciter intelligatur. pagina vigesimasexta. columna 2.
Infinitum quotuplex sit, pagina vigesimaquarta, col. prima.
Influxus causæ primæ modificatur in secunda secundum naturam secundæ. pagina 50. columna 2.
Intellectionis tota substantia est à solo intellectu res autem intellecta concurrit tantùm determinatiuè. pagina 55. col. prima.
Intellectio omnis elicita, directa, perfecta vel imperfecta terminatur ad verbum. pagina 53. columna 2.
de Intellectu quotupliciter contingat loqui. pagina 54. col. 2.
Intellectus & voluntas quomodo differant, in eliciendis suis actibus. pagina 55. col. prima.
omnis Intellectus, vt intellectus pro obiecto adæquato habet ens vniuersale. pagina 45. co. prima.
Intellectus alio actu fertur super principium, & alio super conclusionem. pagina 48. columna 2.
Intellectus actuatus diuina essentia, vt forma intelligibili ex se receptiuus est intellectionis diuinæ. pagina 46. col. prima.
Intelligentia non finita per materiam vna existens & completa, habet omnem perfectionem tuam. pagina 24. col. 2.
Intelligere importat habitudinem ad obiectum. pagina 73. col. prima.
Intelligibile & intellectus non integrant vnum totale agens intellectionis pagina 55. col. prima.
Intelligere est esse intellectus, & constitutiuum eiusdem esse in cognoscitiuo. pagina 54. columna 2.
Intelligere absolutè non est productiuum verbi, sed intelligere expressum. pagina 54. col. prima.
Instans non dicitur vniuocè de instanti temporis & æternitatis. pagina 34. columna prima.
Instantis ratio formalis quæ sit. ibidem.
Intentio prima & secunda quid sit pagina 62. columna 2.
Intentio prima & secunda iuuantur obiectiuè & formaliter. ibidem.
Intentio prima obiectiuè non fit per opus rationis. ibidem.

L

Liberum arbitrium potest habere bonum & malum vsum moraliter. pagina 53. columna 2.
Locatum denominatur à loco, qui est inhærenter in locante. pagina 86. columna secunda.
Locus quotupliciter capiatur. pagina 30. columna prima.
Lumen productum à variis luminosis est tantùm vnum lumen. pagina 93. columna prima.
Lumen gloriæ quomodo disponat ad Dei visionem, pagina 44. col. 2.
Lumen gloriæ eleuat intellectum. pagina 44. col. 2.
Lumen gloriæ est dispositio supernaturalis. pagina 45. columna 2.

M

Malum fundatur in bono. pagina 40. columna prima.
Materia prima est naturaliter receptiua animæ intellectiuæ. pagina 46. columna prima.
Mathematica quomodo sint abstracta à materia. pagina 10. columna 2.
in Mathematicis quomodo non sit bonum. pagina 21. col. prima.
Maximum est dabile in omni corpore naturali. pagina 25. columna 2.
inter Mensuram & mensuratum sufficit distinctio formalis. pagina 33. co. 2.
Mensura proxima quæ sit. pagin 139. col. prima.
Mensurabile secundum quotuplex esse graduetur. pagina 38. colum. 2.
Mensuratum per æuum quid sit pagina 38. columna prima.
Mensuratum tempore exceditur a tempore. pagina 34. columna 2.
Metaphysicalis doctrina requirit quòd consideratio communis præcedat. pagina 39. columna prima.
Missio diuinarum personarum quotupliciter consideretur. pagina decima columna secunda.
Missionis propriissimæ conditiones quotuplices sint. ibidem.
Missio an sit quid essentiale. pagina 97. columna secunda.
Missio quid sit. pagina 97. columna prima.
Missionis species diuersificantur per exitum. pagina 97. columna secunda.
Mittere & mitti in diuinis in sua ratione vniuersali non includunt originem in recto. pagina 99. columna secunda.
Modus essendi per potentiam, & per essentiam in Deo, quomodo fundantur super eius operationem. pagina 31. columna prima.
Modi fundamenti relationis quot sint. pagina 58. columna prima.
in Moralibus circunstantia debiti finis est principalior. pagina 51. col. 2.
Motus cæli quomodo mensuretur tempore. pagina 33. columna prima.
Mouens & motum non necessariò requirunt distincta suppositа. pagina 69. columna secunda.
Multiplicatio omnis numeralis in eadem specie est propter materiam partem compositam, vel propter aliud habens vicem materiæ. pagina 93. columna prima.
Multitudo non stat pro diuisione quantitatiua, sed formali. pagina quadragesima. columna secunda.
Multitudo est quid superius ad numerum formalem. pagina 64. column. 2.
Multitudo addit diuisionem supra ens, pagina 66. columna prima.
Multitudo vt constituta ex vanitatibus, est posterior vno, pagina 66. columna secunda.
Multitudo vt includit diuisionem, qua priuatur vnum, est prior vno. ibid.
Multitudo quæ dicit priuationem vnitatis, fundatur in vno. pagina quadragesima. columna prima.
Multitudo communior est, quàm numerus. pagina 27. columna secunda.

N

Naturæ non prædicatur in recto de concreto. pagina vndecima, col. 2.
Natura specifica determinatur ad agendum per principia indiuiduantia. pagina 93. columna prima.
Natura quomodo determinetur ad vnum. pagina 94. columna prima.
Natura animalis alia est in homine, alia in asino, sicut & aliud esse. pagina 13. columna secunda.
Natura intellectualis alio modo consideratur à philosopho alio à Theologo. pagina 42. columna prima.
Natura animalis, lapidis, &c. præcisè sumpta, vt abstrahunt ab esse, sunt in genere, & vt sic non componuntur ex esse & essentia. pagina decimaterтia. columna secunda.
Naturale immobile, vt sic mensuratur æuo. pagin. 36. columna secunda.
Naturaliter quotupliciter sumatur. pagina 89. columna secunda.
Necessarium quotuplex sit pagina 32. columna prima.
Necessarium in permanentibus, & abstractis pendet ex alio Deo. pagina 32. columna prima.
Necessarium quotuplex sit. pagina. 89. columna secunda.
Negatio maioritatis, & minoritatis in diuinis nō est fundamentum æqualitatis, sed conditio, sine qua quantitas non fundaret æqualitatem. pagina. 94. columna secunda.
Negatio non potest esse pars alicuius entis positiui. pagin. 40. columna 2.
Nihil est sibi sufficiens causa essendi. pagina 12. columna prima.
Nihil agit vltra speciem suam. pagina. 89. columna prima.
Nobilius esse quotupliciter intelligatur. pagina. decima columna prima.
Nomen proprium generis significat illud, per quod distinguitur genus à quolibet. pagina 72. columna prima.
Nomen Deus sumptum in recto, non est de intellectu patris. pa. 72. col. 2.

Nomen substantiuum concretum, & nomen adiectiuum in quibus conueniant, pagin. 83. col. 2.
Nomen adiectiuum non significat solam formam secundùm se, sed connotando subiectum, ibid.
inter Notionalia talis ordo debet seruari, qualis inter essentialia. pagina 78. col. prima.
de Notionibus diuinis nunc non licet contrarium opinari. pag. 71. col. 2.
Notio quid sit, pagin. 70. col. prima.
Notitia obiecti concurrit effectiuè ad actum voluntatis simul cum voluntate, pagina 55. col. prima.
Notitia simpliciter supponitur in omni cognoscibili, pagin. 33. col. prima.
Notitia actualis & habitualis quomodo differant, pagina 54. col. prima.
Notum per se quid sit, pagina 2. col. prima.
in Numeris cur sit infinitum, pagin. 27. col. 2.
Nunc quomodo suo fluxu causet tempus, pagin. 33. col. prima.
Nunc extrinsecum & intrinsecum in quo differant, pagina 35. col. prima.

O

Obedientialis potentia quid sit, pag. prima, col. secunda.
Omnia quæ non implicant contradictionem, sunt in potentia logica pagina 91. col. secunda.
Operatio beatifica est defectibilis, pagina 36.
Operationis immanentis & transeuntis differentiæ. pa. 53. co. 2.
Operatio beatifica secundariò mensuratur æternitate, pagina 36. col. 2.
Oppositiones aliæ præter relatiuam non inueniuntur in diuinis, pagi. 86. columna 2.
Oppositio relatiua quotupliciter differat ab aliis oppositionib, p. 60. co. 2.
ex Ordine originis trahitur distinctio realis inter personas productas in diuinis, pagina 53. col. 2.
Ordo qui seruatur in intellectu nostro, pagina 52. columna 2.
Ordinis vnius quæ esse dicantur. pagina 18. col. 2.
Ordinis diuersi quæ esse dicantur, pagina 18. columna 2.

P

Pagani fortè fuerunt saluati, si vixerunt secundùm dictamen rectæ rationis, pagina 57. columna 2.
Passum est quodammodo impotentia ad ipsum agens, pag. 29. col. 2.
Pater & filius ideò sunt personæ, quia proprietates personales sunt duæ, & quia virtus spiratiua non multiplicatur, pag. 79. col. 2.
Pater & filius quomodo sunt idem principium spiritus sancti, & quomodo non sunt idem, pagina 79. col. 2.
Pater in diuinis quomodo non necessariò genuerit filium, pagin, 89. col. 2.
Pater non genuit filium voluntate antecedenti, pagina 90. col. prima.
Pater non produxit filium voluntate subsequenti, pagin. 90. col. 2.
Pater produxit filium voluntate concomitante, non tamen contingenter sed complacenter, ibidem.
Pater quicquid habet, habet à se, pagina 78. col. prima.
Pater vt pater formaliter non præintelligitur filio, pagina 96. col. prima
Pater quomodo præintelligatur filio. ibidem.
Pater est in filio, vt est verbum sicut manifestatum in manifestante, pag. 103. columna prima.
Pater habet aliquid quod non haberet, nisi filius esset, pag. 79. col. prima.
Paternitas, vt exercita subsequitur, vt concepta procedit, pagin. 89. col. 1.
Paternitas in generatione diuina est conditio sine qua non, vel modus quo determinatur essentia ad talem productionem. pagin. 93. co. prima.
Paternitas producitur à patre, & etiam filio, pagin. 77. col. 2.
Paternitas nec sub ratione paternitatis, nec sub ratione notionis potest prædicari de spiratione, pagina 71. columna prima.
Paternitas & spiratio actiua non distinguitur realiter in patre. pa. 96. co. 2.
Perfectio omnis creata est signum perfectionis existentis in Deo, pagina 80. colum. prima.
Perfectio quotuplex sit, pagin. 16. columna prima.
Perfectio quotupliciter possit inesse, ibidem.
Perfectio effectus potest inuenirі in causa æquiuoca & formaliter & virtualiter, pag. 23. col. 1.
Perfectiones diuinæ quomodo distinguantur, pag. 16. columna 2.
Perfectio rationalis animæ vbi consistat, pagina 50. columna prima.
Perfectiones omnium creaturarum non sunt omnes eiusdem rationis, pagina 37. columna prima.
Perfectum quotupliciter possit accipi, pagina 15. col. 2.
Personæ diuinæ distinguuntur per qui ab alio, & à quo alius, pag. 89. co. 1.
Persona diuina cum dicur, datur etiam gratia gratum faciens, pagina 40. columna prima.
inter Personas diuinas quomodo intelligi possit prioritas, pagi. 96. col. 1.
Personæ diuinæ cur sint tantum tres, & non plures, pagina 65. columna 2.
Persona in creatura est admixta multiplici imperfectioni. pagin. 63. col. 2.
Personæ diuinæ sunt quartæ quantitate virtutis, pag. 94. col. 2.
Personæ diuinæ quotupliciter considerentur, pagin. 86. col. 2.
Personæ in diuinis sunt identicæ identitate essentiæ, pagina 93. column. 2.
Persona diuina quælibet procedit vt vna materialiter & formaliter, pagi. 94. columna secunda.
nulla Persona præcisè respicit nisi suum productiuum, pagina 82. col. 1.
Personas tres esse vnius essentiæ, cur conuenienter dicatur, pagin. 83. co. 1.
Personas tres esse vnius Dei, cur non conuenienter dicatur ibidem.
Personas tres esse essentiæ, cur non conuenienter dicatur, nisi addatur vnius, vel simplicis, ibidem.
Persona non significat secundam intentionem, pagin. 63. columna prima.
Persona significat suppositum substantiæ cum dignitate, ibidem.
Persona significat rem, cui conuenit secunda intentio, pagina 63. col. 1.
Persona quomodo non mittatur, nisi à producente ipsam, pagin. 99. col. 2.
Persona quid sit, 63. col. 2.
Persona, diuina propter quid dicit essentiam, & relationem, pa. 64. col. 1.
Personale non omne est notionale proprie dictum, pagina 97. column. 2.
Pertinacia est differentia constitutiua hæresis, pagina 71. colum. prima.
Pluralitas necessariò requiritur ex parte principij operatiui, pag. 79. co. 1.
Possibile quotuplex sit, pagin. 32. col. 1.
Potentiam eandem passiuam simul ad diuersos actus terminari est impossibile, pagina 93. col. 2.
Potentia non dicit præcisè essentiam, nec essentiam vt paternitas est, sed essentiam, vt est determinata paternitate, pagin. 92. col. 1.
Potentia materiæ primo respicit formam substantialem, secundario quantitatem, pag. 62. col. 1.
Potentia & actus quotupliciter sumantur, pagin. 12. col. 2.
Practicam scientiam quid constituat. pag. 4. col. 2.
Prædestinationis ratio in infantibus quæ sit, pag. 57. col. 2.
de Prædestinatione opinio S. Thomæ, pagin. 54. col. 1.
Prædestinationis ratio ex parte prædestinati quæ sit, ibidem col. 1.
Prædestinatio & reprobatio habent causam cogoitatis, siue quà non ponerentur. pagin. 55. col. 2.
Prædestinationis actus quotupliciter considerari possit, pag. 53. col. 1.
Prædestinationis causa quomodo sit indeterminata, pagin. 53. col. 1.
de Prædestinatione opinio Scoti, ibidem col. 1.
Prædicamenta quotupliciter considerari possint. pagin. 64. col. 1.
Prædicamenta vt res, non est necesse, vt distinguantur realiter, pa. 60. co. 2
Prædicamenta vt ita: sub ratione formali necesse est vt distinguantur inter se formaliter. pagina 60. columa 1.
Praxis quid sit, pagina tertia, column. 2.
Primum in causando, vltimum est in causato quomodo intelligatur. pagi. 21. columna 2.
Primum virtus est infinitum, pagina 69. columna 1.
Principium quomodo sit communius causa, pagina 71. columna 2.
Principia demonstratiua quomodo sint causæ actiuæ & contentiuæ suarum conclusionum, pagina 48. columna 2.
Priuationes extrinsecæ reducuntur ad genus prædicamentale, pa. 13. co. 1.
Prius esse, quotupliciter intelligatur, pag. 9. columna 1.
Prius & posterius quotupliciter sumantur, pagin. 95. col. 2.
Processio voluntatis non potest fieri secundum similitudinem, p. 66. col. 1.
Processionum diuinarum distinctio formalis ex quot prouenient, p. 55. co. 2
Processio temporalis resoluitur in æternum, sicut effectus in primam radicem, pagina 98. col. secunda.
processiones diuinæ per quid distinguantur realiter. pagin. 55. col. 2.
processiones non diuinæ non distinguuntur seipsis, ibidem.
Processiones diuinæ non distinguuntur sufficienter ex suis principiis formalibus, ibidem.
Processiones diuinæ distinguuntur sufficienter externis productis, vt includunt ordine originis. ibid.
Processionum diuinarum distinctiuum ex intrinsecum, quod tamen sumitur ab extrinseco. p. 55. colum. 2.
Producens & productum necessariò requirunt distincta subiecta. pagina 69. columna 2.
Productio in diuinis est plurificabilis, & non filiatio. pag. 94. colum. 1.
Productiones diuinas nos non concipimus secundum se, sed modo productionum in creatis pag. 87. columna 2.
Productionis modus in diuinis. pag 74. columna prima.
Productum naturaliter & voluntariè quomodo distinguantur inter se. pagina 94. columna prima.
Propositio, in qua denominatur agens à sua actione, quando sit conuersiua, & quando non p. 81. col. 1.
Propositio quomodo possit esse per se nota vni, & non alteri. p. 7. col. 1.
Ppropositiones immediatæ quotuplices, & quæ earum vis sit in concludēdo. pa. 5. col. 1.
Propositio, Quod habet aliquid, & non est illud, est tale per participationem, quomodo intelligatur. pa. 13. co. 2.
Propositio, Quod est primum & per se agēs, est primo, & per se forma quomodo intelligenda. pa. 10. col. 2.
Propositio, Quod est maximè tale in aliquo genere, est causa aliorum, &c. quomodo intelligenda. p. 9. co. 1.
Propositio, Si num cōtrarium fuerit, infinitum totaliter destruet reliqua quatenus admittenda ibid.
Proprietates non personales in diuinis comparantur ad personas quasi aduentitiæ & posteriores secundum intellectum. pag. 94. colum. prima.
Proprietas personalis est sicut forma totius, qua constituitur suppositum in esse formaliter. pagina 88. columna prima.
Proximum agens est simul cum suo effectu. pag. 29. columna prima.
Punctum idem est principium & finis in motu circulari. p. 33. co. 1.
Punctum quomodo verè dicatur principium, & non principium. pagina 85. columna secunda.

Q

Quæ addunt supra ens, quotuplicia sint. p. 20. col. 2.
Quæcunque sunt in genere, conueniunt formaliter in essentia verè perfectibili, & differunt in esse verè perfectiuo. p. 14. col. 1.
Quælibet res per essentiam suam est vna. p. 23. col. 2.
in Quæstionibus de aliquo, quis processus sit. p. 8. co. 1.
Qualitates non agunt nisi in virtute substantiæ, vel formæ substantialis. pa. 14. colum. 2.
Quantitas vt conseruatiua formæ in materia, originatur à forma. pagina. 25. colum. 2.
Quantitas quomodo consequatur materiam. p. 26. col. 1.
Quantitas quomodo consequatur formam. ibid.
Quantitas quomodo corrumpatur simul cum corruptione formæ. pagin. 62. colum. 1.
Quicquid est præter essentiam est intrinsecum, pagina 12. col. 1.
Quod habet essentiam, vel est essentia, componibile est cum suo esse, pag. 13. columna 2.

R

Ratione recta stante, voluntas non peccat, pagina 9. column. 2.
Ratio formalis obiecti quotuplex, pagina 3. col. 1.
in Relatione mutua, quot requirantur, pagin. 58. col. 1.
in Relatione non mutua quot requirantur, ibidem.
Relationem prædicamentalem non est necesse fundari in re quæ sit accidens, sed quæ habeat modum accidentis, pagin. 58. col. 1.
Relatio non est erit actualis, nisi actu apprehendatur ab intellectu comparante, pagina 58. columna

Relatio quotupliciter consequi possit operationem intellectus.p.58.co.2.
Relatio quotupliciter consideratur.p.59.co.1.
Relatio quomodo sit idem cum fundamento.ibid.
Relatio quomodo sit diuersa a fundamento ibid.
Relatio potest comparari ad subiectum,& ad fundamentum.p.60.co.1.,
Relationes consequentes actionem creatã,distinguuntur à subiecto quod est substantia.ibid.
Relationes diuinæ quotupliciter possint comparari.p.60.co.2.
Relatio diuina re quidem est subsistens, sed non significatur vt subsistens. 64.co.1.
Relatio mutua quomodo diuidatur.p.61.co.1.
Relatio diuina quantumcunque sit subsistens, ex sua ratione relatiua non habet distinguere,nisi in esse relatiuo, quod consequitur productionẽ. p.89.co.1.
Relatio vt relatio non cõstituit personas in diuinis,sed relatio vt proprietas.p.86.co.2.
Relatio in diuinis significat per modum formæ insistentis realiter in eo,cuius est forma.ibi.
Relatio diuina quomodo constituat personam,& quomodo non.87.co.1.
In Relationibus quæcunque distinctio ponitur, ponitur in fundamentis. p.94.co.2.
Relationis ratio in diuinis,est sicut forma indiuidualis.p.88.co.2.
Relationis non est relatio.p.95.co.1.
In Relatione oportet, vt fundamentum distinguatur realiter in vtroque extremo.ibid.
Relatio rationis in quo sensu sit.p.95.co.1.
Relatio rationis quotupliciter fiat.ibi.
Relationi repugnat esse principium actionis, sicut esse terminum.70.c.2.
Relationes diuinæ tripliciter considerantur.p.61.co.2.
An Relatio sub ratione relationis, vel inquantum est diuina essentia cõstituat.p.88.co.1.
Relationis diuinæ quæ sint officia.ibid.
Relationis ratio quotupliciter possit ab aliquo remoueri.p.88.co.2.
Relatiuum quotuplex sit.19.co.2.
Relatiua duo dici ad conuertentiam,aliud est,atque ea esse conuertibilia. p.59.co.2.
Relatiua omnia, & ordinata ad alterũ habent suum distinctiuum intrinsecum,sicut suam entitatem et vnitatem ab extrinseco.p.55.co.2.
Non omne Relatiuum dicitur ad conuertentiam.p.72.co.1.
Repletio loci quotuplex sit.p.30.co.1.
Reprobationis ratio ex parte reprobati.p.54.co.2.
Res non distinguuntur numeraliter quantitatiuè, nisi quantitate.86.co.2.
à Re diuina significata vno nomine, ad eandem significatam alio nomine non valet consequentia,pag.82.col.
Res de quibus aliquid prædicatur æquiuocè non possunt in eo comparari pagin.23.col.prima.
Res vna simpliciter quomodo æquipolleat pluriaus distinctis realiter, pa. 17.columna prima.
Res eadem sit plura entia rationis,pagin.17.col.2.
Res quomodo distinguatur ratione a se ipsa.ibidem.
Res quæ est spiritus sanctus,quid in se importet,pag.82.col.prima.
Res quæ est verbum in dininis,quid in se importet,ibidem.
Res vna sub vna ratione formali non prima in distinctis prædicamentis. pagin.60.col.prima.
Res intellecta quotupliciter consideretur,pagin.54.col.2.
Respectus verbi Dei ad creaturas est rationis,pagin.74.col.prima.
Res ex eodem est bona,et est causa finalis.pag.22.col.prima.

S

Sapientia in communi non est quid vniuocum ad sapientiam finitam et infinitam,pag.18.col.prima.
Sapientia quid sit,pagin.4.col.secunda.
Scientia quid sit,pag.2.col.1.
Scientiæ secundum rem nihil refert, ex hoc siue ex illo antecedente propositum concludere secùs secundùm modum formalem, pag.97. col.1.
Semen non est vniforme in partibus,pag.91.col.prima.
Seminis quæ partes transeant in substantiam geniti.ibidem.
Sensibile per accidens ab aliqua potentia cognoscitur per se, pag.44.co.1.
Sensibilia non immediatè agunt in intellectu,sicut agunt in sensu, pag.57. col.prima.
Sensus literales non sunt plures,æquè primò intenti ab auctore, pa.6.co.2
Sensus literalis qui sit primò intentus,quomodo quærendum,ibidem.
Sex principia ex suo formali sunt respectiua,pag.58.co.2.
Sicut diuersificatur esse,sic et mora,pagin.33.col.2.
Similitudo quomodo fundetur in superficie,pagin.95.col.prima.
Similitudo requiritur ad inclinationem voluntatis,vt principium et causa pagina56.col.prima.
Similitudo nunc et puncti in quo consistat,pag.34.col.prima.
Simplicitas quomodo sit perfectio simpliciter.pag.15.col.1.
Species omnes quantitatis ex ratione speciei dicunt imperfectionem, pa. 66.col.prima.
Species intentionales quotupliciter possint considerari.pag.95.col.2.
Species,quæ est principium cognoscendi aliquid, quotupliciter considerari possit,pagi.43.col.prima.
Species animalis non indicat hominem,nisi in genere,pag.43.col.1.
Species diuina interminatè continet omnia,pag.43.col.2.
Nulla species creata est sufficienter repræsentatiua diuinæ essentiæ.ibid.
Species quando possit opponi generi sine nugatione,pag.33.col.1.
Species intelligibilis quotupliciter faciat intellectum in actu, pag.44.co.1
Speculatio quid sit,pag.3.col.2.
Spirare supponit generare,sicut velle supponit intelligere. pag.76.col.2.
Spiratio quotupliciter accipi possit,pag.79.col.prima.
De Spirationis ratione est,vt sit à duobus.pag.77 col.prima.
Spiratione actiua per intellectum remota,adhuc remanet pater et filius,p. 88.col.prima.
Spiritus sanctus est primum donum,et ratio prima et ratio omnis doni, p. 81.col.secunda.
An Spiritus sanctus procedat vt amor,pag.81.col.2.
Spiritus sanctus est amor personalis, inquantum terminat productionem modo voluntatis,pag.81.col.2.
Spiritus Sanctus est primum donum,et primum omnium donorum.pagin. 99.col.prima.
Spiritus sanctus est ratio,vt filius detur nobis,ibidem.
An Spiritus sanctus sub nomine doni dicat respectũ donabilitatis ad creaturas intellectuales ex sua proprietate constitutiua,an ex alio,pagin.82. col.prima.
Spiritus gignitiuus est inter partes spiritualiores seminis.pagin.91.col.1.
Spiritus sanctus non potest esse dilectio formalis creaturæ.pag.98.col.1.
Spiritui sancto cur sit hoc nomen.pag.75.col.1.
Spiritus sanctus cur dicatur imago filij,pag.75.col.prima.
Subalternantis et subalternatæ scientiæ differentia perfecta, pagi.2.col.1.
Subiecta taliter supponunt,qualiter requirunt prædicata,pag.79.col.2.
Subsistentia quid sit,pag.63.col.2.
Substantia omnis indiuiduatur per se ipsam,vel se ipsa tantùm, vel aliquo sui,pag.61.col.2.
Substantiæ abstractæ non sunt simpliciter simplices,et cur.pag.14.co.2.
Suppositum metaphysicum quod sit,pag.11.col.prima.
Suppositum theologicum quod sit,ibidem.
Inter suppositum et naturam quotuplex sit differentia,pag.11.col.1.
Suppositum considerari potest,abstrahendo ab existentia,pag.11.col.2.
Suppositis relatiuis,vt relatiua sunt,non competit fundare rrlationem.pa. 95.col.prima.

T

Tale per essentiam quid sit,pag.23.col.2.
Tale per participationem quid sit,pag.23.col.2.
Tempus quotupliciter.pag.37.col.secunda.
Tempus per se consequitur motum primum quicunque sit ille,ibidem.
Tempus etiam post motum cæli dabitur in inferno,pag.34.col.2.
Terminus categoricus apud logicos quid sit,pag.68.col.1.
Terminus syncategoricus quid sit,pag.74.col.1.
Theologia nostra quomodo subalternetur scientiæ beatorum. pag.2.col.2
Theologica ex quo discursu causetur in intellectu viatoris.pag.2.col.2.
Theologica varia determinatione trahitur ad fidem & scientiam. p.2.c.2.
Theologia quomodo comprehendat sub se practicam et speculatiuam scientiam.pag.4.col.prima.
Theologia quomodo magis sit speculatiua,quàm practica,ibidem.
Theologiæ nostræ quis finis,ibidem.
Theologia nostra et beatorum stant vna specie,pag.3.col.1.
Theologus intimus considerat Deum,quam Metaphysicus,pagina 5.co.1.
Theologus ex quibus propositionibus probet,pagin.2.col.2.

V

ex Variatione quæ est in motu, sequitur variatio quæ est in tempore. pag.35.col.prima.
Vbi non potest esse nisi vnus numero actus intelligendi, adæquatus intelligenti,non potest esse nisi vnum verbum,pag.10.col.1.
Verbi esse,est intelligi,pag.54.col.prima.
Verbum Dei quomodo sit eiusdem naturæ cum Deo.p.55.co.2.
Verbum complexum conclusionis procedit ex notitia actuali præmissarum.p.54.co.1.
Verbum complexum principiorum primorum procedit ex actuali notitia terminorum.ibid.
Verbum incomplexum termini simplicis procedit ex notitia tantum habituali.ibid.
Verbum quando dicat processionem secundum rem,& quando secundum rationem.p.73.column.1.
Verbum metaphoricum quod sit.ibidem.
Verbum dici,est verbum produci.ibid.
Verbo dici est manifestari.ibid.
Verbum dicit formaliter emanationem à dicente.p.73.co.2.
Verbum in diuinis dicit respectum ad creaturas p.74.co.1.
Verba & participia significant actum.p.83.co.2.
Visio non est expressa similitudo obiecti,vt visio est.p.43.co.1.
Vnio secundum operationem & assistentiam non facit compositionem.p. 15.columna 2.
Inter vnitatem & vnum quæ sit differentia.p 66.co.2.
Vnitas rationis naturę communis,stante diuersitate suppositorum in esse, est fundamentum similitudinis.pa.57.co.2.
Vnitatis subiectum adæquatum est tota res vna.p.67.co.1.
Vnum,vt componit,non opponitur.p.40.co.2.
Vnum quid dicat.p.39.col.2.
Vnum adæquatur diuiso.p.40.col.1.
Inter Vnum principiũ numeri & multa in quãtitate quotuplex sit oppositio.pa.40.co.1.
Vnum non est mera priuatio.p.40.co.1.
Vnum transcendens non addit aliquid positiuum.p.66.col.1.
ad Vnius conceptum quomodo procedamus.p.41.co.1.
ex Vna numero adæquata ratione vniuoca non potest sequi nisi vnus terminus.pa.94.col.1.
Vniuersale quotupliciter accipi possit.p.67.co.2.
Voluntas per actum suum non producit suum obiectum, sicut intellectus producit suum.p.55.co.1.
inter Voluntatem diuinam,& eius operationem non est distinctio realis. pa.55.col.1.
Voluntas quotupliciter sumatur.p.90.col.1.
Voluntas patris non comparatus ad filium genitum vt principium ad principiatum.pa.90.col.1.
Voluntas actuata notitia obiecti,vel se,vel alia à se.p.69.col.2.
Voluntas nuda,& voluntas actuata notitia obiecti, non sunt idem realiter & præcisè ibid.
Voluntas & natura quotupliciter,& quomodo differant inter se.p.90.c.2.
Vsus bonus liberi arbitrii quotuplex.p.54.co.2.

FINIS.

CATALOGVS THEOLOGORVM, PHILOsophorum, Oratorum, Poetarum, aliorumque quorum auctoritatib. sparsim D. Thomas in summa theologica vtitur.

Driani Papæ I.decreta,quę habentur in lib.Conci,
Agathensis Synodi Canones,qui habentur ibid.
Africanæ Synodi Canones,qui habentur ibid.
Agathonis Papæ decreta,quæ habentur ibid.
Albumasar, Astrologus Arabs sine particularis citatione.
Alcuinus siue Albinus in Genesim.
Alexander Aphrodisæus Peripateticus, sine particularis operis citatione.
Alexandri Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Alexandri Papæ III.decreta,quæ habentur ibid.
Algazel Philosophus Arabs sine particularis operis citatione,
Anitij Manlij Seuerini Boëtij Philosophi Arithmetica,Musica, De consolatione philosophica,de Hebdomadibus,qui liber etiam inscribitur,An omne,quod est,bonum sit, de Trinitate, de duabus naturis,commentaria in Prædicamenta Aristotelis,commentaria in Topicam Ciceronis.
Ambrosij Episcopi Mediolanensis opera ferè omnia,hymni sacri,& orationes missales receptæ in ecclesiasticum vsum.
Anacleti Papæ decreta,quæ habentur in lib.Concil,
Ancyritanæ Synodi Canones approbati in Trullana, qui habentur in libr. Concil.
Andronicus philosophus Peripateticus,prout inuenitur citatus apud Macrobium.
Anselmi Episcopi Canthuariensis de conceptu virginali,de gratia & libero arbitrio,de casu diaboli,Dialogus de Veritate,Monologion,De processione Spiritus sancti,de similitudinibus,liber,Cur Deus homo.
Antonij Anachoretæ,cognomento Nagni, Sermones,seu potius epistolæ ad monachos ex veteri translatione quæ habentur in Bibliotheca Sanctorum Patrum.
Apostolorum Canones,recepti in Trullana Synodo,qui habentur in libro Concil.
Arausicanæ Synodi Canones qui habentur.ibid.
Aristotelis Peripateticorum principis opera ferè omnia ex veteri translatione,longè diuersa à recentiori,ex quibus quædam spuria citantur,scilicet,Rhetorica ad Alexandrum,Magna moralia, Ethica ad Eudemium.
Athanasij episcopi Alexandrini Epistola ad Epictetum,vita S.Antonij,commentaria in Marcum & Lucam,quæ sub eius nomine modo non exstant Symbolum,in ecclesiasticum vsum receptum,sermo de peccato in Spiritum sanctum,Dialogi contra Apollinarem, qui modo græcolatini prodierunt,& alium parentem referentes.
Auempaces Philosophus Arabs,sine particularis operis citatione.
Auerrois Philosophi Arabis liber de substantia orbis, commentaria super Aristotelis Physicam,de Cælo,de Anima,& Metaphysicam.
Auicebron Philosophus Arabs,sine particularis operis citatione,
Auicennæ Philosophi Arabis Metaphysica.
Aurelianensis Synodi Canones,qui habentur in lib.Concil.
Aurelij Augustini episcopi Hipponensis opera ferè omnia, inter quæ aliqua citantur,quæ spuria habentur.
Basilij Cæsareæ Cappadociæ Episcopi, cognomento Magni in Exaemeron,in Prouerbia,Homilia de fide, Homilia in diuites auaros, Homilia de orando Deum,Epistolæ.
Bedę presbyteri Anglosaxonis.cognomento Venerabilis commentaria in Genesim,in Lucam,in Ioannem,in epistolas Pauli,in acta apostolorum, in epistolas canonicas,Scintillæ,Pœnitentiale olim in vsum ecclesiasticum receptum.
Benedicti,benedictinorum ordinis Patriarchæ Regula.
Bernardi Abbatis Clareuallensis de libero arbitrio,de dispẽsatione & præcepto,de diligendo Deo,de consideratione,de gradibus humilitatis.
Bonifacij Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Breuiarij collectæ,legendæ,& hymni.
C.Iulij Cæsaris commentaria de bello Gallico.
Caius Iurisconsultus,qui habetur in Pandectis.
C.Sallustij Crispi Catilinarium.
Calcedonensis Synodus, quæ est quarta œcumenica & habetur in libro Concil.
Calisti Papæ I.decreta,quæ habentur ibid.
Carthaginensis Synodi tertiæ & quartæ Canones, approbati in Trullana: habentur autem ibid.
Celsus iurisconsultus,qui habetur in Pandectis.
Claudij Ptolemæi Astrologi,Centiloquium.
Clementis Papæ I.decreta,epistola ad Iacobum fratrem Domini,Itinerarium Petri,vel recognitiones,
Cælestini Papæ III.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Constantinopolitana Synodus prima, quæ est secunda œcumenica, & Secunda,quę est quinta œcumenica,& Tertia,quæ dicitur Trullana,& est sexta œcumenica:habentur autem in lib.Concil.
Cornelij Cypriani Episcopi Carthaginensis de habitu virginum, Tractus in orationem dominicam,Epistolæ.
Cyrilli Episcopi Alexandrini epistola ad Calosyrium,commentaria in Ioannem,opus Thesaurorum,cuius pars,quæ citatur,non exstat,sicut commentaria in Lucam.
Damasi Papæ I.Decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Decreta à Gratiano collecta.
Decretalia à variis collecta.
Democritus,prout inuenitur citatus apud Aristotelem.
Didymi Alexandrini de spiritu sancto, qui liber est inter opera Hieronymi.
Dionysij Alexandrini Episcopi commentaria in Lucam, quæ non exstant.
Dionysij Episcopi Athenienſis, dicti Areopagitæ opera omnia ex translatione & diuisione antiqua.
Empedocles Agrigentinus Philosophus & poeta,prout inuenitur citatus apud Aristotelem.
Ephesina Synodus prior, quæ est tertia œcumenica, & habetur in libro Concil.
Epicurus Epicureæ sectæ princeps,prout inuenitur citatus apud Ciceronem & alios.
Esdræ apocrypha,quæ sunt in bibliis Sacris.
Euclidis Megarensis mathematicij liber elementorum geometricorum.
Eusebij Pamphili Cæsariensis Episcopi historia Ecclesiastica ex translatione Ruffini.
Eusebij Emisseni Episcopi Sermones paschales, qui tamen sunt potius Hilarij episcopi Arelatensis.
Eusebij Hieronymi Stridonensis presbyteri opera plurima,inter quę citantur quædam,quæ spuria habentur.
Eustratij Episcopi Chessalonicensis commentaria in Ethicam Aristelis.
Fabiani Papæ Decreta,quæ habentur in lib.Concil,
Flauij Iosephi de antiquitatibus Iudaicis.
Flauij Vegetij de re militari.
Felicis Papæ.I.Decreta,quæ habentur in li.Concil.
Fulgentii Rupensis Episcopi Responsiones ad questiones Monimi,& liber de fide ad Petrum,qui sæpe citatur sub nomine Augustini.
Gelasii Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Genadii Episcopi Massiliensis de ecclesiasticis dogmatibus, extat inter opera Augustini.
Gilberti Porretani liber de sex principiis,qui habetur inter opera Aristotelis.
Glossa interlinearis in vetus & nouum testamentum,quæ Anselmo Laudẽsi Episcopo adscribitur.
Glossa ordinaria in vetus & nouum testamentum,quæ Strabo attribuitur.
Gregorii Nazianzeni Episcopi,cognomento Theologi Epistolæ, Sermones Panegyrici de festis.
Gregorii Nisseni Episcopi de prouidentia,de philosophia,de homine, de viribus animæ,sed hi libri attribuuntur Nemesio Episcopo Emisseno.
Gregorii Papæ I.cognomento Magni opera plurima.
Gregorii Papæ II.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Gregorii Papæ VII.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Heraclides Philosophus sicut inuenitur citatus apud Aristotelem.
Hesychii Hierosolimitani presbyteri commentaria in Leuiticum.
Hilarii Pictauiensis Episcopi opera plurima.
Hilerdensis Synodi Canones,qui habentur in lib.Concil.
Honorii Papæ decreta quæ habentur ibid,
Hormisdæ Papæ decreta,quæ habentur ibid,
Hugonis de sancto Victore de sacramentis,Sententiæ,de modo orandi.
Ignatii Antiocheni epistolæ.
Innocentii Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Innocentii Papæ II.decrecreta,quæ habentur ibid.
Innocentii Papæ III.decreta,& de sacro altaris mysterio.
Innocentii Papæ IIII. decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Ioannis Cassiani Eremitæ de institutis Cœnobior.& Collationes patrum.
Ioannis Constantinopolitani Episcopi,cognomento Chrysostomi,Homiliæ in Genesim,in Matthæum,Opus imperfectum,in Marcum, in Ioannem,in Epistolam ad Hebræos,contra gentes quod Christus Deus, de Machabæis,de Spirituali militia, de compunctione, de orando Deum, de sacerdotio,de incomprehensibili natura Dei, Homiliæ ad populum Antiochæuum.
Ioannis Damasceni Presbyteri de orthodoxa fide.
Isidori Hispalensis Episcopi Epistola de ordinibus sacris, de officiis Ecclesiasticis,Etymologicum,Synonyma,de Summo bono.
Iulii Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Conci.
Iuris ciuilis opera.
Lateranensis Synodi, dictæ Magnæ, sub Innocentio III. Canones, qui haben

habentur in lib.Concil.
Leonis Papæ I.Epistolæ & sermones.
Leonis Papæ IIII.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Leucippus philosophus,prout inuenitur citatus apud Aristotelem.
Liber inscriptus,Acta Sylueſtri,qui exstat apud Simeonem Metaphrastem, & legendaria sanctorum.
Liber de Causis,ex Arabico translatus,qui habetur inter opera Aristotelis.
Liber de Ortu,siue infantia Saluatoris, reiectus inter apocrypha à Gelasio Papa in concilio Episcoporum.
Liber de Spiritu & anima,cuius auctor ignoratur:& exstat inter opera Augustini.
Liber Stratagematum Francorum,qui non videtur exstare.
L.Annæi Senecæ Philosophi de beneficiis,de ira,de clementia,de quatuor virtutibus.
Lucij Papæ III.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Macrobij Ambrosij Aurelij Theodosij ɔmentaria in somnium Scipionis.
Magni Aureolij Cassiodori in Psalmos.
M.Tullij Ciceronis de Officiis,de Amicitia,Paradoxa,Tusculanæ quæstiones,Topica,Rhetorica, de inuentione, Rhetorica ad Herennium, quæ est spuria.
Marcelli Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Martini Papæ I.decreta,quæ habentur ibid.
Maximi Scholia super librum de cœlesti hierarchia Dionysij Areopagitæ, quæ nunc exstant græcè.
Maximi Taurinensis Episcopi sermones.
Melchiadis Papæ decreta,quæ exstant in lib.Concil.
Meldensis Synodi Canones qui sunt ibid.
Mercurij cognomento Termegisti Asclepius.
Mileuitanæ Synodi canones,qui habentur ibid.
Maguntinæ Synodi canones,qui habentur ibid.
Nicæna Synodus prior quæ est prima œcumenica,& habetur ibid.
Nicolai Papæ I.decreta,quæ habentur in libro seorsim edito.
Origenis Adamantij presbyteri in Genesim, in Numeros, in Psalmos, in Matthæum,in Lucam,in Ioannem,in Epistolam ad Romanos,& Periarchon.
Palladij Lausiaca historia de vita sanctorum patrum AEgyptiorum,quę olim sine auctoris titulo circunferebatur.
Paschalis Papæ decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Pelagij Papæ I.decreta,quæ habentur ibid.
Petri Lombardi Episcopi Parisiensis,dicti Magistri sententiarum, libri sententiarum.
Pij Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Platonis Philosophi,cognomento diuini,Timæus,& memnon.
Plotinus philosophus Platonicus,sine particularis operis citatione.
Porphyrij Tyrij Platonici Philosophi introductio in logicam.
Præpositiuus absque operis citatione.
Prosperi Regiensis Episcopi de vita contemplatiua, Responsiones ad Gallorum quæstiones,& sententiæ ex Augustino collectæ.
P.Ouidij Nasonis Metamorphosis.
P.Terentij Eunuchus.
Pythagoras Philosophus,prout inuenitur citatus apud Aristolem.
Q.Horatij Flacci odæ.
Rabi Moysis Iudæi liber Dux errantium,Doctor dubiorum, liber perplexorum.
Rabani Mauri episopi Ratisponensis de institutis clericorum, commentaria in Genesim,liber de pœnitentia.
Rhemigij episcopi Rhemensis commentaria in Matthæum.
Rhemensis Synodi Canones,qui habentur in lib.Concil.
Ricardi de Sancto Victore de Trinitate,de contemplatione.
Romana Synodus contra Monothelitas sub Martino Papa I.& habetur in lib.Concil.
Sergij Papæ decreta,quæ habentur ibid.
Simplicij Philosophi Commentaria in librum prædicamentorum Aristotelis.
Seueriani Episcopi Gabalensis sermones, qui exstan inter opera Chrysostomi.
Sotheris Papæ decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Stephani Papæ I.decreta,quæ habentur ibid.
Stephani Papæ IIII.decreta,quæ habentur ibid.
Strabi Commentaria in Genesim.
Sylueſtri Papæ I.decreta,quæ habentur in libr.Concil.
Sylueſtri Papæ II.decreta,quæ habentur ibid.
Symmachi Papæ decreta,quæ habentur ibid.
Testamentum nouum ex vulgata editione.
Testamentum vetus ex vulgata editione,&interdum ex hebraica veritate.
Thelesphori Papæ decreta,quæ habentur ibid.
Theophanis Annales imperij Romani, translati in latinum ab Anastasio Bibliothecario.
Titi Liuij historia.
Toletana Synodus quarta,quinta,& septima, quæ habentur in lib. Conci.
Triburiensis Synodi Canones,qui habentur ibid.
Tullanæ Synodi Canones,qui habentur ibid.
Valerij Maximi exempla.
Volusiani Epistola ad Augustinum,quæ exstat inter opera Augustini.
Vrbani Papæ I.decreta,quæ habentur in lib.Concil.
Vrbani Papæ II.decreta,quæ habentur ibid.
Vuormaciensis Synodi Canones,qui habentur ibid.
Xisti Papæ I.vel potius Philosoohi Pythagorici sententiæ translatæ à Rufino.
Zepherini Papæ decreta,que habentur ibid.

FINIS.

DIVI THOMAE AQVINATIS DOCTORIS ANGELICI

IN LIBRVM BEATI DIONYSII, DE diuinis nominibus pia, & erudita explanatio, Theologiæ, sacræque scripturæ studiosis vtilissima.

CVI NVNC RECENS EST ADDITVS RE-rum & sententiarum memorabilium præcipuus index ordine alphabetico digestus.

IN VIRTVTE, ET FORTVNA.

LVGDVNI,
APVD GVLIELMVM ROVILLIVM.
M. D. LXXXVIII.